UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Joannis Tortelii Aretini de orthographia tractatus

Johannes <Tortellius>

Impressum Venetiis, Ab i[n]carnatione Domini. M.ccccc.iiii. Die uero. xx. mensis Maii.

[Text]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-488

Visual Library

IOANNIS TORTELLII Arretini Cõmẽtariog grãmaticorum de Orthographia dictionũ e Græcis tractarum procœmiũ incipit: Ad Sãctiſſimũ patrem Nicolaum Quintũ pontificẽ maximũ.

OEPERAM OLIM Beatiſſime pr̃ Nicolae, V. ſumme põtifex cõmẽtaria q̃dã grãmatica põdere: q̃bus omnẽ litterariã antiqtatẽ & orthographiæ rationẽ cũ opportunis hiſtoriis ꝑ poetaꝝ declaratiõe cõnectere conabar: ꝑfuturus ſane ꝑ mea uirili ſtudioſis lĩguæ latinæ iterĩ ab aliis ſtudiis negociiſq; familiaribus itercæptus illa ꝑrſus relinquære: atq; longo tẽpore abiicere uiſus ſum. Sed nup cum apud Alteriũ cãpaniæ oppidũ ex aeris romani moleſtia ſeceſſiſſem: ea abſoluere quorũdã amicoꝝ rogatu conatus ſum: ac ſi quoq; ad calcẽ uix uſq; perduxi opus magnã uariũ & diffuſum: Atq; illud tuæ ſanctitati a qua uelut fonte oĩa mea bona fluxerunt: dedicare cõſtitui: non q̃dẽ ut iſtitutionibus grãmaticis poetarũq; hiſtoriarũculus tua beatitudo indigeat: q̃ cæteros doctrinis oĩbus ẽt miutis ex ſumma ĩgenii memoriæq; fœlicitate ꝓcellis. Sed ut in tua illa bibliotheca quã oĩum quæ fuerunt ꝑſtantiſſimã comparas: aliquo pacto collocare poſſis. Nã licet ex magnificẽtia animi tui: q̃ non niſi clariſſima in litteris ædificiiſq; & rebus cæteris aggredieris: uiros utriuſq; lĩguæ eruditiſſimos: ex oĩbus fere terris ueluti ad uirtutis quodã aſylũ conuocaueris: quos ut ſuũ poſſint excolere ĩgenium: laudẽq; ſibi parare: & aliq̃d cõficere: q̃d poſteritati ꝑdeſſe poſſit maximis ꝓmiis affeceris: nõ tamẽ deterrebor: & ego aliq̃d ꝑ mea paruitate tuæ bibliothecæ offerre. Quã tametſi ex clariſſimis altiſſimaꝝ doctrinaꝝ auctoribus fulcire cupis: qa tamẽ & minores aliq̃do facultates neceſſariæ ſunt: nõ dedignaberis pro tua ſapiẽtia etiã minoꝝ facultatũ libros iſerere. Video enim quantis ĩpenſis & ſumptibus quãtaq; diligẽtia græca oratorũ uolumina: hiſtoricoꝝ & philoſophoꝝ atq; ſummoꝝ theologoꝝ in latinam lĩguã traduci ꝑ curas. Video quantã adhibes curam in antiquoꝝ noſtroꝝ operibus exquirẽdis: quæ depdita credebant. Ita ut nonnullos ad diuerſas extremaſq; mũdi partes pro re hac: multis cũ difficultatibus: & ĩpenſis deſtinaueris. Quæ cũ magnis in rebus eſſeceris: nõ pigebit etiã minoꝝ facultatum libros in ipſa tua bibliotheca reponere: & maximæ illos qui de grammaticæ facultate loquunt. Quæ auctore Quitiliano: niſi oratoris futuri fundamẽta fideliter iecerit: q̃q̃d ſupſtruxerit corruet: & niſi equo lõgior eſſem: cõplura poſſem ĩ mediũ exẽpla afferre: q̃bus facile cognoſceret: quot ex huiuſmodi artis negligẽtia ĩ poetis oratoribus & hiſtoricis quotidie errores iſurgunt: quot in iure ciuili: medicinæq; arte & cæteris facultatibus iterp̃tationes ineptiſſimæ ſingulis afferũt diebus: quot obſcuriſſima ex cuius ignorãtiõe ſæpiſſimæ uidẽt quæ alias lucida & ꝑſpicua itelligi potuiſſent. Vnde nemo inq̃ iter doctos cõnumerari potuit: q̃ non magnã huic diſciplinæ curã impẽderit. Et ut eiuſdem artis profeſſores: q̃ in ea præclluerunt leuiter trãſeamus. Fuerunt ſane iter ipſos grãmaticos uiri doctiſſimi: ut higinus multi nois Romæ grammaticus. Didimus quẽ Macrobius oĩbus grammaticis quiq; ſint aut fuerit: magna audacia ꝓponere non dubitauit. Antõius Empho: cuius ſcolam Cicero poſt labores fori freq̃ntabat. Nigidius figulus: quẽ Gellius arbitrat iuxta. M. Varronẽ omniũ doctiſſimũ. Valerius Probus ſua ætate ſcientia ꝑſtantiſſimus. Cornutus. Anneus. Caſſellius. Terẽtius. Scaurus. Tẽporibus Hadriani. de q̃bus & Gellius ipſe mentionẽ fecit. Fidus etiã optatus tẽpore eiuſdem Gelii multi nominis grãmaticus fuit. Prætereo ẽt minus antiquos: ut Donatum. Seruiũ. Diomedẽ. Priſcianũ. Victorinũ uiros non minus rhetores & philoſophos q̃ grãmaticos. Sed hos uelut eius artis ꝑfeſſores facile tranſeo. & ad alios uenio. Quid nõ etiã Fauorinus tẽporibus Gelii philoſophus clarus de grãmatica Gellio referente multa eruditione ſæpe diſſerebat. Nõ ne etiã longe ante eum Ariſtoteles omniũ philoſophoꝝ princeps. Theodoteſq; ut teſtis eſt Quitilianus: & ſtoicoꝝ ſecta: ut Priſcianus ipſe oſtẽdit: de hac facultate acri cura & diligẽtia plura ſcripſere: Porphirius etiã eximus philoſophus in homeꝝ cõmentaria edidit: quæ uſq; in hæc tẽpora durãt: & in quibus nõ ſolũ altiſſimũ poetæ ſenſum: & uocabula quæq; explanat: ſed & minutiſſimas grãmatice quæſtiões abſoluit. At hi ut dices græci fuerunt philoſophi fateor id quidẽ ſed nõ minus noſtri & philoſophi & oratores ſummiq; duces facultatẽ hãc neceſſariam iudicare: & de ea acri cura & diligentia aut diſſeruerunt: aut ſcripta poſteris ſumma cũ laude reliq̃runt. Et Ciceronẽ inſpiciamus primũ qui linguæ noſtræ abſq; alicuius dubitatione princeps fuit. Quod idẽ artis huius ut dixit Quinti. diligentiſſimus fuerit: & in filio ut ex epiſtolis apparet recte loq̃ndi hoc ẽ & ſcribẽdi aſper quoq; exauctor & corrector extiterit. Aut uĩ. C. Cæſaris editi fræ gerent de analogia libri. Aut ideo minus Meſſalla nitidus: qa quoſdã totos libellos nõ uerbis modo ſingulis: ſed ẽt litteris dedit. Quid etiã de Marco Varrone dicemus: An admirãdæ ſuæ doctrĩæ derogauit q̃d minutiſſimas q̃ſtiones ĩ hac arte magno uolumĩe cõtractauit q̃d de. C. Baſſo duce nobiliſſimo: & ſciẽtia ꝑſtantiſſimo: niſi laudes dicere poſſumus: & tamẽ plures libros de origine uocabuloꝝ: teſte Gellio & aliis nõnullis multa cum gloria ſcripſit Nõne ẽt Plinius ſua ætate doctiſſimus ĩ naturali hiſtoria de grãmatica libros ſcripſiſſe gloriat: Cuius dicta Priſcianus nõnunq̃ iducit: & nos illoꝝ fragmenta q̃dam ꝑcioſiſſima cõperimus. Quot ſi tot tantiq; auctores de materia ſcripſeꝝ ĩ qua tu illis dũtaxat cognitiõe es cõparãdus: nõ dedignaberis meũ tibi de grãmatica opus in ſcribi: nec poterunt ulli tuam excellẽtiã uerbis maliuolis lædere: ſi grãmatice libros colueris: &

de illis æstimationē nō paruā feceris atq; i tua bibliotheca locādos illos curaueris. Nā grāmatica ipsa Quintiliano teste necessaria est pueris iucūda senibus dulcis secretoq; comes. & quæ uel sola plus habet opis q̄ ostētationis: itaq; primū de litteraq; inuentione: numeroq; & figura ac noīe pertractabibus: Deīde cuiusq; nostræ litteræ p ordinē potestatē & in alias litteras tam in dictionibus græcis ad nos ptinentibus: q̄ latinis commutatiōes explicabimus. Post hæc uero de ordinatiōe litteraq; inuicē tam uocaliū q̄ cōsonantiū & tam in eadē sylla ba q̄ diuersa: dicemus. Vltimo particulariū dictionū orthographiam suis litteris ordinabimus: & q̄ breuissime dabit ea narrabuntur: quæ ad earundē declinatiōem facere putabimus. Accepimusq; hæc primū ex fragmētis decem libroq; Papiriani: quos de orthographia scripsit. Ex quattuor libris Plinii de arte grāmatica. Ex unico libro Rhemii grāmatici de potestate litteraq;. Ex unico Grylli de accētibus ad Virgiliū: cuius parua fragmēta comperimus. Ex Capro ex Diomede de octo partibus orationis. Ex Probo doctissimo grāmatico. Ex Quintiliano uiro summo. Ex Varrone de lingua latina. Ex Aulo Gellio: Ex Donato: Seruio: Prisciano: Victorino: Sergio: ex pluribus aliis latinis grāmaticis græcisq; minoris auctoritatis cum antiquoq; grāmaticoq; libros amiserit. Repperi tamē Herodiāi fragmēta q̄dam de orthographia: & eiusdē libros itegros q̄ttuor de cōstructione: Ex glosulis ēt Aristarchi sup Homeq; & Hesiodū. Quī & ex prophrio sup Homeq; plura anotauimus. Quæ uero ad historiam faciunt: ex Virgilio: Ouidio: Homero: Hesiodo: Liuio: Plinio: Iustino: Herodoto: Thucydide: Appiano: Diodoro siculo: multisq; aliis approbatis auctoribus & græcis & latinis: quos suis locis commode iducemus.

IOANNIS TORTELLII Arretini Cōmentatiorum Grāmaticorum de Orthographia dictionū Græcis tractarum Liber primus incipit.

De numero & figura atq; iuentione litterarum tā græcarum q̄ latinarum.

GRæcorum litteras quibus ipsi nunc græci utuntur. xxiiii. esse constat: uidelicet .α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ. φ.χ. ψ. ω. Sed harum uetustiores græci: ut ex clarissimis grammaticis accæpimus: sola sexdecim habuerunt: quas ex phœnicia Gadmum adduxisse: uidelicet. α. β. γ. δ. ε. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. Quibus ad nostras sic primum a Nicostrata matre Euandri ut ferūt redactis & nos sexdecim eodem modo & eadem pene figura recæpisse: cum Priscianus tu antiquiores alii celebresq; grāmatici atteſtantur. Imo easdem illas pœne cum græcis fuisse rettulit Plinius circa finem libri. vii. naturalis historiæ ex testimonio delphicæ tabulæ antiqui æris: quæ in palacio dicta erat Mineruæ: quas huiuscemodi fuisse. Rhemius grammaticus præstantissimus nobis rettulit: uidelicet .a.b.c.d.e.f.g.l.m.n.o.p.r.s.t.u: Sed cū paulatim a græcis litteræ aliæ adiuētæ fuerūt &. xxiiii. littera rum numerum ad impleuerint nos similiter abillis aliquas accæpimus. Quibus in nostro sermone & in dictionum græcarum scriptura frequentissime utimur. Nam uocales primū uetustissimi græci quiq; ut nostri habuerunt: uidelicet. α. ε. ι. ο. υ. quas ancipites omnes uel liqdas hoc est quæ facile modo produci modo corripi possunt: uti nos uocales nostras dicimus: & illi similiter tūc quoq; dixerūt. Sed postea cū duas alias adiuenerūt uidelicet. η. ω. has fecerunt semper longas & ex prioribus duas semper breues eē staturunt: uidelicet. ε. & ο. quin & hoc quoq; paruū. ο. quod uero nouiter inuentū fuerat magnum uocauere. Sic enim nomia litteris pro placito imponunt. At nos latini ex his nouiter a græcis iuentis nullā penitus suscæpimus nostras oēs: uidelicet. a. e. i. o. u. suo numero & nomine conseruauimus: quas sane omnes ancipites & liqdas & antiquo more semp habuimus. Post id autē uidentes græcorum doctissimi per ablationem aspirationis a consonantibus quibusdam nō nūquam sententiā defraudari nouas adiuenere figuras: quibus necessario compræhendi detineriq; debeat: & sic. θ. litteram ī se dulci sono aspiratione gerentē concæperūt quam pro. th. q̄ pulcherrime ponunt: nec nō &. φ. quam similiter pro. ph. &. χ. quam. p. ch. iidem a troiāo bello citra scribere cōsueuerunt: nāq; illas palamedem comperisse Seruius atteſtatur Mox alios ac præcipuū Simonidem teste Cornelio Tacito: cæteras comperisse: Verū ex his tribus sic compertis latini nostri nullā pēitus suscæpere: sed seruata antiq̄ scriptura ip̄m. t. uel. o uel. p. cum aspiratiōis nota more antiquo scribere uoluerūt. Sed quærit Parthenius grāmaticus idē quæ post illū Priscianus: q̄re nō ideo a græcis. rh. aspiratum ī aliam formam figuramq; translatū fuit: cum eodem modo aspiratiōem suscipiat. Ad quod respōdentes dicūt: qa nec sic aspiratio ipsi. r. cohæret sicut & præfatis mutis: nec si ab hac littera tollatur significationem minuit: nā q̄uis subtracta aspiratione dicatur retor uel Pirrus nō minus itellectus manet iteger: non autem sic ī aliis. Nam si Chremes cū aspiratiōe proferes nomē propriū designabis: a quo si aspiratiōem subtraxeris significatum mutabis: qa tūc quoq; a uerbo cremo declinatum cum significatione eius uerbi esse uidebit: ut id idē in mille aliis contigit. Rursum græci alii. & ut fert simōides ad liguæ sue scripturæq; ornamentum. ψ. litterā sine aspiratione adiuenit: quæ quodāmodo molliorē quam. ps. uolubiliorem q; sonum habet: ut diligentissimi conspexere grammatici. pro qua Claudius Cæsar apd nos antisigma hac figura describi uoluit. Ⅎ. ita ut. p. ps. aliā simplicē figuram ut græci habēt & nos habemus. Sed ut ī sequentibus ostēdemus nulli ausi sunt antiquā scripturā post Claudii iperium commutare: post has uero omnes. ζ. &. ξ. græci ipsi cōpererūt: quæ sane ad decorem & ornatū propriæ liguæ plurimū contulisse uidētur. At uero latini nostri præter sexdecī antiquas litteras: quibus primitus utebant. h. aliā ex æolico quodā digāma ut infra clare enarrabimus assumpsere. e. Post q̄ &. q. litteram iuenere: quæ tametsi præcise eiusdē cū. c.

poteſtatis eſſe dicatur:eam tamen noſtri auctores
i illis dictionibus optaſſe uiſi ſunt:i qbus pinguor
quodam modo ſonus exigi uidebatur:q̄ per.c.litte
ram præſtari potuerit.Poſt has uero nōnulli ex no
ſtris.K.in eadem forma qua eſt apud græcos ſup
uacue recæpere.Qua ſane Quitilianus i nulla ſcri
ptura noſtra utendum exiſtimat:niſi ut ait:quæ ſi
gificat etiam ut ſola ponatur: nam in quibuſdam
uetuſtiſſimis iſcriptionibus ſæpe ego conſpexi.K.
DECEMB.pro calendis decembris.Idē ut Liuio
uetuſtiſſimæ ſcripturæ freq̄nter annotaui.Nec il
lis ullo pacto aſſentiendum puto:q ſequēte.a.con
tendūt ſemp.K.ſcribēdā eē ut Karthago Kaput.cū
teſte Quitiliano ſic.c.littera quæ ad omnes uoca
les ui ſuā commode p̄ferat:præter has quoq; cum
græci.ē.litterā ultimo adiuenerit pro noſtra.x.di
ctionū magna cōmoditate illā ſub hac forma.x.a
noſtris recipi debere uiſum eſt:hoc ſolum ab illis
in uoce diſcrepantibus:q; ubi illi eam proferentes
in.i.uocalē deſinūt:& dicūt.xi.nos e cōtrario dici
mus.Vltimo uero.y.&.z.aſſumpſimus: ut nobis
quoq; i græcis nominibus tranſcribendis deſerui
rent.Nā ut ait Quitilianus a græco ſermone ma
gna ex parte romāus cōuerſus eſt:& cōfeſſis quoq;
græcis uerbis utimur ubi noſtra deſunt. Sicut illi
nonnunq̄ a nobis mutuant.Sunt igit figuræ litte
rarum qbus nos utimur uigiti duæ:de qbus om
nibus ſingulatim dicemus.Nā.h.littera nō eſt ſed
aſpirationis nota:ut i ſequentibus oſtendemus.

¶ De accidentibus litteraꝝ.

Ed quærunt nōnulli quottidie cur nos ſim
plici uoce uocales noſtras:& græci pluribus
ſyllabis quaſdā uocare uoluerunt: cū littera
pars ſit minima uocis cōpoſitæ:nā quā nos ſimpli
ci uoce.a.dicimus:illi pluribus ſyllabis alpha no
minant.Itē quam nos.i.ſimplici ſono illi iota dua
bus ſyllabis uocauere.Conſonantes etiam fere om
nes duabus ſyllabis illi efferunt:ut beta.gāma.del
ta.quas nos in eadem quæſtione manētes una ſyl
laba nominamus:& quaſdā qdem in.e.uocalē ter
minantes:ut.be.ce.de.& ſimiles:quaſdam uero ab
.e.icipientes:ut.el.em.en. quā ſane q̄ſtionem faci
le diſſoluere poſſumus:ſi accidentia litteræ diſtī
guamus: q̄ tria ſunt.ſ.nomē figura & poteſtas.No
men ut apud græcos alpha.beta.gāma.delta.apud
latinos uero.a.be.ce.de ita ut apd illos pleræq; uo
cales pluribus ſyllabis nominentur:apud nos uero
uocales omnes per ſe prolate nomē ſuū oſtendūt.
Figura uero ea ē forma quam.i ſingulis & litteris
græcis.ſ.& latinis cōſpicimus:q̄ apd antiquos illo
rum & noſtros ut ſupra oſtēdimus pene eadē fuit.
Poteſtas autem pronunciatio eſt illarum quam in
litterario ſermone nos & illi eodē mō utimur.No
men igitur ad placitam inſtituentis rationē impo
ſitum fuit:quod non ſolum unica aut duabus ſyl
labis:ſed tribus pluribuſue ſi placuiſſet cōſtitui po
terat.Sed auctoribus latis teſte Priſciano i.viii.i his
ut multis aliis breuitas & conſcio noīs magis pla
cuit.Nec id ſane nomen litteræ poteſtatē ullatēus
impedire ualet:quæ i pronunciatione litteratæ uo
cis oſtenditur: quia tunc quoq; non littecæ noīe
ſed poteſtate utimur:quæ idiuiſibili quodā ipſi lit
teræ ꝓprio cōſiſtit.Nā ſi balneū dicimus:aut mar
tiū laborem efferimus:nō tunc.b.in.e.terminatur
nec.l.aut.m.ab ipſo.e.icipit:quia non nomine: ſed
poteſtate eius litteræ utimur:ut quemadmodū in
compacto ex elemētis corpore dicimus elementū:
ut quid idiuiſibile ineſſe:hoc eſt quod non ut cor
pus in aliud elementū diuidi poteſt:& tamē in par
tes quaſdā diuidi ualet:& cōpoſito nomine effert
ſic & i litterali uoce littera ipſa ſua ui & poteſtate i
diuiſibilis.Hoc eſt non in aliam litteram reſolubi
lis profertur:quæ tamen in ſe compoſito nomine
cognominari commode potuit.Vnde & ad elemē
torum mundi ſimilitudinem uocabulo etiam ele
menti nōnulli litteras uocauere.Et ſicut illa ſimpli
cia ſunt & coeūtia corpus omne ꝓficiūt: ſic ēt hæ
cōiuncte litteralē uocem quaſi corpus aliquod cō
ponunt:ſed diuerſa eloquēdi ratione apud græcos
& noſtros.Nā cum apud eos teſte Quintiliano li
bro.xii.de inſtitutiōe oratoria:nullæ litteræ dulcius
ſpirent q̄.y.z.altera uocalis:altera conſonans: quas
ut diximus mutuari ſolemus quotiēs illorum no
minibus utimur:neſcio ut idem iquit auctor quo
modo hilarior i eaꝝ ſcriptura ꝓtinus renidet ora
tio:ut i zephiris:zophyriſq; q̄ ſi noſtris litteris ſcri
bantur:hoc eſt his q̄ loco ipſius.z.apponere cōſue
uerant:& cū ipſo.i.noſtro ſurdū qdam & barbaꝝ
efficient ſonum.Sed uelut in locum earum ſucce
dūt apd nos aliæ triſtes & horridæ quibus græcia
caret:ut.f.quoq; quæ ē ſexta noſtraꝝ pœne nō hu
mana uoce:uel oīno nō uoce potius inter diſcrimi
na dentium eodē teſte efflatur:q̄ etiā cum non uo
calē ꝓximā accæpit:q̄ſſa quodāmodo utiq; quo
tiens aliquā conſonantiū frangit:ut in hoc ipſo frā
git multo ſit horridior.Alia ē æolica littera ē ꝓ q̄
primū ipſum.f.accæpamus.Deinde ut late uidebi
mus ad aliā poteſtatē.f.redacta.u.cōſonās illius lo
co ſurrogauis:& nouā illis poſtea formam a Clau
dio cōptā:etiā ſi repudiauimus ut ifra late uidebi
mus:uis tamen nos ipſa perſqtur:& ieptum quid
reſpectu:ſoni qd apud illos ex digāma reſultabat
efflare uidetur ut ſeruus ceruus & ſimilia'. Alia
q̄ eſt.q.duras & illa eodē teſtāte ſyllabas facit:quæ
ad coniungēdas demū ſubiectas ſibi uocales ē uti
lis:alias ſuperuacua:ut equos quare quoniam: cū
etiam ipſæ hæ uocales duæ efficiāt ſonum qualis
apd græcos nullus ē:ideo q; ſcribi eoꝝ litteris nō
poteſt.Et nos primā illam uim uocalis amittere i
ſequētibus oſtēdemus.Quid quod plæraq; eodē
referente auctore nos.m.quaſi mugiēte littera clu
dimus:qua nullū græce uerbū cadit. At illi.m.iu
cūdā & in fine p̄cipue quaſi tinientē illius loco po
nūt:quæ eſt apud nos rariſſima i clauſulis? Quid
q; ſyllabæ noſtræ.b.litterā &.d.initunt:adeo aſpe
ut plæriq; nū antiqſſimoꝝ quidam ſed tamē ue
terum molli retentauerunt nō ſolum conuerſa ꝓ
abuerſa:ſed in p ræpoſitione.b. litteræ abſonā &
ipſam.f.ſubiiciendo:de quibus omnibus in ſeqn
tibus latiſſime diſputabimus & icipiētes ab.a.ui
ac poteſtatem cuiuſq; mutationeſq; & alias per or
dinem ſubnectemus.

¶ De Vi ac poteſtate.a.litteræ: & commutatio
ne in alias uocales.

Gic apud antiquos noſtros & græcos eiuſ/
i dem prorſus figuræ fuit:& poteſtatis ſp re
mãſit. Eſtq; tã apud illos:q̃ apud noſtros an
ceps quidẽ & liquida:hoc eſt quæ facile mõ ꝓduci
modo corripii põt. Sed cũ e græcis in ſcripturam
noſtrã trãſferimus illam fere ſemper ſua figura &
nomine ac poteſtate conſeruamus. Nõnunq̃ uero
cõmutamus i.o.ut παραυαρον marmor καρυλος
corilus. Aliq̃do in.i.ut καγαστρον caniſtrũ: nõnũ
q̃ in.æ.diphthongũ ut ἀσκληπιοσ Aeſculapius: i
quo ſeqmur æoles. Illi qdem νυμφαισ ꝓ νυμφαις:
φαις iv pro φασιν ſcribebãt. Sæpe etiã auctoribus
Papyriano Proboq; & Priſciãno mutatur.a.p. deri
uationes i uocales alias:ut i.e.modo productã:mõ
correptã:ꝓductã qdẽ:ut halitus hanelitus:facio fe
ci:ago ægi iacio iaci:frãgo frægi:capio cæpi: qđ cũ
.æ.diphthongo ſcribitur. Correptã uero:ut tango
tetigi:cado cecidi:parco peperci:fallo fefelli. Simi/
liter p compoſitionem.a.productã in.e.productam
cõuertitur: ut armatus inermis: arceo choerceo.
in.i.mõ cõſimili ut amicus inimicus. Vnde etiam
noia q̃ plæraq; cũ uerbis ſiue participiis componũ
tur:mutãt.a.extremã ſyllabã nominatiui in.i. corre
ptam:ut arma armipotẽs:ſtella ſtelliger:cauſa cau
ſidicus:tuba tubicen:tiba tibicen:cum duabus ii
breuibus:ſed apud plæroſq; per ſynereſim i unam
.i.longam commutantur:& dicitur tibicen: quod
i alia huiuſcemodi compoſitione non reperitur.

DE Littera.B.

Quoq; littera muta eſt:hoc eſt q̃ non i ſonũ
b ſuũ ſed i ſonũ.e.litteræ terminat: hãc græci
beta nominant:Geritq; uirtutẽ & poteſtatẽ
mediã iter.p.&.ph.i illã. Vnde nec pẽitus caret aſpi
ratiõe nec plene eã poſſidet:Quare nos ob littera/
rũ affinitatẽ dictiones græcas traducentes:nonnũ/
quam.p.&.ph.in illam conuerimus:Vt cum apud
eos πυξος:ſcilicet cũ.p.i prima ſcribatur: apd nos
buxus cũ.b.ſcribit. Similiter ἄψυρτος: cũ littera
.ψ.ꝑ q̃ nos.ps.põere cõſueuimus: ab auctoribus
nr̃is abſyrtus cũ.b.traducit. Itẽ q; illi cũ littera aſpi
rata ἁλφος:nos cũ.b.hoc ẽ ambo trãſcribimus: At
ecõtrario ſimiliter qđ illi cũ.b.ſcribũt:nos ſæpe cũ
.ph.aſpirato traducimus: ut ῥιαμβος triũphus:
de quo i ꝓpria dictiõe uidebimus. Quãdoq; uero
&.p.exile ꝓ.ph.aſpirato traducimus: ut q; ab illis
φοινικειος cũ principali aſpirata ſcribit:a nobis pu
niceus cũ exili.p.trãſfertur. Itẽ πορφυρεον purpu/
reũ. Qui & cõtra ubi illi.p.exile ponũt:nos ſæpiſſi
me aſpiratũ traducimus:ut q; illi λαπιθαι nos laphitæ:qđ illi υψιυλη
nos hypſiphile cũ.ph. aſpirato ſcribere conſueui/
mus. Sed hæc & ſimilia ẽt nõnulli ex nr̃is cum.p.
abſq; aſpiratiõe ſcribũt:q; idifferẽt i illis poſſe fieri
cõptũ ẽ. Itaq; cũ maiores nr̃i ut infra late oſtende/
mus.f.qđ digãma æolicum erat:in dictiõibus no
ſtris primũ pro eo q; nunc.u. cõſonantẽ ponimus
poſtea pro.ph.aſpirato in latinis dũtaxat dictioni/
bus aſſumpſerint obſeruatũ a quibuſdã uetuſtiſſi
mis referẽte Plinio fuit:ut ꝓ littera.f. ob cognatio
nẽ quã cũ.ph. habere uidebãt:iꝑm.b.ob litteræ ui
cinitatẽ tranſcriberent:bruges cũ.b. teſte Quintil.
in primo iſtitutionũ pro eo quod eſt fruges ſcribe
rent & pronunciarẽt. Quĩ & Byrrhus ꝓ Pyrrhus
hocẽ Ruffus dicerent:Belẽna pro Helena:quin &
ex græco quod eſt βραβεῖον nr̃i faſcinũ traduxe/
runt ut teſtis eſt Cloatius Vetus in libris quos in/
ſcripſit uerborum e græcis tractoꝝ: quẽadmodũ
rettulit Gellius libro.xvi.noctium atticarꝝ: & faſci
nare eſſe quaſi baſcinare:Sane cum æoles ſpiritus
aſperitatẽ effugiẽtes ubiq; loco aſpirationis ipſum
digãma æolicũ.f. ponerent:contigit ẽt ut in dictio
nibus icipientibus ab.r. quæ ſemper ſolẽt aſpirari
nõ cũ.f. digãma poſt.r. ſad cũ.b. loco digãmi ante
.r. ſcriberẽt:Cuius ratio i ꝓpꝛtu eſt:qa cũ digamma
nõ niſi cum uocali & i principio ſyllabæ poni poſſit
ut ſimili mõ noſtrũ.u. cõſonãs:quod loco illius ac
cæpimus:ſeqtur manifeſte q; nõ ẽt poſt.r. i eadem
ſyllaba poni poterat. Qua de re ob litterarꝝ uicini
tatẽ trãſferẽtes æoles tũc quoq; digãma i.b. ꝑponẽ
bant ipſi.r. ac dicebant βραταρ pro rethor: βρο/
δος pro rhodos:& nõ ρẽτορ nec ρτοδος ſcribe
re poterãt. At i aliis dictionibus nõ incipiẽtibus ab
.r. ſed a uocalibus ſemper loco aſpiratiõis digãma
ipſum apponebant. Vnde teſte Quintiliano ex no/
ſtris nõnulli & fordeũ & fœdus cũ.f. ꝓ hordeũ &
hædus ſcribebãt. Verꝝ ut Papyriãus refert libro.ii.
de orthographia conſueuerũt antiq noſtri.af.cum
digãma.f. pro.ab cũ littera.b. ſcribere. Sed cum po
ſtea ipſum.u. cõſonans loco digammi accæperint:
qa in fine ſyllabæ ſtare nõ poterat:loco eius ipſam
.b. litterã poſuerũt idẽq; poſtea i nõnullis obſerua
re placuit:ita ut ẽt ubi.u. cõſonãs ſtare potuiſſet di
gãma accipẽt:& ubi ſibilũ dicimus ſi filiũ priores
cũ digãma teſte Nonio Marcello de doctoꝝ ĩdagi
ne deſcribebãt. Similiter cũ nõ poſſint.u. cõſonãs
ante conſonantẽ i eadẽ ſyllaba põi mutatum fuit
nonnunquã teſte Priſciano ẽt ipſum.u. conſonans
in.b. ut cælebs quaſi cæleſtem uitam ducẽs. Quid
q; .b. ipſum i.u. uocalẽ euphoniæ uel differẽtiæ cã
trãſlate dicit:ut aufero pro abſero:ne ſi cũ duplica/
to.f. ſcribat affero:ex ad & fero cõpoſitũ credatur.
Vnde & i ꝑterito reaſſumit.b. & fecit abſtuli. Au/
fugio ꝓ abfugio ut i ſeqntibus latius uidebimus:
Verꝝ ſequẽte.f. ſolet ẽt.b. in ipſum.f. trãſire:ut offi
cio ſufficio:ſuffio. Itẽ ſequẽte.c. tranſit:ut occurro
ſuccurro:ſimiliter i.g. ut ſuggero:in.m. ut ſummi
to etiã aliquãdo.m. nõ ſequẽte:ut globus glomus
in.p. ut nubo nupſi:ſcribo ſcripſi. Nã q̃is analo/
gia p.b. ẽt i ꝑterito cogit ſcribere: euphonia tamẽ
Pli. auctore ſuperat:quæ ẽt nuptã nõ nuptã & ſcri
ptum nõ ſcribtũ per.p. & non per.b. dicere & ſcri/
bere compellit. Vnde teſte Priſcia. i. ix. b. ante.s. uel
ante.t. in principio ſyllabæ hoc eſt & i eadẽ ſyllaba
ĩueniri nõ põt quẽadmodũ &.p. poſſe dicimus:ut
ipſe aptus. Nãq; optieo:abſonus:abſtinẽs & ſimi/
lia nõ in principio eiuſdẽ ſyllabæ habẽt cõiũctas.b.
&.s. uel.b.&.t. cũ ꝓpoſitio ab uel abs a ſyllaba ſeqn
tis dictionis ſeparent. At i nubo uel ſcribo cũ.b. ſe
quẽtis ſit ſyllabæ neceſſario in.p. cõmutari debet:
& eoꝝ ꝓticipia:ut nuptus ſcriptus atq; ex his deri
uata noĩa ut ſcriptor & nuptiæ:quã ſane euphoniã
græci obſeruãtiſſime ſeruauerũt:ut λειβω:quod
in præterito actiui.b. in.p. ante.s. commutat & λε
λειψα facit:Similiter ſequẽte.t. ut i præterito paſ/

ſiui λελεῖπται. Trāſit ēt b. i. r. ut ſurripio arripio in. s. ut iubeo iuſſi. At ſubſequor cū b. ſcribitur: ut cōpoſitio ipa comprobat: quæ ē ex ſub & ſequor. Suſpicor uero & ſuſpitio qn & ſuſcipio: ſuſtuli nō ſcribuntur cum. b. nec duplicāt. s. quia teſte Probo a ſuſum uel Rurſum aduerbio ſunt cōpoſita: nec pōt duplicari cōſonans alia ſubſequēte conſonante niſi ſit muta ante liquidam ut ſupplex.

De littera. C.

c Littera muta eſt: & exilis omnino ſeu lenis quia nihil prorſus aſpiratiōis in ſe continet: mutaturq; i uariatiōibus tēpoꝝ: ut paulo poſt uidebimus: quin & ante. n. ſeq̄nte uocali i eadē ſyllaba pōit: ut Praxitelleſq; cindi rurſus te marmore ſignet. Pulchra uēus: q̄ ſit nobilis ipſa cnidos ut latius in ſequētibus oſtendemus: pfertur tamē ſub uoce ipſius. g. ob cognatiōnē litteraꝝ: quēadmodum uidebimus qum de illa tractabimus: Vt & modo cōſimili Cneus: & Caius cū. c. ſcribi debēt quæ teſte Seruio i uoce ipſius. g. pferre habemus: quaꝝ prima cū. c. ſequēte. n. tantum modo conſuerunt: uidelicet. Cn. Secunda uero teſte Quintiliano ſola. c. littera ſignatur: quæ ut ait inuerſa mulierē declarat: quia tā Caias eſſe uocatas q̄ Caios ex nuptialibus ſacris apparet. Sane hāc ſcripturā in antiqs ſepulchris nos ſæpe conſpeximus: ut de Caio primū ſcriptū cōperimus. C. MARIVS. C. F. COS. VII. PR. PL. Idē de Caia. ſex. ROSCIVS. CL. AEROS. SIBI. ET. LVCERIAE. CONLIBERTAE SVAE. FECIT. Itē i alio i lo. V. ABVRIAE. C. L. FELICVLAE. F. & reliqua. Quod aliq̄ndo non obſeruatum fuiſſe & CAIAM: ut Caium. c. littera ſignari comperimus: ut alio in loco. C. ENNIAE. P. RVBRIVS. CELER. VXORI. CARISSIMAE. CVM QVA. VIX. AN. XXXXIII. MENS. VIII. SINE QVERELA. B. M. P. OPTOVALEAS. Q. VIL. EGIS. Vnde ut ſæpiſſime cōſpicimus cōſul cū. e. ſequēte &. o. &. s. ſignabaſ hoc ē duabus ſeq̄ntibus litteris: & abſq; n. ut/delicet. Cos. ita ut ſi. n. iterpoſitū fuiſſet: cōſules in plurali notaret uidelicet. CONS. ſed hæc hactēus ſane trāſit. c. p cōpoſitiōes & deriuatiōes i alias cōſonātes in. g. ut q̄drigēti p q̄tricēti & reliqua: quæ a centum cū. n. ante. c. ſimili mō componunt: adeoq; ubi deeſt. n. ipſum. c. integrū ſemper maneat: ut ducenti: tricenti: ſecenti: ſexcēti: licet ſelibra ſit ſingula libra cū dimidia: ut in dictione talentum uidebimus in. x. ut dico dixi: duco duxi: noceo noxa noxius: in: ut parco parſi: quin & peperci.

De littera. D.

d Littera muta eſt: & media iter. t. exile &. th. aſpiratum: quare nec penitus caret aſpiratione: nec eam plenam poſſidet: quin & pro :th. aſpirato quādoq; a noſtris tranſfert tu: ὀτ̄ο q̄q̄ alii λ̄ε̄ο. μ. αι quod eſt timeo deduci uelint: ut in dictione deus uidebimus. Sane ipſum. d. mutationes ab auctoribus noſtris accæpit diuerſas: & aliq̄ndo quidem in. b. conuerſum fuit: & quod olim duellū nos iā bellum dicimus. Iuuēalis in ſatyra: Galeatum ſero duelli pœnitet. Vnde Varro lib. iii. de origine linguæ latinæ per duelles inquit dicuntur hoſtes: ut perfecit ſic per duellum: id poſtea bellū: & pgit: & ab eadē cauſa facta duellona bellona. Quintilianus etiam inquit in primo duellos quidem dicere bellos auſi ſunt. Item ſi componaſ ad cum dictione ſcipiēte a. c. cōuertitur: ut accedo acceſſus accelſio Accuſo ex ad & cauſo: ut i ſequētibus latius apparebit. Item cum dictione ſcipiente. a. q. mutaſ. d. in. c. ut acquiro ex ad & quæro: fuit etiam. d. i. c. conuerſum in ea dictiōe quicquid: cuius quarta teſte Quintili. c. litteram expoſcit: ne. s. bis interrogare uideremur: ex quo etiam quinq̄ cum. c. ſcribendum puto: ne ſi. d. ſcriberetur: modo conſimili qd ſit quam interrogare uideamur: Item ſi componatur ad cū dictione ſcipiente ab. f. trāſit. d. in. aliud. f. ut ex ad & factus affectus. Item. in. g. ut ex ad & gero aggero. Item in. l. ut allido: de quibus latius i ſequentibus apparebit. Nonnunq̄ uero & abq; compoſitione præpoſitiōis fuit. d. mutatum in. l. Nam a ſedeo olim ſedda dicebatur quæ nūc ſella dicitur in. r. ſimiliter per compoſitionem præpoſitiōis ad cōmutatur ipſum. d. ut arrideo: Quin & abſq; cōpoſitione eius ꝑpoſitionis fuit aliquando teſte Varrone commutatum i. r. Vnde ait libro. iii. de origine linguæ latiæ meridies ab eo qđ eſt medius dies. d. antiqui non. r. in hoc dicebant: ut præneſte inciſum i ſolario uidi: hoc eſt i horologio: quod ex ſole ſignabat. Nonnunq̄ etiam Papyriano teſte li. iii. de orthographia conſueuerunt antiqui noſtri pro ad præpoſitione cum. d. ar. cum. r. apponere. Dicebāt q; aruenas ubi nos aduenas: aruocatos pro aduocatos: arfines pro adfines: aruolare p aduolare: arfari pro adfari: aruentores pro aduentores. Vnde Priſciano teſte oſtēditur recte arceſſo dici ab arcio uerbo quod nunc actio dicimus: quod eſt ex ad & cio compoſitum. Quin & arger quoq; p agger dicebant. Interponitur. d. etiam frequēter in compoſitis hiatus p hibēdi cauſa: ut ex re & ago dicimus redigo redarguo. Item ex pro & eſt componitur p deſt. Subtrahitur etiam a modernis qum ſequens ſyllaba ab. s. & alia conſonante incipit: ut aſcendo: aſpicio: aſpiro: aſto.

De Littera. E.

e Littera uocalis eſt: & nonnullas etiam mutatiōes aliquādo accipit: nā Quintiliano teſte Meſſalla in li. de. s. littera ſibe & quaſe. e. littera terminata deſcripſit. Idq; etiā i multorū libris ſe cōperiſſe teſtaſ. Qui & Titum Liuiū ita his uſum: ex Pediano dicit ſe legiſſe: q & ipſe eū ut ait ſeq̄baſ. At conſtat nos illas i. i. litteram cōmutaſſe. Quid q; here pro aduerbio. e. littera tēpore Quintiliani. ut idem ipe atteſtaſ terminabāt: q; ueruſtiores. i. littera terminaſſe dicit. ut in ueterū comicoꝝ libris ēt nunc quoq; inueniri dixit: ut here ad me uenit. Idēq; i epiſtolis Auguſti. quas ſua manu ſcripſit aut emendauit deprehēdi aſſeruit. Nos uero ueterū ſcriptoꝝ: Auguſtiq; ipſius ſcripturam: & non Quintiliani noſtro tpe obſeruamus: atq; i. littera heri finimus. Iuuenalis aūt q tpe ipſius Quinti. fuit here ſecundum eius ætatis cōſuetudinem. e. littera finiuit: cum i tertia ſatyra ait. Res hodie minor eſt here q̄ fuit: atq; eadem cras. Similiter Martialis lib. primo epigrāmaꝝ: Et poſitū ē nobis nil here præter aprum. Idem in. iiii. Cur here quod dederas ho

die puer Hylle negasti:& aliis ī locis pluribus:q̄d q̄ a uetustioribus teste eodē Quinti.e. quoq; in aliis q̄multis dictiōibus.i. loco fuit & scribebaſ:ut Menerua leber magiſter:quæ deinde ſcripſimus. Nō nunq̄ uero & qđ p.o.ſcribimus per.e. antiqui noſtri teſte Feſto ſcribebant:ut quande pro q̄do: die quinte pro quīto:die quarte pro quarto. P̄op̄ius ī atellana quæ metui aſcribitur:Dies hic ſextus cū nihil ægi die quarte moriar fame:Sed id p̄cipue teſte Gellio libro.vii.noctium atticaꝝ in præteritis more græcoꝝ obſeruabant.Nā græci ī quadā ſpecie præteriti tpis quod παρακείμενον appellāt: ſe cūdā uerbi litterā in.e.plærūq; uertunt:ut γράφω γέγραφα τύπτω τέτυφα:ſic noſtri mordeo non momordi cū.o.ſed cū.e.memordi dicebāt.Q.Ennius ī ſatyris meū inqt nō ē:at ſi me canis memorderit.Laberius ī gallis de itegro patrimonio meo cētū milia nummū memordi. Idem.P. Nigidius. Idē Plautus diuerſis in locis obſeruare. Similiter poſco non popoſci declinabāt ſed pepoſci.Valerius Antias lib.aīaliū.xlv.denicq; Lucinius.tr.pl.p duellionis ei diem dixit:& comitis diē.a.M.Martio p̄tore pepoſcit.Sicq; ēt teſte Gellio.M.Tul.&.C.Cæſar mordeo memordi:pungo pungi:ſpondeo ſpepondi dixerunt:Item & ubi nos.u.uetuſtiores teſte Papyriāo ſæpiſſime.e.ſcriptitabant:Auger pro augur:augeratus pro auguratus.Cato ēt Cenſorinus Quint.teſte dicā & faciā dice face ſcripſit: eundēq; ī cæteris modū quæ ſimiliter cadūt illū obſeruaſſe dixit:ut in ueteribus eius libris rettulit apparere p deriuationes ēt teſte Priſciāo tranſit.e.correpta in .a.correptam:ut reor ratus:ſero ſatus:in.e. pductā ut lego legi:in.i.ſimiliter ut lego diligo. Fides p genere cithare fiducula & fidicen:nec facit fidis ī ſingulari quēadmodū uoluit Priſcianus:qđ ab antiquis inauditū eſt:ut infra in dictione apes oſtendemus. Trāſit & in.o.ut tego toga:in.u.ut oia uerba ſecundæ coniugationis:quæ in ui diuiſas ſyllabas formāt p̄teritum:& in.x.deficiūt ī ſupinis ut horreo horrui:rubeo rubui:tepo tepui:ferbeo ferbui: ego egui:frigeo frigui:rigeo rigui:& cætera.

De littera.F.

f Litterā ſemiuocalē eē antiq grāmaticæ ſcriptores aſſeruerūt:eo q̄ a uocali īcipit:& in ſe ipſum terminatur: quibus Priſciano non aſentiens mutam eē uoluit. Tum quia loco mutæ iam ponitur:hoc eſt.p.&.h. Tum quia terminalis nominum nomine comperitur:& ſemiuocalis neceſſario nomina terminet. Tum quia ante.l.&.r.ī eadē ſyllaba ponit:q locus mutaꝝ ē dūtaxat. Tum etiam quia communem ante eaſdem litteras poſitam uocalem facit. Sed hæc hactenus . Vegꝝ ut ab exordio huius litteræ:hoc eſt p quē modū ad nos uenerit ,pcedamus. Habebant antiqui æoles litterā hanc:q̄ quia duplicis gammæ figuram detinebat:ut & nūc detinet digamma a pleriſq; ex noſtris cognominata fuit a nōnullis uero ſibi hoc nomen datū fuit:quod apud æoles prius habebat: uidelicet:uau.ab ipſius uoce profectum teſte Varrōe & Didymo:qui id ei nomen fuiſſe oſtendunt. Hanc igit litteram auctores noſtri ,p maxima noſtraꝝ dictionum comoditate ab æolibus eo pro loco accæperunt:quo nos nunc.u. cōſonātem habemus: & eundem prorſus ſonum cum.u. conſonāte qua nunc utimur: & tūc quoq; ipſum.f.nos habuiſſe: cū Priſcianus:tū alii plures artis grāmaticæ ſcriptores atteſtantur. Verum cū dictiōes noſtros:& quas ex græcis accæperemus:noſtri ut antiqſſimi græcoꝝ primitus pro.ph.aſpiratū & nullas per.f.ſcriberemus:uiſum eſt poſtea ut iter dictiōes noſtros & græcas differentia notaretur loco.ph.in dictionibus noſtris digāma.f.accipere in græcis uero antiquam per.ph.ſcripturam obſeruare. Itaq; loco.f.digammi poſuerunt noſtri auctores.u.conſonātem: qui teſte Papyriano affinitatem in.ſono habere uidebaſ:& digamma ipſum cū alto ſono in dictionibus latinis loco.ph.ſcribi ſtatuerunt. Poſt hæc aūt & noſtri ferūt auctores uoluit Claudius Cæſar p .u.conſonāte ipſum digamma inuerſum hac ſcilicet figura.F.tranſcribendū eſſe:ut propriam habe remus litterā ubi.u.conſonātem facimus:idq; nos ipſi Romæ quibuſdam ī locis ſcriptum aſpexius: ut ſerſus ,p ſeruus:Fulgus:,p uulgus:Fixit ,p uixit e quibus hoc unum epitaphium inſeruiſſe ſat ſit. DIS.MANIBVS SACRVM SECVNDVS.FIXIT.MENS.VIIII.DIES.XXVI. PETRONIA. NOE SOROR.EIVS.FIXIT.ANNVM. MEN. TRES.DIES. XII.HIC. SEPVLTI.SVNT . Sed quanuis illi recte uiſum ſit conſuetudo tamen antiqua ſuperauit. Nam neq; hanc ſolam ſed tres litteras Claudius ipſe teſte Cornelio Tacito prioribus noſtris adiecit: quæ uſui imperitante eo fuerunt. poſt obliteratæ:& ut idem atteſtatur aſpiciabātur etiam tempore ſuo in ære publico plebiſcitiſq; per fora & templa fixis.

De Littera.G.

g Muta littera eſt:& media inter.c.ſine aſpiratione ponitur:quare nec caret penitus aſpiratione:nec etiam eam plenam poſſidet: ut ſimili modo de.b.&.d.eſſe oſtendemus. Nam tres ſunt omnino ſimplices ſeu leues etiam uel exiles. .p.t.s. tres aſpiratæ ſeu flatiles & craſſæ: uidelicet .ph.th.ch. Tres mediæ uidelicet.b.d.g.ut de græcis ſimili modo late infra uidebimus. Vnde ob litteraꝝ uicinitatem.k.ſeu.c.noſtrum ī.g. tranſferimus utκυβέρνητης Gubernator κῦβος Gobius uel Gobio. Iuue.in ſaty. Atticus eximie ſi cœnat inquit. Nec nullum cupias cum ſit tibi gobio tantum in loculis κύκνος cygnus cum.g.media ut q̄dam ſcribunt: Quin & pro .ch.aſpirato ipſum.g. nōnunquam traducimus:ut ἀράχνη aragne. Alii uero iuxta litteraturam græcam cum.ch. aſpirato ſcribunt:ut in ea dictiōe uidebimus. Quin & γνῶσις gnoſis. Vnde gnoſiaque ardentis:dicebat ſtella coronæ . Conſueuerunt: etiam maiores noſtri Varro.teſte libro primo de origine linguæ latinæ: ubi nos nunc enim ponimus ante.g.uel.c. ipſum .g.loco.n.græcorum moræ deſcribere. Et ubi nos angulus illi aggulus cum publicato.g.annotare: ubi nos anguilla illi agguilla:quin igerunt pro ingerunt.agceps pro anceps. Agchiſes pro Anchiſes & ſimilia:quæ omnia Accium noſtrū obſeruaſſe affirmāt. Mutaſ etiam.g.in uerborum præteritis nt oſtendunt Papyrianus & Priſcianus quandoq;

in.ct.ut agor actor:legor lectus:pingor pictus: aliquando in.s.ut spargo sparsi:mergo mersi: nōnūquā in.x.ut rego raxi:pingo pinxi.

De aspiratione.

Tostendunt grāmatici nostri littera nō est: u sed aspiratiōis nota:nec aliud litteræ nisi figurā & qđ i uersu iter alias litteras a nobis describitur detiere pōt.Quod sane ad uim litteræ minime sufficere ualet:qa sic quoq; numeroꝝ formæ quædā potestatem litteraꝝ detineret. Præterhoc autē nec uocalis nec consonās esse potest:quare nec littera:non quidem uocalis quia a se uocem non habet nec uero consonans.quia nec semiuocalis est nec muta.non quidem semiuocalis cum nulla syllaba latina uel græca per integras dictiones in eam desinat.ut in sequentibus ostendemus. nō ēt muta cū i eadē syllaba cū duabus mutis bis pōat: ut phthius.Erichtonius.At nulla syllaba plus duabus mutis iuxta se positis habere pōt.nec plus tribus cōsonātibus cōtiuari ualet:ut latius Prisciāus noster hoc ipsum disputauit.Sed ad alia tendētes cōperimus Papyriāo auctore li.ii.de orthographia latinos nostros figurā plenā cuiusdā græce litteræ ad nos p aspiratione traduxisse:quæ apud illos uocalis ē:& sub hac forma.H.scribitur atq; ita uocat. Nā ut supra ostēdimus post quīq; alias uocales hæ litteræ.H.&.ω. mega a græcis cōpte fuerūt:ante q̄s nec aspirationem græci nec latini hēbant:ut ēt i q̄busdam antiq̄ssimis iscriptiōibus tā græcoꝝ q̄ latinoꝝ:usq; ad hæc tpa ægo ipse aspexi.Sed cū diligētissimis grāmaticis primū græcis deinde latinis spiritus q̄doq; diuersissimus i lr̄aꝝ pnūciatiōe annotari posse uideret:uisum ē æolibus primū effugiētibus spiritus aspritatē.F.digāma p aspiratiōe i q̄busdam dictionibus uti.Quos antiqui romāi sequentes loco aspirationis ip̄m digāma q̄ndoq; etiā apponebant.Vnde cū pro illo potest.u. consonātē surrogarent:etiam nūc ubi illi Fεσπέρα nos uespera scribimus & proferīus.Et primum teste eodem Papyriāo fespa scribebāus.Itē illi Fεστιν nos uestis & primū festis dicebamus.Veꝝ attici cōperta uocali.A.diuidere illā cœperūt.& partē qdā unam uidelicet pro aspiratiōe accæpere.Alterā.uero pro nota exilitatis statuere.Nam omnis dictio apud illos a uocali icipiēs uel nota aspiratiōis uel exilitatis annotat.Sed cū iuniores æoles teste Censorīo facilius semicirculum describerent uel qa forte propinquior ad formam digammæ esse uidebat.præcœperūt aspirationē in similitudinē.c.nostri describere:qđ pœne eandē figurā:quā græcū.ς.detiet hēre uidetur:nisi quod non tanta curuitate q̄ta ipsum .c.nostrum uel.s.græcum aspiratio ipsa designat: ut scilicet apertius priorem formam referre uidetur.Sed ut in antiquis codicibus græcis quottidie aspicimus prior forma signata apparet:& non nouoꝝ æoloꝝ forma describitur:Rursus & per contrariā formā notā exilitatis annotat statuerūt græci quæ.ſ.talis est.Et ipsam aspirationis notam daseā uocant:quā Gryllius leuem libro de accētibus ad Virgiliū flatilē dixit:notā uero exilitatis illi psilem:Gryllius leuē nominat.Rhemius uero Palæmō exilē uocauit.At latini cū aspirationē i scriptura nostra reciperent:totū.H.pro aspiratiōe sumpserūt.Nec illud diuidere curæ fuit:quia exilitatis notam penitus neglexerunt.Ponius igit aspirationis notā ante uocales omnes:sed post consonantes tātūmodo quatuor more antiquoꝝ græcoꝝ & hoc est post.c.ut Chremes:post.t.ut Thraso: post.p.ut Philippus:post.r.ut Phyrus.Veꝝ cū papyriano teste uetustiores græcorum notam ipsam aspiratiōnis in uersu ut nostri cōscriberent:iactum olī fuisse perpēdimus:ut nō exercitiis latinis in scriptura græca cōfusionē quoq; & errorē ipsa aspirationis nota nōnunq̄ iduceret:Nā traducētes nr̄i ab initio dictiōes plurimas græcas:quibus īdigere uidebimur contigit: ut decepti figuraꝝ similitudine id quoq; aspirationis nota erat p littera.s.accæperūt: & traduxerūt:& maxie q ab æolibus ut plurimū sumpserunt:qui aspirationem in formam.σ.græci designabant.Itaq; cum scriptū comperirent σέρπιλλοσ putantes primam non esse aspirationem sed.ſ.litteram quam illi in ea figura describūt traduxerunt serpillus & non herpillus simili modo σερπω dixerunt serpo & non herpo ςεξ traduxerunt sex & non hex σέπτα septem & similia quæ plurima comperiuntur.Quare cū non mius apud græcos ipsos confusionem quādoq; eiusmodi scriptura īduceret:ita ut q; attici & nos musam cū.s. pferimus.Boetes muham hoc ē no uoce ipsius.s. sed aspirationis teste Prisciano in primo proferent actum est ab illis ut non amplius in uersu ipsa aspirationis nota scribatur:sed supra uocalem annotur.Vnde iam scribit επιλλος & non ϛερπιλλος εξ & nō sex alia similiter.Idēq; denota exilitatis obseruat:ut ἀπολλοναυγοστινοσ:& i aliis mō cōsimili:At uero supra consonantes nulla earum notaꝝ scribit nisi supra.p.quæ sola iter omnes cum principalis est aspiratiōis nota designatur:Vt ῥητοροδοπαραφανοσ.& similes: quāobrē cum eiusmodi dictiones traducimus:semper cum.r.aspirato trāscribimus:ut rhodope:rhetor:raphāus. Sed an in medio ipsaꝝ dictionum græcarum quas no in litteraturam nostrā trāscribimus ipsum.r.aspirari debeat dubiū esse uidet. Quod Priscianus in prīo p hūc quoq; modū dissoluit dicēs.r.sine aspiratione ī latinis ponit:i græcis uero principalis hoc ē i initio dictiōis posita:uel i dictiōe media gemināta:& a nobis trāscripta aspiratur:ut Pyrrhus.Tyrrhenus:& similia:q̄ ut ait ex antiqua nr̄a scriptura aspirationē in medio seruāt.At uero quū nō geminātur.r.absq; aspiratiōe scribēda sunt:ut Pyra lyra syria:& similes.Quod qa a doctis oībꝫ & approbatis latinis obseruat:& nos itidē obseruare debēus. Verū ut oēm aspiratiōis obseruātiam quæ apud græcos habet:& ad nr̄os ex illoꝝ dictiōibus traducitur facile cōprædēmus.id prius diligenter p̄spiciendū ē:ex cōsonātibus græcis nouē mutas eē uidelicet.β.γ.δ.κ.π.τ.θ.φ.χ.Quaꝝ tres qdē apud illos exiles sunt seu leues:hoc ē p̄rsus simplices: & q̄ nullā ītra se aspirationē cōcludūt.ſ.κ.π.τ. Tres uero aliæ classæ & spissæ:uel ut alii ex nr̄is uocāt flatiles.uidelicet.θ.φ.χ.Rursus & aliæ tres quæ mediæ nūcupant uidelicet.β.γ.δ.q̄si mediū quēdā inter spissas & exiles sonū sīt ɔtinētes:ut.β.iter.π.φ.simi

liter.ỳ.iter.κ.&.χ.&.ſimili mō.λ.iter.τ.&.θ.& ut ſimilia de lr̄is noſtris eē uidīus.Vlterius quoq; & aliud diligētius p̄ſpiciēdū:ut qum duæ dictiōes cō pōunt quaꝝ una in uocalē deſinit.&.alia icipit.a. uocali.in dictione cōpoſita non retinet uocalis: in quā prima dictio q̄ cōpōit.deſinebat:ut ſi p̄poſitio nē hāc græcā παρα cū hoc pronomie εμου cōpōa mus abiicit.α.qđ deſinit p̄poſitio:& ſcribit παρε/μου.& nō παραμου. Qui & ut tā abiecto lr̄e: q̄ cōpoſitio deſignet ſæpiſſime pōunt ſupra locū:un de talis lr̄a ē abiecta duo ſigna ut ſupra ſtati annota uius.Vnū qdē ſp̄ i modū ſemicyli exilitatis: hoc ē primū quo reiectā uocalē fuiſſe notat. Secundum uero i formā eius notæ:quā uocalis in initio dictio nis ſequentis poſita ante cōpoſitionē hēbat:ut pu ta aſpiratiōis uel exilitatis:quo uocalē illā ſin ante cōpoſitionē fuiſſe ſignatā dēotat: quōiā ut dixius oīs dictio græca a uocali initiū ſumēs uel ſigno exi litatis uel aſpiratiōis ſignat.Si uero ſeq̄ns dictio ſi gno exilitatis ſignata fuerit ſignū illud ſecūdoloco poſitū remāebit:ut i exēplo p̄habito Si uero ſigna ta fuerit aſpiratiōis nota & illa eadē ſcđo loco poſi ta remāebit:ut ſi cū hac dictōe ολος:q̄ i initio aſpi ratur:eadē p̄poſitio παρα cōpōat ſcribet ſic quoq; παραλοσ ubi primū qdē ſignū ſignificat uocalē inde fuiſſe abiectā.Secūdū uero uocalē alterius di ctiōis ante cōpoſitionē fuiſſe aſpiratā. At uero ue tuſtiſſimos nullū ex his ſignis appoſuiſſe cōſpexi mus:ut ex ātiq̄s ſcriptōibus i marmore ſculptis ſe pius annotaui.Sed id ulterius p̄ſpiciēdū ē: q̄ ſi in eiuſmodi cōpoſitiōe ſequens dictio ab aſpirata uo cali icipiat:ut puta ολοσ.& prior dictio q̄ cōpōit i uocalē cū una illaꝝ cōſonantiū:quas exiles dixius terminari cōtigat:ueluti ſi hanc p̄poſitionē μετα quæ hēt.τ.cōſonātē exilē ante ultimā uocalē ueli mus cū hac dictiōe ολοσ cōponere p ea q̄ ſupra di ximus:uocalis ultīa p̄poſitione p̄fata abiicit. Itaq; ſcribēda eēt cōpoſita dictio ſic uidelicet μετολοσ. Sed qa uocalis illa q̄ ſequētis dictiōis ē initiū aſpi rata erat:ex ipſo.τ.cōſonāte ex illi:q; erat dictiōis p̄ cedentis ex ea aſpiratiōe:q̄ erat ſeq̄ntis litteræ: alia quædā littera in ſe ipſa aſpirata cōficit: uidelicet.θ. q̄ nihil prſus aliud eſt q̄.τ.ipſum aſpiratum quare exilē tūc quoq; cōſonantē puta.τ.i aſpiratā ſibi cor reſpondentē conuerſa dicius:puta ι.θ.& ſcribimus ac p̄ferimus μεθολος.Quā ſane dictionē ſi latine trāſcribere uolumus cū aſpiratōe methodū trāſcri bens.Similiter.π.q̄ cōſonās eſt exilis in.φ. aſpiratā cōuerti pōt:ut ſi p̄poſitione hāc επι cū hac dictio/ne ημερα.quæ in principio aſpiratur cōponamus: ſcribemus:& p̄ferēus εφημερα: hoc ē ephemera. Itē ex eadē p̄poſitiōe επι & ηβη aſpirata.q̄ ē puber tas compōit εφηβος qui eſt pubes.Vnde ſimiliter apud nos cū.ph.aſpirato ſcribendū eſt.ſ. ephebus: ubi nulla ē diphthongus ſimliter de.κ. dicendum eſt quod in.χ.litterā aſpiratā conuertit:cum.ſ.mo do conſimili componi illud contigit.q.ſæpius in ſæquentibus apparebit.Vegz & hæc quoq; due di ximus:ſepiſſime abſq; cōpoſitione ab antiquis ob ſeruata fuiſſe uidemus.dum.ſ.ſimilimodo ut dixi mus dictiones:iuicē terminant:& apud eoꝝ poe/tas primū ablatū fuit.ε.deinde.τ.exile p̄pte aſpira/tionē uocalis i alia dictiōe potiſſimum. Homerus circa initiū iliados αιδειδεσθαι θεὰ ubi a τε cōiun ctione græca ſequētis q̄ eſt θεμις cōuerſum fuit i.θ. aſpiratū.Sāe abiectio litteraꝝ uocalū in q̄s termi nantur dictiones cū ſequens icipit a uocali ubi fe re a poetis græcis obſeruat.Hō οτιν μεο θεοι δο/ιεο ολομπιοδαμοτέχοντεσ εκπερσαι πριαμοιο πολιν ευδοικα δικεσθαι. At in uerſibus poetaꝝ noſtroꝝ hoc nō i ſcriptura aut p̄nūciatiōe uerſus ſed i ſcāſione tātūmodo obſeruamus.Græci uero nō ſolū id i uerſu:ſed ēt i ſoluta oratione obſeruāt ut Demoſthenes cōtra Aeſchinē επειδοτερεςτιμα λισ ὁσπερυμων ubi nō ſolū abiecta fuit uocalis li tera:ſed duoꝝ i locis cōuerſum fuit.τ.exile.θ. aſpi ratū.Sūt tamē nōnullæ dictiones quæ abſq; alicu ius dubitatione cōpoſite eſſe uidēt:& has obſer uantias neq; a græcis:neq; a noſtris habuiſſe cōſtat ut Ariſtippus quæ ex αριστοσ qui eſt optimus & ιπποσ q eſt equus cōponit:& ſecūdæ dictiōis pri ma aſpiratur:quæ cū.τ.exili coniuncta aſpiratiōē amiſit.Similiter Cratippus.Leucippus. Alcippeq omnia ex hippus aſpirata dictione componuntur: & aſpirationem abiiciunt atq; exilem conſonantē conſeruāt quod forte ex eo fieri potuit.ut compo/ſitorum certitudo magis innoteſceret.

De littera.i.

Littera uocalis eſt.& unica ſola figura a no/ſtris ſcribit. A græcis uero triplici uarietate figure notat. Nā qdē unā in forma ipſius.i. noſtri deſcribit.quod ipſi græci.ι.paruum uocant alia uero in alterius litteræ forma:quā Pythagorā adinueniſſe quidam ferūt:& quam illi ipſilon hoc eſt ſubtile uocant.Nos quia illud in ſolis dictioni/bus græcis tranſcribimus.y. græcum uocamus: quæ ſanæ duæ litteræ apud illos ancipites ſunt & liqdæ.hoc eſt q̄ facile modo corripi modo produ/ci poſſunt.Tertiæ uero litteræ figura p̄ter has du/as adiuēta fuit:& uocatur ab illis ita:quam ſane lit teram ut ſupra dixius lōgā illi ſemper ſtatuerunt. Quin & præter hanc triplicē ſimplicis litteræ for/mam:duas habent græci diphthongos:q̄ eundem cū illis ſonum concinere uidētur.uidelicet ει & οι: ut infra late:uidebimus.Itaq; cū in dictiōibus græ cis nos primum ideſt quod paruū dicūt comperi/mus:illud apud nos tranſcribētes ſemper fere ſcri/ptura i noſtra ſeruamus.Vt σικελια Sicilia κιρκισ Cires φιλοσοφια philoſophia:& alia innumera: i qbus paruū ideſt ut ab illis ſcribit:ſic a noſtris cō/ſeruatur.Nōnunq̄ uero trāſferimus.ιτ.e.ut νηρευς Nereus:& maxime ubi diphthōgus ex.ο.& .ι.po/nit:ut infra latius diſſeremus:nec apud nos.ι. ſem per uocalis eſt:ſed quandoq; in conſonantem litte ram trāſit:ut & ſimile de.u.uidebimus:q̄ licet tam conſonantes quam uocales unum nomē & unam figuram teneant:tamen quia diuerſum ſonum:& diuerſam uim habent in metris & in pronuncia/tione ſyllabarum: non pro eiſdem litteris & ele/mentis accipi poſſunt: ut Cenſorinus & Priſciāus doctiſſimi artis grammaticæ atteſtantur:nam ut aiunt tantum fere intereſt inter uocales & conſo/nantes:quantum inter animas & corpora. Animæ per ſe mouentur.ut Platoni uidet:& corpora mo

uẽt:corpora uero nec p se sine aĩa moueri possunt: nec animas mouent:sed ab illis mouẽtur. Vocales similiter per se mouentur ad perficiendum syllabam:& consonantes secum mouent. Consonantes uero sine uocalibus immobiles sunt. Verum .i. nostrum quum consonans sit modo qdẽ pro simplici cõsonãte:modo uero pro duplici accipitur. Pro simplici quoq; tunc habetur:quando ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequẽte uocali in eadem syllaba:ut iuno Iuppiter:pro duplici aũt:qndo ĩ medio dictiõis ab ea icipit syllaba post uocalem ante se positam subsequente quoque uocali ĩ eadem syllaba:ut maius peius eius. in quo loco antiquiores nostri solebant geminare eãdem .i. litteram ut maiius peiius eiius:quæ sane ortographia usq; ad Ciceroĩs tempora in aliquibus dictionibus pdurauit. Ita ut referat Quinti. Cice. placuisse aiio maiiãq; gemiata .i. scribere. quæ sane nõ aliter ꝓnũciari poterãt:ut etiam Priscianus ipse attestat:q̃ si cũ supiore syllaba prior .i. cũ sequẽte altera ꝓferetur hoc ẽ ut Prior .i. cũ priori syllaba & seqns cõ seqnti iũgat:ut tellus uãnus & similia ꝓferunt. nã duo .i. pro duabus cõsonãtibus accipiebãt. & eadẽ cõsonãs in eadẽ syllaba geminata iungi nõ põt. Vnde Põpeii quoq; gẽitiuũ ꝓ tria .i. scribebãt quorũ duo supiora loco cõsonãtiũ:& postremũ ꝓ uocali accipiebant. Quod Cæsari artis grãmaticæ doctissimo placitum a Victore cõprobatur: non enĩ alio modo tres .i. in una syllaba pronũciari potuissent. Comperitur nonnunquam .i. littera pro simplici cõsonãte in medio dictiõis posita: Sed ĩ compositis:ut iniuria adiungo reiectus reiice. quod ultimum cum geminata .i. scribitur:quaꝝ prima in initio syllabæ consonans simplex est cũ uocalis ante illam breuis a Virgilio in bucoli. ponat quam ait: Tityre pascentes a flumĩe reiice capellas:ubĩ pro celeumaticon qd̃ est quattuor breuibus cõstat: ꝓ dactilo posuit. hoc isuper annotandum .i. litterã pro consonante positã aspirari non posse: quum nulla consonãs ante se aspiratiõnẽ recipere ualeat. Vnde hiulcus trisyllabũ non bysillabum teste Prisciano dici põt. Verum & ipsum .i. consonans .pro. t. quãdoq; apud antiquiores positum fuisse cõperimus: & cum apud alios:tum apud Liuium sæpenumero annotauimus:ait enim de secũdo bello punico libro primo. Nunc Postquam multo maiorẽ partem itineris emensam cernant:pyreneũ saltum inter ferocissimas gẽtes superatũ rhodanum tãtum amnẽ tot milibus galloꝝ prohibẽtibus domita ẽt ui fluminis traiectum in conspectu alpes habeant dixit iã tũ pro tãtũ:nã teste Quin. sic iã ut tã scribibitur. Quid q; ab antiquis nostris nõnullis dictionibus ipm .i. ꝓter cõmunẽ nostroꝝ usum fuit adiectũ & a nõnullis qũq; detractũ:nã pluria cũ .i. ante extremũ .a. ab antiqs dictũ fuisse ostendit Gellius circa finẽ li. v. noctiũ atticaꝝ ex auctoritate. M. Catõis. Q. Claudii. P. Nigidii. M. Varrõis imo refert Siniũ Capitonẽ doctissimũ uiꝝ ĩ epistola ad Pacuniũ labeonẽ p rões grãmaticas docuisse pluria cũ .i. aũ .a. latinũ eẽ pluria absq; .i. barbaꝝ atq; id quoq; absolutũ & simplex eẽ nõ cõpatiuũ:qui & eo pd̃ ẽ cõpluria aduerbiũ factũ cõpluries ui Plau. in persa

&. M. Cato in .iiii. originũ posuerũt. Quid q; eodẽ Gellio teste in .iiii. eiusdẽ opis. M. Varro &. P. Nigidius nõ aliter locuti fuerũt & scripserũt: q̃ senatuis & domuis & fluctuis cũ .i. post. u. & ante .s. i genitiuo ab eo qd̃ dicimus senatus & domus fluctus. Et ĩ ueteribus libris Terẽtii comiti scriptũ dicit ĩ eius anuis opinor eam quæ est mortua. Ita ut ꝓ ablatiõ nẽ ipsius .s. datiuus ipse formari habeat: ut senatui domui fluctui. Quid q; nõnullis hæc datiui terminato in ipm .i. nõ placuit:& magis ĩ ipso datiuo domo senatu fluctu dixerũt:q̃ cũ adiectiõe ipius .i. Lucilius in eodem casu uictu & anu dicit nõ uictui & anui in hisce uersibus. qd̃ sumptũ atq; epulas uictu ꝓponis honesto:& ĩ alio loco:anu noceo ĩqt. Viri. quoq; i casu dãdi aspectu dicit nõ aspactui teq; aspectu ne subtrahe nostro. & ĩ georgicis:q; nec cõcubitu ĩdulgẽt. C. autem Cæsar grauis auctor lĩguæ latinæ in anticatone. Minus inquit arrogantiæ supbiæq; dominatuq;. Item in Dolobella actionis illuuisti quoꝝ ĩ ædibus saniscp posita & honori erãt & ornatum .i. li. quoq; analogicis eodem Gellio teste oĩa istiusmodi sine .i. littera dicẽda cẽset. Quid quod ĩ genitiuis nominum quĩtæ declinatiõis loco ipsius ultimi i desit in quod apud nos terminari consueuit pleraq; ætas ueteꝝ ponere consueuerat .s. & nõ huius faciei: sed huius facies declinabant. Quĩti. Claudius li. annaliũ: nemo audebat ĩquit propter magnitudinẽ atq; immanitatem faciei scilicet cum gallo quodam uelle pugnare. Ciceronẽ quoq; affirmat Cesellius in oratione quam pro. P. Sextio fecit dies scripsisse ꝓ diei. Verba hæc sunt. Marcus Tullius egtes uero daturos illius dies pœnas. Quo circa factum Hercle ẽ:ut facile his crederet Gellius libro octauo noctium atticaꝝ qui scripserunt idiographum librum Virgilii sese ĩspexisse:ĩ quo ita scriptum erat:Libras dies somniq; pares ubi fecerit horas .i. libra diei somniq;. Sed sicut hocĩ loco dies a Virgilio scriptũ uidetur:ita in illo uersu non dubitauit gellius quin dii scripserit pro diei:qum dixit:Munera læticiã duæ dii. Sic enim dies huius dii a ueteribus declinatum refert. Sicut ẽt facies facii:progenies ꝓgenii: acies acii. Cn. Marius ĩ iliadis .xxi. Altera pars acci uitassent fluminis undas:Similiter species specii:ut idẽ Marius ĩ .xiii. An maneat specii simulachrũ ĩ morte silẽtũ. Luxuries luxurii. C. Gracchus de legibus ꝓmulgatis. Ea luxurii .cã aiunt institui pernices pernicii. M. Tullius in oratiõe qua. Sex Roscii defendit teste Gellio p̃fato libro .viiii. sic scripsit. Quoꝝ nihil ꝓnicii causa diuino consilio:sed ui ipsa & magnitudine reꝝ factũ putamus. Sane. C. Cæsar ĩ libro de anologia secunda huius die & huius specie dicẽdũ putat:unde & ip̃e quoq; gellius ĩ Iugurtha Salusti summæ fidei & reuerẽdæ uetustatis libro Die casu patrio se iueniisse affirmat. Verba uere illa ita fuisse refert: uix decima parte die & reliqua. Sane p deriuatiões transit .i. nostrum in altas uocales: In .a. sic genus generis generati. Paulus pauli paulatim: In .e. Fortis forte Sapiens sapiẽtis sapiẽter: In .o. ut Pr̃ patris patronus patronũ. Et patro uerbũ olli ꝓ illi: saxum saxi saxosus:& hæc hactẽus. Núc de .y. græco quod illi ypsilon .i. subtilem uocãt inspiciẽtibus hoc pri

mū tenendū est: si dictiões græcas trāscribimus: & illius sonū in dictiõibus a nobis descriptis cõserua mus: & apud græcos p eiusmodi. y. græcū scribun tur. Semper nos & alias per ipsum. y. græcum scri bere debemus. eo q; subtiliorem quodāmodo' syl labā in metro hēre uisum sit: hoc est fere in diuisis syllabis: & quodāmodo cõiúctis & nos græcā scri pturā: in suis dictionibus cõseruare debemus: Sed qa illud aliquādo ī alias litteras commutamus: de eo latius suo loco tractādum erit. At uero aliud q; ita uocāt: & sub aspiratiõis nr̄æ forma describunt: raro. n. sonū eius in nostra scripturaseruamus. Sed aliquādo qdē. in. a. nostrum cõuertimus ut ηερ aer ελενγη Helena αλιλη aula φημη fama: φυγη fuga: siqdē hæc duo ultima potius. a. græco: q; græcū ab illis deriuet. Quo sane quo ad hoc in idē tēdit: de quo alias uidebimus. Aliqū uero imo fere semp ī e. pductā trāsferimus: ut ησιοδοσ. Hesiodus ηρο σ Hõerus ηρακλιδησ heraclides: & mille alia. Aliquādo āt in. æ. diphthõgū trāsferimus: ut σκη νη scæna: q̄ teste prisciáo li. i. ap̄ nos cū. æ. diphthõ go scribitur: q; in antiquis marmorum inscriptio nibus obseruatū cõperi: ut in ea dictiõe latius uide bimus. Similiter æthica cæra & alia nõnulla: teste Apuleio grāmatico cū. æ. diphthongo scribunt: q̄ ab ipo. h. traducuntur: ut in dictione æthica exp̄ssi us declarabimus. Sed ut diximus nulla a prisciano notat nisi tātū scæna. Rursus & nonnunq̄ ip̄m. h. i sonū. i. nr̄i & lr̄am trāscribimus potiusq; paraclitū cū. i. latino: scribimus & ꝓferimus: q̄ p. e. paracletū traducāus: q; tamē a κλητοσ quod uocatur inter p̄tat: & p. h. scribit cõpositū cõstat. simili mõ kyrie leison cū. i. nostro in penultia scribit: & ꝓfertur: & tamen ab ελεητον cõponit. quod cū. h. apud illos scribitur. Eodē modo ephimera: quod ab ημερα componitur. Sed hæc q̄ carissima habentur.

De littera. K.

Vt supra diximus penitus superuacue rece
k pta fuit quū. c. ad oīa pro qbus nõnulli utū tur. k. cõmode scribi possit. Vnde cõptū ha beo ex Papyriáo diligētissimo grāmatico Nigidiū figulū nunq̄ ī cõmētariis suis fuisse. k. aut. q. Nā te ste Priscião q̄uis ī uaria figura & uario sint nomie . k. q. &. c. tamē qa eadē uī habēt tā ī metro q̄ ī sono pro una eademq; lr̄a accipi debent.

De littera. L.

Semiuocales littera & liqda dicit: hoc est q̄
l icipiens ab. e. ī sonū ꝓpriū desinit: & q̄ post mutā ī eadē syllaba posita mõ lõga mõ bre uē præcedente syllabam facit lõgā quidem ut Vir gili. in. viii. Fit Thmai cõiūx lõgeua doricli: ubi. y. ante cli ꝓducit: q̄ alio loco correptam posuit quū ait. Est doricli cõiūx diuini signa decoris Habetq; . h. ipsum teste Pli. i. de arte grāmatica triplicem so nū. Exilē quādo geminat secundo loco posita: ut il le Metellus plenū quādo finit noīa uel syllabas: & quando hēt ante se in eadē syllaba aliquam cõsonā tē ut sol silua flauus clarus Mediū ī aliis ut lectus lecta lectū. Veg. cõsueuerūt antiq cõplures nūq̄ i ca pite dictõis. h. ipsum scribere: sed semp illi unū. s. cū . t. alia cõsonante p̄ponere uoluerūt: ut teste Quin. stlotū ꝓ lotū: stlitiū ꝓ litiū scribebāt: quæ scriptu ra ī aliqbūs iscriptiõibus ēt usq; ad hæc tpa cõspici tur: ut epigrāma ī dicat: qđ in regiõe frentana apud histoniū his uerbis icisum est. Sæua quæstor dece mur stilitibus iudicādis. s. c. post q̄sturā & decēui ratū stilitiū iudicādar. tribu. pl. & reliqua. Itē Ro. extra portā populi ad quartū lapidē. M. Antõii An tii. Lupi. P. Patritii. Aug. quæstor Sodal. Titii trib. milit. Leg. iii. Adiu: Tri. ple. fidel. x. uir. Stilit. iud. & reliqua quid quod ip̄m. l. m. d. nõnunq̄ cõuersum legimus: ut Virgi. ī Tityro. Siluestrē tenui musam meditaris auena: meditaris cū. d. ꝓ melitaris: quū. l. ꝓ antistoechon teste Seruio scripsit: nam melita ris dicere debuit: q̄si dulce cāis: quod a græco uer bo μελεταω deductū fuit idq; a μελι: qđ mel de notat originē sumpsit. Solebant ēt antiqssimi græ corum. l. pro. n. scribere. Vnde quinquaginta quo que numeri signū q; illi iā p. n. scribūt: nos p. l. mo re illorum antiquissimo scribimus. Transit ēt per deriuationes in alias consonantes in. r. tabula a ta berna: Prisciano teste in. x. ut paululū pauxillū: ma la maxilla: uellū uexillū. Quin & ipsum. l. declinā do p oēs casus imutabilis permanet: ut sal salis: & ī reliquis. Idem facit. n. &. r. ut flumen fluminis. Cæ sar cæsaris: non autem relique consonantes.

De litterra. M.

Semiuocalis est: & ab aliqbus nõ irrationa
m biliter īter liqdas Prisciano teste cõnumera tur post mutā ī eadē syllaba posita: mõ lon gā modo breuem præcedētem uocalem efficit: ut exemplis ille græcorum ostēdit: nā de hoc quoq; latinorum nullum ego comperire ī nostris poetis ualui: nec ipse aliquid iducit: Quid quod sola ex se miuocalibus post. s. ponitur: quod mutarum ē ꝓ prium: ut Smyrna: smaragdus. Quid quod ēt an te liqdam: ut samnis samnitis: hoc ē homo de sam nio: ubi ē beneuentū. Ramnes rānetis: nomen poe te proprium: nonnunquam etiam ante. s. posita ī fi nali alicuius nominis syllaba more mutæ p inter positionē. i. facit genitiuū ut hyems hyemis: sicut inops iopis: cælebs cælebis: & nunquam ante se: nā longam uocalem patitur in eadem syllaba esse: ut illam illum: artem puppim fluctum: rem: spē: diē: cum allæ omnes semiuocales hoc habeāt: ut sol pe an par Mecænas pax. Transit Prisciano teste per de riuationes in. n. maxime. d. uel. t. uel. c. uel. q. sequē tibus: ut tantū tantūdē: idē identidem eoq; eorun dem: num nū cubi: ut Plinio placet nūquis nūquā. Nā nanq; ipso auctore Prisciano: unde eo teste am præpositio. f. uel. c. uel. q. sequētibus in. n. mutat. m. ut anceps anfractus ancisus anquiro. Verum si cū dictione incipienti a uocali componatur: remanet . m. & intercipitur. b. ut ambitus ambesus ambu stus ambages. idemq; ī cõburo combustus. Sane ī metro plærumq; subtrabitur. m. si a uocali sequēs incipiat dictio: ut Virgilius ī primo æne. Illum ex pirantem transfixo pectore flammas: Vetustissimi tamen non semper eam subtrahebāt. Ennius ī de cimo annalium: Insignata fere tum milia millitū octo: & ut scribit Plinius libro primo de arte grā matica. m. in extremitate dictiõum obscur; quid sonat: ut templum apertum: principio ut magnus in mediis mediocre ut umbra.

De littera.N.

Emiuocalis est:& ut refert Priscianus non
f irratiõabiliter a qbusdã iter liquidas connu
merata,cũ i eadẽ syllaba post mutas. com/
munes faciat præcedentes syllabas.Ouidi. in deci/
mo metamorphoseos.Piscosamq; enidon graui/
damq; amathunta metallis.Transitq; per deriua/
tiones & compositiones in diuersas consonantes:
ut late tractant Papyrianus & Priscia.In.g.quoque
ut ignosco cognosco cognatus ignarus & similia:
Potest tamen in quibusdam eorum per concisio/
nẽ adempta uideri enĩ cũ in simplicibus per adie/
ctionem iueniatur.g.ut gnatus gnarus. Transit ẽt
in.l.ut unus:ullus:nullus.uinũ uillum. cathena.ca
thella:bonus:bellus:catinũ catillũ.Similiter colle/
ga colligo:illido:collido:Trãsit in.m. & hoc sequẽ
tibus.b.uel.m.uel.p.auctore Plinio:Papyriano .p/
bo:& Prisciano:ut imbibo imbellis.immineo im
motus.improbus impello. Aliquando sola uocali
sequẽte ut in comedo uerbo:quod ex cõ & edo cõ
põit. Transit in.r.ut corrigo:corrũpo:irrito Quã
sane mutationẽ naturali quadam uocis ratione fie
ri dixit Priscianus:propter celeriorẽ motũ linguæ
labrorumq; ad uicinos facilius transeuntium pul
sus. Transit ẽt in.s.ut scindo scissus findo fissus. In
.t.ut canis catulus catellus.in.c.ut ecqd .p enquid.
abiicitur quandoq;.m.in præteritis uerbor: ut lin
quo liqui:uico uici. Sane si sunt nomĩa græca neu
tra desinentia in.o.cũ.on. transferimus ipsum omi
crõ i.u.&.n.in.m.cõmutat:ut πάλλαδιον palla/
diũ πηλίον pelliũ. Si uero sit.ω.magnum consue/
uimus.n.litterã abiicere.& ipsum magnum in.o.
nostr.commutare:ut απολλον Apollo:λεον leo:
δρακον draco:exceptis nõnullis.quæ terminatiõe
græca scribere cõsueuimus:ut Xenophon Demo/
phoũ.Lycophron:Menicion.Agamẽnon: Ammõ
& alie nõnulla:Ecõtrario græci cõsueuerũt tradu/
cẽtes dictiões nostras i.o.desinẽtes supaddere.n.ut
Cice.κικερον Cato κατον similes eodẽ modo.

De littera.o.

Ittera uocalis est quam teste.Plinio lib. pri/
l mo de arte grãmatica:aliquot Italiæ ciuita/
tes primitus nõ babebãt: & hi maxie erant
umbri & tusci:loco cuius.u.ponere consueuerant
ut huminem pro hominẽ:frundem pro frondem:
gũgrum pro gongrum qui est piscis:cunchin pro
cõchin:fretu pro freto.Lucretius libro primo: An
gustoq; fretu rapidum mare diuidit undis.Itẽ lib.
tertio. Atq; ea nimirũ quæcunq; acherumte .pfun
do:acherunte pro acherõte posuit:quæ ab iuniori
bus tãquam dicta rustico more repudiate fuerũt.
Fuit aliquando.o.in.e.conuersum.Nã teste Quin
tiliano:antiqui uortices & uorsus cæteraq; ad eun
dem modũ scribebant: quam primum scripturã
Scipio Aphricanus in.e.litterã uertisse dixit.Vnde
ceruon etiam & seruon:cum.o. littera ultia etiam
ex alio quodam capite scribere consueuerant:quia
subiecta ipsi.u.consonanti uocalis i unum sonũ co
alescere & confundi nequiret. Sed de hoc latius in
littera.q.p tractabius. Rursum & i dictiõibus græ
cis nõnunquã transferentes illarũ quasdã ipsum.o.
in.e.nostrum conuertimus:ut κονᾶ genu γονυ.ut
scribũt æoles:uel ut alii cũ diphthõgo ποους: nos
pes.unde compes quod antiqui more æolum cõ/
pos cum.o.scribebant.Itẽ ubi græci οδοντες scri
bunt.nos primum.o.obiicimus & secũdum in.e.
nostrum conuertimus:atq; dicimus dentes: quin
& i dictionibus nostris.Antiqui quoq; Prisciãno te
ste ãplocti .p amplecti:& animaduorti .p animad/
uerti dicebant.Item quod nos die quinto & die no
no:antiquiores teste Gello libro.x.noctium attica
rum.die quĩti & die noni .p aduerbio copulate di/
xerunt.M.Cato lib.originum. Igitur dictatorem
carthaginensiũ magister equitũ monuit.Mite me
cũ Romam equitatum die quinti:in capitolio tibi
cœna cocta sit.Diuus Augustus in epistolis uerba
solẽnia ptoris ponens inquit die noni prætor dicit
quiritibus compitalia erunt.Die pristini quoq; eo
dẽ mõ dicebat:qđ significat die pristĩo i priore &
qđ ut ait Gellius uulgo pridie dicit cõuerso cõpo/
sitionis ordine quasi pristino die.Atq; idẽ simili fi
gura die crastini dicebat id erat crastino die.Simili
ter.M.Cato i oratiõe cõtra Furiũ die .pximi dixit.
Sed ut ait Gelliusextremam istius uocis die quĩti
syllabã cũ per.e.tũ per.i.scriptam legi:ut etiam nos
supra uidimus in littera.e.Nam ueteres in differẽ/
ter præficistine & præficistini: procliue & .pclriui:
atq; alia multa uariq; dixerunt. Nõnunquam ex
dictionibus græcis.o.cõuertimus in.i.cũ eas latine
transcribimus:ut προιμο primus quo sæpe usus
fuit Hom.δμωος Dmois.i.seruus.Quid qđ ubi
græci terminant dictiones os: nos plerunq; illud
.o.i.u.cõmutamus ut νικολαος Nicolaus:κυρος
Cyrus:κυπρος cyprus:σπονδειος Spõdeus:πελα
γος pelagus.Excipiuntur nonnullæ quas nõ i us
sed in er cõmutamus:ut αγρος ager:μελεάγρος
Meleager:καϋστρος cayster: nonnullæ uero i us
& i er:ut μενάνδρος menãdrus & menãder:ευαν
δρος euandrus & euãder.Virgilius i octauo. Rex
euãdrus ait nõ hæc solemnia nobis.Idem in deci/
mo:pallas Euander in ipsis omnia sunt oculis τευ/
κρος teucrus & teucer.Virgi.in tertio æneid.Teu/
crus rhœteas primum est aduectus ad oras Quin
& unam cõperi:quæ apud græcos i os terminant
& ab antiqs nostris.o.i.in.cõuersum fuit.u. δμωος
Dmois seruus:quo nõnulli antiqui comici usi fue
runt.Nonnunquam terminationem ipsam græ/
cam in os poetæ nostri obseruauerunt.ut Virgi.in
primo georgicorũ:Heliadum palmas epiros dixit:
& tenedos more græco cum terminatione i os: &
non latino in us.Idem in eodem.Et neritos arcua
saxis.Quid q; i genitiuo terminatiõem græcã: idẽ
poeta obseruauit cum ait libro sexto:In foribus le/
tũ androgeo.scilicet more attico:q eiusmodi geni/
tiuos i.o.finiũt:ut ibidẽ Seruius attestat. Immo &
super primũ æneidos regulam posuit.Quod om
nia nomina monosyllaba græca quæ in latinum
sermonem transeunt tertiæ sunt tantũ declinatio/
nis:& tã latinæ q; græce a nobis declinari possunt.
ut tros in genitiuo troys & troos:Pan panis & pa/
nos Virgilius in.viii.Parthasio dictũ panos de mo
re licæi:per deriuationẽ ẽt teste Prisciano trãsit.o.
in.a.ut creo creaui:i.e.ut tutor tutela. bonus bene:
per compositionẽ similiter:ut nominum habẽtiũ

o extremā ſyllabam cū uerbis ſiue participii tranſit in.i.correptam ut homo homicida.

De littera.P.

Littera muta eſt:& aſpiratione munda:cui tamen aſpiratio in dictionibus græcis poſtponitur ut phe ton:nonnunq̄ uero pro aſpirata traducimus: ut ſupra in littera.b.uidimus.

De littera.Q.

Ittera muta eſt & pp nihil aliud teſte Priſci
l ſcribēda uidetur:niſi ut oſtendatur ſequēs .u.ante alteram uocalē in eadem ſyllaba poſitum perdere uim litere ī metro.Quod ſi ideo.q. alia littera eſt extimanda q̄.c.debet.g. quoq; quæ ſimiliter præponūtur.u.amittēti uim littere.Alja putarī:& alia cū id nō facit:dicimus.n.anguis ſicuti qs:& augur ſicuti cur:ſed nos aliam adiuentiōis eius cauſam ſupra ī initio mōſtrauimus: hocē ut pīguior p eam ſonus habeatur:q̄ per ipſum.c. haberi poſſit.Quot ſane termīatio ipſius.q.in.u. & neceſſaria conſequētia alterius.u.poſt illud:& ante alteram uocalem īdicare poteſt.Nam nūquā in eadem ſyllaba uocalē poſt.q.ponere poſſumus.Quī iter.q.& uocalē īterponamus.u.ut qualis quando queror pro cōqueror:loquitur:ſequitur:loquor ſequor quoniam & ſimilia ubi īpm.u.ī metro uim litteræ ſemper amittit:ut in ſequētibus cū de.u.littera tractabimus oſtendimus.Sed an eodē modo ſi.u.uocalis ſequtur īterponi poſſit īter eam uocalē &.q.aliud.u.ita ut poſt ipſum.q.in eadē ſyllaba geminari poſſit.u.dubium apud antiquos fuiſſe uidetur.Victorinus Marius dixit geminari poſſe:ut ī ipſo quum.q̄ndo aduerbium eſt tēporis:& tempus ſignificat quod cum geminata.u.ſcribendum eſſe dixit.Papyrianus uero li.iiii.de orthographia ſcribit oīno in fieri nō poſſe.Ne ſcilicet duæ littere eiuſdem in ſe ſoni & uocis tā inuicem q̄ cū termīatione ſoni ipſius.q.collidanť.Nam quaſi ipſum in .u.termīari uidetur:& ſic plurium ſonos ī unū cōfundere & coaleſcere cogeremur.Idem Quintilianus libro primo de iſtitutione oratoria ſentire uidetur ubi uult:cum ſi tempus ſignificat per.q.duabus ſolū ſequentibus litteris ſcribendū eēt ut quum primum:& cum facerē.Si uero comitem: hocē ſi cōiunctio fuerit per.c.ſcribi debet:ut cū Caio cum Lutio.Qua data occaſione errorē illum inductum puto:ut qum quando abbreuiatam ſcribius ex.q. cū.m.& ſupiori uirgula iā exaremus.Ita ut indocti tunc quoq; putauerīt illud.u.quod ab antiqs poſt .q.cum ſuperiori uirgula ſcribebatur:nō.u. ſed ex litteraq; ſimilitudīe.n.prorſus fuiſſe.Et cū idē pene cū quando ſignificet ad alios in conſuetudinem pro quādo ſcribēdum ī duxerīt: Sicq; ex papyriani & quintiliani ſententia puto:ſi eo teſte ſcribere uelimus:nunquam .u.poſt.q.geminādum ſed ipſum qum unico .u.ſcribendum eſſe qn & eodem modo æquus cū diphthōgo & abſq; diphthongo: & reliquis & obliqus & grandiloqus & altiloqus & oīa ſimilia.Vt etiā in antiquis & emēdatiſſimis codicibus ſcriptum comperī.Similiter apud antiquos arqus & coqus ſcribebanť.Quī & ī genitiuo aſſumere.i.cū quo.u.cūmode ſtare poteſt: ut Vir. .iii.æne.Quam pius arquitenēs oras & littora cir cum Rēuinxit: ſimiliter coqui pro coci quod ſane fieri dicimus quādo ultima ſyllaba habet.q.Nā alias nō accipit.ī.ut oqulus cum.q.apud antiquos p oculus cum.c.quod in genitiuo faciebat oquli pro oculi.Vnde niſi eādem uim ipſum.q.haberet: quā .c.nunquam in principiis infinitiuoq; uel interrogatiuoq; quorūdā nominū poſita per obliquos caſus in illā tranſiret:ut quis:cuius:cui.Vnde Quintiliano teſte antiqui nonnulli ad pinguem ſane ſonū quod cum.q.&.o.poſt.u.& ante.ī.p cui utebā tur:ut ab aliōq; diſtingueretur.Similiter a uerbis .q.habentibus in quibuſdā participiis in.c.tranſfertur ut loquor locutus:ſequor ſecutus.At quotidie cū.q.ſequēte.u.ante.o.& nō cotidīe cū.c.idē Quintilianus nos ſcribēre docuit:eo quod ſit q; diebus: quin & in deriuationibus uerboq; Priſciano teſte tranſit.q.i.n.s.ut torqueo torſi ſicut &.c.ut parco parſi:trāſit & ī.x.ut quoquo coxi:ſicut &.c.ut dico dixi:duco duxi.

De littera.R.

Littera ſemiuocalis ē:& liquida:hocē quæ
a poſt mutā ī eā ſyllaba poſita præcedentem ſyllabam modo lōgam:modo breuem facit:Lōgam quidem ut Virgilius in.iii.æne.Noctē hyemenq; ferens & inhorruit unda Tenebris.breuem uero ut idem in.viii.Defendi tenebris:& dono noctis opace.Similiter ī latebris penultima naturaliter breuis ē:& ab eodem producīť ī.iii.æneidos cū ait.At ſcyllam cæcis quohībet ſpelunca latebris.Et idem ī multis ſimilibus:Nā ꝓduxit Ouidi.in heroidibus de hypermeſtra.pa.ante.trem cū ait iam patrem famuloſq; patris lucēq; timebam & ī eodem uerſu: ante tris corripuit idem. Hæc tibi nēpe patrē furta dedere ioue: ubi .pa.breuis eſt & ſimilia ſane.r.littera non ſolum ſemiuocalis:ſed fere uocalis habita fuit:ex quo dubiū reſultauit:an huic præponi aſpiratio uel ſubiungi debeat: unde ut ſupra diximus cū æoles ubiq; digāma ꝓ aſpiratiōe ponerent:& in dicionibus incipientibus ab.r. illud in.b.cōuerterent:qđ tunc quoq; ipſi.r.p̄ponebāt:uiſum eſt multis aliquā illi cum uocalibus cognationem eſſe quibus proprium uidetur aſpiratiōem præponi poſſe.Sed diſconueniētia ī ſuper uidebatur:quod nō aſpiratiōem:ſed.b.litteram aſpiratiōis loco præponebant.Veruntamen Priſciano teſte ipſa.r.littera apud græcos multis modis ſingitur loco uocalis.ut in declinationibus in ra:& ī a purā deſinentibus:quæ ſimiliter.a.ſeruant p obliquos caſus:ut ωρα ωρας ϛοφια ϛοφιας:hoc eſt ſicut nomina deſinētia in.a.purā cum apud græcos declinātur ratione uocalis neceſſario p̄cedētis per omnes caſus ipſam litteram.a.cōſeruant:ut σοφια Σοφιας:μαια μαιαϲ & reliqua:non autem ſi p̄cedat.a.alia cōſonans q̄.r.poſſunt.a.ſimiliter cōſeruare:ſed in alias uocales commutāt: μουϲα μουϲῆς: ϖτηρνά:ϖτηρνηϲ:ϖελτα ϖελτᾶϲ: ſed cū.r. conſeruant ut ωρά ωρας,θυρᾶ θυρᾶϲ & reliq̄:uī īpm .r.uim uocalis habere. Sane quibuſdam compoſitis conuertīť.r.uel.l.ut intelligo pro īterlego:pellicio pro plicio:pellego ꝓ plego: Plautus in aſinaria agedū iſtū oſtēde quem cōſcripſiſti ſingraphum inter me & amicam & lenam :leges pele: nam tu poeta es prorſus ad eam rem unicus.Similiter pel-

luceo pro perluceo. Idem in eadem: ita pellucet. q̄/ si laterna punica: At polluceo cum .o. in prima ali/ am compositionem habet & significationē. Nā cō ponitur ex poly dictione græca quæ multum desi gnat: & luceo unū deuoueo: & dedico significat. q̄ si is q facit multum luctat. Plautus ī sticho ut deci mam partem herculi poluceam. Neuius in colace. Qui decimas partes quantū alieni fuit polluxit ti/ bi a publicādo. epulo herculi decimas. in simplici/ bus etiā trāsit .r. in .l. ut niger nigellus: umbra um/ bella. Transit ēt in .s. ut arbos pro arbor: odos pro odor. Plaurus in captiuis quorum odos in basilica nos omnes adegit in forum Colos pro color. teste Seruio ī secundū georgico. Nam ut ait: tūc quoq; .r. mutatur in .s. cum longa opus est syllaba. Vex/ & nonnunquam sine metri necessitate honos po/ nitur. ut Virgilius libro æneidos primo. Hic pieta tis honos sic nos in septra repōis. Quin & eodem Seruio teste. Salustius pene ubiq; labos posuit: quē nulla necessitas coegit: sed ut putat melius est ser/ uire regulæ. Trāsit etiā .r. in duas .s. ut uro ussi: ge/ ro gessi. in .u. consonantem: ut tero triui: sero serui ī .u. ut æneus pro æreus.

De. Littera. S.

Littera semiuocalis est: quæ si antecedat .m. f uel .p. uel .t. in simplicibus dictionibus eius/ dē est syllabæ ut Cosmus: prosper: testis. At ī cōpositis aliud est. Nam aruspex teste Quitiliano in primo. Quia pars eius posterior a spectando est .s. litteram tertiæ dabimus. Absthemius uero qa ex abstinētia themeti composita uox priæ relique tur: & ut idem refert Quitilia. putauerunt multi illa quoq; seruanda esse discrimina ut ex p̄positio/ nē si uerbū sequæreť pecto: & adiecta secundæ syl labæ .s. littera si specto remota .s. scriberemus: hoc est a pecto expecto &: aspecto expecto. Vnde in la/ pillo quodam sardinico: qui erat Laurētii mei Val lensis iscriptum litteris albis uidi: ex eadē materia utriq; his duobus uerbis: Pompeius ex unolatere: ex alio exoratus: cum adiectione ipsius .s. ad secun/ dā. Quod an rō abiliter fieri possit infra cū de .x. lit/ tera tractabiť ostendemus. Quid apd Ciceronis tē poribus paululum infra eodem Quintiliano re/ ferente fere quotiēs .s. litteram media uocalium lō garū uel subiecta lōgis esset geminabať: ut causſa causſus diuisiōes: quomodo & Ciceronē ipsum & Virgilium quoq; scripsisse: ut ait manus eorū do/ cēt. Nam ēt nunc Romæ ī sepulchro Bibuli caus/ sa cū duplicato .s. scriptum aspexi. Sed ut idem per git quintilianus: qui paulum superiores etiam il/ lud: q; nos gēinā. s. dicius iussi una dixerunt. Quid q; eodem teste .s. in .r. quandoque commutatum fuit ut Valesii & Fusii in ualerios Furioſq; uenerūt Ita arbos: labos: uapos: ēt & clamos ætatis fuerunt Pomponius uero luriscōsultus de origine iuris ab Appio claudio processisse existimat .r. litterā: ut p Valesiis: uarii essent: & p fusiis furii. sed ut hæc lit tera .s. ab aliquibus nominibus excluſa fuit: Ita & ī qbusdā ipsa alteri successit: ut in seq̄nti littera uide bimus. Sane Prisciano teste traducentes græca no/ mina terminata ī .as. uel in .s. plerūq; .s. abiicimus: cum sint priæ declinationis: ut Getta Birrhia: phe dria. Chærea quæ apud græcos in as. similiter poe ta: sophista citharista: & similia: quæ in ης desinūt traducius nōnūq; .s. ī .x. αιαξ αιαx πιστρίς pistrix. licet pistrim dixerit Virgili. & non pistricem ut in ea dictione uidebimus. Nam ī multis seqmur do/ res. qui eiuscemodi dictiones in .x. terminát: ut op νιξ .i. gallina pro opνις. Nonnunquam ēt in initio .x. pro .s. ponunt ut ξυμμαχος .i. commilito cū .ξ. p̄ symmachos cū .s. Itē ubi atici .ςυ. cū .σ. dores .συ cū .τ. scribūt. Vnde nos trāssumpsimus & te .p. ςε posuimus: Rursus ecōtrario ubi dores θαλλαςςα .i. mare cū τ duplici .s. attici θαλλατα cū duplica/ to .τ. scribūt: & ubi illi θρειςςα q̄ a nobis modo con simili cum duplicato .s. threissa traducitur de q̄ in ea dictiōe late uidebimus. Attici cum duplicato .τ. τρειττα describunt: & ubi illi .ηςςον .i. mior: hi vo τον scribere uoluerunt. Ponitur etiam .s. nonnun/ quam pro aspiratiōe: ut supra late uidimus. Quid quod apud uetustissimos: ut etiam Priscianus ret/ tulit. s. uim suam in metro frequēter amittit. Vir. in .xi. æneī. Ponte spes sibi quisq; idem in .xii. inter ter se coiisse uiros & decernere ferro: Quid quod tribus consonantibus sequentibus potest fieri cō/ munis syllaba quando in principio sequentis sylla bæ post uocalem correptam .s. & muta post mutā in eadem syllaba liquida sequitur. Quippe cum .s. ī metro more uetex subtrahi soleat Horatius in primo sermonum: Linquimus insanii ridentes præ mia scribæ. Tollitur etiam penitus .s. a dictiōe quā sequitur coniunctio ipsa ut cum apostropho inter rogatiuo hoc ē ubi abicitur .e. ut uiden: pro uides ne: satin pro satis: ne uī pro uis. ne Transit hæc ea/ dē Priscião teste in .m. ut rursum pro rursus. Dim/ minuo pro disminio. Terentius in adelphis. Dimi nuetur tibi crebrum. In .m. ut sanguis sanguinis. In .r. ut flos floris: & similia.

De littera. T.

Littera muta est: & apud uetustissimos in t aliquibus dictionibus scribebatur: in qui/ bus iam ipsum .s. scribitur. Nam mertare atque pultare teste Quintiliano antiqui dicebant: Nos mersare & pulsare dicimus. Quid quod eo/ dem auctore quædam est cognatio. d. litteræ cum .t. ita ut in uetustis operibus ut ait urbis nostræ & celebribus templis Alexander legatur & Cassan/ tra .s. cum .t. littera loco cuius nos iam .d. utimur: Vnde econtrario etiam nonnunquam .d. pro .t. ut caudex pro cautex dicimus. Virgi. Caudicibus du ris: & caudex ide codex pro duro sedili: ut Iuuena/ lis secunda satyra: Horrida quale facit residens in codice pellex. Sed ut putamus maior est cognatio ipsius .t. cum .s. & .x. q̄ cum .d. esse dicatur. Nam a uerto uersus magisq̄ uerdus dicius: & amito mis/ sus: & a cōcutior cōcussus. Quid qd' ex dictiōibus græcis .t. ī .x. sæpe cōuertius: nā apud illos ος τος cū .τ. scribiť: nos ossa traducius. Itē cū .c. antecedēte ip sum .t. ī .x. cōmutāus: ut pecto pexui: flexo flexui.

De Littera. V.

Littera uocalis est & sæpissime in consonan u tem transit: quā sane loco .f. digammæ sur/ rogauimus. Vnde præclisq; ei idem nomen datū fuit: qd̄ digāma ip̄m apud æoles habeat: uide

licet:uau loco cuius ut supra diximus Clodius Cæ
sar aliam figuram surrogare uoluit:sed antiqua p̄
ualuit scriptura &.u.consonans loco digammæ ē:
cuius potestate constat poetas nostros fere omnes
usos fuisse.in quibus illi digamma ipso utebāt:
ut latius priscianus ipse pertractauit.cuius dicta q̄
dam quia nonnullis obscuriora forte uidētur nos
clarius explicabimus.Nā ut illi quandoq; digāma
pro simplici consonante:ut at uenus haud animo
negcq̄ exterrita mater:& nonnunquam pro dupli
ci accipere uoluerunt:quod ī præterito perfecto &
pluſq̄ perfecto tertiæ uel quarte coniugatiōis ma
xime aparere potest:in quibus.i.ante.u.consonan
tem posita producitur.& eadem subtracta corripi
tur.Vt cupiui cupii:cupieram cupierā:audiui au
dii:audieram audieram.Sed apud doctissimos poe
tarum semper potestas.u.simplicis cōsonātis præ
ualuit.Item in illi nonnunquam digamma in me
tro pro uocali breui sunt usi:Ita & nostri quādoq;
ipsum.u.consonans pro uocali correpta sūpserūt:
ut Horatius syluæ trisyllabū protulit ī epodo hoc
uersu.Niuesq; deducūt iouē.nūc mare nūc siluæ:
quod teste prisciano dimetrum est iambicum cō
iūctum pētimemeri:heroicæ:idest dactylicæ: hoc
est uersiculus ille:qui etiam archilochius ab inuen
tore cognominari solet:cōstat ex dimetro iambi
co hoc ē duobus pedibus iābis sequētibus spōdeo
& pyrrichio:qui pedes etiam ad archilochium iā
bicum spectare possunt:& coniūctis heroicæ pēti
memeri:idest dactylicis pedibus:qbus heroicus cō
stat uersus:qui sane pedes cum ī quīta syllaba diui
sionem patiant:pētimemeris heroicæ cognomen
metro ipendunt:pente enim quinq; & meris diui
sio uel pars dicitur.Sed quia secūdum morem Ar
chilochi uersus ille unica abundat syllaba catalecti
cis ēt archilochius nominatur.Nam niues iābus ē
q ex breui cōstat:& lōga q̄ de simili mō iābus est.
At ducunt q tertius est pes spondeus ē : & ex dua
bus cōstat lōgis.Iou est pyrrichiū detinet.quia du
as contiet breues.Restat nūc mare:nunc siluæ:qui
cū duo dactyli eē debeāt necessario in qnta syllaba.
diuisionē accipiūt.Nā nūc mare dactilus est nunc
sylue:ut dactilus sit necessario syllaba sil. diuisio
nem patitur: & si absque.l.sumen dum est:quare
cum.l.a d.u.coniugendum sit necessario.u.uocalis
efficitur & breuis ante uocalem.a.quæ est in diph
thōgo.a.qua ipsum.abiicitur. Vnde catalectici co
gnominatur:& sic duo fiunt dactyli.e. remanente
nec aliter fieri potuisset similiter Catullus ueronē
sis uersiculum illum : Et zonam soluit diu ligatā
inter hendecasyllabos phaleucios posuit:hoc est ī
ter uersiculos undecī syllabarum a phaleuco aucto
re cognominatos : qui quippe pedibus constant:
& nisi soluit trisyllabum sit:uersus stare non pos
set. Sed quoq; id ī deriuatis & compositis mani
festius inspicitur:ut uoluo uolutus:soluo solutus:
auis auceps:auspiciū lauo lotus faueo fautus:caueo
cautus.Sic ēt cōtra.a.uocali trāsit ī cōsonātē:ut nau
ta nauita:gaudeo gauisus.Rursus & æoles ī metro
digamma ipsum quandoque pro nihilo assume
bāt sic & nostri quoq;.u.cōsonās nōnunq̄ pro nihi
lo assumere uoluerunt:& maxime uetustissimi co
micoq;:ut Terentius in andria:sine inuidia laudē in
uenies:& amicos pares.Est enim trimetrum iābi
cum:in cuius primo pede nisi.u.pro nihilo habea
tur:ita ut fiat tribrachus:stare uersus:non pōt.Nā
sex pedibus constat:quoq; primus est : sininui ubi
.u.abiicitur:& trium breuium pes cōficitur.Secū
dus est dia qui dicitur iambus.Tertius ē laudin q
est spondeus.Insuper & uenias sequitur qui ē ana
pestus & quartum pedem facit . Quītus est etiam
qui similiter est ampestus.Deinde sequitur sextus
q ē cospares:& ē amphimacrus:hic pes nunquam
cōsueuit eē huiusmodi trimetris:sed hic uersus di
cit trimetrus hypercatalecticus.Veq; & apud no
stros ex alio capite amittit.u.uim litteræ in metro
scilicet quum post.q.ipsum.u.ponit alia uocali se
quēte.u.ut ī mile exēplis pspici libet.Nā tūc quoq;
teste Seruio super donatum.Nec consonans est ip
sum.u.quod loco digāmæ poni cōsueuit:nec uoca
lis esse pōt.Nam qdem cōsonans:qa ut supra uidi
mus post cōsonātē ī eadē syllaba poni nō pōt:ideo
æoles cōmutabāt digāma in.b.& ppōebāt dictio
nibus incipientibus ab.r.Non ēt uocalis qa post se
ī eadē syllaba aliā uocalē hēt:cuius merito consue
uit sp fieri cōsonās:& uocalis sonū amittere . Hoc
idē ēt plærūq; patit iter.g.& aliquā uocalē:ut san
guis ligua.Idēq; sæpe fieri cōspeximus.s.ātecedēte
ipm.u.sequente.a.uel.e.suadeo suauis suesco sue
tus.Vtebāt ēt ut diximus æoles ipo digāma ubiq;
loco aspirationis effugientes spiritus asperitatem.
Quos in multis quoq; nos seqmur.nō āt ī oibus.
Nā ut illi Fεστιο:nos uestis dicimus:ubi Fεσπερα
nos uespa:ubi fio nos uis.itē &hiatus cā illi quoq;
iterponere solebant digāma ut ī tripode uetustissi
mo Appollinis q stat ī zerolopho bizāti sic scriptū
annotauit Priscianus Δελφοϛ Fωνλαφων. Et nos
quoq; hiatus cā iterponimus.u.loco digamæ.F.ut
caluus argiuus pauo ouum ouis bouis:post hæc āt
cū dictiones græcas trāsferius ponius.u. nostrum
plærūq; pro οῦ diphthōgo ut musa.p μοῦϛα:Nō
nunq̄.p.o.correpta ut Cyrus.p κῦροϛ:cyprus pro
κῦπροσ:pelagus pro πελαγοσ.quēadmodū su
prauidimus quū de.o.littera tractauius:Quādoq;
pro.o.producto quod illi.ω.mega.i.magnū uocāt
ut fur pro.φωρ.Quin e contrario nonnunq̄.o.pro
ου diphthōgo pōimus:ut bos cū scio.o.dicius : p
eo qđ βουϛ cū ου diphthōgo ab aliis scribitur nō
nunq̄ uero ponimus.u.ubi illi.y.græcū scribūt: ut
infra cū de illo tractabius late dicemus . Quid qđ
traducētes dictiones græcas iter.c.&.l.uel.c.&.m.
ipsum.u.quandoq; interponimus:& ηρακλιϛ her
cules:ασκληπιοσ.Aesculapius.αλκμηνη secūdū
antiquoq; scripturā Priscião teste Alcumēa scribe
batur:qn & αλφμηνον.Alcumenon fuit etiam.u.
in quasdā alias uocales ab auctoribus nostris aliq̄
do cōmutatū:& p deriuatiōes quotidie cōmutāus
ī.a.ut ueredus ueridarius:i.e.ut pōdus pōderis die
rat.p deiurat peierat.p peiurat.Quī & ātiq teste Pa
pyriāo auger.p augur:augeratus.p auguratus dice
bāt.similiter ī his q a tertia cōiugatiōe nascūt quo
tiescūq;.n.&.d.ipm.e.seq̄bant loco.e.ipsum.u.scri
ptitare solebāt:ut faciundū pro faciēdū : legūdum
pro legendū:dicundū pro dicendū: uertundū pro

uertẽdũ i.u.correptã p cõpositionẽ scilicet nominũ habentiũ ultimã syllabam desinentẽ in.u.cum uerbis siue participiis ut cornu corniger:& cornicẽ:arcus arcitenens:fatum fatidicus: aurum aurifex luctus luctificus:fluctus fluctiuagus:opus opifex: ẽt p diuisionẽ:ut currus uel cursus:curriculus uel curriculũ.Nã curru per diuisionẽ descendunt:ut Iuuenalis in sityra quæ incipit:Plurima sunt fuscine inquit:Nã siquis magni cẽsus pcepit amorẽ: Et leuo monitu pueros ꝓducit auaros.Dat libertatẽ & totas effundit habenas:Curriculo quẽ si reuoces sub sistere nescit.Vbi curriculũ a curru & translatione sua diminuit:Similiter Curcius lib.viii. de gestis Alexãdri inqt:alioꝝ turbati equi nõ ĩ uoragies mõ lacunasqꝫ:sed ẽt in amnẽ ꝓcipitauere curricula:Est ẽt curriculus cursus:ut Var.in epistola ad Iuliũ Cæsarẽ attestat:& Plau.similiter cũ ait ĩ epidico:Nã ut apud portũ te cõspexi curriculo occœpi seq uix adipiscendi potestas mõ fuit.Quĩ & signat tps ipsum teste Seruio sup.viii.ænei.ubi ait Virg. Curriculo expulerat somnũ cũ fœmĩa primũ: Significat etiã locũ ubi currit.Quid quod.u.in.i. qbusdam in dictiõibus a.C.Cæsare traductũ fuit.Nã ut ait Quĩ. lib.primo:optimus & maximus ut mediã.i.litterã quæ ueteribus.u.fuerat acciperent.C.primũ Cæsaris iscriptione traducit factũ:scribebant ẽt antiqui teste Prisciano carnufex cũ.u.pro carnifex:& lubẽs pro libens:pessumus pro pessimus.

De Littera.X.

Littera semiuocalis est:quã ex græcis accœpimus:& multa cõmoditate in dictionibus nostris habemus.Nã duplex est:& ꝓ q̃ mõ: cs.modo.gs.mõ duplicato.ss.ut dixit Pli.primitus utebãur ut apecs cũ.cs.ꝓ apex cũ.x.q; genetiuus ẽt idicat:in quo apicis dicimus.Similiter gregs prius cum.gs.dicebamus:ubi nunc grex cum.x.dicimus quod genetiuus idicat gregis:eodem modo Vlyses cũ duplici.ss.ubi nũc Vlyxes cum.x. scribimus q̃ litteraturam cũ duplicato.ss.græci ẽt obseruãt dicẽtes ολυσσεος:unde quod apud dores Δισσα:qđ est bina cum gemino.ss.scribit:sæpe ab Hõ. Διξα cũ.x.ponit.Veꝝ græci sequente.s.nunq̃.x.ꝓponũt: sed illã in.κ.quæ simplex est conuertũt ut pro εξ & στασισ non εξστασισ sed εκτασις cũ.κ. scribunt. Cuius hæc rõ uidetur qa.s.geminari aliqua consonante antecedẽte minime potest.At.x.cũ loco.c.& s.uel.g.&.s.uel gemini.s.fungatur.Si illã in eadem dictione.s.sequentur.contingeret illã post.c.uel.g. uel.s.geminari.quod fieri nõ põt.Quæ sane ratio adeo cõcludere uidet:ut nullo pacto.s.post.x. ẽt in scriptura nostra scribere debeãus.Quod teste Quintiliano lib.ix.de institutione oratoria reꝑhẽdit Iuranius:Messalla in prio de.s.littera defendit. Ita ut nõ recta illoꝝ dici possit scriptura:quã supra cũ de litteras tractaret recensuimus:ubi dicebãt a pecto/expecto cũ.s.post.x.scribendũ esse uel exoratus ut alii.Quod si liceret licebat etiã post.bs.uel.ps.q̃s loco.ψ.duplicis accipimus addere.s.ita ut diceremus obsessus uel absspectus cum duplici.s. post.b. qđ minime licet.Nec ẽt more græcoꝝ.x.in.c.sequente.s.conuertimus:sed teste Prisciã.x. solã absq;.s: apponimus.Ita ut quotiens cũq; ex ꝓpositio cõposita præponitur dictionibus icipiẽtibus a uocalibus uel ab his quattuor cõsonãtibus:hoc est.c.p.t.s.ipsa integra manet.Sed ex his quattuor cõsonãtibus sola.s.abiicitur ut exaro:exeo exigo:exoleo:exuro: excutio:explodo:extraho:exequor:expecto:exeqæ expes.Sed dubium de exsicco:& de exsibilo restat: quæ absq;.s.nõ posse scribi uidenẽ:ubi ait Papyrianus:q̃re & cætera simili modo potuisse scribi apparet.Vnde antiquorum forte consuetudo magis in his q̃ grammaticoꝝ ratio sectãda erit. Transit.x.teste Prisciano per deriuationem ĩ.u.cõsonantem ut nix niuis.in.ct.ut nox noctis:subdit etiã loco aspirationis ut ueho uexi:traho traxi.

De Littera.Y.

Littera uocalis est anceps & liquida: hoc est quæ facile modo produci mõ corripi põt. Hanc in solis dictionibus græcis:& eo loco quo illi scribunt:& nos scribere debẽus.Nec ĩ nullis latinis ponere ꝓrsus debẽus:qa ob id tantum suscæpimus:ut ꝓpriã dictionũ græcaꝝ scripturam: quas ab illis accæpimus:ut in transcribendo seruaremus.Nam cum pro latinis dictionibus.i.nostrũ habeamus:græcas litteras ĩtermiscere nõ debẽus: Sane ueteres nostros illã trãscribẽdo ĩ pluribus dictionibus mutasse:hac ꝓ illa.u.quoq; nõnunq̃ uero.o.posuisse cõperio:ut Δου duo:μυσmus:& ide diminutiuũ sucula:κυβερνητησ cubernator:κυμαγοσ cuminus:κυπαφισσος cupressus:κυμη: cumæ qđ urbs est nomẽ:ut ĩ dictionibus uidebimus:μυραηνα murena:qđ piscis est nomẽ:μυλλοσ mullus nomẽ est piscis:ut Iuuenalis.Mullũ sex milibus emit:θυννοσ thunnus similiter ẽ piscis:στυππεια stupa:πορφυρα:purpura:τυμβα:tũba:φυγη fuga φυκος:fucus βοτρυς botrus:γονυ̃ genu:σαμβυκα sambuca genus est ĩstrumẽti musici ζυγος iugum:συλλας sulla:& plura alia q̃ simili modo.y. græcũ in.u.nostrũ cõuertũt.Nã sullã quã iam dicimus syllã in antiquis codicibus & emendatissimis cum.u.scriptũ & nos ipi sæpissime aspeximus:& a doctissimis uiris nostræ ætatis & cõteraneis meis Leonardo & Caralo Arretinis:sic antiquos scripti tasse cõfirmari audiui.Vnde uidemur secuti æoles q ipm.y.græcũ sono ipsius.u.soliti erãt sæpissime pronunciare.Itaq; si eoꝝ poetæ nõnunq̃ ipi.y.græco ascribebãt.o.nõ id quoq; factitabãt:ut diphthõgũ facerent:quẽadmodũ ex diligentissimoꝝ grammaticoꝝ testimonio cõperimus:quia illã corripiebãt:sed ut per id quoq; exꝑssius declararẽt: aꝑ eos ipsum.y.græcũ sono ipsius.u.efferendum esse:ut ĩ eo Callimachi uersu καλληχοροῦ χθονος καιςυρειας υογατηρ.Cõuertimus etiã nõnunq̃.y. græcum in.o.nostrum ut νυξ nox:ακρῦρα ancora:μυλοσ mola:στυραξ storax cum.t.exili & alia nõnulla similiter:quorum rationem reddere præter litterarum similitudinem & figurarum seu linguaꝝ consuetudinem difficile esset.

De Littera.Z.

Littera muta est:quã similiter pro dictionibus græcis accepimus:ꝓ qua primitus non nunq̃ simplex.s.ut sagunthũ proξακυνθυσ: sethus pro zethus:quãdoq; uero duplicatũ scribebamus:ut massa pro μαζα:Patrisso pro πατριζω:

pytisso pro ωυτοχω: quãdoq; aũt pro illa, d, ipsum ponebamus: ut odor ab οζειν: Medentius pro Mezentius teste Prisciano.

h Aec littera a Claudio Cæsare cõperta antisigma nomanata est: qa unũ sigma & alterũ inuersum atq; oppositũ detinet ualuitq; illã locũ eius litteræ detinere: quæ apud græcos, ψ, scribit & apud nos, p, ps, uel, bs, traducit. Quãuis teste Prisciano, multo meliorẽ uolubiliorẽq; sonitũ. ψ, habeat q̃, ps, uel, bs. Nam, sic quoq; ante illius inuẽtionem græci ꝓ ea litteras illas perscribebãt, Qua de re licet recte ipsi Claudio uisum fuisse dicat nouam scilicet formã sub eadem potestate compire: Nulli tamen ausi sunt antiquam scripturam mutare. Vergę Papyrião teste a nõnullis aliis q̃to expeditior ẽ, ψ. q̃, ps, tãto, ps, q̃, bs. eẽ uidet. Ideoq; dictiones græcas p, ψ, scriptas: quãdoq; qdem i, ps, trãsferimus: ut psalmus psitacus pseudolus terpsichore æthiops: nonnunq̃ uero in, bs, ut αψορτος absyrtus: αραψ arabs. Sane, ps, uel, bs. nunq̃ i eadem syllaba coniungit in fine nominatiui: nisi cuius gntus in pis uel in bis definit ut Pelops pelopis: æthiops æthiopis: arabs arabis. Quod nõ solũ i græcis quoque: sed ẽt i latinis quoq; obseruamus: ut stirps stirpis: prĩceps principis: urbs urbis: celebs celebis.

De ordinatione litterarũ inuicem tam uocaliũ q̃ cõsonantium. Et primo de ordine uocaliũ.

CVm ergo de litteris & eorũ nominibus figurisq; & potestate ex sñia clarissimorũ uirorũ deseruerimus. Restat iam de earũ idem ordinatione in syllaba deinceps per tractare: & a uocalibus incipientibus hæc primum annotãda uident. Quod uocalis unica nõ nisi abusiue syllaba dici põt hoc ex ui nominis syllabæ clarissime apparere põt. Nam syllaba dictio græca est ἀπὸ συν καὶ βαλλω uerbo qđ ẽ comp̃hẽdo deducta. Vnde & syllaba ipsa comp̃hensio dici põt: quæ nõ nisi ex pluribus: hoc est ad minus ex duobus recte fieri ualet. Sed quia communiter syllaba pro uoce literali accipitur: quæ sub uno accentu & uno spiritu indistanter proferẽ: cõsueuimus ẽt uocales singulas ꝓ singulis syllabis accipere. Itaq; ab una littera incipiens syllaba non ultra sex litteras progredi potest: ut ab arx mars stans stirps.

Tres uocales in eadem syllaba locari non possunt.

n Vnq̃ ẽt tres uocales i eadem syllaba recte locari possunt. Nam, u, &, i, non aliter diphthongis coniungunẽ: nisi loco consonantiũ apponanẽ: uel ipsum, u, uim litteræ amittat.

Duæ uocales in diphthongum coniunctæ ponũtur in eadem syllaba.

e Tduæ uocales cum diphthongũ conficiũt unicũ: iam tunc syllabam efficere ualent ut Aeneas. Cæsar: mœnia: œnophorę audio gaudeo: Eugeneus: Perseus.

Quibus diphthongis utuntur latini & græci: & quas ex græcis traduximus.

q Vattuor igitur in latina elegantia diphthõgorę genera habemus, æ, œ, au, eu. De qbus in sequentibus i dictiõe diphthõgus uidebimus. Sed duodecim in græca cõperiunẽ. Ex qbus cũ tãtũmõ octo nos i scripturã nostrã traducamus uidelicet, αἰ, αυ, εῦ, ει, οι, ου, υι. ꝺe his tantũmõ & ꝓ quas litteras ad nos trãsferunẽ uidẽdum erit. Nam prĩcipaliter ut ꝓmissimus de orthographia dictionum græcarum quæ latinæ scribuntur tractaturi sumus. At reliquas eorę diphthongos: quæ ad nos minime spectant prætermittemus.

De diphthongo, αι.

p Rima igit diphthõgus fit ex, α, cum, ι, in q̃ utraq; uocalis sonũ suũ pdit: & simplicis, e, sonũ suscipit: i scripto uero nullo mõ simplex, e, pro, αι, diphthõgo ab illis scribi potest. Nec e contrario diphthongus pro simplici, e. at cũ huiusmodi dictiones in quibus illa diphthongus scripta fuerit a nobis transcribũtur: semper loco illius nostrã, æ, diphthõgũ apponimus: ut αἰγειας Aeneas μεγαιρα Megæra. Nõnunq̃ uero illã diuidimus i, α, & ι, ι, & tũc quoq; ipsum, ι, quãdoq; qdem ꝓ duplici cõsonãte accipit: ut αἰας Aiax: μαια Maia: quandoq; uero uocalis remãet: ut ναῦς nais. Vir, i Alexi: tibi candida Nais: & Oui, Nais ab his tacuit. Sed hæc quoq; dictio diuersimode i plurali numero a poetis nr̃is obseruata legitur. Nam cũ naiades scribamus: nõnũq̃ secundã ꝓducimus: q̃ndoq; uero corripimus. Nãq; ꝓduxit illã Virg. i Sileno cum dixit, Aegle naiadũ pulcherria corripuit uero Ouidi, methamorphoseos, iiii, cũ ait Mercurio puerum diua cythereide natũ naiades idæis enutriuere sub antris. Nec hæc solũ nr̃i obseruauere poetæ: sed q̃doq; diphthõgũ illã deuidẽtes ꝓ uera diphthõgo, æ, posuerũt: ut aulai ꝓ aulæ: pictai ꝓ pictæ. Virgi. lib. æneidos, iii, Aulai i medio libabant pocula bacchi. Idem libro, viii. Diues equum: diues pictai uestis & auri. Quid q; nõnunq̃ diphthõgũ ipsam totã, o, simplex traductã cõperimus: ut αἰνητος Oeta: & si qd simile cõperitur: ubi αι diphthongus i simplex, o, &, ꝼ, in, e, nostrum conuersa fuerũt. Nã nullo pacto potest ibidẽ esse, œ, diphthongus sed diuisim tantũmodo illa proferri conuenit: ut Oui, nõ senis œtæ regia lẽnos erat. Trãsit q̃doq; hæc diphthõgus ꝓ deriuationes & compositiones in, ι, productam q̃ro: iq̃ro exquiro. Quãuis exquære Plautus dixit in aulularia: ut itro exq̃re sit ne ita ut ego prædico. Similiter lædo illido: cædo & occido.

De diphthongo, αυ.

ſ Ecunda diphthõgus fit ex, α, & υ. psilon sic, αὐ, quam græci sub uno accẽtu & unica syllaba ꝓferũt tali scilicet sono: ac si aue ꝓferatur ablata, e. Quam cũ i dictionibus græcis ad nostras traducimus cõuertimus i au. diphthõgũ nostrã: ut αὐγουστινος augustĩus αὐλη aula αυρα aura: sed aliq̃do qdem a nostris diuiditur: ut ναυς nauis: ubi nulla est diphthõgus: sed, υ. psilon in, u. cõsonans ẽ cõuersa. Quod nos quoq; i dictionibus nostris q̃doq; obseruamus: ut gaudeo cuius prima diphthongũ hẽt: in gauisus diuidit: & fit, u, consonãs: E cõtrario ẽt contigit, u, cõsonãs i diphthõgũ reuerti: & hoc ꝓ abiectionẽ uocalis seq̃tis ipsum, u, ut lauor lauus: faueo fautor: auis: auceps: ut etiã suprauidimus cũ de, u, littera tractaremus. Trãsit nõ nunq̃ diphthongus ipsa, au, more antiquo in, o, ꝓductã: ut lotus ꝓ lautus: plostrũ ꝓ plaustrũ: cotex ꝓ cautex: q̃doq; in, o, corruptam ut loretũ pro lau

retū orichalcū ꝓ aurichalcū. Vir. in. xii. Ipse dehinc auro ſqualētum albo⁊ orichalco: & Hora. in arte poe. Tibia nō ut nūc orichalco iūcta tubæ⁊. Nam ut ait Feſtus in dictione orata: aurū ruſtico⁊ dicebāt auriculas oriculas. Vñ & orichalcū ꝓ aurichalcho de quo in ſua dictiōe late uidebimus: poſia ꝓ pauſia: Nam a Vir. pauſia dicitur cū ait lib. geor. ii. Orchites & radii & amara pauſia baca. Plin. uero li. xv. naturalis hiſtoriæ: Tria igt ſunt oleæ genera orchites radii & poſiæ. Ver⁊ e cōtrario antiq ꝙdo⁊ Priſci. auctore. au. diphthōgū pro. o. ponebant: ut auſtrū pro oſtrum auſculum ꝓ oſculū. Item teſte Seruio in primum georgi. caudex pro codex ſaurex pro ſorex: caules pro coles: caures pro corus.

De diphthongo. ευ.

Tertia diphthongus apud illos fit ex. ε. cū. υ. ψilon: ſic. ευ. quæ ſub uno acētu & una ſyllaba quēadmodū alia quæ⁊ ab illis ꝓfertur: ueluti ſi ꝓferaſ eua ablato. a. & hæc quo⁊ cū ī dictiōibus græcis ad noſtros trāſferſ. eu. nr̄am diphthongum ſcribitur: ut ευγενιοσ. Eugenius ευαγγελιον euāgaliū: & uniuerſaliter ubicū⁊ maiores noſtri has duas diphthongos in dictiōibus græcis comperunt. ſ. αυ. & . ου. fere ſp loco. υ. ψilon. u. latinū poſuerūt. Ex quo certū haberi pōt illud. u. ap̄ illos in ſuis diphthōgis ſonū ſuum depdidiſſe: cū neq ſit. u. neq ut. u. noſtrū ab illis: ſed ut. i. ꝓferaſ. Quamq antiq æoles a qbus nr̄a grāmatica ut plurimū deducta fuit: ſono ip̄ius. u. ſæpe ipſum. u. ꝓferebāt: ut ſupra uidimus. Ver⁊ & nōnūq ex ip̄a diphthōgo. ευ. cū ad litteraturā noſtrā traducimus: litterā unam abiicimus & alterā retinemus uel ut alli dicunt tota diphthongus in alterā litterā⁊ cōuertiſ: qđ ad idē tēdit: Et abiicimus ꝙdo⁊ qđē. υ. & retinemus. e. productā: ut αχιλλευσ Achilles: οδυσσεὺσ Vlyxes. περσευσ Perſes q̄q̄ ēt Perſeus a nr̄i dicatur: Quandoq uero abiicimus. e. & retinemus. ι. qđ in. u. noſtrā ꝓductā ſimiliter cōuertimus: ut φεύγω fugio: φεῦγα fuga: de qua dictione cū. f. ſcripta in ſequentibus fiet ſermo.

De diphthongo. ει.

Varta diphthongus fit ex. ε. cum. ι. ſic. ει. in q̄. e. ſonū ſuū pdit: & diphthōgus tota uoce ipſius. ι. ſimplicis ꝓfert. Nō tamē eius loco. ι. ſimplex ab illis ſcribi pōt. At cū apud nos traſſertur nō pōt in aliam diphthongum ſibi correſpondentē cōuerti: quam nō habemus: Sed aliquādo q dē illā ī. i. ſimplex trāſferius: ut νειλοσ nilus πλειαδεσ pliades: ubi abiicimus. e. & retinemus. ι. Virgilius lib. i. æneidos Arctu⁊ pliadeſq hyades gemi/noſq triones: ubi nō ſolum abiecit. e. ut diximus ſed ipſum. ι. hac ſi fuiſſet ī dictionibus latinis ante uocalem corripuit. Aliquādo uero diphthōgū ipſam ī ſimplex. e. ſemp ꝓductā conuertimus: χορεῖα chorea σπονδειοσ ſpondeus: ue⁊ & aliquādo eadem diphthongus apud nos cū tranſſerſ diuidi tur: & ambæ litteræ diuiſæ a nobis proferunſ ut in ea dictione: quam diximus tranſtulerūt: ut plurimum noſtri poetæ pleiades. In qua diphthōgus ipſa diuiditur: & . ι. ſimplex cōſonās efficiſ: quamobrem in hac ipſa diphthongi diuiſiōe ſemper priam producimus. Secundum uero quādoq quidē corripimus: & tunc quoq ſp primā more græcorum accentum ſeruamus: ut Virgilii. libro geor. primo. Pleiadeſq hyadeſq. claraq licaōis arcton. ſimiliter Ouidius libro. iiii. factorum. Pleiades ici pient humeros releuare paternos. Nāq non poteſt ſcribi pliades cum ſolo. i. quia tunc quoq prima illius breui exiſtente carmen plaudicaret: ut libro. i. ænei. Virgilius ipſe obſeruauit primam corripiēs: ut proxime oſtēdimus. Non enī in oībus non propriis eandem uno loco longam & alio breuem ponimus. Quandoq uero ſecūdam eius dictiōis ſyllabam ſecundum alīquos etiam producimus: & ī illam accentū tranſferimus: ut Propertius ad Cinthiā. Nō hæc pleiades faciunt neq aquoſus orion Lucanus lib. ſexto. pleiadumq ſoror genitris mea maximus atlas. Eſt auus: ſecundum alios uero fit diæreſis: hoc ē diuiſio diphthōgi græci: & remāet. ι. uocalis ac breuis una cū a uocali ſequente ita ut ſit ibi dactylus & accentus ſuper pria remaneat. ꝑter hæc āt diphthongus ipſa. ει. nōnunquam a noſtris græco more deſcribitur: ut a Vir. in pollione dū ait Orphei caliopea lino formoſus appollo. Et in ſileno: Caucaſeaſq refert uolucres: furtūq ꝓmethei. Idem libro. i. æneidos. Iam ualidam ilionei nauem iam fortis achatæ: in qbus. ει. pro unica ſyllaba & unica diphthōgo apoſuit: ut teſtis ē Macrobius li. ſaturnaliū: & metro⁊ ſcāſio idicat quæ diuiſis litteris fieri non poſſet. Immo quod plus eſt cōperimus uetuſtiſſimos noſtros ſemp ꝓ. i. lōgo diphthōgū hāc ſcriptitaſſe. Vnde id quoq Luciliū ꝓcepiſſe rettulit Quīntilia. cū ait. Iam pueri uenere e poſtremum facito atq. i. ut pueri plures faciāt ac deīceps idē mēdaci furiq addes e cū clari furei iuſſeris. Quid qđ aꝑ ariminū in triūphali arcu: q iā ꝓporta urbis habeſ ſcriptū ātiqſſimis lr̄is adhucaſpicere licet. CELEBERRIMĒ IS ITALIAE VIE IS ꝓ celeberrimis italiæ uiis. Et nō lōge ab urbe rōa in loco quē aureliā iā uocāt ſcriptū aſpexi. Sibi Sueis pro ſuis. Vnde ēt Priſciano teſte li. viii. ſcribebāt antiqſſimi uolo ueis: cū diphthongo. ει. in ſecūda pſona pro eo qđ dicimus uis: ubi diphthongū in. i. lōga cōmutauimus. Quare illo⁊ obſeruantiā ſupua cuā dixit Quintilia. in primo: qa. i. tā lōge q̄ breuis naturā hēt: tū ut ait īcōmodū aliquando.

De diphthongo. oi.

Vinta diphthongus fit ex. o. cū. i. ſic. oi. in q̄. o. ſonū ſuum oino apud illos pdit: & ꝓferſ ſolū ut. i. nr̄um: pro ipo tamen ſcribi ab illis nō pōt: nec e cōtrario. Quā utiq diphthōgum cū nos ex dictionibus græcis in latinū ſermonem trā ſcribimus: in eam conuertimus diphthōgum quā per. œ. ſcribere conſueuimus. nam. o. remanente. ι. i. e. conuertimus: & fit. œ. diphthōgus ut φοιβοσ Phœbus: οιστροσ œſtrū. Virgi. lib. geor. i. Cui nomen aſilo romanū eſt œſtrū grai uertere uocātes: οινοφοροσ œnophoꝝ. luue. Tandem illa uenit rubicūdula totum œnophoꝝ ſitiens. aliquādo uero remanētibus eiſdē litteris illam nos diuidimus: ut τροια Troia. ευβοια Euboia: ubi. ι. duplicis cōſonantis uim obtinet. Aliquādo āt totā diphthōgū in ſimplex. o. cōuertimus: ut ποιημα poema ποιητησ poeta. Nam diphthōgus tota in. o. trāſferſ: &

illud.н.qđ diphthongū ſequiť in.e.noſtrū cōmutať.Quandoq; uero & ipſam diphthongū in ſimplex.u.noſtrū cōuertimus ut φοινικος punicus.

De diphthongo.ou.

Exta diphthōgus fit ex.o.cum.u. pſilon ſic
ſ .ou.ubi utraq; uocalis ſonū ſuū pdit & ſonum latini.u.ſimpliciter aſſumit:q̄do ſcilicet.u.noſtrū uocale é.cū ergo illā traducimus i.u. latinū cōuertimus.Verum ut oſtēdit Seruius i.x. ænei.Cōſueuerūt antiq noſtri illā in.œ. diphthongum tranſferre:ut & diphthongū nos haberemus ubi illi habebant.Nec græca modo ſed plæraq; ex noſtris:q̄ nos:p.u.ſcribimus:antiq per.œ. diphtōgum ſcriptitabāt:ut mœrus pro murus:quod obſeruaſſe Virgi.in præfato libro.x.teſtať idem Ser. cum ait:Quin intrant portas atq; ipſis prælia miſcent:Aggeribus meroꝝ pro mutoꝝ:ubi prima cū.œ.diphthongo ſcriptā dixit.Similiter mœnia cū.œ.diphthōgo pro munia ſcribi aſſeruit: pœnio pro punio:quod eodem teſte a pœna uenit:hīc & pœnica regna uides: de quibus in particularibus dictionibus latinis uidebimus.

De diphthongo.ui.

Eptima diphthōgus fit ex.u.pſilon &.i.par
ſ uo coniunctis iuuicem hoc mō.ui. q̄ unius .i.longi ſonū ſeruat: quam apud latinos in ipſis dictionibus græcis:quas latinæ trāſcribūt ſic prſus:ut iacet apud græcos obſeruatā cōperimus: & nos ſimili modo obſeruare debēus: ut αρπιια harpiya.Virg.lib.iii.ænei.ſic obſeruaſſe dephēdiť ex antiqs & emēdatiſſimis codicibus:ac Macro.teſte ubi ait.Quas dira cælēo.Harpiyæq; colūt aliæ. Idē li.geo.iiii.Atq; getæatq; ebrus ac attias orithyia ſic.n.græce ſcribiť:οριθυια:ſimiliter cynomya: & alia q̄ plura.Nam ſimili mō ſcribūt noſtri dii & .ii.per geminum.ii.per unum proferunt.

De diphthongo.ωi.

Ctaua & ultima diphthongus ex his q̄s in
o latinum traducimus ea ē:quā illi ex.ω.magno &.ι.paruo conficiunt:ſed diuerſi modi ab antiqs & modernioribus cōſcriptā. Nam antiq qdem ipſum paruū.ι.ad latus ipſius.ω.magni ſemper cōſcribebāt hoc modo uidelicet.ωι.ut in codicibus illoꝝ antiqs quotidie legimus. At alii moderniores nō ad latus:ſed ſub ipō.ω.ſubſcribeť cœperūt:ſic uidelicet.ῳ.Quod ex librariorꝝ ſperitiæ primitus ꝓueniſſe exiſtimo:q cum uoce ipſius.ω. magni tota diphthongus proferri habeat.Ita ī ipſum.ι.paruum penitus ſonum ſuum ꝓdat: ĩcūſiderare ſolū.ῳ.hoc ē nō ēt latus ipſum:id eſt paruū applicando conſcribebant:ut ſimili modo in ſcripturis noſtris frequentiſſime cōtingit:in qbus ubi ſcribi debuiſſet.æ.diphthongus ipſum: ſolū.e. ex imperitia deſcriptū comperimus.Quod docti deinde græcoꝝ grāmatici eiuſmodi iā male ſcriptos codices emendantes:ipſum.ι.paruū quod ad latus eſſe debuerat ſcribebant.Quod ſane ex illo ēt ppē ditur:qa ab inſiis noſtri tpis librariis ī nouis illoꝝ codicibus omiſſum illud.ι.paruum penitus deprehendimus:Cū igiť hanc diphthongū in latinū cōuertimus in noſtrā.œ.diphthongū ut maiores noſtri ſemp obſeruauerūt:& nos trāſferre debemus uidelicet remanentē.ω. quod noſtrū cōuertimus ipſum.ι.paruū in.e.trāſmutamus: quēadmodum & in alia illoꝝ diphthongo uidelicet.οι.ſupra diximus obſeruādū:ut τραγωδια tragœdia.κωμωδια comœdia.Nam ambæ hæ dictiones ex ωδη: qđ apud nos eſt cantus cōponuntur: & prima quidē cū ea dictione q̄ eſt τραγοσ.ι. hircus:alia uero cū ea quæ eſt κωμη.ι.uilla coniūgiť.Cū ergo eius dictionis quæ eſt ωδια :prima ipſum.ι.paruū cōſcriptū habeat:uel ut antiqui obſeruabāt ad latus ſic ſcriptū ωιδια.quæ eodē mō:ut alia proferť:cū apꝰ nos tranſfertur per.œ.diphthōgū ſcribi debet:Nā formatur ea dicti ωδια ab hoc uerbo αοιδω qđ apud nos eſt cano & traduciť αδο quo antiq poetæ utunť:ut Homerus in prīo iliados uerſu: μινιν ναδεα.quod alii in communiorem līguā deducētes conuerterūt.a.&.o.paruum in.ω.magnū remanente.ι.Moſcopulus diligens illoꝝ grammaticus atteſtatur & dixerūt ωιδω.uel ſecūdū modernos cum.ι.paruo ſubſcripto uidelicet.ωδω. quod apā nos dicitur cano.Vbi in prīa eſt diphthōgus quæ uoce ipſius.ω.tantummō profertur:hanc ergo cū in latinū conuertimus in.œ.ut diximus tranſcribimus & uoce ipſius.e.ſimplicis ſecundā noſtrā conſuetudinē.pferimus.dicētes:tragœdiā: comœdiā. cytharedū pſalmœdiā:proſœdiā: & ſi quid aliud ſimile cōtingat.quanuis iſta duo ultima græca uoce cum.o.abſq; diphthongo proferre cōſueuerūt ut late uidebimus in dictione proſodia.

De ordinatione conſonantium inter ſe. & quod uocales nō plures q̄ tres conſonantes in eadē ſyllaba uocalem antecedunt uel ſequuntur.

NVnc ad ordinem conſonantiū inter ſe & cū uocalibus progredientes. comperius primū ex ipſa linguæ poteſtate nō plures q̄ tres conſonantes in eadē ſyllaba uocalē ipſam antecedere:nec rurſus niſi tres conſeq poſſe: ſic.n.pſtrepo uerbū afferimus.Sic mulctrā pro ipa emunctione.ut Virgilius in buco.Bis uēit ad mulctram.Vel muctrale: quod uas eſt:in quo lac emūgitur.Similiter ſtirps cum tribus poſt uocalē effertur:quæ cum hominum diciť generis eſt fœminini:ut Virgilius:Hei ſtirpem in uiſam : Cum uero arborum maſculini:ut idem in.xii.Cum ſemel in ſiluis uno de ſtirpe reciſum.

Duæ ſole conſonantes uocalem ſequūtur : ſi tres præcedunt:& e contrario.

Ane ſi tres conſonantes uocalē ipſam præce
ſ dunt:non poſſunt niſi conſonantes duæ in eadē ſyllaba ſubſeq;ut monſtrans. Et e contrario ſi cōſonātes tres uocalē ſequunť.nō poſſunt in eadem ſyllaba niſi duæ præcedere ut ſtirps. Quæ cōſonātes ſyllabā poſt uocalē finire poſſunt.

Vrſus & ſi aliqua dictio in duas deſinit con
r ſonantes:neceſſe eſt priorem liquidam eſſe: & ſequēte uel in.s.uel in.x.ut iiſdem litteris oſtēdimus:uel ĩ.c.ſola.n.antecedēte finire:ut hinc hūc uel in.t.ſimili modo ipſo.n.antecedente terminari:ut eſt:dicūt:amant:& ſimilia.Excipimus græca quædam q̄ in.ψ.apud illos terminātur:& apud nos.per.ps.aut.bs.traducunť:ut Pelops : arabs qn & ex latinis princeps & cælebs.

Quæ cõſonantes alias in eadem ſyllaba præcedere & ſubſequi poſſunt.

Taq; cum cõſonantes plures in eadem ſyllaba ordinamus. Aliquas qdẽ comperimus quæ aliis ſemper ĩ ipſa ſyllaba præponunt ut.b.f.g.p. Alias uero q̃ ſemp reliq̃s ſubſequuntur ut.l.n.q.r.x. Alias ãt q̃ quãdoq; qdẽ p̃ponũt: quandoq; uero ſubſequũt: ut.c.d.m.ſ.t. Rurſum & aliã q̃ nõ cõſonãti p̃ponit: nec poſt aliã ĩ eadẽ ſyllaba locari põt: ut.z. de qbus oĩbus ſigillati uidẽdũ reſtat.

B ante.d. in eadẽ ſyllaba ponit: ut abdera nomẽ urbis: de q̃ ĩ ea dictione uidebimus. Labdarus qui filius fuit Polidori filii Cadmi. Abdomẽ pars aĩalis pinguis B deliberos abominabilis. B delliũ arbor de q̃ ĩ ſua dictione uidebimus: idem ante.l. ponit: ut blandior qd̃ eſt geſtu & maxie tactu aliqd dulciter indicare: & p abuſionẽ ad alios ſenſus trãſfert: ut Quinti. Blandiar pauliſper iuuenes calamitatibus meis ante.r. ut Brennes umbra.

C ante.l. in eadẽ ſyllaba ponit: ut clarus: itẽ ante.m. ut Pyrachmon. Alcmena: drachina: de qbus oĩbus ĩ ſuis dictiõibus uidebimus: Ante.n. ut Cneus cnidus nomẽ eſt urbis: de q̃ in ꝓpria dictiõe ante.r. ut creber: ante.t. ut actus lectus: Cteſias q ſiculus fuit orator: & plura q̃ in ſeq̃ntibus uidebimus. Qui & poſt.ct. ipm.r. in eadem ſyllaba collocamus: ut uictrix: Nõ ãt.h. teſte Priſci. ipa ſoni natura ꝓhibẽte.

D ante.l. ĩ eadẽ ſyllaba ponit: ut abodlas: qd̃ eſt flui nomẽ: ante.m. ut Adametus nomẽ uiri ꝓpriũ Dmois. ſ. ſeruus de qbus ĩ ſeq̃ntibus apparebit: ãte .n. ut cydnus: q fluuius ẽ ciciliæ: de quo ĩ ſua dictione uidebimus: Ariadne filia Minois: quæ a modernis qbuſdã inſciis Hadriana corrupte ſcribitur: & uocatur. Item ante.r. ut Draco: Drances q; nomen eſt uiri proprium.

F ante.l. modo cõſimili in eadem ſyllaba collocat: ut flauus ante.r. ut frater frango.

G ante.l. in eadem ſyllaba ponitur: ut gladius: glabro: qui delicatus dicitur & ſine pilis habetur. m. ut agmen ante.n. ut gnatus ante.r. ut gratus.

L ante nullam conſonantem in eadem ſyllaba ponitur: ſed ſemper alias ſubſequitur.

M raro ãte cõſonãtẽ ĩ eadẽ ſyllaba collocari põt. Repit tamẽ ante.m. ut amnis q ab ãbio dr̃ ſcãm Varro. Oĩa. n. flumĩa circueunt: iõ cornuta pinguñt ut dixit Seruius. Et ego Romæ ſæpe uidi deos flumiñ ſculptos cũ cornibus & urna: Sõnus agamẽnõ: Mneſteus: de qbus in ſeq̃ntibus. Nã ut uidebimus .m. p̃cedẽtẽ ſyllabã terminare nõ põt ſeq̃nte.n. itẽ nec ſequente.t. niſi. p. interponat.

N nunq̃ ante aliquã cõſonãtem in eadẽ ſyllaba præponi põt: ſed ſemp ſubſequitur.

P ante.l. in eadẽ ſyllaba ponit: ut planus ante.n. ut terapne pr̃ia eſt: de q̃ Oui. in epiſtolis heroidũ. Rure terapneo nata puella phrygẽ ante.r. ut pratũ: p̃da q̃ teſte Gellio lib. xiii. noctiũ atti. dr̃ corpora ipa reg; q̃ capta ſunt: manubiæ uero appellatæ ſunt pecuniæ a q̃ſtore ex uẽditione p̃dæ redactæ: ante.r. teſte Priſcia. in. viii. ut ipſe ſcripſi: nupſi ſimiliter capſa: tã & ſi a capio deduci uelit. Alii a græco tractũ uolũt qd̃ eſt. κραπ τραχ: & amiſiſſe. m. cũ dici debuiſſet cãpſa: ante.t. ut aptus captus ineptus: Pthia patria Achillis: ut ĩ ſeq̃ntibus uidebimus diphthongus ſculptile: qd̃ ſculptum dicimus: ut ſculptile ſimulachrũ legimus: qd̃ ſculptum eſt: Nec inter. m. & .n. ipſum. p. ſtare põt nec poſt. r. in principio ſyllabæ aliter ſic ut ſtirps.

Q ante nullam conſonantẽ in eadem ſyllaba poni poteſt: ſane ſubſequi ut ſupra uidimus.

R ante nullam conſonantẽ in eadem ſyllaba ponit: ſed ſemper alias ſubſequitur ut ſupra uidimus. Sequente. b. in eadem ſyllaba ponitur: ut aſbectus. i. extinguilibus aſbuſtes. i. inſepultus. Itẽ ſequente. c. ut ſcutũ. Quin & poſt. c. ſubſequẽte. l. in eadẽ ſyllaba ponit: ut ſmaragdus ſmirna: Item ſequẽte. q. ut ſqualor: ſequẽte. p. ut ſpes ſpera: Quin & poſt. p. ſequẽte. l. ut ſplendidus: uel. r. ut ſpretus. Itẽ ante. t. ĩ eadẽ ſyllaba ponit: ut ſtatus ſtẽnus caſtellũ qui paruus eſt uicus muris circũdatus. Et a caſtro deſcendit quo ſignificatur locus muris munitus: ac etiã urbs teſte Seruio ſup. vi. æne. At caſtra ĩ plurali notũ eſt appellari locũ ĩ quo milites tentoria fixerũt. Vocat etiã caſtellũ teſte Vlpiano receptaculum illud: q; aq̃ publicam ſuſcipit: & ut addit labolenus ex quo fiſtulis aq̃ ducitur. Quo ſignificato Frontinus de aquæ ductibus ad Neruã ſæpiſſime uſus ẽ. Item ponit. s. ĩ eadem ſyllaba ante. t. ſequente. h. ut ſtloppus: & eſt ſonus ille q ĩflatione bucaꝝ erũpit: Perſius ĩ penultima ſatyra. Nec ſtloppo tumidas ĩ tẽdis rumpere buccas: uel. r. ut ſtratus ſtructor q̃ ſtruẽdo: hoc ẽ ordinãdo & cõponendo deducitur. Vnde dici põt cõuiuii cõpoſitor. Iuuẽalis ĩ qnta ſatyra: Structorẽ iterea nequa indignatio deſit. Saltantẽ ſpectas: de quo ĩ ſequẽtibus cũ. d. r. littera ſiniente ſyllabã ante. g. ptractabimus clare uidebit. Quin & ab eodẽ uerbo ſtrues deducit: quæ præcipue eſt lignoꝝ. Sane fruſtũ nõ ſuſcipit. r. poſt. ſt. in ultria: Vnde Iuue. ĩ ſatyra. Atticus eximiæ ĩqt. Nec fruſtrũ cape: & Virg. ĩ prĩo: Pars ĩ fruſtra ſecant. Nã fruſtra cũ. r. aduerbiũ ẽ ſignificãs ĩ caſſum: nõ põt ẽt. s. ãte alterã mutaꝝ poni. ueꝝ ĩ fine ſyllabæ oẽs liqde ante. s. collocant: ut plus hyems mons ars.

T ante.l. in eadẽ ſyllaba ponit: ut Tlepolemus Atlas nomina ſunt propria: ne quibus ĩ ſequẽtibus ante .m. ut Tmolus Iſthmos: de quibus ĩ ſeq̃ntibus clare habebitur ante.r. ut tractus.

X ante nullam cõſonantem ĩ eadem ſyllaba ponit: ſed ante illam omnes liquidæ excæpta. m. in fine eiuſdẽ ſyllabæ collocari poſſunt: ut falx lanx arx.

Z ſimili mõ ante cõſonantẽ poni nõ ualet. Nec ulla duplex ĩ capite ſyllabæ cõſonante ſequente locari poteſt. unde nõ recte zmaragdus cum. z. in principio dictionis a nonnullis ſcribit: qd̃ Lucanus ĩ. n. non poſſe fieri p illud mõſtrauit qd̃ ait: Et ſuffecta manu foribus teſtudinis idæ Terga ſedent crebro maculis diſtincta ſmaragdo: Nã ſi eſſet. z. ante. m. ſubtrhai in metro minime poſſet: Et ſi quoq; uerſus ipſe non ſtaret ubi iam. s. uim cõſonantis amittit: nõ ẽt poſt cõſonantẽ ĩ eadem ſyllaba collocat.

De uocaliũ cõſonantiũ ordine ĩ diuerſis ſyllabis.

Iſo de uocaliũ & cõſonantiũ ordie ĩ una eadẽq; ſyllaba: reſtat ut de earũdẽ in diuerſis ſyllabis ordinatiõe proſequamur. Itaq; oĩs dictio uel ſimplex eſt uel cõpoſita: Si ſimplex inter

medias illius ſyllabas aliq̃ a uocali incipiat neceſſe
eſt antecedentẽ quoq; ſyllabã i uocalẽ deſinere: ut
pietas curialis pareo:eo:ruo:munio:Non tamen ſi
præcedẽs i uocalẽ deſinit neceſſe eſt ſubſequentẽ a
uocali incipe:ut in eiſdẽ exemplis liquet. At ſi com
poſita ſit dictio & ſyllaba ītermedia a uocali icipiat
nõ neceſſario antecedens i uocalem deſinit:ut exa/
cuo perago ineo aduro:Vex̃ i cõpoſitis quandoq;
ſubtrahit cõſonans:& tunc antecedẽs ſemp in uo/
calẽ termiat:ut coio cois:qđ ex con & eo cõponit
& hæc hactenus de uocalibus. Quæ fere oĩa p con
trariũ in cõſonantibus obſeruamus:Nã ſi ſimplex
ſit dictio & antecedens illius ſyllaba in conſonantẽ
deſinat:neceſſe eſt ſubſequentẽ quoq; a cõſonante
incipe:ut artus arduus ille:nõ tamẽ ſi ſequẽs inci/
piat a conſonante neceſſe eſt p̃cedentẽ in cõſonãtẽ
deſinere:ut faber. Nero filius nomen numen. Si ãt
cõpoſita ſit dictio & eius antecedens ſyllaba in cõ/
ſonantem deſinat: non neceſſe eſt ſubſequentẽ a
cõſonante icipere:ut obaudio abeo perago exacuo
exanguis ſubeo ieo tranſeo pereo prætereo abũdo
aduro exuccus. i. ſine ſucco. Sane Herodiãus de or
tographia putauit rationabilius conſonantem in
quam antecedens ſyllaba terminatur cũ ſequentis
ſyllabæ uocali coniungere q̃ ſic quoq; p̃cedentem
finire. Quare ad ipſam uocis prolationẽ: conueniẽ
tius eſſe dixit ſimpliciũ regulã quã cõpoſitorum
ut diximus obſeruandã. Quod Priſcia. quoq; do/
ctiſſimo grãmatico nõ placuit:tum qa aliquæ di
ctiões primã i metris cõmunem haberent:oblitus
oblatus:obruo:obrado: & ſimilia: ita ut poſſent
ẽt corripi:q; nunq̃ comptũ fuit:cũ liqda poſt mu/
tã i eadẽ ſyllaba p̃cendentẽ cõem faciat:tum qa cir/
cumeo circumago & ſimilia eliſiõem ipſius. m. in
pnũciatione nõ paterent:qa tunc quoq; per eũ in
ſequentẽ ſyllabam ptrãſiret:tũ ẽt qa multæ uoca/
les quæ aſpirari debẽt:aſpiratiõem amitterẽt:ut in
hibeo adhuc abhic:& ſimiles:cũ cõſonãtes illæ uo
calibus aſpiratis cõiungi non poſſint. Stabit igit q;
doctiſſimi aſſeruere grammatici in compoſitis di/
ctionibus ſyllabã in conſonantẽ deſinere poſſe ſub
ſequente a uocali incipiente.

An incõpoſitis dictiõibus ſi ſequẽs ſyllaba a con/
ſonãte icipiat:p̃cedẽs i aliq̃ cõſonantẽ finiri poſſit.

Ed dubiũ reſtat grãde an in eiuſmodi com/
ſ poſitis dictiõibus ſi ſequẽs ſyllaba a conſo/
nãte icipiat p̃cedẽs quoq; i q̃libet poſſit con/
ſonãtẽ deſinere. Quod pluribus argumẽtis neq̃q
poſſe fieri mõſtrauimus. Et icipiẽtes a. b. cõſonãte
p ſingulaſq; alias trãſcurrẽtes oſtẽdemus q̃s ſylla/
bas q̃q; cõſonãs ualeat terminare:& q̃s non ualeat.

De ſyllabis deſinentibus in. b.

Taq; in. b. cõſonãtẽ ſyllaba deſinens cõperit
i ſi ſubſequẽs ẽt ab ipſo. b. initiũ ſumat ut ſa/
batũ:& Priſciano auctore ſaburra q̃ arena ẽ
immũda:q̃ naues onerari uſq; ad certã menſuram
cõſueuerũt. Nos uero non cũ duplicato. b. ſed po/
tius cũ unico ſcribẽdum putamus: qa breuis eius
pria ab auctoribus noſtris ponit. Vir. lib. geor. iiii.
Vt cymbæ inſtabiles fluctu iactãte ſuburrã. Tollũt
Lucãus ſimiliter:Fluctuq; latẽte ſaburra. Gibbus
cũ duplicato. b. ſcribit & tumor eſt in dorſo. Vnde

ſaburra

gibberoſus q gibbũ hẽt atq; idem gibber Obba ſi
militer ip̃m duplicat:& teſte Nonio genus eſt po/
culi uel ligneũ uel ex pte. Sed hæc hactenus de ſim
plicibus. Nũc quoq; de cõpoſitis:& primo a p̃poſi/
tionibus ſubſequẽdũ ẽ. Ab igit p̃poſitio cũ aliis di
ctionibus cõponit:& cõſeruat. b. litterã ſi ſequens
utiq; dictio a uocali icipiat q̃cũq;. ſ. uocalis illa exi/
ſtat:ut abactor:qđ ex ab & actor cõpoſitũ exabigo
deducit. Vocant ẽt abactores pecuarioq; aĩaliũ fu/
res latrũculiue:uos ut uidebius:abigeos ẽt uocant.
Aberro qđ ſimiliter ex ab & erro cõponitur. Abi/
gere ex ab & ago cõpoſitũ mutauit. a. i. i. & ſignifi/
cat a loco fugare atq; expellere:ut abige muſcas a fa
cie mea ſcribentis:abige canes a popina: tua abige
ſturnos ſonitu a uinea. Quintili. ibi multis miſer
plãctibus aues abigã. Similiter oues capras aſellos
ab ortis a uinetis a pratis abigimus. i. expellimus.
Vnde ẽt abigei dicti ſũt q teſte Vlpiãno p̃prie hi ha
benť q pecora ex paſcuis uel armẽtis ſubtrahũt:&
quodãmõ depdanť:& abigẽdi ſtudiũ q̃ſi artẽ exer
cẽt equos de armẽtis:uel oues de gregibus abducẽ
tes. Abiicio cũ duplicato. i. ſcribit ex ab & iacio cõ/
ponit:ubi i cõpoſitione. a. cõuertit i. i. Abominor
ex ab & ominor ſine aſpiratiõe cõponit q̃ſi cũ faſti
dio ex horreſco Abortiuus ex ab p̃ abs:qđ ẽ cõtra
& deriuatio ab orior deducto componit. Abũdo
ex ab & undo cõponit & ſine aliqua aſpiratiõe ſcri
bitur:quia non ab hẽo uenit. Abuſus ex ab & uſus
cõponit:q̃ſi cõtra uſum cũ quo abuſio. p̃ſus idẽ
eſt. Verum ſequẽte. u. cõſonante ab præpoſitiõem
abiicitur. b. ut auerto quod ex ab & uerto compo/
nit:& inde auerſo quod eſt cũ ex aliqua re: q̃ dete/
ſtamur uultũ auertimus:ut dii talẽ terris auertite
peſtẽ. Conſtat igit dictiones a ſingulis uocalibus i/
cipientes cum ab p̃poſitione componi poſſe. At nõ
aliæ a ſingulis cõſonãtibus ſumẽtes initiũ cũ ea cõ
ponit. Nã cõ dictionibus incipientibus ab ipſo. b.
non cõponitur ab p̃poſitio. Vnde adbreuio ẽt ſi cũ
. b. ab aliqbus ſcribat ex ad p̃poſitione cõponit: Et
ut teſtis eſt Priſcianus adbibo cũ. d. ſcribẽda ẽ. Nec
ſp ab præpoſitio pur̃ aut integrũ. b. i cõpoſitione
cõſeruat:Nã i dictionibus icipiẽtibus a. c. p ab abs
p̃poſitio auctoribus Papyriano & Priſci. cõponit:
ut abſcõdo:abſcedo:abſcido. Sane ſubſequente. d.
remanet itegrũ. b. ut abdo:& inde abditus: qđ ex
ab & do qđ eſt abſcõdo cõponit. Abdico ex ab &
dico dicas cõponit:q̃ſi lõge dico unde ſignificat ex
pellere a bonis filiũ dũ uiuit pater: cum exhæreda
re ſit poſt mortẽ illũ ab hæreditate priuare: Abdu
co ex ab qđ aliq̃do extra denotat & duco cõponit
aliq̃do ſupflue ponit ab & idẽ eſt qđ duco: Vt Li/
uius Flauius ſupplemẽtũ ab Rõa abduxit. Rurſus
& ipſa ab p̃poſitio ſi cũ dictiõe icipite ab. f. compo/
nat ſp itegrum. b. cõſeruat. Ne ſi in. f. tranſire puta
ret ex ad cõpoſitio facta. Ideo ſcribit abfore cũ. b.
& abfuturum quæ idẽ deſignãt. Ne ſi cũ duplicato
. f. ſcriberent: compoſita:qs crederet ex ad p̃poſitio
ne:quæ oppoſitũ prorſus deſignaret. Nam ut illa
cũ ab non futur̃ dicunt:qa tp̃s abdenegat: ſic iſta
cũ ad p̃poſitiõe uenturum tp̃s deſignant:ut Virg.
Abfore cernetis. Oui. in. i. Eſſe quoq; in fatis remi
niſcimur adfore tp̃s. Statius in libro thebaidos ui

dēſ accipere pro ſignificatione p̄ſentis cū ait, Senſit manifeſto numine ductos, Adſore qđ nexis ambagibus augur Apollo: Portēdi generos uultu fallēte ferarum ediderat, Nonnunq̄ uero ſequente dictione īcipiente ab, ſ. ob eandem differentiā tranſit, b, in u, uocalē: ut ex ab & fugio nō dicimus abfugio cū .b. neq; affugio cum duplicato .f. ſed aufugio cū .u. uocali ſcribimus & proferimus, Similiter ex ab & fero nō dicimus abfero cum .b. nec affero cum duplicato .f. ſed aufero. Cuius cām dixit Cice. eo libro q̄ inſcriptus eſt orator, ut ſieret uox ꝓnūciatu audituq; lenior, Et ſubdit hæc īquit p̄poſitio p̄ter hæc duo uerba nullo alio in uerbo reperiet .ſ. cōuerſa ī .au. diphthongū, Sed dubiū fuit apud aliquos: uerſa ne ſit & mutata ad p̄poſitio ī .au. ſyllabā propter lenitatem uocis: ut dixit Cicero: an potius .au. parti cula ſua ſit ꝓprie origine: & perīde ut plæreq; aliæ p̄poſitiones a græcis: ita hæc quoq; īde accæpta ſit quod aliis diffitiendum reliquo. Non ēt cōponit ab cū dictione īcipiente a, g, ſed cum dictiōe aſpirata: quæ & integra manet: quod idem eſt ac ſi cū īcipiente a uocali cōponeret: ut abhorreo quod ablatiuum expoſcit cum dicimus abhorreo ab hac re: ac ſi diceremus p q̄ alienus ſum ab hac re, Nā ſemp in huiuſmodi ſignificatione ablatiuū regit, At exhorreo hanc rem cum accuſatiuo conſtituit & idē eſt quod expaueſco, Cōponit etiam ab præpoſitio cum dictionibus incipientibus ab .l. & integra manet ut abluo: qđ ex ab & luo cōponitur: ablacto: ablatiuus, At cū dictionibus: īcipiētibus ab .m. nō cōponitur ab præpoſitio: ſed cum incipiētibus ab .n. compoſitionem facit: & interga manet, Vt abnego abnepos: qui: filius eſt pro nepotis: quaſi ſeiunctus a nepote, Abnuo quod eſt recuſo ex ab componit & nuo quod apud uetuſtiſſimos pro uolo habebatur, Vnde nutus & numē quod ē dei nutus: hoc ē impium & poteſtas, Virgilius ī primo ænei, Meo ſine numine uenti. Et a uno nuto uerbum deſcendit: quod proprie ad animum ſpectat: cū dubitans eſt & niſciens quo ſe potiſſimum conferat: ſignificat ēt alicuius malæ ſolidatæ molis ruinā minitare ut Virgilius in buco. Aſpice cōnexo nutantē pōdere mundū. At cū dictione incipiente a, p, non cōponit ab cū ea uero quæ incipit ab .r. cōponit & in nō nullis .b. ī .r. cōmutat arripio: quod ut īnuit Priſcianus in ſecuudo libro ex ab & rapio componit: & ī de abreptiuus is dicitur q̄ a dæmone rapitur, In q̄buſdā āt differentiæ cauſa ut putat Papyriano ītegrū .b. remāet: ut abrogo & abrado: ne ſi arrogo & arrado cū duplicato .r. ſcribamus: dubiū ſit an ab uel ad p̄poſitio cōponat: quæ .ſ. cōſonantē ſuam ī .r. cōmutauit, Simili mō & nos de ab re putamus: ne ſi arre cū duplicato .r. dicat: quidā genitiuū eius quod eſt arra uel datiuum eſſe exiſtiment, Et ſignificat ab re quaſi p̄ter rē: hoc ē īdecens & inconueniens, Liuius libr. octauo: Hæc & ſi oēs diuini humaniq; moris memoria aboleuit: noua pegrinaq; oia priſcis ac patriis præferēdo: haud ab reduxi uerbis quoq; ipſis: ut tradita nūcupataq; ſunt referre, Idē lib. xxxv. & q̄quā prope abſciſſa res erat tamen nō ab res eē, Quito uiſum eſt ſotioq; aliquos legatos intereſſe ei concilio, Suetonius in Auguſti uita. Et quādo ab hoc uētū nō ab re fuerit ſubtexere: quæ ei prius quā naſceret & ipō natali die & deinceps euenerint, Et plura alia q̄ poſſent aduci exempla: ī qbus oībus ab re indecens & īcōueniens: & præter rē deſignat. Nec temere aut ſine cauſam ut quidā ſomniat, ſane cū dictione incipiente ab .s. p poſitio ab raro componitur: ut abſumo: quod ēt cū unico .m. ſcribit. At uero cum ditione incipiente a. t. cōponi non cōſueuit: niſi ꝓ ab ponatur: abs. ut abſtineo abſtractus: aquo & temetum quod ē uinū ſit abſtenius abſtrego abſterreo & ſimilia, Non ēt cōponitur cū incipientibus ab .x. uel .z.

Ob præpoſitio ſimili modo cōponitur. Et nōnunq̄ immutabilē retinet .b. Nōnunq̄ uero in eas cōſonantes cōuertit: a ſeq̄ns quibus dictio cū qua cōponitur initiū ſumit. Quādoq; āt & ipſum .b. abiicit Retinet qdem īmutabilē cōpoſita cū ditionibus īcipientibus a uocalibus qbuſcunq; p̄ter quam ab .o. cum qua ob diſſonatiā ut puto uocis non cōponitur: ut obaudio q; ex ob & audio componit: hoc eſt auditū poſtergo: & in eadē cōpoſitione .au. cōuertit ī .e. ut dicimus obedio: quod uerbū eſt cōtrariæ ſignificatiōis quaſi dictio audiens ſum ſiue pareo: ſiue obtēpero: ſiue morē gero ſiue obſequor īde obſequiū dictū: ſed frequenter īuenio illud poni pro obſequio turpi: ut apud Ciceronē. Sed ſi ſeruitus ſit: ſicut eſt obediētia fracti aī & abiecti & arbitrio carentis ſuo, Et iterū, Dū aūt ipſe dedecori ac turpitudini obedierit, nō mō impator oīno habendus non erit, Abeo ex ob & eo qđ' eſt uado cōponitur. Significatq; idem qđ' exequor. ut obeo legationē. i. exquor munus & officiū legati, Obeo p nūciā. i. exequor officiū, puiciale: ita Obeo mortē. i. exequor uel perago mortem uel adeo mortē, Quē admodū dicitur quis obiiſſe diem pro eo quod eſt iuiſſe. Itē obiit diem ſuū idem eſt quod mortuus eſt: & iuit ad diem fati: ut apud Quintilianū: Nunciatū ē Marcellū diē ſuū ſubiiſſe prætermittimus āt nōnūq̄ illū accuſatiuum & dicimus. Marcellus obiit, Obitus ex ob & itum itu addita .s. fit obitus: & ē ipſa excutio mortis, Obiter ex ob & iter, Iuue. ex ſatyra Quāuis digreſſu: Atque obiter leget aut ſcribet uel dormiet intus, ſimiliter ante .i. cōſonās conſeruat ob ipſum .b. ut obiurgo obiurgas: & deponēs obiurgor in eodē ſenſu, Obiicio ex ob & iacio cōponitur, Nam per cōpoſitionem .a. in .i. conuertit: & ideo cū duplicato .i. ſcribitur: unde licet ob naturaliter breuis ſit: ſicut & re: attamē plærīq; hac ratione producunt: quia .i. geminat: & primū .i. cōſonās fit, Obumbro: ex ob & umbro umbras quaſi undiq; inūbror, Itē cum .u. conſonante, ut obuerſor obuio quaſi obuiā aliquid comperit, Abiicit uero ī operio .i. cooperio: & eius paſſiuo opior idem eſt cooperior: quorum prima breuis ab auctoribus ponitur: & con unico .p. ſcribēda ſunt ad differentiam ut puto deponētis uerbi operior qđ ē expecto: cuius prima longa eſt: & cū duplicato .p. ſcribitur, Conuertitur autem .b. in conſonantes ſæpiſſime ſequentis dictionis, Vez cū dictione incipiente a .b. littera non componitur, Cum dictione uero incipiente a .c. componitur: & aliquādo trāſit in .c. aliquando ſuſcipit .s. nūnōquam uero immu-

bile remanet. Trâsit quidem ī. ꝯ ut occido quod ex & ob cædo componitur: Occumbo quod ex ob & cubo cubas similiter componitur: Vnde ab eo cō posita tam primæ q̄ tertiæ coniugationis inueniū tur. Et idem hēnt præteritū ut ícubo bas. incubui incumbo bis cū adictione ipsius in similiter facit ícubui. Et simili mō occumbo occumbis cū. m. fa cit in præterito occubui. Occupo ex ob & cupio cō ponit: significat locū tenere aut capere. Nōnūq̄ ui capere: ut apud Liuiū li. xxxiii. Nam & ipsius uocā tibus urbem hāc accepi nō occupaui. i. nō ui cæpi. Significat aliquādo antecapere siue præoccupare. Vnde præoccupatio. Cice. officio⁊ li. primo. Sunt autē nulla priuata natura: sed aut ueteri occupatio ne ut hi qui quōdā ui uacua uenerunt. Est ēt occu pare quod ī medio siue mediū atq; in comune po sitū ē ante cæteros cape ut. Quitilianus: Multa ni hilomius quæ liberata fuerūt trâseūt ī ius occupā tium: sicut uenatio aucupatio. Inde occupatus is di citur: qui ante negocio aliquo detentus non potest alterius negocio operā dare. Cic. nemo īquit me cō uenire uoluit cū essem occupatus hoc est cū cōuer sarer me qbusdā aliis negociis ante præuentum. Si militer occupatio ea uocat: cum alicui necessariæ rei & cui ante omnia operā dare debemus cū dili gentia uocatio. Suscipit uero. s. ut obscurus: quod obs & carus cōponitur: quasi minime esse carus di catur. Obsoleo q; teste Priscião in octauo. Nō ex ob & soleo sed ex obs & oleo cōponit: & est quasi rei icior ut Cicer. de imperio Gn. Põpeii obsoleuit: iā ista ratione multo magis quā uerbis refutata. Idē p Celio: Chartæ quoq; quæ illā pristinā seuerita tem obtinebant obsoluerunt. Obscœnus similiter suscipit. s. Nam teste eodē Prisciano ex obs & in ca nendo: uel ex obs & κοίνῳ componitur. Vnde inq no quod sic quoq; intelligendū puto obscenum ut duo significat. Ita duplicē hēt compositionem du plici orthographia signat. Nam signat aliquando quidem abominabile auguriū: ut Virgili. ī primo georgicoꝝ. Obscenique cānes importunæq; uolucres & tunc quoq; a canendo opes. i. cōtraria & mala di citur: & sine diphthongo scribitur. Quandoq; ue ro dicit turpe quid & immundū: & tunc ex obs & cœnum componitur: quod a κοίνῳ uerbo græco deducitur: hoc est apud nos inquino ex eo scilicet: quod q̄ multū cōmunia sunt: turbia & īmunda ut plurimum fiunt. Nam id uerbum propria signifi catiōe commūicare designat. Et sic quoq; cū. œ. di phthōgo ī penultima scribit. At Varo libro sexto de lingua latina dixit obscænum cū. æ. diphthon go scribendū eē: & a scæna deduci: hocē nō ex obs sed ex ob & scæna cōponi: quæ ut uidebimus in se quētibus cū. æ. diphthongo scribit. Remanet au tem īmutabile in hac dictiōe obcæco ut multi uo lūt: quæ componunt ex ob & cæco cæcas: nec plus quā simplex uerbū ipsum designat. Si uero ob cū dictione incipiente a. d. componatur: integra semp manet: ut obdo quod ex ob & do uerbo compositur & p claudo poni cōsueuit: ut Terē. in eunucho pessulum hostio obdo. Obduco. i. tego ut exposu it. Ser. cum ait Virgilius in bucolicis. Limosq; pa lus obducat pascua iunco. i. tegat. Idem in moreto.

Et cinis obducte cælabat lumina prunæ. Si tamē Virgilius illud opusculū cōposuit: qđ a doctis non credit. At sequēte. f. cōmutat ob præpositio. b. in. f. offendo ex ob & fendo uerbo: quod sic quoq; sim plex ī usu nō ē cōponit. Vt simili modo nec spicio: nec fragor ne perio & tamē ī cōpositiōe ea habēus: ut aspicio despicio: suffragor refragor: apio & repe rio. Quæ Papyriano teste cū uno. p. in p̄senti: & cū duplicato ī p̄terito scribūt: ut de illis in sequētibus apparebit. Officio similiter ex ob & facio componi tur: & q̄si noceo dicit. Vnde p antiphrasim officiū qđā dici uolūt quia ut prosit agitur. Ideo nonnulli officium ab efficiendo dictū putāt. Et nonnunq̄ p honore ponitur: ut circūstabant senatores Cæsarē sedentem in aurea sella officii gratia. i. honoris. Ali quando uero obsequium siue beneficium indicat ut Cicero odiosum sane genus hoium ē officia ex probātium quæ meminisse debet is ī quem colla ta sunt nō commemorare qui cōtulit. Vir. li. ænei. primo. Non metus officio nec te certasse priorem Pœniteat. Nōnunquam autem & p alicuius artis ratiōe accipitur ut officium grāmatici tale est offi cium architecti: officium medici. Sane offa cum p duplex. f. scribatur & primā habeat longā: ut Iuue nalis in primo: patruo similes effunderet offas: ta mē ī deriuatiuo pdit unū. f. & fit prima breuis: scri bitur q; ofella: ait idē ī satyra Atticus eximie: At ru dis oī tpe & exiguæ furtis imbutus ofellæ. Si uero ob cū dictiōe icipiente a. g. cōponatur ī. g. ipsum co mutatur: ut aggannio qđ ex ob & gānio cōponit. Et est ganire p prie uulpiū. Vnde apud aliquos p stulte loqui. Apud alios uero pro inculcare: Apud nōnullos autem pro irridere ponitur. Et ī de oggā nio quasi contra ganniētem gannio. Rursus & cū dictione incipiente ab. m. conuertitur. d. in. m. Im mo ut ostendit Priscianus magis abiicit. b. nam ex ob & mitto dicendum eēt omitto cum duplicato. m. sed cum prima breuis ponatur: abiicitur a poe tis. b. & dicitur omitto. Terēti. Adelphis: Ommit te mulierem. Horatius ī secundo sermonum: Aut spē deponas: aut partā illusus omittas. Idē ut ī epi stolis: Quem sua culpa p̄mit decæptus omitte tue rī. Similiter omutesco adq;. b. scribitur. Si uero cū dictionibus incipientibus ab. n. præpositio ob cō ponatur. b. ipsum p rsus seruatur: ut obnitor ex ob & nitor quasi cōtra nitor & conor. Vnde obnixus participiū formāt: obnoxius uero ex ob & nexus cōponi qdam uolūt quasi obstrictus & obligatus obnixus eē dicat. Plautus ī asinaria: Maximas opi mitate: & gaudeo effertissimas suis heris ille una mecū pariet gnatoq;: & p̄ri: adeo ut ætatem ambo ambobus nobis sint obnoxii nostro deuīcti benefi cio Cecilius ī chrisio: Quāquam ego mercede hic cōductus tua aduenio: ne tibi me eē ob eā rem ob noxium reare: audibis male. si male dicis mihi. Si autem componatur ob cum dictione īcipiēte a. p. trâsit. b. ī. p. ut oppono oppugno: quod est quasi cō tra pugno: unde oppugnatio. Non enim recte dici tur pugnaui urbē: sed bene oppugnaui: sicut expu gnaui cum pugnando uici: ut in sequentibus uide bimus Oppeto qđ significat morior: & licet plæ rumque sine accusatiuo ponatur: intelligi tamen

cõsueuit hoc est mortẽ. Vigili. primo ænei. Oter/
que quaterque beati. Quis ante ora patrum troiæ
sub mœnibus altis Contigit opertere. Aliquando
uero ponitur cum ipso accusatiuo. ut Cicero de di
uinatione. Aequius iquitesse cẽsuit: maturam op/
petere mortem. Vergꝫ ut paulo ante tetigimus: se/
quente. p. nõnunquam ob abiicit. b. ut aperio: qđ
per unicum. p. scribit: & ex ob & perio cuius sim/
plex in usu nõ est: secundum quosdam componi/
tur. Alii uero ex ob & uerbo pario: quod apud an
tiqssimos Prisciãno teste nõ solũ tertiæ sed ẽt q̃rte
cõiugatiõis erat. Vnde ẽnius: Oua parit solet gẽus
pẽis cõdecoratũ. At cũ dictiõibus icipientibus a. q.
nõ cõpõit. ob. Sed cũ icipiẽtibus ab. r. cõpõit &. b.
ipm itegꝫ cõseruat. ut obruo: qđ ex ob & ruo cõ/
põit: significatꝫ opire siue aq̃: ut obrutus undis si
ue terra ut Ouidius in primo de remedio amoris.
Obrue uersata cerealia semia terra. Siue p trãslatio
nẽ ad aium. ut. Quint. Tot uoluptatibus obruere
possunt unũ doloré. Simili mõ obrepo obradio: q̃
si surrepo: & surradio. Rursus & si cũ dictiõibus i
cipientibus ab. s. componat conseruat ipsum. b. in
tegrum ut obstrepo obsto. Et idẽ obstetrix: qa con
tra parturientem stat. Obsecro obstupeo: obsideo
& idem obsces & is dicit qui traditur iperio alte/
rius ea conditiõe: ut si dator obsidis a fide recedat:
recipiẽti sit ius in corpus & uitã obsidis. Et qa obsi
dionis cã dari consueuerat: & obsidis nomẽ assum
psit similiter si cũ dictiõibus icipientibus a. t. eadẽ
ppositio ob cõponat itegrũ. b. conseruat: ut obtẽ/
pero obruto: obtineo. Quin uero in prio de istitu
tiõe oratoria ingt in uerbo obtinuit: secũdã. b. litte
rã rõ exposcit. Aures magis audiũt. p. Ex qbus uer
bis qdã cõcludere uolũt: ut in q̃libet simili cõposi/
tiõe in qua. t. seqtur. b. tũc quoqꝫ ipm. b. nõ solũ so
nũ suũ pdat: sed in. p. ipm ꝓrsus cõuertat & cũ. p.
eiusmodi dictio scribẽda sit: ut obtieo: opturo: su/
pter: supticeo: & reliq̃. Alii uero dicũt mẽtẽ fuisse
Quitili. ut p. b. scribi debeat: ac eodẽ sono litteræ
proferri ratio exposcat: sed. p. gratius aures audiãt.
lta. s. ut per. p. ꝓferri debeat & non per. b. ut simili
mõ Caius Cneus & amurca: q̃ teste Seruio per. g.
proferri debent. & per. c. litteram designatur.

De sub præpositione.

Vb ꝓpositio. q̃ similiter in. b. terminat: signi
ſ ficat aliq̃ndo ipsam primã tpis partem. ut
Vir. in. iii. geor. Sub lucẽ exportãt calathis. i.
adueniente luce. nõ ãt q̃cunqꝫ pte lucis. Et sub tps
ipm quo pugnãdũ erat hoc ẽ iamiã psente tpe. Ali
q̃do statĩ post: ut sub hæc uerba. Aliq̃do subter: ut
inumeris fere cõpositionibus. Nã eadẽ uia cõpõit:
ut aliæ quas in. b. terminari ostẽdimus. Vnde cum
uocalibus qbuscũqꝫ sequẽtibus cõposita itegꝫ. b.
conseruat: ut subagito subaro: subeo. subigo: etiã
cũ. i. cõsonante: ut subiectus: suboleo. suburbiũ: q̃/
si uia suburbe: hoc ẽ urbi cõtigua. Si uero cũ dictio
nibus icipiẽtibus a cõsonãtibus cõponatur: mãet.
b. integꝫ: nisi sit cõsonans. c. uel. f. uel. g. uel. m. uel
p. Nam tunc quoqꝫ auctoribus Papyriano & Pri/
sciano in eas litteras cõmutatur: ut sigillatim uide
bimus. Vnde sequente. b. itegra manet: ut subido
subbládior. Seq̃nte uero. c. transit in illã: ut succur
ro: succinericus: succresco: q̃asi insensibiliter cre/
sco. At sequente. d. integra mãet: ut subdo: subdolus
subditus. Nõ aũt sequẽte. f. sed mutat in illã: ut suf
ficio suffero suffragiũ. quod a uerbo deponẽte fra/
gor fragaris quod est in usu & auxiliari apud anti/
quos significat compõit & deducit. Vnde & uer/
bũ suffragor suffragaris penultima ꝓducta & pro
prie suffragia: ut sic dicã: uoces sunt q̃ dicebant ad
comitia ĩ tabella ue scribebant: qbus suã qsqꝫ decla
ret: uolũtate: de aliquo eligẽdo in magistratũ: q̃/
lis ẽ electio hoc tpe sumi põtificis. Et tamẽ suffra/
giũ ꝓ auxilio sæpe põit. Suffoco qđ ex sub & faux
faucis cõponit: ubi diphthõgus in. o. ꝓducta con/
uersa fuit. Ouidi. Suffocent aiam dira uenena tuã.
Suffire ex sub & fire: qđ infinitũ est: & a fio compo/
nitur Virgi. li. georgico. quarto. At suffire timo cæ
rasqꝫ recidere ianes: qs dubitet suffire dixit. i. sub/
ministrare. Nã licet a fio habẽte significationẽ pas/
siuã cõpõat: cõpositũ tamẽ Papyriano teste fit acti/
uum. Repit ẽt firi: a quo Prisciano teste factũ ẽ fie
ri: p diuisiõem unius lõge ĩ duas breues: ut ad mi
tier pro admitti. Similiter sequẽte. g. transit. b. in il
lam: ut suggero suggestum. At sequente. l. integra
. b. littera remãet. ut sub lego quod ẽ suffuror. Vir/
gi. in bucol. Vel q̃ sublegi tacitus tibi carmina nu/
per. Subligo & inde subligar. quod ẽ subligaculũ:
seu brachæ: quas induebant histriones in ludis. Iu
ue. in satyra Credo pudicitiam: Personã thirsumqꝫ
tenet: & subligar acci. Cicero de officiis lib. primo
Scænicoꝝ qdem mos tãtũ habet ueteri de disципli
na uerecundiæ: ut in scænã sine subligaculo ꝓdeat
nemo. Veretur. n. ne si quo casu euenerit: ut corpo
ris partes quædam aperiant aspitiãtur nõ decoræ.
Subleuo: qđ a leuo ꝓ alleuio cõpõit. Nã ẽ auxiliũ
defensionẽqꝫ ꝓsto. Ci. zophirus q se naturã cuiusqꝫ
ex forma ꝓspicere ꝓfitebatur derisus a cæteris ẽ:
qui illa in Socrate uitia nõ agnoscere: ab ipso ãt So
crate subleuatus: cũ illa sibi signa rõne a se deuicta
diceret. Nõnũq̃ uero significat alleuo: qđ ẽ sursum
tollo: Suetoni. in Vespasiani uita: Dũqꝫ surgit ac ni
titur iter manus subleuantium extictus ẽ. Si uero
cõponat sub cũ: dictionibus incipientibus ab. m.
trãsit. b. in. m. ut summito: summergo: summini/
stro: quãquã aꝑ aliquos seruet. b. At cõ dictiõibus
icipiẽtibus ab. n. integra semꝑ remãet: ut subnecto:
subnixus. Si ãt dictiões cõpositæ cũ sub icipiant. a.
. p. transit. b. m. p. ut suppono supplico: quod a sub
& plico cõponit: eo q. genu poplitẽqꝫ plicamus: cũ
a potentiore aliquo magnũ aliqđ ꝑcamur: supeto
hoc ẽ subministro: a quo suppetias deriuat: qđ ad
auxiliũ ptiet. & auxiliũ ipm designat ad auxiliũ q/
dẽ ut cesar libro. xxii. cõmentariorꝫ: & nũciabant
auxilia magna equitatus oppidanis suppetias ueni
re: & in eodẽ li. Suisqꝫ rebus timens elephãtisqꝫ tri
gita relictis suis finibus oppidis suppetias ꝓfectus
est. Et itegꝫ ĩ eodẽ atqꝫ suis fugiẽtibus suppetias ire
cõtẽdit. Auxiliũ uero ut Suetonius in uita Vespa/
siãi legatũ insuꝑ Siriæ cõsularẽ suppetias ferẽtem
rapta aqla fugauerũt Plautus in Oedippo. Sed me
mẽto si qd sæuiunt senes suppetias mihi cũ sorore
ferre. ldẽ in eodẽ nescio uisus est. Cum ait auxilia
mihi: & suppetiæ sunt domi. Supplodo ex sub &

plodo:quod est plaudo compõitur:& est pedẽ ter
ræ incutere.Cum.r.uero in quibusdam itegra ma
net:ut subruo in nonnullis uero trãsit.b.i.r.ut sur
ripio auctore Prisciano.At cũ.s.semp remanet.b.
littera ut itegrã ut subsidiũ subsisto:substãtia sub
sellia q̃ ut ita dicã scanna sunt in quibus audientes
poetas recitantes poetas uel alios magistros sedere
consueuerant:erantq; etiam tribunorum : trium
uiroꝝ quæstoꝝ:& huiusmodi mmora iudicia ex
ercẽtiũ:q nõ i sellis curulibus nec i tribũalibus sed
i subsellis cõsedebãt.Iuue.i saty.Et spes & rõ inqt
de Statio:sed cũ fregit subsellia uersu.Esurit itactã
paridini uẽdat agauẽ.Gelli.li.xiiii.noctiũ attica.cũ
a p̃toribus se in iudicẽ lectũ enarasset:ut iudicia:q̃
appellant priuata susciperet iqt.Sed.n.ego hoies il
los cõ considerabã alteꝝ fidei alteꝝ ppri plenum
nequaq̃ adduci potui ad absoluẽdũ.iussi igit diem
diffundi atq; ide a subsellis pago ire ad phauorinũ
philosophum.At sustineo sine.b.scribit:quia non
a sub:sed a sursum cõpõit & teneo:similiter & su
spiro sine.b.scribitur.& simili mõ a sursum & spi
ro cõpõit.i.cũ eximo pectoris sursum spiro aliqd
cupio:& cõstruit cũ accusatiuo.Iuuena.i satyra.At
ticus eximie.Suspirat longo non uisam tpe matrẽ
Conseruãt ẽt sub suũ.b.auctore Prisciã.si cũ dictio
nibus incipientibus ait.cõponat:ut subticui : sub
traho subtel:quod ex sub & talo cõpositũ dicunt.
Nam ẽ τοκοιλον τοὺπταλος.i.caustpedis : quod
ut cauum mãus qdam etiam uolam dicunt. Sed
hæc & alia ut supra uidimus qdã per.p.scribi uo
lunt & non.b. Alii uero non scribi.p.sequẽte.t.sed
magis.b.sono ipsius.p.proferri.

De syllabis desinentibus in.c.

Vnc ad reliquas consonantes per ordinem
n pcedentes:dicius auctoribus Papyriano &
Prisci.nullam antecedentem syllabam in.c.
litterã desinere:nisi sequens quoq;.a.c.uel.a.q.inci
piat ut bacca quæ cũ duplicꝫ.c.sine aliqua aspiratio
ne scribit:& cõtinet intra nominis sui ambitũ fru
ctus diuersorum geneꝝ lauri oliuæ corni mitti lẽ
tisciq; & alioꝝ.ut In sequentibus ostendemus.Est
ẽt lapis p̃ciosus:ut quo nitido p̃cium cortice bacca
daret.Et inde baccatus siue aliqua aspiratione qua
si baccis.i.præciosis lapillis ornatus . Virg.li. ænei
primo:Colloq; mõile baccatum.At si cõ aspiratio
ne ultimũ.c.scribat:aliud significat:ut uidebimus
in dictiõe Baccus.Bucca similiter absq; aliqua aspi
ratione cũ duplicato.c.scribitur:Et a bucco uerbo:
quod est inflo deriuat:atq; idẽ ẽ q̃ os.i.ipsa cõcaui
tas.unde uox pcedit:nõ ora labioꝝ.Vnde.Iuue.cũ
ait in satyra:Bucca foculum excitat non de extre
mitate oris:sed de iteriori parte dixit.q̃ inflari so
let:uentũq; concipere:Vnde idẽ poeta in eadẽ saty
ra de cornicibus loq̃ns inqt.Notæq; p oppida:buc
cæ.Vbi nõ de labris:quæ latent cũ tuba canit : sed
de illa deformi utrinq; inflatiõe intellexit tubã in
flãtiũ.Similer cũ iqt Hora.ut iuppiter ambas ira
tus buccas inflet:nõ de labris locutus ẽ q̃ inflarinõ
possunt:sed de ipa oris inflatiõe.Nam gene quoq;
aliud qdã significãt:ut i seq̃ntibus ostẽdimus:Vti
mur ẽt in plura i bucas:sed i singulari oratores fre
quẽtes utunt.Bucula uero q̃ p unicũ.c.scribit:di
minutiuũ ẽ bouis:q̃si parua bos.Baccar p duplex
.c.& absq; aspiratiõe scribit generis est fœminini:
& herba contra fascinatiões esse dicit.Virg.in bu
colicis:Baccare frontẽ Cingite:ne uati noceat ma
la lingua futuro.Succus cũ duplicato.c. scribit &
descendit a sago:quod gẽus est uestis æqualiter la
tæ ex parte supiori & iferiori.Soccus cũ duplici.c.
similiter scribit:& genus est calciamenti a saco de
ducti ad cuius similitudinem factũ erat:Itaq; liga
tũ supra pedẽ plicas quã plurimas per totum crus
effundebat.Succus similiter scribit & a sugo deri
uat.Eccubi cũ duplicato.c.scribit:& ex ecce & ubi
cõpõit Eccũ similiter ex ecce & cũ.Ecquis uero cũ
unico.c.sequente.q.scribit & cõponitur ex en pro
ecce:& quis ubi enim ratione sequentis mutatur
in.c.ex quo ostẽditur eãdẽ uim habere.c.cũ.q. idẽ
in quicquam:quod cum.c.scribitur:ut supra uidi
mus per commutationem .d.in.c.

De syllabis desinentibus in.d.

Tuero in.d.pariter nulla in simplicibus di
u ctionibus põt antecedẽs syllaba desinere ni
si seq̃ns quoq; ab eadẽ incipiat ut addo red
do.Virg.in.viii.Reddidit una boum uocẽ uastoq;
subantro Redduco cum duplicato.d.a nonnullis
positum fuit.Terentius in Phormione: Sectari i lu
dũ ducere ac reducere. Horatius in Epodo. Cæte
ra mitte loq̃ deus hæc fortasse benigna reducet i se
dem uitæ:quæ sane Prisc ianus iducit non probãs
cum possit esse iambus & spodeus in locis impari
bus:sed certũ ẽ eiusdẽ Horatii exẽplũ in.ii.sermo
nũ cum ait:Dii tibi dẽt capta classem reducere tro
ia:ubi redducere necessario primã producit : Alii
uero p unicum.d.reduco scribunt . Virgili.in.iiii.
ænei.Eiectã classem socios a morte reduxi:Abad
dir similiter cum duplicato.d.scribitur.Et is deus
esse dicitur quẽ græci βαιτυλον uocant.Vnde sic
quoq; lapis ille uocabat quẽ Saturnus deuorasse
dicit.Sed de cõpositis ab hac præpositiõe ad aliud
quoq; dicendũ uidetur:Nam plærũq; qdem serua
tur.d.nonnunquam uero insequentem litteram
commutatur . Sed hoc primum p̃notare libet ad
p̃positionem idem quod circiter significare:ab au
ctoribus cõstitutũ esse.Vt circiter tria milia:uel ad
tria milia idẽ significat. At igit cõposita cõ dictio
nibus icipientibus a uocalibus qbuscũq; cõseruat
.d.itegrũ ut adamare quod ex ad & amo cõpõit:
& est amatorie amare.Cuius rei multa ab auctori
bus colligi possunt exempla.Sed hoc solũ Quin:
ex declamationibus sufficiat.Me quidem marite
si qs iterroget oẽs matres liberos suos tanq̃ adama
uerũt amant.Videbis oculos nunquam a facie uul
tuq; deflectere comere caput:habitumq; compõe
re:suspirare cum recesserit: exultare cum uenerit:
conserere manibus pẽdere ceruicibus:nõ osculis:
non colloquiis non p̃sentiæ uoluptate satiari hæc
ille.Verum amare generalis est significari:& idem
quod diligere denotat:nisi quod qdam plus: signi
ficare uolunt:ut Cicero ad brutum.Sic igitur faci
es: & me aut amabis aut quo contentus sum dili
ges:Idem ad Dolobellã ut mihi dẽiq; amare uide
ar antea dilexisse. Adedo.d.corrodo ex ad & edo cõ
ponitur . Ademptus cum.m. ante.p. scribitur &

componit ex ad & emptus ubi euphõiæ causa interponitur.p.quia.m.ante.t.immediate locari nõ potest ut supra tetigimus & in sequẽtibus clarius ostẽdemus.Adimo ex ad & emo quasi diminuo: & aufero. Adigo ex ad & ago. Aditus ex ad & eo itur.Adorate ex ad & oro qđ est ore p̃cor compõitus.Et tamen sine ore hoc est sine uoce aliq̃ndo fit nõ tamẽ sine gestu corporis. Vnde elephas & phenix & alia quædam irratiõabilia solem adorare dicuntur.Adulor ex ad & aula compõitur. Quia id aulici maxime obseruant:& fit conuersione.au.di phthõgi in.u.longam. Aduro ex ad & uro cõponitur & magis actionem quam passionem significat.Simili modo cum.u.consonante conseruat.d. ut aduenio & inde aduentare:quod non est aduenire aut uenire:sed proximum esse ueniẽdo:ut cui cunq; obuius sit nunciat hostes aduẽtare Componitur ad similiter cum dictionibus ĩcipientibus.a. .b.& ipsum integrum in ea compositione conseruat:ut adbibo:quod teste Prisciãno cum.d.ante.b. scribitur.Similiter ad breuio.At sequente.c. eodẽ auctoritate transit.d.ipsum in.c.litteram: ut accedo qđ ex ad & cedo cedis cessi componit: & producit penultimã.accessus & accessio: ambo ex ad & cedo componunt:inter se tamẽ significato differunt:quia accessus est aditio atq; apropiquatio:accessio autem adiectio atq; ĩcrementũ. Et huius rõ est:quia id uerbum a quo descendũt dupliciter & regit & significat:ut accede ad ignẽ huc.i.adi apropinqua.Quin & hoc calamitatibus meis põdus accessit:uel ad calamitates:hoc est adiunctũ ẽ & ĩcreuit.Quæ differentia rara ẽ in cõsimilibus nominibus.Nã satus & satio idẽ sunt:cultus & cultio:motus & motio: cursus & cursio: abusus & abusio: actus & actio: Nisi quod dicimus actionem rãtũ: nõ actum:& actum comœdiaꝝ non actionem: Similiter gestus & gestio nõ parum differunt:nã gestus est actio q̃dam:& quasi ꝓnũtiatio corpis. Gestio uero administratio q̃dã & paꝝ in usu ẽ.Accola ex ad quod ẽ iuxta & colo.i.habito cõpõit. Vnde ꝓprie is dr̃ q iuxta habitat.siue iuxta aquas siue iuxta mõtes:Nec refert ĩ suo an aliẽo:ut acolla ulturni:acola padi:acolla rhodãi.At q ĩ mõtibus domos urbesq; positas habẽt.Incolæ ꝓprie dicũt:Accuso ex ad & causo cõpõit.Et ẽ accusare teste Ser. & pluribus grãmaticæ auctoribus maioris de minore.Incusare uero mĩoris de maiore:quã sane differẽtiã apud neminẽ antiquoꝝ cõpi.ltaq; ne ĩ his insistere uidear:accusare ẽ uel apud iudices uel aꝑ aliũ quẽuis:ẽt aꝑ illũ ipm quẽ accuses significare: atq; ostẽdere aliquẽ peccasse.Incusaꝝ uero ẽ mores alterius reꝑhẽdere:& plærũq; cum q̃rela: qđ ab illo iniuria sis affectus.Sic apud Vir.Terentiũ Cæsarẽ cæteroſq; auctores semp annotaui.Et inde accusatorius is dicit q accusat.Nã q̃ in orius oria orium a uerbis uel a uerberalibus in or magis descẽdunt actionẽ significãt.Si uero.ad.cũ dictiõibus ĩcipientibus a.d.cõponit:suũ.d.integrũ conseruat:ut addisco qđ per duplex.d.scribit & ex ad & disco cõpõit:q̃si bene disco:& in tpræterito corripit pẽultimã.Vnde disco absq; ad ꝓpositione est ut intelligas.ediſco uero ut memoriter cõplectaris. Quiti. de institutione oratoria li.primo.Illud ex cõsuetudine mutãdũ prorsus existimo in his de qbus nũc differemus ætatibus:ne oĩa quæ scripserũt ediscãt Addico cũ duplicato.d.scribit:& ex ad & dico cõponit:qđ apud iurisconsultos est uendere per licitationẽ:hoc est in uenditiõe publica:ubi alius alio maius p̃ciũ pollicẽt:ut sibi potius q̃ alteri uænia/lia addicant:Vnde additio cũ duplicato.d.&.c.ante.t.scribit.Sicq; apud iurisconsultos titulus ẽ: De ĩ diem aditiõe.Quẽ qdam nostri tpis iurisperiti nõ ĩtelligentes emẽdant dicentes de in diem adiectione.Vbi nõ uerba modo sed sniam ac ius ipm corruperunt.Paulus iurisconsultus.Si uenditor simu lauerit meliorẽ allatã cõditionem:cũ minoris uel ẽt tantidẽ alii uẽderet:utriq; emptori insolidũ erit obligatus.Sed si emptor aliũ idoneũ nõ subiecit. eiq; fundus addictus ẽ:Nõ uideo ĩquit quẽadmodũ priori sed emptus cũ alia cõditio & uera subsecuta ẽ.Sed si neuter subiecit emptorẽ: maiore aũt est p̃cio addictũ ẽ p̃dium ei:qn soluẽdo nõ est habitũ est a priori emptiõe:qa ea melior ĩtelligit quã uẽditor comprobauit:cui licuit nõ addicere Quo uerbo Cice.pro Cecinna sæpe utitur. Vt deterrerẽtur emptores multi partim gratia Casenniæ:parti præcio fundus addicit.Et paulo post. Quasi uero nos aut ei negẽus addictũ:aut tamẽ quisq̃ fuerit:q̃ dubitaret quin emeret.Similiter Quin.in agro redempto oẽs facultates in præcia collegi:rus seruulos penates:& oĩa utiliora ꝓpẽrãti festinatiõe Parentis addixi.Inde addicti apud ueteres dicebant: qui prætoris ꝓnũciatione ac iussu cõ soluendo nõ essent creditoribus uendebãtur:de quibus crebra apud Liuiũ mẽtio habẽt:& addictus morti destinatus dicit.Cice.li.officioꝝ.iii.Et is qui morti addictus esset:paucos sibi dies cõmendandoꝝ suoꝝ causa postulasset quas factus est alter.Additus sine .c.ex ad & datus cõponitur. Verum cũ dictiõibus incipientibus ab.h.si.ad præpositio conseruare.d. ipm hẽat:uel ĩ alteꝝ.f.cõmutare dubiũ apud antiquos fuit:Nã asserebãt grãmatici qdã cõseruandũ esse ipsum.d.idq; ĩ antiquis quibusdã scripturis apparere dicebant:ubi adfatur cum.d.scriptum erat atq; abfore similiter.Quare & ĩ aliis sic quoq; scribẽdũ esse existimabant:cũ non sit ratio in uno maior q̃ ĩ reliquo. Aliis uero uisum fuit.d.in.f.cõmutari:ac molliori sono ꝓferri:q̃ si.d.ipsum cõseruet quod ẽt Prisciãno rationabilibus fuit uisum ut affectus cũ duplicato.f.&.c.ante.t. Nam ex ad & factus componitur:ubi.a.ĩ.e.cõmutatur:Sane affecta teste Gellio li.iii.noctium atticarum sicuti.M.Cicero & uetes elegantissimi locuti sunt:ea ꝓprie dicebantur:quæ nõ ad finẽ ipsum sed proxime finem progressa deducta ue erãt. Affatim quod cũ duplicato.f.quandoq; scribitur facunde significat: & antepenultimã ꝓducit.Si uero cum unico.f. scribat ex.a.cõpositum dicũt & fabile:q̃si abunde & non dicibiliter significet:cuius antepenultimã corripi uolũt. Affabilis cum duplicato.f.scribit:ex ad & fabilis componi dicunt:si autẽ cũ dictionibus incipientibus.a.g.cõponat:ex simili causa.d.in.g.mutare uolunt:ut aggero ex ad & gero quasi agger ego unde agger deducit & simili mõ scribit:& ẽ teste Ser

uio ſuper octauo æneidos cuiuſlibet rei coacerua/
tio:undæ foſſe aut ualles poſſunt repleri & ſuper
decimo æneidos ait:agger propriæ terra illa dicit:
quæ facto uallo ꝓprios põitur. Sed abuſiue & mu
ros & munimenta aggerem etiam dici rettulit. ut
Virgilius. Quin ĩtrant portas atq; ipſis prælia mi/
ſcent. Aggeribus mœrorum & inũdant ſanguine
foſſas. Nonnunquam uero eodem Seruio teſte: ſu
p. viii. æneidos: Agger media eſt uitæ eminẽtia ex
aggeratis lapidibus: ſtrata. Vnde dixit Virgi. Qua/
lis ſæpe uitæ deprehenſus ager ſerpens: Sane ſi cũ
dictionibus: ad ꝓpoſitio incipiẽtibus a. gn. compo
natur abiicit. d. ipſum: ut agnitus agnoſco. Simili
modo ſi ſequat. ſ. p. uel. ſ. c. ut uidebimus. Si uero
cũ dictionibus aſpiratis componat. ad. cõſeruat. d.
& idẽ eſt: ac ſi cũ uocalibus cõponeret: ut adhereo:
adhibeo qđ ex ad & habeo cõponit. adhortor & ſi
miles. Verum ſi cum dictionibus incipientibus ab
l. componatur: conſeruãt aliqui. d. ĩtegrũ. Alii ue/
ro conuertunt in. l. quod Priſciano magis placuit
& melius ſcribi alludo eũ duplicato. l. q̃ ad ludo cũ
: d. ãte. l. uoluit. ſimiliter alleuo magiſq̃ ad leuo: qđ
ex & ad leuo cõponit: ſignificatq; in altum tollo.
uel de imo & ubi quod: iacet atq; proiectũ eſt ſur/
ſum leuo. Quinti. li. undecimo. Vidi ĩquit multos
quoq; ſupercilia ad ſingulos uocis conatus alleua/
rent. Idem hoĩ ĩ aquã lapſo: atq; ut alleuarent ora/
ti. Alleuio ſimiliter ſcribit: & cõpõit ex ad & leuio
leuias: qđ eſt pondus aufferre uel diminuire. Allu
beſco ex ad & lubeſco quaſi lubens facio. i. obedio.
Si ãt ad cũ dictionibus incipientibus ab. m. com/
põatur: ipſum. d. ĩtegrũ cõſeruat: ut admito quod
ex ad & mitto cum duplicato. t. ut uidebimus cõ/
ponitur: & ſignificat teſte Priſciano in octauo aſſu
mo ſcilicet & pecco. Iuuenalis in ſaty. Credo pudi/
citiã: lã fas eſt admitte uiros. i. aſſume. Idẽ in eadẽ:
Quid phecas admiſit? quæ nã hic ẽ culpa puellæ?
admiſit dixit ꝓ peccauit. Simili modo admoneo.
admiror: adminiſtro: & ſimilia. At cũ dictiõibus ĩ
cipientibus ab. n. uoluerunt qdam modo cõſimili
ad ipſum. d. cõſeruare: ut adnitor adnuo. Qđ Pri/
ſciano non placuit. ſed potius mutari in. n. uoluit:
& ſcribi annitor: annuo: annũero: & alia ſimiliter.
Sane ſequente. p. abſq; alicuius dubitatiõe in ſimi/
lẽ litterã conuertit. d. ut appello ex ad & pello pel/
las: quod eſt uoco compõit. Vnde appellare eſt ali/
um aduocare. At appello appellis ſimili modo cũ
duplicato. p. ſcribit. cui ſimile eſt impello. Vnde ap
puli in præterito. i. applicui deriuatur. Teren. Poſt
quã poeta animũ adſcribendũ appulit. i. applicuit.
Si uero cũ unico. p. ſcribat: idem ẽ quod a moueo.
Nã componitur ex. a. quod priuationẽ indicat: &
pello pellis: ut a pulſus ab urbere. i. amotus. Virgi.
appendo ex ad & pendo pendis cmoponitur: & eſt
ſuſpendere: ut appendi unã cũ ad lãcem ſtateramq;
ponderaui: Cic. in Antoniũ: ut iã appendat. pecũia
nõ muneret: & in proemio orationũ Aeſchini ac
Demoſthenis a ſe trãſlatus. figurate ad ĩcorporea
trãſtulit cũ ait. Ea putaui non annumerare lectore
dedere: ſed tãq̃ appẽdere. Similiter apparo ex ad &
paro cõpõit: & diuerſum ab eo qđ ẽ ꝓparo ſignifi
cat. Nã ꝓparare ẽ antea parare: quæ quis utilia ſibi
fore credit. Cice. officio. libro ſecũdo. Facile toti/
us curſum uitæ uidet: ad eamq; degẽdã ꝓparet res
neceſſarias: ut paſtũ latibula. & alia generis huiuſ/
modi. Apparere uero ẽ ad dignitatẽ quandã ac ue/
rius põpã ſe aptare. Idẽ de oratore li. iii. Illa q̃ in ap/
paratu fori appellantur inſignia. Et licet apparatus
quandoq; utrunq; ſignificare uideat: ut apparatus
belli quaſi præparatio. Id tamen potius eſt ex q̃dã
conſequẽtia q̃ proprietate. Nam ut dicimus. naues
non modo inſtructas: ſed etiam ornatas: quia: ut i
ſtructores ad bellum eo pulchriores ſunt. Itaq; ap/
paratum belli uocamus: quæ ad bellum quodã de
core & ornamento aptant. Sane præpoſitio. ad. nõ
nunq̃ ſequente. p. littera. d. abiiciit. ut aperio qđ ex
ad & perio: ut quibuſdam placuit cõpõitur: cuius
uerbi ſimplex ĩ uſu nõ ẽ. Aliis uero q̃buſdã & Pri/
ſciano in. viii. magis uiſum ẽ ex ad componi & pa/
rio qđ apud ueuſtiſſimos ut ſupra oſtẽdimus nõ
ſolũ ſecundũ tertiã & ſecundũ quartã cõiugationẽ
declinabat: & hẽt primã breuẽ. Iuue. in ſatyra Cre
do pudicitiã ĩqt: Protulit ut mos ẽ: & apta palluit
agna. At repio quod ex eodẽ uerbo cõponit: & cũ
unico. p. ſcribit: quaſi defraudet una cõſonante ra
tione præpoſitiõis in ꝑſenti: in ꝑterito duplicat. p.
ſcribitur: quaſi defraudet una conſonãte ratione ꝑ
poſitionis in ꝑſenti: in ꝑterito duplicat. p. & tẽpus
recuperare uidet: qđ ſimili mõ in cõperio & cõpe/
ri ratione ꝓpoſitiõis opportunũ nõ fuit. Si aũt ipa
ꝓpoſitio: ad cũ dictiõibus incipientibus a. q. cõpõa
tur. ipſum. d. in. c. cõuertit: ut acqro ex ad & quæro
acquieſco ex ad & quieſco. Sed ſequẽte. r. uoluerũt
antiqui ipſum. d. ĩtegrum conſeruari: ut adrideo.
Quod Priſciáo nõ placuit: ſed magis ĩ. r. cõmutari
uiſum fuit: ut arideo: arripio: qđ: ex ad & rapio cõ
ponit. Simili mõ ſequente. s. uolebant nõnulli. d. i
tegrũ cõſeruari debere: ut adſumo adſiſto. Qđ ſi
militer eidẽ auctori nõ placuit: ſed potius cõmuta
tione. d. in. s. ſcribi uoluit: ut adſumo: adſiſto: aſſi/
deo ex ad & ſedeo: q̃ſi iuſta ſto. Et ide aſſiduus: aſſe
ctor ex ad & ſector: & ẽ comitatũ ꝑſto: nõ ĩ itinere:
aut nauigatiõe: aut militia. ſed fere ꝑ urbẽ. Cice. de
oratore libro primo. Cũ ædilitatẽ Craſſus peteret:
eũq; maior natu & cõſolaris Seruius Galba aſſecta
ret: quod filio ſuo de ſpõdiſſet. Veꝝ ſi ſeq̃ns dictio
ab. ſc. icipiat & cõponat. ad ꝓpoſitio ſubtrahit. d. ut
aſcẽdo qđ ex ad & ſcãdo cõponit: a ſcribo qđ ex ad
& ſcribo cõponit: aſciſco quod ex ad: & ſciſco for/
matũ ſcilicet a ſcio cõponit. Et ẽ remotũ aliqd q̃ſi
ſcite uocatũ capere. Cicero de oratore: Quod mi/
nime politæ minimeq; elegantes ſunt aſciuerunt
aptum ſuis auribus optimũ quiddã & quaſi adipa
le dictiõis gẽus. At conſciſco fere ad mortem pti/
net. Nam plærũq; ſic legimus mortem ſibi ipſi cõ
ſciuit: Mortẽ tibi ipſe conſeiſcis. Compitur etiam
reſciſco: quod proprie deſignat rem poſtquam ge/
ſta eſt ſcire: quam neſciebas cum gereretur: præſer
tim ad te tuoſue ptinẽtẽ. Terẽtius in adelphis. En
tibi reſciuit oẽm rẽ. Id nũc clamat ſcilicet. Gellius
uero dixit reſciſcere eſſe rem occultam inopinatã
inſperatãq; cognoſcere. Quod mihi non uidetur.
Nã ſi uideam hominẽ cœlo uolãtem: ut feciſſe De
dalus Perſeuſq; ferũt. Aut aliquẽ e terra ꝓdire qua

lem Tagem fuisse ab hetruscis creditum est, Aut satyr aliquē semiuir semicaprū: quem uidisse non nulli scripsere dicar ne resciuisse? Et ut puto nō dicam, Subtrahitur etiam ab eadem ꝓpositiōe ad ipsum, d, si cum dictione cōponitur ab. s. icipiēte: ut aspitio: quod teste Priscião i. viii. ex ad & spicio uerbo: quod simplex non est in usu componitur & inde aspectus: & similia. Si autem componatur ad cū dictionibus incipientibus a, t, mutatur, d, in. t, ut attineo ex ad & teneo: attīgo ex ad & tango: attraho ex ad & traho attamen ex ad & tamen.

De syllabis desinentibus in, f.

f Quod nullam syllabam p se terminat: hoc est nisi loco, b, uel, d, uel, s, uel, x, in compositione obsequentiam unius istar sit posita ut ex ob & facio officio: ex ad & factus affectus: ex dis & facilis difficilis. Similiter ex dis & fundo diffundo: eodem modo ab ex & facio officio.

De syllabis desinentibus in, g.

g Simili mō, g, apud latinos nullius syllabæ ē terminalis: nisi cū loco, d, uel, b, ponit: ut supta uidimus: nā ex ad & gero fit aggero: ex sub & gero suggero.

De syllabis desinentibus in, h, & in. k.

k Nō ēt pōt. h. aspiratio itegrā syllabá terminare: quod si in qbusdam interiectionibus cōperit: ut uah ah, & oh, putat Priscianus p apocopam fieri: cum perfecta sīn uaha aha ohe. Similiter, k, nullius syllabæ terminalis esse potest.

De syllabis desinentibus in. l.

l N, l, uero litterā quacūq; cōsonante sequente antecedēs syllaba terminari pōt: ut albus ulcus calcearīū: quod pro calceo ponit: & cibaria pro cibis: fulcrū qui & lectus dicit. Nā ē quo iacēte fulcimur: idest sustiemur: ut dixit Seruius i, vi, Iuue, i satyra Credo pudicitiam ait Antiquum & uetus est alienū Posthume lectū cōcutere atq; satri genīū contemnere fulcri. Mulcrū quod cum, c, absq; aspiratione scribitur: & a mulgeo deriuatur: facitq; i plurali mulcra: similiter ante, d, ante, f, ante, g, & ante alteg. l. ut ualde. Alphenus nomē ē uiri ꝓpriū: Algeo culleus cū duplicato. l. Nā uter ex corio ab occulliendo. i. claudēdo dictus. Nam i eo scelestissimi homines cū simia gallo & serpēte iclusi iacebant in mare. Vnde Iuuenalis i satyra Stemata quid faciunt ait, Quis tam pditus ut dubitet Senecā pferre Nerōi? Cuius supplicio nō debuit una parari Simia: nec serpēs unus: nec culleus unus Pugillaris similiter cū duplicato, l. scribitur q & pugillare i singulari. At i plurali solū pugillares dicimus & significat tabellas cæreas: siue ligneas: siue alteri us materiei: i qbus stillo scribius. Vnde a pugno deducit quo cōphēdi cōsueuerāt. Palla similiter scribit: & ꝓprie uestis ē muliebris deducta usq; ad uestigia dicēte Virgilio li, xi, de Camilla: Pro crinali auro ꝓ lōgo tegmīe pallæ Tigridis exuuiæ p dorsū auertice pendēt. Tollo eodē mō scribit: & duo significat. s, capio & educo: ut sustuli filiū. i. suscæpi filiū. ltē sustuli filiū idest educaui. Et ab utroq; fit sublatum. Terentius, Quicqd peperisset decreuere tollere: idest educare Similiter Iuuenalis in satyra Credo pudicitiā cū ait, Tollere dulcem cogitat hæredē. Quod etiā de suscipiēdo intelligi pōt: si quis sequentia recte īspicit. In quibus ostēdere uult Vrsidium tanq̄ sibi placeret lex iulia de adulteris desistere uelle ab hoc crimine: & ducere uxorem ꝓcreandorum liberorq; gratia. Sed alia de suscipiēdo uidenť esse exēpla. Nam certe Alexander magnus ex uxore liberos nō educauerat. Atqui ipse apud Curcium ait: Ego ipse Orthoxartis persæ filiam mecū matrimonio iunxi. Non dedignatus ex captiua liberos tollere. Papirianus iurisconsultus delegatis & fidei commissis secundo. Mando meæ filiæ pro salute sollicitus ipsius: ut quoad liberos tollat: testamentum non faciat. Ita enim poterit sine periculo uiuere. Quin & eadem significatione ponitur sublatum: ut Suetōius de patre Neronis: Decessitq; pigris mordo aquæ ītercutis sublato filio Nerōe ex Agrippina Germanico genita. Nam pater Norōis filium uix uidit. Sane tolero nō per geminū, l, sed per unicū scribit: cum prima sit breuis. Iuuenal, in satyra Credo pudicitiam. Quædam parua tamen sed nō tolleranda mariti. Similiter uolo p unicū. l. scribit & corripit atq; eodē mō uelim & uolá. At uero nolo ꝓducitur & nolim & nolam: licet uellē & nollem p geminatum, l, scribātur & sic primā ꝓducāt. Caleo similiter & callidus p duplex. l, scribitur: ut Iuue, Callidus & tristes digitos īpressit alptes: & caleo p unicū. l. aliud significat. Pelagus similiter qđ græcū est p unū exarat. l. & primā corripit. Iuue. i saty. Natali Coruīe die. Et pelago postq̄ parcæ meliora benigna Pesa manu ducūt. Vlmus cū. l. ante, m, scribit, similiter palma: & īde palmula q̄ ē extrema ps remi eo q; ē ī modū palmæ ꝓtenta. Vir, li, ænei, v. Et leuas strīgat sine palmula cautes. Significat ēt palma uictoriā qa palmaq; artificio acqrit. Qui & teste Seruio. i, xi, ænei, dicit ēt toga: quā merebāt hi: q deportassent de hostibus palmā. Alnus p. l. ante, n, scribit arbor est. Culpa, cū, l, ante, p, scribit. Vlpianus similiter qđ nomē ē iurisconsulti. Fulsit cum, l. ante. s, scribit, similiter excelsus: Altus uero cum, l, ante, t, & eodē mō consulto uerbū: quod a cōsulto formāt: & significat deliberare: quod qdē fit cū adest q cōsilium petit: & q cōsilium dat. Et inde consultatio deliberatio. Et consultor q pro eo q alium cōsulit accipi solet. Nōnūq̄ ēt pro eo q alium consulit: ut Salustius i iugurthino: Simul inqt ab eo petūt: ut fautor cōsultorq; adsit. Cōsultus uero ē homo prudēs & sciēs: dignusque a quo cōsiliū petas. Et aliquādo qdem est participiū: ut cōsulti medici dixerunt eundē eē langorē. Aliq̄do uero nomē: ut Hora, i, i. car, Parcus deorū cultor & infrequens insanientis dum sapientiæ consultus erro. Liuius li, x, ab urbe: Callidus solertesq; iuris atq; eloquentiæ consultos. Vnde in primo dixit de Nūma Pōpilio consultissimus uir: ut illa quisq̄ ætate esse poterat: & īde cōponitur iurisconsultus si cōpositū é. Horati. Eris ut q mō miles mercator: tu cōsultus modo rusticus. Quod ēt dici solet iurescōsultus: finit ēt syllabā. l, sequēte, u, consonāte: ut sylua: de qua in sequentibus. Peluis a peluēdo dicta. Puluis similiter qui generis est masculini: & a pellēdo nomē assumpsisse dicit: facitq; diminutiuū ex se puluisculū generis neutri: ut Hiero-

nymo placuit. Masculíe tamẽ posuit Apuleius de Magia cum ait: nisi ut petisti munditias dentiũ. ni tellas oris ex arabicis frugibus tenuem cãdificum: nobilem puluisculum: cõplana torẽ gigiuulæ: & reliqua. Vnde ait Seruius sup. xii. æneidos. Puluis ille quo utũtur puellæ etiam cinis dicit. At cuius differẽtiã alius puluis cinis ĩ mũdus uocat ut Virgeor. primo. Et cinerẽ in modũ latos iactare p agros. Vnde a cinere. i. Puluere puellæ dicunt ciniflones: ut Horatius. Custodes lectica ciniflones parasite terminat etiã l. syllabam sequente. x. ut mulxi. Vel ante. q. uel. r. non inuenitur. l. nec. h. aut. k. possunt ipsum. l. consequi.

De syllabis desinentibus in. m.

m Terminare potest syllabã in media dictiõe: quando sequens syllaba a. b. incipit uel. p. uel altera. m. hoc est ante has litteras nõetiã .n. stare potest: qa si p cõpositionẽ interueniret: cõuerti debet in. m. Sed ẽt ante. d. &. l. &. s. & secundũ alios ante. q. põt. m. syllabã terminare: ut ostẽdius. Ante. b. ut umbra: & ide umbratilis is dr: q umbratus siue umbratẽus ẽ: ut uita umbratilis & res umbratiles: idẽ uita umbra & opaco marcescens. Cãbises de quo in sua dictione uidebimus. Membrũ & ide membratim: quod est per membra. Ambio & inde ambitus: unde ambitio & inde ambitiosus is dicit: q nõ sue uirtuti cõfidit. Vnde nõ recte gradit: sed p circuitũ: siue qđ rõani: q honores peterẽt singulos circuibant phensantes rogãtesq; : ut se in suffragiis adiuuarent: ut uidebimus ĩ dictiõe rõa. Siue q. q. p adipiscẽdis honoribus solliciti sunt: cũ rogãt exordio: quodã lõgiore: & uerboꝝ circuitu utũtur. Vnde ambitus semp in actu ẽ: & ea facit: q ambitio: q ẽ in aio facere cõpellit. Nõnũq; uero ambitus pro specie q̃dã fauoris: & captatione miseri/cordiæ ab auctoribus ponit. Quintiliãus. Si iuuenis inocentissimus iudices uti uellet ambitu tristissimæ calamitatis poterat allegare nobis amissam ĩ oculis cogitationũ oium temeritatẽ. Vnde ambitiosus ẽt mõ cõsimili nõnũq; accipit. Vt idẽ lib. septimo ĩstitutionũ. Nõsum ambitiosus ĩ malis: nec lachrimaꝝ augere cãs uolo: utinã esset rõ minuendi. Ouid. libro. iii. de ponto. Sed tamẽ hoc factis adiunge prioribus unum Pro nostris ut sis ambitiosa malis. Cãbio quod originẽ habet græcã & p̃teritum facit campsi. Nã a καμπτω uerbo græco deducit: quod in p̃terito facit εκαμψα. Vnde cãpso campsas solebant uetustissimi dicere. Ennius in. x. Lesicatẽ cãpsant. Recumbo recũbis similiter quod ẽ tertie cõiugationis: atq; idẽ cum recubo recubas ut. Virgi. in buco. Recubans sub regmine fagi. Columbus similiter & columba: quæ teste Varrõe a culminibus dicunt: qa alte nidulant. Ante. p. ut ĩperiũ & ide ĩperiosus: quo mõ imperii ostentator designat: utputa in exercẽda sæuitia: q̃lis Torquatus apud Liuium qui filiũ sæuitia ob ĩperium cõtemptum occidit. Vnde imperiosus appellatus ẽ. Altero mõ is significatur. q imperii habitatiõe detinet: seu plenitudinem. Impedio similiter scribit: & inde impedimẽta: qđ duo significat. Vnũ ẽ difficultates. qđ in cõmuniori usu habetur. Salustius: Oculte p amicos & maxie p hoies nominis latini: & socios italicos ĩpedimẽta parabãt. Curtius. Vnã anũ & duas puellas tineꝝ agminũq; impedimenta triginta milibus talẽtiũ auri pmutes. Ci. Cũ primum impedimenta naturæ diligentia ĩdustriaq; suparit. Significant ẽt impedimenta iumẽta: quæ sarcinas: uel alia bellica instrumenta gestãt. Et sarcinæ res sunt: q̃ in uia portant. Curtius: Magno cõsilio iacturam sarcinaꝝ impedimentorũq; cõtempsit. Et iteꝝ sarcinas & impedimenta ibi cũ p̃sidio reliquit. Liuius similiter: quarta uigilia pfecti sarcinis impedimentisq; Beneuẽti relictis. Idem: iumẽta q; & sarcinas & alia bellica instrumẽta portabãt. Vnde ait Frontinus ipse quoq; ob hoc exaptus interfectis oĩbus ĩpedimẽtis ad pugnam descẽdisset. Cõparatiuũ similiter cũ. m. ante. scribit: & cõuertit. n. in. m. Nã cõpõit ex con & paro. l. diuersa: uel aliquid unũ. ut diuersum. Itaq; cum. a. post. p. ut ẽt comparo uerbum: semper scribitur. Eius natura ẽ superare in ea qualitate: quam optiet positiuũ. Aliquando tamẽ teste Quintilia. utimur cõparatiuis pro absolutis. Quod poetæ nr̃i sæpissimæ obseruant: ut Virgi. in Tityro. Candidior postq̃ tondẽti barba cadebat: hoc est cãdida. Et lib. v. æneı. Comites senioris Acestæ p senis: ut dixit Priscianus q̃d addidit coparatiuũ nõnũq; pro minori uĩ accipit: q̃ ĩpm positiuũ: ut Vir. li. æneı. prio. Tristior & lacrymis oculos suffusa nitentes. Nam nõ absolute: sed ex parte tristis accipit. Vel de seniore pro sene nõ illi primũ assentiẽdum uidet: cũ ab aliis pro ualde sene similiter efferatur: ut Quintili. de Socrate. Eo nãq; air seniore octauũ. n. & nonagesimũ cõpleuit annũ p̃ceptorem Aristotelis pomeridianis scholis cœpit. Et Ouidius de tristibus. Imperiũ regat hoc cũ seniore senex. Nec plane tristior pro ex parte tristis: sed ut p tristis uoluit. Qui. accipit. Nec Seruius ut puto dictũ Varrõiis & Pli. ad mẽtẽ accæpit. Ait. n. sup. vii. æneidos. Sẽior & iunior cõparatiui sunt p iminutionẽ. Et. n. senior nõ satis senex: iunior nõ satis iuuenis: ĩtra iuuenẽ: sicut pauperior intra pauperem. Quã rem Varronem in libris de lingua latina ad Ciceronẽ dixisse: & a Varrone tractã cõfirmasse Pliniũ: dixit idẽ Seruius. Ego uero & si de iuniore ac pauperiore dixerit: alio ĩtellectu affirmare uelim. De seniore nullatenus puto. Nam & si iunior te sum: minor natu te sum: ita mior te sum ideſt: minoris ætatis q̃ tu. Et sic forte per iminutionem illi intellexerunt. Sed non ꝓpter hoc tollitur: quin superẽ te in ea qualitate: quã optinet positiuus: hoc est superem te iuuentute: & paruita te ætatis. Termiat etiã. m. syllabam ante alteꝝ. m. ut flãma: quæ est ignis. Fãmeum uero genus ẽ uelli rubicundũ: quod gestabat a mulieribus nuptis de quo Iuue. in satyra Credo pudicitiã inquit Emutatq; domos & flãmea cõterit. Similiter summus ma. & aduerbiũ summatim: qđ ẽ p singulas summas. Aliq̃ndo p unã ut dicã de hac re summati. Nã a uerbo summo summas priæ cõiugationis deducit: qđ p gẽinũ. m. scribit: licet summo. mis tertie cõiugatõis p simplũ scribat. Imitor ẽt cũ prima breuẽ habeat: p simplũ. m. scribi debet Iuuenalis in satyra Oĩbus ĩ tertiis: Sãctos licet horida mores tradiderit domino: ac ueteres imitata sabinas

At māma cū duplex.m.ſcribaē ī deriuatiuo unū perdit:& dicīē mamilla p unicū .m. duplicatū.l. habetq; primā breuē:ut Iu.ī ſat. Credo pudicitiā: illa loq recta fatiet: ſtrictiſq; mamillis. Ad ſumē licet primā ,pducat:cū unico tamē.m.ſcribiē:& a ſugendo nomē aſſumſit:& ut quidā ferūt eſt ſuis mamma:alii uero dicūt bruti cuiuſq;.Et ſimilimō uuluā dicūt eē māmā ſuis uel uaccæ:aut taliū Hora.Obeſo nil melius turdo uulua nil dulcis ampla luue. in ſaty. Atticus eximiæ: qui meminit calide capiat qd uulua ,ppinæ.Eſt ēt uulua mulierū:qua naſcēdo egredimur : ut idē prīo:Cū tot obortiuis fœcunda iulia ulua Solueret:Cōmodatarius uero p duplicatū.m.ſcribiē.& is dī q cōmodatum accæpit. Cōmentū qd ex cō & mēte qdā eē cōpoſitū & deductū uolūt:qſi ſit cōmōitio mētis p duplicatū :m.ſcribiē alii a cōminiſcor deductū uolūt:duo ad idē tēdit.Eſt.n.fictū & enarratū & ide cōmētariū qd teſte Cice.in Bruto non ē oratio.ſed capita rerū & oratiōis commentariū paulo plenius.Sane Seneca quod cōmentariū ſignificet exp̄ſſius libro declamationum.tii.īdicat dicens. Sine cōmētario nunq; dixit ſed cōmentario cōtētus erat ī quo res nudæ ponuntur.Diciē ēt cōmentarius in maſculino : ut Liui.lib.xlviii.Quæri iuſſit ab eo ut quē de his cōmentariū a patre accæpiſſet.Et ſubdit librū popoſcerūt:ſi plures primus & ſecundus cōmentarius. Itaq; ī ſingulari ,p una eadēq; ſignificatione tā neutrū q̄ maſculinū accipiē.Et eadē ſignificationē hēt: quā in plurali maſculinū.Et ſunt libri ubi res non late diffuſeq; explicantur:ſed breuius q̄ poterāt tractate:ut Cæſaris commentarii:ī qbus ad exequendā hiſtoriā aliis uī ſubieciſſe materiā.Qui ſi fuerīt ſinguli:cōmentariū uel cōmētarius uel liber diciē Vergi &ſi ex multis lōgiſq; tractātibus breuiora coaceruentur cōpēdia:cōmētarii ēt dici poſſunt. Vti nos cōmētarios hos uigītiq̄ttuor libros diximus & duodecim illos alius:quos de oī rōne diſſerendi & artis dialecticæ p̄ceptis ex in nūeris pœne auctoribus & magnis latinorū & græcorū uoluminibus ad Frāciſcū iuriſcōſultū:& cōterraneū meū nup edidimus.Vnde & nōnūq̄ ſimiliter libri cōmētarii deducūē Cice.de finibus lib.iii.Tu ipſe cū tātū librorū habeas:quos hic tandē requiris commētarios:quoſdā īquā ariſtoteli cos.Ponīē ēt ab auctoribus cōmentarius in ſingulari & maſculino ac neutro ī plurali ī alia ſignificatiōe:hoc ē ,p expoſitione & iterp̄tatione auctorū:ut Au.Gellius: eſt adeo ingt Probi grāmatici commentarius ſatis curioſe factus:& Iterū.Nōnulli grāmatici q cōmētaria ī Virg cōpoſuerūt:iterū quoq; noſter Taurus ī primo cōmentariorū quos ī gorgiā Platōis cōpoſuit ſcriptū reliqt.Quidā ēt talia huiuſmodi opa cōmentū uocauerūt:ut Nigidius Donatus Priſcianus:aliiq; nōnulli.Seruius uero cōmentarios ēt ,p hoībus accepiſſe uideē:eum ingt Geor.primū ſupfluā mouēt quæſtionē cōmētarii:hoc ē q cōmenta ediderunt. Cōmeatus a ſimul eūdo dī: & ī utroq; numero ,p cibariis ad alimoniā reipu.aut exercitus:aut alicuius multitudinis accipiē.Interdū ēt priuatī:ut cicero ,p lege māilia.Iam cōmeatu & priuato & publico ,phibemur.Cōperiē ēt ipſum.m.finiens ſyllabā ante.d.ī oībus ſcripturis & ſculpturis antiqs ut iādiu:iādudū:qd ex iā & dudum q̄ duo patruū tp̄s deſignāt cōponiē:& de paruo tpe unius horæ aut mihoræ aut duarū triumue:aut quattuor ēt horarū certe breuiſſime tp̄s diciē:ut Virgi.ī initio q̄rti:At reginā graui iamdudū ſaucia cura:& alibi in eodē libro.Talia dicēti iādudū auerſa tueē:hoc eſt a pauco tēpore citra.Quod ſane ad p̄teritū tp̄s referri pōt:& futurū. Ad p̄teritum qdē: ut Vir.libro æneidos primo de Aenea & Achate ingt: iādudū erūpere nubē ardebāt.Nō.n.p multū tp̄s id cupierant:cum nec p horā ibidē ſtetiſſent: ſed certe per tp̄s aliquod antēq̄ id dicerent:quare expoſuit Seruius.i.olim. Ad futurū uero refertur:ut idem oſtēdit Virg.lib.ſecūdo de Sinone cū ait.Quidue moror:ſi omnis uno ordine habetis achiuos.Idq; audire ſat eſt:iādudum ſumite pœnas.i.cito:ut expo nit.Seruius.Et hæ ſunt proprie ſignificatiōes eius dictiōis.ſ.ut idē ī præteritū uel futurū nō trāſgrediantur. Vergi īproprie & raro ab aliqbus auctoribus ,p eo qd ,ppriē eſt iampridē:aut iā olim poſitū comperimus:ut Macrobius ī ſaturnalibus.Iamdudū ingt hæc q̄ſtio ab Ariſtotele & ,ppoſita eſt & ſoluta:cū dicere debuiſſet iāpridem : aut potius iam olim.Pli.etiam libro.xxiii.naturalis hiſto.ſic ingt. Somno uero aut ſecuritatibus iādūdum hoc fuit quod illa Helena ante cibū miniſtrauit. Sed quia ī huiuſcemodi adnerbiis differētias tēporū deſignātibus difficultas nōnunq̄ eſſe uideē:decreui illa per ordinē explanare.Et a dudū īcipiens comperimus illud eādē prorſus cum iamdudum ſignificationē detinere.Ita ut nec diē proprie tranſcendat.Vt dudum intrauī:dudū te expecto.i.hora aut ſemihora eſt uel duæ uel tres uel ut multū quattuor ex quo ītrauī:& ex quo te expecto.Improprie uero diē ac dies trenſcendere nōnunq̄ ab auctoribus ponitur. Plinius lib.xviiii.natura.hiſto.Iamdudū ingt ex eadem Hiſpania Zeliton uenit ī Italiā plagis utiliſſimū.Liuius libro.xli.in eo ingt captiuorum numero fabri:q dudū fuerūt aſſueti apud pœnos mihi crede opus ī arce lacenorū fecere nup:q̄ſi nō longo tpe a nūc diciē.Ita tamen ut nō ad præſentem diē hoc ē præſens tp̄s referamus:ſed ad præteritos nō mō dies:ſed aliquādo menſes & ēt annos: quos ,p cōditiōe materiæ cōplectiē:ut nuper inuēta eſt pixis:quā ſideritē appellent.i.non multo tp̄e ab hīc. Cice.de diuinatione.Neq; ante philoſophiā pateſactā q̄ nuper inuenta.Idē de amicitia.Neq; enim eſſentior iis q nuper hæc diſſerere cœperūt cum corporibus ſimul aīas iterire:atq; omnia morte deleri.Significat ēt īterdum nuper nō longo tpe a tūc: ut Curtius.Qui nuper ab Alexādro miſſi erant Liui.tunc īquit hæc ipſa indignitas augebat animos non retinendis modo publicis agris:quos ut teneres ptinacē nobilitatē hēbat. Sed ne uacuū qdem agrū nup ex hoſtibus captū diuidere.Pridē hoc eſt nō lōgo tēpore prius a nūc:& idē quod nup ſignificat.Plinius libro .xvii.natura.hiſto.Ipſi uero pridē uidimus ea ferme oīa p̄ter pubertatē ī filio Cornelii Taciti eqtis romani.Similiter Paulus iuricōſultus.Et non ē mirū ſi peculium quoq; defuncti pridē filii defertur p̄ri.Vlpianus quæritur ingt eū

ordinem tenere:quẽ pridem habuit.Ponit̃ ẽt pri/
dem ſæpe cum negatione & cũ q̃ & cum ita:Cũ ne
gatiõe quidẽ ut Plinius li.xv.Medica non pridem
uenere in Italiã.Cũ.q̃.uero ut Ci. pro Roſcio. Co/
medo q̃pridem Fãni ĩ aduerſaria detuliſti: Cũ ita
ãt ut idẽ in Bruto cũ ait.Fuit.n.regnante iam græ
cia:noſtra ãt ciuitate nõ ita pridẽ dominatu regio
liberata:pridie.i.prius die.hoc ẽ quaſi hæri:nõ ta/
mẽ p̃ſentis diei:ſed cuiuſdã alterius:aut p̃teriti aut
futuri:Præteriti quidẽ:ut pridie q̃ ĩtrarẽ mare ſe/
rena lux fulſit.Futuri uero:ut pridie q̃ ĩtres patriã
ſacrificium facito.i.die p̃cedẽti quo aut mare ĩtra/
ſti:aut patriã ĩtrabis:uel cũ gẽitiuo ſic:pridie illius
diei quo hæc feci:aut faciã. Vnde cũ non dicamus
ſecũdo calendas:ſecundo nonas:ſecũdo idus: dici/
mus pridie calẽdas: pridie nonas:pridie idus.i.die
p̃cedenti quo erunt uel fuerunt calendæ nonæ aut
idus. Verũ ex pridie fit pridiãus : ꝑ quo heſternus
abutimur.Suetonius pluribus in locis.Vnde ĩ uita
Tiberii ſolemnibus ipſe cœnis:pridiana ſæpe & ſe
meſa obſonia p̃buit.Idẽ in uita Caii marcẽte iquit
adhuc ſtomacho pridiani tibi poſtridie:q̃ſi poſte/
ro die dicit̃:hoc ẽ quaſi cras nõ p̃ſentis diei:ſed cu
iuſdã alterius aut p̃teriti:aut futuri:ut poſtridie q̃
pater mortẽ obiit:epulũ feci:aut poſtridie q̃ morie
tur faciam.i.poſtero:ſiue ſeq̃nti die cũ morieꝛ. Ali
quãdo ſine q̃ ponitur:ut Terentius ĩ andria. Venit
ad me Chremes poſtridie clamitã:ſupple illius di/
ei quo hæc geſta ſunt. At ex poſt pridie non fit po/
ſtridianus aut ĩ uſu nõ ẽ:ſed ꝑ eo abutimur craſti
nus nudiuſtertius idẽ ẽ quod nũc die tertio.ſ.p̃te/
rito:& die ſupiore adhuc dicius nudiuſquartus.i.
nũc die quarto. Nõ ãt dicimus nudius ſecũdus: ga
magis ꝑprium de p̃terito habemus heri & de fu
turo cras. Ad dehinc ꝑximo perendie dicimus. Ci
cero ad Atticũ li.xii.ſcies igitur cras:ad ſumũ pen
die. Vt dies pendinus dies adhuc tertius. Cæſar in
cõmẽtariis: Qui ſi patre liceat pennino die cũ pro
ximis hibernis cõiuncti cũ reliqs caſum belli ſuſti/
neãt. Et cõperendinare eſt differre ĩ lõgũ de die in
diem. Indies idem qđ quottidie dicit̃:ſed proprie
cũ quodã incremẽto. Ideoq; plærũq; cum compa/
ratiuo ponitur:ut cũ dies malum arctius præme/
ret:& cũ in urbe ĩfinitũ malũ ſerperet. Idq; mane/
ret indies latius. Ponit̃ ẽt ſine comparatiuo: ſed cũ
uerbo ſignificante ĩcrementũ:ut Liuius: Creſcen/
te idies multitudine. Indiem uero idẽ qđ ĩ præſen
tia tp̃is ſignificat:ut Quint. Non ut uere uolucres
præſentis modo cibi memores indiẽ uiuũt. Prope
diem eſt quaſi prope eſt dies q̃do hoc fiet. Vnde &
propemodũ eſt quaſi prope menſurã:quod accipi
tur pro pene ſiue prope tũ eſt aduerbium. Finit ẽt
ſecundũ aliquos ipſum.m.quãdoq; ſyllabã ſequẽ/
te.l.ut quemlibet quãlibet. Quin & ſequẽte.s.ut
circumſpicuus:quia a circũ & aſpitio componitur
& is dicitur qui circum aſpicitur. Circũſpectus ue
ro eſt qui circũſpicit:& in oẽm partem ſpectat. Ve/
rum ſequente.q.nõ præcedit.m.ut plærique dicunt
grammatici:ſed conuertitur in.n.ut nanq; quãq;
& ſimilia. At ſequente.n.non poteſt.m.præcedẽtẽ
ſyllabã terminare:ſed ubicunq;.m.ante.n.ĩ eadem
dictione componitur ſemper in eadem ſyllaba ma
net:ut amnis erumna Ramnes:quẽadmodum ſu
pra uidimus:Item nec ſequẽte.t.põt.m.præcedẽtẽ
ſyllabã terminare niſi.p.interponatur:ut ſumptus
promptus comptus contemptus:licet contemne
re ubi non eſt.t.ipſum.p.non eſt.c.ſuſcipiat.

De ſyllabis deſinentibus in.n.

N.n.uero terminari poteſt antecedens ſylla
1 ba ſi ſequens ĩcipit .a.e.uel.i.uel.f.uel.g.uel
altera.n.uel.q. uel ut q̃buſdã placet .r. uel.s.
uel.t.uel.i.uel.u.cõſonãtibus.uel.x. Ante.c. igit̃ ut
cõcilium:& uerbũ cõcilior:unde dicimus cõcilior
regi:ſi illi ignotus in eius gratiam uenis. Reconcili
or autẽ regi ſi qua de cã is mihi iratus depoſita ira
me rurſus recipiat in gratiam. Concinnus:mãcus:
concors qui a coniunctione cordis dicitur. Sancire
quod teſte Seruio.in.xii.ænei.proprie eſt ſanctum
aliquid.i.conſecratum facere ſub ſanguine hoſtiæ.
Vnde dictum ait ſanctũ:quaſi ſanguine cõſecratũ.
At ſanctio ꝑprie eſt lex cũ terrore pœnæ: ut Vlpia
nus de diuiſione rerũ:& qualitate dicimus ſancta:
q̃ neq; ſacra neq; ꝑfana ſunt:ſed ſanctiõe q̃dã con/
firmata: ut leges ſanctæ ſunt: ſanctiõe.n.q̃dã ſunt
ſubnixe. Quod ſanctiõe quadam ſubnixum eſt id
ſanctum eſt.& ſi deo non ſit conſecratum: & inter
dum ſanctionibus addicũtur:ut qui ibi aliquid cõ
miſit capite puniatur. Concio cum.c.in penultima
ſcribitur. Nam ex con & cio quartæ coniugatiõis
uerbo componitur:& deducitur:quod idem ſigni
ficat:quod cieo ſecũdæ:hoc eſt moueo.& uoco: &
idem uerbũ concio:quaſi conuoco:& nomen ipm
concio.quæ populi eſt multitudo cõuocata:uel ex
magiſtratus iuſſu uel publici ſacerdotis:uel ſua in
terdũ auctoritate. Et ꝑprie ad audiẽdum oratorẽ
concionantem ĩ bonum publicum:cuius ẽt oratio
concio uocatur. Incedo & inde inceſſus ſimili mo
do habẽtur:& ad ſublimiores quodã modo ſpecta
re uidentur:& qui præ ſe faſtũ ferũt. Virgi.li.ænei
dos primo:Regina ad templum magna ſtipãte ca
terua ĩceſſit.Idẽ ĩ eodẽ. Et uera ĩceſſu patuit dea. In
cola ſimiliter cum.n.ante.c.ſcribitur & is eſt: qui ĩ
alterius regiõe habitat & ĩ aliena ciuitate: & repu.
Cicero de officiis:Peregrini inqt & ĩcolæ officium
eſt nihil ꝑter ſuum negociũ agere. nec etiam in alie
na repu.curioſum. Cunctus ſimiliter cũ.c.poſt.n.
& ante.t.ſcriptũ in antiquiſſimis iſcriptionibus cõ
peri:ut in marmore quod eſt ĩ eccleſia Michaellis
archangeli in uaticano in epitaphio Homoneæ ha
betur quam Pallas cũctis artibus erudiit. Ante.d.
finit ẽt ſyllabam.n.ut conduco: & inde cõductus.
Atq; cõducticius is dicitur:qui conductus eſt. Nõ
dũ quod per.o.in prima ſcribitur. Indicium quod
& p.c.ſcribitur:ſicut iudiciũ. Mando ſimiliter: qđ
duplicẽ habet coniugationem. Nam cum ad man
datum attinet mandas facit:cũ uero ad dentes mã
dis. Conditio per.t.abſq;.c.ſcribitur ĩ penultima:
& tũc proprie fortuna ac fors eſt. Nã a cõdo: cõdis
conditum cõditi adita.o.formatur:ut ego ſum po
ſitus ĩ hac cõditione.i.fortuna ac forte. Cice. O mi/
ſeram conditionẽ adminiſtrandi cõſulatus. Nam
homo bonæ conditionis nõ is apud antiquos dici
tur:qui manſuetus eſt:& bonæ naturæ. Cũ illũ uo
carent antiq manſueti & boni ĩgenii:nos manſueti

animi mãſuetæq; mẽtis:ſed potius q̃ in bona fortu
na eſt:& ſorte. Aliq̃do uero ſcribitur cũ.ct.in penul
tima:& tunc ex con & dico cõponitur: & pactionẽ
ſignificat ac electionem:ut apud Tere. Amatores
Chriſidis tulerunt mulieri cõdictionẽ: ſi uellet eis
morẽ gerere:ſe daturos illi p̃cium liberalẽq; merce
dẽ. Ipſa uero accæpit conditionẽ: hoc eſt pactioni
p̃miſſionique aſſenſit. Rubicundus teſte Priſciano
in.iiii.alternitatis cã cũ.c.pro.b.ĩ penultima ſyllaba
ſcribit̃:ne ſit abſonum:ſi rubicundus dicamus. Nã
huiuſcemodi nomina oĩa p̃ter hoc in bundus deſi
nũt. Et quanq̃ ille ſecutus Scaurũ antiquũ gráma
ticũ & ſeruiũ in.x.ænei:uoluerũt ea ex ſimilitudĩe
etimologiã trahere. Ita in uitabundus ſimilis ſit ui
tanti: p̃dabundus ſimilis p̃danti: moribundus ſi
milis moriẽti:errabũdus ſimilis erráti: furibũdus
ſimilis furenti. Tũ firmior & certior eſt Gellii ſnia
una cũ ea Caſelli in cõmẽtario lectionũ antiquaꝝ
ubi ſcripſit ridibundus idem quod ridens: ludibũ
dus idẽ quod ludens:errabundus idẽ quod errans
rubicundus idẽ quod rubens. Sed nõnunq̃ ut Gel
lius ait uehementiã ſignificãt:quod idem eſt: ac ſi
diceret idẽ ſignificant:q; participia frequẽtatiuoꝝ
ut riſitans:luſitans:erratitãs:populatitãs:rubititãs:
quæ qa non reperímus in bundus eoꝝ loco ſuffe
cta ſunt. Repetundaꝝ ẽt.n.ante.d.cõtinet: unde re
petundaꝝ accuſatus:& de pecuniis repetũdis non
hẽt alios caſus:ille dicit̃: qui cum magiſtratus eẽt
p̃uincialibus aut ui aut dolo eripuit pecunias:quo
nomine oĩa quibus diuitiæ conſtant contineri dici
mus:ut uaſa præcioſa:ueſtẽ:frumentũ:nauigia: nũ
mos:& cum a repeto deſcẽdant dubitari põt: qua
re non cũ.e.ĩ ante penultima:ſed per.u.potius ſcri
bitur & profertur. Ad qđ dicimus mutatũ fuiſſe.e.
in.u.quia in tertia cõiugatio præter cæteras patit̃:
Vel ob hoc ſaltẽ ut differret ab illo:qđ dicit̃ miſſi
ſunt legati ad res repetẽdas:quo ſignificat̃ principi
uel populo erepta eſſe:uel pecorum uel hominum
uel locoꝝ ac terraꝝ agrorumue corpora. Expẽdo
ſimiliter.n.habet ante.d.& a pendo compoſitũ eſt
ſignificatq; exacte ponderare atq; examinare. Cice
ro in Verrẽ libro quinto. Deide hæc expedite atq;
æſtimate. Idẽ officioꝝ libro primo. Quæ contẽplã
tes expendere oportebit qd quiſq; habeat ſua eadẽ
que moderari:nec uelle experiri:q̃ ſe aliena deceãt.
Iuuenalis in ſatyra: Oĩbus in terris inquit: Expẽde
Hannibalem:quod libras in duce ſummo inueni
es. Perpendo eodẽ modo cõponit̃:& idẽ ſignificat
hoc eſt exacte pondero:atq; examino. Non tamen
ut aliqui uolunt ĩtelligo & animaduerto. Cicero.
Quid in amicitia fieri oportet:quæ tota uirtute p
penditur. At apendo quod ſimiliter ſcribit̃:ueteres
paſſum cũ duplicato.ſ.& non panſum cum.n.ante
unicũ.s.deduxerũt. Vnde capillo quoq; paſſo mu
liere dicit̃:q̃ſi porrecto & ſparſo:& paſſis manibus
& uellis paſſis dicĩus:quod ſignificat diductis atq;
diſtẽtis. Quin & cũ præpoſitione expaſſum nõ ex
pãſum ut alĩq dixere. Cecilius ut referet gellius.xv.
noctiũ attica.inquit: Heri uero proſpexiſſe cũ ſe ex
tegulis hæc nũciaſſet:flãmeum expaſſum domi p
tulerũt. Etiã nõnunq̃.a.littera ante.s.mutata p cõ
poſiti uocabuli morem:ac pro eo quod ẽ diſpaſſis
dixerunt diſpeſſis. Plautus in militie glorioſo. Cre
do ego iſtoc exẽplo tibi eſſe eũdẽ extra portã diſpeſ
ſis mãibus patibulũ habebis. Indoles ſimiliter ſcri
bit̃:& ꝓprie ĩ pueris & adoleſcentibus ſignificatio
ẽ futuræ uirtutis. Quĩtilianus: In primis annis lau
datur indoles. Cice.ut.n.adoleſcentibus bona ido
le p̃ditis ſapientes ſenes delectantur. Nõnunq̃ uero
pro p̃ſtantia uirtutis accipitur. Vt Liuius de Laui
nia iã matre:& poſt mortẽ Aenææ res adminiſtrã
te inqt: Tanta in ea uirtutis indoles fuit. Lucanus: ĩ
dole ſi dignũ latia:ſi ſanguĩe priſco. Robur ĩeſt aĩs
Indole dixit q̃ſi generoſitate q̃dã uirtutis atq; ani
mi. Vergꝝ Liuius & ad malã quoq; partẽ & ad mu
tã atq; ĩanimata idolẽ tráſſert. Nã loquẽs de Háni
bale ſic ait: Cũ hoc indole uirtutũ ac uicioꝝ trien
nio ſub Haſtrubale imperatore meruit. Et alibi: ſi
cut ĩ frugibus pecudibuſq; nõ tantũ fæmina ad ſer
uandã indolẽ ualent: q̃tum terræ proprietas cælq;
ſub quo alunt̃. Indico ex in & dico cõponit̃: & p
prie eſt denuncio:& indictum ẽ bellũ. Indixit Ro
mulus ſpectaculũ Liuius in primo. Indici deide fi
nitimis ſpectaculũ iubet. Iterum indixit in poſteꝝ
diem ut adeſſent. Idem & iudiciũ indictum. Poteſt
ẽt.n.ſyllabã ante.f.terminare:ut cõfore.i.collatuꝝ
eſſe:quid q; & pro fore apud comicos eſt in uſu. Si
militer cõflo cũ.n.aut.f.ſcribitur & dicimus cõfla
ui æs alienũ quin factus ſum debitor alienæ pecu
niæ. Idem contraxi æs alienum q̃bus correſp̃dẽt
diſſolui æs alienũ. Quinti. Non ego æs alienũ luxu
ria contraxi. Cice. patri perſuaſi ut æs alienum filii
diſſolueret. Inſula ſimiliter.n.ante.ſ.& eſt teſte Ser
uio ſuper.x.ænei.faſcia in modũ diadematis:a q̃ ui
tæ ab utraq; parte depẽdẽt:quæ ut ait plærũq; tor
tilis eſt:& de albo & croceo.ante.g. ſimiliter põt.n.
ſyllabam terminare:ut fungor:qđ cũ ablatiuo nõ
nunq̃ cum accuſatiuo conſtruitur:& idem eſt qđ
officium munuſq; ago:& fungor magiſtratu: fun
gor p̃tura:fungon legatione:fungor officio delega
ti:fungor mũere iudicis. Similiter fungor uita: qa
fungor officio uitæ. Inde defunctus qa finiuit offi
ciũ uitæ. Cõſtruit̃ nõnunq̃ cũ accuſatiuo:ut Terẽ.
in adel. Aeſcinus tuus neq; boni neq; liberalis fun
ctus eſt officiũ uiri. Similiter defunctus piculis: qa
finita ſunt pericula. Virg.in.iii.ænei. O tãdem ma
gnis pelagi defuncte piclis. Liui. Defuncta morbis
corpora ſalubriora eſſe icœpere hoc eſt finiti ſunt
morbi corpoꝝ. Ingredior ſimiliter ſcribitur: & ex
in & gradior componit̃:ſed diuerſa ratione. Nam
uno mõdo ad locum ĩgredi dicimur:ut ingredior
foꝝ uel in forum. Alio modo pro eo quod eſt am
bulo & incedo: Virg.lib.geor.iiii. Cõtinuo pecoris
generoſi pullus in aruis. Altius ingredit̃ & mollia
crura repõit. Cice.lib.v.ad Atticum. Si dormis ex
pergiſcere:ſi ſtas ĩgredere:ſi ĩgrederis curre: ſi cur
ris aduola. Vbi idem ẽ ĩgredere quod gradi & am
bulare. Mãgo eodem modo.n.ante.g. detinet & ẽ
uenalitius uenalium hoĩum:ut Martia. Milia pue
ro centũ me mango popoſcit. Cõtingo uero & ſi ĩ
præſenti.n.habet ante.g.ĩ p̃teritis tamen p̃fectis &
pluſq̃ perfectis & inde formatis illud perdit: ut cõ
tigi contigero contigiſſem contigiſſe. Poteſt ſimili
ter.n.finire ſyllabam ante alterã.n.ut annus:& ide

anniculus: de qbus ī dictiõe annus late uidebimus. Similiter pānus & īde pānosus: q. ſ. craſſo ac uili pā no opertus eſt. Nec hoc niſi de paupere dicit̄: cuius exẽpla ſũt plurima. Bipẽnis cũ. i. &. n. ante aliud. n. ſcribit̄: & teſte Quin. in prīo ſignificat acutũ. Vnde ſecuris utrīq; habẽs acie bipẽnis dicit̄: & illos erra re dixit: qui qa a primis duabus hoc eſſe nomẽ exi ſtimãt pẽnas auiũ eſſe uolunt: hoc eſt nõ ẽt pinnas. Nã ut ego in. L. Columella ufro elogãtiſſimo anno taui: pīnas ſemp ꝑ pẽnis q̃ plumæ nõ ſunt accipit. Vnde puto pẽnas generale ad pīnas & plumas eſſe. Veꝝ cũ hoc tpe plerīq; pẽna ſcribãt a pẽná pẽnariũ hoc eſt pẽnaꝝ thecam deducere poſſumus. At pe nariũ cũ unico. n. ſcriptũ locus ẽ teſte. Varrõe de li gua latina ubi reponit̄ penus: hoc ẽ edulia ad uictũ ptinentia. Vnde ait Cic. libris de natura deoꝝ: Pe nus eſt oẽ quo ueſcunt̄ hoīes. Et oīa hæc abſq; di phtõgo ſcribunt̄. Similiter penis cũ unico. n. ſcribi tur: & ẽ mẽtula: dictus a pẽdendo uel penetrãdo: li cet penis hẽat primã. Ante. q. põt. n. ẽt ſyllabã fini re: ut ingro congro inglinus: q̃ ab in & colo cõpo nit̄ & deriuat̄. Et is accipit̄ q̃ ī aleno priuato ꝑprie tamẽ cõducto habitat: ſiue in urbe ſiue ruri. Cice ro in Philip. At uero te inglino nõ domino ꝑſona bãt oīa uocibus ebrioꝝ. Plærunq; ſi mulier cũ. n. ante. q. ut auctores grãmaticæ uolũt ſcribi debet. Immo ſequẽte. q. ut diximus: ubi ante cõpoſitionẽ in ꝑcedẽti ſyllaba fuiſſent. m. cõuertũt illud in. n. ut nãq; quamq; & ſimilia. & deſcendit plærũq; a plærīq;. Sane plærīq; dupliciter apud auctores ac cipitur. Vno modo ꝑ maxima pars: ut Saluſtius ī diuiſione inquit orbis terræ plærīq; in parte tertia Aphricam poſuere: pauci tãtũmodo Aſiam & Eu ropã: & paulopoſt. Plæroſq; ſenectus diſſoluit: niſi qui ferro aut beſtiis interiere. Nam morbus haud ſæpe quenq̃ ſuperat. Alio uero modo pro eo quod eſt nõnulli ponit̄: ut Quīt. uideas inquid plæroſq; ira percitos. i. nonnullos. Simili modo plærumq; uno modo ponit̄ ꝑ eo quod fere eſt ſemp. Alio ue ro modo: ſed rariſſime ꝑ eo quod eſt nõnũq̃. Qui. in amatore: Excuſſa ſunt plærumq; uitia uerberi bus. i. nõnunq̃: & ut quidam uolũt eſt aduerbiũ: ut uero alii eſt nomen. Ante. r. uero. n. ipſum poſſe ſyl labam terminare quidam uolũt: ut inrũpo inruo: Aliis magis uidetur. n. in. r. cõuerti ac dicī irrum po irruo: & inde irrito qd̃ uno mõ hoc eſt cũ pe nultimã producit: idem eſt quod ꝑuoco. Alio mõ uidelicet cũ illam corripit: idem ẽ q; nõ ratum eſſe oſtendo: uel uolo corrigo: corruo. Quẽ modũ græ ci ipſi obſeruant: ut Συρρατω. i. conſuo. Nã ex συν quod eſt cõ: & ραπτω: quod eſt ſuo componitur: συρραγηναι. i. confundo: quod ſimili mõ compo nitur: & in mile aliis. Ante. s. ãt abſq; aliqua cõtra dictione ipſum. n. præcedentẽ ſyllabam terminare ualet: ut conſul a cõſulendo: de quo late Põponius de origine iuris. Et inde conſularis is dicit̄: qui cõ ſulatum geſſit. Et pro conſul: q cũ poteſtate cõſula ri extra ordinẽ ad aliquam ꝑuinciam adminiſtrã dam mittitur ꝓrer quam quod nõ. xii. faſces eũ ꝓ cedũt: qui præcedũt cõſulem: ſed tãtũ ſex: ut ẽt præ torem & ꝓſidem. Nam nõ is eſt ut q̃dam inſcii di cunt q; pro alio cõſule præeſt ꝑuinciæ. Simili mõ ꝑ prætor: nõ qui pro alio ꝓturam: ſed qui ex ordina riã gerit. Idem proquæſtor & ſimiles. Cõſiliũ uero ſine. c. poſt. s. ſcribitur. Nam componit̄ ex con & ſi leo. Confeſſus eodẽ mõ. n. ante. s. ſyllabã finit. Neq; eſt cõfeſſio: ſed hoīes uno in loco ſedentes: ſicut cõ uentus nõ eſt cõuentio: ſed hoīes qui in unum lo cũ cõuenerunt. Inſtar ſimili mõ ſe habet. Et ut ait Seruius ſimilitudinem indicat: inducit Virg. libro æne. ii. Inſtar mõtis equũ diuina palladis arte. No bis uero potius ad equiperationẽ uel ad mẽſurã ſi gnificare uidetur: ut idem libro. iii. Argolici clypei aut phœbeæ lampadis inſtar. Cice. hexametroꝝ in ſtar uerſuũ. Inſtitutũ ſimiliter ſe hẽt: & ab in & ſta tuo cõponitur moremq; deſignat: ut faciã meo iſti tuto: licet nõnunq̃ ſignificet incæptũ propoſitũ ab inſtituo quod eſt incipio. At inſtitutiones ꝓceptio nes ſunt: qbus inſtituuntur & docentur hoīes: ut li bri a Quintiliano a Lactantio aliiſq; auctoribus de inſtitutiõe iſcripti ſunt ſimiliter cõſpiro a ſpiro cõ ponit̄. Nec actiuũ eſt: ſed neutrũ unde neq; conſpi ror deponẽs cõperit̄. Quare nec cõſpiratus aliqs di ci debet: ſed cõſpirans. Simili mõ a monſtro mon ſtras qd̃ ſemp cũ. n. ante. s. ſcribit̄. Monſtrũ & mõ ſtroſus ſimiliter cũ. n. ante. s. &. o. abſq; u. ī penulti ma ſcribit̄: qd̃ Luca. in primo ex ipſa natura uerſus ſic ſcribendũ eſſe cõprobat cũ ait Monſtroſiq; ho minũ partus. Veꝝ plæriq; iterponunt. u. & ſcribũt mõſtruoſus: quod latinum non eſt. Sicut e diuerſo plæriq; ſcribunt fœtoſus: ut illud in pſalmis. Oues eoꝝ fœtoſæ: ꝑ fœtuoſæ. Nam ſic quoq; legẽdum eſt. Quoniã dictiones quæ quartæ ſunt declinatio nis retinent. u. ante oſus: ut actuoſus fructuoſus lu ctuoſus q̃ſtuoſus ſumptuoſus. In ſecũda uero mini me: ut ramoſus doloſus laceroſus petroſus. Atq; ut in maſculinis ita ī neutris: ut lutoſus cœnoſus dã noſus lucroſus uitioſus portẽtoſus. Pli. de naturali hiſto. Vniuerſa aũt q̃ de Hercule ac Pyrene uel Sa turno traduntur: fabuloſa in primis arbitror & por tentoſa Græciæ mẽdacia. Cice. ꝑ domo ſua: Hunc tu ẽt portẽtoſa peſtis exulẽ dicere auſus eſt. Verum ante arius ſimili mõ ſi nomina ſunt quartæ decli nationis ſemper. u. recipiũt: ut ſaltus ſaltuarius fru ctus fructuarius actus actuarius. At ſi ſint ſecũdæ declinationis carẽt. u. ut aſinarius caniparius & reli qua. Sí aũt de noībus loq uelimus deſinentibus in oſus uariæ fiũt deriuatiões: ut meticuloſus a meti culo noīe dimĩutiuo magiſq̃ a metu deducit̄: & is dr̃q timidus ẽ. Similiter mulieroſus q affectus ẽ: & nimis appetit mulieres. Moroſus uero amores ue nit & nõ ut multi uolũt a mora. Nã primã hẽt lõgã ut mos moris. Significatq; illum: q nimis exacte ni miſq; ad unguẽ oīa fieri expoſcit: ut aliq̃do ob id i dignet̄: atq; iraſcat̄. Suet. de cæſare circa corpis iqt curã moroſior: ut nõ ſolũ tõderet̄ diligẽter: ſed etiã uelleret̄. Idem de Tiberio ait: Sed affectione & mo roſitate obſcurabat ſtultum. Cice. de oratore: Vſq; adeo moroſi ſumus: ut nobis nõ ſatiſfaciat ipſe De moſthenes. Addiit & ad hæc Cicero aliq̃do ĩpatiẽ tiã & iracundiã: ut cum in libro de ſenectute inquit: Et ſunt moroſi anxii & iracundi & difficiles ſenes. Idem ſecũdo de oratore ait: Me quidẽ Hercule illa ualde mouent ſtomachoſa: & quaſi ſummoroſa ri

dicula:nõ cũ amoroſo dicuntur:tamẽ.n.nõ ſal ſed natura ridetur.Dicit ergo moroſus a nimia diligẽtia & ſeruitute quotiẽs plus diligẽtiæ q̃ oporteat ĩpendimus rebus uel noſtris uel alienis. Noſtris q̃dem quũ minutiſſima quæq; diſquirimus & nullius frugis.Aliẽis cũ de rebus cæteꝝ occultoribus nõ ſatis cũ pudore pſcrutamur aut interrogamus. Trãſtrũ ſimiliter ſcribitur:& cõſtruo:uidelicet cõ.n.ante.s.Ante.t.ſimiliter finit.n.p̃cedentẽ ſyllabã: ut planta:& inde plantaꝝ:quæ Seruius ſup geor. gi.ſic ſuperat.Plantæ ſunt inqt raptæ de arboribus Plãtaria uero quæ ex ſæminibus nata cũ radicibus terra ꝓpria trãferunt:Vir.eo loco:& uiua ſua plãtaria terra.Alii uero generalius plãtas ſiue euulſas ſiue non conſitas ſignificare uoluerũt: Non ãtpro loco aliquãdo poſitum fuit.Promõtorium ẽt cum .o.ĩ ſecũda ſcribit:& proprie mons eſt in mari ꝓminẽs:Pli.li.xxxvi.naturalis hiſtoriæ:Promõtorii inqt aperiuntur in mari & reꝝ natura agitur ĩ planum.Liui.li.xxxiii.Aut aperiẽtibus claſſem ꝓmõtorii:idẽ li.xlv.Adiunctiq; iſula euboia & excurrẽtẽ in altũ uelut promontoria attica terra ſita. Munimenta quidẽ ẽt cũ.u.in prima:&.i.ĩ ſecunda ſcriptũ a munio deſcendit:& ſunt munitiones caſtrorũ cæterũq; rerum:quæ contra aduentũ hoſtium muniũt:ſiue uallo & foſſa:ſiue alio quo uis modo quo ſunt milites ab hoſtiũ aduẽtu muniti. Monumenta uero cũ.o.in prima &.u.in ſecũda ſcriptum a moneo deſcendit.Et ſunt ſepulchra ſtatuæ tituli libri cæteraq;:quæ uos alicuius rei p̃terite moneãt nã in honorẽ mortui illa fiũt nõ in publicã p̃ceptionem:ut q̃dam ſomniãt:q; nos noſtræ ipſoꝝ mortis admoneãt.Vnde & ſi deſint litteræ:aut alii tituli magis ſepulchrũ:q̃ monumẽtũ erit Liui.li.xlvii. Vtrobiq; inqt monumẽta oſtenduntur.Nã & linterni monumẽtũ monumẽtoq; ſtatua ſuperim poſita:quã tempeſtate diſiectã nuper uidimus ipſi & Romæ extra portã capenam ĩ Scipionũ monumẽto tres ſtatuæ ſunt.Quaꝝ duæ Publii & Lucii Scipionũ dicunt eſſe.Tertia poetæ qnti Enni. Sciẽter eodẽ mõ ſcribitur:& idẽ eſt quod ſcientia:& nõ ex ignorantia.At ſcite idem eſt:quod docte & perite: artificioſeq;.Idemtidẽ cũ.n.ante.t.ſcribit:& ſignificat idem q̃d frequenter eodem mõ.At ittidem idẽ eſt q̃d ſimiliter.Parentare ſimiliter cũ.n.finiẽte ſyllabam ante.t.ſcribit:& a parentibus deductũ ẽ.Nã teſte Hieronymo ĩ Hieremia li.iii.Mos eſt.n.gentibus ferre cibos & præparare cõuiuiũ:quod græci uocant:& a noſtris uulgo appellatur parentalia:eo q; parentibus iã defunctis iſta iã celebrant hæc ille.Similiter Cornelia mater ad Gracchum filiũ apud Cornelium nepotem.Vbi mortua ero parentabis mihi:& inuocabis deũ parentem .Vnde Seruilianus pontifex teſte Machrobio lib.ſaturnaliũ primo:negabat oportere atro die parentare. qa tunc quoque lanum louemq; præfari neceſſe eſt: quos noiare atro die nõ oportet.Varro autem lib. .v.de lingua latina ferialia inquit ab inferis & ferẽdo:quod ferunt tum epulas ad ſepulchrum: q̃bus ius ſibi parentare.Intercludo non ſolum.n.ante.t. ſed.r.ante.c.detinet.Et ut quidam ferunt.n.ipſum euphoniæ cauſa iteriectum fuit:ita ut ſit iter clau/

do:ut Virg.Intercluſit hyems:& terruit auſter eũtes.Cic.qui iter pœnoꝝ cadaueribus corpoꝝ ſuorum intercludendũ putauerunt. Nam ĩtrocludo cum.o.ante.c.cẽ iterioribus cludo. Tento tentas ſimiliter cum ſolo.n.ante.r.ſcribitur:& non per.m. &.p.litteras:ut inſcii quidam putãt. Nam nõ a tẽno ſed a tendo:uel a teneo deriuatur:& ſecundum utranq; deriuationem cum ſolo.n.ſcribendũ erit. Nam tendo certe facit tentum.Vnde tentigo & tẽtorium & eius compoſita.Intendo intentum. Vnde intenti nerui uel cithararum uel arcuum. Extẽdo extẽtum:ut Virgi.Et ſi quem extenta plagaꝝ. Quattuor in medio dirimit plaga ſolis iniqui.Cõtendo contentum.Vnde apud Cice.contenta uoce dicẽdum.Nõnũquam & ꝓ eo q̃ ſtatui ſuo acquieſcit:ut id:Paucis.n. minimiſq; natura cõtenta eſt. Et Hora.in primo ſermonũ. Qui fit mecœnas ut nẽo quã ſibi fortẽ.Seu ratio dederit:ſeu ſors obiecerit ulla Contentus uiuat.Facit ẽt p̃tendo p̃tentũ: ut Virgi.Prætentaq; littora uelis.Oſtendo oſtẽtũ: unde oſtentum oſtenti.Portẽdo portẽtum : unde portẽtum portẽti.Et ſic ſecũdum iſtos q tentat q̃ſi manum tẽdit:ut aliam corporis partem in id qd̃ experiri uult & exqrere.Alii uero a teneo deriuari uolũt:quod ut aiũt ipſa uerbi ſignificatio mõſtrare uidet.Nam tentare experiri eſt uel inquirere: & uerbo uel re quaſi manu tenere.Cice.in paradoxis Tẽtare uolui an ita dici poſſint ut ꝓbarent.Virgilius in ſecõdo ænei.Vix primi p̃lia tẽtãt. Vnde a teneo uel tẽdo ſupinum fit tentum per ſolũ.n.Vnde tento frequẽtatiuum:& participium tentatus tentata tentatum.Cicero in officiis. Tentata eſt res ab omni genere hoĩum.Quin & tentaturus:& Virg. in quarto ænei.Tentaturum aditus & quæ moliſſima fandi Tempora.Ante.i.cõſonãs ẽt põt.n. præcedentẽ ſyllabam terminare:ut cõiungo cõiugiũ. Similiter ante.n.cõſonans ut cõuerto conuitiũ:q̃d teſte Labeone iuriſconſulto dicit uel a cõcitatione uel a cõuẽtu:hoc eſt a collatione uocũ. Cum enim in unum complures uoces conferunt:conuitiũ appellat:quaſi cõuocium.Et ſubdit quod autẽ nec ĩ cœtu:nec uociferatione dicitur conuitium non ꝓprie dicit.Ante.x.ſimiliter põt.n.ſyllabam terminare:ut anxius:anxur:de quo in ſequentibus uidebimus.Verũ ſi dictio terminata in.n. cõponat cũ alia dictiõe ĩcipiente.a.b.uel.a.p.uel.ab.l.uel.ab.m. mutat.n.in.m.ut combibo:imbuo:q̃d ꝓprie ẽ teſte Seruio in buco.incoho initio:ſed ut ait reperit ẽt apud antiquiores pro eo quod ẽ pfundo & madefacio.Impius compitum:q̃d teſte Seruio in ſecũdum georgicorum:quadriuium eſt eo quod multæ uiæ in unum cõfluant.Virgilius.Præmiaq; ingentes pagos & compita circũ Theſidæ poſuere.Illido collido collidium immunis comunis.

De ſyllabis deſinentibus in.p.

N.p.nulla ſyllaba terminatur: niſi ſequens
i quoq; ab illa incipiat ut ſuppliciũ ſupplicio appeto appello apparet Hippocrates Hippocoon:de q̃bus ĩ ſuis dictionibus uidebimus lippus is dr̃ q hẽt lachrymãtes oculos : plænoſq; macore & putore & ut q̃dã ferunt q̃ſi λιαν.Abũdãter pus.i.putor.ita ut.a. in compoſitione abiiciatur &

in.p.cõuersum dicaf:quod an uerg fit ipſi uiderit At uero ſupellex cũ unico.p.& duplicato.l.ſcribiſ habetq primam breuem.Iuuenalis in ſatyra Atticus eximiæ:Tales ergo cibi qlis domus atq ſupellex.Non põt.p.etiam inter.m.&.n.aliquo pacto in eadem dictione ſcribi:quia nec i eadem Syllaba cũ illis nec præcedentem.m.ſyllabam cum.n. icipere põt.Non etiam poteſt.p.in eadem ſyllaba poſt.r. collocari:ut ſupra uidimus.

De ſyllabis deſinentibus in.q.

i N.q.nulla ſyllaba cuiuſcunq dictionis terminari poteſt.

De ſyllabis deſinentibus in.r.

q Vero littera quacũq cõſonante ſequẽte poteſt priorem ſyllabã terminare:ut orbus.Et is diciſ qcunq rechara priuatus eſt: ꝓprie oculoꝝ luce:ut Iuuenalis in tertia ſatyra: dudum uigilantibus orbis.i.lucẽ priuatis:qui iuxta triuia: & compita pontes dormire ſolebant:ut a tranſeuntibus ẽt ante diẽ elemoſynam accipierent. Deinde parens amiſſis liberis: quaſi amiſſa luce occuloꝝ ut idem in eadẽ ſatyra:Perſicus orborum lautiſſimus.Et ide orbitas quæ eſt illa qualitas patrũ poſt amiſſos liberos.Et uxoris uiduitas poſt amiſſum maritum.Diciſ etiã orbus quaſi orphanus & orbitas q̃ſi orphanitas.Ante.c.ut fartio & ide fartus & refertus cum.t.abſq.c.ſaturatus: ſimiliter exercitus:qui Vlpiano teſte de militari teſtamento ab exercitatione nomẽ traxit.Vnde exercitorius is diciſ qui ſe exercet.Percitus qui iracũdia furoreq eſt incitatus.At parcus nõ ab arca ut Caius Baſſus in libris de origine uocabuloꝝ uoluit:quaſi par arcæ diceref:quando ſicut in arca oĩa recondunf:eiuſq cuſtodia ſeruanf & cõtinenf:ita homo tenax parcuoq cõtẽtus oĩa cuſtodia & recõdita habeat ſicut arca.Neq ab arcendo quod pecuniã conſumi atq impendi arceat:& prohibeat:quaſi pecũiarcus.Sed teſte Gellio in fine libri.iii.noctiũ atticarum:ab eo quod eſt paruum & parum denominatus eſt. Velut aliis magis placet a parco parcis. Similiter circuo ſcribiſ:a quo ciliũ duciſ.Et ide ſupercilĩũ cõponiſ.Nã teſte Pli.lib.x.naturalis hiſtoriæ.Extremæ ambitũ genæ ſupioris antiqui ciliũ uocauere: unde & quæ pilis obteguntf ſupercilia.Nam & gena dicitur:quæ uulgo palpebra uocatur:hoc eſt ea membrana qua quaſi ueſte oculus ĩtegitur.i.quæ aperitur & clauditur:hoc plurimi auctores obſeruauere.Pli.in eodem loco inquit: Quibus fragilia operimenta his oculi duri.Omnia talia & piſces in ſectas nõ habẽt genas:nec ĩtegũt oculos: omnibus membrana uitri modo tranſlucida obtendiſ. Seneca i.Oedipo.Et perirati ſibi genas parentis.i.oculos.Cõtinens exprimẽs pro cõtento. Vt ſimili mõ draconis genæ ꝓ oculis poſitæ ſunt:Quintilianus in declamationibus de cæco loquens ĩquit illa perpetua nocte clauſæ genæ nõ cuſtodierunt. Veꝝ & nonnunq̃ pro eo loco ubi naſcunf pili accæptum compi.Hora.i ultimo carminum. Vel cur his animis ĩ columes nõ redeũt gene.Nã mala generis fœminini a ſimilitudine mali:hoc eſt eius generis pomi nomẽ aſumpſit.Nã id eſt: quod ꝑeminet inter naſum oculos & bucã:qđ rotundũ eſt: & in ſpẽm mali.Vnde tã mala quã malum pomũ primã producit:ſed malus mala malũ:primã corripit.Plinius lib.xi.naturalis hiſto.ifra oculos inquit malæ hoiſunt:Et ſubdit:ibi maxime oſtendiſ pudor: at ea ĩterior pars q̃ oris hiatum efficit:ubi malores affixi ſunt maxilla diciſ qđ nomẽ eſt diminutiuũ nõ re ſed uoce Ante.d.finit.r.ſyllabã:ut ꝓditus q in omne ſcelus eſt traditus.Cardo qui teſte Ser.ſuper primũ ænei diciſ quaſi cor ianuæ: quo.ſ.illa mouef: Ardeo & inde ĩchoatiuum ardeſco.Vnde teſte Priſciano.Omnia in ſco deſinentia uerba ĩchoationẽ ſignificant & ĩchoatiua uocanf.Inducitq uerſum Virg.in primo ænei:ubi de Diomede ait: Expleri mentem nequi ardeſcitq uidendo.Idem grãmatici omnes quos legimus affirmare uidentur. Excæpto Laurentio meo Vallenſi:qui in libris de legantia ad me ſcriptis nullo pacto ĩchoatiua huiuſmodi uerba eſſe uoluit:ut ibidem longo ꝓceſſu diſputat.Nec apud Virg.& alios auctores ĩchoationem ſignificare uidentur:ſed magis poſſeſſionem quãdam ſeu operationem:cũ illo hoc in paſſu deſignare putamus ut apud Quintilianũ:Tenuit ingt cõſuetudo q̃ quotidie magis inualeſcit.Et Cic. Quãto plura ille miſcebat tanto hic magis indies cõſuetudo cõualeſcebat.Quin & illud eccleſiaſticum: q ſordeſcit adhuc:non.n.põt quid quotidie incipere ualidum fieri:& quidem magis cum inchoationẽ nihil ꝑcedat.Nec qđ ſordet põt incipere adhuc ſordere.i.magis:quia ſic quoq antea icœperat.Nam græce per paſſiuum uerbum explicatum eſt:quod nihil aliud ſignificat q̃ ſordi detur.Vnde Plau.ĩ captiuis.Ego ingt tuo merore maceror:macerſco:cõſeneſco:& tabeſco miſer:ꝓ eodẽ pœne accæpit maceror & maceſco.Niſi quod maceror ad aium magis ptiet quaſi affligor:Maceſco magis ad corpus: ſed nullam prorſus ĩchoationẽ deſignat aliter iuanum dixiſſet Virgi.incipiunt cum ait:maria incipiunt agitata tumeſcere:& idem fluctus uti Priamo cœpit cum albeſcere põto.Et itez in.iii.geor. Si in proceſſu cœpit crudeſcere morbus. Nã magis ꝓprium fuiſſet dicere quod tumeſcebant:albeſcebant.crudeſcebant.i.incipiebãt ſiue inchoabãt tumere:labere crudere.Non ergo eiuſmodi uerba q̃ inchoatiua uocamus aliud ſignãt q̃ uerba cõpoſita p fio:ut ardefio:calefio:frigefio:inualefio:tepefio:ſordefio:ægrefio.Niſi quod hæc ĩ uſu nõ ſunt illa quoq uſum accæperunt:& ut alii qdem dicũt: quæ inſco deſinunt paſſionem in ſe habẽt:q̃ uero ĩ fio extrinſecus aſſumũt:ut Suetonius in ægypto ĩquit:Cæſar cum hoſtes fugeret elata leua natabat ne libelli quos tenebat madefierent:melius q̃ madeſcerent.Et cũ fores aperiũtur:melius pateſiũt dicitur q̃ pateſcunt.At cũ quis in balneo ſudore irrigatur:magis ille madeſcit.Idẽ ſi fores ſua ſpõte aperiantur:magis pateſcunt q̃ pateſiunt.Ante .f. ſimiliter finit.r.ſyllaba p̃cedentem: ut pfidus hoc é q fidẽ uiolat pfuga qui ad hoſtes tranſit.Perfere ubi per uſq ad finem aliquid conduci denotat:hoc eſt uſq ad cõſtitutum finẽ ferre Vir.in.xii.ænei. Nec ſpacium euaſit nec totum ptulit ictum.Vnde multi ferunt litteras:ſed eas negligentia uel odio uel caſu non perferunt.Cice.ſednuntius ille qui litteras

accæpit nõ pertulit, Seneca ī tragœdiis: leue est miſerias ferre perferre est graue, i. ad ſpacium temporis in miſeriis eſſe leue est: ad finem uero uſque uitæ graue. Nõnunq̃ uero. p. quaſi medium indicat ut pfluere hoc ẽ p medium alicuius fluere: ut ſi lagena male materiata maleq; compacta fit pfluit id est p eius medium humor qui intus est fluit. Terẽtius hac atq; illac perfluo ideſt in modũ nõ fidelis lagenæ quæ mihi cõmittũtur effundo: idẽ ẽ trafluo: quo Plinius ſæpe utitur. Ante. g. ſimiliter p̃cedẽtẽ ſyllabã terminare poteſt. r. ut margo p graue. Argutus hoc est qui acuta q̃dam & accurata ſolertia est p̃ditus: quaſi acute arguens & inueſtigans. p gula quæ a pergendo dicitur: ordo est ac cœtus miniſtrorum obediẽtiũ ſtructuri. Iuuenalis in ſatyra Atticus eximie: Sed nec ſtructor erit cui cedere debeat omnis pgula. i. pergẽtiuus ordo Ante. l. finit etiã. r. p̃cedẽtem ſyllabã: ut plego quod est uſq; ad finem lego. Quint. libro. xi. de iſtitutiõe oratoria. Ideoq; opus est in tueri omne litis inſtrumentum qđ uidere nõ est ſatis ſed plegendũ erit. Oui. in epiſtolis. Perlegis an coniux ꝓhibet noua? plege non est. Sane antiqui ſeq̃nte. l. ipſum. r. in. l. q̃doq; cõuertebant: & plego cũ duplicato. l. ſcribebãt: ſimiliter pluceo: unde & pellego & pelluceo ſignabãt: ut ſupra uidimus ī littera. l. & ẽ p lucidũ id: p cuius medium fulgor emanat: Itẽ trãſlucens & trãſlucidus At pſpicuum id dicimus: p cuius medium licet ſit optum oculos dimittamus: atq; p illos uidemus: ut aqua: glacies: laterna: ueſcica: uitreũ: chryſtallus. Vnde ea plærũq; ad mẽtẽ & hoĩum uirtutes trãſferimus. Suplatiũ ſimili mõ habet. r. finientẽ ſyllabã ante. l. & il dicit: quod ſup alia latũ est. Nã ſecũdũ obſeruantiã Cic. aliorũq; pricipũ linguæ latinæ ſummũ gradũ detinet inter plura: quæ ĩter ſe diſtinctionẽ habent comparationis. ut Achilles est fortiſſimus græcorũ: quia inter grecos unus alio fortior est: & ille est fortiſſimus. Nã ſi pares oẽs græci p̃ter Achillẽ fuiſſent: qa non p cõparationem alia diſtinguerent: & duæ tãtũmodo partes eẽnt: utẽdũ eſſet cõparatiuo: quoniã cõparatiuũ ĩter duo eſſe debet ſuplatiuũ inter plura. Si mõ tria ſunt & inter ſe imparitatẽ importent: Veluti ſi in duas partes ciuitas diuiſa ẽ: ut bello ciuili Pompeii & Cæſa. recte dicimus: Maior pars quiritiũ ſequæbat Pompeiũ minor Cæſarẽ: nõ aũt maxima aut minima recte dici poteſt. Sin ī tres partes: ut ī tpe triumuirali: quum inter ſe diſpares eſſent dicendũ eſſet. Maxima pars quiritium ſeq̃bat Octauianũ. maxima pars legionũm erat cum Lepido: Maxima pars nauium erat cum. M. Antonio. Nec dicẽdũ est: maior pars quũ inter hæc tria ſit comparatio & unum ſupremum quod ſane ſuperlatiuũ exigit. Sicut digitorũ lõgiſſimus est & nõ longior: medius. Hoc Cicero. apertiſſime oſtendit tũ late in pluribus locis: Tum breuiſſime quum ait ī Piſonem: Me quum quæſtorẽ in primis: ædilem priorẽ: prætorem primum cunctis ſuffragiis populus rõanus faciebat. Aedilẽ priorem dixit: quia duo tatũ erant ædiles: ſicut duo cõſores & duo conſules. Cæteri autem fere oẽs magiſtratus multi: ut quæſtor p̃tor: Huius rei ſigs fidem deſideret: ſp binos ædiles apud terentiũ leget: uti nos etiã in dictione diphthongus oſtendemus. Quoniam & Cicero pro Milione ĩquit. Septem p̃tores: octo tribuni plæbis illius aduerſarii defenſores mei. Nam q̃ſtores pene ſinguli ſingulis ꝓuiciis p̃ficiebant. Quas res nõ ſatis conſideraſſe Lactantius deꝓhenſus est: cum libro inſtitutionũ. vii. ait: ut ea ipſa quæ dicerem non noſtris ſed aliorũ potiſſimum litteris confirmarem: potiſſimũ dixit ꝓ potius: duæ. n. partes erant nõ multæ: & lib. primo eiuſdem uoluminis cũ ait. Oẽs ſyllabæ unũ deum p̃dicãt: maxie tamen Erithrea: quæ celebrior inter cæteras & nobilior habet. Nam ſecũdũ antiquorũ obſeruãtiã celeberrima & nobiliſſima dicẽdũ erat. Sane id ẽt ꝓſpiciendum est nos uti debere comparatiuo ad unum ſui generis: ad plures ſuperlatiuo: ut romanus alio romano non romanis fortior dici põt: ſed romanorũ tantũmõ fortiſſimus. Similiter Achilles troianis fortior fuit: & troianorũ. Hector fortiſſimus. At ille græcorũ. Quia ut diximus cõparatiuũ ĩter duo eẽ debet. Ẽt diuerſum genus: ut unũ tantũmõ ad id qđ cõparat se hẽt. Quæ cũ nõnulli diſcernere uoluerint in diuerſas ambages ꝓlapſi ſunt: Ante. m. ſimiliter. r. p̃cedentẽ ſyllabam ualet terminare: ut arma q̃ teſte Ser. i. xii. æne. ſunt uniuſcuiuſq; rei poſſibilitas. Vnde est. Querere cõſcius arma. i. dolos. Et in eodẽ. xii. Tum demũ mouet arma leo: habet etiam alia ſignificata: q̃ Priſcianus in libello. xii. carminum Virg. late explicat. Et ide armiger: qui quaſi arma gerẽs dicit. Nam is ẽ qui in p̃lio gerit tæla domini ſui ut arcũ: ut lãceam & cætera huiuſmodi. Et certe apud Homerum armigeri magnorũ principũ ſemper & ipſi magni uiri fuerũt: ut Autumedõ & Patroclus armigeri fuerunt Achillis & Helenus Capanei regis filius auriga diomedis: & meriõnes ĩter primos duces cretẽſiũ auriga Idomenei: Hectori aligs fratrũ ſæpe aurigabat currum. ſic Acetes alitor & nutritius Pallãtis auriga fuit Euandri dicẽte Virgilio æne. xi. Corpus ubi exanimi poſitũ pallantis acetes. Seruabat ſenior qui parrhaſio Euandro Armiger ante fuit: ſed non fœlicibus æque. Tum cões auſpiciis carodatus ibat alũno. i. domino teſte Nonio Marcello qui dure nimiũ ne inerudite dicam exponit. Ita ut ignoraſſe uideatur nutricios & alitores magnorũ nobiliũ magnos & ipſos ſemp fuiſſe. Et ab ipſo alitore & nutricio: Acete mortẽ pallantis quẽ aluerat & loco filii habebat multo triſtius deplorari: q̃ ſi uel Euãder ipſe fuiſſet occiſus. Sic aꝑ Homer. phœnix Achillẽ habuit: quem educaſſe filium ſemper appellabat pro alumno. Permanere ſimiliter cũ. r. finiẽte ſyllabã ante. m. ſcribitur ubi per. ut ī aliis dixímus ad finem uſq; perducit. Plin. nepos. Tunc demum lente cunctanterq; ueniunt: nec tamen permanent ſed ante finem recedunt aliquando uero: p ipſum prouolde ponit: ut permagnum ideſt ualde magnũ. Tormentum ſimiliter habet. r. ante. m. & a torqueo deducit. Eſt generale uocabulum omnium machinarũ bellicarũ ingentia ſaxa torquẽtium Ante. n. ſimiliter poteſt. r. p̃cedẽtẽ ſyllabã termiare ut taberna: quæ ea dicit ubi opera ipſa cæteræque merces uenditantur. Et quædam uocant lanaria: quædã uinaria: q̃dam olearia: & mille huiuſmodi

unde opifices & tabernarii uocanť Cice. L. Flacco: Opifices & tabernarios atq; illā omnē facē ciuitatū qđ ē negocii cōcitare. Et differt ab officina: qa officina ē statuarii: fusoris: flatoris: celatoris: excusoris: uictrarii: pictoris: futoris: fabri: q multiplex ē ut lignarius: & hic nō unius generis: ferarius nec hic simplex: lapidarius: qui ī multas & ipe diuidiť species: Nōnunq̄ uero & pro uno eodemq; loco officinam & tabernam positam cōperi: ut sutrina in q̄ calcei & fiunt & uenduntť: ut in dictione ergastula uidebimus: q̄dam ēt suū nomen secū habent ut hæc ipsa sutrina sutoris: aurificina aurificis: cauponis caupona. Tamen & eam quæ uinū uenditat: cauponā uocamus. Quidam malunt dicere coponam cum .o. ī prima pro loco argētariā quidam pro artificio & argentarium pro artifice assumpscere. At Cicer. Liuius & ēt alii quamplures antiqui pro eo accipiunt: qui uulgo campsor diciť. Vnde Plautus ī curgulionē trapezitā & argentarium ꝑ eodē accæpit. At qui munitiores sunt numularii a nobis & mēsarii dicunť: a græcis uero collyuistæ: fabrica uero ꝑprie ē lignarii. Carniū similiter scribiť: & non est locus ubi caro salsa suspendiť: sed caro ipsa: ut si cōtentum pro cōtinente sumať: ut similiter calciariū pro calceo poniť: cibaria pro cibis. Ante. p. consimili mō potest. r. præcedentē syllabam terminare: ut corpus: quod nō solū ꝑ massa & artubus & membris compacta: sed ēt pro sola carne auctores posuerunt. Cice. ad Gallum. Ego cogito comorari quoad me refitiā. Nam & uires & corpus amissi: sed si morbū depulero: facile ut spo illa reuocabo. Quī. in qnto: Hæret astricta undātis ossibus cutis: & in fame sua hoie cōsumpto. Iā mēbra sine corpore. i. sine carne. Quod ēt significauit Martialis cum ait: Viuebant laceri mēbris stillantibus artus. Inq; omni nusq̄ corpore corpus erat hoc est ī corpore illius nō erat caro. Puerpera quæ a puero & pario cōponiť. Nā mulieres illas dicimus: q̄ proximis diebus matres sunt factæ. Perpessus qui laboriose ē passus ꝑpluere hoc ē ꝑmedium alicuius pluere. Nā ex his est in quibus: per quasi mediū indicat. Quint. in. v. de institutione oratoria: cū cœnaculum īquit eius perplueret. Vsurpare uero ab usu discendit. Vnde est quasi præter usum capere: & tunc quoq; ē cū q̄dā auctoritate dicto aut facto præter cōsuetudinē utimur siue usitamus. Cicero in oratore: Post inuēta conclusio est: quē credo usurpaturos illos fuisse: si iā nota atq; usitata res esset: quam iuentā usurpare magnos oratores uidemus. Ante. q. similiter finire pōt syllabā. r. ut arquitenens quasi arcitenens: hoc est arcū tenēs. Vir. in. iii. æneidos: Quam pius arquitenēs oras & littora circū. Ante alterā potest similī mō. r. syllabā termīare: ut currus scurra hoc est ut qdam fingūt: quasi sequens curiā. Nā ꝑprie is est: qui risum ab audientibus capta. Exhorreo. i. expauesco & sp accusatiuum exposcit: ut exhorreo hāc rē: at abhorreo ab hac re: aliud significat: ut supra uidimus. Torreo uero ī una eadēq; uoce diuersas hēt significatiōes: & tam uro q̄ uoluo seu uerto significat. Vir. ī tertio georgicoꝝ. Iam rapidus torrens sitientes sirius indos. i. urens. Lucanus in septimo ingentes fato torrente ruinas. i. uertēte uel uolueute. At seró seras primæ coniugationis: quod est claudo claudis ꝑ unicū. r. scribiť: unde sera q̄ claudimus: similiter ꝑ unū. r. scribi debet. Iuuenalis ī satyra Credo pudicitiam īquit: Pone serā cohibe sed quis custodiet ipsos Custodes. At uero serra ꝑ duplex. r. ea diciť: quam uulgo secam noīamus. Ante .s. pōt ēt. r. syllabā terminare: ut morsus: uersatilis: de quo in dictione scæna uidebimus. Persequor q̄ in malā partē & in bonam accipi pōt. Nam ī malā idem est quod īsequor & insector. In bonam uero cū ꝑsequor. i. ꝑseuero exequi qđ agere cœpam: & differt secūdū aliquos a ꝑsequor qđ actiōem quā dā significat: quæ alterius affectum in alterꝝ denotat: & nunquā fere ablatiui comitatu caret: ut ꝑsequor te oculis charitate honore uersibus cantu cōuiciis odio. Vereꝝ nōnunquā idem qđ ꝑsequor: & ī malam ac ī bonā partē designare uideť: ī malam quidem: ut Virg. libro tertio æneidos: ꝑsequitur surgens a puppi uentus euntes. i. īsequitur. In bonam uero: hoc est cum perseuero exequi quod agere cœperam est idē. Virgilius libro secundo æneidos: cū ait de Sinone. Prosequiť pauitans & ficto pectore fať. Idem in sexto. Prosequiť lachrymans longe & miseratus euntem. Versus quod aduerbiū est: ut tenus & semper postponiť: ut italiam uersus Siciliā uersus quin & ad castra uersus: ut in forum uersus Cicero in Lælio. Qui primus in forum uersus īstituit agere cum populo. Liuius libro primo: Ex superiori parte ædium in nouā uiam uersus habitabat enim rex ad Iouis statoris œdem populum: Tanaquil alloquiť. Vnde ait Priscianus: Sūt q̄dā unā loci significationem habentia: quæ est ad locū: ut horsum seorsum deorsum sursum siniſtrorsum dextrorsum. Similiter aduerbia ostēduntť compositā: Italiā uersus: siciliam uersus quæ ipse accētus ostendit esse compositā. Nisi dicamus qđ uersus īclinat sibi suprapositā nominata. Perscribo usq; ad finē aliqd scribo designat. Liuius in initio suæ historiæ. Facturus ne operæ p̄ciū sim: si res gestas populi romani ab initio ꝑscripserim. Persuadeo similiter quod est cū effectu suadendo prorsus īduco. Cice. in philippicis. Duo tantum tempora inciderunt: qbus aliquid contra Cæsarem Pompeio suaserim: ea uelim reprehendas potes. Vnū ne quinquēniū Cæsari imperiū ꝑrogareť: alterum ne pateret fieri: ut absentis eius ratio haberetur. Quoꝝ si utrumuis persuasissem: in has miserias nūq̄ īcidissemus Suasit ergo & non persuasit Cicero Pōpeio. Vnde persuadere est in effectu. Suadere uero in actu itēq; dissuadere. Nā suasor & dissuasor nisi persuadeant: nihil effecerūt. Ideo ait Quintiliāus: partem deliberatiuam officiis cōstare duobus suadendi & dissuadendi: nō dixit ꝑsuadendi. Quoniā oratoris officium in euentu non ponitur: qualis ē persuasio. Neq; eius ars est ꝑsuadēdi: sed suadēdi: & dissuadēdi ī deliberatiuo genere. In uniuersam autem benedicendi. quod est in actu non in euētu Versipellis similiter habet. r. finientē syllabam ante .s. Et is dicitur qui facile uertit pellē: hoc est ultum & apparētiam. Versutus uero teste Cicero. i. tertio de natura deorum a uersando dicitur. Vnde ait uersutos appello: quorum tanq̄ celer rota mēs

uersatur. At pſona teſte C. Faſſo ī libris de origine uocabulorum a perſuadendo deducit. Nam caput inquit & os cooperimēto perſonæ tactum undiq; unaq; tantum uocis emittendæ uia peruium: quo niā non uaga neq; diffuſa eſt ī unum tātummodo exitū collectam: coactamq; uocem is magis claros canoroſq; ſonitus facit. Quoniam igit̄ idumētū illud oris clareſcere: & reſonare uocē facit ob eam cauſam perſonam dicta eſt. o. littera propter uocabuli formā productiore. Ante. t. ſimiliter poteſt. r. ſyllabam terminare: ut pertinax: qui nimis eſt tenax. uertex qui a uertor deducitur. Nā teſte Quintiliāo eſt contorta in ſe aqua: uel quicquid aliud ſimiliter uertitur. Virgilius in. i. Ingens a uertice pontus: inde propter flexum capillorum pars ſumma capitis ſic dicitur: Ex quo & in mōtibus eminētiſſimū recte dixeris hæc omnia uertices. Vbertim aduerbiū eſt ab ubertate deductū & ſignificat copioſe. Apertile ſimiliter ſcribit̄: & ſignificat quod aptū eſt: ut Ouidi. de triſtibus. Aſpicis a dextra latus hoc ad apertile tauri. Libertius & libertus a libertate dicūtur: & in hoc differunt teſte Laurentio meo Vallē/ſi: quod libertinus relatiuum eſt ingenui. Libertus relatiuum eſt patroni. Nam licet unus idēq; ſit libertinus & libertus: per libertinum tamē ſignificamus cōditionem hoīs ſicut p ingenium: per libertū uero ſignificamus priuatum quendam reſpectū ſicut per patronum. ideo libertinus adiectiuum eſt ſicut ingenuus. Libertus ſubſtantiuum ſicut patronus: ut libertinus homo: libertina mulier: libertiæ cōditionis. At non libertinus Cæſaris: ſed libertus dicitur: ut Meſſalinæ liberta: Claudii libertus: Agrippinæ libertus: Impertior ēt cū. e. ante. r. teſte priſciano licet a partior cōponatur. Ante. i. conſonans pōt ēt. r. ſyllabā claudere: ut piurus. i. qui iuſiurandū uiolat. Per iucundum. i. ualde iucundū. Ante. u. conſonans ſimiliter: ut coruus: proteruus: hoc ē q uerbis aut factis eſt cōtumelioſus. Cicero pro Cælio: ſi uidua libere ꝓterua petulanter diues effuſæ libidinoſa uiueret: & reliqua. Nam ꝓteruia leuior eſt contumelia: Procacitas maior: petulantia maxima. Vnde ꝓcaces quoq; meretrices legimus quæ mordaciter & iniurioſe loquūt̄: qualis Bacchis terentiana. ideo ait Cice. in ſaluſtium ne in idē incidā uitiū procacitatis: quod huic obiicio. Et iteꝝ enim nō procacitate linguæ uitæ ſordes eluuntur. Sane petulantia laſciuia eſt. Ouidius Quin ēt ut poſſem uerbis petulantius uti: Non ſemel ebrietas ē ſimulata mihi: ideſt licētius & laſciuius. Dicero ī ſaluſtium. Nam quod iſta inuſitata rabiæ petulanter in uxorem filiamq; meā inuaſiſti. Idem in eundem: Deſine bonos petulantiſſima īſectari lingua: & ide petulcus. Virgilius ī quarto georgicorum. Hædiq; petulci: Nam ſolent hædi iniuriam facere per aſſitatem quandā tranſcendēdo ſeptem: & in alio loco penetrando: quæ nimia petulātia eſt. Peruicacia uero uix ab obſtinatione differt. Interuetere autē rem aut commodatam aut depoſitam aut creditā callide doloque ne domine reſtituatur efficere. Cicero in Verrem cādelabrum quod rex ægypti Ioui Capitolino dono tulerat a Verre: q illud commodato a rege accæperat: interuerſum eſſe conquærit Marcellus iuriſcōſultus. Si duo inquit hæredes rē apud defunctum depoſitam dolo interuerterit & reliqua. At iuertere eſt q̄ſi ī cōtrariū uertere: ut ueſtem aut pellem: ſeu etiam uerba præpoſtere pronunciare Peruigilare ſimiliter ſcribit̄: & ex his eſt: in quibus. per. uſq; ad finem cōducere denotat. Nā que eſt totam noctem inſomnē ducere. Martialis ī epigrammatibus. Nam uigilare leue eſt peruigilare grauæ. Sane pernoctare unde pernox dicit̄ a per uigilando differt: quod hoc ītердiu quoq; fieri poteſt: illud uero tantūmodo noctu. Nā peruigil draco dictum eſt: nō quod pernox eſſet: ſed quod nūquā dormiret ſemper uigilans. Ante. x. poteſt. r. ſyllabam finire: ut Xerxes.

De ſyllabis deſinentibus in. s.

N dictionibus ſimplicibus nullius mediæ
i ſyllabæ eſt terminalis: niſi altera. s. ſequente. Nam paſcua: luſcus: coſmus: proſpera: teſtis: quæ omne ſimplices ſunt: cum ſequente cōſonante detinent. s. At in compoſitis ante. c. poteſt ſyllabam terminare: ut abſcōdo obſcurus oſculū: qā & baſium eſt & paruū os deſignat: Baſium: ut Virgilius in primo ænei. Oſcula libauit natæ ideſt leniter tetigit: ut probe interpretatur Seruius: Sed pace eius dixerint errauit Priſcianus credens nō & ſignificatum primitiui detinere: cōtra quod eſt Horatii auctoritas in odis ad Lydiā. Oſcule quæ unus quita parte ſui nectaris imbuit. Ouidi. in primo metamorphoſeon de Daphne: Videt igne micātes ſideribus ſimiles oculos. Videt oſcula quæ nō ē uidiſſe ſatis oſcula ꝓ ore poſuit ī forma diminutiua: ante. m. ut trāſmigro: qā eſt in longioris loci domicilii habitationē ue muto: ante. p. ut diſplicet: aſporto ꝓ abſporto. Ante. t. ut diſtermiat: diſtuli: abſtereo. Verum ante alteꝝ. s. in ſimplicibus & compoſitis reperitur. In ſimplicibus quidem ut caſſo caſſas: uerbum & ide caſſus: laſſo laſſas: & inde laſſus ac laſſatus. Iuue. i. ſatyra: Credo pudicitiam: & laſſata uiris nondum ſatiata receſſit: & ī eadem ſatyra Cū laſſata graui ceciderūt brachia maſſa. At laxo laxas p. x. aliud ſignificat. Nā dicimus laxas habenas: Virgi. Laxas ſciret dare iuſſus habenas. Laxā licētiā laxas ianuas: laxamus clauſtra. Virgili. Laxat clauſtra ſi nō. A ſedeo ſeſſum: & inde ſeſſiles lactucæ dicuntur quaſi ſedentes. A pateo paſſus: ut Virgili. in tertio æneidos. Et pater anchiſes paſſis de littoræ palmis. Idē in ſecūdo Paſſis priamea uirgo Crimi/nibus. Deſcendit ēt a patior ſed aliā hēt ſignificatiōnē. A iubeo iuſſus huius iuſſus & huic iuſſui quartæ declinatiōis & generis maſculini. Nā nō tuo iuſſo: ſed tuo iuſſu dicimus: ī plurali uero ſecūde ē declinationis & generis neutri. Virg. in buco. Accipe iuſſis Carmina cœpta tuis: & in q̄rto ænei. Ille pr̄is iuſſa exequit̄. Caſſis etiā per duplex. s. & duplicis ē generis ac declinatiōis. Nam hæc caſſis huius caſſidis galea q̄dam eſt. Iuue. in ſaty. Oibus in terris. Lorica & fracta de caſſide buccula pēdens. At hic caſſis huius caſſis eſt laqueus uel ræte Virgi. lib. georgicorum quinto. Aut inuiſa Mineruæ Laxos ī foribus ſuſpendet arena caſſes. Ouidius īcidet in caſſes præda petita meos. Paſſim ſimiliter quod exponit Seruius ideſt ubiq; ego magis a paſſu deductū

puto: quaſi paſſu diſtante uel ſparſim. Nam grex paſim paſcit. i. ſparſim potius q̃ ubiq; hoc ideo qa aliquid interualli eſt: inter pecudem & pecudẽ. Nõ tamen dicimus herbam eſſe paſſim i prato: ſed magis ubiq; Poma tamẽ ſtrata ſub arbore magis paſſim q̃ ubiq; Virgili. in buco. Strata iacẽt paſſim ſua quæq; ſub arbore poma. Ponitur etiam a Lactãtio pro undiq; quando ait. Cumq; his numerus condendæ urbi parum idoneus eſſe uideretur: conſtituit aſylum: quo paſſim confugerunt ex finitimis locis in cõpoſitis uero dictionibus reperitur. s. ante alterum. s. ſyllabam terminare. Quando alia littera i. s. cõmutata fuit: ut aſſilio: quod ẽ inuado uel aggredior: & ex ad & ſalio quod eſt ſalto componitur aſſumo & in multis aliis: ut ſupra uidimus cũ de. d. ante. s. tractaremus. Ante. i. cõſonans põt ẽ. s. ſyllabam terminare: ut diſiectus & alia nõnulla.

De ſyllabis deſinentibus in. t.

Priſciãn auctore ſupiorẽ finit ſyllabã: neceſ-
a ſe ẽ ſequentẽ quoq; ab ea incipere: ut mitto. Cotta attinet atticus: de quo ſane miror: cũ eodem teſte in libello de. xii. carminibus Virgilii hæc dictio poſtq̃ ex poſt & q̃ componat. Similiter atq; atqui etenim in. t. præcedentem ſyllabam finiunt: nõ ſubſeq̃nte. t. in alia. Nec eũ de ſolis ſimplicibus itellexiſſe dicere poſſumus cũ attinet quod ille p exẽplo iduxit: ex ad & teneo ut idẽ ſupra oſtẽderat cõponit. Quare p̃ter ea quæ dixit hoc quoq; cõſiderandũ puto: ipm uex dixiſſe tantũmõ in ſimplicibus dictiõibus: quæ ſi habeant mediã ſyllabã terminatã in. t. neceſſe ſit ſequentẽ quoq; a. t. icipere. In cõpoſitis uero id fiat dũmodo. t. pueniat ex cõmutatiõe alterius lr̃æ. Nã tũc quoq; ea fit cõmutatio cũ ſequẽs a. t. icipit: quemadmodũ ſupra oſtẽdimus in cõpoſitiõe ad præpoſitionis cũ dictionibus incipientibus a. t. ut attingo ex ad & tango: attraho ex ad & traho: attracto ex ad & tracto & ſimilia. At in ſimplicibus id certũ comperit: ut reliqua eius exẽpla oſtẽderũt. Sane legitime p unum. t. ſcribit: cũ antepenultima breuietur: Iuuenalis in ſatyra. Natali coruine die. Legitime fixis ueſtit tota tabellis Porticus. Sed dubiũ uidetur de hac dictione littera: an p unicũ. t. uel duplicatũ uel. ct. ſcribi debeat. Quod cũ ex deriuatione compoſitioneq; compræhẽdi poſſe exiſtiment. Dicũt qdam nõ magnæ auctoritatis uiri ut Vguitio: & alii nõnulli litteram a lego: & iteq; cõpoſitã eẽ. Hoc quæ ex teſtimonio Priſciani in initio de octo partibus orationis aſſerere uidentur: qui ait. Dicitur aũt littera uel quaſi legitera: eo quod legẽdi iter præbeat: uel a lituris ut qbuſdam placet: quod plærũq; i cæratis tabulis antiqui ſcribere ſolebant. Namq; litura complanatio quædam eſt & a lino linis deſcendit: quod eſt cõplano Cicero in. iiii. uerrinarum. Tabulæ ſunt in medio: quæ ſe corruptas interlinitas eſſe clamant. Paulus iuriſconſultus ad legẽ aquiliã corrupiſſe tabulas recte dici: & qui eas interlinierit. Et teſte Priſciano libro decimo facit i ſupino litum. Qui ergo uolũt a lego litterã deduci: cum unico. t. ſcribẽdam eẽ dicũt: eo quod lego primã corripiat: & per cõſequens littera primã corripe debet. Sed quia oppoſitum noſtri poetæ obſeruant q ut uidebimus illius primã ſemp ꝓducũt. dixerunt alii nõ a p̃ſenti eius uerbi: qđ ẽ lego qa primã corripit: ſed a ſupino qđ ẽ lectũ lectu lr̃a deduci & obid quoq; cũ. ct. ſcribẽdũ uolũt: q̃ſi eas duas lr̃as a ſupio aſſumat. Quiuero a lino hoc ẽ ab eius ſupino: qđ eſt litũ litterã deduci putãt: cũ tam i p̃ſenti quã i ſupino primã lino corripiat: ut Vir. in. iiii. geor. Et paribus lita corpora guttis. Luc. i. viii. Illita tela dolis nec martẽ cõminus uſq̃. Sicq; uiſum nr̃is primã eius: qđ eſt littera ꝓducere dicũt aliud. t. addẽdũ eſſe & cum duplicato. t. ſcribi debere: ut notetur primam in ea dictione producendam: & non corripiendam eſſe. Itaq; nos ſempre cum duplicatio. t. & nũquã alio modo in antiquis marmorum inſcriptionibus ſcriptam aſpeximus. Et ſic quoq; a doctiſſimis noſtræ ætatis ſcribi uidemus. littera igitur cum duplici. t. ſcribitur & ſignificat principaliter litteras illas indiuiduas: ut. a. b. c. Aliquando uero per litteram ipſam ſcribentis manũ itelligimus: ut Cice. ad Atticum. Nam Alexidis manum amabam: quod iam ꝓpe accedat ad ſimilitudinem tuæ litteræ. Nõnunquã uero & uerbum aliquod ſeu modis q̃ uerbum denotat: ut Cice. ad Cælium. Scribit ad ſe nullam litteram: Bibulum miſiſſe. Nam ut uehemẽter rem extenuaret non dixit uerbum aut ſyllabam: ſed litteram at in plurali epiſtolam deſignat p̃terq̃ apud poetas qui littera pro epiſtola uerſus gratia i ſingulari ſemper utuntur: ut Ouidi. in heroidum epiſtolis iquit. Quam legis a rapta briſeide littera uenit. Itaq; dicimus unam epiſtolam. unas litteras duas epiſtolas binas litteras: Nam Cice. per epiſtolam filium culpauit dicens. Male autem dixiſſe direxi tibi litteras duas. Cum litteræ quotiẽs epiſtolam ſignificãt: numeri tãtum pluralis ſint: & duo ad ſingularia referatur. Quod tale ẽ: ac ſi dicam: duas litteras ſcripſi: unam ad fratrem: alteram ad uxorẽ. Illud unam: & illud alteram ad litteram in ſingulari pro epiſtola: quod nõ reperitur referri haberet. Dicendum eſt ergo litteras binas: cum non dicantur bini niſi de his quæ ſunt numeri tãtum pluralis. Vt creabantur olim bini conſules: ideſt per ſingulos annos duo: hi bini incedũt: ideſt ſuo ordine duo & duo incedunt. Cice. in ſecũdo uerrinarum: inter binos ait ludos: qa ludi teſte Priſciano de põderibus quando ſpectacula ſignant: ſemper pluraliter dicuntur. Liui. i. xxv. libro. ab urbe ait. Et bina equeſtria arma ſimili modo dicẽdum ẽ: ſcribi binas litteras. i. unas ad fratrem alteras ad uxorem. Sed non dicimus ſcripſi bina teſtamenta cum ſingulare habeat & in plurali pluralitatem ſemper teſtamentorum deſignet. Sed dicimus duo teſtamẽta: unum fratri: alterum uxori. At uero poetæ licẽtia poetica hæc aliquando nõ obſeruant: ut Virgi. lib. ænei. Vni ait frænaq; bina meus q̃ nunc habet aurea pallas. Dicere. n. debuit more oratorũ: fræna duo. Sed de ternus & q̃ternus dubiũ uidet. An ternas litteras ſeu quaternas dicere poſſumus. Quod non poſſe dici Seruius ſup eundẽ. viii. cõfirmauit: ubi ait Virg. Horrendũ dictu dederat terna arma mouẽda. Quin & Virg. uſum fuiſſe figura poetica & trina arma dicere habuiſſe. qa arma tantum numeri ſunt pluralis. Ita ut ex illis ſit trina quæ apta

ſunt nominibus tantū plurālis & nō terna. Quod q̄ ſit efficax ipſe uiderit. Nam trina ſæpius coniunctum inuenimus cum nominibus numerum ſingularem habētibus ut ut Liui. libro. iii. ab urbe: antea inqt trina loca cōtētione ſumma patritios explere ſolitos. Et Hieronymus cum alibitū ad Marcellum inquit. Et trinam negationem trina poſtea confeſſione deleuit. Præterea quid Seruius dixiſſet ſi apud Virgi. foret quaterna arma: nunquid ponēdum eſſet quatrina. Verū uni & unæ & una pluralibus adiunguntᵉ nominibus: q̄ & pro ſingularibus accipi poſſunt: ut Saluſtius in catilinario. Hi poſtq̄ in una mœnia cōuenere pro in unam urbē: Aliq̄do ēt cū nominibus habētibus ſingulare: ut Virgilius in. ii. æne. Satis una ſuperq; uidimus excidia: p unū excidiū: & Lucāus in. iii. Totumq; ī partibus unis Bellorum fecere nephas: pro in una parte. Sed cū nō habētibus ſingulare in ea ſignificatione pro qua accipitur ſemp ponuntur in plurali. Dicimus ergo recte & oratoria obſeruatione: accepi abs te unas litteras: binas lras: ternaſq;: & quaternas acquinas: ſenas: ſeptenas: octenas: nouenas: denas: nec ſubiūgēdū ē. Quaꝝ alteri reſpōdi per ꝓximū tabellariū. Alteri nunc reſpōdeo ſed alteris. At de epiſtola apertū ē ut accæpi duas epiſtolas quaꝝ alteri iā reſpondi: alteri nunc reſpondeo. & utitur Ci. fere uerbo accæpi: ut accæpi epiſtolā: accæpi literas. Plini. uero nepos frequentius accæpi: niſi codices mēdoſos dicere uolumus. qd qd do tibi literas dicius tāq̄ tabellario. Do ad te lras. ſ. ad te pferē das: aliq̄do hæc duo cōiūgūf ut Ci. Dedi illi ad te literas. & Saluſtius Vulturtio lras ad Catilinā dat.

De ſyllabis deſinentibus in. x.

N. x. auctore Priſciano nulla ſimplex ſyllaba
i in medio dictionis terminatur. Sed ut puto excipitur ſextus dexter direxti in quibus. x. cum ſequente conſonante coniungi nō poteſt. Nā ut idem prius dixerat nunq̄ in capite ſyllabæ duplex poſita poteſt cum alia iungi conſonante: quare antecedentem ſyllabam finit. & ſic eius regula uniuerſalis eſſe non poteſt. Verum in compoſitis a præpoſitione ex remanet quidem præpoſitio nō nunquam integra nonnunq̄ uero abiicit. x. aliquādo autem commutat in aliam litteram. Remāe integra ſequente. c. ut excurro excretus. i. ualde excreſcēs ut excretos hædos apud Virgili: legimus excogito: hoc eſt per cogationem inuenio: quod ad res tantum incorporeas pertinet ut excogitauit argumenta rationes figuras cauſas. Excubiæ ſimiliter ab ex quod eſt extra idicat: & cubo deducitur atq; componitur: quæ diurnæ ſunt: ac nocturnæ: uigiliæ uero tantū nocturnæ. Ante. l. uero ſeruatur integra. ex præpoſitio: ut in hac ſola dictione ex lex. i. qui abſq; lege uiuit. Ante. p. ſimiliter remanet integra ex ut expello: expugno: quod expugnando uinco: ſed de opidis: de caſtris: de nauibus cæteriſque huiuſmodi dicitur. Nam ſi tecum cōſeram māus ac uincam: non te expugnaſſe dicat: explodo quod a plodo. i. plaudo compōiᵉ & nō tātū ſignat eiicio: ſed māibus cum ſono pulſantibus eiicio qualiter quoniā e domo e theatro ex aliquo conſilio pulſatiōe manuū eiicius: ut Cice. Iū rioſi paululū ſe moueat: extra nūero: aut ſi uerſus pnūciatus ē una ſyllaba breuior aut lōgior: exſybilaᵉ explodiᵉ. Vnde & exploſa ſnīa dicit: eo mō eiecta: ut idē cice. Quoniā Pyrrhonis Ariſtonis Herilli iampridem exploſa ſnīa eſt. Ante. q. ſimiliter manet itegra. ex præpoſitio: ut exequiro exq̄ſtor. i. ualde quæſtor. hoc ē in magno honore habitus. Ante. s. uero modo cōſimili: ex præpoſitio teſte Luranio antiquiſſimo auctore & papirião grāmatico li. q̄rto de orthographia itegra cōſeruaᵉ: ut exſicco: exſybillo. exequor & alia ſimilia: Quibus grāmaticoꝝ ratio obſtaᵉ uideᵉ: ut ſupra uidius: quū de. x. littera tractēus. Ego āt puto antiquoꝝ cōſuetudinē magis obſeruādā. Ante. t. uero abſq; dubitatiōe conſeruatur. x. ut extendo extorris: quaſi extra ſuam terram ex tempore dicere: hoc eſt ex improuiſo: & in præmeditatū dicere: nec domi compoſitam orationem afferre. Hinc uocatur ex temporalis oratio. Perſius etiam ait ex tempore uiuere. Aliquando uero ex tempore aliquid agere: eſt ex temporis conditione id cōficere. Cicero libro officiorum ſecundo. Quos credimus expedire rem & conſilium ex tempore capere poſſe. Idem libro tertio eiuſdem operis. Huius inquit generis quæſtiones ſunt hæ omnes in quibus ex tempore officium quæritur: ex tempore inquit quaſi ex temporis cōditione. Ex templo cum. e. in penultima ſcribitur. & ſignificat ſtatim uel ſubito: quaſi extra tempus: hoc ē temporis cōmoditatem: ut quidam ferūt. Virgi. in primo: Extemplo æneæ ſoluuntur frigore membra Abiicit uero. x. nonnunquam in compoſitione. ex. præpoſitio: atq; e. ſola remanet & non. ex. ut ante. b. quidem ebibo ebeo ebeas primæ coniugationis uerbum quaſi extra beatitudinem uado. Vnde beati teſte Apulegio grammatico illi dicuntur: qui fœlicitate aliqua ceciderunt. Ante. d. uero ut edico: quod ꝓprie eſt litteris aliquid iubeo uel ipero. Vnde edictum conſulum ſunt litteræ conſulum: quibus: aliquid iubent atq; imperant: Indicere uero uidetur potius per præconem aliquid denunciare: ut Dido apud Virgilium in ſecūdo æne. Templis indicit honorem. Ediſco ſimiliter componitur: & ē memoriter cōplector: de quo ſupra uidimus: Educo ſimiliter ex. e. & duco componitur. Ante. g. ſimiliter ut egero quod ex. e. & gero componitur: & eſt quaſi extra gero & euacuo egregius eodem modo: & q̄ſi extra gregē iterp̄taᵉ. Ante. l. ut elabor ex. e. & labor laberis componiᵉ. Et denotat eo modo periculum effugere: quo anguis lubricus: murena uel anguilla manu præhenſa lapſu fugit: quaſi extra manum labitur. Virgi. libro æne. ſecundo. Ecce autem elapſus pyrri de cæde polites. Eleuo ſimiliter ex. e. quod eſt extra & leuo componitur: q̄ſi imminuo & extenuo. Quinti. Nā qs ignorat qñ id longe ſit honeſtiſſimū ac liberalibus diſciplinis & illo quo eximus aio digniſſimum non uendere operam: nec eleuare tanti beneficii auctoritatem: ideo dixit Hieronymus ſuper id Iſaiæ. Eleuatū eſt ſuper luminare templi debuit tranſferri ſublatū ē ſed ad tollēdā ambiguitatē: ne qs putaret ſenſum eſſe talem: q̄lis eſt ſublatū eſt mihi palliū ad aliud uerbū recurſum fuit. Ante. m. ut emineo: quaſi ex

tra alios:hoc est ꝑ aliis maneo:emergo similiter ex tra uulgarem modum mergo.i.ꝓcedo. Iuuenalis .i.iii.satyra.Haud facile emergũt:quoꝝ uirtutibus obstat.Res angusta domi. Ante.n.ut enitor eodẽ mõ ex.e.& nitor idest conor cõponitur hoc ẽ ut ex tra conor.Vnde enixa & cõnixa quæ peperit.Vir.i buco.Ah scilicet ĩ nuda cõnixa reliqt.Enodes.i.sine nodis:ut Vir.li.ge.iii.Enodes trunci. Ante.r.ut eruo:qđ similiter cõponitur eodẽ modo sequente .i.cõsonante &.u.eiulo:quod est sublata uoce fleo: quod mulieꝝ magis est propriũ.Euẽtus similiter cõponitur:& in singulari quartæ est declinationis & generis masculini in plurali uero sæpissime a cerõe ĩ neutro genere & declinatiõe secũda exprimit ut li.de oratore:ex aliorũ inqt factis aut dictis aut euentis.Idẽ de diuinatiõe.Si euẽta quærimus: quæ exquirunt auibus:& ad atticũ.Semper enim causæ euentorũ magis mouent q̃ ipsa euenta.Euidens similiter & negociũ euidens id dicitur: quod uidetur aperte & intelligitur nõ qđ uidet & intelligit.Cõmutat autẽ ex ꝓposito cũ alia dictione composita.x.littera in aliam consonantem: & maxime quum sequitur.f.ut officio effingo:hoc ẽ ad alterius formã fingo:& quodãmodo fingẽdo repreſento.Cicero libro secũdo de oratore.Tum accedat exhortatio qua illũ quẽ delegerit imitãdo effingat atqꝫ exprimat.Quintilianus.Nã mihi uidetur.M. Tullius cum se totũ ad imitationem græcoꝝ cõtulisset:effinxisse uim Demosthẽis:Copiam platõis: iucunditatẽ Isocratis.Effigies similiter ab ex & fingo deducitur & cõponitur:Nã ẽ figura ad uiuã alterius similitudinẽ: uel ad ueritatis imaginẽ facti tam ĩ picturis q̃ in sculpturis.Præter hæc aũt quæ diximus nõnũq̃ ex absqꝫ compositiõe ꝓponitur dictionibus etiam incipientibus a.d.& ab aliis litteris ut ex dignitate ex utilitate ex usu ꝓ eo quod est ꝓ dignitate pro utilitate pro usu:uel ad dignitatẽ ad utilitatem ad usum.Sed cum præponit dictionibus icipientibus ab.r.semꝑ fere ab ipsa præpositione.ex.tollitur.x.ut e republi.Quintilianus.Sicut posse conceditur:eos saluos esse magis republi.sic q̃ puniri.E regione e re mea e re tua e re nostra Liuius lib.xxxii.Periade ac nos postulauerunt:quæ e re sua eẽnt:sed suaserint:q̃ nobis senserint utilia eẽ. Similiter Ci inquit.Erennibus laborabat: hoc est morboꝝ in renibus patiebat:Quid cum dictionibus icipientibus a quibusdam uocabulis etiã componit ut exaro idest scribo:quod ab ex & aro componitur: eo quod qui scribit in modum aratoris cõficere uideat.Exedo idest corrodo ab ex & edo: existimo ab ex & æstimo componit: ubi.æ. diphthõgus i.i.longã cõuertit:& idẽ est quod puto uel iudico:de quo in dictione æstimo ĩ sequẽtibus habebimus:& ab existimo existimatio descẽdit quæ opinio est atqꝫ snia.Et accipit aliquãdo quidẽ actiue.ut existimatio mea est.i.ita existimo.Aliquando uero passiue:ut homo magnæ existimatiõis.i. famæ & nois:quod cum oẽs magni existimẽt exoletus quod dnm est substantiuum significat scortũ masculum:& præcipue iam adultum.Dũ uero ẽ adiectiuum adultum simpliciter designat:sed raro reperit:ut apud Plautum. Reliqui domi exoletum uirginem.Exurio ab ex & uro: per interpositionem.i.ut nonnulli dicunt componitur.hoc est famen patior.Alii uero ab haurio per abiectionem aspirationis & primæ partis diphthongi:& ut Prisciã.plureſque alii grammatici atteſtantur.Omnia q̃ ĩ rio desinũt:ut exurio:cenaturio:scaturio:partu rio & similia meditationem significãt.Ideoqꝫ meditatiua uerba appellant.Quibus Laurẽtius Vallensis in elegantiis ad me missis nullo modo eẽtit:sed desideratiua magis atqꝫ optatiua uocari uoluit.Ita ut exurio idem sit quod cupio edere.Vnde Quinti.pater iquit filios exurit.Et Martia.li.viii. epigrammatum in omnibus uacerra quod cõclauibus consumit horas & die toto sedet cœnaturit Vacerra nõ cacaturit.i.cœnaꝝ cupit:nõ ut reliquũ. Similiter Cicero:ut aliquando dolor populi ro.pariat.quod iam diu parturit:Idem Liuius: & quod diu parturit animns uester aliquando parit:ubi affectum significar non cogitationem.Nonnunquã & pro suis primitiuis ponũtur:ut scaturio magis pro suo primitiuo scatet ponitur:quod est non solum aquarum:sed herbarum & cæteroꝝ sua spõte ubertim nascentium.

De syllabis desinentibus in.z.

i N.z.nulla syllaba desinit:nec ĩ dictionibus latinis scribitur sed in pegrinis tantummodo ac in initio dictionis:uel in initio mediæ syllabæ præcedente a uocali aut.n.aut.r.n. zacynthus zephyrus post uocalẽ in media syllaba: ut gaza.post.n.ut zinziber.Melanzophos nomen propriũ.post.r.ut Aribarzanes nomen uiri propriũ

Documenta generalia orthographiæ dictionum græcarum quæ latinæ scribuntur.

Nulla dictio græca apud latinos per.f. scribitur.

r Estat iam documenta quædam subnectere: quæ specialius ad orthographiã de qua intendimus conuenire uidentur.Vt illud primũ.Quod omnis dictio græca quæ latinæ trãscribitur nũquã per.f.ubi opportũe cadere posset: sed semper.ph.aspiratũ est scribenda : cuius rationem iam supra ostendimus quia antiquã nostram scripturam in dictiõibus græcis:quæ per.ph. secũdũ illoꝝ cõsuetudinẽ anteq̃.φ.litteram adinuenirent etiam postq̃ accæpimus.f.in ea præpositione quã habemus obseruare tenemur.ut cum de ea littera tractaremus ostẽdimus Excipiunt:aliqua. q̃ & si absqꝫ dubitatione græca sunt ex inueterata tamen consuetudine potius per ip̃m.f.q̃.ph.scribi cõsueuerũt:ut fama:fugo:foꝝ:fucus:fero:fur : furtum. Nam de fure & furto sic paulus iurisconsultus in titulo de furtis retulit:furtũ igt a furuo:ideſt a nigro dictum Labeo ait:quod clam & obscure fiat: & plerũqꝫ ĩ nocte:uel a fraude ut sabius ait:uel a ferendo ideſt auferendo:uel a græco sermone:quod φορ appellant:immo ut ait & græci a ferendo φορ dixerunt.Veꝝ teste prisciano in octauo:sum:fero: uolo & edo uerba anomala sine dobio a græcis assumpsimus.fragus etiam teste Seruio a φαγειν quod est comedere deducitur:& tamẽ cum.f.scribitur.Quid q̃ a fero traxisse uidetur.Ouidius uocabulum forda pro boue prægnante. Cum ait libro quarto fastorum Forda ferẽs bos ẽ fecundaqꝫ

dicta ferendo At famam & fucum nonnulli anti
quissimi etiam cum.ph.scripserunt.

In nulla dictione latina scribit.y.græcũ & sem
per in initio dictionis illud.y.aspiratur.

Vrsum & in nulla dictione latina.y. græcũ
r scribendũ est.Nam ut grãmatici testãtur:illud.y.græcũ nos tãtũmõ ob hoc suscepimus:ut proprium dictionum græcarũ scriptura rũ quas ab illis recepimus in transcribendo seruaremus.Cũ ergo p latinis dictiõibus ideſt nostrorũ habeamus græcas litteras itermiscere nõ debẽus. Et cum eiusmodi litera in initio dictionũ a græcis semp aspiret:& nos simili modo cũ eas dictiones transcribimus aspirare debemus ut grãmatici antiq & celebres auctores attestant.Vnde Papiam & alios nõnullos moderniores errasse cõstat: qui dictiones latinas p illud.y.græcũ etiã sine aspiratiõe pricipii scriptitarũt qđ absq; ulla ratiõe:uel approbatorũ grãmaticorũ auctoritate ab illis factũ fuit.

T.&.c.quæ in nominatiuo dictionũ nõ sunt: sed in aliis casibus accipiunt:nõnunquã aspirantur.

D etiã ulterius prospiciendum est.Si qua sit
a græca dictio uel latina:quæ in nominatiuo .t.careat & illud in aliis casibus quoquomodo suscipiat:nũq; eiusmodi.t.apud nos aspirat:sed absq; ulla aspiratõe a nobis trãscribi debet:ut Adamas Adamãtis. Xenophon Xenophõtis Gigas Gigantis:& inde gigantheus.Mars martis:euã euãtis cognomẽ Bacchi a uoce bacchãtiũ.Ouidius in qn to metamorphoseon.Et Iacchus &euã.Virgilius i sexto ænei.Euãtis origia circum Licet qdẽ accusatiuũ pluralẽ participii cuiusdã sine uerbi originẽ esse uelint ideſt Bacchantes & alia similia oĩa qui & simili mõ de.c.dicẽdum ẽ.q; si dictio nõ habeat illud in nominatiuo & i aliis casibus suscipiat:semper exile & nunq; aspiratũ scribendũ erit: ut pharnax pharnacis lynx lyncis & similia quæ semper apud nos non aspiratum suscipiunt.

Aspirationes quæ sunt apud græcos seruant in suis dictionibus apud latinos.

Mplius & hoc quoq; diligẽter obseruare de
a bemus: in oĩ dictione græca q̃ latinæ scribitur:ubi apud illos scriptũ est.θ.& nos quoq; per.th.aspiratũ scribere debemus.φ.& nos.ph.ubi .χ.& nos p.ch.simili modo aspirata scribere debemus.Quãdo uero in illis.τ.exile & sine aspiratiõe aut.ϖ.aut.κ.scriptũ fuerit:& nos simili modo.t.& .p.&.c.sine aliqua aspiratione transfere habemus.

Nos gamma in.n.nostrum conuertimus.

Ec illud sane p̃termittẽdũ est:qđ ubicunq;
n in dictionibus græcis apud nos scribitur.γ. ante aliđ.γ.uel ante.κ.uel ante.χ.qa nũq; ab illis eo loco scribitur.n.sed semp ipsum gãma: ut in ea litteta supra diximus & nostri huiusmodi dictiões transcribuntur: semp illud.γ.i.n.commutari debet:ut αγελλοϛ angelus: αγκυρα ancora αγχισηϛ Anchises & similes q̃s græcorum more antiquissimi romãorũ etiã cũ nostro.g.scripsisse refert Varro ut supra uidimus.

De p̃positiõibus græcis q̃do ap̃ nr̃os trãscribunt.

Præter hæc autẽ cũ plures sint græcorũ p̃po
p sitiones:q̃ cũ aliis dictionibus componuntur:& a nobis sæpissime trãscribunt.ĩ qbus nõ minima orthographiæ pars consistere uidetur & de illis sigillatim tractandum restat.

Syn præpositio.

Yn præpositio græca est: & cũ.y.græco scri
f bitur.Nec ea tantum modo:sed quæq; ab illa componũtur per.y.græcum similiter desinantur ut sillaba:quæ ex sin & λαμβανα:quod est accipio componitur Syllogissimus ex sin & λογιζομαι quod ẽ ratiocinor:Synodus ex syn & hodos quæ est uia quasi cõuentus sit uel cœtus componitur:& innumerabilia alia.

Cata præpositio.

Ata similiter p̃positio græca ẽ: & cũ.c.&.t.
c abs q; aspiratiõe scribitur. Itaq; dictiões oẽs ab illa cõpositæ p.t.exile scribuntur:& conseruant.a.nisi fiat impedimẽtum i ante habitis expræssum:cũ de aspiratione loquæremur: hoc ẽ cũ dictio sequens:cum qua componitur a uocali aspirata initium sumit.Nam tũc quoq; ut ostẽdimus abiicitur.a.&.t.exile in.th.aspiratum conuertitur. Exemplũ primi sit catalogus: catarrus: cateracta: cuius ultia cũ.ct.scribit:catorthoma:ubi abiicit.a. pp sequẽtis dictiõis uocalẽ.cũ qua cõponitur:&.t: ipsum exile cõseruat:qa uocalis illa minime ẽ aspirata & in penultima cũ.th.aspirato scribit:quia ab ορθοσ quod est rectus deriuat quo uocabulo utit Cicero lib.primo de officiis dicens. Rectũ opinor uocemus:qđ catorthoma græci uocãt.At si uocalis cum qua componit aspiretur:non solũ ab ea p̃positiõe abiicit.a.sed ut præfato loco ostẽdimus.t. exile in.th.aspiratũ cõuertit:ut catholicus: quæ p .th.aspiratum scribitur:quia ea præpositio cata cõponitur cum holon aspirato quod apud nos dicit totum aut uniuersale.Similiter cathedra cum.th. aspirato scribit:& ex cata præpositione & hedra q̃ est sella componit.quare secundum ea q̃ supra diximus cum.th.aspirato & similia designantur.

Meta præpositio.

Eta similiter præpositio græca ẽ:& cũ.t.exil
m li.ẽt in cõpositiõe aliarũ dictionũ scribit: ĩ qbus &.a.quoq; cõseruat:nisi præfata sint impedimẽta ut metauola:quæ commutationẽ apud nos dicit.Metamorphosis quæ transfiguratiõem metaphora quæ translationem & similia.At cum .th.aspirato scribit methodus:quæ ex hodos aspirato componitur.Et conuenientissimo uocabulo a clarissimis auctoribus traducitur uia dũ p ratione accipitur.Sic Cornelius Celsus libro primo de arte medicinæ:methodũ apud nos significare dixit.Vnde Vir.lib.geor.primo.Ignaroscq; uiæ mecũ miseratus agrestes.i.rationes.Et in.xi.æneidos.Et si qua uiam dederit fortuna latino.i.rationem.

Epi præpositio.

Pi præpositio etiam græca est:& cum .p.nõ
e aspirato &.i.latino scribit.Vnde oẽs dictiones ab illa compositæ simili mõ scribunt nisi ut supra diximus ipediãtur:ut epitaphium:quæ cum.t.exili scribitur:epilogus:quæ apud nos peroratio:dicit:epigramma quæ iscriptio: Episcopus etiam cum.c.nõ aspirato qui ispector dicitur.Epitheton quæ in penultima cum.th.aspirato:& i ul-

tima cū .t. exili ſcribitur: apud nos Quintiliano te/ſte dicitur appoſitū alii adiectiuū. Epitagma. quod tributum ſignificat quo uocabulo comici quidē antiquiſſimi ut refert Panthenius utebantur. At uero quandoq; perdit .i. & remāet .p. exile quū ſci licet a uocali dictio cum qua componitur: initium ſumit: & non aſpiraſ: ut epodos quæ ex epi præ/poſitione: & ωδη qui eſt cantus componitur: nam gēus eſt carminis quod ad lyram cātabaſ. Martia. l. xi. ſcribebamus epo: cæpiſti ſcribere ceſſi: Aemu la ne ſtarent carmina noſtra tuis. Quandoque au/tem aſpiraſ ipſum .p. & abiicitur .i. quando ſcilicet cum dictione a uocali aſpirata initium habente cō ponitur: ut epheus q a noſtris pubes ut ſupra uidi mus dicitur: ephorus qui compōitur ex epi & ho ro quod ex inſpecto: quaſi ſuperiſpector. Quo uo/cabulo ſæpiſſime Cicero utitur pro quodam ma/giſtratu lacædemoniorum.

Peri præpoſitio.

Eri præpoſitio græca eſt: & cū .i. latino ſcri/
p biſ: quod ēt in compoſitione cōſeruat. Nec per conſequētiam aſpirare uocalis ipſum .i. quoquomodo perdit: ut periodus .i. circuitus uel anfractus. Nanq; componitur ex peri quod eſt cir cū: & hodos aſpiratio qd' ē uia. Pericles nomē fuit clariſſimi atheniēſis: de quo i ſua dictiōe uidebius & cōpōiſ ex peri: & cleos: q̄ ē gloria & aliæ ſimiles.

Apo præpoſitio.

Po græca ſimiliter præpoſitio dicif: & cū .p.
a ſine aſpiratione ſcribiſ. Vnde oēs dictiones compoſitæ ab apo per .p. nō aſpiratum ſcri/buntur &. o. uocalē cōſeruant: niſi impedimentū ſuperius expreſſum iteruēiat: ut apodixis: quæ de monſtratio a noſtris diciſ. Apocalypſis quæ cū .c. exili &. y. græco in penultima atq; .i. latino in ultia ſcribiſ: apud noſtros reuelatio interpretaſ. Apoco paſimiliter cū .c. nō aſpirato: & latie abſciſſio diciſ. Apocryphus cū. c. exili ſimiliter &. y. græco ſcribiſ apud nos abſconſus diciſ. Apologia reſponſio ſeu ſatiſfacio. Et ſimilia in quibus apo præpoſitio ītegra remanet &. p. ipſum abſq; aſpiratione ſeruaſ. Sed aſpiratur nōnunq̄ per modū ſupra expoſitū & perdit .o. ut aphoria: ex apo & horia componitur: antiqui quidam noſtri pro ſterilitate accæperunt.

Hyper præpoſitio.

Yper græca ſimilirer præpoſitio habetur:
h & cum .y. græco atq; aſpirato ſcribiſ. Vnde dictiōes oēs cū illa compoſitæ .per .y. græcū & aſpiratum ſcribuntur: quin &. p. exile ſemp̄ con ſeruāt ut Hyperbole ſupereminēs ſiue exceſſiuū. Hyporei hoc ē ultra boreā degētes: & ſimiles.

Hypo præpoſitio.

Ypo eodem modo græca eſt præpoſitio: &
h cū .y. græco aſpirato atq; .p. exili ſcribitur. Vnde omnes dictiones cum illa compoſitæ ēt per ipſum .y. græcū & aſpiratū ſcribunt: quin & .p. exile atq; .o. litterā cōſeruant: niſi ſuprapoſitum fiat impedimentū: ut hypotheſis: cuius pēultima .th. aſpirato ſcribitur: & eſt argumentum ſiue ma teria. Hypocriſis cū .c. ſine aſpiratiōe: & in ultia ac pēultima cū .i. latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris diſſimulatio: ut ſuo loco uidebius. hypotheca cu/ius penultima cum .th. aſpirato ſcribitur: & ē obli/gatio q̄dā. Abiicit ēt aliq̄ndo .o. & .p. aſpirat: ut hy/phen .i. ſubūio qua ſane dictiōe latini qdā uſi ſunt. Nāq; cōponiſ ex hypo p̄poſitiōe: & hen qd ē unū.

Anti præpoſitio.

Nti præpoſitio alia ex græcis cū .t. exili &. i.
a latino ſcribiſ: & in cōpoſitiōe literaturā ſer uat: niſi p̄nominatū fiat ipedimentū: ut an/tidotum antitheſis cuius penultima per .th. aſpira tum ſcribiſ: & dici poteſt: a noſtris obiectus: uel cō trapoſitio. Antipodes: qui aduerſus pedibus nobis oponi dicuntur. Quin & aliquādo abiicit .i. & aſpi rat .t. per modum ſupradictum: ut anthypatus .i. cōſul quo uocabulo nonnulli ex noſtris uſi fuerūt & poſt .th. aſpiratum .y. græcum detinet.

Dia præpoſitio.

Ia ſimiliter græca præpoſitio eſt: & per .i. la/
d tinū ſcribiſ: quod &. a. ſemper in cōpoſitio/ne cōſeruat: ut dialogus apud nos diſputa/tio: de quo i ſua dictiōe cū cæteris uidebimus. Dia logus criminator. Nāq; in ſua dictiōe uidebimus: deſcendit a diabolo quod eſt criminor.

Documenta q̄dam particularia orthographiæ ex q̄buſdā particularibus dictionibus concæpta.

Vbſequēter & aliæ q̄dā ſubnectemus docu
f cumenta: quæ ex cōpoſitione dictionum q̄ rūdam particulariū cōcipi poſſunt: quibus non parua orthographiæ ratio deſignari poterit. Vt eſt illud de compoſitis.

De compoſitis ab archos.

Mnia compoſita uel deriuata ab hac dictio
o ne archos: q̄ per .ch. aſpiratū ſcribiſ: & apud nos prīcipē prīcipiūq; & prīcipale deſignat p. ch. aſpiratū ſcribunt ad qđ ſi ſequtur .i. ſp cū .i. lati no ſcribi debet: ut architectus. Archiepiſcopus. Ar changelus. Hecatontarchus: ideſt cēturio. Archi/damus. Archidamas: nomia uirorum propria: de quibus meminit Plutarchus.

De compoſitis ab hippos.

Vrſus oīa deriuata aut cōpoſita ab hac di/
r ctiōe hippos q apud nos equus dī: & cū .i. la tīo aſpirato & duplici .p. ſcribiſ: eodē mō cū .i. latio aſpirato & duplicato .p. ſcribūt ut Hipoda/mia quæ filia fuit Oenomai Helidis & piſæ regis: uxor Pelopis: ut i ſua dictiōe uidebius. Hipomāes de quo ſimiliter i ſua dictiōe habebiſ. Hippocētau rus. Hippocrates. Hyppolytus & alia q̄ plura de q bus in propriis dictionibus apparebit.

De compoſitis a poly.

Mplius & oīa cōpoſita & deriuata ab ac di/
a ctiōe poly: q̄ cū .y. græco ſcribiſ. & apd nos multū deſignat: p. y. græcū ſimiliter deſcri/būt: ut polydamas nomē ppriū troiāi qđ ex poly & damazo qđ ē dōito cōpōiſ. Polycrates ſimiliter a cratos qđ ē robur cōpōiſ nomē eſt uiri propriū. Polydorus de q bus in ſuis dictiōibus uidebimus.

De cōpoſitis ab hac dictione phyſis.

Imili mō & oīa cōpoſita uel deriuata uel ab
f hac dictiōe phyſis cuius prīa p. y. græcū ſcri biſ. & apd nos naturā deſignat ſimiliter. & illa p. y. græcū i prīa ſcribi debēt & i ſeq̄ti .i. latinū cō ſeruāt ut phyſica .i. naturalis. phyſiologus d naturis

differẽs:phisionomia naturalitũ norma & similia.

De compositis ab dictione philos.

Terum & oia cõposita uel deriuata ab hac
i dictiõe philos & philia:quæ apd nos amo
rem indicat & p.i.latinũ atq.ph.aspiratũ
scribitur similiter & illã scribi debent ut Philoso
phus philadelphia nomen est mulieris proprium
philargiria cuius ante pẽultia cũ.y. græco scribit.
Nã exargirion.qd apud nos est argentũ cõponit
& auiditas argenti seu auaritia trãsfert: Philippus
& similia de qbus i ppriis dictiõibus ostẽdemus.

DECHIR.

Mplius & oia cõposita uel deriuata ab hac
a dictiõe chir:q cũ.ch.aspirato &.i.latio scri
bit:& apud nos manũ significat eandẽ pr
sus litteraturã conseruant hoc est cũ.ch.&.i.latino
scribũtur ut chirurgia idest manuũ opatio chiro
theca idest manuũ uagina cuius ẽt penultima cũ.
th.aspirato scribit.Vnde & oia deriuata ab hac di
ctione theca cum.th.aspirato scribuntur ut biblio
theca hypotheca & similia

De cõpositis ab hac dictione theos.

Ossumus & in his cõplura mõ consimile re
p ferre.Vt oia cõposita uel deriuata ab hac di
ctione theos quæ cũ.th.aspirato scribit &
deũ significatsimili mõ scribunt ut theologia teo
logus theopõpus theodorus dorotheus q ex eisdẽ
cõponunt q si dei donũ uel donũ uel dei dicunt.

De THEORO.

Tem & deriuata quæq; a theoro: quod est
i speculor similiter per.th.aspiratum scribũ
tur ut theoria idest pspectus.Theorica idest
speculatio & similia.

DEPYR.

Imiliter omnia deriuata a pyr qui est ignis
f per.y.græcũ scribunt ut pyra q apd nor dr
rogus Piranis Pirrhus.i.ruffus & similia.

DE CHRYSOS.

Mplius & omnia cõposita uel deriuata ab
a hac dictione chrisos q apud nos dicit aur
per.ch.aspiratũ similiter &.y.græcum scri
buntur ut Chrises sacerdos quidam apollinis.Chri
seis illius filiæ chrisostomus os aureũ.Nã cõpositũ
est cũ stomos quod cũ.t.exili scribit & latinæ dicit
os & similia q in sequentibus uidebimus.

DE ARGYROS.

Vrsus & omnia composita uel deriuata ab
r hac dictiõe argiros quæ per.y.græcum scri
bitur & apud nos argentũ denotat cum.y.
græco similiter conscribũtur ut philargitos.i.aui
dus argẽti lithargirium.i.lapis argenteus & alia q
in sequentibus apparebunt.

STHENOS.

Imili mõ oia cõposita uel deriuata a sthe
s nos quod apud nos dicit Valẽtiã siue robur
chũ.th.aspirato scribunt ut Demosthenes
idest populi robur: Antisthenes cõtra ualentia Ca
listhenes idest pulchritud nes potẽtia & similia.

CLEOS.

Vin & oia composita uel deriuata cleos: qd
q apud nos dicit gloriam cum.c.nõ aspirato
scribũt:ut Cleomides.Aristocles.Pericles:

& alia q plura q:in sequentibus apparebunt.

CRATOS.

Tem composita oia uel deriuatiua ab hac di
i ctiõe cratos:quæ apud nos robur dicit: uel
imperium cum.t.&.c. exilibus scribuntur:
& Hippocrates medicus fuit summus.Menecra
tes medicus similiter fuit de quo meminit Plutar
chus in dictis laconicis:Melicratum & similia qui
plurima in sequentibus uidebuntur.

ARISTOS.

Mplius & q q cõposita uel deriuata ab hac
a dictiõe aristos.i.optios cũ.i.latino &.t.exili
scribunt:ut Aristoxenes: Aristocrates: Ari
stomeus:Aristides.Aristoteles: & alia fere inũera.

MACHE.

Vrsus & oia cõposita seu deriuata a Mache
r q ẽ pugna p.ch.aspiratũ scribunt ut Antia
chus:Anphimachus:Andromache: & simi
lia quæ in sequentibus designabimus.

NICI.

Tem & composita uel deriuata a nici:quæ ẽ
i uictoria cum.i.latino &.c.nõ aspirato scri
buntur ut Nicanor:Nicander:Nicteria:Ni
costrata:Nicolaus:Olympinices idest olympini ui
ctor & alia pene innumerabilia.

LYCOS.

Imiliter oia composita uel deriuata ab hac
s dictione lycos:quæ apud nos significat lu
pũ p.y.græcũ &.c.exile scribuntur:ut Lyco
phron:Lycomedes:Lycaon:& similia q plura.

AGATHOS.

Mplius & oia cõposita uel deriuata ab aga
a thos:qd apud nos dicit bonũ p.th.aspiratũ
scribunt: ut Agathocles Agathosthenes &
similia. PLISTOS.

Tem: & omnia composita uel deriuata ab
i hac dictiõe plistos:quæ apud nos dicit mul
tum:& cum.i.latino &.t.exili scribũtur: ut
Plistonax.qui filius fuit Pausaniæ.Plistarchus fili
us Leonidis Plistonicus:& similia.

PROTOS.

Tem & oia cõposita uel deriuata ab hac di
i ctione protos:q apud nos dicit primũ cũ.t.
similiter nõ aspirato scribuntur:ut Protosi
laus:Protomartyr:Proteus: & similia.Et hæc ha
ctenus quo ad huiusmodi nostræ orthographiæ
præcepta dicta sufficiant.

Quæ deinceps & quo ordine tractabunt.

Einceps dictiones qsdã secũdum alphabeti
d nostri ordinẽ p rectã orthographiã prosequ
mur:ĩ qbus multa declarare intendimus:q
alias difficillima uideri potuissent.Et icipiẽtes ab
a.littera per reliqua suo ordine gradiemur.

ABacus cum unico.b.&.c.asq; aspiratione
scribit dictio ẽ græca q apud illos dicitur
αβαξ:quã litteraturam antiqores nostri
sæpe seruabant.& hic abax huius abacis
teste Prisciãno.in.viii.declinabãt cuius penultima ĩ
genitiuo correpta erat.Sed frequẽtius abacus aba
ci ab auctoribus põit significatq apd aliquos mẽsã
sup q comedẽt cõsueuius uel ut aliis magis placet
sup q poteria uasa locãt.Vt Iuuena.de poeta paup

culo in satyra Vmbrii ait, Lectus erat codro pro/
cula minor urceoli sex Ornamentum abaci. Plini/
us li. xxxvii. Vasa inquit & auro & gemmis abaco/
rum nouem. i. sufficientia ad ornamentum abaco
rū nouē. Vnde Varro li. nono de origine linguæ la
tinæ ait. Itaq; sicut abacum argento ornari: & alia
disparia sic orationem: & ut puto quadratus erat
abacus. Ad cuius similitudinem hæ quadræ in q/
bus cōcisæ carnes disponuntur. abaci etiam uoca/
bantur. ut Plinius in eodem li. Pompeius uictoria
mithridatica primū in urbē mirrhina inuexit pri/
musq; lapides & pocula ex eo triumpho capitolio
adiudicauit quæ ptinus ad hoium usum trāsiere
abacis etiā eschariisq; uasis ex petitis. Et i eodem li
bro. Amplitudine nunq; paruos excedunt abacos.
Ex qua similitudine ut existimo tabella super qua
decuplationes fiunt abacus dicta fuit quin & ipsa
decuplatio. Persius in secunda satyra inquit. Nec q
abaci numeros & secto i puluere mætas. s. spernit.
Nā inde ēt cū calculi qdā fierēt abaculi uocabant.
Pli. in eodem libro ait. Veluti cū calculi fiunt quos
quidam abaculos appellāt. Sed cū de mensa quid
significet apud quosdā dubiū fiat. An ipsam cœnā
uel super qua comedit designet. Ego tanq; arbiter
honorarius diiudico mēsam primitus id sup quo
comedimus siue ligneū siue lapideum fuerit desi/
gnasse. ut Vir. li. iiii. geor. de Corytio loquēs. Qui
seraq; reuertens nocte domū lapibus mensas one/
rabat ineptis & in eodem libro: pars epulis onerāt
mensas & plena reponūt pocula. Horatius simili/
ter in. ii. sermonū inquit. Gausepe purpureo men/
sam pterfit acernā. i. de acere factā. idem ostendit.
Varro de lingua latina cum ait. Mēsam æscariam
cillibam appellabat & subdit ea erat quadrata ut
etiā nunc in castris est postea rotūda facta. Ex qui/
bus tractum puto mensam etiam pro prandio &
eduliis ut Iuuenalis i prima satyra. Cum de tot or/
bibus & iam antiquis una comedunt patrimonia
mensa hoc est uno prandio uel cœna.

A bantes cum unico. b. &. t. non aspirato scribitur:
populi sunt ionum inter achiuos: ut dixit herodo/
tus libro historiarū primo: alios dixit Orpheus in
argonautica eē iuxta pōtum. Rursus & alios dixit
aristarcus in secundū Homeri esse insulæ euboiæ.

A batos cō unico. b. &. t. exili scribitur apud nos in
accessibile interpretat: & ab. a. quod est sine βαλι
ζω uerbo: quod est accedo componitur. Vnde in/
sula quædam circa extra ægypti i memphitica pa/
lude posita eo noie a græcis dicta fuit: quia ad illā
ob limi & papirorum copiā difficilimus sit acces/
sus: ut in dictione Osiris latus explicabimus. Simi
li cognomine locus ultra ægyptū & æthiopias ab
antiquis uocabatur ubi primū nilus magno fra/
gore descendit. Dicente Lucano libro. x. Hinc aba/
ton: quam nostra uocat ueneranda uetustas. Terra
potens: primos sentit pcussa tumultus: & reliqua.

A bdere cum. b. ante. d. i eadem syllaba teste Prisci
no scribit. urbs fuit in Thracia quā testibus Soli/
no & Pomponio Diomedis & soror condidit & a
se cognominauit. Nec ide procul tirida oppidum
fuerat equorū diomedis stabulum quod Pompo/
nio teste cessit æuo: & eius tempore solum turris
uestigium perdurabat: quæ Diomedis turris etiā
tunc quoq; uocabatur. Sed abderat tandem senio
collapsa: a clazomeniis es Asia uenientibus ad ma
iorem faciem restituta deposita priori noie Clazo
mene ab illis nomen accæpit iuxta abderam uero
bistonium stagnum nominatissimum fuisse. di/
xit Herodotus. Et primam fuisse Democriti phy
sici in sua dictione dicemus. Et ab abdera abderi/
tes nomen patrium deducitur quod cum. i. latino
&. t. exili scribitur

A bydus cum. y. græco scribitur: ciuitas est helespō
ti ex latere asiatico. De qua Virgilius libro georgi
corum primo Ostriferi fauces tentantur abydi: &
directe ex opposito ad festum deposita iacet: ut
Museus poeta antiquissimus amorem ptractans
Lædri: & Hæro: hoc uersu ostēdit σηςοςεγηκαι
αβολος εσνετιονεγγυσιπογτον. Quē sane amo
rē tetigit Virgi. libro georgicorum tertio & Ouí/
di. i epistolis heroidū lepidæ ptractauit: ab abydo
abydenus deriuatur. Vnde Seruius in tertio geor/
gicoq; inqt Leāder abydenus & hero fuit festias.

A byssus per. y. græcum & duplex. s. scribitur. ē aq/
rum immensa profunditas.

A brotontium cum. t. nō aspirato &. i. latio scribit:
nomē ppriū fœmine: ut Gliceriū. Philorciū Dor/
ciū: Sopronium: q i hāc terminationē teste Prisci
no in. v. diminutionis ætatis siue adulationis ama
toriæ causa pferunt. Vnde abrotontiū ab: αβροvτ
quod est glabrum siue delicatum deducitur: & re
liqua similiter: ut in suis dictionibus uidebimus.

A bsinthiū cū. b. ante. s. licet apud græcos sit. ψ. qđ
magis ppriē p. ps. traduci dbuit: sed uicinitate lite
raq; placuit. p. i. b. cōuertere: qđ sæpius fieri ostēdi
mus: & seqntibus clarius p exēpla ostēdēus. Quo
niā & cū. i. latino utrobiq; acq; th. aspirato scribit
herma ē amara: aqua populi cognominati sunt q/
dā: q iuxta pontū teste Herodoto libro historiarū
sexto cappadociaq; ihabitāt. Vbi mons eiusdē iti/
dē nominis haberi dixit. Vnde Ouidius libro qui
to de tristibus ait. Cana prius gelido desinit absin/
thia ponto. Teste Plinio libro. xxvii. naturalis hi/
storiæ: eo in loco pecora pingescūt. ob qđ sine fel
le ſpiri illas dixit. q̄q̄ ut ait lōge italico sit amarius.

A bsyrtus cū. y. græco &. t. nō aspirato scribit quāq̄
apud græcos nō p. bs. sed per. ps. hoc est. ψ. scribat:
qđ ut diximus ex litteraq; affinitate nostri. p. in. b.
cōuerterunt. fuit Oete colchoq; regis filius. quem
Medea soror Iasonē sequēs i loco nō lōge a phasi:
dicto ab inde tomos idest incisio crudeliter lacera
uit: iuxta fluuiū scilicet absyrtū: i quem cōuersum
dicunt poetæ. Vnde putāt qdam puerq; illū Aegia/
leum primitus uocitatū. & ab flumine absyrto co
gnomen assumpsisse. Cū dicat Cicero li. tertio de
natura deoq;. Quid de absyrto fratre Medeæ: q
apud Pacuuium Aegialeus scribit. Sed ut subdit
prius nomē uetereq; litteris usitatius ē. Iustinus ue/
ro Agialeū illū uocauit libro q̄drageſſimo secūdo:

A bsis huius absidos cū. i. latino scribitur: ubi simi/
liter. b. loco. p. nostri posuerunt. apud nos indicat
arcum testudinem: seu fornicem testudineā: quin
& fornices: & descēdit ab απτομαι quod ē cōtin/
go: cum latera necessario contingat.

A cademia cū.e.ſine aſpiratiōe.&.i.latīo ſcribīt: corripitq; penultimā:fuit locus numeroſus ab athēis mille paſſibus diſtās ab Academo heroe teſte Eupoli ſic cognominatus.In quo uilla fuit deīde Platōis natiuitate nobilis:ut idē teſtat Eupolis. Et cū ī eodē loco Plato philoſopharet ſtudēdi uſu: & diſcipulorū freqntia:atq; mogē celebritate īſignis fuit.In eadē Fauorīo teſte Mitridates Perſarū rex Platōis ſtatuā cū his ſcriptis locauit.Mithridates rhodobati filius pſes muſis imaginē Platonis dicauit. Sillāonis opus huius uille exēplo teſte Pli.li. xxxi. naturalis hiſtoriæ.Cice.uillā.aliā ī italia eo cognomīe nomīauit:q̄ eſt ab auerno lacu puteolos tēdēntibus īpoſita littori & celebrat porticu ac nemore ibi cōpoſitis uoluminibus eiuſdē noīs: in q̄ mōumētū ille ſibi īſtituerat:huius ī parte ut pergit idē auctor eruperūt fontes calidi per q̄ ſalubres oculis celebrati carmīe Laurei Tullii fuit e libertis eius.

A chatana abſq; aliqua aſpiratiōe: & cum.t. poſt.c. ſcribīt:fuit ſiriæ ciuitas ubi Cambiſes diē ultimū obiit:ut oſtendit Herodotus lib.hiſtoriarū tertio.

A chaia cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur: regio eſt græcie: quæ teſte Herodoto libro hiſtoriarum ſeptimoprimo peloponenſus:poſtea danaa: deīde achaia dicta fuit:unde græci achæi atq; achiui & danai dicti ſunt. Cuius maxime clarū oppidum Corinthum fuiſſe dicunt:cum uſq; ad id protendatur ut lautius uidebimur ī dictiōe pelopōneſus.

A chæi cū.ch.aſpirato &.æ.diphtōgo atq;.i. latino ſcribitur:græci omnes ab Homero nōnunquam dicuntur: & puto ab achaia: uel ut alii dicunt ab Acheo antiquo rege.

A chæmēides cum.ch.aſpirato ſequēte.æ.diphthōgo:&.i.latino ſcribitur fuit comes infœlicis Vlyxi:ut oſtendit Virgilius libro æneidos quarto.

A chæmenes cū.ch.aſpirato &.æ. diphthongo ſcribitur aliæ prorſus ſine diphthōgo ſcribuntur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarū.iiii.primus perſarum Rex:a quo poſtea reges omnes perſie uſq; ad Darium deſcenderunt. Alius eodem nomine fuit Xerſis frater:ut idem oſtendit.

A chæmenidæ prima cum.ch. aſpirato &.æ. diphthongo:penultima cū.i.latīo ſcribīt:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum prīo tribus:ex qua perſarum reges originem contraxerunt.

A charis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur: dici poteſt la uerbum ſine gratia:nā ex.a quod eſt ſine & charis gratia componitur.

A camas cum.c.exili hoc eſt ſine aſpiratione ſcribitur:fuit unus teſte Homero libro ſecūdo & quito iliados thracū princeps ex his qui in auxiliū troianorum uenere. Alius eodē teſte libro undecimo eiuſdem nominis fuit filius Antenoris.qui tēpore belli troiani cælebs erat:& diis ſimilis habebatur.

A canthus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur: puerū fuiſſe dicunt conuerſum in florem ſui nominis Vnde de flore locutus uidet Virgilius libro æneidos primo cū ait. Et circū textum croceo uelamen acantho Seruius uero dixit eſſe nomē hærbe:quæ in aſſyria naſcit. Idem in pollionem: arborem eſſe dixit in ægypto ſemper frondentem:quod Virgilius affirmaſſe uidet libro georgicōrū ſecundo cū ait. Et baccas ſemper frōdētis acāthi. Significatq; proprie apud noſtros ſpinam uel dumum:quare ſpinis aſperam eam arborem dicunt. Eſt & eo nomine littoralis quædam urbs hæmathiæ: de qua in dictione artachæas habebitur.

A canthilis prima cum.c.exili penultima cū.th.aſpirato &.y.græco:ultima cū.i.latino ſcribīt.auicula quædam eſt:quæ & a nobis carduelis uocat. Nā ſic græce dicta eſt:qua inter ſpinas paſcatur.

A carnania cū.c.exili &.i.latino ſcribīt:pars ē epiri: ī qua teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ: maxime clarum ē oppidum leucas.hanc achelous fluuius ab ætolia diuidit.Siue ut ait Solinus pinduſ:qui acheloum parit:uocatur & eodem nomine regiuncula q̄dam aliam in ægypto:ut dixit Seruius ſuper quintum æneidos.

A ctaſta cū.c.&.t.exilibus ſcribitur.fuit teſte Heſiodo in theogōia nympha Oceani & Tethios filia.

A caſtus abſq; aſpiratione ſcribitur:fuit peliæ theſſalorū regis filius:ut ēt oſtendit Seneca in media.

A catalactos abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: uerſus dicitur:qui abſq; alicuius ſylla bæ defectu in fine legitime terminatur.

A cathes cum.ch.aſpirato &.t.exili ſcribitur: uir a Virgilio fuiſſe dicīt perpetuus Aeneæ comes Deducturq; ab αχοσ:q̄d eſt cura ſeu moleſtia eoq; moleſta cura ſemper reges comitetur dicente Virgilio libro æneidos ſexto.

Aeneas meſto defixus lumina uultu.
Ingreditus linquens antrum cæcoſq; uolutat.
Euentus animo ſecum:cuius fidus achates
It comites & paribus curis ueſtigia figit.

Eſtq; etiam primæ declinationis & facit in genitiuo Achatæ. Verū teſte Solino & Plinio libro trigeſimoſeptimo naturalis hiſtoriæ. Achates p̄cioſi lapidis eſt nomē. Quē ſicilia in ripis achatis fluminis primum dedit.deīde in aliis locis compertus. Quoniā & Pyrrhum:qui cū romanis bella geſſit: hunc lapidem in annulo habuiſſe dicunt: detinentem non artificioſas:ſed naturales nouem muſarū effigies:& Appollinem ipſum cum lyra ita diſcurrentibus teſte Plinio maculis:ut muſis quoq; ſingulis ſua redderentur inſignia.

A ceſtes abſq; aliqua aſpiratione ſcribīt. fuit crimniſii ſiculi fluuii filius ex ſegeſta troiana:quod Virg. libro qnto æneidos:tetigit cum ait. Troia crimniſio cōcæptum flumine mater Quē genuit:de quo latius Ouidius lib. metamorphoſeos.xi. Alius teſte eodē Ouidio libro.iii. Fuit nauta pauper: q̄ bachum puerū dormientē ī littore maris furatus ē.

A chelous cū.ch.aſpirato & unico.l.ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia:Oceani & tethios filius hic pro Deianira filia Oenei regis Calidonie ſorore Meleagri acri duello cum Hercule decertauit: eo q̄d illoq; q̄ſq; pro excellētiori uirtute uxorē illam petebat. Sed uidens ſe iferiorē Hercule: magicas decurrit ad artes. Et conuerſus primo in ſerpētem ab Hercule pene ſtrangulatus ē. Rurſus & cū in trucem tuaq; ſe cōmutaret. illū Hercules facto cornu ad terrā collīſit:qui deīde pudibundus ī calidone fluuio:& iuxta ſui nominis oppidū defluit: ſe abſcōdit a quo poſtea fluuius achelous ē appel/

latus. Et oritur a pindo theſſaliæ monte atq; ætoliã ab acarnania regiõe diuidit. Quare & acarnãus nonnunq; cognominatus eſt: ut Ouidius. Amnis acarnanus lætiſſimus hoſpite tanto: Tãdem in malia cum marce deſcẽdat. Vez ut Macrobius in Seruius ferunt: achelous generaliter aqua dicebaſ. Dicente Virgilio libro georgicorum primo. Poculaq; in uentis acheloia miſcuit undis.

A cheron cum .ch. aſpirato &.e. abſq; diphthongo a græcis & noſtris ſcribiſ q̃q̃ deriuatio .æ. diphthõgum requirere uidetur. Nam ab a quod eſt ſine: & χαίρω cũ .æ. diphthõgo: qđ apud nos dicit gaudium cõponitur & deriuatur: Sed quia breuem penultimã græci & latini eſſe uoluerũt ſine diphthõgo ſcripſere. Dicunturque a poetis ipſis fluuius ſternalis. Sed ut teſtatur Seruius in ſexto ænei. locus ẽ in campania nõ longe a baiis undiq; ſeptus. montibus adeo q; neq; orientem aſpiciat ſolẽ: nec occidẽtem: ſed diẽ tantum mõ mediũ. Nec quicq̃ ibi niſi p necromantiã: ſiue hois occiſionem fieri poterat. Vnde Aeneam dicũt occiſo ibidẽ Miſeno ſua ſacra compleſſe: & Vlyſſem ſimiliter occiſo Helpenore.

A cheruſia ſimili modo a græcis ſcribitur: palus eſt inter capuam & auerſam: per aperta plana uſq; prope cumas diffuſa quã græci quidem quia ab acheronte deriuari dicunt: cum .ch. aſpiratio cõſcribũt. Nonnulli uero quia ex inundatione fluminis accerrarum prouenire uolunt: abſq; aſpiratione ſcribendam dicunt: quaſi aceruſia: ſed apud plures aſpirationem comperi.

A cidia cũ unico .c. non aſpirato: & .i. latino utrobiq; ſcribiſ: ſignificat apud nos tediũ moleſtias curas.

A cidalia cum unico .c. non aſpirato & .i. latino utrobiq; ſcribiſ. Venus diciſ: & ut quidã ferunt ab acidia uerbo græco deduciſ: eo quod laſciuus amor uariis curis & moleſtiis amãtes impleat. Alii uero ab acidalio fonte in orchomẽo boetiæ ciuitate Veneri ipſi & gratiis ſacro.

A cylius prima cum .c. exili: & .y. rgæco penultima cum .i. latino ſcribiſ: nomen eſt uiri proprium.

A cyrologia prima cum .c. non aſpirato & .y. græco penultima cũ .i. latio ſcribiſ dici poteſt a noſtris impropria locutio. Nã componitur ex ακυρος quod eſt impropria: λογος locutio: ut Virgilius libro .ix. Turne quod optanti diuum promittere nemo auderet: ubi teſte Ser. dici proprie nõ poteſt nemo diuum cum nemo proprie ſit ne homo. Idẽ li. iiii. ænei. Hunc ego ſi potui tantũ ſperare dolorem. i. atimere: ſimiliter Iuuenalis in ſatyra Criſpini. Iam quartanam ſperantibus ægris. i. timentibus.

A chilles cũ .ch. aſpirato & .i. latio atq; duplici .l. ſcribiſ: fuit filius Pelei regis theſſaliæ ex thetide chironis filia græco & fortiſſimus: ab oĩbus poetis & Homero maxime cantatiſſimus: qui ut ait Iuuẽalis in prima ſatyra. Nulli grauis erit ſi repræhendatur. ſ. tanq̃ auarus q; corpus Hectoris Priamo uendiderit uel græcos ipſos ſuo adiutorio deſtitutos reliquerit: uel eius naturam quis ĩſectetur: de qua Patroclus ad Neſtorem libro .xi. iliados ait: Probe. no Neſtor cognouiſti qualis ille ſit: q̃ moroſitate: q̃ ſubito erumpat inculpationem etiam culpa uacantium: fuitq; teſte Homero a paride apud troiam ſagittis interfectus in templo Thimbræi apollinis: dum connubium Polixenæ curabat quas ſane ſagittas poetæ dicunt a Phœbo directas ut Virgilius libro æneidos ſexto.

Phœbe grauis troiæ ſemper miſerate labores.
Dardana qui paradis direſti tæla manuſq;.
Corpus in æacide. At Ouidius li. methemorphoſeos .xi. dixit paridẽ a Phœbo monitũ nõ clã & in tẽplo: ſed furenti prælio achillem ſagittis confeciſſe.
Vnde apollo ad paridem. Quid ſpicula perdis.
Sanguine phœbus ait: ſi qua eſt tibi cura tuorum.
Vettere in æacidem cæſoſq; ulciſcere frates.
Dixit: & oſtendens ſternentem troica ferro.
Corpora peliden: arcus obuertit in illum.
Certaq; lætifera dixerit ſpicula dextra.
Mortuuſq; in ſigeo promõtorio ſepultus fuit: ad cuius tumultũ cum teſte Cicerone in oratione p archia perueniſſet alexander Magnus. O fortunate iquit Iuuẽis: qui tuæ uirtutis Homeꝝ habuiſti præcõem. Et declinatur in gẽitiuo achillis & achilli: uel cum .i. longa: uel cum ei diphthongo ut non nulli ſcriptum fuiſſe contendunt. Virgilius libro primo æneidos.

Troas reliquias danaum atq; immitis.

A chilli: uel ut alii ſcribunt achillei cum ei diphthõgo ſimiliter Vlixis & Vlixi. Vir. lib. iii. æneidos.

Et terram altricem ſæui execramur Vlyxi.

Eodem modo Horontis & Horonti Vir. in primo. Nunc acris horõti: Nunc amici caſum gemit. ſimiliter Terentius: archonidi filiam dixit pro archõidis. Cicero ĩ Timarchidi poteſtate pro Timarchidis ſimili mõ dixit: & facit ĩ uocatiuo. o. achiles & .o. achille: cum .e. lõgo. Oui. lib. xiiii. metamor. Tuq; tuis armis nos te poteremur achille.

Nõnunq; uero dixerunt poetæ achileus more græco: qui dicũt αχιλλευσ in nominatiuo: & formauerunt accuſatiuũ in ea: ut Luca. li. x. Famulumq; tyranni Terribilem iuſſo tranſegit achilea ferro.

A chilus cũ .ch. aſpirato & .i. latino atq; unico .l. ſcribitur: is a noſtris dicitur: q ſine labiis degit. Nã cõponitur ex a quod eſt ſine: & χειλοσ labrum.

A cis cum .c. non aſpirato & .i. latino ſcribiſ fluuius ẽ ſiciliæo υιερουλοφ. ut dixit Theocritus ab æthna mõte fluit. Cuius ex ripis poliphemís in Vlyxẽ ægiſſe ſaxa dicitur: quod Vibius atteſtatur. In hũc dixit Ouid. lib. xiii. etiam cõuerſum fuiſſe Acimſiliũ Fauni ex nympha Simethide cretũ: tũc quoq; cum illum ex zelo Galateæ poliphemus occidit. Huius ripas herbiferas dixit Oui. li. faſtorum. iiii. cum ait. Et ripas herbifer aci tuas.

A colithus cũ .c. exili ſeq̃nte unico .l. & .y. græco atq; th. aſpirato ſcribitur: & deriuatur ab ακολουφα quod eſt ſequor: quaſi obſequens & miniſtrans.

A cragas cum .c. non aſpirato ſcribitur: quod nonnulli moderniores in .g. conuertunt: oppidũ ẽ ſiciliæ quod teſte Plinio libro tertio naturalis hiſtoriæ: noſtri deide acrigentũ dixere: ſitum qdẽ teſte Pomponio inter pachynium & lylibeum. Et ut refert Seruius in .iii. æneidos: mons eſt muro cinctus cuius ſumma parte oppidum eſt: onde ego nomẽ ακρον .i. ſummitatis aſſumpſiſſe puto: & ĩ de acrigentinus nomen patrium deriuatur.

Acrisius cum.c.exili &.i. latino ūtrobiq; scribitur: fuit teste Eusebio libro temporū abantis argiuorū regis filius & pr̄ Danaes amasiæ iouis. Hic a Præto fratre regno pulsus:a Perseo nepote:hoc est filio Danaes filiæ suæ & iouis ad regnum restitutus ē: a quo postea ī saxū cōuersus fuit:ut ostēdit Ouidius li.metāorphoseos quarto:& īde possessiuū acrisionæus deducitur:ut Vir.li.ænei.vii.de.urbe Ardeæ loquens inquit.Quā dicit urbē Acrisionæis Danaæ fundasse colonis.De quo in dictiōe pilumnus uidebimus.Alius eiusdē nominis fuit Laertæ patris Vlyxis pater & iouis filius:dicēte ulyxe apd Oui.li.metamorphoseos.xiii.Nā mihi Laertes pater est Acrisius illi.Iuppiter & huic. Et ut ait Home.libro.xxi.odisseæ μουνον λαερτην ακεισιοσ νον ετικτε: παπτεν δ' αντολυ θηπατηρ τεκεν.hoc est solū Laertem filium Achrisius genuit. Et ipse pater solum Vlyxem procreauit.

Acros cum.c.non aspirato scribitur:& latinæ summitas dicitur atq; cacumen.

Acrotirium absq; aliq̄ aspiratione &.i.latino scribitur:apud nos dici potest arx.

Acrothum cum.c.exili &.th.aspirato scribit: oppidum fuit super Atho monte locatum:quasi acros .i.summum montis athonos.

Acroceraunia absq; aliqua aspiratione scribit: monte sunt excelsi in diuersis locis. Nam quidam inter armeniam & iberiā maximi putantur:quia poetis caspiis initiū deducentes:usq; ad fontē Tigridis p tenduntur.Alii sunt in epiro diuidentes mare ionium ab Hadriatico.De qbus Hora.li. primo odaꝝ & oda tertia inq.Infames scopulos acroceraunia: qa nōnullis Ceraunii ēt uocitantur. Nā κεραυνοσ fulmen:& ακροσ summitas dicit:& hoc quidem qa eorum summitas fulminibus infestatur: Vnde Virgilius libro georgicorū primo de Ioue locutus ait: Aut athon aut rhodopen aut alta ceraunia tælo.Deiicit:de qbus īdictiōe ceraunia uidebimus.

Acron cum.c.exili scribit:fuit ceninensium rex ab Romulo uictus:& īfesto tælo traiectus Cuius spolia in urbem reuersus Romulus cum triumpho Ioui pheretrio dedicauit.Quem ob illata ī hostem uulnera teste Plutarcho in uita Romuli sic appellauit.Nā ait ferire apud latinos uulnerare sagittis. Et spolia opima dixit : uel ab ope ut dicit Varro: uel ab ope ut alii ferūt cū sit opus egregiū ac clarissimū belli ducē parem sibi doctorem superare : q; teste Plutharco nemini rōanoꝝ contigit:nisi duobus post Romulū:Cornelio scilicet Cosso cum Tolumnium tyrrhenū obtrūcasset:& Claudio Marcello:qui Viridomatum gallorū regem superauit.

Actænus cū.ct.nō aspiratis &.æ.diphthōgo scribit dici pōt a nostris litoralis.Nam ab ακτη quod est litus deriuationē ducit:ueꝝ litus a nostris a lædendo nomen assumpsisse uidet:dicentē Cice.in topicis:Solebat Aquilius collega meus & familiaris cū de litoribus ageret:q; esset litus ita diffinire quod fluctu eliditur:q; per etymologiā ita intellexit:ut p deriuationem dicatur:a lædo.Quare unico.t.scribitur sat est:cū primam una cum lædo producat. At Donatus nō a lædendo sed litando tam p litore maris q̄ p loco:ubi apud altare hostiæ litabant dictū uoluit:Eo qđ ut quidā ferūt illius īniam secuti nauigātes eundo & redeūdo in litore litabāt: q; si sic eēt:opus esset duplici.t.eo q; litus primā lōgat:& lito breuiat.Itaq; nō unicā sed duplicē deriuationē:nos ipsi litus habere putamus.Vnā a lædo q̄ litora maris designat:& tunc quoq; unico.t. scribēdū esse.Alterā uero q̄ a lito descēdit & tunc locū iuxta altare:atq; ēt cum ipso altari designat:& duplici.t.scribēdum eē dicimus ut Virg.li.ænei. secundo:latet ingens litore truncus:de Priamo.n.interfecto loquæbatur:quem Pyrrhus altaria ad ipsa trementem.Traxit & in multo lapsantem sanguine nati iuxta ipsa altaria iterfecit. Vnde certum est illud de litore maris nō itellexisse.Cum ergo litus semp primā longet.cum pro litore maris accipit. quia a uerbo habente primam longam descendit cum unica sequente consonante:ut uerbum a quo descendit scribendum est.Quando uero a lito: qđ primam breuiat deducit : ut illam nomen ipsum producat:cum duplici.t.scribendum puto.

Actæon cum.ct.exilibus &.æ. diphthongo scribit fuit filius Aristei ex autone filia Cadmi: q tandem a Diana in ceruuū cōuersus a suis canibus dilaceratus fuit:ut late ostēdit Oui.libro metamor. tertio.

Actium cum.c.&.t.exilibus &.i.latino scribit: oppidum fuit in sinu ambraciæ : atq; eiusdē teste nois promōtoriū:iuxta quod ab Augusto deuictus fuit Antonius & Cleopatra:& ut eius uictoriæ Suetonio memoria celebrior semp in posteꝝ esset:urbē Micopolim apud actiū cōdidit:ludosq; illic qnquennales constituit:& ampliato uetere apollinis tēplo.locum castroꝝ:qbus fuerat usus exornatum naualibus spoliis Neptūno ac Marti cōsecrauit.

Actor cum.ct.non aspiratis scribitur:fuit ex Boetia Eridæ filius:& pater astyoches:ut ostēdit Home. libro iliados secūdo:alium fuisse auruncū ostēdit Virgilius libro ænei.nono cum ait:actoris Arunci spolium scilicet ad differentiam boetii.

Acus cum.c.non aspirato scribitur:idem īstrumentum:quo sarcinatrix & ornatrix utitur. Nam illa apud græcos ακεσρια quæ apud nos sarcinatrix. Et reperit hæc acus & hic acus:unde teste probo: aculeus fit diminutiuū:sed in frequētiori usu habet fœmineū:ut Lucanus i decimo.Quod nilotis actus cōpressum pectine sex.luuena. ī tertia satyra ille supercilium madida fuligine tinctum. Obliq̄ producit acu.Idem:Emeritaq; cessit acu. Inuēitur ēt hoc acus huius aceris:quod græci σκυβαλον: dicunt.i.purgamētum frumenti.Varro ēt rerum rusticarum lib. tertio:acus substernēdum galinis parturientibus.Idem acus in area excutitur.Idem ī primo:argillam mixtam acere. Ex quo etiam paleæ frumenti apud Festum acus dicuntur.Similiter & ea militum pars:quæ ad hostē uulnerandū acumine tælorū utitur:acus ab aliqbus auctoribus cognominata ē:Acicula uero teste Seruio sup Donatū est:q̄ mulieres utunt ad ornatū capitis.

Adamas cū unico.d.& unico.m.scribit:lapis ē p̄cio sus duritia īenarrabili:unde nomē accæpit. Nam cōponit ex.a.qđ sine:& δαμαζω qđ est domo: qa similiter domitari non potest. Rumpiturq; hircino sanguine calido & recenti:ut testis est Plinius

Adelphos cum.ph.aspirato scribitur.& habet accẽtum apud græcos in ultima:dicit̃ a nostris frater: Vnde Terentius comœdiam scripsit adelphi:& ut puto litteris græcis annotauit : uidelicet αδελφοι ideſt fratres.Nã de duobus fratribus in ea tractat: Demea scilicet & Mitione:& inde Terentium : ducimus αδελφοισ:hoc ẽ i adelphis ideſt fratribus.

Adimantus cum.i.latino &.t.non aspiratur scribit̃ nomen fuit proprium uiri athenien'is.

Adytum cum.y.græco &.t.non aspirato scribitur: locus est secretior templi:ad quem nõ nisi sacerdoti dabatur accessus.Virgi.libro secundo ænei. Isq; aditis hæc tristia dicta reportat.At uero aditus : p ingressu i generis masculini:& cũ.i.latino scribit̃.

Admetes cum.t.non aspirato scribit̃:fuit teste Hesiodo i theogõia nympha Oceani & Tethyos filia.

Admetus cum.t.nõ aspirato scribitur: fuit Thessaliæ rex adeo glorios'us: ut scribant poetæ Apollinem diuinitate priuatũ obpulsos cyclopas ad ip̃m cõfugisse:& illius armenta nouem annis teste Seruio super septimo æneidos apud fluuiũ Amphrysum pauisse.Quare ait Virgi.libro tertio georgico.Pastor ab amphryso:& Lucãus libro.vi.Irrigat amphrysios fabulãtis pascua Phœbi.

Adonis cum.i.latino scribit̃: fuit formosus pastor filius Cinaræ cypriorũ regis ex Myrrha eius filia: de quo Virg.i Gallo:Et formosus oues ad flumia pauit Adonis.Hũc etiam ardentissime amauit Venus.Sed tandem aba p uulneratus iteriit: de quo late Ouidius libro metamorphoseos.x.Fuit etiam tali nomine cognominatus phœnicum quidã fluuius:ut dixit Plinius libro historiarum quinto.

Adrastus cum.d.nõ aspirato scribit̃ : fuit argiuorũ rex a poetis cãtatissimus : & Statio teste filius Talaonis ex Euronomia natus:sic quoq; Platone teste i libro:q cratilus iscribit̃ cognominatus : qa rẽ nõ cõfecit thebanã.Nã.α.ut sæpe ostẽdimus : priuationem indicat & δραω ideſt facio.Vnde Adrasti nomẽ est tractum.Fuit alius Adrastus teste Homero libro iliados secundo . Percosii filius: & frater Amphii:ut in dictione pcosius uidebimus.Nã hi duo fratres ad troianoꝝ auxilia duces eorꝝ fuerunt qui habitant Adrastiam:& urbem Apaesi: & pithyam:& excelsum Teries montem.

Adræmon cum.æ.diphthongo scribitur:fuit teste Homero libro iliados secundo:Thoantis pater.

Adria cum.i.latino & absq; aliqua aspiratione:ut uetustissima indicant monumẽta: fuit teste Iustino lib.uigesimo græca urbs illyrico mari proxima: q̃ ut ait adriatico mari nomen indidit . Liuius uero in.v.ab urbe tuscorꝝ illam fuisse coloniã dixit quorũ utrũq; p temporꝝ uarietate fieri potuit . Et ab adria adrianus nomen gentile & non ppriũ:quod cũ aspiratione scribitur.Quin & adriensis & adriaticus atq; adriacus deducũt̃.Sane adriã p mari ipso adriatico poni nonnunq̃ annotauimus : & tunc quoq; generis est masculini:ut Lucanus in quito: Sonat ionio uagus adria ponto.

Adulari cũ unico.l.scribitur:& a græco deductum uolũt:qđ est δουλοσ.i.seruus.Nã i seruire est & captare ut fauorem emereat̃ quoquo mõ uel uoce uel gestu:q; sane seruile est:& nõ liberale ingeniũ.

Aeas cum.æ.diphthõgo scribitur:fluuius est Epiri ab epidanni:hoc ẽ dyrrhachii mœnibus ex Macedonia prius defluẽs:i mare ioniũ cadit:de quo Lucanus libro quito fluuios thessalicos describẽs ait Purus in occasus parui sub gurgitis æa:Ionio fluit inde mari.

Aeschylus cũ.æ.diphthongo &.ch.aspirato atq;.y. græco & unico.l.scribitur:fuit poeta tragicus:& q plurimũ tragœdiam exornauit:ut ostendit Horatius in poetria.at uero Quintilianus ait : Aeschylus tragœdias primus in lucem protulit : sublimis & grauis & grãdiloqus sæpe usq; ad uitiũ. Sed rudis in plærisq;:& in compositus:floruitq; anno ducẽtesimo.lx.post urbẽ conditã:ut testat̃ Gellius lib. decimoseptimo noctiũ atticarꝝ. Eius uero mortẽ non uulgarem.cum alii:tum Valerius scripsit q; cũ in loco aprico soporatus esset : testudo demissa ab aqla quæ illius caluicie delusa lapidem caput eius ipse putauerat illum interemit.

Aesculapius cum.æ.diphthongo &.c.non aspirato atq;.i.latino a nostris scribit̃:græci uero non diphthongum i initio:sed solũ.a.habent:ut supra uidimus:fuit ut poetæ oẽs asserũt:apollinis & Coronydis nymphæ filius.Hic a patre Apolline Chironi cẽtauro traditus didicit medicinã:& adeo peritus euasit:ut Hyppolytũ Thesei filiũ ab eqs dilaceratũ sua arte ad uitam reduxerit.Ob qđ a ioue ex indignatiõe fulminatus occubuit:dicũtq; eũ Epidauri moratũ:& ut ait Cice.Cynosuris sepultum.

Aesyrmus cũ.æ.diphthongo & unico.s. sequẽte.y. græco scribitur:fuit teste Homero libro octauo iliados urbs Thraciæ:unde Priamus Crastianirã dixit uxorem:ex qua genuit Gorgitianam:ut i eadẽctione uidebimus.

Aesymnus cum.æ.diphthõgo &.y.græco sequente .m.n.scribit̃:fuit teste Homero libro undecio iliados unus ex principibus græcis:q; ab Hectore i bello interfectus fuit.

Aeson cũ.æ.diphthõgo scribit̃:fuit Critei filius ex Tiro cõiuge pater Iasonis & frater Peliæ thessaliæ regis.Hic cũ in antiquã ueniss̃et etatẽ a gente Medea ad iuuẽtã rediit:ut late oia descripsit Ouid.lib. septimo metamorphoseon.

Aesopus cũ.æ.diphthongo scribit̃:fuit teste Gellio lib.secũdo e phrygia fabulator. Scripsitq; festiuos & delectabiles apologos mira grauitate.Quorum quosdã Romulus qdam uersu elego ad eruditionem Tibertini filii transtulit i latinum. Nam p.phryx ille ediderat Alius fuit Aesopus istrio famosissimus Ciceroni amicitia deuictus:quẽ una cũ Roscio amerino istriõe ad audiendũ uiscendũq;.Qui Hortẽsium eloquio clarum & corporis motu cõspicuũ mutãdi studio curiã frequẽtasse scripsit Cicero q eorꝝ res ratiõesq; magnis conatibus q̃dog est tutatus.Nam periit illa Ciceronis oratio : qua populũ romanũ obiurgasse dicit̃: q; Roscio gestũ agente tumultuauit. Contendebatq; sæpius cum istrione Cicero.Vtrũ ille frequẽtius eandẽ sniam uariis gestibus efficeret:an ipsum p eloquẽtiæ copiam uario sermone diuerse pnũciaret. Idem Roscius librũ scripsit:quo eloquẽtiã cũ istrionica cõ-

parauit. Illiq; mille denarii, p̃ter gregalem ſtipem: q̃ recitãtibus eueniebat: ſunt de publico cõſtituti. Reliquit q; filius Aeſopus ex iſtrionico q̃ſtu ducen cies ſextertiũ. Vnde de iſtriõibus his ait Horatius .xxii. epiſtolarum Clament periiſſe pudorẽ Cũcti pene patres: ea cũ reprehendere coner. Quæ grauis Aeſopus: quæ doctus Roſcius ægit.

Aethalia cũ. æ. diphthõgo &. th. aſpirato: atq; unico .l. ſcribitur: iſula eſt in liguſtico pelago: ut mõſtrat Ptolomæus.

Aether cum. æ. diphthongo &. th. aſpirato ſcribit. & teſte Lactantio libro primo iſtitutionũ fuit creditus a Cleãte & Marimõe laudatis phyſicis ſummus deus. Quod Virgilius ipſe tetigit cum dixit li. ſecundo georgico. Tum pater oĩpotẽs fœcundis ſmbribus æther Coniugis in gremiũ lætæ deſcendit Pronapides uero poeta græcus dixit illũ Demogorgonis filium fuiſſe: quẽ Caos eius uxor tũc genuit cũ ignita exhalauit ſuſpiria. Quare Anaxagoras & poetæ nſri illũ ſecuti p̃ clemẽto ignis æthera ipſum poſuerunt: ut Ouidius libro primo metamorpho. Hæc ſup impoſuit liquida & grauitate carẽtem Aethera: nec quicquam terrenæ fæcis habentẽ. At Ariſtoteles in libris quos de cælo compoſuit dixit: æthera pro cælo ponendũ eẽ ita: ut dicat uocabulũ ipſum ex θεῖ: quod eſt ſemp̃ ἄοω q; ẽ uoluo & curro cõponi: quaſi ꝑpetuam uolubilitatem idicet. Iuxta quod ẽt Ouidius libro quinto de ponto ait ad Cæſarẽ: Sic habites terras: & te deſideret æther: hoc eſt cælum. Cicero ſecũdo de natura deoꝝ dixit: æthera genuiſſe Iouem primum & cælum: a quibus oĩs deorum numeroſa ꝓpia deſcẽdit. Vnde ætherus cum. æ. diphthõgo in prima & .e. in penultima deducitur: & æthra: qđ apud nos fulgorem ætheris: hoc eſt cæli indicat. Virgilii. lib. æneidos. iii. Nec lucidus æthra ſyderea polus. Et lunam in nimbo nox in tempeſta tenebat.

Aethera cum. æ. diphthongo &. th. aſpirato ſcribit. fuit Aegæi Athenarum regis prima coniũx & mater Theſei: ut in dictione ægæus uidimus. Alia fuit teſte Homero libro tertio illiad. pithei filia: comes & conſilium Helenæ. Vnde etiam Ouidius in eius epiſtola ad Paridem.

Cætera p̃ ſocias Clymenem Aethrãq; loquamur:
Quæ mihi ſunt comites conſiliumq; duæ.

Aetilogia cum. æ. diphthõgo &. t. exili: hoc eſt non aſpirato: &. i. latino utrobiq; ſcribitur: dicitur a quibuſdã cauſæ redditio. Nam ex αἰτία: deſt cauſa: & λογία: quæ eſt loq̃lla uel ratiocinatio componit.

Aeſchines cũ. æ. diphthõgo &. ch. aſpirato atq; i. latino ĩ penultima ſcribitur: fuit unus philoſophus Laſamii athenienſis filius. Seu ut quidam uolunt Carmi lucanicas uẽdẽtis: & Socratis diſcipulus: a puero miræ indolis: laborũq; patientiſſimus: quo circa nũq̃ Socrate diſceſſit: de quo dicere cõſueuerat Socrates: ſolus nos honorare nouit Aeſchines ſuſcæpitq; munera a Dionyſio: & Athenas reuerſus auditores quoſdã ſibi mercede quæſiuit. Nec ſolus hic philoſophus Aeſchines uocatus eſt: ſed octo hoc noĩe a Laertio & diuerſis annotãt. Ita ut hic primus fuerit. Secũdus q; artẽ oratoriã ſcripſit Tertius orator Demoſthenis æmulus. Nã aduerſus Demoſthenẽ teſte Gellio li. xviii. acceſus liuoris aculeis capitalis crimine accuſauit: Et alia quædã q̃ de illo ꝑſequit. de quo ẽt Plinus libro. vii. naturalis hiſto. & Quintilianus libro. ix. ĩſtitutionũ plura dixeri. Quartus fuit arcas Iſocratis diſcipulus Quintus mitylenæus quem teſte Laertio oratoꝝ flagellũ uocabãt. Sextus neapolitanus academicus philoſophus Meladii Rhodii diſcipulus. Septius mileſius ciuilis ſcriptor. Octauus ſtatuaris.

Aegira cum. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribit: Vrbs fuit argiuorũ: ut dixit Herodotus libro hiſtoriarum primo: plinius uero non contradicens dicit litoralem eſſe urbem in acchaia.

Aegyptus cum. æ. dipthongo &. y. græco atque. t. nõ aſpirato ſcribitur: regio eſt in aphrica: quæ ut nonnulli aſſerũt ab ægypto fratre Danai nomen accæpit: Hæc teſte Plinio lib. quito naturalis hiſtoriæ ab oriente rubro mari aſſyriaq; coniungitur occaſu Cirrenem & aphricæ reſiduũ habet: a meridie uero uſq; in æthiopiã protenditur: a ſeptentrione autem mare habet ægyptium. In hac teſte Platone nunquam pluere uiſum eſt: ſed Nili iundatione fœcundatur.

Aegis cum. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribit. l. ꝓprie teſte Seruio ſuper octauũ ænei. eſt munimentum pectoris æreũ: habẽs i medio Gorgonis caput qđ munimẽtum ſi ĩ pectore numinis fuerit ægis uocatur: ſi uero in pectore hominis ſicut ĩ antiquis ĩperatoꝝ ſtatuis cõſpicimus lorica dicit: Hæc ille. Quod ſane Virgi. ipſe ſenſiſſe uidet cum ait: ægidaq; horriferam turbatæ palladis arma Certatim ſquammis ſerpẽtum auroq; polibãt Cõnexos angues: ipſamq; ĩ pectore diuæ gorgona deſecto uertentem lumina collo. idem lib. ſecundo de eadem Pallade inquit Nimbo effulges & Gorgone ſæua: Nam teſte eodẽ Seruio: hoc caput Gorgonis ideo Minerua fingitur habere in pectore q; illic & omnis prudentia: quæ confundit alios: & ĩperitos acſaxeos reprobat. Verum ut nonnulli ferunt: cum hæc ipſa arma corio capræ decocto olĩ cõficerent ab æga qđ eſt capra ægidis nomẽ accæpit.

Aegiroeſſa prima cũ. æ. diphthongo: ſequẽs cum. i. latino & penultima cũ. œ. diphthongo ſeq̃nte duplicato. ſ. ſcribit. urbs fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriarum primo in æolia aſiæ.

Aegiſthus cũ. æ. diphthõgo &. i. latino atq; th. aſpirato ſcribit: fuit Thyeſtis filius ex Pelopeia eiuſdẽ Thyeſtis filia: dicente ipſo Thyeſte apud Senecã in tragœdia: cuius titulus eſt Thyeſtes: Coacta fatis nata fert uteꝝ grauem me patre dignũ: uerſa natura eſt retro: & reliqua. Nam cũ Thyeſtes adulteraſſet Meropen Atrei fratris ſui uxorẽ: & ex ea filios ſuſcæpiſſet: pellereturq; ob id regno. Atreus ſimulata pace illũ in regni cõſortium reuocari ſimulauit. Cui redeũti tres filios comedẽdos appoſuit: & illorũ ſanguinẽ uino mixtũ dedit in potũ: oſtenditq; illi poſt cõuiuiũ manus & capita: quorũ reſiduũ comediſſe dicebat: ſed tanti facinoris ultionẽ q̃rens Thyeſtes ab oraculo edoctus ẽ: & ex ſe & filia Pelopeia filiũ naſcituꝝ: qui plene recæptas iniurias uindicaret. Qua de re dicebat ad Clytẽneſtrã Aegiſthus apud Senecã in p̃fata tragœdia. Et cur-

atrida:uideor inferior tibi natus Thyeste. Ad quē Clytēneſtra illius natales exprobans ait:Si pax eſt Adde & nepos cui Aegiſthus auctore Phœbo gignor.Haud generis pudet. Quod euacuās Clytēneſtra ſubdit: Quid deos ꝓbro aduocas:& reliq. Nam ut Lactātius grāmaticus ait ſup q̄rto thebaidos:mox natus a matre ob pudorē ꝓiectus eſt: qa capris nutritus eſt. Aegiſthi nomē aſſumpſit . Nā αιξ græce:latine eſt ugo αιξ aūt capram ſignificat. Tandem ad regiam ductus in patris ſui uindictam Atreū Agamēnōis & Menelai patrem iterfecit. & Agamēnonē deīde a bello troiano redeūtem cum Clytemneſtra occidit. Ipſe uero tandem & Clytēneſtra ab Oreſte interfecti ſunt.

Aegloga cū.æ.diphthongo ſcribit̄:& dici pōt quaſi αιγων:ideſt capraꝝ ſeu regꝝ paſtoralium logos.i. ſermo. Nam de caprariis loquit̄.

Aegle prima cum.æ.diphthongo ſcribit̄ : fuit teſte Homero libro duodecimo odiſſeæ nympha Solis filia ex Neæra ut in ea dictione uidebimus: quæ ſane duæ dictiones ſic quoq; ut ſcripſimus apud bucolicon Virgilii ſcribendæ ſunt.

Aegon cum.æ.diphthongo ſcribitur:nomē fuit paſtoris teſte Theocrito.

Aegos cum.æ.diphthongo ſcribit̄:fluuius eſt Thraciæ:in quē ſaxum de Sole cecidit:ſecundum qđ litteraꝝ ſciētia diē deſignās Anaxagoras ipſe futuꝝ ꝓdixerat:qđ ut teſtat Plini.tēpore ſuo mōſtrabat magnitudine uehibilis:& colore aduſto: At huius fluuii hoſtia capta fuit a Liſandro athenienſiū claſſis:ex quo ſecuta eſt illoꝝ ſeruitus:ut in dictiōe Liſander uidebimus.

Aegoceros ſola prima cum.æ.diphthōgo: penultia cum.c.exili ſcribitur : dicit̄ a noſtris capricornus. Nam componit̄ ex ægos.i. capræ & κερας cornu. Quod ſane animal inter aſtra locatum dicunt : ut Luca.lib.x. Aegoceron cancrūq; tenet.

Aelia cū.æ.diphthōgo &.i.latino ſcribit̄ : urbs fuit Calabriæ. Vnde ælianus:ut in triumphalibus Titi Plauti aꝑ Tibur ſcribit̄ SILVANO AELIANO PONTI. Eſt etiam nomen proprium.

Aelius cū.æ.diphthōgo &.i.latino apud antiquos i marmorum inſcriptionibus deſignatum compe/ri:ut AELIVS ADRIANVS.

Aeolus cum.æ.diphthongo & unico.l.ſcribitur: fuit iouis filius ex aceſta filia Hippotæ troiani:a quo hippotades:tā a poetis græcis quā latinis cognominatur:ut Homerus libro odiſſeæ decimo:αιολοσ ιπποταδησ φιλοσ ακανατοισι θεοισι . Itidem Oui.li.xi.metamor. Aeolon hippotadē cohibentē carcere uētos. Hic teſte Varrone cū apud nouē iſulas Siciliæ:& Italiæ ꝓpīquas ꝓpibus iliacis regnaret:ex cōſurgētibus nebulis futura flamina ita ueridice ꝓdicebat:ut a rudibus ea ſit creditus in ſua poteſtate tenere. Plinius āt dixit eū uētorum rationem inueniſſe. Hunc dicūt græci habuiſſe uxorē Lepatram ex leſtrigonū genere: ex q̄ filios genuit teſte Homero libro decimo odiſſeæ duodecim numero:ſex maſculos & totidē fœmellas : quorum nomina ſunt lacaſtus:Zuthus. Phalacrus. Chryſippus Pheremō:androcles. Fœminaꝝ uero hæc ſunt nomina Iphe: Aeola:Periboia. Dia:aſticratia : Hephestia:quarum orthographia ſuis dictiōibus explicabitur.

Aeolia cū.æ.diphthōgo &.i.latino ſcribitur duplex regio eſt:& utrāq; ab aeolo iouis filio cognominari puto. Nā teſte Pli.& Solino inſulæ:q̄ ſunt i freto ſiculo uiginti quinq; milibus paſſuum ab Italia diſtantes æoliæ uocantur:& ex ipſis regio fieri uidetur:quæ æolia cognominat̄:dicente Virgilio in li. primo æneidos de Iunone : æoliā uenit. Has teſte Solino itali uulcanias uocāt:quia ex ipſa natura ſoli ignea ꝓ occulta commercia aut mutuaꝫ æthnæ incendia:aut ſubminiſtrat. Eaſdē ꝓfati auctores ſeptem eſſe dixerūt. Seruius uero nouem:Duas paruulas cōnumerans:quarum cura apud Plinium & Solinum nulla fuit uidelicet Lipate:Hiera: Strōgile:Dydime:Eryphiſa:phœnicuſa:ꝓclita : & Euonymon:Quarū orthographia ſuis dictiōibus annotabit̄. Et teſte Solino Lipare nomen dedit rex Liparus:qui eam ante Aeolum rexit. alterā Hierā uocauerunt:quia ea præcipue Vulcano ſacrata ē: & plurimū colle eminētiſſimo ardet : de qua Vir. libro octauo æneidos : Inſula ſicanium iuxta latus æoliamq;. Erigitur lipare fumātibus ardua ſaxis: Quā ſubter ſpecus & ciclopum exeſa caminis ātra æthnæa tonant:ualidiq; in cudibus ictus . Strōgile uero æoli domus fuit:ſic dicta:quia minime angulosa:quod στρογγυλον.i.rotūdū indicat. Hæc teſte Solino ad exortus ſolis conuerſa flammis liquidioribus differt a cæteris:& cauſam efficit: qđ ex eius fumo potiſſimum incolæ præſenti ſicut:quinam flatus in triduo pertendat:quo factum eſt ut æolus rex uentorum crederetur:At æolia:quæ regio eſt i Aſia:colonia fuit grecoꝝ:media iter Myſiam:quæ heleſponto adiacet:ut oſtēdit Plinius li. quinto naturalis hiſtoriæ:& ioniā:quæ magis ad occidētem uergit. In q̄ hæ urbes æolides ab Herodoto libro hiſtoriaꝝ primo deſcribuntur . Cumaphricōis appellata lariſe. Tenus cum.t.exili nouus murus. Cilla cum.i.latino & duplicato.l.nocion.

Aegææ cum.æ.diphthongo utrobiq; ſcribit̄ : ægiroeſſa:pitana:myrina:grinia:de quibus in propriis dictionibus uidebimus.

Aeola cum.æ.diphthongo ſcribit̄:fuit teſte Homero in.x.odiſſeæ filia Aeoli ex Leprata coniuge.

Aeon cū.æ.diphthōgo ſcribit̄:& dicitur apud nos æuū ꝓ iteriectionē.u.ut i ea dictione uidebimus.

Aenaria cum.æ.diphthōgo ſcribit̄:inſula eſt in puteolano ſinu:q̄ teſte Plinio li.tertio naturalis hiſtoriæ nomen aſſumpſit ab ſtatiōe nauium æneæ de qua in dictione mintume uidebimus.

Aeneas cum.æ.diphthōgo ſcribitur:fuit anchiſæ filius ex Venere:ut Homerus & Virgilius atteſtant. Vnde ait Homerus libro ſecundo iliados.

Δαρδανιων λυτοὺχενεὺσπασι αχισαοσαιὺεἰος τονὺποὺχισηιτεκε δῖαφροδἰτηἀἰσενκρηὰνἰσι

Hoc eſt dardanus ꝑat formoſus anchiſæ filius æneas:quē dea Venus inemoroſis Idæ collibus:& concæpit:& pepit. Similiter Vir.i primo æne. Tu ne ille æneas:quē dardanio anchiſæ Alma Venus phrygii genuit ſimoentis ad undā ? Idē teſte Homero li.xi.iliados:e troianis uelut deus i honore a populo habebat̄. Et in.xii.eiuſdē opis formoſiſſi/

mũ eũ dixit:in quĩto uero late pugnã ĩter ſp̃m & Diomedẽ deſcripſit,Et quẽadmodũ a Diomede ĩgenti ſaxo ꝓſtratus a matre Venere tutatus euaſit, Qui & Venerẽ ip̃am tũc quoq; ab eodẽ Diomede ĩextremitate manus extrĩſecus uſq; in uolã uulneratã.Nec lõge ĩde deſcribit idem Home,quemadmodũ Venus marti primo conq̃ſta & ĩpetratis ab eo eqs & curru ĩ liqdũ ætherea rediit: ubi cõperta Dione matre ei itez cõqueſta uulnus oſtẽdit, Cuius manũ Dione p̃hendens,Quis te iquit deoz le pidiſſima filia tã ſæue mulctauit: Cui Venus hoc ad litterã:q̃ traduximus uerba ut refert Homerus reſpõdens ait,Vulnerauit me ferox tytides conatã ſurripere e p̃lio æneã meũ:quẽ Anchiſæ genui: dũ boues paſceret:inter omnes filios mihi longe chariſſimũ,Omnio græcis iã nõ cũ troianis certamen eſt:ſed cum diis:& hæc hactenus, Verum ex æneapatronymicũ fœmininum ĩ eadẽ litteraturã:hoc ẽ æneas ſecundũ analogiam deducendũ eſſet:cũ patronymica fœminina fiãt in maſculinis ſubtracta de:& terminentur in is uel ĩ as:ut dardanides dardanis:peliades pelias.Ita æneades æneas facere debuiſſet,Sed hæc ut puto cũ cõfuſionẽ generaſſent contra regulã formauit:primo patronymicũ maſculinũ Vir,ĩ ides:& dixit æ nides:ut lib.ix,Sit ſatis ænide tælis impune Numanũ Oppetiſſe tuis: ubi ſecundũ regulã dicere debuiſſet æneade:ſed.e.&.a. correptas in.i.productam cõuertit.Sic & patronymico fœmĩino eadẽ auctoritate dixit ĩ tituli ĩſcriptiõe æneis:& nõ æneas:quẽ Statius ſecutus ĩ fine thebaidos ait,Viue p̃cor nec tu diuinã æneida tenta,Vnde formauerunt patronymicũ hoc fœminiũ in maſculino in hunc modũ:cũ.n.maſculinum patronymicũ habeat.i.longã p ſynereſim : hoc ẽ p cõuerſionẽ duaz breuiũ uocaliũ ĩ.i.lõgã: ut cũ expeleides dicamus pelides:&.e.atq;.i.breues in.i.lõgá cõuertamus,Similiter ꝓ theſeides dicamus theſides:nõ abſolute obſeruamus regulã ĩ patronymico fœminino ut tantummodo formet ꝓ ablatiõnẽ ipſius de:ſed p̃cedens illud.i.lõgũ qđerat ĩ maſculino ĩ.e.&.i.priores uocales reſoluimus : & dicimus peleis & nõ pelis:theſeis & nõ theſis:ſimiliter æneis & non ænis,Quæ ob inſcriptionẽ tãti opis declarare uoluit.Quin & progreſſum Virgilii ĩ excellentiſſimo poemate ſupaddere libet:quod ex libris Home,uelut.e.quodam ſpeculo formauit,Et errorẽ qdẽ Aeneæ ex odiſſea:pugnãs uero ex iliade excerpſit.Vnde cum uellet Home,li.i.iliad.ĩ feſtũ græcis Apollinẽ facere cãm ſtruxit de Chriſe ſacerdotis iniuria:de q̃ ĩ dictiõe chriſeis uidebĩus,Virg, uero modo cõſimili:ut troianis Junonẽ iniquã faceret cãz cõgeriẽ ſibi cõparauit, Et cũ primo uerſu ꝓmiſiſſet ꝓductuz ſe de troiæ littoribus æneã cũ ait,troiæ q primus ab oris Italiã fato ꝓfugus lauinaq; uenit Littora,Vbi deinde ad initium narrationis ſuæ deuenit.Aeneæ claſſem non de Troia: ſed de Sicilia produxit:cũ ait: Vix e cõſpectu ſiculæ telluris ĩ altũ,Vella dabant lœti, Quod totũ ex Home.textura cõcœptũ ẽ,Nã uitans Homerus in poemate hiſtoricorum ſimilitudinẽ:qbus lex ẽ ab exordio rez incipere:& cõtinuam narratiõem ad finẽ uſq; ꝓducere,Ipſe poetita diſciplina a rez me-

dio cæpit:& ad initiũ poſtmodũ reuerſus eſt, Itaq; Vlyxis errorẽ nõ ĩcæpit a troiano littore deſcribere,Sed cũ primũ nauigantẽ eũ ex inſula Calipſonis faceret ex ſui p̃ſona:poeta ipſe ad pheacas ꝓduxit, Et illic ĩ alcinoi regis cõuiuio narrauit ulyxes quẽadmodum de Troia ad Calipſonẽ uſq; ꝓuenit : ab ĩde uero uſq; ad Ithacã ex p̃ſona ꝓpria nauigationẽ Vlyxis poeta ipſe proſecutus eſt. Sic in oĩbus illũ Maro ſecutus ex perſona ſua nauigationem Aeneæ deſcribẽs illũ de Sicilia primũ ad Libyã uſq; ꝓducit:illic uero Aeneas ipſa in conuiuio Didonis errores ſuos de Troia uſq; ad ea loca enarrauit, Ita ut tãdẽ diceret:Hĩc me digreſſum ueſtris deus appulit oris. A qbus locis uſq; ad Italiã poeta ex p̃ſona ſua ĩter claſſis deſcripſit,Quid q; mira imitatione homez ſecutus ẽ,Tẽpeſtas eiuſdem fere uerbis ulyxis & Aeneæ deſcribit,Et ut Nauſica a filia Alcinoi ulyxẽ cõperit:eumq; humanitate fouet & ad urbẽ dirigit:Sic uenus ĩ eius locũ apud Virg,ſurrogatur,Quĩ & ipſa Dido cõuiuiũ celebrans Alcinoi regis cõuiuiũ repreſentat,Strophadũ inſulæ ꝓ ſolis armentis ſurrogãtur, Scylla quoq; & carybdis. & Circe decẽter attingũtur ut ulyxes ad inferos ex arte circes deſcẽdit,Sic comitatu ſibyllæ æneas ipſe ad eoſdem inferos cõducitur, Elpenori palinurus ſurrogat,Et ut aiacis umbra apud inferos colloquia Vlyxis aufugit:q ſibi cauſa mortis fuerat: Sic didonis umbra Aeneã ſeq̃ntem reliquit, Et ut apud Home,Tireſiæ conſilia,Sic apud Virgi, Anchiſæ monita correſpõdẽt. Prœlia deide ex libris iliados artificio pulcherrimo ſunt cõcæpta, Et ut apud Homez græcoz & troianoz auxilia cõnumerãt,Sic apud Maronẽ Aeneæ auxilia & Turni deſcribuntur:Fabricatio amoz Achillis & Aeneæ cõſimilis,Vt ille in funere Patrocli: Sic hic in anniuerſariis Anchiſæ uaria ludicrũ certamina conexuit,Et ut apud illũ rũpit fœdus ĩter Priamum:& græcoz reges poſt duellũ Paridis & Menelai : Sic apud noſtrũ ĩter Aeneã & Latinum rupta fœdera enarrant.Et ut apud illũ ſpeculatio fit nocturna ꝓ Diomedẽ & Vlyxẽ in q̃ dolon occidit, Sic apud noſtrũ Euryali & Niſi:in qua ipſi ĩterficiunt,Alteratio ẽt Achillis & Agamẽnonis ĩ Drancis & Turni alterationẽ ab noſtro poeta cõmutat, Vtrobiq; enim alter ſuũ alter publicũ commodũ cogitabat, Quid q; legatio a Turno miſſa repulſam a Diomede reportãs legationẽ reꝑſentat ad achillẽ miſſam ut in dictiõe Cryſeis tãgemus,Et ut Home. lamẽtationẽ achillis ſupo Patroclo,Sic Virg,illã æneæ ſup Pallãte cõtexuit. Et ut pugna ſingularis ab illo ĩter Achillẽ & Hectorẽ:ſic ab iſto ĩter Eeneã & Turnũ deſcribit,Vtrobiq; captiuis inferias deſtinatis.Illic Patrocli Sulmone q̃ttuor natis:Hic Pallantis totidem iuuenibus quos educabat Vpheus: Quid q; Lycaõ Homericus ĩter fugiẽtes ab achille deꝑhenſus ad p̃ces confugit, Et nec illi Achilles ꝓp occiſi patrocli dolorẽ pepcit, Sic æneas Mago procul ifeſtã cõtẽderat haſtã,Et cũ ille genua amplectens uitã ſupplex peti iſſet:reſpõdit belli commertia Turnus ſuſtulit ipſa prior iã tum Pallante perẽpto & mille alia: qbus ſe inuicem correſpondent,Ita ut Virgilius hoc uno homero ꝓ omnem

ſuam poeſim uſus ſit archetipo.

Aenea cum.æ.diphthõgo & abſq; s.in fine ſcribit: fuit teſte Herodoto lib.hiſtoriaꝝ ſeptimo urbs ī regiõe creſſæa cõtermina Migdoniæ. Hanc dicit Liuius lib.quadrageſimo ab urbe propinquã eſſe theſſalonicæ:& ab Aenea troiano olim conditam. Et ſubdit ꝓficiſcunt a theſſalõica æneã ad ſtatutũ ſacrificium:q; Aeneæ conditori cum magna cærimonia quotannis faciunt.

Aenigma cũ.æ.diphthõgo &.i.latino ſcribitur:dicitur ab aliqbus uelata quæſtio. Quin.uero lib.viii. de iſtitutione oratoria: dixit ænigma allegoriam eſſe obſcuram. Nã ꝓ occultã ſimilitudinẽ reꝝ obſcuram inter ſe ſententiam gerit:ut mater me genuit:eadẽ mox gignitur ex me: ſignificat.n. aquã ī glaciem concreſcere:& in eandem rurſus effluere & Similia:unde & Iuuenalis ī ſatyra: Stẽmata qd faciũt? Veniet de plæbe togata. Qui iuris nodos & legũ ænigmata ſoluat.

Aenobarbos cum.æ.diphthõgo ſcribitur. Nomen eſt uiri proprium.

Aenus cum.æ.diphthongo ſcribitur:apud nos īdicat laudem:& nomẽ eſt loci:qn & ab illa deriuata & compoſita:ut epænos:quæ ſimiliter eſt laus: & parenæſis:quæ eſt ammonitio.

Aello abſq; diphthongo:hoc eſt diuiſis ſyllabis atq; duplicato.l.ſcribit:fuit una ex Harpyis:ut ī dictione harpyia uidebimus.

Aenomia cum.æ. diphthongo &.i.latino ſcribitur Regio eſt:quæ poſtea Theſſalia ab alio rege dicta fuit. Vnde Achilles æmonius dicit:ut Ouidius libro quito faſto. Et gemit alcides: æmoniuſq; puer. Nã ex Phthia & Lariſſa dicitur:ut ī illis dictionibus uidebimus.

Aemus cum.æ.diphthongo: & abſq; aſpiratione a græcis ſcribit:mõs ẽ Thraciæ:qui a rege accæpiſſe cognomẽ dicit:& ut teſtis eſt Plinius libro q̃rto hiſtoriæ naturalis ſex milibus Paſſuũ eſt arduus. Idem Herodotus prius dixerat:ſed iuga humiliora demittens uſq; ad Pharſaliam porrigere illa dicit dicente Lucano libro ſexto.

Cõſpexere procul prærupta ī caute ſedẽtem: Qua iuga deuexus pharſalica porrigit æmus.
iuxta cuius radices in pharſalia lati conſpiciuntur campi:dicente Virgilio libro primo Georgicoꝝ.

Nec fuit indignum ſuperis bis ſanguine noſtro
Emathiam & lathos æmi pingueſcere campos

Ex huius ſummitatibus teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ.iii.tres magni fluuii uerſus ſeptẽtrionẽ ꝓfluunt:& in iſtrum cadunt:uidelicet Atlas: Auras & Tibiſus:ut ī eoꝝ dictionibus uidebimus: quin & niuibus illum abundare oſtẽdit Ouidius.li.faſto. primo cũ dicit. Et qcunq; tuas accolitæ me niues.

Aemilus cum.æ.diphthongo: &.i. latino utrobiq; ſcribit. Verum a græcis aſpiratur. Nam ut puto ab αἷμα:quod ſanguinẽ īdicat:& cũ aſpiratione ſcribit:deducunt. Sed apud noſtros:ut in marmoreis inſcriptionibus & emẽdatiſſimis aſpexi:ſemper ſine aſpiratiõe ſcriptũ cõpi:qd obſeruare debemus.

Aepitus cũ.æ.diphthongo.y.græco:atq;.t.exili ſcribitur:fuit arcas genere:& nobilis heros inter græcos adeuntes Troiam de quo meminit Homerus libro ſecundo iliados.

Aeſapus cum.æ.diphthongo &.a.ante.p.ſcribit fuit teſte Homero libro ſexto iliados filius Bucolicis maximi filiorum Laomedõtis: fuit etiam troiani fluuii nomẽ:ut libro duodecimo iliados oſtẽdit idem Homerus:libro ſecundo monſtrauit illũ ad radices idæ fuiſſe. De quo ẽt Heſiodus in theogonia meminit.

Aeſagius cum.æ. diphthongo in prima ſcribitur: mons ponitur ab Homero in hymnis.

Aeſarius cũ.æ.diphthongo &.i.latino ſcribitur: fluuius ponitur a Theocrito:quẽ ī ſicilia quidã illius expoſitores eſſe affirmãt. Alii uero ī Calabria apud Crotonem:Cuius meminit Oui.li.xvi.metamor.

Aecus cum.æ.diphthõgo &.c.exili atq;.i.latino ſcribit fuit teſte Ser.ſuper.vi.ænei. Iouis ex Europa filius:de quo equidẽ miror cũ dicat Seneca in Hercule furẽte:& Ouidi.libro metamor. ſeptimo illũ Iouis fuiſſe filiũ ægina. Vnde patriæ ſuæ nomẽ deſcribens æacus apud Oui.ait:ænopiam ueteres appellauer:ſed ipſe æacus æginã genitricis noie dixit. Hũc dixere poetæ iudicẽ cũ Minoe:& Rhadamãtho cõſtitutũ eẽ:& peccãtiũ delicta diſcutere.

Aeacides cum.æ.diphthongo &.c.exili atq;.i.latino ſcribit:ponit plærũq; ꝓ achille:ueluti patronymi cũ tractum ab auo paterno:qui dictus fuit æacus alius fuit æacides rex epyri:& Pirrhi belliciſſimi pater:ut oſtẽdit Iuſtinus lib.ſui epitomatis ſeptio.

Aedonus cũ.æ.diphthõgo apud Herodoti codicẽ emẽdatiſſimũ libro hiſtoriaꝝ.viii.ꝓ monte thraciæ ſcriptũ legi uidelicet αἰδωνος: Quam ſcripturam accuratiſſime Virgi.lib.xii. obſeruaſſe uidet cũ ait:ac uelut ædoni boreæ cum ſpiritus alto inſonat ægæo:ſequturq; ad littora fluctus:& eũ ſecutus Statius ait. Triſtius hedoni hyemis hebrũq; niualem:ubi non fit remotio. At uero Lucanus ædon ædonis declinaſſe uidet:eo q; penultimã breuem poſuit cum ait:ædonis egygio decurrit plena lyeo ſed ut alii dicunt ſyſtolẽ fecit:aut legunt ædoni.

Aegæ cũ.æ.diphthõgo tã ī pria q̃ ī ſecũda ſcribitur: fuit teſte Herod.urbs Macedoniæ:quã Caranum quẽdã a capris ſic cognominaſſe accæpimus. Ignoro tamẽ an de hac uel inſula ī mari ægeo loquat. Homerus circa initiũ libri tertiidecimi ilia. Cũ de neptũno locutus in hanc ſniam ait: terconatus eſt ægeas petere ubi in mediis aquis phanum habet: & ī phano armaturã auream immortalẽq; : ſed de hoc in dictiõe ægæum mare ſtatim uidebimus.

Aegeus cum.æ.diphthongo in: prima in ſecunda cum.eu. diphthõgo ſcribit:fuit athenarum Rex: & pater Theſei:quẽ ex æthra filia Pictei regis Trozeni prima ſua uxore ſuſcæpit:poſt cuius mortẽ iã ſenex Medeã ab Iaſone abdicatam accæpit uxorẽ:ex qua Medũ progenuit. Vt ī dictiõe Medea uidebimus. Tãdem cum credidiſſet Theſeum deuoratum a minotauro ſe in mare præcipitẽ dedit: & nomen ægeo ut multi ferũt mari contulit: a quo ægides pro Theſeo ipſius ægei filio patronymicũ deducitur:ut Oui.lib.iii.de ponto. Nõ hæc ægidæ pithoiq; fides. Et in quarta epiſolaꝝ heroidũ.

Perfides ægides ducentia fila ſecutus.
Curua quoq; effugit tecta ſororis ope.

Aegæum mare ſimili modo cum .æ. diphthongo ī prima & in ſecunda ſcribitur:quidā uolūt a ſcopulo inter Tenedum & Chium inſulas conſurgente: atq; capræ effigiē ditinēte:quā græci αἰγα ideſt capram uocant nomē aſſumpſiſſe:alii uero ab ægeo athenarum rege in illo præcipitato ut ſupra uidimus cognominatum. Et ex orientali parte incipit ab initio heleſpōti:& uſq; ad peloponneſum uerſus occidentem terminatur.

Aegæon cum .æ. diphthongo in prima & in ſecūda ſcribitur:nomen fuit proprium gigantis interpretatum tergigena:quem cælicolæ Briarea uocant.

Aegilaus cum .æ. diphthongo:&. i. latino ſcribitur: dici poteſt latine litus:quo nomine teſte Plini. lib. iii. naturalis hiſtoriæ dicta ē prius achaia propter urbes ut dixit in littore p ordinem diſpoſitas.

Aegilea prima tantūmodo cum .æ. diphthongo & ſequens cū .i. latino ſcribit:fuit teſte Home. lib. v. iliad. filia adraſti & uxor Diomedis. Quā uenus in uidictā uulneris ſuſcepti a Diomede fecit neceſſarios in maritalis deſiderii ſolatium conuocare.

Aegides cum .i. latino ſcribitur: pro Theſeo ponit: ut uidimus in dictione ægeus.

Aegina cum .æ. diphthongo:&. i. latino ſcribit: filia fuit Aſopi regis Boetiæ a Ioue ī ſpē ignis grauidata dicente Ouī. lib. vi. metamorphoſeos:aureus ut Danaen aſopida luſeri ignis:ut in dictione aſopus uidebimus:ex quo æcum & Radamanthū peperit a qua & inſula & urbs:quæ prius dicebatur Enopia ægina cognominata fuit. Vnde Ouī. lib. ſeptimo metamorpho. inquit. Enopiā ueteres appellauere. ſed ipſe æacus æginam genitricis nomine dixit:Vnde ait Homerus ī hymno apollinis: ΥΗΣΟΥ ΤΑΙΓΙΝΑΝ. Et Pli. li. xxxiiii. natura. hiſto. īgt: īſula ex ipſa ē ægina nec īgens:ſed officinaq; temperatura nobilitata. Bos æreus īde captus ī foro boario eſt: De quo uidebimus ī dictione Roma.

Aegeria cum .æ. diphthōgo:&. i. latino ī penultima ſcribit:fuit nympha nemoris aricini:& uxor Numæ pompilii ſecundi regis romanoq;: quæ teſte. Ouid. li. xv. metamor. mortuo Numa ob dolorē flendo in fontem ſui nominis uerſa fuit. Vnde etiā libro faſtoq; tertio de illa inquit.

Nympha mone nemori ſtagnoq; operata dianæ
Nympha Numæ coniunx ad tua facta ueni.
Vallis aricinæ ſilua præcinctus opaca.
Eſt locus antiqua religione ſacer.
Hic latet Hyppolitus furiis diſtractus equorum:
Vnde nemus nullis illud additur equis.
Nam ī eo nemore ut ſubſequenter idē poeta ꝓſequit:nympha ipſa habitabat:quod ſane nemus uſq; ad aritiam:quæ iuxta uellatras ab Roma uiginti milibus paſſuum diſtat fere protendebatur. Nam ut ait Liuius libro primo ab urbe. Cum Numa religionē & dei metum romanis incutere ſtatueret: nec deſcendere ad aīos ſine aliquo cōmento miraculi poſſet:ſimulat ſibi cū dea Aegeria congreſſus nocturnos eſſe:eius ſe monita:q; accæptiſſima diis eēnt diis ſacra iſtituere. Neq; in nemus aricinum: ut alii hoc idē proſequūtur in tempeſtate noctis ſilētio ſe cū qbuſdā ſociis conferebat. Illic cauo quodā & umbroſo ſpeculoſus ſummōtis arbitris morabat ad fontem uiuæ aquæ: rediēs comitibus ueneratione pfuſis cum dea Aegria ſe manſiſſe dicebat:cuius monitu ꝓfitebatur ſacra diis accæptiſſima ordinare. Quare & illū locū camenis conſecrauit:dicente Ouidio præfato faſtorum libro.

Aegeria eſt:quæ p̄bet aquas dea grata camenis.
Illa Numæ coniux conſiliumq; fuit.

Aetiops cum .æ. diphthōgo &. th. aſpirato atq; .i. latino ſcribit:fuit teſte Plinio libro. vi. naturalis hiſto. Vulcani filius:a ſe Aethiopiā omnem cui p̄fuit denominās. Nā deriuat ab αἴθω:quod ē cremo: & teſte Seruio ſuper æneidos. vii. dicebatur apud antiquos æthiopus.

Aetna cum .æ. diphthōgo &. t. non aſpirato ſequente. n. ſcribitur mons eſt Siciliæ ab oibus poetis ob igneos globos:quos euomit decantatus. Vnde ætneus cum .æ. dipthōgo ī prima & penultima deducitur Virgilius libro æneidos .iii. Aetneos fratres cælo capita alta ferentes.

Aetolia cū .æ. diphthongo &. t. non aſpirato atq; .i. latino ſcribitur:regio eſt cōtigua acarnanie Phocidiq; & locris. Quin & corinthiaco ſinu a. Peloponneſo diuidit ab ætolo rege Martis filio nomen habēs:ī hac teſte Homero libro iliados ſecundo tres erāt urbes:Calidon:Olenos:& Pleuron. Oui. ēt li. iii. de ſine titulo inquit:Nec tāti Calidon: nec tota ætolia tanti. Et ab Aetolia patriū nomē ætolus cū accentu in penultima deducitur. Virgi. li. xi. æne. Non erit auxilia nobis ætolus & arpi.

Aethon cum .æ. diphthōgo &. th. aſpirato ſcribitur fuit nomē cuiuſdā equi Hectoris. ut oſtendit Homerus libro octauo iliados:& deduci poteſt uel ex αἰεί qđ eſt ſempre:& θέω curro: quaſi ſemp curens uel ab αἴθω:quod eſt ardeo: quaſi ardens cognominatus fuerit. quo nomine etiā ꝓ equo Pallantis uſus eſt Virgilius libro undecimo: cum ī funerali pompa Pallantis inquit.

Poſt bellator equus poſitis īſignibus æthon.

Aepia cum .æ. diphthōgo:&. i. latino ſcribit: apud græcos tamē ī penultīa ē ī ei diphthōgus: q̄ apud nos in. i. longā cōuerſa fuit: urbs fuit in agro propinqua Pylo:& ex his quæ ſuberant Agamēnoni. Vt oſtendit Homerus libro nono iliados.

Aepy cum .æ. diphthongo &. y. græco ſcribit: fuit urbs ſubditiōe neſtoris:quā bene munitam dixit Homerus libro iliados ſecundo. Et in montibus ſitam eſſe oſtēdit Statius libro quarto thebaidos cū ait. Quos trion ī ſummis īgeſtū mōtibus æpi.

Aepolus cū .æ. diphthonhgo ſcribit: apud nos dici poteſt caprarius:quaſi αἰγῶν ideſt caprarū ποιμὴν paſtor:ut qdam uolunt:& ide æpolitū caprarum grex:ut in dictione buccolicis uidebimus.

Aeſtimo cum .æ. diphthongo ſequente .s. nō. x. conſonāte ſcribit. Et cōponit ab æs æris: & τίμω uerbo græco:quod latine eſt apprecio. Vnde proprie taxare ſignificat:quod qa ſine ſpirituali conſideratiōe fieri nō pōt tractū ē:ut æſtimare ꝓ cōſiderare ponamus. Cice. de legibus. Siſeſenna eius amicus omnes adhuc ſcriptores:niſi q forte nondum ediderūt de qbus eſtimare nō poſſumus facile ſupauit Ouidius de triſtibus lib. tertio. Hæc quicunq; leget ſiquis leget æſtimet ante compoſitū quo lit

tpe quoq; loco. At uero existimare absq; diphthō go & cū .x. cōsonāte post .e. iudicare est: siue etiā pu tare. ita prius rē æstimamus: deīde qualis sit existi mamus: sicut prius cogitare est quā excogitare.

Aethica cum .æ. diphthōgo ut nōnulli uolūt &. th. aspirato atq; .i. latino scribit. Veŗ secundū ꝓpriā orthographiā qui a græco trahit: ꝑ simplex .e. scri benda ea dictio esset: cū apud græcos ΗΘΙΚΗ scribat. Cuius prima est .H. quod ut supra uidimus i. e. no strum regulariter traduci debet. Sed ut ait apule ius grāmaticus egregius: qa illud .H. apud græcos semper est ꝓductū: & apud nos nō ē ipsius .e. ꝓduc ti. a. correpto in figura discretio: placuit maiori bus nostris ī aliqbus dictionibus: q̄s ex græcis trā scribimus ꝑ diphthongū hoc ipsum discernere: & maxime in hac dictione: cuius manifesta uidebit ratio in dictio æthos: cuius prima secundum unā quidem significatiōem absq; diphthōgo a græcis & nostris scribitur: atq; apud utrosq; corripit: Se cūdū aliā uero ꝓducit. Et licet apud græcos. sit .H. ut eadem lōga apud nostros cognoscat: ꝑ. æ. diph thongum scribi a plærisq; consueuit: ut ēt uidebi mus ī dictione cæra: & dictiōe scæna. Traducitur aūt œtica a nostris moralis.

Aeuū cum .æ. diphthongo scribit: & ab αἰών teste Apuleio grāmatico latini traxerunt: iꝑm uidelicet .u. iteriectantes hiatus causa uitandi.

Agamennon ultima cū .m. ante .n. scribit: fuit Atrei filius ex uxore Merope. & rex Micœnarū: fraterq; natu maior Menelai: ut poetæ omnes atteſtantur.

Aganippe cū .i. latino: & duplicato .p. scribitur: fons ē in Aonia musis sacer: ut Virgilius in Gallo: neq; aoniæ aganippæ. Et Iuue. cum desertis aganippes. Vallibus esuriens migraret in atriclio. Et compo nit ex αγαν quod est ualde & hippos equus quasi proprie sit equi: hoc est ab equo formatus. Dicitur etiam aganippis & ī genitiuo aganippos: ut Oui dius circa initium libri quinti fastoꝝ.

Dicite q̄ frontes aganippidos hippocrines.
Grata medusei signa tenetis equi.

Agalmata cū .t. nō aspirato scribit: & apud nos indi cat simulachra & laruas: cuius singulare ē agalma.

Agapenor cū .e. absq; diphthōgo scribit: fuit ancæi filius. & teste Homero lib. secūdo illiados ꝑfectus classis Agamēnonis accedētis ad Troiā.

Agasides cū .i. latino & .e. nō aspirato scribit: fuit la cedæmoniorum rex: ut ostendit Plutarchus in di ctis laconicis.

Agastheneus cum .th. aspirato scribit: fuit teste Ho me. li. secūdo iliad. filius Augei ex Emea helidis pa tria: & pr̄ formosi Polyxeni: qui ex nauibus suæ gē tis ꝑfuit in expeditione troiana.

Agastrophus cum .t. nō aspirato: &. ph. cum aspira tione scribitur: habetq; apud græcos accentu ī an tepenultima: fuit teste Home. lib. undecimo iliad. Pæonis filius: & hæros inter primos troianorum bellatores sed a Diomede apud coxā lancea in bel lo percussus mortem obiit.

Agatharchides cū .th. &. ch. aspiratis atq; .i. latino scribit: fuit historicus samius: de quo Plutarchus meminit in historia persica.

Agathyrsi cum .th. aspirato &. y. græco scribit: sunt thracum populi quos. scyta uocat Herodo. ab aga thyrso Herculis filio: ut lib. historiaꝝ tertio refert cognominati. Hi ut ait Pōponius li. secundo cæru leo sunt colore depicti. Quare dixit Virg. li quarto ænei. Cretesq; driopesq; fremūt: pictiq; agathyrsi. Nec hoc sine differētia fieri dixit pomponius. Sed quanto quis anteit: tanto ꝑpensiori notat tingitur ut minus ungi appareat humilitatis indicium.

Agathocles cū .th. aspirato &. o. exili scribit: fuit te stibus Plutarcho & Iustino lib. xxii. sui epithoma this Siciliæ tyrānus ex humili genere natus: uide licet patre figulo: alius fuit teste Varrone lib. i. reꝝ rusticaꝝ philosophus: qui de agricultura scripsit.

Agauni cū .au. diphthongo ī penultima scribit: po puli sunt septētrionales. quos Home. circa initiū xiii. libri iliad. dixit gentē innocentissimā: ut quæ sine ullis diuitiis equino uictitabat lacte.

Agellina cū duplicato .l. &. i. latino scribit: fuit teste Seruio sup octauū ænei. urbs in Thuscia: sic quoq; dicta a noīa cōditoris: quē uirgilius ī eodē libro ex Lydia aduenisse ostēdit ubi ait: Haud ꝑcul hic sa xo icolit fundata uetusto Vrbis agellinæ sedes: ubi lidya quondam Gens bello præclara iugis īsedit hetruscis. Hanc postea dictam Cærete cum .c. exili &. æ. diphthongo: ut in ea dictione uidebimus.

Agenor cum .e. absq; aliquod diphthongo scribitur fuit rex phœnicū: & filius Beli phœnicū regis. Eo dem nomine teste Homero libro undecimo ilia dos uocatus fuit antenoris filius.

Agerochus cū .ch. aspirato scribitur: Fuit teste Ho mero libro undecimo odisseæ filius nelei ex Chlo ri uxore: & frater nestoris.

Aglaophon cū .o. ante .ph. aspiratū scribit: fuit teste Quintiliano. li. xii. de īstitutione oratoria antiq̄ssi mus & clarus pictor. Cuius ex alterius polygnoti simplex color tā sui studiosus: ut idē Quintilia. re fert etiā tūc habebat: ut illa ꝑpe rudia: ac uelut fu turæ mox artis primordia maximis q̄ post eos ex titerūt pistoribus p̄ferant: proprio quodam intelli genti ambitu: ut sua fert opinio.

Aglyphos cū .y. græco scribit: dici pōt a nostris nō sculptus. Nam cōponit ex a: qđ negationē dicit: & glyphos qui est scuptus. Id enim a γλυφω uerbo græco: quod est sculpo descendit.

Agis cū .i. latīo scribit: & a nōnullis ex nr̄is ægides dr̄: fuit teste Hero. li. histo. i. lacedæmonioꝝ rex q cū athenīensibus cruētissima bella gessit: alius fuit lycius: de quo. V. li. æne. x. Et lycius ꝑcesserat agis.

Agyllæi cum .y. græco & duplicato .l. atq; .æ. diphō go scribit: populi sunt scithici.

Agnus cū .g. ante .n. scribit: dici pōt a nostris castus & mundus: ideoq; ex illo castā & purā hostiā offer rī dixit Festus. Eratq; eodē teste apud maiores no stros communis generis sicut & lupus.

Aglaia cū .i. latino scribit: nō .n. apud græcos diph phongus habet: sed .i. uocalis est: & diuisa a primo a scribit: fuit una gratiaꝝ: ut uidebimus ī dictione charites: quæ apud nos claritudinē indicat.

Agonia cū .i. latino scribit: a nostris ludi dicuntur: quos ut ait Oui. li. fastoꝝ prīo. Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Nā accentū habet in antepe nultima: & cōpositā dictio est ex: a quod est sine &

gonia anguli:quia:ut ait Festus locus ī quo hutusmodi ludi facti sunt:fuit sine angulo. Et inde agonalia deducta:qđ idē designat. Et locus agon ut ēt circus flāmineus Rome hodierna die uocatur.

Agoræus cū.æ.diphthōgo in penultima scribitur: dici pōt a nostris nūdiarius uel forēsis. Vnde & ad plæbeium transfert. Hora. Dauniæ defende decus camenæ leuis agoreæ.

Agonotheta penultia cū.th.aspirato:& ultia cum.t. exili scribit dicit latinæ numerarius. Nā cōponit ex αθλων θεσις:idest certaminis. & θετις dispositor.

Aglauros cū.au.diphthongo scribit: fuit filia Erithei athenarū regis:de qua Ouid.li.secundo metamorphoseon scripsit.

Agricola cum.i.latino &.c.absq; aspiratione scribitur.græcum uocabulū totū ē:ut nonnulli contendunt.& ab αγρικος translatū:qui rusticus interpretatur:hoc est εν τοις αγροις.i.in agro:ut dicunt οι κωμηται habitās uel degēs. Vnde cū apud illos penultima diphthongum habeat.oi. Nos abiecto.o. solū .i.retinēus quanq; in rectissima scriptura agrœcolā cum.œ.etiam apud nostros illi idem scribendum uelint. Quos paruo argumento confundere libet: cum antepenultimā breuem habeat. Virgilius libro georgicorum primo.

Agricola incuruo terram molitus aratro.

Quare cōpositum illud uocabulū dicius ex græco & latino. Ex græco quidem quod est αγρος Ex latino uero quod est colo:quasi proprie dicat agricultor:siue ruricola. Quāobrē Columella approbatissimus auctor libro primo de agricultura conquærēs sui tpis mollicie ait. At mehercule uere illa ꝓles Romuli assiduis uēatiōibus:nec mīus agrestibus opibus exercitata firmissimis ꝓualuit corpibus ac militiā belli cū rex postulauit:facile sustinuit duratam pacis laboribus semperq; rusticā plæbē urbāæ ꝓposuit. Et paulopost subiūxit: illis tpibus ꝓceres ciuitatis morabāt ī agris. Et cū cōsiliū publicū aliq; deposcebat:a uillis ī senatū accersebant:ex quo q eos euocabant uiatores appellabat. Hæc ille. Ideoq; contra Criticum inuentem multicia inuehens Iuuenā.in secunda saty.ait.

En habitum quo leges ac iura ferentem
Vulneribus crudis populus modo uictor & illud
Montanum positis audiret uulgus aratris.

Nā ut ait Cato fortissimi uiri:& milites strenuissimi ex agricolis gignūtur minieq; male cogitantes qđ quod teste Pli.circa initiū li.xviii. naturalis historiæ:agrū male colere censoriū ꝓbū iudicabat. Vnde teste Catōe cū uigz bonūq; colonū dixissent: amplissime laudasse existimabant. Hinc & eodem Plinio teste locupletes dicebant loci: hoc est agri plenos pecunia etiam ipsa a pecore appellabatur.

Quid aliđ Nōne & camillus curii & cicīatus agriculturam ꝓpriis māibus exercebant. dicente Luca

Paupertas fugitur totoq; arcessibur orbe.
Quo gens quoq; perit. tunc longus iungere fines.
Agrorum & quondam duro sulcata camilli
Vomere & antiquos curionum passa ligones
Longa sub ignotis extendere rura colonis.

Nam ut etiam Ouidius libro fastorum rettulit:

Aut pecus aut latam diues habebat humum.
Hinc etiam locuples:hinc ipsa pecunia dicta est.
Sed iam de uetito quisq; parabat opes.

Vnde teste Pli.li.xviii. Mulctatio quo nō nisi ouium boūq; ipēdio dicebat & cautū qppe erat ne bouē priusq; ouē noiaret:q ī diceret mulctā ludos boum cā:celebrātes:bubetios uocabāt. pascua dicūt oīa ex qbus populus reditus hēt:quia diu hoc solū uectigal fuerat. Et infra subdit idē Pli. M. qdem Curii post triūphos imēsum q terra adiectū ī perio nota sancitū ē pnitiosum itelligi ciuē cuiseptē iugera nō eēnt satis: Hæc āt mēsura plæbi post exactos reges assignata ē. Et nō lōge supra in eodem libro iugeri uocabulū explanās ait iugez uocabatur:qđ uno iugo boū in die exarari posset: Hoc ē secundū alioz designationē significat mensurā quadragin ta pedū:qa tātū solet uno die par boū arare. Vnde pergit idē pli. actus dicit in quo boues agerent cū aratro uno ī petu iusto. Hic erat cētū & uiginti pedum. & duplicatus in longitudinē iugerum faciebat. Et sequitur idē auctor. Dōa. imperatorum ac fortium ciuiū uno quantū die plurimū arauisset. Hæc ille. Vez iugez in singulari secundæ est declinationis. Nec iuger apud probatos auctores cōperitur:in plurali uero tertiæ declinationis est & iugeribus facit: Itaq; hoc loco auctoritati Prisciani nō assentio:qui absq; auctoz testimonio iuger cōperi dixit. Sed longe post in eodē libro quærit Pli. quæ nam ergo tantæ ubertatis quæ tunc habebat cā erat. Cui quæstiōi per hæc uerba respondet quia ipsoz tum manibus imperatoz colebantur agri: ut fas ē credere gaudente terra uomere laureato & triumphali aratore: Siue illi eadē cura semina tractabāt qua bella:eadēq; diligētia arua disponebant q̄ castra. Siue honestis māibus oīa lætius ꝓueniūt quoniā & curiosius fiūt serentē iueniūt dati honores Seranū. Vnde cognomē aranti q̄ttuor sua iugera in uaticano. quæ prata qntia appellant. Cincinato uiator attulit dictaturā: Et post hæc non longe subdit. De cultura agri ꝓcipere principale. Fuit ēt apd exteros. Siquidē & reges fecere. Hieron. Philometor: Attalus: Archelaus: Et duces Xenophō: & pœnus: ēt magno. cui qdē tātū honorē senatus nr attribuit Carthagine capta:ut cū regulis Aphricæ bibliothecis donaret:unius eius duo de triginta uolumina censeret in latinā līguā trāsferēda. Cū iā præpta Marcus cato condidisset peritisq; linguæ pœnicæ datū fuit negociū. Similiter Marcus Varro septuagesīmū primū uilæ annū gerēs de ea re ꝓ dēdū putauit sed iā agriculturæ uocabula quædā explananda transeundū duxi. ager dicit a Marco Varrone de līgua latina:quod in eo aliqd agat. Id Quintilianus libro institutionum primo derisit græcū eē uocabulū dixit. Nā græci αγρος dicitur qui teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latinæ nōnulli fundū iterprætati sunt. Vnde ait idem Vlpianus plærunq; fundū siue uilla accipimus quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. Cui florentinus turisconsultus de uerborum significationē cōtradicere uidet. Ait. n. fundi appellatiōe omne ædificium & omnis ager continetur. Sed in usu urbana ædificia ædes:rustica uillæ dicuntur. Locus uero sine ædificio in urbe area:rure autem ager ap

pellatur. Idemq; ager cũ ædificio fundus dicitur. Hæc ille. Et sic diuersæ prorsus uidentur iurisconsultorum sentẽtiæ. Nã quod Vlpianus ait plærũq; fundum sine uilla: hoc est sine edificio accipi. Florẽtinus ait ager sine ædificio fundus dicitur. Sed ut puto hic latius fundi uocabulũ: ille strictius accæpit. Nã secundũ Vlpiani sententiam locutus uidet Varro lib. v. de lingua latina cum ait: fundus dictus q; uidebat. pecudũ: aut pecũiæ fundamẽtũ: aut q; fondit quotquot annis multa. Itaq; ut hunc ꝓpriũ fundi significatũ existimẽ. Secundũ uero latiorem Florentini accæptionem locutus uidetur Seruius sup secũdũ geor. cũ ait: fundus ab eo dicit quod sit rerũ oium fundamẽtũ. Verũ quia iurisconsultorũ cõtinuata uerba nõ legius sed de illorũ opibus quædã excerpta tenemus: nemo de rebus aut uerbis ut puto plenã semp sniam hꝛe põt. Nam q̃rit modestinus de uerborũ significatione fundus a possessione uel agro uel ꝑdio quid distet & respondet dicẽs: fundus ẽ oẽ qcqd solo cõtinet: ager ẽ spẽs fundi: q̃ ad usum hois parat: Possessio ab agro iuris ꝓprietate distat. Quid. n. apꝑhẽdius cuius proprietas ad nos nõ ptiet: aut nec põt ptiere: hoc possessionẽ appellamus possessio ergo usus: ager proprietas loci est ꝑdiũ utriusq; suprascriptæ generale nomẽ est. Nã ager & possessio huius appellationis spẽs sunt hæc ille & certe nisi ad aliud itẽtionẽ suã referre hic uoluerit quod scriptum nos habemus ridicule potius ne dicã iperite locutus uidet. Et ꝓide ac siqs de uirtutibus & uitiis q̃rat: ĩ quo prauũ & malũ differãt: ac respõdeat: prauũ. i. quod nõ est rectũ: ut lignũ prauũ: malũ uero genus pomi. Nã qd hoc foret dictu ineptius, ubi de q̃litatibus agit digredi ad substantiã: quæ ad rẽ nõ ptineat. Ita hic cũ de fũdo cũ de agro: de ꝑdio: de possessiõe disputat: non de ea significatione possessionis loqt qua rei ꝓprietas & substãtia intelligit: sed ad q̃litatem ipsam possedẽdi digredit. Quod si ita ẽ qd affinius habet possessio ad fundũ agꝛ ꝑdiũ: q̃ ad uestẽ: mulũ: aut equũ. Nã hagꝛ regꝛ ita possessio ẽ ut illarũ. Sed nõ de huiusmõi possessiõe loquẽdũ erat: q̃ ꝑsertim nõ est ut ipse ait spẽs ꝑdii: uel fundi: nam ꝑdiũ fundus ue ꝓprietas est: quorũ utrum libet si generale nomẽ ẽ ad possessionẽ ꝓfecto nõ usus sed ꝓprietas dicẽda Modestino possessio fuit. Namq; possessionẽ ꝓprietatẽ esse ostẽdit Cice. in paradoxis ita scribẽs. Et enim isti calidi æstimatores prata & areas magni æstimãt: quod ei generi possessionum minime noceri põt. Idẽ Quintilia. lib. vi. de oratoria institutione ostẽdit dicẽs. Patris eius dialogos dedit legẽdos: quorũ cũ ĩ priuernati unus: alter in albano: tertius in tyburte sermonẽ habitũ, complecteretur: reqrebãt ubi eẽnt hæ possessiões: Oẽs aũt illas Brutus uẽdiderat. De ꝓprietate certe locutus ẽ: & nõ usu. Nec simpliciter agrũ esse fundũ sine uilla placet, ut dixit Vlpia, cũ sæpe legamus erãt ĩ agris senatores. Et uixerũt multi nobilissimi philosophi in agris. Vnde ait supius Columella illis tpibus ꝓceres ciuitatis morabant in agris. Nec existimãdũ ẽ sine uilla: aut habitatione. Itaq; puto agrũ græce: latie rus dici: & cõtiere fũdũ nõ cõtieri ab illo. Vnde ꝓpe ager ẽ circũiectũ urbi territoriũ ut ager cãpãus: sager leõtius: ager phaliscus. & similes. At singula prata: singulæ uineæ: singuli horti: singula oliueta: põaria: salicta: arbusta: pascua: nẽora, loca aucupatoria: uenatoria: piscatoria: Siue uillã atq; ædificiũ: siue piscinã atq; aꝑuearia: siue uiuaria hẽant: siue nõ habeãt singuli fundi sunt. Et qui dẽ ĩ agro ĩ urbe ãt siue oppido: siue uico: siue castello tãtũmõ possessio ẽ qcqd tale est: qualia hæc quæ enũeraui. Sicq; fundus spẽs ẽ agri siue ruris possessio ãt generalius oĩbus ẽ: qa rustica & urbana. Nã tabernæ hospitia: horrea ĩ urbe possessiõis urbãæ sunt. Ci. ĩ philip. possessiões igt notabat & urbanas & rusticas. At uero ꝑdiũ dictũ legius: qđ ex agroꝝ ꝑdia antiqtus militibus distribui cõsueuerat. Quare mius agro & maius fundo dici posse uidet: Verꝝ & ipe ager nõ semp ĩ ea quã dixius significatiõe accipit. Sed aliq̃do is locus dicit ĩ rure: quẽ colius: siue arãdo: siue cõserẽdo. In qua significatiõe habet pluralẽ numerꝝ. ut oẽs agros ciuium depopulatus ẽ. Nã ĩ prioꝛ nõ hẽt: hoc ẽ dũ loqt de singulariũ urbiũ territoriis. nõ. n. dicas recte sic antonius dedit militibus suis agros cãpãos. & leõtinos. nã hoc pacto non cõplector nemora: saltus pascua: desertos mõtes. Sed sic potius dedit militibus suis agros cãpanũ & leõtinũ. i. agrũ cãpanũ & leõtinũ. Qui qdẽ mõ cõplector oĩa q̃ in territorio illo sunt. Nã in ea sua ꝓpria ac lata significatiõe ager ẽt flumĩa lacus: cæteraq; oĩa icludit. cãpus dr̃ q̃si amplus: nã plãicies ẽ terræ grãdis: & ampla. Vnde ait uarro qđ primũ ex agro plão fructus capiebãt cãpus dictus ẽ postea q̃ ꝓxia supiora loca colere cœpunt: a colendo colles appellarũt aruũ ab arãdo nomẽ assumpsit: & is ager ẽ q semẽti dat. Salustius ĩ catilĩario. Nũidæ pabulo pecoris magis q̃ aruo studẽt. Noualia ĩ neutro genere: & nouales ĩ fœminĩo dicunt. Et ꝓprie sunt teste Seruio arua primũ ꝓscissa: unde ait uarro ager q; iter mittit a nouãdo noualis dr̃ iuxta qđ Vir. ĩ tityro. tã culta noualia miles hẽbit. Nõnũ q̃uero & agri messi nouales dicunt. ut Vir. ĩ li. ge. .i. Intõsaq; nouales. At ager restibilis teste Varrõe uocat: qui restituit ac referit quotquot annis. Idẽ qđ ĩ agris quotquot annis rursum faciẽda eadẽ: ut rursus capias fructus ruta sunt appellata. Prata uero dicta ab eo qđ sine ope sũt parata: Seges ut multi putãt ꝓprie fruges ẽ eorũ seminũ: ex qbus cõficitur pãis: nõdũ demessa. q; nõnũq̃ poetæ ut cõtẽtũ ꝓ cõtinẽte usurpãt: & ipam humũ ad accipiẽda semĩe subactã segetẽ uocãt. Vnde ait Varro: Seges a satu. i. semine dicit. iuxta quod Virgilius lib. georgicorũ primo: illa seges demũ uotis respondet auari agricolæ bis q̃ solẽ: bis frigora sentit. Vnde transsumptiue ait Hora. hæc seges ĩgratos tulit & fert oĩbus annis. Semẽtis est satio siue ut ita dicã seminatio. Liuius campani inqt sementem facere possent. apud Hieronymũ uero cum pluribus ĩ locis. tũ in geneseos principio sementis pro semine posĩtũ ẽ fructus a fruẽdo: messis a metẽdo dr̃ & ẽ ipsa messio hoc ẽ cũ seges iã matura ẽ. Virg. quæ tẽpora messis. Cice. de oratore. qualẽ sementẽ feceris: ita metes. Nõnunq̃ uero: & ꝓ fructu ponit ut Iuuenalis Deprehẽderũt messem. fruges a fructu nomẽ assumpsisse puto. Nam teste Varrõe ideſt qđ

ſegetes ferũt. Vnde quicquid ex fructu terræ in ali
moniam uertimus: id recte fruges appellati poſſe
exiſtimo. Liuius eam ĩquit gentem traditur fama
dulcedine frugũ maxime uini: noua tamen uolu
ptate captam. Idem nõ arbore frugifera non ſatis
in ſpem relictis. Plinius etiam indicem dedit de ar
boribus frugiferis. Frumentum a frumendo, i. ue
ſcẽdo: hoc eſt a ſuprema parte gulæ: q̃ dicitur fru
men: nomẽ dici aſſumpſiſſe. Fruméti uero genera
& ſi nõ iiſdẽ noibus apud omnes dicanť: hæc teſte
Plinio uulgatiſſima ſunt. Far: qd' hordeũ ueteres
uocauere: ſiligo: triticũ: hordeũ: q pluribus ſũt ter
ris cõmũia. Aruica gallia⁊ ꝓpria. In ægypto ãt ac
Syriæ Ciliciæque & aſia ac græciæ partibus pecu
liares ſunt zeaoriza, i. typhe: æſtiua uero fruméta
ſunt ſizima: panicũ: miliũ. Sizima ab indja uenit.
ægyptus ſimilaginẽ cõficit e tritico ſuo. Eſiligine
uero teſte eodẽ Pli. lautiſſimus panis fit. Quare di
xit Iuue. ĩ qnta ſatyra. Sed tener & niueus molliq̃
ſuligine factus. Seruať dominio quã qdam a ſeligẽ
do dictã putãt: quia ĩter oĩa frumẽtũ id uelut p̃cio
ſius ſeligiť. Ego uero uocabulũ id græcũ eſſe com
perĩ: uidelicet σιλιγνιον q̃ latinæ maguderi tra
ductum oſtendit. Priſcianus in. vii. inducens plau
tũ dicẽtẽ in rudẽtẽ: ſeu tibi cõfidis fore multã ma
guderim: ubi dixit Priſcianus: ſignificat frugis ge
nus ideſt caulis: qui naſciť ex ea parte cuius radis
ſyrpis euellitur: uel potius ut alii dicunt ſiliginem
hæc ille. Hordeũ ãt dictũ qdã uolũt q̃ ante oĩa fru
méta ſit aridũ: ſed meliorẽ deriuationẽ ĩ ea dictiõe
de aſpiratis latinis uidebimus. Triticũ a triturãdo
dicit: quo teſte Pli. nihil eſt fertilius: ex quo ut ait
maxie alit hõ. Far ut nõnulli aſſerũt a frangẽdo ſi
militer dicit. Ná cũ apd antiquos molarũ uſus nõ
eſſet frumẽtũ ĩ pila miſſum frãgebãt: quod genus
erat molendi: uocabantq̃ adoreum ab adolendo
hoc eſt ſacrificando: unde & adorea ſacrificia dice
banť. Farĩnã a farre dictã Pli. dixit nomine ipſo ap
parere. Idẽ ait panicũ a pãiculis ſuis no minatũ. Ari
ſtã ab ariditate apellatam uolunt & ſunt ea ſpicula:
quæ emitit ſpica: a quibus & ipſa nomẽ aſſumpſit.
Varro uero ſpicam a ſpe dictam uoluit. Quin &
hic ſpicus & hoc ſpicũ cõperit. Cicero in aratro: ſpi
cum illuſtre ferens inſigni corpore uirgo. Sed teſte
Seruio ſup primũ geor. maſculinũ uſum ĩ utroq̃
numero hẽmus. Neutri uero ĩ ſolo ſingulari & ra
ro. Ná pluralis nũq̃ lectus eſt Culmus q̃ſi calamus
dicitur: ſtipula eſt culmi uagina dicta ut nonnulli
putant: quaſi uſta: dicẽte ét Vir. li. geor. prĩo. Atq̃
leuẽ ſtipulã crepitantibus urere flãmis. palea a pa
bulo dicit. Nam ea ſola primũ in paſcẽdis animali
bus præbebatur: quo ſane uocabulo non proprie
culmi: ſed ſollicula ipſa granulorum compræhen
dimus. Virgilius in primo geor. Surgentem ad ze
phyg̃ paleæ iactantur inanes Legumina a legẽdo
dicta ſunt. eo q̃ manu leguntur & nec ſectionẽ pa
tiantur. Pilũnos uocauit Plinius: q pilũ piſtrinis in
uenerũt. piſtores a pinſendo. Sane eodẽ teſte piſto
res Romæ nõ fuerunt ad p̃ſicũ uſq̃ bellũ annis ab
urbe cõdita ſuper quingẽtos octoginta. ipſi panes
faciebant q̃rites mulieg̃ id opus erat ſicut ét nũc ĩ
plurimis gentiũ & paulopoſt ſubdit: piſtoreſq̃ tã
tũ eos qui far pinſebant noĩatos: nec coquos habe
bãt ĩ ſeruitiis: eoſq̃ ex macello cõducebant. Et ut
idẽ in eodẽ lib. xix. dixerat cribrorũ genera Galliæ
ſetis equorum inuenere. Hiſpaniæ litio excuſſoria
ægyptus papyro atq̃ iũco. arbor uero a frutice ita
differt: ut frutex ab herba. Nã frutex is ẽ: qui ad iu
ſtam magnitudinẽ arboris nõ aſſurgit & ſtatura ſi
milis ẽ multis herbis. Sane & ĩter frutices ſoboles
illa arborũ ex plãtula cõputatur a q̃ fruticarii uer
bũ q̃ſi fruticẽ renaſci ex arbore. Ci. ad atticũ exp̃ſ
ſit cum ait. excisa ẽ. n. arbor nõ euulſa. Itaq̃ q̃ fruti
cetur uides. Ná id quod ſæpe legimus fruticari pi
lum trãſlatũ ẽ. Frõdes aliq̃ a fero. alia a fluo dictas
uolũt: & tantũ ſunt arborũ: folia uero & arbog̃ &
herbarũ & flog̃. Vineta & uineæ teſte Varrone a
uite multa dicũť. Vitis a uino uel a ui: hĩc uindeſa
quod eſt uini demia: aut uiti demia. Malleotus ut
placet Columellæ ẽ ĩ modum malei: roſtra habẽs
aptus plantationi: & a ſarmento ſic diſtat: ut pars a
toto. Verũ quando arefacta ſarmenta ſunt cũ mal
leolis igni reſeruata indifferenter uocantur. Ná &
Hãnibalem legimus ſarmẽta cornibus boum alli
gaſſe: eaq̃ ĩcẽdiſſe: ut hoſtes falleret. Et nõnullis ci
uibus romanis quod domus haberẽt plenas mal
leorũ ad capitolii uel urbis icendia fraudi fuit. Sa
ne fructuũ arborũ & fructicũ qdã minutiſſimi &
denſius naſcũť: & hi acini uocãtur qdem uero di
ſperſius & rarius: & hi beccæ dicũtur. Nã inter aci
nos enumeranť una grana hederæ: grana ſambu
ci: grana ebuli: grana mali punici addam & grana
morog̃: & qcquid his ẽ ſimile ĩter baccas uero fru
ctus lauri: & fructus oliuæ: corniloti quã fabã ſyria
cam uocãt: mirti: lẽtiſci: ſimiliũq̃. Nõnũq̃ uero aci
ni & baccæ a poetis idifferẽter ponit ut Vir. ĩ Sile
no: Sanguineis ebuli baccis minioq̃ rubẽtẽ. ſupra
hæc ãt poma ſunt: & dicũť dũtaxat qbus ueſcimur
ĩter q̃ cõnumerant ceraſia: & meſpila: hoc eſt q̃ nec
acini nec baccæ noĩanť. Nuces uero dicũť ſicut co
rilus ſiue a loco auelana: amigdalus: & glãs: & ſi q̃
ſunt his ſimilia. Ná caſtaneã ĩ nuces referri qbuſdã
uiſum ẽ: ut Virg. ĩ alexi. Caſtaneaſq̃ nuces mea q̃s
amarillis amabat. Glãdẽ uero qdam i numeg̃ po
morũ: qdam nucũ: nõnulli uero quia ſilueſtris pa
ſtio ẽ & porcorũ in ſua ꝓpria denominatiõe eẽ uo
luerũt: at Caius iuriſcõſultus: & Vipia. glãdis noĩe
oẽs fructus eẽ dixerũt ut labolenus ait exẽplo græ
ci ſermõis: apud quos oẽs arborũ ſpẽs ακροδρυα
appellanť: ſiluã a græco qd' ξυλον. i. lignũ dici qdã
putãr: & generale nomẽ eſt: ꝓpea ſolet eſſe cædua:
ſaltus uero ſilua in uia ẽ: nec trãſeuntibus peruia: ĩ
quo paſci atq̃ æſtiuare pecudes ſolent: aut ſi locus
aerq̃ patiať hyemare & a ſalio dictum uolunt. Nè
mora aũt ut qdam putãt uolupratis cã cõparata &
plena amœnitatis ſunt: ut q̃ſi numina eẽ & dici ue
lint. Lucus religioſus eſt & nequaquam cæduus:
uel potius manu cõſitus: & alicui deo uel alicuius
hois funeribus conſecratus: iõq̃ aut circa delubra
numinum: aut circa ſepulchra uirog̃ poſitus erat.
Agriophagi cũ. i. latio &. ph. aſpirato ſcribiť populi
erãt æthiopũ uerſus occidẽs: q teſte Solino ſolum
pantherag̃ & leonũ carnibus uiuebãt: unde αγρι
ον. i. ferarũ φαγοι; hoc eſt comeſtores dicuntur.

Agrippa

Agrippa cum .i. latino & duplicato .p. scribit: ubi est supabundanti unū .p. supabdit: nomē est compositum ex αγρια qđ dolorē indicat: & ωους .i. pes q̄si dolens pedes. unde oēs qui pedes dolent agrippæ dici possunt. Quin & teste Nonio omnes qui ante dictis pedibus oriuntur agrippæ uocantur.

Agron cū .r. post .g. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiaꝝ primo: primus qui iter Heraclidas Sardis regnauit: & ut idem ostēdit ultimus Candaules.

Aiax cum .i. latino atq; absq; aspiratione scribitur. Vnde miror de Gasparino uiro alias diserto. & in multis ꝓbato: q oēm ꝓrsus scripturā græcā ignorauit: & de orthographia græcaꝝ dictionū scribere tētauit. Nā Aiacē cū aspiratiōe scribēdū eē dixit.

Azymū cū .i. latino quod cū græco scribit: Cosmographiā cū .ch. aspirato: quod nequaq̄ aspirari potest Antomō cū .th. qđ nullā aspirationem habet. Et mille alia: in quibus litteraturā omnē græcā peruertit: ꝑter i pauculis: quæ a Guarrino ueronēsi doctissimo uiro: uel ab alio litteraꝝ græcarum erudito audire ualuit: sed hæc hactenus. Fuit igit aiax Telamonis regis filius ex Hesiona Laomedontis nata. ut uidet uelle Homerus, Sophocles uero & alii fere oēs poetæ græci ex alia uxore natū anteq̄ Telamoni Hesionē Hercules ipse dōauerit: ex q̄ solū Teucrū natū dixerunt. Hic uidens arma Achillis nō sibi: sed ulyxi in uirtutis singulare ꝑmiū potius fuisse concessa: in insaniā conuersus est: & cū ad Vlyxis pascua deuenissēt ratus illius cōmilitones occidere: oues & q̄dam pecora trucidauit: atq; alia nō nulla in caprū quendā: quē Vlyxē esse putabat: crudeliter attentauit. Quæ postq̄ se ꝑ insaniā fecisse resciuit: arrepto proprio gladio seipsum iteremit: ut late & eloquentissime narrauit Sophocles in ea tragœdia: cuius titulus est αιας μαστιγοφορος. Et partē tetigit Iuuenalis in satyra: plurima sunt fuscine cū ait, Hic boue ꝑcusso mugire Agamēnone creditur. Quoꝝ concertationē Ouidius elegātissime trāstulit in libro .xiii. metamor. ubi cōcludēs ait. Quid facūdia possit. Tūc patuit fortisq; uiri tulit arma disertus: fuitq; sepultus in Rhœteo ꝑmōtorio iuxta troiā: Alius fuit aiax Oilei filius incurrēdo ꝑnix: ut dixit Homerus li. ii. iliados: & ut pergit cognomine minor: qa nō tātus quātus aiax Telamonis filius erat. Sed multo minor & membris: & uiribus. Veꝝ peritia uibrandæ utendeq; lanceæ inter oēs græcos facile princeps. Ob cuius noxam ut dixit Virgi. li. ænei. primo: qa cōcubuerat in tēplo Palladis cū Cassandra regis ꝑimi filia, Pallas ne exurere classem argiuū: atq; ipos potuit submergere ponto: & reliqua ubi mortē illius describit.

Alabastrum

Alabastrum cum unico .l. & .t. sine aspiratiōe scribitur: genus est armoris perlucidi & colorum uariētate distincti: ut testis ē Plinius lib. xxxi. & .xxxvi. naturalis historiæ.

Alalia cum .i. latino scribit; fuit teste Herodoto libro historiaꝝ primo urbs in insula Cyrne.

Alastor cum unico .l. & .t. non aspirato scribitur: fuit ex sociis iacis Telamonis in bello troiano:

Alazones cum unico .l. & .z. consonante scribitur: sunt teste Herodoto libro isto .iiii. populi scythici Hipanum fluuiū accolētes: quos i adiutoriū troianorum uenisse ostendit Home. lib. iliados .ii.

Album cū .b. scribitur: quod sabini teste Festo cum .p. scribebant: & dicebant alpum: & ab dictiōe græca quæ αλφα dicitur & candorem denotat tractū asserit. Vnde credi potest alpium nomē deduci & sic quoq; a candore nominari. Namq; alpes græcā esse dictionem constat.

Alcamenes cum .c. simplici scribitur: fuit uir statuarius de quo Quintilianus libro duodecimo de institutione oratoria meminit.

Alcanor cū .c. nō aspirato scribit: nomen est uiri ꝑpriū: de quo Home. & Vir. mentionē fecere Virg. libro .ix. ænei. Pandarus & Bicias ideo alcanore creti & in .x. ait. Huic frater subit alcanor.

Alcathus cū .c. nō aspirato & .th. aspirato scribit: habetq; acentū in secunda: fuit ex principibus troianis: ut ostendit. Home. li. xii. iliados.

Alcathœ cum .c. sine aspiratione & .th. aspirato scribitur: urbs fuit ut quidam putant eadem cum Megara: de q̄ dixit Ouidi. lib. meta. viii. alcathœ quā Nisus habet & relīqua.

Alcæus cū .c. nō aspirato & .æ. diphthongo scribit: fuit poeta lyricus: & patria mytillæneus: dicēte Sapho. Nec plus alcæus consors patriæq; lyræq; laudis habet q̄uis grandius ille sonet. Et Horatius in secundo carminum. Et te sonante plenius aureo alcæ plectro: de quo etiam meminit Herodoto. lib. historiarum quinto: alius fuit gorgophōis thebani filius & amphitrionis pater: ut ostendit Euripides a quo alcides Hercules ipse ut quidam uolunt cognominatur.

Alcinor cum .c. exili & .e. absq; diphthōgo scribitur: fuit teste Herodoto uir argiuus.

Alcedo absq; aliqua aspiratiōe atq; absq; diphthongo scribit: nō ē dictio græca ut qdā putāt: sed latia ut testat Pri. li. vi. decliaturq; huius alcedinis & eā auiculā eē existimo: quā græci alcyonē uocāt: ūde ait Plau. in penulo. Quā mire dulce ē cū ibi alcedo pullos educit suos & forte philomenā intellexit.

Alcesta: alii alcestes: nōnulli alcestis absq; aliqua aspiratione uel diphthongo & cum .i. latino scribit fuit teste Homero libro secūdo iliad. admeti coniūx & filiaꝝ perelei regis Thessaliæ formosissima: ex qua & uiro admeto natus ē Enemelus: q̄ ad Troiam cum aliis græcorū ducibus ueniens undecim præfuit nauibus. Hæc adeo uiꝝ suum amauit: ut cū ad mortem ille ægrotaret: & ab oraculo responsum eēt ipsum ꝓxime moriturum: ni aliqs ex propinquis locis eius uoluntaria morte moreret: Ipsa auide mori uoluit: qđ cæteri ꝓpiqui pēitus spreuerūt. Quare dixit Seneca i Medea cōiugis fatū redimēs phærei uxor ipē dit animā marito: & Ouidii. iii. de ponto ad uxorem dixit. Si mea mors redimenda tua quod abominor esset: admeti coniunx quā sequæreris erat. Ideoq; i obprobriū fœminaꝝ sui tēporis dixit Iuuenalis in Satyra Credo pudicitiam: Spectant subeuntem fata mariti alcestem: & similis si ꝑmutatio deē: Morte uiri cupiant animā seruare catellæ.

Alcibiades cum .c. nō aspirato & .i. latino utrobique scribit: fuit athenienſis Cliniæ filius: qui teste Plu-

tarcho genus ab Euryſace filio aiacis:telamoni ducebat.In hoc teſte Aemilio probo q natura efficere poſſit uidetur experta.Et nihil eo fuiſſe excellẽtius:uel in uitiis uel in uirtutibus Natus eſt enī in ampliſſima ciuitate:ſūmo genere:& oīum ætatis ſuæ multo formoſiſſimus:ad oēs res aptus:conſiliiſq plænus.Nā īpator fuit ſūmus & mari & terra.diſertus:ut in primis dicēdo ualeret:cuius tāta erat cōmēdatio oris atq oratiōis:ut nemo ei dicēdo poſſet reſiſtere diues cū tēpus poſceret laborioſus patiēs:liberalis ſplendidus nō mīus ī uita q̄ uictu.Affabilis blādus tēporibus calidiſſime ſeruiēs.Idē ſimul ac ſe remittebatq:neq cā ſuberat quare animi laborē pferet.Ita luxurioſus diſſolutus libidinoſus itēperās reperiebaf:ut oēs admirarētur ī uno hoīe tantā eſſe diſſimilitudinem:tamq diuerſam naturam.Idem educatus fuit ī domo Periclis patrui ſui:ut dixit Iuſtius:Aemilius uero dixit illū Periclis fuiſſe priuignū:fuitq eruditus a Socrate.Ipſe quoq ī eūte adoleſcētia amatus ē amultis atq etiā a Socrate de quo mētionē facit Plato in ſymposio.Nā eū īduxit commemorātem ſe pernoctaſſe cum Socrate:neq aliter ab eo ſurrexiſſe ac filius aparente debuerit:Poſteaq̄ robuſtior ē factus non minus multos amauit.In quoꝝ amore quo ad licitū eſt odioſa multa delicate iocoſeq fecit.Socē habuit hipponicum oīum græce līgue eloquētiſſimū.Bella uero quibus ipſe imperator præfuit narrat apud græcos late Thucydides de bello pelopōneſiaco.& Plutarchus ī deſcriptiōe uitæ illius:apd noſtros uero compēdioſe Iuſtinus in libro ſui epitomatis quinto:& ut cōcludunt Theopōpus & Timæus græci hiſtorici.hic cū athenis ſplēdidiſſima ciuitate natus eſſet omnes ſplēdore ac dignitate uitæ ſuperaſſet certum ē:Poſtq̄ inde expulſus Thebas uēit:adeo ſtudiis eoꝝ iſeruiſſe dicūt:ut nemo animo eū corporiſq uiribus poſſet æqparere:oēs enim boetii magis firmitati corporis q̄ igenii acumini deſeruiunt:eundē apud lacedæmonios:quorū moribus ſumma uirtus in patientia pōebatur:ut etiā noſter Ci.tuſculanaꝝ li.ſecundo oſtendit:ſic duritiæ ſe dediſſe ferunt:ut parſimonia uictus atq cultus oēs lacedæmonios uiceret:fuiſſe apud thracas hoies uinolētos rebuſq uenereis deditos:hos quoq cū apud illos eēt ī his rebus anteceſſiſſe affirmāt.Veniſſe deide ad pſas apud quos ſumma laus eēt fortiter uenāri luxurioſe uiuere:horū ſic imitatū cōſuetudinē dicūt ut illi ipī ī his maxie admirarent:qbus effeciſſe:ut ap̄ quos quoſcūq eſſet priceps pōereturq hīeturq chariſſimus.Vegz eorū q tyrānidē ap̄ athēas exercebāt cōſilio:& Lyſandri lacedæmonii artificio in phrygia interfectus ē:cū iā incendium domus effugiſſet:quod ad illū interficiēdū fuerat paratū:& eius caput ad Pharnabazū rettulerūt & cuius buſtum mulier q̄ cum eo uiuere cōſueuerat:teſte Aemilio pbo maliebriſua ueſte contectū ædificii incēdio mortuū cremauit:quod ad uiuum interimendum erat cōparatum.

Alcidamus cum.c.exili &.i.latino ſcribit:fuit teſte Cicerone in primo tuſculanaꝝ:rethor antiquus.qui mortis laudationem ſcripſit.

Alcides cū.c.nō aſpirato &.i.latino ſcribit dē a poetis Hercules:ſic quoq uel ab acæo auo:hoc eſt amphitryonis patre:uel ab αλκη quod eſt robur.& fortitudo cognominatus.

Alcimus cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Plutarcho epirota:& uir bellicoſus.

Alcinous cū.c.nō aſpirato:&.i.latino ſcribitur:fuit Nauſithoi filius:ut teſtis ē Homerus lib.vii.odiſſeæ rex phæacū iuſtiſſimus:dicens orpheo in argonautica.ακλινεσ κραι νεσκε δικαιο τατοσ βασιληων:fuitq diligens hortoꝝ cultor:quare dixit Virgi.li.Georgicoꝝ.ii.Pomaq̄ & alcinoi ſiluæ.i.arbores pomiferæ:q̄s ille in pulcherrimā formā ordīauerat:unde Ouidius ī.xiii.metamor.lib.Proxima phæacū fœlicius obſita pomis Rura petūt.ad hūc teſte Homero in odyſſea naufragus uenit ulyxes:q honorifice & regio cōuiuio ſuſceptus errores ſuos enarrauit:cui rex ſi ſecū remanere cōſenſiſſet.Nauſicæ filiæ cōiugium offerebat:quod ille renuēs multis ab eo mūeribus donatus:& naue cum ſociis diſceſſit.Sane per ſynereſim Alcinus abſq.o.nonnunq̄ ab auctoribus ponitur.

Alcippe cum.c.exili &.i.latino atq duplici.p.ſcribitur:nomen eſt propriū fœminæ de qua ſæpiſſime Theocritus loquitur:& quia ab αλκη.quod ē robur & fortitudo deriuaf:& hippos equus:ne forte aliunde deriuari credatur cum.c.abſq aſpiratione ſcribitur.ut ſimiliter.Ariſtippus & Leucippus.

Alcinæon cū.c.exili.hoc eſt ſine aſpiratione:& cū.æ.diphthongo ſcribitur fuit philoſophus Crotoniates Pyrichi filius:Pythagore auditor:hic teſte Laertio primus de naturæ ratione ſcripſit & animā dixit immortalem atq inſtar ſolis moueri.

Alcmaus cum.c.non aſpirato &.a.ante.u.ſcribitur fuit filius Amphiarai:qui matrē Eryphilē ī patris ultionē occīdit:ut uidebīus in dictiōe Callitroe.

Alcmena cum.c.exili ante.m.&.e.abſq diphthōgo ſcribitur:Fuit Electrionis ex Lyſidice uxore filia:Vxorq amphytrionis:& Iouis amaſia.

Alcon cum.c.non aſpirato ſcribitur:fuit teſte Seruio ſup Daphnim cretēſis ſagittarius:cuius cū filium draco inuaſiſſet:tanta arte direxit ſagittā:ut in ea currens in ſerpētis deficeret uulnere:nec tranſiret in filium alius faber fuit argentearius:de quo Ouidius libro metāorphoſeos.xiii.Crateré æneæ ſibi quem fabricauerat alcon:Nileus & Iongo cælauerat argumento.

Alecto cū unico.l.&.ct.nō aſpiratis ſcribif:una ē ex furiis īfernalibus.q̄ Vir.dixit lib.ænei.vii.luctificā alecto:nā in accuſatiuo quēadmodū in nomiatiuo terminaf.ut idē in eodē li.Reginā alecto ſtimulis agit undiq bacchi:nec ē alius caſus niſi genitiuus:q teſte Seruio alectus facit & tres a poetis deſcribūtur tiſiphōe:Alecto.& Megæra:q̄s acherōtis & noctis filias Heſiodus dixit.unde Orpheus ī argōauratica:eoꝝ nomina unico uerſu cōpḧendit dicens τισιφονηΤε και αληκτοκαι λια μεγαιρα.

Alethes cum unico.l.&.th.aſpirato ſcribif:nomen fuit proprium uiri troiani:quaſi αληφησ.i.uerax fuerit:de quo Vir.li.ænei.i.Et q̄ grādeuus alethes.Idē li.x.Hic annis grauis atq aī maturus alethes.

Algeo cū.e.abſq diphthōgo ſcribif & ex uerbo græco dducif:qd ē αλγεω αλγω.i.doleo uel rigeo:ita

tu fit frigus dolor qdã mẽbroꝝ rigore' coniectus.
Alexandria cum unico.l.&.x.conſonante atq;.i.lati
no ſcribitur:nomen fuit trium urbium cõſtructa
rũ ab Alexandro magno:quaꝝ una fuit in Aegy/
pto per Dimocratẽ architectum ut ſcripſit:Vitru/
uius in prooemio libri primi de architectura locũ
ſortitus haud longe ab hoſtio Nili:utdicit Solius
quod plurimi canopicum dicunt:eamq; teſte lu/
ſtino libro undecio totius ægypti caput eẽ iuſſit
Aliam ſtruxit idem Alexãder in Aſia: aliã in Scy/
thia ſuper Tanaim:ut teſtes ſunt Curtius & Iuſti/
nus.Sane poetæ noſtri nonnunquam loco.i.quod
eſt in penultima.e.ſurrogauerunt:ut Horatius li.
quarto carminum:Nam tibi a quo die alexandrea
ſupplex:& uacuam patefecit aulam:& inde alexan
dræus cum.æ.diphthongo deduciunt.
Alia cum unico.l.&.i.latino teſte Ser.i.vii.ænei. ſcri
bit.Idq; oſtendit Luc.cũ ducit. Quas aliæ clades.
Eſtq; teſte Liuio li.v.ab urbe fluuius.xi.lapide uia
tyburtia ab urbe diſtãs ẽ mõtibus cruſtumeriis in
tyberi defluẽs.apud hũc.xv.kl.aug.galli duce Brẽ
no romãos ſtrauere & poſtriduo urbem ẽt deleue
runt:excepto capitolio.Virgi.uero libro.vii.ænei.
metri cã cũ duplici.l.ſcripſit dũ ait.Quoſq; ſecans
in fauſtum interluit alia nomen:per quem modũ
reliquias non ſolum cum duplicato.l. ſcribimus.
Alyattes cum unico.l.&.i.græco atque:cum dupli
cato.t.ſcribitur.fuit filius Sadiattis regis Lydiæ:&
pater Crœſi:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoria
rum primo.
Alyba cum unico.l.&.y.græco ſcribitur:regio ẽ te/
ſte Homero libro ſecũdo iliados non longe a Mi/
ſia:ubi argenti fodinas eſſe dixit.
Alitos cum unico.l. &.i. latino atq;.t. non aſpirato
ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecõdo iliad.una
ex urbibus boetiis:quã herboſam aliarton uocant.
Alicarnaſus cum unico.l.ſequente.i.latino &.c. exi/
li:atq; unico.s.ſcribitur:a nõnullis ex noſtris abſq;
aſpiratione principii ſcribitur: ſed quia a græcis
ſemper aſpiratur:ut etiam ex eius deriuatiõe mon
ſtrabitur:inter aſpirata locabimus.
Aliptes cum unico.l.&.i.latino:atq;.t.non aſpirato
ſcribitur:apud nos dici proprie poteſt unctor: Nã
ab ἀλείφω uerbo græco.quod eſt ungo deriuatur
quo uocabulo uſus eſt Iuuenalis in quarta ſatyra
dum ait de græculo:Grammaticus:rhetor: geo//
meter:pictor:aliptes.
Alyſonii cum unico.l.ſequente.y.græco ſcribit:po
puli ſunt Scithiæ aſiaticæ:ut oſtendit Herodotus
libro hiſtoriarum quarto.
Alitta cum unico.l.&.i.latino atq; duplicato.t. ſcri/
bitur:dicitur teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ pri/
mo lingua arabica Venus.
Allegoria cum duplici.l.&.i.latino ſcribitur: poteſt
ſecundum uocabuli litteraturam dici alieni loqui
um. Elegantes uero inuerſionem interprætantur:
ut aliud uerbis:aliud ſenſu oſtẽdatur.Vir.in Pale
mone:Claudite iam riuos pueri:ſat prata bibere:
hoc eſt deſinite iã plura canere:qa ſat ſuperq; audi
uimus. Et in fine libri ſecundi georgicorum: Sed
nos imẽſum ſpaciis:cõſecimus æquor.Et iã tẽpus
equũ fumãtia ſoluere colla:hoc ẽ q̃ tractãda fuerãt
explicuius.lã cõgruũ ẽ carmen finire.Huius ſeptẽ
ſunt ſpecies:Irõia.Antiphraſis:Aenigma.Cariẽtiſ/
mos:Paroemia:Sarcaſmos & aſtiſmos: de quibus
indictionibus & uidimus:& uidebimus.
Alliophylos cũ duplicato.l.in principio &.y.græco
in pẽultima:atq; ſeq̃nte unico.l.ſcribit.dici pt a no
ſtris alienigena.Nã cõponit ex ἀλλο qđ eſt aliud:
& philos:qđ cũ.y.græco ſcriptũ gentem deſignat.
Allotheta cũ duplici.l.& in penultia cũ.th.aſpirato:
i ultia uero cũ.t.ſimplici ſcribit:dici põt latie poſi
ta.Nã cõpõit ex ἀλλως:qđ ẽ aliter:& θετα poſita.
Aloeus cũ unico.l.ſequẽte.o.&.eu.diphthõgo i fine
ſcribit:fuit Titani filius ex Terra:Hic teſte Hom.
li.xi.odiſſeæ iphimediã uxorẽ habuit.quã oẽs alii
poetæ & ſcriptores græci ipimediã uocãt. Eodem
mõ Seruius noſter i nonũ Virgilii libꝝ:hæc itaq;
adulterari cõſueuerat cũ Enipeo quodã:i cuiuſpe
ciẽ uerſus Neptũnus:ipm grauidaſſe dr. Nã ut ait
Hom.φασκẽ ϖοσει Δαοvι μιγηναι:hoc ẽ dr illã
Neptũo fuiſſe cõmixtã:q̃ illi uel marito:ut alii uo/
lũt gemellos peperit Oetũ & Ephialtem:q aloides
a putatiuo pre cognomiati ſũt dicẽte Oui.li. meta
morphoſeos ſexto:cũ ad Neptunũ loq̃reť:tu uiſus
enipeus gignis aloidas.Sed cũ hi teſte Seruio ſin/
gulis ebdomatis nouẽ digitis i corpis ꝓceritatẽ ex
tẽderẽt:nouẽ uulnis excreuerũt:ut dixit Hõ.li.xi.
odiſſeæ cũ ait ἐννεα πηχεῖσ ησαν.Vergꝝ parátibus
titáis bellũ aduerſum iouẽ:nec ad illud decrepitus
aloeus accedeť poſſet hos miſit gẽinos cõtra deos.
qđ Lucanus ipſe tetigit:quando libro ſexto dixit.
Impius hic plẽ ſupis imiſit aloeus iſeruit celſis p/
de ſecũ pelion aſtris:ſed cõfixi ſagittis ab apollie &
diana i ifernũ dẽtruſi ſũt dicẽte Vir.li.æneidos.vi.
Hic & aloidas geminos immania uidi,
Corpora:qui manibus magnũ reſcindere cœlum
Agreſſi:ſupiſq; iouẽ detrudere regnis.Sed ut ſcri/
bit Homerus libro quinto iliados: bellum prius
cum Marte geſſerunt:quem uictum catenis treſ/
decim menſibus truſum i carcere tẽuerũt. in quo
lane perpetuo perduraſſet: niſi ad monitu & præ/
cibus Eriboæ nouerce.ldeſt iunonis:furti a Mer/
curio liberatus fuiſſet.Quod ẽt Claudianus nr de
laudibus Stilicõis agẽs tetigit.q̃do ait.Cũ gemini
fres gẽuit:quos aſp aloeus Martẽ ſubdiderit uiclis:
Et ide Carolus Arretius cõterraneus meus elegia
ad Pogiũ inqt i Mercuriũ loq̃ns. Tu mactas argũ:
marti uincula ſoluis.
Vincula quæ ſcæuo carcere nexa deo.
Alope cũ unico.l.ſcribitur: & in fine accentũ detinet
apud græcos:fuit Cercyonis filia:a cuius nomine
Cognominata eſt alope ciuitas theſſaliæ:de q̃ me/
minit Home.li.ii.iliados:Et alopetes ciuis dicit.
Alphabetũ cũ.ph.aſpirato &.t. nõ aſpirato ſcribit:
nomẽ ẽ cõpoſitũ ex noibus duaꝝ primaꝝ littera/
rũ græcaꝝ:uidelicet ex alpha & beta:q̃rũ ſecundũ
cũ.t.exili ſcribit ut i ea dictiõe uidebimus. Quare
ait Iuuenalis in ſatyra Plurima ſunt fuſcine.
Hoc dicunt omnes ante alpha & beta puellæ.
Et inde Alphabetum quod apud græcos ordinẽ
litterarum numeꝝ deſignat.Et pria littera unum
denotat ſecũdo duo:& reliquæ mõ cõſimili apud
antiquos indicabant.Quod & ſi aliquando apud

nostros itidem antiquos obseruatũ fuerit: ut affirmare uideꝫ Prisciãus in libello de numeris: nũc uero præter pauca reliquæ numerum non designãt. Verum .c. pro centum ponimus .d. pro quigẽtis .i. pro uno .l. pro quinquaginta .m. pro mille .u. pro quinq; & .x. pro decem scribere consueuimus.

Alpheus cum .e. absq; diphthongo scribitur. Nam licet apud græcos sit .ei. diphthõgus. nã scribitur αλφειος: nos tamen diphthongũ in .e. longũ conuertimus: fluuius est helidis ciuitatis aradiæ iuxta Pisam decurrens: ut auctores quinq; asserunt: qui longo tãdẽ cursu in achaia demergit: & ibi a terra absorptus atq; super mare defluens: ex græcia in fontẽ arethusam apud syracusam in sicilia se attollit: & inde in mare siculum cadit. Vnde Vir. lib. iii. æneid. ait. Alpheum fama ex huc helidis amnẽ. Occultas ægisse uias supter mare qui nunc Ore arethusa tuo siculis confonditur undis.

Alpes græcum esse dixit Festus: ad ολφη: quod est candidũ deductũ: quia perpetuis fere niuibus abescunt unde ait Priscianus in septimo αλφειος. cum .ei. diphthõgo in fine apud græcos scribitur: quã quidam ex nostris in .i. conuertunt: & dicunt alpis cum .i. finali: ut sardis: & syrtis. Sed plærique diphthõgũ in .e. conuertunt: & dicũt alpes: Hæ oẽm Italiam inaccessibili muro claudẽtes a tota Gallia: & Germaniam securam reddebãt: sed cum illas pui as igne & aceto Hãnibal pœnus effecerit: ab illo teste Seruio non solũ eius loci mons Apœninus dictus ẽ: sed ois eius mõtis tractus qui p totã discurrit. Italiã: & usq; in Siciliã protensus est Apœninus est cognominatus: quasi alpes pœni. Vnde Vir. li. duodecimo ænei. Quãtus gaudetq; niuali. Vertice se attollẽs pater apœninus ad auras. Et Lucanus de illo inquit: Nullo q; a uertice tellus Altius intumuit: propriusq; accessit olympo. Et ut ait Plinius lib. uigesimosexto naturalis historiæ in portento prope habuere maiores alpes Hannibale exuperatas & postea a cimbris: nũc ipsæ cæduntur in mille genera marmorum.

Althea cum .th. aspirato: & .ei. diphthongo scribit: habetq; accentum in penultima: nomẽ fuit proprium uxoris Oenei regis Aetoliæ: cuius regia ciuitas erat Calidon: fuitq; Testii filia: & mater Meleagri: quem fatali stipite cõsumpsisse scribitur a poetis: dicente Ouidio libro primo de tristibus.

Vtq; cremasse suum fertur sub stipite natum.
Testias & melior matre fuisse soror.

Alucinari per unicum .l. scribitur: & ex græco factũ quod ẽ αλυειν dixit Cloatius uerus i libris quos teste Gellio li. sextodecimo noctium atticarum inscripsit: uerboq; e græcis tractoq;: unde luciũ quoque dictum esse putat tarditatem quãdam animi & stuporem: qui alucinantibus plærunq; uenit.

Amaracus cum .c. non aspirato scribitur. fuit teste Seruio super primum æneidos: puer regius: q cũ pcioſa deferret unguẽta casu lapsus: & fracto uase igenti cõcepto odore in odoriferam herbam conuersus ẽ. de qua: Virgilius Vbi mollis amaracus illum floribus & dulci spirans cõplectitur: umbra: hanc Diascorides dixit a Romanis persam dici.

Amaranthus cum .th. aspirato scribitur: flos ẽ purpureus gratissimi coloris: qui apud nos imarcescibilem i dicat: de quo Plinius libro uigesimoprimo naturalis historiæ inquit: amaranthus est spica purpurea uerius qua flos aliquis & ipse sine odore p uenit augusto mense durat in autumnum: summa natura eius in nomine appellatiuo: quoniam non marcescit: sed postq; defecerunt cuncti flores madefactus a qua reuiuiscit & hibernas coronas facit: de hoc Ouidius libro quarto fastorum.

Has hyacinthe tenes amaranthe moraris.

Amaryllis cum .y. græco in penultima sequente duplicato .l. & .i. latino in ultima scribitur: nomẽ fuit rusticæ proprium de qua & Theocritus: & Virgilius sæpe meminere.

Amalthea cum .th. aspirato: & absq; diphthongo scribitur: fuit Iouis nutrix: quam Lactãtius lib. i. institutionum primo una cum sorore Melissa quæ scilicet patris nomẽ detinebat: iouem puerum capri no lacte ac melle pauisse asserit at Parmenius poeta græcus caprã illã fuisse dixit: quæ geminos hædos parere solebat: & tũc illo tpe enixa fuerat quo Iuppiter ad regẽ cretæ Melissũ nutriendus missus fuerat: & filiabus eius i custodiã datus: q cũ tũc forte lacte carerẽt illũ ad caprã amaltheã exposuerũt.

Amathus cum .th. aspirato scribitur: insula ẽ in mari ægæo q Veneri sacra fuit. Ipsa dicente apud Vir. libros æneidos decimo: ẽ amathus: ẽ celsa mihi paphos atq; cithera. Ipsa eadem est metallorum fœcundissima: dicente Ouidio libro metamorphoseos decimo: At si forte roges fœcũdã amathunta metallis. Et ide amathũteus: ut Oui. i eodẽ libro. Lactantus uitulos amathunteasq; bidentes.

Amathuta penultima cum .th. aspirato: & ultima cum .t. simplici scribitur: fuit uxoris athmanti regis thebarum nomen quæ ante deificationem uocata fuit. Ino.

Amasenus cũ unico .s. & .e. absq; diphthongo scribitur: fluuius ẽ uolscoꝝ: priuernatũ: ultra quẽ metabus uolscoꝝ rex & Camillæ pr̃: subditoꝝ iram fugiẽs: telo alligatã ipam filiã Camillã ,piecit: ut ostẽdit Vir. li. æneid. xi. Quonã ex eo noie eẽ aliũ i sicilia fluuiũ ostendit. Ouidi. lib. metamorpho. qnto decimo dicẽs: Nec non sicamias uolues amaseuus arenas: Nunc fluit iterdũ supræssus fontibus aret.

Amasis cum unico .s. post .a. & ante .i. latinum scribit: habetq; accẽtũ i penultima. fuit teste Herodo. li. hostoria. secũdo ægypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidũ: dicẽte ẽt Lucano li. ix. Nõ mihi pyramidũ tumulus euulsus amasis. hunc plato dicit in timæo athẽas apud græcos ædificasse ante quẽ põponio trecẽti & triginta reges in ægypto fuere: q̃re uetustissimos p̃dicant ægyptios. alius eodẽ nomie uir fuit maraphius pr̃ia: & peditũ darii dux cõtra cyrenẽses missus: ut herodotus ipe mõstrauit.

Amazones cum unico .z. scribitur. Nã uocabulum est cõpositum ex a quod est sine: & mazon mãma & tã primã q̃ penultimã corripit. ut Vir. li. xi. æneidos: Pulsant & pictis bellãtur amazões armis fuerunt scithiæ fœminæ iuxta tanaim fluuiũ primũ inhabitantes: deinde ad loca iuxta fluuium thermodoonta deuenerunt. Et ulterius inde ,pceden tes magnã asiæ partem occupauere: ut de his oia li

bro ſecundo ſui epitomatis narrauit Iuſtinus. Nec uiris hæ fœminæ miſcebant: niſi in uere cū qbus uulgo delectari conſueuerant. quouſq; grauidas ſe ꝓſentirēt: quod Seneca in hyppolyto tetigit cū ait,

Et prorſus iſte gentis armigeræ furor,
Odiſſe ueneris fœdera & caſtum diu
Vulgare populis corpus. & relicta, E quibus ſi mares naſcebantur, interficiebant illos: fœminas uero eaꝝ dexterioribus māmis inuſtis ad conſueta ſua officia exercebant, Vnde amazones dictæ ſunt.

Ambidexter cum .i. latino &, x, ante, t, exili ſcribit: componitur ex αμφω: quæ latinæ ut ſupra uidimus tranſfertur ambo, & δεξιος dexter.

Ambracia cum, c, exili hoc eſt ſine aſpiratione &, i. latino ſcribitur, ubi, p, in, b, cōuertimus, Nā apud græcos ambratia ſcribitur, urbs eſt ī epiro teſte Liuio libro, vii. de bello macedonico. aſpero ſubiecta tumulo, Arcemq; habet in tumulo poſitā, Eſtq; iuxta areronē nauigabilē fluuiū: dudū fuit pirrhi regia: de qua Ouidi, lib, ix, metamorpho,

Præter erant uecti certatam lite deorum,
Ambraciam: uerſiſq; uident ſub imagine ſaxum,

Inducis actiaco quæ nunc ab apolline dicta eſt. Nā ibi actiū ē oppidū & promontoriū: ubi Auguſtus uictis Antōio & Cleopatra. nō mō refecit ſed ampliauit templū actienſis Apollinis: ut dixit Suetonius & actienſes ludos iſtituit: ut uidimus ī dictione actiū, Sinus ēt huic urbi ad iacens: ambratia ſimiliter dicitur: cuius circuitū deſcribēs Ptolomæus primo ponit acarnanū oppidū: deīde ſubſequēter aratii fluuii hoſtia: deīde Ambraciā urbē: poſt illā actiū oppidū & laucas promontoriū: deinde a Ziliā urbē deinde acheloi fluuii hoſtia qui terminus eſt epiri hoc eſt eius partis: quæ Acarnania dicitur: ut illis dictionibus uidimus.

Ambroſia cū .i. latino ſcribit: herba ferē dulciſſimi ſaporis: adeo ut ex illa depaſci ſint crediti: dicente Ouidio, li, i, de pōto nectar & ambroſiā latices epulaſq; deoꝝ, det mihi formoſa grata iuuēta māu Diaſcorides uero dixit ambroſia quā multi artemuſiā dicūt, plurimas ī fructice detiet uirgas lōgas palmis tribus hētq; folia ī initio minuta ſimilia rutæ uirgæ uero ſunt plenæ ſemīe: q̄ſi acinis odorē uini habētes: Nec unq̄ herba floret: hētq; radicē duobus palmis lōgā: Pli. artemiſiā: credit, Sāe ab ambroſia adiectiuū ābroſius ābroſia ābroſiū deriuat: q̄ſi diuius diuia diuinū: aut īmortalis & īmortale: unde Homo, αμβροσιαι και χαισαι, i, ut traduxit. Virg, in primo: ænei, Ambroſiæq; comæ: hoc eſt diuinæ,

Amethiſtus penultima cū, th, aſpirato, &, i, latino: ultima cū, t, exili ſcribit: lapis ē ꝓcioſus coloris purpurei cōtra ebrietatē ualēs: unde nomē aſumpſit: Nā a negationē indicat: & μεθη ebrietatē: īde amethiſtinus, Vnde Iuuenalis ī ſatyra: Et ſpes ratio ingt: Vendūt amethiſtia, at uero Hora, nō amethiſtina in neutro: ſed amiſtidē amato, th, aſpirato, ptulit in fœminino cū ait in li, carminū prīo: Baſſum threicia uicat amiſtide: qđ acrō ānotauit aſſerēs ſic apud antiqores, platū: ſed ſuo tpe amethiſtis dici.

Amyclæ cū .y. græco &, c, nō aſpirato ſcribit: fuit laconæ ciuitas Apollini ſacra: ut ait Home, libro ſecundo iliad, fuitq; Caſtoris & Pollucis patria: qđ li, iiii, ge, tetigit Vir, cū ait: Talis amyclæi Domitus Pollucis habenis Cillarus: & equoꝝ graii mēinere poetæ. Similiter Statius libro primo achilleidos Soluerat œbalio claſſem de littore paſtor Dardanus incautas blāde populatus amyclas: & īde amyclæus cū, æ, dipthōgo deducit: ut Vir, ꝑfato libro: armaq; amyclæūq; canem: creſſamq; ꝓharetrā: q̄ſi bonos cāes ꝓducat: & Ouidi, octauo epiſtolaꝝ, heroidū inquit: Caſtori amyclæo: & amyclæo polluci. Alia hoc nomine uocitata fuit in Italia urbs iter Caietā & Tarrhacinam cōſtituta: quæ teſte Seruio ſuper. x. Virgilii libro a lacōibus: q Caſtoris & Pollucis comites fuerant conſtructa fuit quæ deinde tacēdo piit: ut dixit Lucilius & Virgilius tetigit ꝑfato libro cū ait: Tacitis regnauit amyclis, Quod ſane per hūc modū fuiſſe ferē: Ciues eius urbis cū pithagoreā ſectā a cæde omniū animaliū abſtinentes obſeruarent: & ex uſcinis paludibus natos ſerpētes occidere nephas putarēt ab iiſdem interemꝑpti ſunt: quam ſententiam Pli, his uerbis li. v, naturalis hiſt, confirmare uidēt dicenter Iuxta Tarrhacinam fuere Amyclæ a ſerpētibus deletæ: hæc ille: ſed tacitas dixit Amyclas Virgili, hoc eſt pythagoræas: quia taciturnitatem Pythagoras primum diſcipulis per quinquenniū indicebat, Alii uero exponunt cum frequēter falſo nunciarentur hoſtes: & iam terrore ciuitas quaſſaretur: lata lege cautū eſt ne quis unquam hoſtis nunciaret aduentū. Poſtea uero cū hoſtis nullo nūciāte ueniret: ex improuiſo ciuitas capta eſt: unde tacitæ dictæ ſunt: qa peruiere ſilentio. Hinc eſt quod ait Lucilius mihi neceſſe eſt loqui, Nam ſcio Amyclas tacēdo periiſſe,

Amyclas etiam in ſingulari ſimiliter cum, y, græco: &, c, exili ſcribitur: fuit nauta pauperrimus ī Epiro de quo Lucanus libro quinto plura ꝓſequitur,

Amyclon cum, y, græco ſcribit ciuitas fuit Peoniæ ſeu mauis Macedōiæ: nō lōge ab Axio fluuio: troianis auxilia mittēs: ut oſtēdit Home, li, iliados, ii,

Amygdala cum, y, græco ſcribit: dicit a nr̄is nux lōga. Virgilius libro georgicoꝝ prīo, Cū ſe nux pluria ſyluis īduet ī florē: expōit Seruius, i. nux lōga,

Amyne cū, y, græco ſcribit: fuerunt teſte Macrobio libro tertio ſaturnaliū loca: ubi poſtea Phalernum dictū fuit, Et inde amynæus cum, æ, diphthongo ī penultima ſcribit. Virgilius libro georgicorum ſecundo: Sunt & amyneæ uites firmiſſima uina,

Amyntas cum, y. græco &, t, non aſpirato ſcribitur ponitur a Theocrito & Virgilio paſtor: quo etiam nomine Alexandri auus: hoc eſt pater Philippi cognominatus fuit: quin & alii plures.

Amyntor cum, y, græco &, t. exili ſcribitur: fuit teſte Homero libro ſecūdo iliados phœnicis pater, Vnde dixit Ouidius in tertia heroidum epiſtolarum: Venerunt ad te Telamone & amyntore nati

Amythaon cū, y, græco &, th, aſpirato ſcribit: fuit uir: argiuus: pr̄ Melāpi medici: ut oſtēdit Home. diuerſis ī locis odiſ. a quo melāpus ipe dict ē amythaonius. Vir, li, geor, iii, Amythaōiuſq; melāpus,

Ammon cū dublicato, m, & abſq; aſpiratione principii ſcribit: a noſtris arena dicit, Nam cum Liber pater deuicta iā india per extrema Libyæ cum toto exercitu gradiēs maxima ſiti laboraret: ioui hu-

militer ſupplicauit:ut in hoc arduo caſu ſe illi patrē oſtenderet. Cui cum repente occuriſſet aries: illo duce ad limpidiſſimum fontem deductus eſt. Moxq; ſub oculis ammirātis euāuit. Quare crediderunt cuncti arietem illum iouem fuiſſe. Ad huius ergo tantæ rei memoriam ſumptuoſiſſimū' tēplum conſtrui fecit quod iouis ammonis hoc eſt arenarii cognominauit. In quo ſcilicet ſimulacrū arietis forma præſtabat:de quo Lucanus libro nono Catonis iter per Libyam deſcribens ait.

Vētum eſt ad tēplum libycis quod gētibus unum
Inculti garamantes habent:ſtat corniger illic.
Iuppiter ut memorāt:ſed nō aut fulmina uibrans
Aut ſimilis noſtro:ſed tortis cornibus ammō. Et i de ammoniacus gūmi quoddā ſeu lachryma dicitur:quæ ut late Plinius libro .xii. naturalis hiſtoriæ rettulit ex arbore gignit:quā metropō uocāt: iuxta oraculū Ammonis. Idem lib.ii. eiuſdē operis prius dixerat ibidē eſſe fontem:q die friget: noctibus feruet. Quod Ouidius libro.xv. metamorphoſeos tetiget cum ait.

Media tua corniger ammon.
Vnde die gelida eſt ortuq; : ortuq; caleſcit.

Amomū abſq; aſpiratione principii uel duplicatione ipſius.m.ſcribit:herba eſt ſuauiſſimi odoris. q̄ Plin.lib.xii.natu.hi.naſci dixit i Armenia:Arabia: & Pōto:armenicā uero p̄oibus Diaſcorides laudat

Amorges cum.r.poſt.o.& ante.g. ſcribitur : fuit ex Larii ducibus unus:qui i Caria occiderūt:ut oſtendit Herodotus circa finem libri quinti.

Amœbæus antepenultima cū.œ.& penultima cum .æ.diphthōgis ſcribitur:genus eſt carminis æquali numero alternatim prolati:ut Vir.in bucolicis: Alternis dicetis:amāt alterna camænæ:unde dicit quaſi αμοιβαῖον:quod eſt alterne:& mutue. Nā ad αμοιβω:quod eſt commuto deriuatur.

Amnis quidam græcū eſſe uolunt: & componitur ex αμφω:q̄ eſt circum:& nare fluere. Varro uero oſtendit eſſe latinum:& ab ambio quod eſt deſcēdo deriuatum.

Amphiareus cum.i.latino &.eu.diphthongo i fine ſcribitur:fuit Oiclei filii. Antiphatis filii Melāpi filius : Vnde Statius libro thebaidos tertio inquit:

Ac prior oiclides ſolita præce numen amicat:
Fuit Apollinis uates:& iter augures clarus. Ita ut cum primū pubeſceret:ab argonautis uocatus acceſſit: ut eodē li. Statius ipſe mōſtrauit:deīde cū tp̄is ſucceſſu Adraſtus argiuoq; rex expeditioné in thebanos acturus eēt:una cū Melāpo uate monté amphi ſanta aſcēdit:uiſurus qd ex bello argiuis euenturū eēt:& cū iter alia p̄uidiſſet ſe ex eo bello non reuer ſuq;.latebras petiit:q̄ oia Eriphilæ uxori tāq̄ fidiſſime idicauit. Sed iā cunctoq; principum exercitu parato.cū ſolus ipſe peteret a cūctis:& lōgior moras tediū pareret uniuerſis:uxor illius pacta cū Argia filia adraſti cīgulū ſeu monile p̄tioſum:qd̄ uulcanus Hermione priuignæ:& uxori Cadmi prius dederat.maritū detexit:q cū Thebas cū aliis principibus nō rediturus peteret:& die q̄ curru & armis nobilis ueniſſet i p̄liū:facto repēte maximo terremotu telluris uoragine abſortus obiit. Quare dixit Statius libro ſexto uiuū illū & armatū ad inferos deſcendiſſe. Cætera uero q̄ deinde ſecuta ſunt uidebimus i dictione Eriphile & dictiōe Calliroe

Amphibolū cum.i.latino & unico.l. ſcribitur. a noſtris dicitur ambiguum. Nā componitur ex αμφι quod ē undiq;:& βουλῦ conſilium:unde amphibole uel amphibolia.i.ambiguitas.

Amphibologia eodē modo ſcribitur:& ex αμφι cōponit atq; logia:quæ eſt ſermocinario : q̄ſi ſermo ille ſententiam dubiam indicet:ut dico lacedæmonas atheniēſes ſuperaſſe. Simili mō reſpōdit Apollo ad pyrrhū dicēs:Aio te æacida romanos uincere poſſe. Fit ēt p incertā diſtinctionē:ut Virgil.lib. æneidos primo:Bellū ingens geret Italia: ubi quis intelligere poſſet de ingēti Italia:ſicut de igēti bello. Et eodē libro:Aurea ſubnectēs exertæ cingula māmæ:ubi teſte Seruio dubiū eſt an ipſam aureā uel aurea cīgula dicere uelit. Sed ſimilia q̄doq; metri rōne amphibologiā abiiciūt : & certitudinē ex metro aſſumunt.ut Vir.in buco. Mollia lutheola pīgit uacinia caltha: ubi non poſſumus mollia ad caltha referre:nec uacinia ad lutheola:quia niſi lutheola ſextus ſit caſus:nō ſtaret uerſus. Idē li. æneid.x. Criſtaq; tegit galea aurea rubra:ubi duo ablatiui ſunt & duo noiatiui:quos metrica rōe diſcernimus. Nam rubra & criſta lōgas habēt ultimas : qa ablatiui ſunt caſus. Fit ēt amphibologio p cōmune uerbū:ut deprecaī Cato : Calumniaī Cicero. Præſtolaī Brutus:dedignaī Antonius : ī q̄bus nō oſtenditur an actioné denotēt uel paſſioné. Simili mō fit i æquocis:ut ſi qs dicat canis mordax eſt:nō itelligitur an de cæleſti ſidere:uel piſce marino:uel latrabili aīali loquatur:cum eoq; q̄ſq; mordere dicatur. Similiter acies acuta ē:ambigitur an de acie oculorum uel gladii uel militum.

Amphibrachus cum.i.latino &.r.poſt.b. & ante.a. atq;.ch.aſpirato ſcribiī. pes ē tribus ſyllabis cōſtās & breuē ex utraq; extremitate. atq; longam in metro detinēs:quod nomē ipſum indicat. Nam ex αμφι. quod eſt undiq;:& βραχυσ breuis dicitur.

Amphilocus cū.i.latino &.ch.aſpirato ſcribiī:fuit athenienſis philophoſus : & agriculturæ ſcriptor ut teſtis eſt Varro libro req; ruſticaq; primo.

Amphilytos cum unico.l. ſequente.y. græco &.t. non aſpirato ſcribiī:poteſt īterprætari undiq; diſſolutus. Nā a λύω cōponitur:qd̄ eſt diſſoluo fuit teſte Herodoto libro hiſto.prīo uir acarnanus:cuius oraculo fretus Piſiſtratus deuictus apud Marathona athenienſibus urbem tertio occupauit.

Amphimacrus cū.c.non aſpirato ſcribiī: pes eſt ex tribus ſyllabis cōſtans:quaq; prima & ultima ionga eſt:& media breuis:ut nomen eius indicat: qd̄ eſt αμφι.i.undiq;:μακροσ longus.

Amphimacus cum .i.latino &.ch.aſpirato ſcribitur:fuit Amphiarai uatis ex uxore Eripyle filius:quem Homerus cū aliis græcoq; ducibus ad Troiam ueniſſe ſcribit.

Amphion cum.i.latino ſcribitur:habetq; accētū in penultima fuit teſte Seruio in alexim iouis & Anthiopes filius. Alii dicūt Mercurii:a quo ſuſcepta lyra adeo dulciter cāebat:ut ſaxa ad ſtruēdos muros thebanos traxiſſe dicaī dicēte Horatio in poetria. Dictus & Amphion thebanæ cōditor urbis

Saxa Mouere ſono teſtudinis & præce blanda.
Ducere quo uellet. Et Statius lib. thebaidos prio:
Penituſq; ſequar quo carmine muris.
Iuſſerit amphiõ tyrios accedere mõtes. Et Seneca ī
Hercule furente. Cuiuſq; muros natus Amphion
Ioue Struit canoro ſaxa modulatu trahens. Ob q̄
dicebat Virgilius in Alexi.
Canto quæ ſolitus ſi quando armenta uocabat.
Amphiõ dircæus ī acteo aracynto. Nã teſte Pli. li.
vii. natura. hiſt. primus rõnem muſicã adinuenit.
Amphiro cum .i. latino ſcribit: fuit teſte Heſiodo ī
theogonia nympha Oceani & Thetios filia.
Amhirytes antepenultima cũ .i. latino penultima
cũ .y. græco & ultima cum .t. nõ aſpirato ſcribit in
fulæ ponuntur ab Homero in hymno appollinis
nec ubi ſint explicat.
Amphiſa cum .i. latino ſcribitur: fluuius eſt in pho/
caica regione: ut oſtendit Lucanus in tertio.
Amphitryõ cũ .t. nõ aſpirato &. y. græco ī penulti/
ma ſcribit: fuit Alcæi thæbani filius. q̄ alcmenã
Electryonis filiã ex Lyſidice formoſiſſimã habuit
uxorẽ a ioue amatã: ex q̄ Herculẽ genuit: q̄ nõnũq̄
a marito matris amphitryoniades a poetis dr. Si/
cut Helẽa a Tyndaro tidaris: q̄ ſimiliter iouis filia
dicit. Amphitrite cũ .i. latino utrobiq; : & ſimiliter.
t. abſq; aſpiratione alia ſcribit: fuit Neptuni uxor:
q̄ cũ Neptunus primo uxorem ducere uellet: teſte
Eratoſthene poeta græco: & illa uirginitatẽ ſerua/
re cuperet fugeretq; ad Atlãta: q̄ſitũ illã Neptunus
delphinẽ miſit: q̄ cũ diuerſa p̄ loca uagaret: ad uir/
ginẽ tãdem puenit. Cui adeo efficaciter p̄ſuaſit: ut
eoꝝ nuptias ſumma pace conficeret: qua propter
ad cælũ Delphinẽ tractum: & ſtellificatũ dicunt: &
ponit a poetis amphitrite comuniter .p aq̄. q̄ uni/
uerſum circũplectit orbẽ: dicẽte Oui. li. met. i. Nec
brachia lõgo Margite terraꝝ porrexat amphitrite.
Amphitheatrum cum .i. latino ſequente. th. aſpira/
to: & in fine cum .t. exili ſcribitur: & dici poteſt ad
Iſam undiq; ſpectaculũ. Nam cũ theatrũ ut ī ea di/
ctiõe uidebimus formã habeat hẽicycli duo thea/
tra in unũ coniuncta amphiteatrũ conſtituunt: ut
oſtẽdit Plinius libro naturalis hiſtoriæ: Cũ de. C.
Curionibus pẽſilibus theatris p̄tractabat. Nã teſte
Cornelio tacito in geſtis Neronis: Ipſo &. L. Piſone
conſulibus. C. Iulius Cæſar in campo martio pri/
mũ amphiteatri mollẽ poſuit: quã Suetonius ab
illo deſtinatã: poſtea ab auguſto mauſeolũ ædifica
turo deſtructã dicit Suetonius etiam in. C. Cæſaris
operibus ſcripſit Statiliũ Taurꝝ amphiteatrũ ædi/
ficaſſe. Et de ueſpaſiano primũ: poſtea de Tito eius
filio ſcribẽs amphiteatri opus utriq; attribuit. Sed
de eo amphitheatro quod coloſeum dicũt dubiũ
uidet quẽnã illud ædificaſſe dicamus. Nã quidam
Veſpaſianũ illud ichoaſſe: & p̄feciſſe: dicẽte Sueto/
nio in illius uita: Itẽ fecit amphiteatrũ urbe media
ut deſtinaſſe cõperat Auguſtũ: quidã Titum eius
filiũ: id opus confeciſſe: quidã Veſpaſianũ inchoaſ/
ſe: & Titum p̄feciſſe putant. Sed amphitheatrum
dedicaſſe: ſtratiſq; iuxta celebriter extructis dixit
Suetonius ī illius uita. Vnde Martialis in epigram
mate ad Titum: uel ut alii uolũt ad Domitianum
Barbara pyramidum ſileat miracula memphis.
Aſſiduus iacet nec babylona labor:
Nec triuiæ templo molles laudentur honores:
Diſſimuletq; deum cornibus ara frequens.
Aere nec in uacuo pendentia mauſeolea.
Laudibus immodicis cares in aſtra ferant.
Omnis cæſareo cedit labor amphiteatro.
Vnum pro cunctis fama loquaſ opus: fuitq; hoc
amphiteatrũ ī parte domus aureæ Neronis: q̄ a Ve
ſpaſiano & Tito penitus deleta fuit: ut uidebimus
in dictione coloſſus: & latius ī dictiõe Roma. Nec
ſolũ amphiteatrũ dicebaſ: ſed a multis arena ſæ/
piſſime uocitata eſt. Nã ſic quoq; ſimilis molles: q̄
nũc Veronæ: & altera q̄ Polæ cõſpicit: arena noia/
tur: Quod nomen aſſumpſiſſe puto ab arena: q̄ in
medio illius plateæ ne gladiatores: & alii defluerẽt
ſternebaſ cum lapidibus ſtratam fuiſſe ueriſimile
ſit. Ideo ait Iuue. Latũ media ſulcũ deducit arena:
Nã certabãt q̄doq; ĩter ſe hoies ī amphiteatro. Nõ/
nũq̄ cũ urſis: leonibus: & aliis feris beſtiis: qd̄ cer/
tamen munus gladiatoriũ dicebaſ & certãtes ipſi
gladiatores a gladio: gladius ãt eſt mucro ſeu enſis
nõ cultellus: ut male utũt: nõnulli: Dicũt ẽt beſtia
rii pcuſſeres: & laniſtæ a laniãdo. Iuue. ī ſatyra Stẽ
mata qd faciũt? Inueniens aliquo cũ pcuſſore iacẽ
tẽ. Idẽ ī ſatyra Credo pudicitiã. Teſtãdi cũ ſit leno/
nibus atq; laniſtis Libertas. Similiter ab arena are
narii: & aretæ qd̄ artificioſe ferebãt: ut ī ſeq̄ntẽ ad
uerſariũ opirẽt: & ĩplicitũ uiribus ſuparẽt rætiarii
dicti ſunt qd̄ ræte a iaciẽdo iaculũ appellabant. Et
ob ſimilẽ cãm dicti ſunt laq̄ari cũ fugiẽtẽ ĩiecto la
q̄o ĩpedirẽt pugnabantq; ſæpiſſime fuſcina ſeu tri
dẽte: ut Neptuno honorẽ ĩpenderẽt. Vnde Iuue. in
ſatyra Stẽmata qd faciũt ingt. Mouet ecce triden/
tem. Poſtq̄ uibrata pẽdẽtia rætia dextra: ne qcq̄ ef/
fudit. Nãq; multi primũ capite dãnati: mox alii in
bellis capti illic cũ feris pugnãdo mortẽ oppetere
cogebãt. Ita ut teſte ſeneca duo q̄ ad id certamẽ por
tabant: mortẽ ſibi prius cõſtituerĩt: unde ẽt Clau/
dius Cæſar paccatis ægyptiis: & in poteſtatẽ reda/
ctis militidus: quoꝝ nõ pua manus ob effluentiã
opũ rebellauerat ptẽ occidit: & ptẽ pugnaturos cũ
beſtiis miſit. Idẽ Ioſephus de captiuitate iudaica.
Titũ diuerſis ī locis de captiuis iudæis feciſſe oſtẽ/
dit. Sed deĩde mali auari hoies cũ beſtiis pugnatu
ri publice accipiebant. Vꝝ hãc ſanguinariã uolu/
ptatẽ pugnãdi cũ beſtiis primũ athenienſes cõperiſ/
ſe dicunt: & ad ciuitatẽ in honorẽ ſcithiæ Dianæ
cõduxiſſe. Sed teſte Iulio capitolio ī uita Pupieni:
& Balbini multi ueteꝝ dixerũt deuotionẽ hanc a
romanis factã cõtra hoſtes: ut ſanguĩe litato roma
ni ipſi ſpecie pugnaꝝ ſeuiores fierẽt. Ita ut pugnas
uidẽtes: & uulnera ferrũq; & undas inter ſe cohor
tes cũ in bello cõtra armatos hoſtes eẽnt: uulnera:
& ſanguinẽ nõ horrerẽt: ſcribit ẽt Suetonius Do/
mitianũ edidiſſe ludos: & ſpectacula ratibus ī am
phitheatro aq̄s q̄tum oportuit undato.
Amphora cũ .ph. aſpirato ſcribit græcũ eſt: & apud
illos generis maſculini diciturq; αμφορευς. Sed
hæc dict.o ut multæ aliæ cõmutatiõe terminatio
nis: ẽt genera ipſa commutat: ut κραρτηρ cratera.
οχαρτησ hæc cartha κηροσ hæc cæra: οπαντηρ
hæc panthera Hora. in ſecunda epiſtolarum. Si ſa

ret terris Democritus:seu.
Diuersum confusa genus panthera camelo.
Siue elephas albus uulgi conuerteret ora.

Amphrysus cum.y.græco post.r.sequente.s.consonante scribit:fluuius est thessaliæ:iuxta quē armenta regis Admeti apollo diuinitate priuatus:ob pulsatos ciclopas passiue tradit. Vnde ait Vir.li.geor.iii. Pastor ab amphryso.Lucanus lib.vi.Et flumine puto irrigat amphrysus famulantis pascua phœbi.

Amphistos cum.i.latino post.s.&.t.simplici scribitur:fuit proprium puellæ nomen.

Amulius cum unico.l.&.i.latino scribitur:fuit albanorum rex:& Numitoris frater.

Amocreon cum.c.non aspirato scribitur:fuit poeta lyricus:& patria teius:hic Banthillū adolescētulū famium ardenter amauit: dicente Horatio libro.iiii.odarum i ea oda:cuius initiū est Mollis inertia
Non aliter sauio dicunt arsisse bathyllo.
Anacreon tecum:qui persæpe caua.
Testudine fleuit amorem: & Ouidius de eodem libro secundo fastorum.
Quid nisi cum multo Venerē contemnere uino.
Præcepit lyriei teia musa senis. Hic teste Pli.lib.v. natu.hist.acino uuæ passæ strangulatus occubuit.

Anacharsis cū.ch.aspirato scribitur:&.s.latino: fuit philosophus ex scithag. genere sapiētiæ admirandæ ut dixit Cicero libro qnto de quæstionibus tusculanis.Immo affirmat Herodotus lib.historiag. iiii.neminem ex scithis sapientem audiuisse nisi hunc:quē sapiētissimum fuisse testat:fuitq; Gnurii filius:& Cadnidi scitag. regis frater:tandem teste Iosepho libro.iii.ad grammaticum: cū ad suos reuerteretur:& conatur græcog. leges suis inducere:in uenatione a fratre sagitta occisus iteriit:dicēs se gratia eloquii:& disciplinæ in Græcia conseruatum:ob quæ in patria peribat.

Anadiplosis cum.i.latino utrobiq; scribitur:dici potest a nostris reduplicatio.Nam cōponitur ex αγα qd' plærūq; i compositione dicit re &: Διπλοσις duplicatio:Fitq; tūc quoq; cum uersus aliquis ab ea dictione incipit:i quam præcedens uersus desinit:ut Virgilius in Damone:Certent & cygnis ululæ:sit tityrus Orpheus:Oropheus i syluis:iter delphinas arion.

Anaglyphon cum.y.græco scribit: significat apud nostros desuper sculptum.Nam ex ana componitur:quod nonnūquā desuper indicat:& γλυπτο: quod est sculpto.

Anagrus cum.r.post.g.scribitur.fluuius est thessaliæ:cuius aquā centauri ab Hercule uulnerati qa i illo se lauerant impotabilem reddiderunt.

Analogia cū.a.in secūda syllaba: & unico.n. & unico.l.atq;.i.latino scribit:quā ut dixit Quitilianus ꝓxime e græco trāsferentes ꝓportionem uocauerunt:eius ut ait hæc uis est:ut id quod dubium ē: ad aliquid simile de quo non quæritur referat: ut in certa certis ꝓbet:ut si quæraf funis masculinū: simile illi sit panis:id etiam ex diminutione disq; runt:ut qa funiculus masculinum:sit an fœminum ergo & funis:de qbus qd tenendum sit suffi cientissime Quitilianus expressit.

Anapæstus penultima cū.æ.diphthongo & ultima cū.t.nō aspirato scribit:pes est q ex tribus constat syllabis:duabus primis breuibus:& ultia lōga cōponit ex ana ꝑpositione & pegma qd est ludus eo qd ad ludos & exercitia fuerit quā maxime cōueniēs:dicēte Cice.li.tusculanag. iii.Nō adhibet spartis ulla sine anapæstis pedibus exortatio:& hæc illius est cōpositio q̄q̄ inscii aliud qd dicant.

Anapis cū.i.latino scribit:fluuius est siciliæ leuiter defluēs dicēte Ouidio li.fasto.iiii.Præteriit & cyanen & fontes leuis anapi:de quo Cyane ꝓserpinæ comes loquendo Plutoni apud Ouī.lib.metamorphoseon quinto.Et me dixerit anapis.Exorata tamen non ut hæc exterrita nupsi.

Anaphora cū.ph.aspirato scribit:dicit a Cice.in dignitatibus repetitio:estq; dictio cōposita ex ana ꝑpositiōe:q̄ plærūq; i cōpositiōe dicit re:& φορα latio:& fieri dr cū aliq̄ dictio plures i uersu aut seqntibus uersibus reperit:ut Vir.lib.ænei.Natæ meæ uires mea magna potentia solus.Nate patris sūmi & reliq̄.Idē li.ii.Nos te dardania icēsa tuaq; arma secuti:nos tumidū sub te pmissi classimus æquor.

Anastrophe cum.t.sine aspiratione: & .th.aspirato scribit:dicitur teste Quinta nostris in uersio:q̄ ut ait si in speciem solœcismi cadat:hypbaton quoq; appellari eodem modo potest.

Anaxagoras cū.x.cōsonāte scribit:fuit clazomenius Hegesibulo siue eubolo patre natus. Anaximenis auditor & philosophus suo tpe iclytus. Nā gloria opibus & aio clarissimus:patrimoniū oē suis sponte cōcessit:& se ad rerg. naturā speculandā cōferēs: rem oēm priuatā & publicā neglexit:Eratq; uigināti annorg. in Xerxis trāsitu: & septuaginta duobus uixit hic cuidā dicenti:nonne patriæ cura tibi ē ulla:respōdit mihi patria cura est.& summa qdem: atq; digitum in cælum extendit.

Anaxaretes cū.x.cōsonante in antepenultima: &.t. nō aspirato i ultima scribit:fuit ex cypria salamia puella miræ pulchritudinis:& regali ex stirpe nata:quā iphis popularis amabat insane: Sed ad illa semper spretus:ad eius fores se suspēdit:ut rettulit Ouidius libro metamorphoseos quarto.

Anaxarchus cum.x.consonante &.ch.aspirato scribit:fuit Abderites philosophus Diōedis smyrnei auditor. Alii Metrodorichii audictorē tradūt. hic ut Laertes scripsit inimicū habuit Nicocreontē cypri tyrānū eo qd' cū illum Alexāder magnus aliq̄do in conuiuio rogasset qdnā de cœna illa sentiret dixisse ferunt cūcta ꝑ magnifice:O rex uerū oportet iam caput Satrapæ cuiusdā apponi Nicocreontē intuens:quo ille idignatus post Alexandri mortē cum naui ferret Anaxarchus iuitusq; applicuisset cypro:ab illo captus crudelibus pœnis affectus ē:& ut refert Laertius iubente tyranno illius præcidi linguam fama est:præcisum mordicus in tyranni faciem conspuisse.

Anaxilas cū.x.consonāte &.i.latino scribit nomen ē uiri ꝓpriū:de quo Plutarchus nōnūq̄ meminit.

Anaximāder cū.x.consonāte &.i.latino scribit: fuit philosophus patria milesius:praxidias filius & letis auditor cui in scola successit hunc Pli.li.ii.na. histo.dixit pitissimum fuisse astrologū: & primū cælestia:signa docuisse:unde teste Fauo.ut cōuer-

siões Solis & eq̃noctia adnotaret horoſtopia prius
fabricauit primuſq; maris ac terræ circuitū deſcri
pſit. Idē materialem ſperā coſtruxit: & paulopoſt.
lxiiii. annum obiit: floruitq; ſub Policrate ſamio
rum tyranno: alius teſte Laertio ſimiliter mileſius
fuit hiſtoricus non ignobilis.

Anaximenes cum. x. conſonante &. i. latino ſcribit: fuit Euriſtrati filius Anaximandri diſcipulus: atq; eius ſucceſſor: quo eo die obiit: de quo ſardis capta fuit.

Anauros cum. au. diphthongo ſcribitur: fluuius eſt theſaliæ quaſi abſq; aura dictus: dicēte Lucano li. ſexto. Quiq; nec humentes nebulas nec rore ma
dentē aera: nec tenues uentos reſpirat anauros.

Anchemolus cum. ch. aſpirato ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Ancyle cū. c. nō aſpirato &. y. græco atq; unico. l. ſcri bit. Nāq; regnāte Romæ Numa Pōpilio ſcutum breue ac rotūdū de cælo lapſum ē: dicēte Oui. i lo co p̄fato: Ecce leui ſcutū uerſatū leuit aura decidit a populo clamor ad aſtra uenit: Et cū aruſpices re
ſpōdiſſent illic fore orbis īpiū ubi ancyle illud cō
ſiſteret diligētia Numæ ne ab hoſtibus unq̃ auferri poſſet adhibito Mamurio fabro multa ſimilia fa
cta ſunt & ī tēplo Martis poſita: & cū. xii. ſacerdo
tes adoleſcētes nobiles: ut oſtēdit Luc. li. ix. Numa ipſe marti gradiuo delegiſſet: illiſq; dediſſet īſigne pictas & tunicas: & ſup tunicā æneū pectori tegmē iuſſit ipſa cæleſtia arma: q̃ ut diximus ancylia noīa uit ſuſpēſa collo ab illis portari: & cū ſaltu atq; tri
pudiis carmina decantari: quos ſane ſacerdotes a ſaltus alios noīauit dicente Oui. li. prio: lā dederat ſaltis a ſaltu noīa dicta Armaq; & ad certos uerba canenda modos. Vnde ut ī ſacroꝝ libris hēri dicūt hæc ſaltandi ratio fuit: ne. ſ. ulla pars a religione ua caret. Ita ut cautus ad animum: & ſaltatio ad totius corporis mobilitatē ſpectaret: ueꝝ cū Mamurius reliq̃ ancylia illi cæleſti ſimilia ut iuſſus fuerat cōfe ciſſet: eiq; p̄mia. Numa obtuliſſet: ut refert Oui. di xit tūc ſic Mamurius: Merces mihi gloria dixi: No mina extremo carmīe noſtra ſonēt: Inde ſacerdo
tes opi ꝓmiſſa ueſtuto p̄mia pſoluūt: mamuriūq; uocāt: Fuitq; tātæ reuerētiæ ſaliorꝝ collegiū: ut nō erubuerit africanus unū de ſaliis fieri: ut oſtendit Li. li. vi. de bello macedonico. Nec. L. Furibus Bi
baculus a patre ſuo tunc magiſtro collegii ſaliorū erubuit ancylia arma deferre cum præcedentibus ſex littoribus: officio enim p̄toris fungebatur.

Anchiſes cū. ch. aſpirato &. i. latino atq; unico. s. ſcri bit: fuit Capis filius & æneæ pater. de cuius genea logia uidebimus in dictione Priamus: Et dicitur ēt anchiſa: qa teſte Seruio ſup. iii. æne. huiuſmodi nomina græca terminata in es mittūt ēt noīatiui terminationē i. a. & declinationē recipiūt latinā ut atrides atrida huius atridæ. & Laertes laerta hu
ius laertæ: ſimiliter Anchiſes & Anchiſa huius Anchiſe. Sed a terminatiōe ī es facit patronymicū Anchiſiades: ut Vir. li. viii. æneas anchiſiades: & fi
dus achates.

Ancona cū. c. non aſpirato ſcribit: & ab aliqbus mo re græco ancō ſcribit: qđ apud nos cubitū indicat. Nā urbs ē ī piceno ſup hadriaticū mare poſita: de q̃ dicit Pli. li. iiii. naturalis hiſto. a ſiculis ancon co
lonia: promontorio chimerico appoſita eſt in ipſo flectentis ſe oræ cubito. Idē Solinus aneoneā inq: qs ignorat a ſiculis cōditā: & cum apud ſiciliā plu
res fuerit dorienſium coloniæ: a qbus ædificari po tuit dixiſſe uidetur Iuuenalis in ſatyra Criſpini: an te domum Veneris qua dorica ſuſtinet ancon.

Ancora cū. c. non aſpirato apud græcos ſcribitur: la tini uero teſte Seruio ſup primum æneidos: cum aſpiratione ſcribire cōſueuerunt: quod mirum uideri dixit: cum aſpirato magis ſit græcorum quā noſtra: iraq; ſine aſpiratione ſcribenda eſt.

Ancus cū. c. nō aſpirato ſcribit: fuit Numæ pōpilii nepos ex filia: & q̃rtus romanoꝝ rex ſic quoq; co
gnominatus teſte Seruio ſuper ſexto æneidos ab αγραγος: ideſt a cubito quē icuruum habebat.

Androgynos cū. r. poſt. d. ante. o. atq;. y. græco ſcri bit: is dicit q uir eſt & fœmina. Nam cōponit ex ανδρος ideſt hominis: γηνη fœminæ: quaſi ex homine & fœmina.

Androgeus cum. r. poſt. d. & ante. o. atq;. c. abſq; di thongo ſcribitur: fuit Minois cretæ regis filius in
dolis admirādæ: q cū athenis cæteros palæſtra ſu
peraret: ab atheniēſibus: & megarenſibus dolo oc ciſus fuit: contra quos īſurgens Minos capta mega renſium urbe: & occiſo Niſo illius rege athenien
ſes duro tribūo coegit. Alius fuit nobilis græcus: quem Virgilius altris carminibus occiſum narrat ab æneа: qua nocte illion captum fuit.

Andromache cū. r. poſt. d. & ante. o. atq;. ch. aſpira
to ſcribit: unde cōponit ex ādros. i. hoīs & mache hoc eſt pugna: q̃ſi hoīs pugna: fuit Hectoris dile
ctiſſima cōiunx filia Etonis thebaꝝ in cilicia regis ut oſtēdit Homerus lib. iliad. ſexto. Nā īducēs illā cū Hectore loquētē lamentariq; miſerabiliter ret
tulit de Achille: q patriā ſuā thebas ī q̃ orta fuerat euerterat: & patrē regē ſeptēq; ſuos fratres occide
rat: traxeratq; captiuā matrem quam deīde īmēſa ſumma redemptā. Diana apud ædes paternas cō
memorantem ſagittis interfecit.

Andria cum. i. latino ſcribit: dicta ſic quoq; fuit fœ mina quædam terentiana: quia ex andro īſula ma ris ægæi athenas uenerat.

Andron cum. r. poſt. d. ſcribit: locus eſt domicilii an guſtior lōgitudine: ī quo uiri plurimum morabā
tur: ut gynecium in quo mulieres quemadmodū in ſua dictione uidebimus.

Andruare cum. r. poſt. d. & ante. u. ſcribit: apud nos dicitur recurrere: & a uerbo græco dicitur quod ē: ανδραμειν.

Antheū cū. th. aſpirato ſcribit: herba ē boni odoris.

Anger cū. e. abſq; diphthongo ſcribit: fluuius eſt ex illyricis uerſus boreā fluēs. & prio teſte Herod. li. hiſtoriorꝝ. iiii. in bāpum triballicū: deīde in fluuiū brongū & brongus ultimo. in iſtrum defluit.

Anyſis penultima cum. y. græco: & ultima cum. i. latino ſcribit: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarꝝ ſecūdo ægypti rex q poſt Aſychin ī ægypto regna
uit: & cum cærus eſſet fugatus fuit a Sabaco æthi
pum rege: ut idem auctor oſtendit.

Anytus cum. y. græco & non aſpirato ſcribitur: fuit athenienſis uir locuples: & factioſus hic cū: ob ſuas

eptias nonnunquam a Socrate rideretur: non potuit id modeſte ferre ſed ita excandeſcens primũ i Socratis maledicta cũ nõnullos prouocauit tũ ariſtophanem poetã comicum doctũ qdẽ ſed hoiem parum probũ qui accæpta ab illo grandi pecunia cõtra Socratem comediam ſcripſit cuius titulus ẽ νεφελαι.i.nebulæ quin & agẽdam illam in ſcæna ſpectãdamq; curauit in qua cũ plura in Socratẽ tũ illud configit eum nebulas colere: & athenienſiũ religionibus detractare:& p̃ter hæc iuuenũ mẽtes ſic imbuere:ut parentibus manus infere pie & offi cioſe poſſent. Quæ res cũ uniuerſum populũ in ea ipſa recitatiõe a Socratis caritate & reuerẽtia auerteret: Anitus ipſe cũ duobus aliis poſtridie adhuc calentibus auribus populi ab ipſa recitatione Socratem iniudicium traxit. Nam ut dixit Plato in apologia tres illum accuſauerunt. Anytus: Lycon. & Melitus: q̃ ſane coniuratio hoc modo geſta eſt: Melitus cuius nomine accuſatio ſcripta fuit: Meliti filius Socratem Sophroniſci filiũ de his criminibus ꝑetit: iura uiolat Socrates: quæ ex maiorũ inſtituto ſuſcæpit ciuitas deos eſſe non eſtimãs: alia noua demonia ĩducit cõtra ius item & fas iuuenes corrũpit: pœna illi mors: Ab cuius defenſione cũ diſcipulus Plato ſurrexiſſet, orationẽ illam exorſus eẽt: cuius initiũ ẽ οτινυσεισ ωαγδρες αθηναιο tantus a iudicibus clamor obiectus eſt ut diſcederet & cunctis aliis dicẽdi ac deferendi facultas p̃ceꝑta fuerit. Quare furore quodã & ira morte dãnatus ẽ Socrates: nec multis diebus poſt dato illi ueneno ex publico ĩ carcere mortuus ẽ: ſed poſt paucos dies ductus pnĩa populus q̃uis ſero iterfectũ luget Socratẽ p̃dicãt oẽs illũ ſanctitate ac clariſſimarũ oĩum uirtutũ uenerabilẽ extitiſſe ĩdicĩt publicis mœtor. claudunt officinæ & gymnaſia: fit ipetus ĩ accuſatores: q oẽs & ſupplicatio affecti & fugati fuerũt Socrati uero ab atheniẽſibus ærea ſtatua Lyſippi opus in celeberrimo loco ſita fuit.

Anius cũ.i.latino ſcribitur: rex fuit in Delo: dicente Virg.li.æne.iii. Rex anius rex idẽ hominũ phœbique ſacerdos: de quo Oui. metamorphoſeos.xiiii. plura ſcripſit hic filiũ habuit andrũ a quo andros ĩſula in qua regnauit denominata fuit: ut oſtendit Ouidius præfato loco.

Annus cũ duplici.n.ſcribit: ĩdẽ eſt teſte Feſto quod græce ενvον dicit: unde qd̃ nos triẽniũ illis τριεννον uocauere aliq uero nõ græcũ ſed latinũ eẽ dixerũt ut athẽis Capito teſte Macro.li.i. ſaturnaliũ q annũ ipm a circuitu tpis dictũ putat eo q̃ ueteres an ꝑ circũponere ſolebãt: ut Cato ĩ originibus oratorẽ ingt: anterminũ ꝑ circũ terminũ: & ambire q̃ ſi circum ire dr̃: ſic annus q̃ſi circũ nũc dicit. Vergẽ ipſius anni diuerſæ ap̃ antiquos cõputatiões fuere quas Macrobius p̃fato libro recenſuit: ſed poſt oẽs Iulius Cæſar imitatus ægyptios ſolos ut dixit Macrobi. diuinarũ rerũ oĩum cõſcios ad noſtrũ ſolis q trecentis ſexaginta quinq; & quadrãte curſum cõficit annum redegit de quo Ouid. li. faſto. q̃rto ait. Is decies ſenos tercentum: & quinq; diebus. Iunxit: & e pleno tempore iuncta die.

Quare cæſar in cõuiuio Cleopatræ apud Lucanũ lib. x. dicebat ad Chorebũ: Non meus eudoxi uincat faſtibus annus. Nã ſicut lunaris annus mẽſis ẽ: qa Lũa paulomius q̃ mẽſem ĩ zodiaci circuitiõe cõſumit: ita ſolis annus eorũ dierũ nũero colligendus fuit: quo zodiacũ ipm ĩ ſua circuitiõe cõficit hoc ẽ dũ ad id ſignũ ſe denuo uertat: ex quo digreſſus ẽ unde annus uertẽs ab antiquis uocabatur: & dicebatur magnus cũ lunæ annus breuis uideret dicẽte Vir. li. æne. iii. Interea magnũ ſol circumuoluit annum: & ab anno annona deducit q̃ anni ẽ alimonia: & cum duplici.n. ſimiliter ſcribitur hẽtq; accẽtũ ĩ penultima nec tantum eſt frumentaria: ſed ẽt aliarũ rerũ ut Cic. li. ii. de diuina. ſi epicuri de uoluptate liber roſus eẽt: putarẽ annonã ĩ macello cario rẽ fore: licet forte macellũ nõ tãtũ ꝑ loco ubi caro uẽdi cõſueuerit accipit: ſed ubi & frumẽta annales ſimiliter ab anno deducũt: ĩ qbus res geſtæ p annũ ſcribebãt q̃ ẽt penultimã ꝑducit ſecũdũ eam grãmaticæ regulã: qa dr̃ omnia denominatiua quæ ĩ ſingulari nominatiuo terminant ĩ alis ut animalis liberalis: & ſimilia penultimam ꝑduci comperiũtur: atq; per unicum. l. ſcribi conſuerunt. ſimiliter & ab anno anniculus puer: & ãnicula puella & amiculũ iumentũ deducit: hoc eſt unius anni ſicut bimus bima bimũ duorũ annorũ: trimus trima trimũ annorũ q̃drimus q̃drima q̃drimũ q̃ttuor annorũ & nõ amplius cõperit q̃ ſane diminutiua nõ ſunt. Nec de aĩabus mõ ſed de inanimatis idẽ dicere poſſumus: ut anniculũ uinũ bimũ oleũ de pueris tamen magis loq; per diminutiuum bimulus trimulus quadrimulus: qa inter hos annos adhuc parui ſunt. Repimus ẽt apud iuriſconſultos bina trina q̃drina die ꝑ tpe diẽnii: triẽnii: q̃driẽnii. Nã diẽ in fœminino ꝑ tpe accipit: ut ipa dies ferit hominẽ prudẽtẽ: & multa die dat magnã hoĩbus expiẽtiã. Vnde Pedianus dieculã ꝑ quo tpe uult fieri qd̃ nr̃i tpis iuriſpiti nõ ĩtelligũt dicius tũ ĩ maſculino externo die craſtĩo die nõ heſterna die & craſtĩa ad diẽ nõ uẽit ad diẽ nõ affluit. i. die p̃ſtituto.

Anonymus cum.y. græco ſcribitur: dici poteſt a noſtris abſq; nomine.

Antæus cum.t. nõ aſpirato &.æ. diphthõgo in emẽdatiſſimis græcorũ codicibus ſcriptũ comperi: at eorũ nõnulli cũ.th. aſpirato &.e. ſimplici ſcribẽdũ uolũt dicẽtes cõpoſitũ uocabulũ eẽ ex anti p̃poſitione græca q̃ in cõpoſitiõe plærũq; apud nos contra deſignat: & heos dictione aſpirata & ſine diphthongo q̃ ſolẽ indicat q̃ſi cõtra ſolem fuiſſe dicat. Nã fuit gygas libycus ex mauritania ab Hercule uictus quẽadmodũ plura de eo ſcripſit Luc. li. iiii.

Antagoras cum.t. exili ſcribit nomẽ fuit uiri ꝑpriũm de quo ſæpe Plutarchus.

Antalcides abſq; aliqua aſpiratiõe &.l. latino ſcribitur nomẽ fuit ꝑpriũ uiri ſpartãi ut oſtẽdit Plutar.

Antandrũ cũ.t. exili ſcribit ſaxũ eſt magis q̃ inſula: ut Pli. li. iiii. natu. hiſto. & Solinus itidem ferũt dicentes iter tenedũ & chiũ qua ægeus ſinus pandit a dextera nauigãtibus ſaxum eſt qd̃ antandrũ dicimus: hoc enim uerius quã inſulæ nomẽ meruit. Et quoniã uiſcentibus ꝑcul capræ ſimilitudiné repræſentat: quã græci ægã nuncupant ab eo ægenũ ſinũ dictũ nõnulli putauere: ut ſupra uidimus ẽ ẽt eiuſdem noĩs ciuitas ĩ phrygia dicta antandros: te-

ſte Seruio ſup.iii.æneidos uel qđ de antandro ſi
la eam cõdiderũt coloni uel q; græci uenientes per
thraciã cæpere Polidoꝛ ꝓ cuius p̃cio hãc habuere
ciuitatẽ:q̃ ex facto nomẽ accæpit: hoc eſt ovτιαν/
Δροσ.i.pro hoie quẽ poſt accæptum p̃cium occi
diſſe lapidibus ferunt.Euripides uero aliter dixit
quẽ Virgil.ipſe non ſequit:ſub ciuitate igit phry/
giæ magis q̃ ſub inſula ſe ad diſceſſum præparaſſe
æneã ex Seruii expoſitiõe oſtẽdere uidet Virgilius
cum ait Claſſemq; ſub ipſa antandro & phrygiæ
molimur montibus idæ.

Antapodoſis cũ.t.nõ aſpirato ſcribit dici põt a nr̃is
retributio.Nã cõponit ex anti & apo p̃poſitiõibus
quæ re indicant:& poſis datio:ponit figura cũ me/
dia primis & ultimis cõueniũt ut ueſtrũ iam hoc
factũ repræhendo.p.c.nõ meũ ac pulcherrimum
qdem factũ:ueꝛ ut dixi nõ meũ ſed ueſtrum.

Anteas cũ.t.nõ aſpirato &.e.ſine diphthõgo ſcribit
fuit teſte Plutarcho ſcythaꝛ rex.

Antemũta cũ.t.non aſpirato utrobiq; ſcribit: urbs
fuit in aſia ad littora ponti nunc teſte Pli.lib. ſexto
naturalis hiſt.deſerta quõdã adeo glorioſa ut thi/
moſtenes in eã trecẽtas natões.q̃ diſſimilibus liguis
uterẽt deſcẽderẽ ꝓdiderit:& pgit:ſũt q cõditã eã ab
ãphito:& telchio caſtoris ac polucis aurigis putãt.

Antenor cum.t.exili:&.e.abſq; diphthõgo ſcribit:
fuit troiãus nobilis:qui teſte Home.li.iii.iliad.tpe
belli troiani ab re militari ob ſenium olim deſer/
uerat.Sed in curia ſenatuq; & dicẽda ſnĩa erat uti/
liſſimus.Hunc cum ænea patriam græcis ꝓdidiſ/
ſe creditũ eſt:ſed ad partes Venetiæ ide deueniens
patauium urbem ad ædificaſſe dicitur.

Anthedõ cum.th.aſpirato ſcribit fuit teſte Home.
lib.ii.iliados boetiorum urbs.

Anthemion cum.th.aſpirato ſcribit &.i.latino fuit
troianus pater Simœſi ut in ea dictiõe uidebimus.

Anti cũ.t.exili ut ſupra uidimus &.i. latino ſcribit:
præpoſitio græca eſt q̃ in cõpoſitione apud nos plæ
rũq; cõtra dicit:extra cõpoſitionẽ uero apud illos
cõſtruit cũ genitiuo:& tunc apud nos deſignat id
quod pro nunq̃ etiã in compoſitione idẽ efficit.

Antias cũ.t.nõ aſpirato &.i.latio ſcribit: fuit uxor
Prœti:ex q̃ ptides gẽuit ut uidebius in dictiõe ptus.

Antibacchius cũ.i.latino utrobiq;:& geminato.c.ac
ſecũdo aſpirato ſcribitur:pes eſt cõtrarius bacchio
Nã cõſtat ex duabus longis:& una breui tempoꝛe
quinq;:ut natura Pompeius.

Anticyra abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latino in ante/
penultima:in penultima uero cũ.y. græco ſcribit
inſula eſt ad regionẽ phocaicam pertinẽs in coryn
thum uerſa:& portũ habẽs amplũ multarũq; naui
um capacẽ:habetq; oppidũ eiuſdẽ nomĩs: ut mon
ſtrat Liuius li.ſecũdo de bello macedonico. In hac
eleboꝛ naſci ab auctoribus omnibus ꝓfitet unde
ait Ouid.lib.iiii.de põto:Ibibe dixiſſem purgantes
pectora ſuccos.Quicqd & in tota naſcit anticyra.

Anticlea abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latino ſcribitur:
fuit Vlyxis mater:q̃ cũ duceretur ad Laertæ nupti
as ab Siſypho latrõe æoli filio capit: & adulterat:
alii dicũt cũ laertæ iã nupſiſſet:& ad oraculũ pge/
ret cõſultura:captã a Siſypho latrone: & ut multi
putãt ex eo Vlyxem concæpiſſe. Quod aiax apud
Ouid.xiii.metamor.improperauit Vlyxi cum di/
xit. Et ſanguine cretus Siſyphio.alii putant Vlyxis
matrem auſtoliam cognominatm fuiſſe.

Antidotũ abſq; aliqua aſpiratiõe & cũ.i. latino ſcri/
bit apud nos dici põt ex contrario datum:cũ con/
tratiis contraria curari dicantur.

Antigonus cũ.t.exili &.i.latino ſcribit quo noie ui/
ri plures clari uocitati ſunt.Vnus fuit theſei & phe
dræ filius maior natu Demophoõte: q poſt fuga/
tũ ab athenienſibus patrẽ rex creat:& mutato noie
Mneſtheus dictus ẽ. Alius fuit macedoniæ rex &
unus ex pricipibꝫ alexãdri:poſt cuiꝫ mortẽ pluria
bella geſſit:alius fuit rex iudæoꝛ& ab herode aſca
lõita i carcer obtrũcatus:alius phũs fuit cinicus de
agricultura ſcribẽs:ut dixit Var.lib.i.de agricul.

Antigone ſimili mõ ſcribit:quo noie plures ẽt fue/
rũt illuſtres fœmĩæ.Vna laomedõtis filia & Pria/
mi ſoror:q̃ cũ lunõi i pulchritudie ſe p̃ferret auul/
ſa illi lĩgua cõuertit i cicõiã:alia fuit Oedipi regis
thebaꝛ filia:q̃ pr̃i cæco & a Creonte i exiliũ miſſo
ducatũ p̃ſtabat:ut Seneca i oepido:& Statius i the/
bai.atteſtãt. Et cũ ide ad exhibẽdas ultĩas lachry/
mas fr̃ibus aduerſus creõtis iperia nocturno tpe i
cãpũ martiũ pueniſſet:& ſororẽ argiã Polinicis cõ
iugẽ ad ſimile officiũ cõperiſſet cremerẽtq; ambæ
perẽptiũ fratrũ cadauera iuſſu creontis capta &
ciſa fuit de q̃ luue.i ſaty. Stẽmata qd faciunt memi
nit:cũ cõtra Neronẽ q tragœdias canẽdo ꝓ peregri
na pulpita pgebat inqt ante pedes domiti longum
tu pone thieſte Syrma uel antigones.

Antilogia cũ.i.latino utrobiq; ſcribit:dici põt con/
tradictio ſeu refragatio.

Anthylla cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur atq;
duplicato.l.fuit teſte Herodoto urbs i ægypto.

Anthia cum.th.aſpirato &.i.latio ſcribitur: fuit ci/
uitas i agro propinqua Pilo:& ſub dominio Aga/
ménonis:ut oſtendit Home.libro iliados nono.

Antimus cũ.t.nõ aſpirato &.i.latio ſcribit fuit teſte
Home.li.iiii.ili.priãi regis filius:& bello ſtrenuus.

Antimachus cũ.t.exili &.i. latino atq;.ch. aſpirato
ſcribitur:fuit græcus poeta:q cũ dolorẽ ſuũ quẽ e
morte clariſſimæ uxoris lycidices cõcæpat lenire
uelle:elegiã ſcripſit:i q̃ calamitates oẽs heroũ alti/
us repẽtes enumerauit:alius fuit troianus q teſte
Hom.li.xi.iliad.donis alexãdri auroq; corruptus
ipedimẽto fuit quo ſecius Helena Menelao redde
ret imo ꝓ cõciõe troianos hortatus ẽ:ne Menelaũ
dum ad deos cũ dio ulyxe legatus iret redire ſine/
rent ſed intra urbẽ atq; illic ſtatim trucidarent.

Antiopa cũ.t.nõ aſpirato &.i.latio ſcribit: fuit teſte
Home.lib.ix.ody.aſopi filia:ait.n. ſic αντιοvηπι/
δοη αςωποιο θυγατρα:hoc ẽ antiopã uidi aſopi
filiã:nõnulli uero ex nr̃is Nictei regis in leſbo filiã
fuiſſe dicũt. Hæc lyco thebaꝛ regi nupſit quã ut
Ouid.li.me.vi. Satyri celatus imagie pulchra Iuppi
ter ipleuit gemio nicteida fœtu. Nã teſte Homer.
eodẽ.li.xi.odi.pepit illi duos filios amphionẽ.ſ.&
zetũ οιπρωτοιθηβησ ελοσεκτισαν:hoc ẽ q primi
ſacrariũ thebaꝛ ædificauere:hoc eſt ante Cadmũ.
Sed de hac antiopa reliq̃ plene uidebimus i dictio
ne Dirce.alia fuit amazonum regina.

Antiochia cũ.t.ſine aſpiratiõe &.ch. aſpirato atq;.i.

latino ſcribit:fuit teſte Pli.li.vi.natu.hi.urbs ī Syria epiphane olim cognominata:quā ſeleucus nicanor antiochi filius ob ſuæ originis memoriam cō didit.Hāc fluuius horōtes diuidit alia eſt iuxta p ſicū ſinū quā antiochus rex olim cōdidit.

Antonomaſia cū.t.nō aſpirato &.i.latio ſcribit dici pōt latine ,p noīe.i.uice nois poſitio ut maia genitus ,p Mercurio:magnanius anchiſiades ,p ænea Vir.ii.æne.Infœlix puer atq; ipar cōgreſſus achilli. Quī & hæc figura melius dicēdo poetā itelligius. Virg.& græci Homæ.Saturniam ,p iunone ut dixit Ser.& cōſimilia:& hoc melius eſt exemplū q̄ ſuperiora ubi proprie ē phiphraſis ideſt circuitio.

Anthores cū.th.aſpirato ſcribit:nomē eſt uiri proprīū:de quo Vir.li.æne.x.Egregiū anthorē latus ī ter & ilia figit Herculis anthorē comitē.Eſtq; cōpoſitū nomē ex αν.θ.ον:qđ ē florens & uirēs:atq; ρεω uerbo qđ ē fluo:qa tūc quoq; florēs ī mortē defluxit:unde morē homerico Vir.nī ut plurimum noīa confixit.Nec pōt dici i nominatiuo anthorcū penultima ī accuſatiuo lōga ſit:& noīa terminata ī or ī obligs caſibus penultimā corripiāt:ut Hector hectoris.Neſtor neſtoris.Caſtor caſtoris.

Antho cum.th.aſpirato ſcribit:fuit amulii albanorum regis filia.

Antiphates cū.t.nō aſpirato utrobiq; &.i.latio ſcribit fuit Melampi medici filius : ex Iphianaſſa filia Prœti:& pater Oiclei.

Antiphona cū.t.exili &.i.latino ſcribit:pōt latine interprætari uox reciproca.

Antiphraſis cū.t.nō aſpirato &.i.latio utrobiq; ſcribit:ſermo dr̄ p cōtrariū itelligēdus:ut lucus qa lucе careat:Manes qa īmites : Eumenides qa furiæ: parcæ qa nemini parcāt. Qua figura nōnūq; quos nanos cōſpicimus atlātes uocamus:æthiopes argēteos:& ſimilia.Nā cōponit ex anti:quod eſt cōtra: & φραϲιϛ locutio.

Antiphus cū.t.nō aſpirato &.i.latino ſcribit:fuit teſte Home.li.ii.ilia.Theſſali filius:& nepos Hercu/lis:q cū fratre Phidippo dux trigita nauiū cū aliis græcis ad Troiā cōmigrauit.

Antiptoſis cū.t.exili utrobiq; &.i.latino ſcribit dici latine pōt ,p caſu:figura ē quādo caſus ,p altero caſu ponit:Vir.li.æne.primo:urbē q̄ ſtatuo ueſtra eſt . Teren.ī prologo:fabulas quas feciſſet populo placerēt ,p fabulæ. Virg.i.x. Hæret pede pes:denſuſq; uiro uir:hoc ē pedi pes: Et cōponit antiptoſis ex anti quod eſt pro:& πτωϲιϛ caſus.

Antiſigma cū.t.nō aſpirato &.i.latino utrobiq;:atq; unico.m.ſcribitur:ante qđ ī euphoniæ cā : hoc eſt plenioris ſoni a nr̄is iterponit.Nā ea lr̄a cognominat:q̄ iuerſa ad ipm ſigma græcū deſcribit:uidelicet.ϛ.Ex qua ſigma formauit Claudius Cæſar alterius litteræ figuram:quā ,p.ψ.græco ſcribēdā ſtatuit:uidelicet.χ.& a parte totā litteram antiſigma cognoīauit:ut ſupra uidius cū de ea tractauimus.

Antiſmos cū.t.nō aſpirato &.i.latio ſcribit:figura ē q̄ aliqd ſimplicitate ruſtica expolit:& ad urbanitatem quādā traducit:ut Virgilius ī palæmone.

Qui bauium nō odit amet tua carmina meui,
Atq; idem iungat uulpes & mulgeat hircus:

Antiſthenes antepenultima cū.t.exili &.i.latino:penultia cū.th. aſpirato ſcribit:fuit philoſophus antiſthenis atheniēſis filius.Hic in initio Gorgiā audiuit oratorē:deinde Socrati ſeſe addixit.Et cū habitaret ī Pyræo:quottidie quadragita ſtadiis emē ſus audiebat Socratē:a quo tollerātiā addiſcēs:trāglitatiſq; illius imitator effectus:cynicā prior ſectā īchoauit:prīceps q; ī ea fuit. Platonē inſimulabat faſtu turgidū.Et cū audiſſet aliquādo Platonē ſibi maledicere.Regiū inqt ē male audire cū benefeceris.Libros multos:& diuerſaq; reg. ſcripſit . Fuerūt & alii antiſthenes tres Vnus diſcola Heraclitī.alius epheſius Teritus rhodius hiſtoricus.

Antiſtœchon ātepenultia cū. t.nō aſpitato &.i.latino:penultima cū.t.ſimplici:&.œ.diphthōgo ultima cū.ch.apirato ſcribit:dici pōt ,p lr̄a . Nā anti dicit pro & ϛοιχον littera:unde tropus ē cū lr̄a ponitur ,p lr̄a.Vir.li.æne.primo.Mirat molle æneas magalia quōdā.ubi magalia ,p magaria dixit ponēs.i.p.r.Nā megarō pœnoq; līgua uillā deſignat itē ſella ,p ſeda:meditor ,p melitor.

Antiſtoche eadē figura ē cū ſupiori:eādē hēt cōpoſitionē.ſed q̄ſdā lr̄as amouēus ut patet ex ſupiori.

Antitheſis penultima cū.th.aſpirato ſcribit : poteſt dici ,p altero poſitio.Nā cōponit ex anti qđ ē ,p:& θεϲιϛ poſitio alii uero anti ,p cōtra accipiētes obiectū traxerūt ut Olli ſubridens pro illi.

Antitheus ſecūda cū.t.nō aſpirato &.i.latio : ſequēs cū.th.aſpirato ſcribit:fuit teſte Home.lib.iliad.in oſone neſtoris uir fortiſſimus:q nōnūq; cū centauris belligerās:aliq̄do uictus aliq̄do uictor fuit.

Antithea ſola penultima cū.th.aſpirato ſcribit: dici pōt a noſtris cōtrapoſita.Nā figura ē cū cōtraria cōtrariis opponunt:& ſniæ pulchritudinē reddunt: ut apud Ouī.li.i.meta.Frigida pugnabant calidis humentia ſiccis.Mollia cū duris ſine pondere habentia pondus.

Anthropophagi cū.th.aſpirato ſcribit: dicunt latīe illi q humana carne ueſcunt.Nā αν.τρ.πο. a noſtris homo dicitur:& φαγ. comedo.Similiter pāphagi oīa mandentes.παν enim omnia deſignat.

Antrum cum.t.ſine aſpiratione ſcribitur.

Anubis cū.i.latino ſcribit uocabulū ē ægyptiū: qđ apud nos carmē īdicat in cuius forma Mercurius ipe colebat:Vnde Vir.li.viii.æne.Omnigenumq; deū mōſtra ac latrator anubis:& facit in genitiuo anubidis:ut Ouid.li. primo de ſine titulo: Per tua ſacra præcor: per anubidis ora uerendi.

Anus cū unico.n.ſcribi iā cōſueuit:& nō cū duplicato ut ātiq cōſueuerūt q teſte Feſto ab ānoq; multitudīe dictā putabāt:at moderniores ex a qđ ē ſie:& vouϛ itellect. cōpoſitā putāt:iō cū unico.n.ſcribūt.

Anxyrus cum.y.græco ſcribit:uocatus ē iuppiter a cāpanis cōponit ab αν.ευ qđ ē ſine:& ξυρ. rado: q̄ ſi abſq; raſura ſit:& īberbis.Na ſic quoq; apd illos colebat.Vnde ait Vir.li.vii.ænei:circæūq; iugū qs iuppiter anxyrus aruis Præſidet & uiridi gaudens feronia luco.Et īde tractū anxur puto cōuerſione .y.græci ī.u.noſtrū.Nā olim teſte Liuio lib.iiii.ab urbe dicebatur anxur qđ nūc Tarrhacina dicitur.

Anyur cū.x.cōſonātē ſcribit oppidū fuit uolſcæ gētis:qđ nūc Tarrhacina dicit:ut Ennius.Volſculus pdidit anxur & facit in genitiuo anxuris ut Luca.

lib.iii.Iãq; & p̃cipites ſupauerat anxuris arces.

Aonia cũ.i.latino ſcribit.Eſt boetiæ pars montana ab aone rege dicta:Vir.in Sileno aonas in montes ut duxerit una ſoroꝝ. Nã & alio nomine phocis dicta fuit:in q̃ ſub monte parnaſſo ciuitas delphis apollinis oraculo clariſſima fuit.

Aonides cum.i.latino ſcribitur:dictæ ſunt muſæ a fonte aone in aonia regione Boetiæ illis conſecrato.Vnde ſuue.Cupidus ſiluarum aptuſq; bibẽdis Fontibus aonidum.

Apamia cũ.i.latino ſcribitur urbs ẽ minoris aſiæ: q̃ prius dicta fuit Celene:ut i ea dictiõe uidebimus. Hãc Seleucus nicanor cõſtruxit:quã Marſias fluuius circũfluit.Qui & ex eius arce Meander fluuius caput atollere ſcribit.In eadẽ marſias natus ẽ & ſepultus:ut ſuis dictiõibus hæc oia uidebimus.

Apamea cum unico.p.& unico.m.atq;.e.abſq; diphthongo ſcribit:iſula ẽ teſte Plinio a tigride fluuio circũfuſa:cui antiochus id nomẽ a ſuæ matris nomine impoſuit.

Apaytæ cũ.y.græco ſcribit populi ſunt aſiæ ſcythices ut oſtẽdit Herodo.lib.hiſto.iiii.

Aphæreſis cũ.ph.aſpirato &.æ.diphthongo i ante penultima ſcribit:dici poteſt abſciſio.Nã ab αφαιρω uerbo:quod eſt abſcido deſcẽdit. Vnde figura dr:quæ a principio dictiõis litteram uel ſyllabam aufert:ut Pone metũ citheræa:temno .p contemno capere pro decipere Virg.lib.geor.primo. Neq; iſidiis noctis capiere ſerenæ.

Apelles cũ unico.p.& gemĩato.l.ſcribit fuit pictor eximius:patria cous:& teſte Quint.lib.xii. de iſtitutione oratoria ingenio & gr̃a quã i ſe maxime iactabat p̃ſtantiſſimus.Nã ut ait Pli.lib.xxxv.natur. hiſtoriæ:oẽs prius gẽitos futuroſq; poſtea ſuperauit & picturæ plura ſolus .ppe q̃ cæteri oẽs contulit.Voluminibus ẽt ad Perſeũ diſcipulũ ſuũ editis quæ doctrinã eã cõtinerent. Fuitq; Olympiade cẽteſima duodecima. Huius quæ ſint nobiliſſimæ picturæ Pli.dixit nõ eſſe facile dici:ſed ſummæ laudauit Venerẽ ab eo pictã exeuntẽ e mari: q̃ poſtea Romã adductã diuus auguſtus dicauit i delubro patris Cæſaris:quæ αναδυομενε uocat uerſibus græcis:cuius inferiorem partem corruptam q reficeret non potuit reperiri. Conſenuit hæc tabula Cariæ & aliã pro alia ſubſtituit. Nero principatu ſuo de Rhotæ manu:de qua puto locutus eſt Ouidius lib.iii.de arte cum dixit.Si Venerem cous nũquam pĩxiſſet apelles Merſa ſub æquoreis illa lateret aquis.Verum & aliam Venerẽ eodem Pli. teſte ĩchoauerat cui ſuperaturo ẽt illã ſuã priorẽ iuidit mors peracta parte:nec q ſuccederet operi ad præſcripta liniamenta iuentus ẽ. Pinxit & Alexandrũ magnũ fulmẽ tenẽtẽ i templo Epheſiæ Dianæ & fulmẽ extra tabulã uideri ſcribentes meminerint & ifra ſubdit idem auctor:pĩxit quæ pigi nõ poſſunt:tonitrua:fulgetra:fulgura:& ſimilia. Quare ut nonnulli ferunt Alexander magnus a nullo alio poſſe pigi edicto poſito capitali edixit.Fuit illi æq̃lis ariſtides thebanus:ut i ea dictione uidebimus.

Apes cũ unico.p.ſcribit:uolatile notũ eſt: ſed cõponit dictio ex.a.quod ẽ ſine:& pes: qa ſine pedibus naſcit:dicẽte Virg.lib.geor.iiii. Trunca pedũ prĩo mox & ſtridentia pẽnis Miſcent tenuemq; magis aera carpunt.Reperit & apis in nominatiuo cõ. i. latino:ut apud Ouid.li.metamor. xiiii.Nõ apis i de tulit collectos ſedula flores.Et lib. de põto.Melle qd̃ in cæris attica ponit apis: ſed hoc per q̃ rarũ eſt.Quare in genitiuo plurali facit apiũ uel apũ:& apis:ut dixit priſcianus i.vi.fit diminutiuũ apicula.alii nõ ab apis:ſed ab apes deduci magis uolunt ut ædicula ab ædes:ſedicola a ſedes:cædicula a cædes nõ apecula:ædecula:ſedecula:cædecula a. Similiter a fides teſte Seruio & Feſto nõ fit fidecula ſed fidicula.Quare nõ uex̃ eſſe uidet:qd̃ cõtra Seruiũ dixit Priſcianus i quarto:fidicula a fidis deriuatur qd̃ in noiatiuo ab antiqs iauditũ ẽ.Vnde ſic ſcribit Feſtus pompeius.Fides genus citharæ dictæ q; tãtũ inter ſe chordæ eius:q̃tũ inter hoies fides cõcordet.Nõ ergo fidis ſed fides dicendũ eſt:& ab eo fidicula:quæ parua ẽ cithara uel chordula: ubi pars totũ deſignat.Quin & cõponit cum cano: & dicit fidicen:ſicut cornicen ex cornu & cano: tibicen ex tibia & cano tubicẽ ex tuba ſimiliter & cão. Quæ omnia habent penultimam correptam:excepto tibicen.In quo ſolo per ſynæreſim duo .ii. breuia in unum.i.longum ſunt conuerſa. Namque debuerat geminari.i.& dici tibicen cũ tibia habeat.i.ante.a.& ipſum.a.ſemper in huiuſmodi compoſitionibus conuertatur i.i.ut cado incido: facio inficio tuba tubicẽ:iacio iniicio abiicio:qa remãſit primũ .i.&.a quod ſequæbat i ſecũdũ.i. fuit cõuerſum: ſic tibia tibicẽ cũ geminato.i.facere debuerat:ſed p ſynæreſim duaꝝ.ii.breuiũ i unã longã fecit tibicẽ. At de fidicula id rurſus aduertẽdũ ẽ: q; i plurali nõ eãdẽ ſignificationem detinet:ſed fidiculæ i plurali tortoriũ quoddã iſtrumẽtũ ẽ: ex duobus: ut reor & obliquatis lignis cõpactum: uel ab extorqũeda fide ac ueritate:uel a nerueis funibus uinculiſq; quibus ad illum modum hoies torquẽdi alligabant. Et huiuſmodi diminutiuorũ formæ tam penultimam q̃ antepeuultimam corripiunt:excepta cuticula:quæ antepenultimam ꝓducit:ut ſuue. Combibet æſtiuum cõtracta cuticula ſolem:qd̃ eum facere metri neceſſitas cõpulit. Nã quattuor breues habens dictio in heroico poni aliter non poterat. Quãuis Vir.in hiſce noĩbus q̃ttuor breues habentibus ſoleat ꝓceleumaticon ponere.

Apia cum.i.latino ſcribitur:dicitur teſte Herodoto libro hiſtoriarum quarto a ſcythis terra.

Apidanus cum.i.latĩo & unico.n.ſcribitur: fluuius eſt unus ex qnq; prĩcipalibus theſſaliæ:ut refert herodotus libro hiſto.vii.& tarde fluere dicitur quo uſq; illi commiſcetur Enipheus:dicente Luca.lib. primo: Iter gurgite rapto:Epidanus nunquãq; celer niſi mixtus Enipheos.

Apion cũ.i.latino ſcribit:fuit unus græcus hiſtoricus:q teſte Gellio Alexandri geſta deſcripſit: alter teſte Plinio in prooemio natu.hiſto. fuit grãmaticus:Quẽ Tyberius Cæſar cimbalum mũdi uocabat:quoniã publicæ famæ tympanũ potius uideri poſſet:q̃ ĩmortalitate donari.Hunc eũdem dixit Plinius idẽ lib.xxx.eiuſdẽ uoluminis umbras uocaſſe ad ꝓunctãdũ Homerũ:qua in patria qbuſq; parentibus genitius eſſet.Non tamẽ auſim profi

teri quid ſibi reſponſi ediceret.
Apiſcion cū.i.latino ſcribitur:& habet acentum in penultima:nomen eſt proprium uiri troiani.
Apluſtre cū unico.p.&.r.nō aſpirato ſcribiť:uocabulū ē græcū:cōpoſitū ex.a.qđ eſt ſine:& πλεω nauigo:ac ſi nauigatiōi neceſſaria nō ſint.Nam ornamēta ſunt nauiū:q̄ ultra indigentiam nauigatiōis naui adhibebanť:unde a qbuſdā deriuatiōe latina ampluſtra cū.m.ante.p.uocanť:quaſi teſte Feſto amplius eēnt q̄ neceſſario uſui euēirēt:& ſic primā longam neceſſario hēt:ut Iuue. in ſatyra. Omnibus ī terris.Victæq; triremis ampluſtre.Cicero uero abſq;.m.ſcripſit primā poſuit breuē cū ait.Nauibus aſſumptis fluuitantia q̄rere apluſtra.Germānicus uero cæſar ſimiliter ī aratro apluſtria cum prima lōga &.i.ī penultīa ſcripſit cū ait Fulgēt argoæ ſtellis apluſtria puppis.Nā licet faciat ablatiuū ſingularem in hoc ampluſtri:nominatiuum tamen pluralē nō ſolū in.a.ſed ēt in.ia.terminat.
Apocalypſis cū unico.l.ſequente.y.græco:& in fine cū.i.latino ſcribiť:dicit a nr̄is reuelatio.Nā cōponiť ex απο p̄poſitione:q̄ in cōpoſitione dixit re:& καλυπτω uerbo quod uelo operio uel tego.
Apophaſis cū.ph.aſpirato &.i.latīo ſcribiť:dici pōt latīne abnuentia.Nā ex απο præpoſitiōe ideſt re & φασισ qđ ē locutio:quaſi reſponſio cōponiť.
Apocope cū.c.nō aſpirato ſcribiť:dici pōt latīe abſciſio.Nā componiť ex απο præpoſitione:quæ in cōpoſitione dicit ab uel re:& κοπτω ſcindo:& tunc quoq; fit cū littera uel ſyllaba de fine dictionis auferať:ut Virgi.li.georgi.prīo Libra die ſomnīq; pares ubi fecerit horas:dixit die pro diei. Et lib.æne. prīo:Troas reliqas danaum atq; īmitis achilli:pro achillis.Ouidius ſimiliter affuit & ſertis temporа uinctus hymē:pro Hymenæus.Similiter ſat proſatis:& mulra alſa.
Apocryphus penultīa cū.c.ſimplici &.y.græco ſcribitur:dici pōt latine abſconditus abditus.Nam ex apo præpoſitione:quæ rē exagerat.& κρυφοσ qui eſt abſconditus componitur.
Apocriſarius cū.c.non aſpirato &.i.latino utrobiq; ſcribiť:dici poteſt a noſtris reſponſalis.Nā profiſcitus ab αποκρινομαι.quod ē reſpondeo: & απο κρισισ reſponſum.
Apœninus cū.œ.diphthōgo &.i.latīo ſcribiť:mōs eſt qui ab alpibus p̄ficiens uniuerſam italiā uſq; ī Siciliam diuidit:dictus ab Hannibale pœno: ut ſupra uidimus in dictione alpes.
Apodoxis cū.i.latino utrobiq; &.x.cōſonāte ſcribiť traducitur a Quintilia.euidens probatio.alii demonſtrationem tranſferunt:& deſcendit a λεικω quod eſt demonſtro.
Apologia cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:dici poteſt a noſtris reſponſio uel excuſatio & inde apologeticon quod idem ſignificat.
Apollōia cum duplici.l.&.i.latīo ſcribiť:fuit nomē plurium urbiū:quaꝝ una fuit in epiro quattuor millibus paſſuū a mari diſtans:ut teſtis eſt Plinius li.iiii.naturalis hiſtoriæ.Alia eodē teſte fuit in creta.alia ī ſyria:ut idē li.v.mōſtrauit alia teſte Hero. lib.hiſto.iiii.fuit in thracia.
Apollo cū duplicato.l.ſcribiť:fuit iouis fil.ex Latōa eodē partu cū diana natus:q̄ mox ut in īſula delos exiit:& ad phocenſes adiit:Phitonē ſerpētem : qui matrē Latonā p̄ſecutus fuerat.ſagittis cōfecit: diui natiōis & ſapiētiæ deus a poetis appellať: medicinæq; artis & herbaꝝ ciuiū cōptor ab Ouidio aſſeriť quāq; Pli.li.vii.naturalis hiſtoriæ Chironē eius artis cōptorē dixit:ut late ī dictiōe Hippocrates uidebius:Citharā pulſans q̄ a Mercurio dōatus fuerat miſſus canentibus p̄erat. Quare citharā tenēs mitis dicebať:ut Hora.cōditio mitis placidoq; tælo ſupplices audi pueros apollo.Nāq; ſagitis arma tus nocuus putabať:ut oſtendit Homerus li. primo iliados:amauit prīo Daphnē poſt illā Hiacinthū pueꝝ:quē cū ſecū diſco luderet agēte ex iuidia Borea iterfecit.Vitiauit ēt cinerē penei filiam ex q̄ ariſteum ſuſcepit:& plura quæ de illo loquuntur poetæ.Hūc pro ſole accæptum ab antiquis oſtendit Mac.ī prīo ſatur.& pluraliū auctorum teſtimonio:ut ſecūdū platonē dicať ab απαλλειν τασ ακτινασ:ideſt a iactu radioꝝ.Secūdū Chryſippū uero οτι μονοσ εσι κ αι ουκι πολλοι :hoc ē quia ſolus ē:& nō multi.Nā πολλοι apd̄ græcos multos indicat:&.a.quæ ē prima apollinis littera negationem facit a multis.Vnde & ſolē latini dicunt:ut dixit Macrobi.quia tantam claritudinem ſolus obtinuit.Si qui alias interprætationes uidere cupiunt: in Macrobio legant.
Apollodorus cum duplicato.l.ſcribitur:habetq; accentum in penultima:fuit pictor ſua ætate maximus:hoc eſt nonageſima tertia Olympiade. Hic teſte Pli.li.xxxv.natu.hiſto.primus ſpēs exprimere iſtitutit:primuſq; gloriā penniculo iure cōtulit.
Apoplexia cū.x.conſonante &.i.latino ſcribiť:dr̄ ſubita p̄cuſſio.ex qua ſequiť mors.Nā a πλικτω deducitur:quod eſt percutio.
Apoplecticus abſq; aliqua aſpiratiōe & cū.c.ante.t. ſcribiť:traductū cōpi enecatū ab ea q̄ ſupra dixius.
Aporia cū unico.r.&.i.latio ſcribiť : dicit apud nos inopiam ſeu penuriam.
Apoſtaſia cū.t.nō aſpirato &.i.latīo ſcribiť dr̄a noſtris refugiū uel rebellio.& inde apoſtata rebellis.
Apoſtema cū.t.nō aſpirato ſcribiť:dr̄a nr̄is uomica ſiue pānicula:habetq; accētū in ante penultīa apud græcos αποσημα ideſt recolectio.
Apoſtolus cū.t.non aſpirato & unico.l.ſcribiť:dr̄ a nr̄is miſſus.Nāq; deſcēdit a ſecundo aoriſto uerbi αποστελλω.qđ ē mitto:ubi uerbū p̄dit unum.l.ut uidimus in dictione epiſtola.
Apotheoſis cū.th.aſpirato ſcribiť traductū ab antiqs ī qbuſdā comperi cōſecratio ita ut cōponi uelit ex απο p̄poſitione q̄ aliquādo ab īdicat & τεοσισ diuinitas quaſi a diuinitate procedens.Vnde dixit Seruius in Daphnim.Apotheoſim idē eſſe qđ relationem in deos:quum ſcilicet hoīem inter deos connumeramus.
Apoſtrophe cū.t.exili &.ph.aſpirato ſcribitur : dici pōt latine cōuerſio.Nā figura locutiōis ē. cum ad aliquē p ſecundā p̄ſonam fit cōuerſio ut te nō alloquor Aphricane cuius mortui nomen ſplēdori ac decori ē ciuitatī.Tui clariſſimi nepotes ſuo ſanguine abluerunt inimicorum crudelitatē:ut oſtendit Cicero in dignitatibus.

Apoſiopoſis cū .i. latino utrobiq; ſcribit̄:& cōponit̄ ex apo ꝓpoſitione:& σιοπαω qđ ẽ ſileo. Nā ẽ q̄ſi iter cæptū ſilẽtium:ut Neptunus ad uẽtos apud Virg. li. ænei. Quos ego ſed motos ꝓſtat cōponere fluctus. Nā ſubſilẽter puniā:uel qđ ſimile. Similiter. Terẽti. i Eunucho: Egōe illā:q̄ illū:q̄ me:quæ non. Hoc ẽ. Egone illā digner aduẽtu meo:q̄ illū ꝓpoſuit mihi:q̄ me ſpreuit:quæ me nō ſuſcæpit heri.

Apotheca cū .th. aſpirato &.c. ſimplici ſcribit̄: dici pōt repoſitoriū uel recōditoriū. Vnde apud iuriſconſultos obligationis genus quondā exprimit.

Apollydes cū duplicato .l. &. y. græco ſcribit̄: latinæ depditi dici poſſunt:Nā ab απολλυω qđ ẽ deperdo deſcẽdit. Quo uocabulo uſus ẽ Vlpianus de legatis tertio cū ait. Depditi qbus aq̄ & igni interdictū ẽ fide cōmiſſum relinq̄re nō poſſunt. Quia nec teſtamẽtū faciẽdi ius habent:qn ſint apollydes.

Apulia cū unico .p. & unico .l. atq; .i. latino ſcribitur habetq; primā breuẽ:licet appulus appula appulū primā ꝓducat:& ob id ꝑ duplex .p. ſcribat̄:qđ oſtẽdit Ho. i duobus uerſiculis i lib. iii. carminū cū ait.

Me fabuloſe uultur in appulo.
Nutricis extra limen apuliæ.

Sicq; fere ſemp obſeruatū annotauit. Nāq; Iuuenal metri neceſſitate produxiſſe uidet̄ cum ait Prouincia tanti:uendit agros:ſed maiores apulia uendit. Et Horati. in primo ſermonū:Incipit ex illo montes apulia notos Oſtentare mihi. Et ẽ apulia prouincia Italiæ:mari adriaco conterminata:iter Dauniā ſcilicet & Calabriā ſequẽtibus deinde ex eo latere ſalentius. Quanq̄ nōnulli & Dauniā cum. Apulia eſſe uolunt:a Dauno ſcilicet pilumni filio cognominata:dicente Plinio libro. iii. naturalis hiſtoriæ: Apulia dauniorum cognomine a Dauno. Diomedis ſocero dicta eſt Quod de apuliæ parte intellexiſſe exiſtimo:quæ uerſus forentanos extenditur: habetq; loca ut dicunt aquarum indigna:qđ Perſius ſenſiſſe uidetur:cum ait in ſecunda ſatyra. Nec linguæ tantum ſitiat canis apula quantum:ubi penultima breuis eſt.

Apricus cū .i. latino &.c. exili ſcribit̄. dici pōt latinæ ſolanus. Nam dictio græca compoſita eſt ex α qđ eſt ſine & φρικηο quod eſt frigus ſiue hortor. Nā apud poetas & locus dicitur gaudens Sole: unde hoſes aprici dicuntur. Virg. lib. georgico. tertio.

Mitis in apricis coquitur uindemia ſaxis.

Perſius:aprici meminiſſe ſenes: & inde aphricam dictam uoluit Feſtus.

Aphrica cū .ph. aſpirato &. i. latino atq; .c. exili ſcribitur. interprætari: poteſt ſine frigore. Nā teſte Feſto deſcendit ab a quod eſt ſine. & φρικης frigus:ut in præcedenti dictione uidimus.

Apries cū .i. latīo ſcribitur:fuit pſanimis regis ægypti filius:cui i regno ſucceſſit. Hic cōſpirātibus cū Amaſi ægyptiis:ut ſcripſit Herodotus libro hiſtoriarum ſecundo & regno & uita priuatus eſt: poſtquẽ Amaſis regnauit. Ille uidelicet: contra quem Cambyſes Ciri filius pugnauit. Nā amaſis alius de quo ſupra diximus longe ante regnauerat.

Aphros cū .ph. aſpirato ſequente .r. ſcribitur: dicit̄: a noſtris & ſpuma & inde afrodita Venus uocatur quia de maris ſpūa a poetis cōcæpta fertur. Similiter aphronitrum ſpumanitri uocatur. Martial. in ultimo. Spuma uoco nitri dicor & aphronitrum.

Aptotus abſq; aſpiratinoe ſcribit̄: dicitur a noſtris ſine caſu:ab a quod eſt ſine:& τοσις caſus.

Ara ſine aſpiratione & unico .r. ſcribit̄ habetq; apd̄ græcos accentum in ultima:& ſignificat obſecratiōem: uel ſecūdum ſeruium præces:unde καταρα impræcatio dicitur.

Arabus cū unico .r. ſcribitur:fuit teſte Plinio libro ſeptimo naturalis hiſtoriæ apollinis ex babylōe filius. quẽ qdā ut ait medicinā adiueniſſe uolunt.

Arabia cū unico .r. &. i. latino ſcribitur:regio ẽ i aſia iudæam ab ægypto diſterminans:ſic quoque cognominata:ut aliqui uolunt ab arabo Babylonis & apollinis filio:at uero Solinus arabiā ideſt ſacrā interprætari dixit. Hāc apud Ptolæmeū in geographia triplicem eē comperio:fœlicem ſcilicet: quæ ea eſſe uidet̄:quam Plinius lib. vii. naturalis hiſtoriæ planam eſſe dixit inter tigrim & euphratē aliam uero dixit Ptolæmeus petreā:aliam diſertam. ab arabia arabs & arabus gentilia noīa deducunt̄: ut Virg. lib. vii. æneidos. Siue geris inferre māu lachrymabile bellum Hyrcanis ue arabis ue parant Quod ab eo quod ẽ arabus:& ab eo quod ẽ arabs. & ab hoc arabe facit arabus.

Arabarches cū .ch. aſpirato ſcribitur:& dicitur quaſi arabum arches. i. princeps:hoc eſt ex primis arabiæ. Iuue. in .i. ſatyra. Atq; triūphales iter q̄s auſus hēre Neſcio qs titulos ægyptius aut arabarches.

Aræthyree cū .æ. diphthōgo &. th. aſpirato ſeq̄nte .y. græco ſcribitur urbs fuit in peloponneſo: quā amœnā eſſe dixit Homerus libro iliados ſecundo.

Arachne cū unico .r. &. ch. aſpirato ſcribitur. Nā ſic quoq; a græcis & ab antiquis noſtris ſcriptū comperi:at uero moderni illud .ch. ī .g. ob. litteraꝝ affinitatē cōuertunt:& aragne iam ſcribūt cum .g. ut ſupra uidius mediū ſit iter .c. exile &. ch. aſpiratū:& eſt uermis qdam:q telam intexere & ſuper eam aſcẽdere deſcẽdereq; cōſueuit:unde ab αραρω: q̄ eſt aſcendo:ut græci dicunt deducit̄. Et ut dicunt poetæ fuerat uirgo Elidia lanificii pitiſſima: q̄ cū Mineruæ in artificio ſe ꝓpōeret:ab illa i eiuſmodi beſtiolā cōuerſa fuit:de qua Ouidius libro metamor. vi. plene omnia pertractauit: eſt etiā arachne urbs theſſaliæ:quā teſte Liuio libro ſecūdo de bello macedonico ueneus fluuius alluit.

Aragne cū .g. ãte .n. cōſueuerūt iā a noſtris ſcribi. ſed græcis cū .ch. aſpirato ſcribitur:& ſic ab antiqs latinis ſcriptū ſemp cōperīus:ut a græcis αραχνη: a latinis arachne:ut in præcedenti dictione uidimus:& dicit̄ latinæ aranea. Virg. li. iiii. georgicoꝝ in foribus ſuſpendit aranea caſſes:& ut dixit Ser. araneus etiā ab antiqs in maſculino dicebatur.

Araris cū unico .r. in prima & altero in ultima atq; .i. latīo a græcis ſcribit̄: fluuius eſt galliæ narbonẽſis:q̄ cum a mōte Vogeſo efluat:& ꝑ edoꝝ ac ſeq̄noꝝ fines tranſeat:tanta ſignitie defluit:ut quonā pgat uix dignoſci poſſit. Itaq; ſtagno ſimilis ꝑ lugdunẽſem coloniā Burgūdiæ ciuitatē egreſſus ante urbis muros cōmiſcet̄ Rhodano:quo teſte Lucano:Raptū uelocibus undis in mare fert ararim.

Arar idem eſt cū ſuperiori fluuio: ſed per apocopā

teſte Priſciãõ i.vii.ſic dr:ut Luca.li.vi.Rhodanũq; morantem præcipitauit arar.

Ararus cũ.u.uocali in fine ſcythaq; ẽ fluuius:ut oſtẽdit Herodo.lib.hiſto.iiii.

Aracynthus cũ.c.exili ſeq̃nte.y.græco &.th.aſpirato ſcribitur mõs ẽ Mineruæ ſacer:quẽ quidem in actica regione eſſe dr:qđ Virgilium tetigiſſe aſſerunt cum ait amphyon dirceus in actæo aracyntho.Alii uero nõ in attica:ſed in boetia eſſe dicũt: & morepaſtorali Virgiliũ fuiſſe locutũ: q locum unũ p altero ſæpe ponũt.ut ſimiliter apud Theocritũ ſæpe cõſpicit.Nõnulli uero in archadia eẽ dixerunt Solinus uero & Pli.li.iiii.natu.hiſto.a carnaniæ montẽ dicunt.Quare puto & in artica & in boetia:& in archadia:& in acarnania eiuſdem noĩs montes fuiſſe.& Virgilium in actæo dixiſſe ut alios excludere.Velut alii uolũt legendũ eſt in actæo cum.c.ante.t.atq;.æ.diphthongo:& non cum duplicato.t.qđ ſic quoq; littoralẽ ſignificat ab ακτη quod eſt litus:quaſi dicere uelit Virgilius in littorali aracynto.

Aratrum cum.t.non aſpirato ſcribitur:ab ubi nos in ſecunda habemus.a.græci.o.ponunt dicentes αροτρον.

Aratrus cum.t.exili ſcribit:fuit ex aſia Cilix poeta clariſſimus: filius athenodori ex litophiſe uxore: ut cariſtius ſcripſit:didicitq; a Zenone philoſopho ſtoico odiſſeam Home.& apud antigonum regẽ macedonũ poſt alexandrum moram traxit.Et cũ aſtrologiæ ignarus eſſet:de aſtrologia librum elegantiſſimũ ſcripſit dicente Cicerone libro primo de oratore:conſtat ĩter doctos homines ignarum aſtrologiæ ornatiſſimis atq; optimis uerſibus aratũ de cœlo ſtelliſq; dixiſſe:& conſcripſiſſe: cuius libru Cicero ipſe.& germãicus cæſar atq;.T. Claudius Cæſar ſic eni iſcriptũ cõperi hexametris uerſibus ĩ latinũ traduxerũt.Ideo dicebat Ouidius:Cũ ſole & luna ſemp aratus erit.Putoq; illũ in tẽpore theocriti extitiſſe:Cũ aratũ in q̃dã ſua ægloga ĩducat philinũ adoleſcentem ardenter amare & aliqua pro reditu pilihni echio deos præcari:q̃ ad aſtrologiam ſpectare uidentur.

Araxes cũ.x.cõſonante ſcribitur.Eſt armeniæ fluuius:dicente Lucano libro ſeptimo:armeniumq; bibit romanus araxẽ:ſuper quo teſte Seruio alexander magnus pontem fecit quem fluminis icremẽta non molto poſt ruperunt.at auguſtus firmiori põte eũ lignauit quapropter in ipſius auguſti laudẽ dixit Virgili.lib.enæi.viii.Et pontẽ indignatus araxes ξουτερμοδλον φασισ ταυαισ τερευσιν: ut dixit Orpheus in argõautica:hoc ẽ ex quo thermodoon phaſis tanaiſq; fluunt:qđ ſane ab aliis q loca poſtea diligentius pſcrutati ſunt:non eſſe uerũ compertũ fuit.Nam ut oſtendit ptolæmeus araxes mõte piardes armeniæ profluit:& ĩ mare caſpiũ uerſus oriẽtem decurrit:atq; flumia q̃ numerauit Orpheus ex aliis locis etiam non paruo ſpacio diſtantibus oriuntur.

Arcadia cũ.c.exili &.i.latino ſcribitur:regio ẽ ĩ pelopõneſo.& ps achaiæ inter mare ioniũ & ægæũ diſpoſita ab arcade iouis ex Caliſtone filio cognomiata dicta prius teſte Seruio parrhaſia: ut tetigit Virg.lib.viii.cũ ait parrhaſio dictũ pãnos de more licæi.i.more archadico qđ cognomẽ a ciuitate parrhaſia aſſumpſiſſe puto:de q̃ meminit Home.lib.ilia.ii.ĩ hac cõpta fiſtula diſparibus cicutis:& foraminibus credit ĩ eadẽ ſunt aſini aliis maiores & p ſtãtiores:ideo ait Iu.ĩ ſaty.& ſpes & rõ.Quod leua in pte mamillæ nil ſalit arcadico iuueni.i.aſinino.& pauci ſenſus ĩ eadẽ palus ẽ Lærnæa:ubi ab Hercule fuit hydra mactata:ut ĩ dictione hydra uidebĩus.Fuit ẽt ĩ eadẽ regio ac ſilua nemæa ut uidebimus ĩ dictiõe Cleõe.Itẽ & Pli.teſte li.iiii.nat.hiſto.Sunt in ea montes plurimi: ut pholoe cũ oppido: Itẽ Cillenæ licæus:in quo licæi iouis delubrũ.Mænelaus artemiſus parthenius Nonacris Erimanthus:& alii non ignobiles.

Archander cũ.ch.aſpirato ſcribit:fuit teſte Herodoto lib.hiſtoriarum ſecundo Danai ſocer.

Arceſilaus cũ.c.nõ aſpirato & unico atq;.i.latino & ſine aliquo diphthongo ſcribit:fuit unus ex qnq; ducibus boetioq; q ad troiã cũ qnquaginta nauibus aduenerunt ut oſtẽdit Homerus li.iliados.ii.alius fuit philoſophus patria pitanæus Scythi filius audiuit prio auctolicũ matemathicũ ciuẽ ſuũ cũ quo Sardis perexit:deide Xãthum atheniẽſem muſicũ.Poſt quẽ theophraſti auditor fuit.Tũ demũ ĩ acadẽia ſe ad Cratonẽ cõtulit. Et cũ ĩ dicẽdo grauiſſimus eẽt.& iſcribẽdo ſatis exercitatus:poeticæ quoq; operã dedit:amplectabaturq; Homerũ maxĩe ex oĩbus cuius adeo ſtudioſus erat: ut ſemper ante ſomnũ eius aliqd legeret: pidarum quoq; dicebat eſſe in primis idoneum ĩplere uocem.Verborum quoq; ac noĩum copiam præbere. Et multa de illo locutus eſt Laertius.Obiit tãdẽ teſte Hermippo cum merũ ĩmodice hauſiſſet: ac p id offendiſſet ætatis ſuæ anno ſeptuageſſimoquinto. Fuerunt & alii Arceſilai.Vnus poeta priſcæ comœdiæ alius elegiæ itidẽ poeta:alius ſculptor.

Arceſius cũ.c.exili & unico.s.atq;.i.latio ſcribit:nomẽ eſt uiri propriũ:cũ quo ulyxes nonnulla tractauit.ut oſtendit Homerus libro.xi.odiſſeæ.

Archemolus cũ.ch.aſpirato & unico.l.ſcribit: fuit Rhœti filius Marubioq; regis ĩ Italia:q̃ cũ teſte ſeruio ſup.x.ænei.filio nouercã Caſperiã ſup ĩduxiſſet:ſtuprauit illã priuignus.Quo cognito tũ eũ pater ,pſequæret:& ad pœnã uexaret:fugiẽs ille ſe ad Turnũ cõtulit:ut eodẽ li.oſtendit.Vir.

Archemorus cũ.ch.aſpirato ſcribit:fuit lycurgi Nemeæ regis filius:hic Hypſiphylẽ nutricẽ hũit:q̃ cũ ſitiẽtibus græcis ad expeditionẽ thebanã euntibus fontẽ langiã mõſtraret:& ſup uiridanti herba puerũ Archenorum reliqſſet a ſerpẽte morſu affectus occubuit:unde fons ille archemorus dictus fuit:& annus agon iuxta illum in eius honorẽ exercebat: de quo Iuuena.in fine ſatyræ.Et ſpes & ratio meminit cum ait dicat patriam nomẽq; nouercæ Archenori:hoc eſt Hypſiphyles quæ nouercali ritu puerum ſine cuſtodia dereliquit.

Archelaus cũ.ch.aſpirato ſcribit:fuit unius antenoris troiãi filius quẽ Homerus li.iliados ſecũdo rei militaris pitiſſimũ dixit. Alius fuit atheniẽſis philoſophus:ſeu ut alii dicunt meliſius: hũitq; patrẽ apollodoꝛ.fuit auditor atq; ſucceſſor anaxagore:

hic prius ex Ionia physicã philosophiã athenas in uexit:& appellatus est physicus Socrate æthicẽ introducẽte:quanq̃ hic æthies rudis nõ fuit. Namq; de legibus philosophatus ẽ,& de hõesto & æquo porro socrates qđ sumpta ab eo propagauerit, inuenisse putatus ẽ alius fuit geographus q omnem ab alexãdro peragratam terram descripsit. Alius teste Laertio naturæ propria uersu tradidit: alius etiam qui oratoriam artem scripsit.

Archeptolomus cũ.ch.aspirato &.t. simplici hoc ẽ sine aspiratiõe scribitur:fuit filius Iphiti.& auriga Hectoris suffectus Enipeo interfecto a Diomede ut in ea dictione uidebimus.

Archetypus cũ.ch.aspirato &.t.simplici atq;.y. græco scribit:apud nos dici põt exẽplaris:ut Iuuenalis in secunda satyra. Et iubet archetypos pluteũ seruare cleantes. Nã componit ex arche.quæ est principalis & typos figura:q̃si ex principali & naturali figura trahantur:ut Virg.lib.vi. Viuos ducent de marmore uultus. Martialis in duodecimo sic tãq̃ tabulas sciphosq; paule. Omnes archetypos habẽs amicos.

Archia cum.ch.aspirato &.i.latino scribit.dr apud nos principatus.& ide arcos princeps.quin & nomen proprium ut pro archia poeta.

Archigenes cũ.ch.aspirato &.i.latino scribit interp̃tari potest principes generationis:& licet nomẽ ꝑ priũ sit medici cõtra quẽ galiẽus sæpissime i libris suis inuexit:cõiter pro gtæculis:aut similibus accipere consueuimus.q se præ oĩbus sui generis scios ostendebant ut in dictione protogenes q̃ idem fere designat apparebit:Sed eo medico: aut simili intellexit Iuuena.cum in saty. Credo pudicitiam de mulieribus romanis locutus ait. Tunc corpore sano aduocat archigenem.

Archilocus cũ.ch.aspirato tã in antepẽultima q̃ i ultima scribit:fuit unus Nestoris & Euridices filius ut ostẽdit Home.i odissæa:hic patrẽ in expeditiõe troiana secutus & uiriliter pugnãs a memnone ut qdam uolunt iterfectus fuit. Alii asserũt eum cum achille i tẽplo Thimbræi apollinis a paride obtrũcatũ de quo Iuue.in saty. Oĩbus i terris de Nestore cũ loquaret ait de legibus ipse quærat Fatorũ & minimo de stamie cũ uidet acris archilochi barbã ardentẽ & reliqua alius fuit siculus. q ariciam urbẽ cõdidit:ut testat Solius alius fuit poeta lacedæmonius Romæ regnante Tullo hostilio ut dixit Cornelius nepos i quo teste Quiriliano libro decimo de istitutione oratoria summa uis elocutiõis fuit tũ:breues uibrãtesq; sniæ plurimũ sanguinis ac neruoꝝ. Huic Licamber dispõsare Neobolem natã ꝑmisserat. Quã.cũ alteri nuptum daret: adeo moleste poeta tulit:ut metrũ aduinuenerit iambi cum:quo Lycãbri obprobria oĩbus decantaret: dicente Horatio i poetria. archilochũ ꝑprio rabies armauit iambo. Hũc socii cœpere pedẽ grandesq; cothurni. Quibus uulgarissime decãtatis Licãber & filia atq; uxor se laqueo suspenderunt. Quos sane libros teste Valerio de seueritate ob impudicã lectionem iusserunt lacedæmones ex urbe tolli:& ipse in exilium missus est:dicente Ouidio in Ibim. Vtq; reportori nocuit pugnantis iambi.

Sic sit i exiliũ lingua proterua tuũ. Et ut ostẽdere uidetur Plinius libro.vii.natu.histo. fuit deinde interfectus. Eius uerba sunt archilochi poetæ iterfectores Apollo arguit delphis.

Archimedes cũ.ch.aspirato &.i.latio scribit fuit syracusanus i oĩ geometria ante alios mira subtilitate laudat ut testat Apulegius li.i.de Magia. Cuius mortẽ late descripsit Plinius li.ii.natu.histo. Nam captis Siracusis ꝑ ꝑditionẽ quã cõtra uim Marcelli romãi diu defensarat cũ oĩa euerterẽt hostes ipse diametros suos i puluere obsignãs a ꝑtereũte militẽ icognitus occisus est. Hic teste Cicerone lib. tusculanarum primo fuit primus speræ fabricator: Quod Iaertius anaximãdro attribuit. hic de cylindro opus eximiũ scripsit q; nup cõpertũ Nicolaus quitus summus põtifex i stilũ latinũ traduci fecit.

Architas cũ.th.aspirato &.y.græco atq;.t. simplici scribit:fuit mnesagoræ siue ut aristoxẽus ait Estiei filius tarẽtius patria & philosophus pythagoricus nobilissimus hic platonẽ cũ a Dionysio necandus eẽt:ꝑ epistolã eripuit admiratiõi sũmæ apud plurimos habitus ẽ i omni uirtutis genere. Præter hunc teste Laertio alii tres fuere unus mitylenæus musicus:alius qui de agricultura scripsit. Tertius epigrammatum poeta quartum plæriq; addũt architectum.cuius proferunt librum de machina.

Architriclinus secũda cũ tantũmõ aspirat:& cũ.i.latio utrobiq; scribit:dicit is q in aula discũbẽtium principalis habet:& cõponit ex dictiõibus tribus: prima archi q̃ pricipalẽ indicat:secũda ẽ tris: q̃ idicat tres tertia ẽ κλίνη q̃ lectos significat:seu toros. Nã i aula tres toros in tribus aulæ dimensionibus collocabãt.ubi conuiuãtes discũbere cõsueuerunt: unde ait Iuuena.i satyra. Si te proposiți: Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto:una simus ait: & reliqua. Et i prima satyra idẽ poeta ait. Optima sylua rũ iterea pelagiq; uorauit Rex horũ:uacuisq; toris tanum ipse iacebit:sed quoniam pacto triclinium ab antiquis traductum sit: i ipsa dictiõe uidebius.

Archimagirus cũ.ch.aspirato &.i.latino scribit: dici potest a nostris principalis cocus. Nam componit ex archi qđ est principale & μαγειρος cocus.

Architectus sola antepenultima cũ aspiratiõe atq;.i. latino scribitur:dicitur qui præest structuris ædificiorum:quasi principalis τεκτον idest faber.

Arctos cũ.ct.exilibus scribit:dr a nostris ursa:& inde arctous borealis Sta. Nec arctos ausim spare triumphos. Arcticus polis similiter borealis dicit:de quo locutus Cice.li.ii.de natura deoꝝ ait. Hũc circũ actoæ duæ ferunt nunq̃ occidẽtes:ex his altera apud graios cynosura uocatur:altera elice:ut i illis nos dictiõibus ostẽdimus. Nã elice maior ẽ ursa: q̃ & Calisto uocata fuit:ut i dictione Calisto uidebimus hac teste Igino pelopõnesii ueluti suã nauigãdo obseruãt. Cynosurã uero Aglaostones unã de Iouis nutricibus:ex idæis nymphis fuisse dixit:q̃ minor arctos a quodã phœnice primitus appellata fuit:ut testis ẽ iginus. Quãobrẽ phænices nauigãdo magis illã q̃ alterã obseruare rettulit:qa a suo inuẽtore cõperta fuit:unde Leander apud Ouidi.decimoseptio epistolaꝝ heroidum ait. Nõ sequar aut elicen: aut qua tyrus utitur arcton. Publica non

curat ſidera noſter amor. Et libro. iiii. de faſtis ait. Eſſe duas arctos quarum cinoſura petatur. Sidonei elicē grata caria notet. Et ut ait Parmeniſcus tpibus Homeri elice arcti nomen accæpit: cū prius plauſtrū diceref: quā utrocꝫ noīe & arcton. plauſtrum noīauit Home. qđ græce ἅμαξα dicit. Cuius ſane cā hæc ꝓdita ē. Nā cū ſeptē cōſpiciant ſtellæ duæ q̄ pariles: & maxie i uno loco uident ꝓ bolus habitæ ſunt. Reliq̄ uero qnꝫ plauſtrū ipm ſimulare dicunt. Ita & qđ ꝓximū huic ē ſignū bootē noīare uoluerūt. T. Claudius Cæſar i phœnomia Arati: tardus i occaſu ſeqtur ſua plauſtra bootes. i. boū agitator. alii arctophylata uocauerūt q̄ſi urſam ſit obſeruās: & cuſtodiēs: hūc filiū ipſius urſæ Caliſtōis: peotæ noſtri dixerūt: & ad cælū cū ad illa tractum: ut uidebimus in dictione Caliſto.

Arctophylax cū. ct. exilibus. &. y. græco ſcribit. dr̄ arctoæ ſiue urſæ philax. i. cuſtos. ut lib. ii. de natu. deoꝫ uerſus referēs arateos ait. Arctophylax uulgo q dicit eē bootes: ut i dictiōe bootes uidebius.

Arcturus cū. ct. & nō aſpiratis ſcribit. Stella eſt quā urſæ caudam interprætari libet: eo quod in cauda ipſius urſæ locata dicatur. De qua Cicero. lib. ii. de natura deorum uerſus referēs arateos inquit. Stella micans radiis acturus nomine claro.

Ardiſcos cū. i. latino &. c. exili ſcribit: fuit teſte Ariſtarcho in theogonia Heſiodi fluuius in ſcitia quē Herodotus libro hiſtoriarum quarto per oduſos populos ſcithiæ profluere dixit.

Ardys cū. y. græco ſcribit: fuit Gygis lidoꝫ regis filius: poſt quē teſte Hero. li. hiſto. i. & ipe regnauit.

Areopagus cū unico. r. ſcribit: dictio eſt cōpoſita ab ἄρεος qđ ē Martis: & πάγος unicus. Nam uicus erat athenis: a tēplo martis ſic cognominatus: primū iudiciū capitis actum fuiſſe dixit Plinius circa finem libri. vii. naturalis hiſtoriæ. Et īde areopagitæ illi dicebantur qui athenis in templo Martis: quod erat in areopago iudicabant: quod iudiciū exquiſitiſſimum habebatur.

Arete huius Aretes: uel Areta huius Aretæ utrunꝫ cōperitur: & recte dr̄: ac cū unico. r. &. t. non aſpirato ſcribit: fuit uxor Alcinoi regis phæacū: ut pluribus in locis oſtēdit Home. in odiſſea. Quare cum eſſet Vlyxes apud Corcirā in cōuiuio alcinoi. & cū aliis aliiſꝫ phæacū populis enarraret Polyphemū quoſdā ex ſociis eius deuoraſſe: ac ſi deriſoria locutus fuiſſet uerba & mēdacia ipſi aretæ uideri poterāt: dicēte luuēale i ſatyra. Quis neſcit uoluſi atto nito cū. Tale ſup cœnā facinus narraret Vlyxes alcinoo bilē aut riſum fortaſſe qbuſdā Mouerat ut mendax aretæ logus. i. uelut mendax eēt. logus. i. ſermo q aretæ uxori alcinoi dirigebatur: fuit & eo dē noie altera filia ſupioris Diōyſii & ex ariſtomache ſorore Diōis & interp̄tat ἀρετη ideſt uirtus.

Arethuſa cū. th. aſpirato & unico. s. ſcribit: fuit uirgo uēatrix Diānæ comes: ut dixit Oui. li. metamor. v. qđ. Vir. tetigiſſe uidef li. geor. iiii. cū ait. Et tandē poſitis uelox arethuſa ſagittis. Quæ cū forte in alpheo fluuio ſe lauaret: adeo fluminis Alpheo cōſpecta adamat. quā ille detiere cōatus ē: ſed diffugientē illā deus ſui fluminis circuitiōibus inſeqt: Sed ipſa implorato Dianæ ſubſidio: in fontē ſui nominis cōuerſa. Cuius undis eū alpheus commiſcere ſe uallet: illa uero ſubterrāeos meatus diffugeret: uſq; i ſiciliā ꝓſecutus ē. Quod fidē fabulæ experiētia p̄ſtaſſe uidef. Qua deprehenſum ē ex purgamenta hiſtoriaꝫ q̄ apud elidē i ludis olympiacis mactabant: cū i alpheū delapſa eēnt in ſiciliā uſq; ad fontē arethuſam ſcaturire cōſpiciebant. Sāe i gloſulis Ariſtarchi ſup. xiii. odiſſeæ Homeri librum comperi quattuor in diuerſis mundi ptibus fuiſſe arethuſios fontes. Vnū apud ſyracuſas. Alterum apud ſmyrnā. Tertiū i Chalcida. & q̄rtū in thaca. Et ab Arethuſa arethuſis patronymū fœmininum deductū ē. Vt Ouidius libro faſtorum quarto. Vtq; ſyracuſas arethuſidas abſtulit armis Claudius.

Arethous cū. th. aſpirato &. i. latio ſcribit. fuit rex i arna ciuitate boetiæ: & pater Meniſthii: ut in ea dictione uidebimus.

Argātonius cū. th. aſpirato ſcribit: &. i. latino fuit teſte Hero. lib. hiſto. i. tarteſſiorum tyrannus.

Argia cū. i. latino ſcribit: fuit adraſti regis argiuoꝫ filia: & Polynicis thebāi uxor: de q̄ Sta. lib. i. &. iiii. the. plura locutus ē. Altera eiuſdē noīs fuit argiuis uenerāda ſacerdos ut uidebimus in dictiōe Bito.

Argilus cū. i. latino & unico. l. ſcribit: fuit teſte Herodoto lib. hiſto. vii. urbs æmathiæ: non longe ab hoſtiis ſtrimoniis uerſus occidentem.

Argippei cum. i. latino & geminato. p. ſcribit: populi ſunt ultra ſauromatas & budīos & hiros: ut oſtēdit Herodotus lib. hiſtoriarum. iii.

Argyrundes cum. y. græco ſcribit: fuit teſte Ariſtarcho ſuper Heſiodum fluuius in ætolia: quaſi ſit argiros. i. argentum ἄεργος ideſt periculoſum.

Argos cū. o. apud noſtros ſeruata litteratura græca ſcribit: & in ſingulari generis eſt neutri: ut Hora. Aptū dicet eqs argos diteſq; mycenas. In plurali uero numero maſculini ut hi argi. nomē ē ut bis unus qđē in attica nō lōge ab athenis: de q̄ in dictiōe attis uidebimus. alterius ueroi theſſalia ſiue pelaſgia: qđ agros pelaſgicū Home. uocat: cōditū teſte Pli. li. vii. natu. hiſto. a Phoroneo: de quo Lu. in. vi. Vbi nobile quōdā. Nūc ſup argos erāt. Aliud ē teſte eodē Pli. lib. iiii. in achaia hippū cognominatū ſupra locū lernæ: a mari octo milibus diſtās: & nouē additus a mycēis a quo regiūcula: argos & græci ipſi argiui cognominati ſunt. Nā ab argos argiuus deducit: qđ cū. i. latio ſcribit: q̄q̄ apud græcos ſit. ει. diphthōgus & ſcribat ἄργειος: ſed nos diphthōgū ipſam i. lōgā cōmutamus. addētes iſup. u. cōſonās loco æolici digāmæ: qđ antiq æoles interponebāt iter diphthōgū & ſeqntē uocalē: ut ſupra uidimus cū. d. uulſa tractarēus: Nōnulli uero ex latinis diphthōgū ipam i. e. cōuertērūt: nec. u. cōſonās addere uoluerūt: ſed dixerūt argeus: ut Ho. li. carminū. iiii. Tybur argeo poſitū colono. Profert ēt ꝓ aduerbio in plurali: ut Pli. circa finē libri. xvi. natu. hiſt. argis inqt olea ēt nunc durare dr̄: ad quā Io i uaccā mutatā argus alligauerat: hæc ille ob qđ puto dixiſſe Vir. lib. geor. ii. uiuacis oliuæ.

Argonaute cū. t. exili ſcribit: dicti ſunt heroes illi q̄ cū iaſone ad expeditionē in colchos ſunt ꝓfecti. ſic quoꝫ cognominati ab naue: q̄ inauigauerūt q̄ argo dicta fuit. Nauis uero teſte Diodoro ſiculo li. huius

argo dicto erat:ut q̄dā asserūt scriptores ab ar/
go eius architecto:q̄ iter nauigādū eius resarciēdæ
curā cœpat. Alii ab eius uelocitate q̄ antiq argō ap
pellabant:fuitq̄ eodē Diodoro teste iuxta pelion
ædificata magnitudīe atq̄ apparatu lōge maiori:
q̄ q̄ ad eā diē fieri cōsueuerant. Erat n antea puaꝛ
nauicula aꝛ usus. At huius eximiā magnitudīe stu/
pētibus oibus diffusa p græciā eius rei fama mul/
tos egregios adolescētes ultro ad certamē: & eius
belli cōionem allexit iason i: quā deductā nauē cū
necessariis ad nauigandū rebus fulsisset, optimos
eoꝛ q̄ secū irent elegit nūero q̄ttuor & q̄draginta.
Ex is uero clarissimi erāt castor & Pollux. Hercu/
les:Telamō:Orpheus:Atlātes:Schinei:p̄terea the/
spei filii:& ip̄e nauigii auctor Iason. Sane argonau/
taꝛ historiā q̄ plures descripsere:& poetæ maxīæ
ex græcis q̄dē quos legi:Orpheus ip̄e q̄ iterfuit:q̄q̄
nō illius opus dicat Aristoteles. Itē Appollōius late
materiā ip̄am p̄secutus ē. Ex latis uero Ouidii me
ta. & clarissimus ille poeta Vale. Flacus q̄ diuīo car
mīe rē oēm ip̄orū argonautaꝛ explicuit. Et histo
ricis Dio. Sicu. & Trogos Pō. quē imitatus ē Iusti.

Argiripa cum. i. latino utrobiq̄ & unico. p. scribit.
Nec ab αργυροσ q̄dē argētū deducit. Sed ab ar/
goripo oppido Apuliæ a Diomede cōdito:hoc est
argos ρισ τον. i. actū sine fundatū. Sed postea teste
Seruio sup. x. æne. i. nomē uetustate corruptū ē. &
factū ut ciuitas Argiripa diceret:& sic illā uocauit
Vir. cū ait. Ille urbē argiripā p̄riæ cognomīe gētis.
uictor gargāi cōdebat iapigis aruis. Sed rursus cor
rupto uerbo arpos dicā fuit. Vir. li. x. Quæ cā attra
xerit arpos. dr̄ ēt a Vir. arpi. i plurali ut eodē lib. x.
atq̄ itaꝛ in teucros ætolis surgit ab arpis Titides:
& li. xi. Nō erit auxilio nobis ætolus & arpi.

Arpos & arpi sine aspiratione p̄cipii scribit. Nam
non ab harbazo uerbo græco & aspirato: quod ē
apud nos rapio descēdūt. Sed ab argos & argiripa:
ut in p̄cedenti dictione uidimus:deducta sunt.

Argissa cū. i. latino & duplicato. s. scribitur. fuit teste
Homero li. ii. iliados urbs in thessalia.

Ariæus cū. i. latino &. æ. diphthongo in p̄nultīa scri
bitur:nomen fuit excellentis uiri proprium.

Ariannes cū. i. latīo & duplicato. n. scribitur:fuit no/
bilissīma armeniæ ciuitas.

Ariathis cum. i. latīo utrobiq̄ &. th. aspirato scribit
nomen est uiri proprium.

Ariabignes cū. i. latino utrobiq̄ scribit:fuit Darii fi
lius ex filia Gobriæ:q̄ una cū Praxaspe & megaza/
bo præpositus fuit classi Xerxis.

Ariapithes cū. i. latīo. utrobiq̄ &. th. aspira. scribit:
fuit scythaꝛ res cui filius Scylla i regno succesīit

Ariadne cū. i. latīo &. d. ante. n. i eadē syllaba scribit:
a nostris & græcis auctoribus dicit:q̄ inscii quidā
moderni adrianā uocāt:q̄d uocabulū apud nullos
auctores comptū est. Sed ariadne a Prisciano poni
tur. Et Seruio nōnullis in locis decliari docet. fuit
Minois certæ regis filia ex Pasiphe coniuge. dicēte
Hō. li. vi. ὁδισσεαι καλην Ἀριαδν̄ην κουρην
ναστ: hoc ē formosam q̄ ariadnē filiā Mioris: hæc
Theseū ægei athenaꝛ regis filiū Cretā missum de
uorandū a Minotauro noctu clā amauit pdite. Et
cū iuuāte Dædalo eius cōtubernio fungeretur: su/
scepta fide q̄ ab illo reciperet in coniugem:& una
Phœdrā sororē pro Hypolito filio transportaret:
suo cōsilio ducto filo in labyrithū itrauit:ubi ma/
ctato Minotauro noctu clā ariadnē & phœdrā su/
per nauim impositis uictor aufugit:ariadnen dei/
de a se corruptā asportata Phœdra dormiētem re/
liqt inchio īsula maris ægei. ut Ouidi. lib. viii. me.
placuit. Vel in naxo eiusdē maris insula ut scripsit
Sene. in Oedipo:expecta tādē ariadne cū se cogno
sceret direlictā:ululatu maximo littora cuncta re/
plebat. Sed cum bacchus secus insulam nauigaret
uisam iuuenculam recœpit:& uxorem sibi coniū/
xit:dicente Seneca in Oedipo.

Naxos ægæo redimita ponto.
Tradidit thalamis uirginem relictam.
Meliore pensans damna marito. Ex hac Bacchus
Thoantē insulæ damni regē genuit. Donauitq̄ il/
lā Venus corona a Vulcāo fabricato. quā Bacchus
nomen stellis ornatam in cœlo locauit Dequa plu
ra alia Ouidius in præfato libro. viii. & plura in li/
bro fastorum scripsit.

Aryandes cum. y. græco scribit:fuit ægypti p̄ Cā/
bise p̄fectus:qui teste Herodoto libro historiarū
tertio a Dario postea interfectus fuit.

Aricia cum. i. latino utrobiq̄ &. c. absq̄ aspiratione
scribitur:fuit ex attica regione puella: q̄ primū ab
Hippolyto dilecta cū postmodū a Diana in italiā
translatus ille fuisset:eius uxor facta fuit:qui ea lo/
ca inhabitauerūt:q̄ ab urbe roma ad eius usq̄ no/
minis urbē ab Archilo postea siculo conditam ne
moribus:ut plurimū intercæpta erat. dicente Oui
dio lib. iii. fastorum.

Vallis aricinæ silua præcinctus opaca.
Est locus:antiqua religione sacer.
Hic iacet hippolytus furiis distractus equorum.
Vnde nemus nullis illud additur equis. At in ea ci
uitate q̄ decē tantummodo milibus passum distat
ab excelsa nemoralis aricia Roma:ut dixit Luca. i
quinto. Orestes oraculo monitus:simulachrū scy/
thicæ Dianæ. quod de taurica regione extulerat:
priusq̄ agros peteret consecrauit:ab aricia autē ari
cinus deriuatur ut Iuuenalis:Dignus aricinos qui
mendicaret ad axes.

Arii cū. i. latīo scribit:sunt asiæ scythicæ populi: ut
ostendit Herodo. lib. historiarum quarto.

Arimaspi cū. i. latino scribit:populi sunt teste Hero
rodoto li. hist. iiii. in. scythia asiæ uersus septētrio/
nē unicū tātūmodo oculū in media frōte tenēres.
Et ut idem auctor prosequtur. Arimaspi dicunt ab
armo quod scythaꝛ lingua unū dicit & unū ocu/
lū habentes:Et ut pgit hi cū griphibus alitibus fe/
rocissīmus cōtinua bella gerūt. Nam erūt griphes
ex cuniculis smaragdos & auꝛ quod ui capiūt ari
maspi:dicente etiā Lucano lib. iiii. Auroq̄ ligatas
Substringens arimaspe comas.

Ariomardus cum. i. latno scribitur: fuit teste Hero
doto Darii filius.

Arion cū. i. latino & unico. n. scribitur:fuit citharœ/
dus optimus ex insula lesbo:& artis suæ gratia Pe
riādri corinthioꝛ tyranni amicus: de quo Hero.
li. hi. i. Ply. li. ix. suæ natu. histo. Gelli li. xvi. noctiū
atticaꝛ historiā late rettulere:q̄ breuiter cōphēsa

talis ẽ. hic ob diuicias q̃s ĩ ſicilia & italia ſua arte cõ
qſiuerat: a nautis eũ corinthũ reportantibus. ſe p̃ci
pitare ĩ mare coactus ẽ. & a delphine exceptus ĩ la/
coniã ante nautas ipſos deportatus Corithũ adiit:
ubi re cognita & illis ad ſuppliciũ traditis: bõa ſua
quæq; recuperauit. Quare dixit Vir. ĩ Damõe: Or
pheus ĩ ſiluis iter delphinas ariõ: cuius pria ſemp
breuis ẽ. At ĩ Orione quãdoq; qdẽ longa ẽ: & quã/
doq; breuis: ut Vir. lib. æne. iii. Armatũq; auro cir
cũſpicit oriõa: ubi ſpõdeus qntũ detinet locũ: Bre/
uis uero ab eodẽ ponit lib. i. cũ ait. Cũ ſubito aſſur
gẽs fluctu nimboſus oriõ: in uada cæca tulit. & Lu
ca. lib. i. Enſiferi nimiũ fulget latus orionis.

Atiobarzães cũ. i. latio & z. cõſonãte ſcribit: fuit cap
padocũ rex. q Põ. magno in pharſalico bello fauit.

Ariſbe cũ unico. r. & i. latino ſcribit: fuit teſte Ho/
me. lib. iliados. ii. urbs phrygiæ iuxta põtũ. Et ali/
bi dicit illã ab Achille funditus euerſam fuiſſe: qa
troianis auxilia miſerat: de qua Vir. li. æne. i. viii. po
cula deuicta genitor q̃ cœpit ariſbe: fuit etiã eodẽ
nomine concubina quædam priami.

Ariſtæus cum. i. latio & t. exili ſequẽte. æ. diphthõ/
go ſcribit: fuit Apollinis ex Cyrene filia penei regis
Archadiæ filius: hic deide in archadia regnauit: &
prius apiũ ac mellis uſum lactiſq; coagulũ demon
ſtrauit. Vſumq; olei & alia q̃ plura aduineniſſe ret/
tulit. Iuſtinus lib. xiiii. ſui epitomatis.

Ariſtagoras cũ. i. latio & t. exili ſcribit: fuit teſte He
rodo. li. hi. v. p̃fectus exercitus Darii cõtra græcos

Ariſtomynus penultima cum. y. græco ſcribitur:
nomen eſt uiri proprium.

Ariſtippus cũ. i. latino utrobiq; ſcribit & t. nõ aſpi/
rato atq; duplicato. p. Vez. ſecũdũ cões græcoz re
gulas cũ. th. aſpirato ſcribi deberet: ſed ne aliũde q̃
ab ariſtos cõpoſitũ credat: p̃ualuit cõſuetudo utcũ
t. exili ſcriberet: fuit philoſophus cireneus & So/
cratis diſcipulus: is teſte Creſio Phanio p̃patetico
prius ſocraticoz philoſophiã deduxit ĩ q̃ſtũ: habu
itq; igẽiũ ad oĩa facile & paratũ: ob quã maxime a
Diõyſio p̃bat. Cuius pluria dcã. & q̃ prõtiſſima &
uaria rettulit: Laertius cõtra quẽ Plato librũ in uo
luptatẽ ſcripſit. Cuius ille aſſertor erat. Quare Ti/
mõ illũ ut nimiũ delicatũ arguit: a Diogene uero
regius cãis dicebat. Quoz diſceptationẽ Hor. po/
ſuit ĩ epiſtola decĩa octaua. Alius fuit ariſtippus te/
ſte Laertio q̃ archadiæ hiſtoriã ſcripſit. Tertius q̃
eo qđ a matre doctus fuerat Matrodi dactus fuit.
Quartus ex noua academia profectus.

Ariſtides cũ. i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribit: fuit
atheniẽſis Lyſimachi filius æq̃lis fere Thẽiſtocli q̃
re cũ eo de pricipatu cõdidit: obtractatũq; iter ſe:
in q̃bus duobus cognitũ ẽ q̃to ante ſtaret eloquen/
tia innocẽtiæ. Nã cũ teſte æmelio Probo Ariſtides
abſtinentia & uirtutibus: unus poſt hominũ me/
moriam quẽ qdẽ audiẽus cognomine iuſtus ſit ap
pellatus a Themiſtoclis tamen eloq̃ntia adeo colla
befactus ẽ q̃ ut exilio decem annoz mulctaretur.
Vez. poſtq̃ Verxes in græciã deſcendit. ſexto uero
anno: q̃ erat expulſus: plebiſcito in p̃ſam reſtitutus
ẽ. Hic q̃ fuerit abſtinẽtia nullũ ẽ certius iudiciũ: q̃
cũ maximis rebus p̃fuiſſe ĩ tãta pauptate deceſſit:
ut quo efferret uix reliq̃rit. Fuit & alter ariſtides
thebãus pictor iſignis: & quẽ æq̃lem Appelli dixit
Plinius lib. xxxv. naturalis hiſtoriæ. Is ut inqt om/
nium primus animũ pinxit: & ſenſus hois exp̃ſſit:
quos græci παθη. hoc eſt pturbatiões uocãt. Duri
or paulo in coloribus. Cuius unã tabulam attalus
rex centum talentis emiſſe traditur.

Ariſto cum. i. latino & t. non aſpirato ſcribit: pater
fuit Platonis a Codro Melanthi filio: qui a neptu/
no itidem ſanguinem trahere Traſilo teſte memo
ratur duceus origiem.

Ariſtomache cũ. i. latio & t. exili & ch. aſpirato ſcri/
bitur: fuit uxor Dionyſii.

Ariſtonicus cum. i. latio utrobiq; &. t. ac. c. exilibus
ſcribitur: fuit Enenis ex Epheſia pellice filius.

Ariſtophorum cum. i. latino &. t. nõ aſpirato ſcribi/
tur. Vas ẽ in quo prandium defertur. Nam compo
nit ex αρίςον: quod prandiũ indicat: & φορω por/
to dicitur q̃ latine diſcus ut qdam uolũt: quod eſ/
ſe etiam græcum oſtendit Iulius Pollux: ut ĩ ea di/
ctione uidebimus.

Ariſtoteles cũ. i. latio & t. exili utrobiq; ſeq̃nte. e. in
penultia ſcribitur: fuit philoſophus ſumus ex op/
pido Stragira obſcuro qdẽ per ſe niſi q̃ huius uiri
claritate refulſit: p̃rem habuit Nicõachũ medicĩæ
artis p̃feſſorẽ. Referebaturq; genus paternũ ĩ Ma
chaonẽ æſculapii filiũ cõtinuata atq; certiſſima ſuc/
ceſſiõe. Qui & ipe Nicomachus apud amintã Ma/
cedoniæ regẽ Philippi patrẽ magno loco poſitus
eſt. Matrem habuit Pheſtiada nõ obſcuri generis.
Hic prima ætate ĩ Macedonia enutritus ẽ. Sed cũ
adoleuit anno ut phibẽt ætatis ſuæ decimoſeptio
athenas ſe contulit. Platonem uiginti annis audi/
uit. Nullã ſciam reliqr: q̃ nõ p̃fecte attĩgeret. Qua/
re nõ ſolũ poeta: & orator ſumus ſed philoſophus
maxius euaſit. Mortuo Platone ad Hermiam atar
nei tyrãnũ p̃fectus: triẽnio fere apud illũ deſcendit
Inde ĩ Macedoniã a Philippo euocatus: decem fer
me ãnos circa diſciplinã alexãdri fuiſſe tradit: Sed
Alexandro ĩ aſiam cũ exercitu p̃fecto: ipſe athenas
rediit: & treſdecim annis in lycio florentiſſime do
cuit. Tandem cõmuni illa philoſophorum iuidia
accuſatus q̃ nõ recte de diis ſentiret: metuẽs ne ut
quondã Socrati: ſic ẽt ſibi ĩ iudicio pereũdũ foret:
deſerta ſui defenſione Chalcidẽ abiit: ibiq; de cæ/
tero fuit quo ad uita diſceſſit. ut oĩa copioſe & lo/
q̃ntiſſime rettulit cõterraneus meus Leõardus ar/
retinus ĩ uita: quã de illo edidit. Hic idẽ ut ait Hie
ronymus præſbiter ſcribens aut Euſtochiũ de ui/
ta monachaz: abſq; dubitatiõe p̃digiũ fuit grãde
que miraculũ ĩ tota natura. Cui ut p̃git pœne uide
tur ifuſum qcqd naturaliter capax ẽ gẽus hoĩum.
Sane teſte Laertio: octo fuerũt Ariſtoteles. Primus
hic ipſe: quẽ teſte Gellion in lib. iii. noctiũ atticaz:
traditum ẽ libros pauculos Speuſippi philoſophi
poſt mortẽ eius emiſſe talẽtis atticis tribus. Ea ſũ/
ma inqt Gellius: fit nũmi noſtri ſextertia duo & ſe
ptuagĩta mi lia. Secũdus q̃ Athẽis rẽpu. ãminiſtra/
uit: huius ut ait adhuc extant oões elegãtiſſime.
Tertius q̃ ĩ iliadẽ Hõeri ſcripſit: q̃rtus orator ſicu/
lus: q̃ ad p̃egiricũ ſocratis reſcripſit. qntus q̃ dictus
ẽ Mithus Aeſchis ſocratici neceſſarius: ſextus cyre
naicus q̃ poetica ſcripſit ſeptimus pædotriba: cuius

meminit Aristoxenus in uita Platonis. Octauus grammaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmo ars legitur.

Aristoxenus cū .i. latio & .t. sine aspiratiōe atq; .x. cōsonante scribit: fuit musicus: & teste Gellio in q̄rto noctium atticarum uir litterarum ueterum diligētissimus Aristotelis philosophi auditor. Idē teste Cicerōe aiam nil aliud atq; harmoniā eē dixit.

Arthachæas cū .t. exili & .ch. aspirato seq̄nte .æ. diphthōgo scribit fuit teste Herodo. lib. historiar. vii. dux magnus i exercitu Xerxis: qn & summe ab illo dilectus. Sed apud acáthū urbē Emathiæ moriens maxima cū pompa & honore tumulatus fuit. Cui deinde acanthii: ut heroi sacrificauerunt.

Artanes cū .t. exili & unico .n. scribitur: fluuius est teste Herodo libro historiarum quarto scythicæ Thraciæ in istrum defluens.

Arithmetica cū .i. latio utrobiq; & aspiratiōe i prio .t. reliq̄ sine aspiratiōe scribunt: dici pōt numeralis. Nā ea scia ē q̄ de nūeris tractat: deriuaturq; ab αριτμος: qđ ē nūerus. Et a nūero sæpenūero dicitur qđ ē ratiōabiliter. Vir. li. xi. æneidos Hetrusci/que duces: equitūq; exercitus ois cōpositi numero in turmas: ideſt rationabiliter. Hinc est quod in Sileno aut idem Virgilius. Tum uero innumerum faunos siluasq; uideres: ideſt rationem & rithmū. Quin & metra numeros dicimus: ut idē i Mœris. Numeros memini si uerba tenerem.

Aromata cum .t. exili hoc ē sine aspiratione scribit:

Arsaces cum .c. nō aspirato scribit: fuit persar. rex: a quo oēs persidis reges postea arsacidæ dicti sunt: Nā ut ait Seruius in .vi. æneidos: Reges oēs albāi ab Siluio filio Aeneæ: & Lauiniæ silui dcī sunt: sicut mani imperatoris Augusti uocantur: ægyptii Ptolemæi: persæ Arsacidæ: Latini Murani: ut Muranum hic atauos & antiqua sonātem Nomina: pes regesq; actum genus omne latinum.

Arsinoe cū .i. latio & .o. atq; .e. diuisis syllabis scribit fuit filia Ptolemæi Lagii filii: q Aegyptū post alexādrum tenuit: & fuit uxor Lysimachi regis Macedoniæ forma p̄stātissima: q̄ ex uiro duos pepit filios: lisimachū .l. & Philippū forma & p̄stātia similes: sed tādē iter ois miseras ipsa miserria fui Huius noie Ptolemeus philadelphus eius frater. teste: Pli. v. natu. histo. urbē cōdidit in cirenaica regiōe: quæ & similiter Arsinoe dicta est. Et fluuium qui eam præterfluit Ptolemæum uocauit.

Armeniacū .i. latino scribit: nec aspirat in primo ut inscii qdam uoluerunt: prouicia est Asiæ iter Taurū & caucasum montes sita: & a Capadocia ad caspiū usq; mare ꝓtensa: ut descripsit Iustius lib. xlii. sic qdē ut asserit cognominata ab armenio Iasonis comite: diuiditurq; in maiorē armeniā: & minorē quod Lucanus tetigit in oratione Pompeii cū ait libro tertio: Nec tu populos utraq; uagantes.

Armenia. Vnde teste Plinio libro. xv. naturalis historiæ deducta fuerūt pruna: quæ sola odore commendantur peculiari: habentq; deriuatiuū patriū armēius: qđ æqui syllabum est primitiuo. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Instantem regi armenio parthoq; cometem.

Arne absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro secundo Boetiorum urbs.

Arsis cū .i. latino scribitur: dici potest eleuatio: sicut θεσις positio: quæ in uoce obseruantur.

Artabanus cū .t. non aspirato scribit: fuit Hystaspis filius & frater darii p̄sarū regis: hic teste Hero. lib. hist. vii. graui oꝛone dissauſit Xerxi nepoti suo bellū cōtra græcos arripe tādē Xerxē i regia obtruncauit. de quo Iusti. li. iii. tractauit: alter fuit Tigranis armēiæ regis filius: quē Marcus Anto. dolo cæpit.

Artaphrenes cum .t. exili & .ph. aspirato sequente .r. scribit: fuit teste Herodoto libro historiarū septimo unus ex Ducibus Darii: & prius sardium præfectus: idem cū Dare apud cāpum marathona debellatus fuit: ut latius uidebis i dictiōe marathū.

Artaxerxes cum .t. in .a. aspirato & .x. consonante tā in ultima q̄ in penultima scribit: fuit teste Herodoto libro historiarum sexto persarum rex filius Xerxis: filii Darii filii Hydaspis.

Arteatæ cum .t. exili utrobiq; scribitur: fuerūt teste Herodoto libro historiar. primo gētes p̄sicæ ut si militer parsagadæ maramphii maspii: & alii qui in eo nomine dicuntur persæ.

Artembares cū .t. exili scribitur: fuit uir clarus apud medos ut dixit Herodotus.

Artemisia cū .t. exili & .i. latino utrobiq; scribit: fuit teste Hero. lib. histo. vii. filia Ligdamii alicarnasei: ex matre Cretica & cōiunx Mausoli regis cariæ: q̄ uir. suū ultra hūane affectiōis fidē amasse scribit a Gallio lib. x. q. ēt multa de illa rettulit: q̄ si qs legere cupit ibidē legat. Quin & in li. ii. de architectura Vitruuius iucūda q̄dā & gratissima nobis rettulit: & ultio addit de memoratissimo sepulchro: qđ in memoriā uiri sui apud alicarnasū struxit: adeo ut i ter septē mūdi spectacula nūeret: ut i dictiōe mausolus uidebius. Nāq; post mortē mariti teste. Her. regnū carīæ & coi tēuit & Rhodū mirabili arte cæpit: ut p̄fato lo. oñdit uitruuius de eadē mirāda narrat: Hero. & q̄liter secuta ptes xerxis cōtra græcos suo cōsilio & iuicto aio talia suadebat regi. q̄ si p̄sua sisset firmū græcoꝛ. regnū obtinuisset. Sed iuidia aliorꝛ. pricipū adeo eius cōsiliū neglectū fuit: ut cogeret rex turpiter aufugere: & exercitū oēm pdere.

Artemisius cū .t. sine aspiratiōe & .i. latino utrobiq; scribit: mons est archadiæ teste Pli. li. iiii. naturalis historiæ: & ut græci putāt ab artemisia herba ibidē abundante: & chirone cōperta denominatus.

Arthemis cum .t. exili & .i. latino scribitur dicitur apud nos Diana.

Artaxata cū .t. exili utrobiq; & .x. cōsonāte in penultima scribit: declinaturq; tantū i plurali i cythera solema & similia: urbs ē teste Pli. li. vi. natu. histo. maioris armeniæ i cāpis sita iuxta araxē: hāc ferūt

Artaxā Titrani patrē Hānibalis pœni cōsilio qui ad eū de uicto anthioco cōcesserat oibus rebus belliq; pacis opportunā cōdidisse: suoq; eā noie appellasse Eratq; luculli tempore Tigranis regia.

Arteria cum .t. exili & .i. latio scribitur: dicitur a nostris uena uitalis.

Artocrea cū .t. & .c. exilibus scribitur: ut puto epulū erat quod populo ex pane & carne dabat. Persi. in ultima satyra: Oleū artocreasq; popello Largior: hoc ē oleū ad unguēdū se dū lauabant: & epulū ex

pane & carne ad comedendū. Nam cōponitur ab αρτοσ: quod eſt panis: & κρεας quod eſt caro.

Artocopus cū.c.& t. non aſpiratis ſcribitur: dī a noſtris piſtor. Nam cōponit ex ρατος: quod ē panis: & κοπος labor: quaſi is eſſe dicat: qui circa confici endū panē laborat. Sed nōnūq ēt pro illo qui quouis mō in ſeruādo uel diſtribuendo pane occupat accipi poſſe uidet: ut Iuuenalis in ſatyra. Si te propoſiti: ſeruatorē panis inducit ad īprobulū dicentē Salua ſit artocopi reuerentia: q tunc quoq falſa eſſe uidebat: quādo a nullo alio panis pro domino factus tangitur quam ab ipſo.

Artoptaſia abſq aliqua aſpiratione & cum .i. latino ſcribit: teſte Pli. lib. xviii. naturalis hiſtoriæ: toſtū panē deſignat. Nā cōponit αρτοσ: quod eſt panis: & οπταξια: quod eſt toſtatio.

Artochmes cum .t. exili: & .ch. aſpirato ſequente. m. ſcribit fuit teſte Herodo. li. hiſtoriaꝝ ſeptīo: unus ex Xerxis ducibus: q Darii filiam in uxorem duxit.

Aruiſiū cū .i. latīo utrobiq ſcribit: ꝓmōtoriū ē īſulæ chii: a quo teſte Pli. li. xiiii. natu. hi. optia deducebāt uia: unde aruiſius aruiſia aruiſiū deriuat. Vir. in daphni: Vina unde nouū fundā calathis aruaſia nectar.

Aſæus cum .æ. diphthōgo ſcribit: fuit teſte. Home. lib. xi. iliados: unus ex principibus græcorum iter fectus ab Hectore.

Aſarus cum unico .s. ſcribit: fluuius eſt teſte Liuio libro quinto de bello macedonico: alluens heraclēam ciuitatem poſitam ad radices montis œtæ.

Aſbeſton cum .t. exili ſcribitur: ſed ab inſciis corrupte aſbeſtō dicitur: a noſtris inextinguibile. Vnde lapis ille qui igni facile accenditur: & extingui non poteſt: aſbeſton ſimiliter uocatur.

Aſbite cum .y. græco & .t. exili ſcribit: populi erant teſte Herodoto libro hiſtoriarum. iiii. circa cyrenem & tiligammas remotiores amari.

Aſcalon cum .c. exili ſcribitur: urbs fuit ſiryæ: unde aſcalonita quis dicitur.

Aſcanius cū .c. exili & .i. latīo ſcribit: fuit teſte Virg. nō ſolū æneæ filius: ex Creuſa regis Priami filia: ſed fugæ laborūq inq̄rēdo regno ꝓpetuus ſocius. Liu. uero li. i. ab urbe dubitat an Creuſæ uel Lauiniæ filius fuerit. Sed poetæ cæteri oēs & hiſtorici cū Virg. Creuſæ filiū fuiſſe affirmant. Et pluribus noibus cognominatū aſſerūt: Nā aſcaniū prīo ab aſcanio phrygiæ fluuio dictū putāt: de quo fluuio memīt. Vir. li. geor. iii. cū ait. Illas ducit amor trās gargara trāſq ſonantē Aſcaniū: fuit ēt dictus Ilus ab ilo filio Troi & fratre Aſſaraci aui anchiſæ. Deinde iulus a pria barbæ lanuginæ: quo tpe Mezentiū ſingulari certamīe deuiciſſe rettulit. Cato in li. originū: & ob hoc dictū iulū: ut teſtis ē Seruī. ſup primū æne. Nam oūλοσ græce: latīe lanugo dicit. Quē ut ait. Liui. iulū eundē iulia gens auctorē nominis ſui nūcupat. Quāq & ante id tps uocauit eū iulū Vir. cū dixit ī oīones louis ad uenerē: at puer Aſcanius cui nūc cognomē iulo. Addit iulus erat dū res ſtetit ilia regno: Quin & teſte eodē Seruio ſup. iiii. Vir. æne. libꝝ Dardanius ēt & Leōdamas ad extinctoꝝ fratrū ſolatiū dictus fuit: ꝓ qđ oſtendere uidet. Aeneā plures ex Creuſa filios ſuſcepiſſe: Ideo dicebat Vir. in eo li. Dardaniuſq nepos ueneris: & ſubdit de aſcāio Liuius poſt mortē æneæ abundāte Lauinii multitudine florentē. Iam ut tū res erāt: atq oppulētā urbē matri ſeu nouercæ reliqt. Nouā ipſe aliā ſub albano monte cōdidit: q̄ ab ſitu porrectæ ī dorſo urbis lōga Alba appellata eſt. Et ſubdit inter lauinū & albā longā deductū coloniā triginta ferme iter fuere anni. De reliqs Virg. lib. viii. ene. proſecutus eſt.

Aſcalaphus cū .c. abſq aſpiratione ſcribit: fuit teſte Home. li. ii. iliad. Martis ex Aſtioche filius: quem & fratrem ialmenum regnaſſe dixit: apud aſpledonā orchomenūq: & mimones ciuitates ueniſſeq ad troiam cum trigīta nauibus. Alter dicit Aſcalaphus ab Ouidio lib. v. metamor. Acherōtis & Ornæ filia natus. Seruius uero ſup prīo georgi. dixit Stygis filiū: q ꝓſerpinā ꝓdidit grana punici mali edidiſſe: ob qđ ad ſuperos redire nequiuit.

Aſcra cum .c. nō aſpirato ſcribit: fuit uicus ī boetia ad radices mōtis Helicōis: pria Heſiodi poetæ clariſſimi: dicēte Oui. li. iiii. de pōto: ītumuit uati: nec tamē aſcra ſuo: a quo deriuat aſcræus cū .æ. diphthōgo ī penultīa. Nam ea q̄ a uocalibus i. a. aut i. e. ꝓductā exeūt noīa ī æus ut plurimū p. æ. diphthōgū ſcribunt: ut athenæ athenæus: thebæ thebæus circæ circæus: aſcra aſcræus. Vir. li. i. geor. i. Aſcræumq cano rōana p oppida carmē. Oui. li. i. de ſine titulo. Viuet & aſcræus dū muſtis una tumebit.

Aſculū cū .a. abſq diphthōgo uel aſpiratiōe aliq̄ ſcribit: ubi poſt .c. & ante .l. nos .u. iterponimus cū apd græcos dicat αςκλοσ: ut ſimiliter αλκμηνη alcumena: ηρακλης Hercules: ut ſupra uidimus: oppidū apuliæ memorādum clade illata Pyrrho a Curio & Fabritio romanis cōſulibus: ut late oſtendit Plutar. in uita Pyrrhi.

Aſia cū .i. latino ſcribit: regio duplex dicit: maior. ſ. & minor. Minor mediterraneo mari nr̄o cingit: & phrygia ac licia cōcluſus terminat: ſic quoq ab aſia nympha filia Oceani & Tethios: ut teſtis ē Heſiodus in theogonia & Iapethi conīuge cognominata: q̄ imperiū circa ea loca tenuit: ut dixit Varro de origīe linguæ: Hero. uero li. hiſtoriaꝝ. iii. dixit eā Promethei uxorē fuiſſe: & ſubdit: At uero lidi dicunt aſiā ab aſio Cotyi filio denominatū fuiſſe. Maior uero aſia a palæſtina īcipit ſyria: ac in indiā terminat: q̄ a minori nomē ad ſe traxit.

Arſychis penultīa cū .y. græco & ultima cū .ch. aſpirato & .i. latino ſcribit: fuit teſte Herodo. li. hiſto. ſecūdo rex ægypti: q poſt Micerium regnauit.

Aſilas cū .i. latino & unico .l. ſcribit: latinū dicunt & ab effectu eius uolatilis: q ut uidebīus aſilus dicitur deductū uolunt. Nam ardētis arma puelle nomen ꝓpriū fuit Camillæ comitis: ut Virgi. lib. xi. æne. Princeps turmas inducit aſilas.

Aſylū cū .y. græco & unico .l. ſcribit: apud nos indicat ītemeratū. Nā cōponit ex .a. qđ ē ſine. &. σὺρω traho: eo qđ locus fuit a quo neminē ꝓuim trahere licebat: ubi græcū .r. in .l. noſtrū cōuerſum fuit: & ut mōſtrat Statius lib. xii. thebai: apud athenienſes primo a deſcēdentibus Herculis cōſtructū fuit ut ait Fama ē defeſſos acie poſt buſta paterni. Numinis herculeos ſedem fundaſſe nepotes.

Sic ſacraſſe loco commune animantibus ægris,
Confugium:& reliqua poſt hæc longo deinde tẽ/
pore Romulus cõditurus urbẽ paſtores iter quos
adoleuit cõuocauit. Cumq; is numerus ad tutan/
dam urbem parum idoneus uideret: cõſtituit te/
ſte Liuio primo ab urbe aſylũ:quo qſquis profici/
ſceret:ab omni noxa liberatus eſſet:dicẽte Ouidio
li.faſto.iii.Romulus ut ſaxo lucũ circũ dedit alto.
Quilibet huc inquit confuge tutus eris.Vnde Vir
gilius libro æneidos octauo inquit.
Hinc lucũ ĩgentem quem romulus acera ſilũ.
Rettulit:ubi exponit Seruius.i.fecit ad imitationẽ
athenienſis aſili.Per hũc ergo modum ciuium nu
merum adauxit Romulus:uerum & nõnunq̃ pro
ipſo mere templo poni ſylũ legimus:ut'Vir.lib.ſe/
cundo ænei.Et iam porticibus uacuis iunonis aſy
lo.Prædam obſeruabant.
Aſilus cũ.i.latino & unico.l.ſcribit:quidam cũ du/
plicato.l.& non recte ut puto.Nã uolatile quoddã
paruũ eſt armentis:& maxime bobus in feſtum:
quod a uocis ſono nomẽ traxiſſe uidet: qđ magis
ſine.l.q̃ quod duplicet.l.auditur:& eſt latinum te/
ſte Virgilio libro georgicorum tertio qui ait,
Eſt locus ſilari circa ilicibuſq; uirentem,
Plurimus alburnum uolitans:cui nomen aſilo,
Romanũ eſt:œſtrũ grai uertere uocãtes.& ſubdit,
Aſper acerba ſonans:& reliqua quæ ſequũtur.
Aſine cam.i.latino ſcribitur:oppidũ eſt teſte Plinio
libro quarto naturalis hiſtoriæ:ĩ achaia:a quo aſi/
næus ſinus cũ.æ.diphthõgo cognominatus eſt:de
quo Lucanus lib.viii.Quas aſines cautes:& q̃s chi
os aſſeras undas:unde hanc urbem dixit Home/
rus in reducto admodum ſinu poſitam eſſe
Aſynthetõ antepenultima cũ.y.græco: penultima
cũ.th.aſpirato ultima cum.t.ſimplici ſcribitur:di/
ci poteſt latine incõpoſitum.Nam cõponitur ab a
quod eſt ſine:& συνθετον cõpoſitũ.Et tunc quoq;
figura dicit cũ aliqua abſq; coniunctionibus abſo
lute & ſimpliciter proferuntur:ut uenimus: uidi/
mus placuit:hæc eadem alio noie dialyton dicitur
ut ea dictione uidebimus.
Aſymphõia cũ.y.græco &.ph.aſpirato ſcribit: dici
põt icõſonãtia:ab a qđ ẽ ſine συμφωνια cõſonãtia.
Aſinus cũ.i.latino ſcribitur:fuit Hecabæ priami re/
gis uxoris frater:occiſus ab Aiace telamonio ĩ præ
lio:ut oſtendit Homerus.
Aſparagus cũ unico.r.ſcribit:græcũ ponitur a Iulio
Polluce a Feſto ſecũdo latinum dicit:herbæ eſt ſic
quoq; cognominata:qa aſpero uirgulto naſcit: un
de:ait Martia.ĩ ultio epigramẽtũ.Mollis in æquo
rea q̃ creuit ſpina rauẽna. Nõ erit incultis gratior
aſparagis:& Pli ĩ.xxi.natu.hiſto.ĩquit:In totũ ſpi/
na eſt aſparagus:ea cõmode cum piſcibus & carni
bus lixa comedit:ideo ait.Iuuenalis in ſatyra.Si te
ppoſiti:Quæ ferẽt domino ſquilla: & quibus un/
diq; ſepta aſparagis:& reliqua.
Aſphaltus cũ.ph.aſpirato &.t.exili ſcribit: dici põt
latine tutamẽ a uerbo græco ασφαλιξομαι:qđ eſt
tueor deductũ: lacus ẽ Syriæ ĩ puicia: q̃ hactenus
Pentapolis dicta fuit:ideo ſic cognominatũ ut pu/
to:qa nihil uiuũ in eo ſubmergit:unde mortuum
mare ab hiſtoricis noiatur:dicẽte Solino cũ de lu/
dæa tractaret mare mortuũ nihil pter bitumẽ gi/
gnit:aial nullũ hẽt:nec ĩ eo aliqd uiuũ mergi põt.
Quare tauri & cameli ĩpune illud tráſeunt: unde
Ioſephus li.v.captiuitatis iudaicæ.Veſpaſi.inqt cũ
iudæos uiciſſet:quoſdã iuſſit natãdi inſcios mani/
bus poſt terga ligatis ĩ eũ ꝓici: q & ſi iacti merſiq;
ſint tanq̃ a uehemẽti ſpũ ad ſuperiora ueniẽtes:ſta/
tim repulſi euaſerunt.Nec teſte.Iuſtino lib.xxxvi.
nauigari poteſt:quum in eo protinus cuncta uita
carentia ſubmergantur.
Aſpithines cũ.i.latino utrobiq; &.th.aſpirato ſcribi
tur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaq; quarto ex
perſis unus qui in Magnum & Smerdim una cũ
Dario coniurarunt.
Aſphodelos cũ.ph.aſpirato & unico.l.ſcribit:herba
eſt de q̃ mentionẽ fecit Home.cuius caulem Theo
phraſtus & princeps Pythagoras cubitalẽ: & ſæpe
duoq; cubitorum:ut refert Pli.libro.xxi.naturalis
hiſtoriæ dixere:foliaq; habet porri ſilueſtris: quã
noſtri ut ait aſtulam regiam uocauere.
Aſopus cũ unico.ſ.&.p.q̃doq; ſimplici q̃doq; aſpira
to ſcribitur Simplici qdẽ ut Stati.li.thebai.vii.aſo
pus genuiſſe dat dignus q uideri tunc pr̃ abruptis
quum torrentiſſimus exit pontibus: aſpirato ue/
ro ut Oui.li.iiii.de ſine titulo.Quid referã aſophõ
quẽ cæpit martia thebe natoq; thebe gnq; futura
ptũ:fluuius eſt achaiæ:ut oſtẽdit Ptolemæ. in geo
graphia q ægináe pater a poetis dictus ẽ:& ĩ ſine co
rithium cadit:de quo plura Statius rettulit: ſane
teſte Heſio.ĩ theogonia ex oceão ac Tethyrti ſunt
filii plures:a quibus flumina cognoĩata fuerunt:ĩ/
ter q̃ Peneus & aſopus fuere.Nã peneus ĩ theſſalia
ſedẽ eligẽs fluuio nomẽ ĩdidit.Aſopus cũ philiũtẽ
ad habitãdũ elegiſſet ſũpta uxor Mẽtope Ladonis
filia duos teſte Diodo.ſiculo li.hi.v.ex ea filios ſu/
ſcæpit:pelaſgũ.ſ.& iſmenũ:qn & filias.xii.iſmenus
in boetia habitauit iuxta fluuiũ:quẽ a ſuo noie iſ/
menũ cognoĩauerunt. Ex filiabus uero Sinope ab
Apollíe rapta:ĩ eũ locũ delata ẽ:ubi nũc ẽ urbs ab
ea ſynopes dcã hoq; filius Syrus his impauit qab
eo ſyri ſunt appellati. Alia uero filia Corcyra a ne/
ptuno in eã ĩſulã delata ẽ:quã ab ea dixere corcyrã
& his natus é phæacus a quo phæacũ genus ĩ cor/
cyra nomẽ accæpit phæaco filius extitit Alcious.
ut hic nr̃ Diodo.ait Home.uero aliter ſentit ut ui
debĩus ĩ dictiõe Nauſithous:& ut ſeqt Diodo. Sa
lamis a Neptuno ſimiliter rapta in inſulã aduecta
fuit:q̃ ab eã ſalaminia uocata fuit:ex qbus genitus
ẽ. Cenchreus uir clarus:q ĩſulæ ĩpauit:& ſerpentẽ
in ea miræ magnitudĩs:q incolas uexabat occidit
Iuppiter ſimiliter exphiũte æginã rapuit: inq; ĩſu/
lam aduexit:q ab ægina dicta fuit:ex q̃ Aeacũ ge/
nuit q ĩ ea ĩſula regnauit:ab Aeaco geniti ſunt Pe/
leus telamõ & phocus.Hoq; peleus diſco iacto li/
cet iuitus Phocũ fratrẽ ĩteremit:ob quã cædẽ a pa
tre pulſus:inq; phthiã theſſaliæ fugiẽs:ab Actoro
rege purificatus ĩ regnũ accitus ẽ:cũ rex ille liberis
careret.Ex peleo nero & Thetide ortus ẽ Achilles.
At uero Thelamõ ex ægína abiens ſalamina adiit:
ubi ſũpta uxor̃ Glauca cẽchrei ſalaminioq; regis fi
lia ĩſulæ ĩpauit: Sed glauca defuncta tribiam alcati
atheniẽſis deſpõdit:ex q̃ ortus ẽ Aiax q bello troia

no iterfuit. Et ut reliq̄ q̄ i diuerfis dictiōibus enarrabimus itelligi poſſint placuit explicare.

Aſſaracus cū duplici .ſ. & .c. exili ſcribit: fuit Aeneæ proauus de quo in dictiōe Priamus uidebimus.

Aſſyria cum duplicato .ſ. ſequente .y. græco: & in ultima cū .i. latio ſcribit: regio ē maioris aſiæ: habēs ab ortu idiā: & ab occaſu tigrī fluuiū. a. meridie uero mediā: & a ſeptētriōe mōtē Caucaſum. Sed ut ait Iuſtinus libro prio aſſyrii poſtea ſyrii dicti ſūt.

Aſtages cū .t. exili ſcribit: fluuius eſt teſte Plinio naturalis hiſtoriæ ſecundo qui in pontū defluit.

Aſter cum .t. exili ſcribit: latine ſtella dr̄ uel iubar.

Aſtericus ſine aliqua aſpiratione: & .i. latino ſcribit dici poteſt a noſtris parua ſtella: Nā ἀστήρ græce latine ſtella unde diminutiuum aſtericus deductū.

Aſterion cū .t. exili & .i. latino ſcribit: fluuius ē achaiæ in Nemæa ſilua placide fluēs: & fructū iuxta ripas abundantiſſimus: ut teſtis ē Lactantius grāmaticus: fuit ēt urbs: ut oſtēdit Home. lib. iliados. ii.

Aſteria cū .t. exili & .i. latino ſcribit: fuit Titani Cæi filia & Latonæ ſoror: quā Iuppiter ardēter amauit & in ea cæca inſula uitiauit.

Aſtiages cū .t. exili: & .y. græco ſcribit: fuit Cyaxaris medoꝝ regis filius: & Mandanæ pater: quā i ſomniis tantū minxiſſe uidit: ut oēm eius ciuitatē impleret: quēadmodū i ea dictione uidebimus: fuitq; ultimus aſſiriorꝝ & medorꝝ rex. De quo apud græcos Herodotus lib. hiſtoriarū. i. apud noſtros Iuſtinus ſimiliter libro primo q̄plura ſcripſere: & ἀστυ quod eſt urbs: & ago componitur.

Aſtyalus cū .t. exili & .y. græco ſcribit: fuit uir troianus q teſte Home. lib. vi. ilia. i bello a Neoptolemo interemptus eſt.

Aſtyanax cū .t. exili & .y. græco ſcribit: fuit Hectoris ex andromache filius: cui teſte Homero lib. vi. iliados pater Scamandrio ipoſuerat nomē ſed cū cæteri Aſtyanacte uocare maluerunt: qđ ſolus illius pater urbē tutaret. Nam ἄστυ græce latine urbs dicit. ἀναξ uero tutator uel defenſor.

Aſtycraria ſecūda cū .y. græco: penultima cū .i. latio & ſine aliqua aſpiratiōe ſcribit: fuit teſte Home. in .x. odiſſeæ: filia Aeoli ex Læpatra uxore: quaſi urbana poteſtas. Nā κρατος potentiā deſignat.

Aſtymones cum .t. exili & .y. græco ſcribit: fuit Hippotis coniunx: & mater bellaciſſimi Capanei.

Aſtynous cū .t. exili & .y. græco ſcribit: fuit priceps quidam troianus: quē teſte Homero libro quinto iliados Diomedes in bello iteremit.

Aſtyochia cū .t. exili ſequēte .y. græco: & in penultima cū .ch. aſpirato & .i. latino ſcribit: fuit Actoris ezidæ filia: hæc teſte Homero lib. ii. iliados: cū adhuc uirgo i cœnaculū paternæ domus aſcēdiſſet: clā ibi a Marte cōpreſſa ē: cui peperit Aſcalaphū & Ialmenū: Eandē Hercules expugnatis cōpluribus oppidis ab ephyra & fluuio ſelente obduxit. Cui peperiſſe Tlipolenum dixit Homerus.

Aſtypale cū .t. exili & .y. græco ſcribit: urbs fuit īſula aſtypolæa: quaſi ἀστου ος: idē urbis πάλη luctatio ea teſte Plinio libera fuit a romanis.

Aſtylæa cū .t. exili & .y. græco: penultia cū .æ. diphthōgo. ſcribit: ē īſula i mari ægæo una ex cycladibus ab Aſtypale urbe cognomīata: de q̄ Ouid. li. ii. de arte ait Cinctaq; piſcoſis eſtypalæa uadis.

Aſtrea cū .t. exili ſcribit. fuit teſte Arato i phenomia Aſtri filii titani ex aurora filia: quā ob diligentiſſimā æqtatē iuſticiā appellatā dixit. nā tūc quoq; cū terras hitabat. nōdū ueſanos rabies undauerat enſes. Nec cōſanguineis fuerat diſcordia nota. Et alia. plura per multa carmīa ſcām eā q̄ hēo traductionē. T. Claudii Cæſaris Nā germanici Cæſaris traductionē: quā olī uidi iā nō tenet. Eam uero q̄ fuit Ciceroīs nūq̄ uidi. Sed græcū ipius arati codicē habeo. & ſubdit aratus illā deīde ob hoīum ſcelera ad cælū euolaſſe. Et cæli ſortitā locū q̄ pxius illi tardus i occaſu ſeq̄t ſua plauſtra bootes. At uero Heſi. In theogonia dixit illā iouis & themidos fuiſſe filiā. Alii nōnulli Erigonem icari filiā dixere

Aſtreus cū .t. exili & .ou. diphtongo i fine ſcribit: fuit teſte Seruio ſup primū æneid. unus de titāibus qui cōtra deos arma ſumpſere: hic teſte Heſio. in theogonia cū aurora concūbens uētos genuit.

Aſtron cū .t. exili ſcribit: & græcū eſt: quod teſte Macrobio ſup ſomniū Scipionis fidus apud nos dicit. Quod proprie ex pluribus ſtellis conſtari dixit. ita ut ſtella unica ſit. Quæ ſane differētia ab auctoribus quandoq; confundit: ut late uidebimus in dictione ſidus.

Aſtronomia cū .t. exili & .i. latio ſcribit: dici p̄t aſtrorū regula. Nā νομος græce latīe lex & norma dr̄.

Aſtrologia cum .t. exili & .i. latino ſcribit: dici p̄t aſtrorum ſermo uel ratio.

Aſtu cū .t. exili ſcribit: apud poetas aſtutiā deſignat Cuius origo ut ait feſtus ex græco uocabulo ἄστυ deducit: qđ oppidū ſeu urbē īdicat: in q̄ q conuerſati aſſidue ſunt: cauti atq; acuti eſſe uidebantur.

Atalanta cū .t. exili utrobiq; & .a. poſt utrūq; .t. cum unico .l. ſcribit: fuit uenatrix ex arcadia filia laſii filii abātis argiuoꝝ regis: ut græci oēs & latini pariter atteſtāt: hāc ardēter amauit Meleager: ut Ouid. in. iiii. epiſtolaꝝ heroidū: arſit & œnides i menalia atlāta. Et muſeus amorē tractās Læādri & Heros de illa inqt παρθενας ουχελελαθεν αϖαρκαλικος ατελαντι. Nā cū uirgo eſſet ſpecioſiſſima & una ex dianæ comitibus ad aprum calidoniæ perimendum una cū cætera nobilitate achaiæ a Meleagro uocata uenit. Sed tamen qa prima aprum ſagitta perſtrinxit. tum etiā ratiōe ſuæ formę a Meleagro amata capite monſtri i teſtimonium magnæ uirtutis donata fuit. Ex quo i eius amplexus deuenit: q̄ ſibi deinde Parthonopeū peperit: alia fuit Cenei regis i ſcyro īſula filia curſu nobilis: & a poetis cantatiſſima. Cuius oēm fabulā Ouid. ipſe rettulit lib. metamorphoſeos decimo ubi dixit talia dicētem Molii ceneia uultu. Et in eadem fabula: Gaudeat an uirgo magis his ceneia dictis.

Atalantis cum .t. exili. utrobiq; ſequēte .a. uocali i ſecunda & .i. latino in fine ſcribitur: luſcinia a nobis dicitur & carduellis: de qua Vir. li. georgi. iiii. Litroraq; halcyonem reſonant atlantida dumi.

Athamas cū .th. aſpirato ſcribit fuit æoli filiꝰ & cadmi genera ac thebaꝝ rex paterq; phryxi & helles cātatiſſimus qdē carminibus poetaꝝ: de quo Ouid. li. me. iiii. & faſtoꝝ. vi. plura dixit: a quo patronymicū athamātis p Helle filia ponit: ut Ouidi.

æquora canent.

Athanasius cum.th.aspirato &.i.latino scribit: fuit episcopus Alexandrinis uir admirādus ī oi ætate: Cuius nobilem uitam e græco inlatinum transtu li ad Eugenium pontificem maximum.

Athanatos secūda cū.th.aspirato:& ultima cū.t.sim plici scribit:dicitur nostris immortalis.

Atarnes cum.t.exili scribitur:fuit teste Herodoto li bro historiarum septimo Darii persarum regis frater:a quo locus quidam mysiæ contra lesbum atarnes dictus fuit.

Athax cū.th.aspirato scribitur fluuius est epyreneo mōte scaturiēs:q cursu lēis narbonā usq; ꝓgredit ubi nauigabilis effectus adeo ibribus turgescit:q; intra ripas se cōtinere nō possit deide ī rubresum lacū defluit unde tenuis exiēs ī tyrrhenū mare de/ mergitur de quo Lu.li.ii.ait.Mitis athas latias gau des nō ferre carinas.

Atella cū.t.exili & duplicato.l.scribit: fuit cāpaniæ oppidum:a quo ludi atellani dicunt: fuitq; in illo amphitheatrum egregium.

Athene cū.th.aspirato scribit:ciuitas fuit ꝑclarissi/ ma ī attica regiōe cuius adhuc uestigia q̄dā manēt hāc prio ab alabādo cōditā dixit Cic.li.iii. de natu. deo;.Plato uero in timeo dixit amasam regē ægy ptium eius urbis cōditorem fuisse: eāq; uocabulo ægyptio cognominasse:quod lingua græca athe/ nam sonat.Alii cecropē illā condidisse dicūt: & eā subita apparitione arboris oliuæ Mineruā cogno/ miasse:quā ea arbor designat:& lingua græca athe/ na dr:alii nō a Cecrope cōditā:sed instauratam pu tant quo tpe athena apud illos ꝑ dea colebat:poe/ tæ uero dicūt Neptunū & mineruā athenas condi disse:sed cū de nois ipositione iter eos fieret dissen sio:diis reliqs ꝑsentibus fit iter eos cōuētio.Vt qui pcussa terra laudabiliorē ꝓduceret effectum: urbi nomē iponeret.Neptunus cū tridente pcussa ter/ ra equū ꝓduxit belli omē:Minerua aūt hasta ꝓiec ta oliuā ꝓduxit pacis arborē.Quæ quoniā utilio ra deo;. iudicio uisa fuit ex suo noie athenas dixit Nā minerua athene græce dr:de quo:Luca. lib.vi. ait Primus ab æquorea pcussis cuspide saxis Thes/ salicus sonipes bellis feralibus omē.Exilit:& Virg. georgi.i.Tuq; o cui prima frementē fudit equum magno tellus pcussa tridente Neptune.

Athenodorus cū.th.aspirato scribit:fuit teste Plin. lib.trigesimo sexto naturalis historiæ:marmorari us sculptos eximius:diciturq; q̄si αθηναϲ hoc est mineruæ:Δωμον:domum.

Atheniū cum.th.aspirato &.i.latio scribit:fuit teste Plinio lib.xxxv.naturalis histo.pictor. Maronites Glautionis corinthii discipulus: austerior colore. & in austeritate iucūdior:ut in ipsa pictura erudi/ cio eluceret:cui ut scribit idē auctor nisi in iuuen/ ta obiisset nemo compararetur.

Athenos cū.th.aspirato scribit is est q deos negat:ut Diagoras ferē cognominatus. Nā componit ex a quod negationē importat:& theos deus.

Athenis cū.th.aspirato &.i. latino scribit fluuius ē galliæ cisalpinæ:qui in mōtibus tridētinis oritur & cursu rapidus tridentū radit.Inde Veronā con/ tingēs urbē id in duas partes diuidit.Et deide per latas padi paludes gradiens nō lōge a brundulo in adriaticū mare fluit:de quo Virgi. meminit libro ænei.xi.cū ait.Siue padi rippis athesim seu propter amœnum Consurgunt geminæ quærcus.

Athimetus secunda cū.t.exili &.i.latino penultima cum.e.absq; diphthongo: & ultima scribit absq; aspiratione:fuit libertus Cæsaris Pāphiliti:ut ipe/ met testat in marmore ab eo dicato cineribus uxo ris Homonœæ cū epitaphio pulcherrimo:quod Romæ legi in sacello michaelis archangeli.

Atys cū.t.exili &.y.græco scribit:fuit puer phrygi/ us:ut scripsit Ouidi.lib.fastoꝝ quarto: quē specta bilē facie ut idē ait Cybellæ deoꝝ mater casto sibi amore deuixit:iussitq; ut purus ꝑseueraret: & sua tēplā tueret.Et subdit Ouid. Ille fidē iussis dedit: & si mentiar inqt Vltima qua fallam sit uenus illa mihi.Sed deinde uel p̄ceptoꝝ oblitus: uel libidine aut amore deuictus fallit.& in nympha Sagarathi de desinit eē quo defuit.Quare cū ea nympha pœ nas dedisset ac perisset:puer in furias conuersus pu tans domos ruere tectū omne diffugit. Et p sum/ ma dindymi montis phrygiæ:q deæ sacer ē furio se discurrens:arepto lapideo cultro seipsum exca strauit:dicente Ouidio.

Ille etiam saxo corpus laniauit acuto.
Lōgaq; non mundo puluere tracta coma est.
Voxq; fuit merui meritas de sanguinem pœnas.
Ah pereant partes quæ nocuere mihi.
Ah pereant dicebat adhuc onus inguinis aufert.
Nullaq; sunt subito signa relicta uiri.Verum catu lus aliter historiā retexes dixit illū ꝑ mare phrygiā contendisse:Et cū ad phrygiæ fluuiū q gallus dice bat aduenisset:bibisset q; ex illius aqua in furorem ex aquæ natura compulsus.s.se castrauit ait enim.
Super alta uectus atys celere rare maria.
Phrygium ut nemus citato cupidine pede tetigit.
Adiitq; opaca siluis redimita loca deæ.
Stimulatus ubi furenti rabie uagus amnis.
Deuoluit.exectus acuto sibi pondere silicis.
Itaq; ut relicta sensit sibi membra sine uiro.
Niueis citata cæpit manibus leue tympanū & reli q̄.Nā de eo flumine testat Pli.li.v.nat.histo. dicēs Gallus phrygiæ flumē est:de cuius aq̄ potantes re dunt insani:Et Martianus li.vii.dixit ab eo mini/ stros martis deū gallos dictos esse.Quod Ouidi.ipe eodē quo rettulimus lib.i.testatus est cum ait.
Cur igitur gallos qui se excidere uocamus.
cum tantum a phrygia gallica distet humus.
Inter ait uiridem cybelen altasq; celenas
Amnis it insana nomina gallus aqua:
Qui bibit inde furit:procul hinc discedite quis est
Cura bonæ mentis:qui bibit inde furit.
Cum ergo atys per eū modū se exercuisset:uenit i id exēplū:ut oēs q matri Deū ministrare cupiunt: seipsos excastrare debeāt:dicente Ouidio in præfa/ to lib.Venit in exēplū furor hic mollesq; ministri: Cædūt iactatis uilia mēbra comis.Nec se ferro ex cidere:sed lapideo cultro demonstrant.Quod etiā Iuuenalis confirmare uidet:cū ait in satyra Credo pudicitiā.Ecce furentis Bellonæ matrisq; deū cho rus intrat & ingēs Semiuir obscœno facies reuerē

da minori:Mollia qui rapta secuit genitalia testa: & reliqua.In quibus ostendere forte uidetur: non omnes sibi testa genitalia exsecuisse:sed ille solū q iter illos ē maior. Vexx hi cum matri deū sacra lita bāt: ꝓprio sibi sanguīe crines iūgebāt:& caput īde rotantes futura ꝑsagiæ credebanť. Vnde ait Lucanus libro primo:crinemq; rotantes Sanguineum populis ululabant tristia galli.

Atys alius Crœsi lydoꝝ regis maior natu filius fuit qui nulla arte custodiri potuit:qn ferro necaret. Nā teste Hero.li.histo.i.ab Abrastro uenando fortuitu iterfectus fuit:alius eodē noīe eius frater fuit:q cū natus diuq; e linguis educatus eēt: ui tioris pīnæ nectis uocalis euasit.Cuius hæc fuerunt uerba teste Home.lib.histo.i. ανθρωπε μη κτεινε τον κροισον:hoc est o homo ne interfice Crœsum.

Atina cū.t.exili &.i.latio scribiť:fuit teste Seruio sū per septio ænei.urbs iuxta pontinas paludes cāpaniæ q̄ ciuitati erūnas inferebāt.unde sic quoq; cognominata fuit.Nā ατη:græce latine erūna dicit. Virgilius tamen dixit atina potens:tyburq; superbum.

Atlas cū.t.exili īmediate sequēte.l.scribiť:mons est mauritaniæ sic quoq; noīatus ab atlante rege filio Libyæ a quo teste Pli.lib.vii.natu.histo.astrologia primū cōperta fuit:Sed duo mōtes eiusdē noīs in mauritania ab Herodo.& aliis nōnullis historicis describūť. Vnus qdē ꝓpinquior colūnis Herculis. Alter uero in interiora libyæ remotior: quē rotūdū esse dicit:& altissimū. Cuius summitas nūq; uideri pōt:qa nubes ab illo nec æstate:nec hyeme diuellūť. Quē īcolæ:ut ille refert unā cæli colūnā esse asserūt. Et ut ferūt poetæ fuit ī illū atlas mauritaniæ rex conuersus:Quare in formā uiri Virgil. eum descripsit:cū ait libro æneidos quarto.

Atlantis cinctum assiduæ cui nubibus atris.
Piniferum caput uento pulsatur & imbri.
Nix humeros infusa tegit:tum flumine mento.
Præcipitat senis:& glacie riget horrida barba.

Similiter & eadē scriptura hoc ē cū.t.simplici īmediate subsequente.l.ponitur ab Herodo.ꝑfato lib. histo.iiii.atlas fluuius qdā magnus a summo mōtis æmi uersus septentrionē in istrum defluēs quē sic quoq; cognominatū ab atlāte arcadiæ rege existimo.Nam teste Seruio sup.viii.ænei. tres fuerūt atlātes. Vnus rex Italiæ:& pr̄ Electræ uxoris Coriti Alter arcadiæ & pater Maiæ ex q̄ Mercurius natus est. Et tertius maurus q maximus ē dictus: Et cui pene reliqua oīa attribuūť ab atlante atlātides patronymicū licentia poetica deducit:ut Ouidius li.metamor.i. Sedit atlantiades ꝑ atlātides a quo etiam atlantides populi:& atlanticum mare.

Athleta penultima cum.th.aspirato īmediate subsequente.l.& ultima cū.t.simplici scribitur:dicitur a nostris pugil & luctator.

Atomus cū.t.exili scribitur:dr̄ apud nos indiuisibilis:& īdiuidua.Nā ex a cōponitur:& τομη:qđ ē īcisio: Lucretius uero atomos munitiones uocauit.

Athochari cū.th.&.ch.aspiratis scribiť:sūt teste Herodo.populi scythici ī Asia:hi teste Pli.li.vi.naturalis histo.apricis ab oī noxio afflatu secluſi collibus eadē qua hiperbolei deiunguntť tēperie: Et subdit de his priuatim cōdidit uolumina Homerus sicut Echathus de hyperboreis.

Athos cū.th.aspirato scribiť:mōs ē inter macedoniam & thraciam. Quare nonnunq; mōs thraciæ dicit:ut Homerus ī hymno apollinis: φηκιος τα' τοσ:Nōnunq; macedoniæ:& aliquando æmoniæ mons dicit:quæ sub nomine macedoniæ:ut in'ea dictiōe uidebīus nōnūq; uenit:unde Seneca in Medea: Aemōius illas cōtulit pestes athos. Seruius uero sup.xii.ænei.Non athos cū.s. cōsonante infine: sed athon cū.n.ut apollon scribendū dixit. Quod auctoritate Virgilii cōprobauit q ibidē dixit. Quātus athon aut quātus aryx. Nā ut ait si athos cū.s. legeret:cū os breuis sit:minie staret uersus. Quin & alio cōprobat:qa athōa ī acusatiuo facit. Quod ut sane ipsa fateť ab Hero.& Homero obseruatū nō fuit. Nec ēt ut puto a nostris cōperit. Nā Virg. li.geor.i.ait. Aut athō.aut rhodopē aut alta ceraunia telo deiicit. Nisi qs dicat eclypsim fieri uel athona rhodopē scribendum esse. Estq; altitudinis admirandæ ut historici attestantur:ita ut usq; ad lēnum insulam umbrā protendere affirmēt:q̄ octogintasex milibus passuum a macedonia separatur de quo Statius lib.v.thebaidos ait. Ingenti tellurē ꝓximus umbra Vestit athon nemorūq; obseruat imagine pontū. Et cū sic arduus fuerit:teste tamen Herodo.li.histo.v.nauigatus fuit classibus ꝑsicis: & a cōtinenti iussu Xerxis mille qngentis passibus abscissus est:quin & pontem sub strimone fluuio derelictū:hoc est adeo subcauatū dixit: ut flumen ipm cursum supra pōtē cōficeret:& sub pōte mare inundaret:de quo in dictione Xerxes uidebīus. Atossa cū.t.exili hoc ē sine aspiratione & duplicato.s.scribiť:fuit teste Hero.lib.histo.iiii. filia Cyri quā & artystōe sororē Darius postq̄ ad regnū ꝑsarum sublimatus est uxores accæpit:& ex atossa ut idē auctor circa initiū libri septimi dixit Darius ipse Xerxem pgenuit:deide post illum regnauit.

Atrax cū.t.exili scribiť fluuius ē ætoliæ:a quo teste Pli.li.iiii.na.hi.atraces qdā populi cognomīati sūt.

Atreus cū.t.exili:&.eu.diphthongo ī fine scribiť:fuit filius Pelopis:& hyppodamiæ:nepos Tātali micenaq; regis & frater Thyestis:de qbus multa narranť a poetis:ut a Seneca ī Thyeste:& statio ī diuersis locus suæ thebaidos:Qui sane ostēdūt eos fuisse iter se sæuos:adeo ut Thyestes cū Europe fratris uxore cōcuberet:qđ dolēs atreus liberos ei epulādos apposuit. Cuius facinoris cum Thyestes exqreret ultionē a diis:respōdit illi Apollo posse alio scelere eius facinoris uīdicē nasci.s. si cū Pelopia filia sua cōcūberet. Quo facto natus ē egysthus:q atreū iterfecit.& Agamēnonē similiter a bello troiano redeūtē iteremit. Seru.sup.i.æne.dixit atreū apud Mycēas primū solis eclypsim iuenisset cur iuidēs fr̄ ex urbe discessit tpe quo eius ꝓbata sunt dcā:& ab atreo atrides deducit: unđ atride Agamēnō & Menelaus a poetis dci sūt qđ usurpatū fuisse dixit Ser.sup primū æneidos:qa plystonis fuerunt filii.

Athrys cū.th.aspirato &.y.græco scribiť: fuit teste Hero.li.histo.iii.thraciæ fluuius ī istrū defluens.

Atropos cū.t.exili scribiť:Vna dr̄ ex parcis q̄ filium frangit:unde cōponiť ab.a.quod est sine: & τρο/

πH cõuersio:quasi ad nullius p̃ces cõuertaf. Nã ut uoluit Home.tres sunt sorores.quaꝝ una dicitur Clothoꝙ.s.baiulat:alia lachesis quæ filat.Et tertia tropos q̃ filum frangit.Ita ut cũ alicuius fila diruperit morte moriatur:dicente.Martiale in primo:

Lanificas nulli tres exorare puellas.

Cõtigit:obseruãt quẽ statuere diẽ: has martianus dixit superũ librarias:& scriptrices:q̃.s.snias Iouis studio ueritatis accipiunt. Vnde & nõnunq̃ ab auctoribus nostris pro dispositiõe supeꝝ capiuntur iuxta qđ ait Iuuena.in satyra Neuole. Hæc exẽpla para fœlicibus:at mea clotho.Et lachesis gaudent si pascit̃ inguine uẽter.Vnde illas quoꝙ dixit Hesiodus in theogonia nascẽtibus hoibus bonum & malũ conferre. Quare latine parte teste Gellio lib. iii.noctium atticarum ex auctoritate.

Varronis imutata littera una a ptu nominantur.

Attalus cũ duplicato.t.exili & unico.h.scribit̃:fuit p gamenoꝝ rex:q ĩ miori asia cõtra Philippũ romanis fauit:de quo Liui.diuersis ĩ locis:& Iustinus li. xxxvi.plura scripsere alter eodem noie fuerat Neoptolemi filius fr̃ Olympiæ coniugis Philippi fris Alexandri magni:q deide cã fuit mortis Philippi.

Attagẽ cũ duplicato.t.exili scribit̃:auis ẽ teste Pli.li. x.natu.histo.cerebris & uocalis alias:sed capta ob mutescẽs:hæc ut ait primũ ionia cõperta fuit post modũ in Gallia & Hispania capta.

Attis cũ duplici.t.nõ aspirato &.i.latino scribit̃:Sane teste Seruio sup.i.geor.nõ solũ attis cũ.s.consonãte in fine:sed ẽt attin cũ.n.scribi põt: ut delphis & delphin:eleusis & eleusin. Et ut pgit:uerius i.n. desinunt:qa illud in obliqs habẽt q̃ in.s.ut attinos delphinos eleusinos:& ẽ attin regio iter achaiã & macedoniã:q̃ maxie græciæ nomẽ retinet. Nã ab Istion corynthio siue strictura:in quã desinit achaia icipiens:& p mare ægæum porrecta usq; in macedoniã & thessaliã:quã ut multi uolũt cũ oĩ boetia ĩtra suũ nomẽ includit extẽdit̃:dicta primũ attis ab atti filia græci successoris Cecropis a quo & græci sic quoꝙ cognominati fuerũt.Deide ab Hellene pyrræ & Deucaliõis filio dicta fuit hellas: qui teste Solino in thessalia natus ẽ:quo regæ ipsi græci hellenes dicti fuerũt.Nã teste Aristotile in secũdo metheoroꝝ:hellenes nunc sunt:q prius græci a græco rege dicti fuerũt:In hac regiõe fuit inclyta athenaꝝ ciuitas:cãpus marathon cũ oppido eiusdẽ noĩs athenis satis ꝓpinquo:memorãdus quoꝙ cruentissimis præliis ut in ea dictiõe uidebius mõtes teste Plinio bryleus ægialeus icarius hymettus Quin & sunium promontoriũ:duriscos: polyposter:ebrauroniõ:saxa scyronia athenis propinqua & ut multi ferunt mõs aracynthus:ut ĩ ea dictiõe uidimus:nec lõge ab athẽis argos oppidum quod Bacchus ipe cõdidit:& plura alia q̃ lõgũ eẽt nũerare at uero ab atti regio ipsa attica dcã ẽ & atticus:ĩcola qn & attius q̃ oĩa cũ duplicato.t.scribẽda sunt Vir.li.geor.iiii.attias orithia:& similiter oĩa descẽdẽtia cũ gemĩato.t.scribi debẽt:& nõ.c.ante.t.ut attæus.Vir.ĩ alexi.amphyõ dircæus ĩ attæo aracitho Similiter Leãder & boreã: q rapuit Orythiã dixit apud Oui.xvii.heroidũ:Tã gelidus cũ sis nõ te tamen improbe quondam ignibus attæis in caluisse negas.Nã cũ.c.aut.t.scribatur:denotat montem leucadium:qui actius dicitur:ut Sappho: actæum populi leucadiũq; uocãt:& in eadem epistola: Cur nõ actiacas miseram me mittis ad horas qđ cum .c.ante.t.scribit̃:Similiter Virg.lib.ænei.iii.actiaq; iliacis celebramus littora palmis. Et circa finẽ lib. octaui:actius hæc cernens arcũ intendebat Apollo at uerbum atticiso:quia atti descendit:cum duplici.t.scribitur:ut Plautus.Non atticissat: sed sicilissat:& inde atticismus:ut Quint.in primo de oratoria institutiõe:In primis ĩquit copiam uerboꝝ: quorum in tragœdiis grauitas:in comœdiis elegãtias & quidam uelut atticismus: inueniri potest. Et ut quidã putant ẽt attilius ide deducitur qđ si sic esset:cum duplici.t.scribendum erit.

Auctor cũ.au.diphthongo &.ct.exilibus scribitur a uerbo græco:qđ ẽ ποιω originẽ p significatiõem ducere uoluerũt:ita ut poeta:seu ut dicã factor sit. Nam factor in usu non est:nisi in qbusdã.e. græco trãslatis ut factorem cæli & terræ:ubi habẽt ποιητω:hoc ẽ poetã:at nos poetas cæterosq; operũ cõditores auctores uocamus.Et ille qui fecit aliquod opus:q ægit bellũ aut pacem auctorẽ operis & auctorẽ belli aut pacis dicius.Itẽ & hoiem in quo est ius:potestas dignitas.Vnde auctoritas dicta est Liuius:Decreuerũt.n.ut cũ populus regẽ iussisset.Id sic ratum esset si patres auctores fierent:hoc est auctoritatẽ:ut aiũt suã & decretum iterponerent: natum haberent:atq; ratificarẽt siue cõprobarẽt. Et alibi: maiores nostri nullã ne priuatã qdẽ rẽ agere fœminas sine auctore uoluerũt.Vocanturq; ẽt auctores pupillorꝝ:in quoꝝ administratiõe infirma ætas resq; eius sunt.Ideoq; filios regũ pupillos sub auctoribus fuisse legius.Paulus iurisconsultus.Etiã si non iterrogatus tutor auctor fiat: ualet auctoritas eius:cũ se probare dicit id q; agit̃:hoc est.n.auctorẽ fieri.Quare auctores snĩæ alicuiusq; consilii uocantur hi quoꝝ snĩam consiliũq; secuti sumus. Et duces militum auctores uocabantur. Vnde auctoritate obligare est & subiectum facere:Sed q̃rit Seruius super donati artẽ auctor utrum p se an de uerbo oriatur.Et respõdit ĩ hæc uerba dicens.Sed est sciendũ q; a se nascit̃. Nã illud qđ est augeo:nenos deducat qđ inde ueniat:aliud.n.est augere aliud auctorem esse:hæc ille: Quid quod auctorem nullo pacto dicere possumus auctorẽ.Nã auctor sine.u.littera ab ago descẽdit: Et dicitur orator qui agit cãm qq; gestũ uultus & corporis agit: unde oratio ab ipsa ꝓnũciatiõe dicta ẽ.Qui & oro scripta actio ẽ appellata.Itẽ comœdus & tragœdus.i. histrio.qui agit gestus in scæna & q; huic generi simillimum ẽ:qui agit attelanas: & minus omnis auctor uocari põt.Et partes comœdie actus dicũt.

Auctoratũ cũ.au.diphthongo &.ct.exilibus scribit̃ ab auctorare descendit:significatq; obligatum & subiectum.Liui.li.xlvi.ab urbe signo inqt suo impressas tabellas misit:& uero pignore uelut auctoratũ sibi ꝓditorẽ iratus ẽ.i.obligatũ & subiectum. Valerius Maximus li.ix.auctorato ĩquit sociis officio.Sueto.li.iii.deligẽdo uel auctorãdo milite:ac legionũ:& auxiliorꝝ descriptione.

Auctoramentũ similiter scribit̃:& ab auctorãdo mi

litẽ deducit. Nã q̃si obligationẽ nexumq; : uel q̃si stipendiũ quoddã:& p̃cium cuiusdam militiæ ac pugnæ actiõesq; designare uidet. Qui. Nec difficilem sane sub illo p̃sertim auctoramento habuisset missionẽ. sed uoluit gladiator uiuere. Cice. Quoꝝ ipsa merces auctoramentum seruitutis est. Seneca lib. vii. epistolaꝝ. Nullũ sine auctoraméto malum ẽ: auaritia pecunia ꝓmittit: luxurias uarias uoluptates: ambitio purpurã & plausum: & ex hoc potẽtiam: & quicquid potentia potest: mercede teuitia sollicitant.

Auctio cũ. ct. exilibus &. i. latio scribit: & latinâ hẽre deriuationẽ: ac magis ab augeo: q̃ ac auctorãdo deduci existio. Nã uẽditio q̃dã ẽ in publico ac loco celebri: q̃ p̃ incrementũ p̃cii: hoc ẽ plus offerẽtis fieri uidebat. Et hinc auctionari uẽdere dicebat: qđ publice & sub hasta p augmẽtũ p̃cii uendebat: nec hoc mõ ea uẽdi dicebat: q̃ ad usum uidebãt sed q̃ ad alios usus: Nec fere nisi q̃ penes aliũ i usu fuerũt.

Augias cũ. i. latino scribit: i quod ei diphthõgus cõuersa fuit: & fuit teste Home. li. xi. iliados epiorum rex siue elidensium: qui bellum gessit cum Neleo piliorum rege.

Aula cũ. au. diphthõgo scribit trãsferẽ a nris atriũ: at aula ꝓ olla Plauto uetustissimisq; relinqmus.

Aulæa cũ. æ. diphthongo i penulti. scribit: uelamia sunt de picturis intexta: q̃ primũ i aula attali regis asiæ q populum romanũ heredem scripsit iuenta sunt. Virg. lib. geor. iii. purpurea intexti tollant aulæa britanni. Vnde ab αυλη: quod est aula nomen assumpsere.

Aulis cũ. au. diphthõgo &. i. latio scribit: nõ ẽ ĩsula: ut ignari qdã putãt. Sed teste Strabo. approbatissimo historico ĩter græcos regiũcula est boetiæ petrosa: & ciuitas eiusdẽ nois. iuxta quã portus est qn gẽtaꝝ nauiũ capax Euripo Chalcidico ꝓxius. Idẽ inuere uidẽt Home. lib. ilia. ii. Plin. ẽt lib. iiii. natu. histo. ubi de ĩsulis maris ægæi atq; ipsa Euboia ptractat ĩqt ex aduerso icõtinẽti aulis ẽ & agẽdo de boetia i ipsis ĩqt faucibus Euripi: quẽ facit euboica obiecta ĩsula ausis nobilis est portus: quẽ boetii antiqtus dixere hyamas. Idẽ Pomp. cõfirmauit dicas aulis agaméñoniæ grauiorũq; classis i Troiã cũ iurantiũ statio. Vnde boetiæ portus dr̃: i q̃bus detẽte fuerũt grauioꝝ naues: dicẽte Ouidio lib. meta. xii.

Nec dilata foret uindicta nisi æquora sæui,
In uia fecissent uenti: boetaq; tellus:
Aulide piscosa puppes tenuissẽt ituras.

In eo loco cõiurauerũt græci: nõ ante reuersuri: q̃ ilion caperẽt: ut Dido ad æneam apud Virg. libro æneidos. iiii. Non ego cum danais troianam excindere gentem aulide iuraui.

Auras cũ. au. diphthongo sequẽte. r. scribit fluuius est teste Herodoto lib. histori. iiii. grandis ab æmo descendens: & in Istrum defluens.

Augꝝ cũ. au. diphthõgo scribit: græcũ eẽ quidã putant. Nã teste festo Hippocrates medicus ab inuentore cognominatũ illã putauit: quẽ uocitatũ dixit αυριον: & ide thestaurus. Qui uero latinũ uolunt a similitudine coloris aurore nomẽ traxisse existimãt: alii uero ab aura. i. splendore teste Seruio sup. vi. æne. dictũ putãt: dicẽte Vir. Discolor unde auri ꝓ ramos aura refulsit. i. splendor. Et Hora. tua ne tradet aura maritos. hoc ẽ splendor: Nõnulli uero qa mentem hoium auertat.

Auchisæ cũ. ch. aspirato &. i. latio scribit: populi sũt i libia ultra barcaeos. iuxta quos uersus mar̃ sunt bacules. ut ostendit Herodotus lib. iiii. histo.

Autocanes abq; aliqua aspiratione scribit: mõs ponitur ab Homero in hymnis.

Autonoe cũ. t. exili &. oe. diuisis literis in fine scribitur. fuit Cadmi thebarũ regis filia ex Hermione cõiuge: ut scribit Hesiodus in theogonia: & Ouid. lib. metamor. iii.

Automedõ cũ. au. diphtõgo in prima &. t. exili seqẽte. o. scribit: nõnulli uero ex nostris loco ipsius. o. ponũt. u. & dicũt autumedõ: fuit achillis armiger seu auriga: ut Vir. li. æne. ii. Et quoꝝ agitatur achillis armiger automedõ: idẽ Ouid. li. i. de arte nũ qd achillios ĩter fera ꝓlia fida. Deseruit leuitas: automedõtis equos: a quo id quoq; tractũ ẽ. ut cũ aliquẽ aurigã assignare cupimus: atq; ĩsigni arte adnotare ob illius excellẽtiã automedontis noie uocitemus. Quare Iuue. in prima satyra cũ de illo loquæret. Qui bona donauit p̃sepibus: & caret omni maioꝝ censu ait. dũ puolat axe citato. Flaminiã puer automedõ: nã lora tenebat: hoc ẽ æquale automedonti ostendebat se habere aurigã.

Autolyeus abs q; aliqua aspiratiõe & unico. l. atq; y. græco scribit: fuit uir græcus ex eleone urbæ boetiæ de quo Home. lib. x. iliados meminit.

Axylus cum. y. græco & unico. l. scribit hẽtq; apud græcos accẽtũ i pria fuit phryx ex ciuitate arisbe filius teuthranidis: hic teste Ho. li. vi. ilia. fuit homo ꝓ quã beatus oibus q̃ ad uictũ mortaliũ ptinẽt: & in ĩsigni arisbe agẽs oẽs: q illac ĩter ĩgrediebant: q̃ erat beniuolentia hũanitate clemẽtia excipiebat: q cũ a Diomede in bello Troiano ĩterficeret: nemo succurens qui ab atroci eum morte potuit eripere.

Axiochus cũ. i. latio &. ch. aspirato scribit: nomẽ fuit philosophi: cui Plato librũ de morte inscripsit.

Axis cũ. i. latino a nobis scribit: a græcis uero αξον dr̃: & proprie ea linea q̃ ab uno mũdi polo i alterũ tendit: ad cuius similitudinem stipes ille teres circa quẽ tota currus uertit axis dr̃. Vir. li. ge. iii. post ualido nitens sub põdere faginus axis. Nõnũq; uero & pro tota rheda uel curru positũ cõperit ut Iuuena. in satyra Crispini: Dignus aricinos q mendicaret ad axes: ideſt ad currus Aritiã uel aricina nemora adeũtes: aliquãdo ãt & pro septẽtrionali polo positum fuit: uel ut ait festus ꝓ septẽtriõali parte cæli. Vir. li. geo. ii. Quæ terga obuerterit axi. i. septẽtrioni: Quin & pro ipso cælo absolute idẽ poeta nõnunq; posuit. ut lib. iiii. æneidos cũ ait. Vltius ætiopum locus est: ubi maximus atlas axem humero torquet. i. cælum sustinet: qn & teste Festo tabula sectilis axis appellatur.

Axius cũ. i. latio scribit: dr̃ ab homero lib. iliados secundo fluuius αυκαλλιστον υδωρ: hoc est cuius pulcherrima ẽ aqua. Nam ut ait licet spaciosus sit: tamen usq; ad imum est lucidissimus: ut nullus in toto orbe terraꝝ sit speciosior: Hic teste Herodoto libro historiaꝝ septimo per omnẽ. Mygdoniã quæ pars est Macedoniæ profluens iuxta Chale/

ſtram urbem in mare ægæum cadit.

Azymus cū.z.cōſonāte &.y.græco ſcribīt: id apud nos dī:qđ ſine fermēto.Nā cōponīt ex a quod eſt ſine:& ζυμη fermentum.

Axyris cū.i.latino utrobiq; ſcribīt:palus ē ī libya.

Axotus cū.t.exili ſcribīt:urbs fuit Syriæ.

Babylon cū.y.græco & unico.l.ſcribitur: nomē eſt urbis in Chaldæa:de qua Lucanus:cumq; ſuperba foret babylon ſpoliā da trophæis. Hæc adeo nobilis fuit: ut Chaldæam toram:& Meſopotamiam a ſe babyloniam dixerit quæ ſimili modo & in penultima cū .i.latino ſcribitur.Hanc oēs græci & latini hiſtorici pariter & poetæ a Semyramide regina conditā referūt dicente Ouidio.li.met.iiii.Vbi dī altā Coctilibus muris cīxiſſe Semiramis urbē:de quo ī dictione Semiramis plene uidebimus: huius muri igīt teſte Phyloſtrato in uita apollonii tyanei trecētorum & octoginta ſtudiorum circuitum detinebant.Plinius uero libro hiſtoriæ naturalis ſextum murorum dixit amplitudinem fuiſſe ſexagintaq̄tuor milium paſſuum:croſſitudinem quinquagīta cubitorum. Altitudinem uero quater tantum itaq; fuit mœnibus ac hortis penſilibus: temploq; & arce maxime admirabilis.

Bacchus prīa deſinit in.c.exili & ultīa cū.th. aſpirato ſcribīt:fuit Iouis filius ex Semele Cadmi filia: ut poetæ oēs atteſtanī:de quo Ouidio.li.metamorphoſeos tertio plene omnia pertractauit:& ut græci quidā grāmatici dicunt deriuatur a βακχεύω: quod eſt furo uel inſanio.Hic primus indiam ſubiecit:& primus apud græcos docuit uini uſum: ut teſtis ē Capella libro de nuptiis Mercurii. Quam obrē teſte Feſto illi a poetis cornua danī:eo q; homines nimio uīo truces fiāt.Vnde Sapho ad Phaonem ait:accedant capiti cornua Bacchus eris.Quī & p haſta thyrſum ferratū tecta cuſpide pampino illum ferre dicebant:ut Seneca in Hercule furēte.

Adſit Licurgi domitor:& rubri maris,
Tectā uirēti cuſpidem thirſo gerens:de quibus latius in dictione Dionyſius uidebimus.Quin & illius currum trahi a tigribus dicūt:dicente Statio:

Promouet effrenæ dextra leuaq; ſequuntur,
Lynces uda mero lābū retīacula tigres. Nonnunq̄ uero & muliebri hītu ornaſſe ſe illi ferūt dicēte Se.

Non erubeſcit Bacchus fuſos tener.
Sperſiſſe crines:nec manu molli lenem.
Vibrare thyrſum cum paruum forti gradu.
Auro decorum ſyma barbaricum trahit.

Poſt multa uirtus opera laxari ſolet: Et ut teſtis ē Plinius lib.vii.natu.hiſto.Emere ac uēdere īſtituit Liber pater.Oīa igīt deſcendētia a Baccho ſimiliter cum duplici.c.& ſecundo aſpirato ſcribunt: ut bacchicus.Ouidius libro prīo triſtiū: Deme meis hederas bacchica ſerra comis: Eodem modo bacchaides:quod etiā cū.i.latino ſcribitur: ut idem libro quinto eiuſdem operis: Et me bacchaides iudice falſus erat.Simili mō bacchides & bacchilides ſcribunt:a Baccho at baccha pro grāulo ut ſupra uidimus latinū ē:& cū duplici.c.abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribīt:& inde baccatū ſine aſpiratiōe:qđ diuerſas habet baccas. Virgi.lib.æneidos prīo Collo

que monile Baccatum.Quod ſi a Baccho trahat cū.ch.aſpirato ſcribendum ē:ut eſt id Virgilii libro æneidos tertio. Bacchatamq; iugis Naxon uiridē que Donyſam:& uerbum bacchor: ut idem li.iiii. eiuſdem poematis.Sæuit inops animi:totamq; incenſa per urbem Bacchatur.

Bacchanalia cū duplici.c.& ſecūdo aſpirato ſcribīt & a Baccho deducitur.Nā ſacra quædā bacchi dicta fuerūt:q̄ teſte Liuio libro.viii.de bello macedonico huiuſcemodi fuere.Græcus ignobilis in Heturiā primū uenit ſacrificulus & uates.Sed occultorum ſacrorum initia primo paucis fuerūt tradita uiris & mulieribus:& fuerūt additæ uoluptates meri & epulæ:ut multorum animi allicerentur. Cūq; uinū aīos:nos:& mixtæ uiris fœmīæ ætatis teneræ omnem pudorē extīxiſſet: corruptelæ oīs generis fiebāt.Sicq; ſtupra īgenuorūq; & fœminarū ꝓmiſcua in his ſacris erant multa dolo:ſed ꝓ uī plurima parabant.Hæc religio uerius morbus peſtifer Romā ab Hetruria penetrauit:cuius facinora fuerūt aliquādiu tacita.Tandē noticia eius facinoris ad poſthumū conſulē p.P. Ebutiū adoleſcētē:& Ebutiā fœīam hiſpaniā deuenit ꝓ modū: qui late a Liuio in præfato libro narratur. Vnde dixit Iuuena.Qui curios ſimulant:& baccanalia uiuūt: fuerūt nanq; ſacra Bacchi orgia & trieterica:de q; bus in ſuis dictionibus uidebimus. Sacrificabatur Baccho caper: quia maxime uitibus capra nocet ut late monſtrauit.Virgilius libro georgicorū ſecundo.Erat etiam illi uanus conſecrata: ut Virgilius libro georgico.ꝛ primo.Et miſtica uannus lacho.Eo q; illius ſacra teſte Seruio ad animoꝝ purgationē pertinabāt:quod per uannum deſignabatur:quo fruges purgabantur.

Bacchiadæ cū duplicato.c.& ſecūdo aſpirato:atq;.i. latino ſcribīt:dicti fuerūt q e Corintho effecti exules ī Siciliā deuenerunt:& urbē inter Epichinnū & pelorum edificantes ſiculi facti ſunt. quibus dixit Ouidius lib.metamorpho.quīto:cum Plutonis iter deſcriberet Proſerpinam deferentis

Et qua bacchaide bimari genus orta corintho
Inter inæquales poſuerunt mœnia portus.

Bacchius eodē mō ſcribīt genus ē pedis:quo in carminibus ſacroꝝ bacchi utebant.Conſtatq; ex prima breui & duabus ſequentibus lōgis:ut Hora.in primo carminū: Lydia dic per oēs qui uerſiculos conſtant ex coriambo & bacchio.

Bactrius cum.ct.exilibus &.i.lacino ſcribitur: fluuius eſt ſcytharum: a quo populi quidam circa illū inhabitantes teſte Hero.libro hiſto.vii. bactriani dicunt.Et in bactria ī plurali nūero prouincia dī.

Bactra cum.ct. ſimplicibus ſcribitur:prouincia eſt Scythiæ ultra Aſſyriā a flumine bactrio cognomīnata:eſtq; generis neutri & nūeri pluralis:ut Virgi.geo.iii.Neq; bactra:neq; īdi laudibꝫ italiæ certēt.

Bactriani cum.ct.exilibus ſcribitur:populi ſunt teſte Hero.lib.hiſto.Aſiæ:ſcythis propinqui. Quos Curtius dixit bellicoſos plurimum:& aſſuetos uiuere rapto:quare perſarum luſus abominantes ſpueſebantur in armis.

Bacales cū unico.c.exili & unico.l.ſcribitur: populi ſunt teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ quarto par/

ui i Libia auſchiſis cõtermini:iuxta maſ habitãtes
Bænacus cũ æ.diphthõgo &.c.exili a græcis ſcribitur:lacus eſt Galliæ ciſalpinæ i agro ueronẽſi iter arctas montium fauces poſitus:adeo ut inter illos impetu coacti uẽti lacum more maris exagitẽt:dicente Virg.lib.geor.ſecũdo: Fluctibus & fremitu aſſurgens bænace marino.Cuius Maior lõgitudo in trigita duo militaria extẽditur:latitudo ad plus ſexdecim:& ad ſex minus,ptenſa eſt.Ex hoc mantuanus locus exoriſ:ex quo Mincius fluuius uirgilianus decurrit in padum.
Bagæus cum.æ.diphthongo in penultima ſcribiſ: nomen fuit uiri:cuius aſtu Oroetes ſardium præfectus trucidatus fuit:ut in ea dictiõe uidebimus.
Baiæ cũ.i.latino ſcribiſ:ciuitas fuit Campaniæ inter puteolos & mõtem Miſeni:ſecus cãpanũ mare ſita,ſic quoq; cognominata teſte Seruio ſuper tertio & ſexto æneidos a baio Vlyxis ſocio illic ſepulto.Fuitq; olim 'hæc urbs temperiæ aeris:& romanoꝝ frequentia atq; ornamentis edificiorum celeberima:dicente Martiale ad Flaccum.
Vt mille laudem Flacce uerſibus baias.
Laudabo digne:non tamen ſatis baias.
Balena cũ unico.l.&.e.abſq; diphthongo a nr̃is ſcribiſ:a græcis uero loco.p.ponit.ph.aſpiratũ:ac dicitur phalena:quaſi cõſpicua.Nam ut uidimus ſæpe.p.in.ob uicinitatẽ litteraꝝ cõmutamus aſpirationem nõnunq; a.p.abiicimus:bælua eſt marina: q̃ ad magnitudinem immenſam excreſcit.
Baliſta a qbuſdam ex noſtris cũ unico.l.ſcribitur: ſed qa prima ẽt apud noſtros longa eſt:& a græcis ſemper cum duplici.l.ſignaſ:uideſ apud nos etiã cũ duplicato.l.ſcribi debere.Nã a βαλλω uerbo græco quod latinæ eſt iacio deducitur.Et a græcis pro torméto cõcutiente muros accipiſ.Quod & poetæ noſtri obſeruauere.Ouid.lib.prio de triſtibus:Quã graue baliſtæ mœnia pulſat onus: & li.xi.metamor.Nã leuius pulſat ſonat,q̃ ferreus oli.
Cũ laceras aries:baliſtaq; concutit arcu:Luca.uero pro iſtrumẽto haſtã quãdam iaciẽte accæpiſſe uſ cum ait:Neq; enim ſolis excuſſa lacertis:
Lancea:ſed tenſo baliſtæ turbine rapta.
Haud unum contenta latus tranſire quieſcit:Sane græci in ultima.r.unum addunt:& dicũt baliſtrã: quod noſtri forte ob dulciorem apud nos ſonum abiecerunt.
Baleares inſulæ cũ unico.l.ſcribiſ:eo qđ apud poetas noſtros primã ea dictio corripiat.Vir.lib.prio geor.Stupea torquentem balearis uerbera fundæ. unde putant nonnulli Virgiliũ eius deriuatiõem traxiſſe magis a baleo Herculis cõite.quæ dictio cũ unico.l.ſcribiſ:& q teſte Liuio lib.xl.ibidem ab hercule derelictus fuit:cũ ad Gerionẽ nauigaſſet q̃ a βαλω:qđ ẽ iacio:q; primã ,pducit:a quo etiã ut alii uolũt p ablationẽ uniꝰ.l.deduci potuit.Nam ſunt iſulæ in hiſpanico mari ſitæ:quaꝝ icolas primitus fundaꝝ uſum cõperiſſe dixit Vegetius lib. primo de re militari:& ita perite exercuiſſe:ut matres paruos filios nullũ cibũ cõtingere ſinerẽt: niſi quẽ ex funda deſtiato lapide pcuſſiſſent.Quo ſolo tælo:ut dixit Liuius libro octauo de ſecũdo bello punico ſemper uſi ſunt uſq; ad id bellum.
Balſamũ cũ unico.m.ſcribiſ:arbuſcula ſola eſt iter arbores neutri generis,uiti ſimilior,q̃ myrto:ut dixit Pli.li.xii.natu.hiſto.Nã ut ait maleolis ſeriſ: & iplet colles uineaꝝ:mõ incidiſ uitrea lapideo oſſe is ue cultellis:ferto lædunſ uitalia.Idẽ prius dixerat.Oibus odoribus p̃fertur balſamũ unũ terraꝝ i deæ cõceſſum:quõdã iduobus tamẽ hortis utroque regio.Altero iugeꝝ uigiti nõ amplius.Altero pauciogꝝ oſtẽdẽte arbuſtũ.Et ſubdit:Nũc hæc arbor tributa pẽdit cũ ſua gente.Sane huius ſuccus opobalſamũ dicitur miri odoris:& uirtutis:quaſi οπος.i.ſuccus balſami.Cuius teſte Pli.ſumma ẽ,p batio ut lac coagulet:& i ueſte maculas non faciat xilobalſamũ uero dr̃ eius arboris lignũ.Nã ξυλον græce latie lignũ dr̃:At carpobalſamũ eius dr̃: arboris fructus.Nã καρπος græce latie fructus dr̃.
Bambacium apud antiquos quoſdã græcos comperi:quin & bambiciũ cũ.c.exili &.i.utrobiq;: qđ ex ſonu eius inſtrumenti:quo conficitur: nomen deductum puto.
Baptiſmus & baptiſma utrũq; apud noſtros cõperitur cum.p.&.t.exilibus:atq; in latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris immerſio uel inſtinctio.Nam deriuatur a uerbo βαπτιζω,quod eſt mergo.
Barce cũ.e.exili ſcribitur:fuit nutrix Sichæi: dicente Virgilio libro æneidos quarto. Tum breuiter Barcẽ Neutricẽ affata Sichæi.Fuit etiam eodẽ nomine regina quædã libyæ:a qua ciuitas quædam Pentapoleos nomen ſortita fuit.
Barcæi cũ.c.exili:&.æ.diphthõgo ſcribiſ in penul. populi ſunt teſte Seruio ſup.iiii.ænei.,ppĩqui Carthagini.Vibius uero dixit illos mauroꝝ eẽ populos i aphrica de qbus Virg.Lateq; furentes Barcæi & ut puto a Barce uel nutrice Sichei: uel alia quæ regina fuit cognominati.Vnde Hamilchar carthaginenſis Barca cum.c.ſimplici cognominatur.
Barathꝝ cũ.th.aſpirato ſcribiſ.ponit̃ ,p loco p̃cipiti:& iferno:unde emergi nõ poſſit.Nã deduciſ ab eo qđ eſt βαθυ:ideſt,pfundũ.Vnde iuppiter apud Home.circa initiũ lib.octaui iliados cũ cõminatur illi deoꝝ qui ſibi iobediẽs fuerit inqt illum in atrũ:& tam procul hic poſitũ deiiciam tartaꝝ:ubi ſubter ima terraꝝ cũ ferreis portis atq; æreis foribus altiſſimũ baratꝝ eſt:tanta in ifernũ profunditate demerſum:quanta eſt a cælo in terram.
Barbarus cũ.b.tã in ſecũda q̃ in prima ſcribitur: is diciſ q inepte loquiſ.Vnde Sophocles in Electra: την βαρβαρον σαγλωσσαν κεκραιο.Et inde barbaricus cũ.c.ſimplici.ut Virg.lib.ii. æneidos.
Barbarico poſtes aulo ſpoliiſq; ſuperbi.Deducitur etiam inde barbariſmus.
Barbariſmus cum.i.latino ſcribiſ:& a barbaro deducit̃.Nã uitiũ eſt qđ in ſingulis uerbis cõmittiſ ſcribẽdo.ſ.aut loquẽdo.Nã qđ male ſcribitur male etiã dici neceſſe eſt.Non autẽ cõtra quæ uitioſe dixeris & ſcripto peccant,peccamus eni ſcribendo loquẽdo adiectione:detractione: tranſmutatione litterarum uel ſyllarum: complectione diuiſione aſpiratione:ſono & ſimilibus.
Barhiton cum.i.latino &.c.exili ſcribitur genus eſt quoddam inſtrumenti muſici:& p̃cipue lyricis q̃ aptiſſimũ tu ſcripſit Iulius pollux ad cõmodũ.Cæ

sarē in libro de uocabulis rerum quod solū ex nominibus desinentibus in on habemus fœminini generis, Sappho ad Phaonem.

Non facit ad lachrymas barbiton ulla meas.

Barrhus cum duplicato, r, & secundo aspirato scribit: cōperi apud græcos positū ꝑ elephāto: a cuius ossis similitudine dētes barrhos nonnulli dixere: Horatius: Quid tibi uis mulier nigris dignissima barrhis: Et ide barrhire: & ebur tractū qdā uolūt.

Basis cum unico, s, & i. latino scribitur: dici potest a nostris substentamentum.

Basileus cum, i. latino & uno, l, atq; eu. diphthongo scribitur: dicitur a nostris quasi basis λαου: idest substentamentum populi.

Basiliscus cū. i. latino utrobiq; & unico, l, atq; c, exili scribitur: dicit a nostris regulus, Nā diminutiuū ē eius quod diximus basileus, Quo sane noīe serpentis genus quoddā pessimum cognominat: q teste Plinio libro, viii, natu, histo, habitat in solitudinibus Aphricæ cū cādida ī capite macula: uelut quodam diademate adornatus: acutissimum habet caput: rubeos oculos: & colorē ad nigredinē uergentem, Est malum singulare in terris: de quo multa Lucanus: in nono: ubi hæc etiam ait,

Sibilaq; effundens cunctas terentia pestes.
Ante uenena nocens late sibi summouet omne,
Vulgus & in uacua regnat basilicus arena,

Bassarides cum duplicato, s, & .i. latino scribitur, ut apud antiq̄ssimū quēdā cōperi: dictæ sunt bacchæ mulsariæ: q̄ sane expositio præ cæteris: quas audiuerim placuit, Et cōformis uidet ei: qđ dixit Persius. Et raptum titulo caput ablatura supbo bassaris. Nam finxisse: uidetur poeta ille Agauē ablatura caput Pentheo: tanq̄ uitulo superbo & fastidienti sacra bacchi: licet alii ēt aliter finxerint.

Bastarnæ cū. t, exili scribit: populi erāt ultra Danubiū: qa Persæ philippi Macedoniæ regis filio solli citati trāsire flumen glacie constratū inextimabili equoꝝ agmine hoiumq; multitudine una īprouide ꝓcederet: enormitate ponderis & concussione pedū dissoluta flumis supficie oēs pene summersi sunt: paucis ī utraq; ripa testantibus, His cōterminī sunt rhoxolāi: unde in triumphalibus Titi Plautii apud Tybur scriptū habet: Regibus bastarnoꝝ & rhoxolanoꝝ filios hostibus ereptos remisit.

Bathani cū, th. aspirato scribit & deriuat a βαθυς: quod apud nos altū seu ꝓfundū dicit: populi sunt germanoꝝ: de qbus Lucanus: bathani truces quos ære recuruo Stridentes acuere rubæ.

Bartachus cū. ch, aspirato scribit: dicit a nostris rara. & fuit nomē sculptoris propriū: ut ostēdit Plinius libro trigesimo sexto.

Batrachomyomachia cum, t, simplici & .ch, aspirato utrobiq;: & cū .y, græco nisi in penultima: quæ cū, i, latino scribit: dicit ranaꝝ murumq; pugna, Nam cōponit ex βατραχοϛ idest ranaꝝ & μυων idest murum: & μαχια bellum.

Batyllus cum, th, aspirato &, y, græco atq; duplicato, l, scribit, Nā diminutiuum est a βαθυς: quod est altū seu ꝓfundum: fuit nomen adolescentis samii quē Anacreō poeta teius ardēter amauit, ut in dictiōe Anacreon uidimus fuit ioculator & saltator ut, Iuuenalis: Molli saltante bathyllo,

Batus cum unico, t, exili scribit: fuit teste Herodo, lib, historiaꝝ, iiii, filius Cyrni regis insulæ therāni Aristeus suo nomine dictus: sed Batus teste. Iustino circa finem lib, xiii, propter lingue obligationē cognominatus, Hic postea cyrenē urbē ædificauit in Libya: ut uidebimus in dictiōe Cyrene. Herodotus uero putat Batū dictum hoc est regem. qa sic ut ait lingua libyca, rex cognominatur.

Batius cū duplici, t, exili scribit fuit hoc noīe uocatur pastor qdam: qui ut fingit Theocritus cū iuuē cos oleas corrodētes fugare uoluisset: & paulo inconsiderātius per quēdā excurrisset collē parua spina in eius talū defixa fuit, Quare dolore percitus sociū: cui Corydon nomen erat acclamauit: ut sibi spinā euelleret: quā cum intētis oculis uix ille ꝓspiceret: ac summis unguibus elicuisset: his uerbis cū admiratiōe batto mōstrauit οσσιχονέρι τοτυτα και αλικοναν δρα δαμασθει: hoc é q̄ parua q dē spina tā robustū uiꝝ domat: melius id græce, sed sat sit sententiam explicasse, Nā per id pulchre nos admirabilis poeta annotauit, Robusta corpora ualidaq; uires habentia: q̄ paruo leuiq; ictu frāgerentur, Qua de re sapientissime Homerus nihil homine imbecillus nutrire terram asseruauit alter Battus fuit similiter pastor, Et ab Ouidio libro metamor, secundo transformatur in indicem idest lapidem: quo discernuntur gradus auri & argenti.

Bdellū cū, d, Post, b, & duplici, l, scribit atq; i. latino. est teste Pli, li, xii, natu, histo, arbor nigra: magnitudīe oleæ: folio uero & roboresimilis caprifici. Hæc ut ait in bactrianis nominatissima nascitur.

Bebrycia antepenultima cū, y, græco: & penultima cum, c, exili & .i. latino scribitur: regio est. quæ postea dicta fuit Bithyma a Birhyno rege: ut testis ē solinus, Et est proxima troadi in introitu ad pontū & inde bebricius, Virg, li, æneiq̄nto locutus debute ait, Qui se bebricia uenīens amici de gente serebat, Et Lucanus libro sexto. Pinguis bebrycio dissessit uomere sulcus.

Bebryacum cū, y, græco &, c, exili scribit: fuit teste Corne. Tacito uicus situs inter Veronā & Cremonam duabus romanis cladibus notus infaustusq; de quo meminit Iuue, ut uidebimus in dictiōe pathicus hodie uero dicitur labina.

Beliar cū unico, l, & .i. latīo scribit nomē ē dæmōis.

Belides cū unico, l, ab aliqbus a nōnullis uero græcoꝝ & latinoꝝ cū duplicato, l, & .i. latīo scribit: fuerūt q̄nq̄ginta ex diuersis uxoribus filiæ Danai filii: Beli: unde dcē sunt belides, Quas pr̄ Aegisthus cū parē filioꝝ nūeꝝ haberet: filiis suis in mr̄imoniū collocare uolebat. sed Danaus oraculi respōso exteritus: his ꝓrsus assentire nolebat, Nā respōderat Apollo danaū ip̄m manibus unius ex filiis Aegisthi: quē geneꝝ hēret occidendū ee: sed pene ad hæc matrimonia cōficienda coactus: filias in hunc modū subornauit: ut cū ad uiroꝝ thalamos acce derent: absconsos gladios secum deportarēt: & uiros suos ea prima nocte interficerent, Quos utiq; oēs excepta mīore natu hipmestra iterfecerūt: q̄ lino uiro suo miserta pepcit: A quo tractu tpis Da

naus ipse detrũcatus fuit:de q̃bus iuuena ī satyra. Credo pudicitiã meminit:quando dixit.Occurrẽt multæ tibi belides:& sic ip̃am pẽultimã corripit.

Bellona cũ duplicato.l.scribit dicebat dea belli: & martis soror:quã qdã.Palladẽ fuisse asserũt: cui ex proprio sanguine sacerdotes sacrificabãt: ut dixit Lactantius lib.primo institutionum. Quod Lucanus similiter libro primo tetigit cum ait:Tũ quos sectis bellona lacertis Sæua mouet ceciere deos Et Iuuena.in satyra Crispini Sed ut phanaticus æstro Percussus bellona tuo diuinat.Ante huius templũ ut dixit Festus Romæ collumella erat: quæ belli/ca dicebat.super quam hastã iacebant:cum bellũ ī dicebatur.Nam ab illa uocabulũ bellũ dictionum quidam putãt.Et dicitur bellum teste Seruio sup octauo æneidos:tempus oẽ: quo uel præparatur aliquid pugnæ necessariũ.uel quo pugna geritur prælium autem dicitur conflictus ipse bellorum.

Bellerophontes cũ duplicato.l.imediate subsequente.absq; diphthõgo.atq;.t.exili ī fine scribit hic teste Homero lib.iliados sexto: fuit Glauci regis Ephyre filius iclyto decore cõspicuus & uirrutis maxime.Sed adolescẽs Præto filio Abantis regno Ephyræ priuatus.ī uictoris regia iussu regis degebat.Cuius iclyta forma capta Sthenoboea Præti regis uxor:q̃ Homer.solus anteã uocat illũ de libidine requisiuit:pro cuius mercede regnũ cõiugis promitebat.Quod cum illa impetrare ab eo non posset:uerita ne regi eam ille criminaret:Præueniens Bellerophonte marito accusauit asserens eum sibi uim īferre uoluisse.At rex cum Bellerophontem diligeret:nec de illo suppliciũ:ipse sumere uelletiat Heuriem lyciorum regem & Sthenoboeæ patrẽ illũ transmisit cũ litteris idicãtibus uoluisse eum filiæ pudicitiam auferre.Qui cũ se de illo occulte uidicare uellet:diuersis eũ piculis ut chimæræ:& aliis uariis bellis obiecit:e q̃bus semp uictor & triũphator euadens:ultimo aduersum a amazones eius regnũ īfestãtes illũ misit:quas ille supatas ī suo termios redire coegit. Quãobrem Heuriestãtã Bellerophõtis uirtutẽ cõspiciẽs:non solũ ip̃m miseratus ẽ:sed Achimenẽ alteram filiam: & Sthenoboæ sororẽ cũ pte regni illi uxorẽ dedit. Quod postquã Stenoboea cognouit seipsam interemit. Quæ oia.Iuuen.tetigit in ea satyra:q̃ īcipit Omnibus in terris cum ait:Sed casto qd forma nocet:qd ꝓfuit immo Hippolyto graue propositum:quid Bellorophonti Erubuit nẽpe ceu fastidita repulsa Nec Sthenoboea minus q̃ crasso excãduit:& se cõcussere ambæ.Similiter Horati.in odis.Vt prœtũ mulier perfida credulum falsis impulerit Criminibus nimis casto Bellerophonti.

Berecyntus absq; aliqua aspiratione &.y. græco secundũ Seruium in nonum æneidos scribit:mõs ẽ & oppidũ Phrygiæ iuxta Sangarim fluuium: ubi magno cultu uenerabatur deorum mater: a quo frequẽter berecyntia ipsa uocata fuit.Et ut ait Seruius annotauerũt antiq differentiã iter hũc & mõtẽ Deli p detractionẽ aspirationis ab ultima.

Berecyntia cum.c.exili sequẽte.y.græco &.t. similiter nõ aspirato sequẽte.i.latino in penultima scribitur:cuius causam in præcedẽti dictiõe uidimus: fuit deum mater:sic a mõte Phrygiæ cognominata Oui.li.fa.iiii.Quod bene mutarit sedẽ berecyntia dixt:de q̃ late uidebimus ī dictione Cybele. At Cynthia cũ.th.aspirato scribit:quia a monte Deli sic quoq; cognominat:ut ī ea dictiõe uidebimus.

Bergomũ cũ.o.in penultima scribit: dictio est nec græca nec latina:sed barbara:opidũ est in Gallia cisalpina a gallis senonibus militibus Brẽni teste Polycrato condita quoꝝ lingua p id uocabulũ montana urbs designatur:unde bergomẽses ciues nuncupantur:Verum Pergamum cum.p.in initio & .a.in penultima scriptũ oppidũ fuit nobilissimũ in minori Asia regia Attali:& patria Gallieni. Vnde pergamẽ & nõ pergamenses dicti sunt ab hac ciuitate ob penuriã chartæ ab Attallo rege missa ẽ mẽbranaꝝ copia:quæ ab oppido pgamẽæ dicta sunt.

Berillus cũ.i.latino & duplicato.l. scribitur: genus est lapidis coloris pallidi & transpentis:de quo pocula fieri apud nobiles romanos ostendit Iuue. cũ ait in satyra.Si te ꝓpositi.Helia dũ crustas:& inæquales berillos:uel ob cælaturã: uel ob impositos lapides p̃ciosos.Nã byrrho ut multi gẽmas ad pocula transfert:ut idem poeta dixit.

Beronice cũ.i.latino &.e.exili scribit: fuit una Ptolomæi Philadelphi mater:cui a Philemone p̃fecto regis teste Pli.in.vii.natu histo.topathiũ importatũ fuit:quod illi mire placuit. Ex quo facta dein de fuit statua Arsinoæ Philadelphi uxori quattuor cubitoꝝ:& sacrata in delubro qd' aureũ cognominabat.Altera fuit eius Philadelphi filia:& soror Ptolomæi Euergetis:uxorq; Antiochi filii Seleuci primi.Aliã scribit memorãdã Iosephus filiã Herodis alterius Hero.regis iudeorum filii: & soror Agrippæ similiter iudeoꝝ regis:quã Titus Vespasiani filius teste Suetonio iucunde amauit: de qua Iuuenalis in satyra Credo pudicitiã tetigit cũ ait.

Grandia tollitur christalina maxima rursus.
Myrrhina:deide adamas notissimus:& beronices
In digito factus præciosior:hunc dedit olim

Barbarus in cestæ.i.Ptolomæus Dionysius Cleopatræ uxori suæ:qui deide ad Agrippam iudeorum regem deuolutus Beronicæ sorori datus fuit: unde pergit poeta.

Dedit hunc agrippa sorori:
Obseruãt ubi festa mero pede sabbata reges:
Et uetus ĩdulget senibus clæmẽtia portis. At eius rei historiam omnẽ late explicuit Iosephus de captiuitate iudaica libro Alia ponitur a Valerio de ultione.

Bessi cũ duplici.s.scribit:populi sunt:trachum teste Solino dextero latere Strymonẽ ĩcolentes usq; ad Mestũ amnẽ:qui Pãgæi radices circũfluit:de q̃bus Ouidius libro quarto de Tristibus ait.

Viuere q̃ miserũ est inter bessosq; getasq;
Illum qui populi semper in ore fuit.

Hos in quibusdam græcis codicibus bossos cum .o.& non cum.e.scriptos comperi.

Beta cũ.t.exili scribitur:nomẽ est secũde litteræ alphabeti græcorũ unde.Iuue.ī satyra plurima sunt fuscine ait:Hoc discũt oẽs ante alpha & beta puellæ.Vex & si hæc littera apud græcos uoce ipsius .u.nostri dũ cõsonãs est ꝓfert:tamen cũ apud nos

transferē:semp fere ī.b.nostrū cōmutamus. Non nūq̄ ēt & ī.u.cōsonās:ut βικιον uitia.& alia pauca Qui & oīa nomina litteraꝝ terminata in.a. cum .t.præcedenti habēt ipsum.t.exile.hoc est sine aspiratione significatum ut beta ita theta iota zita.

Bethys cū.e.absq̄ diphthōgo & .th.aspirato atq̄.y. græco scribitur:regio est Hispania:quæ a fluuio p illam decurrente nomen assumpsit.dicente Seneca in Medea.

Nomenq̄ terris qui dedit Bethys suis.
Hesperia pulsans maria lāguenti uado.Et fluuius ipse βηθυν:quod est profundum nomē assumpsit In hoc flumine lanas pulchro colore tingi ostēdit Martialis cum dixit.
Bethys oliuifera crinem redimite corona.
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis.
Quod etiam Iuuenalis tetigit cū ait in satyra Natali Coruine dies.
Præcipitare uolens etiam pulcherrima uestem
Atq̄ alias:quarum geminosī graminis ipsum
Infecit natura pecus:sed & egregius fons.
Viribus occultis & Bethycus adiuuat aer.

Bethsaida cum.th.aspirato sequēte.s.&.i.latino scribitur:urbs fuit in Syria.

Betulus cū.t.exili & unico.l.scribit.Hispaniæ ē fluuius:cuius aq̄ ad ferī tēperamēta dicit q̄ aptissima.

Bianor cum.i.latino scribit:fuit teste Homero libro undecīo iliados unus ex troianis principibus: qui cum Oileo auriga ab agamēnone in bello interemptus fuit:alius fuit Tyberini regis tusci.& Mātonis fatidicæ:quæ Mantuam construxit:de quo Virgilius in Mœri:Namq̄ sepulchū incipit apparere Bianoris.Et dicitur Bianor quasi βια:idest uiolētia:αρβαρ uir.Hic idē dictus fuerat prius Oenus ut uidebimus in dictione Manto.

Bias cum.i.latino scribitur.fuit perinensis philosophus ex asia patre Teutamo natus.Hunc Satyrus septem reliqs sapiētibus prætulit.idē teste Laertio uir fuit totus regius.& ciuiū suoꝝ princeps quos diu aduersus periculis tutatus est.Sed tandem capra semel patria:cum fugiētibus cūctis onustis sarcinulis præciosarum rerum suarum:& ipse īterrogaretur cur ex bonis suis solus nihil ferret? respondit oīa bona mea mecum porto.post hæc usq̄ ad īteritum suū defendēdo amicos aduocauit: Et cū iā decrepitus pro clientulo aduocasset: fessusq̄ caput in nepotis filiæ gremiū declinasset expirauit.

Byblesia prima cum.græco & penultima cum.i.latino scribitur:urbs fuit in Asia.

Bibliotheca cū.i.latino utrobiq̄ &.th.aspirato scribit:atq̄.e.exili dici:p̄t a nostris librorꝝ repositorꝝ .i.βιβλιων:quod est librorꝝ θηκη repositoriū.Et ut scribit Gellius.noctiū atticarꝝ sexto libros Athenis disciplinarꝝ liberaliū publice ad legēdū p̄bēdos prius posuisse dicit Pisistratus tyrānus Deiceps studiosus accuratiusq̄ ipī athenienses auxerunt. Sed oēm illā postea librorq̄ copiā Xerxes Athenarum potius urbe ip̄a p̄ter arcē incensa abstulit: asportauitq̄ in p̄sas.Hos porro lib.uniuersos multis post tpibus Seleucus rex:q Nicanor appellatus ē:referēdos Athenas curauit.Ingēs post numerus librorꝝ i Aegypto a Ptolomeis regibus uel cōqsitus:uel cōfesus est.Ad milia ferme uolumina septingēta: sed ea oīa bello priore Alexandrino dū diriperēt ea ciuitas non sponte neq̄ opa cōsulta: sed a militibus forte auxiliaris īcensa sunt.Nec id p̄tereūdū uidet qd' Pli.circa initiū.xxxv.libri natura.hist. nouiciū dixi inuentū.Siqdē non ea auro argentoue:aut certe ex ære in bibliothecis imagines dicatæ fuerunt illis scilicet:quoꝝ immortales aiæ in locis iisdē loquunt.Quinimmo ēt & quæ non sunt fingūtur: sicut in Home.euenit.Quo maius ut equidem arbitror:nullū est fœlicitatis specimē:q̄ semp omnes scire & cupe q̄lis fuerit aliqs.Et subdit Asinii Pollionis Romæ iuētū:q primus bibliothecā dicādo īgenia hoīum reipu.facit.An priores cœpint Alexandriæ & Pergami:q bibliothecas magno certamine īstituere nō facile dixerim.Imaginum amore flagrasse quosdā testes sunt:& Atticus Cicerōis edito de ea re ī sua senectute uolumine.Et.M.Varro benignissimo īuento inserēs ī uoluminibus nō tantum septingētoꝝ illustrium nomina:sed & ali quorum imagines non passus interire figuras.

Bibliopola cū.i.latīo utrobiq̄ scribitur:dicit a nīis librarius.Nā cōponit ex βιβλοσ:qui est liber: & πολο uendo:cum ille sit qui libros uenditat.Martia.in ultimo.Et faciet bibliopola triphon.Verum ut exantiquorum dictis annotare ualuimus: liber duo significat:ip̄m opus totū: & certā opis partē. Vnde ait Vlpianus:Si cui centū libri ligati: cētum uolumina ei dabimus:nō cētū quæ qs īgenio suo meritus sit:quæ ad libri scripturā sufficerēt:utputa cū haberet Homerū totū in uno uolumine non quadragintaocto libros cōputamus: sed hoc unū Hom.uolumē pro libro accipiendū est.Sic nostro iudicio consueuere.Cicero: sic Gellius: & alii fere oēs.Nōnulli uero putāt melius dici totū opus codicē & certā opis partē librū:ita ut Virg. æneis nō liber sit:sed duodecim libri:Georgica nō sit idē liber:sed libri quattuor.Bucolica unus liber dicat: sitq̄ idē unū uolumē.Georgica quattuor uolumina:æneis duodeci.Oui.Sūt mihi mutate terq̄nq̄ uolumina formæ.Alii uero totū opus librum uocant:& opis partē uolumē:ut Pli.de libris sui auūculi loquens ait:libros tres in sex uolumina ꝓpter amplitudinē diuisit.Volumen uero uel a uolo dictū ē eo q̄ in libris uoluntas apparet:uel quod magis sequærer a uoluo:eo q̄ uolui apud antiquos cō sueuerit:ut duo Cæsaris anticatiōes.Simili modo hebræi legē suā uoluere:& græci missam hoc tpe cōsueuerūt.Sic antiqui romani qui in libris arborum:idest corticibus scribebāt:ut eos libros commodius ferēt cū uolebāt:unde forte uolumina appellauerūt.Nāq̄ adhuc durat uerbum euoluere libros:p eo q̄d ē apire libros lectitādi gra q̄si rē cōuolutā explicare.Quēadmodū euelare ē rē uelatā detegere.Nisi dicimus euolui libros pp numerū paginarū.Accipit aūt nūc euoluere libros siue auctores:pro eo quod est lectitare.

Bio uel ut alii more græco scribūt Bion cū.i.latino sequēte.o.scribit:fuit genere boristēytes.Quibus āt fuerit parētibus:& q̄bus ex rebus ad philosophiam se trāstulerit:ipemet enarrauit:ī epistola ad antigonū sic dicēs:Pater meus liberatus fuit cubito

ſe tergẽs. Significabat ãt illũ ſucidiã: & laridũ uẽdere: boryſtẽites genere hẽs nõ faciẽ. ſed in facie ſcriptura idiciũ acerbiſſimi domini. Mater ãt quã huiuſmodi ducere potuit. Deinde pater neſcio qd in rẽ publicanoꝝ cõmitẽs cũ tota domo uenũdatus ẽ: me adoleſcẽtulũ haud ignauũ uel ĩgratũ orator qdã emit: Is moriẽs mihi oia reliqt. Ego tabulas ipſius exurẽs cũctaſq; diſcidẽs Athenas cõceſſi: ibiq; philoſophatus ſum. Fuit hic Bio ĩgẽio uerſatili: ut dixit Laert. & ſophiſta callidus. Fuit auditor cratis & Theodori athei: qn & Theophraſti: ut dixit Eratoſthenes primus Bio philoſophiam uario oſonis flore ueſtiuit. Hic Alcibiadẽ culpãs dicebat illũ dũ eẽt adoleſcẽs uiros abuxoribus: dũ eẽt iuuẽis uxores a uiris abduxiſſe: Fuere teſte Laertio Biões decẽ: Primus pherecydi Syro cõtẽporãeus fuit. Secũdus rethor ſyracuſanus: q ĩ arte rhetorica ſcripſit. Tertius hic ipſe. Quartus q attice multa cõſcripſit & ionice q primus oſtẽdit regiões q̃ſdam eſſe, ubi ſex mẽſiũ eſſet nox: & totidẽ dies. Quintus ſolenſis q ſcripſit æthiopica. Sextus rhetoricus: cuius ſeruntur nouem libri muſarum inſcripti. Septimus lyricus poeta: Octauus mileſio ſculptor. Nous poeta tragicus. Decius ſculptor clazõenius ſiue chius.

Biothanatus prima cũ .i. latio. ante penultima cum th. aſpriato & ultima cum .t. ſimplici ſcribit: dicit ille qui p uiolentiã mortuus ẽ: hoc eſt βια. uiolẽtia: θανατος mors. Nã ut ãtiq gẽtiliũ theologi aſſerebant Biothanatoꝝ aĩe i originẽ ſuam nõ recipiebãtur: niſi uagãtes legitimũ tps fati cõpleuerit qd̃ poetæ ad ſepulturam tranſferunt: ut Centum errant annos. Vnde occiſura ſeipſam ante tps Dido dicebat ad Aeneam: Oĩbus umbra locis adero: dãbis improbe pœnas: Scilicet mihi uaganti.

Byria pria cũ .y. græco: & pẽultima cũ .i. latino ſcribitur: apud græcos uero additur .s. in fine. & dicit βυριας. Sane ex noſtris nonnulli duplicãt .r. quod ſine ratione factum eſt.

Byrro cũ .y. græco & duplicato .r. atq; ſecundo aſpirato ſcribit & dicitur quaſi pyrrus: hoc eſt ruffus. Qui & pro nomine ꝓprio a Iuuenale ponitur.

Byrſa cũ .y. græco ſcribitur: uocabulũ ẽ ryriũ: quod aꝑuos coriũ uel tergus ĩdicat a quo Carthago eo noie prius cognominata fuit: qa ꝓ illa ædificanda tantũ loci Dido emerat a rege Hiarba: q̃ntum corio tauri tegi poſſet dicente Vir. lib. æneidos prio.

Mercariq; ſolum facti de nomine Byrſam.
Taurino quantum poſſent circundare tergo.

Biſalte cum .i. latino & .t. exili ſcribitur: populi ſunt ſcythici: de quibus Vir. lib. geor. iii. meminit cum ait: Biſaltæ quo more ſolent acerq; Gelonus: Cũ fugit in Rhodopen: aut indeſerta getarum.

Byſſus cũ .y. græco & duplicato .ſ. ſcribitur. genus ẽ lini ſubtiliſſimi. & eſt aliud ꝓcioſius linum: quod durat in igne: & eſt teſte Plinio libro .xiiii. pondere auri olim permutabatur.

Biſtonũ cũ .i. latino utrobiq; & .t. exili ſcribitur ſtagnũ ẽ in Thracia Abderæ urbi ꝓpinquũ: ĩ quo teſte Herodoto lib. hiſt. vii. duo flumina cadũt: Stranus & Compſantus: quo & ipa Tracia ut quidam uolũt dicta ẽ Biſtonia: & nonnunq̃ Biſtonis cũ .i. latino ẽt in ultima: ut Ouid. lib. epiſtolaꝝ heroidũ Et tutta a bello biſtonis ora fuit: ideſt Thracia: & Thraces teſte ſolio biſtões. At uero Lactãtius grãmaticus ſuper ſecundum thebaidos: & ſtagnum & prouinciã & Biſtone rege cognominatã uoluit.

Bitias cũ .i. latino utrobiq; & .t. exili ſcribit: nomẽ ẽ uiri: quẽ teſte Seruio Liuius dixit fuiſſe ꝓfectum claſſis punicæ. quã ſcilicet Dido Carthaginẽ uſq; pduxit: de quo Vir. in prio: Tũ Biciæ dedit ĩcrepitans. At in nono de alio locutus eſt cum ait. Pandarus & Bitias ideo Alcanore creti.

Bithynia pria cũ .i. latino. ſeq̃ns cũ .th. aſpirato & .y. græco. penultima cũ .i. latino ſcribit: licet Parmenides latius qdam grãmaticus: & q nõnunq̃ codicẽ græcũ uidit. aliter ſomniet: ꝓuincia eſt minoris Aſiæ auerſa Thraciæ: & proxia troadi ad introitũ ponti prius Bebrytia dcã fuit poſtea Mygdonia. & ultio a Bythio rege Bithynia cognominata eſt: Hæc teſte Solino diues ẽ urbiũ: & opulẽta rerum a fontibus Sãgari fluminis proprios prioſq; fines habet. Eadem teſte Seruio Phrygia magna fuit: in cuius agro ut idem Solinus refert Libyſſa locus ẽ: Nicomediæ proximus: ſepulchro Hãnibalis inſignitus. Eſt ẽt in eãdẽ Hylas fluuius: & Pruſa urbs.

Biton cũ .i. latio & .t. exili ſcribitur: fuit frater Cleobis: qui duo matrem Argiam in iunonis templũ curru traxerũt: ut late oſtẽdit Herodotus libro hiſtoriaꝝ primo: & a noſtris Cicero: Seruius: Valerius de pietate erga parentes: & alii nonnulli.

Bitur cum .i. latino & .t. exili ſcribitur a græcis: populi ſunt Galliæ.

Byzãtiũ prima cum .y. græco ſequẽte .z. cõſonante: penultima cum .t. exili & .i. latino ſcribitur: urbs ẽ Thraciæ maritima a Pauſania ſpartãoꝝ rege prius condita: ut teſtatur Iuſtinus libro ſuo epitomatis nono. Nũc uero Cõſtãtinopolis a Cõſtãtino ĩperatore: qui eam adauxit & exornauit uocatur.

Blacterare cũ .ct. exilibus ſcribit uocabulũ ẽ a græca dictione deductum. q dicit βλαξ huius βλακος a noſtris uero iactãs ſeu iactator dr: ideo blacterat ẽ ſtulte & ꝓcupide loq. Nam huiuſmodi hoĩes in uerba ꝓiectos nr̃i ueteres teſte Gellio locuteleios & blacterones & linguaces dixerũt: qui etiã a græcis κατα γλωσσοι appellant. Vnde Homerus unum exoĩbus Therſitẽ αμετροεπη: & ακριτομυθον appellabat. Verba illius multa ακροσμα ſtripẽtium ſine modo gracchulorum ſimilia eſſe dixit Sane ĩ libello de philomena: qui Ouidii a nonnullis iſcribit: habetur arietem blacterare cum ait Blacterat hinc aries: & pia balat ouis. Feſtus uero dixit camelos blacterare cum uoces edunt.

Bocchus cũ duplicato .c. & ſecũdo aſpirato a græcis ſcribit: fuit Mauritãiæ & Getuliæ rex Hic geneꝝ ſuũ Iugurthã catenis ligatũ .L. Syllæ Narii q̃ſtoꝝ tradidit. ut plene oſtẽdit Saluſtius in iugurthino.

Bœbeis prima cũ .œ. diphthongo: penultima abſq; diphthõgo & ultima cũ .i. latino ſcribit fuit: teſte Porphyrio ĩ ſecũdũ iliados Hõe. palus Theſſaliæ.

Boetia cũ .œ. diuiſis ſyllabis & .t. exili atq; .i. latio ſcribitur: regio eſt Eruopæ in cõfino atheniẽſi a boue quam in domitiã Cadmus Agenoris filius ibi cõperiẽs immolauit ſic quoq; cognmĩata fuit. Hãc ſub attica regiõe cõpræhẽdi nõnulli uolũt. Quin

& olim ſub Macedoniæ noīe nonnulli deueniſſe referunt. Hæc eadem ut ex qbuſdam Home. gloſulis accæpi. Aonia prius ab aonis ibidē habitātibus uocata fuit. Nouiter uero quōiā ab uuādalis ex Aphrica pulſis occupata fuit. Vuādalia dicta fuit.

Bootres cum .oo. diuiſis ſyllabis: & duplici .o. & .t. exili ſcribitur: hic ē q & arctophylas a plurimis cognominat: quē arcadē Caliſtonis filiū fuiſſe dicūt ſed Aratus ideo Bootem illum dixit: quia arcton quæ plauſtrum dicta fuit: agitare uidetur.

Bœotix cū .œ. diphthōgo & .i. latio ſeqnte .x. cōſonāte ſcribit: fuit qdē cibroꝝ rex a Mario debellatus.

Bombyx cū .y. græco ſcribit: uermis eſt: quo apud æthiopes indos: & ſeres naſcitur ſericum: quod ēt bombix uocatur: intra qd' ut qdam ferunt icluſus uermis emoritur: ex quo in terrato itez ꝓduci bōbicem dicitur: a quo panniculus rubedine ifectus: & aptus mulierum genas inficere bombicinus uocatur: penultima ſcilicet correpta Iuuenalis in ſatyra Credo pudicitiam inquit. Ēt panniculus bombicynus urit: ideſt ſericeus. Ponitur etiam bombix a Theocritum proprium nomen fœminæ.

Bomichar cum .i. latino & .ch. aſpirato ſcribitur: fuit Hamilcharis filius: & in medio Carthaginis foro patibulo ſuſpenſus.

Bolis cū unico .l. & .i. latio ſcribit: dici poteſt latie a ſimilitudine magis quā a iacēdo iaculū: ad cuius ſimilitudinē faces quædam igneæ bolides uocabantur. Vnde Plinius libro ſecūdo genera earum lampades uocant: plane faces alterum bolidas, quale mutinenſibus malum uiſum eſt diſtāt q faces ueſtigia lōga Faciūt priore ardente parte: bolis uero perpetua ardens in longiora trahit limitem.

Boreas cū unico .r. a noſtris: & .e. abſq diphthongo ſcribit: eo ꝙ prima a latinis poetis ſemper breuis ponit. Ouid. lib. metamorphoſeos prio: Horrifer ī uaſit boreas: contraria tellus. Virgi. libro georgicorum primo: At boreæ de parte trucis. Apud græcos uero cōiter cū duplici .r. ſcribit ut βορρας: qd' illoꝝ poetæ nō ſemp obſeruauere: ſed more nr̄o cum unico .r. ſcribentes breuē protulerūt. Orpheus in argonautica: πουτου υωερβροην μερεοπτες Aliquādo uero a βορειας huius βορειαδος declinat: ut idem νερτε δυποιρος κοιςι βοριαδος αντιον αρκου. Et dr̄ a nr̄is aqlo. Hunc illū qdam eſſe putāt q Home. ατρηγενέτης: hoc eſt æthere genitus appellatur. Nam ab æthereo axe deſcendere ēt a nr̄is poetis dr̄. ut Ouid. li. de triſtibus. Quantus ab æthereo ꝓſonat axe fragor: Qua de re a quibuſdam ēt απακτιας. hoc eſt ſeptemtrionarius appellatur. Nec niſi quattuor principales uentos nominauit Homerus quos a Seneca in agamemnone tempeſtatem deſcribens: quam paſſus fuerat Agamemnon: pulcherrime uno uerſu cōcluſit dicens. Rapiuntq pelagus ifimo euerſum ſolo. Aduerſus euro zephyrus: & boreæ notus. Ouid. uero li. i. de triſtibus quattuor uerſibus hos eoſdē uentos cum locis ſuis: unde perflant recoligens ait.

Nam modo purpureo uires capit eurus abortu.
Nunc zephyrus ſero ueſpere miſſus adeſt.
Nunc gelidus ſicca boreas bacchatur ab arcto.
Nunc motus aduerſa prælia fronte gerit.

Boryſthenes cū .y. græco & .t. abſq aſpiratione ſcribit ſed ut apud antiqores nr̄os diligētiſſime annotaui. illud .y. græcū in .u. noſtrū cōuerti cōſueuerat Vnde ēt in triūphalibus. T. Plautii apud tibur ſcriptū cōperi. VLTRA BORVS TENENT. cū .u. noſtro & nō .y. græco: ut pulcherrime litteræ indicant. & eſt teſte Hero. li. hiſto. iiii. fluuius ſcythaꝝ magnus. & ab hiſtro quartus memoria dignus: ita ut ſecūdus ſit Tyres: tertius Hyſpanis: & hic q̄rtus. & ut idē auctor ſubdit: ſi ī ſe cōſideret: qa ī illū nulli alii defluunt fluuii pricipaliſſimus oium fluuioꝝ: excepto Nilo uī. cū purus & ſimplex abſq aliog admixtiōe deſcendat. Nec illius eodē Hero. teſte: ut neq Nili initium deſignatur. Hic cum gētes ſui nois: & lætiſſima pabula nauigabilis ſemp alluerit: in euxinum deſcendit pontum.

Bos cū ſimplici .o. hoc ē abſq diphtōgo ſcriptū. ēt græcū uocabulū eſt. Nam ut comperi ab Ariſtarcho grammatico antiquiſſimo in qbuſdam gloſulis ī Homeꝝ deſcendit a uerbo: βο: quod apud illos ſignificat alo ſeu ueſcor: cuius futurum facit βοσω: a quo bos formari per ablationem .ω. magni dixit Addit & aliud cū ī fœminio profertur: boū cōgregationē deſignare. Sane apud noſtros in noīatiuo ac uocatiuo ſingulari: datiuoq & ablatiuo plurali & primā producit: in reliqs uero caſibus corripit: & a boue reboo uerbū deducitur: quod græcum eē dixit Seruius ſuper georgi. iiii. Nam apud latios ut ait nullum uerbum ē: quod ante .o. finalem .o. habeat: excepto ichoo: quod tamen maiores aliter ſcribebant: ſcilicet auferētes aſpirationē .a. c. & duabus uocalibus interponentes dicenteſq icoho: Ita ut tria tantummodo haberent nomina: in quibus .c. litteram ſequæbatur aſpiratio: Sepulchrum orchus: & pulcher: ex quibus ut ait pulcher tantum hodie aſpirationem recæpit.

Boſphorus cū .ph. aſpirato ſcribi debet: ut Oēophorus: Criſtophorus: & ſimiles quæ cō græce dictiones ſint: & a uerbo φορο: quod ē nos cū .f. fero dicimus compoſitæ: cū .ph. ſcribi debēt. Et dicit a trāſitu bouis uel anguſtis meatibus boū puis: ut uidebimus in dictiōe oceanus. Et ſunt Boſphori duo nominatiſſimi. Vnus qui thracius dicitur prope Bizātiū: ſiue iā Conſtantinopolim: quē teſte Herodoto facto ex nauibus pōte Darius uel ſcithas ꝓficiſcēs: cū exercitu ptranſiuit. Cuius rei erectā colūnam litteris annotatam monumentum reliquit. Alter uero Boſphorus in introitu paludis Mæotidos habetur: qui cimmericus dicitur: & de quo Ouidius libro triſtium. iii. locutus eſt cum ait.

Boſphorus & Tanais ſuperat: ſcithiæ paludes:
Vixq ſatis noui nomina pauca loci.

Bothrus cum .t. exili ſcribitur: ſed ubi nos .u. illi .y. græcum habēt: dici poteſt a noſtris racemus. Virgilius libro georgicorum ſecundo.

Et turpes auſbus prædam fert una racemos:

Brabaſthenes cum .th. aſpirato ſcribitur: pōitur ab omnibus mons: quem Liuius libro quarto de bello macedonico decem milibus paſſuum a Lacedæmonia propinquum dixit.

Brachæ cū .ch. aſpirato ſcribitr: & a βραχυ quod eſt breue deducitur: quaſi breuia ſint quædam pu

dendoꝝ ſubligacula:ut Iuuena. Mittent brachæ. Quidam uero putant geminãdũ.c. ac ſcribẽdum brachæ:cum prima ultra naturam ſui primitiui apud nos lõga ſit. Nam βραχυ apud noſtros primam breuem obtiuit:ut patet in tribarcho: cuius penultima breuis ponit. Sed cũ apud græcos duplex illam ſequatur:neceſſario longa ẽ. Ego uero magis puto abſq; geminatione ſcribendum. Nec penultimam primitiui apud approbatos auctores noſtros breuem poni.

Brachycatalecton ſola ſecunda aſpirat.& cũ.y.græco ſcribitur dici poetæ a noſtris breuis termiatio. uel breuiter terminatum. Nam ex βραχῦ: quod eſt breue cõponit: & καταλήγω: qđ eſt termino unde catalectũ terminatũ. Vnde uerſus ille: cui deſunt i fine ſyllabæ: brachicatalectos cognominat.

Brachium cum.ch.aſpirato &.i.latio ab oĩbus græcis ſcribitur:quod ſi a βραχυ:qđ eſt breue: ut dixit Feſtus deduceret:eo q; ab humeris breue traha tur:cum.y.græco ſcribendũ uideret niſi dicamus .y.græcum in.u.noſtrum conuerſum eſſe:& ante ſe.i.latinum ſuſcæpiſſe.

Brachyologia cũ.ch.aſpirato ſequẽte.y.græco ſcribitur dr.a noſtris breuiloquium. Nam ex βραχυ: quod eſt breue componitur: & λογια locutione. uel λογος locutio.

Brachtea cũ.ch.aſpirato &.t.exili ſcribit:tenuis ẽ lamina:& ſua ſponte plicabilis. Nam βραχῦ deducitur qđ non minus tenue q̃ breue deſignat. At uero lamina quid craſſius ẽ.& ex qua armatura cõſticitur qua incenſa olim hoſtes torquæbant nec compreſſa aut agitata crepitat:ut brachtea p̃ tenuitate. Virg.lib.æneid.vi.

Talis erat ſpecies auri frondentis opaca.
Ilice:ſic leni crepitabant brachtea uento.

Nam lanimã tã ferream æream plumbeiam ſtanea am:q̃ auream argentem electream orichalceam dicimus Brachtea uero potius ex his poſterioribus: & inde brachteola diminutiuum deducitur.ut Iuuena.in ſatyra Exemplo quodcunq; malo inquit: Brachteolam de caſtore ducas.

Brachteola cum.ch.aſpirato &.t.exili ſcribitur: diminutionum eſt deductum a brachtea ut in præcedenti dictione uidimus.

Brachmãe cũ.ch.aſpirato ſcribit:populi ſunt ĩdoꝝ:

Braſiadas cum.i.latino ſcribitur:fuit uiri athenienſis proprium nomen:

Brepium cũ.i.latino ſcribitur:promõtoriũ ẽ Achaiæ teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ.

Briareus cũ.i.latino ſcribitur:fuit Titani & Terre filius:deoꝝ cõtẽptor:& maxie iouis:ut noſtri poetæ deſcribunt:quamq̃ aliter in iliade dicat Homerus: Heſiodus uero in theogõia ipſum cæli & terræ ſiliũ dixit:fratrẽq; Cotti & Gygis. Quoꝝ ſingulũ centum manus habere dixit.& capita quinquagita iuxta quod dixit Hora.in'odis: Nec ſi reſurgat centimanus Gyges Home.uero dixit Solem ipm centimanum eſſe.

Bryax cũ.y.græco ſcribit:dici p̃t latie ſulcus: & fuit nomen optimi ſcalptoris:de quo uidebimus i dictiõe mauſolus. Et cũ aliq̃do apd noſtros legeri ĩgntũo decliatũ bryſiadis puto ẽt briaſis dici poſſe.

Briſeis prima cũ.i.latino ab oĩbus græcis ſcribit: & ultia ſimiliter. Sed de prima an cũ.y.græco uel.i. latio ſcribi debeat:dubiũ facit Ouĩ auctoritas q̃ li. ii.de remediis ĩtroducit Attridẽ conſonãtem ſede bryſeide:quã poſtq̃ ex reſponſo Calchantis & ope Achillis Chryſeida patri reſtituit ĩ ſolatium rapti amoris ab Achille auferri iuſſit. Vnde apud Ouĩ. Atrides ait. Et ſi brima ſinat littera nomẽ idẽ q̃ſi dicere uelit q; ubi ẽ.b.ſi ponat.c. idẽ cũ Chryſeide nomen erit. Sed cũ Chryſeis oĩno cũ.y.græco ſcribatur:ſequi uidetur q; briſeis ſimili mõ ſcribenda ſit. Sed non ĩtellexit Ouĩ niſi in litterarũ numero. & ſono uocis. Nã alias cum ĩ Chryſeide ſit aſpiratio:& in briſeide eſſet:quod fieri non põt. Et fuit briſeis puella phrygia ex Lirneſſo ciuitate: ut in ea dictione uidebimus.

Bryſea cũ.y.græco &.e.abſq; diphtgõgo ſcribit: licet apud græcos ante ultimã ei diphthõgus habeatur:Ciuitas fuit Lacõiæ:ut dixit Porphyrius ĩ ſecũ dũ Iliados Homeri librum:cuius cũ ait gentile eſt briſeates. In hac eodẽ teſte bacchus præcipue colebatur:unde bryſeum dictum illum puto.

Bryſeus cũ.y.græco &.e.abſq; diphthõgo ſcribit: unum eſt ex cognominibus bacchi: dictum uel a briſea urbe:ĩ qua præcipue colebatur:ut uidimus in dictione præcedenti:uel ut quidam uolũt a uoce bacchantium:unde & βρυγμοσ ſtridorẽ apud nos deſignat.

Britãnia cũ.i.latio utrobiq; atq;.t.exili atq; duplicato.n.ſcribit:græci uero loco.i.ponẽtes.e.ac duplicãtes.t.brittãniã dicunt: qđ ĩ geminatione ipſius .t.nonnulli ex antiqs noſtris in proſa obſeruauere: unde ĩ triũphalibus. T. Plautii apud Tibur ſcriptũ habetur:Et comiti Claudii Cæſaris in brittannia duplici.t.& duplicato.n. Sed cũ prĩa breuis a poetis noſtris ponatur.cũ unico.t.iam ſcribenda uidetur:inſula eſt teſte Plinio lib.iiii.naturalis hiſtoriæ inter ſeptentrionẽ & occidentem ſita hoc eſt ab oĩ continente diuiſa. Nã a Germania:quæ ſeptentione eſt incipiens:iuxta Galliã & Hiſpaniam uerſus occidentẽ protenditur. Ideo ait Solinus. Finis erat orbis ora Gallici littoris:niſi britãnia inſula nomẽ pœne orbis alterius mereretur. Vnde ait Virgi. Et pœnitus toto diuiſos orbe britannos: Hæc quoq; Albina dicta prius fuit a quibuſdam alpis montibus:quĩ ad eã nauigãtibus prĩo apparent. Et ut nõ nulli ferũt a britone quadã rege britãnia poſtea appellata fuit. Porrigiturq; in Longum teſte Solino octingẽtis:& amplius milibus paſſuũ. Metiturq; uſq; ad calidõicũ angulum:ad quẽ appulſum Vlyxem ara:græcis litteris iſcriptum uotum manifeſtant. In hac tpe ſolſtitii æſtiui:hoc ẽ cũ ſol ĩtrat cãcrũ fiũt dies longiores q̃ ĩ Italia & noctes breuiores:& hoc tanto magis:quanto ad ſeptentionẽ ipſa plurimum porrigitur. Nã teſte Pli.lib.hiſto.natu. ſecundo:in Italia dies longiſſimus continet horas .xv. In britannia uero.xvii.ita ut breuiſſima nox noſtra nouẽ reſoluat horarum: & illorum ſeptẽ. Quare ait Iuuena.in ſecũda ſatyra: Et minima cõtentos nocte britannos.

Brixia cum.i.latio utrobiq; &.x. cõſonante ſcribit urbs eſt Galliæ ciſalpinæ a germanis tráſeuntibus

ad Italiã duce Ciconio cõdita:ut teſtaſ Liuius li.v. ab urbe quoꝙ lingua apud nos ſpeculã deſignat.

Bromius cũ.i.latio ſcribiſ:unũ eſt ex noibus Bacchi dictũ a βρομο:qđ ẽ cõſumo:eo q ut aiũt uinũ tẽperate ſumptũ oẽs ſupfluuitates cõſumit.& digeſtionẽ adiuuat:Intẽperate uero hũiditatẽ bonã deſiccat:& neruoꝙ hebetat uires:ſicꝙ tremulẽtos & effœctos igurgitatores redit. Alii βρωντη: qđ eſt tonitruum dictum uolunt: quia cum tonitru aduenïente ioue mater eſt illum aborſa.

Bronchus cũ.ch.aſpirato ſcribiſ: a noſtris dicitur guttur:& nonnunquam gutturis paſſio: quæ ex reumate deſcendit.

Brongus cũ.g.in.finali ſcribitur:fluuius eſt de quo uidimus in dictione anger.

Brontes cũ.t.exili ſcribitur:fuit unus ex ciclopibus miniſtris Vulcani:qui apud noſtros interprætari poteſt tõitrus.Nã βρωντη græce idem quod latine tonitru dicimus.Alter uero dictus fuit: Steropes:q apud noſtros interprætatur fulgur.Nã græce αςραπη latine fulgur dicitur.alius ãt Pyracmõ uocatur:quaſi ignita incus.Nam pyr quoꝙ ignis ẽ:& ακμον incus.Vnde Virgilius libro æneidos octauo:Bronteſque Steronpeſque:& nudus membra pyracmon.

Bruchus cum .ch.aſpirato ſcribitur: & a βρωχω: pro eſt rodo deducitur.

Bruma cum unico.m.ſcribitur:dicitur quaſi βραχῦ:ideſt breuis:υμορ dies.

Bruſa eũ unico.s.ſcribitur:ſed ubi nos cum.b.græci cum.p.ſcribitur:eſt urbs in Bithynia ab Hannibale teſte Plinio libro qnto naturalis hiſtoriæ ſub monte Olympo condita.

Bulchar cũ.ch.aſpirato ſcribiſ:fuit Siphacis Numidiæ regis præfectus:qui Maſaniſſam hoſtiliter p ſecutus eſt.

Buccentaurus cũ.c.&.t.ſimplicibus ſcribitur dictio eſt cõpoſita ex uoce bu:quæ magnũ qddam denũciat:& cẽtaurus:ut late uidebĩus ĩ dictiõe bulima.

Bubulcus cũ.c.ſimplici ſcribitur:& diciſ quaſi bubus cultor.Nam is teſte Paulo iuriſcõſulto de fundo inſtructo dicitur:ſiue qui bobus arat:ſiue q boues fundi aratorias paſcit.

Bucolicus abſqꝙ aliq̃ aſpiratione & unico.l. ſequente.i.latino ſcribiſ:dr a noſtris armẽtarius: ut Vir. libro georgicoꝝ.iii.Armẽtarius afer agit. Vnde teſte Donato ſup Virgilium:qui expoſitores Theocriti ſecutus ẽ:tria ſunt paſtoꝝ genera:q̃ dignitatẽ aliquam ĩ buccolicis habẽt.Minimi ſunt αιπολοι qui a noſtris caprarii dicũtur. paulo honoratiores ſunt ποιμενικοι:q apud nos ouiliones dicunt.Honeſtiſſimi ãt & maximi βοικολικοι dicunt q a noſtris armẽtarii appellãtur.A quibus tanq̃ ab excellentiſſimo paſtorum gradu:primũ ſuũ carmẽ Virgi.bucolicum appellauit:& teſte Macrobio ex affectu:quẽ ad linguã græcã habebat Virgi.græco magis uocabulo q̃ latino opera inſcripſit.Quod ſane carmen qualiter compertum fuerit uidebimus in dictione Daphnis.

Bucolion cũ unico.c.exili &.i.latio ſcribiſ:fuit maximus filioꝝ Laomedontis:dicẽte Home.li. ſexto ilia.βουκολιον Δηυτιοσ αγλαου Λαομεδοντ/ τοσ πρὶν Βυτατοσ. Hic teſte eodẽ Homero cũ oues paſceret:ex nympha noïe Abarbarea furtim filios procreauit Aeſapũ & Pædaſũ: quos Eurialus in bello troiano occidit.

Buccina cum duplicato.c. &.i.latino ſcribiſ a græco uocabulo deduciſ: Βουκκανις ηριον quod inſtrumẽtũ eſt:ſic quoꝙ aſonii ſimilitudine uocitatũ:quod ſane ſignũ datur ĩ hoſtes ad ſollicitudinẽ & pugnẽ Vir.lib.viii.æneï.Qua buccina ſignũ Dira dedit. Et li.xi.Bello dat ſignũ rauca cruentum buccina.Tuba uero ad plium cõcitabantur: ut At tuba terribilem ſonitũ procul ære canoro ĩcrepit. Huius ſonitus clangor ut Clangor ue tubarũ Buccinæ uero buccinum.

Bucephalus cum.c.exili &.e.abſqꝙ diphthongo ſcribitur:fuit equi Alexandri magni nomẽ: ſic quoꝙ cognominatus ob ſimilitudinẽ:quã in capite bubali detinebat.Vnde cõponiſ ex κεφαλη:qđ eſt caput: & βους bos:in cuius honorẽ Alexander bucephalã conſtruxit in India:ubi equus mortuus ẽ.

Bupini cum.i.latino ſcribitur:populi ſunt teſte Herodoto li.hiſt.iiii.ultra ſauromatas pinguẽ ſane:& omni ſiluarum genere opimã terra incolentes.At uero budĩ populi ſunt medorum.

Bulima cũ.i.latino ſcribiſ:dici põt quaſi magna fames:Nã cõponitur & bu uoce: q̃ cum admiratiõe apud antiquos noſtros magnũ quid indicabat: & λειμη fames.Vnde Varro in libris:quos de re ruſtica ſcripſit:a magnitudine ingt bouum:q in Italia erant cõſuetudinẽ factã fuiſſe:ut p̃poſita hac uoce bu magnũ quiddã ſemp denunciaret: inde dici bulimã magnã famem: & bupædes grandes pueros ſcilicet cũ.æ.diphthongo in penultima. Nam cũ.e.ſine diphthõgo ſignificat magnos pedes:& ſimiliter unã bumaminam:quã græci Βουμαδον uocant.Virg.lib.geor.ſecũdo: Et tumidis bumaſthe racemis:Et talia is ſimilia:quæ ſemp ad magnitudinis rationẽ pertinent: per quem modũ & bucentaurũ dicta putamus nauem quandam magnam:quæ cẽtauri ſigno annotabatur.Quod Virgilius elegãtiſſime illo uerſu expreſſit cum ait: Cẽtauro in uehitur magna.

Bumaſthos cũ.th.aſpirato ſcribiſ:dicitur a noſtris bumamma.Nã componitur ex uoce bu:quæ magnũ quid enunciat:& μασθοσ:quod eſt mamma: Nã uua magna eſt:quæ puellaꝝ mamma uidetur & a Virgilio bumaſthe græcæ enunciaſ: cũ ait lib. geor.ſecundo:Et tumidis bumaſthe racemis.

Bura cum.unico.r.ſcribitur:oppidũ ẽ achiuorum.

Buris cum unico.r.&.i.latino ſcribitur:dicitur cuuamentum aratri dictum: quaſi bouis ura.i.cauda cum ſit in ſimilitudinẽ caudæ bouis. Fuit etiã lacædemonii cuiuſdam nomen.

Burrhum cum duplici.r.& ſecũdo aſpirato ſcribiſ ſed græce cum.p.&.y.græco ĩ priaſcribiſ: hoc eſt pyrrhon quod iam ruſſum dicimus.

Buſiris cũ unico.s.&.i.latino utrobiqꝙ ſcribitur:fuit Neptũi filius ex Libia ſuſcæptus:& Aegyptii tyrannus:q cum ſuis diis hoſpites ĩmolaret:& ab eũ Hercules diuertiſſet:& ſimili perfidia qua cæteri tẽtaretur: regem ipſum aris impoſitum interfecit. Cuius itaqꝙ pfidii ritus cauſam poſuit Ouidius li-

bro primo de arte dicens.

Dicitur Aegyptus caruisse iuuantibus arua
Imbribus: atq; annos sicca fuisse nouem
Cum thrasius busiridis adit: monstratq; piari
Hospitis effuso sanguine posse iouem:
Illi busiris fies iouis hostia primus.

Inquit & Aegypto tu dabis hospes aquas Sane teste Seruio huius laudes Isocrates orator eximius elegãtissime scripsit. Ob q̃ Virgiliũ dixisse putant:

Quis aut Euristea dux: Aut illaudati nescit Busiridis aras: exponentes illaudati pro ualde laudati. Alii uero dicũt participiũ pro nomine positum: ac idem quod illaudabilis designare: ita ut si ab Isocrate laudatus fuerit: non fuerit dignus laudari.

Virgilius libro æneidos secundo:

Dites inaccessos ubi solis filia lucos.

Assiduo resonat cãtu: ideſt inaccessibiles lucos: quia periculosos accessu: cũ iam ad eos accessissent Vlyxis socii: & alii q̃ plures pro uarietate temporum. Fuit ẽt i Aegypto hoc eodem busiridis nomine & literatura urbs cognomiata: in qua teste Herodoto libro historiarũ prio templũ fuit isidis magnũ Hãc & ab eodẽ busiride cõditã scribit Diodorus Siculus libro historiarũ secũdo: & ab ægyptus solis urbem a græcis Thebas appellatam: ut uidebimus in dictione Thebæ.

Bussi cũ gemino. s. scribitur: populi sunt medorũ.

Butes cũ. t. exili scribitur: fuit filius Amici regis bebriciorũ: & pater Ericis: Est etiã eodẽ nomine scitharũ fluuius: cui ꝓpinq; sunt agathirsi & sarmatæ.

Butyrum cũ. t. exili & .y. græco scribitur: dicitur ꝓprie bouis caseus: Nã cõpõitur ex βους. quod bouem dicit: & τυρον caseum.

Butrotũ cũ. t. exili utrobiq; scribit̃: ubi in prima. y. græcũ in. u. nostrum cõuersum fuit: Nã apud illos bytrotum dicit̃: urbs fuit Chaoniæ: q̃ pars est alpestris epiri excelso in loco sita: dicente Virg. libro æneidos tertio: Et celsam butroti ascẽdimus urbẽ licet nõnulli more græco bitroti legeret uelint. In qua ut idẽ poeta ostendit troianus Helenus post Troiæ excidium regnauit: dicẽte ẽt Ouid. lib. metamor. xiii. Rura petũt Epiros ab his: regnataq; uati Bitrotos phrygio simulataq; troia teneret.

Buxus cũ. x. consonante apud græcos scribit̃: nostri uero plærũq; .x. i duoplicatũ. s. cõmutare cõsueuerũt: ac dicere bussus. Quĩ & ubi primam græci cũ .p. & .y. græco: Nos commutamus .p. i. b. & .y. græcũ in. u. nostrũ dicimus bussus. Et ẽ arbor ac lignũ. ex quo bussole fiunt: quãdoq; uero ex more græco bussolum a nostris pixis huius pixidis dicitur: ut Iuuenalis in secunda satyra. Et cõdita in pixide lide. Sane teste Seruio sup octauo æneidos dicitur hæc buxus & hoc buxũ: unde ut ait supfluo qdã arborẽ generis fœminini esse uolunt: lignum uero inciſum neutri cum eo loco etiã de ligno generis fœminini a Virgilio habeatur exemplũ cũ ait.

Tipana nos buxusq; uacat berecintia matris ideæ.

CAbalii cũ. c. exili: hoc est absq; aspiratione & unico. l. scribitur sunt teste Herodoto libro historiarũ tertio populi asiatici.

Cabrion cũ. c. exili & .i. latino scribit̃: fuit teste Homero libro octauo iliados frater Archeptolemi aurigæ Hectoris. In cuius mortui locum suffectus fuit. Apud nonnullos uero græcos dicit̃ Cabriones.

Chabrias cũ. ch. aspirato & .i. latino scribit̃: fuit athenien̄sis. & in summis ducibus habitus: resq; multas memoria dignas gessit: ut Plutarchus & Aemilius de illo rettulerũt. Nãq; illũ inter cætera castramentari: & bellicas artes summe nouissime ostendũt.

Cacabus absq; aliqua aspiratione scribit̃: uocabulũ græcũ est quod a sono nomen assumpsit: quem supra ignẽ positus facit: a nostris dr olla i qua pulmẽtarium coquitur. Paulus iurisconsultus defundo i structo: Cacabos inquit inter & æneũ: qđ supra focũ pendet nõ multũ interest. Hoc aqua ad potãdũ calefit: in illis pulmentarium coquitur.

Cacethos cũ. c. exili utrobiq; & .e. absq; diphthõgo atq; .th. aspirato scribitur: dici potest a nostris malus mos seu mala cõsuetudo: ut Iuuenalis i satyra: quæ incipit. Et spes & ratio inquit. Scribendi cacethos ægroq; in corde senescit. Nã cõponit̃ ex κακοσ: quod est malus: & εθος cum prima breui qđ est communis mos seu consuetudo: ut in dictione ethos uidebimus.

Cacephatõ cũ. c. utrobiq; & .t. exilibus: atq; .ph. aspirato scribitur: dici põt a nobis mala locutio uel cõsonãtia. Nã cõponit̃ ex κακη: qđ ẽ mala: & φατον locutio quã figurã tunc esse dixit Seruius sup primum æneidos: quando præpositionem cum littera .n. cõsequitur: ut Virgilius: Numerum cum nauibus æquat. Alii uero etiam addunt cum sequẽs dictio duas habet syllabas p̃cedentibus duabus cõsimiles. Cicero in epistolis: O fortunatã natam me consule Romam: quod sane inconcinne fieri deprehensum ẽ. Sed ut ait Iuuẽalis. Si sic oĩa dixisset Antoni gladios potuit contemnere.

Cecearia absq; aliqua aspiratiõe: sequẽs per .ch. aspiratũ scribit̃: & a uerbo græco qđ est κακαζομαι: ideſt solute rideo deducitur: Itaq; cachinnus solutus ẽ risus. Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris. Sed facilis cui uis rigidi censura cachini.

Cacosynthecon cum .c. exili utrobiq; & antepenultima cũ .y. græco penultima uero cũ .th. aspirato & ultima cũ .c. exili scribitur: dici põt mala cõpositio. Nam componitur ex κακον: quod est malum: & synthetos compositum.

Cacus cũ. c. exili utrobiq; scribitur: dici potest a nostris malus: id. n. κακοσ apud græcos designat. sed apud illos habet accentum in fine: quem teste Seruio apud nostros mutat in penultima cum pro ꝓprio uiri nomine assumit̃. Virgilius lib. æneidos octauo eum dixit fuisse Vulcani filium: & ab Hercule iterfectum. Seruius uero dixit illũ fuisse Euãdri seruum ac furem. qui ideo ignem euomere dictus fuit: quia agros populabatur: quẽ ut ait soror sua eiusdẽ nominis prodidit: ex quo sacellũ ꝓ meruit: in quo ei per uirgines Vestæ sacrificabatur.

Cadytis penultima cũ .y. græco: & ultima cũ .t. exili

&.i.latino ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ ſecūdo urbs palæſtinorum non molto minor q̄ Sardis.

Cadus cū.c.exili & unico.d.a noſtris ſcribitur: cum eius prima breuis ponatur:ut Virg.libro æneidos prima:Vna bonus:q̄ deinde cadis onerarat aceſtes quod nonnulli poetæ græci obſeruant:ſed cōmuniter cū duplicato.d.ab illis ſcribit.Alii uero magis latinum putant:& a cadēdo deriuari arbitrantur:ac eſſe uas acuti fundi:ita ut ſine adiutorio ſtare non poſſit.

Cæa cū.c.exili &.æ.diphthōgo ſcribitur: inſula eſt in ægæo mari ſita:a Cæo Titani filio eius primi īcole cognomīata:q pater fuit Latonæ & Aſteriæ. Seruius uero ſuper primum æneidos aliud ſentire uidetur:uidelicet Ariſteū filium Cirenes matris īſtinctu Thebas reliquiſſe:& hanc inſulam primitus habitaſſe:qua relicta cum Dædalo ad Sardiniam poſtea pertranſiuit.Ex ac teſte Plinio lib.ſecūdo naturalis hiſtoriæ amplius trecentoꝝ milium paſſuum ſubito abrupto hiatu cū pluribus mortalibus mare rapuit.

Cæcias cū.c.exili utrobiq̄ &.æ.diphthongo ī prīa atq̄.i.latino in penultima ſcribitur: uentus ē quē teſte Gellio Ariſtoteles ita flare dicit:ut nubes nō procul propellat:ſed ut ad ſe uocet.

Chære cū.ch.aſpirato &.æ.diphthōgo ſcribitur dicitur apud nos ſalue.Vnde Perſius. Quis expediuit pſitaco ſuū chære:ideſt ei cōſuetum & uſitatū diſci.ut Virg.ī Palæmone:ſua ſemp apud me Munera ſunt lauri:uel ſuū dixit:hoc eſt ita expreſſum ut naturale illi uideatur.Quemadmodū Virgilius libro georgicorum ſecundo. Quæque ſuo uiridi ſemper ſe gramine ueſtit.

Chærippus cū.ch.aſpirato &.æ.diphthongo atq̄.i. latino & duplicato.p.ſcribitur:nomen eſt proprium ſed cōpoſitum ex chære:quod eſt ſalue:& hippus equus.Iuuenalis in ſatyra Stemmata quid faciūt:Præconem chærippe tuis circunſpice pannis.

Cærete prīa cū.c.exili &.æ.diphthongo: ultima ſine aſpiratione ſcribit.Ciuitas fuit in Tuſcia: quæ prius Agilla dicebat.Sed ſic quoq̄ a romanis teſte Ser.ſuper octauo æneidos uocata:qa cum romani euntes per Tuſciam ſterrogarent agillinos q̄ diceret ciuitas:illi utpote græci quid audirent ignorātes & optimū ducentes ſi prius eos ſalutarent:dixerunt chærete:quod cū.ch.aſpirato &.æ. diphthongo ſcribitur:uidelicet chærete:hoc ē ſaluete. Quā ſalutationem romani nomen ciuitatis eſſe putauerunt:& detracta aſpiratione eam Cærete nominauerūt:ut teſtis eſt Iginus in urbibus italicis.Et declinat ſecundū aliquos hoc Cærete huius Cæretis Liuius tamen libro primo ab urbe hoc cære huius cæretis:& nomen patriū hic & hæc cereshuius cæretis Virg.libro octauo æneidos:Eſt ingens gelidum lucus prope cæretis amnem:q teſte Seruio Nimio dicitur:ut idem libro decimo.

Qui cærete domo:q ſunt minionis ī aruis de quo etiam Priſcianus in quarto nonnulla dixit.

Chærea cū.ch.aſpirato &.æ. diphthongo in prima ſcribitur:nomen eſt propriū : quod apud græcos hēt ī fine.s.litterā:quā noſtri abiiciūt.Nā ſcribitur apudillos:χαιρέας:idq̄ ī multis fieri cōſueuit.

Cærephon cū.ph aſpirato &.æ.diphthōgo ī prima ſcribit:fuit Socratis diſcipulus:& ab eo libidinoſe amatus:ut illi ſpinxit Ariſtophānes in comœdia: q̄ cōtra Socratem ſcripſit:cuius titulus eſt νεφελαι.

Cæculus cū.æ.diphthongo &.c.exili ſcribitur: non deſcendit a græco ſed latino:fuitq̄ Vulcāi filius de quo late uidebimus in dictione Præneſte.

Cæcuba cū.c.exili utrobiq̄ &.æ.diphthongo ī prima ſcribit.Quidā latinū putant:& ab eo qđ ē cæcum deriuari cōtendunt.Ita ut uina ſint antiquiſſima:q̄ cæco in loco diu cōdita fuerint. Ego uero & ſi uini genus eſſe dicā:nomē tamen aſſumpſiſſe a loco græco cæcubū uinū cōperi.Nā ait Pli.li. naturalis hiſto.quarto cum de cāpania tractat: Hinc ſe tini & cæcubi obtendunt agri.His iūgunt phalerni calœni:deide iungunt maſſici gaurani ſurrhentiniq̄ montes:de quibus in dictione ſurrhentū late uidebimus:ideo dixit Horatius lib.ii. ſermonū cæcuba uina ferens alchō chium maris expers. Et Martialis ī epigrāmatibus:cecuba fundanis generoſa coquuntur amicis:Vitis & in medio nata palude uiret.Et alibi:Dormiat & tecū q cū modo cecuba miſcet:Cōuiuas roſeo torſerat ore puer.

Cæix cū.c.exili &.æ.diphthongo atq̄.y.græco ſcribitur:fuit rex Trachīæ Luciferi filius:& frater Dedalionis:habuitq̄ uxorē formoſiſſimā Halcionē Neptuni filiā mutuo ſibi amore deuictiſſimam. Hic cū ad Apollinem clariū cōſulturus de ſtatu regni prexiſſet:tempeſtate abſortus ē:cuius cadauer cū a mari ad litus deiectum fuiſſe:& illud uxor cō ſpiceret:dolore correpta in pelagus ſe p̄cipitem dedit.Sed Neptuni miſeratione & Thetidis ambo ī halcyones marinas aues conuerſi ſunt:ut oſtendit Ouidius lib.xi.metamorphoſeos de quibus in dictione halcyones uidebimus.

Cæra cū.æ.diphthongo teſte Apuleio grāmatico a nr̄is ſcribi cōſueuit.Nā licet a græco:qđ eſt κηνος traducat:& ſecūdum regulā illud.n.in noſtrū.e.p ductū abſq̄ diphthōgo trāferri cōſueuerit:tamen qa ap̄ nos ē ipſius.e.p ducti a correptio ī figura diſcrectio:placuit ipſo Apuleio teſte in aliquibus dictionibus p diphthongū:hoc ipſum decreuiſſe:ut in dictione æthica:& uidebimus ī dictione ſcæna. Alii uero cærā latinū putauerūt:ut in dictiōe diphthongo uidebimus.

Cæroma cū.æ.diphthōgo ſimiliter poſſe ſcribi uī quia a cæra deſcendit illudq̄ p unguēto accipius ut Iuuenalis in ſecunda ſatyra.Et cæromatico fert niciteria collo.

Cæſæna cū.æ.diphthōgo ī prima & ſecūda a græcis ſcribit:urbs ī Gallia ciſalpina.

Cæſtus cū.c.exili &.æ. diphthongo atq̄.t. ſimplici ſcribit:nō ē dictio græca:ut qdā putauerūt:ſed latina a cædēdo đducta:arma ſūt pugilū. Et huius cæſtus ī genitiuo declinat:ſed nōnunq̄ ſine diphthōgo cæſtus ſecūde declinatiōis cōpit:& græcū a nōnullis credit ſignificatq̄ Veneris cingulum : quo uxor cū maritalis illi fides dabat.a.marito cīgi cō ſueuerat dicēte phyllide apud Ouidiū in ſecunda epiſtolarum heroidum ad Demophoonta.

Cui mea uirginitas auibus libata ſiniſtris:

Caſtaq; fallaci zona recincta manu.
Quod ſane cingulū teſte Seruio ſuper quito ænei/dos balteus dicitur. Quod uocabulū ut ait non tā/tum quo cingimur: ſed etiam a quo arma depen/dent indicat: & numero tantum ſingulari eſt gene ris maſculini. Iuuēalis ī ultima ſatyra. Aſt illi quos arma tegunt: & balteus ambit: ī numero uero plu rali neutri tātū generis ut idem Iuue. Quotiēs ru/moribus ulciſcunt baltea.

Caitus cū. c. exili utrobiq; &. i. latino ſcribit. Fluuius eſt phrigiæ teſte Liuio in ſexto de bello macedoni co ueniēs a Miſia: ut Plinius ipſe rettulit libro ſex/to natura. hiſto. Vnde Virgilius libro georgicorū quarto: Miſſuſq; calcus. Quī & prouinciam Teu/traniā irrigat & antiquū credit mutaſſe curſum di cēte Ouidio lib. xv. meta. Emiſſum capitiſq; ſui ri pæq; prioris Pœnituiſſe ferunt: alios nūc ire caicū. Fuit etiam nomē uiri troiani ſocii Aeneæ.

Cayſter abſq; aliqua aſpiratiōe &. y. græco ſcribit. Fluuius ē Aſiæ ī cilbiāis iugis ortus: ut dixit Plini. li. v. natura. hiſt. qui multos annes deferens: & ſta/gnū pſageū: q; pyrrhithes amni expellit. Et p̄ter aſiā paludē labens: ſub pionio monte Epheſum al luit: unde Virgilius libro geor. primo ait: Iam ua/rias pelagi uolucres: & quæ aſia circū Dulcibus in pratis rimantur prata cayſtri. Homerus ſimiliter li. iliados ſecundo: σ. παραγει Δετελεῖ. μογαςίωεν/Δει. πωνικ. αυςριου αμφιρεεφρα.

Calais cū. c. exili & unico. l. ſequēte. a. atq; i. latīo ī ul/tima ſcribit: fuit Zeti frater & filius boreæ ex Ori thya ut uidebimus in dictione Zetus.

Calamus cū. c. exili & unico. l. ſcribitur: eſt harundo magis minuta habēs inter nodia lōga & recta. Ex qua ſagittæ apud diuerſas gētes fiebāt: qđ Vir. te/tigit in Damœta: cū ait Cum daphnidis arcū fregi ſti & calamos ideſt ſagittas. Nā teſte Plinio li. xvi. naturalis hiſtoriæ calamis populi orientis bella cō ficiunt: & ſpicula illis addunt irreuocabili hamo. Et cum fere totum orientē & ſeptentrionem cala/mis ſupatos oſtēderit ſubdit p̄cipuus hic uſus hic in creta bellatores ſuos p̄cipitauit. Sed ī hoc quoq; ut in cæteris rebus uicit Italia quādo nullus ſagit/tis aptior calamus quē in rheno bononienſi amne cui plurima ineſt medula pōduſq; uolucre. Et con tra flatus quoq; puicax. Et ſubdit libris quoq; nō eadē gra. Nā ut ſupra paululū dixerat chartis ſer/uiūt calāi maxie ægyptii. luxta cuius ſniam Mar/tialis ait ī epigrāmatibus. Dat chartis calamos ha/biles mēphitica tellus. Texāt reliq; tecta palude ti/bi. Sed cōtra hūc pgere uī Pli. cū ait. Probatores tū cnidi: & q ī aſia circa auēticū lacū naſcunt: noſtrati bus fungoſior ſubeſt natura cartilagie bibula fiſſi lis: & p̄acuta ſemp acie geniculata: cæteq; gracili/tas nodiſq; aſtricta leui faſtigio tenuat in acumina craſſiora. Et ifra ſubdit calamus uero alius totus cōcauus eſt quē ſyrigā uocant utiliſſimus fiſtulis quoniā nihil ē ret cartilaginis atq; carnis & conti nuo foramine peruiū hæc ille de quo Virgilius in bucolico locutus uidetur cum ait. Nec calamis ſo/lum æquiperas: ſed uoce magiſtrū. Similiter idem Plinius libro. xii. eiuſdem uoluminis prius dixe/rat calamos & iūcos odoratos ī: Arabia naſci India/que & Syria: quibus ī unguētis uſos fuiſſe ipſe idē ī ſequēti libro oſtēdit & calamo calamarium p̄/ficiſcitur. qđ quidam uſurpant pro theca: calama/ria inqua calami recondunt. ſed quia hoc tpe plæ rīq; penna ſcribunt: poteſt etiam dici pēnarium.

Calendæ cū. c. exili & unico. l. ſcribit nec illorū ad mitēda ī cōſuetudo uel ratio quæ per. k græcā lit/teram dictionem illam uel aliam quauis ſcribē/dam contendunt: ut ſupra oſtendimus. & dicūtur calendæ a βρυω quod apud nos eſt uoco: quia ſo/lebat Romæ minor pontifex noua conſpecta lūa plæbem uocare: ut audiret quot dies a calendis ad nonas ſupeſſent: Hinc teſte Macrob. libro ſaturna liū primo. Et ipſi curiæ ad quā uocabātur calabre nomen datum eſt: & claſſi q; omnis in eam popu lus uocaretur. Qua de re teſte Gellio libro ſeptio noctiū atticarū claſſici dicebātur p̄iæ tantū claſ/ſis homines qui centum & uigintiquinque milia æris ampliuſue cenſi erat. Infra claſſem autem appellabant ſecūdæ claſſis cæterarūq; omniū claſ/ſiū: qui minore ſumma æris: q; ſupra dixi cenſebā/tur. Vnde & claſſicū deductū dicit quod teſte Ser uio ſup ſeptimo æneidos & turbā ipſā & ſonū in dicat. Virgi. Claſſica iamq; ſonant: quæ ſane flexi/bilis tuba eſt: ut uidebimus ī dictione claſſica. Alii uero dictam uolunt claſſem a cale: hoc eſt a fuſte. quia nauis quæ aliquando claſſis dicebatur: de fu ſtibus fiebat: Nam de cala ſquit lucilius. Scinde ca/lam ut caleas ideſt o puer frāge fuſtem: & fac focū de claſſe inqt Horatius: Me uel extremos numida rum in agros Claſſe releget cum de una loquæret nauī. & Vir. lib. ænei. vi. Lyciæ ductorē claſſis Ho/rontē: ubi ait Seruius apertū exemplū claſſem eti am dici unā nauē & hoc qa unius ſolius nauis Ho/rentes ductor fuit: erantq; calēdæ Iunoni ſacræ di/cente Ouī. li. faſtoq; primo: Vendicat auſonias iu/nonis cura calendas & inde calatores cum unico. l. & .t. non aſpirato dicti ſunt ſerui: qui ſemp uocari poſſent ob neceſſitatē ſeruitutis. ut teſtis eſt feſtus Quin & cōciliū a cōcalando: ideſt conuocando di/ctū qdā putant p̄calare ſimiliter p̄uocare dī ipſo feſto teſte. Et eodē modo calūniam: & calones ex illo dicta uoluit. Sane teſte Paulo iuriſconſulto de uerboq; ſignificatiōe ante diē decimū calēdarum: & poſt diē decimū calendarū atq; utroq; ſermo/ne undecimus dies ſignificatur. Similiter Petrōio grāmatico teſte ītra calēdas id fieri dī: qđ non ante calēdas: ideſt eo ipſo die: quo calēdæ ſunt agebat. At Gellius circa finē libri duodecimi noctiū attica rū poſt lōgā rei huius diſputationē tādē cōcludit: & ante calēdas & in ipſis calendis iure fieri poſſe.

Calathus cū. c. exili & unico. l. atq; th. aſpirato ſcri/bit: dī a q̄buſdam ex noſtris qualus & diminuti/uum quaſſilus. ab aliquibus fiſcella: iuxta q̄s ſigni/ficatiōes ait Virgi. in alexi. Tibi lilia plenis Ecce fe/rūt nymphæ calathis. Aliquando uero & p̄ calici/bus ad ſacrificium aptis poſuit idē cū ait ī Daphni/de. Vina nouum fundam calathis aruiſia nectar.

Calabrya cū. c. exili & unico. l. atq; y. græco ſcribit: pars ē italiæ poſt lucaniam a græcis ſic cognomia/ta: quia bonis oībus ſcatet. Nā cōponit ex καλα q; dicit bona & βρυω: quod eſt ſcaturio. Et idē hic

calaber & hæc calabra & hoc calabrum deriuatur Ouid. libro tertio de arte.

Ennius emeruit calabrys in montibus hortos.
Contiguos pene Scipio magne tibi.

Calchas prima cū .c. exili sequens cum .ch. aspirato scribitur fuit Testoris troiani filius: ut testis est Ditius auger maxius q cū circa initia belli a troiāis ad Apollinē delphicum cū muneribus mitteretur & responsum habuerit: ut dimissis troianis græcoꝝ sequæretur fœlicitatem ab illis grauissime recæptus est: cuius sane interitum in dictione grynæū nemus uidebimus.

Calydne cū .c. exili & unico .l. atq; .y. græco scribitur īsulæ sunt q̄dam paruæ ex cycladibus de quibus Homerus lib. iii. iliados meminit.

Calisto cū .c. & .t. exilibus & unico .l. atq; .i. latīo scribitur: fuit Lycaōis arcadiæ regis filia: ut dixit Hesiodus: q̄ post pulsum patrē a regno: Dianā secura est. Sed ut narrat Oui. lib. metamor. secundo cum Iuppiter illā conspiceret: & amaret: accæpta Diānæ forma ad illā perrexit: quā compressit & grauidauit. Ex qua ortus ē archas: a quo arcadia ꝓuincia cognominata est. Sed a Iunone crinibus cōprahēsa: & ī diuersum distracta: ī ursam cōuertit: quā cū filius Arcas uenator effectus: sese cōspicientē matrē ursam ac fixe ītuētē forte compissēt: rei insciꝰ sagitta illam impetere satagebat. Quibus Iuppiter miseratus: ambos: ī cælū traxit: & iuxta borealem polum locauit. Quod Iuno ægre ferens. Tethym Oceāi uxorē suāꝝ nutricē adiens ab illa ꝑpetrauit: ne Calistonem in oceano lauare ꝑmitteret. Quare cū cætera signa occidāt: & ī oceano se lauare dicātur: solū ursæ signū nunq̄ occidit dicēte Virgi. primo Arctos oceani metuētes æquore tīgi. Sed cū in terris ursa eēt: & Mænalū Erymāthum. Arcadiæ mōtes incoleret. Mænalis ipsa & Erymātis a poetis dr. Ouid. lib. v. de tristibus.

Quæ nūc ſuppoſitum ſtellis erymanthidos urſæ
iūcta tenet crudis ſarmatis ora getis.

Et prius lib. quarto dixerat: Cumq; suo borea mænalis ursa uidet. Verum hæc ipsa ex græcis nonnulli in Nonacri Arcadiæ monte gesta narrarunt.

Calipolis cum .c. exili non geminato .l. atq; .i. latino utrobiq; scribit: urbs est Thraciæ ī extremo Hellesponti a .C. Calicula cognominata: a quo nomē assumpsit: hoc est Caliculæ polis idest ciuitas. Caliculā uero a caligis: quas margaritis refertas prius portauit: nomē assumpsisse dicitur.

Calinus cū .c. exili & unico .l. atq; .i. latino scribitur fuit statuarius: de quo Quintilianus meminit.

Calon cū .c. exili & unico .l. scribitur fuit teste Quintiliano uir statuarius.

Calydonia cū .c. exili & unico .l. atq; .y. græco ī secunda scribitur: ciuitas fuit Aetoliæ. & regia Oenei patris Meleagri: a quo locus circunstans eodem nomine cognominatus fuit & penultimā corripit.

Calypso cū .c. exili & unico .l. atq; .y. græco scribit fuit teste Hesio. in theogonia nympha Oceani & thetyos filia. Homerus uero siue eandē: siue aliā dixit li. vii. odasseæ fuisse Atlantis filiā: cū ait: ἐγὼ μὲν ατλαντος θυγατηρ δολοέσσα καλυψώ. Hæc īsulam de suo noīe cognomiatam tenuit ī ionico mari sitā propiquā lacinio promōtorio: ut sentire uī Pli. li. iii. na. histo. alii uero dicūt in mari aphrico ferre ex opposito ad maiores syrtes: quā prius dictā Orgyam a rege: q ī illa regnauerat fuerūt. Et ī hoc cū Plinio forte cōueniunt: qa mare aphrycū ionio est conterminū ad hanc ut dixit Home. Vlyxes cum desceſſiſſet a circe. naufragus puēit. Et qa alter fuit alterius amore detentus septē annus cū illa morā traxit. a qua magna cū difficultates discedere ualuit dicente Oui. li. iii. de arte. Nō formosus erat: sed erat facundus ulyxes. tamen æquoreas torsit amore deas.

Calix cū .c. exili & unico .l. atq; .i. latino scribit græce uero dr κυλιξ genus est poculi de quo ait Macro. li. saturna. una lra cōmutata: uidelicet .u. græcum in .a. dicitur apud nostros calix.

Calyx cū .y. græco ī ultīa: folliculū ē quo fructus arboꝝ coopit deductū a καλυπτω qd' est coopio.

Callicratidas absq; ulla aspiratiōe & duplicato .l. atque .i. latino scribit nomen est uiri proprium.

Callimachus prima cū .c. exili sequente duplicato .l. & .i. latino atq; .ch. aspirato ī ultima scribit fuit nomen plurium sed præcipuus fuit teste Solino poeta cyrenēsis: Alter fuit historicus ægyptius: de quo uidimus in dictione Osiris.

Calliope cū .c. exili & duplicato .l. atq; .i. latīo scribit: fuit una nouē musaꝝ: & aliis excellentior: ut dixit Herodotus. Cuius causam ac illius ītrp̄tationē uidebimus in ditione musæ. Et dicit nōnūq̄ calliopea: ut Ouid. lib. fastoꝝ. v. Pria sui cœpit calliopea chori: cuius rō est qa apud illos καλλιοπη cū .η. in fine. & καλλιοπει. cū ει diphthōgo in penultima: hoc est subsequente .a. scribitur: quā diphthongo semper ut supra uidimus in .e. uel in .i. productas transferimus.

Callistratus: absq; aliq̄ aspiratiōe & duplici .l. atq; .t. latino scribit: nomen fuit uiri proprium.

Callisthenes cū .c. exili & duplicato .l. atq; .i. latīo & .th. aspirato scribit: fuit Aristotelis discipulus & necessitudie quadā ex materna stirpe cōiūctus excellētissima disciplīa iuuēis: hic ad Alexan. magnū ab Aristotele missus. Cū ī Asiam illū sequaret: quasi Hermolai cōiurationis auctor ab Alexādro ītersectus ē. Atq cōstat falso obiectum illi cōiuratiōis crimē de quo late habet ī lustio li. xv. sui epitomatis.

Callisphyrus cū .c. exili & duplici .l. sequēte .i. latino: & cū .y. græco in penultima scribitur fuit teste Hesiodo in theogonia pater alcyni.

Callippidæ cū duplicato .l. atq; duplicato .p. & .i. latino utrobiq; scribit: populi sunt scythiæ hypanum fluuium incolentes: ut testatur Herodotus.

Calliroe cū .c. exili & duplicato .l. atq; .i. latīo scribitur: fuit achiloi filia & uxor alcmai filii amphiarei ex Eriphyle cōiuge: q sane alcmaus ī uindictā pris matrē occidit: ut uidebimus in dictione Eriphyle coniuge. Quo scelere uti Orestes furore correptus ab amphiloco in ultionem matris obtruncatus ē. Sed Calliroe alcmai uxor Iouem toto corde precata est ut filios suos impuberes: q̄ primū crescere sineret: & ifantibus adderet annos: ne necem sinat sui generis inultā. Iuppiter his annuit. Nā cum primū iuuenes effecti sunt: amphilochū patruū ītersc-

cere:de quo Ouid.in.viii.metamor.pertractauit.
Calœnũ cũ.c.exili & unico.l.atq;.œ.diphthõgo scribit urbs fuit cãpaniæ.xiiii.miliũ passuũ distans a capua:in cuius agro uinũ optimũ nascit:a quo ciuitas ipsa nomẽ assumpsit.Nã cõponit ex καλοσ: qđ est bonũ.& οινον uinũ unde ait Iuuena.in prima satyra.Occurrit matrona potẽs q̃ molle colloc num.i.dulce uinũ porrectura uiro miscet sitiente rubetã.De qua matrona si qs plene edoceri cupit legat Liuiũ i octauo ab urbe:& uidebit quẽadmodum instituitq; rudes melior locusta ppinquas p famã & populũ nigros efferre maritos.i.mortuos uel ut alii dicũt nigros.i.malos: quos ipsa interficiebat:sicut p oppositũ candidus dr pulcher & mitis.Vir.in Daphni.Candidus insuetũ miraꝛ limẽ olympi.i.Daphnis:quẽ pulchrũ bonũ & mitẽ esse demonstrat idem in corydone Tibi cãdida nais.i. pulchra Rubetã uero dixit Pli.li.viii.nat.histo.rã eẽ q̃ i terra & i humore uiuit.& plurimis referre medicaminibus.Et subdit illã deponere assidue ac resumere pastu uenena ut sibi tantũ reseruet.
Chalcis prima cũ.ch.aspirato & ultĩa cũ.c. exili atq; .i.latio scribit:urbs est metropolitana in euboia ĩsula:ut testaꝛ Liuius li.viii.de secũdo bello punico. Et ẽ iuxta euripum:ut dixit Ptolemæus i geographia unde calcidius dicitur.
Chalcidius prĩa cũ.h.aspirato sequẽs cũ.c. exili &.i. latino utroq; scribit nomẽ est gentile: & philosophi propriũ:q; inumerabiles libros scripsit atq; eodem modo scribitur chalcius.
Chalcedonia prĩa cũ.ch.aspirato secũda cũ.c.exili & penultĩa cũ.i.latio scribit urbs fuit i asia iuxta bosphoꝛ thraciũ ex opposito ad byxantium.
Chalazias cũ.ch.aspirato & unico.l.atq;.z.cõsonante sequẽte.i.latio scribit:lapis ẽt teste Pli.lib.ultio natu.histo.grão grãdinis similis:dictus a χαλαζα uerbo quod est grandino.
Chaldæ a prima cũ.ch.aspirato:& penultima cũ.æ. diphthongo scribitur:regio est asiæ arabiæ cõtermina longe plana:& fontium indiga.in qua babylon ciuitas magna fuit.
Chalestra cũ.ch.aspirato:& unico.l.atq;.t.exili scribitur:urbs fuit littoralis Thessaliæ: iuxta q̃ axius fluuius in mare ægeum descendit ut dixit Herodo.lib.historiarum.vii.
Chalybs cũ.ch.aspirato:& unico.l.seq̃nte.y.græco ante.bs.scribit fluuius ẽ i hispaniæ iuxta quem populi ĩhabitant dicti calybes ut dixit Iustinus lib. xliiii. apud nos sunt mineræ ferri optimi q̃s nudi illi laborãtes effodiũt:qđ Virg.lib.geor.i. tetigisse uidet cũ ait India mittit ebur:molles sua rura sabæi. At chalybes nudi ferꝛ similiter & alii eodem noie cognomiati sunt populi iuxta paphlagoniam i ponto:& mazõibus cõtermini:ut ostẽdit Orpheus in argonautica.Et capit plærũq; chalybs p ipa ferri massa:ut Oui.libro fastoꝛ q̃rto.Aes erat i pretio calybis iam massa placebat: Heu heu ppetuo debuit illa tegi.Nõnunq; uero & pro instrumẽto capitur ex chalybe confecto:ut Virg. Vulnificusq; chalybs:Et Lucanus lib.vi.Primum chalibem:freno sq; momordit.
Cãbyses cũ.y.græco scribit:fuit ex persia: quẽ teste Iustino lib.i.neq; paterna neq; materna claritas potuit magnũ facere:Cui Astyages rex medoꝛ nõ sine diuino mysterio filiã Mãdanẽ matrimonio copulauit:ex qbus natus est cyrus q; rex Persaꝛ effectus cãbysem filiũ heredẽ i regno habuit.
Camæleõ prima cũ.c.exili secũdã cũ.æ. diphthõgo & penultima cũ unico.l.&.e.absq; diphthõgo scribit:ẽ q̃drupes a camælea herba:cui assimilari dicitur cognomiatus:quod Pli.li.viii.naturalis historiæ describẽs & Solius Similiter dicũt eẽ:facit q̃si lacerte habẽus crura recta:& longa:caudam i uertigine tortã:Armatos ungues:incessus tardos uelut testudinis corpus aspeꝛ cũ squamosa cute: color est uarius:& in momento mutabilis:adeo qđ cuicunq; rei hæserit color ẽ tribuat: præter rubrũ & cãdidũ:de quo Oui.lib. metamorphoseos: undecimo:Id quoq; q uẽtis animal nutritur & aura Protinus assimilat tetigit quoscunq; colores.
Chamæcyssos prima cũ.ch.aspirato:sequens cũ.æ. diphthõgo penultima uero cũ.c.exili: &.y. græco cõseq̃nte duplicato.s.scribit:genus ẽ hederæ teste Pli.lib.xvi.naturalis historiæ q̃ nũq; nisi humi repit:Nã dictio est composita ex χαμαι:quod ĩfimũ uel humum:& κυοσσο hedera.
Camelus cũ.c.simplici:&.e.sine diphthõgo atq; unico.l.scribit ẽ animal quadrupes turpe aspectu habẽs caudã asininã:pedes carnosos & molles: atq; ĩgeminas partes fissos:licet posteriores sint parum scissi caretq; dẽtibus i supiori mãdibula:ut describit Aristoteles lib.de aialibus.ii.Et ut refert Solinus bactriani camelos fortissimos mittunt: licet arabia plures gignãt.Sed hoc ut ait differũt q; arabici bia tubera i dorso habẽt Sigula bactriãi. Veꝛ binis tuberibus camelũ: cũ a longis tpibus Italia nõ uidisset anno ad dominica icarnatione milesimo q̃drigẽtesimo q̃dragesimoq̃rto mense octobris uidit:q; a Iulião Cæsarino cardinali sancti Angeli uiro i toto orbe clarissimo ad Eugeniũ quartũ põtificẽ maximũ ex turcoꝛ spoliis missus i domũ meã hic Bononiæ declinauit:ubi ab ipso cardinali p theologiæ studiis relictus fuerã. Et ut de ide noui eũ põtifex dono dedit:Lodo. patauio cardinali Aquileẽsi:& ipsius põtificis quæstori: siue ut iam dicimus camerario: Cui etiã ob singulare ingeniũ summã pontificatus credidisse ferũ. Sane a camelo camelasia deducit de quo Martianus iurisc̃onsultibus de muneribus & honoribus camelasia inqt personale munus est.Nã rõne habita & alimẽtoꝛ & cameloꝛ certa pecunia camelariis dari debet:ut solo corporis ministerio obligentur.
Camera cũ.c.exili & unico.m.scribit: dicitur a nostris testudo seu fornix:Et ide camurus curuatus Virgilius lib.geor.iii.Camurus hircæ sub cornibus aures.
Camilla cũ.c.exili &.i.latio atq; duplici.l. scribit fuit filia Metabi regis priuerni ciuitatis uolscoꝛ dicẽte Vir.li.ænei.vii.Volsca de gẽte camilla fuitq; tantæ probitatis:ut in laudes eius Virg.longa descriptiõe septimũ ænei.librum termiauerit. Veꝛ cũ teste Statio Tulliano de uocabulis reꝛ libro.i. Tusci uocabulo Camilli præministrũ deoꝛ significẽt:unde Mercurium Camillum dicunt factum

éſt teſte macrobio:ut Virg.Metabū induxiſſet ap/
pellaſſe filiā camillā:q̄ſi Dianæ p̄miniſtrā. Idē Pa/
cuuius cū de Medea loquæret:cælitū inqt camilla
expectata uenis ſalue hoſpita. Idē Seruius ſup.xi.
æne.late dixit:ubi rettulit Virgiliū poeticæ dixiſſe
camillā uolſcā a matre fuiſſe noiatā.Romani ēt te/
ſte eodē Macrobio pueros puellaſq; nobiles & i ue
ſtes camillos & camillas appellant.

Camius cū.c.exili &.i.latinū ſcribit:græcū ē & lati/
ne dr fornax.Vir.li.æne.iii.Ruptis flāmā expirare
caminis & Horatius Oleū adde camio: Apud nō/
nullos uero eſt ſtrictura:quæ fumum excipit & cū
apud græcos ſit generis fœminini: apud noſtros
mutauit genus:& eſt maſculini.

Camiros cū.c.exili &.i.latio ſcribitur:urbs fuit i re/
gione dorica:ut oſtendit Herodotus li. hiſtoriaꝝ
.i.Alia fuit in Rhodo:ut dixit Home.li.iliados.ii.

Cāchaſmos pria cū.c. exili & ſequens cū.ch. aſpira/
to ſcribit dicit riſus ſolutus:& καγχαζομαι qđ
eſt diffuſe rideo deriuatur:unde cachinnus ut i ea
dictione uidimus.

Cādaules cū.c.exili &.au.diphthongo ante unicū.l.
ſcribitur fuit:Myrſi filius & ſardiū tyrannus: quē
teſte Herodoto græci Myrſilium uocant.

Caniſtrū abſq; aliqua aſpiratione & cū.i.latio ſcribi
tur:apud græcos uero loco.i.ponitur.a.& dicit ca/
naſtrū:quod nos in.i.conuertimus.

Cantharus cū.c.exili &.th.aſpirato ſcribit uas erat
aptum ad bacchi ſacra:qđ habuiſſe anſam oſtēdit
Virg.in Sileno cum ait:Ēt grauis attrita pendebat
cātharus anſa. Sunt ēt canthari teſte Vulpiano de
legatis primo per quos aquæ ſaliunt.

Cātharida cū.c.exili &.th.aſpirato ſcribit:græce ta/
mē dr cātharis genus ē uermis terrei:q ut qdam fe
rūt humāo corpore ſtatim ut fuerit applicitus ſui
aduſtione uiſicas efficit plenas humore.

Canobus cū.c.exili & unico.n.atq;.b.cōſonāte ſcri/
bitur:fuit gubernator nauis Menelai:quo tpe Me
nelaus ipſe ad ægyptū pexit:ubi ille mortuus & in
quadam nili inſula ſepultus:loco nomen dedit in
qua eiuſdē noīs Alexāder urbē cōdidit. Sed ut ait
Seruius ſup.xi.æne.canobus cū.b.ſcribebat nunc
mutata littera canopus cū.p.ſcribit qđ prius no/
tauerat Quintilianus in.i.inſtitutionum a Cicero
ne dictum canopicarum exercitum cum.p.& non
cum.b.ſcriptum.

Canopus cū.c.exili &.p.cōſonāte ſcribit.ē nili inſu/
la ut in p̄cedenti dictiōe uidimus & ciuitas i eadē
īſula quā teſte Seruio ſup.iii.geor. Alexāder inſtar
ciuitatis ſuæ macedoniæ:q̄ pella dicebat cōdidit.
Vnde eadē lib.dixit Vir.Nā q̄ pellæi gens fortuna
canopi Accolit effuſo ſtagnātē flumine nilū. Et Iu
ue.in.iii.ſatyra:Cum pars niliace:plæbis cum uer/
na canopi criſpinus.

Canon cum.c.exili ſcribitur:dicitur a noſtris regu/
la:& inde canonicus.i.regularis.

Chaonia cū.ch.aſpirato &.i.latio ſcribitur proprie
pars ē alpeſtris epiri:quādoq; uero & pro tota epi/
ro ſumitur ut in ea dictione uidebimus.

Chaos cum.ch.aſpirato ſcribit:fuit teſte Heſiodo i
theogōia cōfuſa q̄dam ab initio unitas: quā prici/
piū eſſe dixit ꝓductiōis oīum rerum: unde Ouid.
Vnus erat toto naturæ uultus i orbe: Quā dixere
chaos:Et quo ichoare deductum putauit Feſtus.

Capaneus cum.c.exili &.eu.diphthongo i fine ſcri/
bit:fuit Statio teſte libro.iii.thebaidos: unus ex ſe
ptem regibus:q thebas obſederunt:ſupbus quoq;
& deoꝝ cōtēptor:q nō cōtēptus uiciſſe hoies me/
diis capaneus audit i aſtris:de quo Vegetius li.iiii.
de re militari dixit.Qui ſcalis i obſidiōe urbiū utū
tur frequēter piculū ſuſtinēt exēplo Capāei. a quo
primū ſcalaꝝ oppugnatio phibet iuenta: q tanta
mole lapidū fuit obrutus a Thebanis q; fulmībus
dicat extinctus:inde ait Ouid.lib.de triſtibus.
Cum cecidit capaneus ſubito temerarius ictu.

Caphareus cum.c.exili &.ph.aſpirato atq;.eu.diph/
thongo i fine ſcribit mōs eſt altiſſimus Euboiæ i
ſulæ ad Helleſpontū proſpectās:dicente Seneca in
Hercu.cœtheo.Euboica tellus uertice imenſo tu/
mens.Pulſat oī parte phryxeū mare Scidit capha/
reus:Et ſubdit paulopoſt: Hic rupe celſa nulla q̄
nubes ferit annoſa fulgent tēpla cenei louis:Ad cu
ius radices:uel ira Mineruæ:ut poetæ fingunt uel
fraude Naupli regnantis in Euboia:& cupiētis ul/
ciſci mortē Palamedis filii argiuoꝝ claſſis poſt tro
ianū excidiū duris caſibus agitata fuit.Nā nocte la
borātibus tēpeſtate græcis facē ſup caphareo mō
te ſuccendit:qua illi portum proximū exiſtiman/
tes:i aſperrimos ſcopulos delati:naufragium mul
ti dedere:dicente Seneca in Medea.igne fallaci no/
cturnus argis Nauplus:& reliqua unde Vir.libro
ænei.xi.ait Scit triſte Mineruæ Sidus & euboicæ
cautes ultorq; caphareus:q̄ſi Nauplum noie mō/
tis cognominet ſimiliter Ouidius lib.ii.de ponto.
Nō tibi caſandrus pater ē duruſue caphareus.

Cappadocia cū.c.exili utrobiq; & duplicato.p.atq;.i.
latino ſcribit:regio ē cōtermina maiori armeniæ
quam ab ea euphrates diſiungit: ut teſtis eſt Soli/
nus.Et ab ea eiuſdē nominis fluuio cognominata
eſt:ut teſtat Pli.li.vi.natu.hiſto.Ego enim i Ptole
mæi geographia proſpexi minorē illā eſſe armeni
am.Et i appiāo clariſſimo hiſtorico græco legi eā
partē eſſe minoris armeniæ.

Capys cū.c.exili &.y.græco ſcribit:& i genitiuo hu
ius capyis declinat:fuit troiāi nomē: de quo ſæpe
Virgilius meminit. At capis cū.i.latino lingua tu/
ſca teſte Seruio in.x.æneidos falconē idicabat.

Capua cū.c.exili & unico.p.ſcribit: urbs ē cāpaniæ
a capyæ troiāo cognomīata:cōuerſiōe.y.græci in.u.
noſtrū:& additiōe.a.litteræ i fine dicēte Virgilio
lib.decimo æneidos.Et capys hinc nomē cāpanæ
dicit urbi.Quare colonos dardanos illā habere di
xit Lucanus in ſecūdo cum ait.Interea trepido de/
ſcēdens agmine magnus. Mœnia dardanit tenuit
capuana coloni.Liuius uero li.iiii.ab urbē uult eā
a locis cāpeſtribus dictā:i quibus ſita ē:& in eodē
libro ait uulturnū hetruſcoꝝ urbem q̄ nūc capua
eſt cæpere ſamnites.Vnde teſte Seruio conſtat eā
a tuſcis conditam uiſo falconis augurio: qui tuſca
lingua capis dicitur:& ſubdit: Tuſcos aūt omnē pe/
ne Italiā ſubiugaſſe manifeſtū eſt.

Carābi cum.c.exili &.i.latino in fine ſcribitur:mōs
eſt paphlagoniæ in Aſia:qui teſte Plinio libro.iiii.
naturalis hiſtoriæ per medium euxinū percurrit.

centū septuaginta milium passuū interuallo quæ maximæ ratio scythici arcus formam efficit.

Character pria cū.ch.aspirato:& ultima cū.ct. exilibus scribitur:dici potest a nobis notamē:uel linea mētū:aut littera:Vnde litteræ characteres sæpissime cognominantur.

Characterismos pria cū.ch.aspirato aliæ sine aspiratiōe & cū.i.latino scribit:dici pōtlatine designatio ut Iuue.in saty.Crispini. Et caluo seruiret Roma Neroni.i.Domitiāo.Nam per caluicē & mores similes Neroni Domitianus ipse describitur: ut uidebimus in dictione prologus.

Charādæi prima cū.ch.aspiratio & penultima cum .æ.diphthongo scribit:populi sunt iuxta pōtū ut dixit Orpheus in argonautica.

Charaxes cū.ch.aspirato &.x.cōsonāte i penultima scribit:fuit teste Hero.li.hi.ii. mithylenæus pria: & frater Sapus:q captus amore Rhodopis fœmiæ ex thracia miræ pulchritudinis :& meretricis famosæ:maxima pecūia illā redemit: quæ cū Aesopo captiua fuerat:ut late idē auctor enarrauit.Qua re de illo dicebat Sapho soror i epistola ad Phaonē Arsit iops frater uictus meretricis amore. Multoque cū multo dāna pudore tulit:& subdit:Gaudet & e nostro surgit mœrore charaxes.Frater & ante oculos itq; reditq; meos.

Cardamū cū.c.exili scribitur:herba est suauis odoris:q a nōnullis græcis cardamus uocitatur.

Cardamyla cū.c.exili &.y.græco atq; unico.l.scribitur:fuit urbs in argo ꝓpinq pylo:& sub dominio Agamēnonis:uc testatur Homerus libro.ix.ilia/dos.Hāc nō multū a Lacædemonia distare ostendit Ptolæmeus in geographia.

Caresius cū.c.exili &.i.latio scribit fuit teste Homero circa initiū libri.xii.ilia.Troianus fluuius.

Caria cū.c.exili &.i.latio scribit:regio est in minori asia inter lyciam & Ioniam:a cara rege cognominata:qui auguria ex auibus primus cōperit: ut dixit Plinius libro septimo naturalis historiæ.Vnde populi cares dicuntur.

Charybdis patria cū.ch.aspirato penultia cū.y. græco ante.b.ultima cū.i.latino scribitur:locus ē periculosus ualde iter calabriā & siciliā.Nam a septentrione in astrum & e contrario fit fluctuū concursus:& itercæptorum quorūcunq; collisio : atq; absorbitio.Nāq; teste Ouidio libro secundo de remediis.Vt uomit epotas sæua charybdis aquas:& Seneca i thyeste:quod rapax hausit remouit charybdis similia Virgilius lib.iii.æneidos:prius dixerat. Et ut græci qdam ferunt:fuit Carybdis uetula uoracissima:q̄ quia boues Herculis furata fuerat : ab illo i id mare ꝓiecta loco nomē dedit:q̄ sane nunc etiā antiquas exercet rapinas.Et deberet declinari huius charybdidis:qd nos minie seruamus : sed i genitiuo huius charybdis ut i nominatiuo declinamus ne alterna.d.i utraq; syllaba cōtinua:ut dixit Priscianus i quarto male sonet: quod ēt græci euitare solent.Nam dicunt χαρὺβδεως : & non χαρυβδιδος:ut exigeret regula.

Caryca cū.c.exili utrobiq; &.y.græco scribit:genus est ficuum teste Iulio polluce a loco sic dictarum. Apud nos uero cōmuniter ꝓ sicca ficu accipit.At carex caricis genus est fructicis acuti Virgil.i geor/gi.iii.frondibus hirsutis & carice pastus accuta.

Carcinitus absq; aliqua aspiratiōe & cū.i.latio utrobique scribitur.fuit teste Herodoto libro gistoriarum.iiii.urbs egregia scythiæ.

Carcinos cū.c.exili utrobiq; &.i.latino scribit aꝑnos dicit cācer:quo tamē uocabulo Lucanus utit in nono:cum ait.Par geminis chiron:& idē quod carcinos ardens: ubi penultima corripit.

Cardiacus cū.c.exili utrobiq; &.i.latio scribit dr̄ille q̄ molestiā patit cordis. Nā a καρδια deducitur quod apud nostros cor dicitur. Ideo ait Iuuenalis cardiaco nunq̄ cyathum missurus amico.Et a cardia dictum cardinem quidam putant: super quo ualuæ hostii deuoluuntur.

Carystor absq; aliqua aspiratiōe & cū.y.græco scribitur insula est una ex cycladibus in euboico mari sita imo ut quidā ferunt :cū euboia cōiūcta quā uarii marmoris feracē dicūt. ut Seneca in troade an ferax uarii lapidis &Lucanus in.v.loquēs de euboia insula inquit.Qua maris angustat fauces saxosa carystos i hac teste Solino titani regnauerunt. Etinde carysteus:ut Ouidius li.fastoꝝ.iiii.Quaq; caristeis frāgitur unda uadis: & ut quidam ferunt est etiam urbs in euboia.

Charitas si pro amore & dilectiōe sumit:semp prima cū.ch.aspirato secundum rectā orthographiā scribi uidet:penultima uero cū.i.latino.& ultima cū.t.simplici scribitur.Nam a χαρις quod est grā & amor prorsus descēdit:Vnde charitas amoris ē species:& cum amor ad omnia spectet :charitas ad homines solū & qdem pro dignitate & qualitate personaꝝ.Nam maxima charitas debetur parentibus proxia filiis & deiceps reliquis at uero caritas absq; aspiratione latinum est:& a careo uerbo descendit significatq; inopiā:ut Liuius libro secundo ab urbe.Obsidio inqt erat nihilominus: & frumēti cū summa caritate:& libro secundo ait:charitas primū erat annonæ ex incultis per secessionē plæbis agris:unde & carus i ea significatiōe absq; aspiratione scribitur.Quod & si granum & amore deuictum indicet:cum aspiratione racionabiliter scribēdum puto.Nec sum ignarus præditorum quodque ab antiquis nostris absque aliqua aspiratione scribi consueuisse:ut in scriptionibus marmoreis quottidie aspicimus.Sed ut puto magis ex dictionum similitudine: q̄ aliqua ratione factum fuit. Cum unum a reliquo prorsus deduci non possit. imo & in cōtraria penitus significatione eius uidētur.Nam charitas pro inopia priuationem & indigentiam indicat:pro amore uero cum ponitur habitū & adeptionem qualitatis comprahēdit:quare rationabilius ea ut dixius differenter scribi possē putamus:ne unum pro reliquo accipi uelit: unde & si a nonnullis dictionibus quæ apud græcos aspirant nos aspirationem subtrahimus ut ab Aemilio q̄ apud illos aspirat.nos aspirationem abiecimus : & sine aspiratiōe i antiquis marmoribus semp scriptum aspicimus:hoc tamē nullā cōfusionē iducere potuit:cum tam aspiratū q̄ non aspiratū pro eodem ab omnibus cōprahēdi necesse sit. At ea quæ diximus disconuenientissimam signifi

cationem habere uidet:& nisi differētia aliqua es/ferantur:cōfusionē significari magisq; significatū exprimunt. Vnde & similiter nos cætere: ut in ea dictione uidebimus sine aspiratione scribimus:qa sic quoq; ciuitatis nomen esse Romani putauerūt & ut deide ab aspirata dictiōe differret:q̄ salutatio nē idicat priorē scripturā seruauerunt ex quo sane nō cōfusio:sed necessaria quodāmō distīctio inter ciuitatē & salutationē exprimit:& conseruat.

Charites cum.ch.aspirato &.i.latino atq;.t.simplici absq; dubitatiōe a nobis etiam scribit:& dici possunt gratiæ.Quas Orpheus i hymnis:& pīdarus: in odis tres esse dixerunt: Aglæam: Thaliam & euphrosinā:unde ait Orpheus αγαλήτεϑ᾽ λειαγα/ιευφροσ᾽ ουηϖολυολβε:q̄s louis filias ex Euno/mia ille idē eē dixit.Pīdarus uero matrē subticēs: solū dixit ϑεωνκρατίς ουβαίδεσ᾽ hoc est maximi dei filias eas i sup dixit in cælo iuxta Apollinis tronum degere patreq; totius olympi: ideſt iouem petuo collaudare.Et subdunt poetæ alii illas se in Acidalio fonte lauare:qui est in orchomeno boetiæ ciuitate:a quo nudas quia sine fuco esse debēt: & simul cōnexas incedere uolunt quia insolubiles esse gratias decet.Sed unam auersam īcedere.Aliæ duæ nos respicere dicuntur:quia profecta a nobis gratia duplex reuerti solet.Vnde ferunt alii illam duabus aureum porrigere pomū & illas recta facie beneficam conspicientes munera reddere dūplicata:dicente Virgilio libro æneidos.i.

Nec metus officio:nec te certasse priorem.

Pœniteat:& insup addunt illas hominibus largiri decorē.Quod Atimetus in clarissimo epithaphio suæ cōiugis Homonoeæ tetigit cum ait: Cui formā paphiæ charites tribuere decorem. Nāq; illas pediſſequas Veneris esse uolūt quasi uenus & pulchritudo gratiam porrigant.Quod Virgilius tetigisse uidetur:cum ait libro æneidos.v.

Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus.

Nāq; illas dixit Homerus li.iliad.v.elaborasse Veneri Ambrosium peplum.

Chirētismos cū.ch.aspirato &.i.latīo utrobiq; atq; .t.exili scribit dici pōt a nīis gratificatio.Nā a χαριεν:quod est gratiosum deriuatur. Et ē figura cū dura dictu gratius siue mitius proferuntur.

Chariariophilō cū.ch.&.ph.aspiratis &.i.latīo atq; unico.l.scribitur:& interprætatur χαριεν.i.gratiosum & φιλον amicū.Nascitur teste Pli.li.xii.natu. historiæ in india grādius:& fragilius granis piperis.Cuius arbor fert in spinis piperis similitudinē foliis paruis densisq; ramis triū cubitorū corticæ pallido:radice lata lignosaq;.

Carithos cum.c.exili &.i.latīo atq;.th.aspirato scribitur:īsula est una ex cycladibus.

Charilaus cum.ch.aspirato &.i.latino atq; unico.l. scribit:fuit fr̄ Meādri:ut in ea dictiōe uidebimus.

Carneades cum.c.exili scribit: fuit phūs cyrenæus epiconii:ut qdā ferunt:siue alexādri teste philoconio filius stoicoq; & crysippi discipulus modice reluctabat & uerecūde:ita ut sæpe diceret nisi chrysippus esset:ego nō essem.Aethice se magis deuouit q̄ physicæ.Quo circa cæsariē:& ungues nutriebat p̄cipua intentione studioq;:ad eum quoq; audiendum oratores pergebant:mortui est finitis annis octogintaquintaq;.

Carmēta absq; aliqua aspiratiōe scribit:& nō ē græcum:ut quidam male:putāt.sed latinū.Nam teste Plutarcho in uita Romuli.Nonnulli arcadis Euādri matrem fuisse arbitrātur rerū futuraq; admōtricem quæ phœbo dedicata carminibus oracula significabat.Vnde dicta est Carmenta.Nam nicostratæ ei græce nomen fuit.Quidam uero carmēteæ nomen alio pacto interprætatur:quod q̄si creat mente carmēta dicta fuerit:ut solebat his euenire:quæ apollonis numine debaccabantur.Vnde carpentum quidam dictum uolunt ut in ea dictione uidebimus.

Charopes cū.ch.aspirato scribitur:fuit troiānus hyppasi filius qui teste Homero li.xi.iliados ab Vlyxe in bello interemptus fuit.habetq; accētū in prima.

Charopus cū.ch.aspirato scribitur nomen fuit græci euntis ad troiam:& alterius epirotarum principis q Quīto flamineo romāo consuli uictoriam p̄buisse dicitur de Philippo.

Charon cū.ch.aspirato scribit:hūc poetæ dicūt obseruare tria inferni flumia seu paludes:hoc ē acherōtem stygem & cocytum: quin & defunctorum animas ab aliam rippam uehere: quem squaloris esse terribilem fingunt:oculos habere igneos: amictum sordidum: magnam caniciem:remo & uelis ad animas transportandas uti.

Carpathius cū.c.exili &.th.aspirato scribitur: insula est teste Pompeio li.ii.iter ægyptū & rhodū: posita regnū uatis Protei. q̄ teste Pli.lib.na.hi.iiii.&.v. mari charpathio nomen dedit.

Carpophorus prima cū.c.exili penultima cum.ph. aspirato scribitur:dici potest latine fructifer. Nam cōponit ex καρποσ quod ē fructus:& φορο porto.Ponitur etiam a Iuue.nomen uiri proprium in satyra Credo pudicitiā.Quanq̄ & carpophoro.

Carpis cū.c.exili &.i.latīo scribit fluuius est scithæ ut ostendit Herodotus li.historiarum quarto.

Carta cū.c.&.r.exilibus nomē ē uiri q ex darii Ducibus unus fuit:quī & illius filiam Artozostratā duxit uxorē:ut ostēdit Herodotus li.historiaq; quarto.At cū.th.aspirato aliud significat ut uidebius.

Cartha cū.c.exili &.th.aspirato scribit urbs ē teste Herodoto li.historiarum.vii.iter tyrō & biriton unde teste Seruio Dido carthaginensis dicta fuit.

Carthago cum.c.exili &.th.aspirato posse scribi uidetur: tum quia teste Seruio a cartha oppido nomē assumpsit:tum quia apud græcos καρχηδων cum.c.exili in prima &.ch.aspirato in penultima scribitur ita ut illud.ch.&.th.nostrum cōuersum fuerit. Vnde teste Liuio uocabulum punicum est quod apud nos nouam ciuitatem designat. Cicero uero de na.deorum li.secundo postq̄ tres Hercules declarauit.Quartus īquit fuit louis filius: & Asteries sororis Latonæ qui carthaginem filiā genuit:aqua byrsa quā Dido cōdidit carthago dicta est. Sed undecunq; carthaginis nomen originem habuerit:urbs tamē fuit celeberrima i aphrica cōstructa primum a Didōe beli regis tyriorum filia annis septuaginta tribus antequā Roma ipsa construeret:ut dixit Iustinus libro.xviii.quæ prius a

bouis corio byrſa dcã fuit:ut i ea dictiõe uidimus hæc eadẽ teſte Plinio libro.xv. naturalis hiſtoriæ centumuiginti annis Romanis æmula fuit.

Charta cũ.ch.aſpirato &.t.exili ſcribĩ ponĩ apud græcos pro eo quod nos librum dicimus. Quod Ouidius obſeruaſſe uidẽ li.iii.de triſtibus cũ ait. Nullus in hac charta uerſus amare docet. Sed cõiter pro omni filio ſuper quo ſcribĩ accipi conſueuit:ut pro papyro mẽbrana ſeu pergameno. Alii uero chartam pro ſolo papyro accipiunt. & a mẽbrana diſtĩguntut eos liberos non in membrãis: ſed in chartis tranſcriptos regi tradidit. Verum ut rettulit Plini.li.decimotertio naturalis hiſt. chartam alexandri magni uictoria repertã auctor eſt. M.Varro cõdita in ægypto alexandriam antea nõ fuiſſe chartarum uſum. Palmarum foliis prio ſcriptitarum:deinde quarundam arborum libris. Poſtea publica monumenta plumbeis uoluminibus Mox & priuata litteis confici cœpta:aut ſcædis. Et ſubdit. Pugillarum enim uſum fuiſſe etiã ante troiana tẽpora inuenimus apud homerũ. Et poſt longum progreſſum cõtra Varronis ſententiam manifeſtiſſima de chartis iducit exẽpla:quæ lõge ante q̃ dixerit Varro fuiſſe comperta demõſtrant: ut libri Numæ i arca comperti.quæ reperta fuerat in agro.M.Terẽtii ſcribæ:qn & libri ſibyllæ:quos illa ad targnium ſuperbũ detulit: & duos cõbuſſit quoꝝ tertius uſq; ad Syllæ tẽpora pdurauit. Præterea Mutianus ter cõſul ꝓdidit nup ſe legiſſe: cũ pſideret lyciæ Sarpedõis a Troia ſcriptam i quodã templo epiſtolæ cartam:quod eo magis miror inquit Plinius:ſi ẽt tunc Homero condẽte ægyptia non erat papyrus.hæc ex Plinio. Ex aliis comperi membranas infici conſueuiſſe diuerſis coloribus: ut purpureo uiridi:quod græci euchariſteũ uocãt Iutheo quo unica tantũ i parte crocari ſolebat: ut etiam Perſius tetigit cũ ait. Iam liber:& poſitis bicolor membrana capillis. Et Iuuenal. Croceæ mẽbrana tabellæ. Sane charta cũ aꝑ nos generis ſit fœmini aꝑ græcos uero generis maſculini: ut οχαρτης:ſicut & aꝑ illos dĩ οκοχλιας:apud nr̃os dicĩ hæc cochlea:& utrunq; apud nos abiicit.s.

Carpentum abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: nec græcũ eſt:ut qdam putant:ſed latinũ:& genus uehiculi a carmẽta mr̃e Euandri dictũ quo & illa & auſone fœmiæ uehebantur dicẽte Ouĩ.li.faſto.i.

Nam prius auſonias matres carpẽta uehebãt.
Hæc quoq; ab euandri dicta parente reor.

Cerræ cum.c.exili & duplicato.r.ſcribĩ:fuerunt teſte Thucydide libro.iii.de bello pelopõneſiaco populi inſulani piratica famoſi:uicti a minoe:de quibus meminit Virgilĩ.circa finem libri.viii. cũ ait

Hinc lelegas cartaſq;

Caſia cũ.c.exili & unico.ſ.atq;.i.latino ſcribitur:frutex eſt q teſte Pli.lib.duodecimo natu.hiſto. iuxta cynnami campos naſcĩ:ſed in oĩbus groſſiori ſarmento tenui cute ueris q̃ cortice amplitudo fruticis trium cubitorum Colus cũ primum emicat cãdidus:pedali mẽſura deinde rubeſcit addito ſemipede:ultra nigrans. Et ĩfra ſubdit alia eſt balſamo de ſaba odore ſimili appellata:ſed amara. Ideoq; utilior medicis unguẽtis præcia nullis diuerſoria.

Carſiterides abſq; aliqua aſpiratione & cũ unico.ſ. atq;.i.latio ſcribĩ:iſule ſunt cõplures:quas Plini. circa finẽ libri.iiii.dixit eẽ ex aduerſo celtiberie:ſic quoque a græcis a fertilitate ſtamni dictas. Nam καſιτερος ab iſtis ſtamnũ dr̃. Has ut idem refert aliqui forũatas uocauere.

Caſpiũ mare cũ.c.exili &.i.latino ſcribĩ:mare illud appellaĩ:quod iter capſios montes a qbus nomen accæpit & hircanos imenſum occupat ſpaciũ. Nec ullũ prorſus detiet exitũ: ſed ex maximis in eum cõfluentibus fluminibus confectũ dicitur ut uidebimus in dictione oceanus.

Caſpii montes eodẽ modo ſcribunĩ:& ſunt in aſia moreales:a qbus mare caſpium cognominatum ẽ ſunt maiori armeniæ contermini:ubi portæ ſunt caſpiæ.hoc eſt uia quædam eoſdem iterſecãs mõtes. Quæ teſte Solino pãdunĩ: itinere manufacto longo octo milibus paſſuum. Cuius latitudo uix eſt paluſtro permeabilis. In quibus anguſtiis etiã illud aſperum rettulit Solinus: quod præcioſoꝝ laterum ſaxa liquentibus iter ſe ſalis uenis exudãt humorem affluentiſſimum qui conſtrictis ui caloris uelut in æſtiuam glaciem comparatur:nec niſi hyeme acceſſum præbet. Etiã loca deſerta ſunt præſidiis & ſerpentibus conferta.

Caſius cũ.c.exili & unico.ſ.atq;.i.latio ſcribĩ: mõs ẽ in ſyria antiochiæ ſeleuciæ ſupereminens Cuius teſte Pli.li.v.natu.hiſto.excelſa altitudo q̃rta uiglia orientẽ p tenebras ſolẽ aſpicit:breui circũactu tpis diẽ noctẽq; piter oſtẽdit.ambitus ad acumẽ octo & decẽ miliũ paſſuũ eſt.altitudo p directũ q̃ttuor alter ab Herodo.li.hiſto.ii.ponĩ in finibus ægyptii iuxta ſelbonidã paludẽ quẽ Plinius ob ꝓpinq; tatem dixſt eſſe in Arabia non longe a peluſio nili hoſtio:ubi delubrũ iouis Caſii:& tumulus magni Pompeii habentur.de illo Lucanus libro.x.

Lucifer a caſia proſpexit rupe:diemq;
Miſit ægyptum primo iam ſolet calentem.

Caſſandane cũ.c.exili & duplicato.ſ.ſcribĩ: fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ primo filia Pharnaſpis:& mater Cambyſæ generi Aſtyagis.

Caſſandra cũ.c.exili & duplicato.ſ.ſcribĩ.fuit Priami regis filia quã poſt euerſam Troiã ab Agamẽbone mycenas ductã κτειναικυταιμνις ρηλολομιτις:hoc eſt doloſa clytẽneſtra ĩteremit ut dixit homerus in odiſſea.

Caſſiopea abſq; aſpiratione pricipii:& duplici.ſ.ſcribĩ fuit Cephei regis æthiopũ uxor: q̃ cũ nereidibus de pulchritudine decertauit ut late poſuit ſophocles in tragœdia.cuius titulus eſt.αλρομηλη.

Caſtanea abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribĩ:græcũ uocabulũ eſt ſed caſtanum ab illis neutro genere dicĩ. quod lopiniũ ab aliqbus traductum comperi.

Caſtallius abſq; aſpiratione aliqua & unico.l. atq;.i. latino ſcribĩ:fons eſt in radicibus montis parnaſi muſis ſacer. Et a uirgĩe caſtalia nomen aſſumpſit: cui cum per montẽ uaganti apollo uim ĩferre pararet ipſaq; fugiens a monte caderet:in ſui nomĩnis in fontem conuerſa fuit.

Caſtiamira abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latino utrobiq; ſcribitur apud græcos uero in penultima eſt ei diphthongus quã nos.i.noſtrum cõmutamus:

fuit teſte Homero li.viii.iliados uxor priami q̃ ex æſymo urbe thraciæ duxit ad troiam deabus ipſis formæ uenuſtate comparanda.

Caſtor cũ.c.&.t.exilibus hoc ẽ ſinẽ aſpiratione tam ꝑ bruto q̃ pro hoie ſcribitur. Vnde ſi pro hoie accipimus fuit Gemellus frater pollucis: qui filii fuerunt tyndari & ledæ: ac helenæ fratres: quos lacedæmõiæ ſepultus dixit Home. Et fui caſtor equorum domitor: pollux uero pugil: dicente Homero libro.iii.iliados καζορα ἱππολαμον καὶ πυξαγαθον πολυλευκεα. Idem Ouidius lib. faſtoꝝ quito Thyndaridæ fratres hic eques ille pugil. At Virgilius libro georgicorum tertio unum ꝑ reliquo more poetico poſuit cum ait: Talis amyclæi domitus pollucis habens Gyllarus: & quoꝝ graii meminere poetæ. Si uero pro bruto caſtor accipitur: eſt ẽt dictio græca: quam q̃ nõnulli latinã cõtẽdant: & a caſtrando deriuatã uelit: quod prorſus fieri nõ põt cum faciat accuſatiuũ in a quod lĩgua latĩa in maſculinis aut fœmininis pentitus abhorret. Vnde Iuue. in ſatyra Natali coruie die ait. Imitatus caſtore q ſe eunuchũ ipſe facit cupiẽs euadere dãno Teſticuli: adeo medicatũ itelligi ĩguem.

Catabathynõ prima & ſecunda abſq; aſpiratiõe: penultima cum.th. aſpirato &.y. græco ſcribitur: dici ꝑt demerſum aut decliue. Salu. ea fines hẽt occidẽte fretũ nr̃i maris & oceani: ab ortu ſolis decliuẽ latitudinem quẽ locũ catabathynõ icole appellãt. Nã ex κατα & βαθυνον. qđ ẽ ꝑfundũ cõponit.

Catacriſis quod ſine aliqua aſpiratione &.i. latino ſcribit: dici poteſt a noſtris cõdemnatio uel diiudicatio. Nam componitur a κατα. & κρισις: quod ſic quoq; ſcriptum iudicitium dicit.

Catachreſis prima & ſecunda abſq; aſpiratiõe: pẽultima cũ.ch. aſpirato &.e. abſq; diphthongo ſcribit dici põt a nobis abuſio uel uſui patio. Nã cõponit ex κατα: qđ aliq̃ndo dicit cõtra & χρισις uſus q̃ ſi ſit cõtra uſum: & dr̃ figura cũ uſurpat aliud nomẽ q̃do ꝓpriũ deeſt: ut patricida ille dicit q patrẽ occidit. Virg. lib. geor. ii. Faciemq; ſimillima lauro: dixit de arbore: cũ ſoli hoi facies cõpetat. Piſcia ẽt ꝑ hãc figurã dicit q piſces hẽt. Vnde opportune ait Quinti. Multa ſunt græce & latie non denominata. Nam & q iaculum emittit iaculari dicitur q pilã aut ſudẽ appellatiõe priuati ſibi aſſignata caret. Et ut lapidare qd ſit manifeſtũ ẽ: ita glebarũ teſtarumq; iactus nõ habet nomen. Vnde abuſio quæ κατ ακρισις dicit neceſſaria ẽ. Et ſic ad hãc Quiti. formulã nõ aliter nauẽ uelociter eũtẽ: & auem uelociter uolãtẽ currere dicimus: q̃ iaculari ſudẽ Vnde inepte iudicio meo expoſuiſſe Vir. uidetur Nonius q̃ndo ait: Curſuſq; ꝑ auras Dirigite in lucũ. i. uolatus. Nã tot ſignificata eidẽ dat nomini Nonius: ut ſi ad illũ modũ exponere uelimus ĩfinita pene exẽpla erũt: Vnde nõ ẽ credẽdũ auctores uni dictioni tot ſignificata: & qdẽ ꝑ ſe quẽq; noua dicere uoluiſſe: tanquã lĩguã ipſam cõfundere cuperẽt.

Catachreſticos ſola antepenultima cum.ch. aſpirato ſcribit: dici poteſt latie abuſiue. Vir. lib. ænei. x. An ſeſe mucrone ob tantum dedecus amens iduat pro feriat abuſiue dixit.

Cataclyſmos abſq; aliq̃ aſpiratione æ. y. græco ſcribit: dici põt apud nos diluuium uel inundatio.

Catarytus abſq; aliq̃ aſpiratione & unico. r. atq; y. græco ſcribit. dici põt latie irruguus: Nã ut ait Pli. v. natu. hiſt. Hipponẽ oppidũ Aphricæ Catarytũ a græcis dictũ ꝓp aquaꝝ irrigua. Nã cõpõit ex κατα: quod ẽ ſecundum: & κατα tiuus: quaſi ſecũdum uel iuxta riuos eſſe dicatur.

Cataracta abſq; aliqua aſpiratiõe & cũ.c. ante.r. ſcribitur: quidam cæli feneſtras: aliq; rubes: & alii ſub terraneas ſpecus uocãt. Nonnunq̃ uero ſecundum uim uocabuli: quod a deſcendendo deducitur pro pendulis portis ponitur. Liuius: Pendulas & reci dentes portas cataractas.

Catarrus abſq; aliqua aſpiratione & cũ duplicato. r. ſcribit: dici poteſt a noſtris diſtillatio. Nam deſcẽdit a uerbo καταρεω: quod eſt diſtillo: quod ſane cõpõit ex κατα ex ꝓpoſitiõe: & ρεω: qđ ẽ defluo: ita que dũ humores a capite idigeſti ad iferiora deſcẽdunt. ſi ad nares perueniunt: uocari conſueuerunt reuma: ſi ad fauces bronchon: ad thoracẽ uero uel pulmonem ptyſis dicitur.

Catalogus abſq; aliqua aſpiratione & unico. l. ſcribitur: dicit a noſtris ſermo ille aut ſcriptura. q̃ ordinem & numerum monſtrat.

Cathartica ſola ante pẽul. cũ. th. aſpirato ſcribit: nec antepenultimã. c. appõit: dicunt a nr̃is purgatiora deducta ſcilicet a καθαρω: quod eſt purgo.

Cataphratus ſola penultĩa cũ aſpiratione ipſius. ph. ſcribitur: atq; in fine ipſum. r. duplicato. ĩterprætari poteſt undiq; munitus. Nam κατα ꝓpoſitio cũ augmentũ ĩdicat: pro undiq; ſumi poteſt & phratus munitus dr̃. Vnde a φρατρο uerbo græco: qđ eſt munio deſcẽdit. Ideo dixit Seruius in undecimo ænei. Cataphratti eqtes dicuntur: qui & ferro muniti ſunt: & equos ſimiliter munitos habẽt. Saluſtius. Et ſeq̃bant ĩquit equites cataphrati.

Cataryptoſis abſq; aliqua aſpiratione: & in antepenultima cũ. y. græco ſcribit: dici põt ſecũdũ figurã Et dicitur tropus cum aliquid iuxta alterius formam deſcribitur: ut Virg. li. quarto ænei. Omnia Mercurio ſimilis uocẽq; colorẽq;. Et crĩes flauos: & membra decora iuuentæ.

Cataſcopium abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: genus eſt nauiculæ.

Cathedra cum.c. exili &.th. aſpirato ſcribit: dicitur latine ſedile. cuius ſane cõpoſitionẽ omnẽ in præceptis quibuſdam explicauimus.

Cathegoria cum.c. exili &.th. aſpirato ſcribitur: dicitur a noſtris prædicamentũ: & deriuatur a κατηγορω: quod eſt prædico.

Cathexothen pria & ſecunda ſine aſpiratione ultia cum.ch. aſpirato ſcribit: dici põt latiæ per excellentiam: ut Virg. lib. geor. i. boues p excellentiã nominauit: cũ dixit. Quæ cura boum: qs cultus habẽdo Sic pecori. Et ĩ eodẽ libro. Victũ dodona negaret: ut in dictione dodona uidebimus.

Catholicus cũ. th. aſpirato ſcribit: iterprætari ualet uniuerſalis cuius compoſitiõem ſupra in quibuſdam præceptis oſtendimus.

Caucaſis abſq; aliqua aſpiratione ſcribit. mõs eſt Scythiæ: ex eo latere quo ad ſeptẽtrionẽ eſt cõtermina Scythiæ: ut teſtis eſt Pli. li. vi. natu. hi. Ob qđ dixit

Seruius, montẽ esse scythar̃: qa scytis est ex latere septentrionali cõterminus. Hũc dixit Hero. libro histori. prio esse oium montium altissimum.

Caula cum .c. exili ac unico .l. scribitur: dicitur latiæ stabulum. Sane apud græcos absq; .c. scribit: uidelicet αὐλη. quod nõ solum artium uel aulam: sed etiam stabulum: & ouium septa designat: & in numero singulari & plurali pro eodem ponitur.

Caulon cum .c. exili & unico .l. scribit: mons est teste Seruio sup tertio æneidos Calabriæ Vnde dixit Vir. Cauloniiq; arces: in quo teste igno de situ urbium italicar̃ oli oppidũ fuit. Et id idem eẽ putant: quod ab Horatio in odis rõne metri aulõ dicitur: cum dixit. Et amicus aulõ fertili Baccho minimũ phalernis iuuidet uinis. Nam non staret uersus caulon: est enim saphicus.

Canni cum .c. exili & .i. latino scribit populi fuerũt ex Creta.

Ceadus cum .c. exili & .e. absq; diphthongo scribit: fuit teste Homero libro secũdo iliad. uir thrax & troezeni pater: ex his scilicet: qui auxilia troiãis miserunt.

Cebres cum .c. exili & .e. absq; diphthõgo scribitur: fuit thebanus philosohpus: & Socratis discipulus: & ut refert Laertius dialogos tres scripsit: quoq; unus pulcherimus & eloquẽtissimus apud me ẽ. In quo p modum tabulæ: & cuiusdã picturæ uniuersam hominum uitam depinxit.

Cebriones cum .c. exili & .i. latino scribit: fuit teste Homero libro iliados undecimo priami filius.

Cecrops cũ .c. exili utrobiq; scribit: hic teste Eusebio de tẽporibus primus athẽiensium rex regnauit in attica a quo usq; ad troiæ captiuitatẽ fluxisse dixit ad nos li. lxxv. Et ide cecropius quasi articus dicit. Vir. lib. ge. iiii. Cecropias innatas apes amor urget habendi. i. atticas: ut Ouid. lib. deponto: O mihi dulcior ille Melle qđ i cæris attica põit apis. Inde ẽt cecropis patronimicũ fœmininũ. Vt Iuue. i saty. Credo pudicitiam. De sulmonensi mera cecropis. Inde ẽt cecropidæ atheniẽses dci sunt. Vir. i. vi. Tũ pẽdere pœnas Cecropidæ iussi. Sic thesidæ idẽ a Theseo dicunt. ut idẽ. iii. geor. Et compita circũ Thesi de posuere: ut simili mõ romani æneadæ: & rõulidæ ab Aenea & Rõulo sunt uocitati. Vir. li. æne. i. Defessi æneadæ: q̃ proxia littora cursu Contendunt petere. Et lib. octauo. Subitoq; nouum consurgere bellum Romulidis.

Cedrus cũ .c. exili & .e. absq; diphthongo scribit: lignũ est qđ Home. nõ eo noie: sed thyõ appellat. q; sane i delitiis circes odoratũ eẽ demõstrat. Ob qđ Neuius de bello punico ait teste Macro. cedrosam uestẽ. unde & ex cedro teste Vitruuio li. ii. de architectura oleũ nascit: qđ cedrũ dicit: quo reliq; res cũ sint uncte: uti ẽt libri a tineis & carie nõ læduntur: iuxta quẽ sensum dixisse uidet Persi. Et cedro digna locutus. Linq̃re. Et alibi i eadẽ satyra. Quicqd dẽiq; lectis Scribit i cedris. Sane nõnulli p id capsulã cedrinã itelligere uoluerũt: i q̃ p̃ciosiores libros cõsueuisse recondi fabulant. Alii coopcula cedrina. iducuntq; Martialẽ dicentẽ i quito. Nunq̃ grãdia nec molesta poscit. Que cedro decorara purpuraq; Nigris pagia creuit umbelicis. Nõnulli uero cedrinas tabulas i morẽ mẽbranar̃ itelligi uolũt: ex qbus ut aiũt nobiliores conficiebant libri iuxta qđ forte locutus uidet Iuue. dũ ait. Atq; adeo croceæ mẽbrana tabellæ implet. Nã ut ait Pli. lib. xiii. natu. hist. materiæ ipsius cedri ẽ æternitas. Itaq; & simulachra deor̃ ex ea factitauerũt. Cedrius ẽ Romæ in delubro Apollo Sosianus Seleuca aduectus Macrobius autem in libro saturnalium dixit Virgilium de cedro intellexisse cũ ait. Media fert tristes succos tardumq; saporem Fœlicis mali: quo non præstantius ullum: & reliqua:

Chela cum .ch. aspirato & unico .l. scribit: idẽ etiã a græcis dicitur quod brachium: sed proprie cãcrorum aut scorpionum. Virg. in georgicis. Qua locus erigonem inter chelasq; sequentes.

Celene absq; aliq̃ aspiratione uel diphthõgo in prima aut secũda: & cũ unico .l. scribit: ac i plurali nũero effert: urbs fuit teste Liuio lib. vii. de bello macedonico: hactenus Phrygiæ caput: q̃ qa Lydiæ cõtermina est: dixerũt aliq oppidũ esse Lydiæ: in hac Marsya ortus & sepultus fuit. Vnde iuxta illã fluuius Marsya cognomiatus orit: ubi a Phœbo uictus Marsya & decoriatus extitit dicente Lucão lib. iii. Quæ tua munera pallas lugẽt dãnatæ phæbo'uictoræ celenæ: huic urbi ꝓpinquus est fluuius Gallus: de quo qui bibit ĩsanit: dicẽte Ouid. li. fasto. iiii. Inter ait uiridẽ cybelẽ altosq; celẽas Amnis it insana noie gallus aqua. Qui bibit inde furit: & reliq̃: ut uidimus in dictione Athys.

Celeno cũ .c. exili & unico .l. ac sine diphthõgo scribitur: una fuit ex harpiys: ut Virg. Quas dira celeno. Significatq; apud nos atrum & tenebrosum.

Celetæ absq; aliqua aspiratione uel diphthõgo primæ scribit: fuerũt teste Liuio lib. v. ab urbe tertia pars Galliæ: qui ueniẽtes ad Ibernũ fluuiũ Hispaniarũ: ibiq; cõfidentes retenta prima nois parte: & assumpta parte fluminis iuxta quod cõsiderãt celtyberi dicti sunt: quod Lucanus li. iii. tetigit cũ ait. Profugiq; a gente uetusta Gallorum celtæ miscentes nomen iberis.

Chelidonia cũ .ch. aspirato & .i. latino atq; unico .l. scribit: uerba est quã teste Plinio. li. xxv. natura. historiæ uisui saluberrimã hirundines monstrauere dum uexatis pullorum oculis illa medenter. Vnde quod a græcis χελιδον a nostris hirundo dicit.

Chelenophagi cũ .ch. aspirato & unico .l. scribũt: dicũtur latie testudinum comestores. Nã χελονη a nostris testudo dicitur: φαγοι comestores. Hos esse dixit Plinius libro sexto natu. histor. populos in sinu hersico iuxta litus Carmaniæ.

Celtiberi absq; aliqua aspiratiõe scribit: quod indicat secũdũ ea quæ supra diximus iberũ fluuiũ neutiq; aspiraridebere: ut in ea dictione uidebimus.

Chẽmis cũ .ch. aspirato & duplicato .m. atq; .i. latino scribit: fuit Aegypti rex qui pyramidẽ admirabilẽ struxit: lõgo a Mẽphi uersus Libyam stadiis .c. xx. a Nilo ãt qnq; & q̃draginta: quæ teste Diodoro siculo lib. histo. i. & artificio & operis magnitudine mirabilẽ stupore p̃bet aspiciẽtibus: ad quã ædificãdam ut idem auctor refret trecẽta & sexaginta hominũ millia deputata fuerũt: quã uiginti ferme annis absoluerũt. Pecunia uero omnis ad opus ipẽsa

in olera tantum herbasq; is enim cibus opificum fuit ad mille & sexcenta talenta excessisse scribit.

Cenchris prima cum .c. exili & ultima cum .ch. aspirato atq; .i. latio scribitur genus ē serpētis iflexuosi: & semper in rectum iter facientis: quem latinæ traductum tituiunculū comperi: sed græco uocabulo usus fuit Lucanus libro undecimo cum ait. Et semper recto lapsurus limite cenchris.

Cenodoxia cū .c. exili semp scribit: sed rōne sequentis litteræ significatū mutat. Nā si p. e. absq; diphthongo scribit. inanē gloriā designat: & tūc quoq; cōponit ex κενον: qđ est uanū: & δοξια gloria. Simili mō cenotaphiū uacuū dicit sepulchrū. At si cū .æ. diphthōgo scribant nouā gloriā unū. & alterū nouū sepulchrū dicit. Nā κοινον græce: nouum latie dicit. Si uero cū .œ. cōmunē gloriā unū & alterum cōmūe sepulchrum idicat: cū κοινον cū quo tunc cōponunt commune apud nos significet.

Cenotaphium cum .c. & .t. exilibus & .e. absq; diphthongo scribit: significat uacuum sepulchrū: ut in Præcedenti dictione uidimus.

Cæneus cū .c. exili & .æ. diphthōgo ultima cum .eu. diphthōgo scribit: fuit uir q̄doq; & fœmia. Immo ut dixit Vir. li. æne. vi. Et iuuenis quondā nūc fœmia cæneus. Rursus & i ueterē fato reuoluta figurā Vltimo teste Oui. li. xii. meta. i phœnicē auē cōuersus ē unde cūcludēs ait: Maxie uir quōdā: sed auis nūc unica cæneus. Similia dicūt poetæ delphi & tiresia: q. s. q̄doq; uiri: quīq; fœmine uisi fuerint.

Centaurus absq; aliq̄ aspiratione scribit. Et fuerunt cētauri Thessaliæ populi secus mōtē Peliū habitātes: q media pte uiri & media eq sunt. Hos a laphitis siue lapithis originē traxisse dicūt poetæ: hoc ē exixiōe filio Phlegiæ regis pelectriōii: & nube q̄dā derinēte formā iunonis pgenitos. Nā cū ixiō Iouis & iunonis secretarius esset. elatus officio ausus est iunonē de cōcubitu attētare. Cui iuno ex consilio Iouis nubē i forma sua obiecit: cū q̄ cōcubens ixiō cētaurus pgenuit. Sed cū ob id a ioue cælo expulsus i terras iaceret: iactaretq; se cōcubuisse cū iunone: a ioue itidē fulminatur: & ad inferos truditur. Vbi sup tota serpētibus circunfusa ligatus ppetua uolutiōe deuoluit: dicente Tibulo: illic iunonē tētare ixiōis ausi Versantur celeri noxia mēbra rota. Sane ut testis ē Pli. lib. vii. natu. histo. centauri primi cū egs pugnare docuerūt. Et fræna ac strata plectronius cōperit. Quod Vir. li. geor. iiii. prius tetigisse uidet cū ait. Frena plectronii laphitæ gyrosq; dedere: ubi ait Serui. Plectroniū oppidū ē Thessaliæ: ubi prio domādoq; equoq; usus cōpertus est. Idē sup. xii. ænei. dixit cum Pirithous rex laphitarū uxorē duceret. centauros sibi uicios populos: & deos omnes excepto Marte uocauit ad nuptias. q̄ re numē iratum imisso i illos furore passum ē lapithaq; gentem fugari: cædi atq; deleri. unde dixit Virgilius: Mars perdere gentem imanem laphitū ualuit. Et nisi exponamus laphitū. i. centhauroq; q originē duxerunt a laphitis discordaret: Oui. libro duodecimo metamor. q dixit centauros ipsos de nuptiarum Pirithoi a Theseo fuisse deuictos.

Centrum absq; aliq̄ aspiratiōe scribitur: id proprie est: quod nos stimulum uel aculeum dicimus sed communiter pro puncto alicuius corporis medio & maxime circulari sumitur.

Cheops cum .ch. aspirato scribit: fuit teste Herodoto libro historiaq; secundo Aegypti ex post Rampsinitium: qui pyramidem egregiam struxit.

Cephalus cū .c. exili & .e. absq; diphthongo atq; unico .l. scribit: a κεφαλή. qđ ē caput deducit: & qa i caput excrescit Cephalus græce uocat latie uero mugil seu mugilis dicitur Iuuena. in satyra Omnibus in terris. Necat hic ferro: secat ille cruentis Verberibus quosdam mœchos & mugilis intrat. i. capitosa mentula: i formam mugilis ignominiose podicē mœchi formosi penetrat. Fuit ēt hoc noie uir athenienſis uenator maximus: q procim Erithei Athenarum regis filiam uxorem duxit. ut omnia plene monstrauit Oui. lib. metamor. vi.

Cephalonia cū .c. exili & .e. absq; diphthōgo scribit: īsula est in ionio mari: q teste Pli. lib. iiii. natu. hist. Menala quondā dicebat: fuit sub Vlixis iperio ut p totam odysseā ostendit Home. & Seneca i troiade de Vlyxe locutus iquit: Gressus nephādos dux cephalonum admonet.

Cepheus prima cum .c. exili & .e. absq; diphthongo ultima cū .eu. diphthōgo scribit: fuit teste Euripide rex æthiopum Phœnicis filius: & pater Andromedæ ex Cassiopeia: socerq; perſei: ut ēt oia monstrauit. Ouidi. li. iiii. metamorphoseos.

Cephisus prima cū .c. exili & absq; diphthongo: penultima cū .i. latino scribit: fluuius est boetiæ dicēte Lucano li. iii. Boetii coire duces: quos īpiger ambit Fatidica cephisus aqua. Hunc iuxta Lilæā urbē nasci dixit Home. li. ii. iliados. & Pli. lib. natura. histo. iiii. Quin & Delphos pterfluere dicit: in cuius ripis fuit tēplū fatidicæ deæ Themidos: a qua deucalion respōsa suscepit de reparādo humano genere. Vnde & teste Homero phocēsium fluuius ponitur. Ita ut utrunq; uerum esse habeatur.

Chephrē cū .ch. aspirato scribit: fuit teste Hero. li. ii. histo. Cleopis frater: q post illū i ægypro regnauit.

Ceramiū cū .c. exili & .e. absq; diphthongo atq; .i. latino scribit: dici pōt latie tegulariū uel tugiuariū: Nam deriuatur a κεραμις: quod est tegula. erat locus Athenis: de quo Pli. li. xxxvi. natu. histo. sic inquit. Opera Praxitelis sunt Athenis in ceramico: de quo etiam uidebimus in dictione plastice.

Ceraſtes sine aspiratione aliqua & .e. absq; diphthōgo scribit: genus est serpentis: qnod teste Plinio li. octauo natu. histo: quadrigemina cornicula pfert similima arietum. Nam κέρας græce dicitur latie cornu: de quo Stati. li. xi. the. īqt: Crīalē attollit lōgo stridore ceraſtē. Et a κερας similimō deducit.

Ceraſus cum .c. exili & unico .s. scribit: fuit teste Seruio sup. ii. geor. urbs pōti: quā cum delesset Lucullus: genus pomi inde aduexit: quod a ciuitate cerasium appellauit. Nā arbor qđē ceraſus. Pomum uero ceraſum appellat. Ego uero uocabula esse græca magis quā ex institutione Luculli cōperti: ut ex Aeschilo q longe ante Lucullū fuit in sequenti dictione mōstrabimus. Quare & pomum cum suo nomine deductum a Lucano putamus: ut Plinius innuere uidetur.

Cerasium cum .c. exili & .l. latino scribit: uocabulū

eſt græcũ:ut oſtẽdit Aeſchylus tragicus cũ:ait: τὰ χαλαντιᾶ κἀκέρσια φατὶ fructus eſt arboris:q̃ teſte Pli.lib.xv.natu.hiſto.ante uictoriã mitridati cam.L.Luculi nõ fuit ĩ Italia:ſed urbs anno ſexcentesimo octogeſimo is primum uexit e ponto.

Ceraunus cum.c.exili &.au.diphthongo ſcribitur dicitur apud nos fulmen:& ptolomæi cuiuſdam cognomen extitit.

Ceraunia cũ.c.exili &.au.diphthongo atq; .i. latino ſcribit̃:ſunt altiſſimi mõtes Epiri ſic quoq; a crebris fulmĩbus dicti Nã κεραυνὸσ græce a nr̃is fulmẽ nũcupat̃:diuidũtq; mare ioniũ ab adriatico a q̃bus ex Epiro ſumit̃ nauigatio uerſus Italiam: ut Vir.li.æne.iii. puehit̃ pelago uicĩa ceraunia iuxta: unde iter Italiã:curſuſq; ſeuiſſimus undis:de q̃bus Lu.li.iiii. Scopuloſa ceraunia nautæ Sũma timẽt.

Cerberus abſq; aſpiratione ſcribit̃ hũc canẽ eſſe tricipitẽ inauditæ feritatis cũcta uorãtẽ:& Regni plutonis cuſtodẽ poetæ oẽs aſſeruerũt. Quẽ maxime Seneca ĩ Hercule furẽte deſcripſit:Et dictus ẽ Cerberus:q̃ſi creoborus:hoc ẽ carnẽ uorãs.Nã κρεὼσ caro ẽ &:βορὸς uorãs.Alteꝛ epiroitũ canẽ fuiſſe Alexãdri:q leõibus cõgrediebat̃ atteſtat̃ Iulius pollux de uocalibus reꝛ ad Cõmodũ ĩperatorem.

Cercaſorus abſq; aliqua aſpiratione & unico.s. ſcribit̃ urbs ẽ teſte Herodoto:iuxta q̃ diuidit̃ Nilus ĩ peluſim fluens & Canobum.

Cerceis cum.c.exili utrobiq; & abſq; diphtpongo atq; .i. latino ĩ fine ſcribit̃:fuit teſte Heſiodo ĩ theogonia nympha oceani & Thetyos filia.

Cercyra cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribit̃: fuit olim Corinthi nomen:quo ſæpe utit̃ Homerus.

Cercyon cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribit̃: fuit res in parte Theſſaliæ qui filiam habuit Alopem aqua ciuitate cognominauit.

Cercopythecus cũ.c.exili utrobiq;:& prima cum.e. abſq; diphthõgo ſecũdũ ortographiã:licet nõnulli ex noſtris.i.latinũ apponãt:antepenultima cũ.y. græco & penultĩa cũ.th.&.e.abſq; diphthõgo ſcribit̃:nomẽ eſt cõpoſitũ ex κέρκος:quæ apud poetas græcos dicit̃ cauda:πίθηκοσ ſimia q̃ſi ſimia cauda data:& id eſſe puto:q; maimõem uulgo dicimus: Vnde Pli.lib.viii.naturalis hiſto.de ſimis loquens cecropythecos inquit nigris capitibus pilo aſinio diſſimiles cæteris uoce ſunt. Martia.in epigrammate ad Semiũ ait.Callidus enixas elidere ſimius haſtas.Si.mihi cauda foret cercopythecus erã. Idẽ in alio epigrãmate.Publius eximiæ ſi flagrat amore catellæ.Sicromius ſimile cercopytheco amat: Hũc ægyptii:ut alia portẽta cõplura iter deos poſuerunt:dicente Iuuenale ĩ Satyra.Quis neſcit uoluſi.quæ ultima eſſe debet.Effigies ſacri inter aurea cercopytheci.

Cerithus cũ.c.exili &.i.latino atq;.th.aſpirato ſcribit̃ fuit teſte Home.lib.ii.ilia.oppidum in Euboia.

Cerinthe cũ.c.exili &.i.latino atq;.th.aſpirato ſcribitur:herba eſt:quã Plinius libro.xxi.natu.hiſto.cerĩtheam uocauit Virgilius uero ait li. georgicoꝝ quarto.Cerinthæ ignobile gramen.Et eſt teſte Plinio herba cubitalis:folio candido ĩ curro.capite cõcauo:mellis ſuccum habens.

Cerrus cum.c.exili & duolicato.r. ſcribitur: genus eſt arboris.

Cherroneſus cum.ch.aſpirato &.e.abſq; diphthongo atq; duplicato.r.& unico.ſ.ſcribit̃:terra eſt fere undiq; mari cincta:quæ niſi paruo cõtineret̃ inſula dici potuiſſet.Nam componit̃ ex κερρασ: quod apud antiquos terrã dicit:& νησοσ inſulam: & ob excellentiam nonnunq̃ pro Peloponeſo ponitur

Cherſoneſus cũ.ch.aſpirato & unico.r. ſequente.ſ. qđ nullibi duplicat̃ ẽt ſcribit̃:& idẽ ſignificat:qđ ĩ pcedẽti dictiõe uidimus:ſed cõpõit̃ ex χέρσος:qđ ſimiliter terram dicit & νησοσ inſulam.

Cherſidamas cum.ch.aſpirato&.i.latino ſcribitur: fuit teſte Homero libro iliados undecimo uir troianus:quem Vlyxes in bello interemit.

Chreſydros cũ.ch.aſpirato &.y.græco ſcribitur: genus eſt ſerpẽtis terrã & aquã ĩcolẽtis:& cõponit̃ ex χέρσος quod apđ nos terrã dicit:& hydros aquã: q̃bus ſane ſerpentibus teſte Solĩo calabrya abũdat: de q̃bus itellexiſſe uidetur Vir.lib.georgicoꝝ tertio.Eſt ẽt ille malus calabris ĩ ſaltibus anguis Sq̃mea conuoluens ſublato pectore terga.Et hoc qa paululum ſupra dixerat ad paſtorem: Galbaneoq; agitare graues nidore chelydros:ubi expoſuit Seruius quaſi cherſydros.

Cherſius cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur nomen fuit uiri proprium.

Cetus abſq; aliqua aſpiratione uel diphthõgo ſcribitur:uidelicet cũ ꝑ piſce põitur. At ſi pro cõuẽtu põatur cũ.œ.diphthõgo ſcribi debet:ut cœtus.

Cethegus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribit̃:uir fuit romanus:de quo late ꝑ Saluſtium habetur.

Cyannos cũ.c.exili &.y.græco ſcribit̃:dr̃a nr̃is faba:ſed ſic quoq; græce a nonnullis latinis ꝓlatũ fuit.Et a faba fabata deductũ fuit.Pli.li.xviii.natura. hiſto.Fabata ſuæ religionis diis in ſacro eſt præualens pulmẽtari cibo:& hebetare ſenſus exiſtimata ſomnia quoq; facere:ob hoc pythagorica ſentẽtia dãnata.Vel ut alii tradidere quoniã mortuoꝝ animæ ſunt in ea:qua de cauſa parẽtãdo utiq; abſumitur.Varro & ob hoc flaminẽ ea non ueſci tradidit: & quoniã in flore eius litteræ lugubres reperiant̃.

Cyane cũ.c.exili &.y.græco ſcribit̃:fuit niſha ſicula ꝓſerpiæ ſocia.q̃ cũ rapiæ Plutõis de ꝓſerpina factæ obſiſtere nõ poſſet:flens in fontẽ ſui noĩs mutata fuit:& rettulit Oui.li.met.v.q deide fons Anapo fluuio nõ lõge a Syracuſis cõmixto.iuxta ortygiã ĩſulã ĩ mare cõcidit:dicẽte Oui.li.iii.de ponto. Quãq; ſuis cyanẽ miſcet anapus equis. Et ſubdit. Nec ꝓcul hĩc nymphæ:quæ dũ fugit helidis amnem.Tecta ſub æquorea nũ quoq; currit aq̃.Altera eiuſdẽ noĩs fuit Mæandri fluuii filia:quæ Caunum & Beblidem Mileto filio Solis peperit.

Cyaneæ cũ.c.exili &.y.græco atq;.e.ſine diphthongo ĩ penultĩa ſcribit̃:inſulæ ſunt ĩ Põto: ſeu magis ſcopuli cõtra thraciũ Boſphoꝝ:mille q̃ngẽtis paſſibus ab Europa diſtãtes:ut teſtis eſt Põponius de q̃bus Luca.circa finẽ li.ii.ait Vt pegaſea ratis peteret cum phaſidos undas.Cyaneus tellus emiſit in æquora cautes.Similiter Orpheus ĩ argonautica: σγχου κυανειασ πετρασ:q̃s olim fuiſſe iſtabiles dicunt:qđ Oui.lib.i.triſtium tetigit cũ ait.Tranſeat iſtabiles ſtrẽua cyaneas.Hæ a nonnullis auctori

bus græcis & noſtris Symplegades:hoc ẽ concur/
rẽtes ẽt noiant:Vt in ea dictione uidebimus.Et de
clinatur ẽt in ſubſtantiuo pro oibus his cautibus
hæc cyane huius cyanes:ut Iuue.i ſatyra. Quis ne
ſcit uoluſi oſtendit cum ait.Nam citius ſcyllã: uel
concurrentia ſaxa.cyanes plenos: & tempeſtatibus
utres crediderim:hoc ẽ potius crederẽ hæc omnia
q̃ Vlyxes i cõuiuio alcynoi de cyaneis inſulis. quæ
ſuicem concurrebãt enarrabat:deq; ſcyllia mõſtro
mario & Elpenore Vlyxis ſocio alliiſq; remigibus
uerbere circes cõnerſos i porcos:q̃ polyphemũ ho
minẽ alitũ hoiem comediſſe.Quod autẽ dixit ple/
nos tempeſtatibus utres:rettulit ad miraculũ qd̃
narrabat Vlyxes ſe ab Aeolo utrem plenum uẽtis
accæpiſſe:quoꝝ beneficio proſpere nauigaret:ſed
cum iã ꝓpinquus patriæ eſſet: caſuq; dormiret:
ſocii theſauꝝ eſſe credentes utrẽ diſſoluerunt.Vn
de efflãtes uenti nauem cum oibus uſq; in Aeoliã
reduxerunt.ut late narrauit Home.libro.xii. odiſ
ſeæ:& Oui.tetigit li.xiiii.metamor.

Cyaraxes cũ.c.exili &.y.græco atq;.x.cõſonãte in ul
tima ſcribit:fuit Phraortis regis medoꝝ & pſaꝝ
filius.cui ſucceſſit i regno:hũſt filiũ aſtyagem: qui
poſt illũ regnauit:ut late mõſtrauit Hero.li.hiſto.

Cyathus prima cum.c.exili &.y.græco: ultia cum
.th.aſpirato ſcribit:eſt paruum poculũ:ut Iuue.in
ſatyra.Si tẽ propoſiti inquit. Cardiaco nunq̃ cya/
thũ miſſurus amico.Martialis in ultio. Non habi
lis cyathis:& in utilis una lyæo.Horatius in tertio
carminũ:Qui muſas amat ĩpares ternos tibi cya/
thos attonitus habet uates. ubi notatur recte dici
cyathum uini bibi:ſicut modium ſalis comedi.

Cybele cũ.c.exili &.y.græco atq;.e.in penultima ſe/
quente unico.l.ab oibus græcis ſcribit: q penulti.
illius corripiunt.Quod noſtri fere oẽs poetæ ob/
ſeruauerũt:ut Virg.lib.ænei.iii.Hic mater cultrix
Cybele:coribantiaq; æra.Oui.lib.faſt.iiii.da dea q̃
ſcite doctas Cybelea neptes:Iuuena.i ſatyra.ii. Hic
turbis Cybele.Sãe Proptius & Luca.cũ illã produ
xerũt neceſſario ꝓ duplex.l.ſcribere habuerũt. Vn
de ait Proptius libro ultimo.Vel tu q̃ tardo noui/
ſti fune Cybellẽ.Lucanus ſimiliter ipſe cũ dixit.Et
lotã paruo reuocãt almone Cybellẽ.Hãc Seruius
ſup.iii.ænei.dixit Saturni fuiſſe uxorẽ.& prius di
ctã Opẽ.Sed a Cybele monte Phrigiæ Cybelẽ co/
gnominatam.Nam in eo monte illius ſacra primi
tus fuerunt inſtituta.& ſucceſſiue plurimum ho/
norata:de quo meminit Oui.libro faſtorum quar
to cum ait:Inter ait uiridem Cybelem altaſq; cele
nas.Amnis it iſana nomine gallus aqua.

Et in eodẽ lib.Dindimõ & Cybelẽ & amœnã fon
tibus idẽ Semp & iliacas mater amauit opes. Alii
dicũt Cybelẽ ſacerdotẽ primũ eiuſcemodi ſacroꝝ
iuentorẽ fuiſſe:a quo Cybelẽ ipſam cognominatã
Alii a κυλίω:qd̃ eſt roto dictã uolũt:qa ſacerdotũ
eius propriũ eſt caput totare.Vnde Iuue.crinemq;
rotant ululãte priapo:& a Cybile dicta ẽ Cybelea:
ut Oui.ꝑallego lib.faſtoꝝ.iiii.Da dea quã ſcite:do
ctas Cybeleia nepres.Fuit & teſte eodẽ Seruio plu
ribus aliis noibus cognominata:ut Berecynthia:
Rhea: bona dea. Huius ſimulachrũ quemadmo
dũ ex Peſſimũte ciuitate phrygiæ Romã delatum
fuerit oſtendit plane Liuius de ſecundo bello puni
co.Oui.uero libro quarto Faſtorum. quando ue/
ro illi Romæ ædes cõſtructa fuit.Idem Liuius de
bello macedonico libro.v.monſtrauit.

Cicones cum.c.exili utrobiq; &.i.latino ſcribit. po
puli ſunt thracum iuxta Ebꝝ fluuiũ ĩhabitantes:
ut teſtes ſunt Solinus & Pompõius. Aquoꝝ ſpre/
tis fœminis Orpheus uates cãratiſſimus mẽbrati
cæſus atq; laniatus eſt:& ut rettulit Ouidius libro
.xi.metamorpho.Flumẽ habẽt cicones:quod po/
tum ſaxea reddit Viſcera quod tactis iducit mar/
mora rebus.

Cicheſus pria cũ.c.exili &.i.latino:ſecũda cũ.ch. aſpi/
rato ſcribit:põit fluuius ab Ho.ĩ hĩno appollinis.

Cyclades cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribũt: iſu
læ ſunt i mari ægæo:ſic dictæ:qa i morẽ cycli hoc
eſt rotundi depõunt:ut dixit Solinus:Seruius ue/
ro ſup tertio æneidos cõtradicere uidet cũ dixit:
cyclades nõ ideo dicunt qa in rotũditate ſunt: ſed
q; lõgo ordĩe circuiri eas neceſſe ẽ: uel ꝓp ꝓmon/
toria:uel qa naturale ẽ ut cõcitatiora ſint maria ui
cinitate terraꝝ. Quod ſi ueꝝ diceret nõ cũ.y.græ/
co ſed cum.i.latino ſcriberet. Cuius oppoſitũ græ
ci omnes obſeruant.Inter has ſunt breuiores quæ
dam:ut Mycone:Gyarus:& aliæ nõnullæ: ad q̃s
ſceleſti hoies relegari cõſuerant.Iuuena.in pria ſa/
tyra. Aude aliquid breuibus gyaris & carcere di/
gnum:Si uis eſſe aliquid.Et in ſatyra Credo pudi
citiam.ſed qui pene peperit cui uix in clada mitti
Contigit.

Cyclas cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribit: Et ſi
idẽ cũ ſupiori ſignificet:ẽ ẽt genus ueſtis a rotũdi/
tate dictæ.de q̃ meminit Iuuena.in ſaty.Credo pu
dicitiã ut ait.Hæ ſunt q̃ tenui ſudant in cyclade.

Cyceon cum.c.exili utrobiq; &.y.græco atq;.e.ſine
diphthõgo ſcribit:hẽtq; apud nos accẽtũ i ultima
genus fuit potionis:quo in bello troiano heroes il
li utebant:ut oſtẽdit Home.li.xi.iliados.

Cyclius prima cũ.c.exili &.y.græco:ſecunda ſimili/
ter ſine aſpiratiõe &.i.latino ſcribit:fuit pictor exi/
mius tpe Euphranoris hoc ẽ.ii.Olĩpiade huius ta
bulã in q̃ picti erãt argonautæ talẽtis.cxliiii.Hor/
tenſius orator teſte Pli.lib.xxxv.natu.hiſto.merca
tus eſt:eiq; ædem fecit in Tuſculano ſuo.

Cyclos cũ.c.exili & utrobiq; &.y.græco ſcribit:põt
iterꝑtari circularis oculus. Nã cõponit ex κυκλοσ
qd̃ latĩe circulũ & rotũdũ dixit:& ωψ:qd̃ oculũ de
notat.Et dicti ſunt Cyclopes uiri gigãtes qui in Si
cilia iuxta Aethnã degẽtes:unicũ tãtũmõ oculum
in medio frontis habebant.Vnde ait Heſiodus in
theogonia:μοῦνος ἀφθαλμος μεσσῳ ἐνεκειετο
μετοπῳ:hoc ẽ unicus autẽ oculus medie iniectus
eſt fronti.Et ĩde Cyclopes:ut Virgi.primo æneid.
Vos & cyclopeia ſaxa:habetq; cyclops in genitiuo
plurali accentũ in penultima more græco:ut Vir.
li.iii.ænei.Ignariq; uiæ cyclopũ allabimur oris. In
accuſatiuo uero plurali ſi terminatio ſit latina: ui/
delicet in es ut cyclopes:habet accentũ in prima.Si
uero more græco terminet:in as:ſeruat græcũ ac/
centũ in penultima:ut cyclopas. Virg.lib.xi.ænei.
Exulat æthneos uidit cyclopas Vlixes.Nam aliter
uerſus minime ſtare poſſet.

Cycnus prima cum .c. exili &. y. græco: sequẽs cum .g. similiter exili sequente .n. i eadem syllaba scribitur quã litteraturã in antiquis codicibus semper a nostris obseruari cõspeximus: licet iam cygnus cũ .g. scribant: ut in ea dictione uidebimus.

Cydarum cum .y. græco: & sine aspiratione scribit: genus est nauiculæ.

Cydnus cũ .c. exili &. y. græco scribit .fluuius ẽ Ciliciæ: q teste Solino originẽ certã non hẽt. Alii uero dicũt ipm oriri a monte tauro: Alii ex alueo Coaspidis: qa dulcedie ac suauitate saporis illi sit oio similis. Et ut refert Iusti. li. xi. Tarsum insignẽ urbem Ciliciæ cursu diuidit: ubi amœnitate captus Alexãder magnus morbũ lœtalẽ traxit. Cuius fluminis aq̃ dixit Pli. li. xxxi. nat. hi. cõtra podagras cõferre.

Cydippe prima cum .c. exili &. y. græco: sequens cũ .i. latino & duplicato .p. scribit: fuit nympha: una dicente Vir. lib. geor. iiii. Cydippe & flaua hicorias altera uirgo. Altera tũ primum lucinæ experta labores. De alia uero & cum eadẽ scriptura loquitur Ouidius libro de arte cum ait: Littera cydippẽ pomo plata fefellit: Insciaq̃ ẽ uerbis capta puella suis.

Chidnæi prima cum ch. aspirato &. i. latino penultima cũ .æ. diphthõgo scribitur: populi sunt iuxta pontum: ut scripsit orpheus in argonautica.

Cydõ cũ .c. exili &. y. græco scribit: fuit teste Hero. li. historiarum .iii. & Pli. li. iiii. na. hist. ciuitas i Creta famolissima: q̃ a samis ædificatam dixit Hero. i cuius agro arũdineta spicula increscebant dicente Vir. in ultia ægloga: Libet partho torquære cydonia cornu Spicula. Est ẽt nomẽ ꝓpriũ uiri: ut Vir. li. x. æne. Dum. sequæris elytium ifœlix noua gaudia cydon. Sed cum propriũ est uel hois uel ciuitatis: hẽt primam longam: cum uero appellatiuum habet eã breuem. ut dixit Seruius. Sane Statius licentia abutens pro nomine proprio aliquãdo corripuit: ut Hæc regi ꝓmissa cydõ: & ab urbe cydonia mala dixerunt græci teste Pli. lib. xv. natu. histo. quæ nos ut ait cothonia uocamus.

Cydonia mala litteraturam præcedentis dictionis & denominationem ab urbe habere ostẽdimus: q̃ teste Plinio a nostris cothonia dicuntur.

Chidorus cũ .c. aspirato &. i. latino scribit: fluuius ẽ qui teste herod. libro historiaꝝ septimo a Cresto a næa regione Macedoniæ incipiens: & ꝑ Mygdoniam fluens in Axium Mygdoniæ fluuiũ intrat.

Cygnus cum .c. exili &. y. græco sequẽs .g. a nostris iã scribit: licet ãtiq more græco nõ. g. sed loco eius .c. ponerẽt ac scriberent cycnus: Quod ob litteraꝝ affinitatẽ iã fieri existiõ. ut similiter κ&βιοσ græce latine gobius: dr̃ sed i antiqs iscriptiõibus & codicibus cycnus cũ .c. sequente .n. in eadẽ syllaba scriptũ aspexi: qd̃ ẽt nostri tpis accuratissimi obseruãt: & dicit latie holor. Nã ẽ auis undiq̃ plumis albis cõferta: & dulce canẽs de q̃ gratissima quædã Cic. lib. i. de quæstionibus tusculanis scripsit: Vir. in bucolicis: inter strepere anser holores: Ouid. i heroidibus. Ad uada mæandri concinit albus holor. In hanc auem Cygnus qdem Phæthontis amator siue pie ut putat Serui. siue libidinose ut alii uolũt post illius interitum ex longo ploratu conuersus fuit: ut ostendit Vir. libro. x. æneidos.

Cilicia cum .c. exili &. i. latino utrobiq̃ scribit regio est teste Pli. lib. v. natura. histo. i minori Asia syriæ ꝓxima plurima iacẽs campo: Tauro monti subiecta: quæ a cilice Agenoris filio nomen sortita est.

Chiliarchus cũ .ch. aspirato utrobiq̃ &. i. latino scribitur: dicitur ille qui mille hominibus i exercitu ꝑ est: Nam χειλια græcis a nostris mille dicitur: & αρχοσ princeps.

Cylicranes prima cum .c. exili &. i. græco: sequẽs cũ .i. latino: & penultima similiter sine aspiratõe scribitur: fuerũt teste Macrobio libro saturnalium secundo populi prope Heracleam ab Hercule constituti compositio: scilicet nomie a κυλίκοσ: quod ẽ poculi genus: nos: eodem teste una littera cõmuta ta calicem dicimus: argumentãs Herculẽ dictum fuisse mutibolum heroa.

Cylydrus cũ .c. exili &. y. græco tã in prima q̃ in scda scribit: serpẽtẽ eẽ in codicibus græcis legimus: Vnde cõpositionẽ habere uidet ex κυλιω: qd̃ est uoluo & ὑδροϛ serpẽs: q̃si uolubilis sit serpẽs: & ambulãdo sæpissime se cõuoluat. Quod tetigisse uidet. Vir. li. geor. iii. cũ ait. Sq̃mea cõuoluẽs sublato pectore terga. Et hoc qa paꝝ supra dixerat ad pastorem galbaneoq̃ agitare graues nidoꝝ cylidros qd̃ Ser. legit chelidros cũ .ch. aspirato &. e. uocali prima & secũda cũ. y. græco: & exponit q̃si cher sydros ut in ea dictiõe uidimus. Sed nos putamus differẽtes spẽs eẽ: quod Luca. li. ix. mõstrare uidet cũ ait. Natus & ambiguæ coleret q syrtidos arua. Chersydros: tractuq̃ uia fumante cylydri.

Cylindrus prima cũ .c. exili &. y. græco. secũda cũ .i. latio sequẽte .mante. d. scribit: lapis ẽ ꝓciosus teresque & oblũgus atq̃ coloris uarii: de quo meminit Iuue. in. ii. saty. cũ ait. Donant arcana cylindros & ακυλιω: qd̃ ẽ uoluo nomẽ assumsit. Vnde & mõ cõsimili ea colũna: q̃ ad quoæquãdã aream ab agricolis assumit cylindrus uocat: sed differẽtiã annotauit Vir. cũ dixit lib. georgi. primo. Areatum primum igenti est æquanda cylindro: quasi præciosus ille paruus sit: hic ingens.

Cilla cum .c. exili &. i. latino atq̃ duplicato .l. scribit fuit urbs in Aetolia.

Cyllarus cũ .c. exili &. y. græco atq̃ duplicato .l. scribit: nomẽ est equi: quẽ fuisse pollucis: Hoc est Castoris fratris eius q equorum fuit domitor: ut ostẽdit Virgilius lib. geor. iii. Et nos supra in dictione Castor monstrauimus.

Cyllene cũ .y. græco & duplicato .l. scribitur: mons est in Arcadia: ut monstrauit Home. li. illiados. ii.

Cyllenius cũ .c. exili &. y. græco sequẽte duplicato .l. atq̃ .i. latino in penultima scribit nomẽ ẽ Mercurii a cyllene mõte arcadiæ cognoiati: in quo Maiã pepisse illũ dicũt poetæ: ut Virg. li. æne. viii. Vobis mercurius pater est quẽ cãdida maia Cyllene geli do cõceptũ uertice fudit. Et Ouid. li. fasto. v. loquẽs de Maia ait. Hæc enixa iugo cuꝑssi fereq̃ cylenes Aethereũ uolucri q pede carpit iter: & ide cyllenis patronymicũ græcũ: & i genitiuo cyllenidos: atq̃ in actõ cyllenida. Lucanus in. viii. Et subitus ꝓpes cyllenida sustulit harpen.

Cymba cũ .c. exili &. y. græco scribitur. Apud antiquos nostros scribebat cũ .u. & dicebat cumba ut

de Silla diximus.& eſt nauicule genus.

Cymbala cū.c.exili &.y.græco ſcribiť:inſtrumenta ſunt q̄ i ſacris matris deū cū timpáis haberi cōſueuerant:qa cū ſonitu clipeoꝝ & inaniū galeaꝝ fuiſſet Iuppiter i Creta rutatus.Quare loco illoꝝ i illius ſacris cymbalis & tipáis poſtea utebanť:ut oſtēdit Oui.lib.faſtoꝝ.iiii.cū ait cymbala pro galeis ꝓ ſcutis tymbana pulſant:& a cymbala cymbaliſtria dicitur quæ cymbalum pulſat.

Cymbiū prima cū.c.exili &.y.græco penultima cū .i.latio ſcribiť:ē poculi genus ad ſimilitudinē cymbæ:a q̄ ſic quoq; denominatť:de quo Vir.lib.ænei dos.iii.Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte.

Cympri cū.c.exili &.i.latio ſcribiť:populi ſunt germanoꝝ q lingua gallica teſte Feſto latrōes dicunť Hodie flāmingos dicimus:hos olim inūdās Occeanus fugauit:& cū Romanoꝝ fines inuaderent:ac magna claue primū Romanos affeciſſent: tādem incredibili cæde a'Mario in Italia cāpo in Raudio deleti ſunt:ut Florus lib.ſuarum hiſto.iii. & Pli. de uiris illuſtribus monſtrauerunt.

Chimæra prima cū.ch.aſpirato &.i.latino:penultima cū.æ.diph.ſcribiť mōs i lycia q fumū & flāmā ad modū ætnæ in ſicilia:& ueſuuii in cāpania eructare uideť qđ uti cām dedit fabulæ:q̄ illum dixit mōſtrū eē chimeræ:quā Heſio.in theogonia deſignās tria hēre capita dixit:unū leōis:aliud diꝑius chimæræ:& aliud dracōis:qn & anterius qđē leonē: poſterius uero draconē:medio āt caprā eē idē Homerus atq; eūdē uerſum li.vi.iliados:& ꝓ eadē uerba exꝑſſit cū ait:προσθε λεοντο οπισθε δρακον μεσσο/ δε χιμαιρα.Et Oui.li.met.x.ſigt.Quoq; chimeria iugo mediis i partibus hircū:Pectus & ora leæ caudā ſerpētis hēbat. Adit ulterius Heſiodus illā ꝓ ſingula capita ignē efflare qđ uir.li.vi.æne. tetigit cū ait:flammiſq; armata chimære:imo dixit Home. terribiles illā flāmaq; globos cū ſpiritu eructare.

Chimerinos pria cū.ch.aſpirato:&.i.latino:in qđ ei diph.conuerſa fuit:&.e.abſq; diph.ſcribi : dici pōt latinæ hiemalis.Nam circulus eſt cœli qui capricornum contingit:in quo cum ſol ē: breuiſſimos dies habemus.

Cyminum prima cū.c.exili &.y.græco:ſequēs cū.i. latino ſcribitur:& corripit primam atq; producit penultimam ut Perſius:Et pallentis granam cymini:a nonnullis uero cum.u.ſcribitur cuminum.

Cyminus pria cū.c.exili &.y.græco:ſequēs cū.i. latino ſcribiť lacus ē hetruriæ cyminino mōti ſuppoſitus:ut Appianus clariſſimus hiſtoricus græcus oſtēdit:quē qđā eē putāt:q nō ui ci lacus dicitur de quo teſte Seruio ſup.vii.æne.talis habeť fabula:ali q̄do Hercules ad circūiacētes populos uenit:q cū a ſingulis ꝓbareť:ad oſtēdēdā uirtutē deiæciſſe dicitur uectē ferreū:quo illi exercebanť:q cū terræ eēt affixus & a nullo potuiſſet auferri: eū rogatus ille ſuſtulit:Vnde imenſa uis aq̄ ſecuta eſt q̄ cyminum lacū fecit.unde a κυμαινω μαι:qđ ē fluctuo & exæſtuo dictū puto:& corripit tā primā q̄ penultimā: Vir.li.vii. Hi ſotactis habent arces flaminiaq; arua:Et cymini cum monte lacum.

Cimmeri cum.c.exili &.i.latino atq; duplicato .m. ſcribiť:populi ſunt teſte Herod.li.hiſto.iiii.i Aſia amazonibus proximi.quos ex ultimo occidentali occeāo aduēiſſe dixit Home.circa initiū lib.x.odiſeæ & alia q̄plura de illis loquitur.

Cymolia cū.c.exili &.y.græco & unico.m.atq; unico.l.&.i.latino poſt.l.ſcribiť:genus ē cretæ:q̄ & ueſtibus & medicamentis eſt apta: ut uidebimus in dictiōe creta:& a κυμη.i.cumæ nomē aſſumpſit.

Cymodoce cum.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribitur:fuit teſte Heſiodo nympharum una filia Oceani & Thetyos de q̄ etiā Vir.lib.geo.iiii. meminit.

Cimon cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit atheniēſis filius Miltiadis:de quo Hero.lib.hiſto.vi.& Iuſtinus libro.ii.plura ſcripſerunt: habuitq; duos filios Steſagoram & Miltiadem.

Cymothoe prima cū.c.exili &.y.græco penultima cū.th.aſpirato ſcribiť:poteſt interꝑtari curſus fluctuum:Nā cōpōiť ex κυμα:qđ eſt fluctus:& θοος: curro dicitur a poetis filia Nerei & uxor Neptuni. Vnde Vir.li.æne.i.cymothoe ſimul & triton'adnixus acuto Detrudunt naues ſcopulo.

Cinabari apud græcos:apud noſtros uero cinabaris & cinaber:&ut ſimile modo quo illi papiri nos piper dicimus:licet nō græca ea ſed barbara uocabula putē cum.c.exili atq;.i.latio utrobiq; ſcribitur: dicitur ab aliquibus minimū tātum in ſingulari: Quod teſte Pli.li.xxxiiii.natu.hiſto.reperiť in argentariis metallis. Vnde ait miniū quoq; & nunc iter pigmenta magnæ auctoritatis & quōdā apud Romanos fuit:& ut ſacri auctores tradūt : quibus ut ait idē auctor Verius credi neceſſe eſt Iouis ipſius ſimulachri faciē diebus feſtis minio illiniri ſoli tam:triūphātiūq; corpora: & ſic Camillū triumphaſſe:cuius rei cauſam magis admiratur Pli. quā reddat:iuxta quod ait Virgi.in ægloga quæ inſcribitur gallus.Pan deus archadiæ uenit:quem uidimus ipſi Sanguineis ebuli baccis minioq; rubentem.Quod ꝓpter ætheris ſimilitudinē qui Iuppiter eſt:fieri dixit Seruius.Vnde ut ait triūphātes q̄ omnia iouis ferebant inſignia minio tīgebantur. Pli.etiam ad ea quæ diximus ſubdit cōſtare æthiopum ꝓceres totos illo tingi:& tūc ibi deoꝝ ſimulachris colorē eē.Sed aliud uult eē cinabaris: aliud minium.Nāq; ut ait li.xxxv.ſunt autē colores auſteri aut floridi. Vtrūq; natura aut mixtura euēit. Floridi ſunt quos dominus fingēdi cōſtat:ut minium arminiū:cinabaris:chryſocolla:iclytū purpuriſſimum.Cæteri auſteri: & ex oībus aliis:de quibus uidebimus in dictione ſinopis.

Cinædus cū.c.exili &.i.latino atq;.æ.dipht. ſcribiť: puer eſt qui & ætate & forma ad patiendum ē aptus.Nā cōponiť ex:κινω uerbo quod mouere indicat atq; experiri:& αιδοια ueréda : ut Martia.in .xii.Addixti labiane tres agellos:emiſti:labiāe tres cynædos:pedicas ſabiane tres agellos. Iuuena.in ſatyra.Neuoli dat eiſdē ferre cinædis.Et in.ii.ſatyra. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos . Quod ideo dixit qa cum apud Socra.eſt elegantis formæ adoleſcentes bonis moribus lſtiſq; & philoſophia inſtituerētur.Eo modo Pedicones & ſceleſtos uiuos uitare inſtructi erāt:quo uiatores intercedētes foſſas uitare ꝓcutent:& quāto notius ē ꝓcipitium tanto magis illud deuitāt:quare iuehens Iuue.cō

tra pædiconẽ illũ q̃ triſtibus abũdabat obſcœnis: & merito notis a modeſtis adoleſcẽtibus: ut illum euitarẽt ait caſtigas turpia cũ ſis iter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos.

Cynegirus pria cũ .c. exili & .y. græco: ſecunda cũ .æ. diphthongo: penultia cũ .i. latino ſcribit: fuit teſte Herodoto lib. hiſto. vi. uir athenienſis Euphorionis filius.

Cymætha prima cum .c. exili & .y. græco penultima cũ .æ. diphthongo: & ultima cũ .th. aſpirato ſcribitur: Ponitur a Theocrito nomen capræ & aliquando buculæ.

Cinyras pria cũ .c. exili & .i. latio ſequẽs cũ .y. græco ſcribit fuit Paphi filius & rex cypri: ut oſtẽdit Ouid. habuitq; filiã Mirrhã ex q̃ adonẽ gẽuit: ut uidius i dictione adonis: de quo clemẽs i ſtromatiis. Nunq̃ .n. ciprius ille cinyras mihi pſuadere potuerit ausus luxurioſas cærimõias ueneris ex nocte diei tradere ciui ſuæ meretrici diuinum honorem deferre cõtendens. Alter fuit aſſyrioq; rex i lapidem uersus ob filioq; ifortunia.

Cineas cũ .c. exili & .i. latio atq; unico .n. ſcribit licet a nõnullis græcis ẽt cũ dupli. n. ſcriptũ cõperi fuit teſte Plu. i uita Pirrhi uir theſſalus: & pirrhi amiciſſimus. Quẽ admirãdæ mẽoriæ fuiſſe oſtẽdit Soli.

Cinyps cũ .c. exili & .i. latino: ultima cum .y. græco ſequente. ps. ſcribitur: fluuius eſt garamãtum ut teſtis eſt Hero. li. hi. iiii. Nã ut ait a caritõe colle profluit: & in libycum mare iter duas ſyrtes cadit paſcitq; ut ſcribit Hircos maxios: q ab illo cinyphei dicunt: dicente ẽt Vir. lib. geor. iii.

Nec minus interea barbas incanaq; menta.
Cinyphei tondent hirci ſetaſq; comantes.

Vſum in caſtroq; & miſeris uelamina nautis.
Qui & iuxta iliũ legas iſurgere ſeggetes mõſtrare uidetur Ouidius lib. ii. de ponto cum ait.

Cinyphiæ ſegetis citius numerabis ariſtas.
Quam tibi noſtroq; ſtatuatur ſumma laboq;.

Cinyphei prima cum .c. exili & .i. latino: ſequẽs cum .y. græco ſcribitur: cognomen eſt hircoq; i aphrica ut i ſuperiori dictione uidimus.

Cinnamomũ cũ .c. exili & .i. latino atq; duplicato .n. ſcribit: frutetũ eſt i ethi. qd teſte Soli. ſitu breui naſcit ramo hũili & depſſo: cũ nũq̃ ultra duas ulnas aſcẽdat. & qd gratilius puẽit eximiũ magis dr: eius radicẽ ait Pli. li. xii. hi. magni põderis uidimus i palatii templo: qd fecerat diuo Auguſto coniunx auguſta aureæ pateræ ipoſitã annis oĩbus i grana durabat donec id delubrũ icendio cõſumptũ: nec eodẽ teſte cinnamomũ & caſia ſunt arabum: ſed cinamomunidẽq; cinnamum naſcit i æthio. trogodytis cõnubio pmixta.

Cinnamomũ cũ .c. exili & .i. latino atq; duplicato .n. ſcribit: ſimilis ẽ arbuſcula cũ cinnamomo de qua Ouid. li. faſtoq;. iii. dũ baccho loquæret meminit cũ ait. Cinnama tu primus captiuaq; tuta dediſti.

Cynnomia prima cũ .c. exili & .y. græco: penultima cũ diphthongo compacta ex .y. græco & .i. latino ſcribitur ut ſupra cum de ea diphthõgo loq̃remur oſtẽdimus. Et iterp̃tari põt canina muſca. Nã cõponit ex κυνος qd eſt canis & μυια muſca.

Cynocephali cũ .c. exili utrobiq; & .y. græco i prima ſcribit: beſtiæ q̃dã ſunt ex ſimiaq; giñe i oĩbus p̃ter q̃ in capite qd caninũ hẽnt: hũanã ſpẽm deferẽtes. Nãq; dictio eſt cõpoſita ex κυνος qd ut dixius canẽ indicat & κεφαλη caput: q̃ſi caninũ caput hñtes Suntq; teſte Solino in ptibus æthiopiæ freq̃ntiſſimi: uiolenti ad ſaltũ feri morſu: nunq̃ ita manſueti ut nõ ſint magis rabidi: & de his ſenſiſſe Ouidiũ i prima meta. arbitor potius q̃ de ſimiis: cum dicit ex ſanguine fulminatoq; gigãtũ nata eſſe aĩalia his uerſibus: Perfuſam multo natoq; ſanguine terram
Immaduiſſe ferunt calidumq; aĩaſſe cruorẽ. Et ne nulla ſuæ ſtirpis monumenta manerent: In faciem uertiſſe hoĩum ſcæuæq; auidiſſima cædis.

Cyncephalea cũ .c. exili utrobiq; & .y. græco in prima atq; .æ. diphthõgo i penultima ſcribit: herba ẽ caput canis repſentans: hanc dixit Apion grãmaticus teſte Pli. lib. xxx. natu. hiſt. ab ægyptiis Oſiritẽ uocari: diuinamq; eſſe cõtra oĩa uenefícia: ſed tota erueretur: ſtatim eum qui eruiſſet mori.

Cynogloſſa cum .c. exili & .y. græco ſcribitur: herba eſt ſimilitudínem habens liguæ canis uidelicet cinos. i. canis γλωσσα lingua.

Cynorhodos prima cũ .c. exili & .y. græco: penultima cũ .rh. aſpirato ſcribit: dr a noſtris teſte Pli. lib. xxv. natu. hiſt. roſa ſilueſtris: ſed propria dictionis litteratura iterp̃tatur canis roſa. Nã cinos quodã canis cõponitur cum ροδον: quod eſt roſa: q̃ ſane ſic quoq; uocata eſt: quia ut ait Pli. lib. viii. na. hiſt. eius radix ad morſum canis rabidi unicum remediũ oraculo quodã cõpertum fuit. Idẽ totius herbæ ſuccum cum lacte exhibitum afficere dixit.

Cynoſura cũ .c. exili & .y. græco atq; unico .ſ. ſcribit dici põt canis ura. i. cauda. Nã teſte Agloſthene q naxica ſcripſit: fuit una ex Iouis nutricibus deniphis idæis: a cuius noĩe urbs i arcadia & portus q ibidẽ ẽ & agri maior ps cynoſura appellata fuit: q̃ Iuppiter ob ſuſcepta beneficia i cælũ locauit. Et ob ſimilitudínẽ cũ Arcto Caliſtõis: & ipſa arctos licet mior dcã fuit: ut i ea dictiõe uidebius. Eſt ergo cynoſura mior urſa: de q̃ Lu. li. ix. ait: te ſegnis cynoſura ſubit: tuſicca ꝓfundo Mergi platuſtra putas.

Cynicus cũ .c. exili utrobiq; & .y. græco in pria: atq; .i. latio in penultia ſcribit: fuit philoſophoq; quorũdã agnomẽ: eius ſectæ prĩceps Antiſthenes athenienſis fuit qui teſte Laertio cum diſſeret in gymnaſio qd κυνοσ αργες appellabat: nõ lõge a ianuis cynicũ cognomẽ ſuæ ſectæ dedit: alii uero ex noſtris quidã cognomẽ id canibus acceptũ fuiſſe dicũt: Quia ſicut cães natura mordaces ſunt: ſic phi illi i ſectãdis uitiis mordaces eẽ dicerent. Nã ut refert Laertius i uita Diogenis cynici: interrogatus Diogenes quare canis diceret: reſpõdit qa in eos q dant blãdior: i eos q nõ dant oblatro: malos autẽ mordeo: Quin & cũ ſepultus eẽt apud Corinthũ iuxta portã: q̃ i æſtiniũ fert ſup illius tumulo erecta fuit colũna ſup q̃ canẽ ex pario lapide exculpſere. Alii uero cynicos ex eo dictos fuiſſe arbitrant qa eoq; nõnulli uelut cães abſq; uerecũdia pudẽda exercere niſi fuerit: ut Crates thebanus cũ uxore Hipparchia: & alii nõnulli. Ego uero gymnaſii cognomẽ illius primitus cynicoq; nomẽ dediſſe exiſtimo & cauſas alias ex cõſeq̃ntibus ẽt illis ſucceſ/

fisse:hi Diocle teste phiam naturalē & rōnalē tollebant.solicq morali innitebant.Repudiabāt liberales artes maxie geometriā & musicā:placebat eis finē esse scām uirtutē uiuere.Stoici hoc idē dixerūt plærunq herbis & aq tantūmodo utebant.Cynici nobilitatē & diuitias abiiciebāt:q sane sectā plures putauere nō esse uitæ consentaneam.

Cynthos cū.c.exili &.y.græco atq.th.aspirato scribit:mōs est in delo īsula decorus natiuitate Apollinis & Dianæ:tantæq celsitudinis teste Seruio: q umbra sua totius insulæ ambitum tegat: a quo & Apollo cynthius & Diana cynthia nominantur.

Cynthius prima cū.c.exili &.y.græco penultima cū .th.aspirato scribit &.i.latio:cognomē ē apollinis a cyntho mōte accæptū:unde ait Oui.lib.i.de arte: Cynthius ad mori uaccas pauisse phereas fert & i parua delituisse casa.Qui & figuratæ a Virgilio ,p Octauiano ponit in sileno cū ait: Cū canerē reges & plia cynthius aurē Vellit.i.Octauianus.

Cynthia pria cū.c.exili &.y.græco penultima cū.th. aspirato &.i.latino scribit: & diana a poetis poni cōsueuit:ut Hor.in.iii.carminū. Tu curua recines lyra latonā & celeris spicula cynthiæ.At cuius simi litudinem & Propitius amatam suā cithiā uocauit q Hostilia ,prio noie dicebat: cū in prio sui opis carmine ait:Cynthia prima suis miserꝫ me cæpit ocellis.Cōtactū nullis ante cupidinibus:Cuius me minit Iuue.in satyra Credo pudicitiā cū ait: Haud similis tibi cynthia:nec tibi cuius Turbauit nitidos extictus passer ocellos:hoc ē tūc Credo pudicitiā moratā i terris:cū mōrana uxor sternebat torū frondibus:& culmo.i.paleis:uicinarūq ferarꝫ pellibus:q sane tibi ocynthia Proptii amica haud q̄q̄ similis erat.Nec tibi o Lesbia amica Catulli: quæ ita delicata fuisti:ut cū passerē hēres quo delectabaris:& is morerēt tātū fleuisti q tumore tibi oculi deturbati fuerit ipso dicēte Catullo i li.i. Lugete o ueneres cupidinesq: Et q̄tū ē hoium uenustiorꝫ. Passer mortuus ē meæ puellæ.Quē plus illa oculis suis amabat. Nam mellitus erat suāq norat. Ipsam tam bene q puella matrem.

Nec sese a gremio illius mouebat:Sed circū siliens modo huc modo illuc.

Ad solā dominā usq pipilladat. Et in fine subdit. Tua nunc opera meæ puellæ.Flendo turgiduli tument ocelli.

Cyparissus prima cum.c.exili &.y.græco reliq uero cū.i.latio & duplicato.s.scribit.Sed q̄doq sic: q̄doque uero.y.græcū in.u.nostrū cōuertimus:ac dicitur cup̄ssus.Nā cyparissus primū:ut Vir.lib.ænei: iii.Aeriæ q̄rcus:aut coniferi cyparissi: Oui. li.met. x.Sed tamē ante alios ceæ pulcherrimæ gētis. Gratus erat cypariſſe tibi:Cup̄ssus uero ēt scribitur.ut Vir.li.geo.prio:Et tenerā a radice ferēs siluane cup̄ssum.Nāq fuit Cup̄ssus puer formosus a Siluāo amatus:de quo Oui.i.x.oēm fabulā explicauit: Et qa lachrymis dissolutus puer ob doloré iterfectæ ceruæ in eā arborē cōuersus fuit:dicūt illā iferis cōsecratā:hoc ē lachrymis & luctibus. Seruius uero dixit inferis cōsecratā:qa cæsa nūq reuerescit:unde moris esse Romani rettulit ramū cupressi ante domum funestā poni funere:hoc ē cadauere pollutā. Ne q̄sq̄ā per ignorantiam ingrediens polluerēt. Quare ab Horatio iuisa cupressus:est & a Virgilio atra:hoc est funesta nuncupat.Verum de qualitate ligni locutus Plinius lib.xvi.natu.histo. inquit: Cariem uetustatēq nō sentiunt cupressus:cedrus: hebenus:lotus:buxus:taxus:iuniperus:oleaster & olea tardissime larix:rober:suber: castanea: iuglās rimā fixurāq nō capit spōte cedrus cupressus olea & buxus:maxime æternā putāt hebenū & cupressum cedrūq claro de oībus iudicio.Nā tēplo phesiano Dianæ utpote tota Asia extruente cū quadringentis annis peractū sit:cōuenit tectum eius cedrinis trabibus:de ipso simulachro deæ ambigit:cæteri ex hebeno eē tradūt.Mutianus ter cōsul ex his q proxime uiso eo scripsere uitigineū & nūq̄ mutatum septies restituto templo:ualuas eē e cupresso & iā quadringentis ,ppe annis durare. Materiem oēm nouæ similē & subdit nonne simulachrū Iouis in arce e cupresso durat cōditū sexcentesimo sexagesimoprimo anno dicatū.Memorabile ēt utice tēplum apollinis ubi cedrog trabes durant:Ita ut posita fuere prima urbis eius origie annis sexcētis septuagintaocto.Et in hispanis aiunt templū Dianæ a Zacyntho aduectæ cū conditoribus anno decentesimo ante excidiū Troiæ ut auctor ē bochus Fuit ēt cyparissus teste eodē Pli.li.iiii.na.hist.urbs in Achaia & sinus circuitus quinq & septuaginta miliariū.Idem ostendit Home.lib.ii.iliad.

Cyprus cū.c.exili &.y.græco scribit:īsula est ī carphathio mari sita:porrectaq iter ciliciā & Siriam iter alias orbis īsulas famosissima: uetereꝫ diuitiis abundās:luxi plurimum dedita.Ob quod Veneri sacrā dixit Florus lib.iii.Est cyprus teste Pli.circa finē libri.xii.natu.hist.arbor odorata ī ægypto foliis & semine similis coriādro.Quā ut ait qdā esse dicunt arborē quæ in Italia ligustrum uocatur.

Cyprianus prima cū.c.exili &.y.græco sequens cū .i.latino scribit nomē est patriū:ac ēt uiri ,ppriū.

Cyphus cū.c.exili &.y.græco scribit : Genus erat poculi quo ut plurimū utebant antiq in sacris: ut Virg.lib.ænei.vii.Hoc pater Anchises cypho liba bat ad aras:& dr etiam scyphus cū.s.ante.c.ut i ea dictione uidebimus.

Cypselus cū.c.exili:&.y.græco atq unico.l. scribit fuit teste Her.li.hi.i.pr Periādri corithioꝫ tyrāni.

Ciranus cū.c.exili &.i.latio atq unico.n.scribit:fuit Licius & Sarpedonis comes:quē teste Homero lib.iliad.v.Vlyxes in bello troiano iterfecit.

Circes cū.c.exili utrobiq &.i.latino scribit:fuit Solis & psæ nymphæ filia:ut poetæ atteſtant:q̄ habitasse haud lōge a caieta urbe cāpaniæ ferūt ī monte quodā oli īsula q ab eo usq ī hūc diem circæus est appellatus ut testis ē Ho.in odyssea:& Vir.circa initiū lib.vii.æne.Nec mons ille teste Ser.freto maris sed paludibus a continenti sepatus erat: q̄s limus ex albanis mōtibus defluēs tādem complevit:& terræ cōtiguum fecit sup quo grande olim ut asserit oppidū fuit:ut circei ut gabii uulsini: & aliæ q̄plures urbes in plurali dicebant. Quod Iu. ipse in saty.Crispini ostēdere uidet cū ait de Nerone qui circæis nata forent an lucrinum ad saxum rutupinoue edita fundo ostrea callebat: & Hora.

Ostrea circeis:miseno oriunt echini: Nec de mõte sane intelligere potuerunt:qui circæus in singulari dictus erat:sed de oppido magis quod sic quoq; uocabatur:& in singulari circæũ:ut utrunq; ostendit Liui.& Hora.in oppido.Non ut supni uilla cãdens tusculi circæia tangat mœnia.

Circeus cum.c.absq; aspiratione utrobiq; &.i. latio scribitur.Quidã uero cum.y.græco scribendum & græcũ uocabulum putauerũt:eo quod κύκλος apud græcos p.y.græcũ scribitur:a quo circum simili mõ cum.y.græco deduci existimarũt:qđ nobis minime uideri potest.Nã cyclus q̃dem si apud nos scriberet:fatemur græcũ eẽ.Non ãt circus : qa alia litteraturã & uocẽ seq;.Nã dictio est latina : & a circũeo nomen traxit.Vnde si cũ.y.græco scriberetur:& ab eo quoq; descendentia oia p.y.græcũ scribenda essent:ut eius diminutiuũ circulus:quin & circuitus & uerbũ ipsum circumeo.Itẽ & p̃positio circũ & similia qđ nemo unq̃ uidit . Itaq; licet recte cyclus cum.y.græco scribat:qđ apud nos nõ nisi in cõpositiõe aut deriuationẽ cõperit:ut hemiciclus:clades:cyclops:nõtamẽ circus cum.y.græco scibi põt:aut ex illis cõposita ut semicircus: aut semicirculus cũ dictiõe sint latinæ:& a uerbo circũeo deducant teste Seruio:a quo circẽses eodẽ teste sup.iii.geor.q̃si circũenses dicti sunt ludi : ꝓpterea qđ apud antiqtatẽ rudẽ:q̃ nundũ spectacula i fabrica ornatũ deduxerat:inter enses & gladios locis uirentibus agebãt.Et medio i loco munera collocabãt ut Vir.li.ænei.v.Munera principio ante oculos circoq; locant i medio:Erat ludicrum ut eq uictis curribus a circi carceribus descẽdentes ex uno latere circi decurrerẽt:& cũ ad sũmũ aduentassent se ide deuerterẽt:& ex alio latere recurrẽtes ad primã usq; circi metã reducerent:ut late & pulcherrime descripsit Sophocles in ΗΛΕΚΤΡΑ:Quare a græcis ἱπποδρομίαι:hoc ẽ equoꝝ cursus circus ipse ἱπποδρόμιοι circẽses ludi uocitati sunt dicẽte Iue.in Saty.Stẽmata qd faciũt:Sic laudamus equũ facili cum plurima palma Feruet & exultat rauco uictoria circo: ob clamorẽ.s. applausum circũspectantium:Nã disponebat circus i formã spacii oblõgi:ita ut in summitate spacii:hoc ẽ i loco ubi eq reuolueant species hemicicli cõstituta uidebat: In circuitu uero gradus insurgebãt:in qbus spectantes sedere cõsueuerant:Vnde naturalem circũ describens Vir.lib.æneid.v.inquit.

Hoc pius æneas misso certamine tendit.
Gramineum in cãpũ:quẽ collibus undiq; curuis
Cingebant siluæ:mediaq; in ualle theatri.
Circus erat.Habebãt ergo prius curuos colles pro sessilibus gradibus:q quidẽ populi consessus teste seruio i eundẽ librũ cauea uocabat:dicente Vir.in eobẽ lib.Hic totũ caueæ cõsessum ingẽtis . Et ora pria patrũ magnis clamoribus iplet.Et li.viii.Cõsessu caueæ magnis circẽsibus actis:Qui & id eẽ dixit Seruius qđ luue.ait Oibus ad podiũ spectantibus:q̃si podium cũ cauea idẽ eẽ uelit:Mihi uero uidet ex iisdẽ auctoritatibus podiũ cauea magis totum circũ:quam tantũmodo cõcessum designare ita ut recte posse dicere uideamur gradus sessiles i podio & cauea:hoc ẽ in circo degere.Quin & i ipso circi medio:ut apud Constantinopolim:& Romæ cõspeximus:atq; ex approbatis auctoritatibus accæpimus loccabant obelisci:ut in ea dictiõe uidebimus:sepulchra nobiliũ uiroꝝ:& rex aliæ spectatione dignæ circũ q̃s hoc ẽ inter eas res sicp ordinem i medio dispositas eq decurrebãt.Dicebat ẽt circus stadium:& locus ubi cursus erat equorum curriculũ stadii.ut ex multis auctoribus constare põt:& gellii p̃cipue circa initiũ noctiũ atticarꝝ. At locus ille unde eq ipsi primo mitrebant.oppidum teste Varrone de lingua latina. Neuius appellauit. Postea ut ait dicti sunt carceres eo qđ coerceãt eq: ne inde exeant:anteq̃ magistratus signũ misit:iuxta quẽ sensum Vir.in fine primi geor.ait Vt cum carceribus sese effudere quadrigæ.addunt in spacia:& frustra retinacula tendens.Fertur equis auriga:nec audit currus habẽas:Et lib.iii.Ruũtq; effusi carcere currus Sane Octauianus teste Suetonio in illius uita:in circo aurigas cursoresq; & cõfectores belluarꝝ ex nobilissima iuuentute ꝓduxit: Sed & Troiæ ludũ edidit frequentissimũ.maiorũ minorũq; pueroꝝ prisci decoriscq; moris existimans claræ stirpis indolẽ sic notescere. Similiter.C. Caliculæ:ut idẽ in eius uita rettulit edidit circenses plurimos a mãe usq; ad uespam interiecta mõ aphricanoꝝ uenatione:mõ Troiæ descursione. Nec ullis nisi ex senatorio ordine aurigãtibus Ludus troiæ:q̃lis erat:& unde originẽ hũit:late & eloquẽtissime mõstrauit Vir.li.ænei.v.Vꝝ circos in urbe fuisse tres:& nõ plures diuersis i locis legimus. Et primũ circũ maximũ cognominatũ fuisse: secũdũ flãmineũ:q & appollinaris ẽ dictus.Tertiũ Nerõis circũ i uaticano:de maxio loqtur Liuius li.i.ab urbe:cuius locũ a Tarquinio designatũ ostẽdit cũ ait Primũ circo q nũc maxius dicit:designatus est locus:diuisa loca patribus:eqtibusq; urbis spectacula sibi ut q̃sq; facerẽt fori:appellati.Nã eos foros uocauere:qđ opus erat maximũ.Vnde romanus populus spectabat q̃ in circo munera edebant:hæc ille:Seruius uero sup.iiii.ænei.i eũ Virgil.locũ iplẽs ẽtq; foros flãmis inqt foros eẽ tabulata naviũ.ab eo qđ incessus ferãt:& ẽ genus masculini numero tãtũ plurali:Nec aliud q̃ tabulata itelligere uoluit Liui.nã ut ꝓsequr spectauere furcis duodenos ac terra spectacula alta sustinentibus pedes . Ludicrũ fuit eq pugilesq; ex hetruria maxie acciti solemnes sed ut ostẽdit Pli.lib.xxxvi.natu.hi.fuit postea circus maxius a Cæsare dictatore extructus:lõgitudine stadioꝝ triũ latitudine unius:sed cum ædificiis iugeꝝ q̃ttuor:Corne.uero Taci.icendiũ id describẽs quo Nerõis tpe rõana urbs pene conflagrauit. Initiũ inqt in ea parte circi ortũ.q̃ palatino cælioq; mõtibus cõtigua ẽ hæc ille ostẽdẽs eũ circũ fuisse. cuius uestigia iter palatinũ & auẽtinũ.ẽt nũc conspiciunt.hũit circus maximus p̃clarissima quæ dã circa se ædificia.In primis ædẽ Veneris : quã teste Liuio lib.ab urbe.x.Fabius Gurges consulis filius aliquot matronis stupro dãnatus ex eo mulctaticio ære cõstruxit fuit ẽt teste Pli.li.xxxv.apud circũ maximũ ædes cereris.Liuius.itẽ de bello macedonico dixit.Cn.Liciniũ duũ uirũ ædẽ iuuẽtutis i circo maxio dedicasse.Oui.ẽt.li.fastoꝝ scribit tẽ

plū Mercurii circū maximū ſpectaſſe:ubi ad illum dixit. Tépla tibi poſuere patres ſpectátia circū idibus ex illis é tibi feſta dies: Idé li. vi. oſtédit colúnā breuē marmoreā poſt ſummā circū fuiſſe: ad q̄ romāi ꝓfecturi ad bella haſtā eā ptē uerſus in q̄ ituri erāt ꝓiicer cōſueuerāt: ait. n. Proſpicit a tergo ſummū breuis area circū. Eſt ibi non ꝙ ꝙa colúna rotæ. Hinc ſolet haſta manu belli ꝓnuncia mitti. In regem & gentem cum placet arma capi. Erat ēt in parte circii Herculis quoddam templum: quod Sylla iuſſu Sibyllæ conſtruxit. Vnde ait Ouidius. Altera pars circi cuſtode: ſub Hercule tuta eſt. Q̄d deus euboico carmine munus habet. Et ſubdit. Si titulos quæris ſilla probauit opus. Nam aliud erat Herculis templum in foro boario: in quod teſte Pli. li. x. na. hi. nec canes nec muſcæ irrare poterant eo q̄d poſt prías tēpli ualuas Herculis claua locata fuit: cū q̄ eo i tēpli loco Cacū occiderat: cuius odore & nō imerito abſterrerent canes. Circus flāmineus iō dictus ē: q̄d i pratis flāmineis conſtructus fuit. Vnde Liuius itaq; ide cōſules: nec criminatiōi locus eſſet i prata flāminea tibi nūc ædes Apollinis ē: iam tū apollinarē appellabāt: aduocauere ſe natū Et i eodē lib. ea inqt oia i pratis flāmineis concilio plæbis acta: quæ núc circū flāmineū appellāti ex q̄bus nōnulli certiſſime affirmare uolūt eū flāmineum circū fuiſſe: q̄ nūc quoq; agō uocitat: iuxta quē teſte Pādulpho lateranenſis eccleſiæ hoſtiario Hadranus primus rōanus ponti: in edæ Apollinis eccleſiā cōſecrauit Apollinaris martiris & p̄ſulis Rauēnatis: ut nois ſimilitudie memoriā idoloꝝ confunderet: Nā i eo circo apollinaria i honorē Apollinis celebrari cōſueuerāt: dicēte Macro. de ſaturnalibus: bello punico Apollinaris ludi ex ſabyllinis libris prīmū ſunt iſtituti ſuadēte Cornelio Ruffo decenuiro: & ifra ſubdit. Inq; eā rē duodeci millia æris p̄tori: & duas hoſtias maiores dari decē uiris p̄cæptū ut græco ritu hiſce hoſtis ſacrum facerent Apolli boue aurato: & capris duabus albis auratis Latonæ fœmina aurata: ludos i circo populus corōatus ſpectare iuſſus Corne. ēt nepos teſte Priſcia. i. ix. dixit ædes Martis ē in circo flāmineo architectata ab Herodoro ſalaminio. Circū aūt Neronis i uaticano fuiſſe oſtēdit Plinius lib. xxxvi. nat. hiſt. de quo in dictiōe obeliſcus uidebimus.

Chiragra cū. ch. aſpirato &. i. latino ſcribit: dici pōt manū dolor. Nā cōponit ex χειρ quod ē manus & ἀγρα dolor atrocitas uel aſpera ifirmitas: & ſimili mō cōponit podagra: uidelicet a podos. i. pedis & agra dolor: quam incurabilem dixit Ouidius li. primo de ponto cum ait.

Soluere nodoſam neſcit medicina podagram. Nec formidatis auxiliatur aquis.

Ideſt rabidis hominibus qui more rapidorum canū licet acriter ſitiāt aquā abhorrēt & timēt: unde Lucanus lib. vi. Non ſpuma canum quibus unda timor eſt.

Cyrene abſq; aliq̄ aſpiratiōe uel diph. & cū. y. græco ſcribitur: fuit uirgo miræ pulchritudinis filia penei regis Arcadiæ: ſiue ut poetæ dicunt Penei fluuii. Vir. li. ge. iiii. ad Cyrenē locutus ait triſtis ariſteus penei genitoris ad undā Stat lachrymās: hāc Apollo e mōte pelio Theſſaliæ rapuit. Et illā i finibus libiæ ad iuga mōtium ægypto adiacentiū deduxit: quæ teſte Iuſtino lib. xiii. quattuor illi filios pepit Ariſteū Nomium Antæū & Argæum: quo in loco Batus cyrni filius ex ſolutis linguæ nodis Apollinis reſpōſo ciuitatē cyrenē cōſtruxit: regnāte romæ Anco Martio. a qua tractu tpis libya ipa cyrenæa uocata fuit: & ſcribit cyrenæus cū diphthongo in penultima.

Cyrnus cū. c. & .y. græco ſcribit: fuit rex terapnes. i. corſicæ: a quo iſula cognomen cyrne anteq̄ corſica uocaret accæpit: & fuit pater bati q̄ cyrenē urbē libyæ conſtruxit: ut in ea dictione uidimus.

Cyrne cū. c. exili &. y. græco ſcribitur: inſula ē in. li. guſtico mari: quā hodie corſicā uocamus dicta primū teraphne. Deide cyrno rege cyrne cognomiata. Vnde cirnæus cum. æ. diphthongo. Virgili. in Meri. Sic tua cyrenæas fugiant examina taxos.

Cyrnus pria cum. c. exili &. y. græco: ſequens cū. i. latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Chirographum prima cum. ch. aſpirato &. i. latino: q̄q̄ apud græcos ſit ei diphthōgus: & ultīa cū. ph. aſpirato ſcribitur: dici poteſt manus inſcriptio.

Chiromātia prima cū. ch. aſpirato &. i. latīo: ultima cum. t. ſimplici &. i. latino ſcribit. dici pōt manuū diuinatio. Nam componitur ex χειρος: quod eſt manus: και τια diuinatio.

Chironomos p. ch. aſpiratū &. i. latinū ſcribit ē cōis generis. & dicit ille uel illa: qui quæue manibus geſticulatur & ludit. Nā cōponit ex χειρος: quod ē mānus: & νομος lex. Vnde Iuuena. i ſatyra Credo pudicitiā: Chironomō lædā molli ſaltante bacillo: & ide chironomās tis. Vt idē in ſatyra Si te ꝓpoſiti igt Structorē itera nequa idignatio deſit. Saltātē ſpectas: chironomata uolanti Cultello.

Chironōia mō cū ſimili ſcribit & cōponit: q̄ ut ait Quiti. in noie ipſo declarat lex geſtus: q̄ ab tpibus heroicis orta fuit. Ea ſummis græcie uiris & ab ipſo ēt Socrate ꝓbata. A Platone quoq; in parte ciuiliū poſita uirtutū & Cryſippo in p̄ceptis de liberorum educatione compoſitis non omiſſa. Nam ut ſubdit Quiti. lacedæmonios qdem etiam ſaltationem quēdam tanq̄ ad bella quoq; utilem habuiſſe iter exercitationes accæpimus. Neq; ut ait id ueteribus Romanis dedecori fuit.

Chirodita eodē mō ſcribit: tūica ē teſte Gel. lib. vii. noctiū atticaꝝ: plixa ultra bracchia: manus totas ac ꝓpe digitos opiēs: unde nomē aſſumplit: quam ferre Romæ atq; i oī latio idecorum fuit. Vnde. P. Africānus uerba hæc i. P. Supplitiū gallū hoiem delicatū obiectault. nā q̄ quotidie unguētatus aduerſus ſpeculū ornet: cuius ſupercilia radunt: q̄ barba uulſa fœminibuſq; ſubuulſis ambulet q̄ i cōuiuiis adoleſcētulus cū amatore cum chirodita tunica iferior accubuerit. q̄ nō modo uinoſus: ſed uiroſus quoq; ſit: eum ne q̄ſq̄ dubitet qn idē fecerit: q̄d cinædi facē ſolēt ſimile Vir. Et tunicæ inqt manicas: & habent redimicula mitræ.

Chirō cū. ch. aſpirato &. i. latīo licet apū: græcos ſit. ei. diphthōgus ſcribit: fuit Saturni filius ex philyra Oceani filia: cū qua Saturnus cum cōcuberet: & Opes eius uxor aduenirent: in equū cōuerſus chiro

nẽ cẽtaurꝝ genuit: ꝑ dimidio hoiem: & reliquo dimidio equũ: unde ait Vir. li. ge. iii. Talis & ipe iubã ceruice effudit equa. Cõiugis aduentu pnix Saturnus: & altũ Pelion hinnitũ fugiẽs ipleuit acuto ãratus uero nil de aduentu uxoris cõmemorans dixit Saturnũ q̃rẽtẽ ꝑ. Thraciã filiũ Iouẽ i equũ conuersum cũ Philire cõcubuisse: & Chironẽ ut diximus ꝓgenuisse q ab ipsa phillire phillirides cognomina tus ẽ. Vt Vir. li. geor. iii. Phillirides chirõ amithaonius q̃ melãpus. At ipse chiron nõ mõ centauros: sed cũctos hoies sui tpis bonitate & iusticia sũpauit: dicẽte Germãico i arateo. Hic erit ille pius chiron iustissimus oẽs inter nubigenas & magni doctor achillis. Nauigauit q̃ teste Orpheo cũ argõautis: dicente εγω δε χειρον λικαιο τατοσ κενταυρων. Quẽ & iudicem illoꝝ & medicũ fuisse dixit. Nã ut uidebius i dictiõe Hippocrates: medicinã & herbaꝝ bõitates ẽt adinuenit q̃ postea docuit. Aesculapiũ & Achillẽ. Idẽ cũ argõautis teste Orpheo αλλοτε δ αυφοισβοω κθεαρην μετα χερι νᾶρα θεω. Hoc ẽ nõnunq̃ Phœbo citharã mãibus ꝑsonabat: quã Achillẽ similiter pulsare docuit. Adhuc i pelio monte cum semel diuerteret Hercules: & sagittas ipsius Herculis in sanguine idræ intinctas Chirõ manibus cõtrectaret: admiraretur q̃ quẽadmodũ immania cẽtaurꝝ corpora illius iterfecissẽt: una e manibus dilapsa pedem feriit: & illum in maximas angustias coegit. Sed deoꝝ miseratione post .ix. dies ad astra sublimatus est dicente Ouid. libro fastorum. v.

Nona dies aderat cum tu iustissime chiron. Bis septem stellis corpore cinctus eras.

Cirurgia cũ. ch. aspirato & .i. latio utrobiq̃ scribitur sed apd̃ grecos i prima ẽ ei diphthõgus: q̃ ut supra uidimus i. i. nostrũ cõmutata fuit. Nã cõponit ex χειρ: quod ẽ mãus: & εργια opatio: sed i cõpositione mutat. r. ante penultia i. ου. diphthongo: & dr̃ χειρουργια. Sane ex ei diph. q̃ ẽ i pria qdã abiiciũt .e. & detinet. i. ac dicũt chirurgia: Quidã uero e cõtrario abiiciũt. i. detinẽt. e. ac dicunt cherurgia. Itẽ nõnulli similiter ex diphthõgo antepenultiæ abiiciũt. o. ac retinẽt. r. & i. u. nostrũ cõuertũt: & dicũt chirurgia: alii uero e cõtrario abiiciũ. r. & retinent .o. ac dicunt chirogia: quæ in omnibus manuum operationem idicat.

Cirtiscus absq̃ aliqua aspiratiõe & .i. latio utrobiq̃ scribit: fluuius ẽ teste Hero. memorãdus i scithia.

Cynus cũ. c. exili & .y. græco atq̃ unico. r. scribitur: fuit ex Persaꝝ potẽtissimus: & primo ab Astyage auo materno expositus: q a pastore regii pecoris cõpertus: & e nutritus: cũ puer effectus iter pastores iperio utereꝰ Ciri: hoc ẽ domini nomẽ accæpit: ut dixit Iustius lib. sui epitomatis. i. Nã κυριοσ græce latine dominus dicitur: ipse deide apud massagetas in prælio occidit.

Cirrha cũ. i. latio & duplicato. r. atq̃ secũdo aspirato scribitur: est mõs seu collis pnasi alio nomine helicõ uocitatus: fuitq̃ appollini sacer: unde Martialis. Quid tibi cum cirrha: qd cũ ꝓmessidos unda. Et inde circæus: ut Iuue. i satyra: Exemplo quodcũq̃ malo iquit. Et cirrhæi spicula uatis.

Cyrillus pria cũ. c. exili & .y. græco: seq̃ns cũ .i. latino & duplicato. l. scribit: nomen est uiri ꝓprium.

Chilo cũ. ch. aspirato & .i. latino atq̃ unico. l. scribit. fuit philosophus lacedæmõius: patre Demageto unus ex septẽ sapiẽtibus græciæ: hunc Pli. li. vii. nathi. eius sententiæ auctorẽ fuisse dixit: quæ in tẽplo Apollinis litteris aureis scriptura fuit γνωθι σεαυτον. i. cognosce te ipm. Idem teste Laertio elegiã scripsit aduersus ferme ducentos in qua dicebat futurum ꝓuidẽtia rõne posse cõpræhendi ꝓ uirtute uiri hunc eundẽ Herodo. li. histo. i. cum Hipporate in olympia cõuenisse ostendit. Fuit idem i loquendo breuis: ob qd̃ Aristagoras melesius eũ breuiter loquendi modum chilonium appellauit Senuit circa primam & q̃q̃gesimã Olympiadẽ: quo tpe uiguit Aesopus: obiit ipæ amplexus & oscultatus filiũ q fuerat in olympia coronatus. Defunctũ aiunt ex immodica lætitia & i imbecili senio.

Cius cũ. c. exili & .i. latino scribit: fluuius est Thraciæ: q teste Herodo. li. histo. iiii. expænibus & rhodope monte profluens: medium scidit æmum: & in istrum defluit.

Chius cũ. ch. aspirato & .i. latino scribitur: insula est in mari ægæo: habẽs aruisium ꝓmõtoriũ: a quo aruisia uina deducebant. Vir. i daphni: Vina nouũ fundam calathis aruisia nectar. Et hẽt chius in primitiuo penultimam breuẽ: ut Luca. in. viii. Quas asine cautes: & quas chius aspat undas: At in derituatiuo producit: ut Hora. lib. ii. sermonum: Cecuba uina ferens alchon coium maris expres.

Cisseus cũ. c. exili & .i. latino atq̃ duplicato. s. & .eu. diph. scribit: fuit teste Vir. lib. æne. v. rex Thraciæ dicente Aenea.

Cratera impressum signis: quẽ thracius olim.
Anchisæ genitori i magno Munere cisseus
Ferre sui dederat monumentũ & pignus amoris:

Fuit & pr̃ Hecubæ uxoris Priami: ut ostẽdit Euripides εκαβη cũ ait: πολυδορος εκαβης παις γεγος τις κισσεος. Ex quo patronymicũ fœminum proficiscitur cisseis. Vir. lib. æne. vii. Cisseis ꝓgnans ignes enixta iugales.

Cyssus cum. c. exili & .y. græco atq̃ duplicato. s. scribitur: genus est hederæ: quæ teste Pli. li. xvi. naturalis histo. sola oium genez sine adminiculo stat.

Cithara cũ. c. exili & .i. latino atq̃ .th. sequẽte .a. uocali scribit: instr̃m ẽ musicũ. qd̃ ẽt ilyra dicitur.

Citharœdus prima cum .c. exili & .i. latino: sequens cũ .th. aspirato: & penultima cũ .œ. diphthõgo scribit. Nam componitur ex cithara & ωιδος cãtor: ubi diphthongus ex .ω. mega & .i. paruo cõuertit in .œ. diphthongũ nostrum quẽadmodum supra uidimus: cũ de illa tractauimus. Mulier uero dicitur apud Terentiũ citharistria sicut a cimbalo cibalistria: at cantrix seu cãtatrix dr̃ apud eũdẽ psaltria a psallo uerbo græco: qd̃ apud nos est canto.

Cythera prima cum .c. exili & .y. græco: penultia cũ .th. aspirato sequẽte .e. absq̃ diphthongo scribit fuit teste Hesiodo i theogonia ciuitas Cypri: a q̃ Venus ipsa cognominatur. Eadẽ litteratura scribit insula: quæ ultima ex cycladibus ponit. Laertius uero Laconiæ isulam dixit: quæ prius porphiris dicta fuit: ut i ea dictiõe uidebimus. Sed ob celebratum Cythereæ templum: Quod in illa erat

cythera neutri generis & tãtũmodo in plurali cognominata fuit. Vir. in primo æneidos: Hunc ego ſopitũ ſomno ſup alta cythera Recondã: & libro decimo: eſt paphos idaliumq; tibi ſunt alta cythera: ſicut hæc ſolẽnia & hæc artaxata i plurali ſimili mõ tantũmodo declinantur: ut Iuuenalis. Sic p̃textatos referunt artaxata mores: de quibus i ſuis dictionibus uidimuſq;.

Cytherea prima cũ. c. exili &. y. græco: ſequens cum .th. aſpirato &. e. uocali tam i penultima q̃ante penultima abſq; diphthõgo ſcribit: ſane apd græcos in penultima é. ei. diphthõgus: ob quod dixit Seruius ſup. vi. æneidos dici cytheream pro cytheriã: hoc eſt uoce græca: ubi illa diphthongus ſic ſonat. Et eſt cytherea Veneris cognomen a cythera urbe cypri: ut in præcedenti dictione uidimus.

Vnde uocabulũ cythereia & cythereus p diuiſionem. ei. diphthõgi deducit: ut Ouid. lib. metamorphoſeos. xiii. Fert humeris uenerabile onus cythæreius heros.

Cythereis ut ſuperior dictio & cũ. i. latino in fine ſcribit: nomen fuit libertæ Volumini. Quam Gallus amauit: & licorin i ultima æglogã: quæ gallus inſcribit Vir. nominauit.

Cithæron prima cũ. c. exili &. i. latino ſequens cum .th. aſpirato &. æ. diphthongo ſcribit. Vnus eſt ex iugis Parnaſi montis Boetiæ: non longe a Thebis. quem Lactãtius dixit libro primo diuinaꝝ inſtitutionũ ſic quoq; dici: quia frequenter ſuper ipſo cãtu cytharæ Orpheus p̃ſonaret. Quod Ouid. in metamorphoſeos tertio prius confirmaſſe uidetur cum ait.

Vadit ubi electus facienda ad ſacra cytheron.
Cantibus & clara bacchantum uoce ſonabat
Nã i eo per ſancte colebaf bacchus. Quin & in illo pentheus atq; Orpheus dilaniati fuerunt.

Cytorus prima cũ. c. exili &. y. græco: penultĩa cũ. t. &. o. uocali ſcribitur: mons ẽ teſte Solino minoris Aſiæ in paphlagonia porrectus in ſpatium trium & ſexaginta milium buxo fertilis: quæ ut ait: uento mota æſtus imitatur undarum: dicente etiam Virgilio lib. geor. ſecundo.

Et iuuat undantem buxo ſpectare cytoron.

Cytiſus prima cũ. c. exili &. y. græco: ſecũda cum. t. ſimplici &. i. latino: quin & unico. ſ. ſcribit: frutex eſt teſte Plinio circa finẽ libri. xiii. naturalis hiſtoriæ ab Antilomacho atheniẽſi miris laudibus p̃dicatus pabulo ouium: quo modico pingeſcũt & q̃drupedia: aut iumenta hordeũ ſpernunt: hæc ille. Quare dixit Theocritus.

αἰξῆτον κυτίσοιο ὁλὺκοσ̃ τανυαι λιακεῖ.
αγεράνοσ̃ τοροτρον ἐγὼ δεπιτιν με μανηιαι.

Et ex q̃bus trãſtulit Vir. quando dixit in corydõe Torua læna lupum ſequitur: lupus ipſe capellam. Florentẽ cytiſum ſequitur laſciua capella. Et ſubdit Pli. ad ea q̃ ſupra dixit. Nõ ex alio pabulo lactis maior copia aut melior: Et infra ſubſequitur ſuẽtus hic frutex in cytiſo inſula inde tranſlatus i oẽs cyclades: mox in urbes græcas caſei ꝓuentu: hæc ille: ideo dixit Seruius ſuper. ii. geor. ab ea inſula in qua abundat nomen aſſumpſiſſe. Et pergit Plinius propterea quod maxime miror rarum eſſe in Italia nõ æſtuũ: nõ frigoꝝ: nõ grandinũ: aut niuis iniuriã expaueſcit. Adiicit Iginus: ne hoſtium qui dẽ pp nullam gratiam ligni: nec formam eius fructicis faciem ue declarat: ut reliquorum fecit.

Cytrapos prima cũ. ch. aſpirato &. y. græco: ſequens cum. t. exili ſcribitur: dicitur ille tripos qui chytrã. i. ollam ſupra ignem detinet. Et ſequitur ultimæ dictionis declinationem quæ eſt pos podis. Vt Oedippos & ſimilia.

Cyzicus prima cũ. c. exili &. y. græco: ſecunda cum. z. conſonante &. i. latino: ultima cũ. c. exili ſcribit. ciuitas fuit Aſiæ nobiliſſima ſita i cherõeſo maris ꝓpõtidis mœnibus arce & turribus marmoreis. quaſi altera roma: ut ſcripſit Florus li. iiii. Vnde ait Ouid. libro prio de triſtibus:

Hunc q̃ proponitiacis herentẽ cyzicon oris.
Cyzicon æmoniæ nobile gentis opus.

Clanius cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur. fluuius ẽ Campaniæ prope Neapolim fluens: & Acerras dictus a κλαγιον: quod eſt uiola: qua illius ripæ abundare dicuntur.

Clariũ cũ. c. exili &. i. latino ſcribit: oppidum ẽ teſte Seruio ſuper tertio æneidos i cõfinio colophonio rum. Vnde Apollo clarius dictus ẽ: qđ nõ lõge ab Epheſo qdam eẽ referũt: Vbi Iuppiter Neptunus & Pluto mundi ſperia ſibi ĩuicem ſunt ſortiti. Vnde Plinius li. v. natu. hiſt. cũ de Epheſo loq̃ref ingt ide Apollinis clari phaunũ lebetos fuit.

Claros cũ. c. exili ſcribit: inſula ẽ una ex cycladibus a qua ut nõnulli putãt Apollo clarius dictus ẽ qđ Homerus in hymno Apollinis aſſerere uĩ.

Clarius cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur: cognomen ẽ Apollinis: uel ab oppido in cõfinio colophonioꝝ Vel ab inſula claros: in qua ut dicũt claria ẽ urbs: in qua religioſiſſime colebaf clarius deus dictus ẽ Ouidius libro ſecũdo de arte. Et clario delos amata deo. Idẽ circa initium libri faſtorum. Et clario miſſa legenda deo.

Claſſica cũ. c. exili & duplicato. ſ. ſcribit: ſunt teſte Petronio grãmatico cornua tubæ: quæ conuocãdi cã facta erãt: & ut ait a calãdo claſſica dicta ſunt de quo in dictione calendæ uidimus.

Clazomene cũ. c. exili i pria &. z. cõſonãte i ſecunda ſcribit: urbs ẽ i cõfinio Aeoliæ: & ioniæ quã ſub lydia nonnulli hiſtorici quandoq; poſuere.

Clearchus prima cũ. c. exili & ultima cũ. ch. aſpirato ſcribitur: quaſi cleos. i. gloriæ: & archos priceps fuit philoſophus ſolenſis.

Cleãtes cũ. c. &. t. exilibus ſcribit: fuit Aſius philoſophus & Phanii filius: & teſte Antiſthene pugi primũ deide profectus Athenas cũ quattuor drachmis diſcipulus factus ẽ Zenonis. Fama eſt ipſum laborioſiſſimũ fuiſſe: adeo ut ĩopia cogẽte ſe mercenarium faceret: ac noctu quidẽ i hortis hauriret aquas: iterdiu opera ſtudiis liberalibus daret: Piſebat ẽt ſæpe farinas: Ingeniũ obtuſum diligẽtia uicit: cõpoſuit libros pulcherrios de tpe: de ſenſu: de arte: de appetitione: de antiqtate: de diis: de himenæo de gigãtibus: de arte amatoria: de politicis: de legibus: & alios q̃plures. Tumuit illi gigiua ac putruit: medicoꝝ ſnĩa biduo ſe a cibo abſtiuit: cõualeſcente ipſo & medicis ſibi cõſueta permitẽtibus

κλεοβολεος

iterū ſpōte ſua fecit abſtinentiam qua cōſumptus eſt:& extinctus: Alii dicunt amore alterius uitæ manū ſibi iniæciſſe:audito a ſe Zenōis annis .xix. cuius annos:hoc nonageſſimū æq̄ſſe dicitur. Et ille idem eſt qui cloantes cū.o. poſt.l. a Iuuenale dr̄ cum ait in ſecūda ſatyra. Et iubet archetipos plutum ſeruare cloantas. At cloanthus cum.th.aſpirato alius fuit ut in ea dictione uidebimus.

Cleobolus cū.c.exili & unico.h. ultima ſcribit̄:fuit lindius Euagoræ filius unus ex ſeptē ſapientibus: Græciæ:cuius genus plæriq; ad Herculē referunt: dicuntq; illum petiiſſe Aegyptū percipiendæ philoſophiæ gratia. Natāq; illi filiolam clebolinā:quā exametroꝝ ænigmatum uatem aiunt:Fuit hic tēpore Solonis:ad quem epiſtolam direxit:obiit annorum.lxx.

Cleombrotus cum.c.&.t.exilibus ſcribit̄: fuit teſte Plutarcho uir lacedæmonius:& Pauſaniæ filius.

Cleoſtratus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: fuit nomen cuiuſdam uiri athenienſis.

Cleomenes cū.c.exili & abſq; aliq̄ diphthongo ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum tertio uir ſua ætate iuſtiſſimus.

Cleone cum.c. exili ſcribitur: urbs eſt Arcadiæ in Nemæa regiuncula.

Cleonymus cum.c.exili &.y.græco ſcribitur nomē fuit uiri proprium.

Clerícus abſq; aliq̄ aſpiratiōe & cū.i.latio ſcribit̄: dici pōt q̄ſi ſortitus. Nā a κλῆροσ:qđ ē ſors deducit̄:

Clepſydria pr̄ia cū.c.exili:ſecūda cū.y.græco: & penultima cū.i.latino ſcribit̄. Vas eſt quodam i fundo crebris & minutis foraminibus perforatū: qui &.e.latere ſuperiori latiori quodā foramine apertum:quod ſane uas cum aqua impleſ:& inde ſuperius foramen digito claudit̄:ne uacuum deſ:cōtinetur aqua interius nec effundi pōt. Sed cū aperit̄ quia aer uices eius quod euacuatur ſupplere pōt:primas ipſius fundi ſparſum defundit̄. Sane nōnūq̄ ſimili uaſe deſignabant̄ apud antiquos horæ. Et a κλεπτω:qđ eſt furor:& ὑδρια:qđ eſt uas aquæū componitur:quaſi aquam furetur. ὑδρια

Climax cū.c.exili &.i.latino ſcribit̄:dicit̄ latīe ſcala: qđ tam in plurali q̄ in ſingulari:idem ſignificat & in utroq; numero cōperitur. Eſt etiam climax figura cum de uerbo ad uerbū fit gradatio: ut Vir. in Alexi:Torua leæna lupū ſequit̄:lupus ipſe capellam:Florentem cytiſum ſequitur laſciua capella: & illud:Mars uidet hāc: uiſamq; cupit: potiturq; cupita. Vnde Aphricanus modo conſimili alebat. Ex innocentia naſcitur dignitas: ex dignitate honor:ex honore imperium:ex imperio libertas.

Clymene cum.c.exili &.y.græco & abſq; aliq̄ diphthōgo ſcribit̄ fuit teſte Heſiodo in theogōia nymphaꝝ una Oceani & Tethios filia de qua Virg.lib. geor.iiii. Inter quas curā clymene narrabat inanē. Fuitq; mater Phœtōtis:de qua Oui. lib. metamor. prīo. Et tulit ad climenen epaphi conuicia mater Altera fuit miniſtra Helenæ decoris oculis redimita:ut dixit Hom.li.iii.iii. quā unā & Aethrā: alteram comites in patri habuerat. Vnde ait Oui. in epiſtola Helenæ ad Paridem.

Cætera per ſocias clymenem æthrāq; loquamur:

Quæ mihi ſunt comites cōſilūq; duæ.

Clio cum.c.exili &.i.latio ſcribit̄: fuit muſaꝝ una a cleos:quod eſt gloria cognomīata:ut uidebimus in dictione muſæ.de qua Ouidius libro faſtorum quinto:clioq; & curuæ ſcita Thalia liræ.

Clitēneſtra pr̄ia cum.c.exili &.y.græcos :ſecūda cū .t.exili &.æ. diphthongo:penultima cū.m.ante.n. in eadem ſyllaba &.e.abſq; diphthōgo : ultima cū .t. exili ſcribit̄. Quanq̄ inſcii qdam morderniores ſcripturā eius dictiōis ,prſus corruperūt. fuit Tyndari filia ex Leda:uxorq; Agamemnonis & mater Horeſtis.quæ cū adulteraſſet cū Aegiſto Thyeſtis filio:Agamennonem a bello troiano redeuntem teſte Iuuenale media inter pocula interfecit.

Clitomacus pr̄ia cū.c.exili &.i.latino:ſequēs cū.t.ſimiliter exili ultima cū.ch.aſpirato ſcribit̄ fuit philoſophus carthaginēſis:& līgua pr̄ia Haſtrubal uocat̄ in q̄ ēt philoſophari cœperat. Venit Athenas .xl.ānos natus:audiuitq; Carneadē:q hois iduſtriā admiratus : eum curauit ſtudioſe doceri : euaſitq; ita clarus:ut Carneadi ſucceſſerit uerſatus ē in tribus ſectis academia:paripatetica:& ſtoica.

Clinias cū.c.exili &.i.latino utrobiq; ſcribit̄:& non nunq̄ ſine.s.finali apud græcos ī pr̄ia ei diphthōgo fuit teſte Plutarcho pater Alcibiadis:Alius fuit cretēſis:de quo Plato in legibus meminit.

Clypeus cū.c.exili &.y.græco ſcribēdū eſſe oſtendit Pli.li.xxxv.natu.hiſto.oſtēdens a γαυφω: quod ē ſculpo deriuari:q̄ſi γλυπτος:hoc eſt ſculptus.ita ut.y.mutet̄ i.c.noſtrū ſicut cōtra ob uicinitatē literarū:ut ī antehabitis oſtendimus. Vnde ait ſic Pli. Scutis.n.q̄libus apd troiā pugnatū ē:cōtinebantur imagines:unde & nomē habuerūt clipeoꝝ. Nō ut puerſa grāmaticoꝝ ſubtilitas uoluit a cluēdo deduci:hæc ille cluere.n.antiq pugnare dicebant. Et ſubdit: Pœni ex auro factitauere clipeos ſculptis imaginibus:& ſecū ī caſtris tulere. Quare nomen clipeoꝝ a κλυφω:quod eſt ſculpto habere uoluit. γλυπτος i ſailpto κλυφω

Clyſtiū prima cū.c.exili &.y.græco ſcribit̄:iſtrumētum eſt ad purgandum uentrem.

Clytius pr̄ia cū.c.exili &.y.græco:penultia cū.t.ſimpliciter nō aſpirato &.i.latio ſcribit̄:fuit teſte Ho. filius Laomedōtis:& frater Priami. Alterū poſuit Vir.lib.xi.æne.cum ait.

Et Clytium & litem & amicum cretea muſis.

Clitor abſq; aliqua aſpiratione & cū.i.latino ſcribit̄: dici poteſt inuitator:& inde clitorius.

Clitorius cū.c.&.t.exilibus atq;.i.latio ſcribit̄:ē Arcadiæ fons:q ſemel potus odiū facit uini:ut uidebimus ī dictiōe Prœtus:de eodē Oui. metamor.xv.

Clitorio qcūq; ſiti de fōte lauauit Via fugit.& reliq̄

Clitūnus pr̄ia cū.c.exili &.i.latino penultia cū.t. exili & ultia cū.m.āte.n.ſcribit̄. Et ut græci qdā fuerūt dic̄ q̄ſi clitor:hoc ē iuitator amnis. Sic.n.i hiſtoriis dionis de ſecūdo bello pūico ꝑ fonte Vmbriæ poſitū cōpi. Nī uero dictum eē in ualle ſpoletana apud radices mōtis:cui creuiū oppidū imīet:& fluuiū ex ſe effūdere apd uenaniā & ſpoletū:q tādē topio fluuio iūctus ī tibri cadit. Ex huius aq̄ ſi bos biberit:& cōcepit:nō ſolū grādes tauros:ſed penitus albos ꝑducit:qđ Virgi.lib.geor.iii.tetigit cum ait.

Hinc albi clitumne greges & maxima tauri.

Victima: sæpe tuo perfusi flumine sacro.
Romanos ad templa deum duxere triumphos.

ανθος

Cleāthus pria cū.c.exili: ultia cū.th.aspirato scribit: nomē fuit troiāi cuiusdā æneæ comitis: cōpositū ex cleos: q; ē gloria: & ανθος flos: q̄si gloria sit floris: & pp altiorē sonū magis.o.q̄.e. i pria retinuit.

αλαω κλωνος

Clonus cū.c.exili scribit: nomē fuit uiri propriū aurifabri: deductū απλω: q; est frāgo: & ide κλωνος ramus: de quo Virgil. lib. æneidos. x. Quæ clonus eurytides multo cælauerat auro.

Clonius cū.c.exili scribitur: &.i. latino fuit unus ex q̄nq; ducibus boetiorum: qui cū quinquaginta nauibus ad troiā nauigauerunt: ut ostēdit Homerus libro iliados secundo.

Clotho cū.c.exili &.th.aspirato scribit: hēt q; apud græcos accētū i fine: una ē expcis: ut uidius i dictione atropos. Altera eodē noīe fuit nympha marina: una ex filiis Nerei: de q̄ Vir. lib. ænei. ix. ait.

Magnisq; iubebo æquoris esse deas: quales nercia clotho.
Et galatea secāt spumātē pectore pontū.

Cloaca absq; aliq̄ aspiratiōe a nr̄is scribit: atq; græcā eē dictionē nōnulli affirmāt. Ita ut a cochlea cōmutatis q̄busdā litteris deriuet: qa eos subtextus cōmeatusq; hēre uideat: quos hēt cochlea. Alii latinā dicūt: & a colādo deductā eē uolūt: dicēte Vlpiano de cloacis: cloaca ē locus cauus: p quē colluuies gdā fluit. Festus uero dixit cloacā a cloacare: qđ est ingnare deduci: sed subdit Vlpiāus: cloacæ aūt appellatiōe & tubus & fistulæ cōtinent: Et ide sequitur ad salubritatē ciuitatū: & ad tutelā ptinet: ut cloacæ purgent & reficiant. Nā & cælū pestilēs & ruinā minant imūditiæ cloacarū. Sane Liuio teste libro. ii. ab urbe. Tarqnius foros i circo faciendos & cloacā: quæ maxima recæptaculum oium purgamētoq; sub terra agēdā: q̄bus ut subdit opibus uix noua hæc magnificētia q̄q̄ ad æquare potuit. Et Pli. lib. xxxvi. na. hi. cū romana q̄dā ædificia cōnumerasset: sub p̄terea cloacas operum oium dictu maximū suffossis mōtibus atq; urbe pēsili subtusq; nauigata. Et subsequitur id. M. Agrippa fecit i edilitate post cōsulatū: cornicatis septē amnibus corsu p̄cepti torrentē mō rapere: atq; auferre oia coactis. Et plura admiranda quæ de huiuscemodi rebus idem auctor prosequitur.

Chlamis pria cū. ch. aspi. & ultia cū. y. græco scribit: idumētū ē militare & comicū ut dixit Iu. Pollux.

Chlæna pria cū. ch. aspi. seq̄nte. l. &. æ. dipht. scribit: Genus ē uestimēti: qđ desup alia portabat. Vt Lucilius lib. xx. a Parthēio iducit: q̄ ait chlænā desup idutā fœdauit. Sic Home. lib. ilia. ii. Vlyxē inducit dicētē cōtra Thersitē: si offēdero te iterq; talia faciē tē p̄hēdā: & de nudatū oibus uestibus non mō tibi auferā χλιναντιδε χιτωνα: hoc ē chænā & tunicā sed ut subdit etiam ea q̄ pudēda tegunt. Idē lib. x: αμφιδαρα χλιναν τερονασατο. At Vir. li. ænei. iiii. sine. ch. tātūmodo lænam dixit cū ait: ardebat murice læna: ut in ea dictione uidebimus.

Choris cū. ch. aspirato &. i. latino scribitur: fuit una Amphiōis Orchomeni regis filia: uxorq; Nilei & mater Nestoris atq; aliorū undeci filiorū: altera ab Ouidio dea florū ponit: q̄ cū nympha eēt nō ignobilis: & Zephyro nubere: q̄si dotis loco id mōeris. a marito accepit: ut florū oium ptātē hēret unde inquit ipsa apud Oui. li. fast. v. Chloris erā q̄ flora uocor corrupta latio noīs ē nr̄i lr̄a græca sono. huius sacra floralia dicebant īstituta: teste Pli. li. xviii. na. hi. urbis anno. lvi. ex oraculis syllabæ: ut oīa bene defloresceret. Nā ut idē auctor rettulit. tria tp̄a fructus metuebāt. pp quos īstituerunt ferias diesq; festos rubigīalia floralia: Rubigīalia Numa cōstituit ān̄o regni sui. xi. q̄ nūc agūt ad. vii. calē. maii quo niā tūc fere segetes rubigo occupat. Diē uero flora liū Var. determiat: Sole tauri ptē. xiiii. obtinēte. Ita ut si i eo q̄triduo ciderit pleniluniū fruges & oīa q̄ florebūt ledi necesse erit. Vialia. ix. cal. martii de gustādis uinis īstituta: q̄ nihil ad fructus attinent.

Cloelia cū. ch. aspirato &. o. atq; .e. sepatis apud græcos atq; unico. h. sequēte &. i. latio scribit. Vir. tamē .o. &. e. cōiunxit i uersu ut īfra uidebīus: fuit uirgo romana: de q̄ late Li. li. ii. ab urbe scripsit. Hæc porsene Hetruscorū regi cū pluribus aliis rōanis utriq; sexus obses data fuit: Vt si Porsena hostes a ianiculo remoueret. romani agros dudū uecientibus ablatos restituerēt. Sed illa cū liberatū ab hostibus ianiculū cōspexisset: dux caterue uirginū effecta inter hostiū tæla cū illis aufugiēs natādo Tybrī ptrā siuit. Et uirgines oēs ,ppinqs suis restituit: de quo Vir. li. ænei. viii. & fluuiū uinculis īnatet cloelia ruptis. Quā solā cū porsena restitui sibi oīno exposceret: admiratus uirginis uirtutē partē aliā obsidum quos īpuberes illi ellegit ei largitus ē: & honoratā remisit. Vnde Iuue. Quod miraret cū coclite mutius: & q̄ īperii fines tyberinum uirgo natauit.

Cnidos cum .c. exili sequēte .n. i eadē syllaba & .i. latino scribit: una est ex q̄nq; ciuitatibus Doricæ gracie: ut ostēdit Hero. li. hi. i. In hac teste Pli. li. na. hi. vii. tēplū fuit Veneris & simulachrū sculptū a Praxitele neutiquā a libidinoso cōplexu tutū. Vnde cō terrāeus meus Carolus aretius i elegia ad poggiū. Praxitelesq; cnidi rursus te marmore signet.
Pulchra uenus: quod sit nobilis ipsa cnidos.
Deniq; lysippus figat spirantia signa.
Oīa mercurio cadere uisa meo. De q̄ Venere late uidebius i dictōe praxiteles. Sed ut ait Pli. li. xxxvi. na. hi. sūt i Cnido & alia signa marmorea illustriū artificū liber p̄ Bryasidis: & alt Scopæ & Mierua

Cnosus cū. c. exili sequēte. n. i eadē syllaba scribitur: urbs fuit i Creta Minois regia: unde cnosius cnosia cnosiū deriuat: q̄ ob uicinitatē lr̄aq; modernio-res cū. g. scribūt. Vir. li. geor. i. Cnosiaq; ardētis decedat stella corōæ: q̄ a Vulcāo fabricatā ariadne filia Mīois dono accæpit: ut i dictōe ariadne uidius.

Coaspis cū. c. exili &. i. latio scribit: fluuius ē medorū: q apud psas i Tigrī decurrit. Huius aq̄ teste Solino adeo dulcis ē: q; q̄diu reges psaq; i regno erāt: ex eo sibi pocula semper uolebant & si pegrederentur secum deferebant.

Cocytus absq; aliq̄ aspiratiōe & cū. y. græco scribit: habetq; apud nostros accentum in penultima: fluuius dicitur īfernalis: q ex Styge palude nascitur: & a poetis sæpius decantatur.

Cochlea pria cū. c. exili & seq̄ns cū. ch. aspirato scribit: testa i liacæ: q̄ & nōnunq̄ p ipsa liaca ponit. ut

Cocles armatus Tiberim fluuiũ tranauit

Pli.li.xviii.liacæ iqt naſcũt i uitia:& aliqñ e terra/ cochleæ minutæ mixt in modũ erodentes eam.

Cochliarium pria cum.c.exili ſequens cum.ch.aſpirato ſequente.l.&.i.latino utrobiq; ſcribit:& a cochlea ob eius ſimilitudinẽ deriuatum eſt.

Cocche ut in antiqſſimis & emendatiſſimis codicibus nris cõpi:pria cum.c.exili utrobiq;:& ultia cũ .ch.aſpirato ſcribit.Nã apud græcosnulq; dictionẽ hãc legi:quã tamẽ qdã græcã eẽ cõtẽdũt: nec illius deriuationẽ exgrere ualui:& ut qdam putãt uinũ corruptum deſignat:qđ idicare uf luue. cum ait i ſaty.Vmbritii.Cuius aceto . Cuius cocche tumes nec ſtare põt cõcha ut qdã ſyllabax ignari male legunt.Sed ſtare tamẽ põt cõche p piſce.qđ inueniri nonnulli affirmãt in Martiale.

Cocles cum.c.exili utrobiq; ſcribit:fuit teſte Herodiano grãmatico tractatu de noie apud antiquiſſimos cognomen habentium unum oculum:unde oculũ a latinis primo tractatum qdam uolũt . fuit itaq; apud romanos cognomẽ Horatii cuiuſdã Inclyti & fortiſſimi ciuis:dicente Plinio de uiris illuſtribus.cum porſena prio ipetu cæpiſſet ianiculũ Hora.cocles illo cognomine qđ in alio põlio oculũ amiſerat pro ponte ſublicio ſentit:quẽ fuiſſe ligneum dixit Seruius ſup.viii.ænei. Et tandiu hoſtiũ impetum ille ſolus ſuſtinuit:quãdiu pontem poſt ſe confractum fuiſſe a ſuis perſenſit.Et inde prout erat armatus in Tyberim ſe coniecit : atq; ad ſuos enatans magna cum gloria euaſit : dicente Virgilio li.octauo æneidos.Illum idignanti ſimilẽ:ſimilẽq; miati.Aſpires põtẽ:q auderet uellere cocles.

Codrus cum.c.exili ſcribit:fuit teſte Ser.i Daphni dux atheniẽſiũ.q orto bello inter laconas & atheni enſes:cum reſpondiſſet oraculum illos poſſe uicere:quorum dux periiſſet.habitu humili profectus eſt ad hoſtium uicina tentoria : & illic iurgio eos in cædem ſuam inſtigauit.Quaf a nullo cognitus & iterfectus fecit locũ oraculo : Vnde teſte Iuſtino libro ſecũdo hoſtes cognito Codri corpore p anulũ:quẽ geſtabat ſine põlio diceſſerunt.

Cœmiteriũ abſq; aliq; aſpiratiõe & cũ.œ.diphthongo i pria atq;.i.latino utrobiq; ſcribit . Et a græco uerbo deducit:q; ẽ κοιμαω.ideſt dormio:cum mortui eo in loco dormire dicantur.

Cœnobiũ pria cũ.c.exili &.œ.diphthõgo: penultia cũ.i.latio ſcribit:locus dr:i quo cõis' uita ducitur. Nã cõponit a κοινος:qđ eſt cõis:& βιος uita.

Cœna cũ.c.exili &.œ.diphthõgo ſcribit . Nã a κοινη:qđ ẽ cõis trãſferf:qa plures ſemp i comune cœnare cõſueuerãt.Vnde reφhẽdit eos.luue.i pria ſatyra:q cõtra maiox cõſuetudinẽ ſecreto cœnabãt: & ut ita dicã cõtra uocabuli iſtitutionẽ agerent:cũ dixit:Quis fercula ſeptẽ Secreto cœnauit auus.Et i eadẽ ſatyra:Optia ſyluax iterea pelagiq; uorabit Rex hox:uacuiſq; toris tãtũ ipe iacebit.Nã ut ait Feſtus id olim erat cœna:q; dr:prãdiũ: ab ea hoium cõcitate cœna dici potuerit:& ſic quoq; poetis noſtris pro utroq; obſeruatum uidef.

Cœnaculũ cũ.c.exili utrobiq;:&.œ.diph.ſcribit.Et a cœnãdo nomẽ aſſumpſit:locus ẽ ſupior domus ad cœnãdũ aptus:hoc ẽ ſine iferiore taberna & officia. Vnde nõ tã p loco cœnãdi q; p pte domus ſupiore dr:accipit dicẽte Varrõe:Vbi cœnabant cœnaculũ uocitabãt poſt i ſupiori pte cœnitare cœperũt.Supior domus uniuerſa cœnaculũ dicta accipit ẽt a poetis nris nõnunq; ſignificatione diminuti ua p loco ubi paupes & iopes cœnare cõſueuerũt Iuue.i ſaty.Oibus i terris inqt: Tpibus diris igit. iuſſuq; nerõis Lõginũ & magnos ſenecæ pdiuitis hortos Clauſit:& egregias laterãox obſidet ædes Tota cohors:rarus uenit in cœnacula miles.

Cœnatio cũ.œ.diph.ſimiliter ſcribit:& a cœnãdo. deducit.Ponit a nris poetis p loco ad cœnãdum ſed in imo dõus.Iuue.in ſaty.Et ſpes & ratio inqt: Et algẽtẽ rapiat cœnatio ſolem.

Cœlũ ut qdã uolũt cũ.œ.diph.ſcribit.Et deducunt a cœlo uerbo:qđ ẽ ſculpo:uerbũ uero a κοιλον: q; ẽ cõcauũ:qa i ſculptura id neceſſario exigi dicũt. Et ide celebs oia cũ.œ.diph.ſcribũt.Aliis uero magis placet cũ.æ.diph.ſcribẽda hæc eẽ:ſecũdũ qđ latius uidebimus in dictione diphthongus.

Cœleſyria pria cũ.c.exili &.œ.diph.ante pẽultia cũ .y.græco: & penultia cũ.i.latino ſcribit:uocabulũ ẽ:quo qdã ex nris antiqs uſi ſunt:idicãtes p illã cauã ſyriã.Nã ex κοιλη:qđ ẽ caua: & συρια cõpoſit. κοιλη

Cœus cũ.c.exili &.œ.diph.ſcribit: fuit gigas filius Titãi & Terræ:q i Cæa iſula ſupbiſſime regnũ tẽuit:a quo iſula traxiſſe nomẽ dr:de quo mẽinit Virgi.g.i.cũ ait Cœũq; iapetũq; creat cænũq; typhoea.

Colaphizo cũ.c.exili & unico.l.atq;.i.latio &.z.conſonãte ſcribit:idẽ ẽ qđ apđ nos alapã icutio.

Colaphus cũ.c.exili & unico.l.ſcribit:a nris qbuſdã alapa dr.& deſcẽdit a κολαφιζω qđ ẽ alpã icutio. Iuue.in ſaty.Scire uelim ait.Nos Colaphum icutius lambenti cruſtula ſeruo.Terentius: Plus quingẽtos colaphos infrægit mihi. κολαφιζω

Colyma cũ.c.exili & unico.l.atq;.y.græco ſcribit: dici põt a nris uetatio:quo uocabulo uſum Afranium dicunt in menæchinis cum ait:Colyma a lenone ſancitum eſt.Nam deriuatur a κολυω:quod eſt ueto:quod in pterito facit uetui:& in ſupino uetitum:ide uetatio & non uetitio . Nam nomina q; ueniunt a uerbis primæ coniugationis poſitionem ſupini habentibus in itum uel in ictum:præter cæterox uerbox legem exeunt in atio nõ i itio nec in ictio:ut pſto preſtiti : preſtitum preſtati nõ preſtitio:cubo cubui cubitum:cubatio non cubitio:domitum domatio nec nõ domitio : ſonitum ſonatio non ſonitio:crepitum crepatio non crepitio:tonitum tonatio non tonitio:licet dicamus ſonitus crepitus tonitus:non ſonatus crepatus tonatus:Frictum fricatio non frictio: & ita in cæteris: Sectio tamẽ crebrius reperitur q; ſecatio . Lauo & poto non habent ſupina neq; in itum neq; ctum ſed in otum . Idem formant nomina ſua lotio & potio.Vnde ſunt lotor & potor nomina uerbalia: & lotium pro urina prima tamen breui non longa.Aliquãdo reperitur lauatũ & potatum : unde ſunt lauatio & potatio:lauatorq; & potator . Iuuo uero alio mõ format deriuatiuum:uidelicet iutũ. Cæterum ex alio ſupino iuuatum facit iuuatio ab illo fit iutor:ſeu potius adiutor:Ex cæteris ãt pauca ſunt noia uerbalia in or.ut domitor & non domator & ſector ẽ ſignificat uẽditox bonox exulis κολυω κοινοβι τοις βιοβ. vita

& ut aliq uolůt emptorẽ. Et sectio ipsa hæc actio:
Colyphium pria cum .c. exili sequens cum .y. græco
& penultia cum .ph. aspirato &. i. latino scribitur.
Et apud quosdã poetas græcos: uti apud nostros
pro cibo: quo luctatores utebantur: ut Iuuenalis in
satyra Vltra sauromatas. Luctantur paucæ. come/
dunt colyphia paucæ.
Colica cũ .c. exili utrobiq; & unico .l. atq; .i. latio scri
bitur: passio est intestini: quod græce colon dr. Vn/
de nomen assumpsit.
Coboliũ cũ .c. exili & unico .l. atq; .i. latio scrib. uestis
erat sine mãicis: & descẽdit a κολοβο q; ẽ breuio.
Colocasia cũ .c. exili utrobiq; & unico .l. atq; unico
.s. &. i. latino scribit. Est teste Pli. li. xxi. na. hi. nobi
lissima herba i Aegypto: quã cyamõ aliq; uocãt: spe
ctabilis foliis & latissimis ẽt si ad arbores cõpent q
cũ aq i uasis sæpe iplexa gratissimã potationẽ red/
dũt: pducitq; fabã i arenoso solo decoctã: q gratũ
ẽt ad nos traducta saporẽ reddit. hæc ille: unde ẽt
esse puto quã fabã ægyptiã uulgo uocamus. Colo
cynta absq; aliqua aspiratiõe & cum .y. græco scri/
bitur: ut quã nostri transcribere in penultia cũ .q.
consonante consueuerunt: ac conuertentes .y. græ
cum in .u. & superaddentes .i. latinum dicunt colo
quinta: & est teste Diascoride agrestis cucurbita.
Colchos pria cum .c. exili & ultima cum .ch. aspira/
to scribit: regio est iuxta Pontum ex parte Asiæ. q
regnum fuit Oetæ regis.
Colla cum .c. exili & duplicato .l. scribitur a nostris
dicitur gluten.
Colliriũ pria cũ .c. exili: sequẽs cũ .y. græco: & penul
tima cum .i. latio scribit: medicamẽ ẽ oculoꝝ. Vn/
de Iu. i saty. Credo pudicitiã ait: Et prurit fictus
ocelli Angulus ispecta genesi collyria poscit.
Colophon cũ .c. exili & unico .l. scribit: urbs ẽ Lydia
quã qdã nobilẽ ferũt ex oracolo clarii Apollinis.
Colon cũ .c. exili & unico .i. scribit: dici põt a nobis
artus membrum & internoidum: Estq; etiam no
men intestini.
Colossus cũ .c. exili & unico .l. atq; duplicato .s. scribi
tur græcũ uocabulũ est: & a κολον: qđ est mẽbr
deducit. Itaq; pro mẽbrosa & alta statua ponitur.
Vnde ait Pli. li. xxxiiii. natu. histo. Moles quippe ex
cogitatas uidemus: statuaꝝ quas colossos uocant
turribus pares: talis est in capitolio Apollo transla
tus a Luculo ex Apollonia põti urbe. xxx. cubitoꝝ
quingentis de talentis factus: Talis in cãpo martio
Iuppiter a Claudio Cæsare dicatus. q decorat Põ/
peiani theatri uicinitate: talis & Tareti factus a Ly
sippo. xl. cubitoꝝ. Refert ẽt Apion græcus histori
cus. q Pistonices cognominat: & Paulo ante Plini
um fuit adhuc tũc i labyritho Agypti colossum
eẽ Serapis: e smaragdo cubitoꝝ. ix. Sed ante oẽs te
ste Pli. i admiratõe fuit Solis colossus Rhodii: quẽ
fecerat Clares lyndius Lysippi supradicti discipu/
lus: q. lxx. cubitoꝝ altitudinis fuit. q post quinqua
gesimũ sextum annũ terræ motu ꝓstratus: iacens
quoq; miraculo est. Pauci pollicẽ eius amplectũt.
Maiores sunt digiti q plæraq; statuæ: uasti specus
hãc defractus mẽbris. Spectant ictus magnæ mo/
lis saxa: quoꝝ pondere stabilitauerat illud cõstitu/
ens. xii. ãnis tradũt effectũ trecẽtis talẽtis: q contule
rãt ex apparatu regis Demetrii relicto. Sunt alii cẽ
tũ minoris eadẽ urbe ubicũq; singuli fuissent no/
bilitaturi locum. Fuit & i Galliæ ciuitate alternis
Mercurius oẽm amplitudinẽ eius generis statua/
rũ ea ætate uicens q Xenodorus fecit. Is postq satis
artẽ ibi approbauerat. Romã accitus est a Nerone
ubi destinatũ illius principis colossum fecit centũ
xx. pedũ: de quo uidebimus in dictiõe Roma. Nã
ab eo amphitheatrũ ꝓpiquũ colosseũ uocatũ ẽ. De
quo Mar. li. i. epigrãmatũ ingt: Hic ubi sidereus ꝓ
pius uidet astra colossus. & crescũt media pægma
ta celsa uia: hoc est amphitheatrũ ubi pægmata. i.
ludi exercebant. Et pgit: inuidiosa feri radiabant
atria regis. i. Neronis. Nã ibi domus eius aurea fue
rat: Vnaq; iam tota stabat in urbe domus.
Collyiusta cũ .c. exili & duplicato .l. sequẽte .y. græco
& cũ .i. latino i penultima scribit: dr: a nr̃is nũmu/
larius: & minutus mẽsarius: q & idẽ forte ab illis.
trapezita uocat: cũ & collyiusta trapezas habeat.
Colpus cũ .c. exili &. p. nõnunq̃ qdẽ exili nõnunq̃ ue
ro aspirato scribit: dicit a nostris sinus.
Coma cũ .c. exili & unico .m. scribit. Et si hẽat pri/
mã breuẽ capillorũ otnatũ indicat. Nã tũc quoq; a
græcis cum .o. paruo scribit. Si uero hẽat illam lõ
gam uillam designat: & cum .o. magno apud græ
cos scribit: Et differt secũdum aliquos coma a cæ/
sarie. Quia a cedendo cesaries dicta fert. Et coma
capillos non cæsos indicat αποτον κοπτωκατα
την αυτιφρασιν.
Cõma generis neutri cũ duplicato .m. scribit: & di/
cit apud nos partẽ. Nã deriuat: αποτοοκοπτω.
Comarus cũ .c. exili & unico .m. scribit: dr teste Pli.
li. xv. na. histo. a nr̃is arbutus: est ẽt genus mori.
Comata absq; aliq̃ aspiratione: & cũ unico .m. scri/
bit: nomẽ est pastoris: de quo sæpe Theocritus qn
& gallorũ regionis cognomen: ubi grãdem illi de/
ferunt comam.
Cometes absq; aliq̃ aspiratiõe scribit: & deriuatur
a coma: quã habere ur̃. ob quod teste Pli. li. ii. natu.
histo. crinita latine dr̃: & infra subdit: Cometes in
uno totius orbis loco colitur: i templo Romæ ad
modũ faustus diuo Augusto idicatus ab ipso qui i
spiciente eo apparuit in ludis: quos faciebat Vene/
ri genetrici: non multo post obitum patris Cæsa/
ris in collegio ab eo istituto. de quo Vir. intellexis/
se puto cũ ait: Ecce diõæi ꝓcessit cæsaris astrũ. Ma/
xime cũ nõ multo post dicat Pli. eo. sidere signifi/
cari uulgo creditur cæsaris animam iter deorum
immortalium numina recæptã. Quo nomi id in/
signi simulachro capiti eius: quod mox in foro cõ
secrauimus adiectum est.
Comœdia cum .c. exili &. œ. diphthongo in antepe
nultima atq; .i. latino in penultima scribit: cõponi
turq; p modũ: quo supra in generalibus ꝓceptis la
te ostendimus. Sane fuit comœdia aꝑ græcos du/
plicis generis antiq̃. s. & noua. antiq̃ qdẽ teste Qui
tiliano cum sincæram illam sermonis atici gratiã
prope sola retinet: tũ facundissimæ libertatis in ui
tiis insectandis est ꝓcipua. Qua quidem & pro nr̃a
satyra græcos usos fuisse demonstrat. Fueruntq; i
ea ꝓcipui Aristophanes Eupolis & Cratinus: ut in
dictiõe ꝓlogus late demõstrabius. Noua uero co/

De Comitoꝝ primatu

mœdia eadem uia quã & noſtra incedit: ĩ qua nos claudicaſſe Quintil. dicit & ut ait uix leuẽ umbrã græcoꝝ ſequimur: adeo ut ſermo ipſe romãus nõ recipere uideatur illam ſolam cõceſſam atticis Venerẽ in quo genere eodẽ teſte p̃cipuus & admirandus fuit Mæander: ut in ea dictione uidebius: addã nos uero plures fuerunt: ſed ſoli iam reſtãt Teren. & Plautus. De quo Varro Epiſtilonis ſnia muſas plautino dixit ſermone locuturas fuiſſe, ſi latine loqui uellent. Sed habuimus olim Cæcilium: Neuium: Licinium: Attilium: Turpilium: Trabeã: Lucetium: Ennium. De quibus Iulianus ſedicus teſte Aulo Gellio hos uerſus edidit.

Multos incertos certare hanc rem uidemus,
Palmam poetæ comico cui deferant.
Cum meo iudicio errorem diſſoluam tibi,
Vt contra ſi quis ſentiat: nil ſentiat.
Cælicio palmam ſtatuo de comico.
Plautus ſecundus facile exuperat cæteros.
Deinde Neuius: qui ſeruet præcio in tertio.
Si erit quod quarto detur dabitur Licino.
Poſt inſequi Licinium facio Attilium.
In ſexto ſequitur hos Terentius.
Turpilius ſeptimum: Trabea octauum obtinet.
In nono loco eſſe facile facio Lucetium.
Decimum addo antiquitatis cauſa Ennium.

Quã ſane ſniam cõfirmare uidet Gellius: ſed non plane Cicero & Quintilia. Vnde ait ille ad Atticũ li. octauo epiſtola tertia: ſecutuſq; ſum nõ dico cæciliũ inane: ut ex portu ĩ Pyreo: malus. n. auctor latinitatis eſt. Sed Terentiũ: cuius fabellæ pp elegantiam ſermonis Putabant a. C. Lelio ſcribi. Heri alĩ quot adoleſcentuli coimus ĩ Pyræũ: Quintil. ĩ. x. ĩ comœdia maxĩe claudicauimus: ſic cœcilium ueteres laudibus ferãt: licet Terẽtii ſcripta ad Scipionẽ aphricanũ referant. Quæ tamẽ ſunt in hoc genere elegantiſſima: & plus adhuc habitura gratiæ ſi intra uerſus trimetros ſtetiſſent: Sane a comœdia comicus deducitur. Et is dr q comœdiam cõpoſuit: ut Cæcilius. Plautus: & reliq. Comœdi uero ſunt repſentatores actoreſq; comœdiaꝝ: ſicut tragicus qui tragœdiam cõfecit: & tragœdus repſentator actorq; tragœdiarum.

Concha pria cũ. c. exili: & altera cũ. ch. aſpirato ſcribĩt: genus eſt piſcis ex cãcroꝝ genere carentis oculis ut dixit Pli. li. ix. natu. hiſto. q̃ teſte Solino potiſſimæ ſunt in mari iudico. ĩ qbus ut ait reperĩt margarita genus lapidis p̃cioſi. Quĩ & ĩ eadẽ ortographia uolũt p uaſe capi & tuba. Alii uero p his latinã dictionẽ uolũt: & ſine aſpiratione ultimæ ſcribendũ dicunt: ita ut dicat quaſi concaua.

Conchylia pria cum. c. exili: ſequẽs cum. ch. aſpirato &. y. græco penultima cum unico. l. &. i. latino ſcribĩt: genus eſt piſcium ĩ mari aſſyrico & indico: ex quoꝝ inciſis conchis lachryme emanãt qbus purpura tingĩt. Idem murices dicunt & ſarræ: ut Virgi. in. iiii. ænei. Ardebat murice læna: & li. geor. ii. Vt gẽma bibat & ſarrão dormiat oſtro. Quare Iuuena. ĩ tercia ſatyra de adulatoribus græcis loq̃ns inquit. Horum ego non fugiam conchylia: ideſt purpuras adulationes uel uenena: ut Virgilius li. georgicorum ſecundo: Albaneq; aſſyrio fucatur lana ueneno:

Conon cum. c. exili. hoc ẽ ſine aſpiratiõe ſcribĩt. fuit uir atheniẽſis: q tpe pelopõneſiaci belli ad rẽ publicã ſe cõtulit: ĩ qua magna qdẽ peregit. Nã teſte Aemilio probo p̃tor pedeſtribus exercitibus p̃fuit. Et p̃fectus deinde claſſis creatus res magnas mari geſſit ĩ q̃ poteſtate pheæras cæpit lacædæmoniorq; coloniã: Idẽ ĩ extremo pelopõneſiaco bello prætor erat: cũ apud Aegos flumẽ copiæ atheniẽſiũ a Lyſandro ſunt deuictæ: ſed tunc quoq; affuiſſe Cononem conſtat: ex quo peius res adminiſtratæ ĩ eam calamitatẽ deuenerũt. Vexq; cum rebus afflictis patriã obſideri audiſſet: non q̃ſiuit ubi tuto uiueret ſed unde ciuibus ſuis p̃ſidio eſſe poſſit: qđ tantis laboribus & periculis cõfecit: ut ultimo a tyriabazo q Sardis p̃erat: ſub amicitie ſpecie conuocatus ĩ uiculã coniectus eſſet: in quibus aliquandiu fuit: ſed ut nõnulli ſcribũt ĩde ad pſaq; regẽ deductus apud eum periit. At Dion hiſtoricus: qui fideliter pſica ſcripſiſſe dicĩt effugiſſe eũ ſcribit: & dubitat an Tyriabazo id ſciente uel ĩprudente factum fuerit.

Conopeum cum. c. exili. &. e. abſq; diphthongo ſcribĩt: genus eſt tentorii ex filo cõtexti: quod ad euitandos culices ſupra lectum explicari cõſueuit. Nã κωνωψ græce latine culex dicitur. De quo Iuuenalis ĩ ſatyra ſexta: Vt teſtudineo tibi lẽtule conopeo. κωνωψ latine culex

Contus abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribitur: dicĩt apud nos pertica ſiue ſudes.

Cholera cum. ch. aſpirato ſcribitur: dicitur a noſtris bilis: Iuue. in ſaty. Credo pudicitiam ait,
Nauſeat atq; oculis bilem ſubſtringit opertis.

Coctona prima cum. c. exili: ſequens cum. ct. ſimiliter non aſpiratis ſcribitur. Et eſt neutri generis ac pluralis numeri: apud græcos ficorum genus eſſe comperi: quæ quidem ab urbe Syriæ: quæ Coctõ dicebatur nomen aſſumpſerunt. Idem Plini. libro .xiii. natura. hiſtoriæ confirmaſſe uidetur: dicẽs ficorum caritas minor eſt eius generis: quæ coctona uocant. Et immediate ſubdit: Idem pruna ĩ Damaſco Syriæ nata: & miſſa utraq; iam familiaria. Idem Iuuenalis ſenſiſſe uidetur in ſatyra Vmbritii cum dixit de adulatore græculo: Aduectus romã quo prima & coctona uento: hoc eſt eodem modo uenalis Quin & paruas eſſe ficus oſtendere uidet Marti. in. yii. Paruaq; cum cauſis uenerunt coctona prunis. Et circa ultimum operis ĩquit Hæc tibi quæ cocta uenerunt coctona menſa,
Si maiora forent coctona ficus erat.

Coons cum. c. exili & duplicato. o. ſcribitur: Fuit teſte Home lib. xi. iliados primogenitus filioꝝ Antenoris: qui cum Iphidamantis fratris mortem ab Agamennone illatam uindicare uellet: & Agamẽnonem ſolus uulneraſſet: ab eodem & ipſe interfectus eſt.

Cophinus cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: dicitur latine corbis.

Corax cõ. c. exili ſcribĩt: fuit unus frater Tiburti: ut uidebius ĩ dictiõe Tybur: & oppidũ uolſcoꝝ ab eo cognominatũ. Alter fuit orator ſiculus. q & Tiſias primi artificioſe dicendi præcepta litteris mendaſſe dicuntur.

Corybantes abſq; aliqua aſpiratione: & cum. y. græ

Cortina vñ Dimᵗ

co ſcribitur:populi fuiſſe dicuntur in Creta q̃ una & curetes Iouem infantem aluerunt. Nam ut dixit Ouidi.iiii.faſto.

Pars clypeos manibus: galeas pars tundit inanes.
Hoc curetes agunt:hoc corybantes opus.

Corydalus cum.c.exili &.y.græco atq; unico.l. ſcribitur.genus eſt auiculæ.

Corycus cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribiť: fuit Ciliciæ urbs:& eiuſdẽ nois portus:ac ſiliter mons optimũ crocũ deferẽs:i quo antq; illud eodẽ noie famoſum a poetis & hiſtoricis eſſe celebraťNã ut ait Soli.eſt ibidẽ ſpecus:q̃ mõtẽ ipoſitũ mari a ſũmo cauat uertice:patulus hiatu ampliſſimo ut ẽt Põponius cõfirmauit:q̃ de huiuſmodi ſpecu plũra & admiranda conſcribunt:imo & tribus ſpecubus diſtinctum illum eẽ exponunt. Quoq; ultimũ typhoneũ uocãt:de quo Lucanus: Antraq; lætiferi rabiẽ typhonis anhelant. Simili mõ & oia coryco deſcendentia ſcribuntur:ut coryciusut Vir.li. georgi.iiii.Nãq; ſub cœliæ memini me turribus altis Coryciũ uidiſſe ſenẽ. Eſt ẽt corycus collis aliꝰ apud Delphos cũ ſimili ſpecu:ut Homer.i hymnis Herodotuſq;:& alii q̃ plures oſtendunt.

Cortina abſq; aliqua aſpiratione & cũ.i. latino ſcribiť:ab aliqbus græciũ dr̃ uocabulũ. Ego uero illã latinũ potius puto:& a coriis tractũ: ex qbus prio cõficiebanť:qbus & nõnunq̃ loca magis abdita ab aliis i tẽplis ſepari cõſueuerãt. Quare & pro hmõi loco poſitũ cõperiť. Vir.li.ænei.iii. Et mugire adytis cortia recluſis: ubi ait Ser.Cortia locus: ẽ unde oraculi p̃ceptũ daf. Pli.uero li.xxxiiii.na.hi.ſentire ur̃ cortinã ẽt tripodẽ eẽ Apollinis cum ait: Ex ære factitauere & cortias tripodũ noie delphicas quoniã ludis maxie Apollis delphici dicebãť hæc ille:iuxta qđ Vir.li.vi.æne.dixiſſe ur̃:Neq; te phœbi cortia fefellit. Veꝝ ut inqt Ser.i.iii.æneid.r̃ cortina:uel q̃ apollis tripos corio phytõis tectus ẽ:uel qa certa illic reſpõſa tradunť:q̃ſi cortia. Vel qđ eſt uerius qa cor illic uatis tendiť. Nã cauerna q̃dam i tẽplo Apollinis fuit:ad quã phœbas rapta uaticinabatur:ut oſtendit Lucanus quinto hæc Seruius.

Cortyna uero cõ.y.græco &.c.i initio pro urbe cretæ a modernis q̃buſdã ſcribiť:ſed qa apud græcos cũ.g.littera hẽtur:& id antiqs nr̃is obſeruatũ legimus:de ea uidebimus in dictione gortyna.

Coridon cum.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribitur nomẽ ẽ paſtoris. De quo ſæpe Theocritus & Vir.

Corcyra cũ.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribiť: iſula ẽ in mari ionio olim phæacũ patria:& Alcioi regnũ:& a Corcyra corcyretus corcyreta corcyretũ deduciť. Martia.in ultio. Aut corcyreti ſunt hæc de frõdibus horti: Aut hæc maſſyli poma draconis erant. De hac ẽt Pli.li.iiii.nat.hi.

Corylus cũ.c.exili &.y.græco atq; unico.l. ſcribitur ut ẽt teſtis ẽ Priſcia.lib.i.ubi tractat de mutis circa finẽ capituli:ubi ex hmõi ſcriptura cũ.y.græco arguit:corylũ & nymphã a græcis eẽ acceptam: habetq; accẽtũ i pr̃ia:& ẽ arbor ac fructus:q̃ a nr̃is dr̃ auelana a loco.ſ.ubi primũ cõperta fuit de quibus Vir.i buc. Phyllis amat corylos. Et li.geor.ii. Neue inter uites corylum ſere.

Corymbus cũ.c.exili &.y.græco ſcribiť:.pprie fructus ẽ hederæ. Vnde Vir.i Palæmõe: Diffuſos hedera ueſtit pallẽre corymbos:& ide corymbiferus ut Ouidi.faſti.iii. Feſta corimbyferi celebrabat græcia bacchi.

Corinthus cũ.c.exili &.i.latio atq;.th.aſpirato ſcribiť:urbs fuit Achaiæ:quæ primũ teſte Euſe.li.de tpibus a Silypho latrone Aeoli filio ſup Iſthmon i medio maris ionii & ægæi cõſtructa fuit: & ut in q̃buſdã Homeri gloſulis comperi:Cercyra cognominata fuit. Deide aucta Ephyra uocata:ſed poſt hæc euerſa:& ab Corintho Oreſtis filio inſtaurata Corinthus teſte Euſebio de tpibus cognominata fuit. Vltimo a romanis fuit icenſa:ut oſtendit Florus de bello achaico:& Iuſti.lib.xxxiii. Fuitq; teſte Apulegio li.x.de magna regiõis caput:& a Corintho corinthiacus.i.corinthius deduciť. Ouilib.i. triſt.illa corinthiacis primũ mihi cognita cẽchris.

Coritus abſq; aliq̃ aſpiratione &.i.latino ſcribitur: oppidũ ẽ Hetruriæ ſup paruo colle eiuſdem noiſ poſitũ:& tyrrheneo mari ad tria milia paſſuũ propinquũ conditumq; a Corito rege: dicẽte Vir.lib. ænei.vii. His orrus i agris Dardanus idæas phrygiæ penetrauit ad urbes:& ſubdit:Huic illũ coriti tyrrẽa ædede profectũ. Vnde ipſius Coriti filius putatur Dardanus: q̃q̃ a poetis ex eius uxore & Ioue procreatus dicatur.

Corobius cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:nomen ẽ uiri proprium.

Corone cum.c.exili ſcribitur:ubrs eſt Achaiæ teſte Pli.lib.iiii.natu.hiſto.a qua corõeus ſinus cum.æ. diphthongo cognominatus eſt.

Chorus cũ.ch.aſpirato ſcribiť:Et fuit in diuerſis tẽporibus ac i diuerſis actibus uariis & teſte Feſto deriuaťa corona:q̃ ſine aſpiratiõe ſcribitur:ſed ut ait i deriuatiuo aſpirationẽ aſſumit. Sane teſte Quin. a nõnullis uetuſtioribus corona aſpirabať:qđ ex q̃buſdã inſcriptionibus eius tpis apparere dixi eodẽ mõ chenturiões & p̃chones cũ.ch.aſpirato ſcribebãt. Quod ſi uerã Feſtus deriuationẽ a corona poſuit:latinũ eẽ chorus & nõ græcũ. Cuius cõtrariũ apud græcos habeo. Ideo Platoni magis credendũ eſt:q aiť:nõ lõge ab initio ſecundi libri de legibus chorus a χαρα:quæ eſt leticia nuncupatur.

Choraules cũ.ch.aſpirato ſcribitur:nomẽ eſt tã muſici inſtrumenti quo pulſatur ad chor& : q̃ uiri cognomen pulſantis. Iuue.in ſatyra. Credo pudicitiã ait: Ambroſiuſq; choroaules.

Chorafini cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:populi ſunt aſiatici teſte Hero.li.hi.ii.

Chorda cũ.ch.aſpirato ſcribitur:& dictio græca ponitur a Iulio Polluce.

Chorea prima cũ.ch.aſpirato:& penultima cum.e. abſq; diphthõgo ſcribitur. licet apud græcos ſit.ei. diphthõgus:q̃ in.e.longã conuerſa eſt ut:iuuat indulgere choreis. Sane a Virgilio metri cã corripiť in.vii.ænei.cum ait:pars pedibus plaudunt choreas:& carmina dicunt.

Chorebus cum.ch.aſpirato ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Chorineus cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Choriãbus cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:pes ẽ

choris q̄ aptissimū carmē reddens constans ex syllabis quatuor: pria lōga: duabus sequētibus breuibus: & ultia lōga. Hora. in prio carminū Lydia dic p oēs: q uersiculus constat ex coriambo & bacchio: ubi Lydia ipsum. a. correptam habet.

Cos cum. c. exili scribit: urbs est dorica: & ut puto a cote: qui apud nos lapis dr̄ nomen assumpsit. Horatius in carminibus. Ardentes acuens sagittas cote cruenta.

Cosmus cū. c. exili scribit: dici pōt latie ornatus uel ornamētū. Nā deriuat a κοσμω. qd̄ est orno & decoro. Nōnūq̄ uero & pro ipso unguento qd̄ ornat positū legimus. ut Iuue. in satyra Stēmara qd faciunt ait: Et cosmi toto mersat aheno Martia. in. xi. Quod cosmi redolēt alabastra fociq̄ deoꝝ: Et inde cosmianus: ut idem Martia. Qui uino madeat nec erubescat: Pigui sordibus esse cosmiāo: Ludet cū pueris amet puellas Nōnulli uero putāt nomen illud cosmi hoīs cuiusdā unguētarii ꝓpriū magis a poetis fuisse positū: q̄ pro unguēto ipso: ita ut dicat ahenū Cosmi. i. optimi illius unguētarii: alabastrū cosmi: qd̄. ille cū unguēto uendicare solebat ut similiter balnea Crispini: balnea Stephani. Martia. eodē li. scis q̄ stephani balnea iūcta mihi. Ita ut q̄ huiuscemodi delitias: q̄ ad ornatū faciebāt uēditabāt cosmus diceret. ut idē poeta circa finē opis: Delicias cosmi uos redolete nurus. & ab eo unguē tū q̄ ille cōposuerat: cosmianus uocaret. Idē Mar. i. xii. clare mōstrat cū ait: Aut librā petit illa cosmiani: ubi uenalis rei pondus exp̄ssit: itaq̄ cū diuersis ornamētis decoratus sit mūdus cosmus a græcis dr̄. Vnde cosmographia deducit.

Cosmographia cū. c. exili &. i. latio scribit: ē descriptio mundi. eiusq̄ positiōe scriptura & pictura. nā cōponit ex κοσμοσ qd̄ est mundus: & κραφια qd̄ cū scripturā: tū ēt picturā designat. Vnde fuit etiam apud rōanos cōsuetudo pigēdi mūdū: dicēte Propertio: Cogor & i tabula pictos ediscere mundos.

Cosmeta cū. c. &. t. exilibus scribit: dici pōt a nr̄is ornator uel ornatris. Vnde serui q nobiles mulieres enornare cōsueuerāt: cosmetæ uocati sunt. dicente Iuue. in saty. Credo pudicitiā: ponūt cosmetæ tunicas. Nam a κοσμο: quod est orno deducitur.

Costus cum. c. &. t. exilibus scribitur: arbuscula est aromatica.

Cotys cū. c. &. t. exilibus atq̄. y. græco scribit: nomē ē uiri ꝓpriū De quo sæpe plutarchus meminit.

Cotula absq̄ aliqua aspiratione scribit: genus ē paruæ mensuræ: quæ græce κοτυλη dr̄: ubi illud. y. græcum in. u. nostrum conuersum fuit.

Cothurnus cū. c. exili &. th. aspirato sequente a græcis: sed a nostris sequēte. u. scribit genus est calciamenti teste Seruio utriq̄ pedi aptū. Vir. i buco. Suras euicta cothurno: & prio ænei. Purpureoq̄ altē suras uincire cothurno. Veꝝ nunq̄ ꝓ calciamento subleuato subere: quo mulieres ipsæ grādiores apparēt a Iuue. positū ur̄ in saty. Credo pudicitiam ubi ait: Si breue parui sortita est lateris spaciū breuiorq̄ ur̄ Virgine pygmæa nullis adiuta cothurnis. Ponit ēt aliquādo cothurnus ꝓ alto dicēdi genere apud poetas Vir. in buco. Sola sophocleo tua carmina digna cothurno. Et a cothurno cothurnatus dēducit. Mar. in. v. epigrāmatum. Grāde coturnati pone maronis opus.

Cous cū. c. exili scribit: insula ē i mari ægæo sic quoque teste igino a Coofilæ Meropis cuiusdā fœminæ: q̄ in ea regnauit cognomiata. Et hac teste Varrone li. ii. de agricultura uindemias romā deportabant. Nā duobus fertilissimis optimo uino montibus referta erat fuitq̄ Hippocratis & Apellis pria. Vnde ab ea adiectiuū cous coa coū similī scriptura deducit Iuue. in Satyra Stēmata quid faciūt iquit Sptana chiamys cōchylia coa. Nā teste Varrōe prima i arte lanificii fœminaꝝ ornamētis claruit: dicēte Ouid. li. iii. de arte loq̄ns de puella quā amas. Si ue erit i tyriis tyrios laudibus amictus. siue erit in cois coa decere puta. In eadē dixit Solinus Homeri sepulchrū esse qd̄ in Naxo uoluit Martialis.

Crātor cū. c. &. t. exilibus scribitur: fuit solensis philosophus q athēas cōcedēs auditor fuit xenocratis socios Palæmōis: reliqt commētaria ad. xxx. milia uersum Arcesilao petēti ubi nā uellet sepeliri respōdit teste Laertio i uisceribus terræ: obiit ante Cratē & Palæmonem morbo intercutis.

Crater absq̄ aliqua aspiratiōe scribit ē cupa grandis: dicēte Virg. circa finem li. i. ænei. Crateres magnos statuūt & uina coronāt: & libro. iii. Tū pater anchises magnū cratera corōa induit: ipleuitq̄ mero diuosq̄ uocauit. Et dicit ēt hic cratera: ut Statius li. thebaidos. x. Et bacchus i altos crateras paterasq̄ redit. Et sic oībus poetis uas magnum ad bibendum aptum designatur: dicente Iuue. i satyra quæ incipit Natali coruīe dic. Vrne cratera capacem & dignum sitiente pholo uel coniuge fisci Bibit.

Crates absq̄ aliq̄ aspiratione scribit. fuit athenieēsis philosophus: fillius antigenis: & pago triasius fuit academicus polemōnis auditor: illiusq̄ successor scolæ: q adeo se uiuētes inuicem amarās: ut teste Laertio eadē semp studia sint cōsecuti: & mortui eodē sepulchro dispositi: quos Antagoras i hanc sniam uersibus exornauit. hoc tumulo Cratē ac Polemonē cōditos fatere q transis o hospes: uiros cōsensu aiog̃ ꝑcipuos: quoq̄ diuino ex ore doctrina manauit sacra: uitæq̄ mūdicies sapiētiæ adiūcta. habuit Crater discipulos memorabiles: iter quos fuit Arcesilaus Bion Theodorus Alter fuit Crates patria thebāus & secta cynicus Diogēisq̄ discipulus: quē Hieronymus noster scripsit iacisse i mare magnū auripōdus dicēs. abi a me uenenū: Nā uos potius mergā q̄ ipse a nobis mergar. Nā teste Laertio fuit uir diues antiq̄ fieret cynicus. quosdā ex suis conātes illū a ꝓpositio auertere bacculo prosequæ baf. habuit uxorē Hipparchiā Metrodis sororē: ut i ea dictiōe uidebimus. Deme. uero magnesius refert cū deposuisse pecuniā apud traezitā hac conditione: ut si filii sui Idiotæ eēnt. eam illis traderet sin autē philosophi eam plæbi distribueret. Irritās semel Nicodromū cæsus est ab eo in faciem: quare chratulam supra ponēs uulneri scripsit: Necodromus fecit Obiit senex & icuruatus. Alius fuit Crates orator de isocratis familia. Alius uallog̃: effossor: q cum Alexādro militauit. Alius philosophus peripateticus. Alius geometra. Alius poeta epigrāmatum. Alius etiam academicus.

Cratinus absq; aliqua aspiratione &.i. latio scribit: fuit athenien̄sis poeta comicus clarus apud græcos in ea antiq̄ comedia: quæ q̄si saty ræ nr̄æ assimilabat: In qua p̄cipuus ipse fuit Aristophanesq; & Eupolis dicēte Persio: Audaci qcūq; affláte cratio Iratū eupolidē prægrádi cum senes palles. Similiter Hora. Eupolis atq; cratius aristophanesq; poetæ. Atq; alii quoꝝ comœdia prisca uiroꝝ est. & reliq̄ ut uidebius in dictione Prologus. Hic idem teste Pli. li. xxxv. natu. histo. pompeium athenis pixit.

Crathis cū. c. exili &. th. aspirato atq;. i. latio scribit: fluuius ē achiuoꝝ teste Herodoto li. hi. i. a quo ut ait q; i Italia fluuius sic cognominatus est nomē ac cæpit. Estq; filius calabryæ: de quo Oui. li. me. xv. ait: Crathis & hic sybaris nr̄is contermius oris he lectro similes faciūt auroq; capillos. & theocritus i ægloga q̄ icipit αἰγὲσεωαί de illo ait καὶ τὸλε / κραεῖ οἱ ρωπονφύροισ: & reliq̄. hūc dixit Oui. li. fasto. iii. lapidosum eē cū ait: Est prope piscosos lapidosi crathidis amnes Paruus ager.

Crasis cū. c. exili &. i. latio scribit: dici p̄t a nobis tē peramētū. & ide dyscrasia cū. y. græco i pria distenperamentum interprætari ualet.

κρεσιαλη Crapul cū. c. exili scribit: græce dr̄ κρεμαλη.

Cratylus absq; aliq̄ aspiratiōe &. y. græco atq; unico. l. scribit. Nomē fuit philosophi. cui Plato libꝝ illum de significatione nominum inscripsit.

Cratippus absq; aliqua aspiratiōe. &. i. latio atq; duplicato. p. scribitur: fuit teste Plutarcho i uita Ciceronis philosophus peripateticus. de quo Cicero libro. iii. de officiis: plura locutus est.

Creōtes absq; aliqua aspiratiōe scribit fuit unus corithioꝝ rex: & latrōis Sisyphi filius: q creusam filiā iasoni despōsauit: & Mereā abdicare coegit. de quo Se. i medea. Alter fuit. thebāus p̄r lacoste uxoris Oedipi regis thebaꝝ: q post cæsos simul Polynicē & Eteocle thebāos regnū assumpsit: ut monstrat Sta. li. xi. & xii. suæ theba. Alius fuit huius filius. Alius ēt fuit rex thebāus: & ultia cadmi ꝓgēies q filiā suā Megereā m̄rimōio cōiux Hercu. & tamdē a Lyco cū duobꝰ filiis regno & uita ꝓuatus fuit.

κρεπισ Crepida cū. c. exili &. i. latio scribit. fuerūt Teste Seruio tusca calciamēta: q̄ corrigiis ad pedes ligabantur. Vir. lib. ænei. viii. Et tyrrhena pedū circundat uincula plantis. Et ut exponit. Seruius crepidas dixit quas primo habuere' senatores: post eqtes rōani. nūc milites. Vnde ait Horatius in sermonibus. Crysippus dicat sapiēs crepidas sibi nunq̄: Nec soleas fecit Similiter Iuue. in saty. Persius uero uidetur uelle calciamēta fuisse græcoꝝ: cū ait in. ii. satyra. Nō hic q in crepidas graioꝝ ludere gestit. Sed ut ait Gelli. li. xiii. noctiū atticaꝝ: Crepidas & crepidulas pria syllaba correpta: Id genus calciamenti appellarūt: quod græci κρεπιδασ uocāt: & paululū: supra oīa. m. inquit ferme id genus qbus plantarū calces tātū in fine tegunt: cætera prope nuda & teretibus habenis iuncta sunt. Soleas dixerunt nō nunq̄ græca uoce crepidulas: At crepido teste Seruio est abrupti saxi altitudo. Vir. lib. x. æneidos forte ratis celsi coniuncta crepidine saxi.

Crisis cū. c. exili &. s. nō duplicato atq;. i. latino scribit dicit apud nos iudiciū. Vnde criticus deriuat.

κριθαιhe

Criticus absq; aspiratiōe &. i. latio scribit: dr̄ q̄si iudicās argues. Vnde Ser. sup. xi. ænei. ubi ait Virgi. pilūno quos ipsa decus dedit orithya inqt. Critici culpāt hoc loco Vir. & Iuue. Critice pelluces.

Cressa cum. c. exili &. e. absq; diphthongo. atq; duplicato. s. scribit: & κρησσ quod ē cretensis deriuat. Iuuena. in saty. Oībus ī terris Nec sthenoboea minus: Quam cressa excanduit. i. cretensis Phœdra. Vnde nec cressiam quēadmodū threissam dicere possumus. Nam cressa ut diximus a κρησσ descendit ubi apud græcos est. η. absq; dipht. quod est. e. purum traducit. At threissa cum. ei. diphthongo apd̄ græcos scribit uidelicet θρᾴσσα: quæ ut supra ostendimus nonnunq̄ a poetis nostris dissoluitur. Vir. lib. æneidos primo: Vel qualis equos threissa fatigat Harpalice. θρᾴσσα supra

Creta absq; aliqua aspiratiōe &. e. absq; diph. scribit Et teste Vir. li. iiii. ænei. Creca iouis magni medio iacet insula ponto. hanc dixit Pli. lib. iiii. na. hi. Dosiades a Cretæ nympha hesperidis filia cognominatā uoluit. Anaximander uero a Cretæ rege cure tum. Nōnulli aūt alii a tēperie cæli. aereā primū dictam existiauere. deide macaroneson. i. beatam insulam. postea creatā a rege cognominatam dixere. De qua Aristoteles lib. politicoꝝ. ii. sic ait: Videt hæc insula ad pricipatum græcie esse nata. ac p̄clara sita cuncto nāq; iminet mari: Cū fere græci oēs cirrū mare sint positi. Abest. n. hinc modicū a pelopones: illic uero ab alia circa triopū: & rhodum: Quare imperium maris obtīuit Minos. ac īsularum alias subegit. Alias uero dudum īcultas habitare fecit. Tandem siciliam aggressus circa cameri nam defunctus est. Et a creta cretæus cum. æ. diphth. ī penultima deriuatur. Virg. lib. ænei. iii. Tertia lux classem cretæis sistit in oris.

Creta pro terra quadā tenaci græcū uocabulum est & ab creta insula in qua melior comperitur: nomē assumpsit. & eodē modo scribit. nonnulli uero latinum putant: & a cresco uerbo deduci dicūt q̄si cōcreta. Sāe ut in Pli. & ī diuersis annotaui: uniuersaliter omnis terra tenax creta insula noīatur. Vnde diuersa illius genera pli. ipse circa finē. xxxv. libro enumerauit. Vt cymoliam quæ candida est: & qua mali a κυμη urbe Italiæ. q̄ litteris nostris cume dicitur uocita tam ferūt. Cuius usum & medicamētis & uestibus posuit Pli. é ēt sarda cymolia: quā ex: ardinia afferri dixit: sed non nisi candidis uestibus cōmoda uersicoloricus non iutilis: Est similiter & umbrica: quā non nisi poliēdis uestibus apta dixit. Et hinc non longe aduerbium subdit. Alia creta argentaria appellatur: nitorem argenteum reddēs. Estq; uilissima: & qua pedes uænaliū seruoꝝ trans mare aduectorum denotare īstituerunt maiores hæc ille. Iuxta cuius sententiam ait Tibullus libro secundo.

Nota loquor regnū ipse tenet: quem sæpe coegit
Barbara gypsatos ferre catasta pedes. Et Iuue. ī prima satyra. Sacro nec cedat honori Nup in hāc urbē pedibus quenerat albis. i. argētea creta. illo creatis. Nā libertinis postea effectus opibus patricios omnes superat: quē Lucinium nomine fuisse: & prio tonsorem qdam ferunt. Vnde potentissimos

in urbe romana nõnullos fuisse libertos idẽ rettu/
lit luue. ut Crispinũ quem nominanter exprimẽs
monstrũ esse dixit nulla uirtute redẽptũ, Qui pars
fuit niliacæ plebis, & uerna canopi: hoc est seruus
in domo domini ex ancilla natus: q a græcis oiko/
γενησ. i. dominatus dr. & ide uernaculus uernacu
la uernaculum: qđ est domi nostræ uel i nostra pa
tria natũ. Vnde lingua uernacula: qđ uulgo dicitur
lingua materna. Fuerat ergo Crispinus apud cano/
pũ i domo sui domini ex q̃dã ancilla natus, & ro/
mã uenalis aduectus q uẽditus: & Libertius deide
effectus: pricipatu Domitiani tãtum excreuerat, ut
Tyrias humero reuocãte lacernas Ventilet æstiuũ
digitis sudãtibus aurã. Eratq; lacerna genus uesti/
mẽti modo supra humerũ alligati. Vnde tali ueste
idutus lacernatus dr. ut idẽ auctor. Ipse lacernatæ
cũ se iactaret amicæ. Aliũ rettulit idẽ poeta libertũ
Claudii pricipis noie Narcissũ. Quẽ in fine satyræ
Pluria sunt fusine ditissimũ fuisse ostẽdit: ut i dic/
tione Narcissus uidebimus. Et apud eundẽ prici/
pẽ potẽtissimũ: ut in dictiõe Messalina monstrabi
mus. Quare subdit Pl. ad ea q̃ supra rettulimus. Iã
nõ ẽ enumerare libertos ẽ sanguie q̃ritũ: & ꝑscri/
ptionũ licẽtia ditatos: hoc est isigne uenalitiis græ
gibus opprobriũq; i solentis fortũæ: quos adeo po
tiri regũ uidius: ut ꝓtoria quoq; ornamẽta decerni
senatu iubẽte Agrippiæ: & Claudii Cæsaris liber/
tis uiderimus. Tantũq; de laureatis fascibus nõ re/
mittit his q illo creatis pedibus aduẽissent, hæc ille
Sãe iter uænalitios & uẽalitiarios & differẽtiã ẽ nã
uenalitiarii apud Varronẽ & Pli. dicunt negotia/
tores seruoꝝ nouitioꝝ & uẽalitia ipsa corpora: ut
apud paulũ iuriscõsultũ de ædilitio edicto. Quicũ
que ex uenalitio nouitioꝝ ẽptus: alicui misterio ꝑ
positus sit statí eũ ueteratoꝝ nũero eẽ. Venalitius
quoq; adiectiuũ: ut Põpõi iuriscõsultus de dõatio
nibus iter uiꝝ & uxorẽ li. xxiiii. digestoꝝ iqt: qđ si
familiã dõestícã uxoris aut uẽalitiã pauit & reliq̃.
Creston absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit tyse
norum ciuitas.
Cressæa cũ. c. exili & duplicato. s. adq;. æ. diph. in pe/
nultima scribitur: regio est macædoniæ littoralis
ut testis ẽ Herodo. lib. histo. vii. & ei adiacet mari.
qđ themopõtum dr: habens ab oriente pallenem
conterminam: ab occidente uero uersus græciæ
partes migdoniam.
Crestona absq; aliqua aspiratione scribitur: regio ẽ
macedoniæ contermina mygdoniæ: ut Herodo/
tus libro historiarum. vii.
Crethon cũ. c. exili &. th. aspirato scribit: fuit teste
Homero Dioclei filius: ab Aenea in bello troiano
interfectus ut uidebimus in dictione Orsilochus.
Crines cũ. c. exili &. i. latino scribitur: a græca dictio
ne deriuatur: quæ apud illos dicitur κριvλες.
Crypta pria cum. c. exili &. y. græco. ultia cum. p. &
. t. absq; aspiratione scribitur: dici potest a nostris
occulta seu abscõsa. Nã a κρὺπτο uerbo græco: q
apud nos cælo: seu abscondo deducitur.
Vnde ait luue. in satyra. Si te præpositi. Et solitus
mediæ cryptam penetrare suburæ.
Crystallus pria cũ. c. exili &. y. græco: secũda cum. t.
exili ac duplicato. l. scribitur. Vt nonnulli putãt la/
pis ẽ ex sola aq̃ ui frigoris i glatiem iduratus: Qui
bus Solinus nõ cõsentit: eo qđ in cypro & alabãda
regiõe asiæ locis ualde calidis generet. Eta crystal/
lo crystallinus deducit. Vbi apud nos more nostro
accẽtus ẽ i antepenultima qa longa ẽ: & penultim a
breuis, ut uidebimus in dictiõe Prosodia luue. in
satyra Credo pudicitiã grãdia tollunt crystallina
maxima rursus Mirrhina q̃ similiter i antepenul/
tima accẽtũ detinet: Vnde Pli. li. xxxiii. natura. hist.
Mirrhina inqt & crystallina ex eadẽ tellure effodi/
mus: qbus ꝑtiũ faceret ipsa fragilitas hoc argumen
tũ opũ: hæc uera luxuria æstimata ẽ hẽre qđ pos/
sit stati perire. Nec hoc fuit satis: turbã gemmarũ
portamus ex smaragdis: teximus calices: ac temu/
lẽtiæ cã temeramus diẽ: hæc ille iuxta quem luue.
ait in. iiii. satyra: Birrho ut multi gẽmas ad pocula
trãsfert A digitis. Sane crystallũ libraꝝ circiter qn
q̃ginta dicasse Diuũ Augustum i capitolio testis ẽ
idẽ Pli. li. xxxvii. Qui & Xenocrates auctor est uas
amphorale ex crystallo uisum sextariorꝝ quatuor.
Quid q; idẽ Pli. ueluti furorẽ refert q̃dã matrẽ fa/
milias: nec diutẽ mercatã trullã unã chrystallinã
cẽtũ qnq̃ginta milibus. Refert ẽt Neronẽ accepto
amissaꝝ regꝝ núcio duos calices crystallinos: ne qs
alius ex his biberet: cõfrægisse. Et hæc de crystalli/
nis: at de myrrhinis in sua dictione uidebimus.
Christus cũ. ch. aspirato &. i. latino atq;. t. exili scribi
tur: dici potest apud nos unctus. Nã a χρίω, quod
est ungo deriuatur.
Chrisma cũ. ch. aspirato &. i. latio scribit: dici potest
a nostris unctio: & simili modo ut superior dictio
αχρίω uerbo græco qđ est ungo deriuatur.
Chrysippus pria cũ. ch. aspirato &. y. græco: sequens
cũ. i. latino sequẽte duplici. p. scribit. Nam ex χρυ/
σοσ uerbo græco qđ est aurũ: & ἵππος: quod est
equus cõponit: q̃si aureus equus fuit phũs Apollo
nii solẽsis filius siue tarsensis teste Alexãdro & Cle
antis discipulus: fuit uir ingeniosus & acutus in oĩ
genere oronis. In plærisq; a Zenõe dissensit & cleã
te: quotiẽs aduersus Cleãtẽ disserẽdo ægisset: tanta
ducebat penitentia ut credro diceret: eqdem alias
fortunatus sum: ꝑter q̃ in cleãtẽ: i hoc sum infœlix
& ut dixit Cicero de natu. deoꝝ. Natus est homo
Chrysippus ad mundum cõtẽplãdum atq; miran
dũ. Nã teste Laertio septingenta uolumina edidit:
& qcqd. ĩcidebat mandabat litteris. Sæpe emenda
bat & magna testimonioꝝ nube utebatur. Quod
adeo in cõsuetudine habuit ut in quibusdam suis
opusculis totã Euripidis Medeã infererer: petẽtiq;
cuidã ab altero legẽte quidnã id eẽt quod legeret:
illi inqt chrysippi Medea ẽ. Qnare de illo ait Apol
lodorus atheniẽsis siquis tollat de chrysippi libris
quæ aliena sunt: charta illi uacua relinquæt. Eius
tamẽ libri clarissimi sunt: & in dialectica ꝑcipue. i
qua fuit adeo insignis: ut dicerent si apud deos in
usu esset dialectica nõ futuram aliam q̃ chrysipeã.
Refert noster Valerius de studio & idustria illum
. lxxx. anno uolumen cœptum. xl. exactissimæ sub
tilitatis absoluisse: unde dicere uidet auarus apud
Persium in fine sui libelli nescis suæ auaritiæ ter/
minum imponere: O chrysippe finitor tui acerui:
hoc est tui libri: in quo tanta coacernasti: depin/

ge ſiue oſtẽde & deſigna mihi ubi, i, i quo diuitia/
rũ loco iuẽtus ſiſtã: hoc eſt pedẽ figã q̃ſi dicat qa ex
me repire nõ poſſũ. Erat hic teſte Laertio ĩbecilli
tenuiq; corpuſculo: ut ex eius dicit imagine appa/
rere. In potatiõibus ut refert agebat q̃tem: crura
ãt ſola mouebat: ut ancilla eius diceret Chryſippi
tãtũ crura inebriari. Vnde teſte Hermipo a diſci/
pulis ad ſacrificiũ ductus: dulce meꝫ ad eo bibit:
ut fatigatus anguſtiis ſpũs eũ quita die poſt reliq̃/
rit cũ eſſet octogitatriũ annoꝫ. Sunt q̃ dicãt eum
nimio riſu cõpræhẽſum iteriſſe, ita ut cum aſinus
manducaſſet fitus aniculæ dixiſſet ut uinum aſino
daret. nimioq; dehĩc riſu expiraſſe. Nẽinẽ regnum
laudauit. Sola ãnicula cõtẽtis fuit. Alius fuit Chry
ſippus enidius medicus, a quo Heraſiſtratus teſta
tur multa didiciſſe. Alius fuit huius filius Ptolo,
medi, q̃ calũniam paſſus ſupplicio eſt effectus: Ali/
us Heraſi, diſcipulus. Alius poeta, geor, ſcrip.

Chryſeis prima cũ, ch, aſpirato &, y, græco: ultĩa cũ
, i, latino ſcribit̃ fuit Chryſe ſacerdotis Apollinis fi
lia. Nã cũ ante captã Troiã diuerſæ ex uariis troia/
noꝫ locis raptarẽt puellæ, duæ ĩter alias formoſi/
ſimæ captæ ſũt Chryſeis, ſ. & Bryſeis: Quaꝫ Bry
ſeis ĩ p̃dæ diſtributiõe cõtigit Achilli: Chryſeis ue
ro Agamẽnõi & q̃ſq; ſuã ardẽter amabat. Sed cũ
chryſes chryſeidos pr̃ p filia redimẽda. ut ſcribit
Home, i initio ilia, uẽiret ad græcos: nõ ſolũ mul
ta deferẽs munera: ſed ornatus inſulis & aliis ſacer
dotalibus ornamentis orabat eos: ut Apollinis re/
uerẽtia cuius ſacerdos ĩ chryſa inſula erat, filiam ſi
bi reſtituerent: & p̃cioſa acciperẽt munera. Cui cũ
cæteri græci aſſentirẽt, ſolus Agamẽnõ q̃ illã ama
bat: eũ iniurioſis & miacibus uerbis reppulit. Quaꝫ
Apollini conq̃ſtus ſacerdos, hæc referebat uerba.
Quid coluiſſe mihi tua delphice numina pdeſt:
Aut caſtam uitam multos dixiſſe per annos:
Qui duæ iuuat ſacros poſuiſſe altaribus ignes:
Si tuu sexterno iam pellor ab hoſte ſacerdos:
Quibus ſane cõmotus Apollo peſtiferã lucẽ in da
naoꝫ miſit exercitũ: & cõſultus Calchas reſpõdit
nõ ceſſaturã dõec chryſæ patri reſtitueret chryſe/
is. q̃ demũ reſtituta Agamẽnõ ĩ amoris amiſſi ſo/
latiũ Bryſeida ab Achille iuſſit auferi. Ex quo ira
iflãmatus Achille: ab exercitu cũ ſuis diſcedens in
idã mõtẽ ut q̃dã dicũt ſeceſſit: cum pugnare nollet
græci iterĩ a troiãis p̃liis q̃buſdã ſupati ĩtra caſtro/
rũ mũimẽta cõpellunt atq; obſident. Qui mitten
tes ad Achillẽ tris legatos maxĩa illi mũera obtule
rũt ſi arma capet: & p̃cipue Bryſeida: q̃ ſe nũq̃ teti/
giſſe Agamẽnõ p ſcẽ iurabat. fuerãt ãt legati Vly/
xes Aiax & Phœnix: q̃ ab Achille bẽigniſſime ſu
cæpti. re deĩde ifecta diſceſſerunt. Vnde Oui. li. ii,
triſtium ait. Quid prius eſt illic flãma chryſeidos:
ut quæ Fecerit iratos rapta puella duces?

Chryſochemis pria cũ, ch, aſpirato &, y, græco: pe/
nultima cũ, ch, aſpirato ſcribit̃. hẽq; accẽtũ ĩ ante
penultĩa: fuit teſte Home, li, ix, iliados: filia Agamẽ
nonis ex Clitemneſtra: & uocabulũ eſt cõpoſitum
ex χρυσος, qd̃ ẽ auꝫ & θεμις nomen deæ ut ĩ di
ctione Themis uidebitur quaſi aurea Themis.

Chryſoſtomus cum, ch, aſpirato &, y, græco atq;, t.
exili ſcribitur: dici poteſt a nobis aureum os, Nam
chryſos aurũ & ςομα os apud noſtros deſignat.

Chryſolithus prima cũ, ch, aſpirato &, y, græco pe/
nultima cũ unico, l. &, i, latino: ultĩa cũ, th, aſpirato
ſcribit̃: lãpis eſt p̃cioſus colori aurei: unde compo
nitur dictio ex chryſos q̃ eſt auꝫ: & λιθος lapis q̃/
ſi aureus ſit lapis: ob q̃ nonnunq̃ & pro ſuccino qa
ſimilis coloris eſt: cum ab antiquis poetis tũ a, no/
ſtri temporis poeta elegantiſſimo Maffeo Vegio i
quodam epigrammate ponitur cum ait.

Aurea quæ quondam defleuit muſa maronis:
Nunc hoc chryſolithi claudor in orbe culex.
Aurea muſa fuit tumulus ſimul aureus ipſe eſt.
Quem miſerans etiam ſtruxit apollo mihi.

Chryſopaſſus pria cũ, ch, aſpirato &, y, græco ſcribi
tur: qn & iuxta finẽ, ſ, duplicat̃ & cõponit̃ id uoca/
bulũ ex chryſos q̃d ẽ auꝫ: & πασσω uerbo græco:
q̃d apud nos dr̃ ſpargo: q̃ſi lapis ſit auro aſperſus.

Chryſocolla pria cũ, ch, aſpirato &, y, græco: penul/
tima cũ, c. exili: qn & cum gemino, l. ſcribitur: & ẽ
teſte Pli, li. xxxiii, natu, hiſto. humor q; ĩ aurifodici
nis p uẽas auri defluit: & craſſaſcẽte humore rigo/
ribus hybernis uſq; ĩ duritiã pumicis ĩdurat̃: quæ
ſubtiliſſime cõtuſa: ut ille refret: auri pictura p̃bet
& ifra ſubdit chryſocollã aurifices ſibi uẽdicãt ad
glutinandũ aurum: unde & ipſa appellata eſt, i, auri
colla & glutẽ. De hac locutus Pli. præfato libro: ui
ſum eſt inquit Neroni principi ſpectaculis arenam
circi chryſocolla ſterni cum ipſe aurigaturus eſſet
inducta opificum turba.

Chriſogonus cũ, ch, aſpirato &, y, græco ſcribitur:
Nomen eſt uiri proprium: & componitur achry/
ſos q̃ eſt aurum & γονυ genu uel angulus: quaſi
ſi aureum genu uel aureus angulus, luue. in ſatyra.
Credo pudicitiam inquit: Sunt quæ chryſogonũ
cantare uetant.

Crito, tum, c, & t. exilibus hoc ẽ abſq; aſpiratiõe ſcri
bitur: fuit Athenienſis philo: unus omnium: dixit
Laer. maximo & eximio quodam amore Socrati
affectus. Cuius ita diligentẽ curã ægit & nunq̃ ali/
quis ex his quæ ſunt ad uitã neceſſaria ſibi deeſſe
pateretur, huius Socra, filii auditores fuere: hoc eſt
Critobolus: Hermogenes cum aſpiratiõe principii.

Cteſipus cum, ct, exilibus in eadem ſyllaba: Epige/
nes cum, i, latino: q̃ omnes fuere ſocratis filii.

Critobolus abſq; aliqua aſpiratione & unico, l, ſcri/
bitur fuit medicus. De quo Plinius lib, vii, natura
hiſto. inquit magna & Critobolo fama eſt extra/
cta Philippi regis oculo ſagitta: & citra deformita/
tem oris curata orbitate luminis hunc ego Socra/
tis filium fuiſſe puto.

Critheis prima cum, c. exili &, i, latino: ultima cum
, th, aſpirato: &, i, latino ſimiliter ſcribitur: fuit ma
tris Homeri nomen: ut ſcripſerũt Herodo: & Plu
tarchus aliiq; nonnulli.

Crocyllus cum, c, exili &, y, græco atq; duplicato, l,
ſcribitur: fuit uir Athenienſis nomẽ. De quo non/
nunq̃ Plutarchus meminit.

Cræſus cũ, c, exili &, œ, diphthongo atq; ſimplo, ſ,
ſcribit̃ fuit Alyattis filius ultimus lydoꝫ rex: pri/
mo q̃dem fœliciſſimus: ſed poſtremo infœlicitatẽ
tractus: & a Cyro ſuperatus: cum mirabiliter re/
gnũ perdidiſſet ad miſerabiliorẽ uitã coactus fuit

De quo Herodotus li.histo.i. Et similiter Iustinus lib.i. psecuti sunt oia:unde ait Ouid.li.iiii.de pōto. Diuitis audita est:cui nō opulentia crœsi. Nempe tamen uitam captus ab hoste tulit.

Crocus absq; aliq̄ aspiratiōe scribit: fuit teste Pli.li. xvi.natu.histo.adolescēs ob cuius amorē Similia uirgo in eius nois fructicem cōuersa est:ut in ea dictione uidebimus:Et ipse similiter i florem sui nominis ob Ouid.cōuersus ponit lib.xiiii.metamor. Alii uero crocū dictum putant a coryco ciliciæ oppido:qui a Solino summe laudat:& melior cæteris in usu medicinæ teste Diascoride cōperit.Quare ut de excellētiori ait Martialis i epigrāmatibus. Quod corycio q̄ uenit aura croco:& inde croceus ut Virg.lib.georgio.prio.Nonne uides croceos ut Tmolus odores:India mittit ebur.De quo i dictione Tmolus habebitur.

Crocodilus cū.c.exili utrobiq; &.i.latio atq; unico .l.scribit: animal ē quadrupes:qđ nilus gignit:sic dictus quia crocei ē coloris:cuius forma fere p oīa dracontea uidet.Et noctē totam agit in aquis diei uero maiorē partē quiescit i humo.oua quasi anserina edit:quæ uicissim mas & fœmia in terra fouēt.Et ut ait Herodo.ii.hic oīum quas nouimus bestiaꝝ ex minimo maxius sit. Nam pullus iuxta oui quātitatē nascit:qui cū ad cremētū puenerit: fit septē & decē cubitoꝝ & adhuc maior:immo ut scribit Plin.& Solinus reperiunt freq̄nter.xx.cubitoꝝ:Et aliquos refert Plinius tātos esse:quādiu uixerit suscipere īcrementa:cum lōgo tēpore uiuat. Estq; armatus dentibus & unguibus: Tantaq; superioris partis cutis duritiæ:ut quāuis tergo pcutiat ictu fortiū tormentoꝝ nō lædatur: Inferioris uero ut dixit Seneca li.iii.de quæstionibus naturalibus mollis ē:habet oculos suis.Et obtuse in aqua sed in terra acutissime uidet.Detinetq; dentes magnos ad corporis ꝓportionē:quos ut ait Apulegius lib.ii.de Magna inoxio hiatu ad burgādū p̄bet: Et ut etiam testat Herodotus menses.iiii. qui magis hyemales sunt:nihil comedit:& sola bestiaꝝ līguam non habet.

Crocyla absq; aliq̄ aspiratiōe &.y.græco scribit: insula nonnunq̄ ab Homero ponit:q̄ ab aliis cōiter Corcyra dī ut in ea dictione uidebimus.

Crocylus cū.c.exili utrobiq; &.y.græco:atq; unico .l.scribit:nomen ponitur pastoris a Theocrito.

Crotalū absq; aliqua aspiratione:& unico.l. scribit: īstrumentū est musicū:quo utebātur ægyptii i celebritatibus deoꝝ:ut ostendit Herodotus li.hist. ii.de quo Virg.in copa inquit.

Copa syrisca caput graia redimita mitella.
Crispū sub crotalo ducta mouere latus.i. ad sonū eius instrumēti docta q̄ moliter saltare:& ut puto a κρουω quod ē pulso deducit:& cū etiā apud græcos cosdā pro plaustro positum compererim ab ea soni uoce cognomen accæpisse existimo.

Crotō absq; aliq̄ aspiratione scribit ciuitas est calabryæ:de qua Ouid.plene lib.xv.metamor. scripsit ubi ait.Nec in ospita tecta Crotonis. Et inde cotonita ille dicit:qui ex ea originē traxit.

Chromaticus pria cū.ch.aspirato:& reliq̄ sine aspiratiōe scribunt:ille sane dici cōsueuit: qui nulla uerecūdia colorē mutat.Nā χρὼμα apud nos colorē īdicat:& magis ad uerbū coloratus dici p̄t.

Chromius cū.ch.aspirato &.i.latio scribit: uir fuit argiuus:ut ostēdit Herodo.libro histori.i. similis scribit ab Home.lib.iliados.ii.&.xi.odysseæ: filius Nelei & frater Nestoris.Alius fuit Priami filius quē teste Home.lib.v.iliados.Diomedes īteremit in bello.

Cromna cum.c.exili &.m.ante.n.scribitur: est urbis nomen.

Chronos cū.ch.aspirato scribit:ē tēpus atq; Saturnū apud antiquos græcos īdicat:Moderniores uero qdam illoꝝ grāmatici:ut diffirētiā iter illos designent cū denotare tempus uolunt cum.ch. aspirato scribūt:cū uero Saturnū p.c.exili: hoc est sine aspiratione describūt:Sed antiquos ex his quæ dicemus imitādos censemus.Saturnus igit ut testis ē sacra Eumeri historia:quā ille ex titulis & sacris īscriptionibus cōtexuit.Cæli fuit filius ex Vesta & frater Titani.Opemq; sororem duxit uxorē. Titā uero q maior natu erat:postulat ut ipse regnaret. Quod ubi Vesta eoꝝ mater:& sorores Ceres atq; Ops persenserūt : suadēt Saturno uti de regno ne concedat fratri:eo quod Titan facie deterior eēt q Saturnus:Quod tibi Titan perpēdit:cōcessit ei ut regnaret. Sed hoc cū Saturno firmato:fœdere:ut si qs liberoꝝ uirilis sexus ei natus eē necaretur. Id eius rei cā fecit:ui ad suos natos regnum rediret. Itaq; q primo Saturno natus est filius necatus est. Deinde posterius nati sunt gemini Iuppiter atq; Iuno.Sed Iunonem solā Saturno i cōspectū dedere. Iouem uero clam abscōdentes.Saturno insçio educandum dederunt.Item Neptunum clam Saturno Ops parit:eumq; clanculum abscondit:& cum deide pareret Plutonē & Glaucā:illa patri ostensa clā:puto seruatus ē.Glauca deinde parua emorit: dit & cū deide pareret Plutonē & Glaucā:illa patri ostensa clā Pluto seruatus ē:Glauca deinde parua emorit.Quod cū Titā postea resciuisset:nouisset/que Saturno iā uirilis sexus filios superesse ductis secū filiis q Titani uocabāt.Saturnū & opē comprehendit:& muro illos circūægit: custodiāq; apposuit.Hoc cū eoꝝ filius Iuppiter cognouisset:ueniens cū magna cretensiū copia Titanū atq; filios expugnauit:parētes uiculis exemit:& pri regnū restituit:ipseq; i Cretā remeauit.Sed cū deinde Saturnus forte admōitus eēt:ut a Ioue caueret ne eū regno expelleret:effugiēdi piculi gra:Ioui filio īsidias tenebat.Quod cū Iuppiter persensisset:patrē fugauit & regnū sibi uēdicauit:misitq; armatos q il lū p oēs terras psequētes aut compræhēderēt aut necarēt. Saturnus uero cū diu errasset : uix i Italia locū quo lateret inuēit hæc ex sacra historia dicta sunt:quā teste Lactantio interprætatus:& secutus est Ennius noster:Sed exceptus Satur.a Iano:ut dixit Vir.lib.ænei.viii.

Is genus indocile & dispersum montibus altis
Composuit:legesq; dedit latiūq; uocari
Maluit:his quoniam latuisset tutus in oris.
Et ut dixit Ouidius lib.fastoꝝ primo.
At bona posteritas pupē formauit in eræ.
Hospitis aduentum testificata dei.

Vẽz qa Italía ipſa ſſerior ẽ quã græcia ĩ q̃ mõs eſt olympus finxerũt poetæ illũ ab ætereo olipo ad Italiã deueniſſe dicente Virg. præfato loco.

Primus ab æthereo uenit ſaturnus olympo.
Arma Iouis fugiens & regnis exul ademptis.

Sed ut ĩ eodẽ libro dixit Ouidius. Ante pererrato falcifer orbe deus. Nam falcifer dicebatur quia Italia primus uitẽ putare oſtẽdit: dicẽte Virgil. libro æneidos ſeptimo. Vitiſator curuam ſeruans ſub imagine falcẽ. Et cum ea loca ubi regnabat Ianus: & ſuſcæptus fuerat Saturnus iuxta mare: qd̃ dicit ſſerum ſint diſpoſita: dixerunt poetæ illum apud ſferos relegatum fuiſſe dicente Ouidio lib. metamorphoſeos primo.

Poſtq̃ Saturno tenebroſa in tartara miſſo.
Sub Ioue mundus erat: ſubiit argentea proles.

Nã ut ĩ eodẽ loco ait: Aureaq̃ ut perhibẽt illo ſub rege fugere Secula: Vez si ſubtilius rẽ ipſam cõtẽplemur. Saturnus ut græco uocabulo ſignificatur tẽpus ẽ qd̃ pfecto a cælo ortũ ducit cũ nihil aliud tẽpus ipm q̃ cæleſtis motus mẽſura a philoſophis diffiniri ſoleat: Itaq̃ cũ oĩa tpe ĩtereãt: quæ aliquãdo orta ſunt ſatis prudẽter finxerũt poetæ illũ etiã natos ſuos oẽs deuorare ſolitũ: cũ oĩa tpe cõſumerẽt: ut uidebimus ĩ dictione deus: Quãobrẽ dicebat Balbus apud Ciceronẽ lib. ii. de natura deoz Saturnũ ideo dici: qa ſaturatur annis.

Chronica prima cũ. ch. aſpirato: penultĩa cũ. i. latĩo: & ultĩa cũ. c. exili ſcribitur: proprie a nr̃is dici poſſunt temporalia: cum deriuetur a χρονος: qd̃ eſt tempus. Quare annales latine traduci cõſueuit: & ĩde chroniſmos: quod ẽ tẽporalitas ſiue mora: ut dixit Hieronymus in Oſeæ: q etiam utitur uocabulo ĩchronit: ideſt cõtemperanei.

Crumena abſq̃ aſpiratiõe ſcribit̃ ſignificatq̃ locũlũ. Nã deducit̃ a κρεμαω uerbo græco: qd̃ ẽ ſuſpẽdo: qa plærũq̃ ſuſpẽſa geſtat̃. Alii uero p. ch. aſpiratum ſcribũt: & trahi uolũt απο του χρηματος: q̃ eſt pecunia. Iuue. in ſatyra Atticus eximiæ. Quis enĩ de difficiẽte mena. Et cretenſe gula manet exitus Crumenã poſuit pro pecunia: hoc eſt cõtinens procontento: metonymia eſt.

Creatus cũ. c. ſequẽte. r. ĩ eadẽ ſyllaba: & abſq̃ aſpiratiõe ſcribit̃ fuit teſte Home. li. ilia. ii. uir peloponẽſius: pater Amphimachi: unus ex græcoz ducibus: qui uenerunt ad Troiam.

Creſias cũ. c. ſequẽte. r. ĩ eadẽ ſyllaba: & abſq̃ aſpiratiõe atq̃. i. latĩo ſcribit̃: fuit orator ſiculus q & Corax ſæpe referuntur a Ciceroẽ: & putant̃ primi q præcepta dicendi ſcripſere.

Creſippus cũ. ch. exilibus ĩ eadẽ ſyllaba neq̃. i. latino & duplicato. p. ſcribit̃: fuit Socratis filius de quo ſupra uidimus in dictione Criro.

Creſiphõ cũ. ch. exilibꝫ & unico. ſ. atq̃. i. latĩo ſcribit̃ fuit atheniẽſis p quo Demoſthe. oronem ſcripſit.

Creticon abſq̃ aliqua aſpiratiõe &. i. latĩo ſcribit̃ dr a noſtris poſſeſſiuum.

Cumæ cũ. c. exili & unico. m. ſcribit̃: ubi. y. græcum qd̃ ap̃ græcos erat ĩ. u. noſtrũ cõuerſum fuit urbs eſt cãpãiæ ꝓpe baias ad tyrrhenũ mare humili colle ſita: quã teſte Liu. li. viii. ab urbe: ueniẽtes a Chalcide urbe euboiæ ad nouas q̃rẽdas ſedes primitus condiderunt dicente Virgilĩ. libro. ænei. vi. ubi de Dædalo loq̃t̃: chalcidicaq̃ leuis tãdẽ ſupſtitit arce. Iuxta quã ꝓpiquus eſt ſubterraneus thalamus ſibyllæ uaticiatricis: quæ cũ Erythrea eẽt ut Ariſtotel. dixit: ab italicis cumana dicta fuit.

Curetes abſq̃ aliq̃ aſpiratiõe ſcribit̃: populi fuerũt cretæ qui una & corybãtes infantem Iouem aluere. Sed cũ tẽporis ſucceſſu religionẽ prophanarent ab ipſo Ioue imbribus deleti ſunt. Quoz tẽpla cũ deinde Iupiter uacua & ſine honore cõſpiceret: ex fungis pluuia natis illos reſtituit: dicẽte Ouid. lib. metamorphoſeos quarto. Largoq̃ ſatos curetas ab imbri. Sunt & alii eiuſdem noĩs populi ætolis conuicini qui teſte Homero libro undecimo iliados ĩ oratiõe phœnicis cum ipſis ætolis bellũ geſſere. Alios dixit Luca. libro tertio feroces populos in Dalmatia. Quos alit adriaco tellus circũfluo põto. Apud quos. M. Antonius fuit a Põpeianis clauſus cum magno ipſius diſcrimine.

Dacia cũ. c. exili & nõ. t. apd̃ græcos & latinos antiquos: atq̃. ti. latĩo ſcribit̃. Vndein triũphalibus. T. Plautii apud Tybur ſcriptum ẽ filios Dacorum remiſit. Regio ẽ Scythiæ & portio Thraciæ: ut qdam aſſerũt. Alii uero illi conterminam eſſe uolunt Dactilus cum .ct. exilibus &. y. græco atq̃ unico. l. ſcribit̃ ꝓpriæ a nr̃is digitus traducitur: ad cu us ſimilitudinem metri pes dicitur: qui ex prima longa & duabus breuibus conſtat: ut Tityra. Sed digitoz apud latinos groſſior dicit̃ pollex: alius ĩdex: ſequẽs medius: alius annularius: alius minimus: Qd̃ ideo diximus: ut id declaremus: quod ſi medio digito qua ſi per ĩdicem quiſquam olim monſtratus fuiſſet inſania in demonſtrato arguebatur. Quare diogenes teſte Laertio plurimos aiebat ĩſanire per digitum qui etiam peregrinis aliquando demoſthenem uidere cupientibus: medium intendens digitum hic ait: hic eſt athenienſium orator. Quod Perſius & Iuuenalis certiſſime expreſſerunt: digitum illum ĩfamem uocitantes hoc eſt imfamiam irrogantem. Qua de re nõ aliud ipſe Iuuenalis ĩtellexit: dũm de Democrito loquæretur ĩ Satyra: Omnibus in terris. Cũ fortunæ ipſe minaci mandaret laqueum: mediũq̃ oſtenderet unguem: hoc eſt medium & infamem digitum accipiẽs: quod ſæpe fit partẽ loco totius: ut ſimiliter Pli. circa finem libri. ix. hiſtoriæ naturalis. Conchaz inquit e genere ſunt dactyli ob humanorum unguium ſimilitudinem appellati. Vnguium dixit. i. digitorũ. Alii uero diuerſam eſſe ab ea quã diximus ĩfamiã eẽ ſomniant: & de medio ungue aliud genus eẽ cõtumeliæ publica uulgi iactat opinio: q̃ ſanæ nullo alio ĩ loco legimus. Et a dactylo dactylotheca cõponit̃: a quo ſane uocabulo Vulpiãus nõnunquã uſus eſt: & Martia. in. xi. inquit. Nec cũ lauat̃ cã quæ ſit quæritus. Dactylothecã nõ habet.

Dadicæ cũ. d. latĩo & c. exili ſcribit̃: populi ſunt Scythaz ex pte Aſiæ: ut dixit Herodo. li. hiſto. iiii.

Dæmõ cũ. æ. diphthõgo ſcribit̃: dici põt apud nos ſciẽs. Inde eudæmon. i. bonus uel fœlix dæmõ: & cacodæmon malus uel ĩfœlix dicitur.

Dædalus cũ. æ. diphthõgo & unico. l. ſcribitur: fuit

Athenieẽsis Eupalami filius:artis fabricæ peritissimus teste Pli.li.vii.natu.histo.Ignariá fabricá primus aduenit:ut serrá:asciam perpendiculum terrebellũ:& nauibus primus malũ:& antennam imposuit:q quũ accusaret peremisse Perdica magnæ indolis iuuenẽ:& sororis filiũ:metuẽs futurę iudiciũ:fugit ad Cretá Reliqua uero eius oía tractauit Ouidius lib.metamorphoseos octauo.

Dætor cum.æ.diphthongo &.t.exili scribitur: fuit uir troianus.

Dai cum.i.latío scribit:sunt Persarę populi: q teste Herodo.lib.histo.m.oẽs sunt pastores: & similiter mardi dropici & saratii.

Dalmatia cũ.t.exili &.i.latino scribit:regio est.

Damyndas cũ.y.græco sequẽte.n.scribit: fuit teste Plutarcho uir Macedonius.

Dama p unicũ.m.scribit:nã apd græcos Δαμμη dr: uel Δορκασ:genus ẽ capræ siluestris:Et põt tã masculini eẽ q̃ fœminini.Vir.i buco.Cũ canibus timidi ueniẽte ad pocula damæ.Hora.in prío carminũ Et superiecto pauidæ natarũt æquore damæ.

Damascus cũ.c.exili scribit:fuit teste Curtio li.iii.de gestis Alexãdri:urbs nobilissima caput Syriæ. Vnde teste Pli.li.xv.damascena pruna dicunt.

Damasithynus antepenultía cũ.i.latino:penultima cũ.th.aspirato:&.y.græco scribit:fuit teste Herodo.li.histo.vii.Cãdaulis filius:& unus ex ducibus Xerxis persarę regis.

Damœtas cũ.œ.diphthõgo &.t.exili scribit nomẽ fuit pastoris de quo sæpe Theocritus & Virg.

Damõ cũ unico.m.scribit:hic & phithias fuere pythagorici:& arctissimo amicitiarę uiculo cõstricti ut ostẽdit Cic.li.ii.de officiis:& li.v.de quæstionibus Tusculanis.

Damocles cũ.c.exili scribit:nomẽ fuit uiri unius ex assentatoribus Dionysii.

Danæ cũ unico.n.&.æ.diphthõgo i fine scribitur:q̃ sane diphthõgus nõnunq̃ a poetis diuidit: ut Hora.i.iii.carminũ:Inclusam danæ turris ænea robusteq; fores.Et uigilũ canũ.Ouidius de tristibus li.secũdo.Quid danaẽ danaesq; nurus matrẽq; lyæi: fuit Acrisii filia ut uidimus i dictione Acrisius.

Danaides cũ.i.latío post.a.scribit patronymicũ est fœminínum a Danao Aegisthi fratre deductum. Cuius filiæ fuerũt:ut uidius i dictiõe Belides: hæ uiros suos:ut in ea dictiõe ostendimus: una nocte iterfecerũt:pro quo facinore dixere poetæ illas ap inferos hoc supplicio detorquæri: ut uasis fundo carentibus hurire aquam cogantur:dicente Seneca in Medea.

Vosq; urnis:quas foratis irritus ludit labor.
Danaides coite:uãs dic dies q̃ris mãus.Et i Herculẽ furẽte Vrnasq; frustra danaides plenas fert.

Dahpnis cũ.ph.aspiraro &.i.latío scribit& latíe laurus nuncupat.Sed fuit teste Seruio filius Mercurii formosissimus:p cuius cognitionẽ scribit Diodorus Siculus libro historiarum sexto:sunt montes in Sicilia quos ærios uocant:hoc loci natura tã quam continua æstate amœnos atq; uberes reddit: fontes sunt in eis densis undique arboribus aquæ præter cæteras:dulcis frequentes quoque in eis quercus crossiorem q̃ quæ apud alios nascunt fructum reddunt:domesticæ etiam arbores:& uineæ permultæ. adeoq; fructifer mõtes exstunt: ut aliquãdo Carthaginensium exercitum permanũ fame superuẽiente abũde nutriuerit:In huius regionis silua admodum amœna:in qua diuerrebantur nymphæ:ex nympha.

Daphni donatũ tradũt:qui a laurorum quoq; símilitudine quæ in ea frequentes sunt appellatus est Daphnis:fuitq; educatus a nymphis:ac boũ pmulta possedit armẽta: a quoq; cura bucolicus dictus est.Et ut pgit idẽ auctor quum eẽt ígenio acri:studiũq; plurimũ gubernandis bobus idenderet:carmẽ bucolicũ qd' etiã nũc usq; a siculis í præcio habeẽ adinuenit: quo & Dianá nonnunq̃ oblectasse idẽ auctor rettulit.Nunc scribit Theocritus in suo carmine bucolico amore deperisse:quí ad eũ deos fere oẽs cõfluxisse:quẽadmodũ ad Gallũ descripsit deinde Virgi.in Bucolicis.

Dardanus cũ unico.n.scribit: fuit teste Virgilio in .viii.æneidos Iouis filius ex Electra:q̃ deinde uxor fuit Corithi regis ẽ í Italia: a quo Corithũ oppidũ cõstruit & cognominatur:huic Electra Iasiũ peperit.dicẽte Vir.i.iiii.æneidos.Hinc dardanus ortus Iasiusq; pater.Hunc deinde Dardanus post mortẽ Corithi cũ illo de regno dissentiens iteremit. Sed uidens contra se iratum populum: naues quæ forte in portu paratæ aderãt:ascendit:ac inde fugiens Samothraciá aduentauit dicente Vir.in.vii. æneidos:Fama est obscurior annis.
Aruncos ita ferre senes his hortus in agris.
Dardanus:idæas phrygiæ penetrauit ab urbes.
Threiciamq; samõ:quæ nũc Samothracia fert: & reliq̃ quæ ibidẽ habent:& ac ipso Dardano dardania uocitata fuit regio í Phrygia:q̃ postea troia cognominata ẽ:ut uidebimus í dictione phrygia: & ín dictione Priamus:ac dictione Troia.

Daridæus cũ.i.latío &.æ.diphthongo scribitur:rex erat Persarum tempore Apollini Tyanæi: hoc est tempore Tyberii Caii & claudii imperatorum: ut ostendit Philostratus in eius uita.

Darius cũ.i.latío scribit:fuit prío nobilis persa filius Hystaspis hic teste Hero.li.histo.iiii.quum cognouisset Smerdí fratrẽ Patizitis magi regnũ Persarę dolo occupasse:ut in dictiõe Smerdis:& in dictiõe praxaspes late uidebimus:facta cõiuratiõe cũ sed aliis nobilibus Smerdini iã regẽ & fratrẽ eius Patizitẽ magũ trucidarunt:atq; ita inter eos de psarũ regno cõuenerunt:ut cuius eorę equus seq̃nti de príus in ortu solís hinnitũ ante regiã emitteret, ille persarum rex esset:quod Dario Oebaris stabulárii sui solertia contigit.Nã dimissa manũ í genitiuã partẽ equæ:cum ad determinatum locũ uẽtũ eẽt:naribus equi admouit:quo odore ad uoluptatem irratus:ante omnes hinitum dedit atq; ita darius persarum rex creatus est. Nomina uero eorũ qui cũ Dario in magũ cõiurauerũt & quæ solũ in Herodoto lib.iiii.historiarũ legi:hæc sunt.Oanes. Intaphernes.Gobria.Megabyzus. Aspithies. Hydarnes: quoq; orthographiam in suis locis comperies.Et regnauit Darius trigíta sex annos:ut idẽ ostendit Herodotus circa initiũ libri septimi. cui Xerxes filius ex Atosa filia Cyri succesit in regno

Dc solertia Darii regis

Daſtylus cū .t. exili & .y. græco atq; unico .l. ſcribit fuit teſte Herodo .li. hiſtoria& primo Gigis pr̄.

Dates cū .t. exili ſcribit fuit unus ex ducibus Darii q̄ teſte Herodoto lib. hiſtoria& .vi. duro bello apud Marathona deuincitur.

Dauriſes cū .i. latio ſcribit fuit teſte Hero. circa fin̄ li. vi. unus ex ducibus Darii q̄ in Cariis ceciderūt.

Deiphobus per .i. latinū & per .o. pu& ante .b. & nō Deiphœbus p. œ. diphthōgū uel cū .e. ante .b. ſcribit. Nā ſic quoq; a græcis Δηιφοβοσ cum prima lōga & penultima breui annotat: quod Virgi. obſeruauit quū ait in .vi. Filius ex Hecuba uxore hic poſt obitū Paridis, Helenā duxit uxorem: de quo Virgilius præfato libro ſcripſit.

Δηιφοβος

Deiphobe eodē mō cū .o. puro ãte .b. ſcribit: ſic enī apud græcos: uidelicet Δηφοβη notatur fuit nympha quædā filia Glauci, Virg. Deiphobe glauci.

Demetrius cū .t. exili & .i. ſcribit fuit unus filius Seleuci filii anthiochi magni: de quo uidebimus ī dictiōe Seleucus. Alius fuit Phalerius cū unico .l. cognomiatus. Eſt teſte Laertio fuit Phāoſtrati filius genere nō ſatis illuſtris. Hoc teſte Cice. circa initiū li. pri. de officiis: diſputator fuit ſubtilis orator parū uehemēs dulcis tamē ut Theophraſti diſcipulū poſis agnoſcere. Fauorīus uero dixit illū fuiſſe ex Zenōis familia: & Lamiæ amicæ cōgrædi. Idē ob uirtutes eximias ap̄ atheniēſes p̄fuit ānis. x. æreiſq; ſtatuis trecētis ſexagīta honoratus ē: quaꝝ plures erāt eq̄ſtres: & ī curribus ſeu bigis ſtabāt. Sūmoq; ſtudio ītra q̄drigētos dies fuerūt cōſumate. Ciuitatē auſit redditibus & ædificiis: deīde abſens ſnīam de morte a qbuſdā iuidis paſſus ē: qn & illius imagies dirutæ: parti uēditæ ſūt: parti ſubmerſæ: & p̄ti ī fruſtra cōfractæ. Vna tantūmō ī arce ſeruata ē. Et ī ea accuſatiōe paꝝ abfuit: qn Alexāder comicus capitis ſnīam exciperet: nō ob aliud niſi q; erat illius amicus. Quē Theleſphorus eius gener purgauit. Demetrius uero ubi cōptū habuit atheniēſes ſuas imagīes euertiſſe ait: uirtutē nō uerterunt cuius grās illas erexerat: nec ulli plures unq̄ ſtatuæ Plin. lib. xxxiiii. natu. hi. dicatæ fuere q̄ ipſi Demetrio phalereo. Dicebatq; tātū ī rep. ualere eloq̄ntiā: q̄tū ī bello ferꝝ. Circa eius tēpora teſte. Quintiliano li. ii. de inſtitutiōe oratoria: inſtitutum fere cōſtat fictas ad imitationē fori conſiliorūq; materias apud græcos dicere. An uero ab ipſo ipſum genus exercitatiōe ſit inuentum parum compertū eſſe dixit. Sed ne hi quidem: ut ait qui hoc fortiſſime affirmant: illo ſatis idoneo auctore nituntur. Latinos uero dicēdi p̄ceptores extremis. L. Graſſitpibus recepiſſe Cicero auctor eſt. Quorum inſignis maxie Plocius fuit idē Hieronymus de uiris illuſtribus ait. Plocius, Gallus primus Romæ latinā rhetoricā docuit de quo Cicero memoria teneo pueris nobis primū latinā docere cœpiſſe Plocīū quēdam. Sed ut ex diuerſis colegi. atq; Laertio plures fuere demetrii. Vnus fuit ex Alexandri magni ducibus: qui occiſo Alexandro filio Caſſandri: qui omnem magni Alexandri ſtirpem deleuerat: & Græciā ac macedoniā occupauerat: fuit Macedo rex creatus. Alius fuit eius Philippi Macedoniæ regis filius: qui cum romanis plurima bella geſſit. de quo Liuius libro .x. de bello macedonico: & Iuſtīus li. xxxii ſcripſerūt: Alius fuit Sceleuci filius: & frater Antiochi Epiphanis. Alius chalcedōius fuit orator: Alius Bizātius philoſophus peripateticus. Alius ſtatuarius: qui teſte Quit. li. xxii. de iſtitutione oratoria: tanq̄ nimius ī ueritate ſeu ꝓprietate reꝑhendit. Nam ut pgit fuit ſimilitudinis q̄ pulchritudinis amantior. Alius fuit Aſpendius Apollini diſcipulus: Alius calātius: qui de Aſia & Europa libros ſcripſit. xx. Alius Bizantius: qui Gallorū aduentū ex Europa in Aſiā ſcripſit. Alius ſophiſta moratus Alexādriæ: q artes oratorias ſcripſit. Alius tramineus grāmaticus appellatus Ixionqa iunonē iniuriis ī aliquo affectiſſe uidet. Alius cyrenæus grammaticus uir magni p̄cii. Alius ſepius uir diues & ſtudioſus. Alius Erythræus grammaticus. Alius bithynius filius Panætii thodii: alius oraror ſmyrnæus: & hi oēs ꝓſam ſcripſere. Alii ēt poetica ſcriptitauere. Vnus ueterem comœdiam ſcripſit. Alius fuit Epicurus: qui cōtra inuidos ſcripſit. Alius ex Tarſa ſatyricus. Quartus iābibus auarus uir. Quitus Erythræus uanus ſcriptor. Vnde etiam hiſtoricos & oratores conſcripſit libros.

Damaratus cū unico .t. & illo exili ſcribit: fuit teſte Liuio li. primo ab urbe cōdita corinthius negociator diues: & pater Tarquini priſci romanoꝝ regis hic quū ob ſeditionē corītho ꝓfugus eſſet: & frote Tarquiniis cōſediſſet uxore ibi ducta quos genuit filios. Lucumonē ſcilicet: q deinde fuit romanorū rex: & dictus Tarqnius: & Arūta: alter uero Demaratus fuit rex ſpartāus qui ob indignatiōe a patria diſcedēs: ad regem Perſarum diffugit: de quo Iuſtinus nonnulla & Herodotus plura ſcripſere.

Deiphyle ante penultīa cū .i. latino: & penultima cū .y. græco ſcribitur: fuit Adraſti regis filia: & Tidei uxor: cui Diomedem peperit.

Deiphylus eodē mō ut ſuperior ſcribitur: fuit teſte Homero libro iliados quinto Stheneli filii Capanei in bello Troiano amicus obſequentiſſimus.

Deipites cū .i. latīo utrobiq; &. t. exili ſcribit. fuit teſte Hom. uir Troiānus: quē Vlyxes ī bello ītemit.

Deiopeia cū .i. latīo ī ātepenultīa. Veꝝ penultīa apd græcos hēt ει diphthōgū: q̄ nos in .e. aliq̄do longa cōmutāus: q̄doq; uero diuidius: & ſecūdā uocalē ī cōſonātē cōmutāus: ac dicimus Deiopeia Vir. li. i. æne. Quaꝝ q̄ forma pulcherrima Deiopeiā: Connubio iungam ſtabili. Nā græce Δηιοπειαν ſcribit.

Deipyrus cū .y. græco in penultīa ſequēte .r. in ultia ſcribit: fuit teſte Homero lib. octauo iliados unus ex principibus iuuentutis græcorum.

Deioces cū .i. latīo & .c. exili ſcribit: fuit teſte Hero. Phraorcæ filius: & medorum rex.

Delphinius cū .ph. aſpirato: &. i. latino ſcribit: piſcie eſt de quo Plinius & Solinus plurima rettulerūt. Quin & delphinis. dici pōt: ut Titā titanis uel titanos: & Titanus titini: Elephas elephantis uel elephātos: & elephanthus elephāti. Arabs arabis uel arabos: & arabus arabi.

Delphi cū .ph. aſpirato: &. i. latīo ī fine ſcribitur: quo ſane uocabulo non ſolū opidani: ſed ēt oppidū ſic in plurali deſignat. Idq; non ſolū: ſed etiam græci obſeruauerunt: ut apud Thucydidem & Liuium

ſæpe cõperimus:ſimiliter leontini pariter pro oppido & oppidanis accipitur.

Delos cũ.e.abſq; diphthõgo:& unico.l.ſcribit: ĩſula ẽ ĩ mari ægæo cãtatiſſima a poetis ob Apollinis & Dianæ natiuitatẽ:& a δηλόω qđ ẽ mãifeſto nomẽ aſſumpſit.Nam teſte Plinio lib.quarto naturalis hiſto.Ariſtoteles ita appellatã tradidit: quoniam repente apparuit enata.Macrobius uero libro ſaturnalium primo dixit eam ſic uocitatam: quia ortus & quaſi partus luminum omnia facit:δῆλα ideſt aperta clareſcere: eandem Aglosthenes teſte eodẽ Plinio Cynthiã prius dictã fuiſſe rettulit.Alii Ortygiã de qua in dictiõe Ortygia uidebimus.

Democedes cũ.c.exili & abſq; aliquo diphthongo ſcribit:fuit teſte Hero.li.hoſt.q̃rto crotõiata medicus illuſtris:q cũ ĩter Darii captiuos eẽt:& Darius ipſe ob ĩuerſum pedẽ grauiter ægrotaret: ita ut iã ſeptẽ dies ĩ ſomniis egiſſet:nec a medicis ſuis uel pa. iuuaret:ductus ĩ mediũ Democedes: uictus cõpedibus Dariũ penitus liberauit: Et deide maximo ĩ honore apd regẽ habitus eſt & oẽs Perſas.

Democritus abſq; aliq̃ aſpiratiõe:& cũ.i. latio ſcribitur:fuit abderites philoſophus Aegiſtrati filius ſeu ſecũdũ alios Athẽocriti:uel ſcdm alios Damaſippi.hic teſte Herodoto libro hiſtoriar.vi. magnos quoſdã & chaldæos prio audiuit Xerxe rege patre illius q̃do apud illum hoſpitatus eſt:p̃ceptores relinquente:a quibus theologiam & aſtrologiam didicit:quã adhuc puer eſſet.Is deinde Demetrio & Antiſthene teſtibus ĩ ægyptum iuit: ut geometriã p̃ciperet:& ĩ Perſidem ad rubrũq; mare & Chaldeos diuinar. rex.cognitiõe auĩdus prexi.Diuiſitq; duobus fratribus ſuis ſubſtantiã minorẽq; partẽ p̃ ſe tenuit:q̃ ſcilicet illi peregrinati ſuffice/ret.Venit Athenas & in deſpectum gloriæ noluit agnoſci.Et quũ cognouiſſet ipe Socratem ignoratus eſt ab ipſo.Tandẽ in patriam a peregrinatione reuerſus:a fratre ſumma ĩopia nutritus eſt. Nã relicto omni patrimonio in hortulis q̃buſdã iuxta ſuæ orbis muros ſe ad ſolas reg. naturas cõtẽplandas cotraxit.Et ut ĩ epiſtolis Hippocritis habetur: quocunq; fortunæ caſu mutabiliũ rerum audito in riſum ſoluebat dicente etiam Iuuenale ĩ ſatyra: Omnibus in terris perpetuo riſu pulmonem agitare ſolebat Democritus.Et ſubdit.Tũ quoq; naturã riſum:ĩuenit:ad oẽs Occurſus hoĩum.Et ſubdit.Ridebat curas:necnon & gaudia uulgi. Interdũ & lachrymas.Quaſ creditus ĩ iſaniã uerſus: ab abderitis cũ ciuibus ſuis cõuocatus fuit Hippocratis p illius cura:Qui quũ hominis altiſſimam ſapientiã cognouiſſet eruditiorẽ ſe ab illo receſſiſſe faſſus eſt:ut in Hippocratis epiſtolis ſcriptum cõperi:tandem teſte Cicero lib. q̃nto Tuſculanarum quæſtionũ:& Gellio li.x.noctiũ atticar. quod nuſibi apud græcos legi ſeipſum obcæcauit:qđ ideo feciſſe dicunt ut naturæ ſecreta ſuptilius rimaret ratus uarias imagines p corporeas oculos ĩ animã irruentes:frequenter acumen cogitationũ obtũderet.Eius mors uarie ab auctoribus ferf. Aegebatq; cẽtum & nouem annos quum mortuus eſt teſte Hipparcho:dixit oĩa ex atomis fieri:& plures eſſe mundos ac corruptibiles. Multa uolumĩa reliqt:

utputa de medicĩa:de naturalibus: de carmine de uerſibus Homeri:de poeſi: de uenuſtate carminis de agricultura:de mortalibus & alia cõplura. Vnde Timon prætulit eum cæteris:& monuit legendum:Fuere Democriti ſex.Primus hic. Secundus chius q fuit muſicus & illi contẽporaneus. Tertius ſculptor.Quartus q de tẽplo epheſiæ Dianæ ſcripſit.Quĩtus epigrãmatũ poeta clarus.Sextus pgameus orator clarus.

Dercyllus cũ.c.exili &.y.græco atq; duplici.l.ſcribitur:fuit teſte Plutarcho unus ex p̃fectis Pirrhi:& ĩ de dercyllidas deducitur.

Derſæi cũ.æ.diphthõgo ĩ penultima ſcribit:populi ſunt græcor. ĩ littoribus Thraciæ:ut oſtẽdit Herodotus libro hiſtoriarum ſeptimo.

Derſæi cum.i.latio ĩ antepenultia &.æ. diphthõgo in penultima ſcribitur:fuerũt teſte Herod.li.hi. oratores p̃ſici:ſimiliter apud eoſdem germani & pãtialei cũ.th.aſpirato &.i.latino.

Deucalion cũ.eu.diphthõgo &.c.exili atq; unico.l. &.i.latio ſcribit:fuit Promethei filius ex mre Clymene:ut græcor. plurimi atteſtãtur.Heſiodus uero dixit Perynoe cũ.y.græco.Nõnulli aũt alii Heſiõe cui adulto.Epimetheus patruus Pyrrham filiã dedit uxorẽ.Quor. tpe ſæuũ diluuiũ in Theſſalia factũ ẽ:ita neminẽ p̃ter illos duos poetæ euaſiſſe canãt:ut uidebĩus in dictione Pyrrha: fuitq; teſte Iuſtio octingẽteſimodecimo anno ante urbẽ cõditã:quo tpe regnabat Amphiõ ap̃ thebas: apd Athenas uero Granao:uel ut alii putant Cecrops. Ante hoc itaq; diluuiũ aliud fuiſſe ſcribũt hiſtorici ſub Ogygio ĩ Achaia & Boetia uaſtatione pene totius prouinciæ:ſed quũ particulares hæ fuerint inũdationes aquar. illa uniuerſalis fuit ſub Noe: quam ſacræ atteſtantur.

Demoſthenes cũ.th.aſpirato ſcribit: cuius uocabuli cõpoſitionẽ in ante habitis explicauimus.Nã ex δῆμος q ẽ populus:& σθένος robur cõponit q̃ſi robur populi:fuit oĩum græciæ orator. p̃ceps. cuius:ita Leonardus Aretinus cõterraneus meus ex græcis ad latinos tranſtulit.Et auctoritate Hermippi oſtẽdit patrẽ in officina gladiorum fuiſſe. Vnde teſte Iuuena.in ſatyra: Omnibus in terris. Præter Demoſthenẽ ardẽtis maſſæ fuligie lippus A carbone & forcipibus gladioſq; parante ĩcude: & Luteo Vulcano ad rethora miſit:quod ultimũ nõ plene cum his q̃ Leonardus noſter ſcripſit cõcordare uidet:quũ longe poſt mortẽ patris hoc ſibi aſumpſiſſe officiũ referat:Sed q̃ id ſit teſte Iuuenale Sæuus & illũ exitus eripui. Nã fractus patriæ rebus:ne ueniret ĩ manus ſtulti populi ſæuiẽtis:ſe ueneno affecit inter ſatellites: Neqbat enim patriæ ferre ſalutẽ ut ſolebat.

Demodocus cũ.c.exili ſcribit:fuit citharœdus:quẽ Home.li.odiſſeæ.viii.inducit cõuiuio Alcino regis Phæacũ:in quo Vlyxem excepit citharã pulſare & una canere ut ſimiliter apud.Virgiliũ in conuiuio Didonis:Cithara crinitus iopas p̃ſonat aurata.Vnde ĩquit Alcinous in conuiuio apud Ho. Καλεσσ᾽ ἀοιδὸν θεῖον ἀοιδὸν δημοδοκον:hoc eſt uocate diuinũ cantatorẽ Demodocũ. Cecinitque ut late p̃ſequit idem Homerus Veneris Martiſq;

dolos:& dulcia furta: & cõponit Demodocus ex Δημος qui est populus & Δοκιζω æstimatio:quasi populi æstimatio diceretur.

Democoon cum.c.exili sequente duplicato.o.i pleno noie hoc est absq; synaresi scribit fuit teste Ho.lib. iiii.iliad.nothus Priãi filius:q uelocissimos patris equos apud Abydum custodiebat:hunc Vlixes in bello interemit.

Demophoon sequente.o.duplicato i pleo:hoc ẽ absq; synaresi noie scribit:habetq; accentum acutũ i penultima:quia naturã græcã in declinatione græca etiam apud nostros conseruat: ut late uidebimus i dictiõe Prosedia.Sane per synæresim illa duo.o. quoꝝ primũ est breue.ultimum uero longum in unum.o.longum:tam apud græcos q̃ nostros cõuertuntur:ut dicit Demophon:ubi habet accẽtũ circũfluxum in ultima.Fuit teste Iustino libro secũdo Thesei ex Phædera coniuge filius hacum Antigono fratre auxilia græcis contra troianos tulit Tandem ilio deruto dũ ad patriã rediret tẽpestate furente in Thraciam delatus ẽ:ubi a Phyllide Lycurgi regis filia nõ tantũ regno:sed hospitio & lecto receptus est.Et quũ aliquam diu cũ ea stetisset: audito de fratre Menestheo Athenarum rege q̃ agitatus procellis ad Melos ĩsulã deuenisset: ibiq; diem claudisset extremũ:impetrata uel breue tempus licentia a phyllide:& ab eadẽ instauratis nauibus Athenas rediit.Vbi rex effectus: cũ teste Ouid. ultra ꝓmissum tẽpus tardaret & phyllis amoris furẽtis impatiens laqueo se suspendit:& in siccam amigdalũ cõuersa fuit:quæ quũ post Demophontis reditũ ab illo amplexaret folia emisit:q̃ deinde ab illa cognominata sunt phylla:quũ teste Seruio petalia prius dicerentur.

Deus cũ.e.absq; diphthõgo scribit ut oẽs asserunt a uerbo græco descẽdit.Sed quidam dicunt a θεῶ qđ ẽ uideo & speculor deriuari. Alii uero a δεος timor.eo q̃ oibus sit timẽdus.Vnde ait Statius:prius ĩ orbe deos fecit timor.Itaq; Saturnus quum potẽtissimus rex esset:ad retinẽdã parentum suorum memoriam eorum nomina cœlo terræq; indidit. Quare patrẽ dixit ουρανον:qđ cœlum latine ĩdicat Matrem uero γαιαν:quæ terra dicitur:& Vesta interpretatur:eo q̃ rebus oibus uestiatur:ut quibusdã placet:seu quia ui sua stat: ut dixit Ouidius libro fastorum sexto:ubi ait:Stat ui terra sua ui stando Vesta uocatur.Fuit etiam alia Vesta uirgo perpetua:cui uestales uirgines sacrificabãt:& Vestæ præfatæ neptis:hoc ẽ Saturni filia ex Ope:ut late ostẽdit Ouid.li.fastorum sexto:ubi tandem de hac concludens dixit.

Nec tu aliud uestẽ: quã uiuã intellige flammam
Nataq; de flãma corpora nulla uides.
Iure ergo uirgo est q̃ sæmina nulla remittit.
Nec capit:& comites uirginitatis habet.

Saturnus uero a nobis ẽ appellatus:qa saturet annis:ut refert Balbus apũd Cice.li.ii.de nat.deorum. A græcis uero cronus dicit:qđ apud nos tps designat:ut supra in ea dictiõe uidimus. Nã quũ Celi filius dictus fuerit:fingebãt poetæ natos suos oẽs deuorasse solitũ quã fictione ostendere uoluerunt oĩa ipso tpe cõsumi:& annis ĩsaturabiliter expleri. Oĩa ergo uertunt:ut dixit Propertius.Et thæbeæ steterãt altaq; troia fuit.Nec semper barbã memphys pyramidũ miraculis gloriabitur. Sed aliquã do annorum serie peribunt.Quam sniam Ouidi. elegãtissime expressit quum ait.

Tempus edax rerum:tuq; inuidiosa uetustas.
Oĩa destruitis uitiataq; dentibus æui.
Paulatim nigra consumitis oĩa morte.

Saturni uxor dicta fuit a græcis Rhea a ῥεω qđ est fluo:quũ deorum multitudo ab ipsa fluxerit. A latinis uero dr Ops:ut in ea dictiõe uidebĩus: ex hac filius natus Iuppiter a nobis dicit:quasi iuuãs pater a græcis uero ζεος:a uerbo ζαω:quod est deducũ:quia ut aiebãt uitæ dator erat: & ide Zenobius quasi ηυος βιοσ.i.Iouis uita:uel ẽt beatitudo: nã utrũq; βιος designat:sed teste Balbo in ꝓfato lib.cõuersis casibus Iouẽ a iuuando appellamus.A poetis uero pater diuũ atq; hominũ dicitur a maioribus autem nostris optimus maximusq;:hunc ẽt antiqui nõnunq̃ ætera dixerunt: ut Euripides cuius.li.latine ad poetæ sententiam traduci uersicu li possunt.

Vides sublime ĩmoderatum ætera.
Qui terram tenero circũuentu amplectitur.

Hũc summũ habeo diuũ:hunc perhibeto Iouem.

Eius soror & cõiũx fuitq; ut refert Ci.ẽt a iuuãdo nominata creditur.Nã græce ηρα dicitur.

Vnde nos heram dicimus:hoc ẽ dominã:hãc stoici ꝓ aere sumũt eo q̃ similitudinẽ habeat cũ ætere:& coniũctionẽ magnã cum eo quod Virgeon li.iii.tetigit cũ ait.

Tum pater oipotens fœcundis imbribus æther.
Coniugis in gremium lætæ descẽdit:& oẽs.
Magnus alit magno cõmixto corpore fœtus.

Ex Iouis uero fratribus unus fuit Neptunus quẽ idẽ Balbus apd Ciceronẽ ꝓfato li.a nando paulum primis litteris imutatis dictũ asserit:is græce ποσιδων noiat:quẽ a ποσις:qđ ẽ potus cognomiatũ dicũt:eo q̃ oibus potũ exhibeat.Alter fuit Iouis fr dictus ab illis Pluto a nobis uero hic Dis: & hic Ditis:qa ut ait Balbus terræna quæq; uis aut natura dat pri dedicata ẽ:eo q̃ diuitiæ oẽs e terris oriunt:& ĩ terras recidũt.Nã πλουτος græce latine diuitiæ dr Quin.uero in pri. de institutione oratoria a cõtrario iterpretat:qa minime diues ẽ. At Plutõi Proserpinã poetæ cõiũgũt qđ uocabulũ ex græco περσεφονη trãslatũ est:quã ut ait Balbus:frugũ sæmẽ esse uolunt:absq; cõditãq; quæri a matre fingũt q̃ latie dicta ẽ Ceres:quasi gerẽs hoc ẽ agerẽdis frugibus appellata:pria scilicet lra imutata:ut idẽ rettulit Balbus:Vnde a græcis dicit δημητρα:quasi γημητρα hoc est terræ mater. At uero Seruius super pri.geor.Cererẽ a creando dictam uoluit.Vnde alma Ceres dicitur qa nos alit: hæc fuit Iouis soror:quæ quũ illi placeret Proserpinam ex eo peperit.Ex Ioue uero & iunõe:ut quidam uolũt natus est Mars: Alii uero ex sola Iunone:ut Ouid.li.fast.quinto.At Mars per epenthesim mauors dicit:sic quoq; teste Balbo latine dictus quia magna sic uertens:nam is græce αρης nominatur ab αιρω:quod est occido deductũ. Ex Iouis

φοιβον ↄ solem δρτεμιδ

Diabolꝰ ↄ διαβαλλω ↄ criminor

uero capite Minerua naſcitur quæ ſic quoq; latine appellatur:quaſi uim minetur:uel a minuēdo: ut in ea dictiōe late uidebimus.Nā græce αθηνα: uocatur.Sane Iouis & Latinæ filii fuerunt Apollo & Diana. Apollo quidem græcum eſt uocabulum: quem ille etiam φοιβον:hoc eſt ſolem appellant. Et Diana ſimiliter: quaſi Iouis filia nuncupatur: quæ etiam alio noīe ab illis αρτεμις dī: quam & lunam putant:eo q; noctu luceat.Nam ut ait Balbus ſol dictus eſt q; ſolus ex oībus ſyderibus eſt tātum:uel quia quum eſt ortus obſcuritis oībus aliis ſolus appareat: dicit q; græce ιλιος.Lunā uero a lucēdo dictam uoluit q; græce σεληνη nuncupatur.Eandem eſſe Lucinam dicunt.Itaq; ut q; apud græcos Diana a nobis Lucifera:& Iuno Lucina dicatur:quam ſane in pariēdo inuocant. Vnde Vir. in pollione Caſta fauе lucina tuus iā regnat Apollo:& Cicero Timæū quendā refert q cū hiſtoria dixiſſet:qua nocte natus Alexander eſſet:eadē Epheſiæ Dianæ templū deflagrauiſſe:adiunxit id minime eſſe mirandū qd' Diana cū in partu Olympiadis adeſſe uoluiſſet abfuiſſet domo. Nāq; ob hoc teſte Seruio ſup tertio æneidos tūc quoq; a parturientibus inuocabat:quia primum nata parturiēti mīi Apollinē obſtetricis officiū exercuiſſe dicebat.Alia fuit dea Iouis filia latine Venus teſte Balbo appellata:quia ad res oēs ueniret.At ex ea potius uenuſtas q; Venus ex uēuſtate dici uoluit: Et cū deus deaq; & deabus auctoribus noſtris dicat. diuus diua diuabus non dicit.Quod in quibuſdam aliis contigit.Nā dicitur filius filia filiabus:& non priuignus priuigna priuignabus:natus nata natabus:& nō genitus genita genitabus: ꝓ ut Valla dixit:licet Priſcianus dubitet utrum natabus a bōis auctoribus cōperiatur:equus equa equabus: mulus mula mulabus: & non aſinus aſina aſinabus: nec iuuencus iuuenca iuuencabus: non ceruabus: nec lupabus:nō libertabus:nō patronabus: nō cōcubiabus:nō pediſſeq̄bus:nō ſeruabus:nō famulabus:nō dominabus: nō ēt animabus.Tā & ſi exposterioribus quidam his duabus ultimis utuntur Cicero tamē ad uxorē & filiā ſcribens duabus animis ſuis dixit non aiabus.Et curtius de matre: & uxore Alexandri dominis & nō domiabus dixit. Quare dominabus & animabus magis ꝓ licētiā q; recto mō loquendi quoſdam uſos fuiſſe Laurentius meus Vallenſis putat in elegantiis ad me miſſis:quēadmodū & nōnulli ueteres dextrabus dixerūt ꝓ dextris:& eabus pro eis.Sed de recte loquēdi uſu magis q; ab uſu tetigimus.

Dexithea cū.i.latino &.th.aſpirato ſcribit fuit teſte Plutarcho in uita Romuli Phorbantis filia.

Diabus cū.i.latino & unico.b.ſcribit:q̄q̄ a uerbo cū duplici.b.ſcripto deriuetur:uidelicet a διαβαλλω qd' ē criminor:unde diabolus græce latine criminator dicit & cōponit διαβαλλο ex δια præpoſitione quæ pro dicit:& βαλλω iacio.

Diadema cū.i. latino ſcribit:habetq; apud noſtros accētū in penultima:apud græcos uero in ante penultima ut in diuerſis aliis contingit.

Diæreſis pria cū.i.latino:& ſequēs cū.æ.diphthōgo ſcribit dici pōt a noſtris diuiſio:unde figura tunc qūædā dicit:quū una ſyllaba ī duas diuidit. Ouī. lib.metamor.pri. Terria poſt illam ſucceſſit ænea ples:ubi &.a.&.e. diphthongus diuidit. Horati. diuerſq; deducūt ioué nūc mare nūc ſiluæ: ubi ſiluæ teſte priſciano triſſyllabū eſt in ſcāſione Vir. ſimiliter libro æni.tertio: Aulai i medio libabāt pocula bacchi:ubi.a.&.i.diphthōgus græca diuidit.

Diæta cū.i.latino &.æ.atq;.t.exili ſcribitur.

Diagoras cū.i.latio ſcribitur: fuit philoſophus cognomīatus atheos.i.negans deos:ut in ea dictione uidimus.Nam teſte Cice.li.iii.de na.deoꝝ cū Samothraciam ueniſſet: atq; ei quidā amicus dixiſſet:tu qui deos putas humana negligere:nōne aduertis ex tot tabulis pictis q; multi uotis uī tempeſtatis effugerīt:in portumq; ſalui peruenerit: Itaq; fit inquit.Illi enim nūq; picti ſunt qui naufragia tecerunt in mariq; perierunt.

Dialectica cū.c.ante.t.abſq; aliq̄ aſpiratiōe atq;.l. latio ſcribi:dici pōt a nobis diſputatrix.Nam a διαλεγομαι deriuat:qd' ē diſputo unde ēt dialogus. dialegome uero a δια ꝓpoſitiōe: quæ dicit per & λεγομαι:quod eſt ſermocinor.quia ꝓ ſermocinationē diſputatio ipſa proſequitur.

διαλεγομαι

Dialogus cū.i.latio & unico.l.ſcribit:dici pōt a nobis diſputatio:unde a δια qd' & ꝓ & λογος ſermociatio:q̄ & ſermonē & rationē cōpræhēdit cū ꝓ ſermocinationē diſputatio cōficiatur. Sane differt oratio cū proprie accipitur a ſermōe qd' hic ſedatior remiſſior ꝑſior ac tenuior:qualis philoſophorū:oro uero in qua ornamēta affectuſq; īſunt popularibus accōmodata auribus. Itaq; oratores uocātur: ꝙ hoc genere utuntur; philoſophi uero magis ſermocinatores.

Mo

Dialyton pria cū.i.latino penultima cū.y.græco ultima cū.t.exili ſcribitur dici pōt latine diſſolutum nam diſcendit a uerbo διαλυω quod eſt diſſoluo. Et eſt figura cum ſine cōiunctionibus punctatim dictiones proferuntur.Vt ite:ferte citi ferrū: date uella:impellite remos.Similiter Iuſticia Prudētia Fortitudine me ſuperaſti.Et ē eadem figura cum illa:quā aſyntheton diximus.

διαλυω diſſoluo

Diana cū.i.latio & unico.n.ſcribit:dictio ē ab διος .i.Ioue deducta:quaſi Iouiniana.Vnde licet plures fuiſſe Dianas Cice.de na.deoꝝ referat: illa tamen nominatiſſima eſt:& cui oīa attribuuntur:quæ Iouis filia ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur:hæc ob uirginitatis amorē hominū fertur conſortium aufugiſſe:& ut a ſe libidinis pruritum abdicaret:uenādo icolebat ſyluas ac montiū ſaltus:Quare cum arcu & Pharetra illam iceſſiſſe ferunt:quam uirgines plures ſimili propoſito ſequæbantur:dicente Vir.libro æneī.i.

Qualis in eurotæ ripis:aut iuga cynthi.
Exercet diana choros:quam mille ſecutæ.
Hic atq; hic glomerantur horeades:illa pharetrā:
Fert humero:gradienſq; deas ſupereminet oēs.

Idē longo & inſigni uerſu Claudianus poeta cū de laudibus Stilichonis egeret explicauit: cuius primā Vir. produxit cum ait:Exercet Diana choros. Quā reliq; poetæ corripere cōſueuerūt. Ouī.li.iii. metamor.Nomine gargaphyæ ſuccinte ſacra Dianæ:& alio libro. Vidi ſine ueſte Dianam Iuuenal.

Διάστολη

iniii.ſaty. Me quoq; ad eluinam Cererē: ueſtrāq; Dianā: item i ſaty. Oibus in terris Pulchra gaudet Latona Diana hanc Actæonem in ceruū mutaſſe: ferunt poetæ: qa ipſam lauantem ſe nudā uiderat. Eandē Orionē occidiſſe ſcribit: quia uim ſibi ferre uoluit. Eidē in taurica regione ex humana hoſtia ſacra fiebāt: ut in dictiōe Ephigenia uidebius. Illa eadem tēplū habuit apud Epheſum ad miranda: & magna cū religione a ſageſtanis in Sicilia colebat: a cretēſibus ſimiliter quā Britomartē eorū lingua cognominatā dixit Solinus: quod uocabulū ut ait ſermōe noſtro uirginē dulcē ſonat ab eiſdē græce Dyctinna dicta fuit: ut in ea dictione mō ſtrabimus: hāc eādē refert Home. in Illi. iratam fuiſſe: qd' ſibi Thaleſia pro frugibus Oeneus rex Calydoniæ nō feciſſe: cū cæteri oēs dii ſacrificii ſuſcepiſſent honorē: & illa ſola ihonorata remanſiſſet: uel quia oblitus fuerat: uel quia illi nō putaret agē dū: quare terribilē ſetis ac dentibus imiſit aprū: q regionē Oenei totā uaſtaret: ut uidebimus in dictione Meleager: ſed cur Diana a parturientibus i uocaretur: uidimus in dictione deus.

Dianœa cū. i. latino i pria: & in penultima cum. œ. diphthōgo ſcribitur: dicitur a noſtris mens intellectus: unde ct ab oratore pro quadā figura ponit q̄ ſenſum magis q̄ uerba deſignat: dicēte Quiti. in. i. de iſtitutiōe oratoria figuras quæq; lexeos quoque dianœas uocantur.

Διάσυρμος

Διάσυρμος penultima cū. y. græco ſcribit: dici pōt diſtractio: nam a Διὰ σὺρω: quod eſt diſtraho deducit. Vnde & figura ponitur: quando una dictio ad duo diuerſa ſignificata diſtrahit. Vir. i bucoliſtrepere anſer olores. i. malus poeta inter bonos. Ob qd eam etiā tunc figurā eſſe dicūt quādo quis magna uerbis cōminuit: & minima extollit.

Διάδυρος diſtrahō

Διάστασις cū. i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribit: dici poteſt latine diſtantia. Nam ex Διὰ componitur quod nōnunq̄ ob & longe deſignat: & ſtaſis quod eſt deſtantia.

Διάστολη

Diaſtole cū. i. latio & .t. exili atq; unico. l. ſcribit dici pōt a nobis diſtictio uel dilatio. quod quidē fit cū una dictio uel ſententia ab alia diſtīguitur: uel cū breuis ſyllaba producitur: ut Vir. lib. ænei. primo Et uerſa puluis īſcribitur haſta. Idē libro ſecundo. Luctus ubiq; pauor & plurima mortis imago.

Δίκτυννα

Dictæarchus prima cū. i. latio: ſequens cū. æ. exili. & .æ. diphthōgo: ultima cū. ch. aſpirato ſcribit quaſi iuſtus iudex. Nā Δικαιος iuſtus dicitur: & archus princeps: eſt etiam uiri nomen proprium.

Dictamus & dictamū utrūq; comperit: & utrūq; cū. i. latino: &. ct. exilibus ſcribitur: herba eſt medicinalis: de qua Vir. li. xii. meminit: quū hæc uerba ab Venere in medelā uulneris in Aeneam illati deportatur: ait enim. Dictamum genetrix cratæa carpit ab ida Puberibus caulem foliis & flore comantem purpureo.

Dictynna pria cū. i. latino ſequens cū. ct. exilibus: & .y. græco: quin & cum duplicato. n. ſcribitur: dicta fuit a cretenſibus lingua græca Diana: quia cum uirgo quædā cretenſis quā Britonem Lactantius grāmaticus uocauit. Solinus Britomatrē uirgitatem ſuam Dianæ dicaſſet: & a Minoe tunc rege opprimi ad uirginitatē pdēdā cogeretur: ſemelq; uideretur aſtringi: cū nō alia illi fuga dari poſſet: i mare ſe p̄cipitem dedit: cuius cadauer cū retibus a piſcatoribus forte cōpertum eſſet: dictynna deinde ab ipſis retibus cognomīata fuit. Nā Δίκτυον græce: latine rete dicitur: ſed cum grādis peſtis ob id in Creta ſequæretur habito reſpōſo ut ædē Dianā ipſam cognomine uirginis dictynnam uocaueret: dicente Tibullo i elegia ad Priapum. Perq; ſuas ſpune ſinit Dictynna ſagittas. Quare & mons ubi ſita fuit ædes dictynnus mō conſimili dictus fuit. Quæ Sane ædes teſte Solino manus Dædali oſtē dit: & quā nemo nudus īgredi licite poterat.

Dictæus pria cū. i. letino: ſequēs cū. ct. & .æ. diphthōgo ſcribitur: cognomē eſt mōtis cuiuſdem in Creta: & a dicte nympha: quæ teſte Seruio ſuper tertio æneidos illic colebatur cognominatus Vir. lib. geor. Dictæo cæli regem pauere ſubantro.

Didyme prima cū. i. latino: & penultima cū. y. græco ſcribitur: inſula eſt una ex æolis in freto ſiculo.

Didymus prima cū. i. latino: ſequens cum. y. græco ſcribitur: dici poteſt a nobis gemellus. Eſtq; uiri nomen proprium.

Didymaon pria cū. i. latino: ſequens cō. y. græco ſcribitur: fuit armorum artifex eximius: de quo Vir. libro. v. ænei. meminit cum ait. Et clypeum efferri iuſſit Didymaonis artes.

Δίδραχμα

Didrachma cū. i. latino &. ch. aſpirato ſcribitur: dicitq; poteſt apud nos hiſdrachma: nā ex Δὶς apud nos eſt bis: & δραχμὴ componitur.

Δίος

Dies cū. i. latino ſcribit: & a Διὸς hoc eſt Ioue græca dictione deducitur. Nā eodem mō ut noſtri Iouem adiutorē: ita græci: Δαφόνιον & nos diē adiutorem accipimus: & inde Dieſpiter quaſi iuuans pater: qui lingua oſca teſte Seruio lucetius dicitur. Virg. li. nono ænei. Aliqui uero diem ꝓprie ſignificare deum contendunt: quod ſi ſic eſſet a Δεὸς: quod eſt timor: ut ſupra uidimus deduceret. Et teſte Priſciano in quinto tam maſculini q̄ fœminini generis in ſingulari numero inuenitur: ex quo diminutiuum fit diecula. Teren. in Andria. Eo impudens non ſatis eſt: q; tibi dieculam addo pro dilatione aliqua temporis. In plurali uero ſemp maſculinum inuenitur: & dicitur dies ferialium teſte Varrone a ferendis in ſepulcha epulis.

Dieſpiter cū. i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribitur: de quo uidimus in præcedenti dictiōe: quo ſane uocabulo cō aliī plures ſint uſi: tum Horatius i primo carminum: Nanq; dieſpiter igni coruſco nubila uidens: plærūq; per purum tonantes egit equos uolucremq; currum.

Digāma cū. i. latio & duplicato. m. ſcribitur: & ſignificat bis aut duplex gāma: quæ tertia eſt alphabeti græcorū littera. unde. f. noſtrum digāma uocabatur: quia figurā duplicis gammæ detinebat.

Dynaſtæ cū. y. græco &. t. exili ſcribitur. dici pōt latine potentes: quo uocabulo utitur nonnunquā Cicero & a Δηὸω quæ eſt potentia deducitur.

Δίνδυμα

Dindyma cū. i. latino ſeq̄nte. n. penultia cū. y. græco & ultima cum. m. littera ſcribitur: mons eſt Phrygiæ matri deū ſacer: declinaturque tantummodo in plurali. Vir. libro. ænei. ix. Ite per alta dindyma.

Δηὼ ἡ potēna

Diocrates cū.i.latīo:& abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribīt: fuit Alexandri magni architectus:de cuius forma corpore & īgenio Vitrubius ī proemio libri.ii. de architectura plura ſcribit:hic teſte eodē Vitrubio Alexandro in ægypto Alexandriā metatus ē: & in ſtaurationi tēpli epheſiæ Dianæ p̄fuit.idē teſte Pli. li.vii.na.hiſt.īperatori.Alexan.dixit. Ne qs ipſum alius q̄ Apelles pingeret q̄ pirgotelles ſculperet: q̄ Lyſippus ex ære duceret.q̄ artes pluribus īclarue/re exemplis.

Diocles cum.i.latino &.c.exili hoc eſt abſq; aſpira/tione ſcribīt:nomē eſt uiri propriū:qđ iterpræta ri ualet louis gloria:hoc ē Διοσ qđ ē Iouis.& κλε/οσ gloria:hic teſte Plutar.in uita Romuli Pepare/thius cognominat & laudat hiſtoricus.

Diocleus cū.i.latīo &.c.exili ſcribīt : habetq; accen/tum ī penultima:hoc eſt ſuper.e.& fuit Orſilochi filius:ut in ea dictiōe uidebimus:hic teſte Home. li.y.ilia.habitabat ī Phæra loco ſane iſigni : uir re/bus oībus ad uitā idoneis circūfluus:& genus du/cēs ab Alpheo fluuio:qđ li.xv.odyſſeæ idem poe/ta cōfirmauit Διοκλιοσ ποτιλαθυσηοσ ορςιλο/χοιο τοναλφειοσ τεκετ᾽ αλλα.Et interprætari ua let:Διοσκλεοσ:hoc eſt Iouis gloria.

Dion cū.i.latīo ſcribīt:fuit ſyracuſanus nobilis Hip patini filius:& utraq; Dionyſioq; tyrānide compli catus:Nāq; ſupior ille Diony. Ariſtomachē Dio/nis ſororē matrimonio habuit.Ex qua duos filios Hipparīū & Niſæū pcreauit.Totidēq; filias unam noīe Sophroſynē:alterā Aretē.Quaq; priorē teſte Aemilio p̄bo Dionyſio filio eidē cui regnū reliqt neptuni dedit.Alterā ipſi Dioni Hic p̄ter nobilē p̄ pinqtatē & generoſam maioq; famā multa alia ab natura bōa recepit:ut īgenīū docile come & ad op timas artes aptū:magnā corporis dignitatem: ma gnas ītē diuitias a patre relictas:q̄s ipſi tyrāni mu/neribus auxerat.Ideo a deō Platonē amauit: ut ſe eidē totū traderet.Nec minus eo Plato delectaret. Is deinde a Dionyſio filio Syracuſis electus. Corī/thū confugiens:fretus non tam ſuis copiis:q̄ odio tyranni maxīo aīo duabus onerariis nauibus qui quagīta annoq; īperium munitum quīgentis lon gis nauibus decē eqtum centūq; peditū militibus p̄ fectus:poſt diē tertiū q̄ Siciliā attigerit. Syracuſas ītroit:& demū fraude Callicratis cuiuſdā atheniē/ſis:q cū eo ex Pelopōneſo uenerat īterfectus eſt. Al/ter fuit Dion Pruſæus orator eximius:cui ob elo/quētiam Cryſoſtomo cognomen fuit.

Diogenes cū.i.latino ſcribīt:& dī q̄ſī Διοσ:hoc ē io uis genus:fuit teſte Diocle ſinopæus iceſii menſa/rii filius:quē fugiſſe aiūt:cū pater eius publice mē/ſam haberet.ac falſo pecuniā ſignaret Eubolides uero ī li.de Diogene dicit ipſum hoc feciſſe.ſ. mo/netæ falſam ſignationē. Alii putāt eum ſponte pa/triam reliquiſſe:Hic eueniens Athenas : ibi Anti/ſthenē cōpetit:a quo cū nō reciperet in diſciplinā: nam ſtatuerat neminē recipere:pſeuerantia illum uicit.pallium primus duplex habuit ſecundū ali/quos:& perā in qua cibos ferebat.Omniq; utebat ad oīa loco:& prandens:& dormiens : & loquens. Cum ſcripſiſſet cuidā ut ſibi cellam pararet:facien te id illo tardius:doliū pro domo hūit. Aeſtate in feruida arena ſe uolutabat.hyeme coopertas niue ſtatuas amplectebat:parans ſe his modis ad labo/rum tolerantiam. Idem quum uidiſſet puerum concaua manu bibētem abiecit uile:uas quod ha/bebat dicēs puer me uilitate ſuperauit. Idem cum alium uidiſſet puerum perfracto uaſe pane conca uo lenticulam ſuſcipientem.abiecit catinum.Dice batoīa eſſe deorum:& ſapientes deorum amicos: huius diſceptatiōes cum Ariſtippo deſcripſit Ho/ratius epiſtola decimaſeptima.Inerat illi teſte La/ertio ſuauiſſimus ſermo : acerque in deſcipiendis aliis.Nam ſcholam Euclidis dicebat eſſe bilē Pla/tonis:auditoq; conſumptionē: dionyſia certamīa magna miracula ſtultoq;:Oratores ēt urbe mini/ſtros grāmaticos admirari ſe dicebat. q cum Vly/xis mala reqrerent.ſua ignorarent. muſicos mor/debat:q; cum lyre chordas aptarent.animi incon/cinos motus haberēt:Mathematicos carpebat qđ ſolem:lunam:& ſydera intuerent:quæ uero erant ante pedes non curarent:oratorem itidem:q; ſtu/derēt iuſte dicere:nō āt facere.& alia cōplura: quæ longum eſſet referre:huic ad ſolem ſedenti:cū di/ceret Alexāder pete:qd uis:ait noli mihi umbram facere.Ea fama fuit referente Laertio Alexādrum dixiſſe ſe uelle eſſe Diogenem niſi eſſet Alexander Hic deīde cum in Aeginam nauigaret:a piratis cō præhēſus fuit:quoq; priceps fuit Cerpalus:& Cre tam deductus eſt:ut uenderet. Cum autem inter/rogaretur qd ſciret agere:dixit ſe ſcire uiris impe/rare. Atq; ad p̄conem inqt prædica quiſnam domi num ſibi uult emere.Sedere prohibitus: īquit nil refert:nam piſces quomodocūq; iaceant emūtur. Et cū uideret corithium quendam p̄clara effigie. & habitu ingenuo Xenidem noīe:inquit huic me uende:hic domino indiget:eum digito denotans. Quē Xenides audito & inſpecto uiro libentiſſime emit. Et eum Corinthum ſecū adducens:filiis ſu/is p̄ceptorem dedit:& omni p̄fecit domui:ille aūt Xenidi eum ſibi parere oportere:quāuis eſſet ſer/uus:quū & medico & gubernatori quāuis ſeruis ſæpius pareat.cuius clariſſima p̄cepta ita compro bauit Xenides:ut ſæpe diceret bonus dæmon do/mum meam intrauit. At ipſius Xenides filios te/ſte Eubolo in libro qui inſcribitur Dlogenis uen/ditio:poſt reliquas diſciplinas.docuit equitare ar/cus intendere:fundas rotare:atq; iaculari:in palæ/ſtra tum eos exercebat:gratia tantū roboris com/parādi & bonæ ualitudinis. Tenebant pueri multa ex poetis & aliis. Tum ex ipſo memoriter omnem illis Diogenes rationē doctrinæ : ut facile memo/ria tenerent breuiter collectam ī ſimulabat domi eos miniſtrare docebat:leui cōtentos cibo : ac uili pane & aqua:ad cutem illos tōdere faciebat.dedu/cebatq; incompoſitos:ad uenatiōes aliquādo exer cebat. Et quum teſte Cleomene in libro de peda/gogis neceſſarii illum redimere uoluiſſent: fatuos appellauit : dicens leones nutrimentum non eſſe ſeruos:ſed illos magis leonum:Senuit apud Xeni/dem:ut Eubolus rettulit:obiitq; annoq; nonagin ta & a filiis Xēide ſepultus fuit:quū multi alii eius corpus poſtulaſſent. Sed de illius morte uarie fue/runt ſententiæ:illa tamen magis approbat: quod

desiderio migrandi uita continendo spiritū aiam exhalarit: De illius sepulchro i dictiõe Cynicus uidimus. Illius ciues æreis eum statuis honorauere: ita subscribẽtes: Senescet tpe qdẽ hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria absolescet sæculis. Nam uitæ gloria mortales illustrati per te sunt: facilẽq; uiuẽdi gloriam ptulisti: ferunt quidam dialogos illũ fecisse nonnullos tragœdias septem: & alia pauca. At satyrus quidem affirmat nõ esse eas Diogenes. Fuerunt Diogenes quinq;. Prius apoloniates physicus loquens sapiens & Anaximenis auditor fuitq; tpibus Anaxagoræ. Secũdus sycionius: q pelo ponesiaca scripsit. Tertius hic. Quartus stoicus ex seleucia: q babylõius ob uicinitatẽ dictus fuit. Qui tus tarsensis q̃stionũ poeticaꝝ scriptor: sed de quo itellexit Iuuena. in saty. quæ icipit. Oibus in terris: quũ dixit Diogene hoium errores semp deflẽ cõ sueuisse: cum democritus contra soleret semp ridere id dubium facere põt: q; apud auctores græcos de cynico nusquã cõperi: & forte stoicus fuit.

Diomedes cum. i. latino scribit: fuit rex Aetoliæ: Tidei & Delphiles filius: a quo cũ apud Troiã uictus fuisset Aeneas: uocauit illũ apud Vir. li. ænei. i. fortissimũ danaum. Nã ut dicunt poetæ Aeneã peremisse: ni Venus mater se illius ictibus opposuisset q̃ ab illo uulnerata dr ut late rettulit Home. lib. v. ilia. quod apud Virgilium lib. xi. ænei. Diomedes ipse fassus est: cum ait.

Hæc adeo ex illo mihi iam speranda fuerunt.
Tempore: cũ ferro cælestia corpora demens.
Appetii: & ueneris uiolaui uulnere dextrã.
Vesq; cũ post captã Troiã ad propria rediret: cõperissetq; Aegialẽ uxorẽ hortatu Naupli pris Palãedis Cyllebero filio Sthenelihæsisse: uel uerecũdiã cõitus ut qdã ferũt: uel qa ab ea receptus nõ fuerit ut alii asserũt nauigio ductus secessit in Apuliam: ubi teste Festo cũ Dauno regni partẽ sortitus ẽ: dicente ẽt Ouid. li. fast. iiii. & genus œnidũ appule daune tuum. Nã Oeneus Tidei pater fuit. Tantẽ excedens. Italia Diomedes in insula propinqua: q̃ ab illo diomedea dicta fuit sepultus est. Alter fuit diomedes truculentus rex thracum: q equos suos aduenaꝝ carne i Tyrida oppido depascebat. Sed tandem ab Hercule mactatus iumẽtis suis in pabula datus est dicente hæc Seneca in Hercule furente.

Suisq; regẽ pabulũ armentis datũ. Ouid. uero li. xiiii. meta. dixit Herculẽ diomedẽ mactasse & equos. Vnde apud eum dicebat Hercules.

Quid q; thraces equos humano sanguine pigues.
Plænaq; corporibus laceris põsepia uidi.
Visaq; deiecit: dominũq; ipsosq; peremi.

Sãe id quoq; ultra reꝝ historiaꝝ aduertẽdũ ẽ oia noia græca in æs terminata q̃ genitiuũ p plœnam elocutionẽ: hoc est absq; syneresi in eos mittũt: cũ in illo fit syneresis: In us genitiuũ terminãt ut Diomedes huius diomedeos: & p syneresim huius diomedus: similiter huius Demosthenes: & per syneresim Demosthenus: faciunt datiuum deide in ei diuisas syllabas: & per sineresim in diphthõgo cõiunctas: ut diomedei: & p sineresim diomedæi cũ diphthongo: similiter demosthenei diuisis syllabis: & p sineresim demosthenæi cũ diphthõgo. Ac cusatiuũ plena elocutione in ea mittunt: ut diomedea demosthenea: q̃ duæ uocales p sineresim i unã. e. cõuerterũt. Nã apud græcos transferunt in. h. sine litterã nos: trãsferimus: ut demosthenea: & per sineresim apũ græcos Δυομοσθενη. Hos demosthene dicimus similiter: diomedea: nos per sinæresim diomede dicimus: qd Vir. teste Seruio obseruauit cũ ait libro. xi. Vidimus o ciues diomede argiuaq; castra. Nã si diomedem cũ terminatione in. n. dixisset: nec latinũ protulisset: nec græcum. nec uersus staret & cũ nũquã ecthlipsis p. n. Iam fiat Sinuero cũ. m. dicat diomedẽ. latinus accusatiuus ẽ: & stat uersus: quia fit ecthlipsis. ut multum ille & terris: Sed obstant teste Seruio antiqui textus: q diomede cum solo. e. habẽt: qd rectissime stare potest seruata declinatione græca: cuius Virgilius sæpissimæ obseruantissimus fuit.

Diomeda cũ. i. latino: & absq; aliq̃ diph. scribit: fuit teste Hõe. li. ix. ilia. Phorbãtis filia. quã lesbo Achilles dum esset in bello troiano aduxerat. hæc eodẽ teste post ablatam ab Agamẽnõe Briseida cum illo dormire consueuerat.

Dyomeropus cũ. y. græco & .o. ante. p. scribit: fuit teste Homero. li. ii. iliados. Adrasti pater & amphi.

Dione cũ. i. latino scribit: fuit teste Hesiodo i theogonia una ex nymphis filia Oceani & Thetyos: q̃ teste Seruio cum puella esset formosissima a Ioue dilecta & compressa fuit. illique Venerem peperit Idẽ Home. li. v. ilia. confirmare uidetur: cũ illo referente Vnus eam matrem semper appellet: atque itidem Illa Venerem filiam. Sed id confundentes poetæ pro Venere sæpe eam posuerũt dicẽte Ouid. lib. fastorum. v.

Hyppolite fœlix uelles coluisse dionem.
Cum consternatis diripereris equis.

Et a dione dionæus cũ. æ. diphthõgo deducitur. Vir. i buc. Ecce dionei processerit cæsaris astrum. & Vir. li. iii. ænei. Sacra dioneæ matri. i. Veneri.

Dionysius pria & ultia cũ. i. latino: antepenultima uero cũ. y. græco scribitur fuit Bacchi. pprium nomẽ: & cõpositũ ex dios & nysa urbe iter Arabiam & ægyptũ: q̃si iouis nysius. Nã ut ait Diodorus siculus li. histo. v. Barbari qdem huius sibi dei gẽus uẽdicauere: ut ægyptii: q illum Orisidẽ deũ suũ fuisse asserũt: quem & oẽm circuisse orbem: & docuisse plantare uites: & uini repertorẽ fuisse dicũt: atq; deinde a græcis dionysium uocitatum. Indi similiter apud senatum fuisse contendunt. Sed græci ex Semele filia Cadmi natũ dicunt. quæ cũ ex Ioue pregnãs esset: rogauit illũ ut secũ pro ut cũ iuno ne assueuerat coiret Iuppiter maiestate dei assumpta cũ tonitribus ac fulgere ad eã descendit illa uero pgnans: Cum neq; tonitrui neq; fulguris uĩ ferre posset filium aborsa igne expirauit: Infantem Iupiter Mercurio dedit ad antrum Nyse urbis ut dixit Homerus in hymnis quod inter Arabiam nilumq; est deferendum: a nymphisq; oĩ studio curaq; educandum: unde a Ioue nysaq; Dionysium dixerunt. Itaq; nutritum a nymphis aiunt: uini ui neæq; extitisse auctorẽ. Orbẽ quoq; ferme p ãbulã tẽ: multas regiones addidisse domesticas ac pterea maximis apud oẽs honoribus celebratũ. nã quo-

rũ regio uires ferre nõ posset potũ exordeo docuit se cõficere nõ multũ a sapore uini distãtẽ. Addunt & teste p̃fato Diodoro illũ peragrãdo orbẽ exercitũ secum duxisse non tantũ uiroꝝ sed ẽt mulieꝝ. Vnde & multis græcis urbibus triẽnio bacchides mulieres cõueniũt: apud q̃s de more uirgies thyrsum ferrunt in honorẽ dei bacchãtes: eiq; p̃ cœtus sacrificantes: postremo memoriã menadũ q̃ ferunt: illi deo astitisse hymnis & cãtu renouãt. Sustulit eodem auctore Diodoro & oẽs impios q̃ i orbe erãt: sed maxie Pentheũ atq; Lycurgũ. dr̃ ẽt prius boues ad iugũ iũxisse: quoꝝ opera uberiorẽ & nitidiorem frugẽ semia produxisse: q̃ ex re illũ cum cornibus poetæ fixerũt: ferũt & illum delitiis deditũ molli corpe ac p̃cæteris decoro: tradunt & musas uirgines cũ eo ꝓfectas doctas psalere: & bõis artibus eruditas. qbus deus ip̃e oblectabat: secutusq; est illum Silenus pedagogus illius ac nutritor: optimorũq; institutor studioꝝ. Plurimum Dionysio ad uirtutẽ & gloriã resq; bellicas profuit: armis bellicis. i. pugna utebat: & pardaloꝝ pellibus pacis tpe & diebus solẽnibus: uestes gerebat floridas delicatas atq; molles: & multa de illo Diodorus diuersis in libris ꝓsequtur. Sed hæc tãtũ tetigit: quæ a poetis nr̃is tangi nõ cõsueuerũt. Alius fuit Diõysius Siciliæ tirãnus: qui syracusanus cognominatus ẽ: cuius qdẽ origo ab historicis: quos legi subtacet. hic teste Cornelio nepote manu fortis & bello peritus fuit: & id qđ in tyrãno non facile reperitur minime libidinosus: nõ luxuriosus: nõ auarus: nullius rei: dẽiq; cupidus: nisi singularis ppetuiq; imperii: obeamq; rem crudelis. Cuius filius similiter Dionysius in tyrannide successit: uir oĩ turpitudine repletus. qui tandem teste Cic. lib. iii. quæstionum tusculanarum Syracusis pulsus: Corithi pueros docuit: sicq; imperio carere non potuit. de quo Oui. li. iiii. de ponto ait.

Ille syracusia modo formidatus in urbe,
Vix humili duram reppulit arte famem.

De quo Iustinus lib. xix. sui epitomatis tractauit.

Dipelus cũ. i. latino & unico. l. scribit: fuit Scyli frater: & ambo teste Pli. i creta ĩsula geniti medis imperantibus: hoc est prius q̃ Cyrus i Persas regnare inciperet Olympiade circiter. liii. eodẽ Pli. teste primi oĩum marmore sculpendo inclaruere.

Dipsas cũ. i. latio sequente. ps. scribit apud nos dicit sitis: & ponit a græcis & latinis pro serpẽte e genere aspidum. cuius morsu incredibilis ĩducit sitis. Vnde Lucanus lib. ix. In mediis sitiebant dipsades undis: de quo plura habentur in eodem libro.

Diphthongus prima cũ. i. latio: sequẽs. cũ. ph. &. th. aspiratis scribit: & est diphthongus duaꝝ uocaliũ ui suam seruantium in eadem syllaba complexio ut æs præs: & similes. Nam si iudex aut uolo dicimus: cũ nec. i. in prima 'nec. u. in secunda sonũ suum conseruet: diphthongũ non fecimus: & cõponit diphthõgus ex diis qđ nobis dr̃. & φθογγος qui uocalis est sonus. Sunt igit latinæ eloquentiæ diphthongi quattuor: qbus nostri auctores i scriptura nostra usi sunt. uidelicet. au. æ. eu. œ. ꝑter nõ nullas græcas. quas quinq; scripserunt: ut in ꝑceptis ostendius: ex barbaris uero acceperũt nõnulli poetizãtes ai: ut Cainaldus Raimundus Aimo. Item uo: ut Voldericus. ltẽ ui: ut Vilielmus Vido: qbus moderniores. g. ꝓponere cõsueuerunt: ac dicere Guiliel. Guido. sed his omissis solũ ad eas: quibus antiq poetæ linguæ nostræ patroni utunt: redeundũ duximus: Ex illis igit q̃ttuor hæ duæ. au. eu. nullã in scribendo ambiguitatẽ ĩgerũt: sed lr̃is suis ut proferunt: sic quoq; & scribũt. Sed id sane dubiũ nõnunq; efficit: qđ diphthongus in illis lr̃is aliquãdo esse uidet cũ diuisæ sint & seperatæ syllabæ: nec ulla mihi est diphthõgus: ad qđ utiq; discernẽdum hæc subiici regula ualet Vbicũq;. a. uel. e. in oĩbus ante us finalẽ reperiunt: fere ubiq;. a. & u. uel. e. &. u. ab inuicẽ sunt diuisæ: ut Nico. Archelaus: alueus: cæreus: excipiunt in latinis dictiõibus laus: fraus: heus: i qbus diphthõgus ẽ. In græcis uero dictiõibus nõnunq; mutatiõe illoꝝ i similibus dictionibus diphthongos in fine habemus: ut Orpheus. Vir. in buco. Orpheus in syluis: iter delphinas orion. Simili mõ Tydeus. Et hæc de. au. &. eu. diphthongis dicta sufficiant. Porro de. æ. &. œ. diligentius differendũ est. Nam cũ hæ diphthongi ꝓlatione discerni neq̃ant: scribunt. n. & nõ nisi sono ipsius. e. proferũtur. difficultatẽ nõ paruã quãdoq; cum in scriptura hoc ẽ quando scribi diphthõgus uel nõ scribi debeat: tum ẽt in ape igerunt: hoc est an lõgæ sint uel breues esse possint. Sed de scriptura primitus prosequentes de tpe in fine tractaturi huius differemus. Oĩs igit. æ. diphthõgus aut pr̃icipalis est dictiõis syllaba: ut æquor: aut finalis ut musæ: aut media ut coæuus: de Principali uero & media hoc est diphthongo signari habẽt: generalis regula dari non põt. At de finali quoq; regula dat. Oĩs genitiuus singularis noĩs in prima declinatiõe: datiuus singularis & noĩatiuus: ac uocatiuus pluralis. æ. diphthongo terminant. Quæ sane regula nunq̃ falit: & hæc de. æ. diphthongo at de. œ. hoc quoq; generaliter annotari põt. Nullã sane: dictionẽ. œ. diphthongo scriptura recta aut ꝓbatione terminari posse: sed supra i medio: aut pricipio dictiõis comperiri. De quibus diximus cũ generalis regula dari nõ possit latinas quasdam dictiones p alphabetum annotabimus: q̃ in initio uel medio suo ordine diphthõgant. Nã græcarum quoq; dictionum orthographiam in toto nostro uolumie explicabimus. Nec ex græcis hoc in loco nisi paucula illas tantũmodo contingemus: q̃ in frequentiori latinoꝝ usu habentur. Ae diphthongus ante. a. in latinis dictiõibus comperiri nõ põt. In græcis uero reperitur: ut æs: quod nomen est propriũ. fluuii: ut supra uidimus: similiter ante. b. &. e. eadem diphthongo nõ utimur. Nec ante. i. reperit. Nõ ẽt ante. h. i. k. &. p. nec ẽt ante. o. i latinis dictionibus illã habemus. In græcis uero utimur Aeolus: & ab eo descendentia. At ante alias litteras cõperiri ualet: ut per ordinem ostendimus.

Aedes cũ. æ. diphthongo scribitur: & ab edo uerbo: qđ sine diphthõgo ẽ teste Varrone & Seruio trahitur: eo q; in illa sacrificãtes edere cõsueuerit. Nam teste Seruio super secundum georgicorum quædam sunt nomina quæ in initio diphthongantur & a uerbo non diphthongato descendunt: ut ædes

Regula

Nõ regitam

φθογγος

& æſculus:q̄ cū æ diphthōgo ſcribunt: & ab edo uerbo cuius prima breuis eſt:& ſine diphthongo ſcribit:deſcendunt. Similer cælatū quod eſt abſcōditum cum æ diphthongo ſcribi dicit:& a celo celas ſine diphthongo aſſerit deriuari. Significat autem ædes i ſingulari templū:ut Cicero Philippicarum libro primo ex eo inquit die quo in ædē Telluris conuocari ſumus:in quo templo quantum in me fuit ieci fundamēta pacis. In quo templo dixit ideſt in qua æde Telluris:& fere ſemper cū adiectiōe proferē:ut in æde iouis, Mercurii:Mineruæ: in æde Concordiæ:Telluris, Honoris, Virtutis in æde ſacra. At i plurali ſecundum adiectionem: & priuatā domum ſignificat:& tēplū: ut ædes meas ædes Marcelli nō aliter quam pro domo mea: & domo Marcelli accipere poſſumus, etiā ſi egregias aut pulcras ædes:aut abſolutæ ædes nos dicimus domū tantūmō deſignare ſolemus: Vt Vir. libro georgicorum prīo:Mane ſalutatum totis uomet ædibus undā. Si uero addimus aliquid ad religionē ſpectās:ut ſi i plurali etiam dicius ſacras ædes: aut deorum ædes:aut nympharum ædes: templa plurā annotamus. Lucretius de ioue loq̄ns ſit ait: Ipſe ſuas ædes diſturbat:quod perinde eſt ac ſi dixiſſet, Iouis diuerſas ædes Horatius uero i tertio carminum:pulchre ſignificauit dicēs delicta maiorū imeritus lues Romanæ donec refeceris ædeſq̄ labētes deorum & fœda uirgo ſimulachra fumo. Quare dixit Paulus iuriſconſulto titulo de ruina incendio & naufragio ædium appellatione oēs ſpecies ædificii continentur. Sane edo uerbum a quo deductam ædem diximus:ſine diphthongo ſcribi notauimus:ſiue græcū illud ſit:& tūc idem quod comedo ſignificat:ſiue latinum eē dicatur:& tunc ex e p̄poſitione & do componitur: nec comedere ſed extra p̄bere deſignat. Vnde libros edere dicius cum illos publicamus.

Aeditiui Aeditiui ſimili mō ſcribit:& ad ædibus ſacris quas tuentur appellati ſunt:non a priuatis.

Aeditimus Aeditimus cū æ diphthongo ſcribit: & cū m ante s ſcribit uerbū quoq̄ latinū eſt teſte Gellio libro xii. noctium atticarum:& uidetur ea forma dictū qua finitimus & legitimus. Et is dicitur q ædibus præeſt, ſicut clauſtritimus a Protheſilao dictus eſt qui clauſtris ianuæ præeſt. Vnde in exemplaribus fideliſſimis. M. Tulii in Verrem ſcriptum ſe inueniſſe dixit Gellius æditimi:cuſtodeſq̄ mature ſentiūt:licet i uulgaribus libris æditui comperiri dicat. Et ide uerbum æſtitimor pōpōius i atelliana. Qui poſtquam tibi appareo atq̄ æditimor i templo tuo.

Aedituentes Aedituentes:Lucretius teſte Gellio libro. xii. in carmie ſuo pro æduitis appellat, qui illis curādis p̄poſiti erāt:q̄ a priuatis. Vnde Pomponius iuriſcōſultus de origine iuris i quit:. Aediles duo explebe cōſtitui ſunt q ædibus præeſſent:in q bus omnia ſcita ſunt plebs deferebat:& ab eo deriuata eodem mō ſcribuntur:ut ædilitas:ædilitius & ſimilia.

Aedifico & ædificium ſimili modo ſcribuntur.

Aeger cū æ diphthōgo ſcribit, & ab ago uerbo cata antiphraſim deduci perhibetur:eo quod egrorū fit actione uacare:uel potius ab eo quod acrius agit ex infirmitate. Quin & ab eo deſcēdētia ſimili modo ſcribunt:ut ægroto ægrotus ægritudo.

Aedepol cū æ diphthongo ſcribitur:& aduerbium eſt iurandi:quaſi per ædem Pollucis.

Aegi cum æ diphthongo ſcribit:& eſt p̄teritum ab ago formatum.

Aemulor cum æ diphthōgo ſcribit:& ab amo oriri ac ab eo primā uocalem diphthongi trahere perhibet:qd̄ ſane iure factū uidetur:quum p amare ponit:Sed cum p iuideo uel ſequor poni dicit:cata antiphraſim ab amo deriuatur.

Aeneus cū æ diphthongo i prima ſcribit:& ab ære trahitur:de quo in ſua dictione uidebitur.

Aenū diphthongū ſimiliter exigere poſſe uī: qa ab ære mō cōſimili deriuat:Sed diuiſis litteris ſemp a nr̄is poetis & tota p̄ferē:Hora. Sub nocte gelidā lignis calefactat æuū. Náq; uas eſt æreū i quo aqua calefieri ſeu bulire dī. Vir. li. georgi. ii. aut foliis undam tepidi diſpumant aheni. Quod Gel. per iterpoſitā aſpirationē uidelicet aheni a Virgilio emendatū fuiſſe refert:ut i ſequētibus uidebimus:cū de media aſpiratione uidebimus.

Aequus, i, iuſtus & planus cū æ diphthōgo ſcribit: & ut qdā perhibēt ab aq̄ ſimilitudine tractū fuit: eo q; elementū illud ſupra cætera æquā habere ſuperficiem uideatur. Vnde æqtas æq̄litas & æquo æqs uerbū:atq; ab eo cōpoſita cum diphthōgo ſcribūt ut æqueparo:æqualeo, & ſimilia. At equus qd̄ aial eſt abſq; dubio ſine diphthōgo prorſus ſcribunt.

Aequor cū æ. diph. ſcribit:& mō cōſimili ab q̄ originē ducit. Sed teſte Varrōe p̄pterea p æ diphthōgū notat:qd̄ æquam hēt ſupficiē. Vnde dicimus æquora campi:& æquora ponti.

Aequinoctium cum æ. diphthongo ſcribitur: quia ex æqualitate noctium dicitur.

Aero æras uerbum cum æ. diphthongo ſcribitur: & ab obliquis eius nois:quod eſt æs æris deſcēdit. Vnde etiam eſt aliud uerbum ſubæro ſubæras:qd̄ ſimili modo cum æ. dipthongo ſcribit:Perſius in ſatyra Vatibus hic mos eſt inquit. Næqua ſubæra to mendoſum tineat aurum.

Aerarium:cū æ diphthongū ſcribit:& æs æris repoſitoriū:hoc ē nūmoq; ſimulq; rerum p̄cioſaq; atq; opū:de quo late i dictiōe Rōa uidebius:& ide ærarii tribūi:q teſte Feſto a tribuēdo æri ſūt appellati.

Aeripies licet ab eo qd̄ eſt aer & pes cōponat, a Virgilio tamē illud, a, & illud, e, in diphthōgū coniunguntur:cū ait libro ænei. Fixerit æripidem ceruam: licet aut erymanthi.

Aes æris cum æ. diphthongo ſcribitur: quod. M. Varro abeſſe:alii ab auri ſimilitudine dictum putant. Nōnulli a græco αἰα:quod ē terra:Sed a quo uis horum oriatur:liquet quod ab eo primam uocalem diphthongi contraxit.

Aeſtas & æſtus:æſtiuuſq;:& uerbū æſtuo cū æ. diphſcribunt:& ab areo ueniūt:a quo primā diphthōgi uocalē aſſumunt. Accipit tamen aliquādo æſtas pro uere:ut Virgil. li. georg. iii. Incipiēs tabulis edico i mollibus herbas carpere oues:dū mox frōdoſa reducit æſtas. Sane æſtus:qa cōmotionem quādam iducit factum fuit:ut etiam commotionem quandam aquarum deſignaret.

Aeſculus cū.æ.diphthongo ſcribit:arbor eſt glādi fera cuius fructu cū ī priæua ætate hoies ueſcerēt ab eo qđ eſt comedo.licet ſine diph.primam hēat & breuē deducit:ut ſupra uidīus in dictiōe ædes.

Aetas æternus & æternitas cum.æ.dipthongo ſcribunt:& oriri ab æuum Apuleius grāmaticus attestat & per ſincopam dr ætas quaſi æuitas.

Aeuum cū.æ.ſcribi in dictionibus græcis oſtendimus.Atq; teſte Apuleio ab αἰών latini traxerūt.u. quoq; interiectantes hiatus cauſa.

Amœnus cū.œ.diphthongo in penultima ſcribit: & teſte feſto ab amādo deducit.Vnde amœna ĩqt loca ſunt q̄ ad ſe amanda alliciant.Serui.uero ab a quod eſt ſine:& mœnio qđ eſt munio & fructum capio:q locus eſt iucūdus:& ſine fructus captoue.

Arcæra cū.æ.dipthō. ſcribitur & ab arca deduci uidet.Nā lex erat.xii.tabulaꝝ ī hæc uerba.Si in ius uocat:ſi morbus euitaſue uitiū extitit q ī ius uocabit iumētū dato:ſi uolet at cærā ſternito.& ſubdit Gel.li.xx.noctiū atticaꝝ.Iumētū quoq; nō id ſolū ſignificat qđ nunc dr:ſed uectabulū ēt qđ adiūctis pecoribus trahebatur ueteres nr̄i iumētū a iūgendo dixerūt:arcæra āt uocabatur ploſtꝝ tectū undique & mūitū:q̄ſi arca q̄dā magna ueſtimētis ī ſtrata q̄ nimis ægri aut ſenes portari cubātes ſolebāt.

Bælua cū.æ.diph.ſcribit & ut qdā ferūt a uaſtitate: alii a ualētia:alii a balatu deriuatū exiſtimāt:itaq; a quocūq; ſita pricipali primam uocalem traxit.

Blæſus cū.æ.diph.ſcribitur:& a blactero natū ferūt de quo ſupra in dictione blacterare diximus.

Cæcus cū.æ.diphthongo in pria ſcribitur:dr q̄ſi ceptus oculis:uel ut aliii uolunt quaſi carēs luce:atq; ideo p.æ.diphthongum notatur.

Cædo pro ĩcido qđ in p̄terito facit cecidi p.æ.diph. ī p̄ſenti ſcribitur ut a cedo alio uerbo differat qđ ē locū do.& in p̄terito facit ceſſi:& licet teſte Priſci. li.i.diphthongus ī p̄ſenti uerbo poſita nunq̄ ī præterito cōmutetur:ut hæreo hæſi.auſi audiui: mœnio mœni:excipitur cædo qđ ī p̄terito abſq; diphthōgo facit:cæcidi:& ipſam.e.corripit abſq; penultimā p̄ducit:ut ī ſequentibus uidebimus:Sane cedo qđ pōitur pro dic qđ abſq; diphth. ſcribitur & primā hēt breuē.Iuue.i ſaty.Credo pudicitiā:poſtmior ē credas aliā:cædo ſi breui parui Sortita ē lateris ſpaciū breuiorq; uī uirgine pigmæa.

Cælo p̄ ſculpo qdā latinū eē uolūt:& cum.æ.diph. ſcribi ut differat a cælo qđ ē abſcōdo.& ſine diph. ſcribit alii uero a græco qđ eſt κοίλου:& ſignificat concauū deriuari uolunt:qa.ſ. id neceſſario in ſculptura exigit & ob id qđ cū diph.ſcribi uolunt ut ſupra uidimus in dictione cælum cum.æ.diph.

Cælū ſimiliter cū.æ.diphthongo plures ſcribūt.& dictū aiūt eo q̄ ſit cælatū.i.ſyderibus ſculptū Varro āt de lingua latīa ſcribit cælū dictum a cauo qđ ſi a græco quod eſt κοίλου ītelligere uolunt:cum .œ.diph.ſcribi debet.Si uero a latino uerbo cū.æ. diphthongo ſcribendum eſt.

Cælſus cū.æ.diphthongo ſcribit:& a cælo dictum aſſerunt.i.altus & ſublimis.

Cælebs cū.æ.diphthongo ſcribit & is ē teſte Priſciano q celeſtem uitam ducit:ubi.b.pro.u.cōſonante in ultima apponi dicit:qa.ut cōſonās ante aliā conſonāte locari nō p̄t.Simili mō Feſtus cælibem inquit dictū exiſtimāt qđ cælo dignā uitā agat:ī quo ſane hi nō ſignificationē exp̄ſſiſſe uident:ſed etymologiā eo mō quo apud Quītilianū li.i.de inſtitutione oratoria ĩgenioſe inqt uiſus ē Caninius cælibes dicere ueluti cælites qđ onere grauiſſimo uacāt:idq; græco argumento inuit Hesiodus.m. eādem cām dici affirmat.Nec cedit modeſtus iuentione. Nā qa cælo Saturnus genitalia abſciderit hoc noīe appellatos q uxor̄ careāt ait.Itaq; ut ex auctoribus cōcœpimus cæleps tamen q caruit ſemp uxore:q̄ q nūc caret.Vnde cælibatus Plautus ī caſſina:Sed uiꝝ nūc te cælebē magis libertū an maritū ſeruū ætate degere.Idē ī mercatore:Si quē inqt ſcribius ſeu maritū ſeu hercle adeo celibē ſcortarier.Hora. epiſtola.i.Nil ait eē prius melius nil cælibe uita ſi non eſt iurat bene ſolis eſſe maritis.Sue.in.Galbæ uita.Veꝝ amiſſa uxore Lepida duobuſq; ex ea liberis māſit ī cælibatu:neq; ſollicitari ulla cōditiōe amplius potuit:ne Agrippinæ qdē uiduitate morte Domitii:q̄ maritū quoq; adhuc necdū cælibem Galbā abeo oībus ſollicitauerit modis.Itē in Claudii uita:Cōfirmauitq; pro cōciōe apud p̄torianos quoniā ſibi matrimonia male cederēt:pmanſuꝝ ſe in cælibatu:ex qbus oībus & q̄ plurimis exēplis cōſtat cælibē & maritū relatiua eē ut apud Quītilianū nam clarus an obſcurus magiſtratus an priuatus.ciuis an peregrinis:liber ſeruus:maritus an celebs:parens liberoꝝ an orbus ſit.

Cæpe cū.æ.diphthongo ſcribit:& a capitis magnitudine ductum dr.Vnde primā uocalē diphthongi teſte Apuleio aſſumpſit.

Cæpi p̄teritum eius uerbi qđ eſt capio cū.æ.diphthongo ſcribit:quin & alia ab eodē p̄terito deſcēdentia uel cōpoſita:ut cæptus:incæptus:dicæptus p̄ceptor:& ſimilia:q̄ a præſenti eius uerbi primam diphthongi aſſumunt.At cœpi con.œ.diphthongo a cæpio uerbo format:qđ apud antiquos erat in uſu:& incipio deſignat.

Cæra cū.æ.diphthōho a nr̄is ſcribi cōſueuit:q̄q̄ græcum ſit:& ſecundū græcā ortographiā abſq; diphthongo ſcribi debeat:ut ſupra in dictiōe æthica late uidimus.Alii uero latinum putāt:& a careo deduci uolunt:eo q̄ melli careat pfuſione: & ob hoc cum diphthongo ſcriptari aſſerunt.

Cæſares cū.æ.dip.ſcribit:& a creba cæſiōe deducit.

Cæſar cum.æ.diphthongo ſcribitur.& a cædo uerbo deducit.hoc ē a cæſa matris aluoā.N teſte Plinio.li.vii.na.hiſto. Qui primus in ea familia ſic dictus ē exceſo utero ſic tractus fuit.Itaq; cæſus cæſura cæſaria.cæſarius cæſones:& ſimilia cū.æ.diph. ſcribunt.Sane teſte eodē Pli.& ī eodē li.ai uigore p̄ſtātiſſimus.C.cæſar dictator fuit. Et ut pgit nec uirtutē cōſtantiāq; nunc cōmemoro:nec ſublimitatem oīum capacem:q̄ cælo cōtinent:ſed proprium uigorem:celeritatemq; quodā igne uolucrē: ſcribere & legere ſimul dictare:& audire ſolitū accepimus:Epiſtolas uero tātaꝝ reꝝ q̄rernas libra/riis dictare:aut ſi nihil aliud agere ſeptēas dictare. Idem ſignis collatis quinquagies dimicauit.Nam p̄ter ciuiles uictorias undecies cētum & nonagīta milia hoīum occiſa prælīis & ab eo non equidē

κοίλου

in gloria posuerim tanta ẽt cocta humani generis iniura quod ita esse cõfessus ipse est bellorum ciuilium stragam non prodendo.

Cæter cætera cæterꝝ.cum.æ.diphthongo scribi cõsueuerunt.& ab alter altera alterꝝ deduci quidam putant alii uero sine diphthongo scribi uolunt: & græco trahi asserũt:quod ẽ ετερος ετερα ετερον in qbus cum apud antiquos græcos aspirato i uersu scriberet:q̃ similitudinem nostri continet putauerũt qdam.c.nostrꝝ eẽ & cæter cærera cæterꝝ traduxerunt ut uel alii dicũt secũdũ lr̃aturá græcá i masculino cæterus quod in usu non est.

Cæmeus cum.æ.diph.a multis scribit: & claritatem entis dictum perhibent ab aliis uero quasi cælimens interprætatur.

Cœnum cum.œ.diphtõgo ex deriuatiõe Prisciani scribit: qa a uerbo κοινω:qđ ẽ iquino trahitur:ut supra uidimus cum de syllabis in.b.tractaremus.

Cœpi uerbũ defectiuũ:uel ut alii dicũt p̃teritũ huius uerbi cœpio:qđ iã nõ nisi i p̃terito ẽ i usu & prosicipio & icœpi capit:cũ.œ.diph.scribit Sane futurũ tp̃s teste Festo ptulit Cato cũ inqt: Cœpiã seditiosa uerba loq.Et pgit Festus iuenitur quoq; apd maiores & infinitiui modi cœpere.

Fœcundus cũ.œ.diph.scribẽdũ dicũt:& a facio originẽ duci uolunt:eo q; faciat fructũ:Alii tunc tantum diphthongum scribendã asserunt:cũ de sensibilibus dr̃.Cũ uero ad insensibilia fert differentiæ causa carere diphthongo.

Fex cũ.æ.diphthongo auctore Prisciano scribit:qđ ideo fit teste Apuleio grammatico ut in datiuo dissideat a præterito uerbi facio:quod sine diphthongo scribitur feci.

Frægi præteritum deductũ a frango:cum.æ.diphthongo scribitur.

Frætus p̃ sustẽtatus cũ.æ.diph.scribi dixit Apu.ut in obliqs differat a freto:qđ mare designat.

Frænũ cũ.æ.dihhthõgo scribit:& a frãgẽdo equorũ aut alioꝝ aĩalium ora deducitur.

Fræsus cũ.æ.diph.sequẽte unico.s.scribit a frangendo similiter dictum uolunt quasi fractus sit:unde faba fresa.i.fracta.

Fœlix cũ.œ.diphthongo scribit:& ut qdam putant a fœnus deducit.cõuersione.n.in.l.q̃si beatus:hoc est diues & fœnere plenus:q fœnix est esse dicatur. Vt uero in antiqs iscriptionibus prospexius semper sine diphthongo scribitur.

Fœdo eũ.œ.diph.scribit:& ut qdã putãt ex foras & edo:qđ est manifesto cõpositũ:& in diphthõgũ redactũ fuit eo q; oĩa fœda siue aĩ siue corporis foras edant unde apte Vir.ĩ.vii.ænei.impulerat ferro argolicas fœdare latebras:q̃is Serui. lacerare exponat.ego foras dare.i.aperire i terprætare & manifestare.Rursus & fœdũ Serui.ipse aliquãdo crudele dixit apud Virgiliũ & Salustiũ significare:nõ turpe:Sanguine fœdantẽ quos ipse sacrauerat ignes: & Salustius fœdi oculi:qđ ego ex secũdaria quadã significatione posse fieri.ut i multis aliis nõ cõtenderim.ea.n.q̃.crudelia & nefaria sunt ipsa crudelitate fœda & maculosa dici possũt:ut miro epirhetho in.iiii.carminum exp̃sit Horatius mos & lex maculosum edomuit nefas:ubi Acron exponit:qa ex nefariis rebus maculæ nascũt.i.fœdationes:

Fœdus cũ.œ.diphthongo ẽt in alio significato a superiori scribit.sed quia lõgã primã habet:& a uerbo ferio qđ hẽt primam breuẽ deducitur:scripserunt auctores nostri fœdus cũ.œ.diphthõ. Idq; ex primo fœdere factũ est.quo teste Liuio li.i.ab urbe.Venustior fœderis memoria nõ est.Nam tũcq; porcum cum hoc carmine:ut idem rettulit ferierunt:Iuppiter audi sine dolo malo utiq; ea hic hodie rectissima itellecta sunt illis:legibus si prior populus romanus defecerit publico cõsilio dolo malo tu illo de luppiter populũ romanũ sic ferito. ut ego hunc porcum hic hodie feriam tantomagis ferito:quantomagis potest pollesq;.Id ubi dixit porcum saxo fœlice pcussit.Vnde Virgi.in.viii.ænei. Stabãt & cæsa firmabant fœdera porca. Et magis cũ diphthongo.œ.q̃.æ.scribi placuit:ne a fabio deductum putaretur.

Fœmina cũ.œ.diphthõgo ab antiqs nr̃is sp̃ scriptũ cõperi:deducitarq; a uerbo fœto fœtas.i.pario paris uel genero generas:qđ similiter cũ.œ. diphthõgo.ut ĩfra uidebimus:scribit Reperit ẽt in plurali fœmina generis neutri:cuius noiatiuus singularis fœmen in usu nõ est:& significat partẽ illã iferiorẽ coxæ meliorẽq;:q̃ retro habet cũ anteriorem femora absq; diphthongo dicant Liu.li.xxii. Quosdam inqt & iacẽtes uiuos succisos fœminibus poplitibus iuenerunt a quo cõficit nomẽ fœminalia .i.femoralia.Nã utrũq; pro bracchis scriptũ: cõpi. At coxa ps supra femora dr̃ uertebrũq; ipsum: qđ quotiẽs uiciatũ ẽ:aut os illud qđ i uertebro uoluitur fractum:coxa uiciata fractaue dr̃.

Fœnus cũ.œ.diphthõgo scribit:& a fundo qđ cum .o.fundo apud antiquos dicebat nomẽ assumpsisse phibent.Nã ꝓprie puentus ẽ ex naturali terræ fructu.Postea uero ad usurã translatũ:q̃si pecunia p se fructũ ꝓducat:sicut terra:ut Luca. hinc usura uorax auidũq; in tpe fœnus.At Marcus Varro teste Gel.li.xvi.Noctiũ atticaꝝ a fœtu ductum putauit:& q̃si a fœtura q̃dã pecuniæ pturiẽtis atq; increscẽtis:Et ide fœnerator atq; fœnero uerbũ:q̃ eodẽ mõ scribunt & sub eisdẽ significatiõibus Hora.in epodo:Hecubi locutus fœnerator.Alfius oẽm redegit idibus pecuniã.Quærit calẽdis ponere. & dicimus fœnero tibi:sicut mutuo tibi unde q fœnerat:pecuniã dat ad usuram cui uero fœnerat: pecuniam ad usuram accipit:sicut qui mutatur : pecunia mutuo accipit.

Fœnũ cũ.œ.diph.scribit:a fœnus deducit : cum nil aliud sine aliq̃ cura tantũ fœnus præbeat.

Fœtus cũ.œ.diphthõgo scribit:dr̃ id uiuum quod ex mulieribus uel pecoribus nascit & a foueo uerbo descendit.Inde etiam fœtura.i.genitura : q̃ pro toto aĩalium prouentu poni consueuit Virgilius i buccolicis. Si fœtura grægem suppleuerit aureus esto.Vnde fœto fœtas uerbum pro eo quod est gigno & pario deductum est. Et inde fœta uocatur tam quæ prægnans est quæ peperit.Virgil. in Tityro:Non insueta graues tentabunt pabula fœtas. Idem in.viii.æneidos.Fecerat & uiridi fœtam mauortis i antro procubuisse lupã. Iuuenalis in satyra:plurima sunt fuscine.patrem ipsum turbamq;

caſæ:qua fœta iacebat uxor: & infantes ludebant quatruor unus Vernula tres domini.

Gæſa p.æ.diph.& unicũ.ſ.ſcribit:genus eſt iaculi.

Græcus cũ.æ.diph.& oĩa ab eo deſcẽdẽtia ſcribũt. De q̃ dictione cũ ſuis deriuatis:qa græca ẽ:iſequẽtibus late uidebimus.

Hæc cũ.æ.diphthongo a nr̃is ſcribit: & ut qdam exiſtimãt a græco huiuſmodi dictio ortũ habuit. Nã ubi nos hac dictione utimur.illi.h.aſpiratum ſcribunt.q̃re per adiectionẽ.c.& conuerſionẽ ipſius.h.græce litteræ:quæ apud illos ſemp producit in.e.noſtrum quod ut cognoſcat ſemp productũ diphthongũ appoſuere:ut in nõnullis aliis dictionibus quãdoq; fieri diximus. Alii uero non ab.h. græco:ſed ab hic maſculino formari exiſtimant p cõuerſionẽ.ſ.i.breuis in.e.breuem. Vnde nec diphthongari illam uolunt:cui ſnĩæ Priſcianus aſſentiri ur:dicẽs abſq; oĩ exceptione pronoĩa.c.deſinentia breuiari. Quod uero apud auctores interdum reperiunt̃ pducta:hanc aſſerit eſſe cãm q; cum geminato.c.ſcribebant̃. Sed qa neſcio quo pacto id fieri potuiſſet:ideo non placet:cum ſemp hæc longa inueniatur.

Hæ noĩatiuus pluralis cum.æ.diph.ſcribit̃ & a græco tranſfert̃ ap̃ quos.ai.cũ aſpiratione & diphthõgo ſimiliter ſcribit̃:quã nos in.æ.noſtrã ſemp conuertere conſueuimus:ut ſupra oſtendimus.

Hædus teſte Varrone de origine linguæ latinæ quibuſdã placuit p.æ.diph.ſcribi ut a uerbo edo in q buſdã ſuis caſibus diſcreparet. Aliis uero uiſum eẽ ait:ut aſpirationis nota hanc differentiã faceret. & ob id maxime q; ſabini a qbus romani hoc nomẽ habuerũt fedus abſq; diphthongo dicebant:Certũq; eſſe ait romanos ipſum.f.ſabinoq; ĩ aſpirationem ſolitos fuiſſe conuertere. Nã ubi ſabini fircus romani hircus:ubi illi ue fere romani uehere ꝓtulere.de quo late ſupra uidimus cũ de aſpiratiõe & .h.littera atq; u.tractauimus. Varroni uero ad uberiorem differentiã magis placet p aſpiratiõis notã & p.æ.diphthongum hædum annotare.

Hæreo cũ aſpiratiõe prĩcipii &.æ.diphthõgo ĩ prĩa ſcribit̃:& propterea aſpirari placuit & diphthõgari quoniã in ſecũda pſona ſingulari p̃ſentis ĩpat: ui modi uidelicet hære neq; ſola diphthõgus neq; ſola aſpiratio ſufficere poterat ad differentiã.tũ pp ablatiuũ eius noĩs æs æris quod facit ab hoc ære cum diphthongo & ſine aſpiratione tum propter uocatiuum alterius nominis herus heri qđ facit ohere cũ aſpiratiõe.ſ.abſq; diphthõgo. Significat.n. hærere nõnunq̃ dubitare & hæſitare. Iuuenalis in ſaty. Credo pudicitiã. Dic Quintiliane colorẽ hæremus.i.dubitamus.

Hæres cũ.æ.diph.ſcribit̃ & ab hæreo ut oẽs phibẽt deriuaſ eo q; alteri bona hærere dicantur.

Hæſito cũ.æ.diph.ſcribit̃:& ab hæreo deſcendit.

Læti cũ.æ.diph.ſcribit̃:& eſt p̃teritũ deductũ iacio: unde primã diphthongi accepit.

Lætus cũ.æ.diphthongo ſcribit̃:& dr̃ teſte Varrõe a latitudine mẽtis:quã.ſ.ex ſuo aſpectu efficit. Nã pprie aĩata dicunt̃ læta:quãdo ſenſibus dilatant̃. Sed qa ſic natura cõparatũ eſt: ut q̃ bona corporis habitudine ſunt alacriora: q̃ uero debili triſtiora ſint:factũ eſt ut lætas uocemus oues lætos græges & leta armẽta:q̃ pinguedine & meliori corpis habitudine conſpiciuntur. Hoĩes uero qa rõnales ex meliori mẽtis habitudine ex q̃ aliog; ſenſuum dilatatio cõſequtur:lætos dicimus:& nõ meliori corporis diſpoſitiõe. Inaĩata uero æta dicimus q̃ aſpectu hoĩes ipſos lætificant:unde lætas ſegetes: Lætas uites: lætas arbores:& læta oliueta ſæpiſſime poetæ dicunt:qa ex eog; aſpectu nos lætos faciunt uel q; ipſa læta uident̃:& eſt metaphora rei aĩatæ ad inanimatã:qua frequenter utuntur poetæ.

Lætamen cũ.æ.dipthongo ſcribit̃ & a lætus deſcẽdit:qa facit lætas ſegetes:nõnulli dicunt uulgo ſic quoq; dici:ſed latine limus.

Lædo cũ.æ.diph.ſcribit̃:q̃ teſte Priſcia.ĩ.viii.ẽt in p̃terito cõſeruat:& ut puto ĩ ſupino & deſcẽdẽtibus

Mæreo cũ.æ.diph.ſcribit̃:& primã diphthõgi uocalem a marceo unde deducit̃ aſſumere dixit Apuleius. Nã teſte Varrone: mæreo dr̃ eo q; corpus ẽt marceſcere facit. Alii uero diphthõgari dixerũt ut a mereo uerbo differat:qđ facit p̃teritũ merui. Virgilius. Aqdem merui neq; dep̃cor:& a mercede deſcendit.unde & dignũ eſſe diſignat:ut Iuuena. ponẽ crucẽ ſeruo:meruit quo crimine ſeruus ſuppliciũ. Significat ẽt idem quod milito Lucanus: Aere merent paruo. Et ſic dicius Sertoriũ diu meruiſſe:& Statius in.iiii.thebai. Nõ hi tibi ſolũ amphiare merẽt cuius paſſiuũ apud antiquos erat mæreor ſimiliter abſq; diphthõgo:qđ ſane a poſteris infrequentiori uſu deponẽs habet̃ ſane a mæreo qđ cum diphthõgo ſcribit̃:& facit in p̃terito mæſtus ſum uel fui: ſit impſonale mæret cũ ſignificato .ſ.ſui uerbi.a mereo uero ſine diphthongo fit ſimiliter aliud impſonale meret qđ teſte Seruio ſup quartum ænei.ſimili modo militiam ſignificat.

Mæror cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃:& a mæreo uerbo deducitur ſignificatq; triſticiam.

Mœnia cũ.œ.diphthongo ſcribit̃:& dicuntur quaſi munia cuius orthographiæ cãm dixit Seruius.x. ænei.quia ubi nos.u.habemus græci.ou:diphthõgum habent quare putauerunt antiqui nos etiam pro eodem ĩra.u.diphthongum aliquam poſſe apponere: Et licet non eadem poſuerint:hanc tamen quæ eſt.œ.ponere cogitauerunt inde mœnia pro munia dixerunt:pœnio pro punio quod uerbum ait Seruius a pœna uenit: hinc & pœnica regna uides eſt.œ.ſcribẽdũ.dixit Similiter mœrus diphthongo apud antiquos fuiſſe dicit quod apud noſtros murus dicitur. Idq; Virgilium in.x.æneidos obſeruaſſe uoluit cum ait. Quin intra portas atq; ipſis prælia miſcet Aggeribus mœrorum: uidelicet cum.œ.diphthõgo antiquorum more pro eo quod dicimus murorum. Sane mœnia ipſa & pro muris accipi ſolẽt:& pro ædificiis ipſius urbis. Nã murus quidem urbis eſt lapideus ambitus:q; græce ĩ neutro τοτειχοσ dicitur:nec urbis ſolum ſed munitiõum caſtrorumq; & ſimilium. At uero domorum paries magis dicitur:qui græce in maſculino οτοιχοσ nuncupatur.

Næ pro utroq; & certe cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃ ſed quia græca dictio eſt & ſpecialem exigit difficultatem: de ea plene iter græcas dictiões tractabimus.

Nænia cũ æ diphthõgo ſcribit: & a nanus ut q̃dã putãt deducit. Nanos n ueteros paruos dicebant. Vnde nænia friuola & inania aliq̃ dicunt qualia ſ parui actitare ſolẽt q̃dã ãt nænia ab inani per demptionẽ primæ uocalis aſſerunt deriuatũ. Quinti uero in ſeptimo de inſtitutione oratoria. Tertius inquit eſt diuerſus trãſlatiõis modus: cũ res cõis pluribus in uno aliquo hẽt nomen eximiũ: ut carmen funebre propriore nænia: de hoc in dictione epiodium clare uidebimus.

Obſcœnũ ut ſupra uidimus cũ de ſyllabis deſinẽtibus in .b. tractauimus cũ œ diph ſcribit. Idq; ſentit Priſcia. q̃d cõpoſitũ dixit ex obs & cœnum. Varro ãt li. vi. de lingua latina cũ æ diph ſcribendũ dixit: & ex ob & ſcæna componi uoluit: quaſi obſcænã talia q̃ obſcæna dicunt perpetrent.

Pægi cũ æ diphthõgo ſcribit: pteritum eſt Quintiliano teſte ĩ prĩo a pago antiquiſſimo uerbo deductum: unde ipſum a diphthongi aſſumpſit.

Plæbs cũ æ diphthongo ſcribit: ſic n in antiquiſſimis inſcriptionibus cõperi: & id iure fieri ab aliquibus probat: ga a plaſion quod pluralitatem ſignificat deducit: ac ob id primã diphthõgi litterã ab illo aſſumere uolũt: q̃ tamen dictio non niſi in compoſitiõe apud græcos eſt in uſu: ut polyplaſion diplaſion & ſimilia. Nec ſolum declinat plæbs plæbis: ſed etiam teſte Priſciano in libello de noie plæbes plebei quintæ declinationis.

Plærus cũ æ diphthõgo ſcribi dixit Apuleius: & a πληροσ p cõuerſionẽ e productæ in æ diph deductum dixit. Nec tamen eſt in uſu.

Præ cũ æ diphthõgo ſcribit. & a πρσι græco traduci nõnulli affirmãt. Vnde oĩa q̃ ab p̃poſitione deriuant uel cõponunt cũ æ diphthongo ſcribuntur. Deriuãtur q̃dẽ ut p̃ter cõponit uero ut p̃ſens: p̃latus: p̃fectus: p̃ſum: & ſimilia: & ſimiliter oĩa q̃ p̃lõga in principio ſcribunt: ſi diligenter inueſtigetur a p̃ cum æ diphthongo ducunt. excipiũtur p̃cor: p̃ces: & p̃cium q̃ & ſi cum p̃ p̃poſitione p̃poſite uideant: abſq; cõpoſitione tamen ſunt & abſq; diphthongo: qn & primam breuẽ habent Virg. lib. iii. ænei. Horat pater ire mari ueniamq; p̃cari. Idem in eodẽ li. Sed uotis p̃cibuſq; iubent expoſcere pacem. Sane p̃poſitio p̃ cum uerbo iuncta nõnũq̃ eãdem pene ſignificationẽ cũ ſuo ſimplici detiet: ut p̃cludo: p̃cido: p̃motior: p̃cingo idẽ ſunt q̃d cludo cædo ſiue incido: morior: cingo.

Præbeo q̃d ſignificat trado: ex p̃ & habeo compoſitum eſt. Nã his qui aliq̃d præbet: id p̃habere ratione dr. Niſi n id quoquo modo p̃haberet: alteri p̃bere nequiret.

Præcox cũ æ diphthõgo ſcribit. fructus dr ſæpiſſime p̃ter morem cæterorũ coctus: ſiue ante cæteros unde ficus & uuæ p̃coces dicunt. Quidã uero nõ p̃cox: ſed p̃coquus p̃coq̃ p̃coquũ declinant. ut Martia. Vilia maternis fueramus p̃coqua ramis: Nunc in adoptiuis perſica cara ſumus.

Præco cũ æ diphthongo ſcribit. & quaſi p̃cino ĩtelligitur. nam componitur ex p̃ & cano.

Præcipuo cũ æ diphthõgo ſcribit cõpõit ex p̃ & capio: & ſignificat p̃cepta tradere: quod eſt tum magiſtrorũ tũ magiſtratuũ: eodem modo deſcendentia ſcribuntur.

Præda cũ æ diphthongo ſcribit. Nã cõponi dr ex p̃ q̃d eſt ante & datũ q̃ſi ante datũ ſit: hoc eſt q; ante dationẽ poſſidẽtis ui rapimus. Varro uero ſcribit prædam a pariendo dictam quaſi paridam.

Prædiũ cũ æ diphthongo ſcribit: ut uidimus in dictione agricola & a p̃da deducit: eo q; capti ab hoſtibus agri milibus antiqtus diſtribui cõſueuerãt.

Prædo cũ æ. dipth. ſcribit & eodẽ mõ componitur.

Prælũ cũ æ diphthõgo ſcribit. Nã cõponit ex p̃ & luo: eo q; humero fluẽti p̃luatur. i. madefiat.

Præliũ cũ æ diphthongo ſcribit: & ut q̃dam fuerũt a p̃lo deduci perhibetur: quia ſicut in p̃lio humoruarum uel oliuarum: ita in p̃lio ſanguis hominum funditur.

Præparo cum æ diphthongo ſcribitur: & componitur a p̃ quod eſt ante & paro quaſi ante paro quæ utilia mihi fore credo: Cic officioꝝ li. ii. facile toti us curſum uitæ uidet: ad eamq; degẽdam p̃parat res neceſſarias: ut paſtum ut latibula & alia generis huiuſmodi.

Præripio cũ æ diphthõgo ſcribit & licet componatur ex p̃ & rapio: illa tamen p̃poſitio p̃anteceſſionẽ tpis proprie non declarat. Nam his qui alteri p̃ripit in ſuos uſus capit. Cicero ꝓ galba: Demoſthenes tibi p̃ripuit: ne eſſes primus orator: tu ille ne ſolus. Vnde ob hoc ab eripio differt q; qui alteri aliquid eripi. põt uel nõ in ſuos uſus capere. Vt eripuit illi uita. Nõnũq̃ ẽt p̃ripio ablatiuũ cum p̃poſitione a uel ab poſtulat cũ qua uerbũ eripuit aliquando coniungit. Veꝝ in uoce paſſiua nonnunq̃ ante capere deſignat: ut Plini nepos de uiris illuſtribus. Immatura inquit morte p̃reptus non potuit p̃ſtare qualem promiſſerat regem: hoc eſt immatura morte præuentus.

Præs cũ æ. diph. ſcribit: & teſte Varrone a p̃ſtando fidẽ dr. i. fideiuſſor: & facit ĩ genitiuo huius p̃dis.

Præputiũ cũ æ diphthõgo ſcribitur. Et dr inde q̃d membris pudendis ſiue putentibus p̃emineat.

Præſideo cõ æ diphthongo ſcribit: cõponitur q; a p̃ & ſedeo: ut Sueto. de Tyberio. p̃ſedit actiacis ludis hoc ẽ ẽt p̃fuit. Sane p̃ſidere ꝓprie eſt & opẽ p̃ſtandã p̃eſſe Cicero ꝓ Sylla. uos diis & patrii pœnates q huic urbi atq; impio p̃ſidetis. Quinti li. x. de iſtitutiõe oratoria de Homero loquẽs ait. Nã & beniuolum auditorẽ inuocatione dearum quas p̃ſidere uatibus creditum eſt & intentum propoſita rerum magnitudine & docilem ſumma celeriter cõprehenſa facit.

Præſes cũ æ. diphp. ſcribit: & a p̃ſide dr: ut a deſidio deſes a reſideo reſes: is dicitur. Vulpi. teſte: qui maius in prouincia imperium hẽt hoĩbus poſt principem. Dicitur ẽt p̃ſes auxiliator: ut Liuius lib. vi. ab urbe. Dii deæque qui capitolium incolitis ſiccine ueſtrum militem ac p̃ſidẽ ſinitis uexari ab inimicis: p̃ſidem dixit pro auxiliatore ac defenſore.

Præſidium cũ æ. diphthongo ſcribit: a p̃ſideo cum opẽ p̃ſtare denotet deducituꝝ: eſtq; auxiliũ principale. Nã ſubſidiũ id dr quod in auxiliũ ſucceſſit: unde & milites q ad tutelam oppidi caſtelli ſimiliũq; collocati ſunt p̃ſidium uocant: ut impoſitũ ẽ præſidium Cæſaræ.

Præsul cū.æ.diphthōgo scribitur:& a p̄saliendo deriuatur. Sane is antiquitus dicebatur: qui primus erat iter salios.i.martis sacerdotes Romæ dūtaxat a saliēdo dictos in portandis.s.ancylibus ut supra in dict ōe ancyle uidimus:& ita a p̄silio.hoc est ante alios salio dictum putant.

Præsto cū.æ.diphthōgo scribit̄:& cōponit̄ ex præ & sto: & idē ē quod adsum: Nec alteri uero cohæret nisi uerbo substātiuo: & huic simplici: ut p̄sto sum uel fui. Nam p̄sto ab sum magis poeticum est significat aūt tria p̄cise ut uerbū adsum: primū quidem est p̄sens sum. Cicero in bruto. Quibusdam quidem causis tu etiam Brute p̄sto fuisti secundū uero significatū ē p̄sidio esse. Cicero pro Murena ius ciuile didicit: multū uigilauit: laborauit: p̄sto multis fuit. Et pro eodem Tu iterea Romæ scilicet p amicis p̄sto fuisti. Tertiū autē significatiuū est aduenire siue cōparere. Cice. ad Hieronymum Hirundines æstiuo tempore præsto sunt: hyeme pulsæ recedunt.

Prætor cū.œ.diphthōgo scribit̄: a p̄eundo nomē ac cæpit: & dicitur p̄tor quasi p̄itor.

Pæna cū.æ.diphthōgo scribit̄: sed ut i sequentibus ostendimus græcū ē: a quo teste Seruio i.x.æneid. Pœnicus pœnica pœnicū descendit cū.œ.diphthōgo scribitur: at penitus aduerbiū p̄rsus absq; diphthōgo scribitur: cum eius prima breuis sit.

Pœnitet cum.œ.diphthōgo scribit̄: & a punio teste Seruio in.x.æneidos descendit: quod ut ait apud antiquos cū.œ.diphthongo scribitur.

Pomœriū cū.œ.diphthōgo in antepenultima scribit̄. Cuius ui uerbi teste Liuio lib.i. intuentes post mœniū iterp̄tari eē: & pgit idē Liui. Est autē circa mur; locus quē i cōdēdis urbibus quōdā hetrusci q̄ mur; ducturi erāt certis circa terminis i augurato cōsecrabāt. Ut hoc spaciū qđ nec; habitari nec; arari fas erat: nō magis q; post mur; esset q̄ q; murus post id pōœriū: romāi appellarūt: hæc ille. Vnde idē sentiēs Lucānus ait. Lōga p extremos pōœria iūgere fines: eius uero orthographiæ rōnem uidimus supra i dictiōe mœnia. At pomariū nō cū.œ. diphthōgo sed cū.a.absq; diphthōgo i antepenultia scribit̄: & a pomis nomē accepit. Et ē aut locus cōsitus pomis: ut Oui.i.iiii.met. id metuēs solidis pōaria clauserat athlas mœnibus. Aut est fructuū pomi repositoriū: aut copia ipa arbor; pomiferarū. pōeridianū similiter absq; diphthongo scribit̄ & a post meridie cōponitur: hoc est post meridianū. Vnde ait Qui.i.in.iii.institutione oratoria: Isocrateq; iam seuiore: octauum & nonagesimum ipleuit annum domeridianus scholis Aristoteles p̄cipere artem oratoriā cæpit.

Quæ cū.æ.diphthōgo scribit̄: & ut aliq dicunt differentiæ causa: ut a q̄ differat cōiunctione. Alii uero putāt ipsum quæ ab ablatiuo qui & qua per deriuationem trahi: a quo ipsum a diphthōgo accepit: sed ut puto nunq̄ nominatiuus ab ablatiuo descēdit. Quin & ab eo oia cōposita diphthōgantur ut quænam quæpiam: & si qua sunt alia.

Quæro cū.æ.diphthongo scribit̄ de teste. M. Varrōe ex q & res cōponit̄ .pprie.n.q̄rere ē q̄ sit res aliqua iuestigare. Qđ si cui hæc nō placeat cōpolitio audiat q̄ro .ppterea diphthōgandū eē: ut passiuū eius q̄ror a deponēti quæror.i.conq̄ror: quod sine diphthongo scribitur p diphthōgum differat.

Quæro cū.æ.diphthongo scribitur: & a quæro deriuatur: ac diphthongo accipit.

Ræte cū.æ.diphthōgo scribit̄: & a rapio defendit: a quo primam diphthongū accipit.

Ræda cū.æ.diphthongo a multis scribi consueuit.

Sæculū cū.æ.diphthōgo scribit̄: qđ sane absq; diphthōgo posse scribi uidebat̄: qa a sequor habente.e. breue deducit̄: uel ut Varrōi placuit a sane habēte similiter primā breuē deriuatū est. Sed qa rē .pductissimā designabat: placuit antiqs nr̄is significatiōis cā primā syllabā .pducer̄: & p diph. id signar̄.

Sædo sædas primæ coniugationis p.æ. diphthongum scribitur: & quasi sanum do designare ex sua compositione uoluntˇ.

Sæpe aduerbium cū.æ: diphthōgo scribit̄: sunt a sepe ablatiuo differat: quod sine diphthongo hæc sepes sepis scribitur.

Scæuola teste Varrone cū.æ. diphthōgo scribi & a scæua.i.sinistra deduci uoluit: eo qđ quæ sinistra sunt bona auspitia existimant̄: & inde scæuū omē apud antiquos dictum rettulit.

Sæuus cum.æ.diphthongo scribitur.

Tæda cū.æ.diphthōgo ab antiquis nostris scribit̄: & a græco τα λα quod lumīare significat deducitur unde.a.primam diphthōgi assumpsit.

Ve interiectio cū.æ.diphthōgo scribit̄: ut differat a coniunctione ue: quæ absq; diphthōgo scribitur: Sunt etiam quæ dicant eam a dictione græca ουαι exortam esse.

Væneo cū.æ.diphthōgo teste Apuleio scribit̄: ut.s.i secunda persona a uenio discrepet: quin & a dativo & ablatiuo eius nominis: quod est uena quod sine diphthongo scribitur.

Vænundo & uendo eodē teste cū.æ.diphthōgo scribūtur. Quæ a uenum supino & do composita uoluit: unde a principali diphthongū suscipiunt.

Refert. M. Varro quosdā putasse eas oēs dictiones diphthōgari debere: q̄ cū principalibus syllabis producāt̄ ab illis dictiōibus deriuāt̄: q̄ in principalibus .e. correptā habēt: ut uidelicet ipsa diphthōgus iditio eēt correptionē primitiog; i deriuatiuis nō obseruari: ut sænus a sex. dænus uel denarius a decē sæculū a sequor uel sæne: sædes a sedeo: licet sedile naturā primitiui seruauerit. Vir.li.æneid. Viuoq; seculū a sedilia saxo. Quod & si iā i aliis nō obseruet̄: i sæculo obtiuit rō ut diphthōget̄. Sūt ēt q de mū ob eādē cām diphthōgari uelit: qđ a decē proueīre faciūt: eo qđ significat ad finē & i decē naturalis sit numeri finis Similiter scdm eos deniq; q; eodē mō ad finē significat: & ob eādē cām a dænus deriuari uolūt alii a denuo nos uero p̄ter sæculum oia alia absq; diphthōgo scribimus.

Sed restat: iā grādē illā nobis q̄stionū e uoluere q̄ de hag; diphthōgog; .æ. & .œ. tēporibus diligētius intimiusq; disquirit. Nā ab aliis oibus intacta relicta que uidetur: p̄ter q̄ a Prisciāo: q illā pauculis hisce uerbis uoluit dissoluere. Ita postq̄ in lib. primo diuerbis uoluit diffoluere. Ita postq̄ in lib. primo dixerat huiusmodi diphthōgos breuiari posse ime diate subdit. Vnde qdē nō sine rōne unū & semis

ſingulas eas tẽpus habere dicunt. Ideoq; ſi ſequaſ cõſonãs: quæ dimidiũ tẽpus habet omnino ꝓducunt: hæc ille. Qui paululũ ſupra oſtẽdit conſeqn/te uocali breuiari poſſe. Tũ in eadẽ dictiõe: ut Vir. in. vii. Stipitibus duris agitur: ſudibuſue ꝑuſtis: Quod Home. ſimiliter nõnunq; obſeruauit. Tũ ẽt ſequente uocali in dictione diuerſa: ut idẽ li. iii. iſu læ ionio ĩ magno. Sed illud rariſſime. Similiter. œ. id quoq; & eodẽ mõ poſſe pati ꝓſeqt: ut apud Aeſchilũ οἷς αντας παρθενοσ λοχιεταισε. Cuius ſane rei rõné hãc noſipſi reddere explicareq; poſſumus. Quoniã lõgitudo ipſa ſyllabæ: aut q̃ tpis breuitas dr̃: ex metro ac eius ſcãſiõe dep̃hendit q̃ uirtute ſyllabaꝝ q̃titate cõficit. Sed conſtat. au. &. eu. eiuſmodi eẽ diphthõgos: ut ita ĩ metro: quẽadmodũ ãt extra metrũ ſcribant & ꝓferãt: unde maiorẽ ĩ ſono uocis ꝓnũciationẽ neceſſario exigũt q̃. æ. &. œ. q̃ tã & ſi ſcribũt: nõ tñ ꝓferunt. Nãq; i. au. & eu. ſonus duaꝝ uocaliũ ĩteger ĩ unica tãtũmõ ſyllaba ꝓſeruat: & ꝓſeqns utriuſq; illaꝝ uocaliũ tps ĩ metro remanere debet. Et cũ ſingula uocalis ſonũ ſuũ cõſeruãs: unũ neceſſario tps habeãt: utraq; illarũ diphthõgoꝝ. ſ. au. &. eu. duo tpa q̃cũq; ſubſeqnte littera: ſiue uocali ſiue cõſonãte obtinebit. At uero. æ. &. œ. diphthõgi: cũ tãtũmõ ſcribant: neq; ſecũdũ quãq; lr̃am ĩ metro ꝓnũcient nõ neceſſario eaꝝ q̃libet duo tpa cõtinebit. Sed tãtũmõ cõſonante ſeqnte: q̃ cũ teſte Diom. & Priſci. dimidiũ tps habeat: cõueniẽtiſſime cõplebit diphthõgi ſonum: q̃ unũ tps: & ſemis primitus cõtinebat. Nã neq; unicũ tantũmõ tempus: cum duæ ſunt uocales. Nec duo ſimpliciter habere poterit cũ ſono unius duntaxat litteræ: ꝓferaſ: habebit ergo unum & ſemis: cui cum cõſonabit altera littera: quæ medium tẽpus ſortitur: duo ſane tẽpora cõplere habebit & lõgã metro diphthõgum reddet. Veꝝ ſi altera uocalis ſequatur cũ alteram ſyllabam & alteꝝ ſonũ neceſſario cõficiaſ: priori diphthõgo & ſyllabæ conſonare nõ poterit. Remanebit ergo diphthongus cũ unico tẽpore & ſemis & ꝑ conſeqns breuis erit: Nec dãnum tunc quoq; in uerſu pati poterit tps: cũ uoce unius litteræ diphthõgus ipa ꝓferaſ. Náque ĩ metro ꝓnũciatio magis q̃ ſcripturã attẽdit. Cõcludimus igit has duas diphthõgos. æ. &. œ. ĩ dictiõibus dũtaxat latinis naturaliter breues eẽ cũ naturaliter illaꝝ quæq; unicũ & ſemis tẽpus cõtineat: qđ longã ſyllabã reddere nõ põt. Sed longas illas fieri poſſe diſcius: uel loco quẽ ĩ dictiõe ſortiunt: q naturaliter longã ſyllabã & duoꝝ temporũ illã reqrit: ut finalis ſyllaba genitiui & datiui numeri ſingularis: nominatiuiq; & uocatiui numeri pluralis nominũ priæ declinatiõis: uel ex terminatiõe monoſyllabæ naturaliter lõgæ: ut præ uel ex cõſonãtis ſeq̃la: quæ defectũ ſoni ĩ medio tpe cõſonando ſupplet: uel ſi ĩ dictionibus græcis ẽt nõ ſeqnte cõſonãte ponaſ: Nã tũc quoq; lõgæ redeunt: alio uero modo hoc eſt ĩ dictiõibus latinis ſequente uocali minime lõgari poſſunt: ſed naturam ſui tẽporis cõſeruãt & breues illas eſſe cõſtat: ut ſupra ex ĩtẽtiõe clariſſimoꝝ auctoꝝ una cũ Priſciano oſtẽdimus. Sed dubia circa hæc quoq; nõnulla eſſe uidenſ. Quia nõ minorẽ uim duæ uocales: q̃ unica tantũ hẽre uideſ. Sed unica uocalis ĩ unica ſyllaba duo tpa ſæpe cõtiet: ergo multo magis duæ ĩ unica ſimiliter ſyllaba oĩ tẽpore cõtinebunt. Amplius & ſi q̃libet cõſonans dimidiũ tempus habet: q̃ ꝑ ſe ſyllabã facere neqt multo magis & uocalis quæq; ipſius unicũ hẽbit q̃ ſyllabã ꝑ ſe ipſam reddere ualet. Si ergo ĩ diphthõgo duæ uocales erũt duo tpa neceſſario diphthõgus habebit: & ſic quoq; nunq̃ breuis eẽ poterit. Præterea nõ minoris uocales poteſtatis erũt ĩ rõne tpis q̃ cõſonãtes: ĩmo lõge ãplioris: ſed duabus cõſonãtibus: aut una duplici ad uocalẽ ſeqntibus fit ſyllaba longa: ergo multo magis uocales duæ in unã ſyllabã coeuntes neceſſario illã ꝓducẽt. Porro nõ alia rõne diphthõgus a cecidi ꝑterito abiici dr̃: niſi qa eius prima ſyllaba correpta é. q̃ in ꝑſenti lõga erat diphthõgo. cũ diphthõgus ipſa breuis eſſe nõ poſſit. Ergo nec ullo pacto breuiari poſſe ur̃. Quid q; diomedes: Seruius: Donatus: & alii grãmatici oẽs uocalẽ longam diphthõgo eſſe cõmemorant: quõ illã ergo breuiari poſſe dicemus. Sed hæc quoq; facilime diſſoluuntur: ſi ea quæ ſupra diximus diligenter conſiderare uelimus. Nã cũ tempus ratione pronuntiationis ĩ metro magis q̃ in ſcriptura attendaſ: ſi ex duabus uocalibus ĩ eadem ſyllaba uno tãtũ ſono ſuo pronunciet: nihil impedit ſyllabã ipſam alia ſeqnte uocali corripi poſſe cũ nõ tantum tunc tpis habere poſſit q̃tũ ad ꝓductionẽ prorſus requiritur: unde & ĩ ſyllabis naturaliter lõgis ꝑ alterius uocalis ſeqntiam idẽ ſæpiſſime cõtingit: ut hæc monoſyllaba de cũ naturaliter lõga ſit: ſi cum dictiõe incipiente a uocali cõponatur: ſane ipſa quoq; corripitur: ut deinde: dehĩc: dehiſco & ſimiles. Vir. li. æne. v. Infindũt pariter ſulcos totumq; dehiſcit. Cõuulſum remis roſtris ſtridentibus æquor. Cum ergo dicit nõ minorẽ uim duæ uocales habere uidẽtur q̃ una. Veꝝ id ſane eſt ſi ſonũ ſuũ ambæ conſeruent & ſi multo magis uocales duæ in unica ſyllaba ſonum ſuũ ſeruantes: duo tpa cõtinebunt: q̃ uocalis unica tantũ: ut ĩ. au. &. eu. manifeſtũ uidebimus. Nãq; ſyllaba quo ad productionem & corruptionem nõ ex multiplicatione litteraꝝ attendiť: ſed ex ſono per morã & quãtitatẽ facit in metro. Vnde ſi eãdẽ ſyllaba tres cõſonãtes uni uocali anteponãtur: nõ minus illa breuis eſſe poterit: q̃ ſi unica tãtũ aut nulla poſita eſſet ut ſtrophades. Ad id ergo quod ſubſequenter dicebaſ: ſi quælibet conſonans q̃ ꝑ ſe ſyllabã facere nequit: dimidiũ tẽpus habet multo magis quæq; uocalis tempus unum habebit: quæ ſyllabã ex ſe facit. Dicimus id quoq; ueꝝ eſſe: q̃do uocalis ipſa ex ſe ſyllabã facit: uel ſonum ſuũ ĩ ſyllaba cõſeruat. Quod qa ĩ diphthõgis. æ. &. œ. minime fieri uidemus non obſtat illas uocali ſubſequente breues fieri poſſe. Nec id quod tertio loco ꝓpoſitũ fuit obſtabit: cũ dicebaſ non minoris ptãtis uocalis eẽ q̃ cõſonantes. Cũ diuerſa ſit rõ qua duæ cõſonãtes: aut una duplex ad uocalẽ ſequentes illam ꝓducũt: & duæ uocales ĩ eadẽ ſyllaba coeuntes ſequẽte uocali corripianť: cum ĩ primo ratio ſit nimia ſoni aſperitas: quæ ex cõſonantibus poſt uocalẽ in metro exoritur: Alterius uero rõ ſit temporis breuitas: q̃ ĩ ꝓnunciatiõe eiuſmodi diphthon-

gi ſequẽte uocali comp̃hendit. Nõ ẽt id obſtat qd' ſubſequẽter dicebat: non alia ratione diphthõgũ a p̃terito cecidi abiici niſi qa eius prima correpta ẽ in q̃ diphthongus ſtare nõ põt. Nam ob id quoq; diphthongus abiicit: qa illa remanẽte nullo pacto breuis ipſa diphthongus eo in loco ob conſeq̃ntia cõſonantis haberi potuiſſet. In quo ſane loco breuis ſyllaba ab auctoribus nr̃is req̃ſita fuit: unde & ſi uocalis ſequi potuiſſet remãſiſſet utiq; diphthõgus & breuis fuiſſet: quare magna cũ ratiõe abſq; diphthongo ſcripta fuit: & non illa q̃ dicebat: quia diphthõgus. æ. breuis eẽ nõ põt: qd falſum eẽ oſtẽdius. Nec diomedes aliiq; grãmatici his q̃ dixius contradicunt: cum ueꝛ dicãt uocalem longã eſſe diphthongo. ſ. ſequente conſonante: ut nos de illoꝛ mente expreſſimus. Sed iã ad alias græcas dictiones: q̃ latine ſcribũtur redeundum eſt.

Dirce cũ. i. latino &. c. exili: hoc eſt abſq; aſpiratione ſcribit: fuit fœmina babylonia adeo ſua forma tumẽs q; Pallidi conuiciari non formidauerit. Quare cũ ſe i paleſtinoꝛ ſtagno lauaret: i piſcẽ conuerſa ẽ qd ſentiẽs filia laqueo ſe ſuſpendere uoluit: ſed miſeratione deoꝛ i colũbã conuerſa fuit: ut latius deſcripſit Oui. lib. metamor. iiii. ubi ait Dirce quã uerſam ſquamis uelãtibus artus & reliqua. Fuit & altera Dirce uxor. Lyci thebaꝛ regis q cum prius Antiopã uxorẽ haberet: q̃ a Ioue cõuerſo in formã ſatyri grauidata fuerat: ut i ea dictione uidimus: illã uelut adulterã Lycus dereliquit: & Dircem ſup duxit: hæc ſemel i ſuſpitionẽ adducta: ne cũ Antiope Lycus concubuiſſet Antiopam ipſam carcerari fecit: q̃ inſtante partus tẽpore & agẽte Ioue uincula rupit: Ac in mõte citherone pariens natos expoſuit: quos paſtor inueniens pro ſuis educauit. Sed tractu tpis a matre recogniti: & i ultionem iniuriam inducti Lycum interfecerunt: & thæbanoꝛ regno occupato Dircem indomitorum taurorum caudis diſtrahendam alligarunt: qui cũ uſq; ad locum limpidiſſimi fontis illam traxiſſent: fingunt poetæ in ſui noꝛis fontem conuerſam fuiſſet. Quare dixit Ouid. in ibin.

Per quæ feros montes tauro rapiente traharis.
Vt tracta eſt coniunx imperioſa Lyci.

Dircæus cũ. i. latio &. c. exili atq; æ. diphthõgo i penultima ſcribit dr̃ aonius ſiue thebanus: nam pars Boetiæ i q̃ fons eſt dircæus a dircæ dircæa cognominata fuit. Lucanus i. iiii. Cadmea q̃ dircæ. Quare Vir. i Alexi ait. Amphiõ dircæus i acteo aracyntho. i. Amphion thebanus: Similiter Statius in. i. achilleidos cũ narraret ſe thebana facta ſcripſiſſet inqt: ſcit dircæus ager. i. thebanus.

Dyrrachiũ cũ. y. græco & duplicato. r. græcis ſcribitur q̃re a nr̃is ſcãm. r. aſpirari debet ſcãm Priſcia. doctrinã: & i penultia cũ. ch. aſpirato &. i. latio ſcribit: fuit ciuitas in epiro: de qua Luca. in pricipio li. vi. inquit dyrrhachi tẽdit ad arces: Et uocata prius fuit epidãnos ut in ea dictione uidebimus: de qua Luca. eodem libro.

Vndiq; præcipiti ſcopulis reuomentibus æquor.
Exiguo debet: quod non eſt iſula colli.

Diſcus cũ. i. latio &. c. exili ſcribit genus ẽ uaſis lati: & ob id portãdis: carnibus ad mẽſam q̃ aptiſſimũ ut oſtẽdit Iulius pollux ad cõmodũ ipatorẽ de uocabulis reꝛ hoc nõnulli ex nr̃is lancẽ putauere dicẽte: Iuue. i ſaty. ſi te ꝓpoſiti: Aſpice q̃ longo diſtendat pectore lãcẽ. ſ. piſcis q ſup illo portabat: ad cuius ſimilitudinẽ genus iliũ lapidis quo corpa exercebãt ueteres: diſcus uocabat. Vnde Hora. in prio carminũ: Neq; iã liuida geſtat armis brachia ſæpe diſco: ſæpe tras finẽ iaculo nobilis expedito.

Dyſenteria cũ. y. græco & unico. ſ. atq; t. exili & i penultia cũ. i. latino ſcribit: ẽ iteſtinoꝛ exulceratio: Nam dys cũ cõponit ſemp qd' malum exprimit εντερα in teſtina dicunt.

Dyſphilus pria cũ. y. græco. penultima cũ. ph. aſpirato &. i. latino atq; unico. l. ſcribit: nomẽ eſt fictitium: quaſi malũ amicum deſignat: nam componitur: ex dys: quod ut diximus in cõpoſitiõe ſemper aliquid mali denotat: & φιλος quod eſt amicus: iuxta quod ait Iuue. in. ſaty. iiii. ubi de græculis loquit. Non ẽ romano cuiquam locus hic ubi regnat Prothogenes aliquis uel dyſphilus.

Dyſcholus cum. y. græco &. ch. aſpirato ſcribit græcum uocabulum eſt ſignificans malum ac pernicioſum: ſeu toleratu difficilem. Nam componit a dys & χολη: quæ eſt cholera: quaſi mala cholera: ſeu χολος iracundia.

Diſpondeus cum. i. latino & abſq; aliqua diphthongo ſcribitur: & cõponitur: ex diis: qd' ẽ bis: & ſpondeus de quo in ſua dictione uidebimus. Nam pes eſt ex duabus ſpondeis conſtans: hoc eſt ex quattuor longis temporũ. viii. ut oratores: condimentis.

Diiambus cum duobus. i. latinis ſcribit: atq; profertur componiturq; ex dis quod ipſum. ſ. ſæpe i cõpoſitione abiicit: & iambus. Nam pes eſt conſtans ex duabus iambis: hoc eſt ex breuis & longa: & iterum ex breui & longa: temporum ſex: ut amœnitas olympii.

Ditrocheus cum. i. latino &. t. exili atq; ch. aſpirato & abſq; diphthongo ſcribitur: & ſimili modo pes eſt bitrocheus: ut i dictione trocheus uidebimus. Nam conſtat ex longa & iterum ex longam & breui temporum ſex: ut cantilena: imperator.

Diſtichus cum. i. latino utrobiq; &. t. exili atq; ch. aſpirato ſcribit: dici põt a noſtris geminus uerſus. Nã ex dis qd' eſt bis & ςιχοσ uerſus componitur.

Dithyrambus prima cum. i. latino ſequẽs cum. th. aſpirato &. y. græco ſcribitur: fuit teſte Herod. uir theſpiacus a quo credimus genus illud uerſuum cognominatum fuiſſe: de quibus Hero. in. iiii. carminum inquit Laurea donandos apollinari: Seu per audaces noua dithyrambos. Verba deuoluit numeriſq; fertur lege ſolutis.

Dius cum. i. latino ſcribit: dici poteſt a noſtris generoſus quaſi a Ioue uel deo ortus: ſic & apud græcos obſeruaſſe uidet Home. cũ ait Διοσ αχλευς. i. generoſus Achilles. Eodem modo Vir. li. xi. ænei.

Quas ipſa decus ſibi dia camilla.

Dmois cum. m. poſt. d. in eadem ſyllaba: & cum. i. latino in fine ſcribit: ſignificat apud nos ſeruum: qua ſane dictiõe quidam comici ex noſtris ad græcorum imitationem uſi fuerunt. Sane apud illos Δμωος ſcribitur: ubi hæc dictio conuertit. o. in. i. latinum ut ſupra diximus.

Docus cum.c.exili ſcribit̃:dici poteſt latine tignum uel trabes:q̃ ſane dictione utit̃ Pli.li.xii.na.hi.cum ait.Emicãt & trabes igneæ:ſimili modo quas docus uocant.quales cum lacedæmoni claſſe uicti i perium græciæ amiſere.

Dodona cũ duplici.d.& duplici.o.ſcribit̃:fuit Epiri oppidũ habens propinquũ nemus Ioui ſacratũ q̃r nũ totũ atq; ideo glandibus ſuperabũdans:eratq; adeo nobilis q̃rcus:quod ex ea ornatiſſima fierent uaſa:ut Heleus apud Vir.lib.æne.iii. ſtipatq; carinis ĩgens argentũ dodonæoſq; lebetas. Vnde ab excellẽtia nemoris ait Virgilius lib.geor.i.

Prima ceres ferro mortales uertere terram.
Inſtituit:cũ iam glandes atq; arbuta ſacræ.
Deficerent ſiluæ:& uictum donona negaret.

Dolon cũ unico.l.ſcribit̃:fuit teſte Home.li.x.ilia. troianus eumenidis clariſſimi p̃conis filius. Vnicus tunc cum explorator ad græcos miſſum ẽ:ſed ex qnq; fratribus ſupſtes. Vir.auri æriſq; ualde locuples illiberali ad modũ facie:ſed egregia pedum pernicitate prædit⁹.

Donyſa cum.y.græco & unico.ſ.ſcribit̃:inſula eſt ĩ mari ægeo.

Dolpes cũ unico.l.ſcribit̃ populi ſunt theſſaliæ: ut oſtẽdit Luc.i.vi.Hom.uero li.ix.ilia.ĩ oſone phœnicis ad Achillẽ dixit illos ĩ extrema phthiæ ora q̃ pars ẽ Theſſaliæ habitare. Solus Pli.ĩter oẽs: quos legi li.iiii.natu.hiſt.dixit eos eẽ populos ætoliæ.

Dory cum.y.græco in fine:nomen eſt oppidi ponti ci:quod apud nos lanceã ſignificat.

Doryphorus cum.y.græco ſcribit̃:dici poteſt latine ſtipator uel ſatelles:nam componitur ex Δορυ quod eſt lancea φορος portans:fuit etiam nomen uiri proprium:de quo Quint.i.v. An uero ſtatuarum artifices pictoreſq; clariſſimi cum corpora quam ſpecioſiſſima fingendo pingendoue efficere cuperent: unquam in hunc inciderunt errorem: ut Bogoan aut megabizum aliquem in exemplũ operis ſumerẽt ſibi:ſed Doryphorum illum aptũ uel millitiæ uel paleſtræ:aliorum quoq; iuuenum beilicoſorum & athletarum corpora decorauere exiſtimarũt:Nos qui oratorem ſtudemus effingere non arma:ſed tympana eloquentiæ demus de eodem Tucydides de bello peloponeſo dorypho rum inquit Polycletus effinxit:quam ſtatuam ſi bi magiſtram ait fuiſſe Lyſippus.

Doryclus cũ.y.græco &.c.exili ſcribit̃:fuit teſte Homero li.xi.iliados filius notus Priami: quem Aiax bello iteremit:põtq; iterp̃tari lanceæ gloria. Nam Δορυ ut dixius lancea ſeu haſta ẽ & κελος gloria.

Δορυ lancea κελος glo

Doriſcus cũ.i.latino &.c.exili ſcribit̃ urbs eſt littoralis Thraciæ ex oppoſito ad Samothraciam. & a Dory nympha hoc ẽ mari cognominat̃:iuxta hãc teſte Herodo.li.hiſto.vii.campus eſt magnus eiuſdem nominis per quam hebrus amnis defluit in hoc campo ſtruxit arcem Darius rex perſarum. Quo in loco poſt darium ueniens Xerxes filius cõtra græcos uoluit exercitum ſuum conumerare: & ordinare. Quin & naues ad portum urbis:reduci fecit:ac numerum oĩum recenſeri. Sane Doriſcũ dixit Pli.li.iiii.natu.hiſto.decies centies milliũ hominũ capax:atq; ita Xerxem ſibi dinumeraſſe.

Doris cũ.i.latino ſcribit̃:fuit teſte Heſiodo ĩ theogonia nympha quædã Oceani filia ex Thety uxore: quam Nereo fratri uxorem dedit: ex qua magnus nymphaꝝ numerus procreatus ẽ:hæc a nõnullis interp̃tat̃ amaritudo:quæ Nereum hoc eſt mare a νερος quod eſt aqua dictum ſemper conſequitur: Quamobrem nõnũq; a poetis doris ipa pro mari ponit̃:ut Vir.in gallo.

Doris amara ſuam nõ intermiſceat undam.

Doria & dorica cum.i.latino ſcribunt̃: ac.c.exili in ſecũda:nomina ſunt eiuſdem partis Achaiæ: quæ propinqua eſt athenis dicente Platone lib.legũ.iii. dori p achiuis mutato nomine appellari pp dori cum:a quo exules reſtituti fuerũt. Seruius uero ſuper.ii.æne.i. Dorica inquit a doro Neptuni filio ducitur. Ex dorica autem ducta fuit colõia in aſiam iuxta Aeoliam:ĩ qua urbes erant teſte Hero.libro hiſto.i. Lindos lelyſos Cannitos Cos & Cnidos.

Doriees cũ.i.latino & unico.e.ſcribitur:populi ſunt doricæ iuxta Aeoliam.

Doriees cũ.i. latino & geminato.e.ſcribitur: populi fuit ionum ut oſtendit Hero.libro hiſto.i.

Dorodoche cum.ch.aſpirato ſcribitur fuit teſte Home.li.xvi.odiſſeæ filia Orſilochi:& uxor icarii.

Dorocoon cũ.c.exili ſequente geminato.o.ſcribitur fuit teſte Homero.lib.iliados uir troianus Pergaſi filius & Aeneæ ſocius quem Agamennon in bello interemit.

Δορον amabile

Dortium aliqui cum.t.nõnulli cum.c. abſq; aſpiratiõe &.i.latino ſcribunt nomẽ fuit fœminæ diminutiõis ſiue adulationis amatoriæ cã ſic platũ:& a Δορον ſic deductũ quaſi dulce & amabile donũ.

Draco cũ.c.exili & ut ſcribit Pli.li.viii.natu.hiſto.& Solinus ſimiliter ueris draconibus ora parua ſunt & admodum non dehiſcentia ſed arctæ fiſtulæ: p quas trahũt ſpiritus & linguas exerunt qppe nõ in dentibus uim ſed in caudis habeant & uerbere potius quam rictu noceãt de quo late Luca.li.ix. ſcripſit & teſte Pli.in p̃fato li.dracones uiginti cubitorum apud indos & æthiopas ſunt:ĩ quoꝝ maritimis dicit quaternos quoſq; inter ſecratium more cõtextos:& erectis capitibus uelificantes ad meliora pabula Arabiæ fluctibus uehi de quo forte Luca.li.vi.intellexit cum ait. Non arabũ uolucer ſerpẽs innataq; rubris. Eequoribus cuſtos p̃cioſæ uipera conche. Vocamus ẽt draconẽ teſte Pli.li.xvii. natu.hi.palmitem:ut ait emeritum pluribus ĩduratumq; annis quod eſt tortuoſitatum ſimilitudine acceptum puto.

Dracæna cum.c.exili &.æ. diphthongo ſcribitur:ẽ draconis fœmina.

Drachma cum.ch.aſpirato ſcribimus:quod nõnulli moderniores ĩ.g.ob litterarũ affinitatẽ euertunt Et ex decem & octo ſiliquis hoc eſt tribus ſcrupulis conſtare dicebatur ut uidebimus in dictiõe talẽtum. Fuit ẽt drachmon teſte Iulio Pollucæ de uocabulis reꝝ ad commodũ Cæſarem atheniẽſium nomiſma:quod ut ait bos etiam uocabatur quia eiuſmodi animalis figura beſignatus erat de quo in legibus draconis ſe ſcriptum comperiſſe aſſerit & forſitam de illo intellexit Home.li.vi.iliad. quũ taxat Diomedis & glauci arma q̃ inuicem permu-

Δρυπονι latiſ ſalax

tarũ. Ita ut diomedis arma nouẽ bobus & Glauci centum taxata dixerit. Quod ſane Plin. de animalibus expoſuit.

Drepanũ cũ. e. abſq; diphthõ. & .p. abſq; aſpiratione ſcribit: urbs ẽ Siciliæ: haud lõge a mõte eryce trãs pmõtoriũ lilybei: dicta ẽ teſte Ser. ſup. iiii. æne. uel a curuitate littoris ĩ quo ſita eſt uel a falce: q̃ ſaturnus poſt amputata uirilia cæli pr̃i illuc ꝓiecit. Vbi ex cruore cælii & ſpuma maris Veneré natã qdem poetæ fabulant. Alii id ioui ĩponũt: q̃ id idẽ Saturno effecerit. De drepano uero ĩqt Oui. li. fa. Quicq; locus curuæ noĩa falcis hẽt: Nã Δρεπανον græce latine falax dicitur.

Dryſus cũ. y. græco abſq; diphthõ. ſcribit: fuit teſte Ho. li. vi. il. uir troiãus ab euralio ĩ bello iterfectus.

Dryades cũ. y. græco ſcribit: ſunt nymphæ a q̃rcubus denoĩatæ: qa ſiluas habitare dicebant. Nã qd græce Δευσ apud nos quercus dicitur.

Dryas cum. y. ſcribit fuit teſte Home. uir theſſallus & amicus Neſtoris. Δεος quercus

Drylõ cũ. y. græco & unico. l. ſcribit: fluuius ẽ dalmãtiæ q teſte Pto. a ſcardo mõte ꝓfluẽs: & p mediam ſupioré myſiam pgens ĩ danubiũ ĩfluit.

Dryme cum. y. græco ſcribitur fuit teſte Herodoto achiuorum colonia.

Dryopis pria cũ. y. græcos & ultima cũ. i. latio ſcribitur ꝓuincia ẽ a rege cognomiata: q̃ drimo attica: poſtea helles dicta fuit.

Dryopes cũ. y. græco ſcribit̃ populi ſunt iuxta parnaſum mõtẽ iſidẽtes & teſte Seruio Apollinẽ maxime uenerãtes: hos phocẽſes Vibius eſſe dixit: de qbus Vir. li. æne. iiii. meminit cũ ait. Creteſq; dryopeſq; fremunt pictiq; agatyrſi.

Dryidæ cũ. y. græco ſequẽte. i. ſcribit̃ fuerũt gallor̃ religioſi quidam & ſapientes a quercubus denominati: quia ĩ ſiluis habitare cõſueuerãt. Vnde Lu. lib. i. ad illos locutus ĩqt. Nemora alta remotis ĩcolitis lucis. Et Pli. in fine li. xvi. na. hi. Nihil ĩquit habẽt dryidæ. Ita enim galli ſuos appellant magos Hos Ariſtoteles ĩ li. de magia & Sociõ ĩ lib. ſucceſſionũ diuini humãiq; uiris peritiſſimos dixere: ac p̃terea religiõi deditos & ſemnotheos appellatos i. caſtos & uenerabiles. Quorum ritum & mores Lucanus late proſecutus ẽ & q̃dam Pli. tetigit: ſed ut ait Sueto. in uita Claudii dryidar̃ religionem apud gallos dyræ ĩmanitatis tãtũ ciuibus ſub Auguſto interdictam: Claudius imperator quintus penitus aboleuit.

Dromos cũ. r. ante. o. ſcribit̃: dr̃ latiẽ curſus: & accipit̃ nõ ſolũ ꝓ actu ſed ꝓ loco ubi currit̃. Sueto. in uita Neronis: Elephanto ſuperſedẽs peragratum dromorum decurrit.

Dulichiũ cũ. i. latio utrobiq; & unico. l. atq; ch. aſpirato ſcribit̃: iſula ẽ in malliaco mari una echinadũ hoc ẽ teſte Pli. li. iiii. natu. hiſto. Corĩtho ꝓxĩa ante Leucada: & Achaiã poſita: ab ortu uidẽs ſtrophades & ab occaſu Itachã: ĩ q̃ qdem regnauit Vlyxes: unde dulichius dictus eſt.

EBur ſine aſpiratiõe uel diphthongo cum primã breuẽ hẽat: ſcribit̃ & græcã hẽre originẽ atq; a barrihẽdo nomẽ aſſumere qdã uolũt. Vnde eborea magis q̃ eburnea ĩ ꝓpria dicere debemus: ut ap̃ Qui. i. vi. de iſtitutiõe oratoria: ut Cryſippus ingt cũ ĩ triumpho Cæſaris eborea oppida eſſent trãſlata: Et poſt dies paucos Fabii Maximi lignea techas eſſe oppidor̃ Cæſaris dixit Vlpianus de legatis. iii. Quod ſi ingt in codicibus ſint mẽbraneis: uel chartaceis uel etiam eboreis: uel alterius materiæ: uel cæratis codicillis paulopoſt ſubdit eboream bibliothecam emit. Inuenitur etiam eburna.

Ecameda cũ. c. exili ſcribit̃: fuit teſte Ho. li. xi. iliad. magnanimi Arſinoi filia forma deabus æquando quã a cæteris græcis eiectã Neſtor qd conſilio reliquos antecelleret ſibi donatã e Tenedo ad græcorum caſtra deportauit: cui illa decore & iucunde miniſtrabat.

Echenes cũ. ch. aſpirato & abſq; diphthõgo ſcribit̃: & fuit teſte Homero lib. vii. odyſſeæ oĩum phæacum generoſior.

Echidna cũ. ch. aſpirato & .i. latino ſcribit̃: dr̃ latine uipera: ſed illã maxĩe accipimus: quæ ab Hercule interfecta fuit dicẽte Ouid. lib. faſt. v.

Sanguine centauri lerneæ ſanguis echidnæ.
Mixtus ad auxiliũ tẽpora nulla dabat.

Echinus cum. ch. aſpirato & .i. latino atq; unico. n. ſcribit̃: dici põt a nobis hirſutus. Genus ẽ paruor̃ piſciũ ex cancror̃ genere ut ſcripſit Pli. li. ix. na. hi. & .xxxi. eiuſdẽ uoluminis dixit idem auctor ſemipedales & admirandæ uirtutis eẽ ita ut nauis cui adhæret echĩus licet plenis uelis p mare decurrat & cunctæ maris ꝓcellæ deſeuiãt: quaſi radicatã & immobilẽ firmet: de quo Luca. lib. vi.

Non puppim retinens euro tendente rudentes.
Immediis echĩus aqs. Vbi a Luca. pria hic lõga ponit̃: quã Horatius & Iuue. Corripierũt: Dicit̃ aũt echinus ab εκω. i. teneo & νους hoc ẽ a cõtinẽdus nauibus. Sed echinus alius eſt piſcis optimi ſaporis: cuius cibũ plures cõferre bonitates oſtẽdit Dioſcorides. Quin & iucũdi ſaporis ex eo fuiſſe uidet̃ qd delicatiſſimi hoies illo delectabantur: adeo ut dicat Iuue. in ſaty. Criſpini tunc quoq; de Nerone locutus. Et ſemel aſpecti litus dicebat echini. Vnde eos p̃cipue ad litus meſſenum oriri oſtẽdere uidetur Hora. cũ ait. Oſtrea circæis meſſeno oriũt̃ echini: A qbus ob ſimilitudinem ſpolia caſtanearũ dicũt̃ echini: eo q; pũgũt: ut illi Martia. ĩ ultio. Iſte licet digitos teſtudine pungat acuta.

Cortice depoſita mollis echinus erat.

Echinades cũ ch. aſpirato & .i. latino ſcribit̃: inſulæ ſunt teſte Hero. li. hi. ii. ĩ malico mari ex oppoſito ad hoſtium acheloi. Homerus uero lib. ii. iliad. addidit ex oppoſito ad helidẽ: & declinatur ſecundũ oẽs poetas: & Homer̃ lib. ix. odyſſeæ echĩas echinadis. Sed lib. iliad. ii. declinauit echina echinæ cũ ait: Δοι λιχιοιο εχιναων. Nec dixit εχινα Δον: ut ipſe alibi: & alii poetæ cõſueuerũt: ut nõnulli eius expoſitores annotauere: quod ideo dixi: qa certo apud quendam auctorem ex noſtris ſic quoq; declinatũ cõperi: nec iam recordari ualeo cuius & ap̃ Senecam eſt in troade: ubi dicit. Quolibet uento faciles echinæ.

Ecyra cũ. c. exili & .y. græco ſcribit̃: dr̃ a nr̃is ſocrus: ſed eo uocabulo utit̃ Terẽtius cũ ait. Ecyra ẽ huic

εκω. i. teneo

nomẽ fabule. Vnde Modestius de gradibus & affinitatibus ait: uiri pater uxorisq; socer: mater aũt socrus appellatur: cũ apud græcos ꝓprie uiri pater εκυρος mater uero εκυρα uocatur.

εκυρα mater

Echẽmon absq; aliqua diphthongo & cũ .ch. aspirato atq; geminato .m. scribit: fuit teste Homero li. v. ilia. Priami filius: quẽ Diomedes i bello occidit.

Ecbasis cũ .c. exili subsequente .b. & .i. latino scribit: dici põt a nobis excursus: ná componitur ex εκβα λίςω quod est gressus: ut Virg. lib. geor. i. describens tempestatem p̃cauendam a rusticis.

εκβασις εκβασ

Ectasis cũ .c. & .t. exilibus atq; .i. latio scribit: dici põt a nobis ꝓductio: nã εκτίνω qđ est ꝓduco deriuat & ẽ q̃ndo breuis syllaba i longá ꝓducit: Vir. Italiá fato ꝓfugus & Exercet Diana choros. Item teste Ser. sup. iii. geor. fecit ectasim Vir. in hoc uerbo reicio: cũ ait. Reice maculis infuscet uellera pullis: & li. x. ænei. sic ait: Atq; oculos rutulos reiicit aruis. Nã cũ re naturaliter breuis sit a Vir. utrobiq; ꝓducit: licet aliqui excusent: q; aliquãdo in declinatiõe positiõe ꝓducit: ut cũ primũ .i. consonantẽ cõuertit: ut reici reiecerá sed ut ait argumentũ hoc magis est q̃ rõ. Nam ut supra uidimus. i. pro simplici consonante ponitur.

Ecthlipsis cũ .c. exili & .th. aspirato atq; .i. latio utrobiq; scribit: dici potest expressio quãdo .s. sequente uocali ĩra uel syllaba p̃cedẽtis dictionis exprimit: ut multũ ille & terris iactatus & alto: ubi .u. cũ .m. exprimit: & mille aliis in locis & eandẽ figura est: quæ alio nomine uocatur elipsis.

Edo cũ .e. absq; diphthõgo scribit: & græcũ ac latinũ ẽ: sed in diuerso significato nã cũ græcũ ẽ: idẽ significat qđ comedo: Ho. li. vii. odisseæ de phæacibus locutus inqt πινον τεσκαι εδοντεσ hoc ẽ bibentes & edentes: & primã detinet breuẽ. Dũ uero latinũ ex .e. ꝓpositiõe cõponit & do quasi extrado: sine p̃beo: & primã habet longá: Nam tũc quoq; libros edere dicius cũ illos publicanus: unde apd iurisconsultos titulus est de edendo. Et apud poetas nonnunq̃ pro ꝓducendo ponit. Virg. in bucolicis Nec generis nostri puerꝝ nec sanguinis edunt.

πινον τεσκαι εδοντεσ hibentes & edentes

Edya cũ .y. græco & .i. latino in diphthongũ cõiunctis scribit: fuit teste Hesio. in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia.

Eythales cum .y. græco & .th. aspirato scribit urbs fuit in ponto.

Eetion cũ gemĩato .e. & .t. exili atq; .i. latino scribit: habetq; accentũ in antepenultima: fuit teste Ho. li. vi. ilia. pr̃ Andromaches dilectissimæ uxoris Hectoris qui apud opulẽtas Cilitiæ Thebas agẽs cilicẽsibus ĩperabat. Et ut ibidẽ ostẽdit: ab Achille cũ septẽ filiis interfectus fuit atq; eius urbs Thebaꝝ euersa: aliis fuit hoc noie: q teste cleomene in stromatheis samothracũ cerimõias rituscq; cõstituit.

Egestha absq; aliq̃ diphthõgo & cũ .th. aspirato scribit: fuit filia Hippotis troiani: quã ne marinæ beluæ ob piuria Laomedõtis secũdũ Apollinis respõsa traderet: pr̃ ipositã nauiculæ misit quo sors tulisset q̃ tandẽ ad siciliã delata: crimnisio fluuio i canẽ cõuerso cõpræsia Acestẽ edidit ut ĩ ea dictiõe uidimus: & ab εγερομαι qđ est surgo & τεθη posita: quasi expositasurgens.

εγερομαι surgo tedi posita

Eioneus cũ .i. latio & absq; diphthongo scribit: habetq; accentũ in ante penultima: fuit teste Ho. lib. ilia. vii. unus ex græcoꝝ principibus qui ad Troiã uenerunt ab Hectore interfectus. Aliter eodẽ nomine fuit thrax genere: & Pater Rhesi illius regis: qui teste Homero libro. x. iliados noctu a Diomede & Vlyxe interfectus fuit.

Electra absq; aliq̃ diphthõgo & .ct. exilibus scribit: fuit teste Hesi. i Theogõia nympha Oceani & Tethyos filia uxorq; Atalãtis: q̃ illi Hyã uirilis sexus genuit: & filias qnq; fœmellas. Quaꝝ una ut nonnulli uolũt ẽt electra dicta fuit: q̃ Ioui Dardanũ peperit dicente Virg. lib. ænei. viii.

Dardanus iliace primus pater urbis auctor.

Electra ut graii perhibẽt atlãtide cretus: & subdit. Electram maximus atlas ædidit: æthereos humero: qui sustinet urbes. Similiter Oui. li. fa. iiii. Dardanõ electra quis nescit atlãtide natũ. At uero Ser. Athlantẽ hunc electræ patrẽ non illũ qdem dixit. Vir. sed regem quendam fuisse Italiæ memorat. Altera fuit electra Orestis soror: quæ illum e mãibus Clythemnestræ matris: & Aegisti uictrici liberauit: de qua late Sophocles in tragœdia: quæ ηλεκτρα inscribitur.

Electryon cum .ct. exilibus & .y. græco scribitur: fuit Amphitryonis frater: & filius Alcæi. i. ut testis ẽ Hesiodus in aspide.

Elegia cũ .e. absq; diphthõgo & .i. latino scribit: dici potest latine miserabilis siue miseria. Nã prouenit ab ἐλεος: quod ẽ misericordia: & apd nostros habet accẽtum in antepenultima: ut Oui. li. iii. de sine titulo: Vẽit odoratos elegia nexa capillos: hic uersus illos elegos diximus: qui cũ impares sint: miserabiles hoĩum erumnas: amorumq; labores decantant. Vnde bene Hora. præceptis poeticis inquit: Versibus impariter iunctis querimonia primum: Post etiam uoti inclusa est sententia cõpos: Quibus ut ait Quint. græcos ꝓpocamus. Et omnia ille elegantissimum & tersum putat. Tibullũ. Scripserunt & alii ut Propertius Ouidius & Gallus. Apud græcos uero princeps habitus est Callimachus: secundus Philetas.

Eleõ cũ unico .l. & .e. absq; diphthongo scribit: fuit ciuitas Boetiæ: de qua meminit Home. li. x. ilia.

Elis absq; aspiratiõe pricipii: & unico .l. atq; .i. latino scribit: urbs fuit Arcadiæ: iuxta quã alpheus fluuius orit hoc est iuxta eius oppidi circum: ubi cursu exercebant eg: unde adiectiuũ eleus elea eleũ deriuat. Hora. in. iiii. carminũ. Siue quos elea domũ reducit palma cælestis Pugilemue equũue. Vir. in .iii. georgic. Hic uel ad elei metas: & maxima campi sudabit spacia.

Elemosyna absq; aliq̃ diphthõgo & cõ .y. græco scribit: deduciturq; ad ελεεω quod est miserior.

Elenchus cũ unico .l. & .ch. aspirato scribit: dici põt a nostris redargutiuus. Ideo dicuntur syllogismi elenchi: hoc ẽ redargutiui & sophistici eléchi: hoc ẽ apparẽtes redargutiuis. Sumit & nõnunq̃ ꝓlapide ꝓcioso: ut Iuuena. in saty. Credo pudicitiã: Auribus extensis magnos cõmisit elenchos.

Elephas & elephãtis: utrũq; apud nos cõperit: & cũ .e. absq; aliqua diphthongo & .ph. aspirato scribit:

& ut teſtat Solinus duo ſunt genera elephātū: nobiliores ĩdicat magnitudo: minores nothos dicūt cādore dentiū ĩtelligĩt iuuēta: nobiliores ſunt idici q̄ mauritani: biēnio ut diffiniuit Ariſt. utero grauescūt. Nec amplius q̄ ſemel gignunt: nec plures q̄ ſingulos. Viuūt annos trecentos: odorē muris uel maxie fugiūt. Similiter grunitū ſuis elephātes eodē Solino teſte anno urbis cōditæ trecēteſimo ſeptuageſimo ſecūdo Italia in lucanis prīo bello epirotico uidit. ſane clephas habet accentum in le. mo do græco non latino.

Elephātina cū .t. exili & .i. latīo ſcribĩt: fuit teſte Heli. hiſto. ii. urbs clariſſima diſtās a thepis ægyptiis uiginti & octigentis ſtadiis.

Eleuſis uel eluſīn cū unico .l. & .i. latino ſcribĩt: & teſte Seruio ĩ primū georgico. uerſus ĩ. n. deſinit: qd' in obliquis hēt q̄ in .s. ut eleuſinos: ſicut delphinos & attinos: fuit urbs ĩ thera inſula ſub euboia iuxta Atticā ut oſtēdit Ptolomeus ĩ geographia. Quare dixit Seruius ciuitatē eē Atticæ ,puiciæ: haud longe ab athēis: ĩ hac triptolomeus natus ē: ut in ea dictiōe uidebĩus ab hac tota ĩſula eleuſina dicta fuit.

Elice cū unico .l. & .i. latino atq; .c. exili ſcribitur: fuit primo nomē oppidi cuiuſdā achiuoq; ĩ pelopōneſo: ut dixit Iginius: ĩ quo Caliſtonē natā ferunt: & a quo elicē dominari uoluntur. In hoc teſte Herodoto li. hi. i. lones fugati ſunt ab achiuis. Cū ergo caliſtonem in maiorem urſam uerſam dicamus cōſueuimus elicen pro maiori urſa intelligere: ut Cicero lib. ii. de natura deorum referēs uerſus aratēos oſtēdere uidet: cū ait: Aduerſum caput huic elice truculenta tuetur.

Eliſa cū unico .l. & .i. latino atq; unico .s. ſcribĩt: fuit nomē propriū Didonis: nā Dido lingua phœnicia uirago latine exprimitur.

Elyſium ſine aliq̄ aſpiratiōe ĩ emendatiſſimis codicibus græcis ſemp comperi: ſecunda cū .y. græco & penultima cū .i. latino ſcribĩt: nec unq̄ cum duplicato .l. ſcribi uidi: ut nonnulli inſcii uolunt: & ut dicunt poetæ elyſium ĩ medio inferoq; eſt ſuis fœlicitatibus plenum. Vir. i. vi. Soleq; ſuum ſua ſyderа norunt. philoſophi uero quidā dixerūt elyſium eē ĩſulas fortunatas: de qbus late Hora. ĩ epodo dixit incipiens his uerſibus. Manet oceanus circūuagus arua beata.

Petamus arua diuites & inſulas.

Reddit ubi cererem tellus inarata quotannis.

Et ĩputata floret uſq; uinea: q̄s Saluſti. ĩ hiſtoriis ĩ clytas eē dixit Homeri carmĩbus: ſecūdū Theologos uero teſte Ser. ĩ. v. ænei. ē elyſiū circa lunarem circulū: ubi iā aer purior ē dicēte Vir. Aeris ĩ cāpis: & Luca. Quodq; patet terras ĩter lunæq; meatus: nō illic auro poſiti: nec tu re ſepulti. Peruenĩūt: tūc genus oē tuū & q̄ dentur mœnia diſces.

Ellogiū ab aliqbus græcis cū duplicato .l. ſcribĩt a nobis uero cū unico tantū: & ē apud nos teſtificatio de aliquo ſiue honoris ſiue uitupatiōis cā: Vitupatiōis qdē ut Quī. Nō ē iudices qd' putetis: ideo nullæ adiectū ad ex hæredationē iuuenis elogiū ga de ſcelere cōſtaret. Modeſtius iuriſcōſultus Deſertorē iqt auditū ſuū iudicē cū elogiū. i. cū uitupatiōe mutat. Honoris uero cā Cice. In qd elogiū plurimæ cōſentiūt gētes: & iteq; qd elogia ſepulchrorū: q̄ q̄lia ſint Suet. ĩ Claudii uita oſtēdit dicēs: Nec cōtētus elogiū tumulo eius uerſibus a ſe cōpoſitis ĩſculpſiſſe: ēt uitæ memoriā proſa oratiōe cōpoſuit. Ci. Solōis qdē ſapiētis elogiū ē: quo ſe negat uel le ſuā mortē dolore amicorū & lachrymis uacare. Elpenor abſq; aliq̄ diphthō. ſcribĩt: fuit cōes Vlyxis: q̄ teſte Home. ĩ odiſſea a Circe cū aliis ſociis cō uerſus fuit ĩ porcū: dicēte ēt Iuue. i ſaty. quis neſcit uoluſi: Et cū remigibus gruniſſe elpenora porcis.

Ellipſis cū duplī. l. & .i. latio ſcribĩt: trāſfert a Quin. detractio: nā cōponĩt ex ἐκ & λειπω qd' ē deſero. Vnde aliq̄ pēultima: q̄ ē diphthō. ei ĩ. i. logā cōuertūt: nōnulli ĩ e: dicūt ellepſis cū .e. ĩ antepenultia: & eſt figura cū ĩ ſcāſione abiicĩt cōſonas ĩ fine dictionis cū p̄cedēti uocali. quādo. s. ſequēs ĩcipit a uocali: qd frequenter de. m. cōſonāte obſeruat. Vir. i. ænei. Multū ille & terris iactatus. Ho. li. ſermo. Oībus hoc uitiū ē cātoribus ĩter amicos: & eſt eadē figura cū ea. quā ſupra ecthlipſim diximus.

Embrio iā a latinis oībus dī: & maſculinū ponĩt: ac cū .y. græco ſcribĩt: ſed apud græcos neutrū ē & ἔμβρυον dī: qd denotat ĩtus germinās: ac ſcaturiēs. Nā cōponitur ex ἐν qd intus hic deſignat. & βρύω germino: id quoq; ē qd ĩ utero matris uiuit anteq̄ liniamēta ſuæ ſpeciei accipiat.

Emathia abſq; diphthō. & cū .th. aſpirato atq; .i. latino ſcribĩt: regio ē q̄ teſte Gel. li. xiiii. noctiū atti. postea Macedo. dicta fuit: ut ĩ ea dictiōe uidebĩus: nā alibi a rege nomen aſſumpſiſſe cōperi.

Empedocles cū .c. exili ſcribĩt. fuit teſte Hippobato Metōis filius: & eius auus Empedocles agrigētius uir inſignis. Theläges uero dixit illū filiū fuiſſe archiōī: habuitq; fratrē teſte Fauo. ĩ cōmētariis Callicradem noīe fuitq; Empedocles Pythagore auditor: ut Timæus atteſtat: & prius orato. iuētor: quē admodū Zeno dialeticæ: ut ſcripſit Ariſtoteles li. de ſophiſtis: Refert Saty. eū medicum fuiſſe & oratorē optimū eiuſq; diſcipulū Gorgiā leōtinū: q de arte rethorica ſcripſit quē Apollodorus ĩ chronicis tradidit cētū & nouē ætatis ānos ĩpleſſe hūc ait Saty. dicere ſolitū ſe adfuiſſe Empedocli magiam exercēti: ipſūq; ĩ poematibus id p̄fiteri. & cōplura alia ut pharmaca: qbus morbi & ſenectus arceant noxii uēroq; flatus pellātur ſalubres ĩducātur: mortui reuiuiſcār: Ideo eū multis modis admiratione dignū dixit Thyrrhēus ĩ. xix. hi. li. Eidē teſte Zanto regnū cū offeret: cōſtāter renuit: carius. ſample ctēs uitæ ſimplicitatē q̄ regū delicias Scripſit uerſu trāſitū Xerſis: & alia nōnulla: q̄ poſtea ſoror eius uel ut alii dicūt filia cōbuſſit. Scripſit tragœdias: q̄s tamē Eraclides Serapionis filius alterius fuiſſe dixit: Hieronimus uero iſtoricus dixit ſe illius q̄dragīta tria opuſcula legiſſe. Ariſtoteles ēt ſæpiſſime illius opiniōes rettulit cū olympia adiſſet omnium ĩ ſe uertedat ora. Nullius magiſq̄ eius mētio apud oēs fiebat. Idē teſte: timæo carmīe ſed deū dixit: Floruitq; teſte Gel. li. xvii. noctiū atticarum eo tpe quo Fabii apud Cremerā ĩterfecti ſunt: Mortē uero eius diuerſi diuerſimode rettulerūt. Nam dicūt aliq; q; cū Agrigētū conderet: & illius inſtituto inimicorū nepotes obſiſterent: ille mœrore ĩ Pelo/

pōnesū decedens diē obiit: Heraclides uero ait: qđ quū itieresset sacrificio ad Pysianactis agrū una cū multis & peracto: sacro alii in diuersis locis uille huc & illuc eūtes: sub arboribus se cōponētes qesce bāt: ipe solus Empedocles ī suo loco māsit: ubi ac cubuerat ad sacrū: sed mane cæteris surgētibus ipe nō iuētus. Aliis de eo nihil sciētibus: dixit unus ex seruis se media nocte uocē audiuisse magnā uocā tē Empedoclē. Cūq surrexissēt nihil p̄ter lucē uidisse: & tædaꝝ splēdorē. At uero Hippobatus dixit illū quū surrexit Aethnā petiisse: seq ī ignes iæciisse: ita ut quū fidē cuperet facere se deū effectū eē flāmis cōsumptus fuit: postea rē agnitā & explorata fuisse quū una ex illius crepidis ui flāme ad exteriora reiecta atq cōpta fuerit. Quā opinionē secutus Ho. circa finē suæ poetriæ īqt: Siculiq poetæ. Narrabo interitum deus immortalis haberi.
Dū cupit empedocles ardentem frigidus æthnā.
Insiliit. Sunt & alii q aliud ferūt: sed hæc sufficiāt.

Emphasis cū unico. s. post. a. & .i. latino scribiť: figura est quū maius dī: sub quo etiā minus ītelligere uolumus. Vir. li. geor. i. Cū iā sacræ deficerēt siluæ & uictū dodona negaret: hoc ē nō solū aliæ: sed āt sacræ. Nā teste Seruio haꝝ sterilitas aliarum denotat infœcunditatem.

Empiricus cū. i. latino seq̄nte. c. exili scribiť dici pōt a nr̄is experimentator: & deducit ab εμπιρια qđ est exprimentum.

Empyreū cū. y. græco scribiť: dici pōt igneū. Nam απορ qđ ē ignis descēdit: sed ut dicūt theologi magis ab ipsius ignis splendore: quam ab igne denominationem assumpsit.

Emplastrū cū. .i. mediate post. a. & .t. exili scribiť: dici pōt a nr̄is fictū seu īformatū. Nā ex ευ p̄positiōe q̄ significat in & πλαττω q ē fingo seu formo cōponitur. Vnde ex diuersis rebus confingi & formari consueuit.

Emporiū cū. i. latino scribiť: locus est mercatus uel nūdinatiōis: & a πορεω qđ ē merchor uel aquiro deducitur: quasi emporium.

Enatiosis cū. t. simplici & .i. latino utrobiq scribiť: dici potest latine refragatio.

Encænia cū. c. exili & .æ. diphthō. ī ātepenultia: & .i. latino penultia scribiť: dici pōt a nr̄is innouatio. Nā cōpōiť ex ευ p̄positiōe qđ ē ī & καινιζω nouo.

Eceladus cū. c. exili & .e. absq diphthō. scribiť: fuit Titani & Terræ filius: quē fulmine a Ioue ictū & Aehtne mōti suppositū dixit Vir. lib. æne. iii.

Enchiridon cū. ch. aspirato & .i. latio utrobiq scribiť: dicti potest a nostris manuale. Nam cōponitur ex ευ p̄positione: & χειριδιον quod diminutiuū a manu deductum.

Edromis cū. y. græco scribiť: genus ē uestimēti uillosi & hyemalis: de quo Iuue. ī saty. iii. īquit Ignigculū brumæ si tpe poscas. Accipit endromyda & tyriū uestimētū esse ostendit: cū ait in saty. Credo pudicitiā Endromydas tyrias & fœmineum ceroma: Quis nescit.

Endiadis cū. i. latino utrobiq scribiť: est figura cū duo diuersa noīa ī unā cōueniēt iam cōiunguntur: ut Vir. li. geor. ii. Pateris libamus & auro. i. pateris aureis: & li. i. æne. Mollēq & mōtes insup altos. i. molē mōtiū: Idē. li. iii. ī partē & p̄dā. i. ē in ptē p̄dæ.

Endymion cū. y. græco ī antepenultia & .i. latino in penultima scribiť: fuit pastor q Lunā a poetis dicit amasse: a q̄ primum repulsus postq̄ albos eius grages aliq̄diu putauit: ī eius gratiā suscæptus ē: & ut dixit Cice. li. ii. tusculanaꝝ: Cū sup lamio mōte Ioniæ obdormisset: a luna deosculatus ē. Iuxta q dixit Ouī. li. iii. de arte amādi: lāius endymiō nō ē tibi lūa pudori. Itē Vir. li. iii. geor. tetigit cū ait: Munere sic niueo lunæ si credere: dignū est: & reliqua quæ Ma. li. saturna. egregie exposuit: & Pli. li. ii. na. histo. figmentum oē enodauit.

Energia cū. i. latino scribiť: quū apud græcos sit ei. diphthōgus. dici pōt latine efficacia. Vnde Hieronymus: Habet nescio quid latentis energiæ uiuæ uocis actus: & cōponiť ex ev p̄positione & 'εργειν: qđ ē operari: & ide energumenos actiuus. Est etiā energia figura q̄dā: q̄ rerum gestarū: aut quasi gestarum sub oculis fit inductio.

Enipeus cū. i. latino & .p. sine aspiratiōe scribiť: fuit teste Home. li. viii. ilia. generosi Lhebei troiani filius: & Hectoris auriga dilectissimus: quē Diome. lancea quam in Hectora contorsit interfecit.

Enipheus cū. i. latino & .ph. aspirato atq .eu. diphth. scribiť: fluuius ē Thessaliæ ab Othrymonte defluens: q in Apidanū se celeri cursu p̄cipitat iuxta qđ fuit horrēdū illud p̄liū īter Cæsarē & Pōpeiū: qđ totū cōcusit orbē: dicēte ipso Pōpeio apd Luca. lib. vi. Sāguine romāo q turbidus ibit Enipheus. Et subiunxit cum ordinaret acies bellaturas.
Et iuxta fluuios & stagna undantis Eniphei.
Capadocum mōtana cohors: & largus habenis.
Ponticus ibat eques.

Ennosipæus cō duplici. n. & unico. s. seq̄nte. i. latino: & .æ. diphthō. ī penultia scribiť: nomē ē Neptuni cōpositum ex ενvo qđ cōcutio: & γαια terrā. eo q mare fluctibus terrā cōcutere dī: ex quo pro neptuno græci poetæ posuerūt: ut Home. li. vii. odisseæ οτε μερροι εκαστος ενvοσιγαιος: quē imitatus Iu. ī saty. Oibus ī terris ait de Xerxe. Ipsum cōpedibus quixerat ennosigæū. Itaq Gellius li. ii. noctiū atticaꝝ causas terræ motus sub dubio explicans inqt. Ventoꝝ ne ui accidat specus hiatusq tetræ subeuntium: an aquarum subter in terrarum cauis undātiū fluctibus pulsibusue: ita ut uident existimasse antiquissimi græcoꝝ: qui Neptunum: ενvοσιγαιον appellauerunt: an cuius alie rei causa nondum etiam pro certo creditum.

Enope cū. e. absq diphth. & unico. n. scribitur urbs fuit ī agro nō lōge pylo sub regno Agamennonis.

Enthymema cū. th. aspirato & .y. græco scribiť: genus ē argumēti ex uno assumpto cōcludēs: ut homo ē substātia: ergo aīal ē substātia. Quare festius & īpfectus syllogismus dī. ad qđ pficiēdū assūpti ps defuit: q̄ ē oīs homo ē aīal. Ideo Iu. in sa. Cre. puait: Aut curuū sermōe rotato torq̄at enthimema.

Epanalepsis cū unico. l. seq̄nte. e. atq ultia. ps. & .i. latino scribiť. dici pōt latine replicatio uel repetitio. Cōponitur eni ab επι & αvα: q̄ duo simul & re: & iteꝝ denotāt: atq αvψις: qđ est acceptio: Nam tūc quoq fit cū una dictio ī pricipio uersus assūpta: iterū in fine eiusdē uersus resumiť. ut Vir. lib. i. æne.

Multa ſup Priamo rogitãs ſup Hectore multa: & Iuuena. Creſcit amor nummi quantum ipſa pecunia creſcit.

Epanodos cum unico. n. ſcribit: dicitur a noſtris regreſſio. Nam componitur ex επι & ανα quæ duo ſimul etiam retro indicant: & οδος uia: quaſi retro poſt uiam: hoceſt regreſſionem indicet: ut principatus bonus eſt: non autem bonos: qui in tyrãnidem commutatur.

Epaminundas cum. i. latio ſcribit: fuit clariſſimus uir thebanus Polymini filius iter primos græciæ duces habitus: fuitq; philoſophus ſũmus: & adeo rebus oĩbus p̃fulgẽs: q; teſte Iuſtino libro ſexto cũ eo thebanoꝝ gloria orta ſimul & extincta uiſa fuerit. Nãq; teſte Aemilio probo: erat modeſtus: prudens: grauis: temporibus ſapienter utens. peritiſſimus belli: fortis manu: aĩo maximo. Adeo ueritatis amicus: ut ne ioco quidem mentiret. Idem continens: clemens patienſq; admirandũ in modum. Non ſolum populi: ſed etiam amicoꝝ ferens iniurians. In primis cõmiſſa celans: ſtudioſus audiẽdi. Ex hoc. n. facillime diſci arbitrabatur. Paupertatẽ adeo facile perpeſſus eſt ut de republica nihil præter gloriam cœperit: & alia pœne innumera quæ de illo leguntur.

Epauxeſis cum. au. diph. ſequente. x. conſonante: & & ultima cũ. ſ. littera & .i. latio ſcribitur: dici poteſt latine incrementum.

Epicharmus cum. i. latino. & .ch. aſpirato ſcribitur: fuit teſte Plutarcho poeta græcoꝝ comicus. alter philoſophus patria cous: ut quidam uolunt. Non nullo uero trimenienſem dicunt Elothalis filium fuitq; Pythagoræ auditor: cuis ſtatuæ apud Syracuſas inſcriptum erat: ipſum tanto excellere doctis omnibus & claris uiris: quanto uel ſyderibus cæteris ſol uel mare amnibus cunctis. Reliquit commentaria de natura rerum: de ſententis: de medicina. Obiit nonagenarius.

Epicharida cum. i. latino & .ch. aſpirato ſcribitur: genus eſt nauiculæ.

Expectaſis cum. c. & .t. exilibus atq; .i. latino ſcribit: dici poteſt a nobis porrectio. Componitur enĩ ex επι quod in compoſitione dicit ſuper: & εκτινω extendo: ut in duperator pro imperato: & eſt ſimilis huic epenteſis.

Epentheſis cum. th. aſpirato ſcribitur: dici poteſt interpoſitio: componitur enĩ ex epi & εν quæ dicunt inter: & θεσις poſitio: ut Virg. Maneant in religione nepotes: dicens relligiõi cũ duplici. l. ubi unum interpoſuit.

Epiodium cum .i. latino utrobiq; ſcribitur: aliq uero magis proprie cum .œ. diphthongo epiœdium dicunt. Nam ex epi qđ eſt ſup: & ωιδιον: canticũ componitur: ubi .ω. mega: cum .i. diphthongum coniunctis in .œ. diphthõgũ noſtram. ut ſupraui dimus: commutatur: & traductum a quibuſdam antiquis comperi nænia: & ideſt teſte Seruio ĩ Daphnim. epiodiũ qđ dicitur cadaueri nõdũ ſepulto hoc eſt in eius laudem: & in hoc differre dixit ab epitaphio: quod poſt complectam ſepulturam dicitur.

Epidãnos cum .i. latino & gemio. n. ſcribitur: Vrbs fuit in epiro condita tempore Anci Marci quarti Romanoꝝ regis. q̃ deinde dyrrachium uocata fuit. Nam ut ſcribit Pomponius li. iii. cum portus eſſet ad oẽm græciam: & prius id nomen uelud ĩ dãnum ituris protendere uideretur: priorinoſe abiecto dyrrachium dicta fuit.

Epidaurus cũ .i. latino & .au. diph. ſcribitur: urbs fuit quam qdam in Epiro fuiſſe putauerunt: & poſtea Dyrrachium dictam: ſed hi noium ſimilitudine decæpti Epidannum pro Epidauro intellexere. & eſt Epidaurus teſte Pli. lib. iii. natu. hiſto. ciuitas in Achaia ſaronico querno: nemore redimita: Aeſculapii delubro pcelebris. Vnde teſte Solio romani peſtilentia uexati cõtinuis tribus annis: iſpectis libris Sibyllinis: ſub forma ſerpẽtis Aeſculapium ueluti fatale remediũ duxerunt ad urbẽ: a quo Aeculapius ipſe Epidaurus cum .i. latino in penultia nõnũq; uocatus eſt dicente Ouidio li. i. de ponto.

Afferat ipſe licet ſacras epidaurius herbas.
Sanabat nulla uulnera cordis ope.

Fuit ẽt epidaurus iſula quædam iuxta Dalmatiã ĩ illyrico mari ſita: qđ Lucanus oſtendit lib. ii. cũ ait illiris ionia. uergẽs epidaurus in undas: Sed ut ait Pli. li. iii. natu. hiſt. inſula eſſe deſiit.

Epicœnum cũ .i. latino .c. exili & .œ. Dipthõgo ſcribitur dſ: latine promiſcuum. Nã cõponit ex επι p̃poſitione: & κοινον quod eſt commune.

Epicherema cũ .i. latino: & .th. aſpirato ſcribit: gẽus eſt argumẽti qđ qdam ex noſtris rõem appellarũt Cicero melius ratiocinatiuum.

Epicurus cum .i. latio & .c. exili ſcribit: fuit teſte Metrodoro patria atheniẽſis pago carchetius. Neoclis & Cæreſtratæ filius: ex philadrum familia. Heraclitus uero dixit eũ Sami nutritũ: cum eã atheniẽſes ſortiti eſſent. decẽ & octo annos agentẽ Athẽas rediſſe. Quo tpe Xenocratis ĩ academia. Ariſtoteles chalcide ſcolã habebãt. Defuncto ãt Alexandro macedoniæ & athenienſiũ ſub perdica afflictis rebus: colophonẽ ad patrẽ iuiſſe: ubi congregatis diſcipulis athenas rediit ſub Anaxicrate: ibiq; aliqua tenus cum cæteris philoſophatus ẽ. Poſtea a ſe dictã ſectã iſtituit. Et ut de ſe ipſo teſtatur. xiiii. ætatis anno cœpit dare operã philoſophiæ: eo q; Apollodorus dicit qđ percunctanti illi grãmaticũ quendam: quid eſſet apud Heſio. chaos: neſciuit exponere. adiecti ſunt ad philoſophandũ tres eius fratres: Neocles: Chæredemus: Ariſtobolus: ſeruius item Mus nomine: ut teſtaf Myromanus. At Dionyſius alicarnaſeus aliter de eo rettulit: dicẽs eum cum matre ædiculas: circumiſſe purgamẽta legentẽ litteraſq; cũ patre docuiſſe exigua ſtipe. Vnũ ex fratribus eius lenocinatũ eſſe ipſum ãt Leontiæ meretrici cõgreſſum: attribuiſſe ſibi libros Democriti de atomis: & Ariſtippi de uoluptatẽ: Nec fuiſſe ciuẽ legitimũ teſte Hero. in li. de pubertate epicuri. Simili mõ iſectantur eum Poſſidonius ſtoicus Nicolaus & Sotyõ q; ſibi attribueret. xxiiii. argumenta Dioclis: Quin & ſcribẽs ad Themiſtã leõis uxorẽ iqt: Quotus. n. ego ſum: niſi uos ad me pficiſcamini: promptus ipſe quocunq; uos Themiſta accerſatis irruere. Ad philoclem formoſum adoleſcentẽ: ita ſcripſit conſumor ac edificio amabilẽ tuũ ac

diuinũ ĩgrẽſſum ſuſtinẽs. In lib. de finibus ſic ait: Nihil habeo qđ bonũ ĩtelligã: ſi ſapoꝛ uoluptates & q̃ ex Venere cõſtãt. & q̃ auribus ꝓcipiunt & q̃ ex forme uenuſtate blãdiunt: oculis his auferã. Epictetus hunc laſciue lacerat tanq̃ nimiũ loquentẽ & alia q̃plura: ut ét Cicer. de finibus meminit. ueꝛe cõtra alii magnã huius uiri ĩ oẽs philoſophos gratitudiné fuiſſe ferũt: nec eos uituperaſſe dicunt ut multi putant. Pria eum Statuis æreis honorauit. multi cũ eo philoſophati ſunt: ex qbus mus ſeruus clarus & humãus euaſit. Diocles ait illũ uiliſſimis cibis uitã duxiſſe. illi cũ ſuis potus erat aq̃: teſtatur ipſe ĩ epiſtola ſe aq̃ & pane tantũ eẽ cõtẽtũ: & mitte mihi ĩqt parum p caſei: ut cum uoluero cœnare ꝓcioſius poſſim. Huiuſmodi uita fuit illius q uoluptate finẽ poſuit. Vtitur ĩ rebus ſuis uocabulis propriis: q̃ quoniã ſimpliciſſima ſunt: Ariſtophães grãmaticus dãnat. Natus ẽ annis ſeptẽ poſt Plato. obiit. Obiit Athenis ſub Pytharato annoꝝ. lxxii. calculo uriæ exitũ ipediente teſte Hermacho ſcripſit de natura de atomis: de uacuo: de diis: de ſanctitate: de finibus: & alia cõplura. Dicebat uoluptatem eſſe finẽ: nõ ut Laertius ait luxurioſoꝝ uoluptatẽ. Nec eã q̃ ĩ guſtu eſt: ut qdam male ĩtellexere: ſed eã quæ eſt nõ dolere: aĩoq̃ tranqllum eſſe: & ꝓturbatiõe uacare. Nõ. n. cõuiuia non muliebꝝ puerorũq̃ congreſſus: & cæteroꝝ q̃ affert ꝓcioſior menſa luxum. uitã uerã ſuauẽq̃ gignere: ſed rõnem ſobriã cauſaſq̃ ꝓſcrutãtẽ: q̃que uel eligẽda ſint & opiniones expellentẽ: aĩorumq̃ ꝓturbatiões. hoꝝ oĩum initium maximũ eſſe prudentiam.

Epilepſia cũ. i. latio utrobiq̃ & unico. l. qtq̃. ph. imediate poſt e ſcribit nõnulli uero ĩperite magis q̃ exſenſu ĩterponũt. m. & dicunt epilepſia. Significatq̃ apud nos apꝓhenſionẽ: eo q̃ ſenſus oẽs comꝓhendat. Dicit ab aliqbus ex nr̃is comitialis morbus: eo q̃ ſi cuiq̃ ĩ comitiis contigiſſe depræhenſum fuerit dimittebantur comitia.

Epilogus cũ. i. latio & unico. l. ſcribit: dr̃ latine peroratio: nã cõponit ab epi qđ hic dimiutionẽ ĩdicat & logos q eſt ſermo.

Epimetheus cũ. i. latio &. th. aſpirato atq̃. eu. diphthõgo in fine ſcribit. fuit teſte Heſiodo Iapethi filius ex Aſia coniuge: & frater Promethei.

Epimenides cũ. i. latio utrobiq̃: & unico. n. ſcribit fuit philoſophus cretenſis contemporaneus Pithagoræ: ut ſcripſit Apuleius li. ii. floridori: hũitq̃ patrẽ Epheſtiũ: ut Theopõpus uoluit. Alii dicũt Doſiadem. Alii hageſarchũ. Oriũduſq̃ fuit ex Enoſo uico. hic ut refert Laertius aliquãdo a pr̃e miſſus: ut ouẽ rure deferret: meridiano tpe diuertit ex itinere atq̃ ĩ ſpelũcha qnquagĩta & ſeptẽ annis ꝓpetuo ſopore qeuit. Excitus q̃ſiuit ouẽ. Putabat. n. ſe paꝛ obdormiuiſſe quã cũ non iueniret in agrum reuerſus é. Cum uero aggꝛ ĩ alterius ptãtem ueniſſe uideret: cũcta mutata eẽ ꝓpenderet. rediit in oppidũ ubi a iuniore fratre ſuo jã uetulo cognitus fuit. oẽm ex illo didicit rei ueritatẽ. Quid deĩde philoſophatus ſcripſit curetũ & corybantũ generationẽ & theogõiam ad qnq̃ milia uerſuum. Scripſit agros ædificationẽ & Iaſonis ĩ Colchon nauigationẽ ad ſex milia & q̃draginta uerſuũ. Prius fertur agros & domos expiaſſe. Dixit ét in epiſtola quam miſſit ad Soloné eſſe p difficile hoĩbus liberis ꝓclariſq̃ ĩſtitutis & legibus ſub ſeruitute durare. Obiit anno ætatis ſuæ cẽteſimoqnquageſimo ſeptĩo teſte Phaſgone ĩ li. de lõgæuis. Vt ãt cretenſes tradũt teſte Laertio: ducẽtis nonagĩtanouem annis.

Epimone cũ. i. latio & unico. n. ſcribit. dr̃ latiæ perſeuerãtia. Et eſt ſigura quãdo ad maiorẽ certitudinem in eadẽ dictione pſeuerat. ut Vir. ſic iuuat ire ſub umbras. eadem figura a nõnullis epizeuxis uocat: ut in ea dictione uidebimus.

Epit cũ. i. latino ſcribit. populi ſunt qui & helidenſes dicti fuerunt.

Epiphanes cũ. i. latio ſcribit tranſſert ab aliqbus illuſtris: ut Anthiocus epiphanes. illuſtris. Nã cõponitur ex epi qđ eſt ſup & φανηϛ clarus.

Epiphania cũ. i. latino utrobiq̃ ſcribit. dici põt a nobis a paritio ſeu manifeſtatio. Nã componit ex epi ꝓpoſitione & φαν∞ manifeſto. Sed aliqui illuſtrationem tranſferunt.

Epy cũ. y. græco ĩ fine ſcribit: fuit urbs nomẽ. De q̃ Sta. & ſummis ĩgeſtum montibus epy.

Epiſynalipha pria cum. i. latio: ſequens cũ. y. græco & penultia cũ. i. latio ſcribit eſt cõglutinatio duaꝝ ſyllabaꝝ in unã: qđ in diph. & ſyneræſi ſæpiſſime fieri contigit. Nã ſυναλιφη coniunctio dr̃.

Epirus cũ. e. abſq̃ diph. &. i. latio ſcribit. Vnde in penultia apud græcos ei diph. hr̃: q̃ nr̃is in. i. longã cõuerſa fuit: & ꝓprie ἤπειροϛ apud nos firmã terrã deſignat. eſt itaq̃ regio ĩ Europa: & aliquãdo moloſſa dicta fuit: ut Iuſti. li. xvii. affirmare ur̃. At Seruius ſup. iii. ænei. nõ totã Epiꝝ ſed ptẽ: quã Helenus tẽuit Moloſſam dictã uoluit: quã deĩde a fratre Chaõe: quẽ p ignorãtiã occidiſſe uenenata ſagitta phibet. Chaonẽ cognominauit dicẽte Virgilio More neptolomei magnoꝝ reddita ceſſit. pars heleno q̃ chaonios cognomĩe cãpos. Chaoniãq̃ oẽm troião a chaõe dixit. & ur̃ ps illa fuiſſe alpeſtris: dicẽte Pli. iiii. na. hi. Chaões ſunt primi mõtes Epiri: a qbus Chaõia dcã é. ſ. Epirus: & ĩ Chaõia mõs dodõe ĩ quo ſilua fuit dodõa carmĩbus poetarũ græcorũq̃ & latinoꝝ ꝓcelebris. Nã ĩ ea tẽplũ dr̃ fuiſſe ioui dodõe ſacrũ: ĩ qđ duas cælo colũbas deſcẽdiſſe ferũt: & ĩde ueteribus ſolitas iſideꝝ q̃rcubꝫ: eqbꝫ poſtulãtibus reſpõſa ab illis dabãt: dicẽte Vir. li. ge or. ii. Aeſculis atq̃ hĩtæ grais oracula q̃rcus & Luc. i. iiii. Teſproti dryopeſq̃ ruũt: q̃rcuſq̃ ſilentes.
Chaonia ueteres liquærunt uertice ſellæ.
Et dixit ſilẽtes: qa lõge ante Lucanũ ex illis columbis: ut aiũt una delphos Boetiæ ciuitatẽ uolauit & ibi Apollĩs delphici clarius fecit oraculũ. Altera in Aphricã ad ãmonis Iouis tẽplũ trãſmeaſſe ſcribit q̃ de re in Chaõia Iouis oraculũ terminatũ fuit: iõ dixit Vir. Habitæ grais oracula quærcus.

Ephyra cũ. ph. aſpirato: & nõnunq̃ ab aliqbus ſine aſpiratione &. y. græco ſcribit: urbs fuit Achaiæ q̃ poſtea Corinthus dicta ẽ in q̃ pulcherrima & artificioſa ex ære fiebant uaſa: dixit Virgil. lib. georgi. primo. illuſaſq̃ auro ueſtes ephyreiaq̃ æra: ubi in penultĩa unũ. i. cauſa metri ĩterpoſitum fuit nam alias ephyræa cũ. æ. diphthõgo in penultima: hoc eſt non ſequente. i. ante ultimũ. a. ſcribit ut Luca.

circa initiū libri sexti:cum ait.Insedit castris:ephy/
ræaq; mœnia seruat.
Epiredum cū.i.latino utrobiq; &.e.absq; diphthon
go uel aspiratione scribit:uocabulū est teste Qui.
ex duobus peregrinis cōpositū:nā ut idem pergit
cū sit ꝓpositio epi græca: reda gallicū, nec græcus
tamen nec gallicus utitur cōpositio Rōani suū ex
utroq; alieno fecerūt.Iuue.illo utit i saty. Stēmata
qd faciunt.cū ait.Toruoq; thraunt epiredia collo
segnipedes.
Ephyre cū.ph.aspirato:&.y.græco scribit fuit nym
pha Oceani & Thetyos filia:de qua Vir.libro geor
gicoꝝ quarto meminit.
Ephyris penultima cū.ph.aspirato &.y.græco:& ul
tia cū.i.latino scribit.fuit teste Hero.urbs i lacōia.
Ephimerides cū.ph.aspirato &.i.latio utrobiq; scri
bit:dici possunt latiæ diurnales uel ut iterꝓtatus
est Sempronius Asellio diaria & ephimeris in sin/
gulari diarium:nam ab epi & ὑμερίδεσ deriuatū
ab ὑμερα qui est dies componitur: unde & pro li/
bro i quo diurnales erāt diuinatiōes accepit Iuue.i
saty.Credo pudicitiam:cū ait in cuius māibus ceu
pigua succina tritas Cernis ephimeridas:& Ouid.
li.i.de sine titulo.
Inter ephimeridas melius tabulasq; iacerent.
In qbus assumptas fleret auarus opes.
Ephebus cū.e. absq; aliqua diph.scribit:dī apā nos
pubes:de quo i ante habitis late uidimus: habetq;
primam breuem.
Ephialtes cū.i.latino &.t.exili scribit : hic & Oetus
fuerūt gigātes:& filii Aloei:ut i dictiōe aloeus uidi
mus & teste Ser.sup.iii.ænei.iterꝓtat ephialtes la/
tiæ incubus.i.fatuus & facūdus:hæc ille aduerbū.
Ephippia pria cum.ph.aspirato:&.i. latio sequente
duplicato.p.atq; itez.i.latio in penultima scribit
sunt ornaméta equoꝝ.Hor.p antiphasim inquit
Optat ephippia bos piger optat arāt caballus & cō
ponit ex epi ꝓpositione & hippos q est equus: sēcū
dum modum supra expositum.
Epiphonenia absq; aliqua diph.&.i.latio scribitur:
& est teste Quintilia.li.viii.de institutione oratoria
rei narratæ uel probatæ sūma acclamatio.Vir.i.i.
ænei.Tantæ molis erat Romanā cōdere gentē Ci.
pro milone:facere.n.probus adolescēs periculose.
q̄ perpeti turpiter maluit:& cōponit ex epi ꝓposi/
tione & φονη quod est clamor.
Epistola cum.i.latino &.t.exili sequēte.o.ante.l.scri
bit.& descendit a medio paracimeno huius uerbi
ἐπιςελλω quod est mitto.nam amittit unū.h. i fu/
turo & dī ἐπισελω:deinde cum.e.i penultima fu
turi mutat in.o.uocalem i penultima paracimeni
& dī:ἐπισολα:unde nos epistolam dicimus quā
ille ἐπισολην uocant & inde apostolus missus.
Epistropus cū.i.latino &.t.exili scribit : fuit phoci/
dis rex:unus ex græcoꝝ ducibus:qui uenerunt ad
Troiam:ut ostendit Home.li.ii.ilia.
Episcopus p.i.latinū:&.c.absq; aspiratiōe scribitur:
ut supra uidimus i ꝓceptis ex epi ꝓpositione:& sco
pos qd est speculatio cōponit: itaq; inspector dici
pōt:unde & episcopatus dī:q̄ ipsa dignitas: & epi/
scopiū locus ubi episcopus ipse commorat.
Epistylion cū.t.exili sequēte.y.græco:& penultima
cū unico.l.&.i.latio scribit:traducit ab aliqbus co
lūnella . ita ut sit diminutiuū styli:q̄ ē colūna. Alii
ēt capitellū:qd supra stylon pōit itelligi uoluerūt.
Epitaphiū cū.i.latino &.t.exili scribitur: dī secūdū
eius compositionem & uerba supra sepulchrum.
Nam componit ex epi præpositiōe:q̄ est supra: &
ταφος sepulchrum:hoc ē supra tumulū.Sed ab au
ctoribus pro laude sumitur:quæ post completam
sepulturam alicuius dicitur:ut uidimus in dictio
ne Epiodum.
Epithalamion cū.i.latino &.th.aspirato scribit: di/
cebatnr sacer hymnus:qui i spōsalitiis uiri & uxo
ris canebatur.Vnde ēt Hieronymus ad Paulinum
ait Sanctaꝝ nuptiarū dulce canit epithalamium.
Epitheton pēultima cū.th.aspirato:& ultima cum
.t.simplici.i.sine aspiratione scribitur:Dicitur a no
bis adiectiuū:potest dici ipositum uel appositū: nā
ex epi quod hic dicit in & θετον positū componit.
ut alma Ceres:uenusta Venus : cælumq; profun/
dū:Obscœnigq; canes:iportuneq; uolucres.Et dif/
fert ab antonomasia q̄ uice nois ponitur : epithetū
quod nunq̄ sine noie.Vnde id quoq; fieri a poetis
cōsueuit:ut & ꝑsentia ponant epitheta ad ea.s.q̄ fu
tura sunt:ut Vir.Præcipue infœlix Diodo pesti de
uota futuræ.Et parum infra:inscia Dido insideat
quantus miseræ deus.Similiter lib.xi.de Camilla
puella q̄ artificio patris salutata fuerat :infœlix fu/
git in iaculo stridente Camilla.Nam.s.eo tempo/
re infelix quo euasit:sed postea cum i bello periit:
fiunt etiam epitheta nōnunq̄ ꝑsentia ex peractis re
bus:ut idem Virg.lib.ii.æneidos.Infœlix qua sedū
regna manebant sæpius Andromache ferre inco/
mitata solebat.
Epithima cum.i.latino utrobiq; &.th.aspirato scri
bitur:iterꝓtari ad uerbum pōt semp ipositū:nā ex
epi:quod est super:& θημα positū componitur.
Epitoma cū.i.latio &.t. exili scribitur:dici pōt bre/
uiarium:nam componitur ex epi præpositione &
τομη quæ est incisio quasi interfectum.
Epigrāma cum.i.latio & duplicato.m.scribitur: di
ci potest ad uerbum superscriptio:nam epi dicitur
& γραμμα littera uel scriptio.
Epitritus absq; aliq̄ aspiratione &.i.latino utrobiq;
scribitur:pes est ex q̄ttuor syllabis constans.quarū
una semper ab aliis tribus discrepat.unde epitritus
primus est pes constans ex iambo & spōdeo: hoc ē
ex pria breui & tribus seq̄ntibus longis:tēpoꝝ se/
ptē:& sic cōtrarius primo pæoni:ut lacerdos salu/
tari.Epitritus secūdus cōstat ex trocheo &spōdeo:
hoc est ex lōga & breui:& postremis longis : & sic
temporum septem:ac secūdo pæoni cōtrarius : ut
cōditores ipatores : Epitritus tertius cōstat ex spō
deo & iambo.i.ex duabus lōgis & breui & longa:
temporꝝ septem & cōtrarius tertio pæoni:ut here
ditas Demosthenes.Epitritus quartus est ex spon
deo cōstat & trocheo:hoc ē ex tribus lōgis:& quar
ta breui:temporꝝ septem:& cōtrarius quarto pæo
ni:ut opportunus cælestinus.
Epizeuxis cū.i.latino utrobiq; &.z.cōsonante : atq;
.eu.diphthōgo in penultima:& in ultia cō.x.cōsō/
nāte scribit:dici pōt latine conbinatio.ldm.ζευξισ
iportat:& tūc figura ē quū dictio i uersu absq; me

dio aliaꝝ dictionū cōbinaſ: ut Vir. Meme abſum q feci: & alibi ſic iuuat ire ſub umbras.

Epos cū unico. p. ſcribiſ dr̄ a nr̄is carmē: eſtq; apud græcos generis neutri: ſed cōpoſitum cū αἀδή q. eſt cantus: dr̄ apud nos epodus quaſi carminis cātus. Et inde epodion diminutiuū i recto. i. paruū carmē: qđ a lyricis clauſula breuis dr̄: q̄ſi p̄cioſos uerſus ītegris ſubiiciat: ut apud Horatiū: Beatus ille q procul negociis deinde ſeqtur p̄ciſus. Vt priſca genus mortaliū. & ſic deinceps alterni qbus aliq̄ ps deeſt: & ſunt ipſis p̄cedentibus ſimiles.

Eraſiſtratus abſq; aliqua aſpiratione & cū. i. latino ſcribiſ: fuit medicus eximius ex Ariſtotelis familia natus: & deſcendit ab ἔρως qđ eſt amor: & στρατου exercitum.

Eraſinus cū. i. latino & ſimplo. n. ſcribiſ: ē teſte Hero. lib. hiſto. vi. Achaiæ fluuius eſt ſtymphalide palude. profluens. & adeo per nemæam ſiluam turgide labens: q; ripis minime contineri poſſit ſed arbores ſit populator. Et ut ſubdit Herod. poſt certū ſui curſus ſpaciū abſorbeſ a terra: & i argolicis exuberantiſſimus exit. Quod ſane Oui. tetigit lib. xv. metamor. cum ait.

Sic modo combibiſ recto quoq; gurgite lapſus.
Reddiſ argolicis igens eraſinus in aruis.

Erate cum. t. exili ſcribiſ: fuit teſte Heſiodo in theogonia nympha Oceani & thetyos filia: & ab ἔρως quod eſt amor deſcendit.

Erato cum. t. exili ſcribiſ: fuit muſaꝝ una dicta ſimiliter ab eros huius eratos. i. amor amoris: de q̄ Vir. li. vii. æneidos meminit. quum ait. Nunc age qui reges erato. qui tempora rerum.
Quis latio antiquo fuerit ſtatus.

Erebus abſq; aliq̄ aſpiratione aut diphthōgo a græcis ſcribiſ: & poniſ pro pte inferi: in q̄ teſte Seruio ſup. vi. æne. Vir. illi morabanſ q bene uixerant. cū ab elyſios cāpos nō niſi purgati p̄ficiſcerentur.

Erichtheus cum. ch: &. th. aſpiratis ſcribiſ: fuit teſte Home. li. vii. odyſſeæ uir phæas. Alteꝝ dixit idem Home. li. ii. ilia. regē fuiſſe magnanimū athenaꝝ: quē minerua e rure ubi natus erat ſuſcepit educauit: & athenienſi populo pro rege tradidit: ideoq; annua Mineruæ ſolēnia Atheniēſes i ea iſigni urbe agunt taurorum agnorumq; ſacrificiis.

Eremus abſq; aliq̄ aſpiratiōe aut diphthōgo a græcis ſcribiſ: quoꝝ quū magis p̄pria ſit aſpiratio de cōſuetudine noſtra miror q; ſemp illā aſpiramus dici pōt a nobis deſertū: & ide eremita ēt ſine aſpiratione ſcribi debet quaſi colens deſerta.

Eretria cū. t. exili &. i. latino ſcribiſ: fuit teſte Ptolæmeo oppidum in Euboia.

Ereuthalion cū. eu. diph. &. th. aſpirato atq;. i. latino ſcribiſ: fuit teſte Home. li. ilia. iiii. uir dius. quē Neſtor cū olim iteremit & li. vii. dixit illum cū miraculo corporis: tum excellentia armoꝝ p̄cipuum i bello pylioꝝ & arcadum fuiſſe.

Ergaſtulū cū. t. exili ſcribiſ: dici pōt latine taberna: uel officina: & deſcendit ab ἐργαζεσθαι qđ eſt opor: Quo uocabulo noſtri poetæ ſæpe utunſ. Iuue. i ſaty. Credo pudicitiā. Poſcitq; maritū paſtores pueros oēs ergaſtula tota: ſed cū in diuerſis locis noxii hoſtes & ſerui durius operari cogerenſ: dixit Iuue. i alia ſatyra: q̄ incipit. Stēmata q̄d faciūt. Nēpe i Lucano: ut tuſca ergaſtula mutas. i. tuſcas tabernas. ubi plurimū operari cogebanſ. At i maſculino ergaſtulus pro operario ſumiſ dicente Pli. li. xviii. natu. hiſto. ubi de ipſis agricolis loquiſ. Sed nos miramur ergaſtulaꝝ nō eadē emolumenta. q̄ eē ipſe rator ergaſtuloꝝ dixit: hoc eſt eoꝝ qui agricuſturam exercebant.

Ergaſylus penultia cū. y. græco ſcribiſ: fuit nomen uiri proprium.

Eribœa pria cum. i. latino: & penultima cū. œ. diphthongo ſcribiſ: dr̄ ab Home. li. v. ilia. nouerca Mercurii. i. Iuno: cuius monitu & p̄cibus ipſe Mercurius Martē ex arctis uinculis liberauit: ut uidimus i dictione aloeus: & iterp̄tari ualet lis buculæ ſeu iuuencæ: nam ἐρις lis dicitur: & βοιον bucula ſeu iuuenca: quia Iſidem multa indignatione proſecuta fuit.

Ericates cū. i. latino & abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribiſ nomē fuit uiri p̄priū de quo Vir. li. x. meminit & interp̄tari ualet quaſi ira confractus: nā cōponiſ ex eris quod eſt ira & κατεαγω infringo.

Erichthonius cum. h. latino utrobiq; & .ch. atq;. th. aſpiratis in eadē ſyllabā concurrētibus: ut ſupra uidius ſcribiſ & ſignificat terræ litē. Nā cōponiſ ex ἔρις q̄ eſt lis χθονος. i. terræ quaſi ex lite & terra natus erichthonius ipſe fuerit: p hunc. ſ. modum: ut Euripides apud græcos: & Oui. li. meta. ii. apud noſtros ſcripſere: Cū Vulcanus i giganto machia fulmina Ioui & aliis diis arma feciſſe: ei Iuppiter p̄ p̄mio obtulit: ut qcqd uellet ab eo peteret nec ſe qcq̄ negaturꝝ p ſtygem palupem iurauit: at claudos faber Miernæ nuptias poſtulauit ucius ardēti amore tenebaſ. annuit Iuppiter ne periurus fieret: Minerua tamē āmōuit: ut ſi poſſet uirginitatem uiribus: quia erat dea belli tueret. Dum ergo Vulcāus blanditiis quibuſdam cōſumptis eam allicere non poſſet: uī molliebaſ: cōtra quē cū uiriliter dea belli reſiſteret: contingit: ut ex hac colluctatione. Vulcāus effectum libidinis i terram iaceret ſuper quē Mineruā pudore cōmota pluerem pede coniecit ex quo tpis ſucceſſu natum dicūt Erichthonium anguinos pedes habentem: ita ut ætate deinde prouectus ad pedum fœditatem tegēdam iunctis eqs currum primo excogitauerit: dicente Virgi. libro tertio georgicorum.

Primus Erichthonius currus & quattuor auſus.
Iungere equos rapidiſq; rotis inſiſtere uictor.

Sed quemadmodum a Miuerua infantulus fuerat in ciſta poſitus: & in cuſtodia filiabus Erichthei Athenarum regis datus Euripides: & Ouidius late proſequuntur. Hunc inueniſſe argentum: dixit Plinius circa finem libri ſeptimi naturalis hiſtoriæ.

Erichtheus eandem orthographiam atq; deriuationem habet: quin & eundem apud nonnullos græcorum poetas deſignat.

Erycina antepenultima cum. y. græco penultima cum. c. exili &. i. latino ſcribitur: ponitur pro Venere: ut clare uidebimus in dictione eryx. Vnde Ouidius. Quid geminas erycina meos ſine fine dolores.

Eridanus cum.i.latino & absq; aspiratione pricipii scribit:fluuius ẽ Galliæ cisalpinæ:sic quoq; dictus a græcis:sed a nostris padus uocat:dicẽte Vir.li.ii. geor.Necnõ & torrentẽ undam leuis inatat alnus Missa pado.Hunc dixit Pli.li.iii.na.hi.a phætonte cognomiari:q alio noie dicebat Eridanus. Sed cũ ab irato loue fulminatus cecidisse in padũ illi fluuio nomẽ dedit.Seruius uero sup.vi.ænei.addidit tunc quoq; illũ a luce ardoris sui Phætõtis nomẽ assumpsisse.Id.n.id uocabulũ indicat ut uidebius in ea dictione.Vnde Mar.li.epigrãmatũ.x.& Phætonti q petis arua padi.Eundem poetæ græci dixerunt:nõnunq; fluuiũ esse iferoz:& ad superos scaturire:iuxta qđ dixisse uidet Vir.li.vi.dum ait.

Inter odoratum lauri nemus:unde superne.
Plurimus eridanus p siluam uoluit amnis.

Et forsitan nil aliud intelligere uoluerũt:q̃ q; euesulo mõte propinquo mari tyrrheno qđ inferum dicimus proueniat:& i mare hadriaticũ:qđ supez uocare solemus:cadat de quo fluuio pulcherrimæ meminit Vir.li.geor.iiii.& Oui.ii.de sine titulo cũ ait:Frigidus eurotas populiferq; padus.

Erigone cum.i.latino scribit:fuit filia Icari:ut in ea dictione uidebimus.

Erillus cũ.i.latino & duplicato.l.scribit hic & Pyrrho fuerunt philosophi:de qbus Cice.i libris de finibus & de officiis sæpe meminit.

Erymãthus cũ.y.græco &.th.aspirato scribit: mõs est i Archadiæ finibus quin & silua & fluuius i alpheum defluẽs.ut ostẽdit Pli.li.iiii.na.hist.Statius & Vibius:hunc ostendere uat.Vir.li.iiii.ænei. pinis consitum esse cum ait.

Vt quondam caua decidit aut erymantho.
Aut ida in magna radicibus erudita pinus.

De hoc sæpissime i tragœdiis memit Seneca: ubi ostẽdit Herculem apz manalium cuncta uastantẽ cœpisse:atq; interfecisse ut qđã uelle uident:uel ut alii uolunt uiuum Euryto detulisse.

Erimantus cum.i.latino &.t.exili scribit ponitur q; pro eo q lites disseminãdo diuiat: quasi ἐριδοσι. litis πανταις:siue diuinus quo uocabulo Iuuena.in .iii.saty.græcos uocauit:q nobilium romanoz domos penetrantes oia scire uolebant:ut ide timerẽtur:unde ait: Aut dysphilus aut erimãtus.i.q suis mantiis & diuinationibus lites disseminat.

Erinnys penultima cũ.i.latino:& ultima cũ.y.græco ac cũ duplici.n.scribit:facitq; i plurali erynnies: unde nõnulli ex poetis nostris amouentes ultimũ .n.cũ.y.græco dicunt erines:furiæ sunt infernales.

Eriphyle secũda cũ.i.latio penultia cũ.y.græco scribit:qđã cũ.ph.aspirato:& nõnulli absq; aspiratiõe scribunt:habẽtq; accẽtũ in penultia:põt q̃ iterpretari porta litis:Nã πολι porta ẽ & ερις lis:fuit Thaonis argiuoz regis filia:uel ut alii scribunt Telestoris:uxorq; Amphiarei auguris argiui q̃ cum ex uiro Amphilocũ & Alcmæum peperisset amore monilis olim elaborati a Vulcão capta ut illud ab argia Pollynicis cõiuge susciperet uiri sui latebras pdidit:q utiq; latebat ne ad Thebas obsidẽdas adiret:cũ se i bello illo nosceret perituz:ut in dictione Amphiareus uidimus.Quare deide i ultionẽ patris ab Alcmæo filio occisa fuit:dicẽte Vir.li.ænei.vi.His Phædrã procũq; locis mœstamq; eriphylẽ crudelis nati monstrantẽ uulnera cernit:& Ouid. li.de sine titulo ait.

Ex quibus exierat traiecit uiscera ferro.
Filius:& pœne causa monile fuit.

Quare dixit illam Seruius sup.iiii.ænei.apud inferos iter amantes cõmorari: qa monile cõcupierat de eadem meminit Iuue.i saty.Credo pudicitiam cum ait occurrunt multæ tibi belides atq; eriphyle:quæ.suiroz suoz sint causa mortis.

Eriphysa antepenultima cũ.i.latino penultima cũ .y.græco & cũ simplo.s.scribit isula una ẽ ex æoliis quasi ερηνη.i.litem φυσα.i.sufflans.

Erisitos cũ.i.latino utrobiq; &.t.exili scribit:nomẽ fuit.uiri q̃ cererem prorsus aspernabat: ut ostẽdit Oui.lib.viii.meta.& cõponit ex ερις qđ ẽ lis & σιτος frumentum quasi lis cum frumento.

Erythron cũ.y.græco &.th.aspirato sequẽte.r. scribit:a nostris rubrum:quo sane noie Persei filius: & Andromade uocatus fuit:a quo teste Solino & non solum abarenaz colore:mare id uocatum fuit quod rubrum dicimus.

Erythrea sybilla simili mõ scribit:qa ex his locis: q̃ iuxta rubz mare sunt originẽ traxisse dicit.

Erytrea etiam isula ponit a Plinio circa finẽ lib.iiii. histo.natu.in mari gaditaneo:quã ideo sic cognominatã dicit:quoniam Tirii ab origine earum orti ab erythreo mari ferebant.& subdit in hanc Geryones habitasse a quibusdam existimantur:cuius armenta Hercules abduxerit:& subdit:Sunt q aliam esse eam:& contra lusitaneam arbitrent: quã eodem nomine appellant.

Erythinus antepenultima cum.y.græco pẽultima cum.th.aspirato &.i.latino scribitur: fuit hois ab urbis nomen.

Eryx cũ.x.græco scribit fuit Butæ filii amici bybryciozq; regis ex Venere filius ut celebres græcorum auctores attestant Seruius uero Neptuni filiũ dixit.Hic in Sicilia regnans:& corporibus uiribus p̃stãs legẽ hospitibus dedit.ut cũ eo cæstibus decertarẽt:q tandẽ ab Hercule redeũte ex Hispania uictus occubuit & i summo mõtis propinq drepão sub quo i honorẽ matris cõstrui fecerat & uocari iusserat ericinæ Veneris tẽplũ sepultus fuit ex quo mõti nomẽ erycis datũ ẽ de quo Oui.li.ii.de arte.

Sed dea non patit sic ad sua gaudia cogi.
Colle sub umbroso quã tenet altus eryx.

Sane de ipso eodem eryce:dixit Seneca in Hercule furente.

Ipsius opus est cælestibus fractus suis.
Fryx & erici uinctus antæus libris.

Erodius cũ.e.absq; diph.&.i.latino scribit :auis est in quã li.x.ilia.conuersam dixit Home. Palladam cum faueret Vlyxi exploratori.

Etotima cũ.t.exili &.i.latio scribit dr a nr̃is iterrogatio:quã in figurã ornatus poetæ obseruãt:ut Teren.i andria.ubi illic est scelus.q me hodie pdidit.

Vir.li.ii.æneidos.

Quo res summa loco panthu:quam præhendius arcem.

Errare per duplex.r.scribit:& dictũ uersuũq; ερρειν uerbo græco dixit Cloatius uerus in libris quos i

ſcripſit uerbo㛭 e græcis tracto㛭:ut rettulit Gelli/
ius li.xv.noctiū atticā㛭.quo uerbo uſus ē Home.
cum ait ερρẽκακη γλωυη & alibi cõperi ερρε εκνησ
ου ταϲϲουẽλεγχ ϛεῖϖοντον.
Eſſe dones cū duplicato.ſ.ſcribit:fuit aſiatico㛭 ſcy
ta㛭 populi:q̃bus teſte Hero.li.hi.iiii.Mos ẽ parẽ/
tū funera cātu ꝓſeq & cõgregatis ꝓximis cadaue
ra ipa pecudū ãmixtis carnib㛭 comedūt. Quī & oſ
ſa capitū icicta auro tenent ad ſeruitia poculo㛭: q̃
teſte Pli.li.iiii.na.hiſto.ultima ſunt pietatis officia.
Etearchus cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribit: rex fu
it Oaxis urbis Cretæ:ut i ea dictione uidebimus.
Eteocles antepenultima cū.t.exili &.e.abſq; diph/
thongo:ultima cum.c.ſimplici ſcribitur:& habet
accentum in penultima:fuit filius Oedipodis the/
bano㛭 regis:q̃ cum fratre Polynice diſſenſit ut la
te monſtrauit Statius in ſua thebaide.
Ethemon cū.th.aſpirato &.e.abſq; diphthõgo ſcri
bit:nomen fuit uiri propriū de quo Vir.li.x.æneī.
meminit cum ait.Et clarus æthemon lytia comi/
tatur ab alta.
Etymologia pria cū.e.abſq; diph.ſequens cū.t.exili
&.y.græco penultima cū.i.latino ſcribit hæc uer
bo㛭 originem inq̃rit:& a Cicerõe dicta ẽ notatio
q̃ nomen eius ut dixit Quinti.apud Ariſtotelem
iuenit συμβολον.qđ eſt nota:nã uerbū eſt uerbo
dictū.i.ueriloqum ipe Cicero q̃ finxit:teſte Quiti.
reformidat.Sunt q̃ uim potius intuiti originatio/
nem uocent.
Ethnicus cū.th.aſpirato ſequẽte.n.&.i.latino in ea/
dem ſyllaba:atq;.c.exilii ultia ſcribitur:dici poteſt
a nobis gentilis:nam deriuatur ab εθνοσ quod gen
tem ſignificat.
Ethos cū.th.aſpirato ſcribit: ſed pria apud græcos
dupliciter habet.Nã uno mõ cū.e.ſcribit abſq; ali
qua diph.q̃ ſane lra apud illos ſemper breuis eſt:&
tūc quoq; morẽ dicit hoc ẽ cõſuetudinẽ & ritum
& luue.i ſaty.q̃ icipit.& ſpes & rõ obſeruauit.cum
ait:Scribẽdi cacethos ægroq; in corde ſeneſcit:ubi
penultima eius qđ ẽ cacethos breuis habet.& ma/
lum morẽ ac cõſuetudinẽ idicat:ut i ea dictiõe ui/
dimus:alio uero mõ apud illos:nõ cū.e.breui: ſed
cū.η.ſcribit:q̃ ſemp apud eos lõga ẽ:& tunc quoq;
uirtutẽ hoc eſt morẽ q̃ ẽ habitus aī deſignat ut uo
luit Ariſtotelis lib.æthico㛭 prio nõnunq̃ ẽt indo
lem traductum cõperi ſed cū nos diuerſas eiuſmõi
lras nõ habeamus:& ipſum.η.i.e.longã apud nos
trãſferat:ut ea ꝓductio cognoſceret.atq; ob id uo
cabuli diuerſũ ſignifatũ comphẽdit poſſet:cõſue/
uerũt antiq nri non.e.ſimplicẽ:ſed.æ.diphthõgũ
ſcribere:ut uidimus in dictiõe æthica: q̃ ab æthos
ſecundū hanc ſignificationem deriuatur.
Euan cū.eu.diphthõgo &.n.lra in fine ſcribit:iter/
iectio q̃dam eſt laudantiū Bacchum:quam q̃dem
iterprætantur bone puer.
Euãne cū.eu.diph.& duplicato.n.ſcribit fuit ut qui
dam ferunt Martis filia ex Thebe uxore Aſopi:
uxor Capanei:q̃ illum icredibili amore dilexit: ita
ut cū audiret eũ apud Thebas cecidiſſe fere i mor/
tis ſtuporẽ diriguit:& cū deinde illius celebraret
funus ſe in rogum ꝓiecit:ipſa dicẽte apud Ouī.li.
iii.de arte amandi.

Accipe me capaneu:cineres miſcebimus inquit.
Euenetus ſecũda cū.æ.& ultia cū.t.exili ſcribit: fuit
teſte Her.li.hi.vii.Carnei filius & dux lacædemo/
nio㛭:q̃ ad cuſtodiẽdū itroitū Theſſaliæ cõtra xer/
xẽ una cū Themiſtocle duce athenienſiū a græcis
conſtitutus fuit.
Euæmõ pẽultia cū.æ.diph.ſcribit fuit rex horrẽit
& pr Euryphyli:ut oſtẽdit Home.li.ilia.ii.
Euãder & Euãdrus:utrūq; ut ſupra oſtẽdius: cõpe/
rit:& iterptari ualet bonus uir: nã.εὐ.bonū idicat
& ανηρ.ανδροσ ui㛭 dicit:fuit teſte Seruio ſuper
.viii.ænei.Pallantis Arcadū regis nepos q̃ cū patrẽ
caſu occidiſſet:uelut aliis placet ſeditione ſuadẽte
matre Nicoſtrata q̃ uaticinatrix erat:& per uatici/
niū fugienti filio maxia promittebat:dimiſſa arca
dia cū eo ad Italiam uenit:& hoſtia thybridis in/
trans.atq; pulſis ab originibus ī pallatio mõtes cõ/
ſedit:ubi modicū fundauit oppidū dictū noie Pal
lante:dicente ipſo Euandro ad Aeneam apud Vir/
gilium in octauo.
Tum rex euandrus romanæ conditor arcis.
Me patria pulſum pellagiq; extrema ſequentem.
Fortuna oipotens & ineluctabile fatum.
His poſuere locis:matriſq; ægere tremenda.
Carmẽtis nymphæ mõita & deus auctor appollo
Item Oui.li.i.faſto.longo ꝓceſſu expreſſit.Iuſtius
uero li.xliii.inquit Euander rex Arcadiæ a pallan/
te urbe diſcedens in Italiã cum mediocri turba po
pulo㛭ue nit:cui Faunus & agros & mõtẽ quẽ ille
poſtea pallatium appellauit benigne conceſſit. de
quo in dictione Roma uidebimus.
Euboia pria cū.eu.diph.penultima cū.i.latino diui/
ſo ab.o.ſcribit:nã apud græcos diphthõgus ẽ.oi.
q̃ a noſtris diuit:ut ſupra uidimus:iſula eſt pcele/
bris atticæ adiacens ī mari qđ ab illa euboicũ dr &
tã modico ſpacio a cõtinẽti Boetiæ diuidit:q; du/
bium fuerit teſte Solino an debuerit inter inſulas
numerari:fuit ẽt eodẽ noie ciuitas in eadem iſula.
Euelides cū.e.exili &.i.latio ſcribit:fuit teſte Laer/
tio geõetra iſignis ab oppido Megaris:qđ iſthmo
adiacet.ſiue ut tradit Alexãder gelonus:fuit teſte
Plutarcho Socrati contemporaneus.
Euchariſtia cū.ch.aſpirato &.i.latino utrobiq; atq;
.t.ſimplici ſcribit:dici poteſt a nobis bona gratia.
Nam componitur ex ευ quod eſt bonum & χα/
ριϲ gratia.
Euchion cum.eu.diphthongo &.ch.aſpirato: atq;
.i.latino ſcribit:nomẽ eſt Bacchi deductũ ab ευχη
qđ uotũ & præcẽ idicat.quaſi dignus ſit uoto & p̃
ce:ut ϖρακτεον quod ϖραξις deducit idicat ope
dignum:unde eiuſmodi terminationes ſimiliter
indicant.
Eudamidas cum diphthongo ſimiliter &.i. latino
ſcribitur:fuit teſte Plutar.Archidami filius & fra/
ter Algidis.
Eudæmonidas cū pria ſimiliter:ſequẽs cū.æ. diph.
& penultima cum.i.latino ſcribit:nomen fuit ui/
ri ꝓprium originẽ habẽs ab ευ qđ ẽ bonũ & δαι/
μονιδιϲ:qđ originẽ hẽt adæmon quod eſt intel/
ligens quaſi bene diſcernens.
Eudora cū.eu.diphthongo ſimiliter ſcribit: & iter
prætari ualet bõum donũ:fuiſſe teſte Heſiodo in

theogonia nympha Oceani & Thetios filia.
Eudoxus cū.eu.diph.&.x.cōsonante scribitur: & potest interprætari bene glorioſus: Δοξα.n. gloria ē fuit enidus patria: Aeschinis filius: fuit Geometra & Astrologus sūmus. didicitq; geōetriā ab Archita fuitq; medicus & legifer: ī medicīa Philistiōe siculo p̄ceptore usus ē teste Callimacho fuit Athenas: & fuit Socratis auditor Socyōe teste: nōnulli ēt Platōis asserunt. deīde in Aegyptū prexit: ubi uno anno mensibus quattuor sacerdotes audiuit: mēto attōso atq; supcilio: octo annoꝝ historiā condidit: inde mausoleola uidere uoluit: & apd cyri cum in propōtide philosophatus ē dixitq; teste Laertio in pemio de uitis philosophoꝝ homines magnoꝝ snīa reuicturos esse. Reliqt cōmentaria pulcherrima & eruditionis plena: nā scripsit leges: & de geometria atq; astrologia fecit libros eximios unde Cæsar in conuiuio Cleopatræ apud Lucanū li.x. dicebat ad chorebū. Non meus Eudoxi uincetur fastibus annus. Ná teste Seruio sup.v.æneī. ipse primus annum deprehendit. post quē Hipparchus & ultimo cæsar. Meminit ēt istius Aristotelis lib. metaphisicoꝝ.xii.& similiter ī æthicis: tres fuerūt Eudoxi: primus hic secundus rhodius historicus: tertius siculus Agatoclis filius comicus.
Eudoxia cū.x.cōsonante &.i.latino scribit: dī a nostris bona gloria. ut in p̄cedenti uidimus.
Euenos cū.eu.diphthongo secūda cū.e.absq; diphthōgo & unico.n. scribit: sic quoq; græcæ ευηποσ fluuius est descendēs a thracia & Calydoniā secās de quo Ouī. meminit lib. metamor.ix. cum ait.
Náq; noua repetens patrios cū coniuge muros.
Venerat eueni rapidas Ioue natus ad undas.
Et Lucanus lib.vi. thessaliam describens ait.
Et meleagream maculatus sanguine nessi.
Euenos calydonia secat: caditq; teste Pli.lib.iiii.na. histo. icorithiacū sinū ex opposito ad urbē pratas.
Euelthō cū.th.aspirato scribitur: fuit teste Herodoto rex salaminæ.
Eumelus cū unico.l. p̄cedente.e. absq; diphthongo scribit: fuit Admeti Regis thessaliæ filius ex alcesti uxore: ut uidimus in dictione Alcestis.
Eumenes uel ut aliis magnis placuit euemēius prima cū.eu. diphthongo: & reliqua absq; diphthongo scribunt: fuit uir cardianus: qui teste Aemilio si uirtuti par data eēt fortuna: non ille qdem maior sed multo illustrior atq; ēt honoratior fuisset: nā cum ætas eius icidisset ī ea tpa quibus macedones florerēt multū ei detraxit iter eos uiuenti qđ alienæ erat ciuitatis: neq; aliud huic defuit q̄ generosa stirps & si illo domestico sūmo genere erat tamen macedones eū sibi aliquādo anteponi idigne ferebant: uincebant.n. oēs cura uigilantia: patientia: caliditate: & celibritate īgenii: adolescētulus ad amicitiam accessit Philippi patris Alexādri & breui tēpore in ītimam deuenit familiaritatē: quā cū Alexandro filio conseruauit de quo magna deinde ab græcoꝝ historicis describuntur.
Eumæus cū.æ. diphthongo in penultima scribitur fuit teste Homero subulcus: q Vlyxem post lōgos errores in domum patris conduxit.
Eumenides cū.eu. diphthongo &.i. latino scribitur indicat secundū uerbum mites: sed p̄ contrarium furiæ disignātur infernales: quia lōge sunt īmites
Eumilus cū.i. latio & unico.l. scribit: fuit teste Home. unus ex græcis ducibus qui ad troianum bellum uenere.
Eumonides cū.o. post.m. & ante.n. atq;.i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho Vir Thebanus.
Euneus sola prima cū.eu. diphthōgo scribit. Nam trisyllabum ē: & apud græcos hēt accentū ī prima fuit teste Home. in.vii. ilia. iasonis filius ex Hypsiphile filia Thoantis regis.
Eunuchus cum.ch. aspirato scribit: ille dicitur qui uirilibus est exectus.
Euomynus cū.y. græco scribit insula est una exæolis infreto siculo.
Euphonia cū.ph. aspirato &.i. latino scribit: transfertur a Prisciano bona sonoritas. Quinti. uero ī primo elegantius & significantius uno uerbo trāstulit: uidelicet uocalitas: unde licet græce εὐφωνία ex duobus compositum sit: tamen aliud est cōpositum. aut dissipatū: & laus linguæ latinæ ē græcos in suis ipsoꝝ uocabulis trāsferendis proprietate superare si possumus uel æquare.
Ephranor: cum.ph. aspirato scribit: fuit Isthmis statuarius suo tpe laudatissimus hoc est olympiade lib. huius teste Pli. xxxiiii.na. histo. Alexander Paris ē: ī quo laudat q; oīa simul itelligant iudex dearum amator Helenæ: & tamē Achillis iterfector: eiusdem dicit eē Mineruā Romæ: q̄ catulliana appellat hoc est ifra capitoliū a Qu. Luctatio Catulo dicata. & simulachrū boni euentus dextera paterā & sinistra spiceā: ac paup tenens. eūdē li.xxxv. dixit idē Pli. fecisse colossos: & pīgisse ac cōposuisse uolumina de symetria & coloribus: qn & eū docile ac laboriosum: & ī quocunq; genere excellētē fuisse asserit: unde ait Quinti. li.xii. de institutione oratoria: Euphranorē admirandū facit q; & cæteris optimis studiis iter p̄cipuos pingendi fingēdiq; idem artifex fuit.
Euphrates cū.ph. aspirato &.t. exili scribit: fluuius ē grādis & memorādus q̄ haud lōge a fōte trigidis oriri ī mōte piardes maiores armēiæ diligētiores asserūt: de quo Luca. li.iii. & Pli. li.v. plura dixerūt hic cū longā uiā ægerit & babylonē ī duas p̄tes diuiserit: in mare rubrum tandem descendit.
Ephrosina cū.ph. aspirato &.y. græco scribitur fuit una ex gratiis: ut uidius in dictione charites: & descendit ab εὐχαίνω. quod est lætor.
Euprepia cū.eu. diphthongo sequens cum .e. absq; diphthongo & penultima cū.i. latino scribit: dici potest decor. Nā componitur ex εὖ qđ est bonum & πρέπον decens.
Euriale cum.eu. diph. &.y. græco scribit: fuit regis Minois filia: q̄ Neptuno Orienem deperit: alia fuit filia Prœti Argiuoꝝ regis: ut ī dictione Prœtus uidimus: Alia ex tribus gorgonibus una.
Eurialus simili modo cū.y. græco scribit. fuit teste Home. li.iii. ilia. unus ex ducibus pelopōnesiacis: q argos & propinquas urbes incolebant: & ad Troiā cū octoginta nauibus uenerunt: quē dixit Home. diuina pulchritudine: aliū troianū effinxit lib.v. & .ix. æneidos Vir. fuit. ēt istrionis cuiusdam nomen

ut Iuue. in saty. Credo pudicitiam. Nobilis Eurya
lum: aut myrmidonum exprimat infans.
Eurybates cū. y. græco &. t. exili scribit fuit teste ho
me. li. ilia. ii. Vir. itachus: quē Vlyxes p̄conem sem/
per hēbat ad manum: idē & Talthybius missi fue/
runt ab Agamēnone ad Achillis tentoria p Brisei
de capienda: de qbus ipsa apud Oui. in. iiii. epistola/
rum heroidum ait.
Nam simul eurybates me talthybiusq; uocarunt.
Eurybia antepenultima cū. y. græco: & penultima
cū. i. latio scribit: fuit teste Hesio. i Theogōia nym
pha: q̄ stellas & lucifer; genuit: hac dixit Orpheus
in argonautica filiam fuisse Ali senis.
Erybiades secunda cū. y. græco antepenultia cum. i.
latio scribit: fuit teste He. unus ex ducibus xerxis.
Eurycion antepenultima cū. y. græco & penultima
cum. c. exili &. i. latino scribit: nomen fuit fabri ar/
gentarii de quo Vir. li. ænei. x. Quæ bōus euryci/
on multo celauerat auro.
Eurycratidas absq; aliq̄ aspiratiōe & cū. y. græco in
secūda atq;. i. latino in penultima scribit: uir fuit la
cedæmonius: de quo nōnunq̄ Plutar. meminit.
Euryclea cū. y. græco &. c. exili scribit: fuit teste Ho
me. lib. ii. odisseæ nutrix Vlyxis.
Eurydamas cū. y. græco scribit: fuit teste Hōe. lib.
v. ilia. uir troianus somniorum interpres.
Eurydame cū. y. græco scribit: fuit teste Hero. li. hi
storia;. vi. uxor Leutychidis regis spartano;.
Eurydice antepenultima cū. y. græco penultia cum
. i. latio & ultia cū. c. exili scribit: fuit una Orphei
uxor amātissima: & ab Aristeo filio Apollinis ama
ta: quē cum semel ipsa fugeret a serpente in calca/
neo læsa occubuit: pro qua recuperāda usq; ad īse/
ros descendit Orpheus. ut late & pulcherrime de/
scripsit Vir. lib. geor. iiii. Altera fuit teste Homero
Clymenii filia & uxor Nestoris: ex q̄ septē filios &
filiam unicam suscepisse dixit.
Euryolchus cū. y. græco & unico. l. scribit: atq;. th.
aspirato: fuit phlegyorū rex: q teste Pherecyde de/
struxit Thebas antequā ueniret Cadmus: qui eas
postea reædificauit.
Eurymedon cū. y. græco scribit fuit teste Hōe. lib.
iiii. iliad. Præde cuiusdā filius. & auriga Ptolomæi
cuiusdam græco; pricipis. Idem teste eodē Ho/
me. circa initium lib. v. odysseæ fuerat pater peri/
boiæ: ex qua Neptunus genuit Nausithoum regē
phæacum & patrem Alcynoi: alter fuit Athenien/
sium dux cum Demosthene: de quo apud nostros
Iustinus lib. iiii. tractauit.
Eurymone cū. y. græco scribit: fuit teste Hesiodo i
Theogōia nympha filia Oceani: & Thethios: uxor
que Oceāi. & mater Leucothoes: Altera fuit Apol
linis filia: q̄ Thalaoni marito adrastū argiuo; re/
gem: & Eriphylen amphirai coniugem peperit.
Euryon cū. y. græco scribit: fuit Amyntæ macedo/
num regis filia. q̄ patrē a maris īsidiis liberauit.
Eurypides cum. i. latino utrobiq; scribit: fuit poeta
tragicus: & inter oēs eius generis meo iudicio cla/
rissimus qđ nomen ideo illi fuisse īpositum dixit
Prisci. li. ii. de octo partibus orationis: qa natus ea
die fuit. quā Athenienses cū persis i euripo bellum
gessere. Cuius progeniē & alia multa: qn & nō uul
garem eius mortē: qui a canibus laceratus fuit la/
te scripsit Gel. li. xv. noctium attica;: & li. xvii. flo/
ruisse dicit circa ānum fere post conditā urbē tri/
centesimum uigesimumtertium.
Euripus cū. i. latino & unico. p. scribit est maris ps
q̄dam inter Boetiam seu phocidē boetiæ partē &
euboiā īsulam sita: qđ alterno cursu teste Pōponio
li. iiii. hoc ē cursibus septies i die totidēq; refert &
adeo īmoderate conuertit: ut uētos ac ēt plena uē
tis nauigia secū portet: dicent Seneca in Hercule
œtheo Euripus undas flectit i stabiles uagas: sep/
tēq; cursus flectit & totidē refert Dum lassum titā
mergat occeano iubar. Cuius causam ut puto ne/
mo nouit: nā cum adolescens superiori anno e Cō
stantinopoli a Iuliano Cæsarino cardinali sancti
Angeli ad italiā reuocatus: cū imperatore græco;
uenerē. rē hanc tanta admiratione conspexi: quāta
aut unq̄ aliquid uideri. aut uidere posse existimēt
nec rōne Liuii: quā li. viii. de secundo bello punico
uentis qbusdam ascripsit uerā putaui cū nulla flan
te aura id idem fieri conspexerim.
Eurypilus cum. y. græco utrobiq; scribit: fuit Her/
culis & Gasciopes filius: regnauit icoo īsula: & cū/
ctor; græcorū augur peritissimus est habitus non
tamē simīlis Calchāti troiano. hic cū aliis græco;
ducibus uenit ad Troiā: ut ostendit Home. li. ilia.
de quo Vir. similiter li. ii. ænei. meminit cū ait. Su/
spensi Eurypylum scytatum oracula phœbi mitti
mus. Alter eodē noīe ex ormenio fuit Euemonis
filius q teste eodem Home. cum. xl. nauibus suā;
gentium uenit ad Troiam.
Eurystheus cum. y. græco &. th. aspirato scribit fuit
Stheneli mycenā; regis filius: q astu iunonis Her
culi impabat uaria quotidie agredi monstra: qui/
bus illum perire contigerit.
Eurytus cū. y. græco &. t. exili scribit: fuit Oechaliæ
rex. & pater ioles: de quo uidebius in dictiōe œcha
lia: & ab Euryto patronimicū fœmininū eurytis
cū. i. latino ī ultima deducit. Oui. ix. heroidū epi/
stola;. Eurytidos ioles & insani Alcidæ alter fuit
Eurytus cētaurus: de quo Oui. lib. xii. met. inquit.
Nam tibi feruorum sæuissime cētaurorū Euryte.
Europa cū. eu. diph. scribit: fuit Vna Oceani & The
thios filia: ut ostendit Hesiodus ī theogonia Alte
ra fuit Agenoris phænicū regis filia: q̄ a Ioue i for/
ma uituli rapitur: & in Crætam transfertur ut late
Oui. lib. iii. metamor. explicauit.
Eurotas cū. eu. diphthōgo &. t. exili scribit: fluuius
est teste Pli. li. iiii. na. hi. in Laconia: qui teste Liuio
li. iiii. de bello macedonico urbem Lacedemona p̄
terfluit: & qa ripæ eius abundat lauro dicunt poe/
tæ sacratum illū fuisse Apollini dicente Virgilio in
Sileno. Oīa q̄ phœbo quondā meditāte beatus Au
diit eurotas: iussitq; ediscere lauros.
Eustathius antepenultima cū. t. exili & penultima
cū. th. aspirato &. i. latino scribit. Nōnulli uero con
uertentes. t. in. c. scribunt Eustathius: sed cum. th.
scribi debet.
Eustratius absq; aliqua aspiratiōe scribit: nā a στρα/
τος q est exercitus deriuat nomē fuit philosophi
qui in æthicam Aristotelis scripsit.
Euterpe cū. t. exili: scribit: una fuit ex musis: ut in di

ctione musa uidebimus:& cõponit ex eo quod est bene:& τερπω delector:quasi bona sit delectatio.

Eutyces absq; aliqua aspiratione &.y.græco scribit nomen fuit hæresiarchæ.

Eutychides antepenultia cũ.t.exili &.y.græco penultima cum.ch.aspirato &.i.latio scribit:nomen fuit uiri proprium:de quo nonnunquam Plutarchus meminit.

Euthymedõ cũ.th.aspirato &.y.græco scribit:nomen fuit philosophi cuiusdam.

Euxinus prima cũ.eu.diphthõgo sequens cũ.x.cõsonãte &.i.latino scribit:mare illud est: quod pontũ dicimus:ut i ea dictiõe uidebimus:& cõponit: ex eu quod bonum apud nos idicat:& ξεινιον hospitium uel amicus:quasi bonum sit hospitiũ: qđ per contrarium dictum est. Nam circa illud loca sunt asperrima & fera.unde ait Oui.li.iii.de tristibus. Euxinus falso noie dictus habet: & libro eodem inquit. Quem tenet euxini mendax cognomine põtus. Sed teste Pli.li.vi.natu. histo. Pontus eunixus antea ab inhospitali feritate axenus appellatus est peculiari inuidia naturæ sine ullo fine indulgentis auiditati maris.

Euzonos cũ.eu.diphthongo &.z.cõsonante scribitur:cõponiturq; ex eo quod é bonum:& ξονη cingulũ:nec tamen ob hoc teste Ser.circa finẽ octaui æneidos per id ille appellatur:qui bonam zonam habet:sed qui est strenuus. Nam ut ait oẽs q militant cinctos dicimus:& ob hoc p̃cinctos strenuos: ut Hora.altius ac nos præcincti sunt: quẽadmodũ discinctos inhabiles dicimus & inefficaces. Vir.in octauo. Hic nomadum genus:& discinctos mulcifer aphros. Quãquam secundum habitum qdam exponant:qui usq; in talos fluebat:qđ Plautus ridet i penulo dicens. Quæ est illa auis cũ aphrũ uidisset uestem dimissam trahentem.

Exodiũ cũ.o. breui apud græcos & nostros atq;.i. latino scribit:nam nõ ab ωδι qui est cantus cõponit:quia tunc quoq; cum.œ.diphthõgo apud nos scriberetur.ue saltem cum.o.longa: & sic eius dictiõis secunda longa esset:q̃ semp breuis a nostris poetis ponit. Quare potius descẽdit a uerbo εξοδιαζω quod est rogo uel expẽdo:& ide exodiũ erogatio q̃dam dicatur:quod intellexisse uidet Iuue. in.iii.saty.cum ait. Tandemq; redit ad pulpita nouum Exodium.i.consueta ac manifesta contributio & erogatio:q̃ qdẽ ex ludis dabat:dicẽte ẽt Suetonio in uita. Tyberii:unde uxor attellanico exodio ꝓximis ludis assensu maximo excepta percrebuit hircũ uetulũ capis naturam ligurire.

Exoche cũ.ch.aspirato scribit:dici põt latine eminẽtia siue excellentia:quare catexoche.i.per excellentiam interprætatur:unde in quibusdam iscriptionibus comperi.

Exochus cum.ch.aspirato scribitur: potest interp̃tari eminens.

Exorcismus cũ.c.exili &.i.latio scribit dici põt adiuratio:nã descẽdit a uerbo εξορκιζω qđ é adiuro. Abii q fuerũt lege historias longas & præsertim Plutarchi. Fumus latine: græce καπνος dicitur. At fimus dĩ lætamẽ. Sed iam ad.g.litterã transeamus. Nam.g.nullam habet difficultatem:nisi q̃ in principio libri diximus.

GAbii cũ.i.latio scribit:urbs fuit uolscoꝝ septuagita milibus passuũ ab urbe distãs Serui.uero cãpaniæ urbẽ dixit eo q; uolsci in parte cãpaniæ ponunt:hãc Solinus dixit a galacto & bio fratribus siculis cõditam fuisse:de cuius euẽtu late scripsit Liuius libro primo ab urbe:& a gabiis Gabinus deducitur. Virg.lib. æneidos septimo. Ipse grinali trabea cinctuq; gabino:q gabinus cinctus teste Seruio est toga sic integrum relecta:ut uno eius lacinia a tergo reuocata hoiem cingat. Quo genere uestimenti ut ait:cõsul utebatur bella i dicturus:quia cũ ea ciuitas sacris operaretur:bellum subito uenit tunc ciues cincti togis suis ad bella profecti sunt:& adepti uictoriã: unde hic ortus est mos.

Gades cũ unico.d.a nostris scribitur:nonnulli uero græci.d.duplicãt insula est i fine Bethicæ ꝓuinciæ & in extremo nostri orbis uersus occidentem:ubi Europa ab Aphrica dirimit:nec deriuationẽ habet græcã:sed uocabulũ pœnum est:quod ut aiũt septem indicat:eo q; magis in morẽ sepis circundet:hãc teste Solino Tyrii rubro mari ꝓfecti Erytheram uocauere:dicente Luca.li.vii. Tyriis q gadibus hospes de quo in ea dictiõe supra uidimus: in eadem dixit Pomponius li.iii.duo esse promõtoria ea parte qua Oceanum prospicit:super quorũ uno eiusdẽ nois opulentã urbẽ esse dixit: super reliquo uero Hercu.ægyptii opulentũ templũ & religiosum:in quo eius ossa sita dicebantur.

Gaddir cũ duplicato.d.ẽt a nr̃is:&.i. latino scribit: urbẽ eam puto:quam in gadibus opulentã Pomponius dixit:de qua Salu.li.ii.histo.referente Prisciano in quito sic ait: ut alii tradiderunt Tartessum Hispaniæ ciuitatẽ:quã nũc tyrii mutato noie gaddir habent. Et ostẽdit esse generis neutri:qa ac cusatiuũ similẽ noiatiuo posuit: Nec ẽ fœminini: ut multi putauerũt:qa tũc quoq; dixisse gaddirẽ.

Gæon cũ.æ.diphthongo scribit:fluuius ille ab aliq bus dr̃:q ab aliis Nilus uocatur.

Galatea cũ.t.exili scribit:estq; in penultima diphthõgus.ei.apud græcos:quæ i.e.lõgã a nostris cõuersa fuit:fuit nymphaꝝ una filia Nerei ac Doridis:ipsa dicente apud Oui.li.xiii.metamor. At mihi cui patrem Nereus & dædala Doris Enixa est: reliqua de illa prosequuntur.

Galatia cũ.t.exili &.i.latino scribit:prouincia ẽ Hispaniæ & lusitaniæ cõtermina:quã a meridie hẽt ab occidentem uero & septẽtrione oceanũ:ab oriente autẽ fluuiũ Sequanæ:& ꝓuincias germaniæ & a γαλα quod é lac nomẽ assumpsit:quia lacteos hoc ẽ albos homines ꝓducit. Vnde ẽt gallia licet alteꝝ.l.superassumpserit:& gallo græcia similiter quæ regio ẽ minoris Asiæ:quasi græcia a gallis capta:ut monstrat Iustinus lib.xv.

Galaxaura cũ unico.l.& x.cõsonãte scribit: fuit teste Hesio.i theogõia nipha oceani & thetyos filia.

Galbana cũ unico.n.scribit:gẽus ẽ uestimẽti:ut dicũt mulieribus aptũ:nã græci dicit γαλβανι.

Galbanũ cũ unico.n.scribit:est teste Diascoride lachrĩa herbæ cuiusꝑtã similis ferulæ:q̃ ab ipo fruticẽ i æstate prorũpit:& inde galbaneus absq; diph-

thõgo deducit:Vir.lib.geor.iii.
Galbaneoq; agitare graues nidore cylydros.
Galerus cũ unico.l.&.e.absq; diphthon.scribit:nec græcũ uocabulũ puto:q̃uis nonnulli αγαλα qđ est lac deduci uelit:& teste Seruio sup.vii.ænei.genus ẽ clypei:qđ illi albũ existimãt:qbus Vir.cõtra dicere uidet cũ ait:fuluosue lupi de pelle galeros: dicit ẽt teste Frontone in neutro hoc galerum.
Galesus cũ unico.l.& unico.s.scribit:& ẽ teste Vibio fluuis tarentinoꝝ:de quo Hora.lib. carminũ Vnde si pcæ ꝓhibent iniquæ dulce pellitis:Ouid. galesi flumen & regnata petã laconi rura phalãto: Vir.Qua niger humectat fluentia culta galesus: Martia.in.xii.Albi qui superas oues galesi.
Galilæa cũ.i.latio &.æ.dip.scribit:ps ẽ iudeæ:q̃ teste Pli.Syriæ Arabiæ atq; Aegypto coniungit.
Gãmarus cũ geminato.m.scribit:gẽus ẽ cancri: de quo Iuue.in saty.Si te propositi inquit.
Sed tibi dimidio cõstrictus gãmarus ouo Ponit.
Gãdarii cum.n.ante.d.scribit:populi fuerunt Asiæ Scythiæ:ut ostendit Hero li.histo.iiii.
Gãgaridæ cũ.i.latino scribit:populi sunt teste Curtio de gestis Alexandri li.x.inde assyrius & indos iuxta gãgẽ fluuiũ:Vnde sic quoq; cognomiari putant de quibus meminit Vir.li.georg.iii.cũ ait: In foribus pugnã ex auro solidoq; elephãto pangaridum faciam uictoriscq; arma quirini:Sane ganges fluuius teste Seneca de situ idiæ fluit ꝓ idiã nouẽ alueis:Melo idest Nilus septem: qđ Vir.li.æneid. tetigit cum ait:Ceu septem surgens sedatis amnibus altus:Per tacitum ganges:sed ut idem Seneca cõmemorat:nõnulli dixere q; tribus alueis fluat.
Ganymedes cũ.y.græco & unico.n.scribit qa a poetis nostris prima breuis põitur:Sed quoniã apud græcos plærũq; producit:ꝑ duplex.n.ab illis scribi cõsueuit fuit:Filius Trois regis dardanoꝝ: fraterq; Assarici & illi:q ob admirãdã pulchritudinẽ a Ioue i forma aquilæ raptus:& in cælum tractus fingit:ab Home.quem Vir.lib.ænei.qnto: & alii nostri poetæ securi sunt:Vnde ait Ouid.lib.metamor.x. Nunc quoq; pocula miscet: Inuitaq; Ioui nectar Iunone ministrat.
Ganyctor cũ.y.græco & absq; aspiratione aliq̃ scribitur:nomen est uiri proprium.
Garamãtes cũ.t.exili scribit:populi sunt Lybiæ Psilis cõtermini:sed i austri plagã magis cõuersi a garamãte Apollinis filio ut qdã putãt sic cognominati:hi teste Hero.li.hist.iiii.oẽm hois aspectũ & loquellam diffugiunt suntq; imbelles & inermes: nec priuata matrimonia noscũt: Sed uulgo oĩbus in Venerẽ licet:Sunt ẽt eodem Hero.teste alii garamantes in extrema uersus austrũ Lybiæ dispositi: magnus ut ait populus & fortis:e qbus uersus e mare propinqor ẽ uia usq; ad lothofagos itinere: dieꝝ trigita.De qbus forte itellexit Vir.in Damone:Extremi garamãtes:& Lucanus libro quarto Non super arentem merone cãcriq; sub axe. Qua nudi garamentes arant.
Garamãtis cũ.t.exili &.i.latino scribitur: fuit filia garamãti garamãtum regis:quã Iuppiter Ammodo apud fluuium Bagradam compressit: & ex ea Hiarbam genuit.
Gargittius cũ.i.latino utrobiq; & duplicato.t. scribit:fuit teste Iulio Polluce li.v. de uocabulis rerũ ad cõmodũ Cæsarẽ cãis cuiusdã generosi nomẽ: q geryonis boues custodiebat: & leonibus Insultabat quẽ tunc Hercules interfecit:cum illius armẽta abstulit:fuitq; Cerberi epirotici frater.
Gargara q̃q̃ cũ.g.a nobis scribaf:secundũ tamẽ etymologiã p.c.scribi deberet.Nã teste Seru.sup.viii. æne.dicũt:quasi καρακαρος.i.caput capitis hoc ẽ altitudinis altitudo:Nam cacumina sunt montis Idæ:quare de illis locutus dixit Vir.Lucus in arce fuit sũma:de qbus late i dictiõe mysia uidebimus.
Gaulus cum.au.diphthongo & unico.l. scribitur: genus est nauis.
Gaurus cũ.au.diphthõgo & unico.r.scribit: mõs ẽ Campaniæ teste Vibio haud longe ab a uerno lacu positus:de Iuue.in saty.Neuole ait. Suspectum que iugum cumis & gaurus inanis: hoc est intus uacuus:ut nonnulli exponunt:ego magis puto.i. pauca producens.
Gaza cũ.z.cõsonãte scribit:uocabulũ ẽ persicũ: qđ apud nos opes indicat:& est generis fœminini: ut in sequente dictione uidebimus.
Gazophylaciũ secũda cũ.z.cõsonãte seq̃ns cũ.y.græco penultima cũ.c.exili &.i.latino scribit: nomen ẽ compositũ ex dictiõe ꝑsica & græca:ꝑsica qdem: ut gaza:quæ opes nobis indicat:ut Vir.lib.ænei.i. Et troia gaza p undas idem: Et gaza lætus agresti.Ex dictione uero græca:ut phylacium: quæ a φυλαττο quod est custodio deducit: quasi locus ille esse dicatur:in quo opes reconduntur.
Gelon cũ.e.absq; diphthõgo & unico.l.scribit:fuit tyrãnus siculus:cui Hiero teste Plutar. successit.
Gelonus cũ.e.absq; diphthongo & unico.l.scribit: fuit teste Hero.li.histo.iiii.Herculis filius quo scythici quidam populi geloni cognominati sunt:hi ꝓpinqui sunt agathyrsis:q ut illi coloribus se pingi cõsueuerũt dicente etiam Virg.lib.geor.iii. Eo/asq; domos Arabum pictosq; gelonos: hi cum p deserta scytica discurrunt:sitientes equoꝝ suorũ uenas pertundunt:ac sanguinem potant: dicente Virgilio libro georgicorum.iii. Profuit intensos æstus auertere:& inter.
Ima ferire pedis salientem sanguine uenam.
Bisalte quo more solent:acerq; gelonus.
Cum fugit in Rodopen:aut in deserta getarum.
Et lac concretũ cũ sanguine potat equino Hi teste Solino ex hostiũ cutibus ídumẽta sibi conficiũt: & equis tegmina superponũt.
Gela cũ.e.absq; diphthõgo & unico.l.scribit:fluuius ẽ Siciliæ:de quo Oui.li.fa.iiii.Et te uorticibus nõ adeunde gela.Aquo urbs illi adhærens gela similiter cognominata fuit:ut Vir.lib.iiii.ænei. Immanisq; gela fluui cognomine dicta:& ide gelous ut idẽ eodẽ lib.Campiq; geloi.
Genealogia absq; diphthõgo & unico.l.atq; .i. latino scribit:dici potest generatiõis series. Nã cõponit.ex κενεας generationis & λογια sermo.
Genethlios cũ.th.aspirato &.i. latino scribit: dicit ꝑ a nobis natalis:& ide genethliacus.i.natalicius.
Geographia cũ.e.absq; diphthõgo &.i. latino scribit:& cõponit:ab γιαο quod ẽ terræ:& γραφια

descriptio:nam γεα terra:& persynerestm γη.
Geometria absq; diphthõgo & cũ.t.exili atq;.i. latino scribitur.Et componitur ab γεωρ qđ est terræ & μετρος mensura.
Georgica cũ.i.latio &.c.exili scribit: cõponit a γεας quod est terræ:& εργον opus.
Geryões cũ.y.græco scribit:fuit ut dicunt poetæ hispanus:tergeminus:quem Hercules uictũ nobilibus priuauit armentis dicẽte Seneca.
Inter remotos gentis hesperiæ græges.
Pastor triformis littoris charchesii
Peréptus:acta est præda ab occasu ultimo.
Notũ chytæton pauit oceano pecus.
Et Vir.li.viii.æne.Nã maximus ultor Tergemini nec gerione spoliisq; supbus Alcides.Nãq; declinatur hic geryones huic geryonæ: ut Anchises anchise:Hesio uero in theogonia triũ capitũ hominem dixit quem fulguris filium asseruit dicens: χρυσαορ δετεκε τρικαφαλον γηρυονια.
Gerrus cũ duplicato.r.scribit:fluuius ẽ Scythiæ:& teste He.li.hi.iiii.septius ab istro mẽoria dignus.
Getæ cũ.t.exili scribit:populi sunt Thraciæ: ut dixit Pli.li.iiii.nat.histo.de qbus Oui.xviii.epistola.libri secundi de ponto ait.Nulla getis toto gens est truculentior orbe:& lib.v.tristium multa de illis prosecutus ẽ. At uero Apianus insignis historicus græcus dixit:getæ sunt quos dacos uocãt nõnulli uero alii illos esse affirmant:quos iam gothos uocamus. Salustius uero referente Seruio sup.viii. æne.dixit illos esse Mysios a Luculo superatos.
Getulia cũ.t.exili &.i.latino scribit:regio ẽ i Aphrica:quã Pli.li.v.na.histo.dixit hactenus fuisse ætiopẽ partẽ:sed pulsi incolæ ppriam fecere gẽtẽ uersus ætheiopes:quæ ab oriẽte mõtuosa ẽ:& elephãtes gignit:ut Iuue.in saty.q̃ incipit.Oibus in terris ait:Cum getulã ducẽ portaret belua luscum: nam a getula getulus deriuatur cum accentu in penultima:ut in scãsione ꝓfati uersus ostẽditur & in eo Vir.li.iiii.æneid.cum ait. Aut captã ducat getulus Giarbas:ubi tã pria q̃ secũda longat: qđ ab oibus poetis obseruari comperimus: excepto Martiale: q̃ libro epigrãmatum primo tam primam q̃ secũdam breuiauit cum ait. Traducta est getulis nec cæpit arena nocentes.
Gyas cum.y.græco scribitur:nomen fuit uiri troiani proprium.
Gyarus cũ.y.græco scribit:ĩsula ẽ parua: & una ex cycladibus ad quã noxii romãi dãnabant: dicente Iuue.i.i.saty. Aude aliquid breuibus gyaris & carcere dignũ.Si uis esse aliquid. Dixit in plurali: ut hanc & similẽ designaret hac & mycone: altera.s. & cycladũ insula Dolon oras & littora circum Errãtẽ:ut dixit Vir.li.iii.æne.Pius arcitenẽs Immotãq; coli dedit:& contemnere uẽtos.
Gigãtes cũ.i.latino &.t.exili scribit:dicũtur a poetis terræ filii sine patre:quos quinta luna natos dixit:Vir.li.geor.i.& Oui.li.v.fa.addidit cũ pedibus serpẽtinis.Qui cũ deos cælo pellere conarentur: a ioue fulminari fuerunt.
Gigãtomachia cũ.i.latio utrobiq; &.t.exili atq;.ch. aspirato scribit:dici põt gigãtũ μαχαι.i.bellũ.
Gillus cũ.i.latio & duplicato.l.scribitur:fuit uir ta-

rentinus:de quo Hero.li.iiii. nõnulla explicauit.
Gymnosophistæ prima cũ.y.græco seq̃nte.m.& penultima cũ.i.latino scribit: dictio est cõposita: ex γυμνος qđ est nudus:& σοφιστης sapiens. Nam teste Pli.li.vi.nat.histo. fuerũt indoq; philosophi: Alii dixerunt caldæorum: quos & dryiudas Laertius lib.primo De uitis philosophorum obscure & per ĩnias philosophari dixit: dicebantq; colendos esse deos:nil mali agendũ:& mortẽ contẽni oportere.de his meminit Luca.lib.iii.& Hieronymus in prologo bibiæ.
Gymnasiũ cũ.y.græco sequẽte.m.scribitur. locus est palestre ubi nudi exercebant: quod nonnunq̃ pro omni exercitio ac exercitii cuiusque loco ab auctoribus capitur.
Gymnasiarches prima cum.y.græco antepenultima.cum.i. latino.ultima cum ch.aspirato.scribit dici põt princeps gymnasii.
Gyges cum.y.græco scribit:Tres hoc noie dignos memoria cognominatos cõperi:Vnũ quem dixit Hesiodus ĩ theogõia cæli & terræ fuisse filiũ:Briareiq; fratrẽ.De quo Oui.in.li.de tristibus ait:Centimanũq; gygẽ ut in dictiõe Briareus uidius.Aliũ lydium quem Plato Pastorẽ regis Lydiæ fuisse refert:q eũ die quadã uenisset ĩ nemus: coactus magnis imbribus ĩ quẽdã terræ hiatu descendit ubi equũ æneũ uidit:ĩ cuius lateribus fores esse cũ animaduertisset.illis apertis corpus hominis cõperit magnitudinis iusitatæ:qui ĩ dexteræ digito aureũ a nullũ detinebat.Illũ ergo cũ detraxisset & digito suo ĩdueret:ad alios pastores reuersus ẽ:& cũ forte annulũ ad palmas reduxisset perpẽdit a nemine se uideri ipse autẽ cuncta uidebat.Atq; deĩde annulo reuoluto conspiciebat oĩno:qua sane opportunitate usus reginæ stuprũ intulit.Qua postmodum adiuuate regẽ interfecit:& illo sustulit quos ad regnũ sibi obstare arbitrabat:unde beneficio annuli & reginæ rex lydiæ effectus ẽ.Tertius fuit puer q̃dã Cnidius:qui ab Horatio in secundo carminum formosissimus memoratur his uersibus.
Vt pura nocturno renidet.
Luna mari cnidiusue gyges.
Quem si puellarum insereres choro.
Mire sagaces falleret hospites.
Discrimen obscurum solutus.
Crinibus ambignoq; uultu.
Gynæciu cum.y.græco:sequens cum.æ.diphthongo & penultima cum.c.exili &.i.latino scribitur: locus e in ædibus solis mulieribus ad habitandũ datus Terentius in Phormione:Vbi in gynæcium ireaccipio:puer ad me occurrit:&a γυναικων hoc est a mulieribus deducitur.
Gynæconitus eodẽ modo scribit:& idem quod gynæcium designare uidetur Aemelius Probus ostẽdere ĩ procœmio de excellentibus ducibus cum ait Materfamilias apud romanos primum locũ tenet ædiũ:atq; in celebritate uersatur: quod multo fit aliter in græcia.Nam neq; in conuiuium adhibet nisi propiquorũ nec sedet nisi interiore parte ædium quæ gynæcognitis appellatur.
Gynæcia eodẽ mõ scribit:& ponitur a nris nõnũq̃ pro bona dea:ut uidebimus in dictione Maia.

Gyndes cũ.y.græco ſcribit:fluuius eſt q̃ naſcitur in mõtibus mãtianis:& fluẽs p dardaneos igredit tigri ut ſcripſit Hero.li.hi.i.De quo Seneca li.iii.de ira iqt.Cũ gyndes fluuius ſcdæ poſt euphratẽ magnitudinis cyri ipetũ ueniẽtes cõtra babylonios iterciperet:& qdã ex militibus ſumme dilectus regi eius moliẽs trãſitũ rapacitate fluuii abſortus eẽt rex iratus amicũ ulciſci ſtatuit:iurãs ut q nũc p̃clarũ egtẽ uorauiſſet mox uix tigeret gẽua mulieris. Nec pagẽdo ſenior bellũ indictũ hoſti cũ flumine geſſit anno itegro cũ totis copiis gyndẽ fluuiũ per magnas deductũ foſſas in quadraginta ſex alueos diſpartiuit:eo opere p̃doctis foſſoribus ẽt euphratem longe ualidiſſimũ per loca uaria deriuauit:no menq̃ tuum illi perdere fecit quare & babylonem hoſtiliter cæpit.

Gypſum cũ.y.græco ſcribit:genus eſt calcis albæ q̃ facile cõglutinat & idureſci:unde ſine labore ex illa ſigna formãtur:Iuue.in.ii.ſaty.Plena oĩa gypſo Chryſippi inuenies.

Gyrtone cum.y.græco &.t.exili ſcribit:nomen fuit urbis pelaſgicæ ſiue theſſalicæ.

Gyrus cũ.y.græco ſcribitur:& circuitum apud noſtros deſignat.

Giſco cũ.i.latino &.c.exili ſecũdũ græcam litteraturã ſcribitur:fuit eo noie Hamilcaris filius lõge prius q̃ punica bella fierent. Alter fuit pater eius Haſtrubalis:qui cũ Scipione plurima bella geſſit.

Gytheus cũ.y.græco &.th.aſpirato ſcribitur:nomẽ fuit uiri proprium.

Glaphyrus cũ.y.græco ſcribit dici põt latie feſtiũs.

Glauco cum.c.exili ſcribitur:fuit athenienſis philoſophus.

Glaucus cũ.c.exili ſcribit:quo noie diuerſi cognomiati fuerũt.Nã unus de potnia ciuitate fuit:q cũ ſacra Veneris ꝓhiberet:illa irata imiſſo furore libidinis eq̃bus q̃bus ipſe ferebat:ab illis morſibus eſt dilaceratus:ut dixit Ser.ſup.iii.ge.ubi dixit Vir.& mẽtẽ uenus ipſa dedit:quo tpe glauci Potniades malis mẽbra aſſumpſere q̃drigæ. Alter fuit piſcator:q cõuerſus deide i deũ marinũ ardẽter amauit Scylla.de quo plẽa Oui.li.meta.xiii. Aliũ dixit He.li.hi.i.chiũ fuiſſe:q primus ferri conſolidaturã adiuenit:Et aliũ i eodem li.rettulit Hippolochi filiũ: a quo reges apud iones nati ſunt.

Glyceriũ prima cũ.y.græco ſequẽs cũ.c.exili & penultima cum.i.latino ſcribit:nomen fuit puellæ: quod apud nos ſignificat dulcem amorẽ. Nam cõponit ex γλυκυσ:qđ eſt dulcis & ερος amor:Et ſic quoq̃ p diminutionem adulatione amatoria a græcis prolatum:q̃q̃ & glycera repiat. Mar.in.xi. Formoſam glycerã amat lupcus.

Gloſa cũ unico.ſ.a noſtris ſcribit:ſed a dictiõe græca traducitur:q̃ per geminum.ſ.ſcribit : hoc eſt a γλωσσα q̃ ẽ lingua:eo quod uicem doctoris gloſſa detineat. Et inde gloſſema cum duplicato.ſ. ſcribit quod Quintilianus i primo interp̃tatur:quaſi uoces minus uſitatas.

Gnomen cũ unico.m.ſcribitur:dici poteſt teſte Pli. lib.ii.natu.hiſto.umbilicus.

Gnatho cũ.th.aſpirato ſcribit:nomen ẽ uiri ꝓpriũ ſed deductũ a γναθος quod eſt bucca uel maxilla: qua ille maxie explere cupiebat.Nã ob id ſic quoque parаſitus ille apud Terẽtiũ noiatus fuit.

Gnoſus cũ.g.ante.n.a pluribus exn̄ſts ſcribit : ſed quia quod græcos hẽt.κ.quod i.c. noſtrũ tranſferri cõſueuit:ſcribũt aliqui cũ.c. uidelicet gnoſus & non cũ.g. Alii uero ob affinitatem literarum.κ.i .g.conuerti dicunt: ut i ſequẽti dictione uidebius: fuit Cretæ ciuitas in qua Minos ut plurimũ habitare conſueuit:unde gnoſia deducitur.

Gobius cũ.b.littera teſte Priſciano &.i.latino a noſtris ſcribitur:q̃q̃ apud græcos.κ. ſcribatur qđ i.c. a nobis cõuerti cõſueuit:ſed ob affinitatẽ litterarũ in.g.cõuerſum fuit piſcis ẽ uilis:de quo Iuue.i ſaty. Atticus eximie ſi cœnat iquit.Nec nullum copias cum ſit tibi globio tantũ in loculis: & Martia.i ultimo:Principium cœnæ gobius eſſe ſolet.

Gobryas cũ.y.græco ſcribitur:fuit teſte Hero li.hi. iiii.uir perſa nobilis unus ex his q̃ cũ Dario coniurarunt in magnum.Nam erat Darii Socer anteq̃ regnum Darius ipſe adipiſceretur:Vt idem Hero oſtendit circa initium lib.vii.hiſtoriarum.

Gonnus cũ duplicato.n.ſcribit:fuit teſte Hero.lib. hi.vii.urbs in ſupiori pte Theſſaliæ unde ad theſſaliam quiſpiam introitus comperitur: alius ſcilicet ab eo qui iuxta peneũ fluuium habetur.

Gorgias penultia cũ.i.latino ſcribit:fuit teſte Qui. li.iii.de inſtitutione oratoria ſiculus natiõe & Empedocles diſcipulus.qn & Iſocratis atq̃ alioq̃ plurimum philoſophorũ & oratorum p̃ceptor.Idem teſte Plin.lib.xxxiii.natu.hiſto.hominum primus & auream ſtatuã & ſolidam delphis in templo ſibi poſuit.lxx.circiter Olympiade.tantus erat tradẽdæ oratoriæ artis queſtus.

Gorogyton antepenultima cũ.y.græco & penultima cũ.t.exili &.i.latino ſcribit:fuit troianus Priami & Caſtianiræ filius formaq̃ & uiribus p̃ſtans: ut dixit Home.lib.viii.iliados.

Gorgones cũ unico.n.ſcribitur.fuerũt iſulæ i oceano æthiopico:in quibus meduſa cũ ſororibus regnabat:ut uidimus in dictione pegaſus.

Gortyna cũ.t.exili &.y.græco ſcribit:fuit teſte Home.lib.ii.iliados urbs cretæ pulchris cincta muris quã teſte Soli.lenæus p̃terfluit ãnis.p quẽ Europã tauri dorſo uſq̃ ad eã portatã ferũt:aq̃ terra ps urbis cognomiata fuit:dicente Oui.lib.faſto.v.de illa loquẽte.Parſq̃ tuũ terræ terria nomẽ habet iuxta Gortynam naſcunt calami ꝓ ſagittis aptiſſimi dicente Vir.li.xi.ænei.Spicula torquæbat lytio gortynia cornu:Nam ab gortina gortynius & gortynia deducunt:ut idem Vir.in bucolico ait.Aut armẽta ſecutum Perducent aliquæ ſtabula ad gortynia uaccæ.Nãq̃ ibidem aliquãdo fuiſſe armẽta Solis teſtatur Ser.Veꝝ moderniores mutantes.g. in.c.nõ gortynam ſe Cortinam iam dicunt:ac ſcribunt:ut in ea dictione uidimus : Sed nos ſeruato .g.i antiquis & emendatiſſimis codicibus ſcriptũ cõperimus:ſane cortina abſq̃ aliq̃ aſpiratione &.i. latino aliud ſignificat ut ſupra uidimus.

Gracchus cũ duplicato.c.& ſecũdo aſpirato ſcribit nomen eſt auis a uoce deductũ teſte Quintilia.in .i.de inſtitutione oratoria fuit ẽt cognomẽ clariſſimorum quorũdam romanoꝝ qui nõ mõ rebus

gestis sed eloquẽtia p̃cipue claruerũt: dicente Hieronymo super amos pphetam: Oratores Lisiam & Hyperidẽ, Periclẽ & Demosthenẽ: Grachos Catones Tullios & Hortensios in cælum laudibus ferũt poetæ: si epici sunt Homerꝰ atq; Virgi, si lyrici pindarꝰ & Flaccũ crebro sermone concelebrant.

Gradiuus cũ .i. latino scribit: non est uocabulũ græcum neq; latinum sed trax quod bellicosum designat & forte: diciturq; latine mars: eo q; maribus i bello præsit: ut dixit Varro de lingua latina cum puiros fiant plia. Et dicitur filius Iouis ex Iunone: Ouid. uero dixit in .v. metamor. illum fuisse Iunonis filium absq; patre: ita ut cũ uideret Iuno maritum Iouem absq; mulieres seruitio percusso capite emisisse Mineruã armatam: ibat ipsa ad Oceanũ quæsitura quo nam pacto & ipsa absq; uiro parere posset: sed itinere fessa cum forte ad hostium deæ Floræ uxoris Zephyri resedisset: a Flora interrogatur quorsum & qua de causa pergeret. Quod cũ didicisset Flora obtulit suffragari: si Ioui forent tacita noia suffragãtis. Promisit id iuno ac iuramento firmauit. Mox docuit illam Flora in cãpis oleni is florem esse: quo tacto repente sine uiro conciperet. Quod iuno experta matrem concæpit: & deinde peperit ferocissimum & bellicosum: qui belloꝝ deus est habitus: unde Flora ad Nasonem loquẽs in .v. fastorum.

Mars quoq; si nescis per nostras editus artes,
Iuppiter hoc & adhuc nesciat usq; p̃cor: & reliqua ubi eandem fabulã prosequitur. Hunc Statius in lib. Thebaidos dixit i thracia tenere sedẽ: domũq; illius descripsit & familiam: cuius & Bellonã soro rem aurigã esse uoluit: huic romani teste Seru. sup primum æneidos duo constituere tẽpla: unum in urbe tanq̃ urbis custodi altery extra urbem in uia appia portæ proximũ: q̃si pro republica pugnatori. idẽ mutuo amore dilexit Veneri uulcani coniugẽ: de quo Oui. in .iiii. metamor. lib. & circa finẽ li. ii. de arte: & in primo de fine titulo late ptractauit: eundẽ dixit Home. in lib. iliad. semel uulneratum fuisse in extremo lateris a Diomede & tanto uocis sonitu exclamasse: q̃to alium .x. milia petiuissent. Quod lepidissime i latinũ Carolus noster Areti. in ipsum Martem inuehens traduxit: cum dixit.

Nec tibi iam semper prosum crudelia bello.
Vulnera: nam repeto sæpe tulisse uices.
Cum latus extremum cuspis diomedea fixit,
Proh pudor atq; homini uulnera facta deo.
Tum quantũ exclamant hominũ bis milia quiq;
Cum repetunt acri bella nefanda manu.
Tam magna terras complesti ac æthera uoce.
Vt tremerent danai dardanaiiq; simul.
Dicitur & xantus mediis exterritus undis:
Concussa est idæ: territus est simois.
Visaq; tum uolucris tremulis petere aera pennis.
Rhœtei & pisces concaua saxa petunt.
Turbine de hinc cælo tendit sic oblitus ille.
Sanguine diuino constitit ante deos.
Non hominum puduit: regi diuumq; parenti.
Dicere mortali uulnera facta manu.
Dicere nec puduit pedibus speraſſe salutem.
Nec mihi q̃ melius tardus inersq; fores.

Iuppiter ipse pater rabiem sœuosq; furores
Increpat: & matri quod nimis ipse places.
Quodq; tibi cordi bellum & discordia pugnæ.
Inuisumq; sibi non minus esse docet.
Heu quod tytide uulnus non altius actum.
Corq; ferox medium ruperit hasta tuum.
Quare & Iuue. in saty. Exẽplo quodcũq; malo ad Caluinum qui deposito fraudatus fuerat inqt. Tu miser exclamas: ut stẽtora uicere possis. Vel potius q̃tũ gradiuus homericus audis Iuppiter hæc.

Græcus cũ .æ. diphthongo & .c. exili scribit: fuit rex atticæ regiõis: a quo græci dicti sunt: ut dixit Aristo. i metheoris: unde græcia græcanicus & græciensis deducitur. Sane ap̃ græcos uarie locuti sunt auctores: quod ex linguarum copia qua se plurimum iactant prouenire necesse fuit: nam quinque apud illos liguæ habent: quæ declinationibus nominum & uerborum ac litterarum quarũdam uarietate dep̃henduntur: ut attica æolica ionica dorica & κοινὴ. i. communis.

Grãmatica cũ duplici .m. & .t. ac .c. & .i. latio scribit: dici põt a nobis litteraria nã: defecẽdit γραμματα q; apud nos ẽ littera: & teste Qui. inemẽdate loq̃ndo atq; scribendo grãmatica cõsistit: ita ut litteræ suas custodiũt uoces: & uelut depositũ reddãt legẽtibus. Quod uero ad significate & ornate dicendũ aut scribendũ spectat: maiori cõperit artifici: q̃q̃ & a grãmaticis auferri non debeat.

Granicus cũ unico .n. & .i. latino atq; .c. exili scribit: fluuius est phrigiæ in propõtidem iuxta cirycum cadens: de quo meminit Homerus circa initium . lib. xii. iliados.

Graphia cũ .ph. aspirato & .i. latino scribit: dici potest a nostris scriptura: quæ non solũ exarationem litterarꝝ: sed cũ hoc etiam picturam quemadmodũ apud græcos ea dictio graphia significat: unde scribo apud nostros pro eo qđ ẽ pingo ab auctoribus nostris sæpe positũ fuit: Pli. li. xxxv. naturalis historiæ de Nicomacho pictore locutus iquit: scripsit & Apollinem & dianam deum Matrem i leone sedentem. i. pinxit: similiter Iuue. in saty. Credo pudicitiam iquit Dacius & scripto radiar germanicus auro: hoc est picto. Quare & picturas legere dicimus: quemadmodũ & scripturas Vir. li. æneivi. Quin protinus nomẽ perlegerent oculis: & reliqua: & a graphia graphium cum .ph. aspirato stilus dicitur: quo in cæris antiqui plurimum scribere cõsueuerant: & idem zographia quasi ξωγρ. i. aialium pictura: unde Pli. eodem li. Dionysius inquit nihil aliud qua homines pinxit: ob quod antropographos cognoiatus: qđ cũ .th. aspirato scribit: & significat ανθρωπων. i. hominũ γραφια pictorẽ: uerum Aegypti ex animalibus eorum teste eodem Pli. apud ipsos iuentã picturã prius qua in græciã trãsiret: affirmãt græci uero alii apud sycionem: alii apud corithios repertam oẽs ab umbra hominis linteis circũducta. Itaq; talem primam scripturã singulis coloribus cõfectam monochromaton dixerũt: quod cũ .ch. aspirato & .t. exili scribit: & significat μονον. i. unicum χρωματων. i. colorꝝ: quia unico tãtũmodo uidelicet umbratili colore pingabatur: in quo pingendi: genere teste

Quintilia.li.xii.de institutione oratoria clauerũt polygnotus atq; Alaophon: quorum ut ait sim/plex color tã sui studiosos adhuc habet: ut illa pro/pe rudia ac uelut futuræ mox artis primordia ma/ximis qui post eos extiterũt pictoribus p̃ferant: ꝑ prio quodam intelligendi: ut mea opinio fert am/bitu: Aut qđ romanos teste eodẽ Pli. honos huic arti mature contigit: siquidem cognomina ex ea traxerunt fabiæ clarissime gentis principesq; cogno minis. Fabius ædẽ salutis pinxit: anno urbis con/ditæ quadringentesimo quinquagesimo: q̃ pictura ut idẽ Pli. ꝓgit: durauit ad nostram memoriam in æde a Claudii principatu exusta proxie celebrata ẽ i foro ærei Herculis pacuuii poetæ dictura Ennii sorore geniti: hæc ille ostẽdens: deinde hanc artem ab honestissimis manibus non amplius fuisse spe/ctatam: sed inter liberales semper habitã: & nunq̃ a seruis exercitã: sed dignatio iquit præcipua Ro/mæ increuit Valerio Maximo consule cũ: Messalla princeps tabulam pictam p̃lii: quo carthaginenses Hieronem in Sicilia uicerãt: proposu t in latere cu riæ Hostiliæ anno ab urbe cõdita. cccxc. fecit hoc idem &. L. Scipio tabulam quã uictoriæ suæ asiati cæ in capitolio posuit post quos idẽ & nõnulli alii fecerũt. At i tabulis externis auctoritatẽ Ro. publi cæ primus oium fecit. L. Mũmius cui cognomen achaica uictoria dedit. Nã cũ i p̃da uẽdẽda rex At/talus sexdecĩ li. Aristidis tabulã emere uellet: i q̃ li. pater pictus erat: p̃ciũ miratus suspicatusq; i ea ali/quid uirtutis q; ipe nesciret reuocauit tabulã: & de inde i Cereris delubro posuit. Quã primã picturã externã Pli. ipe putauit Romæ publicatã: iuxta q̃ Iu. poeta locutus uidet in sa. Atticus eximie cũ ait.

Tum rudis & graias mirari nescius artes.
Vrbibus euersis prædarum in parte reperta.
Magnoq; artificũ frãgebat pocula miles: Vnde lib. xxxv. iquit idẽ Pli. uictoria Põpeii: de Mithridate primũ ad margaritas gẽmasq; romãos mores icli/nauit: sicut. L. Scipiõis: & Cn. Manilii cælatũ argen tũ: & uestes attalicas & triclinia ærata: sicut. L. mũ mii ad corinthia & tabulas pictas.

Gryllus cũ .y. græco & dupli. l. scribit quo noie uo/catus ẽ Xenophõtis filius: q̃ gloriose ꝑ pria occubu it: cuius laudes & epitaphia ut dixit Ari. i nũeri scri psere. So. et si Her. credimus illius laudes scripsit.

Gynia pria cũ. y. græco & penultia cũ. i. latino scribi tur: fuit teste He. li. hi. urbs i æolia: & i finibus io/niæ a gryneũ nẽus dici i seq̃nti dictiõe ostẽdimus.

Gryneum nemus cũ. y. græco scribit: sic quoq; di/ctũ a grynia ciuitate Asiæ i cõfinibus æoliæ & io/niæ q̃ puto aliq̃do Clazomenam dictã. Nã de gry/nia loqt He. de Clazomene uero ait: Seru. sup. iiii. æne. lib. cũ apud Vir. dixisset ad Aeneã: Dido: Sed nunc Italiã magnã gryneus Apollo: Italiã liciæ ius/sere capessere sortes: ubi dicit Ser. Clazomene ciui tas ẽ i Asia iuxta qua nemus ẽ gryneũ: ubi Apollo cũ reuerẽtia magna colit: & sup æglogã q̃ inscribi/tur Silenus: ait idẽ Ser. gryneõ nemus est i finibus ioniis Apollini cõsecratũ: At cõstat gryneã i confi/nibus ioniæ eẽ: ut supra uidius: unde ait: ibidẽ Vir ad gallũ loquẽs de calamis quos illi dabant musæ.

His tibi grynei nemoris dicatur origo.

Ne qs sit lucus quo plus se iactat Apollo. Nam i eo debantur manifesta Apollinis responsa cui p̃fuit Mopsus ipsius Apollinis filius ex Mãtone filia Ty/resia uatis thebani natus: ut dixit Põponius li. i. de quo Statius sæpius i dubiis auditus Iasone mopsus & ut Ser. ipse sup eãdẽ æglogã attestat. in hoc Cal/chas & mopsus inter se cõtenderũt de peritia diui/nãdi: sed a mopso superatus Calchas dolore iteriit ut i carminibus. Euphorionis scribi dixit.

Gryps huius gryphis declinatiõe græca: & in plura li gryphes iacit: ut nõnulli ex nostris hoc tpe gry/pho gryphonis declinãt. Quoq; olim prima cum .y. græco scribit: ẽ aial q̃drupedes & pẽnatũ: qđ in hyperboreis mõtibus nascit: & i oi pte corpis leo ẽ ꝑter allas & facie: qbus aglas rep̃sentat: estq; hoi/bus & equis maxima infestus: ut ẽt tetigit Vir. i bu/colicis: Iungentur iam gryphes equis.

Grypus cũ .y. græco & unico. p. scribit dicitur nasus gibbus seu aquilus: a gryphis similitudie deductus.

Hadrianus cũ aspiratiõe principii: & .i. latio inantiqs iscriptiõibus semp scriptũ com peri. Nã apud athenas at fauces aquæ du/ctus extra ciuitatis mœnia ad unũ milia/re litteris latinis sic scriptũ cõperi. Imp. Cæsar æli/us Habrianus Anto. augu. pius possi. trib. pot. p. p. aquæ ductũ i nouis athẽis cœptũ a diuo hadria/no patre suo consummauit: declinauitq;. At uero Adrianus sine aspiratione nomẽ ẽ gẽtile ab Adria urbe deductum: sane dictio Hadriana ꝑ filia Mi/nois regis Crætæ: ut iscii quidã moderni somnia uerunt: nunquã cõperta apud antiquos & doctos fuit: ut late uidimus in dictione Adriadne.

Hæma cũ .æ. diphthõgo scribit: dicit apud nos san guis: unde dictione æmilius forte deducit: & simi li mõ aspirat. Sed nos aspirationẽ abiecimus: ut in antiquis iscriptionibus aspeximus: de quo supra i dictione æmilius late uidimus.

Hæmatites cũ .æ. diphthõgo & duobus .t. exilibus atq; .i. latio scribit: lapis ẽ ruboris sanguinei: a quo nomẽ assumpsit αἱμα græce latie sanguis dicit.

Hæmorrois cũ. æ. diphthõ. & duplicato .r. atq; .i. la/tino scribitur: dici potest a nostris sanguinaria: Nã ab αἱμα quod est sanguis deducitur.

Hæresis sola prima cũ .æ. diphthongo & ultia cũ .i. latino scribit: dici potest a nobis optio seu electio. Nã deducit ab αἱρουμαι qđ ẽ opto seu eligo: un/de apheresis quæ apud nostros ablatiuo dẽ: & dia resis quæ ẽ diuisio: atq; synaeresis quæ est diuisoꝝ coniũctio: a nõnullis uero secta hæresis ipsa tradu cit. Cicero autem uocabulo græco utitur in para/doxis cũ ait: estq; in ea hæresi quæ nullum sequi/tur florem orationis.

Hæresius cũ aspiratiõe &. æ. diphthõgo scribit: est uiri proprium.

Hagesilaus cũ aspiratiõe principii &. i. latio atq; uni/co. l. scribit: fuit rex lacedæmonius non potestate sed noie: quemadmodũ cæteri spartani reges crea ri cõsueuerant: nã mos erat apud illos teste Plutar cho & Aemilio a maioribus lacedæmonis tradi/tus: ut duos semper haberent reges noie magis q̃ iperio: ex duabus familiis Prodi & Eristhẽis: q̃ pri ceps ex progenie herculis spartæ reges fuerãt: hó/

tum ex altera in alterius familiæ locum fieri non licebat:ita utraq; suum retinebat ordinem & primũ quidem ratio habebaſ:q maximus natu eẽt ex liberis eius q regnãs deceſſiſſet ſi is uirilẽ ſexum nõ reliquiſſet:tunc deligebatur qui proximus eſſet ꝓ pinquitate:ꝓ quem modũ mortuo Hagi rege frater Hageſilaus ſubſtitutus eſt hic cũ a cæteris ſcriptoribus græcis tũ eximie a Xenophonte ſocratio collaudatus ẽ:eo enim uſus eſt familiariſſime: geſſitq; ſtrenue plurima bella & religioſus in deos: piuſq; in patriam fuit quin & magiſtratibus obedientiſſimus.

Hageſipolis cũ aſpiratione principii &.h.latino utrobiq; ſcribiſ:fuit uir athenienſis de quo nonnunq; Plutarchus meminit.

Halcyones cũ aſpiratione principii &.c.exili atq;.y. græco ſcribiſ:unde neceſſario dictionem hãc aſpirari indicant poetæ:qui exilem cõſonantem ante illã poſitã ĩ aſpiratã cõuertũt. Theoc.in bucolicis χαλκῦονες στερεῦνται τακυματα την Δελαλτα τᾶν ubi dixit χαλκῦονες cũ.X.& nõ καλκῦονες cũ.κ.quod factũ eſſet ſi halcyones non aſpiraretur. Nã ibi και eẽ debuit ſed ꝓ ſubſeqnte uocalẽ diphthongus ipſa αι abiecta fuit:&.α. littera exilis & ſimplex in.X.litterã aſpiratã ob aſpirationẽ ſequẽtis uocalis cõuerſa fuit:quẽadmodũ ſupra oſtẽdimus:Quare ſi non fuiſſet eius dictiõis prima aſpirata exilis & ſimplex.κ.remãſiſſet.Et ſunt aues teſte Pli.li.v.nat.hi.paulo miores paſſeribus:hẽntq; maiori ex pte pẽnas purpureas candidis amixtas: collo gracili ac ꝓcero q̃s uideri cõtingit raro:quia nunq; niſi circa ſolſticia & ĩ brũa ĩ q̃ oua deponũt apparẽt.Nã tũc quoq; medio fere hyemis in mari ipſo nidificant:quo tẽpore ſi pontus undoſus fuerit:ipſis ouis mãſueſcit:Cadũtq; procellæ oẽs donec halcyones poſita oua foueãt. Et cum ſeptem dies ſint qbus educũt pullos:ſeptẽ alios adiũgunt qbus ptus enutriãt:de qbus Ouidius.xi.meta.dixit.

Perq; dies placidos hiberno tẽpore ſeptẽ.
Incubat halcyone pendentibus æquore nidis.
Tum uia tuta maris:uentos cuſtodit & arcet.
Aeolus egreſſu:præſtatq; nepotibus æquor.

Halicarnaſus cũ unico.l.ſequente.i.latino &.c. exili atq; unico.ſ.ſcribiſ:deriuaturq; ab αλιος qđ marinũ ĩdicat:& ſimili mõ aſpiraſ ciuitas ẽ maritima in caria regiõe minoris Aſiæ argiuoq; colõia: ut Põponius li.i.ſcripſit: in q̃ Mauſeoli nobilis extat opus:ut in ea dictione uidebimus.

Haliacmon cũ unico.l.&.i.latino atq;.c.exili ſequẽte.m.ſcribitur:fluuius eſt macedoniæ: ut teſtatur Heſiodus in theogonia.

Halys cũ unico.l.&.y.græco ſcribiſ:fluuius ẽ q teſte Pli.li.vi.natu.hiſtorif:ex radicibus tauri mõtis & defluens ꝓ Cappadociã:diſiũxit olim regna Lidiæ a pſis:itẽ teſte Hero.iter paphlagonas uerſus boreã exiens:in euxinũ pontũ deſinit:de hoc locutus Apollo ait Crœſus tranſgreſſus halym plurima regna perdet.

Halizones cũ unico.l.&.i.latino ſeqnte.z.cõſonãte ſcribiſ:populi ſunt paphlagonũ:ſic quoq; dicti teſte Ari.ſup.v.ilia.li.qa undiq; a mari circũdantur hoc ẽ ab υπο ζωννυσθαι qđ ẽ circũdari & αλι mari.

Hamadryades cũ aſpiratione principii:&.y.græco ſcribiſ:Nã cõponiſ ex αμα q; apd illos aſpiraſ: & cũ ſit aduerbiũ ordinis ſignificat ſimul & δρυος qđ ẽ quercus:hoc ẽ nymphæ.q̃ una cum arboribus & naſcunſ & pereunt: & ponitur ſpecies arboris pro genere.

Hammaxãpeus cũ aſpiratiõe pricipii &.x.cõſonãte ĩ penultia ſcribiſ ps ẽ fluminis hypanis: q̃ cũ fonte xãpeo amaro cõmixtus eſt:nã cõponiſ ex αμα qđ eſt una & ξαυπεος quod nomen eſt fontis callipodum amara ſcaturigine infamis.

Hamilchar cũ.i.&.ch.aſpirato a græcis & emẽdatis latinis ſcribiſ:licet barbarũ cũ qbuſdã ſequẽtibus eẽ dicatur.hic cognomento Barca dictus ẽ: & fuit Hannibalis filius: & pater alterius magni Hannibalis:fuitq; carthaginẽſis ĩ extremis primi puni ci belli:& admodũ adoleſcentulus ĩ Sicilia ꝑeſſe cœpit exercitui:cũ ante eius aduentũ & mari & terra male res gererenſ carthaginenſiũ: ipſe ubi affuit nunq; hoſti ceſſit:neq; locũ nocẽdi dedit: ſæpeq; e cõtrario occaſione data laceſſiuit:ſemperq; ſuperior diceſſit:ut polybius hiſtoriãpliſſime oũdit.

Hamilcho ſimili modo ſcribiſ: atq; oia huiuſmodi barbara cum aſpitatione ſcribuntur.

Hannibal cũ duplicato.n.&.i.latio ſcribitur:fuit carthaginẽſis Hamilcharis filius q tãto cæteris ducibus prudentia ꝑſtare uiſus eſt.q̃to populus romanus cũctas gẽtes fortitudine anteibat:nã q̃docunq; cũ eo populo cõgreſſus ẽ ĩ Italia ſemp diſceſſit ſuperior:& niſi ſuoq; ciuiũ iuidia debilitatus eẽt: romãos uideſ ſuperare potuiſſe. Sed multoq; obtrectatio teſte Cornetio nepote deuicit unius uirtutẽ.hic minor quinq; & uigiti ãnos natus ĩperator factus ꝓximo triẽnio oẽs gẽtes Hiſpaniæ bello ſubægit:ſaltũ pyreneũ trãſiit:& ad alpes poſteaq̃ uenit:q̃ Italiã a Gallia ſeiungunt:quas nemo unq̃ cũ exercitu ꝑter Herculẽ trãſierat:ita itinera & loca lapidoſa ſtrues cõburẽdo:& acetũ iniiciendo patefecit ut ea elephantus oneratus ire poſſet qua antea unus homo inermis uix poterat repere:& cũ iã romanos tribus ꝑliis ꝓfligaſſet:ꝓgens ĩde pligures: & apœninũ trãſiliẽs petebat Hetruriã:quo itinere apud ea loca ubi nũc ẽ florẽtia:adeo graui oculorũ morbo affeciſ:ut dextrũ ꝑdiderit:uel ut alii dicũt nunq; eo bene uſus ſit:Qua ualitudine cũ etiã præmeref.Et getula ducẽ portaret belua luſcũ.C.flãmineũ cõſulẽ apud thraſumeũ cũ exercitu inſidiis circũuẽtũ occidit:inde ĩ Apuliã ꝓgens maxia clade romãos apd cãnas affecit:ſed tãdẽ ſemp iuictus cogitur a ciuibus ſuis Italiã relinq̃re:& opẽ pſtiæ afferre q̃ a.P.Scipiõe ꝑmebaſ: a quo ĩ Aphrica apud rhamã deuictus dũ ꝓ reparatiõe acerime eẽt occupatus carthaginẽſes bellũ cũ romanis cõpoſuerũt: deide cõgẽtibus romanis cũ ĩ exiliũ mitteretur:ad Antiochũ regẽ ſyriæ confugit: q cũ cõtra romãos bella pararet:& Hãnibalis cõſilia ſperneret; quem ſuſpectũ ſermões cũ Villio romanorũ legato apud Epheſum reddiderãt:a rõanis uictus Anthiochus & ad pacẽ coactus Hannibal ſignificauit illũ peti a romanis:q cũ aufugiſſet ad Pruſiã regẽ bithyniæ. & eodẽ mõ eius regis cũ romãis res ꝓcederẽt non illi ſimiliter romanoq; poſtulationẽ rex pſidus in

dicauit:ſed eum in romanorum manibus hoc eſt Titi Quinti:qui ob eam cauſam uenerat:ut Hãnibalẽ Romã captiuum duceret: ita tradidit ut uix tẽpus ſumendi uenenum: quod in annullo regio more gerebat:ei ſupereſſe poſſet:q̃ quidem annulus ut dixit Iuue.fuit cãnarum uindex ac tanti ſanguinis ultor & ſequit. Idemens & ſæuas curre per alpes. Vt pueris placeas:& declinatio fias hoc eſt illis pueris:qui ī rhetoꝝ ſcolis Hannibalis geſta pro declinationis ſuæ materia aſſumere conſueuerant deceſſitq̃ teſte Aemilio probo anno ſeptuageſimo uitæ ſuæ.

Harmonia cũ aſpiratiõe prĩcipi &.i.latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris cõcẽtus ſeu magis proporcionalitas. Nã deſcẽdit ab ἁρμόττω qđ eſt coapto: fuit ẽt fœminæ nomẽ quæ filia fuit gelonis ſyracuſaꝝ regis:& uxor Themiſtii ſyracuſani:quæ deinde ut oĩs ſtirps regia tolleretur occiſa fuit.

Harmodius ſimiliter ſcribitur:& nomen fuit uirĩ proprium.

Harmodotus cũ.t.exili ſcribit: nomen fuit poetæ de quo nõnunq̃ plutarchus meminit.

Harmonides cũ.i.latino ſcribit:fuit troianus quem teſte Homero libro.v.iliados p̃cipuo quodã amore Minerua dilexerat:ideoq̃ nihil eum fugit:q̃ fabrili arte effici poſſit:is inter alia quæ fabre fecerat naues illas Alexandro ædificauit:quæ fuerũt malorum oĩum quæ troianis cõgerunt caput: perniciosas quidem ac mortiferas:ut cæteris troiãis ita ipſi ædificatori:quia deorum monita non intellexiſſent.

Harpalice cum unico.l.& .i.latio atq̃.c.exili ſcribit: fuit filia Harpali regis Thraciæ & amazonum regina:ut dixit Ser.ſuper primum æneidos: hæc cũ ſenem patrem captum audiuiſſet a getis:congregata multitudine ſubito impetu perrexit & patrẽ liberauit:quod tetigiſſe uidetur Vir.lib.æne.i.cum ait. Vel qualis equos threiſſa fatigat Harpalice uolucremq̃ fuga p̃uertitur hebrum.

Harpaſa cũ unico.ſ.ſcribit:oppidum eſt ī Aſia iuxta quod teſte Plin.lib.ii. naturalis hiſtoriæ cautes ſtat horrenda uno digito mobilis:ea ſi toto corpore impellatur reſiſtens.

Harpe ſimiliter aſpirat:fuit enſis falcatus:quo uſus eſt Perſius:unde Lucanus: Arpem alterius mõſtri iam cede rubentem:& ab ἁρπάξω quod eſt rapio nomen accepit.

Harpyia abſq̃ diphthõgo:&.y.græco &.i.latino cõpacta ſcribit:ſed aſpirandam eſſe oſtendit Heſiodus in theogonia cũ dixit ἁρπυιάς ita ut cum debuerit eſſe.t.ſimplex ſiue exili ꝓpter aſpiratiõnẽ ſequẽtis dictiõis cõuerſum fuit ī.o. qđ eſt aſpiratũ per modũ quẽ in præceptis explicauimus:unde & uerbũ a quo deriuatur ſimiliter aſpiratur:ut ἁρπάζω.i.rapio:& ponuntur a poetis latinis tres.ſ.Aello.Ocypete:& Celeno. ab Homero uero additur quarta.ſ.Thyella.

Harpalus cum aſpiratiõe & p unicũ.l.ſcribit:nomẽ eſt proprium ab ἁρπάζω deductum:fuit regis Cyri præfectus a quo teſte Iginio deducti fuerũt: qui ex terra phocide fugati ſunt & quidam alii ueliam in agro Lucano reſederunt:unde uelinus dictus ẽ portus:pars maſſiliam cõdiderunt:poſt annũ amplius ſexcenteſimum poſtq̃ Aeneas in Italiam uenit:ex quo reꝑhẽdit Virgilium Iginius: qui in.vi. Palinuꝝ inducit portum hunc Aeneæ denominare & ſimiliter nonnullis aliis ī locis:quæ correcturum Virgi.extimat:ut diffuſe gellius lib.x. noctiũ atticarum pertractauit.

Haſtrubal cũ.t.exili a græcis & nõ cũ.d.ut nonnulli ex nr̃is conſueuerũt ſcribi:frater Hãnibalis fuit.

Heautontimerumenon prĩa aſpirat:& reliquæ oẽs ſine aſpiratione ſcribuntur:& ſunt octo ſyllabæ eã græcam dictionem apud nos deſcribẽtes: q̃ Terentii unica comœdia inſcribi: ſignificatq̃ ſeipſum cruciantẽ:de quo ſane in ea comœdia ꝓtractat: nã cõponit ex hac dictione ἑαυτόν:q̃ apud illos aſpirat in initio & ſeipſum deſignat:atq̃ τιμωρούμενον:quod ſignificat cruciantem:qa participium ẽ huius uerbi τιμωροῦμαι:quod eſt uidicor & crucior:Sane reperi ſæpius ab antiquis: quibuſdam grãmaticis inductam eius modi inſcriptionẽ cum participio in datiuo:pro quo nos quandoq̃ ablatiuo utimur:uidelicet τιμωροῦμενῳ hoc ẽ ī ſeipſo uindicante ſeu cruciante hocq̃ plerumq̃.

Hebdomada cum aſpiratione principi:& unico.m. ſcribitur:dicitur a noſtris ſeptimana:nã deriuatur ab ἑβδομάς:qđ apud illos aſpiratur:& apud nos ſeptimum ſignificat.

Hebenum ſimiliter aſpiratur.& cũ unico.n.ſcribit idq̃ Herodianus de orthographia atteſtatur: arbor eſt quæ in ĩdia naſcitur. Vir. libro georgico.i. Sola india nigrum fert habenũ:nam eius lignũ teſte Plinio lib.xii.naturalis hiſtoriæ nigri ſplendoris ac iucũdi eſt:accendi Fabianus negat:uritur tamen odore iucundo: ac Herodotus etiam in Aethiopia comperiri dixit:cuius tributi uice regibus præſidis centenas phalãgas tertio quoq̃ anno penſitaſſe æthiopas cum auro & ebore prodidit: eſtq̃ generis neutri & fœminini:neutri qdem ut Virgi. ſola india nigrum fert hebenũ:fœminini uero ut Luca. Qui habenus inquit mareotica.

Hebe abſq̃ diphthongo ſcribit:dicitur a poetis Iunonis filia ſine p̃re. Nam cum grande conuiuium Apollo ĩ domo patris Iouis Iunõi nouercæ paraſſet & ipſa auide lactucas comediſſet agreſtes factũ eſt:ut ex illis grauida fieret cũ uſq̃ ī id tempus ſterilis perſtitiſſet:peperitq̃ deinde Heben:quæ quia formoſa erat ab ipſo Ioue pincerna cõſtituta eſt:& dea iuuẽtutis dicata:quæ deinde cũ ſemel ĩ deorũ conuiuio pocula miniſtraret:& caſu in terram caderet: ueſteſq̃ ſubleuarentur: ita ut obſcœna diis monſtraret:ĩdignatus Iuppiter eã ab officio amouit:& eius loco:ganymedem rapiẽs ſubſtituit poſtremo Herculi ĩ numero deoꝝ iam aſſumpto cõiunx datur:de quo Seneca ĩ octauia ĩquit deus alcides poſſidet Heben: nec Iunonis iam timet iras: cuius gener eſt qui fuit hoſtis:& Iuuenalis in ſatyra Exemplo quodcunq̃ malo ait. Nec puer iliados formoſa nec herculis uxor Ad cyathos.

Hebæus cũ.æ.diphthondo in penultima ſcribitur.

Hebrus tã a noſtris q̃ a græcis aſpiratur fluuius eſt trachũ celeberrimus q Ariſtotelis teſtimonio lib. ii.meteororũ ex mõte pindo naſcitur. Seruius ue-

ro ex Oeagrio fluuio patre Orphei q etiam ex eo dē monte pindo naſcitur profluere dixit: qđ Vir. tetigiſſe uidetur libro georgico.iiii.cū ait. Oegrius hebrus:& quia odryſſii montis niueseum plurimum augēt frigidiſſimum etiam reddunt quare dixit Virgilius in gallo.Si amore æſtuātes frigoribus mediis hebrum q bibamus nos tunc quoq refrigerari non poſſe:fuitq in illo proiectum Orphei caput & lyra.

Hecate cū unico.c.exili atq.t.abſq aſpiratione ſcribitur:ponit pro Diana:ſiue Luna ſeu Proſerpina. Nam hecaton apud græcos cētum ſignificat: quē numerum finitum pro infinito ei antiqui ob mirabilem potentiā tribuebant:quod tetigiſſe uidet Vir.li.æne.vi.cum ait Voce uocans hecatem cælo que erebroq potentem:ubi dicit Seruius hecate p ſerpina dicta eſt:aut quod centum uictimis placetur pro ut Menelaus conſtituit:aut quod centum annos errare faciat inſepultos.

Hecatombe ſimiliter per unicum.c.exile atq.t.ſine aſpiratione ſcribit:ſacrificiū erat centum bouum ut in p̄cedenti uidimus dictione Iuuena.in ſatyra. Natali coruine die:Exiſtunt q promittunt hecatōbem:quaſi hecaton.i.centum βουσ:quo uocabulo utitur & Homerus.

Hecatompylon cū.c.&.t.exilibus atq.y.græco ſcribitur:dici poteſt latine centum portaq πυλον.n. portarum deſignat. πυλοι portarum

Hector cum.ct.exilibus ſcribit:fuit regis Priami ex Hecuba a poetis oībus cantatiſſimus.

Hecuba cū unico.c.& illo exili ſcribit fuit regis Priami uxor.quā Homerus Dimātis filiā dixit:idq tetigiſſe uī Ouī.li.xiii.meta.cū ait.Ergo aliis latraſſe dimantida flebile uiſum eſt. Euripides uero nō dimantis ſed Ciſſei regis tharcum fuiſſe dixit:quē ſecutus Vir.li.ix.æne.dixit Ciſeis p̄gnans ignes enixa iugales:uidelicet cū pepererat Paridem:qa prægnans ſomniauerat ſe accenſam facē parere quæ patriam totam iflammaret:fuitq ſtatura grādi:& uirili aīo:pia & benigna:ſed amiſſo uiro patria & nobiliſſimis filiis:in canem conuerſa ponit ab Ouidio lib.xiiii.meta. ελλεω :colloco

Hedera cum aſpiratione & abſq aliqua diph. ſcribi debet arboris eſt genus eſt aliis arboribus uel muris inſidens:& ab ελρεω quod eſt colloco uel inſideo deducit:& nō ab hæreo uerbo latio.: ut qdam putauerūt:cuius primā diphthōgū habet & naturaliter pducit:& hedera primā corripit.hanc teſte Pli.lib.xvi.na.hiſto.negauerat Theophaſtos naſci in Aſia:nec in īdia niſi in mōte mero:quare Alexādrum ob raritatē ita coronato exercitu ob uictoriam ex India reduiſſe exēplo liberi patris cuius dei ut ille inquit:& tunc adornāt thyrſo galeas qnetiā ac ſcuta thraciæ populi ī ſolēnibus ſacris teſte feſto ī tutela liberi patris eſſe putabāt:qa ut ille iuuenis ſemp:ita hæc uirens:uel qa illa oīa ſicut ille mēſes hoīum illigat:ſed pḡit Plinius inimica arbor ſatis oībus:ſepulchraq ac muros rumpēs.ſerpencium frigori gratiſſima:ut miꝝ ſit illam ī honore ullo habitam.huius ut in ſequentibus ille idem oſtendit:ſpecies ſunt tres:eſt enim candida & nigra hedera:tertia uocatur hellix & ianum:rurſus & hæ ſpecies diuidunt in aliàs:quoniā eſt aliq fructu tātum candida:alia & folia ſimili modo & nigra alicui ſemē nigrum alii crocatū cuius coronis poetæ utunt foliis minus nigris: quam qdam myſiam: alii bacchiam uocant:hellix uero fructum non gignit:eſt & alia rigēs hedera:q ſine adminiculo ſtat ſola oīum geneꝝ:& ob id uocata cyſſos:de qua in ea dictione uidimus:& alia e diuerſo nūq niſi humo repens dicta chamecyſſos:ut ēt ī ſimili dictiōe uidimus:ut uero Seruius ī bucolicis dixit nigra āt uel alba hedere nō ex foliis ſed in ligno cognoſcit. & infra ſubdit Plinius hedera mira prodit natura ad experienda uina:ſi uas fiat e ligno eius uia trāſfluere:ac remāere aquā:ſiqua mixta fuerit: eadem teſte eodē Plini.in.eodē libro ſi teraf lauro uel laurum conterat:ignem admodum ſilicis & ferri cōcipit:ſane coronabantur hedera poetæ:cum in certaminibus ex īdicum ſententia approbati fuiſſent ut inuentum epigrāma apud Hiſtonium frentāorum oppidum ſaxo inſculptum his uerbis īdicat. L.Valerio pudenti.L.F.hic cum eſſet annoꝝ.xiii. Romæ certamine ſacro Iouis capitolini luſtro.vii. claritate ingenii coronatus eſt inter poetas latinos oībus ſententiis iudicum:huic plebs uniuerſa municipium hiſtonienſium ſtatuam ære collocato decreuit:ideo & de ſeipſo dixit Ouid.in.viii.de pōto. Tempora ſacrata mea ſunt uelata corona. Publicus inuito quam fauor īpoſuit:ſed q ex hedera coronarētur oſtendit Vir.in buccolicis cū ait. Paſtores hedera creſcentē ornate poetam Iuuenalis in ſatyra.Et ſpes & ratio īquit Qui facis in parua ſublimia carmīa cella. Vt dignus uēias hederis & imagīe macra.& pſius ſimiliter.Quoꝝ imagines lābunt hedere ſeq̄ces:& hoc ſiue a ſimilitudīe ppetui uiroris:ſiue qa libero patri hoc ē Baccho ſacrata ſit & poetæ ut bacchātes iſanire dicant: ſiue ut alii dicūt:qa ex una pte ſolioꝝ hedere uiridior ē quo famæ eternitas īdicatur:ex altera pallor quia poetas ipſos ex ſtudioꝝ labore conſeq uidebat: ut Perſi.in.i.ſaty. En pallor ſenūq.Iuue.ſimiliter de poetis q tpe mecœnatis florebāt locutus inqt. Tūc utile multis pallere & uīnū toto neſcī decēbri ita que cū triūphātes duces lauro coroārēt: & Augu. nō ſolū dux īclytus:ſed poeta clariſſimus fuerit:in qt ad illū Virg. Atq hāc ſine tpa circū. Inter uictrices hederā tibi ſerpere lauros:ſunt & q uelit nōnūquā poetas etiam myrto fuiſſe coronatos:ut ingenii accumen:& ſcriptoꝝ odor denotari poſſet.

Hegeſippus abſq aliqua diphthōgo &.i. latio atq duplicato.p.ſcribitur:nomen eſt uiri proprium.

Hegeſias abſq diphthōgo &.i.latino ſcribitur: fuit unus philoſophus cyrenaicus:q copioſe diſputauit de bono mortis:alter fuit ſtatuarius q teſte Quin. in.xii.duriora & tuſcanicis proxīa effingebat.

Hegeſipyle antepenultima cū.i.latio: & penultima cum.y.græco ſcribit:fuit teſte Herodoto li.vi. hiſtoriarum holori regis Thraciæ filia:quam Milcia des athenienſium dux accepit.

Helect q cū unico.l.&.ct.exilibus ſcribitur: græcū uocabulū eſt ab ηλιοσ qđ ē ſol deductū: ut uidebimus in dictione heliades:& eſt ſuccus ex arbore pinei generis profluens:& ob id a latinis ſuccīum ηλιος ſol

appellatum:a cuius coloris similitudine puto eam mixturā helectrū dici:quæ ex parte quadā auri & argenti conficitur:dicente Plinio libro.xxxiiii. naturalis historiæ:augē in quo quita argenti portio est:helectrū uocatur:& si quintam portionem excesseris inducibus non restit:& ut pergit est etiam helectro auctoritas Homero teste: q Menelai regiā auro helectro argento ebore fulgere tradit mineruæ templum habet lyndos insula rhodiorum in quo helena sacrauit calicem ex helectro.

Helicon absq; diphthongo & cum unico.l.atq;.i.latino &.c.exili scribitur.unus est ex iugis parnasi: q & alio nomine cyrrha dictus est.fuitq; Apollini facere:ut in dictione parnasus uidebimus.

Helios cum.e.absq; diphthōgo & unico.l.atq;.i.latino scribitur:dicitur a nostris Sol:& ide heliades heliogabalus & plura alia deducuntur.

Heliogabalus cū simplo.l.atq;.i.latino scribitur: fuit naturalis filius Antoni Caracallæ:illiq; eo tpe ex Semiamira formosissima fœmia ap̄ phœnices genitus quo pater eius seuerus cū partis bellum habuit:hic cum adolescentulus esset.factus est sacerdos Solis apā phœnices unde.Heliogabali cognomē adeptus est.Nam helios ut dixius:sol est: & gabalus teste Seruio superseptimū æneī.illius ꝓprīū nomē fuit:uel ut alii dicūt lingua phœnica sacerdos deinde artificio matris ad iperiū apud Antiochiā assumptus ē interfecto.s.Macrino:q firmata iā pace cū parthis libidinose cū illa uiuebat.Quā ad urbē ueniens Heliogabalus a senatu ipetrauit: ut mater in ordie senatorio locaret:q̄ prima fœmina in eo ordine fuit:ut hæc & reliquā Heliogabali spurcissimam uitā Helius lāpridius pertractauit.

Heliopolis cū simplo.l.&.i.latino utrobiq; scribit: ciuitas est Aegypti:quæ a græcis teste Diodoro siculo Thebæ dicitur:huius ciues teste Herodoto libro historiarum.ii.apud ægyptos omnium sapiētissimi habent altera est in Cilicia patria Crysippi stoici:ut ostendit Solinus cū de Cilicia tractat.

Heliadee cum unico.l.&.i.latio scribitur: patronymicum ē fœmininū ductum ab helios q ē Sol.Nā sorores dicuntur Phæthontis:quæ fraterna funera iuxta eridanū deplorātes cōuersæ dicūt i alnos dicente de illis Virgilio in fileno: Atq; solo proceras errigit alnos:uel i populos:ut dixit Oui.q̄ sane arbores ut aiunt cū sol torrēs Iunio Iulioq; mensibus cancrū atq; leonē attingit æstu ualido fissis corticibus succum sui liquoris i eridanū fluuiū iaciūt:q cum in lapidē obduceret electrum dicitur quia Sol helios appellatur:& illud exui solis origi nem ducere dicūt:unde Oui.li.met.ii.Stillataq; sole rigescūt De rāis electra nouis:q̄ lucidus ānis Excipit:& nuribus mittit gestāda latinis:hocq; prius græci poetæ fere omnes dixere ut Aeschilus:polyxenus:Euripides:Satyrus:& Nicander:quod sane dictum ut ait Pli.lib.xxxvii.naturalis historiæ falsum ē Italie testimōio patet:ubi electrū nasci nūq̄ compertū est:quare infra subdit certū ē gigni in insulis septentionalis oceani.& a germanis appellari glessum.ob quod nostris unā eaq; insularum glessaria est apellata:Germanico Cæsare ibi classibus rem gerente:& subdit:Nascit ā defluente medulla ex arboribus pineigeneris:ut gummi in cera sis: resina in pyris errupti humoris abundantia. Densatur rigore uel tpe aut mari cū intumescens æstus rapuit exisulis:& infra subdit.arboribus succū ēt eē prisci nostri credidere.ob id succinū appellātes sed famā rei priscis poetis teste eodē Pli. fecere proxie pannoniæ id accipientes circa mare hadriaticū:& pado ennexa fabula fuit:quia trāspadani nonq; agrestes fœmīæ succina decoris gratia maxime gestare cōsueuerant:ac ēt hodie obseruant:uerum cū ex illis p̄ciosa pocula succauarent:dixit Iuuenalis i satyra:Si te propositi: Ipse capaces heliadū crustas & inæq̄les berillos:uidelicet ob sculpturæ artificiū:uel ob aliaq; gemmarum ornamenta nam ut subdit Birrho ut multi gēmas ad pocula trāsfert digitis:q̄s in uagia frōte solebat Ponere ze lotypo iuuenis prælatus Hiarbæ regi mauritanie cui iuuenis Aeneas p̄latus fuit:de quo Virgilius libro æneidos.iiii. Ast illi stelatus iaspide fulua ensis erat:& reliqua q̄ hunc Iuuenalis locū explanant.

Heliotropia cum.i.latio utrobiq;:&.t. exili scribit: herba est quæ admotū solis conuertitur. & componit ab helios:quod est sol:& τροπη conuersio: ab aliquibus heliotropium scribitur.

Helichrysios cum.ch.aspirato sequente.y.græco in eadem syllaba scribitur:secūdum nonnullos: flos est:q teste Pli.li.xxi.natu.histo.habet folia auro similia:& tenue cauliculum grādeq; sed dulce:& cōpōitur dictio ex ἑλιος qui est Sol:& chrysos auge quasi aureus flos eē uideatur:& propterea rectius scribitur sine aspiratione in pricipio.

Heleus cū unico.l.scribitur.nomen fuit Bachia ciuitate Helidis:ubi plurimū honoratus fuit tractu.

Helicopolis cū unico.l.&.i.latio utrobiq; atq;.c. exili scribitur nomen fuit nymphæ.

Helena cum aspiratione principii & unico.l. scribitur:habetq; apud græcos accētum in pēultia quē teste Seruio sup.viii.æneidos commutauit in primā:de quo in dictione.psodia causam uidebimus fuit filia tindari ex Leda.quæ teste Georgia ex sua admiranda pulchritudie uisa est filia Iouis: quam prio uirginem Theseus rapuit:sed itacta fratribus restituta fuit.nupsit deide Menelao:& uiro abscēte a Paride itez; rapitur: post cuius mortē nupsit Deiphobo fratri paridis: tandem post Troiæ excidum redditur Menelao:qui nauē cum illa ascendit patriam periturus, sed acti tempestatibus in ægyptum ad regem quem Homerus polibum uocat deuenere:unde descendentes.atq; octo annis errātes:ut testis Eusebius in patriam tandē reducti sunt lōge ante mortuo Agamēnōe:& illis forte diebus Aegisthō.Sane ex antiqs grecis scripsere nonnulli illam nequaquam a Paride raptā fuisse: sed aliam causam troiāi belli extitisse: quod.s.Hercule quærentem illam olim raptam a Theseo & pthco regi Aegypti cōmendatam suscipere uoluerūt:ad quam petēdam Menelaum ad Aegyptum post bella troiana profectū ferunt:hocq; ex relatu porphyrii in qbusdam glosulis super Homerum accæpit.Sed q̄ supra diximus poetæ omnes græci quos legimus latiniq; confirmant eandē fuisse immortalem ex lōga ætate computare uoluit Serui-

us ſuper ſecundum æneidos dicens cõſtare fratres eius cũ argonautis:fuiſſe argonautaꝝ: uero filios cũ thebãis dimicaſſe:quoꝝ iteros filios cõtra Troiam bella geſſiſſe:ſed utcũqꝫ res fuerit rettulit Iſocrates illã ſenio iam cõfectam:& in rugas faciẽ cõtractam:ꝑ ſpeculũ iſpeciẽtem uiros illos fortes:ſeu heroas & ſemideos: ut uerbis Homeri loquar:lõgo riſu ridere cõſueuiſſe:q pro tam caduca tãqꝫ fallaci re tanto ardore ac ptinacia depugnaſſent non ꝺ.ob aliud pugnaſſe ab Home.dicunt ꝙa reſtituta Helena ſe receſſuros ꝓmittebãt.Qui uero illam fleuiſſe dixit:cũ ait li.xy.metamor.

Fert quoꝫ ut in ſpeculũ rugas conſpexit aniles.
Tyndaris & ſecum cur ſit bis rapta requirit.

Helenius cũ unico.l.&.i.latino ſcribit: flos dr teſte Pli.li.xxi.na.hi.ex lachrymis Helenæ natus:& iõ i Helena iſula ut ait laudatiſſimus ẽ ãt frutex humi ſe ſpargẽs drodãtalibus rãulis folio ſimili ſerpillo.

Helcus cũ.c.exili ſcribit:id eſt qđ a nõnullis ex noſtris hulcus ſcribitur.

Helorus cũ unico.f.ſcribit:fluuius eſt Siciliæ teſte Pli.li.iii.natu.hi.q cãpis ut Nilus ſup fundit:dicẽte etiam Vir.li.iii.æne.Exupero præpingue ſolũ ſtagnantis helori.

Helops cũ unico.l.ſcribit:piſcis eſt:quẽ teſte Quintiliano li.v.de iſtitutione oratoria ait ſcarum noſtro mari nõ ducas:unde Columella li.ix.ait.pamphylio profundo & nec alio paſci.

Heliſabet cũ unico.l.&.i.latio atqꝫ.t.exili i fine ſcribit:nomen hebreæ fœminæ proprium.

Hellin cũ duplicato.l.&.i.latio ſcribit:fuit Ariſtarcho teſte ſuper decimũ odyſſeæ Deucalionis filius a quo græci hellines uocirati fuerunt:ut uidebius in dictione Pyrrha.

Hellas cũ duplicato.l.ſcribit:regio eſt:de q̃ i dictiõe attis plene uidius:& teſte Pli.li.iiii.na.hi.ab Iſthmi anguſtiis ĩcipit:a nr̃is appellata græcia.ſic quoqꝫ a græco rege:q prius illa regnauit:a cuius filia uocata ẽ Attis:deide ab Helline Deucaliõis & Pyrrhæ filio dicta fuit Hellas:ſed nos antiqus nomẽ ſeruamus.ac græciam dicimus.

Helle huius helles cum duplicato.l.ſcribimus : fuit Athamantis argiuorum regis filia : & Phryxi ſoror:ut uidebimus in dictione phryxus.

Helleſpontus cũ duplicato .l.&.t.exili ſcribit: mare eſt illud ſtrictum:quod a Tenedo uſqꝫ ad propõtidem uergit ad helle denoiatũ : ut uidebimus in dictiõe phryxus:& inde helleſponticus & helleſpõtiacus:Vt Vir.li.geor.iii.helleſpontiaci ſeruet tutela Priapi.

Helleboꝫ cum duplicato.l.ſcribit:herba eſt medicinalis:q̃ plurima naſcit in Anticyra iſula ut in ea dictiõe uidius:& uocat teſte Pli.ii.xv.nat.hi.apud italos ueratꝫ:ſunt q̃ teſte Aulo Gellio li.xvii. due eius ſpecies coloris iſignes cãdidi & nigri:q nõ i ſente neqꝫ in uirgultis: ſed in radice dignoſcuntur:de qbus plura ſcribuntur.

Hellix cum duplicato.l.&.i.latino ſcribitur:genus ẽ hederæ:ut in ea dictione uidimus : quæ apud nos lubricum indicat.

Hemis cũ aſpiratiõe pricipii &.i.latino ſcribit:apd nos traducit:ut plurimũ ſemis:nã græce ſcribitur ĩxic cuius aſpiratio in.ſ.noſtrum conuerſa fuit & ultima littera abiecta.

Hemicyclus componitur ex hemi qđ ẽ ſemis & cyclus abſqꝫ aliq̃ aſpiratione &.y.græco:qđ eſt circulus:quaſi dimidius ſit circulus.

Hemina cum aſpiratione principii &.i.latino ſcribitur:genus eſt uaſis quo uinũ uel frumẽtum uendebatur:& ab hemis deſcendit qđ ẽ ſemis:quaſi media ſit ſextarii:quod Gellius lib.tertio noctium anticarũ oſtendiſſe uidetur:quũ de dimidio & dimidiato loquens inquit ſi ſextario hemina fuſa ẽ nõ dimidiatũ ſextarium fuſum dicendum eſt ſed dimidium.Perſius in ſecũda ſatyra : Fregerit heminas arreti ædilis iniquas:unde accentũ detinet ĩ pe nultima & inde herminaria q̃ſi mediocris dici põt Quintilia.libro ſexto de inſtitutiõe oratoria. Fabius maximus incuſatus Auguſtæ cõgiarioꝝ quæ amicis dabãtur:exiguitatem heminarium eſſe dixit:ſane cõgiarium id uini eſt:qđ a principe aliquo douí gratia in populũ dat:eſt etiam menſura quædam:ut Paulus iuriſconſultus de fundo inſtructo & iſtrumento legato oſtendit cum ait : item urnæ æreæ:& congiaria ſextaria.

Hemiſpærium cum.i.latino utrobiqꝫ ſcribitur: dicitur a noſtris media ſpæra.

Hemiſtichos cum.i. latino utrobiqꝫ &.t.exili atqꝫ .ch.aſpirato ſcribitur:dicitur a noſtris medius uerſus:nã ἡμιστίχιον græce latie uerſus dr:ſed in neutro poſuit.Ser.ſup.i.geo.cũ ait.& ẽ Vir. hoc hemiſtichon unum de multis:unde etiam a multis hemiſtichium nuncupatur.

Heniochus cum.i.latino &.ch.aſpirato ſcribitur:dicitur a noſtris auriga.

Heracleus cum.c.exili &.e.in penultima ſcribitur: nomen fuit nonnullorum imperatorum romanorum compoſitumqꝫ eſt ἥρα quod ẽ Iuno:& κλέος gloria:quaſi Iunonis ſit gloria.

Hera cũ.e.abſqꝫ diphthõgo & unico.r.ſcribit: dicit latine iuno:quo uocabulo etiam antiqores noſtri uſi ſunt:ut Ennius in oratione Pirrhi cũ captiuos romanis reddidit. Ferro non auro tandem certemus utrinqꝫ.Vos ne uelit an me regnare hera qui due ferat ſors uirtute experiamur.

Heraclea cũ.c.exili ſcribit : & cõponit ex hera quæ eſt iuno & cleos gloria:quo noie plures urbes cognominatæ fuerũt:nã una eſt ĩ radicimus montis Oatæ in plano poſita:quã Aſaris flumen afluit : ut oſtendit Liuius libro quinto de bello macedonico alia fuit in Propontico: quæ prius Perinthus uocabatur:& ut quidam ferunt ab heraclio conſtantinopolitano ĩperatore heraclea cognominata fuit:in hac fuit amphitheatrũ unũ ex ſeptem ſpectaculis orbis:alia fuit in ponto poetioꝝ colonia : alia in Italia in finibus campaniæ.

Heraclides cũ.c.exili &.i.latino ſcribitur: fuit heracleotes philoſophus ex ponto & filius Euthyphonis fuit uir diues q athenas ꝓficiſcẽs Speuſippum primo audiuit:& licet ẽt pythagoreoꝝ fuerit auditor:Platonẽ tamẽ imitari ſtudebat:molliori ueſte utebat:fuitqꝫ adeo tumens:ut attici non ponticum ſed ponticum uocarent:fecit dialogos plures & tragœdias: Sunt q aſſerant illũ patriã & tyrãno

liberasse:eo.s.necato.ut testat Demetrius Magnesius:q insup addit draconē illum nutriuisse: & cū iam moriturus eēt iussisse cuidam ex necessariis:ut corpus occuleret:draconem lectulo supponere ut putaret ad deos migrasse:quo facto efferentibus: Heraclidem ciuibus eūq laudibus ꝓsequentibus: draco clamore audito ex uestibus prodiēs multos perturbauit:postea manifesta sunt oīa.Idem de illo hippotus rettulit.Fuere heraclides quattuordecim:primus hic ipse.Secundus conciuis huius:qui pyrrhicas nugas cōscripsit.Tertius cumāus q persica quiq libris absoluit.Quartus cumāus orator q artes rhetoricas scripsit.Quintus alexādrinus.Sextus itidem alexandrinus ꝓsicaꝝ proprietatum scriptor.Septimus dialecticus Bazileites:q contra epicurum scripsit.Octauus medicus icelium.Nonus medicus tarentinus empericus.Decimus poeta q ꝑcepta cōscripsit.Vndecimus sculptor phocensis. Duodecimus argutus epigrāmatum scriptor.Deciustertius magnesius q mitridatia scripsit: Quartusdecimus q de astrologia libros composuit.

Heraclitus cū.c.&.t.exilibus atq;.i.latino scribit: fuit Ephesius philosophus Blisonis:siue ut alii dicūt Heratonis filius:hic teste Laertio iter cæteros elate aio fuit:& oēs cōtemnēs dicebat Homerum dignum ut de certaminibus eiecereť:colaphisq; cæderet:nec aliquem audisse ferunt sed p se oīa dedicisse de repub.& de theologia disseruit:& librū illum in templo Dianæ reposuit obscure scriptū, ut soli docti intelligerent:ne si uulgo tractaret fieret cōtēnibilis:noluit ad Darium Hystaspis filiū & regem Persaꝝ accedere:q eum benignissime p epistolam conuocabat:secessit deīde i montes & ibi olera comedēs:decidit in morbū itercutis: quare i urbē rediens scitabat medicos per ænigmata: an posset ex imbre siccitatē facere:illis non itelligentibus itroiens in stabulū bouinū:& se fimo bubalio obruens:credens illo calore posse humorem exsiccare interiit:sexagesimū annum agens:fuitq teste Hermippo sepultus in foro.Quinq fuerūt Heracliti:primus hic secundus poeta lyricus:tertius halicarnaseus uir elegās:quartus lesbius q macedonū scripsit historiam:quintus ridiculus uir.

Hercules cū.c.exili & unico.l.scribit: & iterpretat ηρασ.i.Iunonis κλέοσ gloria:q̄si illa ꝓsequēte magnam gloriā sit consecutus:& dr̄ a poetis oībus Iouis ex Alcmena filius apud Trycinthiam urbē natus & educatus:& ut dixit Macrobius libro saturnaliū:non existimens Alcmenæ apud Thebas boetias natū solū uel primū Herculē nūcupatū: imo post multos atq; postremos ille hac appellatiōe dignatus:ē honoratusq; hoc noīe.qđ multa fortitudie nomē dei promeruit Varro ēt cum nomīasset quadragīta tres Hercules adiecit postea q oēs qui aliqd fortiter fecissent Hercules uelut appellatiuo noīe dicti fuerunt.Sed huic q Iouis filius dictus fuit:cūcta poetæ absq; alioꝝ differētia tribuunt:itaq; eius laudes & duros mille labores diuinæ.Vir.lib. viii.æne.prosequtur:Vt prīa nouercæ.

Monstra manu geminosq; ꝑmens elisserit angues.
Vt bello egregias idem desecerit urbes.

Troiamq; œchaliamq;:& subdit:Tu nubigenas inuicte bimembres.

Neleum pholeūq; manu:tu cresia mactas.
Prodigia:& uastum nemeæ sub rupe leonē: & reliqua q̄bus Martia.li.iiii.epigrammatum alia superaddidit dicens.

Si cupis alcidæ cognoscere facta prioris.
Discе:lybin domuit:aurea poma tulit.
Peltatam scythico discussit amazona dono.
Aeripidem syluis ceruam:stymphalidas undis:
Abstulit à stygia cum cane uenit aqua.
Fœcundam uetuit reparari mortibus hydram.
Hesperias tusco lauit in amne boues.

Hercynii cū.c.exili seq̄nte.y. græco atq;.i.latino in penultima scribit:populi sunt teste Herodoto uetus pelasgorum colonia.

Hercynia eodē modo scribi existimo:sylūa ē teste Pomponio mella in Alemania maxima: quæ dierū.lx.iter occupans:ut maior aliis syluis quæ i germania sunt ita notior.

Hermagoras in initio aspirat:Sane maiores nostri non in as sed in.a.finiebant:ut Cicero in rethoricis & i Bruto Hermagora semper scripsit:ꝙ teste Quinti.non temere masculina græca i.a.atq; in.s. littera exire recto casu patiebātur:unde ab ātiquorū plærisq; Aenea & Anchisa scriptū fuisse dixit: & Pelia ꝓ pelias apud Celium legebatur: & apud Messallam bene fecit Euthia:fuit itaq; Hermagoras rhetor græcus:& teste Quintiliano circa finē tertii libri de institutiōe oratoria:uir qdā subtilis: & in omnibus admirandus.

Hermes cū aspiratione principii scribit:dicitur a nostris Mercurius:quia mercibus præesse asserit sed proprie interpres traducit.Virg.lib.æneidos.iiii. Nunc etiam interpres diuū ioue missus:& ut Cotta pōtifex apud Ciceronem de natu.deorum ostēdit quinq fuerunt Mercurii:quorum quattuor p ordinem enumeratis quintum eum fuisse dixit:A quo sit Argus occisus:ob eāq cām in ægyptū profugisse tradidit:a quo apud eos prius anni mēsis: hoc ē septēber nomē accæpit.Idē oppidū cōdidit: qđēt nūc græce hermopolis:hoc ē Mercurii ciuitas nūcupat:q tā & si hō fuit ātiqssimus:tamē & instructissimus i oī genere doctrinæ:adeo ut ei multaꝝ reꝝ & artiū scia Trimegistro:hoc est ter maximo cognomē iponeret scripsitq; libros multos ad cognitionē diuinaꝝ rerum ꝓtinens:q adhuc apud græcos extāt & quoꝝ magnā partem ergo plegi.

Hermaphroditus cū.ph.aspirato.i.latino &.t.exili scribit:fuit Mercurii filius ac Veneris:ex quorum noībus cōpositū ipse nomen habuit:nā hermes ut uidimus ut Mercuri.& aphros spuma.i.Venus: q̄ ex maria spuma nata dr̄. de quo Oui.li.me.iiii.ait

Et pater & genetrix amboꝝ nomē habenti: quin oēm illius explicat fabulam:& iā pro eo qui utrūq; sexum habet accipi consueuit.

Hermenia cū.i.latino i penultima scribit: dr̄ a nostris interprætatio:& inde perihermenias hoc ē de interprætatio liber quidā Aristotelis inscribitur.

Hermione cū aspiratiōe prīcipii &.i.latino scribit: fuit Menelai filia ex helēa cōiuge:q̄ puellula adolescētulo horesti Agamēnonis filio desponsata fuit:sed cū Aegistus regiā Agamēnonis occupasset & Ele-

ctræ industria eius manus euasisset horestes ut ret
tulit Sophocles ī Electra cōcessit illā Aegistus Pyr
rho filio Achillis:q deide ab horeste iterfectus.: ut
ostendit Vir.in.iii.ænei.illam ad se reduxit.

Hermus cū aspiratione prīcipii scribitur:fluuiuses
lydiæ teste Seruio:q arenulas aureas duxit: dicēte
Vir.lib.geor.ii.Atq; auro turbidus hermis & teste
Herodo.li.i.apud sardis fluit:q̄ ciuitas fuit ī lydia:
& Crœsi regio:ut in ea dictiōe uidebimus.

Herne cū aspiratione prīcipii ab antiqs scriptū com
peri:nec græcū est:sed teste Seruio super.vii.ænei.
sabinū uocabulū:q a græcis originē habuerūt: & ī
dicat saxa.unde hernici mōtes.i.saxosi dicunt Vir.
uero ad maiorē exp̄ssionem iquit:hernica saxa co/
lunt:quos diues anagnia pascit.

Heros cū aspiratione principii scribitur: & itelligit
apud nos uir fortis & semidens:hoc ē plus hoie de
tinens:ut ait Hesiodus:ex quo herois patronymi/
cum uoce & declinatione fœminīnū deducit Oui.
li.ii.de sine titulo.Tu quia tam longa es ueteres he
roidas æquas.

Herodotus cū aspiratiōe prīcipii &.t.exili scribit fu
it historicus græcus oībus p̄ferendus:cuius histo/
riam magna cū uoluptate semp legi. nā teste etiā
Quintī.est dulcis candidus & diffusus scripsit hi/
storiam suam teste Pli.li.xii.na.histo.anno urbs ro
mæ tricentesimodecimo.

Herostratus cū aspiratione & reliqs sine aspiratiōe
scribit.& ualet & iterprætari heros exercitus: fuit
uir scelestus & ignaus:q ut nomē memoria scele/
ris ppagaret:īcēdiū nobilissimæ fabrice tēpli ephe
siæ Dianæ manu propria struxit, sicut ipse cōfes/
sus est uoto adipiscendæ famæ latioris:quo die ale
xander magnus natus est.post Romam conditam
anno trecentesimo octogesimoquinto.ut annota/
uit Solius qđ postmodum ut idem refert ephesii
ad cultū augustiorē reformauerunt Democratæ
architecto.q alexandriam in ægypto iussu alexan/
dri metatus fuerat:ut late de illo Vitruuius in.pœ
mio lib.ii.de architectura:scripsit.

Hersilla cū.i.latino utrobiq; scribitur : fuit Sabina
Romuli uxor.

Heptamemeris uel heptimemeris mutatiōe.a.in.i.
latinū cū aspiratione &.t. exili scribit cæsura q̄dā
est cum syllaba naturaliter correpta in uersu.pdu/
cit qđ fieri solet in principio quarti pedis uel septi
mæ syllabæ:si tres spondei p̄cedant:quasi septima
dicat diuisa ps.nā ab επτα quod ē septem:& μερι
ζω quod est diuido componitur.

Heptaporus cū aspiratiōe prīcipii:&.t. exili scribit
fluuius fuit Troiæ:ut ostendit Hō.circa initium
libri.xii.iliados:nam componitur ab επτα quod
est septem & πορος meatus.

Hesiodus cū aspiratione prīcipii:&.i. latino scribit
fuit poeta antiqssimus Dii filius ex Pycimide uxo
re:q cum æoles cumæi essent:& paupertate nimia
eo in loco grauarentur:relicta patria ad sacram ui/
cum boeticorum confugerūt:ut græci oēs Hesio/
di expositores attestāt:& subdit cū oues p̄ris ī par
naso monte depasceret:raptus a musis ex lauro he
liconis coronatus:& poeta ab illis cōstitutus ē qđ
Oui.li.fa.vi.tetigit cū ait.Ecce deas uidi:non quas
præceptor arandi.Viderat:ascræas cū sequæretur:
oues:& Vir.in buco.ad Gallum.

Dixerit hos tibi dant calamos:an accipe musæ.
Ascræo quos ante seni:quibus ille solebat.

Cātādo rigidas deducere mōtibus ornos:& ut di/
xit Pli.lib.xiiii.nat.histo.primum ipse fuit:qui de
agricultura meretrice scripsit:quē secutus Vir. ait
li.geor.i. Ascræumq; cano romana per oppida car
men scripsitq; etiam ex his.quæ habemus theogo
niam.& aspida.Hunc fuisse temporibus Homeri
ostendit Gellius ex epigrammate.quod apud heli
conem in tripode musis Hesiodus ipse dicarat:cui
ut dixit Quinti.datur palma in illo mediocri ge/
nere dicendi:quod intelligo apud græcos:nam iu
dicio meo supereminet Virgi.

Hesperus cū aspiratiōe prīcipii scribit stella ē seroti
na:ut Virgi.in ultimo bucolicorum tetigit cū ait:
Venit hesperus ite capellæ & illa eadem quæ dicit
uesper:idem li.i.georgico.Quid uesper serus ue/
hat:qn & uesperugo ab aliqbus noīatur: ut Plaut.
nec uesperugo nec uirgiliæ occidunt.a quo dedu/
ctum:ē uocabulū uespa & uespilio p̄ his q funerā/
dis corpibus officiū gerūt:nam ut ait Festus. non
sic ab eo paruo uolatili dicunt:sed qa uesp̄tino tē/
pore eos efferūt:qui funebri pompa duci propter
inopiā nequeunt:ut Martia. Qui fuerat medicus
nūc ē uespillo diaulus. simili mō & ueptilio quia
uespe uolet.Rursus & illa eadē excogitata stella a
Pythagora primū fuit:quæ ante solē oriri conspi/
cit:& quæ tunc quoq; Lucifer nominatur:ut Vir
gili.in Damone nascere præquediem ueniens age
lucifer almū.q græce φωσ φορος dī:a nobis ēt nō
nūq̄ iubar trāsfert:eo q; eius splendor in modū iu
bæ leonis diffundat:fuit ēt cognominatus hesp̄us
Atlantis fī:a quo q̄ nūc hispania:tūc quoq; hesp̄ia
dicta fuit:qn ab eodē italiā hesperiā fuisse antiqtus
noīatam graii auctores attestantur.

Hesperides cū aspiratiōe prīcipii &.i.latio scribitur
fuerūt teste Seruio sup.iiii.ænei. Virgilii Atlantis
filiæ.Lactātius uero grāmaticus sup.vi.thebaidos
dixit illas filias fuisse hesperi fratris atlantis qđ ēt
ipsum nomē īdicare uī:hæ a poetis amœnissimū
uiridariū custodire:cū insomni dracone dicebant
in quo aureæ erant arbores aurea mala tenentes:
q̄ teste Ouidio lib.metamor.iiii.quia Temis præ/
dixerat a quodā nato iouis diripiēda eē. Atlās po/
mariū montibus circūspexit.Sed tādem hercules
ad illa rapiēda ab Eurystheo missus occiso draco/
ne aurea mala tulit:dicente Luca.lib.ix.ubi de hoc
horto plura locutus est.

Abstulit arboribus præcium memoriq; laborē.
Alcides passusq; inopes sine pondere ramos.
Rettulit argolio fulgētia poma tyranno. Sane de
horto & dracōe qd fidei ratio attulerit:teste Solio
hoc est flexuoso iqt meatu æstuarium ferte mari:
adeo sinuosis lateribus tortuosum: ut uisentibus
p̄cul lapsus anguineos fracta uertigie mētiatur:&
hoc hortos appellauere circūdat:unde pomoq; cu
stodē iterp̄tantes struxerūt iter ad mēdaciū fabu/
landi:cū ut pgit īsula sit:q̄ p̄ter arbores oleastris si
miles:& arā sacram herculi nihil aliud p̄ferat:quo
p̄paget uetustatis memoriā.idē Pli.lib.natura:hi/

sto.v.& Martia.lib.vi.rettulerũt. Alii uero putant ouium greges ibidem fuisse:q̃ purpuream lanam producentes:ab hercule rapte fuerũt & cũ græce latine ouis dicat:occasionem fabulæ de malis aureis dedisse perhibent:dicẽte Ouidio ĩ p̃noia to lib.iiii.de Atlante.

Mille greges illi totidẽq; armenta per herbas.
Errabunt:& humum ĩ uicinia nulla præmebat.
Arboreæ frondes auro radiente micantes.
Ex auro ramos ex auro poma tegebant.

Heterõ cũ aspiratione pricipii &.e.absq; diphthongo atq;.t.exili scribit:dr̃ a nostris alterum atq; reliquum & ut qdã putant deductũ ẽ cæterum ita ut aspirato in.c.nostrum iuxta similitudinem scripturæ cõuersa fit:& ob id cæteꝝ ac cætera absq; diphthongo scribenda esse cuius contrarium consuetudo longa obseruauit.

Heteroclitum cũ.c.&.t.exilibus atq;.i.latio scribit. dicis põt a nostri quasi alternæ declinatum : nã ex ετερος & κλιτος declinatũ componit.

Heterogenus uel heterogeneneus eodẽ mõ scribit: & cõponit:dici põt alterius generis.

Hetruria cũ aspiratiõe pricipii &.e.absq; diphthongo atq;.t.exili &.i.latio scribit prouicia est Italiæ:q̃ & si aliqbus terminis apud antiqssimos designabatur:ab hetruscis tamẽ & latinis altero termio designata fuit dicẽte Liuio li.i.ab urbe pax iter hetruscos & latios ita cõuenerat:ut hetruscis latinisq; albula quem nũc tyberĩ uocant finis esset.hæc Liui. unde Seruius sup.xi.æne.id Virg.exponẽs hetrusciq; duces:eqtumq; exercitus ois ait hetruria dcã q; eius fines protensi sunt usq; ad primã ripã tyberis:& subdit:nã heteron est alteꝝ:& oros finis uocatur:hæc ille:at cõstat heterõ cũ aspiratiõe scribẽdum eẽ sed ut ait Seruius. Roma antea unã tantũ tyberis ripã tenebat:ut Iuue.Imperii fines tyberinum uirgo notauit:ut uidĩus ĩ dictione chloelia.

Hexameron cũ aspiratione pricipii &.i.latio scribitur.ut.s.more græco dictio ipsa resonat : licet ubi nos.i.latinũ græci.h.habeãt qđ ĩ.e. nostrũ cõuerti cõsueuit:significatq; apud nos sex dieꝝ nã cõpõit ex ἑξ qđ apud nos dicit sex:& ημερον dieꝝ:iter aqs cõpositas dictiões a cã euphoniæ iterponitur.

Hexametrum similiter cũ aspiratione &.t.exili scribit.nam componit ab ἑξ quod ẽ sex: & metro mẽsura:quasi sex pedum.

Hexagoniũ simili mõ aspirat & cũ.i.latio scribitur: dr̃:quasi sex angulorum.

Hyas cũ.y.græco scribit:fuit filius Atlantis ex Aetra de quo in sequenti dictione uidebimus.

Hyades cũ.y.græco scribit:fuerũt quinq; Atlantis filiæ quas ex Aethra susceperat:fuit Oceani & Tetyos filia:& ante illas Hyam filiũ uirilis sexus:dicẽte Ouĩ.lib.fasto.v.

Nondũ stabat atlas humeros oneratus olympo.
Cum satus est forma conspiciendus hyas.
Hunc stirps oceani maturis mensibus æthra.
Edidit & nymphas:sed prius ortus hyas:
Hic cũ semel uenaret a læna interfectus est quẽ sorores adeo fleuerunt.ut omnes qnq; occubuerint a quo hyades cognominatæ sunt:ut testis Musæus poeta græcus:q̃ deide miseratione derum in cælum:translatæ in ore tauri collocate fuerunt dicẽte Ouĩ.li.fasto.vi.

Postea lux hyades taurinæ cornua frontis.

Euocat & multa terra madescit aq̃. Quare ab υω uerbo græco.qđ latio est pluo.Cice.li. secundo de natura deoꝝ uersus referẽs arateos illas dictas putauit has suculas latĩe appellari dixit Seruius super primum æneidos:unde Tullius Tyro.M. Cicero. libertus in his libris:quos de usu & ratione liguæ latinæ scripsit:adeo inquit ueteres romani litteras grecas nesciuerunt:& rudes græce liguæ fueruut ut stellas quæ in capite tauri sunt propterea suculas appellarint:quod eas græci υαλεσ uocãt tanq̃ id uerbum latinum græci uerbi iterprætamentũ sit quia græce υεσ sues latinæ dicantur:sed υαλὲς inquit ουκαπο τουυωῦ.i.non a suibus ita ut nõnulli opici putauerunt : sed ab eo quod est υειν appellantur:nã cum oriũtur & occidunt:tẽpestates pluuias largosq; imbres cient.Pluere autem græca lingua υειν dicit:hæc ille:nonnulli uero eas corrupte hædos uocãt:at septem aliæ sorores dictæ fuerũt pleiades:ut in ea dictione uidebimus.

Hiacynthus ab aliqbus & accuratissimis græcisq; scriptũ cõperi:uidelicet cũ aspiratione principii & .i.latino penultĩa cũ.c.exili &.y.græco:ultĩa cum .th.aspirato.Et q huiusmodi scripturam cõfirmãt cõpositionẽ trahunt ex hia dictiõe dolẽtis: & cynthus q est Apollo a cyntho monte dictus : hoc est Apollinis quærela quã de amato puero:quẽ ille disco agente borea interfecit:& in florem sic dictum conuersus fuit:in quem simili modo Aiax cum se ipsum interfecit conuersus scribitur a poetis : qđ tetigisse uidet Ouĩ.li.metamor.xiii.cum ait . Littera cõmunis mediis puerogq; utroq;.s. hiacyntho & iaci iscripta ẽ foliis:hæc nois illa quærele: hoc ẽ: nois Aiacis & q̃relæ Apollinis.sed cũ in eiusmodi foliis non perpendat aspiratio ipsius.i.latini:sed solum sit.a.post.i.&.i.post.a.sic uidelicet iακαι. uoluerũt qa scribendũ eẽ ut uidimus:se sine aspiratione principii:quam utiq; scripturam nõnulli ex accuratis græcis obseruãtes cõpositionẽ esse dicunt:exion quod est uiola & cynthos Apolline quasi uiola sit Apollinis.ĩ quã Amatus puer conuersus est. at alii plures comperiũtur:q eius dictionis primam cum.y.græco aspirato signantes : penultima cũ.c. exili &.i. latino describunt : uidelicet hiacynthus cuius sane compositionem aut deriuationem secũdum eam scripturam nõ noui:& hæc hactenus de illius orthographia.Sane ex illo hiacynthius deriuat qđ accẽtũ detinet in penultĩa dictãte regula q̃ oia desinẽtia ĩ tinus:ita ut deriuata a primitiuis.i. litterã cõtrahũt ꝓducũt penultimã ut uespta uespertæ uespertius.Constans constãtis cõstatinus: clemens clementis clementinus & reliqua qđ si.t. primitiua ipsa nõ detinẽt:corripiũt penultimã: deriuatiua.ut cras crastinus:diu diutinus:sero serotinus:clam clandestĩus mutatione.m.in.n. ob ipsius .d.litteræ consequentiam.

Hyæna pria cum.y.græco penultĩa cũ.æ. diphthõgo scribitur.animal est quadrupes.quod crescit in aphrica:ut ostẽdit Herodo.li.hist.iiii. de quo Pli. multa lib.viii.naturalis historiæ rettulit: ĩter quæ

ſcribit alternis annis maſculū eē & fœminā: quod Ouid.lib.metamor.xv.prius tetigerat:cum ait.
Si tamen eſt aliquid miræ nouitatis in iſtis,
Alternare uices:& q̄ modo fœmina tergo.
Paſſa marē:nunc eſſe marē miremur hyænā. Addidit Pli.illum ſermonē humanū iter paſtorū ſtabula aſſimiliare:nomēq; alicuius ediſcere:quē euocatum foris laceret:& alia de illa complura.

Hyalus cū.y.græco & unico.l.ſcribit dr̄ a noſtris uitrū:quo uocabulo uſus Virg.li.georgi.iii.ait Mileſia uellera nymphæ Carpebant:hyali ſaturo fucata colore.

Hiarbas cū.i.latino ſcribit:& a græcis ſemp aſpiratū cōperi. Nōnulli phenicum uocabulum putant fuit iouis filius ex gramātide nympha & getulorū rex:dicente Vir.li.ænei.iiii. Hic ámone ſatus rapta garamantide nympha:& reliqua.

Hybla cū.y.græco ſcribit:pars eſt atticæ regionis apibus & melle abūdās dicēte Ouidio li.de ponto. O mihi dulcior illo melle:qd̄ in cæris attica ponit apis.nam dixerat prius Virg. Hiblæis apibus florē de paſta ſalicti:unde teſte Pli.li.xxi.na.hiſto.mellis attici i toto orbe ſumma laus exiſtimat:ē ét hybla teſte Seruio oppidum ſiliciæ:qd̄ nunc dr̄ megara.

Hybernus cū.y.græco ſcribit:& ab hyems certo deducit:nec ab imber oriri pōt:qa nec aſpirādum eſſet nec cū.y.græco ſcribi poſſet: cuius oppoſitum ſemper comperimus.

Hibex cū.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris capreolus proprie.

Hibiſcus cū.i.latino utrobiq; &.c.exili ſcribit: herba eſt hibicibus grata ad edendum.

Hybrida pria cum.y.græco:penultima cum.i.latino ſcribit:dicitur a noſtris ignobiliter & cōtumelioſe natus:unde ab ὑβρις qd̄ eſt cōtumelia deriuatur quo uocabulo utit̄ ualeri.lib.viii.cū ait Qu.autē Varrus pp obſcurum ius ciuitatis hybrida cognominatus eſt. Horatius quoq; eodē uocabulo uſus ē in prio ſermonum. hybrida quo pacto ſit Perſius ultus opinor.

Hicetaon pria cum.i.latino aſpirato: reliqua abſq; aſpiratione atq; diphthongo ſcribitur: fuit teſte Hōero libro tertio iliados nobilis & egregius uir troianus.

Hydaſpes cum.y.græco ſcribit:fuit antiquiſſimus: rex medorum:a quo fluuius mediæ noīatiſſimus cognominatus fuit:quin & alius indiæ.

Hidymiles prima cum.i.latio penultima.y.græco ſcribit:dici pōt a noſtris ſudor argenteus nam cōponitur ex ἱδρως:quod eſt ſudor:& αργυρον argentum unde teſte Pli.li.xxxiii.na.hiſto. inuicem argenti uiui dilatum fuit de quo plura loquitur.

Hydria pria cū.y.græco & penultima cum.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris urna:& ab ὑδωρ quod eſt aqua deducitur.

Hydra & hydrus cū.y.græco ſcribit: ſerpētes ſunt aquatiles:unde hercules hydram occidiſſe dicitur quæ lernæā arcadiæ paludē incolebat:& ut dixit Virgi.ænei.vi. Quiſquagita atris imanis hiatibus hydra Sæuior itus hēt ſedem:de qua Ouidi.li.metix.plura proſequitur illam prio claua inuaſit Hercules:ſed peſtifero læſus afflatu:eādē ſagitis agreſſus ex qbus ut hydra læſa ſolitis latuiſſe cauernis. lignorum congeſta ſtrue conſumpta eſt.

Hydropiſis pria cū.y.græco:ultima uero & penultima cū cū.i.latino ſcribit̄ & deriuat̄ ab ὑδωρ qd̄ eſt aqua. Nam infirmitas q̄dam eſt:q̄ latine aq̄ itercus dr̄. Plautus in fibolaria.is mihi eius bilis a qua intercus tuſſis febris:& inde hydrops & hydropicus:qui eam infirmitatem patit̄. Hora.li.ii. carminum. Creſcit indulgens ſibi dyrus hydrops.

Hydarnes cū.y.græco ſcribit̄:fuit nobilis perſa:qui teſte Herodo.cum dario ī magnum coniurauit ut in dictione Darius uidimus.

Hyems cum.y.græco &.m.ante.s.ſcribit̄:& ab ὑω certe quod eſt pluo deductū fuit:unde aſpirationē &.y.græcū ſuſcepit. Priſcianus uero ab imber: qd̄ græco ομβρος dicitur deriuatum poſſe uideri aſſerit. Varro etiam ut omnia linguæ latinæ tribueret ab hiatu dixit.

Hyella cū.y.græco & duplicato.l.ſcribitur fuit teſte Hero.li.hi.cænotriæ urbs a phocenſibus cōdita.

Hieros cū.i.latino ſcribit̄:& dr̄ a noſtris ſacer:a quo oīa deriuato & cōpoſita ſimili modo ſcribūtur: ut hierotheus:qd̄ cum.th.i penultima ſcribit̄ nomē eſt uiri ꝓpriū:q̄ſi ſacer deus hieropolis nomē ciuitatis:quaſi ſacra ciuitas & ſimilia eodem modo.

Hierarchia cū.i.latino utrobiq; &.ch.aſpirato ſcribitur:dici pōt latine ſacer principatus. Nā componit̄ ex ἱερα quod eſt ſacer:& αρχια principatus.

Hierapicra cū.i.latino utroq; &.c.exili ſcribitur:dicitur ad uerbum ſacra amara: nam πικρα amara dicitur:quaſi ea amara compoſitio ſacra eſſe dicatur:medicina quædam eſt.

Hiera cum.i.latino ſcribitur: & ſacra iterprætatur: nam inſula eſt inter Siciliam & Liparem Vulcano ſacra:quam dixit Plinius libro ſecundo naturalis hiſtoriæ tempore ſocialis belli cum ipſo mari pluribus diebus arſiſſe:donec legatio ſenatus romani hoc ipſum piauerit:de qua habebimus in dictione prologus:ubi antrum Vulcāi a Iuuenale poſitum explanabimus.

Hiero cū.i.latino ſcribit̄:fuit ſyracuſarū tyrannus:ī quo pulchritudie corporis & uires fuerūt admirabiles:fuitq; in alloquio blandus:in negocio iuſtus: in īperio moderatus:adeo ut nihil nili regnū ei deeſſe uideret̄:quibus dotibus ut ſcripſit Iuſtinus li.xxiiii.creat̄ dux aduerſus carthaginēſes: mox creatur: rex Siciliæ conſentiente fauore oīum ciuitatum:de quo plura ibidem leguntur.

Hieri cū.i.latino ſcribit̄:& iterp̄tari ualet ſacri populi ſunt teſte Herodoto li.hiſto.iiii. ultra ſauromatas:budinoſq; & thyſſagetas calui & ſimi a natiuitate oēs hoc eſt maſculi uel fœminæ:& pariter barbam habentes:qui ideo hieri.i.ſacri dicuntur: quia nihil iniuſte agunt:nec bella norūt:ultra hos ut idem auctor refert ſunt argipei monoculi:ut in ea dictione uidimus.

Hieroſolyma prima cū.i.latino & penultima cū.y. græco ſcribitur:nomē eſt urbis in palæſtina: de q̄ late in ſacra ſcriptura habetur:ſed alia nōnulla nos in dictione ſolymi uidebimus.

Hieronymus prima cū.i.latino & penultima cū.y. græco ſcribitur nomen eſt uiri proprium.

Hilarus hilaris & hilario uerbo cū.i.latino & unico .l.ſcribuntur:& iucundum deſignant.

Hilarion uel hilarius cū.i.latino utrobiq; ſcribunt & nomen eſt uiri proprium.

Hylas cū.y.græco & unico.l.ſcribit fuit Tyodomā tis filius pulchritudinis admirandæ:quē hercules argonautis comes ſecū ad libidiem duxiſſe ſcribi tur:idem cum myſiam argōautæ ueniſſent & aq̄/ tum ad lacum quēdam pergeret:raptus nymphis fuiſſe dr̄:alii uero putant cum ad hauriendas aq̄s cum urna inclinaretur:illum in lacum decidiſſe. quod Iuuena.cōfirmaſſe uidet cum dixit:& mul/ tum quæſitus hylas:urnāq; ſecutus & adeo ab her cule quæſitus ꝙ teſte Virgil.in Sileno Littus hyla hyla omne ſonaret.

Hylæa prima cum.y.græco penultima cū.æ. diph. ſcribitur:ciuitas eſt ſcythiæ:ut ſcripſit Herodo.

Hylacus cum.y.græco &.c.exili ſcribitur:fuit pater cuiuſdam Caſtoris dicēte Homero li.xiii.odiſſeæ καϛτορυ λαριδισ.

Hyle cum.y.græco & unico.l.ſcribitur: dicit a no/ ſtris materia.

Hyllus cū.y.græco & duplicato.l.ſcribit:fuit hercu lis ex Deianira filius:de quo Sene.i hercule œtheo plura ſcripſit.Ouid.uero lib.meta.ix.oſtendit quē/ admodum poſt patris mortem iolen patris amaſi am iubente patre ſibi matrimonio copulauit:nam ut ait illam iperiis thalamoq; animoq; receperat hyllus iperatq; uetex generoſo ſemine:& reliqua.

Hymnus cū.y.græco &.m.ante.n.ſcribit:dici pōt a noſtris canticum uel laus.

Himeridon cum.i.latino ubiq; ſcribit:dr̄ ab aliqui bus diurnale:ab aliis uero quod patruum diē du/ rat:nam diminutiuum eſt ὑπερασ.i.dei.

Hymen cum.y.græco ſcribit:dr̄:latine membranū ſed ut græci nōnulli ferunt propriæ id ē quo ifans i utero circūuoluit:unde nōnulli hyemeneum di/ ctum uolunt.

Hymenæus prima cū.y. græco & penultima cum .æ.diphthongo ſcribit fuit teſte Martiano Capel/ la Veneris & Bacchi filius:dictuſq; nuptiar deus cuius officiū eſſe dixit pſallere i nuptiis : cātare ad thalamos & coronare limina ſertis:unde Ouidius heroicar epiſtolarum ſexta de illo inquit. Affuit & ſertis tempora uictus hymē : ubi per appocopē reliquum ablatum fuit:uerum & p ipſis nuptiis ſeu cōnubiis poſuiſſe uidet Vir.li.ænei.iii.cum ait Ledæam hermionē lacædemonioſq; hymenæos ſecutus:& libro ſeptimo.Turnig; hymenæis.

Hymees cum.y.græco & duplici.e.ſcribit : fuit uir perſa ex ducibus Darii de quo plura loqtur Hero/ dotus circa finem libri quinti ſuæ hiſtoriæ.

Hymelle uel hymella cum.y.græco & duplicato.l. ſcribit:fluuii nomen eſt de quo Herodotus li.vi. & Vir.li.vii.meminerunt.

Hymetus cū.y.græco &.t.exili ſcribit mons eſt te/ ſte Pli.li.iiii.na.hiſt.in attica regione:qui teſte So/ lino oſum græcor montium obtinet principatū. & floribus ſemp ueſtit:dicēte Ouid.libro meta.vii. Vertice de ſummo ſemp florentis hymeti:ob qđ dixit Iuuena.i Saty.Exēplo quodcūq; malo : Dul/ cig; ſenex uicinus hymeto:de ſene ſcilicet Socrate locutus:ex eodē monte marmor cruſtæ & trabes marmoreæ ſuccauabant:dicente Horatio contra Mecœnatem in odiis:qui in ædificando ſumptuo ſus nimium eſſe uidebatur.

Non ebur neq; aureum.
Mea renidet in domo lacunar.
Non trabes hymetiæ.
Præmunt columnas ultimas recifas.

Aphrica:& in eadem oda.

Tu ſecanda marmora.
Locas ſub ipſum funus & ſepulchri.
Immemor ſtruis pomos:& in alia oda.
Faſtidioſam deſere copiam:&
Molem propinquam nubibus arduis.
Omitte mirari beatæ.
Fumum & opes ſtrepituſq; Romæ.

Sane teſte Plin.xxxvi.natura.hiſto.Lucius Craſſus orator primus peregrini marmoris:columnas ha/ buit hymetias.

Hyperbole cū.y. græco & unico.l.ſcribit: dici pōt eminentia : uel ut ait Cicero ad herennium ſuper latio:nam ex υπερ quod eſt ſup & βολη qđ eſt ia/ ctus cōponitur:unde figura tunc; dr̄ quando di/ ctio excedēs fidem ponitur augendi muniendiue gratia:augendi qdem ut niue candidior leonibus. fortior:minuendi uero ut folii uolantis ſonitus te terret uel ille tardior eſt teſtudine: uel etiam quo/ cunq; alio modo excederet:ut Virgi.teſte Seruio i Daphnide.Nec rætia ceruis ulla dolum meditan tur & inde hyperbolicus ideſt ſupexceſſiuus.

Hyperbaton cū.y. græco &.t.exili ſcribit : dici pōt trāſgreſſio.nam ab υπερβαινο deſcendit quod eſt tranſcendo:& eſt figura quum uerbū aut ſnia or/ dine cōmutatur:cuius quinq; ponunt ſpecies: ana ſtrophe:parentheſis:temeſis: ſintheſis & hyſteron proteron:ut in dictionibus uidebimus.

Hyppallage cū.y.græco & duplicato.l. ſcribit : dici pōt a nobis ſubmutatio:nā cōponit ex υπο quod eſt ſub:& αλλε:γη mutatio:dicit figura cū uerba p aduerſum itelliguntur:ut Date caſſibus:æquor: Et ſceleratam intorſerit haſtam:ideſt ipſe ſcelera/ tus:& li.x.Stygii per flumina fratris:proſtygia : & in buco.Aduerſa tuētibus hirgs.i. oculis i hirgs.i. oculorum angulos retortis:ut dixit Serui.

Hypanis pria cū.y.græco:ultima cum.i.latino ſcri/ bitur:nec niſi unico.p.deſignat:fluuius ē teſte So/ lino ſcythicorū amnium princeps:quem tertium poſt iſtrum eſſe Herodo.li.hiſto.iii.rettulit : ut in dictione tyres uidebimus:& ut idem Herodotus pergit:eſt purus & hauſtu ſaluberrimus donec cal lipodum terminis inferrat.ubi cum fons ſit Ha/ maxampeus amara ſcaturigine infamis:& illi ibi/ dem cōmiſceat:ipſum ſimilia maritudine ficit di cente Ouid.li.meta.xv.

Quin nō & ſcythicis Hypanis de mōtibus ortus. Qui fuerat dulcis:ſalibus uiciatur amaris.

Et teſte Solino fuit Alexādri magni terminus:quē non exceſſit:ſicut illius aræ in eius ripis poſite atte ſtantur.De illo ait Propertius. Quātum hypanis. ueneto diſſidet heridano:ut Vir.li.geor.iiii. Saxo/ ſuſq; ſonans hypanis.idem teſte Pli.li.xi.na.hi. cir ca ſolſtitium defert acinos efficie tenues membra

nas:quibus erũpit uolucris q̃ drupes nec ultra unũ diem uiuit:ob quod himeridon appellatur.

Hypacaris prima cũ.y.græco: penultima cũ.c.exili & ultima cũ.i.latino ſcribitur:fluuius eſt Scythiæ qui teſte Herodoto libro hiſtori.quarto ſextus ab Iſtro memoria dignus habetur.

Hyperborei cũ.y.græco ſcribiť:ſunt ſcythaq; montes:& populi ſupra ipm ſtellaq; cardinem protenſi q̃ſi ultra bereã conſtituti:ac Feſtus ex eo ſic dictos putat:quia ibidem habitantes humãæ uitæ modũ excedunt:uiuendo ſcilicet ultra centeſimũ annum hoc eſt υπερβενοντεσ ουον ſcilicet humani ſæculi de quibus Herodo.plura dixit libro hiſto.iiii. & Plinius Solinuſq; & Pomponius.

Hypermeſtra cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť: fuit filia Danai:filii Beli.de qua uidimus ĩ dictiõe belides.

Hypermeter cũ.y.græco &.t.exili ſcribi: qui & hypermetrus a nõnullis ſcribitur:eſt metrũ una ſylla ba ſuperabundans:ut Virg.lib.ænei.primo: lactemur doceas ignari hominumq; locorũq; & libro quarto.Oĩa Mercurio ſimilis uocẽq; colorẽq; idẽ li.vii.Profuit aptato cunduntur tybridis alueo: & ut ait Seruius ſuper primũ ænei. quotiens ſit hæc figura:debet ſequẽs uerſus a uocali ĩcipere ut in oĩ bus illis ſit:niſi forte ſynereſis fiat in fine: nam tũc quoq; neceſſe nõ eſt:ut ſequens uerſus a uocali incipiat:ut Vir.Nec cura peculi nã ſequiť alius.Quã uis multa meis exirent uictima ſeptis.

Hypenor cũ.y.græco ſcribiť:fuit princeps quidam troianus:quem teſte Homero libro quito iliados Diomedes in bello occidit.

Hyperiochus prima cũ.y.græco: antepenultia cũ.i. latino:& ultima cum.ch.aſpirato ſcribiť: fuit uir troianus ab Vlyxe interfectus ut oſtendit Homerus libro.xi.iliados.

Hyperion prima cũ.y.græco & penultia cum.i. latino ſcribitur hunc græci teſte Lactantio ſuper.iii. thebaidos dixerunt Titani & terræ fuiſſe filiũ Soliſq; & Lunæ ac auroræ patrem:de eodẽ meminit Cicero in pronoſticis cum ait.

Vt cum luna means hyperionis officit orbi.
Stringuntur radii cæca caligine tecti.

Hypotheca pria cũ.y.græco:penultima cũ.th.aſpirato:& ultima cũ.c.exili ſcribiť:cuius cõpoſitionẽ uidimus in ante habitis & teſte Vlpiano differt hypotheca a pignore:quia proprie pignus dicimus: quod ad creditorem tranſit: hypothecam autem cum non tranſit poſſeſſio ad creditorem.

Hypocriſis prima cũ.y.græco:penultima cũ.c. exili &.i.latino:& ultima ſimiliter cum.i.ſcribiť:latino:dici poteſt a noſtris diſſimulatio:nam componitur ex ὑπο qđ ẽ ſub & κρισις iudiciũ:quaſi ſit iudicii ſubtectio:cum aliud in re ſit: aliud in iudicio hominum ſe oſtendat:qui hypocriſi utitur.

Hypocrita prima cũ.y.græco penultima cum.c. exili.i.latino:ultima cum.t.etiam exili ſcribitur: dici poteſt a noſtris ſimulator:Et is proprie ẽ qui in ſpectaculo perſonam ſubdit alienã:ut ſeruus plærũq; domini & priuatus regis.Quo pacto & in hac uita ſicut in orcheſtra complures ſeſe uiuãdo ſpectandos exhibent:aliaq; in corde geſtantes.

Hypopyrgium prima & ante penultima cũ.y. græco ſcribunť:cõponiturq; ex hypo quod eſt ſub: & pyrgos turris:quaſi locus ſit turri.

Hypoſtaſis prima cũ.y.græco:& penultima cum.t. exili ſcribiť:dicitur a noſtris ſubſiſtentia: ab hypo quod eſt ſub:& θαϛις ſtatio:quin & theologis q̃ buſdam perſona traducitur.

Hypozeuſis cũ.y.græco:penultima cũ.z.cõſonante &.eu.diphthõgo:ultima cum.i.latino ſcribitur dici põt latine ſubconiunctio. Nam componitur ab hypo quod eſt ſub & zeuſis cõiunctio:& dicitur figura cũ ſingulis ſenſibus propria aſſignatur clauſula:ut Virgili.libro æneidos quinto. Regem addiit:& regi memorat nomenq; genuſq;.Terẽ.i andria ẽ aſtuta q; ſi quieſcet nihil eueniſſet mali. Sed eccũ ipſum Pamphylum uideo:occidi.utinã mihi eſſet aliquid hic quo nũc me præcipitẽ darem.

Hyphen cũ.y.græco &.ph.aſpirato ſcribiť: dici poteſt a nobis ſub uno:nam cõponiť ex υπο qđ eſt ſub:&.eu.cum aſpiratione quod eſt unum:& tunc quoq; adeſſe dr cũ plures dictiões ſub uno accẽtu leguntur:ut quando quidem ſimul poſtq̃.

Hyperiphania prima cũ.y.græco & reliquæ cum.i. latino ſcribuntur:dicitur a noſtris ſuperbia: & cõponitur ex hyper quod eſt ſuper:& φαvια apparẽtia uel ſplendor.

Hyperides prima cũ.y.græco penultima cum.i.latino ſcribitur:fuit teſte Quintiliano.x. orator dulcis & acutus temporibus demoſthenis.

Hypſenor cũ.y.græco ſequẽte.pſ.ſcribiť: fuit teſte Homero libro quinto iliados filius magnanimi Dolopionis:qui erat ſacerdos Scamandri in tãto honore habitus ac ſi deus quidem eſſet:illum Eurypylus in bello troiano interemit.

Hippagines cũ.i.latio utrobiq; & duplicato.p. ſcribiť:ſunt teſte Feſto naues qbus equi uehunť: eas græci ιππαγωγας uocãt aliq ex nris & maxie Cæſar actuarias nominauit: alii gerarias: ut Plautus ĩ mercatore ædificat nauẽ gerariã & merces emit. Nonius uero Marcellus actuarias diffiniens inqt actuarie nauiculæ celeres dictæ: q; cito agi poſit. Saluſti.primo hiſto.ad hæc pauca piratica actuaria nauigia.Siſena quibus occiſis actuarias ad uigĩti milia:ideſt quũ plures onerarias incedunt.

Hipparchus cũ.i.latio & duplicato.p.atq; ch.aſpirato ſcribiť:fuit uir mathematicus ĩ ea arte iſignis.

Hippaſus cũ.i.latio & duplici.p.atq; ſimplo.ſ. ſcribiť:fuit philoſophus methapõtinus & ipſe pythagoreus nec teſte Democri.opus aliquod ſcriptum reliquit:fuit & alter:qui lacenum rempublicam: & ipſe Lacon libris compræhendit.

Hipparchia cũ.i. latio utrobiq; duplicato.p.&.ch. aſpirato ſcribiť:poteſt latie expõi equoꝝ principatus:Quo noie uocata fuit ſoror Metrodotis:quæ teſte Laertio Cratem thebanum philoſophum cynicũ:& illius uitã ac uerba ſumme amauit: nec potuit procorum opibus aut nobilitate uel alicuius forma auellia Cratis amore:ita ut diciret parentibus ſuffocaturã ſe niſi Crati traderet: quamobrẽ rogatus Cratus a parentibus puellæ:ut illã ab hoc propoſito remoueret:poſt multa quæ nõ profuerũt:exurgẽs Crates oĩ ſua ſuppellectile ante illius oculos expoſita hic ait ſponſus:hæc eius poſſeſſio

est:ad hæc delibera:nec poteris esse nostri consors nisi eadem attigeris studia:puella statim assumpto Cratis habitu secum philosophari uoluit: cum q̄ ille circum ibat:& in aperto congrediebatur: atq; ad cœnas proficiscebatur. Et cū semel iuissent ad Lysimachum in conuiuium:& Theodorus dixisset:hæc illa est quæ textrinam & radias reliquit respōdit ad hæc puella:sum equidem Theodore sed non tibi male de me ipsa statuisse uideor si tempus quod intextrina cōsumptura eram:disciplinæ potius & philosophiæ impendi.

Hippo cū.i.latio & duplicato.p.scribitur: fuit teste hesiodo ī theogonia Oceani & Tethyos filia.

Hippodamus simili modo scribitur: & est nomen uiri proprium.

Hippodamia eodē mō scribit: fuit Oenomai helidis & pisæ regis filia formosissima:quæ quū a diuersis in coniugiū peteretur:legē hanc procis illius pater indixit:ut qui illam matrimonio obtinere cuperet:cū ea certamē iniret uictus capite trūcaretur:uictor potiret illa:cuius legis causam posuit Diodorus siculus lib.historiarū.iii.dicēs eū de filia oraculū scisciatasse quō sibi illa cōueniret:ac responsum esse:tūc in fata illū cōcessuq; cū filia Hippodamia nupsisset:igit filiæ nuptias ueritus decreuit: ut ī perpetua asseruaret uirginitate:hoc pacto existimās uitæ piculū se uitaturū:itaq; equoꝝ cursum īstituit a Pisa ad Neptuni arā q̄ ē ap Istmū Corinthi.cursus erat eiusmodi.Oenomaus arietem Ioui sacrificabat:q uirginē postulabat quattuor equoꝝ ferebatur curru.Oenomaus curru sequæbatur p̄cedentē aurigāte myrtillo:assecutū hasta: quā gestabat manu iterficiebat:hoc pacto cū plures equorum uelocitate peremisset:pelops Tātali filius q pisam accesserat uisa Hippodamia id cōcupiēs cōnubiū corrupto Myrtillo regis auriga obtinere ualuit:nā illi ꝓmiserat si se uictorē faceret:primū Hippodāiæ concubitū p̄stituq;:q̄re meditullū plūbeū Myrtillus currui Hippodamiæ ædificās cursu dissolutus pelopē uictorē reddidit:dicēte Sene.ī Tyeste Victæq; falsis axibus pendēt rotæ: & Vir.li.iii. geo.de Pelope locutus ait Victor equus:q̄ ex redolore actus Oenomaus existimās aduenisse respōsi tp̄s:mortem sibi cōsciuit.Pelops uero sumpta uxore Hippodamia illius regnū tenuit: sed cū ab illo Myrtillus pacta respoſceret:ī mare ꝓiectus ē & submersus:q mari ꝑpetuū nomē dedit: unde Sophocles in Electra εὐτεγα ροτογτίσ θεὶς μυρτίλοσ ἐκοὶ ὔστη.Sane nō solū Hippodamia: sed Hippodame a nr̄is auctoribus dr̄:Vir.ī p̄fato li.inqt: Hippomaneq;:nā teste Ser.noia græca quæ in.e. desinunt:exeūt plærūq; ipsum ī ia soluunt:ut Hippodame.Hippodamia:Penelopia.

Hippodes eodē modo scribit:& sunt populi scytici humana usq; ad uestigiū forma:sed in equinos pedes quos ἱπποβατασ Herodo.li.hi.quarto uocauit:sed nostri hippodes dicunt.

ἱππο δ equū
δρομος cursus

Hippodromus eodē mō scribit:dici pōt equorum cursus nā ex ἵππον qđ est equoꝝ & δρομος cursus cōponitur:hoc ē locus ubi currere spectāte populo cōsueuerant:qui a nostris dicit circus: ut ī ea dictione uidimus.

Hippocrine cū.i.latio utrobiq; & dūplicato.p.atq;.c. exili scribitur:fons ē ī Boetia iuxta quā ē Aganippe.Dū Cadmus equæstri exploratiōe īquirit q̄ nā loca insedisset:cām dedit poetis ut diuulgarēt:Hippocrinem ungula uolātis:eq natum fuisse: nā hippi equi:crine.i.fons dicit:& inde equus pegasus a fonte:qui græce πῑγή dicit est cognominatus:ut ī dictione pegasus uidebimus:& similiter Aganippe mō cōsimili penitus nomē accæpit: nā agā ualde indicat:& ὑππος equus:quasi ualde equus uel eq;:ita ut ambo noti fontes facundiā præstare poetis dicti fuerint.Vnde Ouid.circa initiū libri quiti fastoꝝ inquit.Dicite q̄ fontes aganippidos Hippocrines grata meduſei signa tenetis equi.

Hippocoō cū.i.latino & duplicato.p.atq;.c. exili: & duplicato.o.scribit:fuit teste Home.libro.x. iliad: patruelis Rhœsi thracū regis:a Diomede & Vlyxe interfecti fuerunt. κρᾶτος:robur

Hippocrates cū.i.latio & duplicato.p.atq;.c.&.a. exilibus scribit:hētq; accētū in antepenul.ut uidebimus in dictiōe ꝓsodia:fuit Asclepii filius in insula Coo genitus:ut in epistolis Democriti ad illū:& illius ad Democritū habet:fuit Pythagoræ discipulus & oīum medicoꝝ princeps:& cōponitur ea dictio ex ἵππον quod est:eq & κρατοσ robur:quasi equi robur:hic medicinā longo tēpore perditā reuocauit in lucē:nā ut scribit Pli.li.xxix. natu. hist. nulla artium inconstantior fuit:& nunc etiam sæpe commutatur:cum sit fructuosior nulla. Hæc primū inuentores suos cælo dicauit:& hodie multifariam ab oraculis petitur:hæc ille.Namq; Apollo primus medicinæ iuentor dicit:illo dicente ad uirginē Daphnem apud Ouidium lib.meta.i. Inuētum medicina meum est:opiferq; p orbem. Dicor & herbarum subiecta potentia nobis.

Sane Apo.ipse eodē Oui.teste li.ii. eiusdē opis ex cronide nympha filia Phlegiæ regis thessaliæ Aesculapiū gēuit:& nutriēdū Chirōa ptissimo cētauroꝝ tradidit:a quo medicinā didicit:& ipse plurimū ampliauit.Qua de re dixerunt nōnulli Chironem herbariam medicinā primitus cōperisse.Sed ut ait Pli.li.xxv.natu.histo.centaureā herbā cōperit q̄ ut idē auctor ait:curatus dicit a uulnere pedis cōtracto ex lapsu ꝑprouiso sagittæ Hercu.suis manibus illitæ ueneno hydræ nā cū Chiron Herculem excepisset hospitio:& eius arma contrectaret:sagitta cadēs e manibus illius leuū uulnerauit pedem:dicente Oui.libro.v.fastoꝝ.

Dumq; senex tractat squalentia tælla uenenis.
Excidit:& leuo fixa sagitta pede.Sed ut dixit ulteus Oui.illum nunq̄ tali uulnere liberatū: & post nonū diē miseratiōe deoꝝ:ne amplius dolore cruciaret ad cælos tractum:unde ait.

Ipse etiam lectas pegaseis collibus herbas.
Tēperāt:& uana uulnerī mulcet ope.& ifra subdit.
Nona dies aderat cum tu iustissime Chiron.
Bis septem stellis corpore cinctus eras.

Nāq; Herculē ēt Heracleō ab eo noīe cognominatā herbā cōperisse idē Pli.rettulit:& Achillē Achilleā sed Aesculapius cum alias plures:tū ēt Panacē: quæ teste Plinio ipso noīe oīum morboꝝ remedia promittit:a qua filiam nūcupauit: nam πανα

omne:& καιρὸν importunitatem & molestiã dicit q̃ si omnibus coloribus & molestis subueniret:Vergẽs cum herbarum uiribus Aesculapius ipse Hyppolitum occisum in uitam pristina reuocasset:iratus Iuppiter eum fulmine stygias demersit in undas: sed ut ait Plinius libro xxix operam eius clara troianus temporibus uulnerum dumtaxat remediis fuere. Quod equidem dixisse puto ob Machaonẽ & Polydarium filios: qui teste Homero libro ii iliados ob solertiam medicinæ cũ aliis græcorum ducibus ex Creta ad expeditionẽ troianã cõuocati fuere:ut in suis dictiõibus ostendemus. Sed ut ait Plinius libro xxv. primus omniũ quos memoria nouit Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit:post eum Musæus & Thesiodus polyon herbã admirati sunt. Homerus etiã alis noiatim herbas celebrat:ut moly:cuius inuentionẽ Mercurio assignat. Laudat ẽt hos tres flores :lotũ:crocũ: & hiacyntũ. Ab Homero uero ut idẽ Pli rettulit Pythagoras clarus sapientia primus uolumen de effectu herbarũ cõposuit & in totũ Apollini & Aesculapio diis immortalibus & iuentionẽ & originẽ assignauit:cõposuit & Democritus peragratis iam persidis arabiæ æthiopiæ ægyptiq̃ magis:i quibus incredibilia dictu affirmauit:nã inter alia dixit Democritus:ut ait Pli credidit Thephrastus esse herbarũ:cuius cõtractu illata a Pico exiliret cũeus a pastoribus arbori adactus. Zanthus etiã lib historio. i. tradidit occisum draconis carulũ reuocatũ ad uitã a parente herba quam gablym nominat: eademq̃ tilonẽ quem draco occiderat restitutũ saluti. Iuba etiã i arabia reuocatũ quadam herba ad uitam hominẽ tradidit:quæ ut dixit Pli ẽt si fide carent admirationẽ tamẽ iplent & cogunt confiteri multũ esse qđ uero supsit:& refert plærosq̃ existimasse: nihil non herbarũ ui effici posse sed plurimarum uires esse icognitas. Sane pythagoras & Democritus tpe Hippocratis fuere:sed ut Pli lib xxix. mirũ dictu sequentia a troianis tẽporibus in nocte pensissima latuere usq̃ peloponnesiacũ bellum. Tunc medicinã reuocauit in lucẽ Hippocrates genitus insula coo:qđ bellũ ut idem ostendit lib. xxx. eiusdẽ uoluminis:gestũ é a tricentesimo urbis nostræ anno:& cũ romana urbs teste Solino in initio de memoralibus mundi fuerit post troianũ bellũ anno q̃dringentesimo trigesimotertio: constat medicinæ artẽ delituisse annis septigẽtis trigita tribus. At Hippocrates ut idẽ Pli profitetur: cum fuisset mos liberatos morbis scribere in templo eius dei qui auxiliatus esset:ut postea similitudo proficeret ex his scripturis excerpisse eã traditur:quam sane artẽ ut in epistolis ad Democritũ ipse idẽ ostendit in nullo prsus quæstu fuisse certũ est. Quare cũ uenientẽ ab ilyricis pectilẽtiã teste Pli li. vii. pdixisset ipse Hippocrates:& discipulos ad auxiliãdũ per urbes dimisisset:ob id meritum honores illi: quos Herculi decreuit Græcia. Post Hippocratũ uero auxit artem Protideus Sylmibriæ natus: & eius discipulus q eã ad uectigal redigere cœpit:eorq̃ placita:ut Pli xxix li. psequit Crysippus ingenti garulitate mutauit: plurimumq̃ & ex Crysippo discipulus eius Herasistratus accœpit Aristotelis filia genitus. Hic antiocho rege senato cẽtũ talẽtis donatus ẽ a rege Ptolomæo filio eius idẽ Pli. pfato li. vii. rettulit magnã Critobolo famã aduẽisse: q parũ ante Herasistratũ fuit:extracta philippi regis oculo sagitta:& circa deformtiatẽ oris curata orbitate luminis:Sed alia iterim factio ab experimẽtis se cognominãs: empericũ cœpit i Sicilia a Cronte agrigẽtino Empedoclis & Crysippi auctoritatẽ cõdẽnãte:de qbus in suis dictiõibus uidebimus. Post hos Herophilus oĩa hæc cõdemnans ad musecos uenarũ pedes pulsu discreto p ætatũ gradus medicinã reduxit:scrubaturq̃ morborũ causas & uini rõnẽ istituerat:sed ut ait Pli in pfa. xxix. li. deserta deide & hæc secta ẽ: quoniã necesse erat i ea lfaturã scire. Interi ut auctor ẽ Cassius Emina ex antiquis historicis primus q Romam e medicis uẽit:fuit a Pelopõneso Archagatus Lysaniæ filius. L. Aemilio. M. Licinio cõsulibus anno qngetesimo trigesimoquinto:eiq̃ ius qritũ datũ & tabernam i cõpito acilio emptã: hic primo uulnerarius mox obsecandi urendiq̃ sæuitiã carnifex appellatus fuit:& cũ alii adcurrerent græculi idẽq̃ efficerent:i tediũ cũ artæ mediciæ oẽs deuenerũt. Quare a. M. Catone censorno medici cum sua medicina reprobati urbe & Italia pulsi sunt:ãno urbis sex cẽtesimoquito:eosq̃ nõ artifices sanitatis sed hominũ carnifices censuit: ut ex eius epistola ad. M. filium itelligi põt:cuius uerba sunt. Dicam de istis græcis sub loco. M. fili qd Athenis habeã exquisitum:& quod bonum sit eorũ litteras inspicere nõ pdiscere uincã negssimum & idocile genus eorũ: & hoc putabam interdixisse. Quãdocunq̃ ista gẽs suas litteras dabit oĩa corrũpet. Tum ẽt magis si medicos suos huc mittet:iurauerũt iter se barbaros necare oẽs medicina sed hoc ipsum mercede saciũt. ut fides his sit & facile disperdant:nosq̃ dictitant barbaros & spurcius nos q̃ alios apificos appellatione fœdabant:hæc ipse Cato:ideoq̃ tradunt tẽplũ Aesculapii ẽt cum reciperet is deus extra urbẽ fecisse iterumq̃ i insula. Nãq̃ ut late narrauit Liuius circa finẽ libri decimi ab urbe:cũ romana urbs triẽnio peste laboraret. inspectis libris sibillinis de cẽ fuerũt ad senatu missi legati:q ex Epidauro deũ Aesculapiũ i specie serpentis Romã aduxerunt cuius aduentu urbs statim a peste liberata est: unde latissime narrauit Oui. lib. metamor. xv. de Aesculapio locutus.

Sedesq̃ sibi circunscripsit aptas.
Scinditur in geminas partes. circunfluus amnis.
Insula nomen habet:laterumq̃ a parte duorum.
Porrigit æquales media tellure lacertos.
Huc se deleta pinu phœbeius anguis.
Contulit:& finem specie cæleste resumpta.
Luctibus iposuit:uenitq̃ salutifer urbi. Pulsi ergo ex Italia medici diu post catonẽ excepti sunt:nã ut ait Pli pfato. xxix. li. solã hãc artiũ græcarũ mũdũ exercet romana grauitas:& i tanto fructu pauciss imi gritum attigere:& ipsi statim ad græcos trãsfugere. imo uero auctoritas aliter q̃ græce eã tractantibus:& apud iperitos experteq̃ liguæ non est:ut cuicunq̃ medicũ se pfitẽti statim credat:cũ sit periculũ i mẽdatio maius:nõ tamẽ illud intuemur:

adeo blanda est sperandi ꝑ se cuiq; dulcedo. Nulla ꝓterea lex q̄ puniat inscitiā capitalem: nullū exemplū uindictæ discunt periculis nostris experimenta per mores agunt: medicoq; tantū hominē occidisse summa impunitas est: hæc ille: & lib. xxv. ait Minus hanc artē q̄ par erat nostri celebrauere oīum utilitatū & uirtutū rapacissimi: priusq; & diu solus idē ille. M. Cato oīum bonaꝝ artium magister: paucis duntaxat attigit boum ēt medicamina non omissa: post eum unus illustrium tentauit. C. Eualgius eruditiōe spectatus imperfecto uolumine ad diuū Augustū inchoato ꝓfatione religiosa: ut oībus malis humanis illius potissimū pricipis semp medicet maiestas: ante hūc condiderat solus apud nos: qd' equidē inueni Pōpeius lenœus magni Pōpei libertus: quo primū tpe hāc scientiā ad nr̄os pueniſſe aiaduerto. Nāq; Mithridates maximus sua ætate regū quem debellauit Pōpeius ante oium ante se genitoꝝ diligentissimus uitæ fuisse argumētis' potius q̄ fama itelligit. Vni ei excogitatū libere quottidie uenenū præsumptis remediis ut consuetudine ipsa innoxiū fieret: prīo inuento genere antitoti: ex qbus unū ēt nomen eius retinet illum solū mortaliū Mithridatē uigitiduabus linguis locutum certū ē: nec subiectis gentibus illum hoīem per interp̄tem appellatū ab eo annis sex & quinquagīta: quibus regnauit. Is ergo ī reliqua īgenii magnitudine medicinæ peculiariter curiosus: & ab oībus subiectis q fuere pars magna terrarum singula exquirēs: scriniū cōmētationū haꝝ ad exēplaria effectusq; ī arcāis suis reliqt. Pōpeius āt omni regia p̄da potius trāsferre ea sermōe nr̄o libertū suū Lenœum grāmatice artis doctissimum iussit: uitæq; ita profuit nō minus q̄ reipub. uictoria illa ad Mitridatē ēt teste eodem Pli. in p̄fato lib. Asclepiadis medēdi arte clari uolumina exstāt: cū solicitatus ex urbe Roma p̄cepta ꝑ se mitteret hūc dixerat Pli. li. vii. eiusdē uoluminis fuisse prusiēsem: & li. xxvi. dixit primū fuisse magistrū rhetoricæ: & nec satis ī ea arte q̄stuosum: & ad alia sagacis īgenii: & ad medicinæ artē se repente conuertisse atq; ut necesse erat hoī: q nec id ægisset: nec remedia nosset: meditata quottidie oratione blādiens oīa abdicauit: & totam alioꝝ medicinā reuocādo ad qnq; res redegit: uidelicet ad abstinētiā cibi: potus & ueneris fricationē corpis: & ambulationē modestā: Quæ quisq; sibimet p̄stare posset: Quare uniuersum prope humanū genus circum ægit ī se non in alio mō: q̄si cælo emissus aduenisset: reparata aūt ratiōe qua uinū ægris mederet dando ēt frigidam aquā: & ut auctor ē. M. Varro alia quoq; blādimēta excogitauit iā suspēdendo lectulos: quoꝝ iactura aut morbos extenuaret: aut somnos alliceret: Cōcedebat ēt balnea auidissima hoīum cupidine qn alia multa dictu grata atq; iucunda magna auctoritate cōstituit. Nāq; & uomitiōes supra modū arguebat: & medicamentoꝝ potus stomacho inimicos dixit. Is teste Apulegio li. iiii. Floridori cū se se forte a rure suo reciperet in pomœriis ciuitatis uidit circūspectū funus ab īgēti numero: moxq; illud adiit ptractauitq; corpus hois: & p q̄dā signa inuenit ī illo uitā: cūq; clamaret: ut reportaret a rogo domū: ps medico annuebāt: & reliq obsistebāt tādem uelut ab iferis domum relatus ē: moxq; recreauit spiritus: & aīam ī latibulis corporis delitescente suis medicamētis uniuerso corpori restituit: quāobrē uelut deus fuit ab hoibus honoratus: qd' tetigit Pli. li. vii. cū ait relatū e funere hoiem cōseruauit: & subdit Pli. sed maxie spōsiōe facta cum fortūa ne medicus crederet: si unquā iualidus ullo modo fuisset. Sicq; uictor suprema ī senecta lapsu scalaꝝ exaīatus est. Venerūt his tpibus Romā medici q̄plures & uiri celebres: ut Cassius Calpitanus Arūcius Rubricus: iter quos Antonius musa fuit: q cōtraria medicina a sectatoribus Themistonis q discipulus fuerat Herophili diuū Augustū graui periculo exemerat: ob quod illi Augustus statuam ex ære iuxta signū Aesculapi locari mandauit: coluitq; eū sp amicissime ut testis ē Sueto. ī uita Augusti. Post hunc exortus est Vectius ualens: q teste Pli. lib. xxxix. adulterio Messalinæ uxoris Claudii Cæsaris nobilicatus. pariterq; eloquentia assentator: potētia nactus nouē īstituit sectā. At Neronis pricipatu eadē uis ad Thessalū transiliuit delētem cūcta placita. & tabie q̄dam in oēs æuimedicos porrantem. Idem teste Galieno li. i. de regimine sanitatis: & similiter lib. i. de īgenio librū ad Neronē scripsit: in quo cūctis medicis & philosophis tā ueteribus q̄ moderniores seipsum effrenata q̄dam temeritate p̄posuit. Hippocratēq; oium medicoꝝ pricipē maxie supplantauit. Hūc Galienus ipse ignorātissimū fuisse ostēdit: nec iter medicos: sed iter textrices sordide creuisse: cū eius pater lanæ pectiator & mater textrix fuerit. Interī ut eodē li. ꝑseqt Pli. sup uenit massilienſis Critias: q ad motus sydeꝝ ex Ephimeride de mathematica cibos phibēs: horas obseruās: auctoritatæ Thessalum p̄cessit: diuiti aſq; reliquit īnumeras: post quē repente ex eadem Massilia urbē Charmis iuasit: & dānatis nō solum prioribus medicis uerū & balneis aq̄ frigida ēt hybernis algoribus lauari suasit: q̄si contraria necessario contrariis curarent: & ut ait Pli. mersit ægros ī lacus & uidebamus senex cōsulares usq; ī ostentationem rigentes. Qua de re extat ēt Annei Senecæ astipulatio: nec dubium ē oēs istos famā nouitate aliqua aucupantes aīas statim noīas negociari: hic ille circa ægros miseræ sententiaꝝ concertationes nullo idem cēsente ne uideat assertio alterius. hinc illa infœlicis monumenti ascriptio turbasse medicoꝝ perisse. Iterim prodiere ex nr̄is & ex terris auctores nōnulli celebriores: q & herbarum naturas & pluriū rerū qualitates suis libris annotauere. Vt ex nostris Macer ueronēsis: q tēpore Augusti uolocrum qualitates: & herbarū naturas uersu exp̄sit de quo Oui. lib. iiii. tristiū inqt. Sæpe suas uolucres legit mihi grādior æuo. Quæ necet serpēs: q̄ iuuet herba macer. Euax similiter rex arabū nō solū herbaꝝ: sed lapidū ēt spēs noīa colores: & qbus ī regionibus ualeant comperiri: magno uolumine ad Neronē principē scripsit. Eiusdē meminit Pli. li. xxv. dicēs. Euax Dionysius & Metrodorus herbaꝝ effigies pixere: atq; subscripsere effectus. Vegꝝ ut subdit pictura fallax est ex coloribus tā numerosis p̄sertim in emulatione naturæ multum degenerare

trāſcribentiū forte uaria. Præterea nō pax ẽ ſingulas earum ætates pingi cū quadripartis uarietatibus anni faciẽ mutẽt. hæc ille. Poſt hos fuit Diaſcorides uir militaris: & in herbaria arte mirabilis qui quinq; uoluminibus uirtutes herbarum arborũ lapidum aromatum aĩalium acuratiſſima doctrina deſcripſit: imo ut de ſeipſo teſtat: Quæcūq; igt in his libris poſui: nō ex opinione aut fama cognoui: ſed ex electiõe & experimẽto didici: Vidi ego apud Cõſtãtinopolim pulcherrimū eius auctoris codicẽ antiquiſſimis græcis litteris exaratū. In quo nō ſolū herbarũ effigies: ſed uolatiliū quadrupedū & reptiliū tãto artificio & proprietate depictæ erant: q̃to natura ipſa: utputo producere potuit. At Plin. de ſeipſo logtur nobis inqt certe excæptis admodū paucis contigit reliquas: de quibus. ſ. tractat: herbas contẽplari ſciẽtia Antõii Caſtoris: cui ſumma auctoritas erat ĩ ea arte noſtro æuo uiſendo hortulo eius: ĩ quo plurimas alebat centeſimū ætatis annū excedẽs: nullū corpis malū exptus: ac ne ætate qdem memoria aut uigore concuſſis: Sane tpibus Domiciani Traiani Hadriani q̃ & Antõini pii nõnulli medici ex græcia ipſa urbẽ ĩuaſerũt: & Protogenes primum uir aſtutus & callidus: q aſtutia & arte græca magis q̃ ſcientia medicinæ famã & q̃ſtũ ſibi quæritabat: cui Archigenes alter græcus tpe & ipſius Domitiani ſucceſſit: q cū aſſentator eſſet & mulieribus q̃ facillimus: gradẽ Romæ ſibi cõpara uit q̃ſtũ: contra cuius mores & inſciciam Galienus in libris ſuis ſæpe inuexit. Galienus uero uir doctiſſimus: & ea ætate ĩ medicia ſingularis Romam principatu Traiani deuenit: eratq; oriũdus ex Pergamo oppido aſiæ celeberrio: ſed Romæ tpibus Antonii pii floruit ut idẽ de ſe ipſo diuerſis ĩ locis teſtat: hic ĩ ea arte oẽs p̃ter Hippocratem ſuperaſſe credit: cõpoſuitq; libros & multos & Hippocratia ſcripta miro ingenio explanauit: & ut græcus qdã medicus mihi rettulit centum & quinquaginta uolumina in ea facultate edidit. Poſt illum uero Raſis qdam pœnus fuit: qui ligua arabica ex oĩbus ante ſe medicinæ auctoribus uolumẽ collegit. Sed diſtinctius & ſcientius: poſt eũ in eadem lingua Auicẽna hiſpalẽſis effecit: q cũ reliquoq; ſcripta uiderit: tum maxie Galienũ ſecutus ẽ: quẽ ſuo li. i. de infrigidandis medicoq; p̃cipẽ appellauit. Poſt hos cœperũt Itali ĩ ea facultate plurimũ pollere: ut petrus de apono patauinus uir in oĩ ætate admirandus tũ ĩ philoſophia: tum in his quæ ad medicinæ theoricam ſpectãt diuerſas cõciliãdo opiniones ſua doctrina clariſſimus eſt habitus: unde & conciliatoris cognomen adeptus eſt. Quin & ad problemata Ariſtotelis multa addidit: & illa ipſa ſubtili expoſitiõe declarauit. Hũcnõ lõge poſt Thaddæus florẽtius ſecutus ẽ q adeo obſcura oĩa Hippocratis & alioq; principum in medicina detexuit & explanauit ut alter hippocrates ſuo tpe habitus fuerit: diuitiaſq; cumulauit inumeras: nã a p̃cipibus Italiæ conuocatus. l. aureos in mercedẽ diurnã paciſci conſueuerat ab Honorio uero a ſummo pontifice ſemel uocatus: non prius accedere uoluit: q̃ centum aurei illi ĩ diẽ ſtatuerent: unde liberatus põtifex decẽ milia illi aureoq; cõdonauit: Tãdẽ octogenarius moritur Bononiæ circa annos domini mille ducẽtos ſeptuagĩta: Qua ætate ẽt Accurſus florentinus legum gloſator floruit: Thaddæo uero ſucceſſit ſimiliter Truſienus florẽtinus: q pluſquã cõmẽtum ſup techne Galieni mira doctrina cõſcripſit: hic cũ in practica artis medicinæ ut multi ferunt ifortunatum ſe cõſpiceret religiõi ſe totũ dicauit: & charuſinus effectus eſt monachus: poſt hũc floruit Dinus de garbo florentinus ſimiliter & Thaddæi diſcipulus q patrem hũit Brunũ noie & arte chirurgiæ clariſſimũ: ut Thomas eius Dini filius ĩ ſumma quam de arte medicinæ ſcripſit atteſtatur. Dinus uero adeo utilia ĩ Auicẽna: ſcripſit commentaria: ut ſine illis Auicẽnæ doctrinã ſtare non poſſe a nõnulis creditũ ſit: ſcripſit ẽt in Galienum de malicia uariæ cõplexiõis & ĩ Hippocratẽ de natura fœtus. Qui & in philoſophia uarias & pulcherrimas diſputauit: ac terminauit q̃ſtiones: hũc nõ ĩferiori ingenio nec fama ſecutus eſt eius filius Thomas: poſt quẽ floruit: Criſtoforus de honeſtis patria bononienſis: fuit & Marſilius ſimiliter patauinus: q multaq; req; cognitione: & ſcriptorum ſubtilitate ſua ætate p̃celluit quẽ Iacobus de foro liuiæ ſecutus & fama & ingenio ſupaſſe creditr: hũc Vgo ſenẽſis nr̃is tpibus ſecutus eſt. Qui diuinitate quadã ĩgenii: & pertia medẽdi oẽs q ante illũ apud noſtros floruerũt: excelluiſſe creditur. Cuius uitã inclitã filius eius Sozinus philoſophus ſimiliter & medicus eleganti ſtilo ſcripſit. Sed ut putamus ad Vgonẽ ſummũ ſubtilitatis facultatis medicinæ p uenit: quæ iam declinare uidetur. Et hæc de Hippocrate: ac de ſucceſſoribus eius quæ nouius breuiter dicta ſufficiant.

Hippolytus cũ. i. latino ſequente duplicato. p. & penultima cũ. y. græco: ultima cũ. t. exili ſcribit: fuit filius Theſei atheniẽſiũ ducis ex Hippolyta Amazonum regina ſecũdũ Iuſtinum: uel Antiopa ſecũdum Senecam in Hippolyto natus: & componit: ab hippos quod eſt equus & λυω quod diſcerpo: ſeu diſſoluo: eo quod ab equis diſcerptus fuit: ut uidebimus ĩ dictiõe phædra. Nam ut: oſtẽdit Plato in eo libro qui de nomine Cratilus ĩſcribitur: hoc ut alia q̃plurima non uera fuerunt noĩa ſed a poetis confícta. Vnde ab euẽtu fabulæ nomẽ hoc iditum aſſumpſit.

ἱππος ὁ ἑquus
λυω Diſcerpo

Hippolyta eodẽ modo cũ ſuperiori ſcribit: & fuit mater Hippolyti: quã Antiopam uero noie dictã quidam uolunt: & ab euentu filii ſic poſtea cognominatã aſſerunt: de qua Virg. li. xi. æneid. meminit cum ait: Bellantur Amazones armis. Seu circum hippolytẽ: ſeu ſe cũ martia curru Panteſilea refert. Nãq; ambe fuerũt Amazonum reginæ: ſed ab hippolyta deuicta Hercules balteũ abſtulit.

Hippolochus ĩ cæteris eodem modo: & in ultima cum. ch. aſpirato ſcribit: fuit teſte Homero lib. ili. vi. filius Bellerophontis: & Glauci pater. Alter teſte eodem lib. xi. fuit Anthimachi troiani filius q una cũ piſandro fratre ab Agãmẽnone in troiano bello interfectus eſt.

Hippomanes eodẽ modo ſcribitur: eſt teſte Seruio ſup. iii. georg. uirus defluens ex equaq; iguinibus quo tpe ferunt in amoris furorẽ. Heſiodus uero

dixit herbâ esse: quâsi comederẽt eã furorem pate
rentur:& dicitur ab ἵππον idest equorum μανια
furia:unde etiã a poetis ponitur ꝑ ea caruncula in
fronte equi pulli nata:quam si quis mari ꝑriperet
nunq̃ deinceps pullum amaret. Et in quocunq; si
gnificato neutrum est terminatum ī es: nisi cum
pro uiri nomine ponitur.

Hipsicratea prima cũ.i.latino & unico.p.sequens cũ
.ps.&.i.latino:ante penultima cum.c.exili & penul
tima cũ.t.similiter absq; aspiratione scribitur: fuit
uxor Mithridatis:q̃ summæ uigz suũ dilexit.

Hypsipyle prima & penultima cũ.y.græco: antepe
nultia cũ.ps.&.i.latino scribit:fuit Thoãtis lẽnia
dũ regis filia dicẽte:Statio lib.qnto thabaidos:ubi
induxi narrare genus suum Adrasto argiuorum
regi:Claro generata Thoãte:Seruitium Hypsipy
le uestri fero capta Lycurgi. Et ut ipse Sta.scripsit
cum Venus Vulcani coniunx indicante sole: a ma
rito in Lemno insula cũ Marte adulterari palam
comp̃hẽsa fuisse:Lemniades aliis cũ sacra diis pe
ragerent:Venerẽ ipsam adulterã sine honore liq̃
runt quæ illis irata hircinum fetorẽ oĩbus immi
sit:ob quod a uiris suis spretæ cũ ad bella contra ui
cinos Thraces illi exissent consilio statuerunt pu
blico occidere oẽs cũ redirent. Quod cũ fieret sola
Hypsipyle patri Thoãti pepercit:quẽ naui exposi
tũ Bacchus pater ad coum insulã prospera nauiga
tione perduxit. At Hypsipyle cõstructo rogo ī ꝑ
pria regia:alterius suppositi funera ꝑ patre: quem
occisse aiebat celebrauit. Inde uero paulopost tran
seuntibus cum argonautis Iasone:ab his fœminis
hospitio ac lecto susceptis sunt. Et ab:Hypsipyle Ia
son:qui cum ea iam duobus annis demorãtes orã
tibus sociis pro discessu:& promisso reditu: ut te
stis ẽ Oui.in.vi.epistolaz heroidũ grauidã illã reli
qt:quæ gemellos deinde peperit: Thoantẽ scilicet
& Eumeũ:quos:alio alendos dimisit:ne secũdũ su
as ipsaz leges in insula masculi nutrirentur:hos ni
si casu postea reuisere non ualuit:nã paulopost fa
ma subit portus uectum trãslata Thoantẽ Frater
na regnare Coo:ex quo Hypsipyle tanquã perfida
alẽniadibus poscitur & suppliciũ:quæ cũ fugeret a
piratis in littore capta Lycurgo regi Nemeæ dono
data fuit. In cuius seruitio dum filium ipsius regis
Opheltem ipsa nutrix aleret:& redeũtibus ab ob
sidiõe Thebaz regibus argiuis: ac ī Nemæa silua
siti pene pereuntibus:interrogata de aqua illos ad
Langiam fontem pduxit:& quænã esset interro
garetur:& suos illa enarrasset casus:filii q cũ Adra
sto erãt mãtrẽ esse dignoscentes in ipsius ꝑ silierũt
amplexus: Sed dũ inter hæc moratur: infans quẽ
inter flores & herbas ludentem liquerat: a serpẽte
necatus est. Quod Lycurgus pueri pater sentiens
ira inflamatus illam inferias nato mittere accurre
bat:sed a regibus & filiis auxilia iplorãs saluata est
Quæ uero deinde illi contigerit:nec apud græcos
nec apud latinos memini me legisse.

Hira cũ.i.latio & unico.r.scribit: fuit maritia urbs
in agro ꝑpinqua Pylo sub Agamẽnonis dominio
ut ostendit Homerus lib.xi.iliados.

Hyrcania prima cũ.y.græco seq̃ns cũ.c.exili: pẽulti
ma cũ.i.latino scribit:est in Asia scythaz regio:uti
Qu.Curtius de gestis Alexãdri:Plinius lib.xvi.at
testantur. Quod Seneca ī Thyeste confirmauit di
cẽs. Quænam ista regio ẽ:an sub æterna niue hyr
cana tellus. Et Lucan.similiter lib.quarto Tinxe
re sagittas errantes Scythiæ populi: quos gurgite
batros ĩcludit gelido uastisq; Hyrcania syluis: q̃ te
ste eodem Curtio pantheris & pardis habũdat plu
ribus:sed maxime tigribus:quod Luca.etiam teti
git libro primo in oratione Cæsaris ad socios cum
dixit.

Vtq; feræ tigres nunq̃ posuere furorem.
Quas nemore hyrcão matrũ dũ lustra sequũt.
Altus cæsorum pauit cruor armentorum.

Hyrgis prima cũ.y.græco: & ultima cum.i.latino
scribit:fluuius est Scythiæ:qui teste Herodoto li.
historiarum quarto intrat in Tanaim.

Hyriæ prima cum.y.græco:penultima cum.i.latio
scribitur:fluuius est Boetiæ:de quo Homerus li.
secũdo iliados meminit:& facit gentile hyriates.

Hyrmos cũ.y.græco scribit:& dicit quasi syrmos
quod est detractus:Nam series ẽ orationis uel con
structio tenorem suũ in multos uersus protendẽs
ut apud Vir.lib.æneidos primo. Est ī secessu lõgo
locus isula portũ Efficit:& reliqua: ubi fit tractus
usq; ad id Horẽtiq; atrũ nemus imminet umbra
& libro sexto:Principio cælum ac terras camposq;
liquentes:Lucentemq; globũ lunæ:titaniaq; astra
Spiritus intus:alit unde teste Seruio hyrmos lon
gissimum est hyperbatum.

Hyrœades prima cum.y.græco:antepenultima cũ
.œ.diphthongo scribitur:fuit teste Herodoto lib.
historiaz primo uir mardus:qui primus ex Cyri
exercitu muros sardium ascendit.

Hirpi cum.i.latino scribit:uocabulũ: est sabinum
& ut puto a græco corruptum:cũ a græcis ẽt sabi
ni originẽ dixerint:significatq; teste Seruio apud
nos lupos:quare ab ὁρπαξ quod ẽ rabax forsatã
deductũ fuit. Nam ut idẽ Seruius sup.xi. Virgilii
refert:fuerunt populi habitantes in mõte Soracte
qui cum Diti patri aliquãdo sacrificarent:cũ mõs
ipse manibus consecratus esset:& uenientes lupi ex
tra rapuissent:illos diu secuti sũt:quousq; tãdẽ ad
quandã pestiferam spelũcã aduenerũt: unde pestẽ
contrahentes habuerunt responsum posse eam se
dari: si lupos imitarentur: idest rapto uiuerent.
Quod postquam factũ est:dicti sunt populi hirpi
sorani:idest lupi Ditis:cũ Pluto eoz ligua Soraus
uocatus esset:cuius rei memor Virgilius Arũcem
ex eo loco ducẽtem originem lupo comparauit li.
xi. At uero Plinius libro naturalis historiæ nõ po
pulos fuisse hirpos dixit: sed ꝑ paucas phalisco
familias:quæ sacrificium annum ad Soractis mõ
tem Appollini celebrabãt:id operantes:ut ait Soli
nus gesticulationibus religosis:& impune arden
tibus lignoz struibus ī honorẽ diuiæ rei insulta
bãt flãmis parcẽtibus illis. Quibus ob deuotiõis
ministeriũ senatus ꝑpetuo cõsulto omniũ mune
rũ uocationẽ dedit: Vnde Aruns apud Vir.lib.xi.

Superos sic uoce præcatur.
Summe deũ sancti custos soractis Appollo:
Quem primi colimus:cui pineus ardor aceruo
Pascitur:& mediũ fræti pietate per ignem.

Cultores multa præminus ueſtigia pruna.
Dat pater:& reliqua.Varro autem ubiq; teſte Ser/
uio religiõis expugnator cum quoddã medicamẽ
tũ deſcriberet:ait ut ſolent hirpini. q ambulaturi
per ignes medicamento plantas tingunt: hæc illæ
de his forte itellexit Virgili.li.æneidos.vii.cũ ait.
At Meſapus equum domitor neptunia proles.
Quẽ neq; fas igni cuiq̃:nec ſterneſ ferro:& ſubdit.
Hi feſcenias acies:equoſq; phaliſcos:
Hi ſoractis habent arces:& reliqua.
Hyrtacus cum.y.græco &.t.ac.c.exilibus ſcribitur:
fuit uir troianus ex Ida mõte:qui filiũ habuit Ni/
ſum Aeneæ comitem:a quo Virgilius patronymi
cum ducẽs ait:Hyrtacides comitum Aeneæ quẽ
miſerat Ida:habuitq; teſte Homero libro.xii. ilia/
dos alterum filium nomine Aſium.
Hyrus cum.y.græco ſcribitur:nomen eſt uiri pro/
priũ:de quo Ouid.i remediis amoris:cur nemo eſt
hecatem:nulla eſt quo cœperit Hyrum. Nẽpe q̃
alter egens:altera pauper erat.
Hiſpõ cũ.i.latino ſcribitur:nomen eſt uiri propriũ.
Hiſpania cum.i.latino utrobiq; ſcribitur: regio eſt
Europæ quæ a mõtibus pyrenæis icipiẽs:ut dixit
Aps piãus clariſſimus hiſtoricus:& p colũnas Her
culis circuiens uſq; ad borealẽ occeanũ protendit:
ita ut oĩa in eo circuitu ad Hiſpaniã ſpectent:cuius
magnitudo ut ait multa eſt:& icredibilis in unica
regione.Nã decem milibus ſtadiis latitudo cõmẽ/
ſuratur.longitudo uero prorſus eadẽ eſſe uidetur:
Quam gentes quoq; diuerſæ & uariis nominibus
cognominatæ inhabitant:quĩ & fluuios plures na
uigabiles cõtinet:minoreſq; alios diuerſos & q̃plu
rimos i illos defluẽtes.Terra quoq; eſt fœlix: & op
timaq; regẽ fertilis:hæc ille:ut ad uerbũ ex illo tra/
duximus:Nã ſita eſt hæc regio iter Aphricã & Gal
liã a ſeptẽtrione pyrenæis montibus clauſa: reliqs
partibus undiq; mari concluſa.Interfluũt eam flu
mina magna Bethys Mĩeus Iberus & Tagus auq;
trahẽs:ut in Aſia pactolus & Hermus:habet pui/
cias ſex taraconẽſem:carthaginẽſem:luſitaniã: gali
tiã:& bethicã:hæc eadẽ prius Ibera ab Ibero amne
cognominata fuit.Poſtea ab Heſpo fratre Atlãtis
Heſperia.Vltia ab Hiſpali urbe Hiſpãia nũcupat:
cuius urbis acculas Cæ.grauiter increpuit. Quod
Cneo & ſex filiis Põpeii magni fauerãt Sane eã di/
ctionẽ aſpirari antiquæ iſcriptiones oſtendũt: ſed
duæ ab hiſtoricis cognominantur hiſpaniæ citeri
or:quæ eſt in ſeptemtrionali plaga: & a pyrenæo
uſq; ad carthaginem porrigitur: Vlterior quæ in
meridie a celteberis uſq; ad gabitanũ fretũ extẽdit
Hyſpeus cũ.y.græco ſcribit:fuit Archadiæ rex quẽ
nonnulli Cyrenes fuiſſe patrem credũt. Virgi.ue/
ro eam fuiſſe Penei fluui filiam in libro georgico/
rum.iiii.oſtendit.
Hyſtaſpes cũ.y.græco &.t.exili ſcribitur:fuit pater
Darii perſarum regis.
Hyſteron cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:dr̃ a no/
ſtris ultimũ:& ide hyſteron proteron figura noia/
tur:cum ſnia ordine commutatur: ut poſtq̃ altos
tetigit fluctus:& ad æquora uenit. Nam prius ad
æquora uenit q̃ tangeret fluctus. Vir.lib.georgi.i.
Area tunc primum ingenti eſt æquanda cylindro.
Et uertenda manu.Nam prius manu uertitur: q̃
æquetur cylindro.
Hyſterologia prima cũ.y.græco & ſeq̃ns cum.t.exi
li ſcribit:dici poteſt a noſtris ſermo pposterus.
Hiſtiæus cũ.i.latino utrobiq; &.æ.diphthõgo i pe/
nultima ſcribitur fuit teſte Herodoto libro hiſto/
riarum ſexto myleſiorum tyrannus
Hiſtiæa eodem modo ſcribit:ciuitas fuit in Eubo
ia:de qua meminit Homerus libro iliados ſecũdo
πολυσ αφυλον ιςιαια.
Hiſtoria p.i.latinũ &.t.exili ſcribitur:& dr̃ ις ορειν
quod eſt ſpectare & cognoſcere ſignificat.unde &
ισ ορρα ſcinetem uocant.& ισεον eſt ſiendum:ſed
primum a græci aſpiratur: unde nos hiſtoriam
cum aſpiratione deduximus reliqua non aſpiran
tur:Sane teſte Gellio libro quinto noctium attica
rum hiſtoriam ab annalibus qdã differre eo putãt.
q̃ cũ ſit utrunq; rerũ geſtarũ narratio:earum tamẽ
proprie rerũ ſit hiſtoria:quibus rebus gerendis in/
terfuerit is qui narret.Annales uero eſſe cũ res ge/
ſte plurium annorũ obſeruato cuiuſq; anni ordine
deinceps cõponũt:Quã ſane differẽtiã accæptaſſe.
Seruiũ in primo æneidos certum ẽ. Sed clarius ea
differentia concipit ex libro ſempronii Aſellionis
primo oſtendentis q̃ inter annales & res geſtas in
terſit:Verũ inter eos inquit qui annales relinquæ/
re uoluiſſent:& eos qui res geſtas a romanis pſcri/
bere conati eſſent:oĩum rerũ hoc interfuit. Anna/
les libri tantũmõ quod factũ quoque anno geſtũ
ſit demonſtrabant.i. quaſi qui per Diarium ſcri/
bunt:quam græci εφημέριδα uocant. Nobis non
ſatis eſſe uideo quid factum eſſet id pronunciare
ſed ẽt quo cõſilio quaq; ratiõe geſta eſſent demon
ſtrare:& paulopoſt idem Aſellio in eodẽ libro.Nã
neq; lacriores ad rempu.defendẽdam: neq; ſignio
res ad rem perperam faciundam annales libri cõ/
monere quicq̃ poſſunt.
Hiſtopus cũ.i.latio &.t.abſq; aſpiratiõe ſcribit: ge/
nus ẽ nauis:quẽ teſte Gellio actuariam dicimus.
Hyſtris prima cum.y.græco:& ultima abſq; aſpira
tiõe:&.i.latio ſcribitur:ẽ aĩalis genus:qđ teſte He
ro.& Pli.lib.ix.naturalis hiſtoriæ maxime in ĩdia
æthiopia:& aphrica creſcit:ericio ſimile:ſpinis ter
gus hiſpidũ habens:quas tenſa cute plærũq; laxa/
tas uolũtaria iaculatiõe iacit:& aſſiduis aculeorum
nimbis canes uulnerat inſequentes.Et ſex hyber/
nis menſibus latet.
Hiſtrio cum.i.latino utrobiq; ſcribit:& licet a græ
ca dictione deſcendat:quæ minime aſpiratur aſpi/
rationẽ tamẽ apud noſtros ſuſcæpit.Nã teſte Feſto
huiuſmodi ſcænici a nobis hiſtriões uocati ſũt qa
primus q̃ hanc artẽ Romæ exercuit ab iſtria pro/
fectus:ẽ ſed certiſſimum & hiſtriam nullo modo
aſpirari.At uero Liuius & Valerius maximus nõ
ab iſtria:ſed ab hetrutia illum ueniſſe dicũt:a quo
eiuſmodi nomẽ tractum fuit quare nõ græcũ ſed
hetruſcum uocabulũ eſt.Similiter Cornelius Ta/
citus ab hetruſcis hiſtriones accitos dixit: & tyriis
equorum certamia. Quos laudatiſſimo primum
uſui fuiſſe habitos uidimus i dictiõe Aeſopus. Nã
hi quoq; perſonati i ſcæna tragedias agebãt:come
diaſq; uoce & corporis geſtu:Vnde ait Cicero:hi/

ſtrioſi paululũ extra numerum:aut ſi uerſus ꝓnũciatus eſt una ſyllaba breuior aut longior exibilat exploditur.i.pulſatione manuum eiicitur.

Hyuſpianus prima cum.y.græco ſequente.n.ſcribitur herba eſt medicinalis:quæ a noſtris dens caballinus uocatur.

Hodius cum.i.latino ſcribitur:fuit teſte Home. libro.ix.iliados unus ex græcorum præconibus in bello troiano.

Hœthyni cũ.œ.diphthõgo &.th:aſpirato ſequente .y.græco ſcribitur:populi ſunt.

Hœtychius prima cũ.œ.diphthõgo:ſeqns cũ.t.exili &.y.græco:penultima cũ.ch.aſpirato &.i. latino ſcribit̃:fuit teſte Ho.li.viii.ilia.uir achiuus lõge optius artis ſtatuariæ opifex:q ap̃ Hylẽ habitabat.

Holos cũ unico.l.ſcribit̃:& dr̃ latine totus:Olus uero ſine aſpiratiõe latinũ ẽ:& uenit ab oleo uel olo quod ſine aſpiratione ſcribitur.

Hololampus ſimiliter cũ aſpiratiõe & ſimplo.l.ſcribitur:dicitur a nobis totus flammeus.

Holor cũ aſpiratiõe ſimiliter & unico.l.ſcribit̃:auis albæ nomen eſt:quã quidam cygnũ putant: & dicitur q̃ſi holos.i.totus oreos albus:de quo Oui.in heroidibus:Sic ubi facta uocant udis abiectus herbis Ad uada mæandri cõcinit albus holor: & Vir. in bucolico.Argutos interſtrepere anſer holores.

Holocauſta ſimiliter cum unico.l.&.c.&.t.exilibus ſcribit̃:ea ſacrificia dicebant̃:in quibus tota hoſtia cõburebatur.Vnde cõponitur ex holon quod eſt totum & cauſtum combuſtum.

Holographum ſimili mõ cũ unico.l.ſcribit̃: & dici poteſt a noſtris totum ſcriptum & capi conſueuit pro teſtamẽto teſtatoris manu penitus ſcripto.

Holoſathrõ cũ unico.l.&.th.aſpirato ſcribitur:dici poteſt undiq; quaſſatum.Nam componitur ex holon quod ẽ totum:& σατρον quaſſatum quo nomine Plinius lib.xx.naturalis hiſtoriæ dixit quod dam genus petroſelini cognominari.

Homerus cũ aſpiratione principii:& unico.m.ſcribitur:fuit oĩum poetarum clariſſimus:cuius mater teſte Herodo.in eius uita Eritheis uocata fuit pater uero qs fuerit ignoratur. Ariſtot. lib.iii. de arte poetica:ut rettulit Plutarchus Dæmonem quẽdã illius patrẽ fuiſſe dixit. Alii uero aliter ſenſerũt: ut de genere patria:& uita illius tam uariæ ſint ſentẽtiæ ut ſatius ſit de eo tacere:q̃ aliqd affirmare. Nã ſi ab ephoro ut Plutarchus refert patriam q̃ras cumæum dices.Si a Pidaro oĩum liricoꝝ principe: uidelicet tum ſmyrneum tum chium aſſeruabit: ſi ab Antimacho & Nicandro colophonium cenſebunt.Sin ãt & ab Ariſtarcho & Dionyſio thracio haud dubitabũt atheniẽſem dicere. Demũ cũ Simonides chiũ Ariſtotelẽ fuiſſe ſcribat nõ deſunt q eum ex Cypro ſalaminium aut argiuũ eſſe contẽdant.Qua'itẽ tẽpeſtate fuerit: tam uariæ ſentẽtiæ ſunt:ut neſciamus quid efferre : Nam aliqui teſte Plutarcho eũ aſſerunt tẽporibus belli troiani natũ fuiſſe. Alii uero poſt troianum bellũ annis cẽtum Nõnulli ãt centũ qnq̃gita. Scripſit ãt poeta hic clariſſimus ut ſubdit Plutarchus poemata duo : iliaden.ſ.& odyſſea.Quoꝝ altẽ bellum troiãum:altẽ Vlyxes:uarios errores cecinit:Batracho myomachiã uero nõ ſibi uideri Homero eſſe attribuẽdã:dixit idẽ Plutar.qn & margitẽ Homeri itidem eẽ negauit:de huius uero nullã ꝓrſus fecit mẽtionẽ. Alii úero & hæc oĩa Home.aſcripſerũt. Hic ut Quin.quẽadmodũ ex Oceano ipſe idẽ dixit Hoaium fontium curſus initiũ capere oĩbus eloquentiæ partibus exemplũ:& ortum dedit: hũc nemo in magnis rebus ſublimitate : in paruis ꝓprietate ſuperauit:idẽ lætus ac præſſus iucundus & grauis cum copia tum breuitate mirabilis : Nec poetico modo ſed oratoria uirtute eminentiſſimus:hæc ille:& plura alia in laudes eiuſdẽ poetæ admirandas proſequitur lib.ix.de inſtitutiõe oratoria : & ut ego met quod de illo ſentio fatear.Nihil iucũdius aut dulcius aut gratius legere poſſum. De quo dixit Oui.in.lib.ii.de ſine titulo.

Aſpice meonidem a quo ceu fonte perenni.
Vatum pieriis ora rigantur aquis.

Homelia cũ aſpiratiõe principii:& unico.l.atq;.i.latino ſecundũ ueram orthographiam ſcribitur indicatq; apud nos ſermonem:& deſcendit ab ομιλω quod eſt ſermocinor.

Homœſis cũ.œ.diphthõgo in antepenultima ſcribitur:dicitur a noſtris ſimilitudo.nã tropus eſt cũ ex ſimilitudĩe alicuius cogniti in ſimilitudinẽ deuenimus icogniti:cuius ſpecies tres:icõ: parabola: & paradigma:de qbus i ſuis dictiõibus uidebius:

Homographia cũ aſpiratiõe principii:&.i.latino ſcribitur dici ꝑt æq̃lis ſcriptura uel pictura.nã cõpõit̃ ex ομου qđ dic parit̃ & γραφια ſcriptura uel pictura

Homolus cum unico.l.ſcribitur:mons ẽ theſſaliæ.

Homonymus penultima cũ.y.græco ſcribit̃: dicit̃ a noſtris eiuſdem noĩs: quo etiã proprio noĩe pater Apollini Tyanea dictus fuit.

Homonyma cũ.y.græco i penultima ſcribit̃ dicuntur a nobis æquiuoca:hoc ẽ æque uocata q̃s intelligi uelit non eadem in re exiſtentia.

Homonœa.cũ aſpiratione principii:&.œ.diphthongo in penultima ſcribit̃:fuit liberta Cæſaris phamphiliti & coniunx dulciſſima Atimeti:ut in ea dictione uidimus.

Homoptoton cũ aſpiratiõe principii & cætera ſine aſpiratione ſcribunt̃: dici põt latine ſimiliũ caſuũ uel ut ait Cic.in dignitatibus ſimiliter cadens.Nã cõponit̃ ex ομοσ qđ eſt ſimiliter & πτοσισ caſus & dicit̃ figura cũ qs dtuerſas dictiones i ſimiles caſus eximit:ut apud Enniũ mærentes flẽtes lachrymãtes:& miſerãtes.itẽ neq; currẽtẽ:neq; noſcit eũtẽ.Tollentemq; manus ſaxũq; immane mouentẽ.

Hometeleuton cum.t.exili utrobiq;:&.eu.diphthõgo in penultima ſcribitur:dicitur a Cicerone in dignitatibus ſimiliter deſinens. Nam componitur ex ομος quod eſt ſimiliter & τελευτον finitum: & eſt figura cum plura uerba in eandem uocem terminantur:ut abiit abſceſſit euaſit erupit : ſimiliter malui eos reduci quam reliqui: teneri quam deſeri. Et differt a ſuperiori : quoniam illa eſt ſolum nominum hæc aliarum dictionum : Hanc figuram uitans Virgilius i bucolico dixit:Cuium pecus:& non cuius pecus:ut teſtis eſt Ser.

Hanapis cum unico.p.&.i.latino ſcribitur : fluuius eſt ſcythiæ : ut ſcripſit Herodotus libro hiſtoria

tum quarto de quo ī dictiõe tiarãtus uidebius.
Hora cum aſpiratione a græcis tam pro tempore quam pro termino ſeu loco ſcribitur:nos uero differentiam annotemus:cum pro loco & termino accipitur:abſq; aſpiratiõe ſcribimus:ut Qui primus ab oris:& ut puto hinc deducitur ora quæ ſimiliter ſine aſpiratione ſcribitur:& ſignificat funẽ:quo nauis ad terram ligatur:ut apud Liuium in li.xiiii. in ipſis quoq; trepidatum nauibus,dum ne hoſtes cum ſuis ſimul irrumperent trahunt ſcalas: oraſq; & anchoras:ne in moliendo mora eſſet præcidunt. Quitilia,ī epiſtola ad Triphonem ſimiliter ait Permittamus uela:uentis:& oram ſoluentibus bene p̃cemur,Sane hore ab Homero finguntſ.li.v. iliados nõ minus phyſicæ q̃ poeticæ cæli portas cõſeruare q̃n & ab hora oĩa deriuata aſpiratiõẽ hẽnt.
Horoſcopus cũ aſpiratione principii:&.c.exili:hoc ẽ ſine aſpiratione ſcribitur : dicitur latine ſolarium. Nam uas quoddam ſeu iſtrumẽtũ fuit:quo numerus horaꝝ diei cõſpici ad ſolẽ cõſueuit: & cõponiẽ ex hora & σκοπος qđ eſt conſideratio ſiue ſpectio:de quo Pli.li.ii.naturalis hiſt.ĩquit uaſa horoſcopa nõ ubiq; eodẽ uſui ſunt:cum in trecentis ſtadiis:aut q̃gẽtis lõgiſſime mutẽtur umbræ ſolis.
Horologium cum aſpiratione prĩcipii ſimiliter &.i. latio ſcribitur:dicebatur ſimiliter latie ſolariũ : ut de heroſcopo expoſuimus:ſed iã relictolatio nomine multũ ſignificantius eo noſtro iſtrumento concipitur:in quo nõ tãtũ ratio horaꝝ ex ſolaribus radiis:ſed ẽt ocultato ſole ſermo:ut ita dicã horarum agnoſcitur:utrunq;.n.logos ſignificat rationẽ ſcilicet & ſermonẽ.Nã nõ ſolum horã oculis oſtẽdit ac p̃ſcribit,ſed ẽt auribus procul & domi manentium nũtiat cãpana:quæ ſuper ĩpoſita eſt numeꝝ diſtinguente.Vnde quodãmodo uitam habere uideſ: cũ ſpõte ſua cietur:& dies ac noctes pro hoĩe opus facit:quo nihil neq; utilius neq; iucũdius dici poteſt nouũ tamen ĩuentum eſt,ſimiliter & campana: ſed non admirabile:utilitatis tamen tantæ ac iucunditatis:ut cũ in rebus ciuilibus,tam uero in ſacris mirum proſit atq; oblectet:Campanã dixi more uſitato:nonnulli uolam uocãt:ſed alteꝝ meo iudicio admirabilius ĩuentũ habẽus:& apud nautas quoſq; pariter uſitatũ:pyxidem dico illam: quã prope dixerim uiuam ad lapidẽ ſideritẽ:qui magnes dicitur:nauigationẽ ita iam moderãtur: ut cõmodius ne an acutius excogitatũ ſit dubitem:nam tabulam illã quæ ſocia huius ẽ:ubi ſpatia maris atq; terraꝝ deſcribunt:neq; ita multum miror,eſt enim longi laboris ac ſedulæ diligẽtiæ potiuſq; ingenii diuini nec oĩno ueteribus nautis defuiſſe exiſtimo: quod ſi nouum genus uelificandi:quod latinum uocant ab amalphitanis ut ferũ excogitatũ.nuper perpetuam gloriã illís ĩmunitatẽ aꝑ nos oẽs horas peperit. Quid tandem laudis p̃miiq; debeatur ĩuentoribus pyxidis,Quanq̃ haud ſcio tãtũ ne tribuamus gloriæ nauigãtibus:an credamus eos aliunde accepiſſe hoc eſt ab eodem ĩgentiſſimo hoĩum genere: q horologia eſt p̃clara excogitarunt. Siqdem horologium illud ad eãdẽ pene formã pyxidis:quæ magnete tẽperatur:eãdẽ quoq; propemodum rõem cõtiner:& ubi quattuor & uiginti in orbem radii toti/

dem uentos demonſtrant:ita hic pari numero diei noctiq; horas ſua in circulo puncta:hoc nonnulli q̃drantem uocant,Quæ tria ſiue ab eodem ſiue a diuerſis adiuncta ſunt,Profecto nec Dedali qui ſerrã aſciam perpendiculum:& alia quæ in dictione Dædalus uidĩus.Nec Theodori ſamii:qui ſamiis normam:libella:tornum.clauem: nec cyclopum : qui fabricam ferream.nec Panos qui fiſtulam:nec Mercurii qui monaulion adinuenit : inuenta cum his de quibus diximus comparanda ſunt : ſicut e contrario.Non maioris ingenii fuit iueniſſe arcum & ſagittam cuius auctorem ferunt Scytherem Iouis filium ut teſtis eſt Pli,libro,vi. naturalis hiſto. nec alia plurima ad hominum perniciem:quorum ſingula ad ſuos referuntur auctores q̃ excogitaſſe : ad quod proxime accedit ad ſuperiorem miraculum: & bombardam uocamus:cuius auctorem execremur licet tametſi ignoremus dignum qui in morẽ Salmonei fulmine deflagraſſe:quoniam nihil tam ſimile fulmini eſt luce:ſonitu odore:huius nomen a bombo quod græcum : a nonnullis quoque latinorum uſurpatum & ab ardeo compoſitum eſt. Aliqui tormenta ænea magis dicere uolunt: habẽt & eius ſpecies ſua nomina nec quem ſcriptorem ſequamur habemus:nec etiam ſcriptum habemus quo nomine uocaretur id in quo uterq; pes utrinque quieſcit eius qui inſidet equo.Nam ut in marmoreis ſignis Romæ conſpeximus : non uebantur illis antiqui.Quid ferrum quo uelut ſoleis calciantur pedes equorum iumentorumq;? quid illud ex corio extrema in parte lanceæ:quod ferrum cornu ubi ad pectus lancea ipſa reponiẽ? Quid magna pars armaturæ? ſed hæc non repono iter acute inuenta:acutius eſt inueniſſe ac multo utilius qua ratione frumentum quaſi in piſtrino ad decurrentis aquæ impetum moleretur:quod & ſi non admodum recens eſt: tamen nomine ſuo apud litteratos caret.Quidam ueteres uocãt piſtrinum:uulgus uero molendinum:ſicut ea quæ uento aguntſ: ſane molendinarium:& molendinariam comperimus ut Paulus iuriſconſultus de fundo inſtructo. Aſinam inquit molindinariam: & molam negat. Neratius inſtrumento fundi contineri idem cõſultus de mæta molẽdiaria reſpondit.Si ruſticus eius fundi operariis moleretur eam quoq; deberi. Et ſubdit.eſt autem mæta inferior pars molæ cathyllus ſuperior,hæc ille:rurſus & illud quoq; utilius qui:acutius excogitatum eſt ex eo frutice:cuius nomen non legi alii cortonem,alii bombycem ad ſimilitudinem bombycis:qui ſericum gignit appellant:conficere tria præcipue quæ non deerant quipem nobis:ſed acceſſionem hanc adiectam gauiſi ſumus : ueſtes : chartas : uela : Adeo nec ueſtibus nec:charus:nec:uelis ulis melioribus utimur multa ſunt inuenta ad ſenſuum oblectationem . Parti eius generis cuius olim iam alia fuerant ut in muſica:quod equidem & admiratione & laude dignũ eſt.adhuccarens apto nomine organa uocãt. Quædam item minora aptioribus appellata nomiinibus monachordium cum ,ch,aſpiratione & clauicymbalum cum,c.exili &,y.græco in antepenultima:& nonnulla alia his addamus,zuccara ſic,n.

omnes uocant & plurima ex ei confecta:& pilā luſoriam. Nō dico qua prius etiā utebamur:cuius. Pithi inuentum. Plinius li. vii. dixit:ſed uento ut uulgus logtur plenam:& ſi ueteres pueros luſiſſe ſole accæpimus:tamē & aliud fuiſſe:& hoc multo artificioſius eē non dubiū eſt. Cuius iuentum ad marchionē ferariēſem:qui proxime defunctus eſt referunt:i eadē quoq; urbe rem ſordidam ſed utilem primum iuentam uolunt:e ſeuo candelam partim eiuſmodi apud priſcos nullum exemplum fuit domuiſſe aues ad uenādū. Nam de canibus q cotunices attagenes faſiānos pdices anates: cæteraſq; huiuſmodi aues uenanť minus affirmare auſim: quā de alitibus:q̄ ſuapte natura ſibi uenanť nūc etiam nobis:q̄ diligentia aut exercitatio adeo ſcreuit:ut in artē & qdem non paruā euaſerit ſcripti ſunt multi & magni de ſtruzeria: ita. n. hanc artē noīant libri ſtudiū nobiliū hoīum ac diuitū ſicut pauperum ac tenuioꝝ:illud quod nec ipſum affirmē: oli in uſu non fuiſſe:noctua aſcione ululā aliiſq; qbuſdam uolucribus captare alias uolucres:qđ proprie aucupari dr̄. Nam alteꝝ magis uenari eſt:hoc inſidioſum illud uiolentū:hoc ex occulto. illud ex aperto: hoc blanda ſpecie decipiens illud etiā antequam noceat minās:ut ſciamus ueꝝ eſſe quod Ariſtoteles & alii qdam ſcripſerunt paupeꝝ propriū eſſe cum mali ſunt dolo uti:diuitū ui:ideoq; alteꝝ uulpeculæ:alterum leoni cōparať. Sunt ēt miora dictualia nonnulla:ut pelles bractea argētea iduras fuco tingere: in aureum colorē:quas auripelles uocāt meſſanenſium ut aiunt inuentum:qualia in ſingulis artibns ſua fortaſſe recentia inuenta ſunt ut ī aurificina Nilum:illud in artē nullam cadit feciſſe duos orbes etenui uitro chryſtaloue aut berillo:p q̄ infirmior uiſus melius:ſi credibile eſt:uideat:q̄ occularia nominant. Nec id p̄terittam quod ab ingenii argutia nō abeſt haſtam ī modum tubæ æqualiter pforatā:per quam ipulſo ſpiritu cretaceas pilulas emittimus:qbus certiſſimo ictu auiculas occidimus: cuius nomē antiquū nō eſt:qa nec res antiq̄ erat:purpuræ antiqs in uſu fuerūt. Nobis ut mile ſint facit q̄ rariſſima eis fuit copia ſerici:& alia ſunt q̄ inſerere poſſemus niſi in longum traheret oro:qbus cōſtat nos rebus nouis noua noīa accōmodare poſſe: ut ueteres a qbꝫ p̄cepta hēmus & exēpla ſūmitus factitarūt: Vnde ait Priſcia. in. viii. Si. n. auctoribus timiditas obſtitiſſet. ut nullis nouis uterenť dictionibus ipſa natura & ſignificationē reꝝ exigēte perpetuis latinitas Anguſtiis damnata manſiſſet.

Horatius cum aſpiratione prīcipii &. t. exili atq; latino ab emēdatiſſimis græcis ſcribiť: & ſecundum illos ab ὡραῖος quod eſt pulcher deriuať: nonnulli uero ex noſtris latinū eſſe. & latinā deriuationem habere uolūt:& ab oro oras oratus deduci aſſerūt quod ſi ueꝝ eſſet abſq; aſpiratione ſcribi deberet: ſed prior ſcriptura magis a doctiſſimis obſeruať: fuit ergo poeta laudatiſſimus:patria uenuſinus:dicēte Iuuenale in prīa ſaty. Hæc ego non credam uenuſina digna lucerna. fuitq; natus pre libertino: ut ipſe idē. xxiiii. epiſtola atteſtať dicens.

Me libertino natū patre:& in tenui re Maiores pennas nido extendiſſe loquaeris.

Vt quantum generi demas:uirtutibus addas: fuit ſtatura breuis:ut in eadē epiſtola ipſa idē ſubdit. Corporis exigui præcanum ſolibus aptum.

Iraſci celerē tamē ut placabilis eſſem:&. xxvi. oſtendit quēadmodū Romæ litteris liberalibus eruditus fuerat:& deinde uberioris ſcientie gratia nāciſcendæ Athenas conceſſerit:& cū doctiſſimus euaſiſſet familiaritatē. M. Brutii occiſoris Cæſaris adeptus:factuſq; ab illo tribunus militū cōtra. M. An. & Auguſtum:ſed uicto Bruto exclade aufugit ipſo dicente in odis: Tecum philippos & celerem fugā ſenſi recte non bene parmula:& ibidē. Sed me p hoſtes Mercurius celer denſo pauente ſuſtulit aere cui deinde Auguſtus Mecœnatis gratia indulſit: itaq; liberatus ad poetica ſe cōuertit: & præcipuos apud latinos uerſus lyricos exp̄ſſit: imitatur Archilocū alcæū Sapphon & Pyndaꝝ poetas græcos unde in. xxiiii. epiſtola ait: paruos ego primus iābos. Oſtendi latio numeros animoſq; ſecutus.

Archilochi: non res & agentia uerba lycambrem. Tēperat archilochi muſam pede maſcula ſappho: Temperat alcæus:& reliqua: ſcripſit igitur odos: libros ſermonum duos: iſtitutiones poeticas: q̄ poetria dicit:& epiſtolas: & cum diuitias optimis ſtudiis cumulaſſet: tandem Romæ moriēs Auguſtū rerum omnium ſuarum hæredē iſtituit: obiitque. lxiii. anno ſuæ etatis ip̄erii uero Auguſti anno trigeſimo quinto: fuitq; maxima pompa ſepultus in exquiliis apud mecœnatem.

Hormeuus cum. e. abſq; diphthongo ſcribitur: fuit uir troianus interfectus a Polypere filio Perithoi: ut oſtendit Homerus libro. xii. iliados & deſcēdit ab ὁρμή quod eſt impetus.

Horontes cum aſpiratione principii &. t. exili ſcribitur: fuit ex lycia troianorum amicus: q occiſo apud Troiam Pādaro lyciæ rege: qui troianis auxilia tulerat: ipſi Pādaro in milicia ſucceſſit. Sed capta Troia diſcedens cum Aenea ī ſiculo mari periit: ut oſtē dit Virgilī. li. æneidos. i. eadem litteratura fluuius qdā Syriæ deſcribitur: q teſte Pli. li. v. natu. hiſto. inter Libanū & Antilibanū montes iuxta Heliopoli urbem exorič. Et deinde antiochiā epiphanē diuidit. De quo meminit Iuue. in. iii. ſatyra cū ait. lā prīdē ſyrius ī tyberim defluxit horōtes. Quo ēt noie gener Artaxerxis pſaꝝ regis cognominatus fuit.

Horizon cum. i. latio ſequente. z. conſonāte ſcribiť: dici poteſt latie finitio uel terminatio: & deſcendit ab ὁρίζω quod eſt finitio uel terminatio.

Horthes cum. th. aſpirato ſcribitur: fuit teſte homero libro ſecundo iliados Theſſaliæ urbs.

Hortenſius cum aſpiratione principii &. t. exili ſcribiť. latinū puto & ab hortor deriuarī. Nōnulli græcū exiſtimant:& cum. th. aſpirato ſcribunt. atq; ab hortes urbe Theſſaliæ deductū putāt: ſed prior ſcriptura ēt apud doctiſſimos cōunior fuit: hortenſius teſte Quintiliano lib. vi. de iſtitutiōe oratoria: quā doq; oratoꝝ princeps Romæ habitus: inde æmulus Ciceroīs & nouiſſime quoad uixit ſecūdus. De eodē dixit Varro lib. iii. reꝝ ruſticaꝝ. Et poſt eum Gellius libro noctium atticarum prīo Qu. hortēſius fuit orator clarus. ſed delicatior q̄ ueꝝ deceat: & formæ non minus q̄ eloquētiæ ſtudioſus. Nūq;

ſpeculo inc̃ſulto ꝓteſſit in publicū ī illo ſe come/
re:ī illo ſe mirari:in illo uultū togāq; cōponere cō/
ſueuit.De quo plura idem proſequunt.Et Valeri.
maximus ac alii plures.

De aſpiratione dictionū latinaq; tā in medio dictio
nis q̄ in initio & fine.

HIs itaq; de dictionibus græcis:q̄ latine ſcri
bunt:& in initio dictiōis aſpirant per or/
dinē habitis:decreui latīas quaſdā:q̄ ma/
xime difficultatē hr̄e uident hoc loco nō
ꝓterire.Immo p ordinē eas annotare:q̄ aliquo mō
aſpiratiōis nota initio dictionū uel mediis ſyllabis
ac ēt ī fine deſignant.Nā ois aſpirationis nota aut
pr̄icipalis ē ſyllabaq;:uel termialis:aut media.q̄q;
dē pr̄icipalis ē ſolis uocalibus p̄poīt:& duos retiet
ī dictiōibus locos capitalē.ſ.& mediū.Capitalem ut
habeo:mediū ut phibeo. Quæ uero media eſt ut
plurimū ī dictiōibus græcis ſcribit:ut rhetor Rha
pha.Theoph.& ſimiles:ī latis ēt ut qdā uoluerunt
oia termiata ī cher uel ī chra uel ī chrū: & ante.c.
habentia.l.ut pulcher pulchra pulchū ſepulchrum
ſulchrum.Nōnulli uero ſolū pulcher chra chrum
& ab eo declinata aſpirari uolūt cætera ſine aſpira/
tiōe ſcribēda eē dicunt.Quæ āt termialis aſpiratio
eſt ī paucis iteriectiōibus latinis iuenitur:ut uah ah
oh:de qbus loco ſuo dicet.Nūc de ea primū aſpira
tiōe tractantibus:q̄ capitalē ī dictiōibus locū obti/
net:& ab.a.icipiētes hoc quoq; annotādū diximus
ipſum.a. ante.f.g.k.l.o.p.q.&.t.in latinis dictioni/
bus recte aſpirari non poſſe.

Ha iteriectio cū aſpiratiōe ſcribit:ut ab.a.differat cū
p̄poſitio ē:uel lr̄æ nomē.Nā tūc quoq; aſpiratione
caret:uel ut aliis magis placet:qa cū iteriectio ē affe
ctū ſignificat:& cū aſpiratiōe ꝓferē.Inuēit nōnūq̄ ī
teriectio.ah.poſt ſe aſpirari:d̄ q̄ poſtea ꝓtractabius.

Habeo hēs cū aſpiratiōe ſcribit ut ab abeo ts differat
qm̄ cū ab p̄poſitiōe cōponit & dr̄ ſine aſpiratiōe ab
eo is it:& dicius habui oſonē magis q̄ feci oſonem
ſed feci oſonē frequentius q̄ habui dicimus.

Habito cū aſpiratiōe ſcribit:& ab habeo uenit: ſimi
liter habilis & habēa:nā cū aliquā dictionē aſpirari
dicius oēs ab ea deſcendentes aſpirādas uolumus:
Et cōſtruit hīto melius cū accuſatiuo q̄ ablatiuo:
ut Virī Alexī.Atq; hūiles hītare caſas. Sane abun
do qd̄ in nōnullis locis aſpiratū cōperit:librariorū
uitio tribuēdū ē.Nā ex ab p̄poſitiōe cōponit:& un
do undas:quod deriuat ab eo qd̄ eſt unda.

Hac ꝓnomē ſiue aduerbiū aſpirat ut differat ab hac
cōiūctione:q̄ ſine aſpiratōe ſcribit.Veꝝ ī articulari
bus ꝓnoībus & aduerbiis monoſyllabis inde deri/
uatis:nō ſolū.a.ſed cæteræ uocales aſpirant: ut hic
hæc hoc huc.Quoniā hic ꝓnomē a quo cætera hu
iuſmodi oriunt teſte Priſci.ab græco articulo hoc
deriuatū eſt:quod apud illos aſpirari minime dubi
tari pōt de quo in dictione eius uidebimus.

Hactenus cū aſpiratione ſcribit: & ex hoc aduerbio
& tenus cōponit:ſed ī cōpoſitiōe penultīa ipſa cor/
ripit.Virgi.Hactēus aruoꝝ cultus & ſydera cæli:
& teſte Feſto hac ſine deſignat.Ait.n.q̄ternus ſigni
ficat q̄ ſine ſicut hactēus:hac ſine:ſed antiq̄ q̄tenos
dicebāt:& quāde pro q̄do: q̄tinus uero quoniam:
hæc ille.Sane pro hoꝝ uerboꝝ declinatiōe:qa mul
tiq̄tinus ꝓ q̄tenus:& e cōuerſo ſcriptitare cōſueue
rūt:exēpla adducemus:inq;.n.Iuue.ī ſatyra Nata/
li:Exiſtut q ꝓmittūt hecatōben.Quatinus hic nō
ſunt:nec uenales elephāti:q̄tinus ſcripſit p.i. hoc ē
ſunt nōnulli q ꝓmittūt diis ſacrificiū centū boum
ꝓ ſalute diuitis:Et ſubdit p antipophoram:nec.n.
mactare & ſacrificare de elephātis poſſent. non.n.
ſunt ī latio:& ſi ſunt nō uēdūt:& ſic q̄tinus poſuit
ꝓ qa:ut dixit Feſtus: At uero q̄tenus cū.e.ꝓ q̄ fine
ponit:hoc ē ad quātū ſiue ut exēplū ſic:cupio ſcire
q̄tenus amor ī amicitia debeat itēdi ac ꝓgrēdi.i.
ad quantū ut ſcripſit Ci.ī Lælio:q̄ſi ut ueli dicere
utrū hēat finē ſeu mætā uel limitē amor & amici/
tia.Similiter dicius uerberaui filiū meū q̄tenus ſit
bōus.i.ad hūc finē ut ſit bōus.i.ad hoc q; ſit bōus.
Itaq; male dr̄.Iniūxit mihi dīs meus q̄tenus legā.

Hæ qd̄ ē plorare huius ꝓnois hæc aſpirat:& diph.
dū uero ē p̄poſitio mīme ſed qd̄ ab ea deſcēdit ſine
aſpiratione & cum duplicato.e.ii.ſ.diph.ſcribitur.

Hædus cū aſpiratiōe &.æ.dip.ſcribit:ut plene uidi/
musī dictiōe dip.ab illo tamē iſidorus aſpirationē
abſtulit:ſed p̄ualet ātiquoq; uſus: &.M. Var.ſnia.

Hæreo uerbum cum aſpiratione &.æ.diphthōgo:
ut uidimus in dictione diphthongus ſcribitur.

Hæres ſimilit aſpirat & cū diph.ſcribit:ut ī dictiōe
dip.uidius a quo ex hær̄do pēultīa ꝓducta ād̄ucit

Halo uerbū primæ cōiugatiōs cū aſpiratiōe ſcribit:
ut ab alo differat cōiugatiōis tertiæ qd̄ ſine aſpira/
tiōe ſcribit:& nutrire deſignat:At cū aſpiratiōe ha
lare ſpirare:ē unde halitū ſpiratum dicimus. Iungi
turq; cū ablatiuo :ut ſertiſq; recētibus halāt. At ex
halo cū accuſatiuo:ut Virgi.vii. æneidos. Sæuāq;
exhalat.opaca mephitim.Iuue.ī ſaty.Omnibus in
terris Bellorꝝ pōpa animē exhalaſſet opimam.

Halitus cum aſpiratione ſcribitur: & ab halo halas
primæ coniugationis uerbo deſcendit.

Hamus cū aſpiratione ſcribitur:ut ī datiuo uel abla
tiuo quod eſt hamo ab amo uerbo differat.

Hara cū ſtabulū ſignificat porcoꝝ cū aſpiratiōe ſcri
bit:ut ab ara deoꝝ.q̄ aſpirationē non hēt differat.
Significat ēt iterdū hara aſpiratū teſte ſeruio. ī Do
natū auē quādā auguralē:a quo nomine haruſpex
& hariolus aſſerit deriuata eoſq; falſitatis arguit:q
ab ara deoꝝ hæc ipſa aſtruunt deriuari.cum in ara
deorum pr̄icipalis ſyllaba ꝓducta ſit:haruſpex ue
ro & hariolus ſit breuis.Sane Donatus ī phormio
ne inquit Hariolis q̄ſi fariolus dicitur:aſpiratione
poſita pro.f.littera.

Haruſpex cū aſpiratiōe ſcribitur : ut uidimus in p̄/
cedenti dictione.

Hariolus cum aſpirattone ſimiliter ſcribitur : ut in
dictione hara notauimus.

Harena a uerbo hæreo teſte Seruio deriuari uidet.
eo q; mixta calce parietibus hæreat:& ob hoc aſpi/
randū eſt. Alii uero conuenientius ab areo uerbo
deriuatā putantes ſine aſpiratione ſcribunt ariena
ſimiliter arundo cū abariditate dicatur : nunq̄ re/
cte aſpiratur.Sunt qui uelint cum haſtā arūdo ipa
deſignat:ut per aſpirationē ab arundine quæ canā
ſignificat : diſcrepare faciant. Sane harundo mihi
ubiq; nomen uidetur:quod canam ex ſua proprie
tate ſignificat:haſtam uero per quandam inter ſe

ſimilitudinem. Vnde nullo mõ aſpirandum puto.
Haſta cũ aſpiratiõe pricipii ſcribiť: unde licet ab aſto uerbo quod ſine aſpiratione ſcribiť deriuari dicať tamẽ ad differentiã ſecũdæ ꝓſonæ eiuſdẽ uerbi ipe ratiuo aſpirationẽ aſſumpſiſſe uidetur.
Haurio cũ aſpiratione ſcribiť: ut in ſecũda ꝓſona ab auris noíe diſcrepet quod non aſpirať.
Haue uerbum ſalutatium antiq nõnulli cum aſpira tione ſcribebant: ut ab aue ablatiuo noís auis diffe/ret: & ab ĩperatiuo uerbi aueo: unde auidus & aua/rus. Sed tã tenet ꝓſuetudo: ut ſine aſpiratõe ſcribať.
Haheo ſecũdæ cõiugationis uerbũ aſpiratur: ut ab ebeo ebeas cõiugatiõis primæ differat. unde ebeti dicunť qui fœlicitate aliqua ceciderunt.
Hei ĩteriectio cum aſpiratione ſcribiť. ut ab ei pro/nomine diſtet. & quoniã affectũ ſignificat: cum au/ctiore ſpiritu promendum eſt.
Heiulor aſpirať, quoniã ab hei ĩteriectiõe deſcẽdit.
Hem ĩteriectio ob maiorem ſpiritum aſpiratur.
Helluor aris teſte gellio lib. ii. noctiũ atticarꝝ cũ aſpi/ratiõe ſcribiť: nulla ſane ratiõe niſi ut firmitas & ut gor uocis: quaſi qbuſdam neruis additis ĩtenderet. & ide helluões guloſi dicti ſunt.
Herus cũ aſpiratiõe ſcribiť: ut in datiuo & ablatiuo a uerbo futuri temporis ero differat.
Herba cum aſpiratione & ſine diphthõgo ſcribitur: licet ut qdam uolũt a uerbo hæreo: quod cũ diph thongo ſcribitur deriuari dicať: quia non naturali ter diph. hæreo: ſed ex q̃dã dr̃ia accæpiſſe dicatur.
Heruga & herugo ſimiliter aſpirari: & a uerbo de/ducta dicuntur qa tenaciter rebus quas occupãt hæ rent: licet ſine diphthongo in eadem cãm quam in p̃cedenti dictione diximus ſcribantur.
Heri ſimiliter aſpirari: & ab eodẽ uerbo hæreo de/duci dicunt: qa heſternus dies hodierno ſine alteri/us. ſ. diei ĩterpellatione cohæreat: & ſine diphthon/go ſcribitur.
Hertius ſiue herniacius cũ aſpiratiõe ſcribunť & ab eo quot ſetis horreat dictum eſt.
Hernia cũ aſpiratione & abſq; diphthongo ſcribiť: dicit teſte Seruio lingua & ſabinoꝝ ſaxum: ſed ma gis placet illoꝝ expoſitio. qui dicũt herniam aſpeꝝ una & duꝝ. ĩdicare. Nam ſi ſaxum tãtummodo in dicaret non dixiſſet Virgi. Hernica ſaxa colunt: ſed tantummodo hernia uel hernica. Nam cum deſcẽ/dunt ĩteſtina ad pygam teſticulorum efficiunt illã duram & aſperam ob quod poſtea hernia dicitur: Juuenalis in ſaty. Credo pudicitiam. Quibus ĩcen/di iam frigid us æuo Laomedontiades & Neſtoris hernia poſſit unde & populi illi q in cãpania aſpera ſaxa ĩcolunt hernici ſint cognominati: ut anagnini cũ g. ante. n. in penultia Priſciano teſte: ferentiates: uerulani: alatrini: fruſionii: & his finitimi. Vir. i. vii. æneidos: hernica ſaxa colunt quos diues anagnina paſcit. i. aſpera. uel ut alii uolunt a quodam ſabio il lic habitante ac regnante hernici dicti ſunt. Macro/bius uero dixit pelaſgum quendam nomine herni cum condidiſſe anagniam.
Hernius propriũ uiri nomen cũ aſpiratiõe: & abſq; diphthongo ſcribitur: licet ab hæreo deductũ cre/datur: quaſi hæreat annis: ſic. n. ueteres: quandoq; filiis annos p̃ſagientes noía imponebant.
Heſternus cũ aſpiratiõe ſcribiť: & ab heri deſcẽdit.
Heus aduerbiũ uocãdi ſpirať quia huiuſmodi uoca tiões cũ augumẽto ſpiritus efferri conſueuerunt.
Heu ĩteriectio dolẽtis uel aduerbiũ reſpondẽdi. qa ex dolore uel turbida reſponſione effertur cũ aſpi/ratione: hoc eſt cum augumento. ſpiritus ꝓferť.
Hic ſiue pronomen ſit ſiue aduerbiũ ſp aſpirať: ad quoꝝ dr̃iam ſignãdã qdã ueterũ ut ĩ marmoribus cõpluribus legi ſolebãt aduerbiũ ſcribere diphthõ go græca: uidelicet hic: idq; rõne. Nã aduerbiũ ſp ꝓducit: ꝓnomẽ nõnunq̃ corripiť: ut apud Vir. li. iiii. Vnus hic iflexit ſenſus: quin & ꝓnomen illud idẽ differẽtiã ſimilẽ detinet: qa cũ maſculinũ ẽ pri/mam ꝓducit: ut Iuue. ĩ ſaty. Oĩbus ĩ terris. Exitus ergo qs eſto gloria uincit idẽ. Nã de hannibale loq tur: cũ uero neutrũ ſemp illã corripit: datiuus ãt ſi ue ablatiuus pluralis facit eiſdẽ & iiſdẽ cum dupli/cato. i. uel iſdẽ cũ unico: utrũq; bene ſcribiť: ſed in ſcãſione unico ſemper. i. utimur: ſicut in Virgilii & Antonii dii & diis ii & iis: Iuuenalis in ſatyra. Om nibus ĩ terris: & qcquid græcia mẽdax audet in hi ſtoria cõſtratũ cladibus iſdẽ. Suppoſitũq; rotis ſoli dũ mare credimus: Non tamen hic patitur uerſus eiſdem: quod tamen alibi poſuit: ut in ſatyra: Cre/do pudicitiam. Dat eiidem ferre cinædis.
Hinnio hinnis uerbũ aſpirať: & cũ duplicato. n. ſcri biť. qa augmẽto ſpiritus ginnitus ab eqs ꝓfertur.
Hio hias uerbũ & q̃ ab eo tracta ſunt: ut hiatus hia/tio aſpirať. eo q; hiãdo maior fit ſpiritus. Nam ab oris ſono cũ aperiť os tractũ uideť: oratores tamẽ hiare ꝓ eo ſumunt qđ eſt aliquid ſua ſponte & ex/trema aliqua ui diffindi. ut tellus æſtu: & ligna ari/ditate: aut nimio labore hiant.
Hir cũ aſpiratione ſcribiť: quoniã ab hœreo uerbo deriuatur & uolã ſignificat: nã ut aiũt phyſici. i. uo la porri magis ſibi coherẽt q̃ ĩ cæteris corporis par tibus: unde he partes ſolidiores eẽ dicũtur: Alii ue ro ideo ab hærendo hir dici putant quoniam pal/mæ ipſæ rebus quibuſlibet hærere ſoleant.
Hirſutus aſpirari: & ab horreo deriuari uolũt: ut q̃ ſi horrens ſetis dicatur.
Hirtus ſimili modo & per ſyncopam idem eſt: qđ complete hirſutus dicitur.
Hircus cũ aſpiratione principii ſcribiť: & ab hirſu/to deduciť: unde teſte feſto hircipuli dicunť hoíes duoꝝ pilorũ. Quidam exiſtimãt hircos dictos ab oculoꝝ ãgulis: quos antiq hircos uocabãt: ad hos frequẽter libidinoſa illa aĩalia luminũ aciẽ in actu laſciuiæ cõtorq̃re cõſueuerũt unde teſte Feſto hir/qtalli pueri primũ ad uirilitatẽ accedentes a libidi/ne. ſ. hircoꝝ dicũť. At Terẽ. Varro ut ĩ dictiõe diph thõgus cõmemorauimus dicit hircũ a ſabinis ac cæptum ꝓ cõmutationẽ. ſ. in. h. aſpirationem.
Hirqus cum aſpiratiõe principii &. q. ſequẽte unico .u. ſcribiť: oculoꝝ dr̃ angulus & ꝓ oculis nõnũq̃ ca piť: ut Virg. in bucolicis. trãſuerſa tuẽtibus hirqs.
Hirudo cum aſpiratione ſcribitur: & ab hærendo carni dicta uidetur: nam ſanguiſuga dicitur. Hora tius inſtitutis poeticis. Non miſſura cutem niſi ple na cruoris hirudo.
Hirundo cum. n. ante. d. ſimiliter in principio aſpi/rať: auis eſt. q̃ eo terra pulchro artificio nidũ tignis

χέλιδον

ſuſpendit:& græce χελίδον dr̃:de qua bene Oui.
Sub trabibus cunas tectaq; parua facit.
Hiſpidus cū aſpiratione ſcribit̃:& ab horreo qdam deriuari putant:quaſi horrens ſetis.
Hi pluralis nominatiuus ab eo quod eſt hic aſpiratiōis notā traxit:per quā ſane differt ab.i.uerbo & per unicum.i.ſcribitur.ſicut & uerbum:ſi uero ſine aſpiratiōe ſcribitur:ipſum quoq;.i.duplicat̃.& dicitur:uenitq; ab illo pronomīe is ea id.
Hiulcus aſpiratur:& ab hio uerbo deducitur.
Hiſco ſimiliter aſpiratur:qa frequentatiuum eſt ab hio tractū.Sane facere deberet hiaſco:ſed hiatus cauſa abiicitur.a.Et ut oſtendunt oratores hiſcere eſt qdem oris.& tantum humani:accipiturq; p eo q; ē loq aut os aperire ad loquendum:ſed ferre per negationē.ut coram illo nō auderes:hiſcere.uel qd nūc habes qd̃ hiſcere audeas.Ouidius tamē poetice dixit.Hiſcere nēpe tibi terra rogāda foret:cū id quoq; oratores ſoleāt potius dicer̃ dhiſcer̃.i.deorſū peſſūq; appiri.Qui & Vir.i.His unda dehiſcens.
Hodie & hodiernus aſpiratur:eo q; ab hoc & die cō poſita dicuntur.
Homo aſpirat̃.& ut oēs ferūt ab humo deſcēdit:qd̃ Quin.deridere uidet̃:cū ait li.i.de iſtitutiōe oratoria.Etiā ne hoīem appellari qa ſit humo natus.qua ſi uero nō oībus aīalibus.eadē origo:aut illi primi mortales ante nomē īpoſuerūt terræ q̃ ſibi.
Honor & alter eius noīatiuus honos cū aſpiratione ſcribunt̃:& ut multi putāt differentiæ cauſa ut ab onos q eſt aſinus differat.Cur uero duplex ſit terminatio noīatiui Serui.dixit:q tunc honos dici cū ſcilicet affirmat:cum opus eſt ultimam lōgam habere in uerſu:cum.r.uero quando breuem.
Hortor aſpirat̃:ne ab orior frequētatiuū eē credat̃.
Horreor aſpiratur:ut aſpirationis horror cū eiuſdē uerbi ſignificatione concordet.
Hordeū cū aſpiratiōe ſcribēdū phibent:eo q; horrere trahi uolunt:alii uero nō aſpirant:& ab oriendi celeritate deduci putant:ſed magis ex teſtimonio Quītiliano aſpirari placet:q ait i.i.iſtitutiōe oratoria apud ueteſtiores conſueuiſſe per.h.loco aſpirationis ſcribi:ut ſimiliter hædus pro hædus:& alia nonnulla de quibus ſupra uidimus.
Horreū cū aſpiratiōe ſcribit̃:& teſte Var.ab hordeo deriuat̃:hoc teſte Feſto ātiq farreū a farre dicebant.
Hortus horti:quamuis aborior ueniat plærique aſpirādum putant:ut ab huius ortus huic ortui:& ab ortus ora ortū participio differat:is dicit̃ ī quo olera & arbores oriūt̃:unde olus unaquæq; herba ſatiua dicitur:qua ueſcimur:& cuius foliis & caule ī edulium utimur.Verum horti ī plurali tantū non olerum ſunt:ſed arboribus cōſiti uoluptatis amœniatiſq; cauſa parati.ut horti Saluſtiani.Pompeiani.Luculliani.Claudiani.de quibus Plinius in decimonono uaturalis hiſto.inq.in duodecim tabulis legum noſtrarum nuſq; nominatur uilla:ſed ſemp in ea ſignificatione hortus.Et non longe hinc ſubdit:iam qdem hortorum nomine ī ipſa urbe delicias:agros:uilaſq; poſſident.Et pergit:prius hoc inſtituit Athenis Epicurus hortorum magiſter.Fuerſtq; ut idē auctor ait:teſte Plauto ſub Veneris tutela.At Virgilius priapo hortorum curam dediſſe uidetur cū ad illum in bucolicis:ait Cuſtos es pauperis horti:& in quarto georgicorum:ubi de hortis loquitur:inquit & cuſtos furum atq; auiū cum falce ſaligna Heleſpontiaci ſeruet turela priapi:de quo pulchre Horatius meminit in primo ſermonum ipſum priapum ſic loquentem introducens.

Olim truncus eram ficulnus inutile lignum.
Cum facer incertus ſcamnum faceret ne priapū.
Maluit eſſe deum:deus indē ego furum aium q;.
Maxima formido.nam fures dextra coercet.
Obſcœnoq; ruber porrectus ab inguine palus.
Aſt importunas uolucres in uertice arundo.
Terret fixa:uetatq; nouis conſidere in hortis.

Hoſtio is.hoſtit quartæ coniungationis uerbum:q; æquo æq̃s ſignificat aſpiratur:ut per id a datiuo & ablatiuo eius nominis q; eſt oſtium differat:q; teſtimonio plurium grammaticorum aſpirari non debet:eo q; ab obſto obſtas nō aſpirato deriuetur.Itē nec oſpes:quia a nomine quod eſt oſtium deducit̃.Sed ut puto tenet conſuetudo:quæ & hoſtium & hoſpes aſpirant.Sed hoſtio uerbum ideo ſumptū eſt:quia in hoſtium conflictu quædam fieri conſueuit ordinum adequatio.
Hoſtis licet ab obſto obſtas non aſpirato deduci uelint:cum aſpiratione tamē ſcribendum differentie cauſa dicūt nec in genitiuo plurali cum nomine p̄dictio.hoſtium cōueniret:& teſte Feſto apud antiquos peregrius dicebatur q nunc hoſtis pduellio.
Hoſtia declinationis primæ ab nomine hoſtis deduci pibent:qa teſte Feſto laribus īmolabāt:qd̃ ab illis hoſtes arceri putabāt.Sed alio loco ait Feſtus hoſtia dicta ab eo quod eſt hoſtire.i.ferire.
Hoſtimentum ſimiliter aſpiratur.& teſte Feſto ē beneficii compenſatio.
Hoſti capax.i.hoſtium captor.& aſpirat̃ eodē mō.
Huc aſpiratur:quia ab hoc deriuatur.
Humus cum aſpiratione ſcribitur.
Humare ſimiliter aſpiratur:& dicitur quaſi humo tegere.
Humor aſpiratur:& ut ferunt:ab humo dicitur.
Humero eodē modo ſcribitur:& ſignificat humorem teneo:unde humeſco.
Humilis aſpiratur.q a ab humo dicitur.hoc eſt humi decliuis.
Humerus aſpirat̃:qa ut phibēt:ab humo deſcendit eo qd̃ hūeri iſtar hūi ſufferēdis oneribus ſint apti.
Hudus aſpirati qdā uolūt:& p ſyncopā ab humido deducii alii uero ſine aſpiratiōe ſcribēdū uolunt:& abiectionē primæ litteræ a ſudore deducunt:unde & uuidus & uliginoſus.
Hululo cum aſpiratione & ſimplo.l.utrobiq; nonnulli ſcribi uolūt:& hoc ob ſpiritus uehemētiā:uel quia ab hiu iteriectione deriuari putant.
Humanus cū aſpiratiōe ſcribit̃:& iuxta litteram ab humo:ſecūdū ſenſum uero ab hō deriuari uidet̃.
Vnde ēt humanitatis quæ teſte Petronio grāmatico p̄prie eſt erudicio iſtitutioq; :quā in bonas artes didicius:q̃s q ſinceriter:ut ait cupiūt appetūtq; hi ſunt maxime humaniſſimi.Et quoniā diſcipli na hæc ex uniuerſis aīantibus ſoli homini eſt conceſſa:humanitas maximeappellatur.

De aſpiratia in medio dictionis.

Vidimus ut putamus ſufficienter de his dictionibus: quæ apud latios ī inicio aſpirātur. Reſtat iā ut de his ī medio aſpiratio/nem retiet per tractemus.

Aha iteriectio e: & ī medio duaꝝ uocaliū aſpiratio/nem detinet. Nam ut aiunt gramatici in ipſe affectus. quæ iteriectiones promuntur: cogit eas iterdum præaſpirari: ut cum dicimus Ha uirgo quo īfœlix. iterdum poteſt aſpirari: ut. Ah. te ne frigora ledant. Nam maior ī fine dictionibus huius ſpiritus exigi uidetur: & maior alterius in pricipio: īterdum iteraſpirari ut Plautus. aha. ohe. Iuue. in ſeptima ſaty. Statur eſt cum dixit Horati. ohe. nam non ad placitum ueræ iteriectiones eſſe uidentur: uelut cætere orationis dictiones ſed naturales potius. Vnde etiam omni ſunt iterdum nationi communes Aſpirantur ergo ī medio aha uah: ohe: q̄p apocopen plærūque proferimus dicentes ah uah. Terentius. Vah conſilium callidum ſimiliter oh.

Abborreo cum aſpiratione poſt ab ſcribitur. Et uniuerſaliter omnes dictiones. quæ in initio aſpirantur ſic cum præpoſitionibus componuntur ſeruāt aſpirationem in medio. ut perhorreo. & ſimiles.

Abhinc ob eandem cauſam in medio aſpiratur.

Adhæreo ex ad & hæreo componitur: & aſpiratio/nem ſeruat in medio.

Ahenum aſpirandum eē ante. e. poſt. a. litteram putauit gellius lib. ii. noctium atticarum ex Fidi multi: nominis Romæ grāmatici auctoritate: qui ei libū æneidos ſecundū mirandæ uetuſtatis oſtēdit emptū uigīti aureis quem ipſius Virgilii fuiſſe credebat: in quo iſti uerſus cum ita ſcripti forent. Veſtibulū ante ipſum primoq; ī limine pyrrhus Exultat telis & luce coruſcus ahena: additā inqt ſupra uidimus. h. litterā: & ahena factū: ſic in illo quoq; Virgilii uerſu ī optimis īquit libris ſcriptum iueīmus: Aut folii unda tepidi diſpumat aheni cuius ut paꝝ ſupra ait: nulla ratio uiſa ē: niſi ut firmitas uigor uocis: q̄ſi qbuſdā neruis additis ītēderet.

Anhelo ſcribitur ſimiliter per aſpiratiōē ante. e. nā ab alo trahit. & am præpoſitione: quæ non īuenitur niſi incompoſitiōe: & mutatur. m. in. n. alii uolunt ab ad. alii ab ana.

Cohors cō aſpiratione in medio ſcribit: & quidam ſimplicē putant. Quidā ex con & hortor cōpoſitā uolūt: eo q; tribunus illam: uel ipſa ſeſe mutuo frequenter ad pugnam hortari ſoleat.

Cohabito cū aſpiratione in medio ſcribitur: quam ex ſua compoſitione conſeruat.

Cohæreo ſimiliter in medio aſpiratur: quia aſpirationem ex ſua compoſitione non reiicit.

Cohibeo cū aſpiratione ante. i. ſcribit: nā deriuat a con & habeo: ubi abiicitur. n. & ipſum. a. in. i. conuertitur. Nō tamen coerceo cum aſpiratione ſcribit qa arceo: a quo deriuat. illam minime detiet.

Dehinc ob eadē cām aſpiratiōē in medio detiet.

Exhalo aſpiratur in menio: qa ab ex & alo cōponit.

Inhio quia ab hio aſpirato componitur: aſpiratio/nem conſeruat in medio.

Inhibeo ſimili modo aſpirationem mediā ſeruat.

Inhabilis eodem modo ſcribi habet.

Incoho hac ratiōe aſpirat in medio: ut ſecunda. ſ. uocalis per aſpiratiōē auctiore & differenti ſpiritu a prima eiuſdem ſpeciei littera ſonare uideatur: & licet in aliis temporibus & perſonis ſecūda uocalis in aliam cōmutet: tamen ne a principali diſcrepent: aſpirationem conſeruant.

Inchoo cum aſpiratione poſt. c. ſcribendū aſſerunt: alii ab ipſo. c. amouentes: inter duo. o. collocant: ac in coho ſcribunt.

Inhorreo aſpiratur in medio: ut ſupra uidimus. in aborreo.

Lachryma teſte Gellio libro ſecundo noctium atticarum cum aſpiratione poſt. c. ſcribitur: ex eadem ratione: quam diximus in dictione ahenum.

Mihi cū aſpiratione ī medio ſcribit: nec ante aſpiratiōē habet. c. conſonantē: ut ī antiqs marmorum īſcriptionibus Rome aſpeximus: nec ut puto cum ſono eius conſonantis proferebatur: ſed cum ab īſciis qbuſdam cum. c. littera ante aſpiratiōē ſcribi cœptū fuerit: eius litteræ ſonum aſſumpſit: quē etiā ea dictio nūc quoq; recte deſcripta conſeruat: nam tūc quoq; ut ſcribebatur ſic probatā ſine. c. fuiſſe exiſtimo: quod ſimile de nihil & nihilū puto. At nōnūquā a noſtris mi unica ſyllaba abſq; ſeq̄nti aſpirata ſcribitur: & ꝓfertur. Iuue. in ſaty. Omnibus ī terris: Pallidulus mi Brutidius meus ad martis fuit obuius: aram ſimiliter Catullus: Leſbia mi dicit ſemper male. idem alio ī loco Miniſter uetuli puer phalerni inger mi calices amariores. Virgi. Et mi genus ab ioue ſummo. Quod ex græcoꝝ imitatiōe ꝓceſſiſſe puto. qui .oi. ſcribunt & dicūt ita ut diphthongus ipſa oi. i. noſtrum ſit cōuerſa quæ in. æ. conuerti debuit: dici mœ: quod teſte Feſto antiqui noſtri obſeruauerunt dicētes ac ſcribētes mœ cum. œ. diphthōgo ꝓ mi. Vnde in emendatiſſimo gellio circa initiū libri undecimi noctiū atticarum ſcriptum reperi italœ cum. œ. diphthōgo in fine pro itali.

Nihilum cum aſpiratione media ſcribitur: a quo p apocopen extremæ ſyllabæ factū eſt nihil. & p ſyncopam nil. Quibus hoc modo teſte Seruio ſuper .vi. æneidos ī cōſtructiōe utimur. ut ſi pars ſequēs orationis a uocali īcohet dicius nihil. ut Virgilius Heu nihil īuitis fas quenquam fidere diuis: Si autem a cōſonāte initiū ſumat nihil ponimus: ut Iuuenalis: Nil tale expectas: & tamen nil producitur cū nihil corripiatur. Pulchꝝ cū aſpiratione poſt. c. ſcribi conſueuit. q̄q̄ teſte Seruio & Priſciano in dictionibus latinis regulariter poſt eam conſonantē aſpirationis nota nunq̄ ſcribitur.

Præhendo aſpiratur ī medio: ut ſecūda uocalis per aſpirationem auctiore & differenti ſpiritu a pria eiuſdem ſpeciei littera ſonare uideatur. Quod ſi qs quærat cur ī Beem Creem Screē & cæteris huiuſmodi nota aſpirationis non ponitur: reſpondemus ne a prīcipalibus diſcrepare uideātur: nā Beo Creo. Screo aſpiratione carentur. Quare & cætere perſonæ eiuſdem etiam ſpeciei uocales habeāt minime aſpirantur.

Perhoreo in medio aſpiratur: ut ſupra uidimus in dictione ab horreo.

Sepulchꝝ cū aſpiratione media a plærisq; ſcribitur ut pulchrum de quo ſupra uidimus.

Traho cū.t.ſimplici & aſpiratione ante.o. ſcribitur idq; fieri dicūt ut in ſecūda & tertia pſona a uerbo differat Traeo:qđ minime aſpiraſ:& ex trās & eo componiſ:nam quēadmodum tranſpono cū.ns. & tranpono abſq;.ns.ſcribiſ:& trāſduco ac traduco ſimiliter:ita ēt trāſeo & traeo ueteres ꝓtulerūt.

Vehemēs cū aſpiratione media ſcribiſ:& ut aiūt dictum quaſi uehaſ eminēter:alii ob id quoq; aſpirari dicūt:ut augumēto ſpiritus eadē uocales in ea dē dictione proferantur.ut dēphendo diximus.

De aſpiratione terminali.

REſtat ut de terminali aſpiratiōis nota aliqua pertractemus:q̄ ſane in nullis dictionibus latinis reperitur:p̄terq̄ in paucis interiectiōibus:ut Ah Vah Oh:q̄ Priſci.teſte p apocopē ultimæ uocalis proferunt. Quod ſimiliter nec in dictionibus græcis cōperiri libet. at in barbaris q̄buſdam poſt tres mutas termialis habetur uidelicet poſt.c.p.&.t.ut Sadoch Ioſeph. De Ieth. Et hæc de aſpiratione dicta ſufficiant.

Dictionū græcaꝝ & latinaꝝ: q̄ ſcribunt per.h. literam tam in principio medio q̄ in fine orthographia finit. Incipit earum q̄ ab.i.uocali ſcribunt.

IA cum.i.latino ſcribiſ:fuit minor Atlantis filia:de q̄ Home.lib.xiiii.odyſſeæ ait. ΤΗΝ ΔΕΥΙΟΝΥΗΙΑΦΗΝ: eſt etiam interiectio exultans.

Iachus cū.i.latino &.ch.aſpirato ſcribiſ: nomen eſt Bacchi:quod deductū uolunt ab ia:hoc ē eiuſmodi uoce:& χέων hoc ē fundens.quaſi eiuſmodi lætitiæ uoce clameſ. Alii uero cōpōi uolūt ex ἰυοὸς quod eſt uinū p abiectionē ptis diphthōgi & commutationem alia litterarum in.a. uocalem & Χέων quod eſt fundens.

Ialyſus cū.y.græco i pēultīa ſcribiſ:fuit urbs cypri.

Iambus cū.i.latio & ſine aſpiratione ſcribiſ: pes eſt cōſtans ex pria breui & ultīa lōga.ſic quoq; dictus ab inuentore:ut in gloſula quadā Ariſtarchi ſuper Homerum comperi.

Ianira cū.i.latio utrobiq; ſcribiſ.fuit teſte Heſiodo i theogonia Oceani & Tethios filia.

Ianyſus penultima cū.y.græco ſcribiſ fuit teſte Herodoto lib.hiſto.primo urbs i arabia.

Iantha cū.th.aſpirato ſcribiſ:fuit nympha Oceāi & tethyos filia:ut rettulit Heſiodus i theogonia.

Iapyx huius iapygos Pria cū.i.latio i initio: ſequens cū.y.græco ſcribiſ.fuit dedali filius:a quo ea pars Italiæ q̄ calabria dī ipygia dicta fuit.ut dixit Herodo.& Soli.confirmauit. De quo Vir.li.ænei.xi. Victor gargani cōdebat iapygis agris:pro gargani iapygi.ut expoſuit Seruius.nā eo teſte gargāus mōs eſt i iapygia.qui per calabriam uſq; i hadriaticum tendit pelagus.

Ipix cum.i.latio utrobiq;:& ſimili modo declinatur uētus eſt:quē q̄dam ciricū uocāt.Gellius uero cauſum propemodum exiſtiat de quo meminit Lu. lib.vi.cum ait.

Excipit aduerſos zephyros & iapyga pindus.

Iapis cum.i.latino utrobiq; &.ſ. conſonante in fine ſcripto:huius iapidis declinatur:fuit nomē Aetolig ad Venetiæ ptes deueniens oppidum de quo noīe condidit:a quo & ea Venetiæ pars ubi fluuius ē timauus ſimili modo cognominata fuit:ut Virgili. libro georgi.iii.

Caſtella in tumuli & iapidis arua timaui.

Iapetus cū.t.exili ſcribiſ:& habet accentū i pria: fuit teſte Heſiodo i theogonia Titani filius ex aſia conuiuge:ex q̄ ēt Prometheū genuiſſe Epimetheūq; & heſperū atq; Atlantem dixit.

Iaſon cū.i.latio i principio & unico.ſ.ſcribiſ:fuit Aeſonis filius fratris peliæ regis theſſaliæ: quē cū rex Pelias perditum pp iſignem periculoſamq; regno ſuo uirtutem cuperet denunciata militia i colchos cum abire iubet:pellemq; arietis memorabilē gētibus reportare mendat:ſperans iteritum uiri: aut ex periculis tam lōge nauigationis:aut ex bello tā profundæ barbariæ:ut hæc & alia quadrageſimo ſecūdo libro ſue epitomatis ſcripſit Iuſtinus: Diodorus uero ſiculus li.hiſto.v. narrat Iaſonem cum argonautis quo tpe ad colchos delatus fuit:Medeam iuxta littus ubi templum erat ſolis cōperiſſe: q̄ ob ſuam humanitatē a crudelibus parentibus ſub libera cuſtodia expulſam fuiſſe ait:cui cauſa aduētus patefacta ipſa iminēs a patre periculum crudelitatem inhoſpitem explicans ut cauerent admonuit. Interim formi Iaſonis capta & comitato conſilio Medea ſe adiutricem ad perficiendum certamen dropoſitum pollicita eſt.ita ut Iaſon iureiurādo data fide uxorem illam quoad uita ſupſtes eſſet ſibi futuram ſpopōdit.cum qua argonautæ relictis i templo cuſtodibus ad reliqua peragendo ꝓfecti ſunt prout ab ipſo Diodoro late enarratur:& ab Ouidio lib.vi.metamor. Et duodecima heroidum epiſtolarum:quin & ab aliis poetis græcis & latinis:qui argonautica ſcripſerunt reliqua referūtur:& aliqua uidimus i dictione Oeta. Sane i hac dictione Iaſon poniſ illud.i.a poetis: quandoq; uocalis græco more:& quandoq; conſonans ut Ouid. in duobus uerſibus utrunq; obſeruauit:cum ait libro ſeptimo metamor.

Vt ſine amore licet quid enim commiſit Iaſon.
Quem niſi crudelem non tangit Iaſonis ætas.

Nam in primo uerſu eſt.i.uocalis in ſecundo uero conſonans.

Iaſpis cū.i.latino ſcribiſ:lapis eſt præcioſus:de quo Plini.lib.xxxvii.natu.hiſto.ait iaſpis de græco i latiuum uiridis gēma iterprætatur. Et ſubdit: Eius uocabuli compoſitionem: q̄ ad ea inemendate in oībus codicibus ſcripta hadetur:ut nec ego nec alii uiri græcoꝝ doctiſſimi elicere potuerimus. Quare ſubdit.idem Pli. Eſt aūt uiridis ſicut ſmaragdus ſed craſſi coloris. Alii uero putant magis compoſiti ex ioy quod eſt uiola:& πας totus: quaſi totus ſit uiolaceus:cuius primum ideſt nonnunq̄ uocalis ut Iuuena.in quarta ſatyra. Præclara illic laudatur iaſpis. Aliquando autem & conſonans eſſe poteſt & uocalis:ut Virgil.lib.æneidos quarto: Stellatus iaſpide fulua.

Iberus cū.i.latino in initio:& abſq; aſpiratione ſcribiſ:ut clariſſime mōſtrauimus i dictiōe celtiberi: fluuius eſt hiſpaniæ nauigabili cōmertio diues: ut dixerunt Pli.& Solinus:& oriſ i cātabris ſub radicibus mōtis pyrenæi:ut aſſerit Albertus alamānus. a quo uniuerſa hiſpania iberia olim dicta fuit: ut

Vir.li.æneidos.vii.
Tyrrhēoq; boues ī flumīe lauit iberas.i. hiſpāicas.
Tandem in balearicum mare ſub feraria promon
torio cadit.
Iberia abſq; aliqua aſpiratiōe:& cū.i.latino utrobiq;
ſcribīt:dicta eſt hiſpania ab ibero fluuio: ut teſtat
Pli.li.iiii.na.hiſto. Et ēt prouincia q̄dam alia iuxta
pontū inter colchida & armenia:a rege quodā co/
gnominata:de q̄ Horatius.
Heſbaſq; quas colchis atq; iberia mittit Venenoz
ferax.
& Virg.lib.viii.Pictus acu calamydem & ferugine
clarus ibera.
Ibis cū.i.latino utrobiq; ſcribīt:auis est nili flumi/
nis:quā ſemetipſam roſtro p annū purgare dicunt
ueſciq; ſerpentum ouis:& ex eis gratiſſimā eſcam
ſuis nidis reportare Iuue.in ulti.ſaty.
Ille pauet ſaturam ſerpentibus ibin.
Quam q̄dam ciconiā eſſe uolunt. Est ēt Ibis ppriū
nomē hois:quod fingit Oui.inimico ſuo: contra
quē opuſculū:q̄d in ibim īſcribitur:cōpoſuit: uo/
luitq; Archilocum noīe inimici imitari: quod di/
cit his uerſibus.
Nunc quo bitiades inimicum deuouet ibim:
Hoc ego deuoueo atq; tuoſq; modo.
Ibyx ultima cū.y.græco ſcribīt: genus eſt ſilueſtris
capræ pernicitatis admirādæ.ut oſtēdit Pli.li.viii.
natu.hiſtoriæ.
Icarus cū.c.exili ſcribīt:fuit filius Dedali: q cū patre
e creta fugiens frætus alaz fiducia: ultra parentis
iuſſa altius euolaſſet:& ſolis ardore cæra q̄ pennæ
cōtinebanť:liquæfacta eſſet:ita ut ab alis defluerēt
ī mari decidit:q̄d eſt inter myconē & gyaz: quod
de ſuo noīe ab inde icareum mare deductum eſt:
dicente Oui.li.iii.de triſtibus.
Icarus immēſas noīe fecit aquas. Vnde Iuue. Et ma/
re pcuſſum puero fabrūq; ſonantē. Sane Varro te/
ſte Solino icaz cretē dixit ibi naufragio iteriſſe: a
cuius exitu locis nomen impoſitum fuit.
Icarius cū.c.exili &.i.latino ante.u.uocalē ſp ab Ho/
mero:& aliis poetis ſcribīt.fuit Oebali laconum re
gis filius pater Penelopes ut dixit Home.ī odyſſea
κουρη ικαριο πηνελοπεια.& ut puto ex Dorodo/
che filia Orſilachi:quā teſte Homero ī.xv.odiſſeæ
uxorē habuit. Fuitq; liberi patris comes cui ob iu
ſticiā & pietatē loco muneris uinum dedit:ut eius
uſum mortalibus demōſtraret. Quod cū meſſori
bus ſuis ad potādū dediſſet:& illi ebrii efficerenť:
poſt ſomnum ad ſe reducti putātes ab illo uenenū
accæpiſſe eū iteremerunt:q̄d altera filia Erigōe cō
periēs:dolore pcita laqueo ſe ſuſpēdit:ut ignus la/
tiſſime de aſtronomia poetica pertractauit:& Ser/
uius circa finē libri ſecūdi georgicoz tetigit. Est ēt
icarius ſimili ſcriptura:ut Pli.lib.iiii.na.hiſto.atte/
ſtať:mons in attica regione.
Icon cū.i.latio ī initio p abiectionē.e.& .c.exili ſcribi
tur:nam apud græcos prima ei diphthōgum hēt
uidelicet εικον:& latine effigies dī.quin & ſimula/
chrum & imago per unicū.m.& ſtatua.& inde in
cōmunia effigies oī ꝓprietate expſſa dī. Vnde Pli.
li.xxxiiii.natura.hiſto.ait effigies hoīum non ſole
bant exprimi.niſi aliq̄ induſtriæ.cā perpetuitatem
merentium. Et primo ſacroz certaminū uictoria
maximeq; olympiæ:ubi oī q̄ uiciſſet:ſtatuas dica/
ri mos erat. Eoz uero qui ter ibi uiciſſent:ex mem
bris ipſorum ſimilitudine expſſa:quas iconas uo/
cāt. Et parum ſupradixerat:Romæ ſimulachrum
ex ære factū primū reperio:ex peculio Spurii Caſ/
ſii:quē regnum affectantem pater ipſius intereme/
rat. Tranſiit a diis ad hoīum ſtatuas atq; imagines
quas multis modis antiqui tingebant: bitumine:
& quod magis mirū eſt placuiſſe auro ītegere:hoc
neſcio an fuerit romanum iuentum: certe ēt Ro/
me non habet uetuſtatem. Et iſra ſubdit: Athenīē
ſes neſcio an primi oīum Harmodio & Ariſtogi/
toni tyrannicidis publice poſuerunt ſtatuas. Hoc
aūt ex eodem anno quo & reges Romæ pulſi:exce
pta deīde res eſt a toto orbe terrarū humaniſſima
ambitione ēt oīum municipiorum:& fori ſtatuæ
ornamentum eſſe cœpere: prorogariq; memoria
hoīum & honores legi & baſibus īſcribi:& ī ſepul
chris tantū legerenť:mox & in domibus priuatis
factum atq; ī atriis colentium. q̄ iſtituerunt ſic co/
lere patronos:togata effigie antiqtus ſtatuæ dica/
banť. Placuere & unde tenētes haſtam ab epheſio/
rum gymnaſiis exēplaribus:quas Achilleas uocāt
Græcis mos eſt nihil uelare:ac cōtra romani mili/
tia thoracas addere. Cæſar quidem dictator lorica
tam ſibi dicare ī foro ſuo paſſus eſt. Nam nuper fa
ctæ & nouiciæ ſunt q̄ nuper prodiere penulis idu/
tæ. Fuiſſe ſtatuatricē artem familiarē italiæ: ut in
quit Pli. ſimulachra uetuſta īdueāt. Hercules ī fo/
ro boario ab Euandro ſacratus:ut prodūt:q triū/
phalis uocať:atq; per triumphum ueſtiť ī habitu
triumphali. Præterea ianus geminus a Numa re/
ge dicatus:q pacis belliq; argumento colitur:ſigna
quoq; tuſcania p terras diſperſa:q̄ ī hetruriæ facti/
tata ſunt. Et ut idem Plinius ī eodem libro ſcripſit.
Rhodi etiam nunc tria milia ſignorum eē Mutia
nus tertio cos prodidit: nec pauciora Athenis.&
lympiæ delphis ſupereſſe creduntť. Est ēt icō figu/
ra teſte Cicerone ad Herēnium cū formæ ad for/
mam cum quadam ſimilitudine fit collocatio aut
laudis:aut uituperationis cā ut ibat ī p̄lium corpe
tauri ualidiſſimi:īpetu leōis accerrimi: ſimilis iſte
quotidie per forum tanq̄ iubatus draco ſerpit den
tibus aduncis.
Icus cū.c.exili ſequente.u.ſcribīť a Cicerone ī rheto/
ricis breuis cōplexio appellatur.
Icterictus abſq; aliq̄ aſpiratiōe &.i.latio ſcribīť: paſ/
ſio eſt ex diffuſione fellis procedens colorem īdu/
cens ſimilē aīali:quod græci icterim uocāt:ex quo
nomē apud illos aſſumpſit:nōnulli uero ex noſtris
arcuatū morbum dixerūt. ſimilitudine arcus cæ/
leſtis. At Varro auriginoſum ab auri colore quo/
infirmos inficit appellauit Iuue. tamē in ſaty. Cre/
do pudicitiam græco uocabulo uſus eſt cum ait:
Conſulit ictericæ lento de funere matris.
Ichthyophagi:prima cū.i.latino in initio: ſequente
.ch.aſpirato:ſecunda cum .th.ſimiliter aſpirato: &
.y.græco ſcribīť:populi ſunt Solino teſte. qui mē/
tanas īdorum regiones īhabitāt:quos ſubactos ma
gnus Alexander iuſſit a piſcibus abſtinere: quibus
antea alebantur. Nam compoſita dictio eſt ex ich/

εικον/ effigies

thys quod est piscis:& phago cũ.ph.aspirato:qđ est comedo.

Ida cum.i.latino & absq; aspiratione scribitur: mõs est & silua troianorum in phrygia: quam Home. libro octauo iliados ferarum parentem dixit:& locũ continere quod gargaron uocant. Vnde etiam scamander & simois flumina maiora fama q̃ natura defluũt:ut scripsit Pomponius li.i. & etiam eodem nomine mons alius in creta: dicente Ouidio libro fastorum quinto.Et creta nobilis ida Virgil. similiter libro æneidos secundo inquit: Mos idæus ubi:unde quæ ab ida per eus formãt:p.æ.diphthongum scribuntur:ut idæus.

Idæus per.æ.diphthongum scribitur:& non solum appellatiuum:sed proprium etiam nomen ponitur ab Homero libro.vii.iliados quem troianoꝝ præconem esse dixit.

Idas huius idæ cum.i.latino scribitur:fuit teste Homero libro nono iliados oĩum sui sæculi uirorum formosissimus:& maritus Marpissæ:ut i ea dictione uidebimus:idẽ eodẽ Home.teste arcu sagitisq; sumptis Apollinem iuadere ausus est: ob Marpissam sibi adeo ereptam.

Idalius cum.i.latino & unico.l.scribitur: mons est in cypro Veneri sacer:de quo Virgilius libro æneidos primo aut sup idaliũ sacrata sede recõdam.

Idathyrsus penultima cum.th.aspirato &.y. græco scribitur:q̃q̃ nõnulli græci indathyrsus cũ.n.i prima scribere consueuerunt:fuit teste Herodoto & Plutarcho scytharum rex.

Idios cũ.i.latino utrobiq; scribitur:& dicit a nostris proprius.

Idiota cũ.i.latino utrobiq;:&.t.exili scribit:dici põt a nostris illitteratus:uel litterarum ignarus: Quo uerbo doctissimi uiri:ut Hieronymus: Ambrosius:Hilaris Augustĩus Cypriãus & plures alii sæpe utuntur:Cicero etiã in Pisonem. Sed plane animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet.Et i eadem ea contentus quæ illi idiotæ ut tu appellas præclare dixerunt hinc idomata:ut arõata: ut theãta: ut peristromata:ut emblemata:ut theoremata:& alia mille similiter prouenerunt.

Idolũ cũ unico.l.scribit:nã licet apd̃ græcos i initio sit ei diphthongus:nos tamẽ abiicimus.e.& ipm.i lõgũ retinemus:& dici põt a nostris simulachrum. Et ide idolatria quasi simulacroꝝ cultura.

Idolatria cum unico.i.&.t.exili atq;.i.latino scribit: dictio est composita ex idoloꝝ latria.i. cultura nã λατρεῦν uerbum a quo latria deducitur: apud nos colo interpretatur. λατρεύω colo

Idothea cũ.th.aspirato scribit:fuit Præti regis argiuorum filia ut ostendit Home.in odyssea.

Idomeneus cum.e.absq; diphthongo scribitur:fuit Deucaliõis filius & Erctẽsum rex:qui strenue i expeditione troiana militauit:imo ut narrat Helena Priãm Regi apud Homerum libro tertio iliados cretẽses illũ ut deũ in honore habebãt: idem cum post euersam troiam ad cretam reuerteret ut rettulit Seruius sup tertium æneidos orta tempestate uouit rem:cui primo in patria obuiaret se sacrificaturum:itaq; sospes reuersus cũ primum filio obuiasset:illũ ut aliqui asserũt imolauit: uel ut alii ferunt:cum imolare uellet:a ciuibus obeam sæuiciam pulsus calabryã aduenies salentinũ calabryæ promontorium occupauit:super quo petiliã paruam condidit ciuitatem:dicente Virgilio.

Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis.
Idomenea ducem desertaq; littora cretæ.

Et subdit in oratiõe heleni ad Aeneã. Et salẽtinos obsedit milite cãpos lyctius idomeneus: dictus ita que Lyctius a lycto ciuitate cretæ.Vnde teste Seruio pulsus fuit:de quo i dictione lyctus uidebius: sub eodẽ militasse se scribit apd̃ troiã ditis cretẽsis.

Idumæa cũ unico.m.&.æ.diphthõgo a græcis scribitur:regio ẽ i Syria teste Pli.li.v.natura.histo.a meridie qdẽ cõtermia arabiæ:a septẽtriõe uero phœniciæ:a q̃ libãus eã diuidit:hẽtq; ciuitatẽ idumen phœnicæ cõterminã:& abũdãtẽ palmis ut ostẽdit. Luca.li.iii.dicẽs.Et arbusto palmaꝝ diues idume. Vnde idumæus idumæa idumæũ: ẽt ꝑ epitheto palmaꝝ ponit a Virgil.tertio georgicoꝝ cum ait. primus idumæas referam tibi mantua palmas.

Quin & regionem ipsam ab eo quoq; græco nomine phœniciã cognominatã puto:uel ecõtrario.

Idume cum unico.m.scribitur ciuitas est contermina phœniciæ:ut in p̃cedenti dictione uidimus.

Ies cum.e.absq; diphthõgo scribit:ciuitas ẽ achaiæ sup ꝑmõtorio eiusdẽ nominis: iuxta qđ alpheus amnis ꝑterfluens sex millibus passuũ nauigat. Et declinat i genitiuo huius ietis:ex q̃ ẽt patriũ ietes deducit:ut Home.Aristotiles ietẽ ẽ putauit.

Iesus absq; aliqua aspiratione:& cum.i.latino i principio scribit:sic enim græce scribit:ιησουσ quam sane scripturam nos imitari oportet. ιησοῦς

Ielysos pẽultia cũ.y.græco scribit:ponit ab Homero li.iliados secundo:ciuitas Rhodi. Altera eiusdẽ nois narrat ad Herodoto i dorica regiõe græciæ.

Iyrcæ prima cũ.i.latio:secũda cũ.y.græco: & ultia cũ.c.exili atq;.æ.diphthõgo scribitur:populi sunt scythiæ ultra thissagetas:quibus teste Herodoto lib.hist.iiii.contermini sunt & proping.

Ilarus cũ.i.latino:& absq; aspiratione:atq; unico.l.a græcis scribit:quæ scriptura & a doctis nostris obseruatur:& dici potest a nobis ilarus ilara ilarum: & hic & hæc ilaris & hoc ilare lætus.

Illyris cũ duplicato.l.sequẽte.y.græco & ultia cũ.i. latino a græcis iam scribit.Nostri uero ut in triũphalibus.M.Plautii apud Thybur comperi cum unico.l.scribebãt:uidelicet ob res i ilyrico bene gestas.Et est prouicia:cuius fines latissimi sunt. Nã hic ẽ Italia supiorq; germina:ide macedonia thracia & epirus:hic sinus adriaticus ide fluuioꝝ maximus nri orbis danubius:& abeo qđ ẽ illyris:illiricus:deriuat:ut Vir.illiricos penetrare sinus.

Ilus cum.i.latino absq; aspiratiõe & unico.l.scribit fuit Troi regis dardãiæ filius:qeã ꝑuicia a se Troiã dixerat:& fuit frater assaraci:hic patruo i regno sucedẽs:ciuitatẽ ampliasse scribit q̃ a se iliõ dixit.

Ilion similiter cũ.i.latino absq; aspiratiõe scribitur: regia fuit Priami:quæ & Troia a noĩe regionis cognominata fuit:ab Homero & oĩbus poetis cantatissima.Hæc teste Pli.lib.v.natu.histo. mille gn gentis passibus a portu remota erat:& subdit.Oĩs rerum claritas extra sinum est.

Ilias cū unico.l.& .i.latino utrobiq; ſcribit: opus eſt illud clariſſimū homeri:i quo bellū de ilio ſcripſit Vnde Ouid.lib.tertio de arte amādi. Quis noſſet homez ilias æternum ſi latuiſſet opus.

Ilioneus ſimiliter ſcribitur: & iliōe maxima natax Priami & iliades crinibus ſparſis atq; iliacas ex ordíe pugnas:ilia ſimiliter Romuli mr & Remi.

Ilba cū.i.latino ſcribitur:iſula eſt teſte Virgilio lib. æneidos decimo:i exauſtis calybū generoſa metallis.Eſtq; i mari tuſco a continenti diſtans decem millibus paſſuum:de qua dixit Plinius cum in aliis regiōibus effoſſis metallis terræ ſunt uacuæ ap ilbam hoc eſſe mirum:quod ſublata renaſcantur & rurſum de iſdem locis effodiantur.

Ilys ultima cū.y.græco ſcribitur dr a noſtris limus. Vnde limax deducitur.

Imber cum.i.latino & ſine aſpiratione ſcribitur:deductūq; eſt a græco p cōmutationē unius litteræ .o.in.i.noſtrū:nam apud illos dicit οὐμβρος ſine aliq; aſpiratione:& ut ait Lucretius.Omnia ex igni terra atq; anima naſcunt & imbre:a quo imbrices dici uolunt quaſi ſint imbrē recipientes.

Inarime cum.i.latino utrobiq; & unico.m.ſcribitur dicitur a noſtris poetis inſula quæſita eſt in tuſco mari ſinuq; cāpano:i quo mons erat iſtar ætnæ incendia eructans:de quo i dictione pchyta uidebimus.Quāobrem dixerūt Typhœnum gigantē iouis imperio ſub illo comprimi.Virg.li.æneid. nono. Tū ſonitu pchyta alta tremit:durūq; cubile in arime Iouis iperiis impoſita typhœo.Et Lucanus ſimiliter libro quito:homerus uero i ſecundo iliados ait ἔνναρι μοις quaſi diceret uta græcis cōponitur ενναρι μοις:hoc eſt inarmis montibus ορεσι.

Inachus cū.ch.aſpirato ſcribitur fuit pater Iouis & primus q apud argiuos regnauit: cui Phoreneus ſucceſſit.Hic a ſe fluuiū achaiæ iachū nominauit: qui argolicum perſecat tractum:& ab iacho iachius chia chium deriuatur:dicente Virgilio libro georgicox tertio:iachiæ iuno peſtem meditata iuuēcæ.Et libro undecimo æneidos.Vltro inachias uenisſe ad urbes dardanus.

Inachis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:patronymicū eſt fœmininum deductum ab inacho nā ſic quoq; in filia inachi cognomiatur:& facit i genitiuo inachidos Martia.in.xi. Nec petit iachidos limina ne futuat.

Idathyrſus cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur:fuit rex ſcytarum:filius Saulì ſcytharum regis.

India cū.i.latino utrobiq; ſcribitur: regio eſt orientalis aſiæ terminus:quæ ut omnes atteſtant ab indo flumine nomen aſſumpſit:itaq; ab oriente iciens uſq; ad aſiam ex occidentali parte protendit ex merediana uero uſq; ad indicum mare:ex ſeptē trione uero uſq; ad caucaſum:at indus ille fluuius teſte Herodoto lib.hiſtoriax quarto ſolus poſt nilum cocrodilos producit.

Intyba cum.t.exili &.y.græco in penultima ſcribit herba eſt capilloſa & amara:cuius tenues capilli ſegetes ambiūt & necāt:dicēte Vir.li.georg.primo. Strymoniæq; grues & amaris intyba fibris. Et ut quidam uolūt eadem dicitur cicorea: quod nobis minime uidetur.

Ino cum.i.latino abſq; aſpiratione ſcribit:fuit Cadmi filia ex Harmiōe cōiuge:uxorq; Athamātis regis thebax:& liberi patris nutrix:nouercaq; Phryxi & helles eadē cū Melicerta filio i mare pcipitē ſe dedit:ut narrauit Ouid.libro metamor.iiii. eadē teſte Cicerone de natura deox a græcis dr Λευκοθεα: hoc eſt alba dea a:nobis uero Matuta: q̄ aurorā ſignificat:unde matutinus Priſcianus teſte deriuat.

Inclytus prima cum.i.latio:penultima cum.y.græco:abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: deducitur q; ακλύτος quod almum & clarum indicat: quaſi nobilis ſit & eximius. Κλύτος Almus

Intaphernes cum.t.exili ſcribitur: fuit nobilis perſa:unus ex his qui cum dario in magum coniuraverunt ut in dictione darius uidimus.

Io cū.i.latino ſcribitur:fuit inachi argiuox regis filia a Ioue ardenter amata:de q̄ Ouidius metamorphoſeos primo omnia pertractauit. Hæc cum ad ægyptios pergeret dicta fuit iſis & Oſiri Iouis filio q poſt mortē dictus fuit Apis nupſit:ut i dictione Oſiris uidimus:& declinatur i genitiuo huius ionis & huic ioni:& hanc Ionem.Plautus in uidularia.Quod ſi argus ſeruet qui oculeus totus fuit: quē quandam ioni iuno cuſtodem addidit:

Ion ſimiliter ſcribitur:fuit poeta græcus:de quo ſæpe meminit Plutarchus:& latine iterptat uiola.

Iocaſta abſq; aliqua aſpiratione ſcribit:fuit creontis thebāi ex alto ſanguie filia:ut ſæpius Statius i thebaide:& Seneca in tragœdiis oſtenderūt:nupſitq; primū Laio thebanox regi.Poſt cuius necē nupſit Oedipo incognito filio:quē poſtq̄ regnum abiecisſe uidit:& filios Etheoclē & polynicē mutuis uulneribus ſe cōfixiſſe:gladio ſe pemit: uel ut alii dicunt laqueo ſe ſuſpendit:Eadē habuit fratrem Creontem nomine:ut oſtendit Seneca i initio ſecundi actus Oedipi.

Iocaſtus eodē mō ſcribitur:fuit teſte Homero lib. xi.odyſſeæ filius Oeoli ex Lepatra coniuge.

Ionia cum.i.latino utrobiq; ſcribitur: græcox eſt regio:atq; colonia i extremitate minoris aſiæ uerſus nos:media ut ſcribit Pomponius inter cariam æoliā:q̄ a caria ut ait Solinus Mæander fluuius diuidit:accæpitq; nomen teſte uitruuio libro q̄rto de architectura a duce iōio:nā ut ait poſtea q̄ athenieſes ex reſpōſit Apollinis delphici communi totius hellados cōſilio treſdecim colonias uno tēpore i aſiam deduxerunt:duceſq; in ſingulis colōiis cōſtituerunt:& ſummam iperii poteſtatē iuno dederunt:quem etiam Apollo delphicus ſuum filiū i reſpōſis eſt profeſſus:iſq; eas colonias in Aſiam deduxit:& cariæ fines occupauit: ibiq; ciuitates ampliſſimas cōſtituit epheſum: militū: myātha: q̄ ut ait olim ab aq̄ uorata fuit:proenē ſanniteon: colophōa:chiū:erythras:phacæa:clazōene:glepede milite:& ultimo uenit ſmyrnā:nam & ſubdit idē auctor eā terræ regionē a duce ſuo iono appellarunt ioniam:ibiq; deorum immortaliū templa conſtituētes cœperūt phana ædificare.Et prīo appollini Pan ionio ædem uti uiderant in achaia cōſtituerūt:& eam doricam appollarūt:quod i dori cō ciuitatibus primum factam eo genere uiderūt nōnulli uero alii ab ioue iachi filia hoc mare ioni

cum cognominatum uolũt:quæ uersa in bouem: & iunone œstro exagitata in id mare se iecit:poni/ tur etiam alia ioniæ regio a Solino in extremis ita liæ:quam sic quoq; dictã dixit ab Ione Naulochi filiam:quam procaciter insidentem uiis Hercules iteremit:a qua quidẽ regiũcula ionicũ mare dictũ quidam uolũt. Alii uero a superiori ionia eo q; in/ teriacentes insulas intra se duodecĩ ciuitates habẽ/ tes contineat:& hoc ionium magnũ dici uolũt: ut Virgilius lib. æneid. tertio: insulæ ionio in magno. Quod uero Italiæ & Siciliæ propinquũ est ioniũ minus cognominari contendunt. Seruius autem super id Virgilii ionio in magno inquit:ionium si num est immẽsum ab ionia usq; ad Siciliã & eius partes eẽ adriaticum arcadicumq; & epiroticũ.

Iole cũ unico. l. scribitur:fuit filia Euriti regis œcha liæ:ut in dictiõe œchalia ostendimus:& in dictio/ ne hyllus uidimus:q̃liter post mortẽ Herculis ex eius iussu Hillus uxorem illam duxit.

Iopas cũ. i. latino & unico. p. scribit:fuit aphroq; rex unus de ꝓcis Didonis:ut punica testat historia.

Ioppe cũ. i. latino & duplici. p. scribit:urbs ẽ maritia palæstinæ:q̃ ut quidam uolunt regia fuit Cephei patris Andromadæ:hæc referẽte Solino i colecta/ neis:& Plinio libro quinto naturalis historiæ:fuit antiqssima omnium urbium i toto orbe: utpote ante inũdatiõem terrarum cõdita. Qui & ostẽdit saxum:quod uinculorum Andromadæ uestigia adhuc retinent:quã expositã bæluæ ut ait Solinus nõ irritus amor circũtulit. Nõnulli uero alii non ioppẽ palestinæ:sed aliam idiæ urbẽ fuisse dicunt: ubi Andromada marinæ bæluæ fuit exposita: cũ dicat Ouidius li. i. de arte amãdi:Perseus andrõadẽ nigris portauit ab idis. Et Sapho ad Phaonẽ.

Cãdida si nõ sum placuit cepheia perseo.
Andromade patriæ fusca colore suæ.
Ego uero etsi ex ethiopiæ idicæ partibus illã fuis/ se cõfitear ad ioppẽ tamẽ palæstinæ deductã existi mo:cum bæluæ exponenda fuit.

Iota cũ. t. exili scribitur:nomẽ ẽ litteræ græcæ quæ formam habet nostri. i. latini:de qua Mart. in fine libri secũdi inquit. Vnum de titulo tollere iota po tes:de quo in dictione beta.

Iphe fuit teste Homero i decimo odysseæ filia Aeo li ex Lepatra coniuge.

Iphinassa cũ. i. latino utrobiq; & duplicato. s. scribit fuit una ex filiabus Prœti argiuoq; regis q̃ post li/ berationem suam & sororum nupsit Melampo li beratori:ut uidebĩus i dictione prœtus:fuit & alia eiusdẽ nominis Agamemnonis ex Clytemnestra filia:ut libro iliados nono mõstrauit Homerus.

Iphis cũ. i. latino utrobiq; scribit:fuit teste Homero libro iliados nono Patrocli amica:quam Achilles euersa urbe ischyro quæ troianis auxilia miserat: inde raptam amico donauit.

Iphicrates cum. i. latio &. c. &. t. exilibus scribitur:fu it teste Aemilio Probo:& Plutarcho:uir athenien sis:nõ tã magnitudine reꝝ gestarum q̃ disciplina militari nobilitatus:talis eni dux fuit ut non solũ ætatis suæ cũ primis compararetur:sed ne de ma/ioribus quidam natu qbusdam anteponeret: mul tũ i bello est uersatus:exercitibus:ꝑfuit:nũquã sua culpa male rem gessit:semper cõsilio uicit:tantũq; eo ualuit:ut multa in re militari partim noua attu lerit:partim meliora fecerit.

Iphidamas cũ. i. latino scribitur:fuit teste Homero libro. xi. iliados:Antẽoris filius corpore lato atq; p cero:qui ab Agamẽnõe iterẽptus fuit bello troiãno.

Iphigenia cũ. i. latio tribus i locis:&. ph. aspirato scri bit:fuit Agamẽnonis filia ex Clytemnestra. hanc ut poetæ ferũt dum Agamẽnon i aulide famosis/ simo portu Boetiæ ceruã Dianæ ignarus occidis/ set:& ob id Diana a græcis uẽtos abstulisset:respõ/ so habito:ut Agamemnonio sanguine dea placare tur:impetratam Vlyxis Astua matre Clytẽnestra sub colore facti marrimonii cõ Achille immolare parabãt:sed miseratione numinis: oblata a Diana pro ea cerua:iphigeniam in tauricã regionẽ uentis deportauit:ubi operante dea a rege Thoãte eius sa cris ꝓposita fuit:q̃ ipi Diãæ ex hũano sanguĩe fieri cõsueuerãt:unde ait Chorus apd Senecã i octauia.

Leues auræ zephyriq; leues
Tectam quondam nube ætherea.
Qui uexistis raptam sæuæ.
Virginis aræ iphigeniam.

Post hæc ut dixit Oui. lib. quarto de tristibus epi/ stola q̃rta. Orestes iphigeniæ frater mactata Clytẽ nestra matre:& Aegistho patruele adultero ob ul/ tionẽ patris factus exul:& regno passus:ac rapta si/ bi a. Pyrtho Hermione cõiuge isanus efficitur:ob quod liberandus a Pylade socio i tauricã regiõem ad aram Dianæ deducit:sed cũ gentes ille alienige nas pro hostiis Dianæ immolãdis capere cõsueue/ rint Orestẽ tunc ipsum forte aduenientẽ cæperũt. Qui a sorore iphigenia cognitus: occiso Thoante Rege ipsa Dianæ simulachrum abscõditum in fa/ sce ligno. q. sustulit:atq; cũ fratre Oreste aufugit: q tandẽ ad italiã ueniẽtes i aricia simulachrum loca/ uere unde & teste Hero. li. histo. iiii. iphigẽia ipa de inde apud tauricos ꝓ dea habita & honorata fuit.

Iphthime cũ. ph. &. th. aspiratis atq; i. latino scribit: fuit teste Home. in odyssea una ex filiis icari.

Ipidamus cum. i. latino trobiq; scribitur: fuit teste Orpheo unus ex argonautis.

Iphiclus cum. i. latino &. c. exili scribitur: fuit filius Amphitrionis:& frater Herculis habuitq; filiũ no mine iolaum:ut ostendit Hesiodus in aspida.

Iphitus cũ. i. latino &. t. exili scribitur:fuit teste Ho/ mero libro octauo illiados:uir troiãus quẽ Virgi/ lius libro æneidos. ii. maximũ armis dixit huius fi lius Archeptolemus fuit auriga hectoris:post mor tem Eniphei prioris aurigæ.

Iris cũ. i. latio utrobiq; scribit:dicit a poetis iunonis nuntia: immo & iouis:ut sæpissime ostendit Ho/ merus:hanc libro. xi. iliados dixit idem Homerus habere alias ex auro & pedes ex aura & ut Seruius supet quitũ æneidos:ex magna parte Seruatur. ut Mercurius ad concordiam:Iris ad discordiã mitta tur. Vnde græce dicitur ερις:quæ lis est:& discor/ dia dici uoluit:accipiturq; pro arcu:quẽ uariis co/ loribus in cælo cõspicimus: ob hoc dicitur thau/ mãtis. i. admirationis filia:q̃ ex illius uariis colori/ bus nascit:nã θαυμα græce latinæ admiratio inter ꝓtat. Est etiã iris teste Plinio libro. xxi. naturalis

θαυμα admiratio

hiſtoriæ:herba ſuauiſſimi odoris eius radicem in unguẽtis & medicinis cõmendari dixit laudatiſſima i illyrico locis ſilueſtribus:habetq; caulẽ cubitalẽ & rectum:floremq; diuerſi coloris ſpecie ſicut arcus cæleſtis:unde nomen aſſumpſit.

Irõia cũ.i.latio utrobiq; ſcribit:eius tamẽ pria apud græcos eſt ei diphthongus:ſed qdã abiiciũt e & retinent.i.productam:alii cõtra abiiciũt.i. & retinẽt e ſimpliciter productã:ac ſcribũt eroniã:nam deriuat abẽιρω:qđ eſt dico:& inde ειρωνεομαι in uoce paſſiui:qđ eſt cauillor:unde ironiã illuſionẽ iterp̃tati ſuerunt:nã figura eſt:cum aliquid p contrarium & illuſionẽ effertur:ut Horatius.

εἰρω Dico

Optat ephippia bos piger optat arare caballus.

Vnde teſte Seruio:Tũc quoq; fit:cũ aliud uerba:& aliud continet ſenſus:ut Vir.lib.iiii.æneid.

Egregiã uero laudẽ:& ſpolia ampla refertis, Tuq; puerq; tuus magnũ & memorabile nomen.

Iſchyros prima cũ.i.latino:ſequẽs cum.ch. aſpirato & .y. græco ſcribit:& latine fortis iterp̃tatur:nã deſcendit abἰσχύω:quod eſt præualeo:habetq; accẽtum in prima.

ἰσχυω Prualeo

Iſagoge cum.i.latino & unico.ſ.ſcribit:q̃q̃ in initio apud græcos ſit ei diphthongus:ſed a noſtris abiecto.e.retinetur.i.longa:& dici poteſt introductio. Nã componitur exἀισ:quod eſt:& ἀγω duco Vnde ἀγωγὴ ductio.

ἀγω Duco
ἀγωγὴ Ductio

Iſæus cũ.i.latino & .æ.diphthongo ſcribit a græcis. Hic teſte Libano ſophiſta græco fuit Romæ tpe Domiciani declamator admirãdus:de hoc memimit Quint.lib.xii.de inſtitutione oratoria: quũ de genere dicẽdi pertractãs ait:Trãſeo plurimos Lycurgum Ariſtogitona & his priores iſæum Antiphõtem:quos ut homines inter ſe genere ſimiles differẽtes dixeris ſpecie.Iuuẽalis ẽt i tertia ſatyra cũ ait de græculis: Ingeniũ uelox audatia pdita ſermo Prõptus & iſæo torrẽtior:ede qd illũ Eſſe putes:hũc ẽt Plinius nepos:q eiſdem tẽporibus fuit: Plurimum laudat in quadam epiſtola inquiens: magna Iſæũ fama p̃ceſſerat maior:iuẽtus eſt: ſumma eſt facultas:copia:ubertas:dicit ſemper extempore:ſed tanquam ſcripſerit diu ſermo græcus immo atticus:præfationes terſæ graciles dulces: graues interdum & erectæ:poſcit controuerſias plures:electionem auditoribus permittit:ſæpe ẽt partis ſurgit:iam igitur incipit ſtatim omnia ac pene pariter ad manũ ſenſus reconditi occurſant uerba: ſed qualia quæſita & exculta multa lectio:in ſubitis multa ſcriptio elucet: prœmiatur apte:narrat apte:pugnat acriter:colligit fortiter: ornat excelſe poſtremo docet:delectat:afficit:qđ maxime dubites crebra enthymemata ſyllogiſmi circũſcripti & effecti:quod ſtilo quoq; aſſequi magnum eſt: ſcredibilis memoria:repetit altius:quæ dixit ex tempore:ne uerbo quidem labitur ad tantam φρόσιν ſtudio:& exercitatiõe peruenit:nã diebus & noctibus nihil aliud agit:nihil audit:nihil loqtur annũ ſexageſimũ exceſſit:& adhuc ſcolaticus tantũ eſt quo genere hominũ nihil ait ſincerius:aut ſimplicius aut melius:nos uero qui i foro ueriſq; litibus terimur multũ maliciæ:q̃uis uolimus addiſcimus ſchola & auditoriũ fincta cã:res ſermis: nec inoxia eſt nec minus fœlix ſenibus p̃ſertim nam:q̃d inſenectute fœlicius: q̃ qđ dulciſſimũ eſt i iuuẽta Quare ego Iſæum non diſſertiſſimũ tantũ: uerumetiã beatiſſimũ iudico.hæc de illo Plinius p̃fatus ſcripſit. At uero cõtra uel ex iuidia: uel ex alia quauis cauſa Quintilianus lib.x.de inſtitutione oratoria dixiſſe uidet:cũ ait declamatores quoſdam puerſa ducit ambitio:ut expoſita cõtrouerſia protinus dicere uelint:quum etiam quod eſt in primis friuolum ac ſcenicum uerbum petãt: quo incipiant:ſed tam contumelioſos in re ridet inuicem eloquentia:& qui ſtulti eruditis uidentur.

Iſandrus cũ.i.latio ſcribit:fuit filius Bellorophõtis.

Is per.i.latinum ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo urbs a babylone diſtãs itinere dierum.viii.apud quã fluuius eſt nõ magnus:is ſimiliter cognominatus:q bitumẽ ut ait ſtructuræ: totius babylonius ſubminiſtrauit.

Iſis p.i.latinum utrobiq; ſcribit:fuit filia inachi argiuoq; regis dicta primo io:ut in ea dictiõe uidius de qua latius uidebimus in dictiõe oſiris:& declinat gẽitiuo iſidis & iſis:ſicut Paridis & paris Iuue. i ſatyra Credo pudicitiã:ut ſpargat i ædem iſidis. antiquo q̃ proxima ſurgit ouili.idem & in ea q̃ incipit Scire uelim:Nuper enim repeto phanum iſidis:ſed q; etiam faciat huius iſis oſtẽdũt poetæ cũponũt in accuſatiuo iſim.Lucanum circa finem libri.viii.Nos i templa tuã romana recæpimus iſim niſi dicamus eiuſmodi genitiuum nõ ſemper accuſatiui regulam ſequi:ut tybridis thybrim.

Iſidorus abſq; aſpiratione:& per.i.latinũ ubiq; ſcribit:Habetq; accentũ in penultima: ut uidebimus in dictiõe proſodia:nomẽ eſt uiri proprium:quod multi peruerſæ ſcribunt inter quos Apuleius grãmaticus alias p̃ſtantiſſimus aſpirari uoluit:quod i ter græcos nunq̃ emendate comperit.

Iſion cum.i.latino ſcribit:fuit filius Phlegyæ:& pater cẽtaurorũ:de quo uidimus i dictiõe cẽtaurus.

Iſmenius cum.i.latino ſcribit:fluuius eſt boetiæ:ſic quoq; cognominatus teſte Diodoro libro hiſtoriarum.v.ab iſmeno filio Pelaſgi.

Iſter abſq; aliqua aſpiratiõe:& p.i.latinũ i initio ſcribit:ẽ maximus fluuioq; europe:alio noie uocatus danubius.ut Oui.li.i.de ponto.Ripæ uicina binominis iſtri.Orit teſte Pli.lib.iiii.natu.hiſto.in germania iugis mõtis noriæ:ex aduerſo oppidi gallorũ Scauri.q uerſus ſeptentrionẽ p inumeras lapſus gẽtes imẽſo aquaq; auctu.a ſiniſtris germanos liquẽs & a deſtris teutonicos:cũ primũ i illyricũ uenit.mutato noie iſtes dicitur: & longiſſimo peracto curſu ſeptemq; diuiſis hoſtiis ſecundũ Solinũ uel ſex ſecundum Pliniũ i mare ponticũ defluit ut late p̃fati auctores executi ſunt.& Ariſtoteles li.ii. meteoroq; ait ſingula ora tãta eſſe:ut i ſexagita milia paſſuum longitudinis mare uincant.

Iſtria abſq; aliqua aſpiratiõe:& per.i.latinũ utrobiq; ſcribit:põitur locus ab Herodoto libro hiſtoriaq; .ii.iuxta põtũ:ad hoſtia iſtri:quẽ icolere dixit mileſioq; colonos:& ab iſtria abſq; aſpiratione deducitur teſte Põpeio hiſtrio:q̃ apud nos aſpirat:ut in ea dictione uidimus.

Iſthmos cum.th.aſpirato ſcribit:dicitur hoc nomi

ne ea terræ ſtrictura:quæ inter duo maria cõcluſa iter porrigit ad cheroneſum:dicente Ouid.ĩ quar to epiſtolaꝝ heroidũ:Aequora bĩa ſuis oppugnãt fluctibus iſthmon.Et tenuis tellus audit utrunq; mare:idem in octaua.Qua duo porrectus lõge fre ta detinẽt iſthmos Vecta peregrinis Hippodomia rotis.Et Lucãus li.i.Gracilis mare ſeparat iſthmos ſuntq; duo celebres achaicus: ſuper quo fuit urbs Corithi:& thracius ſup quo teſte Pli.lib.iiii.natu ralis hiſtoriæ.Cardia ſimiliter ciuitas fuit.

Iſmarus abſq; aſpiratiõe & unico.r. ſcribit: mons ẽ thraciæ teſte Seruio ſup decimũ æneidos:& ĩ bu colico:& ut refert Vibius in quadã ſui parte aſper rimus ẽ & icultus:ĩ reſiduo uero fertilis uinetis & oliuis.Quin etiam clariſſimus eſt Orphei icolatu & inde iſmarius: ut Ouidius in prima epiſtolaꝝ Dictus eſt iſmariis iſſe per agmen equis.

Super hoc mõte fuit iſmara ciuitas ciconũ:qui gẽ tes ſunt thraciæ:de qua meminit Vir.lib.x. cũ ait. Et tris quos idas pater:& pria iſmara mittit.Hanc teſte Home.lib.ix.odyſſeæ Vlyxes a troia diſcedẽs deſtruxit:quam iam maroniã uocari in gloſula q̃ dam homeri comperi.

Iſocrates abſq; aliqua aſpiratione & per.i.latinũ ſcri bit:fuit græcus orator clariſſimus orgiæ auditor multoꝝ philoſophoꝝ p̃ceptor eximius:ut Macro bius atteſtat:hic teſte Quinti.in diuerſo dicẽdi ge nere nitidus fuit cõptus:& palæſtræ magis q̃ pu gnæ accõmodatus:oẽs dicẽdi ueneres ſectatus ĩ in uẽtione facilis:honeſti ſtudioſus:in compoſitione adeo diligẽs:ut cura eius reꝑhendatur huius oꝝ nes adhuc extant:quas maxima ſemper cum uolu ptate lego.

Iſus cum unico.ſ.ſcribit:fuit filius nothus Priami de quo in dictione antimus uidimus.

Italia græcũ uocabulũ:ẽ & cũ unico.l.&.i.latio utro biq;:atq;.t.exili ſcribit:regio ẽ europæ & oĩum to tius orbis celeberrima:prius qdẽ dicta heſperia ab Heſpero.Atlãtis fratre:a quo & heſperus occidẽta lis ſtella cognomĩata fuit.Hic teſte igino pulſus a fratre ab ea regiõe:q̃ nunc hiſpania dicit:& ea loca ubi nũc ẽ Italia occupatus heſperiã a ſe: ut priſtinã aliã prouinciã nomĩauit.At uero Macrobius li.ſa turnaliũ primo:qum de diei partibus logtur ingt: ab heſpero ſtella quã græci heſperã dicũt dicta eſt Italia heſperia:q; occaſui ſubiecta ſit.Quod Vir.li. prĩo æneid.cõfirmaſſe uidetur cum ait.

Eſt locus heſperiam graii cognomine dicunt.
Terra antiqua:potens armis atq; ubere glebæ.
Oenotrii coluere uiri:nunc fama minores.

Italiam dixiſſe ducis de nomine gẽtem. Nã poteſt cognomẽ heſperiæ dicta fuit œnotria:ſiue ab opti mo uino quod in illa naſcitur ut dixit Seruius ſu per primum æneidos oĩvoσ græce latino uinũ di cit ſiue ut Varro docet & Pli.li.iii.naturalis hiſto riæ cõfirmauit:ab Oenotrio ſabinoꝝ rege ĩ ea re gnante.Poſt hæc uero & Italiæ nomẽ aſſumpſit ab italo ſiculorũ rege:ut q; ait Seruius uenit ad eã par tem:in qua regnauit Turnus:eãq; ſuo nomine uo cauit Italiam:unde illud ẽ: Fines ſuper uſq; ſicãos hoc eſt uſq; ad ea loca:quæ ſicani.i.ſiculi ſic quoq; a fratre Itali cognominati tenuere. At uero Ariſto teles libro politicorum.vii.hæc de Italia ĩquit. Tra dũt periti homines illoꝝ locoꝝ fuiſſe italum quẽ dam œnotriæ regem a quo mutato nomine: pro œnotris itali ſunt uocati:oramq; illam maritimã europæ quæ eſt inter ſcylacæum & lameticum ſi num:diſtãt uero hæc loca ĩter ſe meridiei iter. Ita liæ nomẽ primũ cæpiſſe.Hunc ergo italũ tradunt agriculturã œnotrios docuiſſe:cũ prius eſſent pa ſtores uagi:ac palantes illiſq; leges poſuiſſe: & cõ meſſatiões iſtituiſſe primũ:hæc ille:ſed Varro ab omnibus diſcordare uidet:nam li.ii.de agricultu ra ſic ait:Græcia antiqua: p̃ ut ſcribit Timæus ĩ hi ſtoriis quas de rebus publicis ſcripſit: tauros uoca bat italos a quorum multitudine pulchritudie ac fœtu Italiã dixit.Eſt & Italiæ pars latium ſic dictũ ut quidam aſſerunt q; in Italia inter præcipitia al piũ apœnini lateat. Varro a latino dictum putauit. Virgilius a latendo:unde ait libro.viii.æneidos cũ Euandrũ Aeneæ loquentem induceret.

Primus ab æthereo uenit ſaturnus olympo.
Arma louis fugiens:& regnis exul ademptis.
Hic genus indocile ac diſperſum montibus altis.
Compoſuit:legeſq; dedit:latium q; uocari.

Maluit his quoniam latuit ſaturnus ĩ oris. Idem Oui.li.faſtoꝝ prĩo cõfirmauit dicẽs. Dicta quoq; eſt latium terra latente deo:& fuit teſte Solino la tiũ antiquũ antea a tyberiis hoſtiis ad uſq; lyrim amnẽ q; cãpaniæ fluuius ẽ Miturnas maritimã ur bẽ curſu mediã diuidẽs. Serui.uero ſup primum æneidos ait uſq; ad fundos urbẽ cãpaniæ cõtine ri:& aliud iſup eſſe latium dixit:qđ a fundis uſq; ad uulturnum protendit:Quare cũ antiquum la tiũ heſperiã poſtea cognominatam ipẽ dixerit uo luit hoc a Virg.annotari cũ dixit li.ænei.vii.Mox erat heſpero ĩ latio. Rurſum & hæc oĩs ora nõnũ q̃ poſt hæc auſonia dicta fuit:nã ut ſubdit Ariſto. ad ea quæ ſupra dixit:incolebant inquit eam Ita liæ ptẽ q̃ ad tyrhenã uerſa eſt opici q; nũc Auſonii noĩant:hæc ille:& ut qdã ferunt ab Auſonio Vly xis filio:ſic quoq; cognominata fuit: Quodq; no men duraſſe uſq; ad romãos cõſules oſtẽdit Liui. li.ix.ab urbe dicẽs:Miturnas & ueſtĩas urbes auſo nidum gentẽ eẽ:Quare dixit Vir.li.viii.æne. Tũ manus auſoniæ & gẽtes uenere ſicanæ.Sæpius & nomẽ poſuit ſaturnia tellus:nã poſt hæc quoq; ip ſa eadẽ ora magna græcia nuncupata fuit.Et ut di xit Pli.li.iii.nat.hi.fluuius ſilaris campaniã a luca nia diuidit.Erat igitur ĩ cãpania neapolis ſalernũ & capua a cuius planicie qa alia Italiæ pars ẽ pluri mũ montuoſa dictã cãpaniã multi uoluerũt:poſt cãpaniã eſt lucania:poſt lucaniam uero brutiũ ſi ue calabria:quæ uſq; ĩ rhegiũ termĩatur. Oĩs igit iã Italia inter Adriaticũ & tuſcũ mare ſiue ſupeꝝ & in ferũ ĩ formã cruris ut nobis magis placet ex tendit:& a iugis alpiũ porrecta dorſoq; apœnini montis ſe paulati attollẽs uſq; ad rheginũ uerticẽ & littera brutioꝝ protenditur:nam ĩ ultimo ſui ĩ duo cornua ſcĩdit. Quoꝝ alteꝝ & qđ breuibus eſt ionium reſpectat æquor:alteꝝ ſiculum in ex tremitate rhegium oppidum continens eius lon gitudo ab auguſta p̃toria quæ ut dixit Pli.li.iiii.ĩ alpineo ſine ſita eſt:& per Romam capuamq; por

Κύριε ὁ θεός / ἐλέησόν με

rigiť uſq; ad oppidū Rhegiū:teſte Solio decies cē/
tena & uiginti milia paſſuū colligiť:latitudo uero
ubi plurimū quadrigentadecē. Vbi minimū cētū
trigīta ſex milia:umbilicū ut Varro tradidit ī agro
reatino habet:hæc dudū teſte Plinio p̄fato ī libro
tertio ex latere maris ſuperi rubiconē fluuiū ꝓ fi/
nibus habuit:Quod Lucānus libro primo prius di
xiſſe uideť:cū ait. Et gallica certus Limes ab auſo/
niis diſterminat arua colonis:ita ut rubicone uſq;
ad alpes gallia fuerit:quæ ciſalpina dicebať:& non
Italia:nōnulli uero hos fines de prouincia quo ad
romanos duces:& non quo ad generalē Italiæ ſitū
intelligere uoluerunt.

Ithaca cū.i.latīo in initio:&.th. aſpirato atq;.c.exili
ſcribiť:iſula ē teſte Pli.li.iiii.natu.hiſto.ante leuca
da & achaiam poſita:cantatiſſima qdem domino
Vlyxeo in qua mons neritos eſſe dicitur:a quo to/
ta inſula nonnunq; neritos nuncupatur.

Ithacus eodē modo ſcribiť:& cognomen fuit Vly/
xis ab ithaca iſula ſuſcæptum.

Itymoneus prima cum.i.latino ſequens cum.t.exili
ſequente.y.græco ſcribitur:fuit teſte Homero lib.
undecimo iliados Hyperochi filius: uir in primis
ſtrenuus:& in bello pyliorum cum helidēſibus ab
Neſtore iaculo interfectus.

Ithyreus cum.th.aſpirato:ſequēte.y. græco ſcribiť
dī quaſi ithineus:hoc eſt directiuus ἰθύνω uerbo
græco:qđē dirigo:unde epithetō pōiť a Vir.arcuū
parthicorum:cum dixit libro georgicoꝝ ſecūdo.
Ithyreos taxi torquentur in arcus.

Ithys prima cū.i.latino:ſequēs cū.t.exili :ſequēte.y.
græco ſcribiť:fuit Terei thracū regis filius q a ma
tre Progne ī fruſtra deſectus patri ī cibū datus fuit
ut late mōſtrauit.Ouidius lib. metamorphoſeos:
& libro.ii.de ſine titulo ait. Atq; ſua cæſum matre
quæruntur itym:& eſt faſianus ut dixit Seruius:
nam infaſianum conuerſum itym dixere poetæ.

Iudæus cū.æ.diphthōgo ſcribiť:nomē eſt deductū
a iudæa:quæ ſimiliter per.æ.diphthōgum ſcribiť
& ꝓuincia ē palæſtinæ:quam pulcherrimæ Soli⁹
ī collectāeis deſcripſit:& iudæi populi q̄ gēs ē teſte
Pli.li.xiii.natu.hiſto.cōtumelia numinū iſignis.

Iugurtha cum.th.aſpirato ſcribiť a græcis: fuit nu/
midæ rex de quo Saluſtius elegantiſſimam ſcri/
pſit hiſtoriam.

Iulus cum unico.l.ſequente.u.ſcribiť:fuit Aenæ fili
us:de quo uidimus ī dictione Aſcanius cuius deri
uatiuum:teſte Priſciano lib.ſecundo eſt Iulius: cū
.i.latīo poſt.l.ante.u. Virgilius libro æneid.i.Iuli/
us a magno dimiſſum nomen Iulo.

Dictionū græcaꝝ:quæ latine ſcribuntur: & ab.i.
littera initium ſumunt orthographia finit.

Incipit earum:quæ a.K. conſonante ſcribuntur.

K Littera cōſonans cum eādem prorſus ha
beat in metro poteſtatem:ac in uoce ſo/
num cū.c.noſtra cōſonante penitus ſuper
uacua eſſe uideť:ut dixit Priſcianus:& an
te illum prius dixerat Quintilianus:nec ulla pror/
ſus uidetur ratio cur ī dictionibus græcis.a.ſequē/
te potius ſcribi debeat.K.q̄.c.ut nōnulli ex moder
nioribus uſq; rōe uoluerunt:comperimus ēt Ni/
gidiū figulū quo & Varrone nemo apud roma/
nos doctior habitus fuit:nunquam in cōmentari/
is ſuis.K.aut.q.fuiſſe uſum ideoq; nos oēs dictio/
nes græcas q̄s latine tranſcribendas & nouimus p
.c.ipſum & nō per.K.ex maiorum noſtrorum au/
ctoritate ſcribemus. Et maxime cum id idē Feſtū
aprobatiſſimū auctorē obſeruaſſe nouerimus.

Kyrieleiſon prima cū.y.græco:& reliquæ cū.i. lati/
no ſcribūť:dictio ē cōpoſita ex Kyrie qđ ſignificat
domine:hoc ē uocatiuū huius noīs kirios q ē do/
minus:& leiſon:qđ eſt miſerere:hoc eſt iperatiuū:
huius uerbi ἐλέω quod eſt miſereor:ſed in cōpoſi/
tione p colliſionē abiicitur primæ dictiōis ultimū
.e.per modum quem ſupra uidimus:& ꝓferri de/
bet cum accentu in antepenultima.

Dictionū græcaꝝ:q̄ latine ſcribuntur:& a.K. litte/
ra initiū ſumunt orthographia finit.

Incipit eaꝝ:q̄ ab.l.cōſonante ſcribuntur.

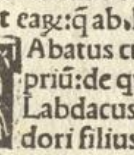

Abatus cū.t.exili ſcribiť:nomē eſt uiri ꝓ
priū:de quo ſæpe Plutarchus meminit.
Labdacus:cum.c.exili ſcribitur fuit Poly
dori filius filii Cadmi:& frater Laii.

Labynetus cū.y.græco &.t.exili ſcribiť fuit teſte He
rodo.lib.hi.i.uir babylōius filius Nictocris regie
babyloniæ:& ipſe fuit babylonioꝝ tyrānus.

Labyrinthi ſecūda cū.y.græco:ſequens cū.i. latino:
& ultima cū.th.aſpirato ſcribiť:fuit ſtructura pro
magna ſui parte ſubterranea:uiarum ambagibus
adeo inflexa ut nemo:q̄ itraſſet poſſe īde exire di/
ceretur:& teſte Pli.li.xxvi.natu.hiſto.in quattuor
mundi partibus cōptus fuit:ut primus ī ægypto:
ſecundus in inſula cretæ:tertius in iſula lemni:q̄r
tus iclusio Italiæ oppido:ſed creticus famoſior ha
betur:& a poetis græcis & latinis maxime decan/
tatus fabricatuſq; a Dædalo igenioſo fabro:dicē/
te Oui.li.viii.meta.Dedalus igenio fabræ celeber
rīus artis.Pōit opus:turbatq; notas & limīa flexu.
Ducit ī errorem uariaꝝ ambage uiaꝝ.Et ſubdit:
Vis ipſe reuerti A: limen potuit:tāta ē fallacia te/
cti.Sed teſte Pli.centeſimā tātū portionē labyrin/
thi ægyptii accæpit:quem ꝓ exemplo habuit.

Lacæna cū.æ.dip.&.c.exili ſcribiť:gēus ē ueſtimēti.

Lachana cum.ch.aſpirato ſcribitur:græcum ē uoca
bulum & numeri pluralis:atq; omne gēus oleris
in ſe cōpræhendit.

Lacēus cū.c.exili &.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:& fa
cit fœmininū lacena:& neutrū lacenū : nomen eſt
deductū a laconia:& dī laconicus.Vir.li.georgico
rū.ii.Virginibus bacchata lacenis.i.laconicis.

Laconia cum.c.exili ſcribitur:prouīcia eſt in achaia
ſiue pelopōneſo:quæ teſte Seruio ſup quartū ge/
orgicorum:cœbalia dicta fuit.Idem ſenſiſſe uideť
Virgilius & Satius in achilleide:cū dixit:Soluerat
cœbalio claſſem de littore paſtor dardānus:De quo
in ea dictione uidebimus.

Lacedæmōia ſcda cū.c.exili:&.e.abſq;.æ.diphthon
go ſequēs cū.æ.diphthōgo ſcribiť: laconiæ: urbs
cōdita a Lacedæmōe Iouis filio ex Taygeta:& nō
nunq; a poetis declinatur lacedæmon: huius lace/
dæmonis:ut Ouidius ī prima epiſtolaꝝ.O utinā
tunc cū lacedæmona claſſe petebat Obrutus inſa/
nis eſſet adulter aquis.Hæc eadem alio noīe etiā
Sparta dicta fuit:ut in ea dictione uidebimus.

Lacheſis cum.ch.aſpirato ſcribitur:fuit una ex par/cis:ut uidimus ī dictiōe atropos de qua ait Martialis ī primo.Nil adicit penſo lacheſis: fuſoſq; ſororum.Explicat:& ſemper de tribus una rogat.

Lacinium cum.c.exili &.i.latino utrobiq; ſcribitur promōtorium eſt Italiæ iter Adriaticū & ionicū mare ſic quoq; cognominatum:ut in quibuſdam Theocriti gloſulis cōperi:a lacinio latrone quodā q illum inhabitās:ab Hercule iterēptus fuit. Idem Seruius ſup tertium æneidos:afirmare uidet.Fuit ēt famoſum ex templo Iunonis laciniæ:ut Virg. attollit ſe diua lacinia cōtra.Eſtq; ex parte orietali propinquum crotonæ:ut oſtēdit Theocritus ī ea ægloga quæ incipit ειτ᾽ἔ μοι κορύδων.

Lacina eodē mō ſcribit:cognomē ē Iunōis:a lacinio promontorio tractū:ſup quo ædem habuiſſe diximus q̄ Herculē interfecto Lacinio latrone & loco expiato:cōſtituiſſe ī eiſdē Theocriti gloſulis cōpi.

Lacydes cū.c.exili &.y.græco ſcribit: fuit cyreneus philoſophus Alexādri filius:& nouæ academie princeps:atq; Arceſilai ſucceſſor.Fuitq; uir mire ſeueritatis:& ab adoleſcentia ſtudioſus:ſed pauper Habuitq; ſcholā ī horto:quē Attalus rex fieri curauerat q & Lacydius ē appellatus.Mortuus ē ex paralyſi quā ex immodica potatione contraxerat:cū iā :xxvi.annos in ſchola regenda conſumpſiſſet.

Locoō cū.c.exili p̄tedēte unico.o.& duobus ſequētibus pleno nomine:hoc eſt ſine ſynereſi ſcribitur nam cum ſynereſi duo illa.o.quorum primum ē breue:& ultimū lōgum:qa ē.ω.mega apud illos ī unum longum cōuertunt:& ſcribitur apud græcos Λαοκών cū accētu circūflexo ī ultimo: ut uidebimus in dictione proſodia. At cum plenū nomē eſt:habet accentū acutum in penultima:quod ī dictione græce declinata ēt a noſtris obſeruari debet ut ibidem oſtendemus.Fuitq; nonnulli ferunt:regis Priami filius:& Appol.ſacerdos:de quo Virgi. lib.æneidos.ii.inquit.Primus ibi ante oēs magna comitante caterua Lacoon ardens ſumma deturrit ab arce. Et deinde proſequit:quēadmodum haſta percuſſit fatalē equm a doloſis græcis cōfectū: ob quod a duobus ſerpentibus cū duobus paruis filiis poſtea compræhenſum : necatum depaſtūq; oſtēdit.Verum Euphorion referente Seruio dixit cum poſt aduentū græcoꝝ ad Troiā ſacerdos neptūi lapidibus a troianis occiſus eſſet: qa illoꝝ aduentū ſacrificiis nō p̄dixit:& poſtea neptuno troiani ipſi ſacrificare uellent Laocoon tymbræi apollinis ſacerdos ſorte ad id deductus ē ut ſolet fieri cum deeſt ſacerdos certus. Et cum hic piaculū cōmiſiſſet ante ſimulachrum numinis cū uxore coeūdo:ob id quoq; immiſſis draconibus cū ſuis filiis iteremptus eſt: Et hoc qdē habere hiſtoriā dixit Seruius Sed Virgilium ad troianoꝝ excuſationē aliter iterp̄tatū fuiſſe.Cuius rei a Virgilio deſcriptæ ſimulachrū dixit Plinius li.xxxvi.naturalis hiſtoriæ:in domo Titi imperatoris Romæ ſuo tpe eē opus oībus & picturæ & ſtatuariæ artis p̄ponēdum ex uno lapide eum:ac liberos draconūq; mirabiles nexus de conſilii ſentētia fecere ſumi artifices Argeander Polydorus & Athenodorus.

Lacrines cum.c.exili &.i.latino ſcribitur : fuit teſte Hero.li.hiſto.i.uir lacedæmōius miſſus ad Cyrū.

Læmargia cum .æ.diphthōgo ſcribit:dicitur a noſtris ingluuies:& inde læmargus guloſus.

Læna cum.æ.diphthongo ſcribitur:genus eſt uirilia ueſtimenti:quod ſuper alia portabatur.ut Vir. i.iiii.ardebat murice læne:hoc Homerus clænam uocat.ut in ea dictione uidemus.

Læpherigones prima cum.æ.diphthongo:ſequeus cum.ph.aſpirato ſcribitur:populi ſunt quidam.

Laertes cū.t.exili ſcribitur.fuit Acriſi filius & pater Vlyxis:ipſo dicēte apud Ouidiū lib.xiii.metamor. Acriſius illi:Iuppiter huic. Hic cū ob filii abſentiā laborioſam uitā duxerit:tertio anno poſt reditum Vlyxis mortuus ē:ut teſtis ē ditis:Et quia eiuſmodi nomina græca terminata in.s.mittūt ēt noiatiui terminationē in.a. declinationē recipiūt latinā. ut anchiſes & anchiſa huius anchiſæ:& laertes ac laerta huius laertæ:& ablatiuum ēt finit in.a.Ouidius tertia epiſtolaꝝ:laertaq; ſatus p quos comitata redirē:Nā ſi diceret laerte:minime ſtaret uerſus cū illud.e.breue eēt.Sed de his ſatis ſupq; uidius ī dictioue Anchiſes.Quin & notandū ē non ſolum laertes triſyllabum inueniri ſed biſſyllabū:qđ ī patronimico laertiades apud Horatiū in prio carminū annotauius.Sic.n. antiqſſimos textus ſcriptos cōperimus.Nō ut laertidem exitiū tuæ gentis nō pylium neſtora reſpicis:ſunt.n.uerſus aſclepiadei. Alii uolunt an eo uerſu tu abiiciatur:remanetque nō laertiadem exitiū tuæ:ſtaretq; uerſu ſine ſynereſi:ſicut apud Ouidiū in heroidibus. laerteſq; ſenex Telamachuſq; puer.Et apud Horatiū ī ſecundo ſermonū Olearriade qcqd dicā aut erit aut non ubi ea biſſyllabum poſuit:at Oui.Horatii textum quem adduximus in carminibus.æ.monoſyllabū confirmans in duodecimo ſit inquit: Laertiadeq; fuit tantæ fiducia laudis:ubi aliter uerſus non ſtaret.niſi laertidæ tetraſyllabum eſſet.

Læſtrygones prima cū.æ.diphthongo ſeq̄s cū.t.exili &.y.græco ſcribit:fuerunt teſte Martiano li.vi. ī extremo Italiæ uerſus Siciliā gētes feritate famoſæ:ad hos teſte Homero lib.x.odyſſeæ cū diuerteret Vlyxes:& illos aduerſos expiret unica pdita naue diffugiens puenit ad cirtē. Deinde cum rediens peruenit ad phæacas:& in cōuiuio Alcinoi hos & cyclopas humana carne ueſci narraret:tanq̄ fingētē & mendacē nonnulli aſpernitatis ſunt:ut Iuue.ī ſatyra.Quis neſcit uoluſi:Fingētē immanes læſtrigōas atq; cyclopas.Sed id uerꝝ fuiſſe aſſeruit Plinius circa initiū libri ſeptimi natu.hiſt.ob qđ Aulus Gellius lib.xv.noctiū atticaꝝ:præſtantiſſimos inqt uirtute prudentia uiribus iouis filios poetæ appellarunt:ut Acacum:& Minoa:& Serpedona: ferociſſimos & immanes & alienos ab omni humanitate tanq̄ ī mari genitos Neptuni filios dixerūt: ut cyclopa & cercyona & læſtrygonas.

Laius cū.i.latino ſcribitur:fuit unus pater Oedipi alter filius polidori filii Cadmi & frater labdaci.

Lamachus cum.ch.aſpirato ſcribitur:nomen eſt uiri athenienſis proprium.

Lamius cū.i.latio ſcribitur:mons ē ioniæ notus fama Endymiōis:unde & ipſe Endymiō lamius cognominatus eſt Oui.lib.ii.triſtiū:In uenerē anchi/

ſes in luna lamius heros i ceretē iaſius q referatur erit. Et libro tertio de arte amandi: Lamius endymion non eſt tibi luna rubori & reliqua.

Lāpia cū.i.latino ſcribit: fluuius ē archadiæ: de quo meminit Statius in quarto thebaidos cum ait. Cadenſq iugis lampia niuoſis.

Lampſacum cum.m.ante.ps.&.c. exili ſcribit: fuit teſte Cicerone lib.tertio uerrinaz oppidū in helleſpōto claz & nobile: cuius ciues lampſaceni dicuntur: quæ dictio abſq.æ.diphthongo ſcribit: ex eo oppido oriundus fuit Priapus: qui teſte Seruio ob magnitudinē uirilis membri ab aliis ciuibus pulſus fuit: & teſte Pli.lib.v.naturæ hiſtoriæ: eam urbem Homerus Adraſtiam uocitauit.

Lampetia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur fuit Solis filia ex Neæra ſororq Phætuſæ: hæ trāſeūte Vlyxe patri armenta cuſtodiebant: ut uidebimus i diſtione Phætuſa.

Lampheus cum.ph.aſpirato ſcribitur: mons eſt arcadiæ teſte Pli. libro quarto naturalis hiſtoriæ.

Langia cum.i.latino ſcribitur: fons ē i nemæa ſilua arcadiæ ut oſtēdit Statius in quarto thebaidos: & nos ſupra uidimus in dictione Hypſipyle.

Laphithæ ab aliqbus cū.ph.aſpirato: a nōnullis cū.p. exili: uidelicet lapithæ: & ultia cū.th. aſpirato ſcribit: fuerunt in theſſalia alpeſtres populi: q bella cū cētauris geſſere: unde Virg. lib. georgi. ii. ait. Et magno ilæum laphithis cratere minātē: de quibus in dictione centauri uidimus.

Lapathum cū.p.exili &.th.aſpirato ſcribit: herba ea eſt: quam ſolo radicis noīe a uulgo cognominari exiſtimo: eamq uſq ad tria cubita deſcēdere dixit Plinius lib.xix.naturalis hiſtoriæ ubi plura de lapatho loquitur.

Larius cū.i.latino ſcribitur. Quidam græcū nomen eē putāt: & a λᾶρος aue: quæ latine fulica dr dedu ctū: nā lapus ē Italiæ: teſte Seruio ſup ſecundū geor gicoz uicinus alpibus: apud quem fulica maxime abundat. Idem iuxta Catonē in originibus per ſexaginta tenditur militaria: & larius huius larii facit ſicut Iulius Iulii Mercurius mercurii.

Lariſſa cū.i.latino & duplici.ſ.ſcribit: fuit theſſaliæ urbs: & ob uicinitatē: quā habebat ad pthiā: ut dixit Seruius Achillis eſt dicta patria: dicente Virgil. lib.ænei.ii. Quos neq tydides nec lariſſeus achilles: & Lucanus libro.vi. ciuitates theſſaliæ connumerans ait. Atq olim lariſſa potens.

Lariſe: q̄ cum.i.latino & unico.ſ. ſcribitur: urbs eſt æoliæ: ut ſcribit Hero. lib. hiſto. primo.

Larodii cū unico.r. ſcribitur: populi ſunt teſte Herodo. lib. hiſtoriarum quarto in aſia ſcythica.

Laodonia cum.o.poſt.a. in ſecunda: & per.i. latinū i penultima ſcribitur: fuit teſte Homero lib. ſexto iliados filia Bellorophontis: q̄ ex compreſſu iouis effecta grauida dium Sarpedonem genuit. Sed laodomiæ ut ait Hōerus Diana irata mortē attulit.

Laomedon cū.o.poſt.a. ſcribitur fuit filius illi regis Troiæ: cuius omnem genealogiā poſuit Homerus uſq ad Hectorem & Aeneam: de qua in dictione Priamus plene uidebimus.

Laodocia cum.o.poſt.a. &.c. exili ſcribitur nomen fuit prouinciæ.

Laodice cū.o.poſt.a.&.i.latino: atq.c.exili ſcribit: fuit una ex filiabus priami formoſa quidem: & q̄ Hilicaoni filio Antenoris regis thraciæ nupſit: ut oſtendit Homero libro iliados quarto: altera fuit Agamemnonis filia ex Clytemneſtra: ut idem libro octauo iliados enarrauit.

Laodicus cum.o. poſt.a.& per.i. latinum: atq.c.exili ſcribitur: fuit teſte Homero libro iliados quarto. Antenoris troiani filius.

Laodocus cū.o.poſt.a.& āte.c.exile ſcribit. fuit teſte Home. li. viii. odyſſeæ: Alcinoi regis phæacū filius Itē & laodamas altes αλοιοϛωσιο αλκινοοιο.

Latona cū.t.exili ſcribit: fuit Cæi Titani filia: dicēte Niobe apud Ouidiū li.vi. Neſcio quā audetis natā titanida cæo latonā p̄ferre mihi fuitq mater Apollinis & Dianæ: q̄ ab illa Latonia dicit: Virgi. Aſtrorum decus & nemorum latonia cuſtos.

Latomiæ cū.t.exili ſcribit: dicūt a noſtris lapidiciæ Nec apud nos ſingular hēt: q̄q̄ apud græcos λατομιον compererim i ſingulari: at i plurali dici poſſunt quaſi λιθον.i. lapidū τομιαι ſciſores unde Li. in bello macedonico ſcribit. M. Catonē ſuperiorē: q dictus ē cenſorius icenſura feciſſe atria duo martiū & titiū in latomiis: idē in ſexto libro belli punici ſecundi icendiū Romæ deſcribēs ſic ait: Cōphēſa poſtea priuata ædificia: neq.n. tūc baſylicæ erat comphenſæ latoniæ: forumq piſcarium: & atriū regium: ædes uis Veſte defenſa.

Latymnus cū.t.exili &.y. græco: ſequēte i ultia.m: ante.n. ſcribit mōs ē cariæ: ſuper quem Endymiona etiam obdormiuiſſe dicunt poetæ: ut Cicero refert lib.i. de quæſtionibus tuſculanis.

Latro cū.t.exili ſcribit: dictio ē græca teſte Ser. ſup .xii. ænei. circa initiū: & deducūt a λατερων qd eſt Seruio: nā ut ipe Seruius ingt latrones dicūt obſeq & ſeruire mercede: & cōducti milites uocant latrones. Et ſubdit: moris autē erat. ut hos impator circa ſe haberet: & primos mitteret. ad oē diſcrimē: nā ut dixit Virg. latronis telo. i. uenatoris fixū leonē ideo dixit: qa etiā uenatores operas ſuas locare cōſueuerūt. Varro tamē dixit hoc nomen poſſe ēt latinā hēre etymologiā: ut latrones dicti ſint: q̄ſi laterōes qa circa latera legūt: quos nūc ſatellites uocāt: una tū ē ſignificatio licet diuerſa etymologia.

Leæna prīa cū.e. abſq diphth. ſecūda cū.æ. diphthō. ſcribit: græcū ē uocabulū: qd leonē fœminā india. Virg. i Alexi. Torua leæna lupū ſequtur. Et li. geor. iii. Catullo oblita leæna. Vbi dixit Seruius: leæna græcū ē ſicut dracæna: nā nos hic & hæc leo dicimus: lea nāq uſurpatū ē qa i. o. exeūtia maſculia ex ſe fœminina non faciunt: ut fullo latro leo. Sane an iter oēm uitā leæna unum pariat. ut ſcripſit Herodo. li. hiſto. iii. uel plures gignat & educet catulos: ut uoluit Home. ad Ariſtotele i libro. de animalibus determinatum fuit plene.

Lebes cū.e. abſq aliqua diphthongo ſcribit: & teſte Porphyrio ſuper nonum iliados. Homeri librum uas æneum in quo res buliunt.

Leleges cū unico.l. abſq diphthongo ſcribit: populi ſunt quos: nōnulli ferūt alio noīe theſſalos uocitamus: q̄ſi λέλογίσ μενους: hoc ē rōnales: qa cæteris græciæ populis p̄ſtare uidebāt. Lu. de theſſa-

lia loquens ait:mox lelegum dextra preſſum deſcē dit aratro. Hero. uero lib. hiſto. i. dicere uidet hos illos maritimos fuiſſe populos: q poſtea cares uo/ cati fuerunt.

Lectus cū .t. & .c. exilibus ſcribit: uerbum eſt græcū & apud illos in neutro genere λέκτρον dicitur. Eu ripides in ἑκαβη ingt λέκτρα γαμεῖνον Home/ rus ſimiliter in batrachomymachia.

Leda cū .e. abſq; diphthōgo ſcribit: fuit Tyndari re gis coniux: cum qua Iouem ſub forma Cygni con cubuiſſe dixere poetæ. Eamq; ouum unū pperiſſe ex quo nati ſunt Caſtor & pollux. Sed quod duo ova ediderit intellexiſſe uidet Hora. cū dixit. Nec gemio bellū troianū orditur ab ouo. Fuit etiā ma/ ter Helenæ: & a leda ledæus cū .æ. diphthongo in penultima deriuatur: Vir. lib. æne. iii.

Ledæā hermionem lacedæmonioſq; hymeneos

Lemnos cō. m. ante. n. ſcribit: una eſt ex cycladibus ægæo mari circūflua: i q̄ Iuno Vulcanū filiū cū eū turpē peperiſſe conſpiceret: e cœlo deiecit. Hic po/ ſtea cū deoꝝ faber effectus eſſet: ad hanc iſulam ab ætna refocilationis cauſa redire ſolebat: ubi ut ait Statius lib. v. thebaidos: Lēnius ignifera feſſus re/ ſpirat ab ætna. Veſtit athos memorumq; obſcurat imagine pontum.

Lenæus pria cum .e. abſq; diphthongo ſeq̄ns cū .æ. diphthongo ſcribitur: nomen eſt Bacchi deductū a ληνος quod eſt torcular. Vir. i. geor. i. Huc pa/ ter o leneæ ueni. ληνος Torcular

Leocharis cū .ch. aſpirato ſcribitur: fuit ſculptor ſua ætate eximius ꝺ quo uidebius i dictiōe mauſolus.

Leonides cū .i. latīo ſcribit: fuit nobilis ſparta: & dei de rex eo modo quo ſpartani regem habebāt. Hic non modo miranda contra Xerxem ægit: ſed pe/ ne icredibilia: ut apud græcos Herodo. lib. hiſto. ſe ptimo. & apud noſtros Iuſti. iii. epitomatum ſecun do: oſtenderunt. Quin & genealogiam traxiſſe ab Hercule oſtēdit idē Hero. in eodē libro connume rans omnes eius progenitores uſq; ad Hyllum & Herculē: Fuit & alius leonides Alexandri magni pedagogus: qui teſte Quinti. lib. i. de inſtitutione oratoria eum quibuſdam uitiis imbuit: quæ robu ſtum quoq; & magnum regem ab illa inſtitutio/ ne puerili perſecuta ſunt.

Leitus cū .i. latīo & .t. exili ſcribit: fuit teſte Homer. lib. ii. ilia. Vnus ex quinq; boetiorum principibus qui ad Troiam uenere.

Lerna cū .e. abſq; diphthōgo ſcribit: regiūcula quæ/ dā ē in Arcadia: ſic quoq; a Lerno rege cognomi/ nata: iuxta quā fuit Argos: iuxta quā fuit Argo op pidum unde græci Argiui dicti ſunt ut uidius in dictione Argos. Et a lernas lernæus cum .æ. diph/ thongo deducit: unde lernæa palus: in qua fuit hy dra quiquagīta capitum ab Hercule poſtea iterfe/ cta. ut uidimus in dictione hydrus. Ideo ait Virg. libro æneidos octauo. Lernæus turba capitum cir cumſtetit anguis.

Letharcus pria cū .e. abſq; diphthongo: ſequēs cum .th. aſpirato ſcribit: ille dī q obliuionē patit: & de/ ſcendit a λήθη: qđ ē obliuio: unde etiam lethæus.

Letheus eodē modo ſcribitur: & eandē habet deri/ uationem: poteſtq; latine dici obliuioſus.

λήθη obliuio

Ltehum eodē mō ſcribit: pōitur a noſtris pro mor te: & a λήθη quod ē obliuio teſte Feſto traductū eſt Alii teſte Priſci. in decimo latinum faciunt: & aleo uerbo ſimplici naſci dicunt: quod in uſu ſic quoq; nō eſt: ſed in cōpoſitione deleo deleui hētum. unde letum dici uolunt: quia uitam deleat: quod ſi ſic eſſet abſq; aſpiratiōe ſcribi: deberet. ſed magis pla/ cet græcū eſſe: & a λήθη deduci: unde ēt teſte Soli/ no fluuius ille: qui in aphrica iuxta Beronicem ur bē fuit: lethes hoc ē obliuionis amnis uocat: quē ut ait putāt i ferna iundatione prorūpere: & apud priſcos uates latex obliuiōis cōmemorat. De quo Luca. lib. iii. meminit cum ait Quam iuxta lethes tacitus prælabit amnis: Infernis ut fama trahens obliuia uenis. Et inde lethargus & lethæus: ut ſu/ pra uidimus. At uero lætum qđ latinū eſt & aleo deſcendit: eo quod ex lætīcia quis faciem delatare dicatur: cū .æ. diphthongo & .t. exili ſcribit: idq; ap pellamus: quod aſpectu gaudiū promit. Nam gau dere proprie eſt itrīſecus: Lætari extrīſecus: Et qa natura ſic iſtitutum eſt: ut quæ bona corporis ha/ bitudine ſunt alacriora q̄ uero debili triſtiora ſint eo: fit ut pīguia uocemus læta: ut lætas oues: læ/ tos græges læta armenta: & hīc tranſferius ad ſi/ milia: ut ad ſegetes: ad uites: ad oliueta: ad cæteras arbores. Vnde quemadmodum illa: ita hæc quo/ que q̄lia ſint: declarat aſpectus. Verūtamē non ap/ pellant hoies læti ob fœcunditatē. pīguedinē pul/ chritudinē: grauitatē: & ſimilia. Sed ob ea q̄ tātū in noſtros uſus cedūt. letitiā nobis uoluptatēq; pariē/ tia. Qua ſane regula multifariā lætū & ſine ambi/ guitate i utēdo ſuppeditabit. Vnde apd Seruiū: ſi/ gnificat fœcūdū. pingue grauidū: pulchrū: uiride & multa alia: q̄ ex Vir. annotauit.

Leucothea cū .c. exili: & .th. aſpirato ſcribit: fuit filia Cadmi ex Hermione cōiuge: q̄ & alio noīe dicta fuit Ino uxor Athamātis regis thebarum: quæ ut maritū ſuū furere conſpexit: cum Melicerta filio in mare p̄cipitem ſe dedit. Et ut ait Cicero de na/ tura deoꝝ dicta fuit a græcis quidem leucothea a noſtris uero Albunea ſeu: alba dea. Nam λευκη al ba dicitur: & θεα dea. Ab aliq̄bus uero iterp̄tatur Matuta etiam græco uocabulo: quæ ab Homero ponitur pro aurora. Vnde teſte Priſciano matuti/ num deriuatur. At uero Melicertam Palœmona dixerunt dicente Ouidio: leucotheaq; deam cum matre palœmona dixit. Sed a noſtris portunus co gnominatus eſt.

λευκὰ alba θεὰ: Dea

Leucothoe ſecunda cum .c. exili: & penultīa uero p .th. aſpiratum ſequente .o. uocali ſcribit: & alia fu/ it a ſuperiori: nā a θέω. quod ē curro deriuat: qua/ ſi alba fuerit & currens: fuit Orcami ex Eurimōe filia. illa dicente apud Ouidium libro metamor/ phoſeos quarto.

θέω τρέχω

Rexit achimenias urbes pater orcanaus: iſq;
Septīmus a priſco numeratus origīe bello. Et pau lo prius dixerat.
Tempore leucothoe multarum obliuio fecit.
Gentis odoriſere: quam formoſiſſima partu
Edidit eurymone: & reliqua.

Leucippus cum .c. exili contra græcoꝝ gram matī/ cas regulas: & .i. latīo. atq; duplicato .p. ſcribit: fuit

philoſophus eineates patria:ſecundū uero quoſdā alios adderites:& fuit Zenonis auditor.

Leutychides ſecūda cū.t.exili ſequēte.y.græco: atq; .ch.aſpirato.&.i.latio ſcribitur:fuit teſte Hero.li. hiſto.vi.uir lacedæmonius inimicus Demarati. poſt cuius fugam conſtitutus fuit aſpertoꝝ rex.

Leucargillon cū.c.exili &.i. latino atq; duplicato.l. ſcribit̄.dici pōt latie candida argilla.

Lucas cū.c.exili ſcribit̄:iſula eſt teſte Pomponio diſpoſita contra ſinum ambracium iuxta Epiꝝ habens montē altiſſimū:& ē memoralibus uictoria Auguſti.contra.M.antoniū & Cleopatrā. Eadem fuit hactenus a cōtinēti cōiuncta:ut Oſtēdit Oui. lib.metamorpho.xv.cum ait.

Leucada continuam ueteres habuere coloni.
Nunc freta circueunt.& reliq̄.Eſt ēt leucas oppidū percelebre i Acarnāia parte Epiri:olim teſte Plin. Nereitū uocitatum:& a leucas deducitur leucadius Vir.lib.æne.iii.

Mox laucadii niboſa cacumia montis. Et formidatus nautis a peritur Apollo.

Lyæus pria cum.y.græco:ſeq̄ns cū.æ. diphthongo ſcribit̄:ut in antiqs exactiſq; marmorum iſcriptionibus ſcriptum comperi:nomen eſt Bacchi:dicēte Oui.lib.iii.metamorpho.

Tutaq; dāt.Bacchū quæ uocāt:bromiuūq; lyæū & deriuat̄:a λυω:qđ ē ſoluo:eo q; mēbra uinum diſſoluat:unde ſequitur paralyſis.

Libanus cū.i.latino ſcribit̄:mons eſt iter arabes & phœnices:ē ēt genus arboris tus producentis.

Libya pria cū.i.latio ſeq̄ns cū.y.græco ſcribit̄:& terminat̄:i.a.& in.e.ac dici poteſt i recto libiæ abſque diphthōgo:& ſi quidem in.a.deſinat accepta.e.facit genitiuum cū diphthōgo:ut libya huius libye: ſi uero i.e.deſinat i recto: græce & decliatur huius libyes.Et ē regio Aphricæ:q̄ ab Atlāte mōte Mauritaniæ ſcipit:& ad Canopum uſq; Nili hoſtium pandit̄:ſic quoq; dicta ut plurimi aſſerūt:ab libya uxore Edaphi Iouis filii.Qua utiq; litteratura oīa ad alia deſcendentia ſcribuntur : Vt libyſſa huius libyſſe oppidū Bithyniæ.libyſtis libyſtidis:Vir.li. æne.v.Horridus i iaculis & pelle libyſtidis urſæ: libyſtinus libyſtina libyſtinum.

Libyſſa eodē mō ut ſuperior:ac p duplex.ſ. ſcribit̄: oppidum fuit Bithyniæ.ubi teſte Plinio circa finē libri qnti naturalis hiſtoriæ:nunc Hannibalis tantum tumulus eſt.

Libyſtis ſimili modo cū.i.latio i pria ſequens per.y. græcum:ultia cum.t.exili &.i.latio ſcribitur : & ē ac ſi libycam diceres.

Libyſtius i eadem ſcriptura cū ſuperiori:dictus fuit Apollo ab his:q Pachynū Siciliæ ꝓmōtoriū icolebant:eo q; imiſſa libycis:hoc ē hoſtibus carthaginēſibus peſte pene cūcti ſubita more iterierunt.

Libs cū.i.latino ſeq̄nte.bs.ſcribit̄:quāq; ꝓprie.ps.ſeq deberet:nā græce λιψ ſcribit̄:& ē uētus aduerſus uulturnū:quē aphricum uocamus & ide libonotus dicitur:quem nos auſtrum dicimus.

Liburnū cū.i.latino ſcribit̄ : græce uero λιβυρνον dī:ſed nos illud.y.græcū i.u.noſtꝝ cōuertius:& ꝑponētes:ad.r.dicius liburnū:genus ē nauiculæ uelociſſimæ a liburnis prio cūpte:ut Parthenius grāmaticus āteſtat̄:Ad cuius ſimilitudinē cōſtructū fuit uehiculū:quo romāi nobiles uelociſſime portabāt̄ dicēte Iuu.i.iii.ſaty.Diues & igēti curet ſupora liburno:cuius uelocitatē oīdit cū dixit curet: ob qđ ēt ꝓco feſtias liburnus dictus ē:ut idē i ſaty. Criſpini ait.Prius clamante liburno curite iam ſedit rapta ꝓperebat ab olla:ſed liburnus ꝑ nauibus uſus ē Hora.i epodo : ibis liburnis iter alta nauiū amice ꝓpugnacula:q̄s & liburnicas i uita Auguſti Sue.appellauit:alia tempeſtate i traiectu bis cōflictatus prio iter ꝓmōtoria Pelopōneſi atq; Aetolie rurſus circa montes ceraunios urrabiq; parte liburnicaꝝ demerſa:ſimulq; eius i q̄ uehebat̄ ſuſis armamentis & gubernaculo diſtracto.

Liburnia cū.i.latio utrobiq; ſcribit̄:regio ē iter illyri & Dalmatiā:de q̄ ait Pli.li.iii.natu.hiſto. liburniæ finis ad initium Dalmatiæ Salona eſt.

Lycia pria cū.y.græco ſeq̄ns cū.c.exili &.i.latio ſcribit̄:regio.ē i miori Aſia finis Pāphiliæ ex pte oriē tali.ex pte uero occidētali Cariā termiat:ſic quoq; cognomiata a lyco Pādi.filio:quū prius teſte Heli.hi.i.Termile diceret̄ i hac ciuitas ē Patera:i q̄ ſex mēſibus anni ab Apol.reſpōſa dabant̄:reliquū uero tēporis apud Delō:unde & liciæ ſortes a Vir.nū cupatur:eſt etiam in ea ꝓuicia mons Clymera:ut in ea dictione uidimus.

Lycus cū.y.græco &.c.exili ſcribit̄:a nr̄is proprie lupus dī:ut i dictiōe agnus uidius. At eo noie & ſcriptura plures leguntur uiri memorādi . Vnus qdem troianus fuit:de quo Vir.li.æne.i. Et crudelia ſecum fata lyci. Alius thebanus genere ignobilis:qui quū a Creōte Hercu.ſocio exulaſſet : & Hercu.cū Perithoo & theſeo ad iferos deſcēdiſſet:regnū thebanū cæpit:Vt plene oīa ſcripſit Sene.i Hercule furēte. Alius fuit ēt thebāus:rex q cū uxorē formoſiſſimā Antiopē a Ioue grauidā conſpexiſſe:eā a ſe abdicauit.ut i dictione Dirce uidius. Alius fuit regis Pandionis filius.q & a ſe lyciam noīauit.

Lycaon cū.y.græco &.c.exili ſcribitur:fuit Arcadiæ rex Titani & terræ filius q cū ſolitus ēt necare hoſpites:& Iouē ſimiliter hoſpitio ſuſcepto necare uellet.mutat̄ a Ioue i lupū:ut Oui.li.meta.i. plene monſtrauit.Fuitq; pr̄ Caliſtōis:q̄ i arcton cōmutata:ut i ea dictiōe uidius. Tādē cœlo locata fuit : dicēte Vir.lib.geor.i.Clarāq; lycaonis arcton & Oui. li.iii.de triſti.Quæq; lycaōio terra ſub axe iacet.alius fuit Priami filius:& pr̄ Pandari.cuius theoracē teſte Home.li.ilia.iii.paris cū Menelao iduit.

Lycæus pria cū.y.græco:ſeq̄ns cū.c.exili &.æ.diphthongo ſcribitur:mōs ē Archadiæ:i quo bicornis Fauni tēplum fuerat:a quo lycæa ludicra illi ſacra a nobis lupcalia dicta ſunt. Vnde Ouid.lib.faſto.ii. ait:Quid uetat arcadico dictos a monte lupercos. Faunus i Arcadia tēpla lycæus hēt. Nā ut diximus qđ græce lycos:latiæ lupus dī. Et quēadmodum ex illo deriuat̄ lycæus & lycæa:ſic ex nr̄o lupcal & lupcalia ludicra q̄dā dicūt̄:q̄ ob tpis obſeruationē ut dixit Plutarchus uita Romuli : quā ego e græcis i latinū trāſtuli:ad expiādos mās conſtituta uidebāt̄.Fiebāt.n.ut ille ait nephaſtis diebꝫ mēſis februarii:quē piacularē iterp̄tāt̄.Vnde priſci quoq; diē illā febratā uocabant.qđ Ouid.tetigit cum ait.

Februa romani dixere priamina patres. Et ſubdit in eodem libro.

Tertia poſt idus nudos aurora lupercos.

Aſpicit:& Fauni ſacra bicornis eunt.Et ut pleriq; exiſtimãt ab arcadiis:q cũ Euãdro uenerãt hoc ſolẽne ad eas partes:ubi nũc eſt Roma allatum fuit. Quod expſſit Oui.cũ de his ludis locutus ẽ dicẽs. Trãſtulit euãder ſilueſtria numĩa ſecũ.Hicubi nũc urbs:eſt tunc locus urbis erat.Et inde Liuius lib.i. ab urbe ait. Ferũt euãdrũ ſolẽne allatũ ex Arcadia inſtituiſſe:ut nudi iuuenes lycæum Pana uenerantes:p luxumatq; laſciuiã currerẽt:quẽ romani deinde uocauerũt inuum.Hũc Seruius pana eſſe dixit ab ineundo paſſim cũ animalibus. Alii uero referente Plutarcho putant a lupa: quæ Romulum educauit potius emanaſſe: cũ ut ait lupcales ludicrum ĩchoent:ubi expoſitũ romulũ fuiſſe ferunt: tametſi quæ ad ſacra ptinent:minus cõueniãt. Nã ut ſubdit.Capellas mactant:deinde gemini adoleſcẽtes p̃clari ſanguinolẽto gledio fœdatã ſibi faciẽ attingunt.Alii ilico cum lana lacte madida accurrunt:atq; abſtergunt ſanguinẽ:tum uero opus eſt ut rideãt adoleſcẽtes.Et demũ ereptis capraq; tergoribus nudi ĩ ſubligaculis p ciuitatẽ diſcurrunt: qcunq; ſibi obuiam fiũt uerberãt coriis. Et ut idẽ Plutarchus ꝓſequitur.Mulieres uero iã:adultæ ultro ſe his offerũt: ac palmas uerberãdas porrigũt: exiſtimãtes id ſibi fœlicẽ pariũdi facultatẽ p̃ſtare. quod Oui.p̃fato ſecundo faſtoꝝ lib.tetigit cũ ait.

Nupta quid expectas:non tu pallentibus herbis.
Nec prece:nec magico carmine mater eris.
Excipe fœcundæ patienter uerbera dextræ.
Iam ſacer optatum nomen habebit aui.

Et Iuuenalis ſimiliter ĩ ſaty.ii.in adoleſcentulos: q nubebant inuehens ingt.Et illis turgida non prodeſt cõdita ĩ pyxide lydæ:Nec ꝓdeſt agili palmas p̃bere luperco.Sed ut refert Plutar.Bucas qdam ĩ illis elogiis:quas de romanaꝝ regꝝ deſcriptiõibus iſcripſit fabuloſam quandam ſuper his attulit ſentẽtiã.Ait.n.q; cum Romulus Amulium ſupaſſet: una cũ fratre Remo ad eũ uſq; locum ĩ quo lupæ mãmas expoſiti ſuxiſſent:p̃ lætitia cugriſſe: Et ut ait. Aeterna huius rei memoria poſteritati foret eos ludos inſtituiſſe:Ideoq; nobiles genere adoleſcentes currere: ac ferire eo pacto qcunq; obuiam fiebant:ut ſignificarent Romulũ ac Remũ ipſum cũ olim ſtrictis enſibus ex Alba profugiſſent. atq; gladio illo ſanguinolento faciẽ attingere:ut cædis illius & piculi poſteris monumẽtũ eſſet.Et denicq; eo lacte in ſanguinis abſterſione uti: ut indicarent eorum mirificã ac pene diuinã educationem.

Sed mouet quæſtionẽ Oui. hac in hiſce uerſibus diſſoluit.aliam a Buca ſententiã aſſerens.

Cur igitur currant:& cur ſic currere mos eſt.
Nuda ferant poſita corpora ueſte togas.
Ipſe deus uelox diſcurrere gaudet in altis.
Montibus:& ſubitas concipit ille feras.
Ipſe deus nudus:nudos iubet eſſet miniſtros.
Nec ſatis ad curſus comoda ueſtis erat.

Refert ẽt Plutar.C.Acilium ſcripſiſſe Romulum cũ ante cõditã urbem ſua peccora ꝓdidiſſet:ſupplicatũ Fauno primo cõceſſiſſe:deide nudũ ne ſudore ipediret:oẽs ſaltus currendo luſtraſſe: ideo nudatos lupercales hæc ludicra celebrare.Seruius uero in octauũ æneidos Vir.ſuper eo uerſu cum ait. Hĩc exultãtes ſalios nudoſq; lupcos dixit. Cum ĩ honorẽ Fauni ſeu panis lupcaliũ ſol emnitas coleret romanoꝝ pecora repẽte a latrõibus rapta ſunt: illi mox proiectus ueſtibus latrões ſunt ꝓſecuti: q bus oppreſſis atq; ræceptis aĩalibus propter rem a nudis ꝓſpere geſtã:cõſuetudo mãſit ut nudi luper calia celebrarent.Luſt.uero li.xxxiii.ſui epitomatis cũ Ouidio cõcordãs magis ex habitu dei:cui ea ſacra fiebãt:q̃ ex alio nuditatis cãm referre uidetur. Ait.n.ſub Fauno Italiæ rege Euander Arcadiæ urbe pallanteo ĩ Italiã cõ meliocri turba popularium uenit.Cui Faunus & agros & montẽ: quẽ ille poſtea pallatiũ appellauit:benigne aſſignauit. In huius radicibus templũ lycæo.quẽ græci Pana:Rõani lupercum appellant cõſtituit:ipſum dei ſimulachrũ nudũ capria pelle amictum eſt: quo habitu Romæ lupcalibus decurrit.hæc ille. Veꝝ qa ĩ his ſacris canẽ ĩmolabãt romani cãm reddẽs Plau.ait. Canẽ ad id ſacrificii genus plurimũ pertiere.Nã & græci ipſi in hmõi piacularibus ſacris περισκυλακισμὸς uocãt catullos mactare conſueuerant. Vel potius ut Romulus ipſe lupæ eius nutrici gratias referret:q̃ atrociſmos hoſtes canes hẽt:uel forte ut laceſſeret ad curſum lupcales:quẽadmodũ canis ſuccẽdi ad iracundiã facile conſueuit.

Lycaſtus abſq; aliq̃ aſpiratiõe:&.y.græco ſcribit: fuit teſte Home.li.ilia.ii.urbs in Creta.

Lycida pria cum.y.græco:ſeq̃ns cũ.c.exili &.i.latio ſcribit:fuit ꝓpriũ cuiuſdã paſtoris nomẽ a lycos deductum.De quo ſæpe Theocritus & Virg.

Lycinius pria cũ.y.græco: ſeq̃ns cũ.c.exili &.i.latio ſcribit:fuit frater Aſtyoches:& ĩ bello troiãno Thlepolemo interfectus:ut in ea dictione uidebimus.

Lycinio pria cũ.y.græco:& ſeq̃ns cũ.c.exili &.i.latio ſcribit:fuit nomẽ ꝓpriũ nõnulloꝝ illuſtriũ uiroꝝ

Lycomedes cũ.y.græco:&.c.exili ſcribitur:fuit teſte Home.lib.ilia.ix.Creontis filius.

Lyciſca pria cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ.c. exili &.i.latino atq; ſimiliter ultia ſcribit:nomẽ ẽ cõpoſitũ ex lycos:q̃d ẽ lupꝰ & ſcilos cãis:q̃ſi lici.i.lupi:ſcylos cãis. Nã cãis ẽ natꝰ ẽ lupa ut Vir.Multũ latrãte lyciſca.

Lycopa cũ.y.græco &.c.exili ſcribit:fuit urbs Aeto.

Lyctus cũ.y.græco &.c.ac.t.exilibus ſcribit: fuit teſte Home.li.ii.ilia.oppidũ ĩ Creta ſub regno idomenei:a quo eũ lyctiũ.Virg.dixit li.æne.iii.cũ ait.

Et ſalentinos obſedit milite campos.
Lyctius idomeus:& ĩ Bucolico:Lyctius ægon.

Lyctõia eodẽ mõ ſcribit & ſimilit crete fuit urbs.

Lychnus prima cum.y.græco:ſequens cũ.ch.aſpirato ſcribitur:a noſtris dicitur lucerna: quo nomina uſus fuit Virgilius in fine libri æneidos primi cũ ait.

Depẽdẽt lychni laquearibus aureis.Marti.ĩ q̃rto
Pondero poto cano laudo cœno quieſco.
Dum paruus lychnus modicũ cõſumit oliui. Suetonius in uita Cæſa.Aſcenditq; capitoliũ ad lumina ſexaginta elephantis dextra & ſiniſtra lychnos.

At lucerna teſte Seruio a lychno dedudit Alii a luce:licet ſyllabæ primæ quantitatem commutet.

Lychnites pria cū.y.græco: seqns cum.ch. aspirato &.i.latino:ultia cum.t.exili scribitur:marmor est albū:quod in paro insula effodiebatur:sic quoque cognominatū teste Pli.lib.xxxvi.natura. histo. qđ ad lucernam in cuniculis cæderetur. idem Varronem dixisse affirmat.

Lycophoron cū.y.græco &.c.exili scribit:fuit Periandri corinthyoꝝ tyranni filius. Hic teste Herodo.li.histo.iiii.patri quia matrem occiderat conciliari nunq̄ potuit:quem etiam pater iam senescēs cum i successionem tyrannidis aduocaret cōstātissime recusauit:asserens se nunq̄ rediturꝝ. Corinthum: quoad pater supereſſet. Tandem periander iam decreuisse suo filio.

Corcyram e Corintho cōcedere:ubi filius erat recognita a cercyrensibus lycophron ipse iterficitur:& Periander audito nouo defecit.ut i dictiōe Periander uidebius. Alius eodē noie fuit poeta tragicus.

Lycō cū.y.græco &.c.exili scribit:fuit philosophus troadēsis filius cuiusdā Astynactis:uir eloquēs & educādis instruendisq̄ pueris maxie idoneus. Aiebat adiungi necessario pueris pudorē & laudis studium:uelut eqs calcar. Erat mundissimus habitu: & uestium icredibile munditie ac nitore teste Hermippo utebatur. Erat fortissimo corpore: pilæse ludo exercuit. Tenuit scholæ pricipatum annis q̄dragita quatruor. obiit annos natus.lxxiiii. fessus morbo podagræ. Fuere & alii Lycōes prius Pythagoricus. Scds hic ipse. Tertius uersificator. Quartus epigrammatum artifex.

Lycopolis eodem mō:ut superior scribit: fuit teste Diodoro siculo lib.histo.secūdo urbs Aegypti: sic quoq̄ a lupis cognomiata:eo q̄ Aethiopes agros ægyptios icursantes:lupi facta acie usq̄ ac ciuitatē elephātinā repulerūt. Sed ibidē ciuitatē cōstruētes ægyptii:ubi aciē struxerāt a bestiis illis lycopoli cognomiarūt:ac pro diis lupos ipos uenerātur.

Lycoris cū.y.græco &.c.exili scribit:ac a lycos deducitur:fuit cognomen libertæ.

Lycurgus pria cum.y.græco & seqns cū.c.exili ultia cū.g.cōsonante scribit: fuit lacedæmoniorum priceps uir clarissimus:& i oibus philosophis admirandus:Hic lacedæmoniis leges sanctissimas tulit De quo Vale.de igratis.Iusti.li. epigrāmatū.iii. & Aristo.i politicis plura scripserūt. Alius fuit Nemææ regiōis rex:q Hypsipilē Thoantis regis filiā pro filio nutricē hūit:ut i dictione Hypsipyle uidimus alius fuit thracū rex:uel ut alii uolūt macedonū:q Bachum deum esse negabat: ob quod dum conaretur uites icidere crura sibi amputauit. Vnde absteniū eū fuisse Seruius attestatur.

Lictor cū.i.latio &.ct.exilibus scribit. Quidā græcū uocabulū esse uolunt:& ut ait plutarchus i uita Romuli litor sine.c. dicebat.eoq̄ a græcis λειτουργὸς:hoc est populi mīster dictus sit. Nam ut ait λειτον græci adhuc populū uocāt. & ἐργᾶτης mīster nūcupat. Sed ut idē pgit iā iterposito.c.romāi lictorē dicūt:alii uero ut late ostēdit Gellius li.xii.no.atti.nō græcā sed latiam etiologiam illi tribuūt:& aligādo lictorē appellatū uolūt:eo:q̄ quū magistratus populi romāi uirgis quēpiā uerberari iussissēt:crura eius ac mānus ligari a uiatore solitæ sūt:& is q̄ ex collegio uiatoꝝ officiū ligandi hēbat lictor ē appellatus. Tyro uero Cice. libertus lictorē a lirio uel a licio: qđ idē ē dici scripsit. licio .n. extrāsuerso q̄ ministrabant magistratibus cicti erāt. Nāq̄ erat lictor mīster cōsulis: pcōsulis: prīdis & p̄toris:q̄ fascē uirgaꝝ alligatū cū securi portabat. Et erāt lectores cōsulis duodēi:siue a numero auiū:q̄ Romu. auguriū regni portēderant: siue ut magis placet Liuio ab ipso numero:q̄ ab hetruscis accæptus fuit. Nā ut ait apud hetruscos ex.xii. populis cōiter creator rege singulos singuli populi lictores dabant:a qbus & sellam curulē: & togam & p̄texta assumptā rettulit. Alioꝝ uero ut dixius officioꝝ lictores tantūmodo seni erāt. Sed ex qua materie uirgæ fasciū fuissent:nusq̄ memini me legisse. Existimari tamen pōt p locoꝝ natnra nunc ex hac:nūc ex illa arbore fuisse. Nōnulli uero ex uite:hoc ē ex sarmētis uirgas illas fuisse cōtēdūt: qđ ex Iuue. pbare uolūt:q̄ ait i saty. Oibus i terris de Mario tunc uilissimo milite loq̄s:cū nōnūq̄ uerberaret. Nodosam post hæc frāgebat uertice uitem. Ego uero aliū puto eius uersus itellectū. Nā sicut cōsiliū isigne erat.xii. sasces hēre:p̄toꝝ ac p̄sidū sex ita cēturiōis erat isigne nō sarmētū:sed uitē manu deferre:aut certe illa milites deliquētes uerberare: qđ sane esse turionatus fuisse signū declarat Luca. de Scæua:q̄ ex milite factus erat centurio inquiens promotus latiā longe gerit ordie uitē Hac castiga tū uite mariū in uilissimū militē non modo i aliis mēbris:sed i capite Iuue. intelligit. Idem declarare uī Martianus iuriscōsultus li.digesto. unde quinquagesimo de re militari his uerbis: Is q̄ cēturioni uolēti se castigari restiterit:si uitem tenuit militiā mutat:si ex industria frægit:uel manū centurioni itulit capita puniatur.

Lydus cū.y.græco scribit fuit Her. filius ex iole Eurythi regis Oechaliæ filia. Alter eodē nomīe filius Atys regis Meoniæ:a quo ipsa Meonia teste Hero.li.histo.i. Lydia cognominata fuit.

Lydia prima cū.y.græco:sequēs cū.i.latino scribit: regio ē teste Pli.lib.v. naturalis historiæ. in minori Asia antiqua regnoꝝ sedes:quā Menandri sinuosi & pactoli unda facit celebrem:cum aureas ducant arenas: Hæc a Lydo filio Atys & fratre Tyrrheni Lydia cognomiata fuit:quæ prius Meōia dicebat. Nā cū ob regni breuitatē fratres se simul ferre nō possent. Tirrhenus sorte discedens. atq̄ ad italiam uenies eā tenuit partē:quæ ad mare inferum uersa ē:& a se Tirrheniā nominauit. & Lydius remanēs Meoniam a se Lydiam uocari uoluit: In q̄ sunt urbes teste Hero.lib.histo.i. Lepra ephesus. Colophon: Clazemene & phocea.

Lyenteria prima cū.y.græco seqns absq̄ diphthongo uel aspiratiōe:& penultima cū.i.latino scribit: ifirmitas quædam ē quæ a nostris intestinoꝝ dissolutio iterprætatur. Nam componit ex λύω:qđ est dissoluo & ἔντερα intestina.

Lygdamus cum.y.græco in prima scribitur: nomē est uiri proprium.

Ligystus prima cū.i. latino: seqns cū.y.græco:ultia cū.t.exili scribit:fuit teste Fabio pictore phætōtis filius:a quo Liguria cognominata fuit.

Liguria cū.i.latīo ſcribīt:regio ē Italiæ p maiori ſui pte mōtuoſa.& Apœnino cōſtituta : Vt monſtrat Liuius lib.iii.de bello macædōico. Hanc a legiſto Phætontis filio conuerſione.y. græci in.u. noſtrū dictam fuiſſe in ſuperiori dictione oſtendimus. Eius caput eſt Genua.

Ligyes prima cū.i.latīo ſequens cū.y. græco ſcribīt populi ſunt aſiatici:q cū Xerxe teſte Hero.li.hiſto. quarto contra græcos militarunt.

Lympha cū.y.græco ſcribīt:& dr a nr̄is aq̄.fitq; per mutationē.n.in.l.Nam proprie dicitur nympha.

Lymphaticus prima cū.y.græco.penultia cū.t. exili &.i.latino:ultima cum.c.exili ſcribitur proprie ille dicitur:q uitium ex aqua contraxit: qui eſt huc atq; illuc diſcurrere. Vnde pro furioſis iam uocabulum accæperunt.

Lilybeum prima cū.i.latino:ſequens cum.y.græco: penultima cū.æ.diphthōgo ſcribīt promontoriū eſt Siciliæ uerſus zephyros diſpoſitum:quo nomine & ciuitas illi propiqua dicebatur.De quo in dictione Sicilia habebitur.

Lyndus cū.y.græco ſcribīt:fuit teſte Home.li.ilia. ſecundo ciuitas in inſula Rhodi in qua teſte Lactātio lib.i.diuinar. inſtitutionum Herculis ſacra fiebant:ritu omnino diuerſo ab aliis:hoc eſt male dictis & execrationibus:ita ut ſi iter ſe ſolemnia uerbum bōum exciderit uiolata crederent cauſamq; rei illius ibidem explicat. Eſt eodem nomine teſte Hero.li.hi.i.ciuitas altera in Dorica regione. Λοῦκνο

Lynter prima cū.y.græco:ſeq̄ns cū.t.exili ſcribīt:& teſte Priſciano lib.quinto.græce dicitur Λουτηρ. Vnde ex diphthōgo adiecta.o.uocali.& abiecta.n. fit lynter:quæ apud nos ut idem notat Priſcianus generis eſt fœmini.apud græcos uero maſculini. Liui.in ſeptimo ab urbe:iam multum expulſa lyntre:& genus eſt paruæ nauis.

Linus cū.i.latino &.n.ſcribīt : fuit teſte Herodoto platonico lib.i.diſciplinarum Mercurii ex muſa. Vrania filius:& Thebis genitus:ut elogium ſepulchro inciſum oſtēdit. Vir uero ait in bucolico: illi patrē fuiſſe formoſum Apolinē. Scripſitq; teſte eo dē Herodoto mundi generationem. Solis item & lunæ curſus:animaliumq; & fructuū generatiōes. Et i prīo uerſu ſuī operis cuncta ſimul nata dixit: quē ſecutus Anaxagoras facta ſimul oia ſimiliter dixit.eaq; mente.accedēte compoſita: Occubuitq; in Euboia ſagitta ab Apoline trāſfixus.

Lyrneſos cū.y.græco & ſimplo.ſ. ſcribīt : fuit teſte Hero.lib.hiſto.y.Phrygiæ ciuitas. Hāc ſeruius ſuper decimū æneī.Briſeidis patriā fuiſſe dixit: & inde lyrneſius. Virg. Haud partem exiguam montis lyrneſius Agmon:ubi exponit Seruius.i.phryx.

Lyrneſſus cū.y.græco & duplicato.ſ.ſcribitur : fuit teſte Home.li.iliados ſecūdo. Theſſaliæ ciuitas.

Lyſanias prima cū.y.græco & penultima cū.i. latīo ſcribitur:fuit unus orator græcus. Alter uir arcas: qui lycaonem regno expulit.

Liptore cū.i.latino ſequente.p.& abſq; aſpiratione ſcribīt:dici pōt latine defectiua. Nam a λεῖπω qđ eſt deficio deriuatur. Et eſt figura quæ fit cū minus dicitur:& plus intelligitur ut. Virgilius in bucolico. Quid prodeſt quod me ipſe animo non ſpernis Amynta.i.libentiſſime amas. Et lib.georgi.i. Nec nulla iterea ē inaratæ gratia terre:ideſt multa gratia & li.iii. Nec mihi diſpliceat maculis i ſignis & albo.ideſt ualde placeat : & Munera nec ſperno ideſt libenter accipio.

λεῖπω Deſino

Lipſana cū.i.latino ſequēte.p.ſcribīt:dicūtur a nobis reliquiæ:quæ tantum pluraliter declinantur.

Lynx cū.y.græco ſcribīt:fuit teſte Seruio ſuper primum æneidos Rex Scythiæ:qui miſſum a Cerere Triptolemum:ut hominibus fruměta mōſtraret.ſuſceptum hoſpitio:ut in ſe tanta gloria demigaret : tĕrimere cogitauit:ob quā rē irata Ceres: eum conuertit in lyncem ferā uarii coloris : Nam quadrupes eſt habēs terga maculis diſtīcta : ut pardus:ſed lupo ſimilis:& forte eiuſdem generis dicēte Virg.lib.geor.iii. Quid lynces Bacchi uariæ: & genus acre lupor̄: At lynx uiſus acumine cætera animalia ſuperare ſcribīt.cuius urina teſte Pli.lib. viii.natu.hiſto.ubi reddit glaciatur in gēmas carbūculis ſimiles:& igneo colore fulgētes : lyncuriū dictas. Vnde Ouidi.li.xv.metamor.

Victa racemifero lyncas dedit india Baccho.
Egbus ut memorant quicquid ueſcia remiſcit,
Cogitur in lapides:& congelat aere tacto.

Et eſt genere fœminini:ut Lynces Bacchi uariæ.

Lyncurium prima cū.y.græco & ſequens cū.c.exili ſcribīt:dicit lyncis urium ideſt urina.

Lynceus eodē mō ſcribīt:fuit uir qdā teſte Sene.in medea ſūmæ i iuidēdo acuitatis:ut Quicq; trāſpōtū quoq; ſummota lynceus lumie imiſſo uidet.

Lyra cū.y.græco ſcribīt:iſtrumētū ē muſitū. qđ teſte Heratoſthene poeta græco Mercurius primus ex teſtudine fecit:atq; Orpheo tradidit: q Callipes & Oeagris fluminis fuerat filius:& eius rei maxime ſtudioſus & a lyra lyrici illi dicti ſunt poetæ: q uerſus ad lyram decantandos componebant.

Lyſias pria cū.y.græco ſequēs cū.i.latīo fuit orator græcus muræ iucūditatis.ut imo ait Quī. ſubtilis ē atq; elegans:& quo nihil ſi oratori ſatis ſit dicere quæras perfectius.

Lyſius cū.y.græco:ſeq̄ns cū.i.latīo ſcribīt:fluuius ē Arcadiæ:iuxta cuius ripas tumulus fuit Aeſcula.

Lyſippus pria cū.y.græco.ſeq̄ns cū.i. latino ſcribīt fuit in arte ſculptoria artifex clariſſimus. ut Martialis in epigrāmatibus li.ix. Nobile lyſipi munus opuſq; uides. Vnde Carolus arretinus conterraneus meus:ludens cū Poggio de Mercurio ſibi miſſo a Kyarico ancōitano:i quodā carmine elegiaco inquit. Denicq; lyſipus fingat ſpirantia ſigna. Oia mercurio cedere uiſa meo. Nam aioſa ſigna effingere dicebatur:& teſte Quintiliano li.duodecimo ad ueritatem optime acceſſit: Ac ut refert Pli. lib.xxxiiii.natura.hiſto. ad ſexcentadecem ſignor̄ opera efficiſſe dicitur.

Lyſippe eodē modo ſcribīt:fuit una ex natis Prœti: quæ in uaccas commutatæ fuerunt. Vt uidebius in dictione prœtus.

Lyſimachus pria cum.y.græco ſeq̄ns cum.i.latīo: ultia cum.ch.aſpirato ſcribitur : fuit macedo uir illuſtris:& Calliſthenis diſcipulus:de quo clariſſima ſcripſit Iuſtius lib.x. Alius fuit unus ex pricipibus Alexandri.

λιθος lapis

Lysimachia eodem mõ scribit: nam tã hæc dictio: q̃ superior ex lysio: & machia qđ est bellum cõponi tur: Vel ex lysimachia teste Iustio lib. xviii. sui epitomatis fuit urbs Helespõti: quæ terræ motu corruit, xxii. anno postq̃ a Lysimacho rege uno ex principibus Alexandri magni fuerat cõdita. Sed postmodum reædificata: causa fuit multar̃ cladũ: dicente. L. Floro in secundo suar̃ historiar̃ li. Lysimachia urbs a regibus Syriæ condita, ac Anthiocho magno hæreditario iure poscebat sed a Romanis negata fuit causa potissima secũdi belli macedonici.

Lysander cũ. y. græco sequẽte. s. scribit: fuit uir lacedæmõius. & fœlicitate magis q̃ uirtute gloriosus Nã bellũ athenienſium cũ peloponesis: quod iam sex & uiginti annis durauerat: ille nõ sui exercitus uirtute: sed aduersariorũ immodestia athenienſiũ oẽm classem apud Egon fluuiũ cœpit: & bellum cõfecit. Quo facto atheniẽses lacedæmoniis se dedidere. & Lysander mirum in modum elatus est. Quod id secutum fuit: ut lacedæmonii i maximũ odiũ gratiũ peruenerint. Nam cum semper factiosus fuisset: nil aliud moliebatur: q̃ ut omnes ciuitates in sua teneret potestate: quod se lacedæmoniorum causa facere simulabat. Sed ille tandem a thebanis occisus fuit.

Linũ cũ. i. latino scribit: dictũ est a lineo uerbo græco & antiquo: qđ detinere significat: quia illo oia detinent: ac primã producit. Vir. li. ge. i. Vrit enim lini campum seges: urit auenæ: & simili mõ apud græcos producit. At pro homine breuis est: Virg. in bucolico. Vt linus hæc illi diuino carmine pastor. Sunt lini genera nõnulla: sed illud famosius:

ἀσβέστην i nextinguibilem

qđ est a græcis ἀσβέστην: hoc ẽ inextinguibile ex augumẽto naturæ suæ teste Pli lib. xviii. nat. hi. denominat: eo q̃ non absumat ignibus. Id nostri ut ait uuiũ uocant: ardẽteq; in focis cõuiuior̃ ex eo se uidisse mappas Plinius attestatur: quæ sordibus exustis splenduerunt igni magis: q̃ possent aquis: & ut idẽ asserit regum inde funebres tunicæ corpis fauilla ab reliquo separet: cinere Nascitur i diſertis adustisq; sole idiæ locis: ubi nũ cadunt ibres inter diras serpentes: assuescitq; uiuere ardẽdo rarum inuentũ difficile textu ꝓpter breuitatem: est inuẽtum est æquat prætia excellentiũ margaritarum. Hæc de illo Plinius: & huic ꝓximũ dicit bysſum. de quo in ea dictione uidimus.

λιπαρεος pinguis

Lipare cũ. i. latino & unico. p. scribit. ĩsula una est ex æolis: sic quoq; teste Plinio li. iii. natu. histo. a Liparo rege: qui post Aeolum regnauit cognominata: ut iterprætatur λιπαρος pinguis. Vnde iparæus deducitur cũ. æ. diphthõgo in penultia scribit. Iuuenalis in satyra. Exemplo quodcũq; malo & sicco pectore tergens brachia uulcanus liparæa nigra taberna.

Lisus cũ. i. latio & simplici. s. scribit: fluuius ẽ Thraciæ ꝓ thasior̃ mediũ fluuẽs: Ad hunc conuenisset Xerxes rex ꝑsar̃ cũ exercitu: ut testat Hero lib. hi. vii. non sufficiens ad portũ defecit. Vnde ait Iuuen. in saty. Omnibus in terris: Epotaq; flumina medo prandente.

Lithargiriũ prima cũ. i. latino seq̃ns cũ. th. aspirato tertia cũ. y. græco & penultima cũ. i. latino scribit. spuma est argenti: & uocabulum ẽ compositũ ex λιθος quod est lapis: & argirium: quasi ea spuma in lapidem argenteum sit compacta.

Lithostratum prima cũ. i. latino: seq̃ns cũ. th. aspirato: & reliquæ sine aspiratione scribunt: & ẽ λιθος. i. lapidũ stratum pauimentum: unde ex græco & uerbo latino a sterno deducto componitur.

Lituus cũ. i. latino & t. exili scribit: nõnulli uocabulũ græcũ putauerunt: ac nomen accepisse a sonitu ex auctoritate Homeri conant. Alii latinũ uolunt & a lito uerbo deducũt. Erat nãq; baculis icuruus quo sedentes augures auibus tẽpla designabãt. Et ut tettulit Plutarchus in uita romuli. fuit romuli lituus cõseruatus in palatino coleusq; ad Geltar̃ tpa: a qbus capta urbs icẽsa fuit. Sed postea expulsus a Camillo hostilibus iter altissimas fauillas ille sus cũ oia ignis: cõsũpsisset: iuẽtus ẽ. Est ẽt teste festo lituus gẽus buccinæ icuruæ: q̃ q cecinerit dr̃ liticẽ. Enni. ide loci lituus sonitus effudit acuros. Virgi. æne. vi. Et lituo pugnãs ĩsignis obibat & hasta.

Lyus cum. y. græco scribit fluuius est minoris asiæ in pontum defluens.

Lolligo cũ duplici. l. & i. latino scribit: piscis ẽ: ut sepia: uel forte ipsa sepia: & inde diminutiuũ Lolliguncula. Plaut. in Casina. Emitto se piolas lepidas lolliguncũlas.

Locrinus cũ. o. post. l. & c. exili atq; i. latino scribit: mõs ẽ i brutiis ad extremũ italiæ ex opposito adpelor̃. sup quo Locrus ciuitas ab Aiace Oileo: & naritiis q illũ secuti sunt ad italiã: cõdite fuit dicẽte Vir. lib. æne. iii. Hic & naritii posuerũt mœnia locri. de qbus Iust. li. xxii. sui epi. plura dixit. Nã cũ nauigaret Aiax a Troia, pcella naues dispgẽs: cũ illar̃ ptẽ i Libyã trãsportaret remanẽtes ibidẽ illi oppidũ cõdiderũt qđ locar̃ uocauere: de qbus Virg. lib. æne. xi. Libycõe hitãtes littore locros: ptẽ uero aliam cũ Aiace i Italiã deportauit: ubi cõdiderũt socii oppidũ qđ similiter locar̃ uocauerũt. Et fuit hactenus teste Plat. li. i. tiæi flos italie nobilitate diuitiis & gloria gestar̃ rer̃: quã usq; ad sua tẽpora dicit i arte sapiẽtiæ triũphasse: i hac & crotõe teste Pli. li. ii. natu. hist. usq; ad sua tpa epidimia nusq̃ fuit: nec terremotus aliqs annotatus ẽ. At Lucrius cum. u. post. l. scriptus lacus est Campaniæ inter Baias & Cumas: & dictio ẽ latina a lucro deducta. Nã cũ in eodẽ multitudo pisciũ caperet: e qbus lucra mercatores cõsequæbant: lucrinus a lucro uocitatus ẽ. Verum cum ei proximum sit mare: & sæpe in lacum exestuaret, grãdia quãdoq; damna mercatoribus ipsis & piscatoribus inferebat ob qđ grande uectigal: qđ Romanis pſolui debebãt sæpius frustrabat. Vnde a senatu Iulio Cæsari cõmissum fuit: ut lucrinum a maris impetu immunem redderet: qui oppositis murorũ molibus: & paruulo relicto mari: qđ ad lacum trãscẽderet rẽ ipsam confecit: Ob qđ aquas iulias uocari uoluit. Vnde Virgi. geor. secundo in illius laudes hæc ipa cõmemorat dicens. An memorem potius lucrinoq; addita clauſtra. Atq; idignãtẽ magis stridoribus æquor. Iulia qua ponto longe sonat unda refuso. Verum ea loca saxosa esse & ostreis referta ostendere ui-

detur, Iuue. cum ait in saty. Crispini: Nulli maior fuit usus edēdi tēpestate mea circeis nata forēt an Lucrinū ad saxū rutupinoue edita fūdo Ostrea callebat primo deprahēdere morsu. Sāe teste Plinio li. ix. natu. histo. Ostreage uiuaria primum oium. Sergius orata inuenit in baiano ætate Lucii Crassi oratores: Et ut pergit: Is primum optimum saporem ostreis lucrinis ad indicauit: quādo eadem aq̄tilia generāt alibi meliora, sicut lupi pisces ī thyberi amne iter duos pōtes: Rōbus Rauene. Muræna in Sicilia. Elobs Rhodi: & alia genera similiter.

Locrus cū. o. post. l. & .c. exili scribit: ciuitas ē in brutiis sup mōte lucrīo: ut ī p̄cedenti dictiōe uidius.

Lodix cū. i. latino scribit: & ut quidā uolunta λοδίκιον dictiōe græca deducit: quæ apud nos est lotio ita ut sit oē: quod lectulo imponitur: & lauari pōt. Alii uero latinū magis putant: atq; id apud nos de signare uolūt: quod apud græcus ςαγιον hoc est lecti compertoriū: Iuuenalis in saty. Credo pudicitiā. mō sub lodice relictis: ac penultima p ducit.

Lotus cū. t. exili scribit: fuit teste Ouid. lib. ix. meta. nympha: quam cum amatam Priapus persequaret: illa fugiens & deoge adiutorium iplorans: illorum miseratione cōuersa est in arborē sui nois: q̄ ī Aphrica teste Pli. lib. xiii. natu. histo. ea parte: quæ ad uergit nascitur insignis: & præcipue circa syrte & naso nonas: Eius magnitudo est: quæ pyro: quanq̄ Cornelius nepos breuem dicat in cisura: & folia breuiora q̄ q̄ ilicis uidentur. Sed quanto tempore hæc arbor durare potuerit: ostendit idē ipse Pli. circa finē li. xvi. natu. histo. dicens Lotus ē Romæ in area Lucinæ: quæ eo anno condita fuit qui sine magistratibus tricentesimo sexagesimonono urbis fuerat incertum quanto uetustior: esse quidem uetustiorem nō est dubium: quum ab eo loco Lucina nominetur. Sed incerta eius loci ætas: q̄ capillata dicitur: quoniam uestalium uirginum capillus ad eā defert. Vergē altera lotos in Vulcanali: quod Romulus cōstituit ex uictoria de Cumis: Ea æqueua urbi intelligit: ut testis est Massurius: radices eius in foro usq; ad Cæsaris p̄stationes municipiorum penetrant. Et ut pergit fuit cum ea cupressus æqualis ætatis circa supræma Neronis pricipalis pro lapsa atq; neglecta. Ex ac arbore teste Iulio polluce de uocabulis rerum ad commodum Cæsarem optiæ conficiuntur tibiæ. Sane teste Pli. li. xxii. Qui lotū arborem tātum putāt. Homero auctore argui possunt: Is enim inter herbas subnascētes: deoge uoluptati locū primā nominauit.

Lotophagi cū. t. exili &. ph. aspirato scribit: populi sunt libyci: quoge quidam littora Libiæ iuxta syrtes inhabitabant: q̄dam uero magis ad austrū tendētes usq; ad fluuiū Tritoda p̄tēdunt: hi teste Herodoto lib. hist. iii. uiunt ex fructibus arboris loti: qui dulciores sunt dactilis: ex q̄bus ēt uinum eos cōficere dixit: Ad hos teste homero in odyssea tēpestate maris perductus accessit Vlyxes: a q̄bus in Siciliam nauigauit.

Lucani cū. c. exili scribit: populi sunt inter cāpaniā & Aprutiū, siue inter apulos & calabros: hi teste Pli. lib. iii. naturalis historiæ in samnitibus originem habuerunt.

Lucrinus cū. c. exili scribit: & est dictio latina denotās lacū cāpaniæ a lucro deducta: ut uidimus ī dictione locrinus.

Luthum pro colore. Et ide lutheus thea theū cum .th. aspirato scribit. Nam a λύθρον quod ē sanguinolentū traductū est. Est. n. color rubeus sanguini consimilis. Persius: iam clamides regum: iā luthea caulapa captis: & inde lutheolus, theola theolum. Vir. ī bucolico. Mollia lutheola pingit uacinia caltha: hēt q̄ primā longā. At quum pro cœno ponit & sorde: absq; aspiratione scribit: & hēt primā breuem. Iuue. in saty. Credo pudiciam: Dum reddit: terrāq; luto ferit intestino. Verum & p colore nō nulli latinū putat: & a luce nomē assumpsisse. Gellius lib. ii. noctium atticarum: Lutheus cōtra rufus color ē dillucidior: unde eius nomē quoq; ēē factum uidetur. Sed magis placet græcum esse: & cū .th. aspirato scribitur.

MAcarius cū. c. exili &. i. latino scribit: fuit nomē uiri proprīū: & iterprætat beatus. Machaō cum .ch. aspirato scribit: fuit teste Home. li. ii. Illia. filius Aesculapii: & frater Polidarii: ut in ea dictione uidebimus. Hic obsolertiā medicinæ artis cum aliis heroibus græcorū ad Troiam a Creta conuocatus fuit: a quo Machaonius deducit. ut Oui. li. i. de ponto. Vtq; Machaoniis pæantius artibus heros Lenito medicam uulnere sensit opem.

Macerta cū. c. exili &. i. latino scribit græcum multi esse uolūt: & a μακρὰν: quod est lōgum deriuari. Nā parietes sunt ex lapidibus absq; cōmēto: q̄bus sepiri cōsueuit uinea: qui non nisi longi ēē possunt

Machæra cum .ch. aspirato &. æ. diph. ī penultima scribit: dicit a nostris sica culter cultellus gladius Iuue. in saty. Et spes & rō ait: Nā si piera q̄drās tibi nullus ī archa: cūdat ames nomē uictūq; macher.

Maccabeus cū duplici. c. in penultima cū. eu. diphthōgo scribitur: nomē est barbarum: sed a græcis sic conscriptum.

Macedōia cū. c. exili & absq; aliq̄ diphthōgo scribit p̄uicia est in Europa a Macedone filio Osiridis teste. Diodoro siculo. lib. i. hi. cognominata. Hæc angustos primitus terminos hūit: sed uirtute suorū regū & gētis idustria subactis finitimis ita amplia ta: est q; de ea sic Solinus scripserit: Qui Edoni oli populi: quæq; Mygdonia erat terra: aut emathiū thessalicūq; erat solū nunc oē uniformi uocabulo macedonica res est: factūq; corpus unū. Nāq; teste Pli. li. iiii. natu. hi. centū qnquaginta populos tenuit. Quod sane facit ad auctorū quorūdam concordiā: q; ī eiusmodi p̄uicii describendi discordare uident: At teste Solino Macedoniā ab oriente p̄cingit thracius limes: meridiana Thæssaliæ epirotæ tenēt ab occidēte dardāi sunt & illyri. Qua ī septētrionē tendit. Pœonia Paphlagonia protenditur.

Macyberna cū. c. exili &. y. græco scribitur: fuit teste Hero. urbs Sithoniæ: ut in ea dictione uidebimus.

Machina cū. ch. aspirato &. i. latīo scribit: nam græce dī. μᾶχανη: qđ apud nos iuentionem īdicat: & ī de mechanicus cū. e. absq; diphthōgo deducitur.

Macrocosmus absq; aliqua aspiratiōe scribit: & dicitur a nostris lōgus mundus Nam componitur ex

μακροσ longa κοσμοσ mundus

μακροσ quod est longus & κοσμοσ mundus.
Macrologia similiter absq; aspiratione scribitur: & dicitur longus sermo.
Macrobius similiter scribit: & dicit longæuus. Nã βιοσ quoq; uita nuncupatur.
Bios Vita
Mactrochir secũda .c. exili: penultima cũ .ch. aspirato scribit: & .i. latino. dicitur a nostris lõgi manus Nam componitur ex macros quod est longa. & chir. manus.
Mæander cũ .æ. diphthõgo scribit: fluuius ẽ Phrygiæ: ut Oui. lib. viii. metamor. Nõ secus ac liquidis phygius Mæãder in undis ludit: & reliq; q̃ de eodem scribit: & inde mæandrius: qui etiam pronomine proprio ab Herodoto ponitur: & Polycratis amicus.
Mænalus cũ .æ. diphthõgo scribit mons est Arcadiæ teste Pli. li. iiii. naturalis historiæ altissimus & amœnissimus ꝑ quos ad argos: ut dixit Liuius li. iiii. de bello macedonico & refertus pinis: ut ostẽdit Vir. in buco. cũ ait. Mænalus argutũq; nemus pinosq; loquẽtes semp habet: semp pastor ille audit amores. Sed in plurali facit mænala in neutro genere: atq; idem qd̃ singulare significat.
Mænades cũ .æ. diphthongo scribit: descenditq; a mænome qd̃ ẽ furio. Quare apd̃ nos furiosæ seu insanæ usitatiori uocabulo mulieres illæ dicebant quæ bacchi sacra capillis sparsis hic ide cursitabãt. Iuue. in saty. Credo pudicitiam: Crinemq; rotant ululãte Priapo mænades & Persius: Bassaris & lyncem mænas flexura corymbis.
Meotis cũ .æ. diphthõgo & .t. exili atq; .i. latino scribitur: est scythaꝝ maxima palus: quæ rex Tanais ab aglone i põtũ defluit: & ut ait Vir. li. geor. iii. Pup pibus illa prius patulis nunc hospita plaustris: & alia q̃ plura: de qua plenissime Ouid. lib. tertio tristium epistola decima.
Mæta cũ .æ. diphthongo scribitur. fuit quarta Prœti filia ex antia uxore.
Magnes cũ .g. immediate post .a. & ante .n. scribitur: lapis ẽ attrahens ferrũ: cuius plures species Pli. connumerat li. xxxvi. natu. hi. Et eodẽ teste sic quoq; appellatus est ab inuentore: ut auctor est Nicander & in ida primum compertus.
Magnesia eodẽ. mõ atq; per .i. latinũ scribit: regio ẽ teste Pli. li. iiii. natu. histo. Thessaliæ annexa Vnde & magnesi populi nominãt: Item eodem nomie urbs est in asia: iuxta quã Scipio asiaticus in Antiocum regem perculit.
Magnetes eodem mõ ac per .t. exile scribit: populi sunt: Thessaliæ in equæstri certamine docti: de q̃bus Lucanus li. vi. gentes thessalicas describens inquit. Et magnetes eqs myniæ gens cognita remis Hos & alio uocabulo magnesios uocitamus.
Magus cũ unico .g. scribit. Vocabulũ est persicum id denotans qd̃ apud græcos philosophus: & apd̃ latinos sapiẽs dicitur: hos galli druyiudas uocauere ut in ea dictione uidius. Aegyptii uero in ea significatiõe qua: nos sacerdotes: & græci ꝓphetas dixere. Indi gymnosophistas græco uocabulo: & sua interꝓtatiõe uocabant: ut similiter i ea dictiõe uidimus. Babiliõii nõ & assyrii suos magnos seu sapientes chaldæos uocauere. Itaq; Laertio teste, magi apud persas deoꝝ cultui maxime insistũt: ꝑces illis ac uota & sacrificia offerũt: de deoꝝ substantia & generatione differunt: signa statuasq; reꝑhẽdũt improbãt illorũ errores q̃ dicũt mares etiã & fœminas in dies imperiũ esse. dicunt teste Sociõe matri aut filiæ misceri: Plena esse demonum aera asserunt cultũ & usum auri iterdicũt. His esse uestẽ cãdidã: lectũ humum: æsca aolus caseum panẽ: arũdine uti pro baculo. Hos magicæ esse diuinatiõis ignaros dixit Aristoteles in libro de magico. Qui & Zoroastrẽ ipsum cui eius artis initia ac Pricipatũ tribuũt. Dion ex iterꝑtatiõe eius nois astrorum asserit fuisse cultorẽ. Duoq; esse apud illos principia bonum demona & malum: Vnũ ex his Iouẽ: quem Horamasdem: alteꝝ Plutonẽ quẽ Arinnanium uocãt. Dixerũtq; teste Eudoxo homines reuicturos: eos fuisse antiquiores ægyptiis: dixit Aristoteles libro de philosophia primo: ab his fuisse gymnosophistas cleartus solẽsis asseruit: Sed post hæc tractu tẽporis hi tantũmodo magi dicti sunt qui obfacinorum magnitudinem uulgo malefici appellantur. Nã & elementa sæpe cõcutiũt: turbãt mentes hominũ. & sæpe sine ullo ueneni hausturiolẽtia tãtum carminis iterimũt: dicẽte Lucano. Mens hausti nulla saniæ polluta ueneni. Incantata perit. Et Vir. in Damone. Carmina uel cælo possunt deducere lunã. Carminibus circe socios mutauit Vlyxis. Frigidus in patris cãtando rumpitur anguis. Et alia q̃ statim uidebimus. Magos ergo ex Zoroastre persa habuisse initium dicũt: quem sex milibus annorum fuisse ante Platõis mortem Pli. lib. xxxv. natu. hist. ex testimonio Eudoxii prodidit. Hermodorus uero Platonicus i libro discipliniarũ usq; ad excidium Troiæ. teste Laertio annos quinq; milia computauit. Sed unus hic tantũ Zoroastres fuerit an postea & alius non satis constare Plinio dixit: & paululum supra ostendit eam artem quam magicam dicimus ad iplo Zoroastre: ut oẽs auctores conueniunt in persida ortum habuisse: q̃ ut ait fraudulentissima artium in toto terrarum orbe plurimis sæculis ualuit. Et subdit auctoritatem ei maximam fuisse: nemo mirẽt: q̃ sola artium tres alias imperiosissimas humãæ mẽtis cõplexa: i unã sese redægit: natã primo e medicina nemo dubitauit: hac specie salutari irrepsisse uelut altiorẽ sanctiorẽ q̃ medicinã: ita blãdissimis desideratissimisq; ꝑmissis addidisse uires religiõis ad quam maximæ alligatur humanũ genus. Atq; ut hoc quoq; suggesserit miscuisse artes mathematicas nullo nõ auido futura de sese sciendi. atq; ea e cælo uerissime peti credẽti. Ita possessis hoium sensibus triplici uinculo in tantũ fastigii adoleuit: ut hodie ẽt i magna parte gẽtiũ ꝑualeat: & in oriente regum legibus imꝑet. Sine dubio illic orta in persida a zoroastre: ut inter auctores cõuenit. Et infra subdens idẽ auctor ꝓgit: mirũ hoc i primis durasse memoriã ardentẽq; tam longo æuo commentariis nõ intercedentibus. ꝑtera nec claris nec continuis succession ionibus custoditã. Migꝝ est ẽt in bello troiano tantũ de ea pte silentiũ fuisse Homero: & tãtũ operis ex eadẽ Vlyxis erroribus: ut totũ opus non aliunde constet. Et infra subdit: troianis itaq;

temporibus Chironis medicinis cõtenta est æstas solo Marte fulminante:hæc ille. Sed q fuerint eius artis scriptores:aut quo ordine successerit: difficile est comperire putant qdam Orpheum thraca primitus ituliſſe ad medicinæ profectum. Deide mortua uxore Eurydice temptaſſe eam qbusdam carminibus teste Ser. sup q̃rto geor. Vir. ad lucem reuocare. Quod qa facere nequit:finxiſſe poetas coniugẽ iã receptã iterꝝ necauiſſe dura Plutonis lege: qn & id Virg. sensiſſe cõfirmat:cũ ait si potuit manes arcessere coniugis Orpheus:cũ arcessere ꝓprie euocãtis sit:sed eius rei nõ iexpartẽ fuiſſe Orpheũ ꝓrsus existimauit Pli. ex eo tũc quoq; q; tota Thracia magices fuiſſe. Sane nõ Traciã:sed Theſſaliam solam orbe in eo eius ueneficii iſamẽ fuiſſe ostẽdit Lucan. lib. vi. suæ pharsaliæ. Apuleius de magia libro primo & secundo. Quĩ & ipse Plinius q ait: Miror eqdem illis Theſſaliæ populis famam eius artis tantã adesse:ut Menãder quoq; litterarꝝ subtilis illis i locis genitus. Theſſaliam cognominaret fabulã cõplexam ambages fœminarꝝ detrahentiũ lunã: q̃re primũ de ea arte cõmentatũ Hostenẽ putat:q ut ait maxime ad rabiẽ nõ auiditatẽ mõ eius sciẽtiæ græcorꝝ populos ægit:ita ut summã littera rũ claritatẽ gloriãq; ex ea sciẽtia peterent: hĩc certe Pythagoras: Empedocles: Democritus: Plato: ad hãc descẽdã nauigauere:exilis uerius q̃ pegrinatiõibus suscæptis:hãc reuersi pdicauere: hanc i arcanis hũere. Dixit ẽt Pli. Xerxẽ persarꝝ regem in ea uersatũ fuiſſe:& ut pgit diligẽtiores ingens ante hũc ponunt zoroastrẽ aliũ pconesium:quem ego illũ puto:de quo Xanthus lydus teste Laertio iquit a Zoroastre usq; ad Xerxis trãsitũ sexcẽti cõnumerant anni post quẽ plures magos sibi iuicem succeſſiſſe dixit idem Laertius:ut Hostanes:Astropsycos:Gobrias:Paratas:donec ab Alexandro euersum psarꝝ regnũ fuit:cõcluſit ergo Pli. in eodẽ lib. medicinã & magicẽ pariter eadẽ ætate effloruiſſe:illã Hippocrate:hanc Democrito illustrãtibus circa Peloponeſiacũ græciæ bellũ:quod gestum ẽ a trigeſimo nostræ orbis anno:nec ille subdẽs eã artẽ totũ orbẽ pagrasse:atq; trasgressam oceanum: & Britiniam usq; puectã:suo tpe tantis cerimoniis celebrare dicit:ut deſiſſe persis uideri possit. Nãq; & antiquioribus tpibus i Italia fuiſſe ostẽdit Ho. i tota odyſsea & cæteri post illũ poetæ referẽtes Circem habitantẽ mõtem circæũ iuxta Caietã:ex ea arte miran dos ostendiſſe effectus:ut Virgilius i bucolico Carminibus circe socios mutauit Vlyxis:& libro æne. vii. Hoium ex facie dea scæua potentibus herbis iduerat Circe uultus ac terga ferarꝝ. Qua de re Aeschylum antiquum poetã græcũ dixiſſe puto Italiam herbarꝝ potentẽ:unde ẽt Virg. i Meri quædam de his talibus dicit:q̃ lege fœliciter. Durauit ẽt & hæc ueneficia ars i Italia per lõga xp̃ianorꝝ tpa: ita ut tpibus Theodoſii iunioris christianiſſimi prici pis dicat celeberrimus Auguſtinus li. xv. de ciuitate dei:Cũ eſſemus in Italia audiuimus quasdã mulieres imbutas his malis artibus dato caseo statim hoies i iumenta cõuertiſſe q̃ ut alia iumẽta necessaria quæq; portabãt:& iſinita opa iterꝝ hoies ab illis restitui:qbus ut ait mẽs sp hũana cõseruata fuit

Quid nõne & Apuleius ipe platõicæ sectæ philosophus historice scripsit se in asinũ apud Theſſalã ueneficiis cuisdã mulieris: dũ p magicã fieri auis conaret cõuersum fuiſſe:& tractu tpis i hoiem restitutũ:atq; suæ metamorphoseos li. scripsiſſe: Nõne ẽt Pli. Seneca & Cicero certiſſime affirmarunt messes i uarios agros magorꝝ p̃stigiis traduci posse: Vnde apd Virgiliũ in Mœri. atq; satas alio uidi traducere messes. Oui. ẽt de sine titulo iqt: Carmine læsa ceres sterilẽ ua nescit i herbã. Deficiũt læsi carmine fontis aq̃: ilicibus glãdes: cãtataq; uitibus uua. Decidit & nullo poma mouẽte fluunt. Quã obrẽ dixit Pli. li. xxviii. Romæ scriptũ i. xii. tabulis q fruges excãtesset:& alibi q mallũ carmẽ icãtasset & alibi teste Seruio:neue alienã segetẽ pellexeris. Sed mirabiliora ẽt ex hac arte patrata narrãt poetæ:ut Medea ap̃ Ouidiũ li. metamorphoseos. vii. Cum uolui ripis ipsis mirãtibus amnes in fontes rediere suos:concussaq; sisto:Stantia concutio cantu freta:nubila pello:Nubilaq; induco:uentos abigoq; uocoq;:Viuaq; saxa sua cõuulsaq; robora terra. Et siluas moueo:iubeorꝝ tremiscere mõtes. Et mugire solũ mãesq; exire sepulchris. Te quoq; luna traho:& reliq̃. Tibullus etiã de maga locutus ait:Hãc ego de cælo ducẽtẽ sydera uidi. Fluminis hæc rapidi carmie uertit iter. Hæc cantu finditq; solũ: mãesq; sepulchris Elicit:& tepido deuocat ossa rogo. Cũ libet hæc tristi depellit lumĩa cælo:cũ libet æstiuo conuocat orbe niues:& alia q̃plura: q̃ ipe & alii poetæ loquũt:nõ ergo tã grauiter rõanis legibus ars hæc plecteret:si nõ pniciosa & cũ effectu multarꝝ rerꝝ cognita fuiſſet. Quare coactã & i uitã Didonẽ iduxit Vir. li. æne. iiii. cũ ait:iuitã magicas accĩgier artes:sane nõ oia q̃ p eã mõstrantur artem uera esse noscunt:sed multa dæmonũ illusionibus ostẽduntur:q̃ ueridice facta minime fuerũt:ut hoiem cõuerti in lupũ:aut i iumentũ: lunã trahi:& similia:q̃ per humanorꝝ sensuũ alteratiõnẽ qbus illi plurimum p̃sunt:& non p uerꝝ iducũ tur effectũ. Nam solũ ea exeq possunt: q̃ naturali uirtute dicunt:sed cũ rerꝝ cognitiõe & ingenii acrimonia & lõga expientia ac agilitate naturæ alterabilia facile cõiungere ualeant:ea nõnunq̃ iducũt: q̃ miracula hoibus esse uidentur:& non sunt. Sed hæc hactenus. Nũc ad eius artis species trãseamus quarꝝ nonnullæ aromanis legibus p̃mittebantur Marcus Varro li. vii. rerꝝ diuinarꝝ quattuor tantũ modo species assignauit: pyromantiã aeromãtiã hydromantiam:& necromantiã:pyromantiã illã uocitauit:quæ p ignẽ diuinare cõsueuit:nam pyr ignis & mantia diuinatio a græcis dr: hæc ispicit qd fulgur:quid fulmẽ:qdq; ignis significet p quẽ modum Ciceronis uxor eũ sequẽti anno futurꝝ consulẽ diuinasse dicitur:quia cũ post pactũ sacrificium q̃dã in cineribus conspicere uelet: flãma repente exiluit:ut ipse libro de diuinatiõe descripsit iuxta qd Virgilius i Damone: Aspice corripuit tremulis altaria flãmis Sponte sua dũ ferre moror cinis ipse bonũ sit. Et Tanaquil Tarqnii prisci uxor uidens flãmã lãbere Seruii Tuli caput dixit: teste Liuio li. i. ab urbe futurꝝ ut puer unica fieret salus regis i rebus dubiis:& regnũ illi p̃dixit. Similimõ

NĒKPON

Satagare

Gellij de Augu ribus

poſt captā Troiā diſceptante Aenea de fugā cū patre Anchiſe flammula q̄dā apparuit uerticē lābens Aſcanii:& nullam illi inferēs leſionē:quæ cū Aſcanio regnū futuꝝ portēdere diſcedere ꝓſuaſit Aeromantia ea diuinatio erat:quæ in aere fieri uidebaſ ut auiū auſpicia:auguriaq; & uentoꝝ aut grādinū inſuetæ procellæ. Quē admodū ēt teſte Pli.li.ii.naꝛu.hiſto.relatum eſt ī monumenta.M. Actilino & .C. Portio cōſ. lac & ſanguinem pluiſſe:qđ ut alii ferunt ſequenti anno peſtē ualidam Romā inuaſuram p̄nūciauit. Tpe ēt quo Hannibal lacerabat Italiā teſte Liuio de ſecūdo bello punico aquæ ſanguini ꝑmixtæ e cælo deciderunt in modū pluuiæ: & libro octauo de bello macedonico anno īquit:quo deceſſit Hannibal per biduū pluit ſanguis. Item teſte Pli. eodē lib. ii. ferꝝ ī Lucanis anteq̄. M. Craſſus in parthis interēptus eſt pluit:oēſq; deinde Lucani milites:quoꝝ magnus numerus ī exercitu erat:cū eo īterfecti ſunt:& ſubdit:Effygies ferri quæ pluit ſpongiaꝝ ferre ſimiles erat:ēt. L. Paulo &. C. Marcello conſ. lana:ut idē inqt auctor circa caſtellū cariphanū pluit:iuxta qđ poſt annū. T. Mamilius occiſus ē:Et ſubdit armoꝝ crepitus & tubæ ſōitus auditos e cælo cibricis bellis accæpimus. Tertio uero cōſulatu Marii a mamertinis & tudertinis ſpectata arma cæleſtia ab ortu ocaſuq; iter ſe cōcurrentia & ſimilia plura:q̄ diuerſis tpibus cōtigerūt:ex quibus ſp aliqd p̄diuinatū fuit. Hidromantia: uero diuinatio illa eſt:q̄ in aq̄ cōcipiť:ut teſte Varrone uidit puer ī aq̄ Mercurii effigiem:quæ cētū quinq̄gīta uerſibus oēm mithritici belli euētū prænunciauit:& ſimilia:q̄ multa ſimiliter fuiſſe iam legimus Necromantia eſt per mortuos diuinatio: νέκρον enī. i. mortuoꝝ:& mātia diuinatio:ut Ericto apd Luca. li. vi. mortuū ſuſcitans euentū belli pharſalici Sexto Pompeio p̄dixit. Verꝝ & a nōnullis aliis plures ſubdunť diuinationū ſpecies:& chyromantia: q̄ p manuū inſpectationē diuinat. Iuue. ī ſaty. Credo pudicitiā. Frontēq; manuūq; p̄bebit Vati. Geomātia q̄ ex terræ cōcuſſionibus & apertiōibus diuinare cōſueuit:q̄ſi ſit terræ diuinatio. Haruſpicina & ſacrificiis aialiū & extis diuinat. Iuue. in p̄fata ſatyra:Armenius uel comagenus haruſpex Pectora pulſoꝝ rimatur & exta catelli. interdum & pueri. Et ut uult Donatus ī cōmento phormi. haruſpex cū aſpiratione ſcribiť & a fari quæ inſpicit ſeu īſpexit dicit:q̄ſi faruſpex. ita ut. f. digama in aſpiratiōe fuerit conuerſum ſecundū ea:quæ ſupra circa horū cōmentariorū initia demōſtrauimus: Arioli ſacrificiis aræ ſup īpoſitis diuīare ſatagebāt:unde & nomē aſſumpſere:Sed p̄ cæteris auguria & auſpicia lege p̄mittēte. imo & in publicis negociis iubēte a rōanis obſeruabanť:& augures illi dicebanť:q ex auiū garritibus & uolatibus diuinabant:contra quos acrianū illud eſt:qđ refert Gellius li. xiiii. noctiū atticaꝝ:Nihil inqt credo auguribus:qui aures uerbis diuitāt alienas:ſuas ut auro locupleret domos:ſed hoꝝ initiū & ꝓgreſſum uidebius ī dictione Tages Auſpitiū uero dicit uel a paſtu:uel ab inſpectiōe auiū:Sed qa cōſul anteq̄ iret ī expeditionē capiebat auſpiciū hic factū eſt:ut dicāus auſpicato ductū:antequā principio q̄ a ſolo duce capiunť. Et hīc auſpicari nō mō auſpiciū capere:ſed & incipere dicit. Nec in bonā tantū partē:ueꝝ ī malam quoq; ut apud Pliniū nepotē: At hō īfœliciter natus manibus pedibuſq; deuinctus aīal cæteris īperaturū: ab auſpiciis uita auſpicať:ſed plærūq; ī bonū accipiť:ut apud Terē. Haud auſpicato me huc attuli. i. nō fœliciter:q̄ſi auſpiciis repugnātibus. Quod melius Quint. ipſe declarauit ī declamatiōibus cū de Achille ut opīor locutus:q ad mortē: q̄ dii futura denūciauerāt cupiditate ulciſcēdi Patrocli ruebat: ſic ait:Erant nūc antiq̄ꝝ cōditores fabulaꝝ poetæ: & ſe ad exhortādū amicitiæ fidē magna q̄dā cōpoſuiſſe carminibus putēt:ſi dixerīt aliquos p̄ maria terraſq; aſperiorē fortunā amicoꝝ ſecutos:aut prīcipē Græciæ uiꝝ eā ultionē īterfecti amici ī auſpicata bella geſſiſſe:& alibi li. ix. de iſtitutiōe oratoria:Itaq; ut apud nos Homerus ſic apud illos Virgilius auſpicatiſſimū dederit exordiū. Dicebaſ etiā auſpex:q p̄erat celebrādis nuptiis:qa auſpiciū p̄ nuptiis capere ſolebāt luue. ī ſat. Oībus ī terris: Veniet cū ſignatoribus auſpex:& adhibeaſ hic p̄ parte mariti:ut p̄nuba q̄ p̄eſt & ipſa nuptiis celebrandis p̄ uxore:ut uidebimus in dictione paranymphus: Aliq̄do ēt auſpex magis p̄prie accipiť p̄ eo: q dux ē miliciæ:ut apud Horatiū li. i. carminū. Nil deſperādū teucro duce:& auſpice teucro. Præter hos āt & alii ſunt peiores malefici:ut ſpecularis q in ſpeculis & terſis corporibus uti ſunt enſes pelues & ſimilia:futura ſe poſſe p̄dicere p̄dicāt. Phytonici ſimiliter & dicunť:quos Phytonibus. i. Apollinis ſpiritus replet:& loquēdo futura p̄nūciant. Præſtygatores cum. t. exili ſequēte. y. græco ſcribiť:& a ſtyge: ī q̄ ſunt tenebræ cōponiť. hi. n. hūanis ſenſibus tenebras & fantaſmata īcuciunt. Geneathliaci ſunt q ex die natiuitatis fortunā hoīs ac ſucceſſum ēt ī ſingulis actibus p̄nūciare ſe poſſe iactāt. Iu. ī p̄fata ſat. Si prurit frictus ocelli: Anguis iſpecta geneſi collyria poſcit. His ſimiles ſunt q mathemati uocitanť: quos teſte Gel. gētilicio uocabulo chaldæos dicere oportebat. Et ut Iuue. ait: Nemo mathematicus geniū īdemnatus habebit: Ex iſtis hi ſunt: q aſtrologi noīant:nō ſolū ex aſtroꝝ naturali curſu futura a p̄cedētes:ſed & minuta q̄q; ex aſtris ſe poſſe p̄dicere p̄mittūt:ut conſilia ipſa hoīum:arbitria & uarias uoluntates:appetitiōeſq; & declinationes & fortuitos repētinoſq; ī leuiſſimis rebus aīoꝝ impetus receſſuſq; moueri:agitariq; deſup e cælo credunt:Ita ut ex neceſſaria q̄dam ſydeꝝ errantiū reciprocratiōe:eiuſmodi taliā cōtingere ptinaci frōte aſſerāt. Et hi cæteris uaticinātibus p̄ſtare uidebā tur. Vt Iuuē alis ī eadē ſatyra:Sed maior erit fiducia qcqd dixerit aſtrologus:credunt a fronte relatū ammonis. Sortilegi ſunt qui per ſortes futura p̄nūciare ſe credunt. Prodigiatores qui ex prodigio futura prænunciant. Sed teſte Seruio ſuper ſecundo æneidos in longum tempus dirigit ſignificationē Vnde explorant aliqui prodigium dici:quaſi procul elogium:Sed cum oīa hæc: & ſimilia cum ex ſapientiſſimis antiquis:tum ex chriſtiana religiōe uana & deceptoria fuiſſe claruit. Reliquum eſt ut ab omnibus quoque abiiciantur & abominentur Maia cū. i. latino ſcribitur:& apud græcos eſt diph

thõgo,ci,ſed apud noſtros diuiditur:ut ĩ antecedẽ
tibus uidimus.Fuit Atlantis filia ex Pleione coniu
ge & mater Mercurii:quã ſolã p̃cæteris iouis pelli
cibus Iuno adamauit:ut uidimus in dictione mer
curius.At hac nõnulli antiq uoluerũt mẽſem maii
denominatũ:id maxie ex eo probantes:q illo men
ſe mercatores oẽs maiæ pariter & Mercurio ſacri
ficabant.Sed ut rettulit Macrobius ĩ primo ſatur
naliũ Cornelius Labeo dixit eã maiã:cui mẽſe ma
iores diuina agiẽ:terrã eſſe hoc adeptã nomẽ a ma
gnitudine:& ip̃am eãdẽ bonam deã eſſe ex ipſo oc
cultiore ritu ſacrog:faunamq & opẽ & fatuã pon
tificũ libris indicari.Bonã q oium nobis ad uictũ
bonog causa eſt.Faunã q oĩ uſu animantiũ fauet:
Opem q ipſius auxilio uita cõſtet.Fatuã a fando q
infantes partu editi non prius uocẽ edunt:q̃ attige
rint terram.Hæc apud græcos ut idẽ aſſeruit ma
crobius θεὸσ γύνεκεία dicitur:quã Varro Fauni fi
liã tradidit adeo pudicã:ut extra γυναικωνίτην:
ideſt gignæciũ nunq̃ ſit egreſſa.Nec nomẽ eius in
publico fuit auditũ:nec uiq unq̃ uiderit:uel a uiro
uiſa ſit propter quod nec uir templum eius ingre
ditur.Vnde Iuuenalis cõquæſtus de turpidinibus
fœminarũ ſui temporis inquit in ſatyra.Credo pu
dicitiã:Nota bonæ ſecreta deæ:& prius plures uer
ſus oſtẽdit nõ licere uirilis ſexus figurã in templo
deſcribere:aut maſculum murem adeſſe.

Malachias cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:no
men eſt uiri proprium. μαλακία: mollities

Malagma cũ unico.l.&.g.ante.m.ſcribitur:id dr̃ cũ
res dura p admixtionẽ alterius rei in mollẽ ẽ reda
cta:& deriuat a ἀμάλακία:qđ ẽ mollicies:adde q
malua herba eſt.Ideo ſic dicta q molliat aluum ut
ait Macer.Dixerũt maluam ueteres q moliat aluũ
Vnde Iuue.Vtere lactucis & mollibus utere mal
uis:Nam faciem duram Phœbe cacantis habes.

Malea cũ unico.l.&.e.abſq diphthõgo ſcribit:nã li
cet apud græcos ſit ei diphthõgus:tamẽ abiectio.i.
p ſolã.e.pductã a nobis ſcribit:atq eius pria corri
pit:ut Home.li.odyſſeæ.ix.περίγυα πτουτασ
λεῖαν.Et ut ibidẽ oſtẽdit Hõerus p̃mõtoriũ ẽ La
coniæ:qđ teſte Seruio ſup.v.æneid.p quinq̃ginta
miliaria ĩ mare p̃tendit:ubi unda adeo ſæua ẽ:q
p̃ſequi nauigantes appareat:dicẽte Statio li.vii.the
baidos.Et raucæ circũ ſonat ira maleæ.Vir.li.v.io
niog mari maleæq ſeq̃cibus undis.i.p̃ſeq̃ntibus:
Aſſumpſitq nomẽ a Maleo argiuog rege q ſup il
lo ſumptuoſiſſimũ etiam Apollini templum con
ſtruxit:quod maleoticum dixit.

Maliea cũ uni.l.&.i.latio ſcribit urbs fuit iuxta theſ
ſalia:cuius populi maliees:& maſ maliacũ uocitat.

Malimnus cum.i.latino &.m.ante.n.ſcribitur:po
nitur a Theocrito Siliciæ mons.

Mandane abſq diphthongo ſcribit:fuit Aſtyagis fi
lia:quam teſte Herodoto li.hiſt.i.pater inſomnijs
tãtũ mixiſſe uidit:ut oẽm eius ciuitatem repleret:
hæc Cãbiſæ perſæ nupſit:ex qua natus eſt Cyrus.

Mantia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:eſt tamen
apud græcos ei diphthongus in penultima:& dici
tur a noſtris diuinatio:& mãtis diuinus uel uates:
q̃ omnia ſimilia p.t.exile ſcribunt:ut Necromãtia
Chyromãtia:Pyromãtia:Hydromãtia & ſimilia.

Manto cum.t.exili ſcribitur:fuit Tireſiæ uatis the
bani filia.q̃ poſt thebanog clades ſeruitutẽ primo
ſub Creõte:poſtea ſub Theſeo:quin & poſt patris
iteritum ad diuerſa loca diffugiens:prio in Aſiam
uenit:in cuius littore lebedõ & clari Apollinis fa
nũ ſtruxit:deide italiã ueniẽs ſociis ſuis græcis mã
tuam oppidũ condidit. Sed cũ interim ex Tiberi
no tuſco rege Ocnus ei natus eſſet:q & Bianor dei
de cognominatus fuit:& ad ipſum oppidum tuſci
quoq & ueneti cõflurẽt:circũdedit Ocnus oppidũ
muris:& ĩ aliã formã rædegit.Quin a matre Mã
tuam appellauit:dicente Virgilio lib.æneidos.x.il
le etiam patris agmen ciet ocnus ab oris Fatidicæ
mantus:& ruſci filius amnis.

Qui muros matriſq debet tibi mantua nomen.

Verum cum manto diuina fueritab ea mãtiã.i.di
uinationem deduci quam plurimi putauerunt:&
teſte Priſciano in.vi.declinatur hæc Manto huius
mãtus.Inducit uerſum Virg.iii.quẽ mõ uidimus.

Mantua tum.t.exili ſcribitur:ciuitas eſt in uenetia
Galliæ ciſalpinæ:cõdita ab Ocno mãthus filio:ut
in præcedẽti dictione uidimus.

Mantius cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit melãpi
filius ex iphianaſſa filia prœti.Ex qua teſte Home
ro li.xv.odyſſeæ duos filios genuit Poly.& Cletũ.

Manichæi cum.i.latino &.ch.aſpirato atq.æ.diph
thongo in penultima ſcribitur:fuerunt hæretici q
dam qui ab auctore hæreſeos mãichæo ſic quoq
cognominati fuerunt.

Mapalia cũ unico.p.& unico.l.&.i.latino ſcribit:uo
cabulũ eſt aphrũ.De quo Hieronymus ſup amos
agreſtes ingt caſas & furnog ſimili aphri appellãt
mapalia.Eadẽ & magalia eẽ dixit Ser.ſup.iii.ænei.
Vbi ait Vir.miratr molem Aeneas magal:a quõdã
Et eodẽ li.Vt primũ allatis tetigit magalia plãtis:
ubi magalia primã produxit. Sed mapalia primã
corripit:ut idem:Et raris habitata mapalia tectis.

Marclylas cum.y.græco ſcribitur:fuit latro quidã
in ſylua dodonæa.

Maræa penultima cum.æ.diphthongo ſcribitur:ci
uitas fuit Aethiopiæ.

Mardonius cum.i.latino ſcribit:fuit teſte Herodo
to libro hiſtoriarum.vii.Gobriæ filius ex ſorore
Darii.qui primum Xerxem Darii filium ad bellũ
contra græcos incitauit.

Marathon cum.th.aſpirato ſcribit:fuit ciuitas atti
cæ:diſtans ab Athenis paſſus circiter decẽ milia in
cuius cãpis Artaphernes & Dathis Darii p̃ſarum
regis p̃fecti cũ cẽtũ milibus peditũ & decẽ milibus
eqtum ab atheniẽſibus ſolũ decem milibus arma
tis cõſilio & iduſtria Mirciadis p̃fecti p̃fligati ſunt
& adeo pterriti:ut nõ caſtra:ſed naues patierit:uel
late deſcripſit Herodotus libro hiſtoria.vii.Quæ
oĩa contingerunt teſte Gellio anno ducentesimo
& ſexageſimo poſt urbem conditam.

Marothron cum.th.aſpirato ſequẽte.r.ſcribitur:&
dicitur a noſtris fœniculum:ſed græco uocabulo
Plinius & alii nonnulli ſæpe utuntur.

Mariandyni ſecunda cum.i.latino:& penultima cũ
.y.græco ſcribit:populi ſunt teſte Herodoto libro
hiſtoriarũ prio:iuxta põtũ:oliſub tyrãnide Crœſi.

Maris cũ.i.latino ſcribit:fluuius eſt teſte Herodoto

libro hiſt. quarto aga tyrſoꝝ in iſtrum defluens.
Marſi cum .i. latino ſcribitur: populi ſunt i Italia: nō multum ab urbe longinqui: de quibus Pli. lib. vii. & xxiii. natura. hiſtoriæ ait: Gēs marſoꝝ a Marſo Circes filio ortū habuit: ideoq; marſis ui quadā genitali aſſerit datum eſſe: ut nō ſolum ſerpentibus ſint illæſi: ſed ſerpentum ipſi ſint domitores: & icā tationibus: atq; herbarum ſuccis faciant miracula medelaꝝ. Alii ſunt teſte Herodoto libro hiſto. q̄rto eodē nomine populi ſunt Scythiæ: q̄ ē in Aſia.
Marſya cum .y. græco ſcribitur: & apud nos terminatur in .a. quæ apud græcos in as deſinit habetq; accentum in prima: fuit uir quidam: qui cum minerue ſonoram tibiam comperiſſet: & afflatā pulchrum habere ſonum ſenſiſſet: cœpit inter nymphas pulſitare. Vnde ex ea iā arte ſuperbus effectus teſte Ouidio. li. vi. faſtorum: Prouocat & phœbum Phœbo ſuperante pependit.
Cæſa receſſerūt acute mēbra ſua. Idem & latius li. vii. metamor. enarrauit. Ob quod id ingt Iuue. ad Neuolam. Occurris fronte obducta ceu marſia uictus: ſic ergo a Phœbo excoriatus & uictus dicit a poetis cōuerſus in fluuiū ſui nominis: qui teſte Liuio lib. vii. de bello macedonico a celenis Phrigiæ ciuitate: nec procul a mæādri fontibus orit. Quin & i ipm mæādrū cadit: dicēte Lucano lib. iii. q̄ celer & rectis deſcēdens marſia ripis Errantē Mæandrō adit mixtūq; refert: & reliq̄. Solinus uero nō a cælenis: ſed ab Apamia magis dicere uidet. Quā ſane diſſonantiā ſoluerat Plinius lib. v. natur. hiſto. cū ait: Apamia q̄ prius Celene dicta ē. iuxta hūc fluuiū teſte Herod. circa finē libri quinti ſuaꝝ hiſtoriaꝝ: Perſæ & cares grande p̄liū inierunt.
Marmaridæ cū .i. latino ſcribit: populi ſunt aphroꝝ teſte Pli. lib. v. natu. hiſtoriæ & Aegypto cōterminī: qui & uſq; ad maiores ſyrtes protenduntur.
Martyr cū .t. exili & .y. græco ſcribit: & nōnunq̄ more græco cū .s. i ſine terminamus: dicit a nr̄is teſtis.
Martha cū .th. aſpirato a græcis ſcribitur: nomen eſt hebreæ fœminæ proprium.
Marpiſſa cum .i. latino & duplici .ſ. ſcribit: fuit teſte Ho. li. ix. ilia. filia Euēi & ſpecioſa iter paucas nympha: uxorq; idæ oīum illius ſæculi uiroꝝ formoſiſſimi: fuitq; mater Cleopatræ pulcherrimæ fœminæ & amātiſſimæ uxoris Meleagri. Et ut ſubdit: idem Home. cū eadē raperet ab Apolline eius uiridas arcu ſagitiſq; ſumptis Apollinē inuadere non dubitauit. Quā poſtq̄ rapta: eſt parentes Halcyonē cognominauerūt: quod mater eam domi deflebat ſortita luctuoſum ac flebile Halcionis fatum.
Marpeſia cū .e. abſq; diphthōgo & unico .ſ. atq; .i. latino ſcribit: mons eſt teſte Seruio ſup. vi. ænei. in inſula Paro: de quo Vir. Quam ſi dura ſilex: aut ſtet marpeſia cautes.
Maſaniſſa prima cū .a. ſecūda ſimiliter cū .a. poſt uni cū .s. penultima cū .i. latino ſequente duplici .s. ſcribit: nō .n. primū .s. aliquo pacto duplicari potuit: ut ignari quidā ſyllabaꝝ uoluerūt: cū eius prima a poetis breuis ponatur. Oui. lib. vi. faſtorum. Poſtera lux melior ſuperat maſaniſſa Syphacem. Et cecidit tælis Haſdrubal ipſe ſuis: Ad uero ex noſtris cōſuere qdā ſecūdū .a. i. e. cōmutare: ac dicere Maſaniſſam. Nōnulli uero i. i. ſed melius eſt more græco p. a. quā q̄ barbaꝝ ſit uocabulum. Fuit Galæ numidaꝝ regis filius: cui ſuccedēs i regno primo romāis capitalis hoſtis fuit: Deide amiciſſimus effectus uſq; i finem pſeuerauit. De quo oia Liuius de ſecundo bello punico: & maxime libro. vii.
Maſſagetæ cū duplicato .ſ. & .t. exili ſcribit: diciturq; i ſingulari maſſagetes: ſunt teſte Pli. li. vii. natura. hiſto. nobiles populi Scythiæ aſiaticæ. Hi cum per diſerta diſcurrunt: ſanguinem ſuoꝝ potant equorum: dicente Lucano in libro tertio. Longaq; ſarmatici ſoluens ieiunia belli.
Maſſagetes quo fugit equo: uolucreſq; geloni. Et Claudinus in rufinum. Et qui cornipedes in pocula uulnerat audax maſſagetes. De q̄bus late ſcripſit Herodoto libro hiſtoriarum. iii.
Maſſalia cū duplicato .ſ. atq; .i. latio utrobiq; & unico .l. ſcribit: urbs ē i ſinu galliæ trāſalpinæ ſeu teſte Solino i Narbonenſi puicia. a phocēſibus quōdā fugatis pſarū aduentu q̄drageſima quita olympia de cōdita fuit. Iuſtinus uero. li. xiii. ingt: Phocēſes coacti exiguitate terræ: mare curioſius exercebant piſcādo mercādo: plerūq; latrocinio maris: qđ illis temporibus decus erat: ueniētes in ſinū gallicū ad hoſtiū amnis rhodani: cuius loci amœnitate capti reuerſi domū ſollicitauere plures. Qui tandē duce Proto ueniētes: maſſiliā cōdidere: ut idē late pſeuerat.
Maſſylia cū duplicato .ſ. atq; .y. græco ſubſequēte: & penultima cū unico .l. & .i. latio ſcribit: nōnulli uero illud .y. græcū i .u. noſtrū cōuertūt: & Maſſuliā uocauerūt. Quod ſæpe fieri i ante habitis oſtendimus. Hæc teſte Seruio ſup. iiii. ænei. mediterranea ē Berōicæ ciuitatis Libyæ: unde haud longæ ſunt horti heſpidum: & mōs Atlas: dicēte Didōe apud Vir. eodē i li. Hīc mihi maſſiliæ gētis mōſtrata ſacerdos: Heſperidū templi cuſtos: epulaſq; draconi. Quæ dabat: & ſacros ſeruabat i arboꝛe fœtus. Martialis i. x. Nō mea maſſylius ſeruat pomaria ſerpēs Ab hac teſte eodē Ser. ſup. vi. ænei. populi dicti ſūt maſſylii. quos alio noīe mauros dicius Li. uero li. viii. de. ii. bel. pu. nō mauros ſed mauris affines dixit. Hos fuiſſe ualidiſſimos teſtat Pli. li. v. na. hi. Ipi quoq; neq; ſellā: neq; fræna q̄rētes. Sed ſola uirga cotēti ſuos uelocit equos exagitāt: dicēte Lu. li. iiii. Et gens quæ nudo reſides maſſylia dorſo.
Ora leui flectit frænoꝝ neſcia uirga. Sed hanc gentem bellis fuiſſe extinctā: dixit Pli. p̄alegato libro.
Maſſulii cū duplicato .ſ. ſequente .u. uocali: & unico .l. ſcribit: populi ſunt: qui & maſſylii cum .y. græco ſcribuntur: ut in p̄cedenti dictione uidimus.
Maſtiche cū .t. exili ſubſeqnte .i. latīo: & .ch. aſpirato ſcribit: genus ē gūmi: & teſte Pli. li. xii. natu. hiſto. gemma ē. Laudatiſſima āt chia: q̄ & candida eſt.
Mathematica ſcđa cū .th. aſpirato & abſq; diphthōgo: reliq̄ ſine aſpiratiōe ſcribūt dici pōt latie diſciplialis: ad diſciplinā .n. mathēaticæ maxiæ ſpectāt: ut geometria: arithmetrica: muſica: & aſtrologia: ſed alia ē ſupſticioſa: de q̄ i dictione magus uidius.
Matuta abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: ponitur ab Homero pro aurora: unde teſte Priſciano matutinus deriuatur. A nonnullis uero græcis λευκοθέα ideſt alba dea uocatur.

Matthæus cũ duplici.t.& ſecũdo aſpirato ſubſeq̃nte .æ.diph.ſcribit̃:nomen ẽ hæbreũ:& uiri ꝓpriũ.

Mauritania cũ.t.exili &.i.latino ſcribit̃: nomẽ eſt regiõis cuiuſdã ĩ aphrica:deductũ a μαυρον qđ ẽ nigrũ:eo q̃ nigros colonos habeat. Eſtq̃ in ultimo Aphricæ uerſus gaditanũ fretũ:& occidẽtale oceanum gignitq̃ ſimias:dracones: ſtruchiones: & oli plena elephantibus fuit:quos iã ſola India gignit.

Mauſolus prima cũ.au.diphthongo:ſequẽs cũ unico &.s.&.o.uocali:ultĩa cũ unico.l.&.u.uocali ſcribit̃:ſic græci:ſic Cicerone:ſic Plinius:& Gellius ꝓ proprio uiri nomĩe ſcribũt. At uero poetæ noſtri cũ proprio monumẽto accipiunt:inter.s.&.o.iterponere unũ.e.conſueuerunt:& dicere mauſeolum ut id Caroli mei erretini:Nũc caria antiquo fuerit ſpoliata ſepulchro Vel mauſeoli nobilis extat opus Nã fuit eo noĩe dictus maritus Artemeſiæ Cariæ rex:cui iã mortuo amãtiſſima uxor nobile ſtruxit ſepulchrũ:& de mariti nomine mauſeolum uocauit:ut Martialis lib.x.epigrãmatũ: Marmora parua qdem:ſed non ceſſura uiator Mauſeoli ſaxis pyramidumq̃ lege:quandoq̃ uero & pro ſepulchro addiderunt nõnulli poetæ ante ſyllabã eius dictionis ultimam in plurali alterꝝ.e.& dixerũt mauſeolea:ut idem Martialis libro epigrammatũ primo Aere nec uacuo pẽdentia mauſolea.Et Lucãus lib. octauo Pyramides claudant indignaq̃ mauſolea. Sane id opus teſte Plinio libro.xxxvi. naturalis hiſtoriæ iter ſeptem miracula cõputatur. Quod maxime eius tpis ſculptores ſcopas:Bryas: Timotheus:& Leochares pariter cælauere:patetq̃ ab auſtro & ſeptẽtrione ſexagenos ternos pedes:breuis a frõtibus:toto circuitu pedes quadringentos: undeci attollitur in altitudinẽ:uigintiquinq̃ cubitis cigitur colũnis triginta ſex:ab oriente cælauit Scopas: a ſeptẽtrione Bryas:a meridie Timotheus:ab occaſu Leochares:& ut ſubdit:priuſq̃ id opus pagerẽt: regina Archẽiſia:quæ mariti memoriæ id opus extrui iuſſerat obiit:nõ tamen ſculptores illi receſſerũt niſi abſoluto:id gloriæ ipſorꝝ tẽporꝝ artiq̃ monumẽtũ indicãtes:ſed ante mortẽ regina Artemiſia teſte Gellio lib.x.noctiũ atticarꝝ monumẽtũ illud diis manibus ſacris mauſoli dicauit: fecitq̃ agona .i.certamen laudibus eius dicũdis: & p̃mia poſuit pecuniæ aliarũq̃ rerꝝ bonarꝝ ampliſſima. Ad eas laudes decertãdas ueniſſe dicũtur uiri nobiles:ingenio atq̃ lingua p̃ſtabili Theopõpus Theodoctus: Naucrites.Sunt ẽt qui Iſocratem ipſum cũ his certauiſſe memoriæ mãdauerint:ſed eo certamine uicciſſe Theopompum iudicatũ ẽ.Is fuit Iſocratis diſcipulus & idẽ Gellius teſtat extat nũc quoq̃ Theodocti tragœdia quæ inſcribitur mauſolus: in qua eũ magis q̃ ĩ ꝓſa placuiſſe iginius ĩ exẽplis refert.

Mazeres cum.z.cõſonãte ſcribitur:fuit Cyri miles.

Mechanicus ſecunda cũ.ch.aſpirato:ultima cũ.c.exili ſcribitur:dicitur uilis artifex.

Meciſteus abſq̃ aſpiratione aliqua &.i. latino: atq̃ .eu.diphthongo in fine ſcribitur:fuit teſte Home. li.xiii.ilia.filius Echii:& ex ſociis Aiacis thelamõii

Medea abſq̃ aliqua diphthongo a noſtris ſcribit̃:licet in penultĩa apud græcos ſic.ει.diphthõgus: ſed nos abiiciẽtes.i.ſolum.e.productã retinemus: fuit filia Oetæ regis colchorꝝ ex Hypſea cõiuge:quæ la ſonem ſecuta:ab illo deinde ob Creuſam Creontis corinthiorꝝ regis filiam abdicata fuit:ex quo furiis exagitata filios:quos ex iaſone ſuſcæperat ĩterfecit atq̃ Athenas aduolans Aegeo regi annoſo nupſit: quo filiũ ſuo nomine Medũ ſuſcæpit: ſed cũ deĩde Theſeus Aegæi ex priori uxore filius a longa peregrinatione rediſſet:uidens illũ medea teſte Iuſtino lib.xlii.magnæ uirtutis uirꝝ:& medeũ filiũ ĩfantẽ eſſe:ac maritum ſenẽ ab Aegæo per diuortium diſceſſit:& in Aſiam cum filio deĩde perrexit:atq̃ ibi urbẽ condens:ab eius nomine mediã dixit. A qua tota deinde regio media dicta fuit:Hæc eadẽ a poetis nonnunq̃ dicta eſt phaſides:ut in dictione phaſis uidebimus. A medea ẽt medeides deriuat.Ouidi.lib.ii.de arte amandi.Nõ faciẽt ut uiuat amor medeides herbæ.

Media cum.e.abſq̃ diphthongo ſcribit̃: regio ẽ in Aſia cõtermina Aſſyriæ & perſiæ:atq̃ mari hircano ſic quoq̃ cognominata a medomedeæ filio.

Medon cũ.e.abſq̃ diphthõgo ſcribit̃:fuit teſte Home.li.ii.ilia.filius nothus Oilei ex matre Rhena.

Medeſicaſtes abſq̃ aliqua aſpiratione uel diphthõgo ſcribit̃:fuit teſte Home.filia notha Priami.

Mediſtuticus abſq̃ aliqua aſpiratiõe a græcis hiſtoricis tranſlatum comperi:nomen eſt magiſtratus qui in campania ſummus habebatur.

Meduſa abſq̃ aliqua diphthongo:& cum unico.ſ. ſcribitur:fuit filia Phorci ex Cetho coniuge.De q̃ plene uidebimus in dictione pegaſus.

Megæra prima cũ.e.abſq̃ diphthõgo:ſecũdo cũ.æ. diphthõgo ſcibit̃:cum ꝓ furia ponit̃ primãq̃ ſp corripit:& ſecundã producit.Vir.li.xii.æneidos. Dicuntur geminæ peſtes cognomine diræ. Quas & tartaream mox ĩtempeſta megæram. Vno eodẽq̃ tulit partu. Et alibi:Furiali a ſede megæra Claudianus ſimiliter de laudibus ſtiliconis ĩqt.Improba mox ſurgit triſti de ſede megæra.

Megara prima cũ.e.abſq̃ diphthongo:ſequẽs cũ.g. ſeq̃nte.a.ſcribit̃:& primã ſp ꝓducit:ac ſecũdã corripit.Fuit filia Creõtis: dicẽte Hõe.li.xi. odyſſeæ και μεγαρην κρειοντοσ υπερθυμοιο θυγατρα Eadẽ fuit uxor Herculis:quã inſaniẽs ĩterfecit: ut idẽ Home.& Seneca in Hercule furẽte oſtẽderũt.

Megabyzus cũ.y.græco ſeq̃nte.z. cõſonãte ſcribit̃ fuit nobilis ꝑſarꝝ unus ex his:q cũ Dario ĩ magnũ cõiurauerunt:ut in dictiõe Darius uidimus.Et fuit zophyri pater ut in ea dictiõe uidebimus:q zophyrus filiũ ſimiliter Megabizũ habuit:qui teſte Hero.lib.hi.vii.unus fuit ex ducibus Xerxis.

Megacles cum.c.exili ſcribitur:fuit teſte Hero.li.hiſtoriarꝝ.i.uir athenienſis:& filius Alcmeonis.

Megaleſia cũ unico.l.&.i.latino ſcribit̃:fuerũt ludi magne matri deũ facti.De qbus Liuius ĩ bello macedonico inqt.M.Iunius Brutus ædẽ magnæ matris deũ in palatio dedicauit:& ludos ob eã dedicationẽ factos megaleſia appellauit:& a mega.quod eſt magnum deductũ uocabulum eſt.

Meges cum.e.abſq̃ diphthõgo ſcribitur: fuit teſte Home.Phylei filius:& unus ex græcorꝝ ducibus.

Melan cũ.e.abſq̃ diphthõgo & unico.l.ſcribit̃:dicitur apud nos nigrũ:ſed nõ niſi in cõpoſitione uti

mur:ut melãcholia:melãcholicus dr̃:aut ſimile.
Melancholicus ante penultima cum.ch.aſpirato: ſequẽs cũ unico.l.&.i.latino:ultima cũ.c.exili ſcribitur:componiturq; ex melan:quod ẽ nigrũ:& colicus:quod a chole quæ apud nos bilis deducit. Nã ille eſt:qui nigram bilem habet. Et ut refert Cicero libro tuſculanaꝝ primo. Ariſtoteles quidã ait ĩ genioſos melancholicos eſſe:ut ego me tardiorem eſſe non moleſte feram.
Melãthius cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribit: nomen ẽ uiri proprium. Et unus teſte Home.fuit uir troianus quem:Eurypylus in eo bello iteremit. Alius teſte Theocrito fuit paſtor. Alius Quintilia teſte pictor fuit cura pingendi præcipuus.
Melãthia eodẽ modo ſcribit: fuit teſte Ariſtarcho ſup.x.odyſſeæ Home.filia Deucaliõis ex Pyrrha.
Melas cũ unico.l.ſcribit:nomẽ ẽ nonnulloꝝ fluuiorum. Nam unũ eſſe in mygdonia oſtẽdere uidet: Oui.cum ait lib.metamor.ii. Mygdõiuſq; melas: & trænarius Eurotas Aliũ eẽ ĩ minori Aſia & ſmirnã circũeuntem Solinus in collectaneis dixit. Aliũ nauigabilẽ in Cilicia:& ipſius terminũ dixit Plinius lib.v.hoc eſt Ciliciã a Pamphilia diuidẽs. Aliũ ĩ Thracia:ut in eodem lib.Plinius idẽ cõfirmat: aliũ eſſe dixit Plin.lib.ii.in Boecia:q a Parnaſo profluens:mineruæ ſacer dr̃ a poetis:qa ripæ eius oliuis ſint refertæ. De quo meminit Hero.li.hiſt.vii. Alium eẽ in Sicilia oſtẽdere uidere Oui.li. faſtoꝝ.iiii. cum de fluminibus:& locis ſiciliæ q̃ peragrauerat Ceres loq̃ns inqt. Sacratũq; melã paſcua læta boũ.
Melampus abſq; aliq̃ diphthõgo:& cũ unico.l. ſcribit:& declinatur ĩ genitio huius malãpodis: ſicut huius Oedipodis. Nam nomẽ compoſitum eſt ex melã:quod ẽ nigrũ:& ποῦς pes ob quod ultimæ dictiõis declinationem ſequit. Fuit teſte Homero lib.xv.odyſſeæ filius Amythaonis ex patria Argo q ut ait Mantes fuit egregius:iuxta qd Statius lib. thebaidos.iii.amythaõe cretus iam ſenior:ſed mẽte uirens phœboq; melampus Aſſotiat:paſſus dubium cui pronus Apollo.
Oraq; cirrhea ſatiaret largius unda. At alii dicũt eũ fuiſſe medicum illuſtrẽ & filias Prœti helloboro ſanauiſſe. Quod tetigiſſe uidet Vir.cũ dixit in.iii. georgicoꝝ cũ de medicinis pro ſæua peſte loquæretur. Nocent artes:ceſſere magiſtri Phylirides chiron amythaoniuſq; melampus.
Meleager abſq; aliqua diphthõgo & cũ unico.l.ſcribit:& habet accẽtũ in penultima: fuit Oenei regis Calydoniæ & Alteæ filius:ĩ natiuitate cuius infert Oui.parcas tres ab Altea iã labore partus ſoluta uiſas circa ignẽ ſtamina nentes: & cũ flammis ligni ſtipitẽ poſuiſſent dixere:oẽ nati erit æqua cũ ſtipite uita. Qd̃ cũ audiſſet Altea illis deſcẽdẽtibus ſurgens ſtipitẽ igni ſubtraxit:illũq; ne cõburreret dili gẽter ſeruauit. Quid uero de eo poſt uerit ipe Ouidius late deſcripſit metamorphoſeos in octauo.
Meliboeus cum unico.l.ſequente.i.latio:penultima cũ.oe.diphthongo ſcribit: p paſtore ponitur a poetis:& eſt quaſi curam boum gerat.
Meliboea cum eadẽ orthographia ſcribit:urbs fuit littoralis magneſiæ propinqua Theſſaliæ:ut teſtis eſt Hero.libro hiſtoriaꝝ.vi. Et fuit patria Philoctetæ:dicente Lucano libro ſexto. Præciocq; nephãdæ lampados herculeis fortis meliboea pharetris.
Melicerta cũ.i.latino & abſq; aliqua aſpiratione ſcribit:fuit filius Leucotheæ:& Athamãtis regis thebarum:cũ quo mater uidens furentẽ maritũ ĩ mare ſe p̃cipitem dedit. Et cũ apud nos terminetur in a apud græcos deſinit:in.s.de quo Parthenius poeta græcus γλαυκωκαι ει λινα ων μελικερτη.
Melciades cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Hero.li.hiſt.vi.uir atheniẽſis Cypſeli filius. Vel ut ait Aemilius Probus Cimõis:q factus dux belli cõtra Dariũ Hyſtapſis filiũ mirãda cõtra illũ confecit:ut uidius ĩ dictione marathon. Habuitq; duos filios Cimonẽ & metiochũ. Tandẽ ob crimen peculiatus in carcere defunctus eſt:ut omnia de illo Aemilius probus breuiter collegit.
Melicratum cum unico.l.&.i.latio abſq; aſpiratione ſcribitur:dicitur uinum coctum cũ melle. Nã meli cũ unico.l.apud græcos dicitur mel: & cratũ potens uinum.
Melimella in primis habet ſimplum.l.ĩ ultimis duplicatũ:Et puto cannas illas eſſe:ex quibus iam ſacharum elicimus Martialis ĩ primo.
Dulcibus aut certant quæ melimella fauis.
Meliſphyllum ſecũda cũ unico.l.&.i.latio:penultia cũ.ph.aſpirato &.y.græco:atq; cũ duplici.l.ſcribitur:dr̃ apud nos apiaſtrum:hoc eſt μελισσις:ideſt apis:φυλλον foliũ. Nã herba ẽ:cuius folia ſapiũt mel:uel quia ex illis apes q̃ facillime mel excudũt. Itaq; famelicis apibus cõuenire dixit Vir.li.ge.iiii. cum ait. Trita meliſphylla:& corithe ignobile gramen:Plinius ſimiliter lib.xx.naturalis hiſto. Apiaſtrũ. Iginius qdem meliſphyllum appellat. Sed in cõfeſſa damnatione eſt uenenatum ĩ Sardinia.
Meliloton cum.i.latio & ſimplo.l. utrobiq; atq;.t. exili ſcribit:herba ẽ cũ flore:q̃ teſte Pli.lib.xxi.naturalis hiſtoriæ ſertulã cãpanã uocãt a ſertis: q̃ ex illa fieri conſueuerant. Odor eius croco uicinus ẽ. Et flos ipſa cãna placet maxime foliis breuiſſimis & pinguiſſimis. Vnde Oui.quarto faſtorum.
Pars thyma:pars rores pars meliloton amant.
Meliſſus cũ.l.&.i.latio atq; duplicato.ſ.ſcribit: fuit rex cretenſis antiqſſimus:q teſte Didimo ĩ lib.narrationis tyndaricæ:ut rettulit Lactantius libro ĩſtitutionũ primo:primus diis ſacrificauit. Habuitq; filias. Amaltheam.ſ.& meliſſam:q̃ louẽ pueꝝ caprino lacte ac melle pauerũt. Vnde meliſſa apes dicta fuit:& Amalthea capræ eiuſdem nomen accæpit. Fuit meliſſus alius philoſophus ex ſamo inſula ithagenis filius ab Ariſtotele ſæpiſſime nominatus:fuitq; Parmenidis auditor deide præfectus claſſis electus:magna dedit uirtutis documenta.
Melita cum unico.l.&.i.latino atq;.t.exili ſcribit:inſula ẽ ĩ ſiculo mari:haud lõge a ſicilia: piculoſo tamẽ diſiũcta mari:ut atteſtat Pli.li.iii.natu.hiſt. & Cicero li.vi.uerrinaꝝ. In hac ẽt fuit oppidũ eiuſdẽ noĩs:a quo nõ lõge ĩ promõtorio fanũ Iunonis erat a cunctis ſumma cum reuerentia celebratum.
Melodia ſecundũ rectam traductionẽ deberet ſcribi ĩ ſecunda cũ.oe.diphthõgo:ac dici melœdia. Nã cõpõitur ex meli:& ωιδια cuius prima apud nos in.oe.diphthõgo tranſfert:ut ſupra uidimus. Sed

ut ſeruetur ſonus græcus abiicitur.e.& ſolũ.o.retinetur:ſignificat dulcem ſonum.

Meloboſis cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:fuit teſte Heſiodo nympha oceani & Tethyos filia.

Melpomene cum.p.non aſpirato ſcribitur: fuit una muſarum:ut uidebimus in dictione muſæ.

Memnõ cũ.m.ante.n.in eadem ſyllaba ſcribit̃: fuit teſte Homero Tithoni filii Laomedontis troiani regis filius.De quo Diodorus ſiculus lib.iii.hiſtoriaꝝ:ſcribit Theautão i aſia regnãte:q uigeſimus a Nino atq; Semiramide deſcẽdit Agamẽnõ aduerſus Troiã:cũ græcis bellũ mouit:cũ iã aſſyrii amplius mille annis aſiæ impaſſent.Priãus uero bello oppſſus ab rege Theutamo p̃ſidiũ ut poetæ aſſyriis ſubditus p legatos poſtulauit.Ille.x.milia æthiopũ:totidẽq; ſuſianos cũ ducẽtis curribus duce mẽnone ad Troiã miſit.Erat tũc quoq; Tithonus illius pater p̃fectus pſaꝝ accæptus maxie regi: mẽnõ uero ætate florens ac aĩ corporiſq; p̃ſtans uiribus: ea maxie tẽpeſtate uigebat.Aedificaſſe eũ ferunt in ſuſis loco excelſiori regina:q̃ uſq; ad perſaꝝ imperiũ pmãſit:memnonia ab illo denoiata.Strauit & uiã leopheram in ea regione:q̃ adhuc memnonia uocat.Hic cũ apud Troiã multos græcos in bello occidiſſet:tandẽ a theſſalis p inſidias interficit̃:cuius corpus ab æthiopibus ereptũ fuit:& crẽatũ:ac illius oſſa ad Tithonũ patrẽ delata Plato uero li.iii. de legibus dixit Troiã nõ aſſyriis ſubiectã:ſed illorũ potẽtia frætã.Ait enim:Nemo profecto ambiget:troianoꝝ exemplo cõmonitus:q aſſyrioꝝ potẽtia fræti:quæ a Nino traxit originem:bellũ in ſe ipſos concitarunt.Erat.n.adhuc.pricipatus nõ cõtemnẽda potentia.Et ſubdit:Aſſyriorum enĩ prĩcipatus particula quædam Troiæ potentia fuit.

Memphis cum.i.latino ſcribitur:fuit urbs in ægypto:quã teſte Diodoro ſiculo lib.hiſto.ii. Agelous rex ægypti condidit ambitus ſtadioꝝ cẽtũ & quinquagĩta:urbem oĩum ægypti præclariſſimam opportuniori totius eius oræ loco ubi nilus in plures ſciſſus ptes efficit formã deltæ:quo fit ut tanq̃ ĩ nili clauſtro poſita aditũ p̃beat:prohibeatq; ad ſuperiora loca nauigantibus: & ad cohibẽdam aquaꝝ inundationem uerſus notum aggeres ingẽtes oppoſuit.Et a partibus cæteris undiq; effoſſus ẽ lacus ingens:ac profundus:qui urbem efficit munitiſſimam.Vnde & poſteri reges fere oẽs relictis Thebis:& regiam habitationem in ea ædificarint Refertq; etiam idẽ auctor quoſdã dixiſſe denomĩatã memphim a cõditoris filiamq; referemus opinionem in dictione Oſiris.

Menalippe cũ unico.l.&.i. latino atq; duplicato.p. ſcribit̃:fuit Antiopes amazonũ reginæ ſoror.Hæc ab Hercule capta fuit in bello:qã cõtra amazones geſſit:quã cum ſorori reſtitueret: accæpit ĩ p̃cium reginæ arma & baltheum.Nã hæc quoq; ex eo bello reportare fuerat iuſſus ab Ariſteo.De illa ẽt luuena.meminit in ſatyra:q̃ incipit Stemmata quid faciunt:cum ait:Tu perſonam menalippes.

Mendẽſiũ cũ.i.latino ſcribitur:unũ ẽ ex nili hoſtiis.

Menechæus penultima cũ.ch.aſpirato:&.æ.diphthõgo ſcribitur:De uiro hoc meminit etiam Cicero circa finem libri primi tuſculanarum: qui oraculo edito:largitus eſt patriæ ſuum ſanguinem.

Menedemus abſq; aliqua diphthongo ſcribit̃:fuit eretrihenſis philoſophus:Phædõis cuiſdã uiri nobilis filius ſed pauperis architecti.Alii ſutorem tabernaculoꝝ aiunt fuiſſe:& utrãq; artem menedemũ didiciſſe cõcedens deĩde ad Platonẽ militiã deſeruit.Fuitq; honeſtate & grauitate celebris: & p̃cipuæ auctoritatis in obiurgãdo.Fuit magnanimus & plene liberalis.Corporis in eo ſene:ut in iuuene ſtatus fuit:athletæ iſtar firmus & ualidus atq; aduſtus.Amabat inter poetas Aratum & Lycophronem tragicum:maxime ſtudebat Homero:deĩde lyricis.deinde Sophocli.Atq; Acheo ſecundas partes inter tragicos dabat:Aeſchylo priãs.magiſtros Platonem & Xenocratem pariter aſpernabat.Stilponem admirabat ſolũ ĩfinitãq; orationis copiam fundebat.Prius habitus ludibrio ab oĩbus: poſtea in tãta fuit oĩum admiratiõe:ut ei gubernacula ciuitatis traderent.Et cũ ob calumniã ad Antigonũ proficiſceretur:nec induci poſſet:ut patriam eriperet ſeptẽ dies cibo abſtĩuiſſe ferũt:& ſic.lxxiiii.ſuæ ætatis anno animã exhalaſſe.Alius fuit menedẽus ſimiliter philoſophus Caloti iampſaceni diſcipulus.Hic teſte Hippoboto eo uenerat:ut ſumpto habitũ furiæ circũiret dicens:ueniſſe ſe ex iferno ſpeculatorem peccãtiũ:ut iterato diſcendens oĩa dæmõibus renũciaret:q̃ uidiſſet.Veſtis hæc erat pulla tunica tallaris aſtricta pũiceo baltheo:pilleus arcadicus capiti ĩpoſtus:habẽs itexta elemẽta.xii.coturni tragici:plixa barba:uirga ĩ manu fraxinea.

Mẽippus cũ.i.latio & duplicato.p.ſcribit̃:fuit philoſophus cynicus genere phœnix:& ut ſcripſit Achaicus ĩ æthicis conditione ſeruus:cuius dominus teſte Diocle fuit Bathus qdam põticus:& ut rettulit Hermippus fuit diurnus fœnerator:& uocatus herodaniſtes:tandem inſidias paſſus:oĩa q̃ hẽbat amiſit:ex q̃ re ſe ſuſpẽdit.Fuere ſex menippi.Prius q de lydii ſcripſit:Xãthũq; breuiauit:Scds hic ĩpe.Tertius ſtratonitus ſophiſta.Quartus ſculptor.Quintus & ſextus pictores:quoꝝ mẽinit Apollo.

Menalcas abſq; diphthõgo & cum.c.exili ſcribitur: nomen ponitur a poetis paſtoris proprium.

Meneſthius cum.th.aſpirato:&.i.latino in penultima ſcribitur fuit teſte Homero in initio li.vi.Iliados ex arna urbe Arithoi & Philomeduſæ filius: quem Paris in bello occidit.

Meneſtheus cũ.e.poſt.th.aſpiratum fuit Petei filius & Diomedis auriga.Alius fuit Athẽarũ dux Theſei & Phædræ filius ac frater Demophõtis. At uero cũ ſcribitur.n.in mediate poſt.m.uidelicet meneſtheus:fuit uir troiãus: ut ĩ ea dictiõe uidebĩus.

Meneſtho cũ.th.aſpirato ſcribit̃.una ẽ ex nymphis q̃ teſte Heſio.ĩ theogõia filia fuit Oceãi & Tethios

Menœtius ſecunda cum.œ.diphthongo: & penultima cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero lib.xi.Iliados Actoris filius:& Patroclipater a quo mœneciades Patroclus a poetis noſtris ſæpe dictus eſt ut Ouidius in prima heroidum:ſiue menœciadem falſis cecidiſſe ſub armis.

Mẽtor cũ.t.exili ſcribit̃:fuit ĩ uaſis cælãdis mirus artifex:de quo Pli.li.xii.natu.hiſto.mẽtori ingt quotidie teſtimoniũ phibet capitolius Iuppiter:& Dia

na Ephesia:q̄bus fuere consecrata artis eius ausa.
Quare ait Iuue. i satyr. Stemata qd faciūt: Rare sine mētore mēsæ: & Carolus nr̄ Arretius ad Cirtacū.
Parthasium tabulis uinces: uincesq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis: mentoraq; in pateris.
Menāder cū. e. absq; diph. scribit: & nōnūq̄ menandrus ēt traducit: atq; prima sp corripit. Ouid. de tri.
Fabula iucundi nulla est sine amore menandri.
Et solet hic pueris uirginibusq; legi. Nam fuit hic poeta cōicus: & Theophrastri discipulus: atq; ab eo teste Pamphila. xxii. cōmentariorum lib. īstitutus.
Qui uel unus: ut ait hæc uerba Quintilianus de īstitutione oratoria li. viii. meo quidem iudicio diligēter lectus ad cūcta quæ præcipimus efficienda sufficiat: ita omnem uitæ imaginem expressit: tanta i eo inueniendi copia: eloquendi facultas. Ita est omnibus rebus personis affectibus accōmodatus: hæc ille. Ob quæ putauerat illum Ouidius ppetuo duraturum: cum de illo li. de sine titulo dixerat: Dū falax seruus: durus pater: improba lena.
Vixerit: & meretrix blāda menādrus erit. Hunc & apostolus Pau. se legisse īdicat: cū ad corinthios scribēs īqt. Vt ait unus ex uestris: Corūpūt bonos mores cōfabulatiōes pessimæ: q uersiculis ē menādri.
Menyllus cum. y. græco & duplici. l. scribitur: fuit q dam athenien sis.
Mentha cum. th. aspirato scribitur: & uocabulum ē græcum herbæ nobis notissimæ. De qua Plin. lib. xix. naturalis historiæ: menthe inquit nomen suauitas odoris apud græcos mutauit: cū alioquī mēta uocaretur. Vnde ueteres nostri declinauerant.
Meonia cū. e. absq; diph. &. i. latino scribit: regio ē in minori asia: q̄ deinde lydia a Lydo fratre Tyrrheni cognominata fuit: ut in ea dictione uidimus. Et a meonia meonis patronymicū fœminīnū deducit ut Ouid. li. ii. de sine titulo: meonis assyriū fœmia tīxit ebur: & meonides masculinū: ut idem lib. iii.
Aspice meonidem: a quo ceu fonte perenni.
Vatū pieriis ora rigauit aquis.
Mephitis cum. i. latino ut robigo: &. i. exili scribitur.
Nam teste Prisciano li. vii. mephitis quoq; qd' p prium est a græco μεσίτις ut quibusdam uidetur mutatione. s. in. ph. translatum: rationabiliter i. in. facit accusatiuū. Et proprie teste Seruio super. vii. æneidos est terræ putor: qui de aquis nascitur sulphuratis: & ē i nēoribus grauior ex dēsitate syluarū. Vnde ait Virg. Lucosq; sub alta Consulit albunea nemorum: quæ maxima sacro Fōte sonat seuamq; exhalat opaca nephiti: Et ob hoc Iunonem eam eē quidam uolunt: quam aerem esse constat: ex cuius corruptiōe putor nascitur: ita ut dea sit odoris grauissimi. Alii mephitī deum esse uolunt leucotheæ connexum sicut Veneri Adonis.
Menones cū. i. latino scribit: fuit teste Homero li. x. ilii. moli filius: & li. ii. dixerat fuisse aurigā idomenei & cū eo duce nauiū: q̄ uenerant ad Troiam: ipsi Marti ut ait martis arbitrio cōparādū. Hēt q accētum in antepenultima: De quo Horatius i primo carminum ad Agrippam memor fuit his uersibus
Quis mater tunica tectum adamantina.
Digne scripserit: aut puluere troico.
Nigrum merionem: aut ope palladis.
Tydidem superis parem.
Mercurius cū. c. exili scribit: Nec dicto græca ē: sed latina a mercibus ut qdā asserūt deducta. Nā græce hermes dicitur: ut i ea dictiōe uidius. Fuit Iouis filius ex Maia Atlātis filia: quā Iuno p oibus pellicibus adamauit: ita ut illū mox natū teste martiano Capella suis uberibus allactauerit: sicq; diuīo lacte pfusus licet ex mortali fœmia natus: īmortalis tamē effectus ē dictusq; deus facūdiæ: mercatoq;: palestræ furū nūtiusq; & iterps deoq;. Eūdē dicūt ex sorore Venere Hermaphroditū. Exq; Lycaōe Dædaliōs filia Autholiū genūisse idē pcibus Iunonis Martē e duris carceribus liberauit: ut uidius in dictione Aloeus. Ipse idē argū iteremit. Prometheū i caucaso religauit: & mille alia: q̄ de illo poetæ confingūt. Ipse lyrā septichrodē cōpit. Illi dat uirga caducea: & tallaria allata sibinnectit: dicēte Vir. i. iiii. ænei. Primum pedibus tallaria nectit.
Aurea: quæ sublimen aliis siue æquora supra:
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.
Tunc uirgam capit has animas ille euocat orcho.
Pallantes: alias sub tartara tristia mittit.
Dat summos: adimitq;: & lumina morte resignat.
Illa frætus agit uentos: & turbida tranat Nubila.
Addit etiam his Statius galerum cum ait:
Obnubitq; comas: & temperat astra galæro:
De quo Horatius i prīo carminū hymnū scripsit
Mercurii facunde nepos atlantis:
Qui feros cultus hominum recentum:
Voce formasti catus: & decoræ.
More palestræ.
Te canam magni Iouis: & deorum.
Nuntium: curuæq; lyræ patentem.
Cillidum quicqu d placuit iocoso.
Condere furto. & plura.
Meroe cū. oe. diuisis syllabis scribit: est teste Herodo. li. hi. ii. & Diodoro li. i. īsulæ cuiusdā nisi metropolis: a q̄ & tota insula nomen assumpsit: quā Cābyses cōdidit: atq; a matre denominauit. Et ut subdit Diodo. īsulæ forma scuti est psimilis: atq; magnitudie supat cæteras nili īsulas: pater. n. longitudine stadiis tribus milibus: latitudine mille ciuitates in ea sūt plures sed cæteris nobilior meroe ab cuius uno latere libyā uersus plurimi arenæ cumuli: ab altero ad arabiā posito pcipitia montiō īsulā cīgūt. Effodiunt i ea aurū: argentū: æs: ferū: īsup & hebenū fert. Lapidūq; multiplex genus distatq; a syene teste Pli. li. ii. natu. hi. gnq; milibus stadiorū: i q̄ bis i anno absumitur umbra regis Sole. s. tenente .xii. partē tauri: & quartā decimā leōis. Quare dicebat Achoreus ad Cæsarem apud Luca. li. x.
Ambitur nigris meroe fœcunda colonis.
Læta comis hebeni: q̄ quāuis arbore multa
Frondeat æstatem nulla sibi mitigat umbra:
Linea tā rectū mūdi fert illa leonē. Cuius īcolis teste Pōpo. li. iii. dimidio ē ptēsior. uita q̄ nra. Horū fœmiæ māmas hēt grādes: & æq̄les īfantibus. Vnde Iuue. i satyr. Exemplo quodcunq; malo inquit.
Quis tumidum gutur miratur in alpibus: & qs.
In meroe crasso maiorem īfante mamillam.
Mesena cum unico. s. scribitur: ciuitas ē teste Plinio libro tertio in sicilia propinqua peloro monti: fu-

itq; teste Floro libro secũdo causa primi belli puni ci & inde mesani eius urbis ciues.

Mespila cũ .i. latio scribit: & uocabulum est græcũ arboris nobis notissimæ.

Mesopotamia cũ unico .s. atq; unico .p. & .t. exili scribit: regio ẽ maioris asiæ in medio euphratis & tigris. Vnde & nomen assumpsit: nã mesos græcæ latine mediũ: & potamos fluuius. itaq; hẽt trigita ab oriente: & euphratẽ ab occidẽte: a meridie uero babyloniam: & a septentrione causam.

Mesonyction cũ unico .s. & .y. græco: seq̃ntibus .ct. exilib⁹: atq; .i. latio i pẽultia scribit tps ẽ mediæ noctis. q̃si μέσων qđ est mediũ & νυκτίων noctium.

Messalina cũ duplici .s. & unico .l. atq; .i. latio scribit putãt qđã dictionẽ hãc originaliter esse græcã & a messala qđ cognomen fuit uiri a deuicta messana teste cassiodoro accæptũ: & fuit fœmia romana filia Barbati messalæ cõsobrini Tiberii Claudi quinti imperatoris: quæ cũ adolescẽtula esset ipsi Claudi seni nupta fuit: Eadẽ tãtæ libidinis fuisse ferũt: ut inumeris adulteris se submiserit: & sæpe mutata ueste lupanaria celebrauerit. Qui teste Pli .li. x. na. hist. & Sueto. in uita Cladii certauit cum scorto famoso ad libidinis actus: seq; meretricẽ superasse iter diẽ & noctẽ qnq; & uigiti concubitus affirmauit. Et interrogata respõdit: potius labore fessa: q̃ cõcubitu saciata. Quod Iuue. p plures uersus lepidissime tetigit in saty. Credo pudicitiã: quos q uoluerit ibidem legere poterit: ubi tandẽ cõcludens inqt. Et quod potuit tamẽ ultima cellam clausit ad huc ardens rigidæ tentigine uuluæ.

Et lassata uiris nondum satiata recessit.

Tãdẽ teste Cornelio Tacito li .xi. suaq; histo. messalia ita fuit libidinis stimulata furore i. C. Silium iuuẽtutis romanæ pulcherrimũ genere nobilẽ: in gẽio pspicacẽ: q; iuliã Syllanã nobilẽ fœminã eius matrimõio exturbauit: ut uacuo adulterio potiretur. Nec ille furtim: sed multo comitatu ueniebat ad domũ eius gressibus adhærebat. largiebaf opes eũ honeribus sublimabat: & cũ iã illa facilitate adulteroq; i fastidiũ uersa eẽt: ne Silius eã adulteram spernaref: nomẽ matrimonii concupiuit. Cũ ergo claudius sacrificii gra hostiã iuisset: cũcta nuptiaq; solẽnia celebrauit: duxitq; isomnẽ noctẽ licẽtia cõiugali. Timebãt oẽs pricipii narraf patrata: reputãtes hebentẽ Claudiũ: & fascinatiõibus uxoris deuictum Reminiscebantur multoq; necis iussu messalie factæ: tãdem cũ lõga mora eẽt pricipiis apud hostiã dixit narcissus iperatori. Veniã peto. matrimoniũ Silii & messaliæ uidit populus & senatus. Et ni ppere reuertaris. tenebit maritus urbem. Reuertif ergo priceps: moxq; adulteq; iussit ad se uenire Cui & massalinæ custodem dedit: traxisseteq; Claudiũ messalia i iudiciũ suũ ni i cædẽ eius Narcissus pperasset: dicẽdo cẽturiõi & tribuno: q ederat iperatorẽ iubere cædẽ: tribuni ergo ictu necata ẽ: dum cũ mre i horto eẽt fuitq; corpus cõcessum mri. Quæ hoc i loco transferre uoluit: ut id Iuue. intelligi posset: quod ille in satyra: quæ icipit Omnibus i terris. i hæc uerba explicauit. Sed casto qđ forma nocet. Et subdit: Elige qđ nam suadendum eẽ putes. cui nubere cæsaris uxor.

Destinat. optimus hic: & formosissimus idem.

Gentis patriciæ. rapitur miser extinguendus.

Messalinæ occultis: & reliqua: q̃ elegantissime pluribus uersibus exequitur.

Messena cũ duplici .s. sequente .e. scribit: fuit ciuitas græciæ propiqua pylo: quam teste Lactantio sup quarto thebaidos amysus amnis interfluit.

Mesthles cũ .th. aspirato seq̃nte .l. scribitur: fuit teste Home. lib. ii. ilia. unus ex his ducibus qui in auxilium troianoq; aduentarunt.

Metapõtũ absq; aspiratõe scribit: fuit Italiæ oppidũ i sinu tarẽtio cõditũ teste Soli. a locrẽsibus. Et ide metapõtini populi: de qbus He .li. hi. tertio. mẽinit

Methapsalmus cũ .t. exili scribit: dici põt a nostris transformatio. Nã cõponit ex meta: quod dicit & psalma figmentũ: unde translatio quædã estrecti solitiq; sermõis in alterã speciẽ metri ornatus: uel necessitatis cã: cuius species sunt q̃ plures: ut diuersis in dictionibus apparebit.

Methaphora cũ .t. exili & .ph. aspirato scribitur: dr a Cice. & Qui. latie trãslatio. Fitq; Qui. auct. li. viii. de istitu. ora. cũ nomẽ aut uerbũ ex eo loco: in quo ppriũ ẽ trãsferaf i eũ i quo aut ppriũ deest: aut ut dixi qa decẽtius: ubi nihil hoq; pstabit: qđ trãsferf i ppriũ erit. Et a cõparatiõe distat eo q; illa cõparaf rei q̃ uolumus expriere. hæc pro ipa re dicitur. Nã cõparatio ẽ: cũ dico feciſſe qd hoiem ut leonẽ: trãslatio cũ dico de hoie leonẽ. Huius uis oĩs maxime quadruplex uidetur: cum in rebus animalibus aliud pro alio ponitur. Vt Liuius Scipionem a Catone alatrari solitũ refett: in anima. anima pro aliis generis eiusdẽ summunf: ut Vir. li. vi. Classiq; ĩmittit habenas. Aut p rebus aĩalibus i aĩa ut ferro an fato metus argiuum occidit. Aut contra. ut Virg. libro secundo æneidos. Sedet ĩscius alto Accipiens sonitum saxi de uertice pastor. Quid q; ex his teste Quintiliãe oritur mira sublimitas. Quæ audaciæ proxia periculo translationis attollitur. Cum rebus sensu carentibus actum quendam & & animos damus. Qualis est id Virg. in octauo. Pontem ĩdignatus araxes. Et illa Ciceronis pro ligario. Quid eni tuus ille Tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat: cuius latus ille mucro pertebat. Qui sensus erat armorum tuorum. Duplicatur iteri hæc uirtus apud Virgilium. cum ait in .vii. Ferrumq; armare ueneno. Nam & uenenũ armare: & ferrum amari: translatio est.

Metallũ cũ .t. exili & duplicato .l. scribit: dici potest apud nos perscrutatũ. Nã a μέταλλω uerbo græco quod apud nos perscrutor dici põt: certissime deriuatur: Vnde dicebat Iuppiter apud Homerq; μὴ τέχθ᾽ ταῦτα ἕκαστα Διείρεαι μὴ τεμείεταλλα. Ad quẽ Iuno respõdẽs ait: καὶ λίην σέο πάρος γ᾽ ἐὼν πολυπήμων πολυτεμείεταλλα.

μετάλλω perscrutor

Metis cũ .t. exili & .i. latio scribit: fuit teste Hesi. theogõia nympha q̃da una ex filiis Oceãi & tethyos.

Methymna penultia cũ .th. aspirato sequẽte .y. græco: ultia cum .m. ante .n. scribit. Ciuitas est i lesbo optimũ uinũ bibens. Ouidi. i primo de arte. Gargara quot segetes: quot habet methymnia racemos: & ĩde: methymnæus cũ .æ. diphthõgo in penultia deducit. Vir. i secundo geor. Nã eadem ar-

boribus pẽdet uidemia nr̃is. Quã metymnæo carpit de palmite leſbos. Ouid. ī decioprio metamor. Et metymnæi potiunt littore leſbi.

Metatheſis ſecũda cũ .th. aſpirato & ultia cũ .i. latio ſcribit dr̃ ad uerbũ trãſpoſitio. nã meta trãs: & θέσις poſitio. Fitq; apud poetas cũ unica lr̃a neceſſitatis cã ex uno dictiõis loco ī aliũ trãſpõit. Vir. i. x. At tibi tymbre caput euãdrius abſtulit ẽſis. Nã dixit teſte Ser. thymbre pro tymber. Apud oratores uero fieri dicitur cum animos iudicum in res p̃teritas tranſfert.

Metamorphoſis cũ .t. exili & .ph. aſpirato ſcribit: dr̃ a noſtris tranſformatum. Nam compoſitum eſt nomen ex meta quod eſt trans: & morphoſis mutatio. Vnde & nobile illud opus Ouidii ī ſcribitur metamorphoſeon. i. de tranſformationibus.

Methona cum .th. aſpirato ſcribitur. Vrbs eſt littoralis in peloponneſo.

Metalepſis cũ .t. exili & .p. ante .l. ſeq̃nte .i. latio ſcribitur: figura ẽ q̃ teſte Qui. li. iii. de iſtitutõe oratoria nos uarie trãſlatiuã: trãſumptiuã trãſpoſitiuã uocãus. Nã ex meta: & λαμψις: q̃ ẽ acceptio compõit. Fitq; cũ aliq̃ dictio aliud a ſua ꝓpria ſignificatione ex his q̃ ꝓceſſerũt dẽotat. Vir. ī Tityro. Poſt aliquot mea regna uidẽus mirabor ariſtas: hoc eſt ſegetes. & ſic æſtates: & ob id annos.

Methodus cũ .th. aſpirato ſcribit: ut in antehabitis uidĩus: dicit apud nos uiam: quæ pro ratiõe ſumitur Vir. in .i. georgico. ignariſq; uiæ mecum miſeratus agreſtes.

Metonymia ſecũda cũ .t. exili. ſeq̃ns cũ .y. græco penultia cum .i. latio ſcribitur: dicitur a Cicerone denominatio ut Bacchus pro uino: Ceres pro pane. Terẽtius ī eunucho: Sine Cerere & Baccho friget Venus. Et in andria: Fac periculũ ideſt experientiã quæ ex periculis grãdis accipitur. Ad idem. i. Vir. Iã proxĩus ardet Vcalegon ideſt domus Vcalegonis. Dicius etiam per hãc figurã pigr̃ frigus: quia homies pigros facit pallidum timorem: eo q; pallidos homines reddat.

Metiochus cũ .t. exili &. i. latio: atq; .ch. aſpirato ſcribit: fuit teſte Herodo. lib. hiſto. vi. filius Melciadis atheniẽſis nõ ex Hegeſiphyle filia Oloris regis traciæ: ſed ex priore defuncta: cuius nomen nõ explicat. Hero. Et ut pergit idem auctor cũ hic a phœnicibus caperet: & Dario pſar̃ regi cõtra quẽ pater bellũ agebat preſentaret in nullo ꝑrſus læſus fuit: ſed eum donauit Darius pulcherrimo palatio multis poſſeſſiõibus & diuitiis q̃n & uxorem Perſam illi dedit ex q̃ fœliciter liberos procreauit

Metrũ cũ .t. exili ſcribit: dr̃ a nr̃is mẽſura: q̃ qa uerſus cõmẽſurãtur: græco ẽt uocabulo a nobis metra dicunt. Sũtq; eius genera multiplicis. de q̃bus diuus Augu. in muſica abſolutiſſime ꝑſecutus ẽ.

Metrodorus cũ .t. exili ſcribit iterꝝptari põt mẽſuræ donũ: uel menſuratũ donum fuit athenienſis pictor: idẽq; philoſophus: & in utraq; ſcientia: teſte Pli. lib. xxxv. natu. hiſto. magnæ auctoritatis. Itaq; cũ L. Paulus deuicto perſe petiiſſet ab athẽiẽſibus uti ſibi q̃ probatiſſimum philoſophum mitterẽt ad erudiẽdos liberos atheniẽſes: Metrodor̃ elegerũt: profeſſi eundẽ ī utroq; deſiderio p̃ſtantiſſimũ Quod ita paulus quoq; indicauit.

Metrocles cũ .c. & .t. exilibus ſcribitur: fuit philoſophus maronites: frater hipparchiæ: adiutor prio Theophraſti: deĩde Cratis thebãi leuiri ſui. Obiit ſenex ſeipſo ſuffocatus.

Metropolis abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribit: dici põt ad uerbũ meretricia ciuitas. Nam cõponit ex μήτηρ: quæ eſt mater & πολις ciuitas. Et ĩde metropolites is dicitur. qui ei ciuitati ſacerdotio p̃eſt.

Myia pria cũ .y. græco & .i. latio unã faciẽtibus diphthongon ſcribit: dicit a noſtris muſca. Quam ſane dictionẽ cũ aliis dictionibus compoſitã nos eo modo ſemper tranſcribimus: ut cynomya. i. canina muſca quẽadmodũ ī ea dictiõe uidĩus. Eſt itaq; muſca aial imũdiſſimũ: & ꝑrſus ſine mẽoria. Et ut teſtis ẽ Pli. li. xxi. na. hi. mõs qdã ẽ ī creta carmanoie nouẽ milia paſſuũ ãbitu: itra qd̃ ſpaciũ muſcæ nõ reperiunt: natũq; ibi mel nuſq; attingunt.

Mycale cũ .y. græco & .c. exili atq; unico. l. ſcribit: fuit teſte He. li. hi. i. ciuitas apd̃ Ioniã: ubi ẽ pãioniũ: ut ī ea dictiõe uidebĩus. fuit ẽt cuiuſdã cõcubiæ nomẽ. ut Iuue. ī ſat. Si te ꝓpoſiti. Sed tua nũc mycale.

Mycaleſſus cũ .y. græco & .c. exili: atq; unico. l. & duplicato. ſ. ſcribit: puto regionẽ fuiſſe Boetiæ: cũ dicat Homerus. de Boetia tractans lacteq; diffuſam mycaleſſum.

Mycenæ pria cũ .y. græco: & ſeq̃ns cum .c. exili &. e. abſq; diphthõgo ſcribit urbs fuit teſte Plinio lib. iiii. na. hi. in achaia: hoc ẽ in argolica achaiæ regiũcula: ſic quoq; cognomiata teſte Porphyrio ī ſecũdũ iliadis Nomeri libr̃ a micẽa nympha Iacõica. Fuitq; agamẽnonis pr̃ia & regnũ dicente Virgilio Eruet ille argos: agamẽnoniaſq; mycenas. Ponitur a poetis etiam nõnũq̃ in ſingulari. ut Virgil. in .v. æneidos: Argolicoue mari depræhẽſus & urbe mycenæ: ubi dixit Seruius declinari mycene mycenes ſicut Agaue agaues. Vel latina declinatione mycena mycenæ.

Mycerius pria cũ .y. græco: ſeq̃ns cũ .c. exili: penultia cũ .i. latio ſcribit: fuit teſte Her. filius cleopis regis ægypti: poſt quẽ & ipſe in ægypto regnauit.

Micythus pria cũ .i. latio: ſeq̃ns cũ ypſilo: & cũ .c. exili ultia cũ .th. aſpirato ſcribit: fuit uerna anaxilei ꝑ curatoris regior̃: & cã magnæ cladis tarẽtinor̃.

Mycone pria cũ .y. græco: ſeq̃ns cũ .c. exili ſcribit: inſula ẽ una ex cycladibus uicina delo: ita ut Apollo ipſam delon per mare errãtẽ. ut dixit Virg. ī tertio Mycone gyaroq; reuinxit.

Microcoſmus cũ .i. latio: & abſq; aliqua aſpiratione ſcribit: dicitur minor mundus. Nã cõponitur ex μικρος: quod eſt paruus: & κοσμος mundus.

Micrologus eodẽ mõ ſcribit: & dicit puus ſermo: uel ẽt pua ratio. Nã utrunq; logos deſignat.

Micropſychos penultia cũ .y. græco: & ultia cũ .ch. aſpirato ſcribit: dicitur puſillanimus. Nã a ψυχη quæ eſt anima componitur.

Midas cũ .i. latio ſcribit & a nõnullis abſq; finali. ſ. fuit Gordiæ bubulci filius: & rex phrygũ: q; cũcto rũ pene regnũ opes pecũiæ abũdãtia anteceſſit: de quo He. ī li. hi. & Iuſti. li. epitomatũ. xi. plura ſcripſerũt. Qui & Ouid. ſimiliter li. xi. me. illius fabulã elegãtiſſime ẽ ꝑſecutus: Ita ut cũ ultio ſter Apolli.

nẽ & marſyã decertãtes in canendo iudex cõditus eſſet:& ipſe ex hebeti ingenio ꝓ marſia ſentẽtiã ferret: aſininis auriculis phœbo deturbatus ẽ ut tetigit ẽt in prima ſua ſatyra Perſius.

Mydon cũ .v. græco ſcribiť: fuit teſte Home. in .v. iliados auriga Pylemenis ducis paphlagonũ: quẽ Antilocus Neſtoris filius in bello troiano occidit.

Mygdonia prima cum .y. græco: ſeq̃ns cum .g. ante .d. penultia cum .i. latio ſcribiť: regio ẽ macedoniæ littoralis: ĩcipiẽs ab Aenea ciuitate craſſæa. q̃ teſte Hero. in .vii. hiſtori. ab oriẽte eſt illi contermina: & uſq; ithermopontum: ſeu thermicum ſinum ut alii uocãt ꝓtendiť. In hac Niobe ĩ ſaxum cõuerſa cõſpiciť: ut Oui. in .xiiii. epiſtola heroidum.

Quæq; ſuperba parẽs ſaxo per corpus aborto.
Nũc quoq; mygdõia flebilis aſtat humo. Et Sappho in epiſtola ad phaonẽ. Quæ mihi mygdonii marmoris ĩſtar erãt: iuxta hanc eſt inſula mygdo: de qua meminit luue. in .iii. ſaty. cum dixit. Aſt hic mygdone relicta.

Mygdonus eodẽ mõuti ſupior ſcribiť: fuit frater Otrei: ac teſte Porphyrio ſup. iii. ilia. Home. li. ambo fratres Hecubæ uxoris regis Priami: & ciſſei filii: ambo reges ĩ thracia: & patrueles Polymeſtoris & a Mygdono eius filius Chorebus mygdonides. Nam teſte Seruio patronymicum eſt quia ſi gentis eſſet mygdonius diceretur: nam ut ait nullum gentis patronymicum indes exit.

Miletus cum .i. latio & unico .l. atq; .t. exili ſcribiť: fuit teſte Pli. li. v. na. hi. urbs ĩ ionia atq; eius regionis caput. in qua teſte Seruio ſup. iii. georgicoꝝ Virg. lana optĩe tĩgebatur: a qua mileſia uellera dicta eſſe cenſemus ut Virg. in q̃rto georgi. Mileſia uellera nymphæ Carpebãt alia fuit teſte Homero li. ſecũdo iliados in Creta: alia in leſbo: a qua nonnulli magis mileſia dici uellera uoluerunt.

Mily prĩa cũ .i. latĩo: ſeq̃ns cũ .y. græco ſcribitur: fuit teſte Hero. locus in aſia: qui ante ſolyma uocabatur: quæ lycii incolunt.

Mylitta prima cũ .y. græco: ſeq̃ns cũ unico .l. & .i. latino atq; ſubſeq̃nte duplicato .t. ſcribiť: dicit teſte Hero. lib. hiſto. aſſyriorum lingua Venus.

Milo cũ .i. latino & unico .l. ſcribiť: fuit uir crotonẽſis athleta illuſtris: & qui ſupra humanas uires feciſſe dr. Nã tantũ in olimpico certamine ictu nudæ dextræ occidiſſe tradiť: & ꝓ ſtadiũ in humeris ſine fatigatiõe portaſſe: totũq; die quo illũ mactauerat comediſſe. Hũc teſte Gel. lib. xv. noctiũ atticaꝝ in chronicis ſcriptũ ẽ Olimpiade primũ coronatũ eſſe. Exitũq; habuit uita miſerandũ: & mirãdum: ut idem late proſequtur. Et Valerius de moribus non uulgaribus.

Mimas cũ .i. latĩo ſcribiť mõs ẽ in miori aſia ut oſtẽdit Home. in hymnis: in quo cũ Bacchus miꝝ in modum a mulieribus celebraret. dictæ ſunt bachantes mimalonides.

Mimallõides cũ .i. latĩo & duplicato .l. ſcribiť: cognomẽ fuit bachãtiũ mulieꝝ deductũ a mõte mioris aſiæ: q mimas uocat: de qbꝫ Oui. de arte amã. li. i. tetigit: Ecce mimallõides ſparſis in terga capillis.

Mimus cũ .i. latino ſcribiť: dici poteſt a nr̃is effictor Nam a μιμουμαι: quod eſt imitor deriuat: & uel intra uel extra ſcænã geſticulationes qualdã exercebat qbus geſtis hominũ ac naturas effingẽs lætiſſimis ſententiis populum in riſum cõuertebat.

Minerua cũ .i. latino ſcribiť: nec dictio græca ẽ: ut q̃dã ignari putauerũt: ſed latina cuius interp̃tationẽ dixit Balbas apud Cice. ĩ. iii. de na. deo. q̃ſi uĩ minetur. Nã græce quoq; pallas dr ut ĩ ea dictiõe late uidebius. Et a uerbo πάλλω: qđ ẽ uibro: deducta ẽ eo qđ haſtã uibrare docuerit: & cõſueuerit. Vnde Palladiũ eius ſimulachrũ dictũ fuit. qđ Romæ in æde Veſtæ fuiſſe oſtẽdit Pli. li. vii. na. hi. Nã cũ laudes ſũmas. L. Metelli eius fœlicitatẽ ĩdicãtes enarraſſet: q̃ nulli alii poſtremã cõditã cõtĩgere: ſubdit hæc oĩa abunde uno caſu refutari poſſunt. quoniã his metellus orbã luminibus exægit ſenectã amiſſis ĩcendio cũ palladiũ raperet ex æde Veſte memorabili cã: ſed euentu miſero. Quo ſit ut ĩfœlix qđẽ dici nõ debeat: fœlix tamẽ eẽ non poſſit. Tribuit ei populus romanus qđ nulli alii abſcõdito euo: aut quotiẽs in ſenatũ iret: curru ueheret ad curiã: magnũ ei & ſublime: ſed ꝓ oculis datũ de quo certa ĩtellexit luue. cũ ait in .iii. ſatyra.

Da teſtem romæ tam ſanctus q̃ fuit hoſpes.
Numinis idæi: procedat uel numa: uel qui.
Seruauit trepidã flagrãti ex æde mieruã. Fuit nãq; hoſpes numinis idæi. Scipio Naſica eius. Cn. Scipionis filius: teſte Li. li. ix. de ſecũdo bel. pũico: q cũ .P. Scipione pr̃e maioris Aphricãi ĩ hiſpãia cæſus ẽ dictus Nauſica Donato teſte ĩ arte maiori cum de agnomĩe tractat: qa maiores nares habuit. Hic teſte Pli. vii. na. hi. & eius nepote de uiris illuſtribus cũ adoleſcẽs eẽt uir oprius oĩum romãorũ iudicio ſenatus & populi decretus eſt. Quare idæã matrẽ peſſimũte ueniẽtẽ: nõ mõ ĩ urbẽ: uerũ a mari ĩ palatiũ detulit. Procedat Numa: q teſte Li. li. i. ab urbe: ſecũdus fuit romanoꝝ rex e curibus ſabinis claro oppido natus Pom. filius ſuo ſæculo iuſticia & religiõe clariſſimus: plene ius diuinũ & humanũ nouerat Quare dixit Oui. ĩ. xv. metamor.

Deſtinat imperio clarum prænuntia ueri.
Fama numã: hãc tantã prudẽtiã natura portendit. cũ prima fuerit ætate canus: uel ꝓcedat q ſeruauit & flãmis illæſam trepidã mineruã: q̃ lignea erat: & facile ab igni cõburi poterat: quo ſane ĩcẽdio lumĩnibus orbatus euaſit. Quare dixit idẽ Iuue. ĩ ſaty.

Credo pudicitiam Dicite uos neptes lepidi cæciq; metelli: quãdo. ſ. Mineruã per flãmas ex franganti æde. ſ. Veſtæ eripuit. Vnde Liuius in .vi. belli punici ſecũdi ĩcendiũ deſcribẽs. quo tabernæ argẽtariæ arſerunt: ſubiunxit compræhenſa poſtea priuata ædificia. neq; n. tunc baſilicæ erant compræhenſæ latomiæ forumq; piſcarium & atriũ regũ ædes uix Veſtæ deféſa ẽ: ſed ut puto aliud fuit eius ædis incendium uel forte alterius.

Minyæ prĩa cũ .i. latino: alia cũ .y. græco ſcribiť: fuerũt theſſaliæ populi q teſte Orpheo in argonautica iaſonẽ ad colchos ꝓficiſcẽtẽ ſecuti ſunt: unde ait Oui. ĩ initio ſeptimi meta. lãq; frætũ miniæ pegaſea pupe ſecabãt. Quare dixit Luca. i. vi. theſſaliam deſcribẽs. Vnde miniæ gens cognita remis.

Minyæus eodẽ mõ uti ſuperior dictio ſcribiť: fluuius ẽ a theſſalia ueniens: qui teſte Home. xi. ilia. op-

pido arenæ uicinus hostia mari facit.
Minos cū.i.latino scribit:fuit Iouis filius ex europa ut poetæ fere oēs asserūt. Alii uero nonnulli affirmāt eū nō Iouis sed Xāthi regis cretēsiū ex Europa filiū fuisse:cui i regno successit. Hero.uero i lib. hi.i.de illo loquēs dixit cū fratre Sarpedone de regno Cretæ dissensisse:sed illo fugato regnū obtinuisse.idē teste Aristote.in æthicis & politicis primus cretensibus leges dedit.
Minotaurus cū.i.latino &.t.exili scribit:dictio ē cōposita ex minoe & tauro:q̄si minois taurus. Nā ut scribit.Home.li.viii.odysseæ cū mīos bello cōtra athenienses & megarenses:q Androgeū filiū itemerāt detineretur:Pasyphe eius uxor a Venere:q̄ in sobolem Solis irata erat ad infaustum amorē formosi tauri compellitur:cum quo arte Dædali i uaca ligneæ corio amatæ uaccæ circumposta concubuit:ac grauida facta minotaurum genuit:dicente & Virgilio in sexto æneidos.

Contra elata mari respondet gnosia tellus.
Hic crudelis amor tauri:suppositа furto.
Pasyphæ:mixtumq; genus proleſq; biformis.
Minotaurus in ē:ueneris mōumēta nefandæ:idem
Et fortunatā si nunq̄ armēta fuissent. (ibu.
Pasyphæn:niuei solat amore iuuenci.

Quod cū resciuisset minos nostruosum filium ex uxore natū:qa media parte homo:& altera media taurus erat illū i labyrintho cōclusit:dicēte ēt Ouidio in.viii.metamor.

Quo postquam geminā tauri iuuenisq; figuram.
Clausit:& actæo bis pastum sanguie monstrum.
Tertia sors annis domuit repetita nouenis. Nā uictis athenien sibus iussit minos in uidictā Androgei illos quottānis septē ex filiis dare:quos minotauro deuorandos p̄bebat:dicente Virg.i.vi. Tum pendere pœnas Cecropidæ iussi:miserum septena quottānis Corpora natoq;:stat ductis sortibus urna. Et ut nōnulli ferunt primis tribus annis plæbeioq; natos secūdis tribus annis populares.tertiis uero nobiles exhibuerunt:iter quos theseus sorte missus adiutorio Ariadnes mīotauq; iteremit: & ex ipso labyrintho euasit ac clā diffugiēs Ariadnē & phedrā sorores & minois filias trāsportauit: ut uidimus in dictione Ariadne.
Mīturne cum.i.latio &.t.exili scribit:fuit oppidū i cāpania habens propiquas paludes:in qbus Marius cū Syllæ rabiē effugeret detulit. De quo Iuue.i saty. Oibus i terris inqt Exilium & carcer mīturnarumq; paludes. Et mendicatus uicta Carthagīe panis:de mario loqtur:sed suboscure quædam tāgit:quæ explanatione īdigent:itaq; pro loci huius declaratiōe traducēdum duxi id plutarchi qd' in uita marii ad rē hāc spectare uī:cū narrauerit Plutarchus discessum marii ex mīturnis:qui fere nudus & oī auxilio destitutus abscessit:& delatū eū ad ænariam insulam dixerit. ubi Granium & amicos alios quosdā cōperit:prosequtur quēadmodum cū illis ad Hiempsalē numidaq; regē pro auxiliis nauigare decreuerat. Sed oīum egens cū & a q̄ inopia grauarē:ericem usq; silitiā maxīæ aquatum uenit ubi a locis eius:quæstore nonnullis ex sociis amissis uix ipse euadere potuit:qn comprænde retur:Sed ad nauē reductus ad mēingam īde insulā nauigauit:in qua certitudine suscepta de salute filii:qui cum Cethego erat paululū respirauit: iterim uenit in mentē petere Carthaginē:& hoc iō quia erat libyæ & eius urbis p̄fectus Sextilius uir quidem romanus sibi diui cognitus: qui licet a se hactenus neq; grata neq; ingrata suscæpisset: sperabat tamē illū quadā cōmiseratiōe i se cōmoturū & sibi ad minus in cōmeatu p̄sidio affuturū. quar Carthaginē attingēs cū paucis scolis naui egressus ē:Quod cū sextilius p̄fectus p̄sensisset: statim obuiā mario lectorē emisit:q illi quoq; nūtiaret ex aphrica q̄primū discederet:qđ si secus faceret:uelle se decretis senatus obtēperare: & romanoq; hostē habēr Quibus a lictor auditis magna marius mæsticia afficit:& īgēti dolore cōfractus īmobiles i lictorē oculos defixit:ac diu ītra silētiū se cōtinēs: repēsitabat casus acerbitatē:& cōmeatus necessitatē cōsiderabat. Sed īstante lictore ac īterrogante qd p̄fecto responderet. Marius tunc suspiriis ab alto pectore tractis & atrocis oculos in littore ītendens: i hac tandem uerba prorupit: nuntia Sextilo te uidisse. C. Mariū i ruinis carthaginis sedentem: exulēq; & panē mēdicātē. Nec plura dicens ad nauē q̄ primū rediit. Hæc ex Plutarcho traducere uolui: ut id Iuue. itelligi possit. Et mendicatus uicta Carthagine pāis:hoc ē apud Carthaginē uictā qa in ipsius Carthaginis ruinis nec īpetrare ualuisse.
Myoparo cū.y.græco scribit:gēus ē nauis q̄ piratæ uti cōsueuerāt:a q̄ & ipi myopatrones uocati sunt.
Myoparones cū.y.græco scribitur:dicti sunt piratæ ut i p̄cedenti dictione uidimus.
Myophones cū.y.græco scribit:dī myon.i.muriū interfector:quo noīe nōnulli aconitū uocauere:ut in ea dictione uidimus.
Mipsæi prīa cū.i.latio seq̄ns cum.ps.seq̄nte.æ.diph. scribit:populi sūt thraciæ:ut oīdit He.i.li.iiii.hi.
Miractiū cū.i.latio &.c.exili scribit. Nōnūq̄ ab antiq̄s habitū est in usu:& adolescentulum denotat.
Myriādrus prīa cū.y.græco:seq̄ns cū.i.latio scribit nomē est uiri propriū.qđ decē milia uir significat.
Myrica prima cū.y.græco:seq̄ns cū.i.latino & ultima cū.c.exili scribit:gēus ē uirgulti humilis: ut dixit Ser.qđ apud nos genestā qdam dici putāt. Ideo ait Vir.in bucolico.humilesq; myricæ.
Myrmix prima cū.y.græco seq̄ns cō.i.latino scribitur:dicitur apud nos formica.
Myrmidones prīa cū.y.græco:seq̄ns cū.i.latino scribit:populi fuerūt thessaliæ a myrmidōe Iouis filio & eorū duce cognominati:ut scripsit Heratost. Ser.uero sup.ii.æneid.librū dicit fuisse i attica regiōe puellā myrmionē noīe:ob solertiā & castimoniā mīeruæ gratā:q̄ cū aratrū i odiū Cereris a minerua cōditum hominibus demonstraret.a turbata minerua i formicam uersa fuit.q græca lingua mirmyx dicitur.quā danauit ut nunq̄ desisteret a cōgregādis granis sed quia aduenīente peste i ægina īsula e formicis deinde populi restituti sunt: Vt late narrauit Ouidi.libro metamorpho. populi illi dicti sunt myrmidones.
Myrmilon eodē mō ut superior dictio scribitur:fuit histrionis nomen ut Iuue. Aut myrmilonem ex

primat infans: & a myrmice quæ latinæ formica dicitur: quasi ferentes micã descendit.

Myron cũ .y. græco scribit: fuit teste Pli. li. xxiiii. na. histo. statuarius Eleutheri natus: & Hegesiladis discipulus. Etiã myron apud græcos quod a nostris unguẽtũ dicit: & ut dixit Pli. in initio lib. xiii. unguenta qs primus iuenit non tradit: iliacis temporibus non erant nec ture supplicabatur: cedri tãtum & citri suorum fructicum & in sacris fumo conuolutũ in nidorem uerius q̃ odorem nouerãt iã rosæ suco recæpto. Et subdit primum qd̃ equidẽ inueniã castris Darii regis expugnatis i reliquo eius apparatu Alexander cæpit scrineũ unguẽtorũ. Et i seq̃ntibus ingt: unguẽtis cognomia dederunt aliis patriæ: aliis succi: aliis arbores: aliis cãæ: & ut alibi ait, fuit unguẽtaria uoluptas ẽt a rõais iter lautissima: atq; ẽt hõestissima uitæ bõa admissa.

Myrapia pria cũ .y. græco & pẽultia cũ .i. latio scribitur gẽus ẽ pyrorũ sic quoq; teste dictorũ Pli. lib. xv. qa odorẽ gratissimũ gerũt: unde a mirõ deducit: quasi odorem redolentia.

Myrobalanũ cũ .y. græco. &. o. ante. b. &. a. ãte. l. scribit: fructus ẽ teste Pli. li. xii. na. hist. arboris q̃ heliotropiũ uocãt: magnitudinẽ auellanæ nucis Cõmunis trogoditis: & thæbaidi: & arabiæ: q̃ iudeam ab ægypto distermiat. Noscẽtibus unguẽta cognitus ut ipo noie apparet. Nã μύρον unguentũ designãt & βαλανος nucẽ seu glãdẽ: unde alio in loco de quodam palmarum fructu ingt rotundi sunt: & quã balanis similiores: & illum esse puto: quẽ alibi phœnicobalanum uocauit.

Myronides prima cum .y. græco scribitur: nomen fuit proprium uiri athenien sis.

Myrtus cũ .y. græco &. t. exili scribit & nõ cũ .th. aspirato ut qdã putauerũt: arbuscula est nobis notissima: & ut dicũt poetæ ueneri sacra: & hoc teste Ser. sup. ii. geo. uel qd̃ gaudet littoribus: & Vẽus de mari dr̃ pcreata: uel qd̃ ut modicorũ idicat libri apta ẽ mulierũ necessitatibus plurimis: eadẽ teste Pli. li. xv. na. hi. primũ Celænis i Elpeõris tumulo uisa tradit & eodẽ li. ait: uirgæ: quoq; eius gestate uiatori. pediti i longo itiere prosunt. Hac ẽt coronabãtur ouantes: ut uidebius in dictione stemma.

Myrsus pria cum .y. græco scribit: fuit pater Candaulis: ut in ea dictione uidimus.

Myrsius cũ .y. græco: seq̃ns cũ .i. latio scribit: fuit teste Hero. li. i. hi. ille idẽ q & Cãdaules dictus fuit.

Myrtilius pria cũ .y. græco: seq̃ns cũ .t. exili &. i. latio ultia cũ unico. l. scribit. fuit teste Igi. i li. de astronomia poetica Mercurii filius ex Clytia. & Oenomai regis belidis: & pisæ auriga: a Pelope i mare proiectus: unde pelagus mytroum nomẽ assumpsit ut in dictione Hippodamia uidimus.

Myrtoũ cũ .y. græco: &. t. exili scribit: pelagus est ps maris: ægæi nomẽ ab Myr. accipiẽs q i illo piectus fuit. Ho. i. ca. Myr. pauidus nauta secet mare.

Myrrha cũ .y. græco & duplicato .r. atq; secũdo aspirato scribit: fuit cynaræ cyprorũ regis ex Concrea cõiuge filia: q̃ id illa ꝓcuráte a pre iscio effecta gratuida. atq; dei de recognita: eius irã i sabæã diffugit ubi deorũ cõmiseratiõe i arborẽ sui nois transformata fuit. Cuius pariendi tpe istante: & agente solis calore Adonem peperit: quẽ nymphæ liquoribus unxere maternis. atq; adhibita diligẽtia nutriuere: ut late oĩa ptractauit Oui. li. meta. x. hanc arborẽ referẽte Pli. na. hi. xii. in eisdẽ siluis cũ ture p mixta nasci tradidere nõnulli: plures separatim: & multis i locis arabiæ gignit. Estq; arboris altitudo ad qnq; cubita: nec sine spĩa: caudice duro & i torto crassiore q̃ turis. & ut ipe Pli. dixit nõ dãt ex myrrha sabæi portionẽ deo quoniã & aꝑ alios nascit.

Myrrhina cũ .y. græco & duplicato .r. atq; secundo aspirato subseq̃nte. i. latio scribit. Nõnulli uero ex latinis illud .y. græcũ in .u. nostrũ cõuertunt ac scribunt murrhina, quã humorẽ subterraneum eẽ dixit pli. lib. xxxvii. na. histo. & sub terra calore densatum: dixitq; habere nitorẽ potius q̃ splendorem. Sed in principio uarietatẽ colorũ esse subide circũagentibus se maculis in purpuram cãdoremq; : & tertiũ quẽdam ex utraq; igneſcẽtem ueluti p trãsitum coloris purpuræ aut rubescẽtẽ lacteo. Sunt qui maxime in his laudant quosdam colorum repercussus: quales in cælesti arcu spectantur: maculæ pigues placent: transluc ere qcquam aut palere uitium est. Et ut idem auctor ait myrrhinam primus in urbem Pompeius ex uictoria mitridatica inuenit. Eiusq; lusum in pocula excrescere quotidie. fuisseq; Romæ myrrhinum calicẽ. lxx. talentis emptum: capacesq; ad sextarios tres idem auctor rettulit. At Titum petronium consularẽ trullam myrrhinam trecẽtis talentis emptã morituꝝ fregisse Neronis inuidia: rettulit etiam ipse Plinius se annumerari uidisse unius scyphi fracti mẽbra q corporis Alexandri magni cõditoriũ fuit: Oriens myrrhinã mittit. Inuenit ibi in pluribus locis: nec in singulis præcipue in carmania.

Myrina prima cũ .y. græco seq̃ns cũ unico .r. &. i. latio scribit: fuit teste Home. i. ilia. urbs i æolia.

Myrsinus pria cũ .y. græco seq̃ns cũ .i. latio scribitur fuit teste Home. li. ii. ilia. ciuitas i peloponneso.

Myson cũ .y. græco & unico .s. scribit: fuit teste Hermippo cheneus pria: sed floruit Athenis philosophus isignis: hũitq; teste Sisocrate patrẽ Strimonẽ noie. quem tyrannũ fuisse aiunt. Huius opera Pisistrato tyranno ascripta creduntur.

Mysia pria cũ .y. græco seq̃ns cũ unico .s. &. i. latino scribitur: prouicia est phrigiæ adiacens helesponto: teste Pli. lib. v. natu. histo. conterminam habet æoliã: in qua ciuitas ẽ mœsia dicente Seruio super primum georgicorum: mysia prouincia est mœsia uero ciuitas haud longe a troia: de qua i dictione uidebimus.

Mysteriũ pria cũ .y. græco: seq̃ns cũ .t. exili scribitur: & teste Clemente in stromatibus μυστος qd̃ ẽ odium deducitur. Apolodorus uero ut ait a myunte quodam atteo qui uenãdo periit nomen funebris honoris accæpisse. Itaq; uri orgia abusiue pro solis bacchi sacris poni consuetum est.

Mysticum eodẽ mõ scribit: & a mysterio deducit: at ministeriũ a ministrãdo latinum est.

Misis cũ .i. latio scribit: fuit teste Hero. libro historiarum. ii. primus ægypti rex.

Mitylene pria cum .i. latio: seq̃ns cũ .t. exili &. y. græco scribit: insula est nobilis i ægæo mari alio nomi

ne lesbos cognominata: unde lesbides patronymi/
cū fœminīnum: qđ in prima detinet accentum: ut
Oui. Lesbides euersa corpora capta domo.
Mithridates prima cū .i. latio: sequens cū .th. aspira/
to: &.i. latio: ultia cum .c. exili scribit: fuit rex pōti:
& filius pharnacis regis parthorum & romanoꝝ
amicissimus: q & filiū hūit Mithridatē romanoꝝ
hostē: & ter a romāis uictū. Nā ut ait Pli. li. xxv. nat
tu. hi. quottidie Antidotū cōtra uenena sumebat
adeo ut cū q̄dragīta sex annis cū romāis bella fo/
uisset: ut latæ ostēdit Iu. li. xxxviii. tribus demū in
gētibus bellis fœlicitate Sylle: uirtute Lucul. & Pō
pei magnitudīe uictus eēt: & tā mortē sibi īferi de
creuisset: ut dixit Gel. li. xvii. & frustra uiolentissi/
ma uenēa sumpsisset. ultio gladio se trāsfixit. Plin:
uero nepos i li. de uiris illustribus dixit illū uene/
nū sumpsisse quo tarde agēte pcussorē gallū atroci
uultu territū reuocauit: & i eadē suā manū tripidā
tis adiuuit. Alii uero acutissimo uenēo extēctū il/
lū fuisse asserūt. Quos Luca. secutus i. i. li. ait Post
cilicas ne uagos & lassi pontica regis. Prælia barba
rico uix consumata uenēo. De cuius singulari me
moria uidebius i dictione Themistocles.
Mitra cū .i. latīo &. t. exili scribit: nomē est barbarū:
Eratq; teste. Ser. super. iii. æne. īcuruus pilleus de
quo ut ait pendebat baccaꝝ tegmen: quo phrygii
& lydii utebant: ideo Hiarbas i Aeneam dixit apd
Virg. præfato libro Meonia mentū mitra crinēq;
madentē. Subnixus. Et Iuue. ite qbus grata est pi/
cta lupa barbara mitra.
Mythus cū .y. græco &. th. aspirato scribit: apd nos
ītērptat fabula. & ide mythicus fabulosus & fuit
fabulādi cōsuetudo teste gellio a græcis primū cō
pta: quoꝝ leuitas īstructa dicēdi facultate & copia
īcredibile ē q̄tas mēdaciꝝ nebulas excitauerit.
Mnestheus cū .n. post. m. &. th. aspirato sequēte. eu.
diphthōgo scribit: nomē fuit ppriū uiri troiani:
ut Virg. i. æne. Mnestheum uocat: fuitq; ex do/
mo regia ab Assaraco genus trahens: ut idē i. xii.
Et genus assarici mnestheus. Nōnunq; uero cā me
tri addit imediate post. m. alterum. e. & dī a poetis
menestheus: ut Virg. i. x. Nec litio genitore minor
nec fratre menestheo: nec aliter uersus stare posset
ut ēt Seruius annotauit: atq; i ultia syneresim fecit
ex. e. &. o. pp rectam scansionem.
Mna cū .n. post. m. i eadem syllaba scribit id dī qđ
nostri minam uocant: q̄ teste Varrone & Priscīão
unam continet libram.
Monas cū unico. n. scribitur: dī a nostris unitas &
monos unus.
Monachus cū .ch. aspirato scribit: & a monos dedu/
citur: atq; a nr̄is solitarius dici pōt. Vnde & mono
culū unicū habentem oculum dicimus.
Monarcha cum .ch. aspirato scribit dī a nr̄is unicus
princeps: μονος. n. solus: & αρχος princeps dī: &
monarchia unius principatus.
Monacris cū .c. exili scribit: mōs est arcadiæ q̄si μο/
νηακρια idest sola sumitas.
Monychus cū .y. græco &. ch. aspirato scribit nomē
cētauri ppriū: ut latini poetæ: attestant: atq; cōpo
sitū ex μονος & ονυξ quasi solus siue unicus un/
guis: Nō. n. erat ei pes aut unguis ut bobus: sed ut
eq̄s. At in cōpositione a prio noīe ultia auferē sylla
ba: uidelicet νος.: & remāet mo cū o micro: quod
naturaliter sp est breue: secūdū uero nomē simili/
ter ab. o. micro īcipit: q̄ duo breuia iuicē coniuncta
p syneresim unū. ω. mega cōficiūt: qđ sp est longū.
Vnde ab Homero scribit μόνυξ cuius genitiuus
μώνυκος. a quo poetæ nostri nomē ipsum ppriū
formauerūt: uidelicet monichus cū pria longa. ut
Iuue. i pria saty. Quantas iaculetur monychus or/
nos: & Ouidi. viii. metamor. Monichus exclamat
Lucanus similiter libro sexto.
Aspera te pholoes frangentē monyche saxa.
Teq; sub oetheo torquētē uertice uulsas.
Rhete ferox q̄s uix boreas iuerterēt ornos: & hoc
uel quia uterq; potuit & saxa uellere & ornos iacu
lari uel Iuue. mōichū pro Rheto posuit: ut Vir. i.
æne. Teucꝝ pro Dardano: in bucolico. Philomenā
pro progne: & in li. geor. iii. Pollucē pro castore. sa/
ne Home. non ppriū illud. sed appellatiuū posuit:
uidelicet pro epitheto equoꝝ: cum ait in. v. iliados
αυτωτεκτεινη καιελασηι μωνυχουσ ιππουσ:
hoc ē si dicere possēus unguichios equos cū pria
lōga: a quo poetæ nr̄i ppriū deduxerūt: atq; eodē
mō productam primam seruauerunt.
Monymus cū .y. græco scribit: fuit mēsarii cuiusdā
corithii famulus ad quē cū Xenides: q Diogenem
emerat sæpe pgeret: & laudes eximias uiri: quem
emerat p̄dicaret: monymusq; sæpissime illū audi/
ret: i Diogenis desideriū tractus finxit se insanū: &
monetā spargere cœpit: q̄re a domino repudiatus
ad Diogenē se contulit: cuius doctrinam secutus
euasit uir eloquens: & doctus: de quo menāder co
micus mentionem facit.
Monomachia cū .ch. aspirato &. i. latio scribit: dī a
nobis singulare certamen. Nā cōponit ex monos
quod singulū denotat: & machia quæ est pugna.
Monosceli cū .c. exili seq̄nte. e. sine diphthongo scri/
bit: hoīes illi dicebant teste Pli. li. vii. na. hi. q singu
lis cruribꝫ nascebāt: & mir̄ pnicitatis ad saltū erāt
nā dictio ē ꝯpo. ex monos qđ ē ūicū: & σκελος crus
Monœcus p̄ultia cū .œ. diph. & ultia cū .c. exili scri/
bit: portus ē i liguria: sic quoq; ab Hercule cogno/
mīatus: de quo Vir. li. æne. vi. Aggeribꝫ socer alpi/
nis atq; arce monœci. Nā cōponit ex monos q ē so
lus: οικος domus. Et teste Ser. iō putāt Herc. sic di
ctū: uel qđ pulsis oībus illic solus hitauit: uel qđ i
eius tēplo nūquā aliqs deoꝝ simul colit: sīc ī tēplo
Iouis colit mīerua & Iuno: ī tēplo uene. Cupido.
Monoptotō absq; aspiratiōe scribit dici p̄t unus ca
sus. Nā cōpōit ex monos q ē un. & πτοσις casus.
Monoxyla cū .y. græco & unico. l. scribit: designat
apud nos ea q̄ tantummō sunt lighea: monos eni
solum: & ξυλα ligna dicuntur.
Molossa cū unico. l. & duplicato. ss. scribitur: regio ē
Europæ q̄ postea Epirus dicta fuit: ut i ea dictiōe
uidius Oui. i. i. me. Nec cōtētus eo ē. missi de gēte
molossa Obsidis unius iugulū mucrōe resoluit: at
i molossa bonos cães nasci cū a multis referē: tū ab
Hor. i epo. nā q̄lis aut molossus: aut fuluus lacōica
uis pastoribꝫ agā p altas aur̄ sublata niues q̄q; pce/
det fera. & Vir. i. iii. ge. Nec tibi cura canū fuerit po
strēa: sed una Velocis sparthæ catulos acrēq; mo/

lossum pasce sero pingui: sed in canibus spartháis seu laconicis uelocitas: in molossis fortitudo laudat. Et ide molossus dictus est pes qdam i metro ab ea patria saltatione cognominatus.

Molorchus cũ ch aspirato scribit fuit teste Seruio sup. iii. geor. pastor iuxta nemeã siluã habitãs: q uenienti herculẽ ad occidẽdũ nemeũ leonẽ hospitio excæpit: & iterũ ptat uix testiculos habẽs: nã μόλις est uix: & ὀρχὸς testis. Occiderat enim unũ ex duobꝰ filiis nemeus ille leo & ipse senex erat.

Molus cũ unico l scribit: fuit teste Home lib. xi ilia. uir cretẽsis: & meriõis aurigæ idomenei pater.

Mœris pria cũ œ diphthõgo: seqns cũ i latio scribitur: nomen fuit regis cuiusdã Aegyptii: ac pastor q dam ponitur a Virgilio.

Mœrichus pria cũ œ diphthõgo. seqns cũ i. latino: ultia cũ ch. aspirato scribit: fuit nomẽ uiri ppriũ.

Mœdoria cũ œ diphthongo scribit: dicit a nostris dicacitas: seu mordacitas.

Mœsia cũ œ diphthongo & unico s seqnte i latino scribit: fuit teste Seru. super. i. georgi. ciuitas haud lõge a troia: & ut ostẽdere uidet Macrobius nõ distans a gargaris oppido in radicibus mõtis idæ. nã ut Virgi. ait i. georgicorum libro.

Humida solstitia atq hyemes oratæ serenas.
Agricolæ: hiberno lætissima puluere farra.
Lætus ager nulllo se tantum mœsia cultu.
Lactat & ipse suas mirantur gargara messes: hoc ẽ ois regio quæ hyemes habebit serenas: & solstitia hyemũ humida fructus optiæ producet. Et hæc quoq agris adeo necessaria sunt: ut sine his: nec illi natura fœcũdissimi mœsiæ: aut gargaroꝰ agri positi i imis radicibus idæ mõtis defluentis. unde humoribus irrigant opinioni fertilitatis respõsuri sunt. Nã gargara teste Ephoro li. histo. v. Et Arato i li. q dr elegion: oppidũ ẽ ad radices mõtis idæ cuius ẽt cacumẽ eodẽ modo gargara uocitatur ut Epicarmus in fabula quæ iscribit: troes ostendit: Homerus ẽt pro excelsissimo montis loco gargara posuit: Et teste Pli. lib. xvii. natu. histo. licet hæc hyemis serenitas messibus conueniat: non tamen arboribus expetenda est: cuius euidens causa quoniã arbores fœtu exinanitas: & folioꝰ quoq amissiõe languidas: naturale est auide efurire: cibus ãt earum est imber. Et infra concludens ait. Qui ergo dixit hyemes serenas optandas non arboribus uota fecit. nec per solstitia imbres uitibus conducunt: hæc ille: qui & plura de his psequitur. Est ẽt Mœsia cũ œ diphthõgo prouicia iuxta macedoniam Pãnoniæ conterminã: quam superiorẽ mœsiam uocant: & est alia quæ inter danubium uersus orientem usq ad tyras fluuium protendit: q mœsia inferior uocitatur.

Morphosis cũ ph aspirato & i. latio scribit: dr a nostris mutatio: & ideo morphea ea dicitur infirmitas: qua mutatio fit coloris in colorem. aliquando tumorem: & inde metamorphosis transmuratio seu uerius transformatio.

Mucro cũ c. exili scribit: qdã græcũ dicũt: & a μάκρον quod est longũ deducunt. Nã ut ostẽdere uidet Seruius sup. xi. æneidos: ps ẽ lanceæ opposita cuspidi: unde cum in pallantis funere dispositum esset Aeneas uersis arcades armis ait Ser. lugentiũ more Mucronẽ hastæ non cuspidem cõtra terrã tenẽtes erãt scuta ẽt iuertẽtes ppter numina illic depicta: ne eoꝝ simulachra cadaueris polluerentur aspectu cũ lugẽtiũ mos sit prioris habitus imutatio itaq & si mortuis salue atq uale dicerẽt: ut Aeneas ibidẽ: Salue æternũ mihi maxie palla: Aeternũq uale. Nõ id teste Varrõe dicebãt: qd aut ualere: aut salui eẽ possent: sed qd ab his recedius eos nũq uisuri: unde ortũ ẽ teste Ser. ut ẽt maledicti signationẽ iterdũ uale obtineat: ut Terentius ualeãt q inter nos discidiũ uolũt hoc: ẽ ita a nobis discedant ut nunq ad nostrũ reuertat aspectũ. Ergo i uerbo uale qd mortuo dicebat: nõ etymologica cõsiderãda ẽ: sed cõsuetudo: qd nullis uale dicimus: nisi a quibus recedimus: Quare Donatus exposuit super Terẽtio in andria ubi dicit. Valeãt q inter nos discidiũ uolũt: hoc est habeant recedant: qa descendentibus & mortuis uale dicimus: uel potius cum male operaturus esset considerato patre honestus locutus est: & nõ dixit qd itereãt pereãt: & attẽde quod moderate pluraliter dixit cum significaret patrẽ: ualeat renũciatiõis: & ipræcationis ẽ uerbum. hæc ille.

Mulctra cũ ct. sine aspiratiõe scribit: de quo Gellius circa initium libri. xi. noctium atticarum ingt uocabulum ipsum mulctæ. M. Varro in unde uigesimo rerum humanarum: non latinum: sed sabinũ esse dixit. Idq ad suam memoriam mãsisse ait in lingua samnitum: qui sunt a sabinis orti.

Mullus cũ duplicato l. scribitur: genus est piscis: qui græce myllos cum y græco scribit: de quo Iuuenalis. Mullum sex milibus emit.

Muræna cũ unico r. & æ diphthõgo i penultia scribitur genus ẽ anguillæ: quã Pli. ix. na. hi. dixit quo cũq mẽse pere: & cæteri pisces statuto tpe pariãt. Oua eius ut ait citissime crescũt. Refert ẽt murænas ipsas in sicco littore elapsas uulgus coitu serpẽtum ipleri putãt. Et i eodẽ lib. dixit meliores apud nos i freto siculo capiunt: qd luue. tetigisse uidet cũ ait in. v. saty. Byrrhoni muræna datur: q maxie uenit Gurgite de siculo Dixit ẽt Pli. li. xxxii. murænã hr aiam i cauda: eaq icta celerrime exanimari: a capitis uero ictu difficulter: Et alibi i eodẽ li. murænaꝝ ingt uiuariũ priuati excogitauit ante alios currus: q cœnis triumphalibus Cæsaris dictatoris sex milia nũero murænaꝝ appendit: & ifra subdit apud baulos i parte baiana piscinã hũit Hortẽsius orator: i q murænã adeo dilexit ue examinatã flesse credatur. Et pseqtur in eadẽ uilla Antonia Drusi murænæ: quã diligebat i aures addidit cuius pp famã nõnulli baulos uidere cõcupiuerunt.

Mus græce scribitur mys: sed nos: illud y græcũ in nostrum u cõuertius: & dicius mus q latie sorex dicitur a corosiõis sono: & facit apud nos diminutiuum musculus cum. c. exili.

Musio cũ unico s. & i. latio scribit. dicitur & a græcis & a nostris catus: q si κάυτος ideſt cautus. Sed ideo musio dictus quia muribus sit infestus.

Muschus cũ ch aspirato scribit: aial est ad similitudinẽ muris binos tãtũ modo dẽtes ex parte supioris mandibulæ: & totidẽ ex parte inferioris detinẽs: suntq flexi ad iteriora: iuxta cuius umbilicũ nasci

ἐννέα δυνάτερες Μενάνου διὸς. Hesiodus

tur ſanguineū a poſtrema iter carmen & coriō:qđ cū pelle ablatū præcioſum muſcum ꝯficit.

Muſtela cū.t.exili & unico.l.ſcribiť: dici põt a nr̄is ſorex longus:nā telon græce latīe longū dicitur.

Muſa cū unico.ſ.ſcribiť:& diciť teſte Herodiano a μοσθαι:quod eſt inquiſito: has nouem poetæ fuiſſe dixerunt:ut Heſio.in theogo. ἐννέαι γατερες μεγαλοὺ Διὸς.hoc eſt nouem filiæ magni Iouis idem Homerus libro.ii.iliados. Sed ponit Heſio. earum nomina tribus in his uerſibus.

κλίω τευτερπή τε θαλείᾳ τε μελπομένη τε
τερψιχορή τε ερατώ τε πολυμνί α τε ουρανίη τε
καλλιόπη θ᾽ηλέπροφέρεσ τα᾽ηεσ τίν ἁπασάων.

Clio Euterpe Thalia Melpome Terpſi chore Erato Polymnia Urania Calliope

Et expõunť a cõmẽtatoribus græcis ita:ut Clio diťa a Cleos quæ ẽ gloria ex rebus ſcilicet geſtis: ob qđ hiſtorica ab illis dr̄. Et nõnulli ex nr̄is. Clio geſte canens trāſactis tpa reddit. Euterpe delectās in terp̄tatur:& tibicīaria poniť:a græcis: q̄re ex nr̄is quidam ait: Dulciloqs calamos euterpe flatibus iplet. Thalia a latinis qbuſdam iterp̄tatur capacitas. ſed a græcis comœdia uocatur:ut Comica laſciuo gaudet ſermone thalia. melpomene uero ut meditationē faciens ab illis tragica nuncupatur:ut melpomene tragico proclamat mæſta boatu. Terpſichore exultās traducitur.ideoq; ab illis cithariſtria nūcupaťut dulcia terpſichore citharis modulamīa miſcet: Erato amore cātas ut cū plectris erato ſaltat:cāit ambulabat:& ſtat Polyhymnia multæ memoriæ dr̄.& ob hoc Rhetoricos dictat Polyhymnia muſa colores: Urania cæleſtis iterp̄taťe: & aſtrologia a nobis dr̄:ut Urania cāit cælos:& ſydera tāgẽs. Calliope uero pulchr̄ carmen dici p̄t: & ob hoc poeſis a græcis cognominať: ut carmīa Galliope libris heroica mādat:q̄ p̄cellere aliis dixit Heſio.i ultīo uerſu:quē iduxīus: Quod iō fieri ex poſuit cõmẽtator Ariſtarchus:q; reliq̄s oēs ītra ſe continet. Et cū hoc diuīnā quādā metro uim ſup addit:at uero poetæ nõnunq̄ proprietates has confundẽtes unā pro reliq̄ ponunt. Hanc mater Theſpis dicta fuit:unde & muſæ ipſæ theſpiades a poetis uocitanť. Ouid.v.metamo. Theſpiades certa:e deæ:dicunť ẽt pierides a nouā natabus Pieri:q̄s canẽdo uicerunt:ut Vir.i bucolico: Dicite pierides. dicunť etiam libetrides a fonte libetrio illis ſacro: qui teſte Solio eſt in magneſīa:uel ut alii nonnulli uolunt a monte Aetholiæ Virgilius in bucolico: Nymphæ nr̄ amor libetrides dicuntur & aoniæ ut in ea dictiõe uidimus:quin & pegaſides a fonte pegaſeo:de quo in dictione meduſa uidimus: Sappho ad Phaonẽ: At mihi pegaſides blādiſſima carmina dictant. Sunt nõ ſolū fontes ſed ẽt mõtes dicati muſis:ut Vir.in.iiii.geor. Sed me parnaſſi deſerta per auia dulcis: Raptat amor.& alibi Pandite nunc helicona deæ. Similiter Ouidius Virgineus helicon.

Muſæus cū unico.ſ.&.æ.diphthõgo i penultīa ſcribiť: fuit poeta antiqſſimus:& iſignis apud græcos & tpe Orphei:ut Orpheus ipſe i argonautica atteſtaťe: īmo & unū ex argonautis fuiſſe oſtẽdit. hunc nonnulli filiū fuiſſe Apollinis atteſtanť: Alii Eumolphi cuiuſdā filiū dicūt.īducūtq; i teſtimõiū illius epitaphiū his uerbis traductū: Eumolphi dilecti filiū hẽt phalericū ſolū muſeū corrupti corpe ſub hoc tumulo. huius iucūdiſſimū poema cõperi de amore Leandri:& Herodo.

Muſicus cum.i.latino:&.c.exili ſcribitur: & a muſa deducitur.

NAe cum.æ.diphthongo ſcribitur:dictio græca ẽ:& p utiq; ac certe poniť: ut apd Terentiū i andria: næ illa illum haud nouit.idẽ ait:faciunt ne intelligẽdo:ut nihil intelligant:quaſi faciūt p̄fecto: Cicero de oratore libro terrio:næ ille haud ſane: quēadmodum uerba ſtruat: & illum īet a magiſtris iſtis requiret. Et cum apud græcos licet cum diphthongo ſcribať: breuis ſit: apud noſtros etiam eandem regulam obſeruat: & breuis more græco a nr̄is poetis ponitur: Virgilius.

Nabathea cū.th.aſpirato ſcribitur:regio eſt quæ ab Arabia incipiens:quā intra ſe continet uſq; ad mare rubrum ex latere dextero. & perſicum ſiniſtro: atq; ex ſuperiori parte in indicum protendiť:& ut ſacræ litteræ atteſtanť a Nabaoth primogenito Hiſmaelis nomẽ accæpit: declinanturq; hæc nabathea huius nabatheæ regio: & inde nabatheus nabathea nabatheum. Ouid.lib.meta.i. Eurus ad auroră nabatheaq; regna receſſit:eadem olim mittebat elephantes:ut luue.in ſaty. Atticus eximie. dẽtibus ex illis quos mittit porta ſyenes.

Et quos depoſuit nabatheo bellua ſaltu.

Nanus prīa ac ſecunda cū unico.n.ſcribiť: græcum eſt uocabulū teſte Gellio in.xviii. noctiū atticarū: quo uocauerunt breuī atq; hūili corpe hūiles paululū ſupra terrā extātes quos latīe põiliões dicius

Narciſſus cū.c.exili &.i.latīo atq; duplicato.ſ. ſcribitur: fuit Cephiſi fluuii ex lyriope nympha filius formoſiſſimus.de quo Ouid.in.iii. meta.li. fabulā oēm elegantiſſime ptractauit: tetigit ẽt Statius in vii.thebai.& Seneca i Hercule furẽte. Sed alius fuit narciſſus Claudii īperatoris libertus potẽtiſſimus ſane apud principẽ: uidimus i dictiõe Meſſalina. Et ditiſſimus ut oſtẽdmus i dictiõe creta: unde ait de illo Iuue.in ſaty.q̄ incipit Plurima ſunt fuſcine ubi ait.

Quod ſi nõ ſufficiunt tibi ſextertia quadraginta.
Nec croeſi fortuna unquam:nec perſica regna.
Sufficient animo:nec diuitiæ narciſſi.
Indulſit cæſar:cui claudius omnia:cuius.
Paruit imperiis uxorem occidere iuſſus: ut uidimus in dictione Meſſalia.

Naritia cū.t.exili &.i.latino utrobiq; ſcribiť: fuit inſula in mari ionio ex regno Vlyxis.

Naſamões cū unico.ſ.ſcribiť:populi ſūt i libya iuxta auſchiſeos ex uno latere:& littora ſyrtiū habitātes ex altero. Et ut ſcribit Hero.i.iiii.hi. Siquæ naues īfœliciter actæ uenerint ſyrtibus īuolutæ eas ſpoliāt. Sicque p rapinā cū aliis habẽt cõmertia ſpoliādo. Quod Lucanus tetigit in octauo cū ait.

Hoc tam ſegne ſolū raras tamen exerit herbas.
Quas naſamõ geos dira legit.quæ proxīa ponto.
Nudus rura tenet:quem mundi barbara damnis.
Syrtis alit:nam littoreis populator arenis.
Imminet:& nullos portus tangente carina.
Nouit opes:ſic cum toto commertia mundo.

Naufragiis naſamones habent. Idem Plinius in. v. natura. hiſtoriæ confirmauit.

Naſtes cum. t. exili ſcribitur fuit frater Amphimachi: & filius nomionis: & teſte Homero in. ii. iliados ex his unus q̄ troianorum auxilia conuenere.

Nauci cū. au. diphthongo &. c. exili atq; i. latīo ſcribitur: ſignificat putamen nucis: & pro nihilo accipitur. Plautus in muſtelaria: Qui homo timidus erit in rebus dubiis nauci non erit: īdē ī truculēto Tympanotrimpa amas hominem non nauci.

Nauis a græco deſcendit quod eſt ναυς.

Nauigium cum. i. latino ſcribitur: dicitur nauis ductio: nam cum ἄγω: quod eſt duco componitur.

Nauta cū. t. exili ſcribit̄: & ſæpe ab antiqs nauita dī.

Nauclerus cum. c. exili ſcribitur dici poteſt nauicularius: quaſi nauis cleros ideſt ſors. Idem ēt græce nauarchos per. ch. aſpiratū. i. nauis prīceps dicit̄.

Naumachia cum. ch. aſpirato &. i. latino ſcribitur: dī a noſtris bellum nauale: ſeu magis prælium. Et cō ponit̄ ex ναυς: quod eſt nauis: & μαχη bellum.

Nauſica cum. i. latino &. c. exili ſcribit̄: & apud Homerum duplicatur aliquando. a. īfine: ac dicit̄ nauſicaa fuit Alcinoi phæacū regis filia: dicente Homero. v. odyſſeæ ναυσι ἡχαα τυγατηρ μεγαλη/τορος ακοιvοιο: hoc eſt Nauſicaa filia magnanimi Alcinoi: unde ait Martialis in duodecimo.

Si mihi nauſica patrios concederet hortos.
Alcinoo poſſem dicere malo meos: de qua ī dictione Aeneas uidimus.

Nauſithous cum. i. latino &. th. aſpirato ſubſequēte. o. uocali ſcribitur: fuit Neptuni filius ex Periboa Eurymedontis filia: ac Homero teſte lib. vii. odyſſeæ. Alcinoi phæacum regis pater.

Naxos cum. x. conſonante ſcribitur: īſula eſt ī mari ægæo una ex cicladibus cunctas alias uini fertilitate exuperans: unde Virgilius ī tertio æneidos īquit

Bachantumq; iugis naxon.

Neæra prima ſine diphthongo: ſequens cū. æ. diphthongo ſcribitur: nomē eſt fœmīæ: quæ teſte Homero li. xii. odyſſeæ: peperit Soliduas filias phætuſam ſcilicet: & Lampeciam: quæ armēta Solis trāſſieunte Vlyxe iuxta Siliciam oſtendebat: unde eodem modo ſcribendum cum apud Virgiliū ī bucolico: Ipſe neæram dum fouet.

Nebrodes cū. e. abſq; diphthongo &. o. poſt. r. & ante. d. ſcribitur: dicunt̄ ꝓprie apud græcos damarum pelles: a qbus baccantes ipſæ cognominatæ ſunt qa illis utebātur ut uidebimus ī dictione orgia.

Nectar cum. c. &. t. exilibus ſcribitur: dī deorum potior: q̄ teſte Feſto a nr̄is murrima dicebat̄ & ut qdā putant: ex uuæ genere murrinæ cognomiata.

Necos cum. c. exili ſcribitur: fuit teſte Homero lib. hiſto. ſecundo filius Pſammetici: & ægypti rex cui filius Pſammis ī regno ſucceſſit.

Neiphyle ſecunda cum. i. latīo: ſequens cum. ph. aſpirato &. y. græco ēt cum unico. l. ſcribitur.

Neleus prima cum. e. abſq; diphthongo & unico. l. ſcribit̄: fuit rex ī Pylo: & teſte Homero ī. xi. odyſſeæ habuit uxorem Chlorim: ex qua genuit neſtorem: Chromium: Periclymenē: Agerochū: & peronam. Et ut Neſtor ipſe apud Homerum ī. xi. iliados enarrauit: Hercules eius domū: & patriā euertit: ita ut ex duodecim fratibus ipſe ſolus remanſerit: & a neleo patronymicum nelides deriuatur.

Neomenia abſq; aliqua diphthongo & cum. i. latino ſcribit̄: dici poteſt a nobis nouilunium. Nā cōponitur ex neos: quod eſt nouus & μηνια quæ eſt menſtrua: hoc luna a μην qui mēſis dicit̄ deriuata eo quod ſingulo menſe a mulieribus defluant: unde μηνιαιος menſtruoſus a nobis dicitur.

Neptoléus cū. t. exili & unico. l. ſeq̄nte. e. abſq; diphthongo ſcribit̄: dictio cōpoſita ex neos q̄ eſt nous: ptolemus miles: q̄ſi nouus miles nam πτολεμος apud æoles idem eſt qđ apud atticos πτολεμος. i. pugno: & fuit nomē ꝓpriū filii Achillis ex deidamia: q deide teſte Seruio ſup. ii. æneidos a capillo q̄li tate dictus ē Pyrrhus Ouid. in. viii. heroidū epiſtolarū: Pyrrhus achilleides animoſus imagine patris.

πτολεμος pugno

Neophytus cū. y. græco &. t. exili ſcribitur: dici poteſt a nobis nouellus: nam componitur ex neō: qđ eſt nouum & φυτον germen ſiue planta.

φυτον germe

Nepa uel more græco nepes: cū. e. abſq; diphthōgo ſcribit̄: dī teſte Seruio apd nos ſcorpio: huius græcū gr̄um diuiſit Cic. ī arato more græco cū: ait

At que oculos urget pedibus pectuſq; nepai

ꝓ nepæ.

Nephreſis abſq; diphthōgo & ſimplo. s. ſequente. i. latino ſcribitur: eſt renum paſſio: quam latine traductam comperi rien huius rienis: nam νεφροι: quæ ſunt renes deducitur.

Neptunus cum. t. exili & unico. n. ſcribitur: nam penultimam corripit: nō eſt dictio græca uel ab illis originē trahēt: Sed teſte Balbo apd Ciceronē ī. iii. de natura deor. a nando paululū primis litteris ī mutatis deducitur: ut uidimus ī dictiōe deus: fuit Saturni filius ex Ope: de eodē Varro de lingua latina ſic ait Neptunus ē deus maris: uel ipſum mare dictum: quod terras nubat ideſt cooperiat.

Nereus pria abſq; diphthōgo ſcribit̄: fuit teſte Heſiodo ī theogonia marius deus oceani: & Tethyos filius: ac Clorim ſororē uxorē accæpit: ex q̄ nymphas plures gēuit: hūc oīum antiqſſimū dixit Orpheus ī argonautica cum ait νηρεα δ' ειδεν πρωτιστα καλωπρεσ βυστον απαντων ſed de filiis Oceāi. & Thetyos Orpheū intellexiſſe puto: ut Heſiodus ipſe in theogonia q̄ ait: πρεσ βυτα τωνπαι/δων. i. antiquiſſimū filiorū ſcilicet Oceāi: & ꝓ mare noſtro mediterraneo accipitur.

Nereides cum. i. latino ſcribit̄: patronymicum fœminīnū a nereo deductū & ſignificat filias nerei q̄ nymphæ fuerūt æquoreæ. Martia. in. i. Luſit nereidū docilis chorus æquore toto. Ouid. in heroidibus. Vt celer redeas uirides nereidas oro.

Meritos cum. i. latino &. t. exili ſcribitur: mons ē teſte Pli. li. iiii. naturalis hiſto. in itacha inſula: quod nomen nōnunq̄ pro tota inſula capi uidetur Vir. in. iii. æneidos: Iam medio apparet fluctu nemoroſa iacynthos: Dulichiūq; ſameq;: & neritos ardua ſaxis: at neritū teſte Plinio eo dem lib. oppidū fuit percelebre in acarnania parte epiri: poſtea dictum leucas: ut in ipſa dictione u dimus.

Neſtor cum. t. exili ſcribit̄: fuit teſte Homero in. xi. odyſſeæ: nelei filius ex Chlori uxore: q ut idē Hōerus in. ii. iliados ait cū qnq̄ginta nauibus ex Pylo cōtra troianos uenit: q̄q̄ in trecēteſimo anno eſſet

ipſo tunc dicente apud Ouidium in.xii. metamor
phoſeos: Vixi annos bis centū & nunc tertia uiuif
ætas: Et Iuue. in ſatyra Oībus in terris inqt: rex py
lius magno ſi quicq̄ credis Homero. Exemplū ui
tæ fuit cornice ſecundæ idē fuit exemplū ſecundæ
uitæ citra cornicē: nā fuit ut refert Pli. vii. natu. hi.
Heſiodus q primus de hoc aliqua prodidit fabulo
ſe: ut reor multa de hoīum æuo referēs cornici no
uē noſtras attribuit ætates quadruplum eius cer
uis: id triplicatū coruis: & reliqua fabuloſius ī fœ
nice ac nymphis citra cornicē: ergo ē ætas hoīum
quæ primum præbet uitæ exemplū: ea triplicata
uitam facit neſtoris: quod ſecūdæ uitæ dat exem
plū. Et neſtoris uitā triplicata eam quæ cornicis ē
i. nouem hominū ætates: ut Ouidius: ora capitq̄
nouem cornicis ſæcula paſſæ.

Neſtus cū. t. exili ſcribitur: fluuius eſt thraciæ a ſtry
mone ſecus abderam ciuitatem fluens: ubi quon
dā Diomedes equis hoſpites ſuos dare ſolebat in
cibum: de quo Heſiodus in theogonia meminit.

Niæthos prima cum. i. latino ſequens cum. æ. diph
thōgo: ultima cū. th. aſpirato ſcribitur: fluuius ē te
ſte Theocrito: quē expoſitores dicūt eſſe in ſicilia.

Nicāder cū. i. latino &. c. exili ſcribit: fuit poeta græ
cus quem Didimus fabuloſum uocat: hic a nupti
is iunonis & iouis ſcipiens: omnes deorum ſucceſ
ſuſq̄ ad ſua tempora pertractauit: quem in multis
Virgi. imitatur: & in captura Troiæ: & ī fabula En
dymionis: ſed quia nimium fabuloſus īquit Vir
gilius: Si credere dignum eſt. Pan deus arcadiæ ca
ptam te luna fefellit.

Nicanor cum. i. &. c. exili ſcribitur: fuit Seleuci ma
cedoniæ regis cognomen: quaſi uir uictorioſus:
nam uice uictoria eſt: & ανηρ uir.

Nicearchus prima cū. i. latino: ſequēs cū. c. exili: ultīa
cum. ch. aſpirato ſcribitur: fuit pictor ſua ætate exi
mius: hic inter alia Venerem inter gratias: & cupi
dinem pinxit: & Herculem triſtem inſaniæ pœni
tentia: & interp̄tatur nomē: q̄ſi uictoriæ prīceps.

Niciteria cum. i. latino ubiq̄ & abſq̄ aſpiratiōe ſcri
bitur: ornamēta ſunt quædam uictoriæ Iuue. ī ſe
cunda ſatyra. Et ceromatico fert niciteria collo: nā
νικη: victoria νικη. q̄ ē uictoria deducit: cū terminatione ſimiliū
noīum in eria: ut filateria: frateria: & ſimilia.

Nico cum. i. latino &. c. exili ſcribitur: fuit tarātinus
quidam tempore Hannibalis: de quo ſatis Liuius.
Nicos eodem modo: ut ſuperior: ſed cum. s. in fine
ſcribitur: fuit ciuitas in Aſia.

Nicomachus ultima cū. ch. aſpirato ſcribitur: quaſi
μαχη pugna bello uictor dicit. μαχη. n. ē pugna. νικη uictoria:
fuit hoc noīe Ariſtotelis pater mediciæ artis, pfeſ
ſor & Amyntæ regis medicus: q pr̄ fuit Philippi
pater Alexādri: alius fuit Ariſtotelis filius: cui æthi
cā īſcripſit: alius fuit pictor ſuæ ætate nobilis: ut te
ſtat: Pli. li. xxxv. naturalis hi. fuitq̄ filius Ariſtoche
ni: atq̄ illius diſcipulus: nec aliū ī ea arte uelociorē
fuiſſe dixit: pīxitq̄ īter alia raptū proſerpinæ: quæ
tabula fuit in capitolio ī Mineruæ delubro.

Nicomedes cum. i. latino &. c. exili ſcribitur: fuit rex
bithyniæ.

Nichophāes eodē mō ſcribitur: fuit teſte Pli. li. xxv.
naturalis hiſtoriæ pictor ſua ætate eximius: ſed ar
te multum, & a zeūſi & Apelle diſtans.

Nicoſtrata cū. i. latino & abſq̄ aſpiratione aliq̄ ſcribi
tur: īterp̄tat q̄ſi uictorioſus exercitus: fuit mr̄ Euā
dri arcadis futuroꝝ uaticinatrix: q̄ a carminibus q
bus Phœbi oracula ſignificare ſolebat: Carmētis la
tine dicta fuit: uel ut alii nōnulli uoluerūt a carpen
to quo utebat: ſic quoq̄ fuit cognominata ut ī di
ctione Carmētis uidius: hæc ut ī initio hoꝝ cōmē
tatioꝝ uidius latinis primū litteras dedit.

Nyctileus pria cū. y. græco: ſequēs cū. c. & t. exilibus
atq̄. i. latino ſcribit: cognomē fuit Bacchi ab eius
ſacris: q̄ nocte celebrabant accæptū: unde Ouid. li. i.
de arte nyctileūq̄ patrem nocturnaq̄ ſacra p̄care:
Virg. ī quarto georgicorum: iter ſacra deū noctur
nique orgiaq̄ bacchi: nā νυξ græce: & ī genitiuo νυ
κτος a nobis nox huius noctis dr̄. Et ide nyctile
us. i. nocturnus deducitur.

Nyctimene eodem modo uti ſupior dictio ſcribit
& fuit puellæ nomen: quæ cum patre concubuit
ſed facinus recognoſcens aufugit ī ſiluas: & lucem
exoſa: non niſi nocte uolat.

Nycticorax prima cum. y. græco: reliquæ ſine aſpi
ratione: cum. i. latino ſcribūtur: nōnunquā etiam
a noſtris dr̄ nocticorax cum. o. loco ipſius. y. græ
ci: īterprætaturq̄ nocturnus coruus κοραξ enim
a noſtris coruus dr̄: nam auis eſt nigra: & ſola no
cte uolans atq̄ clamans.

Nyctoris pria cum. y. græco: ultima cū. i. latino: reli
q̄ ſine aliqua aſpiratione ſcribunt: deſinitq̄ in. s. &
nō ī. x. fuit regina babiloniæ: q̄ teſte Hero. lib. hi.
i. ſola poſt Semiramim fœmina ibidem regnauit.

Nilus cū. i. latino & unico. l. ſcribitur: ſed apud græ
cos prima diphthōgū habet ei: quæ apud nos abii
ciens. d. ſolam. i. productam retinet: nā dictio ē cō
poſita ex neos q ē nouus: & ilys limus: ubi abiecta
ultima ſyllaba primæ dictionis remanens. e. cum
i. ſequentis dictionis diphthōgum facit: ita ut di
cat nouus limus: ſcilicet innundationis tempore.
Quod Virgilius in nono æneidos tetigiſſe uidet:
cū ait: aut pingui flumīe nilis: nam prius teſte Ser
uio ſuper. iiii. georgicoꝝ melo dicebatur: quo no
mine illū. Seneca de ſitu indiæ uocitauit. Et ē flu
uius ægypti ex maioribus totius orbis: cuius te
ſte Lucano in decimo Arcanū natura caput nō p
didit ulli: ſed īmenſa aquarum mole ſingulis an
nis ſole exiſtente in cācro totā ægyptū exūdat. Et
ut ait Virgilius in. iiii. georgicorum: Diuerſa ruēs
ſeptem diſcorrit in ora uſq̄ coloratis annis deue
xus ab indis ideſt nigris æthiopibus.

Nimbus nō ē dictio trahēs originem a græcis: ſed
mere latia: ideo cū. i. latino neceſſario ſcribitur.

Nympha cum. y. græco ſcribitur: latine dicit ſpō
ſa Sed putauerunt antiqui nymphas aquarū eſſe
deas quaſi lymphaꝝ numina: unde teſte Seruio ī
Tityrum omnibus aquis p̄ſunt. Varro uero nym
phas eſſe dixit: quas & muſas: nec in merito cum
teſte eodem. Seruio ſup ſeptimā æglogā: q̄ motus
muſicam faciat. Quare idem Varro tres tātū mu
ſas commemorauit. Vnam q̄ ex aq̄ naſcitur mo
tu. Aliam q̄ ex ſonu fit aeris percuſſi. Tertiā q̄ me
ra tantum uoce conſiſtit: ex quo Virg. muſas ipſe
uelut nymphas nonnunq̄ inuocauit: cum ait ī bu

colico:nymphæ noſter amor libetrides.

Niobe cum.i.latino ſcribitur:fuit filia Tantali: & ſoror Pelopis:uxorq; Amphionis:ut ī ea dictione uidimus:hæc teſte Diodoro ſiculo li. hiſto. v. Filios ſeptē & totidem filias peperit ſummo decore pſtā/tes:unde tali prole ſuperbiens admodū gloriabaf ſe latonæ pferens numero filiorum:itaq; ira motā fabulæ latonam ferunt Apollini ut niobis filios: Dianæ ut filias arcu interficerent mādaſſe:quibus matri obtemperantibus contigit eodem tempore: & abundare filiis niobem & carere.

Nireus cum.i.latino ſcribif:fuit teſte Home.li.ilia/dos.ii.omnium græcoꝝ:qui ad Troiam nauigaue runt ſpecioſiſſimus:infra tamen Achilem:ſed quia imbellis erat:pauci eum ſunt ſecuti.

Niſa cum.i.latino & unico.ſ.ſcribitur:fuit teſte Homero li.iliados.ii.urbs hellados:ē etiam nomē fœminæ qua Virgilius in damone:Mopſo niſa daf.

Nyſa cū.y.græco & unico.s.ſcribitur:fuit teſte Diodoro ſiculo li.iii.urbs fœlicis arabiæ ppinq; ægypto:unde & græci a patre.i.ioue hoc eſt die:& loco .i.nyſa Diōyſiū appellāt:huius urbis Hōe.q ī ægypto fuit:ī ſuis hymnis meminit:dicēs eē nyſam urbē ſupra montē excelſum ac florētē lōge a phœnicia:ferme ægypto conterminā:in qua ſane urbe uineæ fuiſſe inuentorē Dionyſiū dicunt. Quā græci Bacchū ægyptii Oſirī fuiſſe aſſerūt:unde & unus ex duabus pnaſi collibus deo Baccho dicatus nyſa dicitur:qui & alio nomine cithærō cognominatus fuit:ut uidebimus in dictione parnaſſus.

Nyſus eodem modo ſcribitur:& eſt Bacchi cognomen a nyſa urbe fœlicis arabiæ:ut in præcedēti dictione uidimus cognominatus.

Nyſæa prima cū.y.græco ſequēs cū.æ.diphthongo ſcribif:fuit teſte Herodoto & Curtio urbs clariſſima in india a Libero patre condita ſub radicibus mōtis:quē meron uocāt:id quoq; nomē a cognomine cōditoris ſortita at uero ægyptii fuiſſe teſte Diodoro oſirī:q & Dionyſius cognominatus fuit illius cōditorē in memoriā illius:quæ etiā in ægypto fuiſſe aſſerunt:ī qua & hederā plantaſſe dicūt.

Niſus alius qui Hyrtaci fuit filius ut in ea dictione uidimus:cū.i.latino ſcribitur:& ſimiliter Niſa p fœmina ut ſuperius uidimus.

Niſæus prima cum.i. latino ſequens cum.æ. diphthongo ſcribitur:locus eſt teſte Herodoto libro hiſtoriarum.vii.inter medos:ubi magni & pulcherrimi equi naſcuntur.

Niſæe eodē mō ut ſupior dictio ſcribitur:nomē eſt nymphæ propriū:de q̄ Virgilius circa finē.v. ænei dos mēinit cū ait:Niſæeq; thaliaq; cinodoceq;.

Niſyrus inſula ē teſte Homero li.iliados.ii. q̄ expoſitores circa coū eſſe dicūt:& optimū uinū pducere.

Noes cū.oe.diuiſis ſyllabis ſcribif:fluuius eſt thraciæ teſte Hero.li.hiſtoriaꝝ.iiii.q in iſtrū defluit.

Nonacria cum.c.exili &.i. latino ſcribitur: eſt teſte Lactātio grāmatico ſuper.iii.thebaidos nomē loci ſeu agri arcadiæ:in quo iuppiter in ſpeciem Dianæ conuerſus cum caliſtone Lycaonis filia concubuiſſe narratur:nonnulli uero & pro tota arcadia capiūt atq; ex latino:quod eſt nouē:& græco qđ ē ἄκρη ideſt uertices:hoc ē mōtes compoſitum uocant:quaſi nouem ſit montibus redimita:Sed conſtat plures in ea eſſe ut uidimus ī dictione arcadia.

Noricum cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:regio eſt Macedoniæ:hæc teſte Plinio:li.iii.naturalis.hiſto. eſt contermina Dalmatiæ:atq; mari ionio:de qua ſic meminit Virgilius ī fine libri georgicoꝝ tertii cum ait:Tum ſciat aereas alpes & norica ſi quis Caſtella in tumulis

Notion cū.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero in.ii.iliados urbs eſt æolia.

Notus cum.t.exili ſcribitur:uentus ē meridionalis nebuloſq; & humectus: Et teſte Gellio græce notus:latine humor dicitur.

Nothus cum.th.aſpirato ſcribif:quemadmodū latine dicēdū ſit teſte Ser.ſup.vii.æneidos nō habetur unde Virgilius ī.ix.grætū uocabulū poſuit cū ait:Et primum antipathēis.n. ſe primus ægebat: Thebana de matre nothum ſarpedonis alti. & in octauo Suppoſita de matre nothus furata creauit.

Nox ut in primo horum commentariorum libro uidimus a græco per conuerſionē.y.græci in.o.noſtrum deducitur:& teſte Varrone hæ noctis ſolidæ ſunt partes:ueſpera:cōticinium:intēpeſtū:gallicinīū dieī uero lucifer:mane :ortus : meridies:occaſus:crepuſculū uero quod eſt dubia lux a crepero:quod dubiū deſcēdens:licet utriq; tēpori poſſit coniūgi:uſus tamen teſte Seruio ſup ſecūdo æneidos obtinuit:ut matutino iungamus . at Lucanus ab ea cōſuetudine diſſentire uidetur:cum ait.Longa repercuſſo nituere crepuſcula phœbo manum uero unde eſt mane:bonum dixerunt ueteres.

Numidia cum.i.latino utrobiq; ſcribitur: & originē trahit a uocabulo græco:quod eſt νομάδες:& paſtores deſignat:unde νομὴ apud græcos uocalū dicif. Inde Plinius li.v.naturalis hiſtoriæ: numidæ uero ingt nomades a permutādis pabulis dicūtur:& mapalia ſua hoc ē paluſtres domus ſunt circumferētes: hæc ille. Quare ab νομὴ nomedia magis dicenda uideretur:cum.o.poſt.n.in prima ſyllaba:ſed nos in.u.noſtrū traduximus : & numidiā diximus:habetq; abortu ſyrtes quaſdā paruas:unde regio carthaginenſis incipit a ſeptentrione mare:quod uerſus Sardiniam tendit:ab ocaſu mauritaniā:&a meridie ætiopē:nec teſte Plinio pter maris numidici ferarūq; puentū aliud iſigne hēt. Sūt ī ea clare urbes Hippō:Rhegyū:& Ruſticacla.

Numiſma cum.u.a nobis unico ſequēte.m.&.i.latino ſcribif : quāq; a græcis cū.o.poſt.n.& ante.m. ſcribif uidelicet nomiſma. Nam a νόμος quod ē lex deriuari dicunt. Quam ſane ſcripturam & Horatius ipſe ſeruauit cum ait Regale nomiſma phillippos. At alii cū.u.ſcribunt:& breuē primam conſeruant:ut Martialis libro epigrammatum prio. Cum data ſint equiti bis quinq; numiſmara quare Bis decies ſolus ſextiliane bibis? a quo ſane: ut pluribus placet.

Nummus cum duplicato.m.deriuatur: quod ideo duplicare dicif:ut primā producere poſſit. Perſius ī ſatyra q̄ incipit Hic mons eſt:Credere tum nummos marco ſub iudice palles. Erantq; nūmi ærei: argētei:& aurei atq; ex his mixti. Et refert Plinius .xxxiiii.naturali.hiſto. Populus romanus ne qdem

argento ſignato ante Pyrrhum regem deuictum uſus eſt:libera:unde etiã nunc libella dicĩt:& dipõdius appendebatur aſſis. Quare æris grauis pœna dicta:& adhuc expenſa in rationibus dicunt. Quĩ ẽt militum ſtipendiorum:hoc eſt ſtipis ponderandæ penſatores libripẽdes dicunt. Seruius primus ſingnauit æs:antea rudi uſos Romæ Timæus tradit ſignatũ eſt nota pecudũ:unde & pecunia appellatur:maximus cenſus.c.x.aſſium fuit illo rege: argentũ ſignatũ eſt anno urbis quingenteſimo octogeſimo quinto. Qu. Fabio. cos. quinque annis ante bellũ primum punicũ. Et placuit denarius pro decẽ libris æris:quinarius pro quinq; : ſextertium ꝑ diſpõdio ac ſemiſſe:libræ ãt pondus æris iminutũ bello Punico primo cũ impenſis republica nõ ſufficeret. Nota æris fuit ex altera pr̃ ianus geminus: ex altera roſtrum nauis:in triẽte uero & quadrãte æs quadrãs ante triũcis uocatur a tribus uncis. Poſtea Hannibale urgẽte. Qu. Fabio Maximo dictatore aſſes unciales facti. Placuitq; denariũ ſexdecĩ aſſibus ꝓmutari:quinarium octenis:ſextertiũ q̃ternis:ita reſpublica dimidiũ lucrata eſt. In militeri tamen ſtipẽdio ſemp denarius ꝑ decẽ aſſibus datus. Nota argẽti fuere bigæ:atq; q̃drigæ. Et ĩde nigati q̃drigatiq; dicti:mox lege papiniana ſemiuncales aſſes facti. Licini. druſus i tributo plæbis octauã parte æris argẽto miſcuit. Aureus nũmus poſt annũ. lxii. percuſſus eſt. Sed p̃ter alia iqt Pli. miror populũ romanũ uictis gentibus ĩ tributo ſemp argẽtũ non auxe ĩperaſſe:ſicut Carthaginĩ Hãnibale uicto argenti pondo annua in q̃nquaginta annos: nihil aurĩ & ĩfra ſubdit auri in populi romani Aerario fuerunt Sex Iulio. Laurelio. conſſ. ſeptẽ annis ante punicũ bellum tertiũ põdo ſeptingẽta uiginti ſex argenti nonagintaduomilia: E extra numerũ trecenta & ſeptuagintaquinq; milia. Item belli ſocialis initio octinginta quadragintaſex auri pondo Cæſar primo introitu in ciuili bello ex ærario ꝑtulit. Laterum aureorum trigintaſex milia: & ĩ numero põdo trecẽta:nec fuit aliis tẽporibus reſpub. locupletior. Intulit & Aemilius Paulus Perſe rege Macedoniæ deuicto prædam pondo trium miliũ a quo tempore populus Romanus tributum petere deſiit:& ut idem Plinius atteſtatur:q primo denarium ex auro ſignauit:latet auctore ĩcerto.

Numitor cum .i. latino &.t. exili ſcribitur: fuit albanorum rex:& frater Amulii.

O Littera apud græcos duplicis eſt formæ: ut ĩ prio hoꝝ cõmẽtarioꝝ li. oſtẽdimus. Nos uero unius tantum habemus: ut & illi antiquitus habuerunt: quã aſpirantes articulum maſculinum conficiunt: & quam alterius formæ adinuenerunt:atq; o. magnum uocãt cum ſolum proferunt ſemper ſine aſpiratiõe ſcribunt:& pro aduerbio capiunt. Nos uero nunquã ſolum. o. aſpirare cõſueuimus:ſed ꝑ aduerbio ſemper aſſumimus. Quãdoq; qdem uocandi: ut Vir. in primo æneidos:O regina nouã cui põdere Iuppiter urbem Iuſticiamq; dedit:perſius ĩ prima ſatyra. Quis qs es o modo quẽ ex aduerſo dicere feci idem o tu:q̃doq; uero optandi: ut Virgi. in. viii. Adis o placiduſq; iuues:numina firmes. Quãdoq; etiã ĩdignandi ut Cicero li. iuectiuaꝝ primo:O tẽpora o mores. Perſius i. i. ſaty. O mores: Vſq; adeo neſcire tuum nihil ẽ:niſi te ſcire hoc ſciat alter Aliquando autẽ & pro aduerbio ponitur admirandi ut Iuuena. O qualis facies:& quali digna tabella:& Perſius O curas hominum:nam ĩmoderatas ſollicitudines admiratĩ:quas græci μελεδωνας uocant eo quod μελημουσιν ideſt mẽbra corrodũt: ideo apud nos cure:quod cor urant uel rodant uocantur:ob quod & pro amore nonnũquã ponitur Vir. in. iiii. æneidos: At regina graui iã dudum ſaucia cura: Et ueneris iuſtiſſima cura nonnunquam uero & curare pro reficere dicimus:ut Virg. in. iii. æneidos: Corpora curamus feſſos ſopor irrigat artus. Idem in. iiii. georgicorum. Tum tecta petũt tũ corpora curant.

Oaxus cum. a. poſt. o. & ante. x. conſonantẽ ſcribitur ciuitas eſt cretæ:ĩ qua teſte Herodoto li. hiſto. iiii. Et erachus pater Phronimæ regnauit:quam dixit matrẽ fuiſſe Bati:q cyrenẽ lybiæ urbẽ ædificauit: de quo ĩ dictiõe Batus:& dictiõe cyrene uidimus.

Obelus cum. e. abſq; diphthõgo & unico. l. ſcribĩt: dicitur latine ueru. Et ĩde obeliſcus diminutiuũ nomine magis quam re:cum magnæ moles obeliſci:dicantur ut ĩ ſequente dictione uidebimus.

Obeliſcus cum. i. latino &. c. exili ſcribitur: eſt teſte Ammiano Marcellino regẽ geſtaꝝ li. xvii. aſperrimus lapis in figuram metæ cuiuſdam ſenſim a ꝑceritate ĩ excelſum conſurgens: & ne radium imitẽ paulatim gracileſcẽs:ſpecie q̃drata ĩ uerticẽ ꝑductus anguſtũ. manu leuigatus artifici. Obeliſcos fuiſſe plures Romæ cũ hiſtoriæ:tum res ipſa indicat. Sed q integri corruptiue aut fuerint: aut nunc cernũt:a Thebis:ac aliis ægypti urbibus ꝑductos fuiſſe Plinius ĩ naturali hiſtoria. & p̃fatus Amnianus oſtẽdũt. Sed de eo q quoq; ĩ uaticano iuxta baſilicam beati Petri conſpicitur:& corrupte ab iſiis iulia uocitatur. Plinius ipſe libro. xxxv. meminit: atq; illũ tertium ex maioribus ponit:q nũquã Romæ aduecti fuerũt. Et li. xvi. ubi de arboꝝ magnitudĩe ꝓtraſtat:hæc inqt uerba abieci admirationis p̃cipue uiſa ẽ ĩ naui:q̃ ex ægypto Caii pricipiis iuſſu obeliſcũ in uaticano circo ſtatutũ adduxit: de q̃ naui plura ꝑſequtur:& nihil admirabilius in mari uiſum fuiſſe aſſerit. Ammianus uero ĩ p̃fato lib. cũ thebaꝝ ægyptiaꝝ ſitũ: & ſucceſſum pulcherimæ enarraſſet:ſubdit ĩ hac urbe iter labria ĩgẽtia diuerſaſq; moles figmenta ægyptioꝝ numinum exprimẽtes obeliſcos uidimus plures:alioſq; iacentes & cõminutos:quos antiq reges bello domitis gentibus aut proſperitatibus reꝝ elati:mõtiũ uenis uel apud extremos orbis ĩcolas pſcrutãtes excĩſos erectoſq; diis ſuperis dicarunt. Et ĩ ſequẽtibus idẽ auctor oſtẽdit obeliſcos nõ ſolis a Thebis Romã aduectos:ſed Ouactianũ Auguſtũ duos admirandos ex Heliopoli urbe ẽt ægyptia trãſtuliſſe. Quoꝝ ut ait unus ĩ circo maximo alter ĩ cãpo locatus ẽ martio & iucundiſſima plura proſeqtur:q̃ ſane referre longũ eſſet. Pli. ẽt in. xxvii. natu. hiſto. refret Theophraſtũ tradidiſſe in ægyptioꝝ commẽtariis reperiri fuiſſe apud eos in Iouis delubro obeliſcũ e quatuor ſmaragdis q̃draginta cubitoꝝ longitudine:

latitudine uero in parte duorum ī parte quattuor id ēt p̄tereundū nō est:obeliscos ut plurimū notis hierographis isculptos fuisse:quas ut p̄fatus Ammianus ait:undiq; incisas initialis sapientiæ uetus ĩsigniuit auctoritas. Nam multa uolucrū & ferarū ēt alieni mundi genera insculpebant:quæ uel regū gloriā sequētibus ætatibus:uel eorū persoluta uota monstrabant:non.n.ut nunc litterarū formæ ac numerus præstitutus erat: quibus qcqd humanā mēs concipere potest:facile exprimit: sed singulæ litteræ apud illos quæ aīalium figuris designabantur:singulis nominibus inseruiebant:& uerbis nō nunq̄ & ītegros sensus repræsentabāt. Nam p uulturem naturæ uocabulum pādūt:quia nullos mares posse īter has alites iueniri rationes memorāt physicæ:p̄q; speciem apis mella cōficientis regem indicabant:cui cum iucūditate moderante aculei in esse debent:quin ēt & Seruio referente sup quintū æneidos per draconem ī caudam reuolutum & illam mordentem annum illi iidem indicabant: cū ī se ipsum eodē modo recurrat ac cōsumatur. Itaq; teste Cornelio Tacito primi p figuras animalium ægyptii sensus mētis effigebāt:& antiquissima monumēta memoriæ humanæ impressa saxis cernūtur:de quibus in dictione fœnices loquæmur.

Obolus cum unico.l.scribit:genus est ponderis sex cōtinēs siliquas:qui & alio nomine scrupulus dicitur:de quo in dictione talentum late uidebimus.

Ocaleæ cū.c.exili & unico.l.& duabus.e.subsequēti bus scribit fuit teste Home.li.ii.ili.boetiæ ciuitas.

Ocha cum.ch.aspirato scribitur:nomē est a græco deductum ac nostris compositum ex illoq; masculino articulo:quod est.o.& χάν χάνος:quod apd illos.ι.apud nos anser huius anseris:itaq; componētes antiqui nostri.o.cū χάν & ī recto abiiciētes ultimū.n.dixerūt ocha huius ochæ:nōnulli: uero cōmutantes illud.o.au.diphthongo dixerunt aucha auchæ:per modum quem ī secūdo hoq; commentariorum libro cum de.au.diphthongo tractaremus declarauimus.

Oceanus cū unico.c.atq; illo exili &.e.absq; diphthōgo scribit:dr id mare quod uniuersam circuit terram:ob quod & ab ipsis græcis: amphitrites ēt uocitatur:ut ī ea dictione uidimus. Sed oceanus teste Solino a uelocitate cognominatus ē. Nā ὠκύς unde oceanus dr a nostris uelox ĩterprætatur Sane ex hoc mari oīa nata fuisse dixit Hesiodus ī theogōia iuxta quod Virg.ī q̄rto georgicoq; inquit. Oceanumq; patrem req; nymphasq; sorores. Homerus uero dixit in iliade illū deoq; patrē:& Tethym matrem:cū ait ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μήτερα τηθύν:dixit ēt ex ipso oium amniū fontiūq; cursus initium capere. Itaq; cū uniuersam terrā circūeat: etiam ab occasu Solis irrumpens mediā hanc nostrā habitabilē regionē amplis: & nominatissimis æquoribus alluit. Et scissis calpe atq; Abila montibus:quos columnas Herculis nominant ĩter Hispaniam quā leuo latere radit:& Mauritaniā circa quā dextro deffundit:fretū p̄ria efficit lōgitudinis.xv.miliū passuū & latitudinis uix septē ut Pōponius attestat. Ita ut facto quodā hostio limē apte dicat. Et ide mediterraneis finibus ĩmixtus usq; in orientē & septētrionem propellit. Is ergo Oceanus q Hispaniam perfundit. Hibericus nominat: ab ipsa.s.hispania:quæ olim hiberia dicebatur: & circa insulas baleares q̄s p̄ro ostēdit balearicus dictus ē. Deīde q narbonēsem prouinciā contigit gallicus:mox a liguria liguscicus. Deīde usq; ad Siciliam tuscus uocat:quem græci tyrrhenū. Itali īsq; nominauerunt:inde inter siciliā & Italiā pergēs ionicū mare incipit:sed ī leuū ex aduerso ad illyricū adriaticū uersus Venetias sinū efficit. At ab initio adriatici ionii nomē accipiens:longa per spacia in Asiam usq; prodēdit: ut ī dictione ioniū mare late uidimus. Ex altero uero Siciliæ latere in increta usq; protentū siculū nominat. Inde uero usq; ī mare pamphilicū ex leuo creticus dicit:ex dextro uero usq; ī ægyptū ægyptius uocitat. Sed ab iōio iuxa græciā in septētrionē diffusus crebras circuit īsulas. Quæ qa informā capræ:ut qdam uoluit disponuntur:ægæi nomē assumsit:uel alii potius uolunt ab Aegæo athenarū rege: quemadmodū ī ea dictione ostendimus. Deinde p hellesponti angustias progressus asiā ipsam ab europa stricto secernit:mari hellesponticum ab Helle: ut ī ea dictione uidimus noīatur. Inde in propontidē dilatatus mare aliud conficit:qd per cōtrarium euxinū nūcupat:ut in eiusmodi dictione descripsimus. Sed rursum iuxta tauricā regionē restrictus:bosphorū alterum efficit q chimericus noīatur:ut in dictiōe bosphorus uidimus. Nā a boum meatibus peruiis bosphori nomen assumpsit:eo qd ab uno littore ī aliud cōmode tranare possunt:post bosphorū uero palus est meotis magna quidē & lata:in quā tanais fluuius influit:qa a septētriōe & partibus scythicis ueniēs:asiā ipsam diuidit ab europa. At palus hyeme glaciat:Et ut ait Virgi. Puppibus illa prius patulis nūc hospita paluſtris. Sed diuersis in locis eiusmodi mare noīe habet plura & diuersa: q̄ ēt non eadē causa p̄dita sunt. Nā asiaticū mare ē quod & phœniciū ægyptiumq;:& pamphylicū a p̄uinciis nomina accæpere. Ab insulis balearicū siculū carpathiū:cyprum:a gentibus liguscicū: ausoniū:tuscū:dalmaticū. Ab oppidis argolicū:adriaticum:corinthium:tyrium:a casibus hoīum myrtoū:icareū:hellespōticū & ut pluribus placet ægæum a memoria regis teste Solīo ionium:licet Seruius non a memoria:sed a casu in illū dicere uelit Nā ait sup.iii.æneidos:regem illū antiquissimum in eo submersum mari nomē reliquisse:a trāsitu bouis uel ab angustis meatibus boū puiis:bosphorū:a moribus icolarū:ut ī ea dictiōe uidimus euxinus ab ordine fluendi p̄pontis:ut in dictione pōtus uidebimus. Aegyptiū pelagus asiæ datur galli cū europæ:aphricū Libyæ. Et hæc de mediterraneo. Sed rursus ī terræ circuitu oceanus ipe aduersis oris:q̄s amplectit diuersa accipit noīa. Nā a littoribus suis arabicus:psicus:īdicos: eous: sericus: scythicus:germanicus:atlāticus:& de reliqs eodē mō. At uero caspiū mare a caspiis montibus qbus adiacet dictū est. Et id idem hircanū dicit ab hircania sibi cōtermina. Sed ut uolūt antiqui:qui nō dū sufficiēter ea loca pscrutati fuere:ex oceāo hyporico angusto ore in morē fluminis terras in-

gredienti conficitur. Qui uero diligentius iam eadem loca rimati sunt: asserunt id esse mare uastissimũ: quod nec illũ habet exitũ: nec alicuius aq̃ salsæ habet introitum: sed ex immensis in ipsum cõfluentibus fluminibus factum: quod Ptolomeus etiã uerum esse fatetur.

Ochesius cum .ch. aspirato & unico .s. sequente. i. latino scribit: fuit Homero teste ætolo q̃ dux: uir lõge præstantissimus: qui in bello troiano moritur.

Ocyalus cũ .c. exili &. y. græco atq; unico .l. scribit fuit unus ex noiatis phæacibus tpe Alcinoi regis: ut ostẽdit Home. i. viii. odys. cõpositũ ẽ uocabulũ ex ωκισ qđ est uelox: & αλσ mari: q̃si uelox ut mare.

ωκιb mare
velox Et alb
mare

Ocimum cũ .c. exili &. i. latino scribitur: est teste Plinio lib. xix. natur. histo. herba hortensis q̃ particulata etiam ab uno incipit: qua de causa diutissime floret: habetq; primã longã: cũ apud græcos ωκυμον cum .o. magno in prima scribitur.

Ocyroe cũ .c. exili &. y. græco scribit: fuit teste Hesi. in theogõia nympha q̃dam oceãi & Tethyos filia.

Ocyron eodem modo ut superior scribitur: fluuius est in finibus arcadiæ.

Ocyrus cum .c. exili &. y. græco scribit. Nã ab ωκυσ græca dictione deducitur: quã nostri qdã antiquissimi uertentes .y. græcum in .d. nostrũ ocus traduxerunt. Sed a seq̃ntibus i uoce cõparatiui traductum fuit: hoc est remanẽte .y. græco .u. nostrum addiderunt: nec latine positiuo utimur. Et aduerbialiter cito: & q̃ prompte designat. Virg. lib. æneidos .iiii. Ocyus omnes.

Imperio læti parent Iuue. in satyra. Credo pudicitiam. Collige sarcinulas dicit libertus: & exi.

Ocyus & ,ppera: sicco uenit altera naso. Seruius ãt super .viii. ænei. dixit: ocyus positiuus antiquus est: nec ẽt põt cõparatiuus esse: ubi nulla est cõparatio. Sed pace eius magis Pli. adhæreo: q & illã quoq; i significatiõe cõparatiui posuit: & suplatiuũ nõnũq̃ ei assignauit. Ait. n. i. ii. natu. hi. Mercurii sidus iferiori circulo fertur nomẽ diebus ocyore ambitu: mõ ante Solis exortũ: mõ post occasum splẽdes & lib. viii. suplatiuum exprimẽs dixit: itaq; multi extitere: qui nõ nasci optimũ censerent: aut q̃ ocyssime aboleri.

Ocnus cũ .c. exili seq̃nte .n. cõsonãte scribit: fuit teste Vir. in .x. ænei. Fatidicæ Mantos: tusci filius annis.

Qui muros matrisq; dedit tibi Mãtua nomẽ: ut i ea dictiõe uidimus. Et ab eodẽ poeta in buco. Bianor uocatus fuit: ut in sua dictiõe mõstrauimus.

Octopes absq; aliqua aspiratione scribitur: piscis est octo pedes habẽs: quẽ polypũ quidam putant.

Odius cũ .i. latio scribit: fuit teste Home. i. v. ilia. alizonũ dux: quẽ Agamẽnon i bello troiano occidit.

Odyssea cum .y. græco & duplicato .s. scribitur: loco quoq; nõnulli .x. scribere uoluerũt: sed magis placet litteraturã græcã obseruari: dũmodo cõmode possit: scribit. n. apd illos nõ cũ .x. sed cũ duplicato .s. uidelicet ολυσσις: & deriuatur ab ολυσσευσ: quẽ nos ulyxem non cum duplicato .s. sed cum .x. duplici consonante ex inueterata cõsuetudine trãscribimus. At eius dictiõis q̃ est odyssea penultima apud græcos est. ei. diphthongus: a q̃ nos .i. abiicientes solam .e. retinemus. Estq; odyssea uolumen aliud sublime Homeri in .xxiiii. libros diuisum: in quo Homerus errores & casus Vlyxis post bellũ troianũ: & Penelopes uxoris patriã diuino carmine descripsit. Vnde Ouid. i secũdo de tristibus lib. i qt. Aut qd odyssea ẽ nisi fœmia propter amorem.

Dum uir abest multis una petita procis.

Oegrius cũ .œ. diphthõgo &. i. latio scribit: fluuius ẽ thracũ: a quo teste Seruio hebrus nascit: & ut nõ nulli ferunt pater fuit Orphei: ac i hebro a ciconibus orphei caput ,pfectũ fuit dicẽte Vir. i q̃rto geo.

Tũ quoq; marmorea caput a ceruice reuulsum.

Gurgite cũ medio portãs œagrius hebrus.

Oebades cũ .œ. diph. scribit: fuit nomẽ uiri ,ppriũ.

Oebaris cũ .œ. diphthõgo &. i. latino scribit: fuit Darii stabularius: cuius idustria Darius ipse regnũ p̃sarum adeptus ẽ: ut i dictione Darius uidimus.

Oebalus cũ .œ. diphthõgo & unico .l. scribit: fuit Lactãtio sup thebaidos libro rex laconũ: de quo cretẽsis Ditis i historia troiana aptius loq̃ns ait: œbalus fuit filius Argulii filii Amidatis: fuitq; rex laconiæ: & a se prouinciam ipsam œbaliã dixit: hæc ille. Alius fuit æbalus Telonis regis Capreæ filius: q̃ isula est ex opposito ad Neapolim ex Sebetride nympha genitus: de quo Virg. i septimo æne. iqt.

Nec tu carminibus nostris iductus abibis.

Oebale: quẽ genera sse Thelon Sebetride nympha Fertur: teleboum capreas cum regna teneret.

Iam senior: hic ut prosequitur Vir. mortuo patre non contentus patriis aruiis Campaniã itraui & multos populos suæ dictioni subiecit: fauitq; dei de Turno cõtra Aeneam: a quo œbaliã regionem dictam nonnulli putauerunt: quæ est iuxta Tarẽtum: ut i sequenti dictione uidebimus.

Oebaliam cum .œ. diphthõgo &. i. latino scriptam duplicé eẽ cõperio: unam q̃ & Laconia dicta fuit: & ab œbalo filio Argulii œbaliam cognominatã de qua Statius i Achilleide. Soluerat œbalio classem de littore pastor dardanus: & Ouidius i qnto fastorum loquens de Castore & Polluce: q fuerãt ex Amycla ciuitate Lacõiæ ait: Effugere œbalidæ cursu potuere sequentes: Alterã uero in Italia iuxta Tarentum urbem inclytam Calabriæ ab œbalo filio Telonis ut quidam uolunt cognominatã Vir. in quarto georgicoꝝ. Nãq; sub œbaliæ memini me turribus altis: qua niger humectat flauẽtia culta Callesus corytiũ uidisse senem: & reliq̃. Est enim Galesus: ut dixit Liuius li. v. de secundo bello punico Calabriæ flumẽ Tarẽto ,pximũ per qnq; milia passuũ: iuxta qđ castra mætatus ẽ Hãnibal: cũ arcẽ tarentinã obsedit. Alii uero qbus assentire uidet Ser. nõ aliã fuisse dicũt i Italiã œbaliã nec id quoq; Vir. itellexisse: sed cũ dixit sub turribus œbaliæ itellexit: idest eoꝝ q ex œbalia Lacõiæ i Italiã aduenere & turres iuxta Tarẽtũ ædificauere. Nã ut rettulit Ser. Lacones diu bello attriti ab atheniẽsibus: & iopiam uiroꝝ timẽtes p̃ceperũt: ut uirgines cũ qbusq; cõcumberẽt: quo facto cũ iuuenes de icertis parẽtibus nati: originẽ suã deinde erubescerẽt: & parthẽiatæ. i. de uirginibus nati appellarẽt: duce Palanto octauo ab Hercule nauigiis ,pfecti uenerũt ad oppidũ Calabriæ: qđ Taras Neptuni filius condiderat: & id auctum habuerunt.

Oechalia cũ.œ.diphthongo &.ch.aſpirato atq; uni/
co.l.&.i.latino ſcribitur licet ex defectu librariog;
in quibuſdã latinis codicibus non cũ.ch.aſpirato:
ut diximus:ſed magis cũ.t.aliquãdo legerimus:fu
it Laconiæ pars propinqua Theſſaliæ:quæ œcaliæ
nomen aſſumpſit a ciuitate eiuſdẽ nominis: quæ i
illa erat.Ipſa uero ciuitas teſte Homero lib.ii.ilia/
dos ab œcaleo fluuio qui circa illã p̃ter fluit nomẽ
eiuſmodi accæpit.In hac regnauit Eurytus pater
ioles:qui cũ filiã olim Herculi ſpoſpõdiſſet: & po/
ſtea diſſuadente filio denegaſſet: ut dixit Seruius
ſuper octauo æneidos indignatus Hercules illum
& filios interemit:atq; œcaliã illius urbem euertit
dicente Virgilio.

Vt bello egregias idem diſiæcerit urbes:
Troiamq; œcaliam:ut duros mille labores.
Suſtulerit:Q̃uin & iolẽ rapiens ita ardenter illam
amauit:ut quæq; ab illa patereſ:uti ab omphale re
gina Lydiæ prius paſſus fuerat:ad quem Deianira
ſcribens apud Ouidium in epiſtolis heroidũ iquit

Gratulor œcaliam titulis accedere noſtris.
Victorem uictæ ſuccubuiſſe quæror: & in eadem
epiſtola ſubdit.

Ingreditur late lato ſpectabilis auro:
Qualiter in Phrygia tu quoq; cultus eras.
Dat ultum populo ſublime ſub Hercule uicto.

Oecaliam uiuo ſtare parente putes: ſed hæc deinde
iole iubente Hercule ante mortẽ ſuam hyllo Her
culis filio nupſit:ut in dictione Hyllus uidimus.

Oecynires prima cũ.œ.diphthõgo ſeq̃ns.cũ.c.exili
&.i.latino penultima cum.y.græco ſcribiſ:fuit te/
ſte Home.circa initiũ libri.xi.iliados: uir argiuus:
qui donauit Agamẽnoni thoracem eximium.

Oeconomus cũ.œ.diphthõgo &.c.exili ſcribiſ:di/
nñis diſpẽſator.Nã apud græcos οἶκος dr̃ domus
& νόμος lex:nã decet diſpẽſatorẽ legẽ eẽ domus
Et ſic Ariſto.œconomica & œconomicus ſcribiſ.

Oecumenicus cũ.œ.diphthongo & abſq; aliq̃ aſpira
tione ſcribiſ:dictio ẽ deducta ab οἰκουμένη: q̃ uni/
uerſum orbẽ deſignat q̃ſi uniuerſalis ille dicat.

Oepidus cũ.œ.diphthõgo &.i. latino atq; unico.p.
ſcribiſ:dictio ẽ cõpoſita ab οἰδάω: qd̃ ẽ tumor:
& πούς pes:hoc eſt pedum tumor.Nã ut Statius
diuerſis in locis ſuæ thebaidos ſcripſit.Et Seneca i
tragœdia:quæ inſcribitur Thebais:dum Oedipus
matris utero teneretur:& Pater laius Apollinẽ de
naſcitura prole conſuleret:& ab Horaculo percæ/
piſſet ſe debere a naſcitura prole interfici natũ pue
rũ paſtorum ſuorum armentoq; occidẽdum: tra/
didit:q dũ ætati cõpateretur:& regiũ imperiũ cõ/
temperare:oportet paruuli pedes gladio perfora/
uit:& uimine ſuſpendit ad arborẽ q̃ſi in edia mo/
rituq;.Quod ipſe apd̃ Senecã i cœpido teſtaf dicẽs.

Medẽo teſte damnauit parens:
Callidoq; teneros tranſtulit ferro pedes:

Et in alta nemora pabulum immiſit feris.Sed cũ
uagitu Phorbantẽ paſtorẽ Polybii corinthioq; re/
gis ad ſe puer traxiſſet:ille cõſciſis uinculis iã tumi
dũ pedibus pueq; corinthio cuidã largitus ẽ: q̃ læ/
tus ad Meropẽ uxorẽ Polybii regis liberis carentẽ
pro magno munere dedit:illa una cum uiro tanq̃
filium cælitus miſſum paterna charitate ſuſcæpit.

Etpedũ tumore oedipodẽ cognominauit.Cuius
penultia breuis a poetis nñis poni cõſueuit.& decli
naf huius oedipodis.Plautus tamen in penulo:ab
oedipo ,p oedipode i ablatiuo ,ptulit.Hic cũ ſemel
Thebas pgeret ſphinge cõperta eius ænigma diſ
ſoluit:& monſtrũ ireremit.Vnde rerũ obſcuriſſi/
maq; iterpres deinde dictus fuit:Itaq; hõ ille apud
Terẽtiũ Dauus ſum inqt nõ oedipus.Plautus i pe/
nulo.Nã iſti qdem heraclidæ oratiõi oedipi opus
eſt coniuctura:cui ſpingis ænigma diſſoluit.

Oenochonum cum.œ.diphthongo &.ch.aſpirato
ſcribiſ:fuit ẽ teſte Hero.Theſſaliæ fluuius i Peneũ
defluens:ut uidebimus in dictione Theſſalia.

Oenos cũ.œ.diphthongo ſcribiſ: dicif apud nos ui
num:ſed nõ utimur ea dictione niſi i compoſitis.

Oenophoq; cũ.œ.diphthongo:&.ph.aſpirato ſcri/
biſ:uas eſt uinariũ.Nam cõponiſ ex œnos:qd̃ ẽ ui
nũ & φορεῖν portãs:de quo Iuue.i ſaty.Credo pu/
dicitiã:Totum œnophorum ſitiens:& Martialis i
ſexto.Reddidit œnophori pondera parua ſui.

Oenotrii cũ.œ.diphthõgo:&.t.exili ſcribiſ: populi
fuerũt i Italia:de q̃bus ſatis habuius i dictiõe Italia

Oenus cũ.œ.diphthongo i initio & ſcribiſ:fuit Par
thaonis filius dicente Acheloo apud Ouidiũ i octa
uo metamorphoſeos:cum ad œneum regem ue/
niſſet.Occipe me generum dixit Parthaõe nate: &
fuit rex ætoliæ:cuius urbs regia Calidõ cognomi/
nata fuit:ideo frequẽter rex legiſ Calidoniæ:fuitq;
pater Meleagri:& ob hoc Meleager a poetis dictus
eſt.Ouidius in tertia epiſtolarum heroidum.

Coniugis œneides uerſus in arma prece eſt.

Oenomaus cũ.œ.diphthõgo ſcribiſ:fuit filius Mar
tis:rex Helidi & piſæ atq; Hippodomiæ pater: ut
in ea dictiõe uidius.Alius Home.teſte fuit uir pe/
lopõneſius ab Hectore in bello troiano interfectus.

Oenops ſimiliter ſcribitur:& fuit uir peloponneſis:
ut idem poeta monſtrauit.

Oeſtrum cum.œ.diphthongo &.t.ſcribiſ: uolatile
eſt Paruũ:Cui nomen aſiũ romanũ ẽ:ut dixit Vir/
gilius in.iii.georgicoq;.Iuue.in tertia ſatyra.Nõ ce
dit Vento.Sed ut phanaticus œſtro percuſſus bel/
lonatuo diuinat.Et id ſane nomen a uoce quam
edidit aſſumpſit.

Oeta cũ.o.&.e.ſeperatis uocalibus:&.t.exili ſcribiſ.
ut late in.ii.horũ cõmentarioq; lib.oſtẽdimus:fu/
it rex colchoq; potẽtiſſimus:& teſte Hõe.c.x. odyſ
ſeæ:filius fuit ſolis ex Perſa filia oceani.Nam ut ait
Diodorus ſiculus hiſtoricus p̃ſtãtiſſimus li.hiſto/
riaq;.v.Solẽ ferunt duos ex Perſa uxore procreaſſe
filios:oetã ac perſem:oeta i colcho regnauit i Tau/
rica Perſes:crudeles ambo efferiq; e Perſa filia Ha/
cates oraẽ ſupans audacia & inmanitate patrem:
ut q̃ cruciatu hoium læta eo proferis appetere ſa/
gitis cõſueuerit.Quin & ad uenena mortifera cõ/
ficienda ſummũ ſtudiũ operãq; ipendit q̃ aduenis
in cibis exhibebat:unde & prima acconitum inue
niſſe dicif.Quibus i rebus experta admodum &
edocta.ueneno patrem primum ſuſtulit:deíde re/
gno aſſumpto tẽplum ſtatuit Diane: cui hoſpites
nauigantes ſacrificabant:exiſtimãs crudelitate ſuũ
nomen clarius futurum.Poſt hæc nupſit Cetæ pa
truo:genuitq; liberos tres.Circem Medeã.& Ae/

gialeũ. Circe ad oĩs generis uenenorum cutã uersa multaq; herbaq; radicũq; uarias uires mirabilesq; reppit. Et quãuis a matre Hecate ĩ plurimis ĩstructa esset: multis tamẽ ab se de nouo inuentis oĩbus ĩ ea re p̃stitit. Hæc sarmataq; regi: q ab aliis scythæ dicũt cũ nupsisset: primũ uenẽo uiq; abstulit: deide regno capto multa ui crudelitateq; regnũ uexauit qbus ex rebus ex ipso regno pulsam ad Italiã uẽisse tradũt. Incq; eo ꝓmõtorio: qd̃ te núc quoq; ab illa circeũ uocaĩ resedisse. Medeã quoq; tũ a mr̃e: tũ a sorore singula ueneficia edoctã diuersis moribus uixisse ferũt. Nã cũ oeta rex tũ sua natura: tũ uxoris suasu crudelis eẽt & necãdrũ hospitũ morẽ seruaret: illa hospites a uitæ discrimĩe eripiebat: & sæpe a p̃re p̃cibus & gr̃a ꝓ dãnatoq; salute ĩtercedebat: q̃ndoq; ipsamet ex custodia captos dimittebat ob quod cũ Medea ĩdies magis parẽtũ crudelitati eẽt aduersa: a patre ob timorẽ ĩ liberã custodiã destinata fuit. Illa ad Solis oui tẽplũ. quod in littore sitũ erat cõfugiẽs: iuxta littus ãbulãs: argonautas noctu delatos cõspicit: a q̃ de hospitũ cæde edocti: hũanitatẽ uirginis expti sunt: ut uidimus ĩ dictiõe iason.

Oetha cum. œ. diphthongo &. th. aspirato scribitur mõs ẽ inter Thessaliã & Macedoniã famosus mar te rogo & sepulchro Herculis. Estq; teste Plinio li. xxv. naturalis historiæ hellebori herbæ fertilis.

Oetosyros cum. œ. diphthongo &. y. græco scribĩ græcis. Nam teste Herodoto in tertio historio. dicitur lingua scythica Apollo.

Oetus cũ. œ. diphthongo &. t. exili scribĩ: nã apud græcos est diphthongus ex. ω. mega &. ι. unde ωιτος ab illis scribĩ: sed a nobis œtus traducĩ: Vt in secũdo hoq; cõmentarioq; lib. uidimus: fuit frater Ephialis: & filius Alœi: pugnauitq; cum diis in creta: ut dixit Salustius: unde œtii campi dicti sunt.

Oethyni pria cũ. œ. diphth. sequens cũ. th. aspirato &. y. græco scribĩ: populi fuerunt iuxta pontũ.

Ogdous cum. g. ante. d. scribĩ: fuit teste Diodoro siculo lib. historiaq; ii. Aegypti rex: quin & Vohoreus cognominatus ẽ: & Memphim condidit: ut uidimus in dictione memphis.

Ogygia secũda cũ. y. græco: penultima cũ. i. latío scribitur: insula est ut qdam ferunt phœnicii & syrii maris: Sic quoq; ab Ogygio rege in ea regnante cognominata: de q̃ Home. in lib. i. odysseæ νᾶσόν τε ὀγύγιήν ὀτρυνομεῦν. Nã uoluit ĩ ea postea regnũ fuisse Calypsus: ut in dictione Calypso uidimus.

Ogygius eodem modo cũ superiori dictiõe scribĩ: fuit teste Seruio super Silenũ Virgilii thebanorũ rex sub quo primum diluuium fuisse dixit Varro in prologo libri tertii de re rustica: quã longe antiquiorẽ urbana ostẽdere conaĩ. Et fuisse tẽpus ait: quo rura colebãt hoĩes: nec ciuitates habebant. Et subdit: estq; uetustissimũ oppidũ Boetiæ Thebæ: quod rex œgygius ædificauit: peractis iam duobus millibus annoq; & centum. Sed ut diuus Augustinus de ciuitate dei li. xviii. rettulit tẽporibus inqt œgygii regis diluuium magnum factum est: non illud maximum: quo nulli homines euaserũt nisi qui in arca fuerunt. Sed tamen maius: quam quod postea tempore Deucoliotiis fuit.

Oicleus cum. i. latino diuisa syllaba ab. o. scribĩ: nã neq; apud græcos ẽ diphthongus: fuit filius Antiphatis filii Melamphi dicente Homero li. xv. odisseæ. ἀντιφάτης μελαμπίκτεν οἰκλῆα μεγαθυμον: Idem fuit pater Amphiarai argiui uatis.

Oileus cum. i. latino diuisa syllaba ab. o. scribitur: ut de superiori dictione diximus. Nõ enim potest esse diphthongus ut Virgilius ĩ primo. Vnius ob noxiam: & furias Aiacis oilei: fuit locrorum rex & pater Aiacis oilei.

Olympus cũ. y. græco scribitur: quo nomine quatuor diuersos legimus mõtes. Vnus ẽ iter Thessaliã & Macedoniã altissimus: dicente Lucano ĩ secũdo. Nubes excessit olympus lege deũ. Alius ẽ ĩ Gallo græcia. Alius apd̃ mysios: ad cuius radices urbs est Prusa ab Hannibale ut ferĩ extructa. Quartus est secus mare rubrum in Aethiopia. Haud longe ab Helipoli ciuitate: qui oriente sole usq; ad quitã diei horam flammas emittit. Adde quod de hoc dicit Claudianus in Stilicone: sed ut altus olympi uertex qui spatio uẽtos hyemesq; relinquit.

Perpetuum nulla temeratus nupe serenum.
Celsioe exurgit pluuiis: auditq; ruentes.
Sub pedibus nimbos: & rauca tonitrua calcat.

Olympias eodẽ mõ atq; i. latio ĩ penultima scribĩ.

Olympiõices secũda cũ. y. græco: aliæ cũ. i. latío atq; c. exili scribĩ: is dr̃ q in olympico certamine uicit q̃si olympioq; uines. i. uictor a νίκη: q̃ est uictoria.

Olor cũ unico. l. scribĩ: fuit teste Herodo. lib. histo. sexto Traciæ rex: q filiã suã Hegesiphilen Melciadi duci athenien̄sium uxorem dedit. Est etiã olor auis alba: quæ alio græco nomine cygnus dicitur.

Olenos cum unico. l. & unico. n. scribĩ: ciuitas ẽ Aetoliæ: ut ostẽdit Homerus ĩ secundo iliados: iuxta quam aper ille calydonius occisus dicĩ. Aliam ponit ignius de astronomia poetica in Boecia ciuitatẽ esse: sic quoq; cognominatã ab oleno Vulcani filio: de qua forte intellexit Seneca in troade: cũ ait.

Olenos tectis habitata raris. Quĩ & ĩ ea amalteã caprã nutritã fuisse qdã asserũt: q̃ postea ad cælũ tracta ferĩ: dicẽte Ouĩ. i. xvi. epi. hero. Pleias & arctophylax: olenq; ũq; pecus. Et ĩ li. fast. v. Nascĩ oleniæ signũ pluuiale capellæ. Et ide olenius ut Flora ad Iunonẽ apud Ouĩ. in eodem quinto fastorum ait.

Quod petis oleniis inquam mihi missus ab oris.
Flos dabit: est hortus unicus ille meis.

Olynthus cum. y. græco &. th. aspirato scribitur: fuit ciuitas Sithoniæ iuxta articã: quæ cũ ab athenien̄sibus deficeret: & Philippo se dedisset: fuit demum ab athenien̄sibus euersa.

Ombrici cũ. i. latino &. c. exili scribitur populi sunt iuxta illyricos: ex quoq; locis teste Herodoto libro historiarum tertio capris & alpis fluuii uersus boream in istrum cadunt.

Omonyma cum. y. græco scribĩ: ea dicunt quæ solum idem nomen habent: hoc est non etiam rationem & traducuntur æquiuoca.

Omphacium cum. t. exili &. i. latino scribĩ: est genus uini certo artificio. cõfecti: ut ostẽdit Pli. li. decimoquarto natu. histo. & deriuaĩ ab ὀμφαξ: qd̃ uuam significat acerbam.

Onager cõ unico. n. scribĩ dicĩ a nostris asinus siluestris. Nã cõpõĩ ex ονος. qd̃ ẽ asinus. & αγριος ὀμφαξ uua.

silueſter:de quo Virg.i q̃rto geor.Sæpe etiã curſu timidos agitabis onagros.

Onchiſton cũ.ch.aſpirato &.i.latio:atq;.t.exili ſcribiť:locus ẽ teſte Home.li.ilia.ii.i finibus thebaꝝ.

Oneſicritus abſq; aliq̃ aſpiratiõe &.i.latio ubiq; ſcribiť:fuit philoſophus qdã quẽ nõnulli æginenſem dicũt Demetrius uero magneſius illũ aſtipalẽſem fuiſſe dixit: fuit Diogẽis diſcipulus.Et ut Xẽophõ cum Cyro:hic cum Alexandro militauit.Et ut ille Cyri pædiam:hic Alexandri ſcripſit initia & ut ille Cyri:hic Alexandri proſeqtur laudes. Dicitť ẽt ſtilus utriuſq; quam ſimillimus.

Onyx cũ.y.græco ſcribiť:gẽus ẽ lapidis i ſimilitudinẽ unguis.Nã onyx græce latie unguis dr̃ de quo Ho.i q̃rto carminũ.Nardo uina mereberis nardi puus onyx eliciet cadũ.Qui nunc ſulpitiis accubat horreis.ubi Acrõ dixit:onyx metallũ gẽmæ ſimile:de quo unguẽta adorata fiebãt pua uaſa.Sed Luca.de gẽmis mihi locutus uideť : cũ dixit ad luxũ oſtentãdũ.Totaq; effuſus in aula Calcabať onyx.

Onytes cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť:nomẽ ẽ uiri ꝑ priũ:qđ Dõatus ſup.xii.æne.Virg.aut gentile: aut patronymicũ putauit:ſe tamen gẽtẽ neſcire fateť. Sed ſeruii magis ſententia placet:q ꝑprium exiſti mauit:& deriuari puto ab onyx:ac forſitam onyces cum.c.exili primitus ſcriptum.

Onomatopœia cũ.t.exili &.œ.diphthõgo atq;.i.latino ſcribiť:ẽ ονοματοσ.i.nois:ποιηα fictio. Nã cũ uocis cõfuſæ nomẽ ad imitãdũ ſonũ effingius: eiuſmodi figurã facimus:ut ouiũ dicimus balatũ: boũ mugitũ:equoq; hinnitũ:terribilis buccinæ ſonitum taratantara.

Ennius:At tuba terribili ſonitu taratantara dixit. hac etiã figura dicitť:turť:grus:ſcorpha: q̃ nouiter comperire nobis raro cõceditur:græcis uero teſte Qui.iter maxias eſt habita uirtutes.

Onophrius cũ.ph.aſpirato recte ſcribiť.nam deſcẽdit ab anos qui eſt aſinus.

Opheltis cũ.t.exili &.i.latio ſcribiť:fuit uir troiãus.

Opheltes cũ.t.exili ſcribiť:fuit nauta tyrrhenus: de quo Oui.i tertio metamor.aſſumus en inquit ſotioꝝ primus opheltes.

Opites cũ.i.latino &.t.exili ſcribiť:fuit uir argiuus: & ab Hectore in bello interfectus.

Opheleſtes cũ.t.exili ſcribunť:fuit uir troianus.

Ophis cũ.i.latio ſcribiť dr̃ apd̃ nos ſerpẽs.unde Cotta in arateis uerſibus apd̃ Cice.i.ii.de natura deoꝝ de ſerpente loquens inquit.

Quẽ clare perhibent ophim cognomine græci.

Ophiulchus cũ.i.latio &.c.exili ſcribiť : deriuať ab ophis.& dr̃ a nr̃is ſerpẽtarius quẽ Seruius ſup.xi. æne.Aeſculapium eſſe dixit.

Ophiophagi eodẽ mõ ſcribiť:& hi ſunt q ſerpentes mãdũt.Nã q; ap̃ græcos phago:a nobis mãdo dr̃.

Ophiogenes cũ.i.latio & unico.n.ſcribiť dr̃ ſerpẽtibus gẽiti:quos dixit Pli.li.vii.na.hi.teſte Erato pgamẽo circa helleſpõtũ puũ gẽus hoium fuiſſe ſerpẽtũ icto tractu leuaꝝ ſolitos:& mãu ipoſita uenẽa leuaꝝ corpi:unde a ſerpẽtibꝫ gẽus tragiſſe dicebãť.

Ophites cũ.i.latio &.t.exili ſcribiť:ẽ teſte Plinio.in xxxvi.na.hi.genus marmoris maculas ſerpẽtinas detinẽtis:a qbus nomen ipſum aſſumpſit.

Opobalſamũ cũ unico.p.ſcribiť & ẽ ſuccus balſami ωπος enĩ græce latie ſuccus dr̃:ũde & ꝑ quocũq; odorifero ũguẽto aliq̃ ſumiť.lu.i.ii.ſa.Sed tũ uũ Hæc emis hirſuto ſpirant opobalſama colo q̃ tibi.

Ops cũ.p.ante.s.ſcribiť:fuit filia Cæli ex Veſta:& ſoror uxorq; Saturni.Quã ut refert Ser.i.xi.æneid. græci Rheã uocant.Vnde latiná dictionẽ ops non græcã puto:& corrupit.o.ut ops opis.Dr̃ ẽt copia: ſed i hac ſignificatiõe noiatiuus i freq̃nti uſu nõ ẽ: niſi i cõpoſitiõe:ſed tũc quoq; cõis ẽ generis ut hic & hæc ĩops huius ĩopis.ueſtutiſſimi tamẽ teſte capro:hic & hæc & hoc ops & cops ꝑ eo:q ẽ opulentus & copioſus:qn & ꝑ auxili ꝑferebant. Et actiũ quoq; de Her.ſit dicẽtẽ iducit. Quoꝝ gẽitor ferť eẽ ops gẽtibus pro opẽ ferẽs:& auxiliũ gẽtibus Terẽti.iuno lucia fer opẽ:ſerua me obſecro.itẽ in gẽitiuo apud Ouid.de remediis legitur.Carminis & medicæ phœbe reptor opis. At opes i nũero plurali pro cẽſu accipius Hora.in quarto carminum : p damna p cedes ab ipſo Ducit opes : aiumq; ferro: de romano populo loquæbatur.

Opis cũ.i.latio i noiatiuo nympha fuit:ac primã ꝑducit:ut opis ad æthereũ pẽnis auferť olipũ. Vir.i .xi.Velocẽ iterea ſuperis i ſedibus opi Compellabat.Eſt ẽt opis teſte Hero.i.hi.ciuitas iuxta q̃tigris ꝑfluit:& mare rubꝝ ingreditur.

Opſoniũ cũ.p.ante.ſ.atq;.i.latino ſcribiť:ſic.n. apud græcos οψονιον ſcribiť:ſed ex nr̃is ꝑ.i.b.ob litteraꝝ uicinitatẽ:nõnulli cõuerterũt:quod ſæpe fieri ſupra oſtendimus : Et eſt qcqd comedendo additur pani & uino. Ac ſecundã eius ſyllabam uti græci:ſic & noſtri producunt.Iuuenalis in ſatyra Atticus eximie Manubria cultellorum.

Oſſea nõ tamẽ his ulla unq̃ obſonia fiũt Rãcidula

& ſic uerbũ obſono uel obſonor neutꝝ.uel ꝺponẽs

Ophthalmos cũ.ph.aſpiratis ſcribiť:dr̃ a nr̃is oculus:ſed ſic quoq; nõ niſi i cõpoſitis qbuſdã: & deriuatiuis trãſcribiť:ut ophthalmia:q̃ ẽ oculi ifirmitas.Et triophthalmus lapis:ut teſte Pli.i ultio na. hi.tres hoies oculos ſimul exprimit:& ægophthalmus lapis alius:q caprinũ oculũ repſentat.

Opterus cum.t.exili ſcribiť:eſt aũt ut Iuue.ur̃ uelle oſtendere:auis cũ iquit in ſaty.Atticus eximie:apd̃ quẽ ſcilicet tripheꝝ Sumine cũ magno lepus atq; aper ac epicardus.Et ſcythiæ uolucres: & phœnix operus ingens.

Et gentulus oryx hebeti lautiſſima ferro Cædiť.

Oreades cum unico.r.abſq; diphthongo: nymphæ ſunt ſic quoq; cognominatæ ab oreſi ideſt montibus quos inhabitare ſolebant.

Oreſtes abſq; aliqua aſpiratione ab emandatiſſimis græcis ſemp ſcribiť:& ab oros quod apud nos eſt mõs deriuatũ nomẽ dicũt: atq; ob magnitudiem illius eiuſmõi nomẽ ſic quoq; a poetis effictũ : quẽ ĩſtar mõtis fuiſſe dicũt:Vnde Solinus corpus eius iquit iuſſione oraculi apud taygetã montẽ iuentũ ẽ lõgitudinis cubitoꝝ ſeptẽ : quorum qlibet pedẽ & ſemis geometrica rõne dicitur contiere. Et fuit oreſtes Agamẽnonis regis mycenaꝝ filius ex clytæmneſtra cõiuge hic paruulus Hermionẽ Menelai patrui:& Helenæ filiã deſpõſauit. Sed cũ opera Clitæmneſtræ matris & Aegiſthi adulteri pr̃ Agã

ficatū dicit. Laertius uero Diogenes pro uera hi//
storia dixit illū nō a mulieribus discerptū: sed flu/
mine deperisse: idq; epigrāma imacedonia scriptū
ostendere ubi a musis sepultus dr. & ut ait Ouid.
Ille ēt thracū populis fuit auctor amorem.
In teneros transferre mares: citraq; iuuentam.
Aetatis breue uer: & primos carpēr flores. Habeo
huius antiqssimi poetæ hymnos ad deos ferr oēs
hēo argonautica: sed nō illius opus esse dixit Ari/
stoteles. Ponitur & nonnunq; adiectiue. Orpheus
ut Martialis in primo. Quicquid orpheo rhodo/
pe spectasse theatro.
Dicitur exibuit cæsar arena tibi.
Orsilochus cum .i. latino & unico .l. atq; .ch. aspirato
scribit: fuit teste Home. li. ilia. y. filius Alphei flu/
mis q lato gurgite terrā iterfluit pyliorum: & ma/
gni populi princeps fuit. Nā Orsilochus gēuit Dio
deū: Diodeus ipe gemios gēuit chretōa: & orsilo/
cū: q gratificātes Agamēnōi menelaoq; una cū illis
aliisq; pricipibus ad Troiā nauigarunt: & uno oc/
cubituri horæ momēto: quos ut ipe ait pstantissi/
mos uiros: & i oi gener belladi pitissimos: magna
nimus Aenea corā Agamēnone interemit.
Ortygia secūda cū .y. græco: penultia cū .i. latio scri/
bit: ista ē i mari ægæo: & alio noie delos dr: Sed
ortygia cognominata Solio teste: qa i ea primū ui/
sæ sūt coturnices: qs græci ortigias uocant. Nos a
sono uocis qlias dicimus. Sed de ortygia talē Ser/
uius sup tertio æne. Et Lactātius sup primū the/
baidos: fabulā rettulerūt. Postq; iqunt Iuppiter La/
tonā uitiauit: eius & sororē noie Asteriē uitiare co
natus ē: q miseratiōe numinū i auē conuersa fuit: q
nos coturnicē dicimus: At Iuppiter i aglā se uertit:
ut eā reperet. illa uero eadē miseratiōe numinū i la
pidē cōuertit: qui diu sub aquis latuit: sed suppli/
cāte ioui latona super aquas deferri cœpit. Interim
cū Iuno Latonā grauidā persentisceret: in missō cō
tra illā phytone serpente p oēm terrā psecuta est: q
tandem cū ad littora maris deueniss̄et a sorore su/
scepta fuit: dicente Ouid. li. vi. metamor. Errātē ac/
cæpit tūc cū leuis insula nabat scilicet ortygia. In ea
ergo ista peperit latona Dianam & Apollinē a q/
bus delos ē cognominata. ut in ea dictione uidius.
Nec passi sunt eā amplius errare: sed illā teste Vir.
i tertio æne. Pius architenens oras & littora circū
Errātē mycone excelsa gyatoq; reuixit: Immotāq;
coli dedit & contemnere uentos.
Ortygia eodē mō scripta: ista alia fuit circa Siciliā
ex oppositō ad plemmyriū Siciliæ fluuiū: de qua
Vir. circa finem tertii æne. ait.
Sicano ptenta sinu iacet ista contra.
Plemmyrium undosum: nomen dixere priores.
Ortygiam alpheum fama est huc elidis amnem.
Occultas ægisse uias super mare qui nunc.
Ore aretusa tuo siculis cōfunditur undis. de quo i
dictione aretusa satis uidimus.
Ortona cū .t. exili scribit urbs est pelignorum circa
adriaticum pelagus.
Orthos cū .th. aspirato scribit: & iterprætatur a no/
stris rectus: nec nisi i compositione eo utimur.
Orthographia cū .th. &. ph. aspiratis: atq; in penul/
tia cū .i. latio scribit: dici pōt a nris recta scriptura.
Nā cōponit ex opθos & γραφιά: quæ est scriptura
Quin. uero recte scribēdi scientiam iterprætatur.
Orthogoniū cū .th. aspirato & .i. latino scribit: dici
pōt ad uerbū recti angulus. Nā cōponit ex orthon
qđ ē rectū & γωνιον angulus. Est. n. figura habēs
rectos angulos. γωνιον angulo
Orthodoxus eodē mō scribit: & latiæ rectæ opinio
nis aut fidei iterptat. Nā λοξα gloriam & existima
tionē: siue opinionē & fidem: & sentētiā designat.
Orthoepeia cū .th. aspirato & diuisis uocalibus scri/
bit: & pferr & teste Qui. dici pōt emēdata cū sua/
uitate uocū explanatio. Nā componit: ex orthon:
quod est rectū: & ε῾πος carmen.
Orthocorybātii secūda cum .th. aspirato: seqns cū .c.
exili: sequens cū .y. græco ultima cū .x. exili scribit:
sunt teste Herodo. in .iii. histo. lib. populi scythiæ
quæ est in Asia.
Oscylla & græcā & latinā pōt ētymologiā cōtinere:
ut ostēdit Seruius sup. ii. geor. Nā ex os: q ē facies:
& cylleo qđ ē moueo cōpōi dicūt: eo qđ teste Vir.
Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu: idest facies
quasdā pictas p funiculos: ut hinc ide moueri pos/
sint: & alta suspendebant pinu.
Osiris cū .i. latio utrobiq; scribit: & fuit secūdū poe/
tas græcos quos nri sequunt: Iouis filius ex Nio/
be filia Phorōei: licet eū ægyptū fuisse lōgo pces/
su referat Diodorus græcus historicus libro hist.
i. Hic ut græci & nostri affirmāt: cū Phorōeo auo
in argiuorum regno succederet & per annos plu/
res argiuis iperasset: Aegileū fratrē regno achaiæ
præfecit: ipse uero maioris gloriæ cupidie captus:
ad ægyptios transfetauit: quos cū suo summisis/
set iperio: isidē inachi filiā primum Io dictā & ad
ægyptios effugatam: matrimonio sibi copulauit.
Qua deide magistra ægyptii litteras didicere. Osi
ris similiter cum rudes eius loci hoies multas res
& homini q maxime conuenientes edoceret: diui/
nos ab illis est adeptus honores: dicente Tibullo.
Primus aratra manu, solerti fecit osiris.
Et teneram fero sollicitauit humum.
Primus inexpertæ commisit semina terræ.
Pomaq; non notis legit ab arboribus.
Hic docuit teneram palis adiungere uitem
Hic uiridē dura cædere falce comā. Et alia plura: q
idē poeta pseqt. Sed tādē teste Calliacho ægyptio
historico: quē secutus ē Seneca li. quē de sacris ægy
ptioq; cōposuit: cū osiris a Tityphōe: uel ut ait Ser.
sup. vi. ædei. a Tiphōe frē occulte occisus & laniatus
fuisset: & uxor isde diu eius mēbra qrerēt: nec iue
niri possent: irascebat i ægyptios regia & magnos
quottidie i fletus prorūpebat: dicente Luca. circa fi
nē octaui. Nos i tēpla tuā romana recæpius isim.
Semideosq; canes & sistra iubentia luctus.
Et quā tu plāgēs hominē testaris osirim. Sed tādē
ad locū deueniēs philas: iuxta syenē extremā ægy/
pti partē: cū laceratū illū cōperisset: i maximos pro
rupit luctus. Et illic ægyptiis placata: ob comperta
mēbra locū græce philas: hoc ē latine amicas: teste
Seruio sup. vi. æne. nominauit: & ad illum sepeli
endū se accinxit: locūq; cōperit: & elegit pro illius
sepultura tutissimū: & transitus difficillimi: hoc ē
insulā abatō: q inaccesibilis iterprætatur: eo quod

& clamore:unde Mænades hoc eſt furioſæ appellabant:ut in ea dictione uidimus: nec fas erat adeſſe uiros :dicente Statio in achilleide.

Lex procul ire mares iterat p̄cepta uerendus,
Ductor: in acceſſumq; uiris indicit antrum.
Nec ſatis eſt:ſtat ſine dato metuenda ſacerdos.
Exploratq; aditus:ne quis temerator oberret.
Agmine fœmineo tacitus ſurriſit achilles.

Orion cū.i.latino ſcribit hūc dixit Heſiodus ī theogonia fuiſſet Neptuni filiū ex Euriale Minois filia.Ariſtonicus & uero pīdarus aliā illius geneſim de ſcriptū dicētes. Hireum quēdam ſenem fuiſſe: qui cum apud Thebas:teſte Ariſtonico parui cultor eſſet agelli:uel in īſula chio : ut dixit pindarus & iouem forte ac Mercurīū hoſpitio excæpiſſet: petiit ab his:ut ſibi aliqd libroꝝ naſceret : dicebat.n.ſe olim cōiugē habuiſſe:ac illi p̄miſiſſe non recepturū aliam:optaret tamē filium pro hærede. Et ut hoc facilius īpetrare poſſet:bouē eis immolauit:atq; ad ueſcēdum appoſuit.Iuppiter uero & Mercurius poſt epulas:abeo coriū e boue d̄tractū popoſcerūt:atq; in illud quod fecerant urinæ incluſerunt.Et referente Oui. qui horū opinionem ſequitur in.v.libro faſto.

Tunc ſuper iniecta texere madentia terra.
Iamq; decem menſes:& puer ortus erat.
Hunc hireus quia ſic genitus uocat uriona.
Perdidit antiquū lr̄a prima ſolū:ita ut iam oriona dicamus.Eſt enim urina græca dictio : quam illi οὖρον dicunt. Sed deinde maxīe excreſcens uenator magnus euaſit.Quē ſibi comitē delia fecit. Et ut dixit Oui. ille deæ cuſtos ille ſatelles erat itaque uenādi artificio elatus auſus.eſt dicere nullum gigni poſſe aſal:quod nō ipſe ſuperaret:ob qd uolentibus diis emiſit terra parrum animal ſcorpiōem ſcilicet a quo ſuperatus occubuit : dicente Lucano li.ix.ille ſcilicet ſcorpius minax nodis:& recto uerbere ſæuus:Teſte tulit cœlo uicti decus oriōis. Et dixit teſte cœlo:quia & orion & ille ſcorpius ad cælum tracti fuerūt.Voluit hic pleiadibus uim inferre:ut in dictiōe pleiades oſtendemus Tētauit & ſimiliter teſte Callimacho Dianā uitiare: ob qd' ab ea ſagittis conſixum illum dixit.idē Horatius lib. carminū tertio:ī quarta oda tetigiſſe uideſ : cū ait. Tentator orion Dianæ uirginea domitus ſagitta. Seruius uero aliā ab his:quæ dixius fabulam ſup .xi.æne.Virgilii librū rettulit quæ ſane nobis ſatiſ facere non potuit:iō alios magis ſecuti ſumus : & hēt orion primā & ſecundum q̄doq; breues & q̄n doq; longas:ut in dictione arion uidimus.

Orithya ſecūda cū.i.latino.penultīa cū.th. aſpirato & diphthōgo cōpacta ex.y.græco &.i.latīo ſcribit fuit puella pulcherrīa:& famoſa filia Erithei athenaꝝ regis:quā cū boreas adamaſſet & ſibi coniugē dari poſtularet nec īpetrare ualuiſſet:illam rapuit: & in thraciā ſecum detulit. Ex qua zetū & cala in filios p̄creauit:ut p uera hiſtoria rettulit Euſebius ī li.tēporꝝ. Alia eodē noīe regīa fuit amazōum: quæ Marpeſiæ matri ſucceſſit in regno : de qua Iuſtinus in.ii.epitomatū li.locutus fuit.

Orithos cū.i.latino &.th.aſpirato ſcribit: fuit teſte Herodo.li.hiſto.v.ciuitas ītēr macedoniā & epiꝝ iuxta quā:ut rettulit Ser.in.x.æneī.naſcitur terebīthus arbor:de qua ī ſua dictiōe uidebimus.ob qd' Plinium dixiſſe puto i.xiii.natura.hiſto. Terebinthus in macedonia breuis eſt arbos atq; fruticoſa. Et Seruium qui dixit orithos ciuitas eſt epiri.

Oryx cū.y.græco ſcribit:de hoc Pli.i.natu.hiſto. inqt.orygē appellat ægyptus feram : quā ī ex ortu eius contra ſtare & contueri tradidit:ac uelut adorātē cōſterni.Idē i.viii.Solos oryges dixit cōtrario pilo uerſi:hoc ē ad caput uerſo:de quo lu.ī ſa.Atticus exīe.Et getulus oryx hebeti laudatiſſīa ferro.

Ordeſſus cū duplicato.ſ.ſcribit : ē teſte Hero.in.iii. hiſto.primus fluuioꝝ ſcythiæ:magnuſq; & ab oriente profluens cum iſtro miſcetur.

Orodes ſine aſpiratiōe prīcipii ſcribit : nomen ē uiri ꝓpriū:de quo Virgi.in.x.æneidos meminit & ī terprætari poteſt montanus.Nā ab oros: quod eſt mons deriuatur.

Oroetes cū.oe.diphthōgo:ultima cū.t.exili ſcribit: fuit teſte Herodo.li.hiſto.iii.uir perſa & ſardiū p̄fectus:qui policratem ſamiorum tyrannum dolo captum ſuſpendit:Hic poſtea iuſſu Darii.& opera aſtuq; Bagei in ſardis trucidatus eſt.

Ormenius cū.i.latino ſcribit:ē teſte Home.li.ili.ii. ciuitas magneſiæ:idemq; Plin.in quarto naturalis hiſtoriæ confirmauit.

Orphanus cū.ph.aſpirato ſcribit:& ē dictio græca. quā nōnulli pupillum interprætari dicunt. Alii uero ītēr eas differentiam ponunt:& pupillum eum eſſe dicunt:qui caret quidem patre: ſed non p̄ſidio paterno:cū tutore iuuet:orphanus uero qui caret patre:p̄ſidioq; paterno:& ſumopere deſideret illius opem:eum ſine eo male habeat.

Orpheus cū.ph.aſpirato &.eu.diphthongo ſcribit: Virgilius ī Damone.Orpheus in ſiluis:fuit theologus:& poeta gēte trax Oeagri fluuii filius. Alii dicunt Apollinis fuiſſe filiū ex muſa Calliope.hic teſte Diodo.ſiculo li.hi.v.doctrīa melodiaq; ac poeſi exceſſit oēs quorum extet memoria:& ſuauitate cātus p̄ceteris clarus fuit:idē citharā ab Apollīe p̄ſe accæpiſſe dī a poetis: quā nup ad ſimilitudinē teſtudinis Mercurius cōfecerat:& apollini dono dederat.Cuius modulatu & dulcedīe nō ſolū hoīes ſed lapides & ſiluas ī nūerū ſe motare cogebat:Dicēte Oui.i.iii.de arte:Saxa feraſq; lyra mouit rhodopeius orpheus.Tartareoſq; lacus trigeniūq; canem & Vir.ī Dameta:Orpheaq; ī medio poſuit ſil uaſq; ſequētes.Nā mortua Eurydīce uxore ad īferos pgēs ualuit eos cithara ad cōmiſerationē deflere:ita ut uxorē ſibi reſtituerēt.Sed ea itēq; pdita:q̄ illā ante tp̄s cōtra datā legem aſpexerat: ut elegantiſſime dixit Vir.in.iiii.geor.

Septem illum totos perhibent ex ordine menſas
Rupe ſub aerea deſerti ad ſtrymonis undam
Fleuiſſe:& gelidis hæc euoluiſſe ſub antris
Mulcētem tygres:& agēte carmīe quercus. Et ī eo dē loco Nulla uēus:nulliq; aīum flexere hymenæi
Nā ab illo ſpretæ Cicones:q̄ eū in uiꝝ habere q̄rebat ītēr orgya Bacchi:quæ ille idem īſtituerat : eū penitus lacerarunt.Cuius caput cū ī oeaſtrū fluuiū proiectum eſſet:una cum cythara leſbum peruenit:quod cū ſerpens edere uelle:ab Apolline ſacri-

ficatū dicit. Laertius uero Diogenes pro uera hi//
storia dixit illū nō a mulieribus diſcerptū: ſed flu/
mine deperiſſe: idq; epigrāma imacedonia ſcriptū
oſtendere ubi a muſis ſepultus dī. & ut ait Ouid.
Ille ēt thracū populis fuit auctor amorem.
In teneros tranſferre mares: citraq; iuuentam.
Aetatis breue uer: & primos carpeī flores. Habeo
huius antiqſſimi poetæ hymnos ad deos ferī oēs
hēo argonautica: ſed nō illius opus eſſe dixit Ari/
ſtoteles. Ponitur & nonnunq; adiectiue. Orpheus
ut Martialis in primo. Quicquid orpheo rhodo/
pe ſpectaſſe theatro.
Dicitur exibuit cæſar arena tibi.
Orſilochus cum. i. latino & unico. l. atq; ch. aſpirato
ſcribit: fuit teſte Home. li. ilia. y. filius Alphei flu/
mis q lato gurgite terrā iterfluit pyliorum: & ma/
gni populi priceps fuit. Nā Orſilochus gēuit Dio
deū: Diodeus ipe gemios gēuit chretōa: & orſilo/
cū: q gratificātes Agamēnōi menelaoq; una cū illis
aliiſq; pricipibus ad Troiā nauigarunt: & uno oc/
cubituri horæ momēto: quos ut ipe ait pſtantiſſi/
mos uiros: & i oi gener bellādi pitiſſimos: magna
nimus Aenea corā Agamēnone interemit.
Ortygia ſecūda cū. y. græco: penultia cū. i. latio ſcri/
bit: iſula ē i mari ægæo: & alio noīe delos dī: Sed
ortygia cognominata Solio teſte: qa i ea primū ui/
ſæ ſūt coturnices: q̄s græci ortigias uocant. Nos a
ſono uocis q̄lias dicimus. Sed de ortygia talē Ser/
uius ſup tertio æne. Et Lactātius ſup primū the/
baidos: fabulā rettulerūt. Poſtq̄ iquunt Iuppiter La/
tonā uitiauit: eius & ſororē noīe Aſteriē uitiare co
natus ē: q̄ miſeratiōe numinū i auē conuerſa fuit: q̄
nos coturnicē dicimus: At Iuppiter i aglā ſe uertit:
ut eā reperet. illa uero eadē miſeratiōe numinū i la
pidē cōuertit: qui diu ſub aquis latuit: ſed ſuppli/
cāte ioui latona ſuper aquas deferri cœpit. Interim
cū Iuno Latonā grauidā perſentiſceret: in miſſo cō
tra illā phytone ſerpente p oēm terrā pſecuta eſt: q̄
tandem cū ad littora maris deueniſſet a ſorore ſu/
ſcepta fuit: dicente Oui. li. vi. metamor. Errātē ac/
cepit tūc cū leuis inſula nabat ſcilicet ortygia. In ea
ergo iſula peperit latona Dianam & Apollinē a q/
bus delos ē cognominata. ut in ea dictione uidius.
Nec paſſi ſunt eā amplius errare: ſed illā teſte Vir.
i tertio æne. Pius architenens oras & littora circū
Errātē mycone excelſa gyatoq; reuīxit: Immotāq;
coli dedit & contemnere uentos.
Ortygia eodē mō ſcripta: iſula alia fuit circa Siciliā
ex oppoſito ad plemmyriū Siciliæ fluuiū: de qua
Vir. circa finem tertii æne. ait.
Sicano ptenta ſinu iacet iſula contra.
Plemmyrium undoſum: nomen dixere priores.
Ortygiam alpheum fama eſt huc elidis amnem.
Occultas ægiſſe uias ſuper mare qui nunc.
Ore aretuſa tuo ſiculis cōfunditur undis. de quo i
dictione aretuſa ſatis uidimus.
Ortona cū. t. exili ſcribit urbs eſt pelignorum circa
adriaticum pelagus.
Orthos cū. th. aſpirato ſcribit: & iterprætatur a no/
ſtris rectus: nec niſi i compoſitione eo utimur.
Orthographia cū. th. &. ph. aſpiratis: atq; in penul/
tia cū. i. latio ſcribit: dici pōt a nīs recta ſcriptura.
Nā tōponit ex opθos & γραφιά: quæ eſt ſcriptura
Quin. uero recte ſcribēdi ſciētiam iterprætatur.
Orthogoniū cū. th. aſpirato & i. latino ſcribit: dici
pōt ad uerbū recti angulus. Nā cōponit ex orthon
qd ē rectū & γωνιον angulus. Eſt. n. figura habēs
rectos angulos. γωνιον angulo
Orthodoxus eodē mō ſcribit: & latiæ rectæ opinio
nis aut fidei iterptat. Nā λοξα gloriam & exiſtima
tionē: ſiue opinionē & fidem: & ſentētiā deſignat.
Orthoepeia cū. th. aſpirato & diuiſis uocalibus ſcri/
bit: & pfert. & teſte Qui. dici pōt emēdata cū ſua/
uitate uocū explanatio. Nā componit: ex orthon:
quod eſt rectū: & επος carmen.
Orthocorybātii ſecūda cum. th. aſpirato: ſeq̄ns cū. c.
exili: ſequens cū. y. græco ultima cū. t. exili ſcribit:
ſunt teſte Herodo. in. iii. hiſto. lib. populi ſcythiæ
quæ eſt in Aſia.
Oſcylla & græcā & latinā pōt ētymologiā cōtinere:
ut oſtēdit Seruius ſup. ii. geor. Nā ex os: q̄ ē facies:
& cylleo qd ē moueo cōpōi dicūt: eo qd teſte Vir.
Oſcilla ex alta ſuſpendunt mollia pinu: ideſt facies
quaſdā pictas p funiculos: ut hinc ide moueri poſ/
ſint: & alta ſuſpendebant pinu.
Oſiris cū. i. latio utrobiq; ſcribit: & fuit ſecūdū poe/
tas græcos quos nīi ſequunt: Iouis filius ex Nio/
be filia Phorōei: licet eū ægyptū fuiſſe lōgo pceſ/
ſu referat Diodorus græcus hiſtoricus libro hiſt.
i. Hic ut græci & noſtri affirmāt: cū Phorōeo auo
in argiuorum regno ſuccederet & per annos plu/
res argiuis iperaſſet: Aegileū fratrē regno achaiæ
præfecit: ipſe uero maioris gloriæ cupidie captus:
ad ægyptios tranſſetauit: quos cū ſuo ſummiſiſ/
ſet iperio: iſidē inachi filiā primum Io dictā & ad
ægyptios effugatam: matrimonio ſibi copulauit.
Qua deīde magiſtra ægyptii litteras didicere. Oſi
ris ſimiliter cum rudes eius loci hoies multas res
& homini q̄ maxime conuenientes edoceret: diui/
nos ab illis eſt adeptus honores: dicente Tibullo.
Primus aratra manu ſolerti fecit oſiris.
Et teneram fero ſollicitauit humum.
Primus inexpertæ commiſit ſemina terræ.
Pomaq; non notis legit ab arboribus.
Hic docuit teneram palis adiungere uitem
Hic uiridē dura cædere falce comā. Et alia plura: q̄
idē poeta pſeq̄t. Sed tādē teſte Calliacho ægyptio
hiſtorico: quē ſecutus ē Sene. i li. quē de ſacris ægy
ptioq; cōpoſuit: cū oſiris a Tityphōe: uel ut ait Ser.
ſup. vi. ædei. a Tiphōe frē oculte occiſus & laniatus
fuiſſet: & uxor iſide diu eius mēbra q̄rerēt: nec iue
niri poſſent: iraſcebat i ægyptios regia & magnos
quottidie i fletus prorūpebat: dicente Luca. circa fi
nē octaui. Nos i tēpla tuā romana recæpius iſim.
Semideoſq; canes & ſiſtra iubentia luctus.
Et quā tu plāgēs hominē teſtaris oſirim. Sed tādē
ad locū deueniēs philas: iuxta ſyenē extremā ægy/
pti partē: cū laceratū illū cōperiſſet: i maximos pro
rupit luctus. Et illic ægyptiis placata: ob comperta
mēbra locū græce philas: hoc ē latine amicas: teſte
Seruio ſup. vi. ænei. nominauit: & ad illum ſepeli
endū ſe accinxit: locūq; cōperit: & elegit pro illius
ſepultura tutiſſimū: & tranſitus difficillimi: hoc ē
inſulā abatō: q̄ inacceſibilis iterprætatur: eo quod

sit in palude iuxta mẽphim limosa:& papyris undiq; ꝑplicita:i hac illũ ꝓpeliri curauit:& paludẽ stygẽ:hoc est mæroꝛẽ uocari uolunt: Nec illã trãsire aut ad ĩsulã quẽuis posse accedere statuit: nisi certis diebus:& qbusdam prius sacris ĩbuti & initiati eẽnt. Siqs forte i ea palude depissет:nec cadauer cõpiri posset:cẽtum annis ut ꝑfati ferũt auctores illi sacra quædã officia soluebant. Quod Vir. ipse tetigisse uidet:cũ in. vi. æne. ait:Cẽtũ erãt annos uolitantq; hæc littora circũ:Sed cũ deide ægyptius apparere cœpisset bos ĩstar numinis:putauerunt illũ Osirim esse:& ut deum adorare cœperunt. Et cõmutato noĩe Api illum uocauerunt:hoc est bouẽ Sic. n. bos eoꝛ lingua apis uocat. Ouid. in. ii. de sine titulo:Et comes in pompa corniger apis erat. Nã teste Solino i collectaneis:& Pli. in. viii. æne. natu. histo. bos insignis ex ĩprouiso illis apparet. quem certo tẽpore detinẽt:& adorant. Et ut nõnulli ferũt:p annum de illũ tiere consueuerunt:alii per decẽnium dixere. Deide referentibus præfatis auctoribus statuto die sacerdotes illũ i sacro fonte submergunt. Mox alter nec sine publico luctu q̃rit. Nam donec alium iuenerit istar Isidis mærent. Sed nõ diu q̃rit. Quẽ cõpertũ centũ antistites mẽphim cum puerorum gregibus populoque: & oi musicoꝛ genere ꝓsequunt:dicente Tibullo.

Te canit:atq; suum pubes miratur osirim.

Barbara mẽphitẽ plãgeꝛ docta bouẽ. Et Ouidi. in septio metamor. Nunq̃ satis q̃situs osiris.

Semp. n. perdunt:semp & iueniunt. Quo sane inuẽto populus mira applaudẽs lætitia magna cum uoce salutat. Quod tetigit Iuue. ĩ saty. q̃ incipit:Stẽmata quid faciunt:cum ait.

Salue getulice:seu tu
Syllanus quocũq; alio de sanguine rarus.
Ciuis & egregius patriæ contingis ouanti.

Exclamare libet populus quod clamat osiri. Inuento. Quin & Pli. ac Solino referẽtibus ad motũ:& stationẽ Apis ægyptii ipi oia mouent:& stãt delubra qbus succedit. aut iucubat:mystice thalamos nominat:dat oia manifestantia de futuris illud maximũ si de consultãtis manu cibum capiat deniq; auersatus Germanici Cæsaris dexterã ꝓdidit ĩgruentia. Nec multo post Cæsar extictus est. pueri & Apim gregatim seq̃ntes uelut lymphati futura ꝑcinũt. Bos illo ostẽdit: fœmia in anno semel:& ipsa nõ absq; certis insignibus:q̃ atq; iuenta: & oblata ẽ statim:eadẽ die neci dat. Apis naturale mẽphitici celebrãt litatiõe pateræ aureæ:quã ꝓiiciũt i nili statim gurgitẽ:sed cur etiã dictus fuerit Serapis:in ea dictione uidimus. Sane teste Seruio sup tertio æne. i isidis sacris imitatio ẽ iuẽti Osiridis quẽ ipsa eius uxor dilaniatũ a Typhone illius fratre per totũ orbẽ requisisse narrat. Sed ex alio capite Lactantius in prio diuinarum institutionum isidi sacra fuisse mõstrauit. Nam ut ait isidis ægyptiæ sacra sunt:qa filium paruulum perdiderit & iuenerit. Nã prio sacerdotes eius deglabrato corpore pectora sua tundũt:lamentanturq; sicut ipsa quæ perdiderat natũ fecerat. deinde quasi iuentus puer ꝓducit:& i lætitiã uertitur ille luctus hæc ille. Nã ut testis est. Her. li. hi. secũdo reliq̃rat Osiris filiũ Hoꝛ noĩe:quem ut nõnulli ferũt:post patris mortẽ semel illum amisit. Vnde timens ne id idẽ filio:quod olim patri contigisset: in mæstissimos prorupit fetus:sed illo tandem iuento:maximam in læticiam luctũ conuertit. Quod eius sacerdotes in illius sacris repsentãt. De qbus locutus est Iuue. quum ait in saty. Credo pudicitiam. Plangẽtis populi currit derisor anubis. Erat autem Romæ tẽplum isidis iuxta cãpũ martiũ:ut Iuue. i eadẽ saty. ostẽdit cũ ait:Cõtra supstitiosas romanas:si candida iusserit Io. i. isis:quæ oli candidam uacã fuerat commutata:anteq; in ægyptum auffugeret: ibi ad ægypti finem calidasq; petitas.

Ameroe portabit aquas:ut spargat in ædem.

Isidis antiquo:quæ ꝓxia surgit ouili. i. cãpo martio:i quo septa q̃dã inerant i speciem ouilis. Nã loca erant tabulatis conclusa:in quibus stans præfectus urbis: cum aliis urbis principibus: suffragia cõferre cõsueuerat. Quare a poetis nõnunq̃ ouilia pro eiusmodi septis posita fuerunt. ut Lucãus in. i. Et maculauit ouilia romæ. Vtebanturq; ẽt i sacris isidis cymbalis qbusdã:q̃ ægyptio uocabulo sistra uocabant:qbus ut nonnulli graues uiri asserunt: nũc puellæ florentinæ utunt. His itaq;: supra uidimus:ad luctũ populũ incitabant. Vnde Iuue. uerba illius referens q putabat esse deos & peierabat inquit in saty. Exemplo quodcunq; malo.

Decernet quodcũq; uolet de corpore nostro.
Isis & irato feriat mea lumina sistro.

Dũ uel ego cæcus teneã:quos abnego nummos.

At uero Laertius in procemio libri de uitis philosophoꝛ refert ex philosophia ægyptia materiam principiũ fuisse:& Solem:& Lunam esse deos:unũ Osiri:alteram isim appellatos. figurateq; illos loq per cantaꝛ & serpentẽ:accipit:remq; & alia nõnulla aialia teste Maneto. Quod sane de serpente Iuue nalis persensit:ac non aliud intellegere uoluit cum dixit in saty. Credo pudicitiam: & mouisse caput uisa est argentea serpens illius lachrymis. Et hoc ideo qa subdit:Scilicet & tenui pepono corruptus osiris:idest uili præpone. Nã hic pepo peponis: & hic peponus peponi declinat. Et hæc de osiride secundũ græcos & latios poetas dicta sufficiant. Diodorus uero siculus uarias & lõgas diuersarum nationũ Osiris atq; isidis theologias rettulit: q̃s si qs uidere cupit:apud illum uariis i libris. sui operis legere poterit:nobis ea rettulisse sufficiat:q̃ ad poetarum nostroꝛ. explanationẽ uenire possunt.

Ossa cum duplicato. s. scribit:mons est teste Solino in finibus thessaliæ centauroꝛ stabulum cũ tanta pinoꝛ copia:qđ in flexione atq; reflexione ramorũ tonitrum ꝓsentet:qđ Luca. in prio tetigit cum ait:It tantus in æthera clamor.

Quantus pini feræ boreas cum thracius ossæ.
Rupibus incubuit:curuato robore pressæ.
Fit sonus:aut rursum redeũtis ad æthera siluæ.

Nunc Seneca dixit olympo olim fuisse cõiunctũ.

Ostrea cũ. t. exili scribit. pisces qdã sunt itra conchas degentes:ut Ouid. in. v. fastoꝛ: Ostreaq; i conchis tuta fuere suis. Et Iuuena. in quarta satyra: Ostrea collebat primo depræhendere morsu. Nec hẽt latinitas teste Ser. super primũ georgicoꝛ: propriũ

nomen aĩalis:quod neutri ſit generis.

Oſtr& cũ.t.exili ſcribit̃:eſt purpura: ſic quoq; dicta ab oſtrea.i qua ſarpiſis comperitur apd tyr& ex cuius ſanguine tĩgitur purpura.

Oſtracõ abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribit̃:dr apd nos teſte. Et ide oſtracopos quẽ nos fictiariũ uocamus.

Oſtraciſmus abſq; aliq̃ aſpiratione:& cũ.i.latio ſcribit̃ & ab oſtracho deriuat̃. Nã cũ apd athẽienſes aliq ad arripiendam tyrannidẽ ob potentiam:uel popularem gratiam:uel aliã quãuis cauſam proximi uiderent̃:oblibagant̃ ex lege ciues eius:de quo ſuſpicabant̃ nomẽ teſtis iſcribere quod cũ certũ ſuperaſſet numer&:illũ qnquẽnio toto exulare iubebãt:hocq; ad debilitãdas opes frãgẽdãq; potentiæ audaciã & frãgẽda illius hois ĩcrementa ſanciuerant.ut teſtis eſt Diodorus i.xi.hiſtoriarum libro. Et Demoſthenes ĩ oratiõe ꝓ Et heſiphõte.& Ari. ĩ politicis.Quã legem cum ſyracuſii ab athenienſibus ſemel acciperent:& id nomẽ nõ teſtis: ſed oliuæ foliis iſcriberent petaliſmũ nõ oſtraciſmũ uocauerũt:hoc ẽ a foliis:quæ petala uocabantur.

Otanes cũ.t.exili ſcribit̃ fuit uir nobilis pſa:& unus ex his:q cum Dario in magnum coniurarũt ut uidimus in dictione Darius.

Otrieus cũ.t.exili ſcribit̃.hic teſte porphirio ſupertio.Ilia.lib.& Mygdõus fratres fuerũt Hecubæ filii Ciſſei:& patrueles polymneſtoris: a quo otria dẽ patronymicum deductum puto.

Otriades cũ.t.exili &.i.latio ſcribitur:patronymicũ puto deductũ ab otrio:ꝺ quo Vir.pãthus otrides.

Othryx cũ.th.aſpirato &.y.græco:ſeq̃ns.x.cõſonante ſcribit̃:mons eſt theſſaliæ uerſus meridiẽ ex oppoſito ad oſſam diſpoſitus:ut oſtẽdit.Her.ĩ ſeptio Et ut dixit Pli.ĩ q̃rto.natu.hiſto.lib.patria fuit lapithatum.Vnde Vir.ĩ ſeptio Deſcendunt centauri homolem othrymq; niualem.

Oxia cum.i.latio ſcribit̃:licet apud græcos ſit diphthõgus ei:ſed abiecta.e.retĩetur.i.producta ut ĩ ſimilibus ſæpe dixĩus:dicitur a noſtris acutus.

Oxys cũ.y.græco ſcribit̃:& dicit̃ ſimiliter apud nos uelox citus acutus.

Oxy cũ.y.græco abſq; finalis.neutr& ẽ:& id idẽ: qꝺ ſuperior dictio in maſculino deſignat.

Oxyſchœnõ ſecũda cũ.y.græco penultĩa cũ.ch.aſpirato:&.œ.diphthongo ſcribit̃:dicit̃ a noſtris teſte Pli.li.xxi.natu.hiſto.iuncus marinus: Nã cõponit̃ ex orys q ẽ acutus:& σκοινος funis: quaſi acutus funiculus.Cuius plura genera ponit Pli.unum qꝺ oloſchœnon uocat:quaſi ꝓ totũ ſiue æqualiter funis:quod ad uitalia utiliſſimũ dicit.qa mollis eſt: & carnoſus.Aliud melanchrus cum.ch.aſpirato.i. fuſcus:cuius uſum ad naxas conuenientem dicit. Aliud dixit eſſe genus iunci trianguli. quẽ cyper& uocat:cũ.c.exili &.y.græco ſcriptũ:quod apud aliquos ſilignum traductum comperi.

Ouũ ex græco deducit̃: qꝺ ẽ ωον per ĩterpoſitionẽ .ſ.unius.u.conſonantis ĩter duo uocalia hiatus cã: ut ſupra in pria hor& cõmentarior&libro uidimus: cuius pria eſt.ω.mega:& naturaliter longa apud illos.Vnde & apd nos ſimiliter ꝓducit̃.Iuue.in ſatyra Credo pudicitiã inqt.Niſi ſe centum luſtrauerit ouis:& ide ouatarica.i.falſa:q̃ corrupto uocabulo butarca dicimus.Nam ταρικον falſum eſt.

Ouis pro pecude a græco ſimiliter trahitur:quod ẽ ιϛιν ſicut in ouũ hiatus cã ĩterponimus ĩter duo uocalia.u.conſonantẽ. Et qui prima apud græcos cõtinet.o.paruũ:quod ſemp eſt breue: ſimili mõ apd noſtros primã ſemper corripit:ut Vir.ĩ bucolico:Parcite oues nimiũ procedere:non bene ripæ Creditur.Et ſimiliter ouo ouas uerbũ:qꝺ ab oue deſcẽdit pria breuiat.ut item in prio geor.lib. Ois quam chorus & ſocii comitentur ouantes.

Pachynus cũ.ch.aſpirato &.y.græco ſcribit̃:ẽ ſiciliæ ꝓmontoriũ uergẽs in auſtr& ſeu mauis ad meridianã plagã:& ab aeris craſſitudine teſte Seruio ſuptertio.æne. cognominatũ. Nã Pachi græce latie pigue: & craſſum ĩterprætatur.huic ꝓpiqua eſt ſyracuſa. Pactyas cum.c.&.t.exilibus:atq;.y.græco ſcribitur: Fuit teſte Hero.li.hiſto.i.uir lydius: qui ſardis pſuaſit:ut a Ciro deficerent.

Pædia pria cum.æ.diphthongo:ſequens cũ.i.latino ſcribit̃:Nã licet apud græcos ſiti penultĩa.ei.diphthõgus:a nr̃is tamẽ abiicit̃.e. & retinet̃.i. ꝓducta: & teſte Gellio dicit apud nos eruditionem inſtructionem in bonas artes.

Pædaretus pria cũ.æ.diphthõgo:ultĩa cũ.t.exili ſcribit̃:nomẽ fuit uiri proprium:ſed nomẽ ẽ cõpoſitũ expædia:quæ eſt diſciplina:& αρετη uirtus.

Pædagogus cũ.æ.diphthõgo ſcribit̃: interp̃tatur& apud nos pueri ductor.Nam παις a noſtris puer traducitur:& αγωγος ductor:& ſimiliter quæ ab ea dictione pæs deducuntur:cum.æ. diphthongo ſcribunt̃:ut pædorriues.i.ludi litterarii ꝓceptor.

Pædico cũ.æ.diphthõgo &.i.latio atq;.c.exili ſcribitur:& ſimiliter a παις qui eſt puer deducit̃. Atq; apud nos puerarius interprætatur.is eſt: qui pueros ad libidinem affectatur.

Pæan cũ.æ.dipthõgo:proprie laus ẽ Apollinis:q̃ in illius honore canitur.Vir.in.vi.æne.Lætũq; choro pæana canẽtes. Et li.ſecũdo de arte amãdi Oui. Dicite io pæan:& io bis dicite pæan.

Decidii ĩ caſſes p̃da perita meos.Et abuſiue oĩum deor& laus dicit̃.unde Pindarus opus ſuum qꝺ & hoĩum & deor& cõtinet laudes:pæana iſcripſit.Ponit̃ ẽt & pro ipõ Apollĩe:unde & carminis nomen tractũ putãt:& nũc quoq; a ϖαιω:qꝺ ẽ ferio deducit̃:iuxta qꝺ Iuue.in ſaty. Credo pudicitiam inqt. Parce præcor pæant:& tu depone ſagittas.

Nil pueri faciunt:ipſam configite matrem.

Amphion clamat:ſed pæan cõtrahit arcũ. Nãcũ primo phytonẽ ſerpẽtẽ:q matrẽ iſequæbat̃ ſagittis confecerit:fuit laudibus & carminibus a populis ſublimatus:q̃ qa a feriendo & ſagittatione cauſam aſſumpſerũt pæana ſunt uocitata.Itaq; gẽus ẽ pedis pæan:ex quo carmẽ cõficiebat̃:q duplex eſſe dr̃.Nã aut cõſtat ex longa:quã tres breues ſubſequunt̃:aut ex tribus breuibus longa & poſtrema Quor& alter& Ariſtoteles ipſe pricipiis alter& clauſulis aſſignauit.Nãq; pedes & nũeros uir ille clariſſimus noĩ uerſu mõ uer& ẽt ſoluta in or̃one ſeruandos cẽſuit:& ĩ ſcriptis ſuis dactylũ & tibrachũ reiecit q̃ſi nimium elatos pedes:& altius exaggeratam orationẽ reddentes.Rurſuſq; iãbos & trocheos q̃

ſi nimiũ deſſos renuit:& pæana:ut dixius cõpro bauit. Nec ab hoc pæantius. i. philoctetes deducit q̃uis ſagittariæ artis fuerit peritiſſimus. ut oſtẽdit Home. i ſecũdo iliad. ne ſcilicet exclemẽtiæ Apollinis derogetur. Et ab hoc mõdo a græcis ſcribit. uidelicet cũ. œ. diphthongo & nõ cum. æ. quemadmodum qum pro Apolline aut eius carmĩe accipitur: ut in ea dictione uidebimus.

Pæon cũ. æ. diphthõgo ſcribit: at uero græci alterũ. e. poſt diphthongũ: & ante ultimam iterponunt. ac ſcribunt pæon. fuit medicinæ artis peritimus: quẽ Homerus in. v. iliados: dixit curaſſe Plutõem in cælo grauiter in terra ab Hercule uulneratũ: appoſitis ſcilicet uulneri mitigatoriis medicamẽtis. Ab hoc pæoniam herbam compertam & cognominatam aſſerunt.

Pæonia cũ. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribitur: dudũ fuit regio: ut ferunt ab herba pæonia: quæ in illa abundabat cognominata: poſtea a rege dicta emathia: & pæones populi: qui teſte Hero. i. vii. hiſto. li. iuxta pangæũ promõtoriũ emathiæ contermi nunt ex latere ſeptẽtrionis inhabitant: Sed eã iam eſſe parte Macedoniæ dixit Iuſtinus in. vii. Παιζω ludo

Pægma cũ. æ. diphthõgo ſcribit: dr a noſtris ludus: nã deſcẽdit a παιζω uerbo græco: qd apud nos eſt ludo: quo uocabulo uſus ẽ Pli. lib. xxxiii. cum ait. C. princeps in circo pægma duxit: i quo funere argenti pondo. cxxiiii. Iuue. ſimiliter in ſatyra. Criſpini. Et pægma & pueros inde ad uelaria raptos. Nã cum ludis pueri immiſcerentur: ide ad uelaria & loca tecta ac ſecretiora nõnunq̃ raptabantur ad ſuprum. Ponũtur & nõnunq̃ pægmata pro amphitheatris & locis ubi pægmata agitabãtur. Martia. lib. i. Hic ubi ſidereus propius uidet aſtra coloſſus Et creſcũt media pægmata celſa uia. Et a pægma deducitur pægnia per diuiſionẽ olim de. m. factã in. n. &. i. quæ ludibria dicuntur.

Pæſtũ cũ. æ. diphthõgo &. t. exili ſcribit: oppidũ eſt lucaniæ tanta cœli idulgentia redimitũ: quanta inter alias delitias ſufficit fructus quoſdam bis i anno pducere: de quo Vir. i q̃rto ge. Biferiq̃ roſaria pæſti: & Oui. Caltaq̃ pæſtãs uicat odore roſas. Παγη fons

Paganus cũ unico. n. ſcribit: dici põt uillãus: hoc eſt in uilla natus. Nã cũ iuxta fontẽ: q̃ græce παγη dicit: uilla fieri cõſueuerit: deductũ eſt uocabulũ paganus. i. uillãus. Iuue. in ſatyra. Quis numerare q̃ at inquit. Citius falſum pducere teſtẽ Contra paganũ poſſis. Et perſius. Ipſe ſemipaganus.

Papus pu uilla a latinis ſcribit: & pferẽ: & a παγη: qui ẽ fons deducit: eo qd iuxta fontẽ uilla ſemp fieri cõſueuerat. Vir. li. geor. tertio pmiaq̃ igẽtes pangos: & compita circũ Theſidæ poſuere.

Paleſtina ſecunda cũ. æ. diphthõgo penultima cũ. t. exili &. i. latino ſcribitur: eſt teſte Plini. in. v. natu. hiſto. prouicia i Syria Arabiæ cõtermina: dictaq̃ eſt a philæſtin urbe: quæ in eo eſt metropolis.

Palamedes cũ unico. l. &. e. ante. d. ſcribit: fuit Nauplii euboiæ regis filius: forma elegans: & facundia: atq̃ grandi aio præditus qui cum aliis græcoꝝ principibus ueniſſet ad Troiam. Vlyxes fraude necatus fuit: ut oſtẽdit Vir. i ſecũdo æne. & Pli. de illo i. vii. naturalis hiſtoriæ ait.

Palæſtra ſecũda cũ. æ. diphthongo: ultima cũ. t. exili ſcribit: dici põt latine luctatio. Nam nudi palmis ſe homines depalmabãt. Vir. in. vi. æne. pars i gramineis exercent membra palæſtris. Itaq̃ compoſitio: ex παγιν: quod ẽ iteꝝ: & παιω ferio: uel percutio: & ut teſtis eſt Seruius ſuper. iii. æneidos primũ apud atheniẽſes: palæſtræ ludus cõptus fuit. παλιν ſterum παιω ferio

Palæmon ſecũda cũ. æ. diphthõgo ſcribit: nomẽ fuit marini dei ppriũ: q latine portunus ẽ dictus dicẽte. Oui. i. vi. faſt. Quẽ nos portunũ: ſua lĩgua palæmõa decet. Et hoc ideo Ser. teſte ſup. v. æne. ga portubus p̃eſſe dicebat: fuitq̃ Athamãtis thebaꝝ regis ex iunõe filia Cadmi filius: cũ quo mr̃ pcipitẽ ſe dedit i mar. Vnde marius ille deus euaſit. Alius fuit Phinei regis arcadiæ filius ex cõiuge. Sthẽobæa. Alius fuit grãmaticus ætatis Quiti. de quo i. i. iſtitutionũ meminit cũ ait: Alii tamẽ ex idoneis dũtaxat auctoribus octo grãmaticæ partes ſecuti ſunt: ut Ariſtarchus & ætate nr̃a palæmõ: de quo Iuue. i ſaty. Credo pudicitiã meminit: cũ ait. Odi. Hãc ego q̃ repetitq̃ palæmonis artem.

Paliſci cũ unico. l. &. i. latino: atq̃. c. exili ſcribit: fuerũt duo fratres: ut ẽ apud Macrobiũ i ſaturnalibus Iouis filii & Thaliæ nymphæ. Ser. uero ſup. ix. æn. & Lactãtius ſup. xii. thebaidos: dixerũt Aeꝝ nimphæ: de qbus talẽ fabulã refert Macrobius: i Sicilia fluuius ſemetus ẽ: iuxta hũc Thalia nympha a Ioue compſſa metu lunõis aptauit: ut ſibi terra dehiſceret: qd ubi factũ eſt: & maturi ptus ipſ aduenirẽt terra: recluſa eſt: & duo ifantes ex utero Thaliæ pgreſſi emerſerũt: appellatiq̃ ſunt paliſci a παλιν q̃ rurſus: & hiſco: uel qa poſt hiatũ materni uteri: hiatu: rurſus terræ ſint egreſſi. uel qa bis terra aperta ſit i igreſſu. ſ. nymphæ cũ illis: & egreſſu q̃ſi iterũ apparẽtes. Vnde ait Vir. Semetia circũ Flumina pĩguis: ubi & placabilis ara paleſci hoc eſt teſte Ser. quia humãis hoſtiis olim illis ſacrificabãt: & mitioribus deinde iductis etiam placati ſunt. Vel ſecundum Macrobium. qa ſi qs pro furto peieraſſet ſina remedio necabatur in fluuio. παλιν rurſus

Paliurus cũ unico. l. &. i. latio ſcribit: herba eſt ſpinoſa & aſperima: de qua Virgi. meminit in bucolico. Cardus & ſpinis ſurgit paliurus acutis.

Pallas cũ duplicato. l. ſcribit hanc dicũt poetæ Iouis filiã ſine matre. Ita ut cũ uideret Iuppiter Iunonem uxorẽ nõ ferentẽ filios: pcuſſo ſibi capite palladem armatã miſſit: dicente Lucano in li. ix. Hanc & pallas amat patrio: q̃ uerticæ nata ẽ. Et Oui. lib. faſto. iii. An qa de capitis ferr̃ ſine matre paterni Vertice cũ clypeo ꝓ ſiluiſſe ſuo: hãc eandem Ci. li. de natura deoꝝ tertio belli fuiſſe iuentricẽ: a pricipem dixit Ob qd a nõnullis Bellona uocata fuit: ſoror. ſ. & auriga Martis: dicẽte Statio. Regit atra iugales Sãguinea bellona manu: longaq̃ fatigat Cuſpide. Nãq̃ toruã oculis: & armis iſignem longãq̃ cum clypeo chryſtalino ferre aſtã: & pictã habuiſſe peplum dicũt poetæ. Quin & uirgo fingit: & innupta: ut Virg. in ſecundo æneidos pars ſtupet innuptæ donũ exitiale mineruæ. Sed cũ ipſi uirgini palladi pallas Gigas Titãi filius deorũq̃ iimicitiſſimus uel ut Cicero uoluit: eius pr̃ ui iferre attẽtaret: eũ illa ſua uirtute pemit. A quo: ut qdã aſſerũt & ipa

pallas postea dicta fuit. Nã prio qdem Tritonia dicebatur qa iuxta trionidis plaudem primitus cõperta dr: ut in dictione Triton late uidebius At uero græci omnes grammatici: qbus magis adhæreo: a παλλω uerbo græco dictam putant: quod apud nos uibro interprætatur: eo quod hastam uibrare cõsueuerit: docueritq; Fuitq; ẽt cognomiata Minerua quasi ui ipsa minetur: ut interprætatus est Balbus apud Cic. i secũdo de natura deoꝝ: uel ut alii nõnulli uolũt. qa sit ipa miues neruos eo q̃ q optimis artibus ueꝝ laborem ipendunt: uires corporis miuere dicantur. Nam ipsa eadem sapiẽtiæ dea & oium artium iuentrix appellatur. eo q̃ teste Seruio super secũdo. Vir. æglogam: de capite Iouis ẽ nata. Vnde lanifices: fullões: tictores: testriteſq; puellæ: teste Oui. lib. fastoꝝ tertio eius festus religiose celebrabant: & subdit Ouidius.

Hanc cole: q læsis maculas de uestibus aufers.
Hãc cole ueleribus: qsqs ahænas paras. Et idẽ tertio de sine titulo. Artifices i te uerte mierua mãus
Ob quod Seruius sup tertiam æglogam: illi digitos cõsecratos: ut gẽua Misericordiæ dixit. Sed cõ nihil excellẽtius sit igenio: quo uniuersa regũtur. Et ipsa igenio nata sit: illi ẽt arces hoc ẽ rerum sublimitates consecrari uoluerunt. Vir. in corydone: Pallas quas cõdidit arces ipsa colat. Eius templum apud milesios teste Herodo. lib. histo. i. admirãdũ fuit: quod ab Aliatte uiro iniquo igne assumptum fuit. Apud quos ipsa Pallas Asisia uocabatur.

Palladiũ cũ duplici. l. &. i. latio scribitur: atq; a pallade deriuat: fuit i urbe troiana antiqssimum Palladis signũ e ligno cõpactũ: mouens oculos: atq; hasta q̃ manu detiebat: ut dixit Ser. sup secũdo æne. Ná cũ apud Troiã i honorẽ palladis arx: & in eius summo tẽplũ illi ædificaret e cœlo cecidit & locũ sibi i eo tẽplo statuit: nõdũ coopta æde. moxq; ab apollie datũ fuit oraculũ: eius ciuitatis futurũ exitũ: si id simulachꝝ extra mœnia portaret. Quod Oui. i sexto fastoꝝ: eloq̃ntissime, psecutus ẽ. Quo factũ ẽ ut tpe belli troiani Vlyxes & Diomedes p cuniculos & cloacas arcẽ ipam ascẽderũt: atq; occisis custodibus simulachꝝ ipm asportarẽt: hoc cũ postea finito bello Diomedes ipse obtineret ut Seruius attestat. & Vir. propte tãgit: ac Varro i libris de familiis romãis plenissime prosequitur: & multis post casibus iactaret: oraculo monitus iussus ẽ Palladiũ troianis restituere. Quod cũ implere cuperet: trãseũti Aeneæ ad Italiã illi offerre conatus ẽ: quẽ cũ sacrificantẽ uelato capite compisset: ne sacrificii ordinẽ irrumpet: alteri ex troianis obtulit. atq; nautes qdam illud accæpit. Vnde Mineruæ ipsius sacra non Iulia gens habuit: sed nautaꝝ: hinc Vir. li. æne. v. ait. Vnũ tritonia pallas. Quẽ docuit: Alii eodẽ referẽte Seruio: dicũt a troianis tpa belli: itra structũ parietẽ absconditũ: & tempore belli Mithridatici compertum: atq; a Finbria romano Romam delatum: quod ab unico tantũ sacerdote custodiri consuetum fuit. Vnde Lucanus: Tritoniam soli cui fas uidisse m ineruam.

Pallene cũ duplicato. l. scribit: regio est a littoribus macedoniæ iuxta sithoniã & themopõtũ: ut ostendit Hero. li. hi. septio i qua has esse ciuitates enarrat: Potidæã cũ. t. exili &. i. latino: & i penultia cũ. æ. diphthõgo: Aphitiã cũ. y. græco in secũda: &. t. exili. atq;. i. latino: in penultima: Neapolim. Aegũ cũ. æ. diphthõgo i prima: Therabũ cũ. th. aspirato Scienã cũ. c. exili &. i. latino: Mendam & Sanam: hanc fuisse patriã protei ostẽdit Vir. in. iiii. georgi. cũ ait. Hic nunc æmathiæ portus patriãq; reuisit pallenẽ: Nec de ciuitate Pallene: quã esse in achaia Pli. li. iiii. na. hi. dixit intelligeꝛ potuit Vir. qa dixit æmathiæ. i. macædoniæ portus: & nõ achaiæ: q̃ lõge satis a macedonia distat.

Palillogia cũ. i. latino utrobiq;: & duplicato. l. post. i. ante. o. scribit: dici põt reduplicatio. Nã cõponit ex palim quod est iterũ: & logia sermo.

Palmyra cũ. y. græco scribit: urbs fuit assyriæ: de q̃ Pli. in. v. natura. histo. sic ait: palmyra urbs nobilis situ diuitiis solo: & aqs amœnis uasto undiq; ambitu arenis includit agros. ac uelut terris exẽpta a rerũ natura priuata sorte iter duo iperia sũma romanoꝝ parthorũq; : & pria in discordia sempre.

Palmyreni cũ. y. græco in antepenultima scribit: ciues sunt Palmyre.

Pamphilius cũ. i. latino scribit: nomẽ est uiri ꝓpriũ qđ interptari libet totus amãs. Nã πάν totũ dicit: & φιλων amans: uel φιλωσ amicus: ita ut totus dicat amicus. Quo noie teste Quiti. fuit pictor q̃ dã eximius: q̃ multa rõne depinxit.

Pamphylia secũda cũ. y. græco: penultia cũ. i. latino scribit: regio est minoris asiæ iter ciliciã & syriã: ab hac mare illi adiacẽs pamphylicũ noiatur: atq; eadem litteratura scribitur.

Pamisus cũ. i. latino scribit: ẽ teste Hero. i lib. hi. vii. thessaliæ fluuius: unus ex quinq; principalibus: ut in dictione thessalia uidebimus.

Penætoliũ secũda cũ. æ. diphthongo: seq̃ns cũ. t. exili penultima cũ. i. latio scribitur: ẽ teste Pli. li. iiii. nat. histo. mõs maximus i ætolia qđ eius dictionis cõpositio ídicat. Nampã totũ & maximũ designat.

Panætius cũ. æ. diphthongo: penultima cũ. t. exili &. i. latio scribit: fuit stoicæ secte philosophus. Quẽ Cicero in libris officiorum est imitatus.

Pandecta cũ. c. &. t. exilibus scribitur nomẽ ẽ cõpositum a παν: quod est totum: & participio eius. uerbi δεχομαι: quod est capio: quasi omnia intra se compræhendens.

Pandion cũ. i. latio scribitur. fuit Erithei regis athenaꝝ filius: cui successit i regno: qđ q̃dragita annis teste Eusebio tenuit. Vnde ait Martialis i. i. Quod nec cecropiæ damnent pandionis arces. Nec sileãt nri ꝓtereãtq; senes: hic cum adiutorio Terei regis Tracũ fuit regẽ ponti q athenas obsiderat in cuius meritum pandion illi prognẽ filiã uxorem dedit. ut ostendit Ouidius in. vi. metamor. lib.

Panchaia cũ. ch. aspirato &. i. latio scribit: regiũculo est sabææ in arabia: quæ tota arenosa ẽ: & in q̃ arbores sponte natæ tus emittunt: Vir. i. ii. geor. Totaq; turiferis panchaia pinguis arenis. Nã in primo dixerat. Solis est turea uirga sabæis.

Panægytis secũda cũ. æ. diphthõgo seq̃ns cũ. y. græco scribit erãt solẽnitatis: i qbus & dii & principes laudari cõsueuerãt. Vti & panægyricæ laudatiões ille uocat: q̃ romanis iperatibus p annos dicebãt.

Pangæum penultima cũ æ. diphthõgo ſcribitur: eſt teſte Pli. in iiii. naturalis hiſtoriæ: thraciæ promontorium beſſis conterminum: & macedoniæ iũctũ ad cuius radices meſtus defluit annis: & addit Herodotus libro vii. fodicinas argenti & auri in illo eſſe: atq; eius ſeptẽtrionalem partẽ pæonas inhabitare: & ut puto: circa montem regio pangæa: cum dicat Statius in x. thebaidos: procumbunt inarata diu pangæa iuuenci. Et componitur ex pan quod eſt totum: & γαιον terra. γαιον : Terra

Paionium cum. i. latino ſcribitur: locus ẽ ſacer: teſte Herodo. lib. hiſtor. i. in mycale ciuitate ioniæ uerſus arcton: ab ionibus Neptuno heliconio publice dicatus: unde nomen aſſumpſit.

Panticapes cum. t. & c. exilibus: atq; i. latino ſcribit fluuius eſt ſcythiæ teſte Herodo. in q̃rto hiſtoria. quem quintum dicit eſſe ab iſtro: hoc eſt ĩmediate poſt boryſtenem: cui ultimo commiſcetur.

Pantagia cum. t. exili & i. latino ſcribitur: dictio ẽ cõpoſita ex græco & latino: hoc ẽ panta quod ẽ omnia agitans. Nam fluuius eſt ſiciliæ: qui teſte Seruio ſuper. iii. æneidos: olim cũ plenus ĩcederet implebat ſonitu pene totã ſiciliam. Ex quo q̃ſi ubiq; ſonitans dici uoluit. Sed poſtea cũ Cereri quæreti filiã obſtreperet: tacere ẽ iuſſus numinis uolũtate.

Panſelinos cũ unico. l. p̃cedente. e. uocali: & i. latino ſubſequẽte ſcribitur: & dicit a noſtris pleniluniũ: uel cõuenientius duobus uerbis plena luna ex ponitur. Nam cõponitur ex pan quod ẽ totũ: & σεληνη quæ ẽ luna: deberetq; eẽ in penultima. e. ſed ut ſeruetur uox græce dictionis: q̃ tamen apud Accuratos non habetur in uſu: ponitur. i. uocalis. σεληνη Luna

Panteſilea ſecunda cum. t. exili & e. uocali: ſequẽs cũ. l. latino ſcribit: fuit amazonum regina: quæ Orithyæ ſucceſſit in regno & teſte Iuſtino in. ii. epitomatũ libro: cõtra græcos troianis fauens magnæ uirtutis bellicæ documenta monſtrauit. ωαντ των omnium

Pantomimus cum. t. exili & i. latino ſcribitur: deſignat ad uerbũ regẽ oĩum imitatorem. Nã cõponitur a παντων: quod ẽ oĩum: & μιμος imitator: a uerbo μιμεομαι: quod ẽ imitor. Nam hi ĩ ſcænis ꝑſonas p ſingulos actum ſimulationes oſtendebant: & ut refert Caſſiodorus in epiſtolis ſuis: Cũ primum in ſcænam pantomimus inuitatus aduenerit: aſſiſtũt cõſoni chori diuerſis organis eruditi. ille compoſitis ſignis quaſi q̃buſdã litteris edocet contuentiũ aſpectus: per quod nõ ſcribẽdo id facit quod ſcriptura declarauit. Quĩ & idẽ chorus Herculem deſignat: & Venerem fœminã præſentat: & marem regem facit: & militem ſenem reddit & iuuenem: ut ĩ uno credas eſſe multos tam uaria imitatione diſcretos. Nec hoc tamen agitabãt ſine uaria q̃ ueſtiũ cõmutatione: ut uarias hoĩum ætates & conditores perſonarent. Quod Horatius ipſe oſtendit in libro epiſtolaq; prĩo epiſtola. vi. cũ ait.

Chamydes lucullus: ut aiunt.
Si poſſet centum ſcænæ præbere rogatus.
Qui poſſum tot ait: tamẽ & q̃ram: & q̃ habebo.
Mittam poſt paulo: ſcribit ſibi milia q̃nq;.
Eſſe domi chlamidum: partẽ uel tolleret oẽs.

Panthera cum. th. aſpirato ſcribit: nomẽ ẽ animalis cõpoſitum ex pan quod ẽ totaliter: & θηρ fera: Nã animal ferum prorſus dicit: & ut dixit Plinius lib. viii. naturalis hiſto. in hyrcania: & in idia abũdant: minutis orbiculis ſuper pictæ habentq; in cãdido breues macularum oculos: & ſunt: qui trabant ĩ armo pantheræ maculam ſimilem lune eſſe cauatã pari modo cum ea.

Pãthus cum. th. aſpirato ſcribitur: fuit uir troianus ex primoribus urbis ut oſtẽdit Home. ĩ. iii. iliados & p ſynereſim: ut apud græcos in ουσ diphth. proferẽ. Nam ſecundũ integros regulã apud illos in ος deſinit: uidelicet πανθοος & in ου terminat genitiuũ uidelicet πανθοου. Quare & a noſtris integrũ declinat hic panthous huius pãthoi: & ſimiliter p ſynereſim: ut apũ illos ſic πανθους πανθου. Sic apud noſtros hic panthus huius panthi. Virg. in. ii. æneidos: Pãthus otriades arcis phœbiq; ſacerdos. Et in eodem ponit uocatiuum in. u. cum ait.

Quo res ſumma loco panthu: quã prehendimus arcem. Et puto illũ fuiſſe filium Otrei fratris Hecube: & ratiõe iuſticiæ: & cõſanguinitatis reginæ ad eiuſmodi ſacerdotum ſublimatium fuiſſe.

Pacæ cũ æ. diphthongo ĩ ultima ſcribit: aduerbiũ ẽ admirandi: & deducitur a papas: qui eſt pater.

Papæus cũ æ. diph. ĩ penultima ſcribit: quo noie teſte Hero. lib. hiſto. iiii. uocat Iuppiter apũd ſcithas.

Papyrus cum. y. græco ſcribit: dicit a noſtris iũcus a nonnullis uero ſcriptus. Lucanus in. iiii. Conſeritur bimbula mẽphitis cymba papyro. Et inde papyraceus: ut p imaginẽ papyraceã crematus ẽ.

Paphlagonia ſecunda cum. ph. aſpirato: & penultia cũ. i. latio ſcribitur: prouicia eſt minoris aſiæ: quæ teſte Solino cytoro mõte cõſurgit: ut in ea dictione uidimus. Eſt etiam inſignis loco ueneto: a quo teſte Cornelio nepote paphlagones ĩ Italiam trãſuecti mox ueneti dicti ſunt.

Paraclitus abſq; aliqua aſpiratione: & cum. i. latino ſcribitur: q̃q̃ potius. e. q̃. i. eẽ. deberet: cũ apud græcos eo ĩ loco habeat. h. quod in. e. noſtrum uel. a. conuerti cõſueuit: ſed ut eiuſmodi dictiões græce apud nos ſonus ſeruetur ponit. i. & dici poteſt aclamatus: uel aduocatus. Nã ex παρα ꝑpoſitõe cõpoĩt: q̃ ad hic quoq; deſignat: & κλητος uocatus. ωαρα ꝑpoſitionem κλητος uocatus

Paradiſus cũ. i. latino ſequente unico. s. ſcilicet ſcribit: ſane apud græcos penultima hẽt. ei. diphthõgum. Sed nos abiicientes. e. conſeruamus. i. productam: & dici poteſt latie pomarium: dũ p horto confito pomis accipitur: ut late in dictiõe hortus explicauimus: Nam ſunt horti olerum: horti nõ olerum. Sed arboribus conſiti: & uoluptatis gratia cõparati. Eſt itaq; olus quæq; herba: qua uescimur: & inde olitor ille dicit: qui hortũ oleriũ exercet: quem nõnulli hortulanum uocant.

Paraſitus cũ unico. r. & unico. ſ. atq; i. latio & . t. exili ſcribit ille dicit ad græce dictionis etymologiã qui alioq; menſas & cibaria ſequit. Nam ex παρα cõponit: quod hic quoq; iuxta ſignificat: & σιτος quod nõ ſolũ frumentũ: ſed cibaria q̃q; deſignat: hoc ẽ teſte Iuue. in. iiii. ſaty. Vt bõa ſumma putet aliena uiuere quadra: ideſt mẽſa. Nã ut hoc quoq; cõſeq poſſit: oĩa ad uoluptatẽ eius: cuius ẽ tractus nidore culinæ primo loquit: oĩa deinde aſſentat: omnia illius facta ſimul: ac dicta laudat: nihil repu

παρα ꝑpoſitionem σιτος ſolum

gnat:omnia ſuffert:ut Iuuenalis in eadē ſatyra. Si potes illa pati:quæ nec ſarmētus iniqs Cæſaris ad mēſas:nec uilis galba tuliſſet. Et ut concludam:nihil uentris cauſa facere recuſat in quo ſummū bonum cōſtituit & hoꝛ nō parua erat copia ī domi mus principū:uerum & paraſitus nonnunq pro illo accipitur:qui ſimplicibus uerbis riſum ab audientibus captat:ut idē Iuuenalis:ad mēſas quotiens paraſitus ueniret infans:& paraſito formaſ paraſitaſter:qui qdem nō paruus eſt paraſitus: ut nōnulli putauerunt:ſed imitator paraſitoꝛ: aliter enim non diceref a comico paraſitaſter paruulus. Nāq huiuſmodi diminutiua q̄ terminanſ in aſter: imitationē potius:q̄ diminutionē ſignificant: ut apud .M. Tulium pro Varrōe. Euritius hic noſter antoniaſter ē. Et ad Atticum libro. xii. Omnino ſolet eē fuluiaſter. i. antonii Fuluiiq imitator.

Parabola cum unico. l. ſcribitur:& ſecundū merā ſignificantiū dictionum ualet dici iuxta ſniam. Nā componitur ex para:quod indicat iuxta:& βουλη ſententiam:quaſi reꝛ diſſimiliū cōparatio. Vnde ait Quintilianus:parabola:quā Cicero collationē uocant longius res:quæ parentur repetere ſolet:ut tam fortiter perit apud hipponem Scipio: quam utiq apud uticam Cato.

Paradoxa cū. x. conſonante ſcribiſ:& nōnullis iuxta ſententiam interprætatur:ab aliquibus uero inopinabilia traducunſ. Nā utrunq para:ſcilicet præter & iuxta deſignat:& doxa opinionem fideq:& ſententiam dicit. Vnde paradoxa Ciceronis electas ſententias interprætari poſſumus.

Paragogō cum duplicata ſylaba ſcribitur: habetq accentum in antepenultima:& dici poteſt deriuatiuū ut florea rura campiq uirētes:quod ſatis criſpa flexiōe deriuauit Horatius ab albeo albicāt: cū ait ī prīo carminū. Nec prata canis albicāt pruinis.

Paradigma cum. i. latino ſcribiſ dicitur a noſtris exemplum dicti ſcilicet uel facti alicuius: ut Virg. in .i. æneidos. Antenor potuit mediis elapſus achiuis Illyricos penetrare ſinus:& reliqua:& fieri conſueuit modis tribus:ut a pari Virgilius in eodē libro. Ac ueluti magno in populo cū ſæpe coorta ē. Seditio:& alia quæ ſequunſ. A maiore ad mīus:ut idē. Qualiter expreſſum uentis per nubila fulmen. A minore ad maius:ut idem.

Sī potuit manes arceſſere coniugis orpheus. Threicia frætus cithara fidibuſq canoris. i. inſtrumēto ānimato Ergo & multo magis ego pietate.

Paralyticus tertio cū unico. l. &. y. græco penultima cum. t. exili &. i. latino ultima cū. c. exili ſcribiſ denotat apud nos diſſolutū. Nā a παραλυω deſcendit:qđ eſt diſſoluo atq eodem modo paraliſis.

παραλυω
Diſſoluo

Paranymphus cum. y. græco ſcribiſ:dicit ab Hieronymo:& qbuſdam aliis doctiſſimis moderniorībus pronubus ab antiquis uero auſpex. Nā qa anti qui pro nuptiis celebrandis auſpicium capere ſolebāt:qui p̄erat huic rei pro parte uiri a græcis paranymphus a noſtris auſpex dicebatur: ut Lucanus. Contenta ē auſpice bruto. Iuuenalis in ſatyra Omnibus in terris. Venit cū ſignatoribus auſpex. plautus in Curgulione. Vltro ibit nuptū non manebit auſpices. Et ut auſpex pro parte uiri: ſic & ꝓnuba pro parte mulieris adhibebaſ. Itaq cū apud Chriſtiāos auſpicia minime capienſ adhibenſ ſacerdotes qui & pronubi a noſtris uocantur.

Paradiaſtole cum. i. latio &. c. exili ſcribitur: dici poteſt dilatationem. Nam tunc quoq fieri dicimus cū rem noſtra īterprætatione dilatamus: atq aſtutum ſapientē uocamus:prodigū dicimus liberalē temerarium fortem:& ſimilia.

Paragoge cum unico. n. ſcribitur: poteſt dici deductio:ut admittier pro admitti.

Paranomaſia eodem modo ſcribitur dīa Cicerone agnominato. Nam tūc quoq fit cū aliquod nomē ex alio ī ſignificatione diſtāte apte conficitur:ut Terentius iā īcœptio eſt non amantiū:ſed amētiū. Similiter abire an obire te conuenit.

Pareſceue cum. c. exili ſequente. e. abſq diphthōgo ſcribitur dici poteſt latine præparatio. Nam a παρασκευω quod eſt præparo deriuatur.

Parclyus cum. y. græco ſcribiſ:fuit filius Merdyos filii Cirii:& unus ex ducibus Xerxis:ut Herodotus libro hiſtoriarum ſeptimo oſtendit.

Parectateni abſq aliq aſpiratiōe ſcribiſ:ſūt teſte Herodo. libro hiſtoriaꝛ primo gentes ī media.

Parēthesis cū. ph. aſpirato ſcribitur dici poteſt a noſtris īterpoſitio. Nā componitur ex para & en. q̄ duo dicunt īter:& theſis poſitio. Virg. in primo æne. Hic tibi fabor enī quādo hæc te cura remordet Lōgius & uoluens fatoꝛ arcana mouebo Bellum īgens geret Italia:& in eodē lib. ubi īquit Aeneas neq enim patrius conſiſtere mōte mentem: paſſus amor:rapidū ad naues p̄mittit achatē.

Parnaſus cum unico. ſ. ſcribitur a nobis:licet a poetis græcis nonnunq duplicef & ſcribaſ parnaſſus ſed ſæpius cū unico. ſ. uti nos cōſueuimus mōs eſt non theſſaliæ:ut nonnulli errantes aſſerūt ſed aoniæ quæ alpeſtris eſt pars boetiæ unde aonides ſæpe muſæ dictæ ſūt ut Iuue. Cupidus ſiluaꝛ aptuſque bibēdis Fōtibus aonidū:iuxta quē montem regiuncula ē phocidos īter Thebas. ſ. & athenas dicēte Ouidio in. i. metamor. Separat aonias attæis phocis ab aruis terra ferrax:& ſubdit. Mōs ibi uerticibus petit arduus aſtra duobus Nomine parnaſus ſuperatq cacumīe nubes. Et Lucāus lib. v. ait. Parnaſus gemnio petit æthera colle:horum utiq unus dicit helicon:alter citheron:ut in ſuis dictionibus uidimus. Quin & helicon alio nomine circha cognominatus eſt:citheron Nyſa: ē citheron. Baccho ſacer nō lōge a thebis depreſſioꝛq ac circa amplioꝛ:ut Lucanus ī. v. Tu quoq uix ſummā ſeductus ab æquore rupem Extuleras unoq iugo parnaſæ latebas. Helicō uero altioꝛ:& apollini cōſecratus ſub quo mōte:ut dixit Plin. oppidū eſt delphi clariſſimū oraculo apollinis:fōte caſtalio & amne cephiſio p̄terfluēte delphos:ut ī ea dictōe uidīus. Quī & iter eos colles uelis ē q̄ pyrene uocaſ.

Paryſatis ſecunda cum. y. græco:ſeq̄ns cū ſimplo. ſ. & ultima cū. t. exili &. i. latio ſcribiſ:fuit teſte Plutarcho cyri filia:& artaxerxis mater.

Parmenides cū. i. latio ſcribiſ:fuit philoſophus patria heleates:cui plato nobile opus de prīcipiis rerū īſcripſit. Quē Ariſtoteles arguere non ad mentē Platonis ī libro primo de phiſico auditu conaſ

hic ut ferunt primus terram globosam: ac rotundam dixit: fuit & alter Parmenides orator.

Paros absq; aliqua aspiratione scribitur: insula ē una ex cycladibus: q̄ candidissimum marmor gignit. A cuius candore dixit Virg. in. iii. æneidos. Niueāq; paron. Oui. in. iiii. metamorphoseos.

Hæret ut e pario formatum marmore signum.
Spectat humi positus geminum ceu lumia sidus.

Perœmia secūda cū. œ. diphthōgo: penultima cū. i. latino scribitur: dicitur a nostris prouerbiū ut Virgilius in Mœri: lupi mærim uidere priores.

Parrhasia cū duplicato. r. & secūda aspirato: atq; .i. latino i penultima scribit: fuit arcadiæ nomē. lycaonis patria. Vnde eius filia Calisto Parrhasis a poetis dicit. Oui. in. ii. metamor. Parrhasis erubuit: idē in .xvii. æpistolaz heroidū. Quæq; micat gelido parrhasis ursa polo. Cōperit ēt Parrhasius Parrhasia parrhasiū: p arcadicus arcadica arcadicū: ut Virgil. parrhasio dictum pannos de more lycei.

Parrhasius eodē mō: ut supior dictio scribit: & substantiuū nomen ē: ac ppriū: fuit teste Pli. pictor sua ætate sūmus: hoc ē qnta & nonagesima olympiade Et ut. xxxv. nat. hi. rettulit fuit ephesi natus. Hic ut idē auctor ꝓsequit primus symmetria picturæ dedit: prius argutias: uultus elegantiā: capilli uetusto more cōfusi artificiū in lineis extraneis palmā adeptus: qd rarz ēt in successu artis comptū ē: idē descē disse cū Zeusside i certamē ab eodē auctore tradit: & cū Zeusis detulisset unas pictas tāto successu: ut in scænā aues aduolarēt: ipse detulisse liteū auibus pictū traditur ita ueritate repsentatis: ut Zeusis alitū indiciū timēs efflagitaret: sed tādē remoto liteo & ostēsa pictura: atq; intellecto errore palmā ingenuo pudore parrhasio cōcessit: quoniam ipse aues fefellisset: parrhasius āt se artificē. Quod elegātissime Carolus arretinus noster tetigit i elegia ad poggiū de Mercurio Cyriaci: cū ait relinq; uacuum alitisper. At uero Quinti. in. xii. de istitutiōe oratoria non simul eos fuisse dixit: sed nō multū ætate distantes circa peloponesia ambo tēpora. Et ut subdit: cum parrhasio sermo Socratis apud Xenophōtem inuenitur: & ita omnia eū circumscripsisse retulit ut legum latorem illum uocatum fuisse affirmet: qa deoz atq; heroū effigies quales ab eo traditē cæteri tanq̄ ita necesse sit sequuntur. Idē multa & admiranda pinxit: ut longo stilo in p̄nominato lib. Plinius ipse recensuit: sed ut ait nemo illo in solētius usus fuit gloria artis. Nā se principē artis appellabat: & eā a se cōsumatā: sup omnia Apollinis se radice ortū & Herculē: qui ē lindi talē a se pictū: qualē sæpe inquiete uidisset.

Parthia cū. th. aspirato & .i. latino scribitur: hæc dudū pars fuerat orientalis scythiæ. Sed teste Iustino i primo & q̄dragesimo libris ex illis locis ueniētes in assyriā exules: & illā occupantes de suo nomine parthiam uocauere. Nā ut dixit parthi lingua scythica dicūt: q apud nos exules uocitant. Estq; illis sermo ex scythico & medo cōmixtus: oēs equitare & sagittare magna industria docēt liberos auri & argenti nullus ē nisi i armis usus singuli plures habēt uxores. Nec ulla derelicta puniūt grauius adulterio. Ob quod fœminis nō tamen cōmixtis uiris conuiuia iterdicunt: sed uiroz conspectū aptū ꝓhibet. Quare dixit Macrobius i saturnalibus: parthicū concubinis nō cōiugibus cōuiuia ineunt tā q̄ has i uulgus prodire & lasciuire deceat: illas non deceat. Vnde Lētulus apud Lucanū in. viii. adeo libidinoso dixit: ut reiecto pudore naturæ cū sororibus & filiis commisceantur: ait. n.

Tot fœmineis complexibus unum.
Non laxat nox tota marem iacuere sorores.
In fratrum thalamos: sacrataq; bignora matrū. Hi pugnas admirabili ardore ineunt sed diu pugnare non ualentes ifugam uersi uictoriam ex ipsa reportant: dicente Virg. in. iii. geor. Fideteq; fuga parthum uersisq; sagittis: unde pluries magna damna romanis intulere.

Parthenope cū. th. aspirato scribitur: fuit una ex sirenibus: ut in ea dictione uidebimus: a qua teste Pli. & Solino ciuitas campaniæ: q̄ nunc Neapolis uocitatur cognominata fuit: qa i eo loco ubi cōstructa fuit tumulus eius fuerat parthenopes. Quo nomine Virgēt uocitauit in. iiii. geor. cū ait illo Virg. me tpe dulcis alebat Parthenope sed neapolim hoc ē nouā ciuitatē Augustus eam istaurās dici maluit. Et denotat parthenope uirginē apud nos: unde & parthenopæus dicitur quod a Virgilio nomē proprium in. vii. æneī. ponitur cum ait. Hinc inclytus armis parthenopæus.

Parthenopæus cum. th. aspirato scribitur: de quo in præcedenti uidimus dictione.

Parthenius cū. th. aspirato &. i. latio scribit: fluuius est paphlagonum: & teste Pli. in sexto carambi ꝓmōtorio satis ꝓximus: caditq; in pontum ut Orpheus in argonautica & Herodo. i. li. historiarū. ii. monstrauerunt. Est etiā parthēius mons arcadiæ ut scribit Pōponius a uirginibus: q̄ illic uenari consueuerant sic quoq; cognominatus. Virgi. In gallo

Nō me ulla uetabunt Frigora parthenios canibus circūdare saltus. Nā parthēos græce uirgo latie dī.

Pascha cū. ch. aspirato scribit & græcū ē uocabulū a πάσχω uerbo græco: qd̄ latie est patior dedu ctū cū eo tpe & agnus & xp̄s passus fuerit. Et hæbraice phase dī q ē trāsitus filioz israel ex egypto.

Pasyphe secūda cū unico. s. & .y. græco scribitur: fuit solis filia: & uxor Minois regis cretæ: materq; ariadnes & phedræ: atq; Minotauri: quem ex infami amore tauri ꝓgenuisse dicūt poetæ. De quo Vir. i silēo Oui. in. i. de fine titulo: & in. ii. de arte amandi: atq; i metamorphoseon li. iiii. plura scripsere.

Parsithoa secunda cū unico. s. & .i. latino: sequens cū .th. aspirato & .o. uocali scribit: fuit una ex niphis: filia Oceāi & Tethios: ut dixit Hesio. i theogonia.

Patella & patina absq; aspiratione scribit: & a græco uerbo quod est πλάττω idest fingo nōnulli deriuari uolunt. Alii uero a πλατεῖα: q̄ est latitudo deducunt: alii a latino putant: & a pateo pates deriuari uolūt: uas est latū & condēdis obsoniis aptū.

Patina cū. t. exili &. i. latino scribitur: ut uidimus in p̄cedenti dictiōe: hētq; accentū in prima: eius usus mirabiliter Rōæ creuit: ita ut dicat Pli. i. xxxv. natu. histo. lib. Hos cū in una Aesopi tragœdiaz histrionis patina auium diceremus sexcēta sextertia stetisse nō dubito indignatos legētes. At Vitellius

in pricipatu ſuo decem talentis cõdidit patinã: cui faciendæ fornax in cãpis ædificata erat quoniã eo peruenit luxuria:ut etiam fictilia pluris conſtiterint quam myrrhina.

Quare in domitiani dedecus Iuuenalis inquit.

Debetur magnus patinæ ſubituſq; prometheus.
Argillam atq; rotam citius properate:ſed ex hoc.
Tẽpore iam Cæſar figuli tua caſtra ſequantur.

Patera cũ.t.exili ſcribit cũ pro ciuitate ponit lyciæ: hẽt accentum in prima:in hac ſex mẽſibus anni dabant Apollinis reſponſa.Vnde lyciæ ſortes dictæ ſunt ut uidimus i dictiõe lycia.Cũ uero ꝓ uaſe ponit hẽt ſup penultima accentũ:ut Vir.in.georgi.ii.

Hic laticis qualem pateris libamus & auro.

Patizites abſq; aliqua aſpiratione:&.i.latino ſcribit: fuit pſa magus:quẽ cãbyſes apud pſas pfectam reliquerat:hic Smerdim fratrem ſuũ ſimilem Smerdi fratri Cambyſis perſaꝝ regem declarauit:ut uidebimus i dictiõe Smerdis:& i dictiõe praxaſpes.

Paticus cum.c.&.t.exilibus:atq;.i.latino ſcribit:ſane hæc dictio & uerbum patior:a quo deriuatur originẽ a græco qđ ẽ pathos traxerunt:qđ cũ.th.aſpirato ſcribit:& paſſionẽ pturbationẽq; & patientiã denotat.Vnde pathii cũ:ideſt paſſimus cũ ſecunda aſpirata deducit:a quo ꝓ ſyncopã nos eã ſyllabã deducẽtes abſq; aliq; aſpiratiõe paticũ dicimus: quo Iuue.ꝓ ea paſſiõe:qua qs ſeipſum ſtuprari paſſus ẽ utit:ut ille tenet ſpeculũ patici geſtamen othonis. Nã ut ait Suetõius.Otho a pria adoleſcẽtia fuit ꝓdigus:ac procax adeo: ut ſæpe flagris obiurgaret a patre.Deide uero poſt patris mortẽ:libertinã aulicã gratioſam:quo efficatius ſe coleret ẽt diligere ſimulauit:q̃is annũ ac pene decrepitã ꝓ q̃ inſinuatus Nerõi facile ſummũ inter amicus locũ tenuit cõgruẽtia moꝝ:qđ initiũ fuit affectãdi imperii dicẽte.Iuuenale.Cũ te ſubmoueãt q teſtamenta merent Noctibus:i cælũ quos euehit optima ſummi
Nũc uia ꝓceſſus uetulæ ueſica beatæ:ideſt diuitiis
Et ut pgit Suetonius:Vt uero qdam tradũt &'conſuetudine mutui ſtupri.Qđ Iuue.tetigit:cũ ait patici Othonis:unde i ſatyra Neuole inqt:Nunq̃ paticus tibi deerit amicus at uero poſt mortẽ Nerõis cum ab impatore Galba ſperaret adoptari in filiũ: & ꝑlatum ſibi piſonem cerneret: curauit Galbam occidere & piſonẽ:atq; impium occupare: qđ diebus nonagĩtaqnq; obtinuit.Nã cũ Vitellio decertãs:& tribus mediocribus prælĩis apud alpes citraque placentiã uictor: nouiſſimo maximoq; apud hebryacũ fraude ſuperatus.Bebryacũ oppidũ fuit inter Veronam & Cremonam quæ nũc dicit Labina:Quo effectum fuit:ut unico ictu:infra lenam pupillam ſeipſum occideret trigeſimo octauo ætatis ſuo anno.Hic teſte Suetonio mũdiciaꝝ fuit pene muliebrium:& uulſo corpore faciẽ quotidie raſitare:ac pane madido linire cõſueuerat:& ut aiunt inquit Suetonius ſpeculũ ſemp ſecum geſtabat ẽt dũ ciuile bellũ cõtra.Vitellium gereret:ut i eo quotidie ſe ꝓſpicere poſſet.Quod tanges Iuuenalis cõtra molles:& effœminatos ſui tpis uiros iquit ille tenet ſpeculũ.ſ.in morẽ fœmine cũ ſe pingit & ornat:& deriuat a ſpecio ſpecis:qđ ũ ẽ i uſu:a quo ſpeculũ: & ꝑ ſincopã amota ſyllaba.ci.euphõiæ cã dr ſpeculũ:& ſubdit appoſitiue patici geſtamẽ othõis dr̃q; geſtamẽ a gerẽdo:ut Vir.i.iii.æne.Clypeũ magni geſtamẽ abãtis:Et ꝓgis Iuue.irõicæ loq̃ns i ipſius Othõis mollicẽ.Actoris brũci ſpolium: hoc ẽ erat ne id ſpeculũ qđ ſecum in ciuili bello gerebat Otho:forſitã ualida illa Turni rutuloꝝ regis haſta q̃ ſpoliũ fuerat Actoris arũci uiri fortiſſimi ironice:id eſſe affirmat.Nam ut refert Vir.in.xii.cum ſe Turnus in bello contra Aeneam armaſſet.

Exin quæ mediis ingenti annixa columnæ.
Aedibus aſtabat ut ualidam ui corripit haſtam.
Arctoris arunci ſpolium:quaſſatq; trementem:
Vociferans nunc o nunquam fruſtrata locatus.
Haſta meos:& reliqua q̃ proſequitur.Vnde poeta ille lepidiſſimus locum ironice accæpit.

Pathees cũ.t.exili & duplicato.e.ſcribit : qn & phares q teſte Hero.li.hiſto.i.populi erant archiuoꝝ.

Patriamphes cum.t.exili &.i.latio ſcribit: fuit teſte Herodoto in ſeptimo uir perſa:& Xerxis auriga.

Pauſania cũ.i.latio ſcribit:& apud græcos in.ſ.terminat:fuit lacedæmõius uir magnus:ſed i oi genere uitæ uarius:& ut uirtutibus eluxit ſic uitiis ẽ obrutus.Nã iſto duce teſte Thucydide mardõius: Satrapes natiõe medus:& pſaꝝ regis gener mãu fortis & conſilii plenus:cũ.cc.milibus peditũ quos uiritim legerat:&.xx.eqtum haud ita magna manu græcia ꝓrſus fugatus ẽ atq; in eo cecidit ꝑlio.Qua uictoria elatus pauſania plurima ꝓuerſæ ægit:& cũ cætera pari fœlicitate cõfeciſſet:adeo elatus ẽ:ut in ſui libidinẽ patriã ꝓdere:& totã græciã perſarũ regi ſummitere conaret i qbus cũ deꝑhenſus fuiſſet:& ꝓ adoleſcẽtẽ Argilium : quẽ ille amore uenereo amabat:res ꝓderet turpem mortẽ a ſuis ſubire coactus ẽ.Alius fuit macedoniã adoleſcens cereſtis filius & ab oreſte iclytũ gẽus trahẽs q cũ ſemel malignitate cuiuſdem a multis ſtupratus eſſet:nec uindictã a Philippo rege macedoniæ impetrare ualuiſſe:qui rem quoq; ipſam redire conſueuerat regẽ ipſum Philippum interemit:& ut multi fuerũt conſentiente ac uolente Olympiade regi uxore: & Alexãdri magni genitrice ut late omnia Iuſtinus i .ix.epitomatum libro proſecutus eſt.

Pedaſus cũ.e.abſq; diphth. & unico.ſ.ſcribit:fuit teſte Ho.in ſexto iliados Bucilionis maximi filioꝝ Laomedõtis filius.Fuit etiam eadem nomine ſcriptura ciuitas in agro propinqua pylo uini abundãtiſſima:& ſub dominio Agamemnonis : ut idem poeta in nono iliados libro demonſtrauit.

Pedæus cum.æ.diphthongo in penultima ſcribit a noſtris:a græcis uero poetis nõnunq̃ inter.d.& diphthongum.æ.interponitur alterum.a.& dicitur pedaæus fuit teſte Homero in.v.iliados:filius nothus Antenoris qui in bello troiano a Megephylide interfectus fuit.

Pegaſus cum.e.abſq; diphthongo:& unico.ſ.ſcribit equus fuit allatus natus ex ſanguine Meduſæ q ad montẽ parnaſum aduolans:cũ terrã ungula pedis effoderet πηγήν hoc eſt fontẽ produxit a quo ipſe pegaſus cognominatus ẽ.Cuius rei fabulã Ouidius.i quarto metamorpho.libro. Lucãus i.xi. Et iginius in aſtronomia poetica deſcripſerũt quæ ab oibus breuiter cõpræhenſa talis ẽ phorchus ex Ce

tho coniuge tres habuit filias eximiæ pulchritudinis:Eurialem Sthenioꝛē:& meduſam oīum maiorē natu.Nonnulli addunt & quarto uidelicet Scyllam.Has tenuiſſe dicit Pomponius Mela īſula gorgades in Oceano æthiopico poſitas.Vnde & nos illas gorgones dictas putamus.Fingunt deinde poetæ has ipſas ſorores unicū tantū habuiſſe oculum: quo emergente caſu ſingule pro libito utebantur. Vnde & nōnulli putāt ſapientem quendam fuiſſe: cuius conſilio ſingula regebant. Et ulterius addūt poetæ: quod cū die quadā Meduſa ſola circa littora uagaretur a Neptuno uiſa & amata fuit:qui illā fugientē perſecutus eſt donec iam feſſa in templū refugit palladis ī quo ardens deus illā compreſſit. Sed turbata Minerua:Ne ignominia Templi maneret multa crines:ipſius Meduſæ mutauit in angues qa neptuno p capillos maxime placuerat: fecitq; ut omnes Meduſam aſpicies uerterent ī lapides.Quod obſtuporem admirande pulchritudinis fictum uoluit Seruius hanc deinde dormientē Perſeus Iouis & Danaes filius acceptis Mercurii talaribus:eiuſq; falcato enſe & ſcuto palladis chriſtalino:p qđ illā īpune aſpicere poſſet: uno ualidiſſimo ictu peremit:Ex cuius cruore mox fingit natus pegaſus allatus equus.Qui inde uſq; ad helicon collē puolans:& pede humū fodiens helicone ſeu pegaſeū fontē eduxit muſis ſacrū. Quod ideo fictū puto:quia cū pſeus illam deuicerit eius opibus frætus p̄clara multa pegit.Nam & atlantē mauritaniæ regem & africā totam ſubægit græciam quæ expugnauit ita qđ ſanguine:hoc eſt diuitis Meduſæ eius fama uſq; adeo creuerit ut poetis græcis materiā fabulandi præſtiterit.

Peláys cū unico.l.&.y.græco ſcribit:gēus ē piſcis: q teſte Pli.li.ix.hi.mira celeritate adolēt & p̄cipue in pōto ob multitudinē aīum dulces iferētiū aq̄s cōſuerūt ī uaſis ſaliri ut ēt oſtēdit Iuuenalis ī ſatyra. Et ſpes & ratio quum ait.Quod uocis præciū ſiccus petaſunculus & uas pelamydum.

Pelagi cū.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribit populi fuerunt:q prius dicti ſunt theſſali: & pelaſgia q̄ prius dicebatur theſſalia:ut Ariſtoteli grammatici gloſula in Homerum expoſuit.

Pelaſgus eodē mō ſcribit:atq; ēt nomen uiri ꝓpriū fuit filiuſq; Taudamātis:ut Home.ī.iliados oſtēdit.

Pelectroniū cum unico.l.& abſq; aliqua aſpiratione &.i.latino ſcribitur:fuit oppidū theſſaliæ: de quo ī dictione centauri uidimus.

Pella cum duplici.l.ſcribitur:ciuitas eſt in macedonia:ut dixit Liuius lib.ſexto de ſecūdo bello punico & in littore maris ægæi:ut oſtendit Herodo.in .vii.Quā Pōponius dixit maxime illuſtrat alūnis Philippo & alexandro eius filio.Nam in ea Alexāder natus dicitur.Vnde dixit Iuuenalis in ſatyra. Omnibus in terris.Vnus pelleo iuueni nō ſufficit orbis:ideſt Alexandro qui deinde babylone morbo uinolētiæ ut dixit Solinus q̄q̄ alii ueneno affirment conſumptus eſt.Philippus uero ægis a pauſania:cū ſpectatum ludos iret iuxta theatrum occiſus fuit:qui ſimiliter pellæus a poetis ē uocatus. Vt Lucanus ī.x.illic pellæi proles ueſana Philippi: & fuit pella ciuitas exigua:ut idē poeta oſtendit cū ait.Exigue fecura fuit prouincia pelle.

Peleus cū unico.l.ſcribit:fuit Aeaci regis & Aeginæ filius maritus Thetidis:& pater Achillis: de quo plura Oui.in.xi.metamorphoſeos ꝓfectus ē. Et a Peleo pelides dictus eſt achilles:idem in.viii.epiſtola heroidum.Pelipes utinā uitaſſet apollinis arcus.

Pelias cum unico.l.&.i.latino ſcribit: fuit Neptuni filius ex Tyro nympha filia Salmōei regis hæc fuit uxor Crithei:cui Aeſonē genuit patrē Iaſonis. Sed timēs pelias Iaſonē ex quodā oraculi reſpōſo ꝓſuaſit illi:ut colchos pro aureo uelere pergeret: putans illum in ea expeditione deficere.

Pellex cū.e.abſq; diphthongo & duplicato.l.ſcribit: nec græcū ē:ut oſtēdemus:& multi aſſuerūt ſed latinū. Apud antiquos uero Maſſurius iuriſconſultus Paulo teſtāte ſcribit libro memorabiliū eā habitā:q̄ cū uxor nō eēt:cū aliquo tamē uiuebat: quā nūc uero noīe amicā paulo honeſtiorē concubinā appellari.C.Flaccus libro de iure papyriāo ſcribit pellicē:nunc uulgo uocari:q̄ cū eo:cui uxor ſit corpus miſceat.Quoſdā eā:q̄ uxoris loco ſine nuptiis ī domo ſit q̄ græci παλλακην uocāt.Ego hos oēs uere ſenſiſſe & dixiſſe arbitror.Sed de hoc ammonēdi uidemur. Pelicē apd oratores & poetas eā de mū hrī:q̄ cum eo cui uxorem corpus miſcet:ita ut nō uiri pellex:ſed uxoris dicat.Ouidius in.i.metamorphoſeon loquens de Iunone.

Protinus exarſit nec tempora diſtulit iræ.
Horificamq; oculis animoq; obiecit herinnym.
Pellicis argolicæ:ſtimuloſq; in pectore cæcos.
Condidit:& profugā:p totū terruit orbē.Sic iuno pellices ſuas ſemp ꝓſequit: q̄ ſibi uxori Iouem p̄puerant.At uero Liuius in.xxxv.ab urbe libro: cū de Alexādro loq̄ret q appellē dilecta cōcubina donauit:& tunc cælebs.Alexāder eſſet:maluit uocabulo græco uti:quā ueteri latino:ita āt ait:nāq; cū dilectā ſibi ex pellicibus ſuis p̄cipue noīe Cāplacē nudā pigi obamirationē formæ ab appelle iuſſiſſet Quo fit:ut opine Curtiū: & cæteros ſcriptores:cū de cōcubia cælibus hoīs loquūt potius pallacē græce:quā pellicē latiæ dixiſſe.Quod ſi ſecus reperire cōtīgat:culpa poltius librariorū uitiatū fuiſſe puto:q̄ ſic quoq; deſcriptū. Eodē mō iuſtinū ſcripſiſſe reor:cū ait Anaſtaſiā pallacē fuiſſe Cyri: ita cū ad uirū referat non pellicē:ſed pallacē potius dixerit.Vnde Suetonius de Veſpaſiano loquēs pallacaq; noīe græco:nō pellicū:latino locutus ē. Et īde pallaciā fallaciā:& pallacē fallacē dictum puto Vir.ī q̄rto ge.Vergi ubi nulla fugā repit pallacia uictus.ī ſeſe redit. Videt ēt dici pellex nō tantū: q̄ iā pellex ē:ſed q̄ olī fuit:ut Iuue.i.vi.ſaty. Horrida q̄le facit reſidens in codice pellex.Nam horrida effecta expelli domo cōſueuit:& miſero codice ſeu ſedili reſidens:dure lanā trahere ab egeſtate cogit & dicitur codex quaſi audex.Vir.in.ii.georgicoꝝ libro.Quin & caudicius ſectis:p cedicibus.

Pelion cū unico.l.&.i.latino ſcribit:mons ē theſſaliæ ab orientali parte:ut oſtēdit Hero.in.vii.hiſt. libro:& Lucanus in.vi.in huius ſummitate maxima ſunt pineta:reliquā uero partē q̄rcus occupat. De quo etiam Ouidi.in quinto faſtorum.

Pelion æmoniæ mons eſt obuerſus in auſtros.

Vvbob Insula

Summa uirēt pinu cætera q̄reus habet:i hoc habi/
tauit Chirō:fuitq; i illo cōuiuiū Thetidis & pelei,
Pelopidas cū unico,l.&,i.latino ſcribiť:fuit Theba/
nus filius uir magni animi iduſtriæq; & cōſilii,Nā
cū a quadā ciuiū factione Thebæ opprimerenť: &
ſummas poteſtates illoꝝ nōnulli gererēt. Alterius
factionis principes partim interfecerunt alios i exi/
lium eiæcerūt:inter quos pelopidas pulſus patria
carebat,Hi oēs fere Athenas ſe cōtulerunt:q cū pa/
triā ꝑ uiribus recupare niterenť & tēpus rei gerē/
dæ cū his:q thebis idē ſentiebāt uiſum eēt duode/
cī coierunt adoleſcētuli ex his q exilio erāt mulcta
ti:quoꝝ pelopidas princeps erat,Qua paucitate ꝑ
cuſſa ē nō ſolū aduerſarioꝝ factio:ſed lacedæmo/
nioꝝ potētia hi cū Athenis interdiu exiſſent:ut ue
ſpaſcente die Thebas poſſent puenire cū canibus
exierunt uenatricibus ræcia ferentes ueſtitu agre/
ſti,Qui cū tēpore ipſo:quo ſtuduerant pueniſſent
domū Charonis deuenerūt:a quo & tēpus & dies
ſtatutus fuerat.Nā eo die maximi magiſtratus ſi/
mul cōſueuerant epulari:nec tāta caliditate id ado
leſcentes cōficere ualuerūt qn nuntiatū eſſet auri/
bus magiſtratuum thebanoꝝ exules i urbem ue/
niſſe.Sed illi uio epuliſq; deditq; a deo deſpexerūt:
ut ne quærere quidem de tāta re laborarint, Qui
& uni ex magiſtratibus ex Athenis allata fuit epi/
ſtola:in qua oīa de ꝑfectione exulū ꝑſcripta erant
quæ cui iam accubanti i cōuiuio eſſet redita ſicut
erat ſignata ſub puluinū ſubiiciens:i craſtinū inqt
differo res ſeueras,At illi oēs cū iā nox proceſſiſſet
uinolenti ab ipſis exulibus duce pelopida ſunt iter
fecti:& thebaꝝ patria liberata,Sed hæc & reliqua
omnia Plutarchus in eius uita:& nonnulli alii pro
ſecuti ſunt,Quæ qui legere uoluerit locum noſcat
ubi legere poſſit.

Pelorus cū unico,l.ſcribitur:mōs eſt ſiciliæ ad Italiā
uergēs:a q̄ teſte Martiāo iter medio fretu mille gn
gētis paſſibus ſeparať.Et a peloro gubernatore na
uis Hānibalis ibidē ſepulto cognominatus dicit a
Saluſtio in Valerio de temeritate. Quod Seruius
ſuper q̄rto æneidos confirmare uoluit dicens ſe le/
giſſe ante illum pelorum dictum eſſe,

Pelops cū unico,l.ſcribiť: fuit Tentali regis phrigū
filius.Cuius pater dū deoꝝ diuinitatē tētare uelet
cæſum filiū comedēdum illis appoſuit:a cuius eſu
cū cæteri ſe abſtinerēt:ſola ceres guſtauit: & illius
humeꝝ comedit,Sed cōueniēti pœna luppiter Tā
talum demulctaſſet:uoluiſſetq; pelopem reuocare
ad uitā eburneū illi humeꝝ infixit, Quod tāgens
Vir,in.iii.georg,inquit Humeroq; pelops inſignis
eburno,Hic idē cū in græci regionibus,deinde re/
gnaret:pelopenēſiū cherroeuſon a ſe noſauit. Qui
& inde piſas tuſcia condidiſſe nonnulli affirmant
Virgiliū inducentes:qui ait in,x.æneidos : hos pa/
rere iubeat alpheæ ab origie piſæ,Vrbs hetruſa ſo/
lo: Alii uero nō piſam tuſciæ:ſed alpheam illū cō/
didiſſe uolunt aq̄ hoc eſt ab eius colonis:& ea quæ
eſt i tuſcia originem traxit & a pelope pelopeia ꝑ
fabula pelopis a Iuuenale deducitur in ſatyra quæ
incipit,Et ſpes & ratio:cum ait:præfectos: pelope-
ia facit, philomenta tribunos,Nam cū poetæ pau/
peres & impotentes eiuſmodi intactas fabulas do/
naſſent paridi pantomino:qui potētiſſimus in pa/
latio Domitiāi euaſerat:& ille ꝑ ſuis oſtēderet:lar
giebatur illis i recōpenſam tribūatus & ꝑfecturas,
Peloponneſus cū ſimplo,l.atq; cū ſimplo,p. & ſim/
plo.ſ.quin & duplicato,n,ſcribiť:regio ē teſte Pli/
nio i q̄rto natu.hiſt.pene īſula:haud ulli terræ no/
bilitate poſt ferenda:iter duo maria ægæum & io
niū platani folio ſimilis. Et ut in priori dictione ui
dimus a pelope rege denominata:cuius idiciū no/
tū ē,Nā diciť q̄ſi pelopis νισος,i,inſula,Vel ut alii
uolunt πελοπων,i.denoīatoꝝ a pelope,νισος in
ſula,Et ut ipſe Pli.rettulit pp anguloſos receſſucis
uitus qngētoꝝ ſexagīta triū miliū paſſuū colligiť:
Quī ut ifra idē colligit de arcadia tractās:peloponn
neſo inqt i longitudinē ꝑmontorio maleæ ab op
pidū rhegiū corinthiaci ſinus centū octuagīta mi/
liaribus patet: At in tranſuerſum ab idile i epidau
rum centū uigintiqnq;. Ab olympia argas p arca/
diā nouē & quinquagīta,Ab eodē loco ad philōta
dicta menſura eſt,Et ut uidimus in dictione iſth/
mos:in ea ſtrictura:q̄ cheroneſon effecit: ciuitas ē
corinthi medio interuallo colli applicata,Sed has
ipſas anguſtias ut idē rettulit Pli.ꝑfodere nauiga/
bili alueo tētauere demetrius rex Cæſar dictator,
Caius princeps:Domitius Nero i fauſto ut omni/
um exitu patuit incepto,

Peluſium cū unico,l.& cū unico,ſ.atq;,u, latino ſcri
biť unū ē ex hoſtiis nili uerſus aſiā & arabiā q̄ ab
ægypto diſterminat iuxta quod eiuſdē nois ſtat
ciuitas:ut oſtendit Pli.nepos i uita,M. Antonii &
Pōponius i prio inqt,Alexandria aphricæ ē cōter
mina:peluſium arabiæ,Nec lōge a peluſio caius
mons ē:& delubrū Iouis Caſii, Atq; teſte Solino
oſtraciæ locus Pōpeii magni ſepulchro iclytus in
de ēt idumæa incipit palmis opima:deīde ioppe:
ut i ea dictione uidimus:iuxta peluſiū ēt teſte Ser
uio optīa lens naſciť,Quare catexochē dixit Vir,i
,i,geor,Nec peluſiacæ curā aſpernabere lentis.

Peneus abſq; aliqua diphthongo a noſtris ſcribitur
græci uero i pēultima hēnt:ei cuius nos,i. abiiciē
tes ipſam,e,ꝑductā retinemus.Eſt Theſſaliæ flu/
uius:q ex una parte pidi iuxta gōphros naſciť, Et
ut ait Pli,i,iiii,natu.hiſt.interq; oſſam & olympū
nemoroſa cōualle:defluēs quīgentis ſtadiis dimi
dio eius ſpacti nauigabilis i eo curſu tēpe uocant:
qnq; milia paſſuū lōgitudinē ultra uiſum hois at
tolentibus ſe dextra leuaq; leniter connexis iugis
itus ſua luce uiritāde,Hac labiť peneus uiridis cal
culo:amœnus circa ripas gramine canorus auiū
cōcentu arripit amnem orcon nec recipit ſed olei
mō ſupnatentē:ut dictū ē ab Homero:breui ſpa/
cio portatū:abdicat pœnales aquas diriſq; genitas
argenteis ſuis miſceri recuſans: de quo uidimus
in dictione orcus.

Peneleus cum unico,l,ſcribiť:fuit teſte Homero i
ſecundo iliados ex quinq; boetioꝝ ducibus qui
ad Troiam uenerunt.

Pentharchus cum.t.exili &.th,aſpirato ſcribiť : is
dicitur qui quinq; uiris præeſt,Nam dictio cōpo
ſita ē ex pente:quod ē quinq;:& archos princeps.
entacontarchus ſola ultima aſpiratur: & is diciť:
q quīquagīta ꝑeſt,Nam πεντηκοντα qnquagin-

πεντηκοντα quinquaginta

ta dicuntur:& archos princeps.
Pentecoste absq; aliqua aspiratione scribit:nomẽ est deriuatum a πεντικοντα:quæ sunt quinquagita: & πεντηκοστη:facitq; i genitiuo huius pentecostes.
Pentateuchus cum.t.exili utrobiq; &.ch.aspirato in fine scribitur:liber est quinq; uoluminũ.Nã πεντε quinq;:& τευχος uolumen dicitur.
Pentathlum penultima cũ.t.exili:ultima cũ.th.aspirato scribit:& componit ex pente:quod est quinq; & αθλον exercitamentũ.Nã teste festo genus erat exercitatiõis in his quinq; artibus iactu disci:cursu saltu iaculatione & luctatiõe:dixitq; apd nos uocari quinquertiũ:& apud Liuiũ ipsos atheletas qnq;rtiones. Alii quinq;trium traduxere. Alii uero quinquatria eẽ quinq; dieꝝ exercitia Mineruæ cõsecrata in cuius solẽnibus habebãt dicẽte Ouidio libro fasto. Vna die media est:& fiunt sacra mineruæ.
Nominaq; ad iũctis quinq; diebus habent. Nec in his solum:q̃ dixit Festus:sed ẽt in aliis qbusdã artibus:ut ẽt poetica & oratoria secundũ ea q̃uidimus in dictione Mausolus.Iuxta quod loq uidet Iuuenalis in satyra.Omnibus in terris cũ ait.
Eloquium ac famam demosthenes ac Ciceronis:
Incipit optare:& totis quinquatribus opta.
Quisquis adhuc uno partam colitasse mineruam.
Celebranturq; teste festo post quintum diem iduum mensis.
Pentheus cũ.th.aspirato scribit:& deducit.
qd est luctus.Nã fuit teste Ouidio in metamor. filius Echionis ex Agaue cõiuge filia Cadmi:q cũ liberi patris sacra aspnarẽt:ira numinis a matre & sorore in furia seu maniã uersis laceratus fuit.Facitq; regulariter accusatiuũ more græco i ea: sed ẽt in um repit.Statius in.ii.thebaidos: pentheumq; trahẽs nõdum te p̃hendimus æquo Bacche genu.At uocatiuũ semp ab auctoribus pẽtheu positũ compi. Horatius in primo sermonũ:pẽtheu rector thebarum.
Pentylus cũ.th.aspirato:&.y.græco:atq; duplicato .l.scribit:fuit teste Herodoto.lib.historiarum.viii.filius Demonii:qui ex papho naues duodecim in adiutorium Xerxis educitur:quas apud sepiã exorta tempestate amisit. Ipse uero captus plura de exercitu Xerxis græcos edocuit.
Percope cũ.c.exili scribitur:ciuitas erat teste Homero iuxta põtum:quæ troianis auxilia misit.
Pergæa cũ.æ.diphthõgo in penultima scribitur:fuit teste Pomponio i.i.Dianæ cognomẽ a perga oppido pamphyliæ accæptum : in quo memorabile templum habuit.
Periander cum.i.latino scribit:fuit corinthius tyrãnus ex eraclidarum gente patre Cypselo. Hic Lysidẽ duxit uxorem:quam Melissam appellabat: ex qua cum duos filios succæpisset Cypselum & Lycophronem:calumniis pelli cum obtemperans:eã p̃gnãtem calcibus interemit:puerumq; Lycophronam matri iusta soluente abdicauit : atq; in corcyrã agi præcepit:quẽ postea corcyrẽses:teste Herodoto.lib. historiarum.iiii.interfecerunt.Quo audito periander mærore cõfectus:obiit annos natus fere octuaginta:postq̃ tyrãnidem exercuerat annis quadraginta.Hunc Aristoteles dixit fuisse unum ex septẽ sapientibus græciæ.Plato negauit. Sed alterum philosophum:alterum tyrannum esse dixit.
Periarchon ultima cum.ch.aspirato scribitur: dicitur q; latine de principiis.Nã περι præpositio dicit de & αρχων principiis:licet genitiui sit casus : qui ablatiuo carent:pro quo & genitiuum ponunt.
Peribolus cũ.i.latino:& unico.l. scribit : dici potest circuitus a περιβαλλω:quod est circum eo.
Pericles cum.i.latino &.c.exili scribit:fuit atheniẽsium dux iclitus:philosophusq; : & orator insignis. atq; Anazagoræ discipulus.Rexitq; remp.atheniẽsium quadraginta annis mira prudẽtia.De quo late Iustinus in.iii.suoꝝ epitomatũ li. est ꝓsecutus.
Periclymenes secunda cum.i.latino:sequens cum.c. exili &.y.græco scribitur:fuit teste Homero i.xi. odysseæ filius Nelei:& frater Nestoris.
Periodus cũ.i.latio scribit & cõponit ex peri:q̃ in cõpositiõe nõnũq̃ dicit circũ:& hodos:q̃ ẽ uia. Vnde nõnunq̃ interptat circuitus : aliquando ambitus: quãdoq; comphẽsio nõnunq̃ circũscriptio : atq; ẽt quandoq; continuatio.a nonnullis amfractus:a quibusdam etiam terminus põnitur.
Perihermenias secunda & penultima cũ.i.latino:tertia cũ aspiratiõe scribit:q̃q̃ sint apud græcos dictiones duæ & non una composita:& iscriptio ẽ subtilissimi cuiusdã Aristo.li.i dialectica facultate: q̃ latine significat de iterptatione.Nã peri ꝓpositio cũ genitiuo ꝓ ablatiuo: quo carent græci dicit de. & Hermias interprætatione.
Percosius secũda cum.c.exili:sequẽs cũ.s.&.i.latino scribit:fuit teste Homero i secũdo iliados troianoꝝ amicus longe oĩum doctissimus scientia diuinandi futura.Cuius filii fuerũt adrastus & Amphius quos neq; admirãda patris doctria:ut dixit Hõe. neq; paterna sollicitudine subtrahere a morte potuit:cũ eos retinere conaretur:ut ad troianũ bellũ ubi morituri erãt:pficiscerent.Illi.n.nam sic misera necessitas fati trahebat:nec parere imperio : nec credere cõsilio senis totiens monentis uoluerunt.
Peripleroma cũ.i.latio & unico.r.scribit:dici potest supplemẽtũ Id.n.περιπληρωμα designat. Et ẽ figura cũ aliq̃ pticula i metro:uel ẽt i elegãti ꝓsa nõ ꝓpter sum mõ:q absq; illa iteger staret sed ꝓp metrũ seu ornatũ addit:ut Virgi.i.ænei.Multũ ille & terris iactatus & alto:ubi absq; ille staret sensu:sed nõ metrũ.Similiter multa quoq; & bello passus:ubi duas cõiũctiões naturaliter separãtes posuit:unã.s. metri necessitatẽ supplẽs.Quod frequẽter fieri cõsueuit.
Periphrasis cũ.i.latino utrobiq; &.ph.aspirato scribit:interprætat a nõnullis circũlocutio: a Ciceroe uero idignitatibus ad Herẽnium dicit circuitio:q̃ secundum illũ ẽ oratio rem simplicẽ assumptã circunscribens elocutione : ut Scipionis prouidentia Carthaginis opes fregit.i.Scipio Carthaginẽ Vir. in Tityro:Ouium teneras depellere fœtus.i.agnos & in primo georgicoꝝ.frumenti herbã.i.segetẽ & in æneide.Et iã prima nouo spargebat lumine terras Titoni croceũ liquens aurora cubile:hoc ẽ lucescere icipiebat sol:uel dies oriri:& mille alia.
Perinthus cum.i.latino:&.th.aspirato scribit : fuit urbs uetusta in propõtico olim thraciæ metropolis q̃ hodie dicit heraclea ab Heracleo principe cõstantinopolitano cognominata:in qua Vespesiani

Domitiani Antonini⁹ pii palatia fuerũt ingentia:q & ex uno marmore magnũ amphiteatrũ & mirãdum:quod inter ſpectacula mundi cõnumeratur.

Perinthii cum.i.latino ubi⁹:&.th.aſpirato ſcribiť: ſunt teſte Herodoto circa initium libri hiſtoria⁹ .v.populi circa heleſpontum.

Peripatetici abſ⁹ aliq̃ aſpiratiõe:& cũ.i.latino ubi⁹ ſcribiť:fuit philoſopho⁹ ſecta:q̃ ortum habuit ab Ariſto.& denomiationẽ ꝑ hunc modũ Alexandro in aſiã cũ exercitu ꝓfecto Ariſt. Athenas rediit ac ſui copiã in licieo exhibere cœpit.Xenocrate per id tꝑs academiã obtinentẽ.Docebat uero plærũ⁹ in ambulans udito⁹ turba circũfuſus:ex quo ipſe ſectatore⁹ eius ꝑipatetici philoſophi nũcupati ſũt: Sunt ẽt q tradam partem illã gymnaſii q̃ docebat περιπάτον.i.de ambulatoriũ dictum fuiſſe.

Peripataſma cũ.i.latio &.t.exili ſcribiť gẽus ẽ cortiẽ.

Perillus cũ.i.latino & duplicato.l.ſcribiť:fuit athẽienſis ingenioſus:q ut placeret phalaridi.uenit agrigentũ:& ex ære tau⁹ artificioſiſſimum fabricauit cui ianuã in latere poſuit:ut cum incluſus reus ſubiectis ignibus torquæreť mugitũ & nõ hominis uocẽ uideret emittere:ꝑ quo inuẽto cũ munus a crudeliſſimo tyrãno phleride q nouis hoĩum tormẽtis delectabať poſtulaſſet:ĩ illo tꝑe itercludi iuſſus a tyrãno:ac ſuppoſitis ignibus exuſtus:prius artificii ſui ue⁹ expimẽtũ ꝓbuit dicẽte Ouidio.i. de arte amãdi. Et phalaris tauro uiolẽti mẽbra perilli. Toruit ĩfœlix:ĩbuit auctor opus. Et ĩ eo.li. Nec.n. lex eq̃or ulla ẽ.Quã necis artifices arte ꝑire ſua: ut & ipẽ phalaris atheniẽſibus de ſe ꝑ illo conq̃ſtis:reſcripſit.Cõperi tamen ĩ qbuſdã græco⁹ codicibus nõ perillũ:ſed perillaũ ſcriptum quo noie Ouidius uerſus ſtare non poſſet niſi cum licentia.

Periſtera cũ.i.latio &.t.exili ſcribiť:dr̃ latine columba.Nã põitur a poetis uirgo:quæ a cupidine trãſformata fuit in columbam.

Periſſologia cũ.i.latino utrobi⁹:& dupiicato.ſ. ſcribiť:dici põt ſecũdũ uerba ſupflua locutio.Nã περισσος ẽ ſupflua:& logia locutio.Vt uiuat auguſtus & ĩ moriať:dũmõ ĩ ſit aliq̃ uiuere q̃ nõ mori.

Perithous cũ.i.latio:&.th.aſpirato ſcribiť : ſane qa ĩ pria apud græcos ẽ ei diphthõgus q̃ ut ĩ ſecũdo horũ cõmẽtario⁹ libro uidimus: ĩ ſono ipſius.i. nr̃i apud illos ꝓferť:placuit ex noſtris magis accuratis eundẽ ſonũ ſeruari debere & abiecto.e.ipm.i.retineri:ac ſcribi perithous cum.i. latino in prima: de quo in ea litteratura uidebimus.

Pero cũ unico.r.& habet apud græcos accẽtum in fine:fuit teſte Home.i.xi.odyſſeæ:filius Nelei & frater neſtoris:at uero cũ accentũ hẽt in pria genus ẽ calciamẽti:& declinať hic pero huius perõis:& habebat plures fibulas:a qbus nomẽ aſſumpſit: nã⁹ πέρονη græce diciť:q̃ latine ẽ fibula. De quo Iuuenalis meminit cũ ait in ſat.q̃ incipit:plurima ſunt fuſcinæ.Quẽ non pudet alto ꝑ glaciẽ perone tegi: & ĩde peronatus ille dr̃:q eiuſmodi calciamẽto eſt calciatus pr̃ius:natũ ſi poſcat ſibi perõatus arator.

Perneſſus cũ duplicato.ſ.ſcribiť:fluuius eſt boetiæ ex helicone fonte muſis ſacro defluẽs de quo Vir.ĩ ſileno Tũ canit errantẽ pmiſſi ad flumĩa gallũ Aonas in montes:ut dixerit una ſoro⁹ at uero apud Mar.i.i.pmiſſus ĩ recto cũ.i.latio poni uť:cũ ait adflaccũ.Quod tibi cũ cirrha qd̃ eũ pmiſſidosunda.

Perſia cum.i.latino ſcribitur:regio ẽ nobis orientalis:quæ ab antiquo quodã rege nomen aſſumpſit hæc teſte Curtio in.iiii.de geſtis alexandri.

Ab hac teſte Plinio lib.xv.natura.hiſto.perſica poma aduecta fuerũt.Et ut ſubdit:falſum ẽ uenenata cum cruciatu in perſia gigni:& pœna⁹ cauſa a regibus tranſlata in ægyptum: & ea terra mitigata.

Perſeis cũ.i.latino ſcribiť:fuit teſte Hero.in theogonia.una ex nymphis Oceani & Tetyos filia.

Perſephone cũ.ph.aſpirato ſcribiť: ea eſt quæ a noſtris ꝓſerpina diciť quãq̃ & priori uocabulo nonnũq̃ noſtri poetæ utuntur:Ouidius in.iiii.faſto⁹. At neq; ꝑ ſophone digna ẽ prædone marito:de q̃ in dictione proſerpina uidebimus.

Petaliſmus abſ⁹ aſpiratiõe:& cũ.i.latino ſcribiť: & a petalo:qd̃ eſt foliũ deriuať:expulſio erat cuiuſdã ciuis apud Syracuſios:q tyrannidem appetere uidebať:ut late habetur in dictione oſtraciſmus.

Petilia cũ.t.exili atq;.i.latio utrobi⁹ & unico.l.ſcribiť fuit ciuitas brutiorum:a philoctete melibœo: hoc ẽ de melibœa ciuitate Theſſaliæ ſup mõte zephyro teſte Solino cõſtructa & teſte Seruio ſuper .iii.æne.a πέτασθαι quod eſt uolare petilia cognominata ga ex augurato locum ipſum delegit.

Petonia cum.t.exili ſcribitur.fuit teſte Home.in.ii. iliados.Boetiæ ciuitas.

Petorritũ cũ.t.exili utrobi⁹ & duplicato.r.atq;.i.latino ſcribitur:uerbũ ẽ gallicum. teſte Quintiliãо: idẽ Varro & lanceã ſignificare dixit. Alii ut referet .A.Gellius græcũ eẽ & uoluere rotas ſignificare dicũt:ita ut gẽus ſit uehiculi & q̃ſi petorutũ dicať:eo dẽ Hora.bis ĩ ſermõe utiť: & epiſtolis lib .i.ſer.iqt plures calões:itaq; caballi paſcẽdi ducẽda ꝓtorrita. nũc mihi curto ire licet mulo:uel ſi libet ire tarẽtũ

Petræa penultima cum.t.exili &.æ.diphthõgo ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in Theogõia:una ex nymphis filia Occeani & Tethyos.

Petra cum.t.exili ſcribiť:uerbũ eſt græcũ:qd̃ latine diciť lapis:ex quo & σελινον:quod eſt apium cõponiť petroſelinũ: qd̃ apii ſimilitudinem detinet.

Petroſelion cũ.t.exili & unico.l.atq;.i.latino ſcribiť: dici poteſt a nobis petroſum apium ut in p̃cedenti dictione uidimus.Nã inter lapides meliot naſciť. huius plures ſpecies Pli.in.xix.&.xx.nomiauit.Nã quodã hippoſelinon hoc ẽ eqtẽ apiũ uocari dixit: eo q; apud nemæã uictores eq̃ſtri certamine coronabãtur:aliud uocat orthoſelinon.i. rectũ apium cuius ẽ frutex recto ſemĩe:& cumino ſimile. Aliud dicit helioſelinon:quaſi ſolare apium.

Petoſiris cũ.t.exili & unico .ſ.atq;.i.latino utrobi⁹ ſcribitur:fuit mathematicus noiatiſſimus:de quo Pli.i.ii.na.hi.ſcribit dicẽs. Aegyptia rõ:quã petoſiris & necepſus oſtedere ſingulas partes ĩ lunari circulo:& ut dictum ẽ minimo trigita tribus ſtadiis paulo amplius patere colligũt.Et i.vii.eiuſdẽ uoluminis qum de uarietate naſcẽdi ꝓtractat maxios aeos fuiſſe matematicos oſtendit.Vnde & Iuuenalis in ſatyra Credo pudicitiam iquit.Aptior hora ciboniſi quam dederit petoſiris.

Pezice penultima cum.z.cõſonãte &.i.latio ultima

cũ.c.exili ſcribiť:genus ẽ fungoꝝ q̃ teſte Pli.li.xix. na.hiſt.ſine radicæ:aut ſine pediculo naſcuntur.

Phæaces prima cũ.æ.diphthõgo.ultima cum.c. exili ſcribitur:fuerunt populi Corcyre ſub ditiõe Alcioni regis ut late monſtrauit Home. diuerſis in libris odyſſeæ: de quibus Virgili.in tertio æneidos protenus aereas phæacum abſcondimur arces.Et Iuue.in ſatyra.Quis neſcit uoluſi: iã uacui capitis populum phæaca putauit.

Phædon cũ.æ.diphthongo ſcribitur:fuit teſte Gellio i ſecũdo noctiũ atticaꝝ helidẽſis ex cohorte ſocratica.Socratique & Platoni per fuit familiaris. Eius nomini plato illum librum diuinum de immortalitate anime dedit:& ut pergit idem auctor is phædon ſeruus fuit forma:atq; ingenio liberali & ut quidam ſcripſerunt alenone duo puer ad merendum coactus:eum cebes ſocraticus horrante. Socrate emiſſe dicitur:habuiſſeq; in philoſophiæ diſciplinis. Atq; is poſtea philoſophus illuſtris fuit ſermoneſq; eius de Socrate admodum elegãtes leguntur.At uero Laertius dicit eũ ex nobili familia cũ patria una compræhenſum coactumq; ĩtra cellulam in fami ſe q̃ſtui addicere: & adiecto hoſtiolo.Socratis contubernio magiſterioq; uſum quo ad ipſum Alciabides ſeu Crito Socrate monẽte redimeret.

Phædrus cum.æ.diph.ſcribitur:fuit unus ex diſcipulis platõis cuius nois plato lib.nobilem edidit.

Phædra cũ.æ.diph.ſcribiť:fuit regis minois ex paſyphe cõiuge filia. Hæc una cum Ariadne ſorore Theſeũ Aegæi regis Athenaꝝ filium ſecuta ẽ:quã ille relicta Ariadne uxorẽ ſibi copulauit cui Dẽophõtẽ peperit & Antigonũ:de q̃ i dictiõe Ariadne:& in dictione Hippolytus uidimus.

Phædyme pria cum.æ.diphthõgo ſeq̃ns cũ.y.græco ſcribitur:fuit teſte Herodoto in q̃rto hiſtoriarum Otanis nobilis perſæ filia.

Phæræus.æ.diphthõgo in prima & ſecũda ſcribiť: fuit Alexãdri cuiuſdã tyranni in phæræa urbe cognomẽ:de quo Cice.i ſecũdo rhetoricæ de iuẽtione.& in ſecũdo de officiis meminit.

Phæſtus cũ.æ.diphthõgo &.t.exili ſcribiť: Fuit teſte Home.in.v.ilia:filius Bori meoni ſiue lydii: q̃ ueniẽs in auxiliũ troianoꝝ ex fertili tarna ab idomeneo iterficiť:ẽ ẽt mõs crætæ: ſiue ꝓmontoriũ circa Cortinã urbẽ:ac ciuitatis i eo loco nomẽ: ut oſtẽdit idẽ Home.& i.iii.iliad.& in odyſſea.

Phætuſa pria cũ.æ.diph.ſeq̃ns cũ.th.aſpirato ſcribitur:fuit Solis filia ex neæra nympha & ſoror lãpetiæ:q̃ in ſicilia pr̃is:ſui hoc ẽ Solis armẽta cuſtodiebãt.de q̃bus ſotii Vlyxis cõtra Circes mõita degu ſtãtes naufragiũ fecerũt:ut i.xii.odyſſeæ:monſtrauit Home.Oui.ẽt de illa meminit i.ii.meta.dũ de mutatiõe ſoroꝝ phætõtis loq̃reť:cum ait.

Ille more ſuo:nam morem fecerat uſus.
Plangorẽ dederant:equis phetuſa ſororum.
Maxima:cum uellet terræ procumbere:quæſta ẽ.
Diriguiſſe pedes.

Phalacrus cũ unico.l.&.c.exili ſcribiť:dici põt latiæ caluus.Sed fuit eo noie teſte Home.in.x.odyſſeæ Aeoli filius ex lepatra coniuge.

Phalaris cũ unico.l.&.i.latio ſcribiť:fuit acrigentinus tyrannus crudeliſſimus ante urbẽ cõditã circa annos ſexagitaq̃ttuor:ut q̃dã ferũt.Cui perillus æris opifex cupiẽs placare:ex ære tantũ fabricauit & ianuam in latere poſuit ut iclusus reus ſubiectis ignibus torq̃reť:& ſonus uocis hois exclamantis nõ genitus:ſed bouis mugitus uideret: pro q̃bus dicebat ad tyrannũ teſte Ouid.ĩ q̃rto de triſtibus ut munus munere penſes.

Da precor ingnio munera digna meo.
Dixerat & phalaris pœne mirande repertor.
Ipſe tuum præſens imbue dixit opus.

Phalera cũ unico.l.ſcribiť ẽ:equoꝝ ornamẽtũ.Hoc ẽ phãera:Nã a φανερῶ:q̃d ẽ illuſtro deſcẽdit eo q̃d hmõi ornamẽtis illuſtrari uidebať equus dicente Iuue.in ſat.q̃ icipit. Atticus eximie.Magnoꝝ artificũ frangebat pocula miles.Vt phaleris gauderet equus.Et Virg.i.v.prius equũ phaleris inſignẽ uictor habeto.Sed dicitur magis pluraliter.

Φανερῶ illuſtro

Phalanx cũ unico.l.& i fine cũ.n.ante.x.ſcribiť:uerbũ ẽ peregrinũ ẽt apd græcos:nã teſte Ser.ſup.xi. æne.lingua macedonũ legio dr̃:ideo ait Vir. Tum mæſta phalãx & alio i loco agamẽnoniæq; phalanges.Sed nõnulli alii phalãgẽ hoc ẽ agmẽ exponũt q̃d teſte Ser.ſup octauo æne.ꝓpriæ eſt exercitus ambulãs:& ut iquit oẽ aliud abuſiue dr̃.Sane apd Pli.i ſeptio na.hi.phalãges ẽt ipſe fuſtes q̃dã dicuntur.Vnde ait p̃lium aphri contra ægyptios facere fuſtibus:quos uocant phalangas.

Phalernus cũ unico.l.ſcribiť:& in genere maſculino mõs ẽ cãpaniæ uietis referentiſſimus: & ut q̃dam putant ab hoie ſic cognominato nomen ſumpſit. Eſt prope puteolos:ut dixit Ser.ſup ſecũdo geor. De quo Mart.i.decioſecũdo meminit cũ ait.Nec i phalerno monte maior autumnus.

Phalernũ cũ unico.l.ſcribiť.& i genere neutro atq; ẽt maſculino uinũ eſt optimum ſic quoq; cognominatũ quia in agris phalerni montis naſcitur: q̃ teſte Pli.in tertio nat.hiſt.ſunt in cãpania. Eſtq; uinũ fumoſum:ut oſtendit Tibullus i ſecũdo cũ ait: Nunc mihi fumoſos ueteris proferte phalernos. Conſulis:& chio ſoluite uincla cado. Et ſimiliter dicitur uinũ ſetinũ gauranum: ſurẽtinũ ut uidius in dictione cæcuba & uidebimus in dictione ſurrhẽtum:& ut ait Pli.lib.xiiii.na.hiſto.Cæſar dictator triũphi ſui cœna uina phalerni amphoras:chi/ cados in conuiuio diſtribuit. Epulũ uero in tertio cõſolatu ſuo phaleꝝ chiũ leſbiũ mamertinũ.Quo primũ tempore quattuor genera uini appoſita cõ ſtat:poſtea uero alia oia i nobilitatẽ uenere:& circiter ſeptingenteſimo urbis anno.

Phaleſci cũ unico.l.&.i.latio atq;.c.exili ſcribiť: populi fuerunt etruſci:de q̃bus habuimus in dictione hyrpi.Hi potiſſimum colebãt lunõe ut oſtendit Oui.i ſexto faſtoꝝ cum ait.Adde ſenẽ tacitum lunonicolaſq; phaliſcos.

Phanũ cum.ph.aſpirato ſcribiť:ædes eſt ſacra:quæ latine ſplendidum & illuſtræ deſignat.Nã a φανε ρω:quod eſt illuſtro deducitur.

Phanerus abſq; aliq̃ diphthõgo ſcribiť habetq; accentum ſupra.e.Nam græce φανηρσ ſcribitur.Et ẽ teſte Seruio ſuper ſecundo geor.mons in chio: ſic quoq; dictus a phaneo rege.

φαγο τωμεδο λοιδορεθ εδαχ

λοιδορον τὸ τυμελιοσυ

Phago cum.ph.ſcribit:dictio eſt græca: quæ apud nos dicit manduco:unde phagos edax dr: & phagoledoros.turpiter comedēs.Hieronymus ſuper Ezechielē:Vereor ne illud eis eueniat:qđ græce ſignificātius dr: Vt uocent phagoledori.ſ.cum.œ. diphthōgo antepenultia.Nam cōponitur ex phago:& λοιδορον qđ ē cōrumelioſum:Sane ex phago cū.ph.ſcripto deducitur fagus arbor quæ p.ſ. & nō.p.ph.ex ſueterata cōſuetudine ſcribit.Nam teſte Ser.ſuper Tityr& Virgilii:fabus arbor a φαγειν qđ ē comedere deducit.Cum prius hoies glandes comederent:quas ut dixit Pli.i.xvi.natu.hiſt. & ppriæ ferūt robur fagus:q̄rcus:æſculus:cerrus: ilex:ſuber:Et in eodē li.prius dixerat.Dulciſſima oium glans fagi:ut qua obſeſſos etiam homines duraſſe in oppido chio tradat Cornelius Alexander:quin & a phago phagus deducitur: ut in ſua dictione uidebimus.

Phanes cū unico.n.ſcribit.fuit teſte Hero.li.hi.tertio uir alicarnaſeus:q cū diu ſocietate amaſis regis ægypti fuiſſet:tandē accuſatus:ex ægypto in perſas tranſfugit.& Cambyſe traiicere uolēti in ægyptum adhæſit:cuius cōſilio Cambyſes uſus eſt: & cum uiam nō ſatis cōmodam ad traiiciendū cōperiret:hic eum docuit per arabiam iter facere.

Pharetra cū.r.exili ſcribit:id dicitur iſtrumentū: in quo ſagittæ portantur.

Pharmacū cū.c.exili ſcribit:dr latiæ uenenū. Vnde Caius iuriſcōſultus ad legē.xii.tabularū inqt.Qui uenenū dicit adiicere debet utrū malū an bonum. Nā & medicamēta uenēa ſunt qa eo noīe oē continet qđ habitū naturā eius cui adhibitū eſſet mutat.Cū id qđ nos uenenū appellāus græci φαρμακον dicūt apud illos quoq; tā medicamenta:quāq; nocēt hoc noīe cōtinent.Vnde adiectione alterius noīs diſtinctio fit.Admonet ſummus apud eos poetas Homerus ſit dicens.

Pharos cū unico.r.ſcribit:fuit oli pua ægypti iſula contra nili hoſtia ſic cognominata: ut Anticlides ſcriptor græcus atteſtat:ab nauclero Menelai cui id nomē erat q ibidē ab aſpide iterēptus & ſepultus fuit.Et ut homerico carmine pditum ē abeiſdē oris curſu diei obducebat:At tpe Pomponii eo dē teſte alexādriæ:q̄ illi appoſita iacet ponte cōiungit dicente etiā Lucano i.x.pharaon inſula quondā in medio ſtetit illa mari ſub tempore uatis.

Proteos at nūc ē pelleis:proxia tauris:i hac teſte Curtio magnus alexāder nouā urbē:cōdere ſtatuit ſed cū magnæ ſedis capax nō eēt ex illius oppoſito condidit alexādria:Sane in eadē iſula teſte Pli.i.xxxvi. na.hiſt.littoralis maxia turris fuit nauigantibus lumen exhibens a philadelpho rege conſtructa q̄ iter ſpectacula mūdi cōnumerat.qa ſup q̄rto cancris uitreis locata fuit.Alii uero ab Alexādro conſtructā eā dicūt eadē palmis abūdat ut oſtēdit Ouidi.i li.ſecūdo de ſine titulo dicens ad iſim.

Quæ colis & memphi palmiferamq; pharon.

Phaſis cū unico.s.&.i.latio ſcribit:ē colchor& pgrandis fluuius:de quo Luc.i tertio Colchor& q rura ſecat ditiſſima phaſis p hūc argonautæ cū iaſone intrauerūt ad colchos dicente Ouidio iuxta initiū li.vii. ubi fabulā late proſequitur: Multaq; ppeſſi claro ſub iaſōe tādē Cōtigerāt rapidas lioſiphaſidos undas.Vīl & ipa meda phaſias a poetis nōnūq̄ dr: ut Ouidio ii.đ arte.phaſias æſōidē circe tēuiſſet ulyxē.

Phariſæus penultia cū.æ.diphthōgo ſcribit: nomē ē appellatiuū cuiuſdā ſectæ iudeor& qui præceteris religioſiores uidebantur.

Phetæ pria cū.e.abſq; diphthōgo ſcribit:fuit teſte Hōe.i.xi.ili.ciuitas i argo:ppinq̄ pylo & ſub dūio agamēnōis.& ut qdā expoſitores aſſerūt ſic quoq; a flumine p eā decurrente cognominata.

Pherecydes abſq; aliq̄ diph.& cum.y.græco ſcribit fuit ſytus Baſis filius:& philoſophus ſuo tpe egregius:fuitq; pitaci auditor.Et ut Theopōpus tradit prius q de diis & natura ap græcos ſcripſit primuſq; teſte Ci.i li.tuſcu.aios hoium ſempiternos eē aſſeruit.Qui & teſte Laer.multa ēt pdixit.q̄ mirabilia uidebant:nā cū uideret ex littore currētem nauē plēis uelis eā mergēdam pdixit qđ ante illius oculos factū ē.aq̄ ex puteo cū biberet poſt diē tertium futur& terræmotū pdicauit:atq; ita factum ē. Cōſuluit perialo hoſpiti ut meſana cū tota familia diſcederet:q; ille neglexit.Sed urbe deide ab hoſtibus capta ſe & ſua pdidit.Qui & plura alia de illo ferunt:q̄ ap eūdē auctorē q uoluerit legere pōt:idē teſte Pli.i.xii.na.hi.pſam oronē prius cōdidit tpe cyri regis.Eundēq; dicit ſpiraſſe copia ſerpentū ex corpe eius erūpēte.floruit regnante Tulio.hoſtilio & fuit præceptor pythagoræ.

Pheremō abſq; diphthōgo ſcribit:fuit teſte Homero.i.x.odyſſeæ.filius Aeoli ex lepatra uxore.

Pheretrū cū.h.aſpirato &.r.exili ſcribit nā teſte Ser. ſup.xi.æne.græcū uocabulū ē q latie dr capulus ab eo q; corpus capiat.Vīl ait Pla.Capulatis ſenex.i.uir cius capulo.Quid q; ferro i ſuo temate græcū ē qđ ſi tpa uniformiter pducere cū.ph.ſcribēdū eēt.ſed hic quoq; pualet cōſuetudo niſi ab eo deriuata cū aliis dictiōibus græcis cōpōat:ut œnophoros: Criſtophoros & ſimilia.Quid qđ ēt fama ut i priorib⁹ libris uidius græcū dr:& cū.ph.a nōnullis ſcribit:ac latie rumorē dici affirmāt.Vt Cic.philippicis iprobiſſimis igt rūoribus diſſipari:& nō longe poſt hoc triduo uel q̄triduo triſtis a matutia fama manauit:nā ſignificat his duobus noibus ſermo qdā i populo ſine certo auctore de re aliq̄ recēti ſiue bona:ſiue mala:freq̄nter tū & p opīone q̄dā iueterata accipit:ut fama ē athēas nō plus uigiti milibus annor& fuiſſe cōditas.Accipit p laude & celebritate hoīs ut fama Camilli.fama Scipio.fama tua: fama mea:pro quo nō recte dixeris rumor.Sed latinū eē & potius p.i.q̄ p.ph.ſcribi debere Priſcia.i.i. cum de.ſ.lra pertractat oſtendere uī.

Phiala cū.i.latio ſcribit nec uitrea uaſa deſignat:aut ab hyalos:qđ ē uitrū deriuat:ſed teſte Iulio pollūce de uocabulis rer& ad Cōmodū ipatorē.uaſa q̄q; deſignat uini aut aq̄ capacia:qbus ime ſa utiur.Iudē ſentire uī in ſat.Si te ppoſiti cū ait.Byrrho tenet phialas:tibi non cōmittit aur& hoc ē tenet uaſa aurea q̄ tibi non committuntur.

Phidias cū.i.latio utrobiq; ſcribit:apud græcos uero eſt in pria.ei.diphthongus:quæ a noſtris: ut ſepæ uidimus:i.i.productā cōmutatur:fuit ſtatuarius clariſſimus:& teſte Quiti.in.xii. de iſtitutione

oratoria:diis q̄ hoibus effingendis melior artifex creditus. In ebore uero longe citra emulū:uel si nihil nisi Mineruā āthenis:aut olympiū i elide louē fecisset. Cuius pulchritudo adiecisse aliqd ēt recæptæ religiōi uidet:adeo maiestas opis deū æq̄uit. Quare inquit Pli. in. xxxvi. natura. histo. Phidiam clarissimum esse per oēs gentes:q̄ dei louis olympii famam intelligunt nemo dubitat:Sed ut merito laudari sciant ēt q opera eius non uiderunt. perferrimus argumenta parua & ingenii tantū. Neq; ad hoc louis olympii pulchritudine utemur: non Mineruæ athēis factæ amplitudie:cum sit ea cubi torum uīgenti sex. Ebore hæc & auro constat. Sed in scuto eius:i quo amazonum prælium cælauit: ambitu parmæ eiusdem concaua pte: & gigātum dimicationē. In soleis uero laphitaq; & centauro rū:adeo momēta ois artis illi fuere:in basi āt quod cælatum est:dii sunt triginta numero:noscētes uictoriam mirabili & præcipuo præcio. Miramur & serpētē:& sub ipsa cuspidæ æream spīgem:hæc ille. Sed ut ait Cicero in primo tusculanaq;: cum ī scribere non liceret sui oris similē speciē adeo artificiose iclusit in clypeo:quod ea cōuulsa tota operis coligatio solueret. Et ut de fiducia sui ualerius Maximus rettulit pfecto simulachro louis olympici quo nullū p̄stātius:aut ammirabilius hoium manus fecerant:iterrogatus ab amico quonā mentē suā dirigens uultū louis ꝓpemodū ex ipso cœlo petitum eboris liniamētis amplexus eēt Homeri uersibus q̄si magistro sensum fuisse respondit. Et Pli. li. vii. nat. hi. Phidiæ luppiter olympius inquit quottidie artificii excellētia testimoniū phibet. Et li. xxxvi. rettulit uenerē illius eē romæ in Octauiæ opibus eximiæ pulchritudinis. Et li. xxxiii. dixit illū floruisse olympiade tertiæ & octuagesima circiter tricētesimo nr̄e urbis anno nec solū ex eboř ut ī eodē li. idē auctor ostendit sed ex ære signa: fecit fuereq; eodē tpe eius æmulū Calchamenes:Critias:Bestotes Aeglas. Et deīde olympiade octuagesima septīa Hagellades:Gallō polycletus: Gorgias:Lacō:Mirō:pythagoras:Scopas: pelius: ex his policletus discipulus hūit. Argiū: Asopodoq;: Alexim. Aristidē phœniōe. Dinonē: Antenodoq;: Demeā:Clitoq; Mirō nōagesimaqnta olympiade floruere Naucides. Dinō: patroclus: Centesima scda polycles cephysodotus lenares Hippotodorus centesima q̄rto praxiteles:& Euphrāor. Cētesima. vii. Etioten. Hymacus cētesima. xiiii. Lysippus fuit cū & Alexāder magnus. Item Lysias Tisius:& frater eius Thōes:Euphrōides Sostratus:Ion:q testē Pli. nullo doctoř nobilis fuit:ipe discipulū habūit zeuxiadē. Cētesima uigesima Eutychides: Eutycrates Chepis Sicrotus. Timarchus:pytromaches: Cessauit deide ars teste eodē Pli. Ac rursus olimpiade cētesima quīquagesima sexta reuixit. Habuitq; artifices longe īfra prædictos probatos.

Pyleus cū. y. græco & unico. l. scribit:fuit teste Homero. xi. ilia. unus ex ducibus græciæ: qui ad Troiā nauigarunt.

Philos cū. i. latio & unico. l. scribit:dī latiæ amicus unde philocalus bōus amicus:& philocaris cū. ch. aspirato ī penultima charus & gratiosus amicus: Et philotimus precios⁹ amicus. Nam cōponit ex philos:& καλος:qui ē bonus:ac χαρις quæ est gratia:& τιμη quod est precium. Pli. in. vii. nat. hi. publius īquit Catienus philotimus patrorū adeo dilexit: ut hæres omnibus bonis institutus in rogum eius se iaceret.

καλος bonus
χαρις gra
τιμη ꝓmu

Philolaus cū. i. latio & absq; duplicatiōe ipsius. l. scribit:fuit crotoniata philosophus pythagoricus hic opinatus ē oia hermōia haq; necessitate cōpleri terrāq; moueri secundum primū circulū. Moritꝰ suspectus de molitiōe tyrānidis. Ab huius cōsangui ne is scripsit Hermippus Platonē ꝓfectū ī ciciliam misse pytagoricos libros argēti minus alexādrinis sexaginta atq; ide trāssumpsisse Timæum de:quo in dictione Plato uidebimus.

Philomena cū. i. latino:& unico. l. scribit:& interp̄tatur φιλουξᾶ. i. amās μηλα mala:q̄ poma sunt:seu oues:fuit pādionis athenaq; regis filia:& soror ꝓgnes uxoris Terei regis thracū:a quo cū cōduceret ad ꝓgnē uisendā strupata:ac deide tantū scelus clamās ligua priuata fuit. Quod cū soror ꝓgne postmodū cognouisset. Itim filiū comedēdū patri:opposuit. Atq; deide oēs in auem cōuersæ sunt:ut in. vii. metamorpho. li. Ouī. eloquentissimæ enarrauit:Quam oēm tragœdiam miro stilo & paranti quis Gregorius Corrarius uenetus diuino quodā īgenio nostra ætate dum adolescētulus esset pertractauit imitatus Tyestem Senecæ: quo in nulla re minor comperitur.

φιλουξᾶ amās
ειηλα mala

Phylortiū cū. i. latino utrobiq; &. t. exili scribit nomē est fœminæ more græco ꝓ diminutionē amatoriæ adulationis prolatum. Et a philos qui est amor deductum.

Philosophia cū. i. latio & unico. l. scribit:& latīe dici pōt amor sapientiæ. Nā philos amor:& sophia sapientia dī. Et apud persas primū claruisse ac eorū sapientes magos fuisse dixerūt. Apud babylonios uero & assyrios:deinde fluxisse chaldeos. Apud īdos āt gymnasophistas:quos ꝓ sapiētibus habuerunt:nam ut clearchus solensis affirmata: a magis gymnosophistæ ꝓfluerunt. Et his:ut aiūt ad agyptios philosophia manauit. Cuius rei antistes sacerdotes ac prophetas appellant:nā teste Aristotele lib. i. de Philosophia ægyptiis antiquiores sunt magi. inde apud celtas seu gallos dryidæ sapientes fuere de q̄bus ī dictione dryidæ uidimus. Sed magoq; principē zeroastrē ꝓsen fuisse memoriæ ꝓditum est hunc Dion ex interp̄tatione sui nois astrorū asserit fuisse cultorē :ob hoc usq; ad excidium Troiæ Hermodorus platonicus ī li. disciplinarū ānos q̄nquemilia cōputat. Aegyptiis uero nili filiis Vulcanū philosophiæ principia aperuisse dicunt a quouscq; ad Alexādrū macedonē regē ānos fluxisse asserunt octomilia octogētos saxaginta tres fuisse ēt apud phœnicas Ochū sapientū uolūt. Apud tharcas zamolxim & orpheū. apud lybicos atlātē: Apud græcos uero Musæū & linū primos fuisse dicūt:post quos Homeroq; aduenisse & Hesiodum fuerunt. Nāq; ēt poetas sophoq; uocabulo exornabāt. Hos septē grecis sapiētis ī paruo tps iteruallo secuti sunt puoq; hæc sūt noia Thales:Solō:periāder:Cleobolus:Chilon Bias. Pitacus:ā q̄bus ī su-

is dictiõibus explicauius explicabimusq; Sane his ānumerāt qdā anacharsim scythā Mysonē cheneū pherecydē syr& Epimenidē cretēsē. Alii & pysistratū tyrānū. Post hos pythagoras prius nō sesophō sed philosophō appellauit. Nā cū Leōtē sicyonioz tyrānū: siue philasioz teste. Heraclide in olipicis: alloquærēt & diceret se nō sapiētē: cum solus deus sapiēs eēt. interrogatus quonā cognomīe uocarēt: Respondit se philosophū esse: hoc est sapientie amatorem quem reliqui oēs secuti sunt: itaq; duo philosophiæ principia ꝓfluxere: unum q; ab Anaximandro ionicū est appellatū: eo q; thales fuerit milesius ex ionia: & hic quoq; Anaximandrū īstituit. Quod uero ex pythagora italicū ē dictum eo q; eius auctor pythagoras ut plurimū in Italia philosophatus est. Et desiit ionica philosophia in Clytomacū: Crysippū: & Theophastū: Italica uero in Epicuz. Itaq; Thaleti uni ex septē sapientibus successit Anaximander philosophus. Anaximandro Anaximenes huic Anaxagoras huic Archelaus: huic Socrates: qui primus æthicam inuexit. huic Plato: q academiā īstituit: huic Speusippus & Xēocrates. Ei polēo: huic Crātor: & crates. Cui Arcesilaus q mediam iduxit academiā: huic Lacides q nouā inuenit huic Carneades: huic Clytomachus atq; in hunc modū in clythomachū desiit: at ī Crysipū sic quoq; desiit: nā & Socrati ēt successit antisthenes huic Diogenes cynicus: huic Crates thebanus. huic zeno. huic Cleantes huic Chrysippus. ī Theophrastū uero p hūc modū desiit: platoni successit Aristoteles q peripatetica statuit huic Theophrastus. Et in hūc modū ionica philosophia in theophrastum desiit Italiæ āt hæc fuit series pherecydi successit pythagoras: huic Telanges filius. huic zenophanes: huic parmenides. huic zeno Heleates huic leutipus. huic Democritus. huic quāplurimi Sed īter reliquos Nausiphanes Nacydesq; celebrātur. his suo ordine successit: Epicurus: & sic italica philosophia ī Epicuz desiit Sane ex his quos retulius: & eoz auditoribus nōnulli a ciuitatibꝫ sūt appellati ut heliēses megalēses: qdam a locis ut academici stoici ab euētibꝫ ut pipatetici ab affectibus ut eudæmōiaci ab elatōis fastu: ut q se philaletes. ueritatis studiosos siue electicos aut analogiticos uocauerūt. a natura reꝛ ut physici: a p̄ceptoribus ut socratici. Platonici. Aristotelici. Epicurei: a moribus ut æthici. a differendo dialectici. Veteris academiæ īstitutor & princeps fuit Plato medie arcesilaus nouæ Lacydes peripateticæ Aristoteles stagirites: stoicæ zeno cictiēsis: epicureæ Epicurus. cirenaicæ Aristippus cyreneius heliacæ Phædon heliēsis megaricæ Euelides: cynicæ antisthenes athēiēsis ereticæ Menedēus eretriensis Philosophia igit cū amor sit sapiētiæ & sapientia ipsa doctrīas oēs cōplectatur constat philosophiam cōueniētissime ad oium disciplinaz: amorē protendi. ita ut si quē perfectū philosophū esse dicamus: eūdem & in oībus doctrinis excellere: nobis quoq; fatendum sit. Quin & eundem illum oratorē dici posse quē & Cice. & Quitili. in libris suis cupiunt: exoptantq; Sed cū eiusmodi excellentiā ac pfectiorem nullos adhuc adeptus fuisse nouerimus: & plæroscq; legerimus quibusdam pholosophiæ partibus & illius professione fuisse cōtentos: id actum ē: ut philosophus & orator mutuo se diuiserīt: qa nec ille ad q̄ uerū philosophū: nec hic: q̄ ad uerū oratorem spectāt consequi ualuerūt. Quæ etsi utiq; habuissent in nullo ꝓrsus a se iuicem distarēt nisi & ea omnia Aristoteli magis q̄ alteri hoium affuisse dicamus. Theophrastoq; eius auditori q oēm magistri sui doctrinā mira eloq̄ntia ꝓsecutus ē. Cui ēt cū Tyrtamo nomē eēt Aristoteles ipe teste Boetio & Laertio: ob diuinā illius eloq̄ntiā theophrastū uocitauit: ut ī sua dictiōe uidebius. Qui tamē ut Gellius ī. viii. noctiū atticaz rettulit cū oībus suæ ætatis facūdissimus eēt uerba pauca ad populū atheniēsem facturus deturbatus uerecūdia siluit itaq; & q dicerent & qui saperēt se diuidentes & ptes quiq; suas: ꝓ facultate ꝯapiētes seipsos ēt nominibus diuiserūt ut hic philosophus ille orator diceret: Vnde ait Cicero in ꝓœmio de officiis. Eqdē Platonē existimo si gēus forēse tractare uoluisset grauissime & copiosissime potuisse dicere & Demosthenem si illa q a Platone didicerat tenuisse & ꝓnunciare uoluisset ornate spendideq; facere potuisse. Eodē modo de Aristotele & Isocrate iudico quoz uterq; suo studio delectatus cōtēpsit alterū. Sed ipa philosophia seu mauis sapiētia ī qnq; partes pricipaliter sepat ī Physicā: Metaphysicā: æthicā: mathēaticā: & logicā. Physica ea dr̄ q̄ demūdi huius corporalis: ac mobilis natura & his q̄ in eo sunt corporalibus partibus suis racionibus differit & inqrit: q̄ solam usq; adarchelaū Socratis p̄ceptorē philosophi oēs ꝓsecuti sunt. Post hoc uero Socratē & Platonē Aristoteles pluribus libris exeqrens exactissime ptractauit. Metaphysica uero illa dr̄: q̄ supra mutabilē natura se erigēs: īcorporalia quæq; & sempiterna certis rōnibus pscrutat. Sed hoc quoq; cū duplici uia fieri posse cōtingat: duplicē ex ea cā metaphysicam efficit. Nā uel ex ipsius naturæ pricipiis īcedit & sic quoq; Aristotelis & metaphysica. Thephrastiq; & ꝓ magna parte Platōis. Vel ex his ꝓgredit initiis q̄ supra naturā degūt. & nobis ex diuina reuelatione ꝓrsus iclaruerunt: & sic quoq; xp̄anaz ē altissima metaphysica: q̄ theologiā appellamus: & q̄ ex fidei articulis diuinitus reuelatis ꝓgredit: & argumētatur: quā sane ex auctoribus antiqs solus Plato aliquātisper degustauit: aethica āt ea est: q̄ de īstitutione hūanæ uitæ suis rōnibus differit: & ptractat Sed hoc triptito apud illos fieri cōtingit. Quoniā uel īstitutionē explicat hois: ut aial est rōnis capax Vel ut paterfamilias: uel ut ciuis. Et primam horū partē Socrates pulcherimus disputatiōibus īchoauit. Quā post illū & Platonē Arist. i decē uolumiribus: q̄ æthica noiant absolutissime ptractauit. Qui & ī illius apꝑhensione finis academici quoq; plurimū īsudarūt Stoici: & Cyrenaici philosophi: Acheliaci: megariciq;: & cynici: & Erethici. Apud nr̄os uero ex antiqoribus qdem Cice. & Seneca: ex modernioribus uero nōnulli celebres clarissimiq; christiāi fuerūt: q rē oēm manifestissime enucleārūt. Secūdā uero partē quæ īstitutū apud se hominē accipit: & familiam insuper regere: ac disponere docet Xenophon ipse in œconomicis: & post il-

lũ Aristoteles:& Theophrastus explicarũt. Tradu
xit Xenophõtis œconomicã Cice. quã perdidius
Tertiam autẽ partẽ:quã ciuilem uocãt:& in admi
nistrationẽ reipublice uersaf plato ipse decẽ clarif
simis uoluminibus absoluit Aristoteles octo & nr
Cicero sex de repu. libris editis explicauit. Cõpræ
hẽdit & tertia hæc pars intra se sanctas leges & ci
uilia iura:q̃ in administrationẽ reipublice sunt ne
cessaria. Quas Plato tredecim uoluminibus:Cice
ro quattuor:licet modo diuerso collegerunt. Ma
thematica uero:q̃ & disciplina anobis dici põt: q̃
drifariã diuidif:arithmeticã musicã:geometriã &
astronomiã:arithmetica:q̃ & numeralis dici põt:
qa de numeris & eoꝝ q̃litatibus tractat a pythago
ricis plurimũ celebrata fuit : & a Boetio nr̃o pul
cherrime ĩ artem redacta est. Musica uocũ propor
tiones generaq; & q̃litates explicat. Quã pythago
rã iueniſſe:& aristoxenũ absoluisse dicũt apd̃ nr̃os
uero Boetius & Augustinus aliiq; nõnulli tracta
uerũt. Geometria mensuras reꝝ ĩ lõgũ latũ & pro
fundũ edocet:ĩ qua Euclides p̃cipuus fuit:hæc sub
se perspectiuã cõtiet:& geographiã:& illi qdem ra
diorꝝ reflexiones:ac qualitates inquirit : hæc uero
terrã pinguit:ac urbiũ distantias:& loca quæq; mẽ
surat:ut ptolemæus tẽpore Troiãi & Antonini pri
cipũ romanorꝝ:& ante illũ strabo magnis & pul
cherrimis uoluminibus ĩdicarunt:apud nr̃os Pli
nius. naturã. histo. Solinus ĩ collectaneis : & Põponius
aliiq; nõnulli absolutissime tradiderũt. astrologia:
ut eius nomẽ designat:astrorꝝ cursus & recursus:
eorũq; cõiunctiones & distãtias certis ratiõibus in
dicat:ĩ q̃ & psæ quoq; & ægyptii p̃cipue floruerũt
immo teste Laertio asserũt ægyptii prios se fuisse
astrologiæ iuẽtores arithmeticæq; & geõetriæ. Id
idẽ Aristoteles ĩ pœmio metaphysice cõfirmauit
in hac maxime Ptolomeus efflorui. Et apud no
stros celebres qdam uiri & moderni:ut Andalo se
nẽsis. Christophorus & alii nõnulli claruerũt. Lo
gica aũt:q̃ & sermocinatiua iterp̃taf:in grãmaticã
diuif:poeticã:dialecticã:rhetoricã:& historicam:
Nã & hæ oẽs ãpliores sũt & uniuersaliores disciplı
næ:& uniuersaliora sermocinanf:ac ad cæteras ex
tẽdi ualẽt. Grãmatica qdem ut recte quoq; & secũ
dũ approbatorꝝ cõsuetudinẽ ĩ q̃libet disciplĩa con
struat:& loquaf:poetica uero:ut ex oĩ doctrĩa acci
piẽs:effingẽdo. ac fabulãdo doceat:& delectet. Dia
letica ãt:ut cõcisa & p̃ssa disputatiõe uerꝝ : & falsũ
undecũq; eliceat Rhetorica ut apta & ãpla or̃one
ex q̃libet disciplĩa p tpe assumẽs apte dicat:suade
atq;:uel dissuadeat. Historia ãt:ut gesta rerꝝ & gen
tiũ ac tẽporꝝ & rerꝝoĩum dispositiões & q̃litates fi
deliter & cõmode explicet. Quarꝝ oĩum auctores
notissimi nobis sũt:& quottidie ĩ mãibus uersanf.
Nã q̃ de grãmaticæ initiis cõperimus:in prĩo horꝝ
cõmẽtariorꝝ li. explicauius. Poeticã uero ĩ primis.
Musæus Linus & Orpheus incœptarunt.

Philoctetes cũ. i. latio &. c. atq;. t. exilibus scribif fuit
teste Seruio super tertio æne. peantis filius hercu
lis comer:quẽ ipse Hercules cũ hoiem in œta mõ
te deponeret:petiit ne alicui corporis sui reliquias
ĩdicaret:pro qua re eum iurare compulit eiq; pro
mumere sagittas dedit hydræ felle intinctas un
de apd̃ Senecam in Hercule ætheo sic ad illũ Her
cules inquit. Accipe hæc fate.
Peante dona & munus alcidæ capæ.
Nec fallet unq̃ dextram hic arcus tuam.
Libere tela didicit & certam dare.
Fugam sagittis:ipsa non fallunt iter.
Emissa neruo tela. Et Luca. in. vi. præcioq; nefan
dæ lampados herculeis sortis meliboea pharetris
post hæc ãt in troiã belli expeditiõe respõsum fuit
a delphico oraculo:Sagittis herculis ad Troiæ ex
peditionẽ opus eẽ:iuẽtus itaq; philoctetes:cũ ab eo
Hercules q̃reref:& prio se scire negaret:tãdẽ mor
tuũ illũ eẽ cõfessus ẽ. Deide cũ acriter ad iudicãdũ
cogeref:ne uerbis peieraret pede locũ p̃cussit. Sed
cũ ab aliis græcoꝝ ducibus ipe ẽt duceref ad bellũ
qa solus ipse eiusmodi sagittis uti poterat : unius
sagittæ casu ille pes uulneratus ẽ:quo Hercules tu
mulũ ĩdicauerat:Cuius ĩsanabilis uulneris cã: pu
torẽ græci cũ ferre nõ possent & tamẽ pro oraculi
necessitate diu ductus fuisset. consilio ac caliditate
Vlyxis ap̃ lẽnũ reliquif. Quaf aiax id Vlyxi expro
bans iquit apud Ouĩ. in. xiii. metamor.
Non te pœantia proles.
Expositũ lẽnos nr̃o cũ crimine haberet.
Qui nũc ut memorãt siluestribus abditus antris.
Saxa mouẽs gemitu mala laertiadæq; p̃caris.
Et nunc ille eadem nobis iuratus in arma.
Heu pars una ducũ:quo succedente sagittæ.
Herculis utunf fractus morboq; fameq;.
Venaturq; aliturq; auibus:uolucresq; petẽdo.
Debita Troianis exercet spicula fatis.
Tandẽ cũ græci illũ pristinæ sanitati restitutũ audi
rẽt:p eundẽ Vlyxẽ placatus ad Troiã deductus est:
ipso Vlyxe apud eundẽ Ouidiũ dicente.
Nec me suasisse negabo.
Vt se subtraheret belliq; uiæq; labori.
Tentaret adeo requie lenire dolorẽ.
Paruit & uiuit. Et subdit derisiue ad aiacem:
Quẽ quoniã uates delenda ad pgama poscunt.
Ne mãdate mihi melius telabonius ibit.
Eloquioq; uiꝝ morbis iraq; furentem.
Molliet:aut aliquo pducet calidus astu. hic tãdem
post Troiæ euersionẽ secutus oracula:ut nonnulli
asserũt calabriã uẽit:ubi petiliã & Turinã condidit
ciuitates atq; in turĩa deide sepultus fuit. Alii uero
nõ sanatũ ad Troiã deductũ dicũt:sed eodẽ uulnerẽ
ẽt post euersionẽ troiæ laborãtẽ horrore uulneris
ad patriam redire abnegans calabriam uenit : ubi
paruam ædificauit petiliam.

Philtra cũ. i. latio &. t. exili scribif:dici pũt amatoria
gẽus ẽ uenẽi amorẽ igerẽtis:& ut plurimũ ĩsaniã:
ut Iu. ĩ sa. credo pudi. hic thessala uẽdit philtra:qbꝫ
ualeat mẽtẽ uexare mariti. & Ouĩ. i. ii. de arte amã.
philtra nocẽt aĩs uimq; furoris habent.

Philiyra prĩa cũ. i. latio & penul. cũ. y. græco atq; du
plicato. l. scribif:fuit nympha Oceãi & Tethyos fi
lia. Ex q̃ Satur. ĩ equũ uersus:ut dicũt poetæ. Chi
ronẽ pgenuit. Et ab illa Chiron phillyrides est no
minatus Vir. in tertio georgi.
Phillyrides chiron amithaoniusq; melãphus.

Phinaus cũ. i. latino &. a. absq; diphthõgo scribif:fu
it teste Ouĩ. in. v. metamor. rex arcadiæ : q̃ sugge/

ſtiõe Harpalicis coniugis ꝑprios filios occæcauit in cuius uidictã: & illũ dii oculis priuauerunt atq; illi harpyas aues rapaciſſimas: & fediſſimas ſuper ĩ duxerũt: q̃ nedũ oĩa ex eius mẽſa raptebant ſed q̃q; uentri ꝓfluuio cõfœdebãt. Sed cũ ab illo iaſõ cũ argonautis benigniſſimæ recipet: hoc mercedis illi cõtulit: ut cõtra harpyias zetũ mitteret & Calaim filios Boreæ ex Orithyia cõiuge iuuenes alatos & arcubus ꝓmptos: q illas ꝓſeq̃rent: & a phineo ꝓrſus depellerẽ. hi igit illas fugãtes uſq; ĩ inſulas plo/as ꝓſecuti ſunt. Vbi ad iride admoniti: ne ulterius Iouis cães ĩſequærent: retro cõuerſi inſulis eiuſmo/di ubinarpyias reliq̃rũt: nomẽ ſtrophados. i. cõuerſiõis ĩdiderũt. q̃ oĩa tetigit Ouĩ. i initio li. vii. meta.

Phyllis pria cũ. y. græco pẽul. cũ. i. latio: atq; duplicato. l. ſcribit: fuit Lygurgi thracũ regis filia: cui adoleſcẽtula ſucceſſit ĩ regno. hæc Demophoõte Theſei athenaꝝ regis filiũ e bello troiano redeuntem: atq; ad ſe tẽpeſtate aduectũ uehemẽter amauit & cõiugiũ rogauit. ipe id ꝓmittẽs: dixit ob mortem Meneſthei fratris uelle prius athenas proficiſci. res ſuas ordiaturus: mox ad eius nuptias reuerſurus ꝓfectus itaq; cũ tardior eẽt phyllis amoris ĩpatiẽs ſe pretã credẽs laqueo uitã finiuit: q̃ ut ait Ouĩ. conuerſa ẽ ĩ arborẽ amigdalũ ſine foliis: ſed nõ multo poſt reuerſus Demophoõ: & rẽ cognoſcẽs plorans trũcũ arboris ẽ amplexus: illa uelut ſpõſi amorẽ ſẽtiens exiliit: & folia emiſit: qua ab ipſa phyllide & phyllũ græcæ cognomiata ſunt. Vnde & nos folia dixius: q̃ teſte Seruio ante petala dicebantur.

Phyllũ cũ. y. græco & duplicato. l. ſcribit: dicit apd nos foliũ. Et ide meliphyllũ herba: cuius folia ſapiunt: mel ut ĩ ea dictione uidimus.

Phyſis pria cũ. y. græco ſeq̃ns cum. i. latio ſcribit: dicit latiæ natura: & ide phyſicus phyſica phyſicum naturale. Et phyſica Ariſtotelis ĩ plurali & neutri generis: ſubſtãtiue dicunt naturalia ipſius Ariſto.

Phyſionomia pria cũ. y. græco ſcribit: dr̃ ad uerbũ naturæ regula. Nam teſte Gellio id uerbum ſignificat mores naturaſq; hoĩum coniectatione q̃dam de oris & uultus ingenio deq; totius corporis ſilo atq; habitu ſciſcitari.

Phyton cũ. y. græco &. th. aſpirato ſcribit: ſerpẽs fuit horrẽde magnitudinis ex caleſcẽte terra poſt diluuiũ Deucaliõis procreatus: quem phœbus ĩteremit: ludoſq; phythea ĩ rei memoriam noĩatos inſtituit: de quo late Ouĩ. i. metamor. pertractauit.

Phlegetõ cũ. th. aſpirato ſcribit: dicit a poetis iferni fluuius flammis rapidus Vir. in. vi. æneidos.

Mœnia lata uidet triplici circundata muro.
Quæ rapidus flãmis ambit torrentibus amnis.
Tartareus plegethõ torq̃tq; ſonãtia ſaxa: Nã φλέγω/ mflammo
γω: quod eſt inflammo deriuatur: hũc poetæ Cocyti filium dixerunt.

Phlegyas cũ. y. græco ſcribit: fuit teſte Lactãtio grãmatico ſuper primum thebaidos. Martis filius & rex laphitaꝝ ĩ theſſalia: pr̃q; ixiõis & Corõidis.

Phelegye eodẽ mõ ſcribitur: populi ſunt theſſaliæ a phlegya ixionis patre cognominati. hi cũ ſacrilegi eſſent deoſq; & hoies ſpernerent ab irato Neptuno imiſſo diluuio ſubmerſi ſunt. quos apud iferos poſuit Vir. in. vi. li. ænei. cum ait.

Infœlix theſſeus phlegyaſq; miſerrimus oẽs.
Ammonet: & magna teſtatur: uoce ꝑ umbras.
Diſcite iuſtitiam monici: & non temnere diuos.

Phlegæi penultia cũ. æ. diphthõgo. ſcribit nomen ẽ adiectiuũ deductũ a phlegya: Nam & cãpi illi phlegæi dicũtur: teſte Pli. li. tertio na. hi. q nõ lõge ſunt ab acheruſia plaude & cumis.

Phleps cũ. ps. in fine ſcribit: nonnulli ob litterarum uicinitatum apud noſtros cum. bs. ſcribere cõſueuerunt. Nam apud noſtros dicitur uena. Vnde & phlebotomia deducitur.

Phlebothomia cũ. t. exili &. i. latino ſcribit: eſt apud nos uenæ iciſo. Nam phlebs uena dicit: & tomia iciſo a τωμω: quod eſt icido deductum.

Phlegma cum. g. ante. m. in eadẽ ſyllaba ſcribitur: dicitur latine pituita.

Phlegmõe eodẽ mõ ſcribit: dici põta nobis rumor: a πλεγμαίνω uerbo: qd ẽ tũeo & nõnunq; ſtupeo.

Phoca cũ. c. exili ſcribit: piſcis eſt q alio noĩe: hoc eſt a ſono mugitus: ut ait Pli. in. ix. natu. hiſto. uitulus marius noĩat. Et addit phocas in terra more pecudũ pere ſpirareq; ac dormir̃: qd tetigit Vir. i. iii. ge. Stetnũt ſe ſõno diuerſo ĩ litteræ phocæ: imo ut dixit Pli. nullũ aĩal grauiorẽ ꝓmit ſomno. Idẽ ſenſiſſe uidet luue. cũ ait: pro re magna i. tertio ſaty. Eripiunt ſomnũ druſo uituliſq; marinis.

Phocion cũ. c. exili &. i. latio ſcribit: fuit uir atheniẽſis: q teſte Aemilio: & ſi ſæpe exercitibus præfuit ſũmoſq; magiſtratus cœpit. tamẽ multo eius fuit notior ĩtegritas uitæ: q̃ rei militaris labor: qppe cũ ex illa cognom ĩe bõus appellatus ẽ: fuit. n. ꝑpetuo paup cũ ditiſſimũ ꝓ frequentes delatos honores eẽ potuiſſet poteſtateſq; ſummas: q̃ ei a populo dabãt. Repudiauitq; cõſtãtiſſime mũera magne. pecũiæ q̃ illi a rege philippo dabãt. Ad q̃ recipiẽda cũ legati regis hortarent: ſimulq; admonerent: ſi ipſe his facile careret liberis tũ ſuis ꝓſpiceret: qbus diffi le eẽt ĩ ſũma pauptate tantam paternã tueri gloriam: quibus ille Si mei ſimiles erunt: nequaq̃ difficile erit. idem hic agellus illos alet: q me ad hanc dignitatẽ pduxit. Sin diſſimiles ſunt futuri. nolo ĩpẽſis illoꝝ alii augeriq; luxuriã: idẽ cũ iã ꝓpe ad ãnũ octogeſimũ ꝓſpera pueniſſet fortuna: extrẽis tpibus: magnũ in odiũ ſuoꝝ ciuiũ puenit.

Phocis cũ. c. exili &. i. latino ſcribit: eſt teſte Liuio in. ii. de bello macedonico. pua græcoꝝ regio famoſo oraculo Apol. delphici. Nã ĩ illa ẽ ciuitas delphi: ĩ q̃ tẽplũ erat ditiſſimũ Apol. de q̃ Ouid. in. i. met. inqt

Sepat aonios attæis phocis ab aruis
Tetra ferax. Et inde phocides ſimili modo ſcribitur.

Phoces cũ. c. exili ſeq̃nte duplicato. e. abſq; diphthõgo fuerũt: teſte Herodo. i. i. Ionũ populi & primi q longis nauibus uſi ſunt.

Phœbus cũ. œ. diphthongo ſcribitur: eſt unum ex noĩbus Apol. quando illum a ſpecie uel nitore laudabant tractum a φωισ: quod eſt lumẽ ubi eſt. ω. mega. cum. i. faciens diphthongum q̃ ut in. ii. horum cõmentarioꝝ uidimus in. œ. diphthongum noſtrã apud nos conuertit: unde & pro ſole illum accipiunt. Vir. i tertio. æne. argolici clypei aut phœbæ lampadis inſtar. Simili mõ & phœbe ſcribitur pro ſorore eius Diana Ouĩ. in. v. faſtoꝝ. Reſpice te

ſtiadem flammis abſentibus arſit. Cauſa eſt quod phœbes ara ſine igne fuit.

Phæmon cū.œ.diphthōgo ſcribiť: lacus eſt archadiæ de quo Oui.in.xv.meta. inquit.

Eſt lacus arcadiæ phæmon dixere priores.
Ambiguis ſuſpectus aquis: quas nocte timebo.
Nocte nocēt potæ: ſine noxa luce bibuntur.

Pœnix pria cum.œ.diphthōgo ſeqns cū.t.latio ſcribiť: fuit ut nōnulli aſſerunt Agenoris regis filius: & frater Cadmi uel ut alii ēt ferunt Agenoris pater: A quo regio ubi regnabat phœnitia dicta fuit. Fuit & alius phœnix amyntoris filius: q teſte Home.in.viii.iliad cū ſuggeſtione matris cum patris pellice rem haberet: & pater id pſentiſceret: terribilia illi impræcatus eſt. Quare a patre diffugiens ad peleū Achillis pſem acceſſit: a quo benigniſſime ſuſceptus: & unice dilectus ab illo multū populū & delops ſub ſuo dīo accæpit. Nutriuitq; ut pſ achillē fuit ēt fœnix fluuius nō magnus: q teſte Heli.hi.vii. ex termophy. mōtibo fluēs: i aſopū deſcēdit. Quī & ab hoc fluuio uſq; i termopylas. xv. dixit ſtadia cōputari: Eſt ēt phœnix auis: de q̄ Oui. in.xv. meta. plene oīa proſecutus eſt.

Phœnicia cū.œ.diphthōgo & .i. latio atq; .c. exili ſcribiť: regio eſt in aſia ſic quoq; cognomiata a phœnice uel patre uel filio agenoris. Eſtq; pars ſyriæ & finitima iudææ: terra adeo fertilis: ut dicat Pli.i.y. natu. hiſto. centeſima fruge agricolis fœnus eſſe. Et a phœnicia phœnices populi uocitātur: hos dixit Ioſephus ad appionē grāmaticum: litteratuq; græcaq; fuiſſe inuentores. Cornelius uero tacitus in.xiiii. ſuaq; hiſtoriaq; libri primi īquit: ægyptii p figuras aīalium ſenſus mētis effingebāt. Et antiqſſima monumenta humanæ memoriæ ſaxis impreſſa cernuntur: litterarūq; ſemet inuentores phibēt. Inde phœnices quia mari præpollebant græciæ ītulerunt. Suntq; adepti gloriam tanq̄ q̄ accæperāt iueniſſent. Et pergit. Fama quippe eſt Cadmū claſſe phœnicū uectū rudibus adhuc græcoq; populis eius fuiſſe auctorem artis. Quæ oīa Luca. tetigit: quando dixit in libro. iii.

Phœnices primi: famæ ſe credit: auſi.
Menſuram rudibus uocem ſignare figuris.
Nundū flumineas memphis cōtexere biblos.
Nouerat: & ſaxis tantum uolucreſq; ſeræq;.
Sculptaq; ſeruabāt magicas aialia līguas. i. ſapiētes ītērptationes de qbus in dictione obeliſcus uidimus: ſane a phœnicia phœniſſa deducitur cum .œ. diphthōgo: & duplicato .ſ. quam pro Didone: q̄ ex phœnicia fuit: Vir. accipere conſueuit.

Phœton cū.œ.diphthōgo & .t. exili ſcribitur: fuit ſolis ex Clymene nympha filius: q cū genere ſuo dubitaret: & ad domū ubi Sol oritur accederet: ualuit ab eo tandē obtinere: ut patris equos p diē ſaltē regeret quos deīde ducens tremefactus habeas cū reliquæret: ne luppiter eū deflagraſſe: fumie cælū ac terram una concubuiſſet: Quæ oīa leriſſime & eloq̄ntiſſime Oui. in fine primi & in initio ſecūdi meta. lib. ptractauit. Sane a phœtonte phœtontides patronymicū fœminīnū & licentia poetica: ut dixit priſci. phetōciades deducit: Vir. in Sileno. Tū phœtonciades muſco circundat amaræ Corticis

Nā i ſingulari patrōymicū ipſū fœminīnū ē phœtōtis huius phœtōtidos: ut idē auctor affirmauit.

Pholus cū.unico.l. ſcribiť: fuit unus ex cētauris ixionis ex Nube filius. hic teſte Ser. ſuper viii. æne. Herculem ſuſcæpit hoſpitio: cū ad expugnandos cētauros pgeret dicente ēt Lucano in. vi. Hoſpes & alcidæ magni phole. Tandem in nuptiis pirithoi orto prælio inter laphithas cētauros occubuit dicente. Vir. i. ii. geo. Læto domuit rhetūque pholumq;.

Pholœ cū unico. l. in fine cū .œ. diuiſis ſyllabis ſcribitur mōs eſt arcadiæ: ut ſcribit Pōpo. ſiluoſus ut dixit Vibius: de quo Luca. i. vii. Scilicet ipſe peret pholoē: peret ignibus œthē. atq; eadē prorſus lſatura accipiť a Vir. i. v. p fœmina q̄dā cū ait. Creſſa gēus pholoe geminiq; ſub ubere nati.

Phorcus cū .c. exili ſcribiť: apd græcos uero dī phorcys: ſed nos .y. græcū in .u. noſtrū cōmutauimus. qd tamē nos ēt in genitino ſeruamus. Nā declinať huius phorcydos & huius phorci: facit patronimi cū phorcynis huius phorcynidos. Luca. i. ix. Squalebāt late phorcynidos arua meduſæ. fuit Theſeæ nymphe filius: & neptuni: ut dixit Ser. ſup æneid. Atq; Varroné īducit dicentē eū regē fuiſſe corſicæ & ſardiniæ q cū atlāte nauali plio decertās uictus: & i mari ſubmerſus loq̄citate græce marius deus uocatus fuit. Quod Vir. præfato li. tetigit cum ait Trithōeſq; citi phorciq; exercitus oīs: & hūiſſe ſcribiť filias. iiii. eximiæ pulchritudis ſcyllā eurialem ſthēonē & Meduſſā: ut i dictiōe pegaſus iā uidius.

Phormio cū .i. latio ſcribiť: nomē ē uiri proprium.

Phraortes cū .t. exili ſcribiť: fuit teſte He. li. hi. i. Deiocæ filius: & rex medoq;. Hic nō cōtētus medoq; regno: pſas ſubiugauit: cui cyaxares filius ſucceſſit huic aſtyages filius fuit: q ei ſiliter i regno ſucceſſit

Phraſis cū ſimplo .ſ. & .i. latino ſcribitur iterptať teſte Quintiliano in .x. de iſtitutiōe oratoria: eloquētiæ corpus: & inde Theophraſtus quaſi diuina eloquentia præditus.

Phreneſis cū ſimplo .ſ. & .i. latino ſcribiť & græcū ē uerbū & a φρένος deductū: q̄ſi deturbatio ſit mētis: & ide phrenetici: habetq; accentum in penul. ut Iuue. i ſaty. plurima ſunt fuſcine: cū furor haud dubius cum ſit manifeſta phreneſis.

Φρένος δ' ἐπὶ πᾶν βατὸν

Phrygia pria cū .y. græco: ſequēs cū .i. latino ſcribiť: puincia eſt teſte Soli. minoris aſiæ: q̄ a phrigio amne: q̄ illam a caria diuidit: ſic quoq; cognominata fuit: Alii uero uolūt a phrygia cecropis filia i hac ē Dardania a rege Dardano iouis filio ſic cognominata: q̄ poſtea a Troo nepote hoc ē filio. Erioththo nii filii Dardani troia cognominata fuit: i q̄ fuit ilion: & a phrygia phryx deduciť: qd ē ſubſtātiuum: & ſolū maſculinū. Iuue. in ſat. Credo pudicitiā diuitib; reſpōſa feret phryx augur. at phrygius phrygia phrygiū adiectiuū. ideo dixit Vir. O uere phrygiæ: neq; n. phryges: ite p alta dindyma.

Phrynicus prima cū .y. græco: ſequēs cū .i. latino: ultima cū .c. exili ſcribiť fuit poeta comicus quē ſæpe iulius pollux nominat.

Phrixus cū .i. latio ſequēte .x. cōſonāte ſcribiť. Athamātis regis Thebaq; ex Neipyle uxore filius frater que helles q ambo mortua matre: ut ſcribunt Heſiodus & pherecides: cū nouercales inſidias ferre nō

possent & cõsentiẽte patre aufugerẽt:ac sup ariete aureæ pelliculæ quẽ eis pr̃ in tutamẽ dederat pon tũ trãsfretarent ea pte q̃ strictior est:nec multum freti sulcassent. Helle puellari tiore exterrita decidit in põtũ:dicẽte Lu.i q̃rto. Delapsæ portior helles. Quæ ab neptũo q̃primũ cõphensa & tutata ac uxor deuincta:illi postea ꝓcreasse pæona scribũt. Et cũ primitus mare illud põtũ diceret:ab illa dei de hellespõtũ uocitatũ est:dicẽte Luc.i.ix. Qua pelago nomẽ neiphylas abstulit helle.at uero phryxus icolumis euadẽs colchos ad Oetã regẽ tãdẽ puẽire ualuit:ubi ariete quo uectus fuerat ioui ímolato pellẽ aureã i tẽplo affixit:& ipse aries in cælũ a ioue tractus:iter sydera locatus fuit:ad q̃ pelliculã rapiendã:ut scribit Iusti.in.xlii.sui epitomatis: uenit deinde iason:ut in ea dictione uidimus.

Phthõgus cũ.ph.&.th.aspiratis i eadẽ syllaba scribitur:& est sonus uocis:unde diphthongus cum dis præpositione componitur.

Phucus cũ.c.exili scribitur:& ga a græco descendit: qđ est φαγω:cũ.ph.& nõ cũ.f. scribendũ censent. Nã uolatile dr̃ maius ape:& minus scabrone:& dici q̃si fagus uolũt:eo q; apũ labores libenter depascat. Quod tetigisse uidet:Vir.i li.geor. q̃rto cum ait imunisq; sedẽs aliena ad pabula phucus at uero Pli.i.xi.na.hi.inqt:phuci sũt sine aculeo ipfectæ apes nouissimeq; a fessis & iã emeritis icohate sero tius fœtus & q̃si seruitia ueraꝝ apũ. Quãobrem impant his:primosq; in opa explerũt:tardãtes sine clemẽtia puniũt. Et subdit cũ mella cæperũt mature scere abigũt eos multæq; singulos aggressæ trucidant. Est ẽt phucus color qdã purpureus: q græcæ φοκοσ dr̃:ubi ipm.y.græcũ i.u.nostꝝ conuertit: de quo Xenophõ i pdia cyri. Quidã iquit oculoꝝ iferiores palpebras quodã phuco depigẽtes: decorẽ gratissimũ i aspectu cõtrahebãt:qđ Iuue.i.ii.fassẽsisse uidet cũ ait:pigitq; tremẽtes attolẽs oculos

Picus cũ.i.latino &.c.exili scribit:neq; dictio græca est:ut qdam putauerũt:sed latia. Nam auis est uncoꝝ unguiũ & durissimo rostro:quo arbores cauat.& itus latet:atq; pullos educit Cuius introitũ teste Pli.li.x.nat.hi.si qs cuneis clauderet adhibita q̃dã herba a clausura uiolẽter excutiunt. Qui & illũ refert apd latinos maximũ fuisse in augurijs. Et a pico Saturni filio:q huic aui nomen dedit.

Picenũ cũ.i.latino &.c.exili scribit:regio est italiæ:q̃. hodie ab ancona:marchia anchonitana dicitur. Et picenum a pico aue:qui olim in eoꝝ uexillis cõsedisse dicitur:cognominati putant.

Pidytes pria cum.i.latio sequẽs cum.y.græco:ultia cum.t.exili scribitur:fuit uir ꝓcosius: & ab Vlyxe ut dixit Home.i.vi.ilia.bello troiano iteremptus.

Pierides cũ.i.latio utrobiq; scribit: ẽ musaꝝ agnomẽ a filiabus peieri acceptũ:quas canẽdo uicerunt ut late ostendit Oui.i.v.metamorphoseos.

Pydargus p.y.græcũ apud quosdã auctores græcos scriptũ:& ꝑ caprea q̃dã siluestri nõ dissimili a damis positũ cõperi.qđ pli.i.viii.na.hi.lib.cõfirmare uidet:Sed i li.x.ostẽdit eodẽ noie gẽus quoddã aq læ uocitari:q̃ in opidis habitare cõsueuit: nõnunq̃ in calpis albicante cauda. Sed de quadrupede puto Iuuen.itellexisse:cum dixit in saty.atticus eximie.

Summe cũ magno lepus atq;:aper:atq; pygardus

Nam de quadrupedibus loquitur cum non dixerit:Et scyticæ uolucres.

Pyga cũ.y.græco scribit:bursa ẽ testiculoꝝ.ad q̃ cũ descẽdũt itestia:fit dura aspera & tumes ob qđ hernia.i.aspera & difficilis dr̃. Vũ hernici populi dicti sũt:q aspera icolũt saxa ut uidius i dictione hernia.

Pygmæi cũ.y.græco penultia cũ.æ.diphthõgo scribit:populi sunt teste Pli.li.vii.na.hi.tenentes mõtana idiæ:uicina tamen oceano salubri cælo sempq; uernante. Horum q longissimi sunt teste Gellio i .ix.noctiũ atticaꝝ nõ excedunt pedes duos:& quadrantẽ. Iuue.uero dixit. Vbi tota chros pede nõ est altior uno. Qui & teste Solio eaꝝ mulieres quito anno pariunt:& octauo senescunt:habentq; singulare bellũ cõtra grues: dicẽte Home. in initio li.iii. ilia.de troianis cõtrà græcos tẽdẽtibus clamore ac clãgore sublato nõ secus ac grues solẽt:cũ sydus hibernũ fugiẽtes matutio tpe cũ igẽti clãgore cateruati cælo ferunt:ad oceanũq; se conferũt illaturæ dirũ pygmeis ac mortiferũ bellum. Quibus pygmæus bellator in armis accurrit. Sed aliquãdo impar a grue rapit:& per aera curuis unguibus deportatur. dicẽte Iuue.i saty.exẽplo quodcũq; malo.

Ad subitas thracum uolucres nubemq; sonoram.

Pygmæus paruis currit bellator in armis.

Mox impar hosti raptusq; per aera curuis.

Vnguibus a sæua ferẽt grue. Nã ut dixit Pli. Fama est arietũ caprarũq; dorsis ĩsidentes armati sagittis ueris tempore uniuerso agmine ad mare descendere:& oua pullosq; eorum alitum consumere: ternis expeditione eam mensibus confici:aliter futuris gregibus non resisti.

Pylades cũ.y.græco & unico.l.scribit: fuit Strophii Procensis filius Agamẽnonis amicissimi. Nec ipse eius filii Orestis minor amicus:ut uidimus in dictione Orestes quẽ ẽt in ĩsaniam uersum: nunq̃ dereliquit dicẽte Ouid.in.ii.de ponto. Affuit in sano iuuenis phocæus oresti. Et i eodem libro. Non ita uixerunt strophio atq; Agamẽnone nati.

Pylæmenes pria cũ.y.græco:sequẽs cũ.æ.diphthongo scribit:fuit teste Homero dux paphlagonũ ex his qui uenerunt in auxilium troianoꝝ:atq; i bello a Menelao iterfectus. Quin & nonnunq̃ hic idẽ scribit a poetis græcis pylæmeneus.

Pylæus prima cũ.y.græco sequẽs cũ.æ.diphthongo scribit:nomẽ est uiri propriũ:q nõnunq̃ cũ aspiratione phylæus a græcis scribitur.

Pylartes cũ.y.græco & unico.l.atq;.t.exili scribit:fuit teste Home.in.xi.ilia.uir troianus ab aiace bello interfectus.

Pylenæ cum.y.græco & absq; aliqua diphthongo scribitur:est Home. teste in.ii.ilia.ciuitas ætoliæ.

Pilæus cum.i.latino & unico.l.scribitur: operimentum quoddam est capitis.

Pylos cum.y.græco & unico.l.scribit: fuit oppidũ iuxta thessaliam uersus marinum litus a Neleo patre Nestoris conditum dum a fratre peleo thessalia pelleretur. Vnde & nestor ipe dictus est pylius. Oui in.iii.de sine titulo.

Illius a tactu pylius iuuenescere posset.idem in libro.i.de ponto.

Crede mihi:pylo neſtore maior ero.
Pylon ſimiliter cum.y.græco ſcribitur:nomen fuit propriũ uiri troiani:& habet accentum in ultima.
Pilumnus cum.i.latino &.m.ante.n.ſcribit:Iouis dictus eſt filius:ac ſtercorandoꝝ agroꝝ uſum comperiſſe dicit:ob qđ Sterquilinus ẽt cognominatus fuit.Sed cognomẽ hoc futſſe Saturno Macrobius rettulit:at uero hũc pinſendi fruměti:& ab eo pilũ denominatũ atq; ob id a piſtoribus coli dixit Seruius ſup nonũ ænei.librũ.Ob qđ nõ græcũ uerbũ ſed latinũ magis eſſe cõſtat ad hunc ferunt Danaẽ cũ paruo perſeo iram acriſii fugiẽtẽ a paſtore quodã delatã fuiſſe.Quam ille genere cognito uxorẽ duxit:& relicta regione apuleiæ ad rutulos cũ Danae demigraſſe:ubi ardeã urbem cõſtruxit. Et ex ipſa Danae Daunũ ſuſcæpit filiũ:qui in apuleia deinde regnans: dauniã illam a ſe cognominauit.Et hũc quoq; daunũ qdam turni fuiſſe patrẽ dixerũt. Eo q; de turno loquẽs dicat Vir.in.x.ænei.Naſcentẽ & patria turnũ cõſiſtere terra.Cui pilũnus auus cui diua uenilia mater:alii uero dixerunt alium illum fuiſſe daunum:hoc ẽ ꝓxime auum patris turni.Et Virgilium nõ itellexiſſe de ꝓxio auo: ſed de Turni atauo:cũ alibi i eodẽ li.i ꝓſona iunõis dicat. ille tamẽ nſra deducit origine nomẽ pilũnuſq; illi quartus pater:& reliq.Sed nomen filii Dauni: & patris alterius dauni nuſq; legiſſe me memini.
Pindarus cum.i.latino & unico.r.ſcribit: fuit teſte Pli.li.iiii.de legibus:poeta thebãus.Hic teſte Quiſtiliano in.x.de inſtitutione oratoria nouẽ lyricoꝝ longe priceps fuit ſpiritus magnificẽtia: ſententiis figuris:beatiſſima rerum uerborumq; copia: uelut quodã eloquentiæ flumie ꝓꝑ qđ Horati.i.iiii. carminũ:eum merito credidit nemini imitabilẽ. Quas ob clariſſimas uirtutes a regibus macedõiæ ſui tẽporis maxie dilectus fuit:& magnus Alexander cũ thebas reperet:& ciues uẽderet ſub corona: penatibus & familiæ pindari uatis parci iuſſit. Cuius mors nõ uulgaris cũ a diuerſis:tũ a Valerio maxio ſcribit.Qui cũ ingymnaſio ſup gremio pueri quo unice delectabatur depoſito capite qeti ſe dediſſet nõ prius fuit cognitus decediſſe:q̃ a gymnaſiarcho claudere locũ uolente:ne qcq̃ exercitaret.l
Pidus cum.i.latio ſcribit:mõs ẽ i finibus theſſaliæ a parte occidua. Ex cuius ima parte peneus fluuius profluit:ut i ſua dictione uidimus. Eſt etiam iſignis origine lapitarum:& partu fluuii achelo.
Pinarius cũ.i.latino ſcribit:& deſcendit a πεῖνα: q̃ ẽ fames:cuius prima cũ.ei.diphthõgo ſcribitur: ſed apd nos relicta.e.remãet.i.ꝓducta Vir.i.viii.ænei. Et domus herculei cuſtos pinaria ſacri.Nam ut teſtis eſt Seruius:cũ herculi ab euãdro ara maxima i Italia ubi nunc eſt Roma conſtituta fuiſſet: & de ſuo armẽto ad ſua ſacrificia Hercules boues dediſſet:iuẽti ſunt duo ſenes pinarius & potius qbus q̃liter ſe colli uellet oſtendit.Scilicet ut mane & ueſpere ei ſacrificarent.itaq; pfecto matutino ſacrificio cũ circa ſolis occaſum eẽt ſacra repetẽda: potitius prior aduenit:pinarius poſtea extis uidelicet iã redditis.Vnde iratus Hercules ſtatuit: ut piarioꝝ familia tantũ miniſtra eſſent epulãtibus potitiis: & cõplẽtibus ſacra.Vnde teſte Seruio pinarii dicti ſunt.i.famelici:cum prius alio noĩe ſenex ille uocaretur.Et ab hoc pinariã domũ cuſtodi ſacri ẽ Herculei dixiſſe Vir.hoc eſt miniſtrã itellexiſſe uoluit: ut alio loco.Triuiæ cuſtos iã dudũ i mõtibus opis: ideſt miniſtra.Et potitius a uerbo potizo:qđ ẽ bibo deductũ.Sed ut ſcribit Liuius in nono ab urbe. Cum Appio Claudio auctore:q cẽſore cognomiatus fuit:ſacra herculis gẽs potitia i mãcipia trãſtuliſſet:q̃ tẽpeſtate.xii.familiæ eius gẽtis erant puberes ad trigeſimũ itra annum cum ſtirpe extincti fuerunt.Et ipſe Appius deũ ira poſt aliquot annos luminibus captus eſt.
Pyræus pria cũ.y.græco:ſequẽs cũ.æ. diphthõgo a nſris ſcribitur:ab Homero uero & nõnullis poetis græcis cũ additione alterius.e.i ultia ſyllaba.u.uidelicet pyræus πυραιεύς.Fuit athenienſiũ portus a pyreo ꝓmõtorio:ut oſtẽdere uidet Pli.i.lib.iiii. na.hi.cognominatus:& in.xxxiii.oſtẽdit fuiſſe i eo ædẽ Iouis ſeruatoris:& mieruã mirabilẽ ab Iſidoro ſtatuario cõfectã:cui pauca poſſe cõparari dixit.
Pyrechmes pria cũ.y.græco ſequens cũ.æ.diphthõgo:ultima cum.ch.aſpirato ante.m.ſcribit & fuit nomẽ uiri ꝓpriũ:de quo Home.ipſe meminit.
Pyræus cũ.i.latio:&.æ.dip.ſcribit:fuit nomẽ uiri ꝓpriũ amici Theleãchi:ut oſtẽdit Ho.i.xv.odiſſeæ.
Pyra cũ.y.græco ſcribit:ſtrues ẽ lignoꝝ: i q̃ corpa cremabant:latine rogus dicta:& nomẽ a pyr: q ẽ ignis cõtraxit.At uero Seruius ſup.xi.ænei.Cũ cadauer inqt ardere cœperit rogus uocat: exuſtũ uero buſtũ dr.Quæ Vir.ipe accurate i ꝓfacto.xi.obſeruauit cũ ait.Cõſtituere pyras. item ſubiectiſq; ignibus atris Ter circũ accenſos decurrere rogos. Item poſtea:ſemiuſtaq; ſeruãt buſta.Et ut idẽ Seruius ſuper.viii.ænei.inqt.Cadauer corpus eſt nõ dum ſepultum & ſuper.x.inquit iferiæ ſunt ſacra mortuorum:eo q; inferis ſoluuntur.
Pyramis prima cũ.y.græco:ultia cũ.i.latio ſcribit: & ſimiliter ab igne:q græce dr πῦρ nomẽ aſſumpſit:eo qđ illius figurã imitat:q̃ ex iferiori parte ẽ lata:paulatĩ gracileſcẽs in acuitatẽ deſinit. Et fuerũt pyramides i ægypto ſtructuræ ex q̃dratis lapidibus admirãdæ faſtigiatæ ultra cẽm excelſitatẽque manu fieri poſſet:ut dixit Solinus i collectaneis.Et regũ pecuniæ:ut dixit Pli. in.xxxvi.natu. hiſt.Ocioſa ac ſtulta oſtẽtatio:qppe cũ faciẽdi eas cã a pleriſq; tradatur ne pecuniã ſucceſſoribus aut æmulis inſidiãtibus ꝓberẽt:aut ne plæbs etiã ocioſa fieret:de qbus uidimus in dictione cheminis:atq; aliis nõnullis i locis uidimus & uidebius fuerũtq; & ſub eis reges ſepulti.Vnde & ſepulchra a nobis plurimũ nominantur.Lucanus libro.ix. Non mihi pyramidum tumulis euulſis amaſis.
Pyramus cũ.y.græco ſcribit:fuit adoleſcẽs mẽphiticus:q apud piraides amore Thyſbes amatæ ſeipſum iteremit ut pulcherrime enarrauit.Oui.i.iiii. metamor.Et a pytamide pyrãus nomen accæpit.
Pyrallis prima cum.y.græco & ultima cũ.i.latino: atq; cum gemino.l.uolatile eũ:ut refert Plinius in undecimo naturalis hiſtoriæ:qđ in cypro ex æra riis fornacibus maior muſca in igne ſolum uiuẽs reperitur & a noſtris ignicola dici poteſt.
Pyrrus cum.y. græco & duplicato.r.atq; ſecundo

aſpirato ſcribiť:fuit Achillis filius ex Deidāia filia regis Lycomedis i ſcyro:cum qua i habitu uirginali degerat:ſit quoq; dictus teſte Seruio ſup ſecū do æneidos:a colore quo tīgebatur:hoc eſt qa coloris erat ruffi:Nā a parte uocatus fuit Neptolēus ideſt nouus miles. Vt ipſe ad Priamū i.ii. æneidos Degeneremq; neptolemū narrare meméto. Fuitq; rex epiri:& ab Oreſte iterfectus ut uidius i dictione Oreſtes alius ſimiliter fuit pyrrhus Aeacidis filius:& rex epiri:qui paterno genere a priore origine traxit materno ab Hercule. Hic cū romanis bellū geſſit:de luſtinus in.vii.& in.xviii.ſuoꝝ epitomatum pertractauit:deide cum agros oppidū in peloponneſo oppugnaret:lapide ictus iteriit. A quo pyrrhichium metrum dictum aſſerūt:quo ille i ſuis ludis frequentiſſime utebatur. Et conſtat ex duabus breuibus pes ipſe pyrrhichius:ut pī.

Pyrrha uti ſuperior dictio ſcribitur:fuit uxor Deucaliōis ſecūdo:& filia epimethei patrui ipſius Deucalionis:quos ſolos ſupſtites e fæuo diluuio:q; tēpore illorū fuit:dixere poetæ. Et cū decreuiſſent: aq̄ uideréturq; humanū genus defeciſſe:& ipſi ſenes eſſent:& ex ſe poſſe reſtaurari diffiderent:perrexerunt ad oraculum Themidos poſtulantes: quonā mō genus humanum refici poſſet. Quibus dea reſpondit id fieri poſſe:ſi poſt terga iacerēt materna oſſa Deucalion uero ſapiens intellexit terram genitricem eſſe cunctarum rerum:oſſaq; illius lapides eſſe. Itaq; quæ poſt terga lapides iacebat faciē traxere uirorum. Et de fœmineo reparata eſt fœmīa iactu:ut dixit Ouid.lib.i.metamor. Quod luue.lepidiſſime tetigit cum ait in.i.ſatyra. Ex quo Deucalion nimbis tollentibus æquor:
Nauigio aſcendit montem:ſorteſq; popoſcit.
Paulatimq; anima caluerunt mollia ſaxa.
Et maribus nudas oſtendit pyrrha puellas. Nam ut refert Euſebius de tēporibus regnāte Cecrope aquarum illuuies maiorem partē populoꝝ theſſaliæ aſſumpſit:paucis p refugia montium liberatis maxime i monte parnaſo:i cuius circuitu Deucalion tunc regno potiebatur. Et teſte Iuſtino i ſecundo ſuoꝝ epitomatum:Rexerat theſſaliæ: qui tunc ad ſe ratibus cōfugientes ſuſceptos p ſumma parnaſi iuga fouit:& aluit:a quo ppea genus humanum reparatum ferunt. Ego uero cōperi i gloſa Ariſtarchi ſup decimū odyſſeæ:homeri Deucalionē ex pyrrha uxore quattuor filios ꝓcreaſſe duos mares:Amphyſtiona & Hellena. & totidē fœmellas Protogeniā & melantiā. Et quoſdā refert exiſtimaſſe Hellena ex ſemine Iouis fuiſſe: ſed ſibi cōpertū eſſe fuiſſe ex ſemine Deucalionis. Sed ante diluuiū hos filios habuerit uel poſt.nec ipſe declarat. Vnde Ariſto.i.ii.meteororum: ſub Deucalione inquit fuit magna hyems & exceſſus imbrium:ubi nūc habitant hellines qui prius dicebanť græci:ita ut ab Hellie filio deucaliōis hellines cognominati fuerint:ut uidimus in dictione atris.

Pirata cum.i.latino & unico.r.atq;.t. exili ſcribiť:at apud græcos i prima eſt.ei.diphthōgus:a qua mota e ſolam.i.productam retinuimus: dicunt fuiſſe nomē proprium cuiuſdam latrōis:qui prima mare latrocinis infeſtare cœpit. Vnde & omnes ſimiles piratæ cognominati ſunt.

Pyraſius cū.y.græco & unico.ſ. ſcribitur: fuit teſte Homero i.xi.iliados:Vir.troianus: Ab aiace bello interfectus habetq; accentū i pria apud illos.

Pyreneus cum.y.græco ſcribitur mons eſt in hiſpania:ſic quoq; crebris igniū fulminibus cognominatus. Et teſte apiāo:ut ex hiſtoria illius ad uerbū iterprætari ſummus:a tyrrheno icipit mari:& i oceanum boreale ꝓtendiť:habetq; ex orientali qdē parte celtas:qui & olim galatæ:nūc qaoq; galli cognominantur ex occidentali uero iberos continet & celtiberos. Nam quæ in circuitu detinet:ad liberos ſpectat. Nec ex maioribus eſt europæ montibus:nec ex minoribus.

Pyrenæus cum.y.græco &.æ. diphthongo ſcribiť: hic uidēs teſte Ouid.li.v.metamor.muſas ad tēpla parnaſia pluuioſo tpe gradiētes cōſiſtite dixit. Nec dubitare precor tecto graue ſidus & ibrem:imber erat uitare meo:ſubire minores ſæpe caſas ſuperi: quas tēporis diſpoſitiōe:& uerbis perſuaſas i ſuis ædibus lætus excæpit. Sed poſt pluuiū uolētibus diſcedere domum:clauſit:& uim parabat ille effectæ alites uiolentiā effugerunt:quas ille proſeq conatus de culmine turis ſe præcipitem dedit.

Pyretrum cum.y.græco &.t.exili ſcribitur:herba ē medicinalis:quæ qa ignem uirtutem habere uidetur:a pyr q eſt ignis nomen extraxit.

Pyrgus cum.y.græco ſcribitur: & apud nos turris dicitur:& i plurali pyrgi:hocē turres. Quod teſte Seruio ſuper decimum ænei.caſtellū fuit nobiliſſimū eo tēpore quo tuſci piraticā exercebā. Nam illic ut ait metropolis fuit de quo Virg.ipe memi nit cum ait:pyrgi ueteres itēpeſtateq; grauiſcæ: hoc ē aliud oppidū:quæ teſte Catōe id eo grauiſcæ dictæ ſunt:quod grauem aerē ſuſtinent.

Pyrgotelles cum.y.græco &.t.exili ſcribiť:nomen eſt ꝓpriū:quod a pirgos deduciť: & fuit gēmaꝝ ſculptor admirandus adeo:ut teſte Pli.in.xxxvii. hiſt. Alexandri magni edictum fuerit: quo uetuit in gēma ſe ab alio ſculpti:q̄ apyrgotele non dubie clariſſimo eius artis. Vnde & Carolus noſter arretinus inqt ad Cyriacum.

Parnaſium tabulis uinces:uinceſq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis:mentoraq; in pateris.

Pirithous cū.i.latino utrobiq; &.th.aſpirato ſcribitur hocq;:ut ſeruaretur in prima græcus ſonus: i q̄ eſt.ei.diphthōgo q̄ ſonum noſtri.i. detinet: ut ſupra uidimus:cū ſcripſimus pirethous cū.e.uocali i pria fuit ixionis filius:nō ex nube:ſed ex cōiuge:fuit rex laphitaꝝ:q cū id iferos cū theſeo adrapiendā ꝓſerpinā deſcēdiſſet a crebro cane tricipti deuoratus eſt:ut de ille omnia Seneca i tragœdia furentis Herculis proſecutus eſt.

Pyro cum.y.græco ſcribitur:habetq; accentum in ultima:& fuit teſte Heſiodo.in theogonia nympha quædam filia Oceani & Tethyos.

Pirous cum.i.latino ſcribitur:nomē fuit herois cū iuſdā:de quo Home.in.ii.iliados. ⸗ at cum.y.græco nomen fuit unius ex equis Solis: dictus a pyr.quaſi ardens Ouid.i.ii.metamorpho.

Interea uolucres pyrous ethous & æthon.
Solis equi:quartuſq; phlegron hinnitibus auras

Flammiferis implēt:pedibuſq; tepagula pulſant.
Pyrrhus cum.y.græco:nomen eſt equi:de quo in p̄ cedenti dictione uidimus.
Pyrrodes cum.y.græco & duplicato.r.atq; ſecundo aſpirato ſcribit̄:fuit elidenſis philoſophus: & teſte Diocle philiſtarchi filius.Hūc Apollodorus prius fuiſſe pictorē dixit.Audiuitq; Anaxarcū a quo nihil de linare uiſus ē:cū oia ſuſtinuiſſe illū dicāt: immo aiūt pyrrhonē quādoq; furore adeo iſtigatū fuiſſe:ut ſumpto ueru cū carnibus coquū i foy uſq; pſeq̄ret.Qui & i elide diſcipuloy diſputatiōibus fatigatū:abicto pallio alpheū tranaſe: Eratq; ſophiſtis ifeſtiſſimus.Et cū prīo ualde paup fuerit:a ſuis ciuibus magno deīde honore hītus: factus ē pōtifex:Vixitq; ad annos ferme nonaginta:& illū puto de quo Ci.ī.li.de finibus ſæpiſſime mēinit:& Gellius i.xi.noctiū atticay li.capitulū ſpeciale cōfecit.
Pirus cū.i.latino ſcribitur fuit teſte Homero in.iiii. iliados lambraſi filius & thracum princeps qui ex Enopatria ꝓfectus in adiutorium troianorum : a Thoante rege ætorum in bello occiditur.
Piger cum.i.latino ſcribitur:ſed apud græcos cum adiectiōe unius.i.ī fine:& accētu ſupra.e.ſcribit̄:& ꝓferē.Et ut ait Herodianus gūmi & pipi barbara ſunt:at latini nr̄i pip huius pipis declinauerū Perſius & pip & pnæ.idē rugoſumq; pip:arbuſcula ē: quæ teſte Pli.i.xii.naturalis hiſt. iuniperis noſtris ē ſimilis.Semina a iunipo diſtāt paruulis ſiliquis: quales in ipſis paſſim faſiolis uidemus. Hæ priuſq̄ dehiſcant decerptæ:toſtæq; ſole.ſaciunt quod uocatur piper.longū deinde paulatim dehieſcētes p maturitatem oſtēdunt candidum piper:quod deinde toſtū ſolibus colore rugiſq; mutatur . Et addit idem auctor:in fronte caucaſi ſolibus oppoſita gigni tantum eam arborem aliqui tradidere.
Piſa cū.i.latino & unico.ſ.ſcribitur:fuit teſte Plin.in .vi.natu.hiſto.arcadiæ oppidū ꝑterfluente alpheo amne:& habundantia legiminis piſi:ab hac igit̄ & Elide ciuitatibus archadiæ teſte ſeruio uenerunt q̄ piſas in Italia cōdidere:quas ſic priſtina ciuitate uocauerunt.Q̄d Vir.tūc tetigit cū ait.Hos parere iubent alphæ ab origine piſæ Vrbs hetruſca ſolo. Et Iuſtinus in.xx.epitomatū libro:habuerunt inquit piſæ auctores græcos:& Solinus . Quis ignorat a pelope piſas dicit.Vnde & in plurali declinatur ad differentiā archadiæ piſæ: quæ ſingulariter efferē ex qua piſæus cū.æ.diphthongo in penultima.
Oui.in tertio de ſine titulo.
Ah qua pene pelopis pixæo condidit axe.
Dū ſectat uultus hippodamia tuos.
Piſiſtratus cū.i.latino &.t.exili utrobiq; ſcribit̄:fuit teſte Herodo.lib.hiſto.i.Hippocratis filius & Atenarium tyrannus:ut late Iuſtinus de illo in.ii.ſuorum epitomatum.Nam hic doctrina ingenio & eloquētia tanta fuit:quod athenienſes ſe ac libertatem ei ſponte ſummitterēt:q̄q̄ Solon iuſtiſſimus & grauiſſimus orator pro libertate aduerſum illum ſtaret.Sed eloquentiæ piſiſtarati libertas cū Solone ſue cubuit tēpore quo Seruius Tullius regnabat Romæ:ut ſcripſit Gellius li.xvii.noctiū atticarum. Hic primus apud Athenas bibliothecā inſtituit ut ſupra uidimus ī dictione bibliotheca.
Piſtrix cum.i.latino utrobiq; &.x.conſonante ī fine ſcribitur.Seruius tamē ſuper quartum æneidos īquit piſtrix cū.x.piſce cum.ſ.pro naui a nobis ſcribi cōſueuit.Virgilius immani corpore piſtrix.Pli.in.xxvi.naturalis hiſtoriæ īquit item: tritones coruſq; piſtrices:& idq; ſæpius replicauit de piſcibus loq̄ns.At pro naui terminatur in.ſ.Virgilius in.v. poſt hos æquo diſcrimine piſtris:& alibi ī eodē libro.Velocem mneſtheus agit acremige piſtri:ubi ē accuſatiuus deſcendens a recto deſinente ī is : At priſcianus in prīo uelle uidetur apud græcos ſemper in.ſ.terminari.Nam cum de.ſ.conſonante pertractat dicit illam ſæpe a noſtris in.x.cōmutari: ut aiax pro Αἴας:priſtix pro πρίστις in quo nos ſequi tores dicit:q ορνιϑ dicūt,p ornis.& ē piſtrix piſtris.
Pythacuſa cum.y.græco &.th.aſpirato : atq;.c.exili ſcribitur inſula eſt in tuſco mari: ſinuq; campano ſita:in cuius quodam colle oppidum fuit nomine pythacuſæ in plurali numero . Oui.in.xiiii.metamorphoſeos.Aeneæ nauigationē diſcribēs ait: ina rimē prochitēq; legit ſteriliq; locatas Colle pythacuſas.Hanc olim ſimiarum fœcundiſſimam fuiſſe nonnulli uolunt.
Pythagoras cū.y.græco &.th.aſpirato ſcribit̄ : fuit teſte Apuleio ī primo de magia natu ſamius pulchritudis inſignis apprime pſalendi & muſicæ doctus.Et licet a pollycrate tyrāno ſani dilectus eſſet eo tamē incipiente tenere dominiū clam fugit ab īſula amiſſo Veſcare patre:quē cōperio īter gēmarios artifices:laudem magis iſulpendis gēmis quā opes q̄ſiſſæ.At uero Iuſtinus in.xx.ſuoy epitomatū.Demaratū negociatorē diuitē illius patrē uocauit.Laertius Mneſcarcū ē nullo; ſculptorē dixit. Sūt & q maramachū illius patrē uocatū dicāt:auū Hypaſum:attauū Eutiphronē:ābauū Cleonymū. Hūc expliunte profugiſſe dicūt:& ꝓnepotē Marmacū.Habitaſſe deīde ſami:unde ſamius ipſe Pythagoras dictus fuit.Sed ante apud leſbū ſub diſciplina fuiſſe pherecidis ſyri aſſerunt.Quo mortuo ſamnū demigraſſe & Hermodamāti iā ſemi ſe ibi dē ī diſciplinā dediſſe.Ac patriā deīde linquens cū iuuenis eſſet :& ſtudioſiſſimus ægyptū diſciplinarū cā perrexit:& tunc quoq; a polycrate ꝓ epiſtolā Amaſidi commendatum:portaſſeq; tres calices argenteos:quos ſingulis ſacerdotibus dono dedit & teſte Antiphoneo in libro de his qui ī uirtute fuerunt princeps omnem ægyptioy linguam pdidit: a quibus præteriti æui facta edoctus:trāſiuit in p̄ſiam:& babylōiam . Vbi ſiderum motus curſuſq; ſtellarum:& omnem cæli rationem ab aſtrologis edoctus regreſſus eſt inde cretam ac ſpartam: atq; ab eorū ſapientibus mores egregios Minois:ac Lycurgi leges perdidicit ibiq; una cum Epimenide ī idæum atrum deſcendit.Vbi ſecūdum ea: quæ in ægypto didicerat:a diis in arcano magne edoctus eſt.inde ad olympicū certamen aſcendens cū multarū diſciplinarum ibi de ſe maximā admirationē exibuiſſet interrogatus a Leōte philaſiorū tyrāno: uel ut alii dicūt ſcyōioy:quo noīe uocarē:cū ſolū deū ſapientē diceret.Reſpōdit ſe philoſophum eē hoc eſt ſapiētiæ amatorē cū uſq; ad id tp̄s oēs:q circa rey occultay ſpeculationē uerſarent :ſapientes

hiti uocatiq; fuerũt:poſt quẽ ſermonẽ cũ i pꝛiam rediret:& a polycrate tã tyrãno illã cõprimi oſtendiſſet clã inde diſcedẽs crotonã in italiã pexit ibiq; leges italis dedit:atq; cũ diſcipulis clariſſimus ẽ habitus:q ferme trecẽti teſte Laertio rẽpub. oẽm administrabant ut merito ariſtocratica:hoc eſt optimoꝝ pꝛicipatus diceꝛeť:idẽ primus oium teſte Timæo dixit. Amicoꝝ oĩa eẽ cõmũia:& amicitiã eẽ equalitatẽ. Sic quæ ipſius diſcipuli oĩas mediũ imponẽtes:facultates proprias cões efficiebãt: & coibať ſocietas iſeparabilis. Ordo uero ac ratio Pythagoræ:ac deinceps familiæ ſucceſſionis eius recipiẽdi inſtituẽdiq; diſcipulos huiuſmodi fuiſſe traditť teſte Gellio i primo noctiũ atticaꝝ. Nã a pueritia adoleſcẽtes:q ſeſe ad diſcẽdum obtulerant. φυσιογνωμόνες id uerbum ſignificat mores naturaſq; hoĩum cõiectatione q̃dã de oris & uultus ĩgenio. deq; totius corporis ſilo atq; hitu ſciſcitari. Eũ qui exploratus ab eo idẽ euſq; fuerat recipi i diſciplinã ſtatĩ iubebat:& tp̃s certũ tacere nõ oẽs idẽ. Sed aliud alius tp̃s ꝓteſtimato caput ſolertiæ:is ãt q tacebat:q̃ dicebanť ab aliis audiebat. Neq; ꝓcontari ſipaꝝ itellexerat:neq; cõmẽtari q̃ audierat fas erat. Sed nõ mius q̃ſq̃ tacuit:q̃ biẽniũ. Hi ꝓrſus appellabanť intra tp̃s tacendi:audiẽdiq; ακουσματικοί. Aſt ubi res didicerãt:reꝝ oium difficillimas tacere audiẽteq;:atq; eẽ iã cœperãt ſilẽtio eruditi:cui erat nomẽ:ἐχεμύθιον:tũ uerba facere:& q̃q; audiſſent ſcribere. & quæ ipſi opinarenť poteſtas erat exprimere. Hi dicebanť in eo tempore μαθηματικοί: ſcilicet ab his artibus:quas iam dicere ac meditari incæptauerãt. Quoniã geometriã ignominicã muſicã cæteraſq; itẽ diſciplinas altiores μαθήματα ueteres græci appellabãt. Ex ide his ſcientiæ ſtudiis ornati ad pſpiciẽda mũdi opera:& principia naturæ ꝓcedebãt. At tunc deniq; nominabantur φυσικοί. Et hæc de illo Fauorinũ philoſophũ rettuliſſe dixit Gellius teſte anticlide:idẽ Pythagoras geometriam omnẽ perfecit:Vacuitq; maxie circa arithmeticã:nec medicinã neglexit. Quĩ & teſte Ariſtoxeno muſico primus græcis pondera & mẽſuras ĩuexit. Primus Luciferum & heſperum idem eẽ ſidus teſte Parmenide dixiti. Fuitq; adeo admiratioꝝ omnibus:ut familiares eius dicerent: ipm eſſe dei omnigenas uoces. Vnde ſi qs præſentia illius frui meruiſſet:uidebať ſibi præclaꝝ quid ſeu fœlicitatem adeptum. Nã ut refert Ariſtippus cyrenaicus dictus pythagoras:quod nõ minus uera pythio loquæreť:fuit uenuſtiſſimæ formæ adeo ut illũ diſcipuli eẽ appollinẽ opinarenť:idẽ ferť octogeſimo ætatis ſuæ anno diẽ obiiſſe:de cuius morte uariæ fuerũt ſentẽtiæ q̃s ſiquis cognoſcere cupit legat Laertiũ q longo decurſu illas explicauit.

Pitana cũ .i. latino & .t. exili ſcribitur urbs fuit teſte Herodoto lib. hiſto. primo in ætolia.

Pytheas cum .y. græco & .th. aſpirato ſcribitur: fuit proprium uiri macedonis nomen.

Pythermus cũ .y. græco & .th. aſpirato ſcribiť fuit teſte Herodo. li. i. hi. uiri phocalẽſis nomẽ ꝓpriũ.

Pythius prima cũ .y. græco ſequẽs cũ .th. aſpirato & .i. latĩo ſcribiť agnomẽ fuit apollinis a pythõe ſerpẽte quẽ occidit:deductũ & nonnunq; ẽt a græcis utrũq; cũ aſpiratione ipſius .p. ſcribiť ac diciť phythõ:& phytius:ut ſupra uidius. Et pythia ac phythia feſta q̃ in ipſius apollinis honorẽ ob phythõe interfectum primum introducta fuere de quibus Ouidius in primo metamorpho.

Inſtituit ſacros celebri certamine ludos.
Phythia perdomiti ſerpentis nomine dictos. Phythia autem Horatius in arte poetica protulit.
Multa tulit fecitq; puer ſuadente & alſit.
Abſtinuit uenere ac uino qui pytia cantat.

Pitiſma cũ .i. latĩo utrobiq; & .t. exili ſcribiť:& diciť quaſi pidiſima. Nã noſtri dictiões græcas trãſcribẽtes .d. in .t. nonnunq̃ ob litteraꝝ uicinitatẽ cõuerterũt cũ ipſum .d. mediũ ſit ĩter .t. exile & .th. aſpiratũ ut in primo horꝝ cõmentarioꝝ lib. mõſtrauimus & deſcẽdit pidiſma a πιδαω uerbo græco q̃d ẽ ſalto & inde pitiſſima ſaltatio q̃dam in numerum facta dicitur Iuue. in ſatyra. Atticus eximie.

Ille fruať uocibus obſcœnis omniq; libidinis arte.
Qui lacedæmonio pitiſmate lubricat orbem.

Pitho cum .i. latĩo & .th. aſpirato ſcribitur: fuit teſte Heſiodo in Theogonia Oceani & tethyos filia.

Pithodorus cũ .i. latĩo & .th. aſpirato ſcribiť:nomẽ ẽ cõpoſitũ quaſi pithoos hoc ẽ eius nymphe doron donũ:& fuit teſte Plinio in .xxxvi. natu. hiſto. marmorius ſculptor eximius.

Pittacus cũ .i. latino & duplicato .t. atq; .c. exili ſcribitur:fuit mitylenus unus ex ſeptẽ græcie ſapiẽtibus hercadio patre:quẽ thraca fuiſſe Duris eſt auctor. Hic una cũ Alcæi fratribus Melãcrũ leſbi tyrãnũ ꝓfligauit. Et dum de agri achilitidis poſſeſſiõe iter atheniẽſes & mitylenæos armis decerneret ipſe rator ipſe cum phrinone athenienſium duce q & pãcratiaſtes & olympionices fuerat ſingulari certamine pugnare iſtituit. Rete igiť clypeo tegẽs phrinonem ĩuoluit:atq; illum ĩteremit. Sicq; patriam & agrum ſeruauit. Et cum itegꝝ atheniẽſes patriã ĩſeſtarent:ciues ſuæ ciuitatis imperium illi tradiderunt. Quod cum ille cõſeruata patria decem annis tenuiſſet:& optimis iſtitutis:ac ordinibus cõſtituiſſet ſeipſum ſpõte a magiſtratu abdicauit. Eius ea lex fuit i ebrios cũ peccarent duplici pœna afficiendos eſſe. Fuit tẽporibus Croeſi lypoꝝ regis ad quẽ eius extat epiſtola:& cum pluſq̃ ſeptuagita ãnis uixiſſet. iii. ãno quinq̃geſimæ pꝛiẽ olimpiadis obiit.

Pitheus cũ .i. latino:& duplicato .t. atq; ſecundo aſpirato ſcribiť:fuit teſte Homero in ſecundo iliados Aethræ comitis & mĩniſtræ Helene pater.

Pyxis i. y. græco ſequens cum .x. cõſonãte & .i. latino ſcribiť:dicitur a nõnullis buxolum mutatione. y. græci ĩ. u. noſtꝝ. Nã πυξον buxũ dr̃. ſ. lignũ ex quo buxola fiũt Iuue. i. iii. ſaty. Et illis Turgida nõ prodeſt condita i pyxide lyde. Oui. in primo de remedis pyxidas ĩueniens & rerum milles colores.

Plaga cũ .g. cõſonante a nr̃is ſcribiť a græcis uero cũ .k. q̃ in .c. cõuerti debuerat:ſed ob litteraꝝ affinitatẽ a nr̃is ipm .g. ẽ accæptũ ut ſimile uidimus in dictione cygnus:& ĩ dictiõe Aragne. diciturq; a nr̃is regio euripides ĩ εκαβίος ταλαίπωρος ἰαν πλακὸς πέλᾳ hoc ẽ cheroneſam regionẽ terminat.

Planeta cum .t. exili ſcribiť:dici poteſt erraticus. Nã deriuať a πλανη qui eſt error Gellius in .xiiii. no-

πλάνη error

ctium atticaꝝ Stellas iſtas inquit multi erraticas Nigidus errores uocat.

Platææ cum.t.exili &.æ.diphthongo:etiã in penultima ſcribit ciuitas ẽ boetiæ ut oſtẽdit Homerus .ii.iliados:de qua Statius in.vii.libro teb. inquit: Nũciat excubiis uigiles arſiſſæ platæas. Eodẽ noie eſt iſula i mari lybico q̃ſi ex oppoſito ad cyrenẽ ut oſtẽdit Hero.i.iiii.hi.li.unde & platæẽſis deducit.

Platanus cum.t.exili ſcribitur arbor eſt & nobis notiſſima a platos quod eſt latum deducta.

Plaſtice cũ.t.&.c.exilibus atq;.i.latio ſcribit dici põt a nobis fictoria uel figuraria. Nã πλαττω qđ ẽ fingo deducit. Et ut dixit Plinius circa finẽ li.vii. naturæ hiſto. Ars figulina a chorebo atheniẽſi cõptũ fuit:ad idi.xxxv.dixit Debutadẽ ſicyoniũ primũ ex iduſtria filiæ illã cõperiſſe de q̃ plurima loqtur Et i ſequẽtibus ſubdit. Turianũ attium a fregellis actiũ cui locaret Tarqnius priſcus iouis effigiẽ capitolio dedicãdã fictilẽ fuiſſe eã. Et iõ nõ mirari ſolere fictilis i faſtigio tẽpli eius quadrigas. Ab eodẽ faſtũ Herculẽ qui hodie materie eius nomẽ in urbe retiet. Hæc.n.tum deoꝝ erãt effigies laudatiſſimæ. Nec pœnitet nos eoꝝ q tales deos coluere:aurum enim & argentũ ne in diis quidẽ conficiebaẽ Durãt ẽt nũc pluribus in locis talia ſimulachra:faſtigia qđẽ tẽploꝝ ẽt i urbe crebra & munita mira cælatura & arte firmitateq; ſanctiore auro certe in nocẽtiore iuxta q̃ locutus ẽ. Iu.i ſat. atticus eximie.

Argenti quod erat:ſolis fulgebat in armis.
Ponebant ergo tuſco farrata catino.
Temploꝝ quoq; maieſtas præſentior & uox.
Nocte fere mediãq; audita per urbẽ:
Littore ab oceano gallis uenientibus & diis.
Officiũ uatis peragentibus:his monuit nos.
Hanc rebus latiis auram præſtare ſolebat.
Fictilis:& nullo uiolatus Iuppiter auro. Et ut idẽ Plinius ꝓſequit. Quæq; adhuc diximus uel aſſiduitate ſatiãt figulinaꝝ opera & fictilibus dolis ad uia excogitatis ad aquas thyberis ad balneas ad tecta coctibus laterculis. Atqui numa rex ſeptẽ colegia figuloꝝ iſtituit. Quí & defuncti ſeſe multi fictilibus cõdi maluere. Hæc ipe Plinius. Et. M. Varro figulos uno in loco Romæ fuiſſe oſtẽdere uidetur cũ dixit. Venerem myrteã fuiſſe iter figulos & myrteã deo appellari:qa locus ille prius myrthis eſſet feraciſſimus. Ex quibus colligere poſſumus montẽ illũ teſtaceũ:q iuxta portã hoſtienſem conſpicit:ex fractis tũc quoq; figuloꝝ uaſis fuiſſe cõfectũ. Et apud illũ artificies exercere figulariã:artẽ:nec ut uulgus nũc aſſerit:ex oblatiõe uaſoꝝ i q̃bus tributũ Romã portabaẽ:quod uariũ erat. Et nõ ſolũ Romæ ſed diuerſis in locis pro romanoꝝ oportunitatibus ſoluebatur.

Plato cũ.t.exili ſcribit:fuit philoſophus clariſſimus & oĩum nominatiſſimus Ariſtone patre:& matre perictonia:ſiue ut alii dicũt petona. Athenis ſimili die natus quo apud delõ Apollo ut rettulit Appolodorus. Mater a Solone certiſſimũ duxit genus: a quo plato ſextus i hunc modũ fuit ſolonis frater: critiã genuit critias Caleſtrũ. Caleſtrus Glauconẽ: Glaucon Carmidẽ & perictoniã:perictonia ex Ariſtõe platonẽ at Solõ & Critias ad Neleũ & Neptunũ gẽus referebãt. Similiter Ariſto. illius pater. Ad codrũ Meláthi filiũ refertur:qui a Neptũo ſimiliter ſanguinẽ thraere dicebaẽ. Habuit fratres plato adimãtẽ & glauconẽ:& ſororẽ petonã: de qua naſcit Speuſippus. Litteras didicit plato apud Dyoniſiũ grámaticũ. Exercitatus ẽ apd ariſtonẽ palæſritẽ a quo plato ꝓ egregio corporis habitu cognominatus ẽ:cũ teſte Alexãdro primus Ariſtocles ex aui paterni noie diceret. Studuit picture: poemata edidit tragœdias. Et cũ tragicũ certamẽ initurus eẽt ante dionyſiacũ theatrũ audito Socrate excuſſit poema dicẽs. hic uulcãe plato tua idiget ope. Vi cẽnis audiuit Socratẽ:illo mortuo audiuit crathylũ & hermogenẽ: annoꝝ.xxviii. teſte Hermodoro megarã ſe ad Euclidẽ cõtulit hic cyrenẽ ꝓfectus Theodoꝝ audiuit pythagoreos philolaũ & Eurytũ:poſtea in ægyptum profectus ꝓphetas ſacerdoteſq; audiuit ubi comitem habuit Euripidẽ tragicũ. Regreſſus athẽas in academia morabaẽ:idẽ teſte ariſtoxeno ter militauit:prio i tanagrã ſecundo i Corithũ:tertio i delũ ubi uictoriã habuit. Ter nauigauit in ſicilia:primo ut iſulã uideret tyrãno exiſtẽte Dionyſio Hermocratis filio. Vbi plato illi dixit. Nã id ꝓſtare tyrannũ:qđ ſibi ſoli eẽt utile: niſi uirtute excelleret:cui Dionyſius reſpondit. Verba tua ociſoꝝ ſenũ ſunt. Cui plato. Et tua tyrãnidẽ ſapiũt Diõyſius iratus uoluit Platonẽ occideẽ. Sed a dione & ariſtomene oratus ſe cõtinuit:illũ tamẽ polyci lacedæmõio q ad eũ legatus uenerat uendẽ duũ tradidit:polydes uero illũ ſecũ ducens in ægiã uendidit. Quo tempore Camander eum reũ mortis dicebat:quod.ſ.capitale eſſet: ſiquis athenienſis:eam inſulam adiſſet. Sed allegatũ ẽ eũ philoſophũ eſſe quare diſciplinæ gratia abſolutus ẽ. Hũc anyceris cyrenaicus emit.xx.nimis remiſitq; athenas ad amicos:& ſtatim pecũia anyceridi per amicos reſtituta eſt:alii dicunt miſſam a dione illã pecuniã eãq; uoluiſſe remiſſam polydẽ in calabrya ſuperatũ:& i ilice ſummerſum fuiſſe:fama ẽ Dæmone teſte Fauorino illi annũciãti ꝓpter platonẽ talia ꝓpetui. Hæc ſciens. Diõyſius ſcripſit ad Platonẽ ne in ſe maladicta torquæret. Cui reſcripſit plato dicẽs ſibi nõ tãtũ ocii ſuper eẽ ut Diõyſii meminiſſet. Secũdo iuit in ſiciliã & a iuniore Dionyſio petiit terrã & omnes qui iuxta rẽpublicã ab eo conſtitutã uiuerẽt:Nõ defuit ſuſpicio illũ Dioni & Theotæ perſuadere tẽtaſſe:ut iſulam tyrãno liberarẽt. Quo tpe archytas pytagoreus miſſa ad Diõyſiũ epiſtola platonẽ purgauit Eréptũq; athenas remiſit. Tertio ſiciliã acceſſit. Dionẽ recõciliaturus Dionyſio. Quare non obtenta rediit in patriã. Multi cõtra platone uaria dixere inter quos Amarulẽtus teſte Gellio in.iii. noctiũ atticaꝝ libru maledicẽtiſſimũ cõſcripſit:qui filios iſcribit in eo lib. platonẽ ipm admodũ tenui pecunia familiarẽ fuiſſe:cõtumelioſe appellat:& qđ impenſo prælio:hoc ẽ decẽ miliũ denariũ tris. Philolai pythagorici libros emiſſet. Ex eo qđ Timæũ nobilẽ illũ dialogũ cõtinuaſſet. Ad id pcium donaſſe amicũ eius Dionẽ ſyracuſianũ qdã ſcripſerunt: idẽq; & Hermippũ ſcripſiſſe uidimus in dictione philolaus Ariſtippus etiã i libro antiquaꝝ delicia

rũ ait:Platonem amore uenereo adoleſcẽtẽ quẽdã aſterem noſe:hoc eſt latine Stellã adamaſſe cũ quo aſtrologiæ uacaſſe dicũt.Tum & mõ cõſimili dionem alii etiã phædrũ:in illoſq; eſſe epigrãmata ab ipſo compoſita.Quoꝝ unũ de ſtella guarinus ueronẽſis nr̃a ætate uir iſignis hũc i modũ trãſtulit.

Ardentes ſtellas lucens mea ſtella tueris.
Cælũ utinã fierẽ te ut multo lumine cernã. Deide ipſo Stella mortuo:aliud i hũc modũ cõpoſuiſſe: dicunt Stella prius ſuperis fugebas lucifer at nunc Heſperus ah fulges manibus occiduis . Quod & alii in hũc modum traduxerunt.

Iam dudũ ſidus uiuentibus lucebas matutinum.
Nunc heſperus fulges uita functus mortuis.

Ferẽt ẽt illũ in adoleſcẽtia amaſſe quẽdã alexim: ꝑ quo lepediſſimos & uenuſtiſſime breuitatis uerſiculos edidit eo tpe:quo tragœdiis faciẽdis p̃ludebat quos ab eruditiſſimo adoleſcente i latinũ uerſos rettulit gellius i.xix.noctium atticarum libro: & Macrobius in ſaturnalium.

Qui quoniam iucũdiſſimi ſunt:& memoratu digni nos etiam ſubdimus.

Dum ſe multo ſauio meum puellum ſuauior.
Dulcemq; florem ſpiritus duco ex aperto.
Tramite anima ægra & ſaucio cucurri.
At labia mihi rictum in oris puium.
Et labra pueri mollia rimata.
Itineri tranſitus:ut tranſiliret nititur tum.
Si more qd pluſculæ fuiſſet in cætu oſculi.
Amoris igni percita tranſiſſet:& me.
Linqueret & mira prorſus res moueret.
Vt ad me fierem mortuus.
Ad puerum intus uiuerem.

In dionem uero poſtq̃ uita ceſſit:talia græce ſcripſit:quæ illius tumulo ſyracuſis inſcripta feruntur. Et latine utrunq; tradۥcta hæc ſunt.

Διώνας Πλούτου

Lachrymas quidem hecubæ atq; iliadibus.
Mulieribus dudum geniti dedere.
At tibi dion poſt geſtas præclaras res.
Dæmones effuſas ſuſtulere ſpes iaces.
Ecce in patria ſpacioſa cariſſimus ciuibus:
Omeum in te animum qui excitaſti dion.

Dicunt ẽt illũ amaſſe Agatonẽ mulierẽ ſpecioſam plato & Xenophon nõ fuere grato inter ſe animo & cõtentionis ſtudio ſimilia ſcripſere:ut in dictiõe Xenophon uidebimus.Habuitq; plato diſcipulos præcipuos Speuſippum athenienſem. Xenocratẽ chalcedonium:Ariſtotelem ſtagyritem Philippũ opuntium.Eſtiæum Terẽtium:Diona ſiracuſanũ & alios plures.Et cum his fœminas duas:Laſceniam manthineam:Axiotheam philiaſiam:quæ teſte Dicæarcho uirili utebantur ueſte.

Plaxaura cum.x.conſonante ſequente.au. diphthõgo ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.

Plectrũ cũ.c.&.t.exilibus ſcribit dici põt latie pectẽ.

Pleiades cũ.i.latio ſcribit:ap̃ græcos uero ẽ.ei.diphthõgus quæ a noſtris quãdoq; diuidit:ut in.ii. horũ cõmentarioꝝ libro oſtẽdimus.Et ut dicũt poetæ græci ſeptẽ fuerũt Atlantis filiæ:non ex Electra cõiuge:ſed ex pleione nympha: dicẽte Ouidi.in.v. faſtoꝝ libro.His ſata pleione cũ cælifero atlante.

Σπείρω Spiro

Has ut ipſi poetæ græci ferũt cũ mater boetiã ducere ullet.Orion illis uim inferre tentauit. Sed fuga euaſerunt quas ille.xii.annos ẽ ꝓſecutus.At lupiter pietate i puellas cõmotus illas i aſtra locauit: quæ i humero tauri cõſpiciunt:ſicipiuntq; oriri tẽpore ueris uigeſima die martii.Vnde uergiliæ a latinis dict̃r Lucẽtq; i calẽdis iunii ũica hora:& ſucceſſiue magis quouſq; mẽſem ſept. & octobris duodeci plucẽt horis mẽſe uero februarii pẽitus abſcõdunt:& a matre pleione pleiades ſunt cognoſatæ.

Pleiõe cũ.i.latio ſcribit:& ut i ſupiori dictiõe uidimus:ſic in iſta.ei.græca diphthõgus diuidit:nympha fuit ex q̃ atlas ſeptẽ ꝓgenuit filias:q̃ ab illa pleiades ſunt cõgnomiate:ut i ſupiori dictiõe uidius.

Pleonaſmus cũ unico.n.ſcribit dici põt a nobis cumulatio ſiue adiectio.Vir.Sic ore locuta ẽ & li.geor.ii.Hactenus aruoꝝ cultus:& ſidera cæli.Nõ.niſi ore logmur:Nec alibi q̃ i cælo ſunt ſidera.

Plammyriũ ſecũda cũ.y.græco penultia cum.i. latino ſcribitur:fluuius eſt ſiciliæ ex oppoſito ad orygiã inſulã.Hunc cũ Vir.i tertio æne.dixiſſet undoſum:expoſuit Seruius illũ uerbũ ex uerbo exp̃ſiſſe:cũ idẽ ſit plẽmyꝝ:q; undoſum: Nã a πλὴν ὑπο/ po qđ ẽ exundo deducit ob quod plẽmyriũ cum duplicato.m.nonnulli ut puto melius ſcripſere: cũ & apud græcos ipſum.m.reduplicat.

Pleurõ cũ.eu.diph.& unico.r.ſcribit:dr̃ latie coſta: & ob id nõnũq̃ latus.Vnde pleureſis:pleuris eodẽ mõ ſcribit dolor ẽ pectoris:i quo coſtæ locantur.

Pluto cũ.t.exili ſcribit:fuit teſte Heſio.i theogonia una ex nymphis Oceãi & tethyos:filia hẽtq; accẽtũ i ultia:quẽ ſi i pria heꝛt fratrẽ Iouis deſignaret.

Pluto cũ.t.exili ſcribit:hẽtq; accẽtũ i pria:fuit Saturni ex ope uxor̃ filius:fr̃ Iouis:ſed eodẽ ptu cũ glauca natus:ut i dictiõe Chornus uidius is a nr̃is dr̃ hic Dis & hic ditis:eo q; πλουτοσ græce ap̃ nr̃os diuitias idicat:ut oſtẽdimus i dictiõe Deus. Huic ſorte datũ ẽ ĩperiũ ĩfernorum.Vnde ait Statius.

Forte ſedens media regni infœlicis in arce.
Dux herebi:populos poſcebat crimina uitæ.
Nil hominũ miſerans:iratuſq; omnibus umbris.

Et reliq̃:q̃ proſequit Seneca ẽt i hercule furẽte ſimilia enarrãs:eius aſpectũ terribilẽ explicat.Idẽ ꝓ ſerpinã iouis & cereris filiã rapuit . Nã tũc quoq;: ut dixit Ouid.i.v.me.Tenebroſa ſede tyrãnus exierat:curruq; atroꝝ uectus equoꝝ: Ambibat ſiculæ cautus fundamia terræ Fuitq; oli uulneratus ab Herc.pluto i bello qđ hercules cõtra pilõ patriã neſtoris:& undeci neſtoris fratres iteremit auxiliãte plutone neſtori.Vnde ait Sene.i Hercule furẽte.

Hic:qui rex populis pluribus imperat.
Bello cum peteret neſtoream pylon:
Tecum conſeruit peſtiferas manus.
Telum tergemina cuſpide perferens.
Effugit tenui cuſpide ſaucius.
Et mortis dominus pertimuit mori.

Pneuma cũ.n.poſt.p.in eadẽ ſyllaba ſcribit:& dr̃ latine ſpiritus flatus:deſcẽditq; a πνέω qđ eſt ſpiro flo:unde & græce pneumon q latine pulmo dicit.

Podalirius cũ unico.l.&.i.latio ſcribit fuit teſte home.i.ii.iliad.filius Aeſculapii & frater Machaõis q̃ ob ſolertiã mediciæ una cũ frẽs ex creta ad tro/

ianũ bellũ cõuocatus fuit de quo Oui. in. de arte. Quãtus apud danaos podalirius arte medendi: Autumedon curru tantus amator ero.

Poderis cum unico. r. & i. latino scribitur: dicit lati/ne talaris & a ποδων ideſt pedibus deſcendit.

Pœan cũ. œ. diphthongo ſcribitur fuit pater philo/ctetis. Vnde & ipſe philoctetes pœantius dictus ẽ. Ouid. in. v. triſtium.

Pene decem totis aluit pœantius annis,
poſt ſerum tumido uirus ab angue datũ. Nec cũ .æ. ſcribitur: ut nõnulli forte putauerunt credẽtes a παίω deduci: quod eſt ferio: cũ ipſe teſte Home. in. ii. iliados fuerit ſagitandi peritiſſimus ſed patro nymicum eſt deductũ a patre qui ſemper: ut dixi/mus ab illis ποιαν ſcribitur.

Pœãtius cũ. œ. diphthõgo &. t. exili atq;. i. latino ſcri bit: filius pœantis dicit hoc ẽ philoctetes ut in p̃ce dente dictione uidius quẽadmodũ Amithaonis fi lius dr̃: de quo ſatis in dictiõe Philoctetes uidius.

Pœna cum. œ. diphthongo ſcribit: & inde pœniten tia: ac pœnitet.

Poeta cũ. oe. diuiſis ſyllabis: &. t. exili ſcribit uocabu lũ græcũ ẽ: q latine factor dr̃. Nã a ποιέω q. ẽ facio de ſcẽdit. Et cũ apud græcos pria ſit diphthõgus. oi. nos abiiciẽtes. i. retinemus. o. euphõiæ cã. Ne cõuer/ſa i. œ. diphthõgũ q̃ apd̃ nos ſonũ hẽt ſolus. e. & cũ ſimiliter ſecũda fit. e. diſſonãtiã ſoni cõficere ur̃.

Pogoma cum unico. m. ſcribitur: dici poteſt a no/bis barbara. Nã genus eſt cometæ ſic quoq; dicti a ſpecie barbæ dicente Plinio in ſecundo naturalis hiſtoriæ. idem pogomas uocant. Cuius inferiore ex parte in ſpecie barbæ longæ ponitur iuba. Nam πωγον barba dicitur.

Polemo cũ unico. l. &. e. abſq; diphthõgo ſcribit fu/it athẽiẽſis philoſophus philoſtrati filius pago ae/enſi oriũdus. Hic adoleſcentes adeo ipudicus erat: ut pecunias circũferret: quo eẽt ad omnes iplẽdas uoluptates paratior: eas itidẽ in angiportis & uiis occulebat. Sed cũ ſemel ebrius & coronatus i ſcho lã Xenocratis irrũperet ille prætermiſſa oratione: quã inceperat de pudicicia dicere cœpit. Vel ut alii ferũt tunc forte apud illũ de pudicicia ſermo erat. quẽ uiſo polemone ardẽtius ꝓſecutus eſt. Quo ſe cutũ dicũt: ut ipudẽs adoleſcẽs paulatim ſe collige ret: & ante egreſſum ſcholæ cõponere inciperet: ac de cætero ſtudio: & induſtria adeo ſe ipm uinceret ut Xenocrati in regenda ſchola ſuccederet.

Polycletus cũ. y. græco &. c. atq;. t. exilibus ſcribit: fu it teſte Plinio in. xxxiiii. naturalis hiſto. ſtatuarius ſua ætate maxius. Hageladiſq; diſcipulus. Fuitq; in eodẽ teſte Quintiliano li. xii. de inſtitutiõe ora/toria diligẽtia ac decore ſupra cæteros. Cui quãq; a pleriſq; tribuit palma tamẽ ne nihil detrahat: de eſſe pondus putant. Nã ut humanæ formæ deco/rẽ addiderit ſupra uer: ita nõ expleuiſſe deor: au/ctoritatẽ uidet. Qui ætatẽ quoq; grauiorẽ dicit re fugiſſe nihil auſus ultra leues genas. Et quæ poly cleto defuerũt phidiæ: atq; Alcameni dant. Nã & in ebore ut phidias operatus eſt dicẽte ẽt Iuuenale in ſatyra Stẽmata quit faciunt: phidiacum uiue/bat ebur necnon polycleti.

Polycrates cũ. y. græco: &. c. ac. t. exilibus ſcribit: fu/it ſamius tyrannus: de quo Cicero de finibus bo/nor: & malor: Pliniuſq; & diuerſi græci auctores meminerũt. Hic adeo ſibi fortunã obſequioſã ha/buit: qd̃ oĩa deſiderata perficiebat. Ad moderandã igit fortunæ iuidiã ſumpto e manu annulo. quem præcioſiſſimũ poſſidebat in mare iecit. Nonnulli uero caſu decidiſſe dicũt ſed iopinate illũ repẽteq; recuperauit. Nã poſt dies paucos a piſcatoribus pi ſcis captus q annulum ſorbuerat tyranno donatus eſt: in cuius uentre compertus annulus illi ueluti a Neptuno reſtitutus tradit. Qui ſane annulus teſte Plinio libro. xxxvii. naturalis hiſtoriæ Romã dela tus dono auguſti in delubro concordiæ cũ aureis coronis ẽ appenſus. Sed de polycrate tandẽ accidit q cũ aduerſus Dariũ pſarũ regẽ exercitũ duceret ab oronte p̃fecto Darii acie fuſus & captus in ſum mo megalẽſis montis uertice ſuſpẽdi iuſſus eſt ac relictus auibus lacerãdus. ut qui ubiq; fœliciſſime in terra uiſerat: in aere miſerrime expiraret.

Polydamas cum. y. græco ſcribitur: nomen fuit ui/ri proprium troiani compoſitũ ex poly. i. multũ: & δαμαζω domito. Fuit troianus qui cum Ante/nore & Aenea urbẽ troianã græcis tradidiſſe dici/tur: & a perſio polydamas pro tragœdia de poly/damante accipitur.

Polydectes cũ. y. græco &. ct. exilibus ſcribitur: fuit Magnetis filius: & rex inſulæ ſeriphi. Hic pſeũ lo/uis & Danaes filiũ educauit. Cuius tandem igeniũ ueritus: audaciãq; & fœlicitatẽ: ſub umbra æternæ gloriæ illũ ad ſupandã Gorgonẽ Meduſſam cõpu lit q̃ deuicta redeũti perſeo cum ſemp detraheret conuerſus ẽ ad illo in ſilicẽ monſtrato capite Me/duſæo ut oſtendit Oui. in. v. metamorpho.

Polydorus cum. y. græco ſcribit: iterpretariq; ualet multum doni. Et fuit filius priami & hecubæ. De quo Euripides pulcherrimã tragœdiã ſcripſit: & ab illo Virgi. i tertio ænei. & Oui. in. xiii. metamor pho. plura tranſtulere: de quo in dictione Polym/neſtor aliquid uidebimus.

Polydora eodẽ mõ ſcribit: fuit teſte Heſiodo i theo gonia una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.

Polygnotus cũ. y. græco &. t. exili ſcribit: fuit teſte Quintiliano in. xii. de iſtituone oratoria pictor an tiqſſimus de quo uidimus i dictione aglaophon. fuitq; athenienſis. Et ut dixit Theophaſtus. teſte Plinio in. vii. natura. hiſto. primus picturã cõperit. Quod nõ fuiſſe uer: idẽ Plinius i. xxxv. oſtendere ur̃ nã ut ait prius mulieres lucida ueſte pixit. Capi/ta ear: mitris uerſicoloribus opuit plurimũq; pi/cturæ primus cõtulit. Siquidẽ inſtituit os adaperi re dẽtes oſtẽdere. uultũ ab antiquo rigore uariare.

Polygonius ſecũda cũ. y. græco penultima cum. i. la/tino ſcribitur: dici poteſt anguloſus.

Polymneſtor cũ. y. græco: &. m. ante. n. in eadem ſyl laba ſcribitur: fuit rex tracũ tpe belli troiani & re/gis priami amicus. Ad quẽ priamus iã dubitãs de ſtatu troiæ filiũ pollidorũ tũ magno auri pondere cõſeruãdũ nutriẽdũq; miſit: ut ſi contigeret Troiã capi: ipſe genus & urbẽ iſtaurare poſſet. Sed deſtru cta Troia auri cupiditate pollidor: interẽit. Quod cum cognouiſſet Hecuba: finxit ſe illi aliud auri pondus uelle ſecreto indicare: utipſe illud pro filio

acciperet. Quæ auarus rex uera eē credēs & incon
ſpectu Hecube ueniēs ab illa unguibus occæcatus
fuit ut eloquentiſſime pertractauit Euripides in
ἙΚΑΒΗ: & Ouidius multa tetigit in .xiii. metamor.
Polymitus ſecūda cum .y. græco ſequens cum .i. la/
tino: & ultima cum .t. exili ſcribiť nomen eſt adie/
ctiuum. Et id dicitur quod uariis filis eſt diuerſo/
rum colorum eſt contextum. Nam πιτος filum
dicit ſeu licium. Vnde ueſtis illa dicit polymita: q̄
uariis in colore filis eſt contexta.
Polymnia ſecunda cum .y. græco penultima cū .i. la/
tio ſcribiť una eſt ex muſis q̄ſi polyhymnia: hoc ē
plurimū cantās uel laudās hymnos enim laus ē cū
cantico. Velut alii dicūt multæ memoriæ ita ut po
li cōponať cū μνημη quæ ē memoria. Oui. in .v.
faſ. Diſſenſere deæ q̄ polyhymnia cœpit. Pria ſi/
lēt aliæ dactaq̄ mēte notant & Horatius in primo
carminum Si neq̄ tibias euterpe cohibet nec poly
hymnia: leſboū refugit tendere barbiton.
Polyiō cū .y. græco ſeq̄nte .i. latio diuiſis ſyllabis ſcri
biť: & ē nomē cōpoſitū ex poli. qđ ē plurimū: & iov
uiola: q̄ſi pluria ſit uiola. Nā herba ē teſte Pli. i. xx.
naturalis hiſto. iclita Muſei: & Heſiodi laudibus.
Cuius folia: ut illi poetæ tradūt: mane cādida meri
die purpurea: ſole occidente cærulea aſpiciuntur.
Et radice protinus nunquam palmo altiora.
Polymeus cū .y. græco & .e. abſq̄ dip. ſcribiť: fuit te/
ſte Ho. i odyſſæa: filius Neptūi ex Thoſa filia phor
ci. E nomē ē cōpoſitū ex poly qđ multū denotat &
φημης famæ: quaſi fuerit ualde famoſus: Nā dum
Vlyxes uagus poſt excidiū Troiæ forte ſiciliā. Hōe.
referēte puēriſſet cū .xii. ſociis pſcutaq̄ loca prexit:
treſ optimi uini cados ſecū portātes: ubi uilloſum
cōſpexerūt hoiem ſtaturæ gigāteæ unicū i fronte
oculū habētē ipo dicēte ap̄ Oui. li. xiii. met. Vnū ē i
media lumē mihi fronte: ſed iſtar igentis clypei q
greges mūgebat: & ſolus ab antro lapidē tollebat:
quē .xx. boū paria mouere neq̄ſſent ad quē ingreſ/
ſus Vlyxes ſciſcitabať de ritu gētium: & auxilia ob
gr̄am iouis reuerēter poſtulabat: ille ſupbe reſpon
dēs dixit ſe nō tiere iouē & duos ex ulyxis ſociis ap
p̄hendēs ritu beluæ deuorauit: ac cæteros detinēs ſe
q̄nti māe totidē abſumpſit: idēq̄ ueniēte ſero cōſe
cit qđ Vlyxes p̄ſpiciēs & de ſe ac reliq̄s iā timēs: dū
optimi uini: qđ ſecū portauerat: illi optulit miſeri/
cordiā poſtulans p̄miſſit: Cyclods ſe illi miſeri ſi
uinū itez̄ p̄pinaret: & ſic tertio cū potaſſet effectus
ebrius i medio clauſi antri p̄ſtrauit dormiēs quē
ulyxes cū ſociis acuto ſtipite occæcauit. Tādē cum
gregibus apire cogeret pecudes oēs exeūtes palpa/
bat: ulyxes uero cū ſotiis aſſumptis pecudū pelli/
bus eius māus effugit. Et quēadmodum id illi p̄di
ctū fuit a Telemo i ſua dictiōe uidebimus. Ama/
uit hic galateā: ut late & pulcherrīe narrauit Oui. i
p̄fato .xiii. meta. li. ſed ut ſcribit. Ser. ſup. iiii. æneid.
multi inqt polyphemū dūt unū hūiſſe oculū: alii
duos alii tres. Sed totū fabuloſum ē. Nam fuit uir
prudētiſſimus ob qđ oculū in capite iuxta cerebrū
hūiſſe dr̄: qa prudentia plurimū uigebat. Vez̄ Vly
xes eū prudētia ſupauit: & ob hoc cæcaſſe fingiť.
Polypœtes ſecūda cū .y. græco: ſeq̄ns cū .œ. diphthō/
go: ultia cū .t. exili ſcribiť: hērq̄ accētū i penultia fu
it teſte Hōe. i. xii. ilia. filius pirithoi & Hippodāiæ.
Polytes cum .y. græco & .t. exili ſcribitur: fuit regis
priami filius ex hecuba uxore: cuius mortem in ſe
cundo æneidos Virgilius enarrauit.
Polyptoton cū .y. græco: & abſq̄ aliq̄ aſpiratiōe ſcri
biť. i. qđ multiplicē hēt caſum poly. n. multiplex ē
& πτωσις caſus. Accipi tamē cōſueuit p̄ figura:
qua diuerſis caſibus ſententia uariať: ut Littora lit
toribus cōtraria fluctibus undas perſius. Ex nihilo
nihil in nihilum nil poſſe reuerti.
Polypus cū .y. græco ſcribiť gēus ē piſcis multos pe
des habēs. Nā componiť ex poly: quod multitudi
nem idicat: & πους pes. Quare bene Oui. in q̄rto
meta. inqt. Vtq̄ ſub æquoribus depræhēſum po/
lypus hoſtē cōtinet: atq̄ oi dimiſſis parte flagellis.
Polyſynthetū cū .y. græco i ſecūda & tertia penultia
cū .th. aſpirato: ultia cū .t. exili ſcribiť dici pōt mul
tipliciter cōiūctū. Nā cōponiť ex poly: q̄ multipli/
citatē idicat: & σύνθετον cōpoſitionē. Accipiturq̄
p̄ figura q̄ locutio multis cōcatenať coniūctioni/
bus. Virg. lib. georgi. iii. Tectumq̄ laremq̄ armaq̄
Amyclæumq̄ canem creſſamq̄ pharetram.
Politia cū .i. latio utrobiq̄: & .t. exili ſcribiť: Nec cō/
poniť a poly: q̄ ē multū: ideoq̄ nō ſcribiť cum .y.
græco. Sed deriuať a polis cū .i. latio: q̄ ē ciuitas. Vn
de latine ciuilitas: ſeu reſpublica interprætatur: &
inde deductum puto uerbū polio: qui & polities.
Polyxena cū .y. græco ſeq̄nte .x. cōſonāte ſcribiť: fuit
priami regis filia ex Hecuba cōiuge: q̄ demū poſt
captā Troiā iugulata fuit ſupra tumulū Achillis.
Et nomē ē cōpoſitū ex poly: q̄ ē plurimum: & ξεί/
νη admirāda q̄ſi plurimū fuerit ammirāda: ob ele
gātiā ſcilicet formæ: & moꝝ præſtantiā. Habetq̄
apud poetas nr̄os accētū i ātepenultima & nō i pe/
nultia. ut multi inepte p̄ferre cōſueuerunt. Iuue. i
Oībus i terris. Caſſādra icipet ſciſſaq̄ polyxēa pal/
la. & Oui. Placet achilleos mactata polyxēa manes.
Polyxenos eodē mō ſcribiť: & eundē accētum deti/
net: hunc Hōe. in .ii. iliados cōnumerauit inter du
ces græcos: q ad Troiā uenere: & filium fuiſſe dicit
p̄ſtrenui Augei. ac diuina pulchritudine p̄ditum.
Poltys cum .t. exili & .y. græco ſcribiť: fuit teſte plu/
tarcho rex trachum: & in troico bello.
Pollux cū dup. l. ſcri. a latinis q eius primā apud græ
cos naturaliter breuē p̄ducūt. At uero a græcis cū
unico. l. ſcrib. Et cū apud illos lōgo noīe dicať πολ
λευκης apud nos breuiore dr̄ pollux: nā teſte Pri. i
. viii. Latini gaudētes breuitate plærūq̄ i dictioni/
bus græcis faciūt cōciſiōes ut quod illi ἀηδών: nos
do. qđ illi βολυομαι nos uolo dicius. item qđ illi
ἐγω nos me qđ illi βους: nos bos. πους: nos pes.
idēq̄ i noībus litteraꝝ: ut i. i. hoꝝ cōmēta. li. uidi/
mus. Et fuit pollux filius Tyndari ex Læda: & fra
ter Caſtoris: de quo i dictōie Caſtor ſatis uidius.
Pompa græcū uocabulū ē qđ ad ſacras res aucto/
res nr̄i nunq̄ referūt: ut ſacrificioꝝ pōpa: ſed ut plu
rimū ad res alias. Ci. i piſonē diſſerēs: de triūpho.
Quid tādē igt hēt iſte currus: qd legati i eqs & tri/
būi. Quid clamor militū: qd tota illa pōpa: inania
ſunt iſta mihi crede: delectamēta pene pueroꝝ ca/
ptať plauſus: uehi p urbē: cōſpici uelle: Lu. ſimili/
ter de triūphātib. Quā ſeriē reꝝ lōga p̄cedere pō/

pa. Quas potuit belli facies. Hæ aũt facies simula/
chraq; uictoriaq; q̃ in triũpho gestant: fercula di/
cunt Ci. de of. ne põpaq; ferculis similes eẽ uidea/
mur. neq; uero ĩ lætis mõ põpa dr̃ ueq; & ĩ tristib;
Qui. Quid sibi uelit ille funebriũ lõgus ordo põ/
paq; Li. Cõsulares uero fasces & p̃textã currulẽ ni/
hil aliud q̃ pompã funeris putãt claris ĩsignibus ue
lut insulis uellatos ad mortẽ destinari.

Põtus cũ. t. exili scribit. Et dr̃ id mare qd̃ a palude
mæotidos usq; ĩ tenedũ ,ptẽdit. Sed iã mare illud
angustũ: qd̃ attenedo ĩcipit post casum Helles: illd̃
hellespõtũ uocitatũ fuit. Quĩ & qd̃ ab ea strictura
ĩcipit hoc ẽ ab hellespõto & usq; ĩ bosphorũ thra/
ciũ ,ptendit. ,ppõtis uocat: & a bosphoro thracio
usq; ĩ paludẽ mæotidẽ põtus dr̃. Atq; alio nomĩe
mare euxinũ: ut ĩ ea dictiõe uidius iuxta quẽ locũ
mõstrauius: & a põtus põ. pon. pontinũ deducit.

Pontia palus cũ. t. exili &. i. latio scribit. Est teste Vi/
bio uolscoq; palus iuxta foq; appii haud lõge a ta/
racia. distatq; ab urbe uigiti milibus passuũ. De q̃
Lu. in .iii. Et q̃ põtĩas uia diuidit uda paludes. Nec
lõge ẽt circeis fuisse dixit Pli. ĩ. iii. na. hi. quẽ fuisse
oli locum. xiiii. urbium ex auctoritate. Mutiã ter
cõsulis ,pdidit: Hãc latrũculoq; oli fuisse sedẽ ostẽ
dit Iu. ĩ. iii. saty. cũ ait: iterdũ & ferro subitus grassa
tor agit rẽ. Armato quotiẽs tuto custode tenent.
Et pontina palus & gallinaria pinus.

Popisma cũ. i. latio scribit: sonus ẽ cũni ex cõfricatio
ne mẽtulæ. Vĩ & cũnus ipse popta ap̃ nõnullos an
tiquos dicebat: Mar. i. vii. Quis ridere põt fatui po
pismata cũni. Cũ sonat hic cui nõ mẽtula mẽsq; ca
pit. Vnde & popisma pro coitu nõnunq̃ accipit: ut
Iu. ĩ saty. Credo pudicitiã Frõtẽq; manũq; p̃bebit
uati crebq; popisma rogãti. i. coitũ. ĩ quo popisma
ex crebritate agitationis innascitur.

Porphyris secũda cũ y. græco: ultia cũ. i. latio scribit
ĩsula ẽ teste Pli. i. q̃rto. na. hi. ĩ lacõico marisita a ma
leæ ,pmõtorio qnq; milibus passuũ distãs ancipiti
mari pp angustias. Eadẽ postea dicta fuit cythera
tãtũ plurali nũero obmẽorabile tẽplũ ueneri sacq;
qd̃ ĩ illa cõstructũ fuit ut in ea dictione uidius.

Porphyrites eodẽ mõ uti supior. atq; cũ. t. exili scri/
bit: dr̃ affirmãte Pli. i. xxxvi. na. hi. marmor rube
um cãdidis iteruẽiẽtibus pũctis: q in ægypto ma/
xie comperitur. Et nomẽ a similitudine porphy/
re: hoc est purpuræ accepisse creditur.

Porthmeus cũ. th. aspirato. & eu diphthõgo in fine
scribit: Nã sic quoq; litteris græcis πορθμεύς: dr̃
latie uero portior uocat: Vir. q̃rto ge. Nec potitor
orci. Amplius obiectã patit: trãsire paludẽ. Sed eo
græco uocabulo usus ẽ. Iu. i. iii. sa. cũ ait: iã sedet ĩ ri
pa tetrũq; nouissimus horret porthmea. & is dr̃ q
traducit hoies ac uehit nauigio uel ad nauĩ de lit/
tore uel de nauĩ ad litus uel ad ulteriora fluminis.
lacus: stagniue seu ripas: seu littus. Et licet sic quo/
que frequẽtius dicatur potest etiam accipi pro eo:
q portoriũ cõduxit. i. q fructus pecuniarios ex por
tu cõduxit: & a uẽiẽtibus illos exigit. Et dr̃ porto/
riũ uectigal portus ad fluminũ: uel lacum uel sta/
gnoq;. Sãe p̃ter portoriũ & amatoriũ ut plurimũ
neutra desinẽtia ĩ oriũ locũ significãt. ubi aliq̃d fit:
ut deãbulatoriũ locus ubi deãbulat Dormitoriũ
ubi dormit: Repositoriũ ubi qd̃ reponitur. Tẽto/
riũ ubi tẽdimus uela: aut siqd ĩstar ueloq; hẽt. Vel
ipsa potius uela. siue uelamẽta contra iniuriã cœli.
Auditoriũ locus ubi audius p̃ceptorẽ aut oratio/
nẽ in non uera cã: aut opus nouũ recitãtẽ aut siqd
simile est uel ipsa turba: aut ipse cœtus auditorum
Tectorium uero illinimentum est: quasi patimẽ/
tum pariens atq; incrustatio.

Porsena cũ unico. n. a græcis scribit: & penultimam
corripit. Quod apd̃ nr̃os Mar. cõseruauit cũ aitin
epigrãmatibus. Hãc spectare Manũ Porsena nõ po
tuit. at ĩ Vin. circa finẽ li. viii. ,pductã cõperi atq; ob
id cũ duplicato. n. necessario scriptã ait. n. Necnon
Targniũ eiectũ porsena iubebat accipe. Vbi ait Ser
uius unũ. n. addit metri cã. Vnde & penultiæ da/
tus accentus est q̃ in prima esse debet.

Potnia cũ unico. t. exili ante. n. &. i. latio in penultia
scribit. Erat arcadiæ ciuitas ex q̃ Glaucus fuit q cũ
ueneris sacra sperneret potniades malis mẽbra as/
sumpsere q̃drigæ. i. eq̃ qs dicũt glaucũ ipm a uene
re cõtinuisse. ut uelocius curreret sed ĩ furiã uersæ
eũ curq; ascẽdere uellet laceratse dicũt. Et deducit
potnia a ποτνιος qui est uenerabilis.

Practicus cũ. c. &. t. exilibus &. i. latio scribit: fuit te/
ste Hõe. ciuitas in põto. q̃ Troiãis auxilia misit.

Prænestæ pria cũ æ. diph. post. r. aliæ sine diphthon
go uel aspiratiõe scribũtur. Oppidũ ẽ Italiæ sup ar
retio mõte positum urbi ,ppiquæ decẽ & octo mi
lium passuũ cõdit & noiat ut placuit Solio a p̃ne/
ste Latini regis filio: & Vlyxis nepote ut uero uolu
it Vir. a cæculo filio Vulcãi. quẽ iuxta ignẽ sorores
digitoq; fortuitu cõperunt. illo dicẽte in. vii. æne.
Nec prænestĩe fundator defuit urbis.
Vulcano genitum pecora inter agrestia regem.
Inuentumq; focis ois quẽ credidit ætas.
Cæculus. Nã ut ait Ser. Erãt eo ĩ loco pontifices &
dii ĩdigites sicut ẽt Romæ. Quin ẽt & duo fres q
digitii appellabãt: hoq; soror dum ad focũ sederet
dissiliẽs scintilla eius uteq; pcussit: unde dcã ẽ cõce/
pisse postea enixa pueq; iuxta tẽplum Iouis abiecit
quẽ uirgies aq̃q; eũtes iuxta ignẽ iuẽtũ sustulerũt
qa a fonte haud lõge erat. uĩ Vulcãi dictus ẽ filius:
& cæculus cognomiatus qa oculis mioribus fuit.
Hic postea collecta multitudĩe postq̃ diu latrocia/
tus p̃nestinã ciuitatẽ ĩ mõtib; cõdidit. & cũ ad lu/
dos populos uicios iuitasset cœpit eos ortari: ut se
cũ hitarẽt. & ,p gloria iactare se filiũ uulcã. Qd̃ cũ
illi nõ crederẽt iuocato uulcão ut eũ filiũ suũ com
probaret. itaq; corã ois multitudis cœtu flãma est
circũdatus. Quo fcõ cõmoti oẽs simul hitauerũt
& uulcãi filiũ crediderũt. Ob qd̃ dixit Vir. ois quẽ
credidit ætas sed q̃re dictũ fuerit p̃neste nõ põit uũ
dixerũt nõnulli a multitudĩe arboq; eius nois q̃ eo
ĩ loco freq̃nter nascunt cognominatũ fuitq; sitũ ĩ
loco p̃eminẽtia: dicẽte Vir. Quiq; altũ p̃neste uiri.
Ob quod & frigidum: dicente Iuue. in tertio saty.
Quis timet aut tumuit gelida p̃neste ruinam. Nã
decliatur teste Seruio hoc p̃neste & hæc p̃nestis. &
ob id dixit gelida: Vir. ẽt. Cũ primã aciẽ p̃neste sub
ipsa. idẽ & Priscianus in. vii. confirmauit.

Pragmaticus cũ. g. &. t. exilibus scribit: dr̃ anris ne/

gociator seu forẽsis. Nã a πρᾶγμα τὸ negotium. est negotior deriuat. Iuue. i saty. Et spes & ratio. Inde cadũt partes in fœdere pragmatiog. idest forensiũ: qui negocia clientum conducunt.

Praxiteles cũ .x. cõsonãte seq̃nte .i. latio: & .t. exili: atq; unico .l. scribit: fuit iter marmoris statuarios gloria summus. Sculpsitq; iter cætera Veneré cnidi: q̃ nõ solum ibi teste Pli. li. xxxvi. na. hi. sed i toto orbe terrag. p̃cipua fuit. Quã ut uiderẽt multi nauigauerũt cnidũ. Nã duas fecerat q̃s simul uẽdere optabat. Alterã uelata specie: q̃ qdã p̃tulerũt optie seuerũ id atq; pudicũ arbitrãtes cõditio erat cũ eodẽ præcio. Reliquã cnidii emerũt ĩmẽsa differẽtia famæ. uoluit ẽt postea a cnidiis mercarirex Nicomedes totum æs ciuitatis alienum: qđ erat ĩgẽs dissolutũ repromittẽs oĩa cnidii ppeti maluere. Nec immerito illo. n. signo praxiteles nobilitauerat cnidũ ædicula eius tota aperit. ut conspici possit undiq; effigies deæ fauẽte ipsa: ut credimus facta. Nec minor ex q̃cunq; parte ammirata: est ferũt amore captũ quẽdã cũ delituisset noctu simulachro cohæsisse: eiusq; cupiditatis eẽ idicẽ maculã. hæc Pli. iuxta q̃ dixit noster Carolus arretinus.

Praxitelesq; cnidi rursus te marmore signet,
Pulchra uenus: quo sit nobis ipsa cnidos:
Oĩa mercurio cedere uisa meo.

Quæ aũt illius signa Romã portata fuerunt: põit Plinius i præfato libro: quod qui uolerit cognoscere: ibidem legere poterit.

Praxaspes cũ .x. cõsonãte post. a. uocalẽ: & ante .a. alteram scribit: fuit nobilis p̃sa: q teste Herodo. li. hi. tertio Smerdi cãbysæ fratrẽ iussu ip̃ius cãbysæ p sagã regis occidit: Deide post cũ mortẽ. Cãbisæ ad p̃sas redisset ĩterrogatus ẽ a magis illis q regnũ occupauerãt. quẽadmodũ idictiõe smerdis ostendimus ut publicæ p̃dicaret. Smerdi Cãbysæ fratrẽ uiuere. & eũ esse quẽ magus regẽ declarauerat nec ab eo iterfectũ fuisse. Quod si faceret: factuq; eum maximũ iterpersas. Et eo beneficio regẽ sibi i ppetuũ deuictuq; : Qui cũ factuq; se oĩa : q̃ illi uellent. abũde pollicitus eẽt. Suadẽtibus illis turrĩ ascẽdit. Ex q̃ p̃sis q̃ magi rogauerant denũtiaturum uidibat. Cæteq; nihil eorum p̃dicauit. Sed potius magoq; fraudẽ aperuit. Nec eum Smerdi q regnaret eẽ Cãbysæ fratrẽ. Quinio iãdiu ab eo cogẽte Cãbysæ fuisse iterfectum. Sed alium smerdĩ magũ a fratre dolo suppositũ: ppea orare p̃sas oẽs. ut mẽores beneficioq; Cyri & alioq; regum nequaq̃ sinerẽt Magum hoiem externum ac aduẽticum p̃sis ĩperitare. his dictis ex turi præcipitẽ se deiecit: atq; ita diem obiit: ut hæc omnia ex Herodoto in latinum interprætari sumus.

Presbyter cũ .y. græco & .t. exili scri. dr̃ latie senior.

Priamus cũ .i. latio scribit: fuit Laomedõtis troianorũ regis filius. Et nomẽ ip̃m asserũt græci a uerbo πριαμαι: quod ẽ redimo cõtraxisse. Nam puer ab Hercule captus cũ Hesiõa sorore ip̃e solus pecunia redimi potuit: Et ab Ioue originẽ traxisse dicũt qa Dardanus Iouis fuit filius ex Electra Cuius filius fuit Erichthõius. Hic filiũ habuit Troẽ: q regionẽ q̃ a Dardano Dardania dicebat Troiã a se dixit. Huius filii fuerũt assaracus & Ilus: q urbem ipsam ilion a se uocauit. Hic filiũ habuit Laomedontẽ q pater fuit priami at priamus ipse patre ab Hercule interfecto & auro redemptus ilion reformauit & exornauit. Habuitq; teste Cicerõe i prio de quæstionibus tusculanis filios qnquaginta: quoq; decẽ & septẽ iuxta iuxore sunt nati. at uero ex altero latere assaracus capi gẽuit. ex quo anchises: & ex illo æneas. Quam sane genealogiã. Ouid. in q̃rto fastoq; libro pulcherrime expessit cum ait.

Dardanõ electra quis nescit atlantide natum.
Scilicet electre concubuisse Iouem.
Huius erichthonius: tros est generatus ab illo.
Assaracum creat hic assaracusq; capim.
Proximus anchises cũ quo cõmune parentis.
Non dedignata est nomen habere uenus.
Hinc satus æneas.

Priapus cũ .i. latio scribit: & hẽt accẽtũ i penultia: fuit uir ex lãpasco urbe hellespõti: a q̃ teste Ser. super .ii. geor. pp uirilis mẽbri magnitudinẽ pulsus ẽ: qa sæpius cũ illo delectabant: fœminæ. Hũc græci dixerũt ob fecũditatẽ hortoq; numẽ. iõ dicebat ille apud Virg. in bucolico. Custos est pauperis horti. Et i tertio ge. ait Vir. Et custos fugq; auiũ cũ falce saligna Hellespõtiaci seruet tutela priapi. Huic erat asellus uictia: qa ut ait Oui. in. i. fast. cũ dii oẽs ad festum matris deũ conueniissent. & epulis satiati eẽnt noctẽ ludis dicebant. Lotidã uero nympha Somnus arripuit. Cuius pudicitiæ priapus ip̃e insidiabat. sed rudente assello quo silenus uehebat: excitata ẽ: & priapus desiderio frustratus. in cuius uidictã lampsaceni asellum illi litare statuerunt.

Prymo cum .y. græco & .m. ante .n. scribit: fuit teste Hesiodo nympha oceani & thethyos filia.

Problema cũ unico. m. scribit: Est propositio interrogationem detinens anexam cũ Διότι. ideſt quare ut est apud Aristotelem.

Probatica cũ .c. & .t. exilib; atq; .i. latio scribit. dici p̃t ouilis. Nã a προβατον: qđ ẽ ouis προβατικὴ descẽdit. uĩ & piscia: ĩ q̃ oues laudabãt. pbatica dcã ẽ.

Proceleumaticus absq; aliqua aspiratione: & cũ uni co. l. atq; .i. latino scribit: pes est constans ex quattuor breuibus: ut Tytire pascentes a flumine reice capellas. Nam in .v. pede proceleumaticum posuit. p dactylo. Et dr̃ q̃si primitus iussus. eo qđ isacris mineruæ prius eius pedis uersus. pnũciari iubebant. προ. n. ante designat. & κελεύω iubeo.

Procyon cũ .c. exili: & .y. græco scribit: stella ẽ: q̃ ante canẽ: q sirius dr̃ exoriri cõspicit. nã ex. p qđ ẽ ante & κυων cãis compositũ uocabulũ ẽ. Vnde Cic. i. ii. de na. deoq; referẽs uersus arateos inqt: anticanẽ. p cyõ graio q noie ferẽ. & Hora. ĩ li. carminũ .iii. ait.

Iam clarus occultum andromedæ pater.
Ostendit ignem. iam procyon furit.
Et stella uesani leonis.
Soles dies referente siccos.

Proconessus cũ .c. exili: & duplicato .s. scribit. ciuitas fuit in minori asia.

Prochyta cũ .ch. aspirato sequente .y. græco: & .t. exili scribit: insula est in tusco mari sinu cãpano sita: una ex eolis: de qua Virgil. in. ix. æneidos: Tum sonitu prochyta alta tremit. Et Oui. ĩ q̃rto metãorphoseon describẽs æneæ nauigationẽ dixit inarie/

προχέω effundo προχυτήριον furiosum

mẽ prochytãq; legit. Vnde ait Pli. in. li. natu. histo: inarimes mons fuit, qui terræmotũ passus, alterã fudit insulã, quæ pochyta ab effusione dicta ẽ nam προχέω effundo a nostris dicitur: & προχυτηριον furiosum.

Procris cũ. c. exili &. i. latio scribit: fuit Erithei athenaꝛ regis filia & Cephali uenatoris uxor ut ĩ ea dictione uidimus. Quã Homero in. xi. odysseæ dixit Vlyxem apud inferos comperisse.

Prœtus cũ. œ. diphthõgo: &. r. exili scribit: fuit abantis argiuoꝛ regis filius cui successit ĩ regno. Hic teste Home. in. xi. odysseæ. antiã habuit uxorem: ex quattuor filias gẽuit Mærã. Eurialem: Lysipen & iphianassam q̃ cũ teste pherecyde ĩ forma seu pulchritudine se iunoni p̃tulissent offensa dea eis furorem talẽ ĩmisit: ut uaccas se eẽ arbitrarẽt: & aratra timẽtes siluas peterẽt dicẽte Virgilio ĩ Sileno, prœtides ĩplerũt falsis mugitibus agros. Ouidi. uero ĩquit ĩ. x. meta. illas ob ꝑpretam uenerem ira numinis prius ĩ uaccas: mox in lapides cummutatas dixit. Sed ut græci ferũt pherecydis historiam prosequentes: ꝓposuit prœtus regni partẽ: & quã ex eis mallet in cõiugẽ si quis eas in pristinũ mẽtis statũ restituisset. Cuius primi cupiditate tractus Melãpus uates ac mãtes peritissimus ut dixit Home. illas suo artificio liberauit: & ut dixit Seruius nelleboro: ac deĩde iphianassam uxorẽ sibi elegit. Exq̃ teste Home. ĩ. xv. odysseæ li. antiphatẽ & Mãtiũ ꝑcreauit antiphates picleũ: Vitruuius uero de architectura dixit illas a Melãpo cõductas apud clitoriũ archadiæ oppidũ ut ab ebriositate liberarent. Nã ibi speluncã esse dixit limpidissimã aquã ꝑfluentẽ quæ pota facit auriẽtes odisse uinũ. Ob qđ semper eius fornice græcis litteris scriptũ rettulit: aquã illã nõ eẽ potabilẽ & uitibus inimicam. Quod Oui. tetigit in. xv. metamorpho. cum ait.

Clitorio quicunq; sitim de fonte leuauit,
Vina fugit: gaudetq; abstemius undis.

Progymnasmata secũda cũ. y. græco seq̃ns cũ. m. ante. n. ultima cũ. t. exili scribit: Et latine interp̃tatur p̃exercitamenta. idẽ & proagonastica designat.

Prologus cũ unico. l. scribit: Et dicit a nobis p̃fatio siue ꝓloquiũ: nã rẽ in toto libro narrãdam proponit: licet Terẽtius ꝓlogis abusus sit. Et ĩ ꝓlogis scribẽdis opa abutit: nõ q̃ argumentum narret: sed q̃ maledictis ueteris poetæ respondeat. Et cũ rẽ de q̃ tractare ĩtendunt proposuerint solent latini poetæ ĩuocare: deinde narrare: Quod mõ cõtrario fit a græcis. Nã cũ primo ĩuocauerint: quæ tractaturi sint deĩde ꝓponũt: enarrãtq; deĩde. Satyrici uero nec ĩuocant: nec breuiter q̃q̃ primitus dicendum ꝓponũt. Sed ex abrupto ĩcipientes: a reꝑhẽsiõe sui qua se primũ expugnare posse putant, exordiunt. Ac se mixtim cũ aliis reꝑhẽdẽtes, de quibus locuturi sunt: lõgiori ꝓcessu ꝓponũt. Ob qđ nõ minus ꝓlogo: q̃ Terentius ipse fecerit abutunt. At uero q̃ apud græcos antiq̃ comœdiã ĩ morẽ nostræ satyræ cõscripserũt: ut aristophanes, Cratinus & Eupolis magis eẽt q̃ nr̃i a re ipa ꝓcesserũt. Hoc differẽtes ac comœdiæ retinẽtes, q; non se ipsos ipsimet: sed aliũ ĩducunt ex abrupto alterũ reꝑhendẽtẽ: ut ex aristophane libet latine uersiculos aliquos referre quos Leonardus aretinus delitiæ nr̃æ mecum olim ludens ĩterprætatus ẽ. Nã in pria comœdia ĩ ducit aristophanes Cremetẽ uiꝝ bonũ: cæterum inopẽ q cũ pauptate offenderet: ad oraculũ apollinis profectus q̃siuit. Nõ p̃staret mutare mores & aliter uiuere. Respõdit apollo: cui primũ obuius fieret de rẽplo exiẽs eũ sequaret: ad domũ suã adduceret ille aũt accepto respõso cæcũ seq̃bat. Nam is primũ sibi obuius fuerat. Carinus aũt seruus q̃ cũ Chremete uenerat ignarus huius respõsi mirabat domini factũ: & ĩsaniss illũ, existimabat itaq; cũ pluries eũ ab illius cæci in secutiõe uerbis reuocare tentaret. Et nihil Chremes penitus responderet, ĩsaniam domini ac fortunã suam conquerens, talia loqui occæpit.

Vt puer molesta res est oꝑto dei.
Seruum fieri decipientis domini.
Si recta sint enim illa: quæ seruus mouet.
Placeat tamen domino nequaq̃ sic agere.
Necessum habet seruus eisdẽ esse in malis.
Corporis. n. fortuna non ipsum sui.
Sinit esse compotẽ: sed eum q̃ possidet.
Et ista quidem ista nẽpe ego obliquo deo:
Responsa. qui dat ex tripode itorquẽs aureo.
Iustam q̃relam conqueror succenses: quia.
Cum augur sit & medicus ut aiũt optimus.
Herum tamen remisit insanum meum.
Qui nunc sequat cæcum hoiem cõtrafaciens.
Quã oporteat facere: uidens. n. solet.
Dux eẽ cæco: at iste post cæcũ uadit.
Meq; una trahit: ac nihil respondet dum peto.
Ego igit nihil est: cur ferã nunc ẽt amplius.
Ni mihi respondeas here cur istum sequeris.
Tibi molestus esse non desistam ego.
Non hercle me pulsabis coronatum quidem.
Nequaq̃: at enim dempta tibi corona prius.
Quo magis doleas.
Nugæ equidem non desistam.
Prius q̃ mihi dicas: quid est: nãq; hoc fides.
Te erga mea facit, ut adeo de te petam.

Et reliqua: Vbi absq; aliquo ꝓlogo ad rẽ ipm subito decurrit: Satyrici etiam nostri poetæ a repræhẽsione sua ĩcipiunt: ut id ipm: quod in se reꝑhendũt in alios uerius ꝑsequãtur. Quamobrem uehemẽter aberrant: qui Persium mundissimum satyꝝ exponere uolentes: dicunt illum in. i. Satyra uoluisse eos reprædere poetas: q cum ĩdocti sint & arrogantes quadam uerborum ineptia seipsos claros ostendere conantur: quod a musis in parnaso deportati heliconem degustarunt: & diuinorum poetarum animas intra se susceperunt: qui cũ sint picæ & corui. merito ueniunt reprædendi. Sed longe alius est eius poetæ sensus: seipsum enim reprædendit: q; repente & festinus nimium poeta ꝓdiit: nec unq̃ aquas heliconis depotasse meminerit aut per somnũ quid unq̃ magnum uiderit qbus q̃ ocyssime poeta fieri potuerit, ut Hesiodo contigit: & Ennio. Nã ut ĩ sua dictiõe uidius cũ Hesiodus iuxta parnasum patris oues depasceret: a musis raptus: & ad heliconem deductus: sacrisq; aqs e potus: & hedera coronatus, reꝑte poeta apparuit. Ennius similiter cum somniasset Homeri aiam ĩ

eũ intrasse: q̃ primum se poetam egregiũ manifestare ualuit: ut in dictiõe pythagoras ostendimus: at cũ nil tale mihi cõtigerit, inqt Persius Sed potius rustico sim fonte potus: & musas locaq; : q̃ habitat illis reliquerĩ: quorum imagines sequaces ipsæ hederæ lambunt merito reprehendendus uẽio si ad sacra uatum: & illorum certamia poema aliquod affero. Sed fame cõpulsus & spe lucri: q̃ duo ne dicam hoiem: sed muta quoq; aialia uerba cogũt humana confingere coactus sum id quoq; efficere: & ob id forsitan excusari potero. Vt p hæc sane & illos reprehendere ualeat: q cum talia quotidie se potasse & somniasse confingãt: sola spe lucri ineptissima quæq; poemata ad sacra uatũ adferre non uerent: unde ait Persius Nec prolui: quod est ꝓpe & luo cõpositum puto: hoc est bibendo attigi: Vel ẽt imersi labra: q̃ non tantũ hoium: sed aliorũ sunt aialium: ut Iuuenal, i terito saty. Et elixi ueruecis labra comedit. Qui & terræ margines: unde labruscam dictam uoluit Seruius. Fonte cabalino: producto scilicet a pegaso allato caballo. ut in dictione pegasus ostendimus: iuxta id. Vectanti ad rura caballo. Vt sic repẽte: hoc ẽ per eum modũ quo Hesiodus & Ennius poeta ꝓdirem: & heliconidas, i. musas patronimicũ est fœmininum deductum a græco. Et palidam pyrenem, q̃ uallis est iter duos ꝓnasi colles musis sacra: ut dixius in dictione parnasus: quæ ab effectu pallida dicta est: quia se icolẽtes hoc ẽ Poetas: ob speculatiões pallidos reddat: ut infra idem dixit Poeta. En pallor seniumq; Et Iuue. de poetis tẽpore mecœnatis. Tũc utile multis pallere & toto uinũ nescirẽ decẽbri. Musas ergo & eoꝝ loca illis reliquo quoq; imagines ex gypso uel marmore deducte habentur: ut Iuue: Qui facis i pua sublimia carmina cella. Vt dignus ueni as hederis & imagine macra. Quas & ipsi sibimet quãdoq; apponere cõsueuerãt. dicẽte Pli. i. xxxiiii. natu. histo. Notatũ est ab auctoribus. L. Actiũ poetã i camenaq; æde maxia forma statuam sibi posuisse: cũ breuis admodũ ipe fuisset. Hederæq; seq̃ces. hoc ẽ Poetaꝝ studia cõseq̃ntes. Vir. in. ix. Flam misq; seq̃cibus iras lambunt: hoc est leniter contigunt. Cum ego ipse semipaganus sim: hoc est rusticano fonte potus: de quo i dictiõe pegasus uidimus: affero ad sacra uatum. i. poetaꝝ certamia: de quibus late uidimus in dictione hedera: Carmen hoc ẽ poema nostꝝ. Quẽ admodũ Virg. i Daphn. Cũ plures mopsus cecinisset uersus inqt. Tale tuũ carmẽ nobis diuine poeta & reliqua. Et prosequtur causam Persius quare ad hoc cogitur sub similitudine psitaci & picæ dicẽs: Quis expediuit, i. docuit expedire proferre ac de articulare. Psitaco suũ chere: quod græcũ ẽ: & tãtundẽ ac salue: ut i ea dictione uidimus: & exponũt nõnulli suum ideſt naturale: quod falsum esse: cum expientia: tum ex sensu poetæ apparet: Sed iõ suũ dixit: uel quia illi cõsuetũ fuerat: & uscitatũ addiscere. ut Vir. i palæmone: Sua sp apud me munera sunt lauri. Vel quia ita de articulaĩ illud effert. ut sibi naturale uideaĩ. Quẽadmodum in. ii. geor. ait Vir. Quæq; suoq; uiridi semp segramine nescit. Quis docuit picas uerba nostra conari: hoc est cum conatu effingere: ac deinde exprimere: ad quod ipse Persius respondet. Vẽter magister artis: & ingenii largitor: ut Vir. i. georgi. Labor oĩa uincit improbus & duris urgẽs in rebus egestas: Quin utiq; uenter artifex est si q negatas uoces scilicet a natura. Quin & idem ex eo confirmat q; si refulserit & manifesta fiat spes dolosi nummi. i. ob quẽ mille fraudes & doli nascuntur: de quo late uidimus in dictione numisma. Videbis. s. Coruos poetas. Nam ut scribit Macrobius lib. saturnaliũ. Redeunti augusto exactia co bello cũ ingenti gloria quidem Romæ obuiam se illi cum coruo dedit: qui ad impatorem ait: Aue Impator inuicte: quo delectatus augustos: uigiti milibus nummis emit: Cuius exẽplo alter exitus: similẽ Coruũ edocuit: quẽ cũ audisset augustus. Taliũ inquit saluatoriũ satis domi habeo: referet ẽt Pli. in. x. natu. histo Quod imperante Tiberio Coruus quidam assuefactus oĩbus maturinis in forũ uolabat: & rostra ubi primo Tiberiũ. Deinde germanicum & Drusum Cæsares nominatim mox transeuntẽ Romanum populũ salutabat: postea remeãs ad tabernã pluribus officio mirus fuit Quẽ ut postea subita iracundia manceps quidam exanimauit: quia ex crementis eius calciamẽta fœdauerat: summe populus honorauit. Nã prĩo pulsus ẽ reus. mox iteremptus funusq; a litis memorabiliter celebratũ fuit. quippe cõstratus lectus super duorum æthiopum humeros ꝑcedente tibicine & coronis oĩum generũ usq; ad rogum: qui cõstructus est dextra uiæ apiæ ad secũdum lapidem in campo ridiculi appellato. Et poetridas. Formatur per modũ patronymici: & dicit poetris huius poetridis: pegaseũ. i. poeticũ: metaphora a fonte sacrato musis: ut uidius i dictiõe musa. Melos canti cũ siue carmẽ dulce. hoc est suaue. Simili modo & se repræhensione dignũ uideri ostẽdere uult iuuenalis in initio sui epitomatis: q; semp tãtũ auditor fuerit q; talium sane poetaꝝ: a quibus q̃q̃d dixerant: merito habuisse poterat: & nihil aliud a summo minimoq; poeta: ꝑter ea quæ audiuerat scribi consuetũ sit: & nec ipse aliquid scribat: sed semper audiat: itaq; repræhensionem dignum se indicat: Et licet ꝓprie pria satyra ꝓlogus dici nõ possit: ꝓlogi tamẽ quippiam detinet: quia & i illa ẽt q̃d in operis residuo dicturus ẽ: ꝓpõit cum dixit. Quicquid agunt homines uotum: timor ira uoluptas. Gaudia discursus nostri est farrago libelli: Et causas quare potius satyram quã aliud poema & plura alia: quæ ad materiam prologi spectare possunt ut in sequentibus ostendimus. Nec inter poetas dicacissimos. atque acriter mordentes a iunioribus nostris Iuuenalis ipse loquatur. Neque eam detinet libertatem quã prisca comœdia habuit: dicẽte Horatio. Eupolis atque cratinus aristopha neq; que poetæ: at alii quorum comœdia prisca uirorum est.

Si quis erat dignus describi: quod malus: aut fur.
Quod mœchus foret: aut sicarius: aut alioquin
Famosus: multa cum libertate notabant

Quin & ostendit deinde quõ illos secutus eẽ apud nostros Lucilius dicens.

Hinc oĩs pendet Lucilius hosce secutus.

Mutatis tantū pedibus numerisq; facetus.
Cuius ſane Lucilii ſeueritatē & libertatē Iuue. ipſe in fine primæ ſatyræ tetigit cum ait.
En ſe uelut ſcripto quotiēs Lucillius ardēs.
Infremit, rubet auditor: cui frigida mēs eſt,
Romæ deceſſiſſe dicunt: Cui epithaphium hoc Martialis inſcripſit.
Quiſquis flamineam terris uiator,
Nolinobile præterire marmor,
Verbis delitiæ: ſaleſq; nili,
Ars & gratia riſus & uoluptas,
Romani decus hac honor theatri.
Atq; oēs ueneres cupidineſq;
Hoc ſunt cōdita quo paris ſepulchro,
Quis ergo nō uidet Iuuenalem oēs ſuo tempore uiuētes ex induſtria iuuaſiſſe: & nec potētioribus peperciſſe: quin & ex minoribus ſe quis diligenter inſpicere uelit: neminem inſequi: aut aliū quē uis modo aliquo noiare: in quem & Martialis ipſe nō ſcripſerit: uel de illo uel aliquo in loco meminerit Nā ſummouetur Iuuena. ad ſcribēdum ſatyram: Quod meuia tuſcum Figat, nuda teneat uenabula mamma: ad quam Martialiq̄rto Dum nō uis leporem: dum non uis carpere multos, Et pluſq̄ patri meuia parcis apro, Et reliqua, Non poteſt ēt tā patiens eſſe Iuuenalis nō tam ferreus: ut ab ſcribēdo ſatyram teneat ſe, Cauſidici noua cum ueniat lectica mathonis plena ipſo, Hoc eſt uel nouiter facta: qa ex turpi ſeruitio iā tum ad cauſidicandum ſe cōtulerat: uel admirabilis & gregia: ut Virgilius bucolico, Pollio & ipſe facit noua carmina, eximia & admirāda: Ad quem & Martia, in x, epigrammatum lib, ſic inquit, Oia uix belle matho dicere dic aliquando: Et bene, dic neutrum: dic aliq̄ndo male, & Iuuenalis ad eūdē ait, Parua rogas magnos. ſed nō dāt hoc quoq; magni, Vt pudeat leuius tu matho magna roga, qd q; nomen delatoris ſeu accuſatoris cuiuſdam magni amici ipſe Iuuena, ſubticet: & illum ex nominibus eorum quos etiam accuſauit cognoſcendum oſtēdit hoibus eius temporis: Et ut qdam ferunt fuit Heliodorus Domitiani libertus: q cum cito rapturus eſſet qcquid ſuperat de nobilitate iam ab aliis uorata libertis timebatur a Maſſa: & munere palpabat a Caro. Similiter uiro nobili: ad quē iā proſcriptū Martialis ſcribens ait. Care parectonias latias nō rite per urbes Nobilis & centum dux memorāde uiris: & reliqua plura: qbus oſtendit eum iam exulem eſſe: & bona pdidiſſe. Nam ait Pli, circa finē li, xxxv, iam non ē enumerare libertos ex ſanguīe gritum & pſcriptionū licētia iam ditatos: ut late uidimus in dictione creta, qd q; a nōnullis ob timorē uxor illi ſummitebatur. Et ne uero nomē oppreſſoꝝ ignominiā Iuue. exprimat: fictis noibus ioculatoꝝ quorūdam: ſeu deriſoꝝ id triūphis rem illam ipſe pādit cum ait. Et a trepido timele ſummiſſa latino. Sed de uero latino & uera Timele ait Martialis ad Domitianū in quodam epigrāmate. Conſueuere iocos ueſtri quoq; ferre triumphi materiam dictis nec pudet eſſe ducem: quā timelem ſpectas deriſoremq; latinum: illa fronte præcor carmina noſtra legas, qui & eadem figura uſus eſt in ſatyra, Stēmata quid facit: q̄n dixit, Mortem ſic quiſquam exhorruit: quis ita mortem ut ſit uxoris zelotipus: & ſic ſimilis ſtupido latino: hoc eſt uiro: ita mortem timenti: ut uxorem quam ſumme amare contingerat: pro euadēda morte Heliodoro: aut cuius alii ſum mittere non curraret: quaſi dicat potius mortem eligere debes: quam rem adeo turpem perpetrare. Sed nec id quoq; ſibi profuit, Nec profuit poſthumum uiꝝ alium peſſimum totiēs ſubſiſta locare ut eo inſcio uxorem Fimele audire uidetur, q̄n tādem ab illo uel quouis alio ob ſuas diuitias accuſatus & proſcriptus fuerit: dicente eodem Iuuenale ad poſthumū in ſatyra. Credo pudicitiā: quem totiens texit perituri ciſta latini, hoc eſt quia nec illi ſua ciſta profuit, At ad poſthumum ait Martia. in prīcipio epigrāmatū tertio Cecurris quocūq; loco mihi poſthume clamas, ptinus & pria eſt uox tua dic quid agis. Hoc ſi me decies una conueneris hora, Dicis habes puto nihil poſthume, Tūc qd agas, Veꝝ & ipſa eadem in qua diximus figura, iterum Iuue. in eadem pria ſatyra uerſus eſt: qum de galla loquitur, Nam cum ſe prius ſubmoueri dixerit: ab his qui teſtamenta merentur noctibus: & ab his quos in cælum euehit optia ſummi, Nunc uia p; ceſſus uetulæ ueſica beatæ: ideſt illius auſicæ Nerōis libertæ De qua uidius īdictōe paicus: quæ ob id quoq; initia dedit Othōi progredi ad īperium ut ibidem late declarauimus: Ita deinde excandeſcit in quendam pupilli ſpoliatorē, cuius nomē & propriam hiſtoriam ob deperdita antiqua uoluimina nondum comperire ualui. Et frui illū iratis diis p cōparationem Marii oſtendit: eo q; ſola īfamia notatus fuerat & fit damnatus inani iudicio. Quid enim ſaluis infamia numis: Nā uelut marius tempore Scyllæ deductus antequā ab hieſmale numidarum rege: ut tetigimus in dictione minturnæ auxilia in patriam colligere poſſet: uoluptatibus frena laxauit: & ab octauo die hora: contra Romanam conſuetudinem: iuxta numidarum ritum pro libito bibebat & epulabat: atq; ita quoq; iratiis diis fruebatur ut apud Senecam in Hercule furente: quia a Iunone coactus ad domitanda per orbem monſtra: ex quibus ſemper gloriam reportabat ut illa inquit, Itaq; noſtra fruitur: in laudes ſuas meauerit odia: Dum nimis ſæua imperio, Sic ſpoliator ille ac proſtrator pupilli notatus ſaluis infamia nummis diis iratis ob eam notam fruebatur: quia pecuniis ſaluis in uoluptates pro libito laxabatur: & per urbem gradiens ſeruorum gregibus populū cōprimebat, Et alia cū narrauit: quæ i diuerſis dictionibus explicauimus ad illum deinde cōuertit q dēſiſſima lectica: uel ex lignoꝝ ſtrue & cōpagine uel ſeruoꝝ multitudie uxorē p̄gnantem uel languidā circūducebat: ac quadrantes centum pro illius impenſis mendicatim poſtulabat, Eſt, n, q̄drans quarta pars aſſis. i, Romanæ libræ ut uidebīus in dictiōe talētū. Et ad illū ſimiliter: q oſtendēs uacuā & clauſam pro cōiuge ſellā Galla mea eſt iquit. Et ſic priori figura utitur: ut noie uilis mulieris illos quoſcunq; repræhēdere poſſit q ſimilia cū uxoribus perpetrabāt. De Galla uero & Mart. ipſe meminit i, ix, epipigrāmatū li, cū ait,

Funera poſt.vii.nupſit tibi Galla uiroꝝ Picentine ſequi uult puto Galla uiros. Et in eodē lib. de eadē Auriolis futui cū poſſit galla duobus: Et pluſq̄ futui ſi totidem addideris. Auriolos a te cur accepit æſchyle dēos: & reliq̄ q̄ ꝓſequtur: Sed ne nimiū digrediar: libet ad huius prie ſatyræ ītroductionem redire. Cuius ſenſus Præ cæteris difficillimus eſſe uidet & mentē lepidiſſimi poetæ īdicare curabo: ac nōnulla illius uariis ī locis obſcuriſſima cōtīgāque ī aliis hoꝝ cōmētarioꝝ libris nō tetigīus: q̄ ꝓ poſſe explanare curabo: īcedit igitur hac uia ī ipſa prima ſatyra Iuue. Primo ſe aliquid debere ſcribere oſtēdit: & cū huc uſq; nil ſcripſerit: dignum eſſe repræhenſione: Qui tam & ſi uiuere ſit diſciplinæ ignorans: neceſſum tamē ē ea optie nouiſſe: quæ a maxio miniocꝫ poeta ferunt: cū ea quoq; & ſemper audiuerit: & nec aliis aliud ſcribere tentauerit: quare repḧendēdus uenit: quod ſemp auditor fuerit: & nunq̄ ſcriptor. Quāobrem iā aliqd ſcribere ītendens oſtēdit ſecūdo ſe ex multis concitū malle ſatyram q̄ aliud poema deſcribere: & illo decurrere campo: ꝓ magnus equos arūceæ flexit alūnus. i. Iucilius: qui fuit ex arunca: & primus apud latīos ſatyram ſcripſit. Et cū concitantia rettulit: probat tertio ea magis uenuſina digna lucerna: hoc ē ſtudiis & laboribus ac uigiliis Horatii: q̄ alia poemata: q̄ ab aliis paſſim ſcribunt: & maxie cū ſuæ uxoris maritus ſit leno: & ſolus accipiat mœchi bona: nec ſit accipiendi ius illū uxori & alía q̄ elegantiſſime proſeqtur adeo turpia. Quod ſi natura negat: facit īdignatio uerſum. Quarto oſtendit quænam eſſe debeat aut poſſit ſatyræ ſuæ materia. Quinto māteriā ipſam ſatyræ copioſioꝛē ſuo tpe eē oſtēdit q̄ retroacto fuerii tpe. Quod cū multis exēplis mō ſtrauerit: oſtēdit ſubſequēter nil futuꝝ eē: Quod noſtris maioribus addat poſteritas: & qđ oē uitiū ad ſummū uenit: nec amplius aſcēdere ualeat: & ꝙ eadē faciēt cupientq; minores: Sexto modū oſtendit quē in ſua ſatyra cōſcribēda obſeruare poterit etiam ſi aliquis dicat Hic forſitan unde īgeniū par materiæ eſt. Sed hoc uelut: diſſolutum reliqt: qa facit īdignatio uerſum: Qualecūq; pōt. Et ſiqs iteꝝ dicat. Vnde illa ꝓpriū poetaꝝ ſatyricoꝝ ſcribendi quodcūq; aio flagrāte liberet. Simplicitas reſpōdet idē illā nō eē: ſed dimiſſuꝝ ſe uiuentes & potētes: ac experiri uelle. Quid cōcedaſ in illos quoꝝ flam minea tetigiſ cinis atq; latīa. Et ꝓoccupatiōe uſus in uiuentes ac urbis primores inuehit: ut oſtendimus. Dicit ergo īterrogatiue primū contra ſe ipm inuehens. Semp ego auditor tantū: hoc eſt ne ego unq̄ ceſſabo audire: Nunq̄ ne reponā: hoc eſt nunq̄ ne aliqd ſcribā. Vel ea q̄ audiui uel alia. Vexatus totiēs rauci theſeide codri. Sane in uerbo repono uigræcā obſeruauit: ut Home. ἔπηγον᾽ ἰθάκᾳ. i. poſui: hoc eſt ſcripſi. Nā ſic quoq; apd poetas græcos id uerbū ſignificat. Quod & noſtri poetæ ſimiliter obſeruauere. Perſius ī prima ſatyra. Ecce mō heroas ſenſus afferre uidemus. Nugari ſolitos græce nec ponere lucū artifices. i. ſcriberes. Simili modo repono: ut Martia. ad Iuuenalē li. xii. epigrāmatū. Et totū mihi nūc repono qcquid tardos euigilauerā ꝓ ānos. Repono dixit pro ſcribo Hora. ī poetria. Aut famā ſequere. aut ſibi conuenientia finge. Scriptor honoratū ſi forte reponis Achillem. i. ſcribis. Nec id ſolū deſignare rephendimus ut Virgi. georgi. tertio. Nōillis epulæ nocuere repoſte. i. delicatæ ſeu ſeruatæ: ut exponit Ser. Et. i. æne. Menetalta mente repoſtū. i. fixū & collocatū iudicium Paridis. Et ī q̄rto. Stratiſq; reponūt. i. collocāt. Et ī eo dē libro. Ariſq; reponimus ignē. i. iteꝝ ponimus. At uero īpono idem eſt quod decipio: ut quis ſe deo poteſt imponere. i. deum decipe. Et ſubdit ꝓpoſtea nī. Totiēs uexatus. i. totiēs audiēdo repercuſſus. De quo uerbo Gel. & Mac. plura dixere Theſei de. i. fabula de Theſeo recitata. quā ī dictione Theſeus explicabimus. Rauci codri. i. poetæ illius: qui ob aſſiduam recitationem Raucus effectus erat: Ouid. circa finem libri. iiii. meta. Raucaq; garrulitas ſtudiumq; immane loquendi. Erat autem Codrus poeta pauperculus: quem pulpita paſcebant Iuue. in. iii. ſatyra.

Lectus erat codro procula minor urceoli ſex:
Ornamentum abaci nec non & paruulus infra
Cātarus: & recubās ſub eodē marmore chiron.
Iamq; uetus græcos ſeruabat ciſta libellos.
Et diuina opici rodebant carmina mures.
Et Martialis libro epigrāmatum quarto.
Plus credat nemo q̄ tota codrus in urbe.
Cum ſit tam pauper: quomodo cæcus habet.
Et ſubſequitur Iuuenalis dicens.
Impune ergo mihi recitauerit ille togatas hoc ē ſine aliquo effectu recitauerit mihi ille togatas: ut nec aliquid habuiſſe uidear: cū nō ſimiliter ego aliqd ſcribā. Nam īpune quoq; cōmune ē uocabulū nec tantū ad hoc qđ eſt ſine pœna: quātū ad oēm effectum referri cōſueuerat: ut eſt illud Apulegii: īpune capitolium aſcendi cū nemo eſſet. q ſententiam diceret. Et ē togata comœdiæ genus: qua ſolum Romanoꝝ uilia & cummuna narrabantur ī quibus teſte Quītili. Affranius excelluit: qui ut ait utinam non inquinaſſet argumēta puerorum fœdis amoribus mores ſuos faſſus. Nec hoc loco ait Iuue. mihi: ut ex commemoratione perſonæ propriæ rem faciat gratiorem: quæ pluribus cōpetere poterat: ut Virg. lib. georgi. primo: Non illa quiſq̄ me nocte per altum: Ire aut a terra moneat cōuellere funem. Sed ad ſeipſum ſpecialiter tale quid refert poeta: ut oſtendemus. Et ſubdit Hic elegos: de quibus uidimus in dictione elegia: Impune diem conſumpſerit ingens Telephus hoc eſt ſine aliquo effectu: ut ſcilicet ego nihil didicerim & propter hoc nihil ſcribere debeā: ille alius recitauerit mihi grande pœna de Telepho: in cuius recitatiōe diē cōſumpſerit de quo in dictione Telophus oſtēdemus. Quid quod nec minus īgentia recitantur de oreſte poemata: & nihil ego ſcribere audeā. Et tamē reſtēt de illo plura cū ſcriptus & in tergo nec dū finitus Oreſtes. Nā ut uidimus in dictione oreſtes pbebit ille māteriā oībus ſcribere aliquid uolentibus: ideo ait Virgili. ī q̄rto æneidos. Aut Agamemnonis ſcænis agitatus oreſtes. Et dixit regio hoc eſt exteriori parte membranæ. Nam conſueuerūt ut plurimum antiq poemata aut orationes: q̄s aliis recitare uolebāt: ī rotulis deferre: ut idē Iu

ue Duo cæſaris anticatões:& hoc quiã facile:& ſine temporis interruptione illos explicabant.& replicabant. Vnde & uolumina dicta puto. Tergum autem erat pars exterior ipſius mẽbranæ: Vt Vir. in tertio geor. Vnde iã tergo ferratos ſuſtĩet orbes. ĩ qua & Oreſtes etiam ſcriptus erat:cũ ab interiori capi non potuiſſet Sed ĩ ipſa exteriori etiam deſcriptus nondum finitus erat:accipitur & nõnunquã tergũ pro toto animales corio:ut Vir.i.æne. Taurino q̃tum poſſet circũdare tergo. Et i.geor. pro ultia rei alicuius pte idẽ poeta exp̃ſſit cũ dixit. Stiuaq; q̃ currus a tergo torq̃at imos. Cũ ergo tanta audiueri:& tãto tpe:qđ ueriſimile ſit me ea optie accepiſſe & noſſe:ita ut nulli magis ſit ſua nota dõus:q hæc ipa mihi:& mihil ego ſcribo:uẽio merito reph̃dẽdus:iõ ait. Nota magis nullidomus ẽ ſua quã mihi locus martis:& reliq̃. Sane hũc locũ oẽs quos legi ieptiſſime exponũt. dicẽtes ipum luuenalẽ ꝓfiteri ſe utrãq; philoſophiã naturalẽ ſcilicet & moralẽ:tartariq; & occultaꝝ regꝝnoticiã dilucide adeptũ fuiſſe. Cũ Vulcãi antrũ & uẽtoꝝ q̃litates ac pœnaꝝ apd̃ tartareos differẽtias ſe ſcire ꝓpõat:Et ſic qđ ille ad fabulas:hi ad altã ꝓſcrutationẽ & ſapiẽtiã referũt. Quod utiq; ieptiſſimũ eſt & cõtra itẽtionẽ eius:ac ſatyricũ morẽ. mãifeſtiſſime cõprobaſ. Negan. poetas quoſdã alios de ſepta & arrogãtia occulte dãnãs:in hæc eadẽ uitia ipſe iciſſe. Nec ſe ſane ſapiẽtẽ:ſed potius ignorãtẽ declare itẽdit cum dicat. Si natura negat:facit indignatio uerſum. Qualẽcũq; põt. Similiter Perſius. Nec fonte labra ꝓlui caballĩo. Nec ĩ bicipiti ſomniaſſe parnaſo Memini me:ut ſic repẽte poeta & doctus & ĩdoctus ſcribat:& ea ſolũ q̃ iã:iã mihi ita inoteſcũt:ut nulli alii nota ſit magis domus ſua. Cur & nõ ego ẽt:tãetſi ĩdoctus ſim:aliqd:q̃uis pitus ſcribã:magis q̃ ſemp audire debeã. Quod uero illã q̃ quotidie poetæ illi ꝓclamãt ſibi nota eẽ debeant: hac cõprobat rõne:q̃ oẽm abiicit arrogãtiã Platani Frõtõis:Hoc ẽ q̃ ĩ domibus ſunt Frõtõis: nec nõ ẽ eiuſdẽ domus colũnæ crebra recitatiõe confracte: eius noĩ oĩa referũt & reclamãt: qn & marmorea ſedilia mea aſſidua ſeſſiõe cõuulſa. id idẽ retũdunt ac ipſa eadẽ:q̃ illi dicũt ſe ſcire deſignãt. Cur & nõ ego q̃ ſemp auditor fuit:iſta ẽt optie pnoſcere debeã. Rurſus & qđ iter poetas ĩdoctos & non inter doctos cõnumerari habeat:duabus rationibus explicat. pria quia manũ ferulæ ſubduximus: hoc ẽ ueræ diſciplĩæ ſubtraxit. Nam ſic poetæ frequenter pro diſciplĩa ferulã aſſumpſere ut oſtẽdius. Se cũda ẽ cã qa cõſiliũ ipſe dedit Syllæ:priuatus ut altũ dormiret. De quo Cæſar teſte Suetõio neſciuiſſe illũ lr̃as dixit:qa dictaturam depoſuit. Sed qa id multo fortius de illo ĩtelligi debuit:q ei ignauum hoc ẽ cõſiliũ p̃ſtitit:ut aliquot puerbiũ terre uidebaſ:q̃re ſi luuenalis eiuſmodi illi cõſiliũ dedit:longe magis & iter ĩdoctos uidebaſ cõnumerãdus: q̃ ipſe Sylla ĩdoctus dici debuit. Cũ ergo ea ſolũ q̃ optiæ cognoſcere potuit:a ſummo minimoq; poeta ſcribanſ:ſtultum uideſ ob id ſe ab ſcribẽdo cõtinere:qa peritus ꝙ ſcriberet eſſet opus:Cũ nullũ: eo tpe ſcribireſ opus ꝙ nõ utiq; peritus eẽt ait ergo ſic poeta lepidiſſimus. Nota magis nulli domus ẽ ſua:q̃ mihi lucus:Martis hoc ẽ marti romæ conſecratus:qa teſte Iuſtĩo ultio ſuoꝝ epitomatũ hĩ illo Rea Numitoris filia duos pueros ĩ certũ ſtupro an marte cõceptos enixa ẽ. Cũ ergo lucus ipſe quotidie a poetis agitareſ:& illoꝝ ipe poeta nr̃ ſemp auditor fuerit cõſequẽs erat:ut probabit:id quoq; ꝓfecte ſibi innoteſcere. Qui & Aeoliis uicinũ rupibus antrũ uulcãi ſcilicet & ei notũ. Nã ab ætne mõte ꝑ ſubterraneos ſpecus uſq; ĩ hierã ĩſulã antrũ eẽ peribeſ:qđ uulcano ſacrũ dr̃ Vir.i.vii.æne.

Inſula ſicanium iuxta latus:æoliamq;
Erigitur liparem:fumantibus ardua ſaxis:
Quã ſubter ſpecus:& cyclopum exeſa caminis.
Antra ætnea tonant:ualidiſq; incudibus ictus.

Ideo ait antrum illud uicinũ rupibus æolis: qa eſt ab ætna in hierã inſulã iuxta latus ſicaniũ: & iuxta liparẽ atq; ſtrongylẽ regnũ fuit Aeoli:Vt late uidimus in dictiõe æolia:& in aliis dictiõibus. Nulli ergo ẽ ita nota domus ſua:ut mihi antrum uulcani hoc ẽ oẽs fabulæ quæ de antro Vulcãi ab hiſce poetis recitanſ:Quicqd agunt uẽti. hoc ẽ uel ab æolo cõpreſſi:uel ad aliqd exequendum iuſſi:ut hi ſcilicet poetæ fabulanſ:mihi cognitũ ẽ. Quas torque at umbras æacus:qui iouis fuit filius ex ægina: & apud iferos cũ Rhadamãtho & minoe cõſtitutus iudex dr̃:ut ĩ ſua dictiõe uidimus unde alius furtiue deuehat aurũ pelliculæ:hoc ẽ oẽs iaſonis fabulæ quæ illũ pelliculã aureã ex cholchide deduxiſſe loquunſ. mihi ꝓbe inoteſcunt. Quĩ & quantas iaculeſ monycus ornos. ut in ea dictione uidimus. Sed q; hæc oĩa ipe ſpire deſiderat:p rõnem a minorĩ ſumptã cõprobat. Nã ſic hæc ipſa frontonis Platoni cõuulſaq; marmora clamãt ſemp:& ꝓloquũtur. Et aſſiduo ruptæ lectore colũnæ ut Vir.i.iiii. geor. Et cãtu q̃rulæ rũpunt arbuſta cicadæ. Quid ego obtuſior ne ſum marmoribus. Et platanis q̃ſi dicat:& ſi talia hæc ipſa ſciũt. multo magis & ego ratiõis capax & ſimili mõ ſp auditor eadẽ ſcire debeo. Nec intelligere uoluit. luue. ut oẽs expõere cõ ſueuerũt Frontonã illũ eundẽ fuiſſe poetã q in propria & tã egregia domo eiuſmodi poemata recitaſſet:cũ in ſequẽtibus oſtẽdit ſui tẽporis poetas pauperimos eſſe:nec ſimiles habere domos: ĩ quibus ſunt porticus columnæ & platani:Sed ut idẽ oſtẽdit in ſatyra q̃ incipit. Et ſpes & ratio Romani diuites cũ iã nihil ꝓſus poetis conferent:ædes tamẽ cõmodare ſolebant:ut in illis ſaltẽ recitare poemata poſſent:ut ĩ ea ſaty. ad Teleſinũ pauperẽ & egregium poetam inquit.

Didicit iam diues auarus.
Tantum admirari tantum laudare diſertos.

Vt pueri iunõis auẽ & ſubdit: At ſi dulcedie famæ. Succenſus recites:maculõus comodat ædes: Ac lõge ferrata domus ſeruire iubeſ: In q̃ ſollicitas imitatur ianua portas. Et reliqua:q̃ proſequiſ. Vnde ſimili modo nobilis hic fronto poetis egregias domos pro poematum recitatione p̃ſtabat. At quem Martialis in epigrãmatibus ſcribit dicẽs. Vota tui breuiter ſi uis cognoſcere marci. Clarum militiæ frõto togæq; decus. Cũ ergo nõ alia poemata a docto uel indocto poeta ſcribanſ:q̃ quæ rettulimus & in his oẽs diuerſentur. Nam ut inquit. Expectes

eadē a ſummoq; minimoq; poeta:qđ amplius re/
ſtat niſi qđ & ego aliqđ ſcribere debeā:q̄q̄ idoctus
ſim & ignorās. Quod ex hoc comprobat dicēs: &
nos ergo manū ferulæ ſubduxīus: hoc eſt quonā
pacto doctus eē ualeo:q manum a ferula:hoc ē di/
ſciplina ſubtraxi:& potius p̄feras nugas & fabulas
audire uolumus:q̄ ſub ferula præſiſtere. Nā tranſ/
lationē duxit ab eo:q cum manū ferulæ præbet:ſe
diſciplinæ ſubiectū oſtēdit. Et n. ferula flagelli ge/
nus quo pueroꝝ māus uapulare cōſueuerūt. Ho/
ratius in ſermonibus. Nā ut ferula cædas meritū
maiora ſubire. Sed hic pro diſciplina accæpit:ut ſi
militer obſeruauit:ac itellexit noſter Carolus arre
tinus cū ait ad ciriacū:ignorant docti cauſas. q̄rū/
que freq̄nter. Vnde tibi eloqum copia tanta tibi ē.
Nec certe imerito:cum nil didiciſſe magiſtro.
Dicas de ferule ſurripuiſſe manū:Probat & alia ra
tione Iuuenalis ſe iter idoctos cōnumerandū eē cū
ait. Et nos cōſiliū dedimus Syllæ priuatus ut altū
dormiret. hoc ē ut abſq; gauibus dictaturæ curis
geſceret. Vir. i tertio ge. Nec ſomnos abrūpit cura
q̄etos:at qa ob hoc quod dictaturæ renuntiauit di
ctus fuit neſciſſe litteras:multo magis ego qui id
quoq; illi cōſiliū dedi neſcire litteras dici mereor.
Et hæc dicta qdem ſufficiāt pro explanatiōe diffi/
cilimi loci & itroductiōe ad primā ſatyrā nobilis
poetæ Iuue. Cætera uero q̄ difficilia uident diuer
ſis dictiōibus hoꝝ cōmētarioꝝ pro nr̄a facultate
explanare conabimur. Nec id ſane formido qđ nō
nulli uaticinari uident futuros quoſdā: q commē
tariola q̄dā ex his noſtris cōmentariis diuerſos in
poetas ſine honore noſtro traducere:ac q̄ nr̄a ſunt
ſibi arrogare nō uerebunt. Ego. n. quoſq; ſimiles
paruipēdo ſuo. n. illi mēdatio & furto detecti eru/
beſcēt mō amicis pro mea uirili ſatiſfaciā:hæc acte
nus. Veꝝ & nōnulla i hac. Satyra reſtāt:ac i aliis q̄
buſdā deiceps ſatyris:q̄ ex amiſſoꝝ libroꝝ defectu
nunq̄ plene itelligere ualui:ut qs ille fuerit de quo
ſupra meminimus:q pupillū expoliauit:& p̄ſtitu
it. Quis ille q bona dedit p̄ſepibus:& caret oī ma/
ioꝝ cenſu:dum puolat axe citato flamineā. Ac ille
q̄ ſe lautum ac beatū exiguis tabulis:& gēma fece/
rat uda:licet qdā fuiſſe Matonē putēt. q; mihi non
cōſtat. Quis ēt ille q dedit tribus patruis aconita.
Et licet hæc nōnullis forſitā parua eē uideant no/
bis tamē ſic iucunditatē & lepiditatē ut decet poe
tæ captare cupius:neceſſaria prorſus apparēt. Sed
quod nō ualemus:p̄termittere libet: Et ad aliqua
in ſecūda ſaty. trāſeamus:q̄ obſcure a poeta tracta/
ri uident. Mittamuſq; iā ſocraticos cīædos: Quos
in dictiōe cinædus explicauimus. Quin & illos q/
bus podice leui. Cædunt tumidæ medico ridētæ
mariſcæ:ideſt tumores illi difficiles:qui ex cōfrica
tione podicis pueroꝝ oriri dicunt:& a medico ſci
licet ridēte ob id quia turpem cauſam recognouit
ſcidunt in podice leui. i. ſine pilis:ut ætatem mon
ſtret. Vir. in Sileno de filia pœti.

Quamuis collo tumuiſſet aratrum.
Et ſæpe in leui q̄ſiſſet cornua fronte. i. abſq; pilis.

Martialis in ultimo epigrammatū.

Sit nobis ætate puer nō pumice leuis.
Propter quē placeat nulla puella mihi.

Ληψιὸ απερπο

Sed uerius & magis ingenue Peribonius:qui uultu
morbū icenſuq; fatetur. De quo Martia. ait. Quid
qđ ad ſextū fictum philoſophū & uirū obſcœnum
ifamis uarillus ait:ego te ceuētem ſexte uerebor. i.
dum pedicaris apte te mouētem. Nā ceuere qdem
eſt maſculoꝝ: hoc eſt ſe apte motare dum pædi/
cantur. Martialis in tertio.

Sed pedicaris ſed pulchre neuole ceues.
Iam iam tu prior es:neuole uincis:aue.

Craſſare uero eſt mulierū apte. ſ. ſe ſimiliter mot̄
tium dum futuūtur. Iuue. in. ſat. Credo pudicitiā:
de laufella loquens:q̄ p̄mia ꝓponebat illis mulieri
bus q̄ melius id agitabant:ingt Frictum criſſantis
adorat:Martia. ſimiliter.

Scire cupis quo caſta modo matrona loquaris.
Nunquid cum criſſas blandior eſſe potes.

At de eodem Sexto meminit idē Martia. in. li. vii.
epigrammatum cum inquit.

Ad natalicias dapes uocabar:
Eſſem cum tibi ſexte non amicus & ſubdit.
Sed cauſam ſcio nulla uenit a me.
Argenti tibi libra poſtulanti.
Nec leuis toga nec rudes lacernæ.
Non eſt ſportula quæ negociatur.
Poſcis in munera ſexte non amicos.

Et ſubdit deinde Iuue.

Quis cælum terris nō miſceat & mare cælo.
Si fur diſpliceat uerri.

Prolepſis ultia cū. p. ante. ſ. & . i. latino ſcribit: dici p̄t
p̄teptio. Nam cōponit ex ꝓ quod ē ante: & ληψισ
acceptio. Et eſt figura teſte Seruio ſup. iiii. georgi.
ex p̄ſona poetæ: q̄ tunc quoq; fit: cū aliqđ p̄ accipit
ad qualitatē q̄ ſubſequtur: ut Vir. cum dixiſſet Pan/
cheiam tellurē fleuiſſe: Eurydicē uxorē Orphei di
xit: Pancheia rheſi: mauortia tellus: quā. ſ. lōga po/
ſtea: q̄ fuit Orpheus ille tenuit.

Prometheus cū. th. aſpirato ſcribit: fuit teſte Ouid.
in. i. metamor. Iapeti filius ex Aſia nympha coniu/
ge. Quā ſatus Iapeto mixtā fluuialibus undis. Fin
xit in effigiē moderantū cuncta deoꝝ: & reliqua:
de quo fere oēs poetæ loquūtur. Ex quo ꝓmethi/
des cum. i. producta ante des deducitur. Oui. libi.
me. Vnde ꝓmethides placidis epimethida dictis.

Proœmiū: cū. œ. dipthongo in ſecunda: ſecundum
græciā litteraturā ſcribitur: quā ſane latini noſtri
iā nō obſeruāt: ſine diphthōgo ne eiuſdem litteræ
fiat ſculcatio proœmiū ſcribunt: dī latine initium
uel exordiū: ut dixit Quinti. circa initiū libri q̄r/
ti: Maiori quadā ratione græci uidentur ꝓœmiū
nominaſſe. quo a noſtris initiū modo ſignificatur
illi partem hanc eſſe ante ingreſſum rei: de q̄ dicen/
dum ſit oſtendunt. Nā ſiue ꝓpterea qđ οιμη cātus
eſt: & citraœdi pauca: illa q̄ ante quā legitimū cer/
tamē ichoent emerendi fauoris gratia canūt ꝓœ/
miū cognominarūt. Oratores quoq; ea q̄ prius q̄
cām exordiantur: ad cōciliādos ſibi iudicū aīos ꝓ
loquuntur eadē appellatione ſignarūt: ſiue quod
οιμον: id qđ ante ingreſſæ rei ponitur: ſic uocare ē
inſtitutum: idē græci uiam appellant.

Propylæa ſecunda cū. y. græco ſequēs cum. æ. diph/
thongo ſcribit: dicit latine ueſtibulum uel porti/
cus ſed de ueſtibulo plura locutus eſt Gellius: q̄ q

uoluerit in li.xvi.noctium attica. legere poterit.
Propina cum.i.latino scribit:apud græcos uero.ei. diphthōgus:Cuius abiecta.e.retinemus.i.& iuxta cōpositionē græcā dici potest ante famē. Nā cōponitur ex quod apud nos dicitur ante & λειμος fames. Et nonnulli asserūt locus erat iuxta thermas & balnea publica:ubi post lauacrum a fame & siti reficiebant:unde & alii quidam ex latina ꝓpositione pro:& dictione græca compositum potius uolunt:quam ex ambabus græcis:ita ut id quod dat pro esurire idicet siue esculenta sint:siue poculenta:unde uerbum propino deducitur:quod indicat esculentum tibi porrigo uel poculētum Iuuenalis in secūda satyra. Quādo ꝓpinat byrrho tibi summitq; tuis cōtacta labellis pocula? ideſt porrigit tibi uinū:quod ipse prius suis labellis attigit.
Propheta cū.t.exili scribit:dicit latīe uates:& descēdit a προφημι quod est ex primo uel proferro.
Proscænia cum.c.exili &.æ.diphthōgo a latinis scribit:qui scænam ex qua cōponitur cū diphthongo teste Prisciano scribūt apud græcos uero sine diphthongo ut in ea dictiōe uidebimus.Et sunt ꝓscænia teste Seruio sup.ii.georgi. Pulpita ante scænā: in quibus ludicra exercentur. ποιεω facio
Proselytos cū.e.absq; diphthongo &.y.græco in penultima &.t.exili scribit:dicit a nostris aduena.
Proselenes cum.e.absq; diphthōgo & unico.l.scribitur:significat apud nos ante lunā:ut Cicero in fondana arcades cōmemorat qui se proselenos esse asserunt:ut uidimus in dictione arcadia. Nam cōponitur ex pro quod est ante & σελήνη luna. σελήνη Lūna
Proseucha cū unico.s.&.ch.aspirato scribit:dici potest latīe obsecratio uel oratio.Id.n.dictio græca: q̄ est προσευχή indicat:poni tamen uidetur a Iuuenale pro loco ubi precibus & obsecrationibus aliqa transeūtibus mendicabāt:ut iuuenis ille petulās ad illū quē acriter pulsauerat ad Iuuenalē ait in satyra.Ede ubi cōsistas in qua te q̄ro ꝓseucha.
Proserpina cum.i.latino scribit:apud græcos uero non cum.i.sed cum.o.περσεφονη.scribit: fuit Iouis filia ex sorore Cerere. Nam cum pluto teste Oui.i q̄rto fastorum & quīto metamorphoseos: ex iferis emersisset:ut fundamenta trinachriæ cōspiceret:quæ cum Typhœus ingentibus uiribus supimpositam sibi isulam abiicere conaretur apiri uisa sunt:& lucē usq; ad iferos demittere lustrās siciliam proserpinam cōspexit i cāpis ætneis cum Cyane nympha & sirenibus flores legentem : quā rapuit & ad iferos secum duxit:ac matrimonio sibi copulauit.Hāc mater Ceres accēsis facibus maximo cum ululatu perquirens ab Arhetusa certiorata est illam apud iferos degere: unde frægit aratra:& cætera ruralia istrumēta:& apud Iouem cōquæsta obtinuit eam posse trahere:Si nil apud iferos comedisset:q̄ a scalapho accusante comperta ē septem grana mali punici comedisse.Quapropter ad leniendū.Cereris dolorē statuit Iuppiter ut sex mēsibus anni cū marito apud iferos:sex cum matre apud superos degeret.Quæ diuus Augustinus in septimo de ciuitate dei:& alii nōnulli iterp̄tantur:ut proserpina fœcunditatē seminum indicet: Et a proserpēdo proserpina ipsa dicat:& filia Ceris:ideſt terræ:quæ cum quodam tēpore defuisset apud inferos rapta dicebat:unde cessauerunt aratra & ruralia instrumenta:Sed cum luctu publico celebrata redisset fœcunditas:fuerunt prægaudio solēnia quædā illi instituta:quæ apud athenienses nobilissima habita sunt.Solius uero dixit i Sicilia campum ætneum esse floridum & semper uenan tē:ubi & demersum foramen aspicit:ꝙ quod Ditē ad raptum proserpinæ exeuntem fama est ausisse lucem.Eusebius aūt libro tempoꝝ dixit Proserpinam speciosissimam fugisse uirginem Cereris filiam & Sicani regis uxorem:quā ob famā pulchritudinis singularis Orcus molosorum rex rapuit: & matrimonio sibi copulauit. At Varro in quinto de lingua latina:Proserpina īquit lunam esse:quæ ut serpens modo in dexteram:modo in sinestram modo in superiorem: modo in inferiorem partē cæli moueat.Et ipsa luna apud superos & inferos æquis temporum spaciis commoratur.
Prosopis cū.i.latino scribit:insula est teste Herodo. in delta nili hostio.in qua est atarbechis ciuitas.
Prosopopœia cū.œ.diphthongo in penultima scribit:& ad uerbum dicitur persone factiua.Nam cōponitur a προσωπον quod est persona: & ποιεω facio:figura est uel quādo inanimatum ad animatū loquit:ut apud Ouidium in initio libri de sine titulo:ut q modo naſonis fueramus quinq; libelli uel animatū ad inanimatum:ut Horatius in epodo.Quid amplius:o mare:o terra ardeo: uel quādo etiā ad inanimatum ipsum quoq; ad inanimatum loquit:ut apud eundē in secundo metamorphoseos:terra & maria loquuntur & flumina. προσωπον persona
Prosodia cū.œ.diphthongo in secunda scribi deberet:sed ut idem seruet sonus apud nos qui apud græcos:conuersa ē diphthongus in.o.longam: & cum.i.latino in penultima scribit:Dicitq; pōt latine accētus:q lex est siue regula ad aleuādam deprimendamq; syllabam uniuscuiusq; particulæ orationis accōmodata:Et alio nomine apud græcos τονος dicitur.Nam antiquos nostros accētus ēt uocasse tonores Quintilianus est auctor declinato ut ait uerbo a græcis:qui tonos dicūt quos nos accētus ꝓprie nominamus.Et sunt tam apud græcos:quā apud latinos tres:accutus grauis: & circūflexus.Nam hi soli denotāt ubi quæq; syllaba eleuari deprimiue debeat:quod ex maxima uocū cōsonātia præceptum est.Ideoq; dicebat Quintilianus libro primo quem edidit de institutiōe oratoria nō eē cuiuslibet auri litterarū exigere sonos non hercle magis quā neruorum.Acutus igit ille accentus ē quo syllaba uocem acuit eleuatq;:& signatur ea uirgula quæ a sinistra parte i dextrā sursum ducta est Grauis uero ē quo syllaba deprimitur:siue deponitur:unde signatur uirgula: q̄ a sumo in dextram deponit.Circumflexus aūtē quo syllaba:& acuitur simul & deprimit:unde ex acuto & graui confectus uidetur.Quare semycicli linea designatur:quæ sane accentum signa a latinis nō scribūtur:a græcis uero semper.Sed nec etiam apud illos accētus grauis ubi ē designatur:ut ostēdemus.Nam omnis dictio tam apud græcos quā apud nostros:siue monosyllaba sit:siue polliſylla/

τροσωπον persona

περσεφονη

ba:unum habet accentum prædominantem atq; principalẽ:qui actus est:uel circũflexus: nec plures acutos aut circũflexos:nec unum acutum: & alterum circunflexũ habere potest. Sed accentus graues:tot habet dictio polliſyllaba:quod ſyllabas ultra eã in qua acutus est uel circũflexus habere cõperitur. Vt ſi apud græcos ανθρωποσ dicatur:prima quidem acuitur:ſequens uero duæ grauantur. Similiter ĩ illa κτινοξιοσ:penultima circũflectit: & reliquæ omnes grauant. Quod ſimili mõ apud latinos licet nõ ſignetur in pronunciatiõe: Tamen æqualiter obſeruantur. Nam in hac dictione italicus ſecũda:hoc ẽ antepenultima acuit & reliquæ uero omnes grauant. Similiter in ea quæ est Octauianus penultima circũflectit:reliquæ omnes grauantur:idem in cõpoſitis:ut παρυμον:& male ſanus:quæ unicum habent accentum circumflexũ: græca quidem in ultima:latina uero in penultima Aliæ uero omnes eorum ſyllabæ graues ſunt: unde nec etiam apud græcos accẽtus grauis:hoc ẽ ſuper graues ſyllabas deſignatur. Sane & ſi illius uirgula hoc est quæ a ſummo in dexteram deponit: ſæpiſſime in græcorum ſcripturis circũſpicit:non ob id quoq; fieri Moſchopulus diligens illoꝝ grãmaticus:& Diomedis apud noſtros approbatiſſimus:ut accentũ in illa grauẽ eſſe dicamus cũ: ſemper in ea ſyllaba ubi eiuſmodi conſpicitur uirgula ſit acutus. Sed ut denotetur acutum illũ accentum p cõſequẽtiam aliarum dictionum ſequẽtium eſſe legendum nec ſententiã tunc quoq; in ea dictione completã eſſe:& ob id quoq; cum ſupreſſione quadam licet accutus efferẽdũ:unde quũ dici Demoſthenes ĩ oratiõe cõtra Aeſchinem πολλα μεν ουν γε γελαττου μαικατα τουτονι τονα γωνα αισχινου:& in pluribus dictionibus ſignata ſit uirgula accẽtus grauis:nõ ob id accẽtus ibi grauis ẽ q nõ ſignatur:& accẽtus dicitur ſyllabicus:& ibidem quoq; plures ſint monoſyllabæ quæ accutũ: Vel circũflexum neceſſario exigũt. Sed ut accutus qui eſt in illis in aliarum dictionum cõſequẽtiam proferatur:hoc eſt in aliqualẽ ſimilitudinem grauis. Nã ſi grauis ipſe ſignaret accentus q̃q; ſyllaba præter quam illam ubi acutus eſt:& circũflexus ſignari habere. Verum nec inter acutum & circũflexum percæptibilis eſt ab uno quoq; in pronuntiatiõe diuerſitas:niſi forte ab exercito muſico. Nã p unum quemq; illorum uox ipſa eleuari uidetur. Sed acuti quidem ſupra longam & breuẽ circũflexi uero tantummodo ſupra longa:nãq; ſupra breuem poni non poteſt. Vnde circumflexus accentus duos tantummodo locos in dictionibus pollyſyllabis apud græcos obtinet ultimæ ſcilicet & penultimæ. Et hoc iõ quia dictiones noſtræ accentum regulariter ĩ ultima nõ patiuntur. Acutus ãt apud græcos tria detĩet loca:ultime.ſ.pẽultimæ & antepẽultimæ. Apud latios uero ob eãdẽ cauſam ſolũ pẽultimæ & antepenultimæ. Itaq; ultima exeunte breui & penultima lõga:ſi ſup penultimã ſit accẽtus circumflexus habetur:ut αθιναος. Similiter in latinis fortũa:romanus marinus:arretinus: Octauianus:ſanus amoris:legebat:ut ẽt monoſyllebis: dos:flos:cos:quas uocales eſſe lõgas neceſſe eſt ut amant q̃a primam breuem habet:& ultimam longam:& ſuper primam habet accentum:neceſſe eſt illum eſſe acutum:Idem ſi penultima & ultima lõgæ ſint:ut legebant athenæ mycenæ. Sed ut dixi/mus ſi ĩ antepenultima accentus eſſe dicatur: acutus erit ſemper:& nunq̃ circũflexus: ut dominus. Virgilius. Tullius. Quare & regula i latinis de accẽtibus datur:quod ĩ triſyllabis dictiõibus & tetra ſyllabis:ſiue deiceps:ſi penultima breuis fuerit antepenultima acuetur. Iuue. in prima ſatyra. Vncio lã .p culeius habet ſed gillo deuncẽ. Idẽ in ſatyra. Credo pudicitiã. Fiunt urceoli pelues ſartago patellæ. Virgilius ĩ Coridone:præterea quo nec tua mihi ualle reperti Capræoli:in qbus unciolam urceoli & capræolim antepenultima acutum habẽt Idem in primo æneidos. Vnius ob noxã & furias aiacis oilei:ubi eius uerſus prima dictionis acuit. Nã ut ait Seru. ĩ his ſcilicet:unius illius ipſius media ſyllaba naturaliter producitur:ſed cum opus eſt corripitur:ut ĩ eo uerſu hac excuſatiõe: q̃a quotiens uocalem longam uocalis ſequitur:ſuperiori detrahit uires. Vt apud eundem ĩ tertio æneidos: iſulæ Ionio ĩ magno & ĩ ſeptio. Subdibuſue pũſtis idem in bucolico. Et longũ formoſæ ualæ ualæ inquit iolla. Quãobrem & ĩ eo uerſu.i. ante.u. uocalem corripi potuit. Ideoq; ĩ antepenultia tũc quoq; accẽtus fuit:quæ ſane regula & in græcis ſimiliter dictionibus obſeruat:ut ĩfra uidebimus. Sed ecõtrario fieri contigit: cum antepenultimã corripitur. Nam tunc quoq; penultima habet accentum:ut Virgilius ĩ primo Nauibus ĩfandum amiſſis unius obiram:ubi eius dictiõis unius antepenultia corripit. & media producit:atq; accentum detinet circumflexum. Rurſum & ſi penultima & ultima in eadem dictiõe lõge quidem fuerit:antepenultima uero breuis:ipa antepenultia: cui nõ poteſt:inde teſte Quintiliano in primo de iſtitutiõe oratoria:olympo & tyranno acutã media ſyllabam noſtri dedere: quia duabus lõgis ſeq̃ntibus primã breuẽ acui noſter ſermo nõ patitur. Quod autem ſupradiximus dictiones latias regulariter accẽtũ in ultima pati nõ poſſe: ob hoc quoq; regulariter diximus:quia ut idem Quintilianus nõnullos grãmaticos ſic dicere ac loqui: ut ,ppter quædam uocum diſcrimina dictiões quædam acuto ſono finiantur:ut circum littora circũ piſcoſos ſcopulos:ut ſi nõ acuerẽt ultimã circus dici uideat:& nõ circuitus. Sed ut ĩfra oſtendit id ſi bi nõ placet. Et magis dicendũ putat dictionẽ illã mutare conditionem. Ita ut in illis locis uerba cõiungãtur:& tanquam unum ſub uno accẽtu diſſimulata dictione enuntietur. Itaq; tanquã ĩ una uoce una eſt acuta. Quod idẽ accidit in illo Troiæ qui prius ab oris. Simile dicimus ĩ his:quas græci uocãt εγκλυσεισ ut uirumq; cano:ubi ſoliti ſumus ſemp ſubſequẽte illa cõiunctione quæ applicare accẽtum ultimæ præcedenti: Immo & q̃dam ferunt nõ ſolum accentum ea coniunctioq; commutare poteſt:ſed quandoq; & tempus:ut Virgilius in damone. Vno eodẽq; igni:ſic nro daphnis amore. Vbi tãdem dictio eodem quæ penultimã naturaliter longam habebat;& ultimã breuẽ nũc

quoq; ratione encleticæ penultimã breuem fecit: & ultimam lõgam: ut alibi, Vna eademq; uia sanguisq; animusq; sequuntur. Simile & instituerunt: & miscuerunt penultimam breuiauit, Vt Virgili, in, iii. æneidos. Obstupui steteruntq; comæ: uox faucibus hæsit, Et libro georgicoq; prio. Miscerũtq; herbas & nõ innoxia uerba, Alii uero putãt magis id ex auctoritate factum quam ratiõe enclet icæ cum absq; ancletica idem nõnunquam comperiatur: ut in eo uersu, Non eodẽ cursu respõdẽt ultima primis: q quantæ sit auctoritatis ipsemet indicet auctor: uerum & i quibusdã aduerbiis cõsueuimus omnino differẽtiæ causa accẽtum i ultima ponere: ut alias una eo pone sane cũ acuto i ultima: ne si in penultia haberent nomina magis aut uerba crederẽt, Rursus & p syncopã deferẽ q̃doq; accentus in ultima: ut in ea dictione ardeatis q̃ circumflexũ habet accentũ in penultima & p syncopã facit ardeas cũ in eodẽ circũflexo in ultima. Nã ut ait Priscianus in qnto antiqssimi hic & hæc ardeatis harpinatis suffenatis capenatis ferentinatis cum circũflexo in penultima proferebãt: quæ nos per syncopam ardeas & harpinas suffenas capenas ferentinas: cum eodem accẽtũ in ultima dicimus, Quin & eodẽ modo ut idẽ in alio loco: dixit hocẽ cũ circũflexo i fine ꝓferunt: optimas: primas: pontias: crotõias: larinas: & rauẽnas. Similiter & in eadẽ gẽtiliũ nominũ forma eodẽ teste antias: nomẽ ꝓprium cuiusdã historici: q Vale, dictus est: cum eodẽ circũflexo ꝓfertur accentu: itẽ & ad appellatiuorum differẽtiam hæc propria Manas: & Lenas cum accẽtu similiter circũflexo in fine proferunt Iuue. Quod captator amat lenas aurelia uẽdat: Itẽ & nostras nominatiuus singularis: ut idẽ auctor in octauo eiusdẽ operis dixit ultimã circumflectit ad differẽtiã accusatiui pluralis q acutũ hẽt in penultima: ueꝝ & alia quædam p syncopã eodẽ teste in quarto eiusdẽ uoluminis transferũt circũflexũ de penultima in ultimã: ut audiuit audit: cupiuit cupit: fumauit fumat, Virg, in, iii. æneidos, Et omnis humo fumat neptunia troia: itẽ & per apocopẽ ut ꝓduce ꝓduc: illice illic: istice istic: idq; oĩbus artiũ scriptoribus placuisse refert qui de accentibus scriptitarunt, Quid qd̃ fio dũ i declinatiõe monosyllabã facit: si cũ alio similiter infinito cõponaẽ uerbo nõ solũ significationẽ & cõiugationẽ: sed accentũ in eadẽ syllaba: hoc est ẽt in fine cõseruat: ut calefio calefis calefit tepefio tepefis tepefit tã in secunda q̃ in tertia psona accentũ quẽ in simplicibus habebat in fine cõseruat mutat ẽt accẽtũ metri cõditio ut cũ dixit Vir. pecudes pictæq; uolucres, Nam uolucres media acuta legẽda ẽ: q̃ & si natura breuis ẽ positiõe tamẽ ẽ lõga ne faciat iãbũ quẽ nõ recipit uersus heroicus, Similiter cũ ait i undecimo, Tu uelusę armari uolscoq; edice maniplis. Exibebat ars teste Seruio ut in ea dictione maniplis esset accẽtus superni: hoc ẽ antepenultimã cũ pẽultima natura breuis sit, Sed quia penultima positiõe longa ẽ accẽtum longa detinet hoc ẽ superni: sed utiq; longa ẽ ex muta & liqda: qd̃ quotiẽs fit tertia a fine: hoc ẽ antepenultima accẽtũ ẽt sortiri potuit ut latebræ tenebræ at in eo uersu ut secũda a fine accentum haberet uersus obtinuit: ut i similibus fieri contingit. Solet ẽt synæresis speciẽ accentus commutare & locum, Nam quotiens exigẽte metri necessitate in nominibus græcis fit synæresis: & super synere si remanet accentus necesse est illum circũflexum esse: unde in qbusdam plenis nominibus: Vt Termodoon Demophoon & similibus: q̃ habẽt acutũ i penultia: Et p synæresim sit Thermodon Demophon mutat accẽtus ex acuto in circũflexũ & trãsfertur i finalem. Sed dubium esse uidetur de græcis dictionibus quæ latine scribunt: an eundem apud nos prorsus accentum seruare habeant: quẽ apud græcos primitus retinebant, Quod asserere uideatur Seruius super primũ georgicoq; quando ait Virgilius Heliadum palmas epiros aq̃rum ubi ait epirus habet accentum super, e, qa græcum est: quod si latinum eẽt haberet supra pi quæ longa est, Quod si uerum est idem dicendum: esset de tragœdia comœdia: & nõnullis aliis q̃ apud illos habent accentum in penultima & apud nostros in antepenultima detinent: Quare cum hæc quoq; cũ Gaspare ueronẽsi grãmatico pstãtissimo pro nostra consuetudine conferem: dixit non scribendum esse in eo uersu Virgilius: pirus p, us, finalem sed epiros per os: ita ut litteraturam græcam conseruet, Idq; in antiquis Virgilii codicibus comperiri asseruit: ut Ouidius similiter lib. metamorphoseos, xiii. Rura petunt: epiros ab his regnataq; uati. Et Seruiũ id idẽ intellexisse cum ait quia græcum est hoc est litteratura græca scriptũ: & græco sono prolatũ seruat accentũ in prima, Nã & si græce dictiones latina litteratura scribunt & ꝓferunt mutare illas quoq; accentum constat secũdum extgentiam nostram: ut tragœdia: quæ qa latina litteratura ꝓferẽ hoc est sono diphthõgi nostræ & nõ græce accentũ q̃ apud græcos in penultima erat in antepenultima cũ mutauit: quæ apud nos quoq; longa ẽ & diphthongũ nostrã. œ, detinet, Oui, i secũdo de tristibus, Omne gẽus scripti grauitate tragœdia uicit: Horatius i poetria, Effutire leues idigna tragœdia uersus simili mõ comœdia ut idem Hora. Interdũ tamẽ & uocẽ comœdia tollit: At uero ꝓsodia qa litteraturã seu magis sonũ græcũ cõseruat accẽtũ ipm i penultia: ut ẽ apud græcos: sic apud nros detinet, Vnde ait ipse Ser, i, iii, æne, Accẽtus sane græcus tũc eẽ põt cũ decliatio græca seruaẽ ut olympos tyrãnos: q̃ sic quoq; more græco p os terminata hẽt accẽtũ in pria. At si terminatione latina proferimus acutũ in media accentũ detinet ut supra uidius, Qua de re id quoq; diligẽter i speciendũ ẽ accentũ apud græcos i antepenultimã locari non posse ultima, s, exeunte lõga immo & si in uno casu alicuius nominis accẽtus forte in antepenultima eẽt qa ut diximus ultimã breuẽ tũc eẽ nec esse ẽ si i aliis casibus eadẽ ultima lõga fiat mutabiẽ accẽtus & de antepenultima i penultimã cõmigrabiẽ ut αγεραστος in noiatiuo breuẽ hẽt ultimã & accẽtũ acutũ detinet i antepenultima: & idem in accusatiuo cõtingit: ut αγεραστον: ẽt i uocatiuo ut αγεραστε, At in genitiuo & datiuo qa ultimã lõgã detinẽt: hoc ẽ diphthõgũ mutaẽ accentus ex antepẽultia i penultimã: ut αγεραστου. & in

datiuo ſimiliter ut ανθρωπος:ecõtrario ẽt quando cõtingit nomẽ aliquod longã ultimã habere ī recto:& accẽtũ in penultīa: & quia in aliquo caſuũ ultima breuis fit mutaſ accentus ī antepenultima:ut αριστοτελης cuius ultima quia longa ẽ habet accentum in penultima nec in antepenultima habere poteſt. At in pleno genitiuo hoc eſt in nõ habente ſyneresim qa breuis eſt ultima facit accẽtũ in antepenultima uidelicet αριστοτελους. Similiter ī uocatiuo ἀριστοτελες. Simili mõ Διωζενης αντιζενης & mille alia:itaq; cum nos hæc noīa traducimus q ultimã recti q̃ apud illos ẽ. η. in .e. noſtrũ transferimus:& noſtra litteratura illa ꝑ ſerius mutamus ẽt accentũ ipm in antepenultimã ſecundũ qđ ī eadẽ litteratura apđ illos accẽtus ipſe cõperiſ & dicius ariſtoteles Demoſthenes antiſthenes cũ accentu in antepenultima:tam in recto q̃ in aliis caſibus. Nam cũ ī ſimili litteratura apud illos hoc eſt cum .e. in ultima:& nõ cũ .η. ea nomina proferunſ:ut in eoꝝ uocatiuis apparet:quæ ī es & nõ in .ης. deſinunt:accentum detinent in antepenultima & non in penultima:ut cum dicunt ωαριστοτελους ωΔημοσθενους ωαντισθενες in omnibus cum accentu ſup antepenultimã. Nos ego cũ hac litteratura tam in recto q̃ in aliis caſibus: utamur eodẽ quoq; accentu:& in recto & in aliis utimur caſibus & dicimus in recto Ariſtoteles & in acuſatiuo Ariſtotelem cum accentu in antepenultima: Iuue. in ſatyra. Si quis Ariſtotelẽ ſimilẽ uel pitacõ emit. Similiter Demoſthenis:ut idẽ in ſatyra Omnibus in terris:Eloquium ac famam Demoſthenis:ac Ciceronis. Nã & hæc ac ſimilia nomina penultimã corripiunt:niſi aliquãdo ratione liquidæ poſt mutam producanſ. Quare & ſecũdũ regulã prīo habitã accentũ apud nos ī antepenultima detinere habẽt. Sed diximus rõne liquidæ poſt mutã produci poſſe:ut Virg. ī bucolico: Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno:ubi. pho. ratiõe mutæ & liquidæ ſubſequentiũ producit. At uero ī aliis ſeruãt correptã:ut Iuue. in .iii. ſatyra:inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos ubi .cra. corripiſ. Sane & ī aliis pluribus dictionibus græcis mutamus accentũ. Nã τραγωΔια:cuius ultīa ſemp lõga a græcis deponiſ hẽt neceſſario accentũ apud illos in penultima. Similiter κωμωΔια. Sed qa a nobis ī litteratura noſtra ultima ipſa corripiſ mutamus accẽtũ ī antepenultimã:& dicius tragœdia comœdia cũ acuto ī antepenultīa. Vnde hæc quoq; uerba ait Priſcianus in .vi. Hoc quoq; ſciendũ qđ oīs nominatiuus deſinẽs ī .a. a nīis corripiſ:quãuis ſit apud græcos ꝑductus:ut lydia:ſyria:phrygia:Italia: Hiſpania & oīa alia noīa regionũ:unde accẽtus quoq; cũ tpe a nobis mutaſ:qa .ſ. apud græcos hẽnt accentũ ī penultima:eo qđ ultima lõga ẽ:& apđ nos antepenultima qa ultima breuis habeſ: in paucis tamẽ græcis ĩueniunſ noſtri poetæ ſeruaſſe morẽ græcũ. Statius in .iiii. thebaidos. Non tegea nõ ipa deo uocata a lite fœlis Cyllenæ. Idem ī .vi. Te plãgeret argos. Te nemea tibi lerna comas:lariſſaq; ſupplex Poneret:ubi tegea & nemea qa ꝑductam cõſeruant a finalẽ accentũ quoq; græcũ detinent. i. acutũ in penultima. Et hæc hactenus. Nũc quaſdã particulares dictiões iſpiciamus ubi accẽtũ hẽant.

Affatim teſte Amiãno primã acuit. Sicq; ſe audiuiſſe legẽtẽ Probũ grãmaticũ hos plauti uerſus ī ciſtellaria. Potine tu homo facinus facere ſtrenuũ. Aliorũ eſt affatim qui faciant:idem confirmat Gellius libro ſeptimo noctium atticarum.

Attentī teſte Gellio præfato libro. vii. primã acuit.

Admodum teſte eodem auctore primam acuit.

Affabre ſimiliter eodẽ teſte acutum habet ī prima.

Approbe ſimili modo in prima acuitur.

Approbus teſte Gellio in præfato libro ſeptimo:cũ ſignificat ualde probus primam acuit quo uocabulo uſum fuiſſe dixit Cecilium ī comœdia quæ ſcribiſ triumphus cum ait Hierocles hoſpes ẽ mihi adoleſcens approbus.

Apprimus teſte eodẽ Gellio non acuitur in prima ſed ut apparet ex exametro uerſu. Hõe. in odyſſea media circumflectitur qui talis eſt ibi denīq; uir ſummus apprimus patroclus.

Apprime ſimili modo mediam circumflectit nec Gellio placet acui primam.

Appotus nõ placet ſimiliter Gellio primam acui q̃ re media circumflectitur.

Apoſtema hẽt accentũ in antepenultīa ſi græce uis enuntiare:at latine in penultima αωωοστημά.

Ara ſine aſpiratione deoꝝ:& primã circũflectit: qa lõga ẽ ſubſequente ultīa breui: At cũ aſpiratiõe ſtabulũ deſignat porcoꝝ ac primũ corripit & acuit.

Cecidi ꝑteritũ ſi uenit a uerbo cædo qđ eſt icido hẽt accẽtũ ī penultima:ī quã diphthõgus cõuerſa fuit Iuue. in .iii. ſaty. Ebrius ac petulans: q nullum forte cecidit:atſi uenit a cado hẽt accentũ ī primã: Vt Vir. in .iii. æneidos. Ceciditq; ſuperbum ilion.

Cyclops acuit primã:ſed quonãmodo accentũ hẽat in gtõ & accuſatiuo plurali in ea dictiõe uidimus.

Decus decoris quũ qđẽ neutrũ ẽ ī oĩbus abeo declinatis corripit .o. & .a. decet uerbo deſcẽdit hẽtq; accẽtũ ī antepẽultīa:quẽ ẽt ī plurari cõſeruat. Vir. li. æneī. i. Scænis decora alta futuris:cũ uero ẽ maſculinũ hẽt accentũ ī penultīa. hoc ẽ ſupra .o. quã ſemp producit ut decor decoris:ſic ut auctor auctoris.

Eadẽ ī recto hẽt acutũ ſup primã & pẽultimã corripit:q̃. ſt. a. Vir. i. æneī. Nũc eadẽ labẽte die cõuiuia q̃rit:at ī ablatiuo hẽt accẽtũ ſup penultīa: quã ſemp ꝑducit:hoc ẽ eo ſemp producit .a. in ablatiuo.

Eodem quia ſemper ablatiuus eſt:& .o. ſemper producit niſi auctoritate uel metri neceſſitate ipediaſ ſemper illam penultimam acuit.

Ergo quãdo qđẽ ẽ cõiũctio illatiua acutũ hẽt ī prīa. Iuue. ī ſaty. Credo pudicitiã Nullã ĩuenies q̃ parcat amati ardeat ipſa licet tormẽtis gaudet amãtis: Et ſpoliis ergo lõge mius utilis illi uxor qſqs erit bonus obtãduſq; maritus. Quãdo uero eſt aduerbiũ cũ gẽitiuo iũctũ. & ꝑ illius gratia uel illius ob cãm ponit teſte Seruio hẽt accentum in ultima q̃ circũflectit ut Virgi. ī. vi. æneidos illius ergo uenimus: ideſt illius gratia uel ob cauſam illius.

Euphrates apud nos uti apud græcos penultimam acuit. Vir. in primo georgicorum. Hinc mouet euphrates:illinc germania bellum.

Exaduerſũ huius ſecũdã ſyllabã debere acui una cũ aniano exiſtimauit. Gel. li. yii. noctiũ atticaꝝ & ſic

apud Terētiū legi oportere dicūt:cū ait ī quo hæc discebat ludo ex aduersum loco tōstrina erat q̄dā.
Fictilis primā accuit,Iuue.in satyra,Atticus eximiæ fictilis & nullo uiolatus luppiter auro.
Gætulus habet accentū super penultima:quam circūflectit.Iuue.in satyra,Omnibus ī terris.Cū grætula ducē portaret belua luscum. Vir.ī q̄rto ænei/dos:Aut captā ducat gætulus hiarbas qđ Martialis nō obseruauit ut uidimus in dictione gætula.
Harra cum aspiratur stabulum designat porcos & primam acuit.
Heliodorus habet accētum in penultima,Iuue.ī satyra Credo pudicitiam,Tonsoris tantū damno rapit Heliodorus.Nā componitur ex ηλιος,i.sol & δωρον domū cuius sane prima naturaliter lōga ē quia apud illos est.ω.mega & sic uniuersaliter oīa cōposita a δωρον:quod ē donū: hēnt penultimā longā:super qua ē accentus:ut Polydorus Dyodorus Mart.i.x.Natali Dyodore tuo cōuiuia senatus Accubat.Theodorus Iuue.in satyra, Et spes & ratio,Lautos pueros artē scindens theodori.
Hippocrates hēt accentū in antepenultima.Martialis i.ix.Os hoīs mulsum me rogat hippocrates.
Incus in obliquis casibus semp hēt accentū sup secūda.Iuue.in satyra Omnibus in terris a carbone & forcipibus gladios̄ parāte incude & luteo Vulcano ad rhetora misit,
Isidorus cū accentu super penultimam cōtra uulgarē consuetudinē proferri habet,
Legeris si secunda est persona præsentis eius passiui quod ē legor habet accētū in prima si uero futuri habet ī penultīa:& sic uniuersaliter ī tertia & quarta uerbos̄ passiuos̄ coniugatiōe componit ut audieris uel audire:legeris uel legere:duceris uel ducere:poneris uel ponere:Iuue.in.v.satyra, Duceris plāta uelut ictus ab Hercule cacus:Et ponere foris,
Malea promontoriū laconiæ habet accentū in pēultima:ut in ea dictione uidimus.
Marsya acuit primā:ut in sua dictione ostendimus,
Orpheus primam similiter acuit,
Patina hēt accentū in prima:aut ī ea dictione.
Præmodū primā acuit teste Gellio li,septio noctiū atticar̄:quod apud,L.Liuiū ī odyssea significat supra modum.Nam parcentes inquit præmodum: hoc est præter modum,
Pero pro nympha habet accentum ī ultima: ut ī ea dictione ꝓ calciamento uero ī penultima,
Persona habet accentum ī prima:teste Seruio super octauum circa finem:& cū unico,n,scribitur:Vt in ea dictione uidimus,
Polyxēa hēt accētū ī secūda:ut ī ea dictiōe ostēdius,
Phreneſis habet accentum ī penultima:ut in sua dictione probauimus,
Proceres substantiuū ē:& ī omnibus quos habet casibus acutum detinet in antepenultima: ut huius ꝓceris:& hi ꝓceres,& semel cōperi hunc ꝓcerem Iuue.in satyra,Stemmata quid faciūt:Agnosco ꝓcerem salue gætulice seu tu. At uero proceris procera proceꝝ adiectiuum est:& habet accentū semper in penultima:ut corpora procerat.Vir.in Sileno proceras erigit alnos,
Quando dupliciter poni cōsueuit:& pro q̄uia & ꝓ temporis aduerbio.Siquidem pro quia ponitur: teste fasto actum habet in penultima:quod pluribus exēplis mōstrare possumus.Vir.in.i.æneidos. Hic tibi fabor.n.quando hæc te cura remordet,i, siquidem seu qa:idem in bucolico. Dicitæ quādo qdem in molli consedimus herba,i,quia sedimus, Iuue.in satyra,Omnibus in terris Discutienda ualent sterilis mala robora ficus, Quādoquidē data sunt ipīs quoq; fata sepulchris,i,quia data sunt:At cum pro aduerbio temporis ponitur accētum habet in penultima,Ouidius in heroidibus, Quādo ego non timui grauiora pericula ueris,
Recido si a cado deducitur accentum hēt in prima: si uero a cædo in penultima,
Rhetorica acuit ante penultimā:licet penultima lōga sit Iuue.in.vii.satyra ad pugnam qui rhetorica descendit ab umbra,
Serpedon secundum duplicem declinationem:duplicē habet accentū:Nā si in ultima syllaba habent accentū facit in genitiuo huius serpedentis si uero in penultima facit serpedonis.
Tribulis habet pēultimā ꝓductā:& sup illa accētū, Hora,ut cū pilleolo soleas cōuiua tribulis,Martia, in.viii,Nūc anus & tremulo uix accipiēda tribuli,
Torcular etiam super penultima habet accentum,
Theodorus hēt accētū:ut uidius ī dictiōe Heliodo,
Prosthesis cū.s,sequēte.th,aspirato: & in ultīa cū.i, latino scribit dici pōt appositio uel additamentū: ut in principio dictionis alicuius addit littera uel syllaba:ut cū dicimus gnatū pro natū astās ꝓ stās Vir.in.ii.æneidos: Arduus armatos mediis ī mœnibus astans,
Fundit equus uictorq; sinon:& cōponit ex pros: quod est ad & θεσις positio,
Protagoras cū.t,exili scribit:fuit teste Apollodoro Abderites & Mæādri filius:siue Artemōis ut alii dicunt,At uero Eupolis illum fuisse teiū rettulit: & fuit teste Apulegio in q̄rto,Floridori cū primis rhetoricæ in uentoribus perfacundus,Hunc teste Gellio libro quīto noctium atticarum:in studiis doctrinaꝝ egregius cuius nomīe,Plato libros suos illi inclyto:scripsit adolescentem aiūt uictus q̄rēdi gratia in mercede missum:uecturasq; oneꝝ corpore suo factitauisse:qđ genus græci αχθοφορουσ:uocāt latine baiulos appellamus,Et late deinde prosequitur quemadmodū Democritus abderites ex eo genere oneris animi illius aciē solertiāq; cognouerit:secūq; abduxit:ut si habuit atq; sumptū ministrauit:& philosophias docuit:& eū eē fecit q̄tus postea fuit:idē teste Fauorīo uocatus ē sapiētia:dixitq; de diis nō posse statuere an sint an nō sint:ob qđ pulsus fuit ab athenienſibus: & eius libri in foro cōcremati fuere:idē teste Herathuriis leges dedit,Et cū iā nonagenarius Siciliā nauigasset obiit: fuit alius Astrologus: & alius stoicus philosophus,
Protesilaus cū,t,exili &,i,latino:atq; unico,s,scribitur ut ostēdit Ouī,ī heroidibus:q ait Bella gerāt alii ꝓtesilaus amet Hōe,uero nōnū q̄ cū duplicato ,s,rōne metri scripsit fuit ex phylace oppido Thessaliæ isiphyli filius:habuitq; uxorē Laodomiā filiā Acasti ipa dicēte ap̄ Ouī,ī,xiii.epist,heroidū,

Vix ſocer iſiphylus:uix megrandeus acaſtus. Vix mſ gelida mẽbra refecit aqua. Et cũ unus eſſet ex græcoꝝ ducibus q ad tro. iuerũt:& primus ex nauibus in litus ꝓſileret:ab Hecto. interfectus fuit.

Proteus cũ.t.exili ſcribiť:fuit teſte Heſiodo in theogonia Oceái & Tetyos filius:habuitq; patriã pallenẽ in theſſalia:qua relicta regnauit in carpatho iſula:Impauitq; ẽt ægyptiis & fuit uates maximus de quo plura Vir. i q̃rto geor. ſcripſit:aliiq; poetæ diuerſi græci & latini:Vnde Theocritus ὡσ πρωτε῀υσ̓ φοκασκαὶθέοκλοσ ὠγενέωε῀:hoc ẽ uti ꝓteus deus exiſtens etiam phocas pauit.

Prothous cũ.th.aſpirato ſequente.o.ſcribitur: fuit Home. lib. ii. iliados: Vnus ex ducibus græcis q ex mageſia uenit ad troiam.

Protogenes cũ.t.exili ſcribiť nomẽ ẽ ſignificans aliquẽ primi generis:& ut plurimũ ꝓ eo poniť a poetis q ſe talẽ cõfingit:ut Iuue. i. iii. ſatyra. Nõ ẽ rõano cui q locus:hic ubi regnat Protegenes aliqs. Fuit ẽt nomẽ cuiuſdã pictori illuſtris q teſte Gellio i fine libri. xv. noctiũ atticaꝝ:memoratiſſimã illã imaginẽ Hyliſi apud rhodios i ædibus qbuſdam publice factis extra muros urbis pinxit.

Protogenia cũ.t.exili ſcribiť:fuit teſte Ariſtarco ſuper decimũ odyſſeæ. Deucalionis filia ex pyrrha.

Prothœnor cũ.th.aſpirato ſequente.œ. diphthõgo ſcribiť fuit teſte Home. in. ii. iliados:unus ex qnq; boetioꝝ ducibus:qui ad Troiam uenerunt.

Protocollũ cũ.c.&.t.exilibus atq; duplicato.l.ſcribitur. Dicũt nõnulli poſſe hoc quoq; uerbũ iterꝑtari ꝓ prima cõglutinatiõe:hoc eſt ꝓ prima illa & raptim confecta ſcriptura q̃ aliã magis cõpoſitã deſiderat. Et qa in ceræ glutino q̃ per tabulas extenſa erat: ꝓtocollum. i. prima cõglutinatio uocata ẽ ita ut πρωτον primũ dicat κολλᾶσισ glutiario. Alii uero nõ duplicato. l. ſed cũ ſimplo ꝓtocollũ. i. primum:ſcilicet ſcripturæ membrũ κολον. n. membrum dicit interprætari uolunt.

πρωτον primu
κολλησις glutinatio
κολον membru

Protologia cũ.t.exili ſcribitur:& q̃ſi prima locutio.

Protomartyr abſq; aſpiratiõe:& cũ.y.græco ſcribiť eſtq; protos idem primus martyr.

Protonotarius abſq; aſpiratiõe ſcribiť:dictio eſt ex græco quod ẽ ꝓtos. i. primus:& notarius q̃ dictio eſt latina:a nota. ſ. deducta:hoc eſt prius notarius.

Proxeneta abſq; aliqua diphthongo & cũ.x.cõſonãte:atq; t. exili ſcribiť dictio ẽ græca:& qua utiť Demoſthenes contra Aeſchinẽ:deducitur q; a πρόξενος qđ hoſpitio coapto. Sed ille iã apud nos diciť q cõpoſitor & mediator ẽ emibiliũ & uendibiliũ.

Pſalmus cũ.s. immediate poſt.p. ſcribiť diciq; poteſt latine canticũ:nã a ψάλλω uerbo græco:quod eſt canto deducitur:unde & pſalteriũ.

ψαλλω πτο

Pſaltria cũ.s. poſt.p.&.t.exili atq;.i. latino ſcribiť dicebať:apud Romanos illa q̃ ſequæbať. & amabat iſtriones:& deducitur a pſallo qđ eſt canto: quia illi quos eiuſmodi fœmia amabat quotidie i ſcænis cantare ſolebant. Iuue. Quæ pſaltria penem.

Pſalmodia eodẽ modo ſcribiť:& cõponitur ex pſalmo:& odia q ẽ cantus. Quod ſi plene tranſferẽ deberet:cũ diphthõgo pſalmœdia ſcribi. ſed ut græcus ſonus conſeruet:dr̃ pſalmodia ſicut ꝓſodia.

Pſalmmis cũ duplicato.m.&.i. latio ſcribiť:fuit Neci regis ægypti filius:cui teſte Herodo. lib. hiſtoriarum ſecundo i regno ſucceſſit.

Pſammenitus cũ duplicato. m.&.i. latino atq;.t.exili ſcribitur:fuit Amaſis filius & ægypti rex:q teſte Herodoto li. hi. tertio mortuo patre p id tẽs quo uix i ægyptũ Cãbyſes traiecerat:aꝑ mẽphi una cũ reliqs ægyptioꝝ a cãbyſe ꝓlio ſupatus captus ẽ.

Pſammetichus cũ duplicato. m.&.t.exili atq;.i. latino:&.ch. aſpirato ſcribiť:fuit antiquus ægyptioꝝ rex ante hunc teſte Hero. lib. hiſto. ii. q de illo late ꝓtractat. Aegyptii primos oium hoium ſe eſſe putabant poſtea uero huius induſtria didicerũt phrygas primos fuiſſe ſe uero ſecundos.

Pſeudus cũ.eu. diphthõgo i prima ſyllaba ſcribitur dr̃ apud nos falſus:& ide ſeudo ꝓpheta falſus.

Pſylli cũ.y. græco ſubſequẽte duplicato. l. ſcribiť populi ſunt i libya iuxta naſamones:atq; ꝓpinqores garamãtas:hi teſte Herodo. lib. hiſt. q̃rto cõtra noxiũ uirus ĩcredibili corporis firmitate mũiti erant qđ Lucanus i octauo tetigit cũ ait. Gẽs unica terras. Incolita a ſcæuo ſerpentũ inoxia morſu. Marmaridæ pſylli par lĩgua potẽtibus herbis: & reliqua q̃ ꝓſequitur. Sed ut dixit Hero. hæc gens prſus deleta fuit nec qcq̃ præter opinionem de ueſtigio ſui noĩs reliquærunt:Quod per quẽ modum euenerit ipſe idem præfato libro deſcripſit. Cuius locũ Gellius lib. xvi. noctiũ atticaꝝ elegantiſſime p hũc modũ pene ad litterã traduxit:dicẽs pſyllos quondã fuiſſe i terra aphrica cõterminos naſamonibus auſtrũq; in finibus eoꝝ quondã i tpe per q̃ ualidũ ac diutinum flauiſſe eo flatu aquã oẽm in locis i qbus colebant exauriſſe:pſyllos re aquaria defectos eã iniuriam grauiter auſtro ſuccenſuiſſe decretũq; feciſſe uti armis ſumptis ad auſtrum ꝓ inde q̃ſi ad hoſtẽ iure belli res petitũ ꝓficiſcerenť atq; ita profectis uẽtũ auſtrũ magno ſpiritus agmine ueniſſe obuiã:eoſq; uniuerſos cũ oĩbus copiis armiſq; tumulis montibuſq; arenaꝝ ſupectis operuiſſe:eo facto pſyllos ad unũ oẽs iteriſſe. Itaq; eorum fines a naſamonibus occupatos hoc dixit Pli. circa initium lib. vii. a Pſyllo rege cognominatos. Similes & his fuerunt marſi in Italia.

Pſitacus cum.i. latino:&.t.ac.c.exilibus ſcribiť:auis eſt quã teſte Pli. lib. x. natu. hiſt. & Solĩo ſimiliter in collectaneis:ĩdia ſola mittit:ſed nũc quoq; iuxta meroen & ægyptum capi cõperimus:ipſa colore uiridis eſt cum torq; puniceo. Cuius roſtri tanta ẽ duricies:ut ſi e ſublimi præciperet in ſaxum: nixu oris ſe cõſeruat illæſam:q̃ tenet quinos digitos:habent autẽ ternos cæteri:& cũ linguã lõge latiorem quam cæteræ aues habeant articulata exprimit uerba.

Pſythium prima cũ.y. græco ſequens cũ.th. aſpirato:&.i. latino ſcribiť:genus eſt paſſi: de quo late uidebimus in dictione ſurrhentũ.

Pſora cũ unico. r. ſcribitur:dicitur latĩe ſcabies quo uocabulo ſæpe utiť Plin. in naturali hiſtoria.

Pthia prima cũ.th. aſpirato immediate ſubſeq̃nte .i. latio ſcribiť:ſicq; frequẽtius ſcribiť: licet Hõe. addat q̃ndoq; aſpirationẽ ad.p.& dicat phthia: fuit Theſſaliæ regio:& achillis patria ut diuerſis i locis:oſtẽdit Home. & nos late uidimus in dictiõe

Πολεμικο pugno

asopus:uez latini nri poetæ cõsueuerũt iterpõere aliud.i.& dicere phithiã tribus.s. cum syllabis: ut Briseis in epistola ad Achillẽ apud Ouid. in hero:
Quam sine me phithiis canescant æquora remis.
Et uideã puppes ire relicta tuas. Vir.in.iæne. Veniet lustris labentibus ætas. Cum domus assaraci phithiam claraq; mycẽas. Seruitio pmet ac uictis dominabit argis: sic græci mnã nos minã dicius.

Pthisis cum.th.aspirato &.i.latino utroq; scribitur: est exulceratio pulmonis ex humoz concursu.

Ptysis pria absq; aliq̃ aspiratiõe:&.y.græco sequens cum.i.latino scribitur: dicitur spuitio: & a πτυω quod est spuo deducitur.

Pteria cum.t.exili &.i.latino scribitur: locus est Cappadociæ munitissimus: apud Sinopem ciuitatem ubi cresus primũ cũ Cyro pugnauit.

Ptolemæus prima cũ.p.&.t.exilibus: atq;.o. uocali secũda cũ.e.absq; diphthõgo quã nõnulli in.o. cõuertũt: penultia cũ.æ.diphthõgo scribit nomẽ est ppriũ deductũ a πτολεμω qđ apud æoles: idẽ est qđ apud antiquos πολεμω sine.t.i.pugno:& ẽ ap grãmaticos regula q; oia noina desinẽtia i eus & a uerbis circũflexis deducta semp.æ.diphthõgũ detinẽt i penul. ut τιμαω qđ ẽ æltimo: iudicio: honoro. Timæus πτολεμαιος Ptolemæus. Et fuerũt hoc noie uocitati uiri quam plures clarissimi. Et reges ægyptii qbus Ptolemæus Lagi gregari militis filius initiũ dedit. Nã sic teste Iustio li.xiii.&.xvii. suo rũ epitomatũ uirtute sua humilitatẽ patris excedẽs unus ex patriciis Alexandri Magni effectus est post cuius mortẽ q; potius ægyptiũ aphricã & magnã arabiæ partẽ: post q̃ dragesimo anno regni sui tã amplũ successoribus splẽdorẽ reliqt qđ subseqntes ægyptii oẽs reges Ptolemæi ab illo dicti sunt. Reliqt hic duos filios Ptolemæũ philadelphũ & Ptolemæũ ceraunũ philadelphus illi successit i regno uir sane doctissimus: & Stratonis philosophi discipulus. Qui & bibliothecã illa nominatissimã fecit: q̃ usq; ad primũ Alexãdrinũ romanoz bellũ durauit. Et cũ annis.xxxviii. regnasset diẽ extremũ obiuit: cui Ptolemæus filius cognomento Euergetes i regno successit. Hic sex & .xx. annos regnãs morit: Cui & filius Ptolemæus philopater dictus hæres successit i regno: qui cũ decẽ & septẽ annis regnasset uita decessit post quẽ filius eius Ptolemæus Epiphanes nigiti q̃tuor annos regnũ tẽuit: cui p.xxxv. annos Pto. philomater cognominatus successit in regno post quem Ptolemæus alter Euergetes nouẽ & uiginti annis regnauit post hũc Ptolemæ. Phythõ: q & Soter ẽt cognomiatus fuit: decẽ & septẽ annis regnauit. Huic Ptolemæus Alexãder p.x. annos successit post quẽ neqssimus ille adolescẽs Ptolemæus Diõysius q põpeiũ magnũ trũcari permisit ultimo regnauit fuerũt & nõnulli alii Ptolemæi: ut filius pyrrhi regis: itã & qdã Cyprorũ rex q suis diuitiis Romanũ ditauit ærariũ: fuit & astrologus ex ægypto nõ stirpe regia q̃ lõge ante illũ defecerat sed pheludiẽsis q floruit tẽporibus Traiani & Hadriãi impatoz: ut ipe in qnto nono & decimo maioris sui operis attestatur.

Purpurissa cũ.i.latino: & duplicato.s. scribit: color ẽ qui bombyci imixtus: mulieg genas tingere cõsueuit: de quo uidimus in dictione phucus.

Apud græcos i initio dictionũ semp aspiratur: ut i primo horũcõmẽtariorum libro monstrauimus.

RHadamãthus cũ.th.aspirato scribit fuit. Iouis filius ex europa & rex liciæ: quo tẽpore apud agros regnabat danaus hic qa uir fuit seuerus & iusticiæ executor a poetis fingitur inferos nocentum explorare culpas dicente Virg. lib.ænei.vi.

Gnosus hic radamãthus habet durissima regna.
Castigatq; auditq; dolos: subigitq; fateri.
Quæ quis apud superos furto lætatus inani:
Distulit in seram commissa piacula mortem.

Rhamnys ultima cũ.m.ante.n.&.y. græco scribit: fuit teste Herodo. lib. histo. vi. Vrbs i Euboia: in q̃ Fortuna maxime colebat. Quod Lucãus tetigit li. v. cũ de Euboia loqret dicẽs. Et tumidis infesta colit q̃ numina rhãnys: unde & ipa fortũa a poetis nõ nũq̃ rhãusia dcã fuit cõuersiõe.s.y. græci i.u. nrm ut Oui. libro. y. tristium. Exiget ad dignas ultrix rhamnusia pœnas. & Iuue. in satyra.

Ramnusia cũ.m.ante.n. i secunda scribit: dicebat a Poetis fortuna: ut in præcedẽti dictione uidimus.

Rhamnetes cũ.m.ante.n.&.t.exili scribit nomen ẽ uiri ppriũ de quo Vir.in.nono æneidos mẽinit.

Rhampsinitus cũ.m.ante.p.&.i.latio utrobiq; atq; .t. exili scribitur: fuit teste Herod. lib. historiaq;.ii. Rex in ægypto post protea.

Rhaphanũ cũ.ph.aspirato scribit: herba ẽ q̃ & alio noie: ut puto lapatũ dicta ẽ ut i ea dictione uidius.

Rhea cũ.e.absq; diph.scribit: fuit filia Cæli ex uesta & soror atq; uxor Saturni: ut uidius i dictiõe ops.

Rhebanus cum unico.n. scribitur est Orpheo teste in argonautica fluuius in faucibus bosphori. Thracii. idẽ Pli. in.v. suæ naturalis historiæ cõfirmauit.

Rhegiũ cũ.y. græco scribit ciuitas ẽ teste Li. i. hii. de secũdo bel. pu. i ultio calabriæ seu brutioz eo.s. in loco quo italia sicilia dirupta ẽ unde & a ῥηγνυω qđ ẽ dirũpo nomẽ assũpsit: & rhegyni q ex hoc sũt oppido cognominãt. ab istoricis. Et ẽt regiũ sine aspiratõe ipius.r.&.i. latio oppidũ aliđ ẽ i gallia cisalpia a quo regiẽses ciues cognominat ab historicis & ĩ thegyni sicut cũani ex oppido cũaz i cãpãia & cõenses ex cõo oppido galliæ: itẽ albãi ex alba oppido qđ ẽ i latio & albẽses ex alba oppido ad lacũ fu(cinũ.

Rhesus cũ.e.absq; diph.& unico.s. scribit. fuit teste Hõe. in.x. iliados. rex Thraciæ: q̃ cũ albissimis equis & magnanimis in auditoriũ Troianorũ deuenisset: a Diomede & Vlyxe noctu clã abstractis in castris suis interfectus fuit. Et ẽt fluui Troiani nomẽ: ut idẽ circa initiũ lib.xii. demonstrauit.

Rhetorica cum.t.&.c.exilibus atq;.i. latino scribit dicitur a nostris oratoria.

Rhetor eodẽ mõ scribit: dr a nris orator q̃q̃ iã diuersa significare dicũt. Nã oratoris dr: q cãs orat: uel i iuditiis uel i cõciõibus. Rhetor uero nõ iã orator: sed rhetorice ppessor dr: & græca declinatiõe facit i accusatiuo rhetora. Iuue. i. saty. Oibus i terris de Demosthene loqns ait. Quẽ pr ardẽtis massæ fuligine lippus: A carbõe & forcipibus gladioq; parãte i cude: & lutheo uulcão ad rhetore misit. i. ad ppessorẽ rhetoricæ. Sane oratores nõnũq̃ & ẽt legati

ῥηγνυω
ῥαγῶ

aperorādo ꝑ republica noīati ſunt. Virgilius in.x. æneidos iāq; oratores aderāt ex urbe latina. Declamator auentis dicit̄ q ſtudiis apd̄ rhetorē ī cōuētu ſcolaſticoꝝ fictā cauſam orat. At ipe quoq; rhetor & qcunq; alius ſi etiā extra ſcholā hoc genere utit̄ ſiue alios ſiue ut ſe exerceat declamator uocatur.

Rheuma cū aſpiratiōe ipſius. r. ſimiliter ſcribit̄. Nā dictio græca eſt quæ latine eruptio ſiue fluor dici poteſt.

Rhexenor abſq; aliqua diphthongo: & cū .x. cōſonā te ſcribitur: fuit teſte Home. circa initium lib. vii. odyſſeæ. Nauſithoi filius: & frater Alcinoi regis phæacum.

Rhinocerō cū .i. latio &. c. exili ſcribit̄ aīal ē q̄drupes habēs ī rhine. i. naſo ceras. i. cornu. Nā & alio noīe dici monoceron nōnulli uolūt eo q; unicū cornū hēat qd̄ aliud aīal ē puto: & in fronte cornu illud hēre exiſtimo: atq; latine unicornis dici. Sed rhino ceronta hēre repādū cornu dixit Soli. i. recuruū: qd̄ ſubinde attricū cautibus in mucronē excitat eo q; aduerſus elephātos ꝓlieꝫ par ipſius longitudine breuior cruribus: naturali telo aliū petens: quam ſolā itelligit ictibus ſuis per uiā. Eſtq; beſtiæ eodē Solino teſte color buxeus.

Rhynitalchus prima cum .y. græco ſequēs cū .i. latino: reliq; ſine aſpiratiōe ſcribunt̄: fuit uir thracius cuius exēplo teſte Plutarcho ī uita Romuli Cæſar ſæpe dicere cōſueuerat amare qdem eſt ꝑditionē ſed proditores magnopere abhorrere.

Rhypes cū .y. græco ſcribit̄: populi ſunt achiuoꝝ.

Rhiphæi prima cū .i. latino ſequens cum .ph. aſpirato &. æ. diphthōgo ſcribit̄. Sic quoq; dicunt̄ qdā ſcytici montes a perpetuo uētoꝝ flatu. Nā ῥιφὶζω græce dicit̄ quod apud nos flo. Vir. in. iii. georgicorum. Gens affrena uiꝝ riphæo tundit̄ euro.

Rhipæ prīa cū .i. latio ſeq̄ns cū .p. abſq; aſpiratiōe & .æ. diph. ſcribit̄: fuit teſte Ser. ſup. ix. ænei. Mōtes ī archadia: quos ad ſcythicoꝝ differētiā nos ſine aſpiratiōe ipſius. p. ſcribere & ꝑfere cōſueuiſſe dixit.

Rhytius prīa cū .y. græco ſeq̄ns cū .t. exili &. i. latino ſcribit̄: fuit teſte Hōe. li. ſecūdo ilia. Ciuitas cretæ.

Rhythmus prīa cū .y. græco ſeq̄ns cū .th. aſpirato in ſubſeq̄nte ſcribit̄. Nec aliō latīe q̄ numeꝝ deſignat Quītilia. lib. ix. de iſtitutiōe oratoria: Sūt ingt numeri rhythmi: ut & Cicero ipe cōſtituit & ſecutus eū Virg. cū dixit: Numeros mēini ſi uerba tenerē: Horat. in carminibus Numeris q̄ ferē lege ſolutis. Et pgit Quintili. rhythmi ut dixit neq; finē hēnt certum nec ullam in contextu uarietatem ſed qua cœperunt ſublatione ad poſitionem uſq; decurūt.

Rhœtus prīa cū .œ. diphthōgo ſequens cum .t. exili ſcribit̄ mōs ē troiāus: ī quo Aiax telamonius: poſt q̄ ſeipſum iterfecit ſepultus fuit: unde & rhœteus deducit̄ q graece ροιττιος dicit̄. Sed nōnunq̄ qdē abiiciētes. i. retinētes. e. ꝑductā: ut Vir. in. iii. ænei. primum rhœtheas aduectus in oras. Aliq̄do uero diphthōgus ipſa a nr̄is diuidit̄: rhœteius rhœteia rhœteium. Vir. in. v. æneid. Non beroe nobis non hæc rhœteia mater eſt. Doricli coniunx.

Rhodope cum unico. p. ſcribitur: mons eſt thraciæ ut dixit Florus lib. ſuarum hiſtoriarum tertio. Sic quoq; a Rhodope regia thracū ibi ſepulta cognominatus. Solinus uero dixit montē eē mygdoniæ q̄ portio ē macedoniæ: ſed utrunq; eē poteſt: qa cō terminæ ſunt regiones: & ut ait Seruius ſup tertio georgicorum. Rhodope in plagā orientalem porrigitur: & ſeptentrionalem reflectitur ideo ait Virgilius. Quaq; redit mediū rhodope porrecta ſub axem illic clauſa tenēt ſtabulis argumēta & reliq̄.

Rhodos cū unico. d. ſcribit̄ īſulā ē Liciæ teſte Pōponio lib. ſecūdo: & prīa cycladū ueniētibus ab oriente in q̄ roſæ capulum dicitur a nonnullis fuiſſe inuentum: dum urbis fundamēta foderentur a quo & ciuitas inſula cognominata putatur. Nam rhodos græce latine roſa dicitur huius circuitus admirandus: ut uidimus in dictione colloſſus.

Rhodia cū .i. latino ſcribitur fuit teſte Heſiodo. in theogonia nymꝑha q̄dam filia oceani & thetyos.

Rhodius eodem mō ſcribitur fuit teſte Heſiodo in theogonia & Home. iuxta initium. xii. iliados fluuius troianus olim ex monte ida effluens: nunc uero ita deperditus ut comperiri non poſſit.

Rhodopis cū .i. latino ſcribitur: & facit in genitiuo declinatione qdem græca rhodopidos: Latine uero rhodopidis: fuit meretrix quædā traciæ miræ pulchritudinis: q̄ teſte Herodoto libro hiſtoriarū ſecundo una cū Aeſopo captiua fuit illā Charaſſes mytileneus frater Saphus poetiſſæ maxia pecunia redemit: ut idē Herodotus in eodē lib. teſtat. Cuius ēt rei meminit Sapho ſoror ī epiſtola ad phaonē: cū ait. Arſis inops frater uictus meretricis amore multaq; cum multo damna pudore tulit hanc eadem Plīni. libro uigeſimoſexto naturalis hiſtoriæ pyramidem laudatiſſimam conſtruxiſſe dixit ne quis opes regum miretur ut maiore ſit miracu lo eam tantas opes meretricio queſtu conquiſiſſe aſſeritq; una cum Herodoto illam Aeſopo fabularum philoſophi & compoſitionibus conſeruam: & contubernalem fuiſſe.

Rhomphæa cū .æ. diphthongo in penultima ſcribitur dici poteſt framea genus eſt gladii.

Rhoxolani cum aſpiratione prīcipii &. x. conſonante atq; unico. l. ſcribitur: populi ſunt ſcythici ultra danubium quos dicit rutenos puto de quibus in dictione baſtarne uidimus.

Rhoma cum aſpiratione prīcipii: ut nōnulli uoluerunt ſcribitur: Qui & græcū eſſe uocabulū ex auctoritate magnoꝝ uirorum contendunt: Nam Solinus in initio ſui operis ſunt inquit q uideri uelit rhomæ uocabulum ab euandro primum datum cum oppidū ibi offendiſſet quod extructū ante ualentiam dixerit latina iuuentus ſeruatq; ſignificatione impoſiti prius nominis rhomā græce ualētiā ipſam nominarūt. Idē Hieronymus nr̄a ρωμη quod robur indicat & ualentiā denominatam Romā aſſerit. Vnde & Macrobius in lib. tertio ſaturnaliū. Romani inquit ipſius noſtræ urbis latinum nomen ignotū eē uoluerūt. Itaq; uelut nomē græcum & non latīnum cum aſpiratione ipſius. r. Illi iidē qui hæc inducunt ſcribere uoluerunt. Quoꝝ nonnulli deinde ſententiam cōmutantes ut ex eorundē nouis iſcriptionibus aſpeximus antiquam ſcripturā ſequentes abſq; aſpiratione Romā iā ſcribere decreuerunt: Itaq; & nos cum illis illorum ſe

quimur ſententiam: qui Romam nō a Græco ac/ceptam ſed latinam: & a Romulo cognominatam eſſe aſſerūt. Nā & græcus ipſe Plutarchus de eo no mine unde & qua potiſſimum cauſa emanauerit ſnias cum plurimas rettuliſſet eam tandē uerā eē dixit: quā Varro & Li. noſter: & exactiſſimi quiq; græci aſſeruerūt: a conditore Romulo urbis ro/mæ nomen accæptum fuiſſe: idēq; Saluſtius aſſe/uerauit. At uero Romulum latinā etymologiam habere ex eo potiſſimum conſtat quod dixit Oui/dius libro faſtoꝝ.

Arbor erat remanent ueſtigia quæq; uocatur.
Romula nunc ficus romula ficus erat.

Quā ſane ſicum ſic quoq; uocatam a rominando dixit Plutarchus in uita Romuli cum ſub ea pecu des æſtatis tēpore frigora captantes herbas romi/nare cōſueuerunt: uel ut dixit Plinius lib. decimo quinto natu. hiſto. ab ea quod ſub illa inuenta ē lu pa. Romulo & Remo infantibus præbens rumē: Ita enim tunc ut ait: uocabāt māmam. Quamob/rem cū ipſo. r. abſq; aſpiratione Romā ſcribendā puto idemq; ab antiquis noſtris i numiſmatibus & marmorum inſcriptionibus obſeruatū conſpe/ximus. Romæ igit ambitū diuerſis temporis fuiſ ſe uariū ex diuerſoꝝ auctoritate comprobari poſ/ſe uidet. Nā prius qdā ambitus teſte Cornelio Ta/cito a foro boario ubi æreum ingt taurum aſpici/mus qa id gēus aialiū aratro ſubdit ſulcus deſignā di oppidi cœptus ut magnā Herculis aram ample ctaret idē certis ſpaciis iterjecti lapides p ima mō/tis palatini ad arā conſutii mox ad curias ueteres: tū ad ſacellū latē forūq; Romanum: & capitolium nō a Romulo: ſed a Tito Tacito additū ꝓgreſſum ē. Quæ oia loca cū ad radices palatini mōtis fuerit i ſeqntibus deſignare curabius. Pli. uero i. iii. na. hi. ex auguſti traditionibus ſcribit urbis ambitū ſuo tpe milia paſſuū uigīti cōtiere. Portaſq; hīe trigin ta: & nūc quoq; ſeptē clauſas teſte. Flauius aūt Vo/piſcus ſcribit Aureliū ipatorē ambitū urbis ad tri/gita milia paſſuū ampliaſſe nec de portis mētionē fecit. Quaꝝ noia ad plēum iueſtigare ac cōperire difficile eēt. Nā cum diuerſis tpibus aucta fuerit & q̄ itra ultimum muroꝝ ambitum remāebāt: por/te formā decuſq; amitterent fueritq; deīde Roma diruta & cōfracta: illas ꝓrſus iueſtigare ac ꝓcipere uidet ipoſſibile. Sed eaꝝ tantum noia explicabius q̄s apd hiſtoricos exp̄ſſas cōperius: hoc ē fluméta/nā: collatinā: collinā: exqlinā: uiminalē: ueniā: quer q̄tulā. gabiuſam: lauernalē. ruduſculanā: rutume/nā latinā: apiā atq; eādē capenā trigmeniā aureliam ſontialē carmētalē: q̄ & ſcelerata dr̄ pādanāq; & li/berā ugoniā: q̄ & trigōia cognominat catulariā: tri umphalē. Quaꝝ etymologiā & ſitū: ut apd appro batos auctores cōperius ſi nō oium nōnullaꝝ ſal/tē explicare conabiur. Sed id prium p̄notare liceat thybrim a ſeptentriōe urbē itrare: & ex latere me/ridiāo uerſus hoſtiā exire. ita ut exlatere qdem dex tero uaticanū cōpiat: & ianiculū: q̄ duo regiōe trāſ/tyberinā cōplēt a ſiniſtro uero ſit Romanæ urbis ambitus ſeptē cōplectēs colles. Erat igit porta flu/mētana illa cognomiata q̄ thybris urbē itrans i ſi/niſtra ripæ pte relingtur. Sic quoq; dicta teſte Feſto Pompeio qd̄ thybris eā q̄doq; ifluxerit. Nec in aliā ex diſpoſitōe loci ifluere thybris potuiſſet. De q̄ Li. i. vi. ab urbe meminit cū ait. Predicta die i pe tilinū lutū extra portā flumentanā. Qui & illā de cœlo tracta meminit. Collatia uero porta: q̄ p eun dē circuitū ad ſiniſtrā thyberis ptē flumentanæ iā ēt cōtermia teſte eodē feſto a collatia oppido ꝓpe. Romā i qd̄ aliaꝝ ciuitatū opes fuerūt collatæ ap/pellata ē. De quo Li. i. i. ab urbe dixit collatia & qc/qd circa illam agri erat ſabinis adēptū ē: hæc eadē multos poſtea annos piciana dicta eſt: a palatio ſibi ꝓpiquo cuius teſte Caſſiod. i epiſtolis rex oſtrogo toꝝ prius: Theodoricus demolita marmora. Ra/uēnam portari curauit. Ad hāc cōſequēs porta fu/it q̄ gabiuſa dicebat: eo qd̄ recta i Gabios duceret: Vnde & Li. i bello macedonico gabiuſam de cælo tacta fuiſſe cōmēoret. At ſubſeqns porta qrinalis dicta fuit. Sic quoq; eodē Feſto teſte cognomiata: q. i ea i collē qrialē itur: ſiue qd̄ ꝓxie eā Quirini ſa/cellū ē hæc eadē ut nōnulli uolūt aliq̄do ægonēſis dicta fuit eo q. mōs ipe qrialis prius ægōus cogno miatus ē. Alii uero aliā portā fuiſſe: & ad q̄ndā qri/nalis collē deduxiſſe cōtendūt: q eo noie cognomi natus fuit. Huic ꝓxima collia dicebat: q̄ ad qrina/lē cōducebat. Quod Varro ipe de lingua latina: ſic quoq; idicare uidet cū dixit i qriali colle plura ſūt colliū noia Nā collis tricepſois ubi ædes. Quirini collis ſalutaris q tricepſois collis pollinaris q eſt ad ædē Salutis: & collis mutialis ad edē dei diffidii: ab q̄ colliū uarietate q̄ qrialis hūit collis dicta ē porta colina: huic portæ propiquū fuit Veneris erycine templum de quo Oui. lib. faſtoꝝ.

Templa frequentari collinæ proxima portæ.
Nunc decet a ſiculo nomina rege tenent.

Et hāc eandem reꝝ taliū curioſi illā eſſe dicunt q̄ iam ſalaria nominatur. Quod nomen prius uiæ ſtratæ ad uoluiſſe Cornelius Tacitus idicat. Nam ingreſſum militum Vitelli imperatoris in urbem deſcribens: inquit tertium agmen per ſalariam col linæ portæ appropiquabat. Feſtus uero ait. Quod per eam ſabini a mari ſalem deferebant. Sequens porta & collinæ ſuccedens uiminalis dicta. Quia ſcilicet ad uiminalem collem ducebat. Eadem ut nonnulli ferunt. & numentana dicta fuit: Cuius etymologiam nondum comperi atque eam fuiſ/ſe quæ ſanctæ Agnetis nunc quoq; uocatur nōnul li contendunt. huic Exquilina ſuccedit. qua ſcilicet in exquilias itur nunc ut ferunt Sancti Laurentii: Atq; etiam tyburtina appellatur. Hanc eandem ali quando taurinam a capita uiri. quod illi iſculptū erat: nonnulli cognominatam fuiſſe credunt Alii aliam taurinam ipſam extitiſſe contendunt. Fuit & alia quæ neuia olim nunc maior dicitur ſequēs iam pridem eſt aſinaria a priſcis celimontana a cæ lio monte nunc ſimilis Sancti Ioannis uocat. octa/ua cuius equinalens in angulo clauſa cernitur. Me trodii porta dicebatur.

Quin & omnes quas nominamus Liuius ipſe ſe/cūdo ab urbe cum porſenæ obſidionē deſcriberet ſic quoq; maioribus cognomiatas fuiſſe ſatis oſtē dit: Sequens porta ut oēs cōiectant etiam nūc no/mē retinet: latina dicta fuit quod ea in latinū duce

bat. Eadē uel illi propiqua capena dicebaſ de q̄ Soli. italū inqt regē de iſula ſiciliæ cūſyracuſanis ad lanū pueniſſe: ac eius cōſilio auxilioq; ciuitatē iuxta albulā condidiſſe capenā noīe a q̄ poſtmodū porte capenæ nomē fuit. De eadē Iuue. ī ſaty. Vmbrici: gunica rheda domum totam ad cumas deferebat īqt: Subſtitit ad ueteres arcus. quos latericios a Romulo conſtructos dicunt. Nec florētes poſtea opibus Romāi paſſi ſunt ī marmora cōmutari ut antiqtatē & memoriā conditoris cōſeruarent madidāq; capenā rōe ſcilicet fontiū ꝓpiquoꝝ. Hic ubi nocturnæ numa cōſtituebat amicæ. Nūc ſacri fontis nemus & delubra locanſ idæis eadē uiā ſtratā bēt. Neapoli uſq; ducentē: q̄ appia dicta fuit. Nam ēt Romæ porta trigemina p q̄ ut dicūt trigemini frēs Horatii exierūt q̄do Curatios deide ante albā occiderūt: Sed teſte Li. tertius q ſupſtes remanſit porta capena rediit: de illa tamē ſæpiſſimæ memi nit Li. ī bello macedōico ædiles inqt eo anno porti cum unā extra portā trigeminā emporio ad thybe ri addito fuerūt & li. q̄rto ab urbe minutius extra portā trigeminā boue aurato donatus ē: hāc eādē eſſe q̄ hoſtienſis deide dicta fuit eo qđ hoſtiā uerſus ducat: qđā affirmare nō dubitāt: nūc uero Sancti pauli cognomīari dicūt qa ad eius ædē celeberrimā uergit. Ego uero an eadē ſit: uel alia affirmare nequeo. ſicut nec de porta aurelia: an ea ſit q̄ ī loco iāiculi edito ēt nūc cōſpiciſ. & Sācti Pācratii ob propiquitatē ad illius ædē appellaſ & illa fontialis q̄ ex ianiculo ī uaticanū dimittit licet hoc qdē nonnulli certū aſſerāt hoc tamē ex Feſto hēmus fontialia fontiū ſacra eſſe. unde & Romæ fontīalis porta & qa dixit nō puto id ianiculū contigiſſe: qđ extra Romā trās tyberī erat & magis capenā fuiſſe exiſtio iuxta q̄ fontes erāt q eā madidā reddebāt: Vnde ait Li. ī bello macedonico: cēſores uiā ſternēdā a porta capena ad martis ædē locauerūt. Et alio li. ī eodem bello: ædiles alterā porticū ad portā fontinalē admartis arā: q̄ cāpos itet eſſet ꝓduxere: Fuerūt aliaq; : ut rettulius portaq; noīa: q̄ uel ītra breuioris circuitus muros: uel amplioris locatæ erāt uel forte ēt eorundē alio tpe fuerūt obſeruata nomina. Quod exactæ diſcerni poſſe īpoſſibile exiſtimo. Creti tamē ſumus Romulum ipſum ī ſue urbis cōſtructiōe: tres portas ſtatuiſſe: unā carmētalē q̄ & ſcelerata dicta fuit. Aliā pādanam q̄: & libera. Tertiā mugoniā: q̄ & trigōia: hoc ē triū angulorū cognomīa fuit. Varro tamē dixit pādanā ſaturnie urbis nomē porte fuiſſe: nō dixit Romæ. Veꝝ eū locū roma poſtmodū cōplexa fuit: ut ī ſequētibus apparebit. itaq; roma aucta ēt portaꝝ nomen detinuerēt. Carmētalis porta a Carmēte mīre Euādri. q̄ inibi prius habitauerat dicta fuit. illa uero carminibus qbus reſpōſa dabat: cū nicoſtrata uocabulo græco uocaref. Quare dixit Virg. in octauo æne. Et carmentalem romano nomine portam.

Sed poſtea teſte Feſto ſcelerata uocata. qđ p eā trecēti Fabii cū cliētibus quiq; milibus egreſſi aduerſus hetruſcos ad amnē cremerā oēs iterfecti ſunt. Vnde ēt de illa ait. Oui. li. faſt. ſic dicens.

Carmentis portæ dextra eſt uia proxima iano.
Ire per hanc noli quiſquis es omen habet.
Illa fama refert fabios exiſſe trecentos.
Porta uacat culpa: ſed tamen omen habet.

At uero pādanæ & mugōiæ etymologiā nōdū cōperi. Querquetulana aūt porta: de q̄ ſupra mētionē feciūs: ubi fuerit īcertū hēmus: ea tamē ſic quoque cognomīata fuit teſte Feſto qđ q̄rcū ītra muros iuxta ſe habeat. Quī & de lauernali ſit inqt. Lauerniōes funes antiq dicebāt qđ ſub tutela deæ lauernæ eēnt: ī quouis loco obſcuro abdito: hoc & lauernalis porta hæc illius uerba. Ruduſculana eodē teſte appellata eſt: q̄ſi rudis: & ipolita ſit relicta. Dixit ēt rutumenā. itē Feſtus a noīe cuiuſdā auriga cognomīata fuiſſe. Quī & catulariā ſic quoq; cognominatā uoluit: qa aut lōge abea ad placādū caniculæ ſidus inimicū frugibus ruffæ canes īmo labanſ: ut īruges matureſcētes ad maturitatē pducanſ. Triūphalis uero porta: q̄ ītер alias ultimā nominauius. oīum romanæ urbis celeberrima fuit. Sic quoq; cognomīata: qa p eā & nullā aliā triūphi agebanſ. Huius portæ adhuc ītime fundamētoꝝ: molles ī extrema thybridis ripa cōſpici poſſunt: & pons ſimiliter ad illā cōducens: cuius pilaꝝ baſes a cruſtis marmoꝝ decurſtate ī ipſo thyberī ab porte ripa uſq; ad hoſpitale Sancti Spiritus: ēt noſtro tpe decernunſ: a quo loco uſq; ad Nerōis circū: in quo Caii Calliculæ obeliſcus aſpiciſ: q tunc quoq; corrupte Iulia nūcupaſ & ad ſiniſtrū latus baſilicæ beati Petri adiacet: triūphale territoriū nuncupaſ. Sed de porta meminit Ioſephus approbatiſſimus hiſtoricus li. vii. de captiuitate iudaica: Vbi Veſpaſiāi pricipis & titi filii de iudeis triūphū deſcribēs ait ipſos. n. īperatores: q non in palatio maiori: ſed ī iſidis tēplo nocte qeuerāt octauianas ābulationes trāſiuiſſe: ubi eos ſenatus & honorati eqtes p̄ſtolabanſ. Et cū fauor militaris eoſdē meritis honoraſſet laudibus: uotis rite celebratis ad portā receſſiſſe q̄ ab eo qđ p illā ſp triūphoꝝ pōpa duceretur nomē accæpit: finiſq; pōpe erat capitolini iouis tēplū: Sueto. ēt de funere Octauiāi loq̄ns ait. quoſdā ſenatores cēſuiſſe Auguſti funus porta triūphali ducē dū. ſed de territoriū triūphali nō peꝝ. ē teſtimonium Damaſi q ſcripſit beatū Petrū ſepultū fuiſſe in uaticano iuxta territoriū triūphale. Veꝝ & triumphale territoriū & adhærētia illi loca uaticani nomē a uaticāo colle aſſumpſerūt. de quo Iuue. ī ſat. Credo pudiriciā: meminit cū ait. Et uaticano fragiles de mōte patellas. Mattialis & cum ait.

Quid te tucca iuuat uetulo miſcere phalerno ī uaticanis condita muſta cadis.

Nā & patellæ oli ut nūc ex creta Vaticani montis formabantur. Sed unde collis ipſe uaticāi nomen aſſūpſerit: dixit Feſtus: q̄ eo potius ſit populus romanus uatū reſponſo: pulſis hetruſcis. Gellius uero ī li. noctiū atticaꝝ decimo octauo: agrum iquit uaticanum & eiuſdē agri deū præſidē appellatum accæpius a uaticiniis: quæ ui atq; iſtinctu eius dei in eo agro fieri ſolita erant. Sed p̄ter has cauſas: & aliā rettulit Varro ī libris diuinaꝝ reꝝ dicēs. Quē admodū aruis deus appellatus: atq; ei ſtatuta infima uia noua: q̄ eo in loco diuinitus uox edita erat ita uaticāus deus nominatus: penes quē eēnt uocis hūanæ initia: quoniam pueri ſimul atq; parti ſunt

eā uocē edunt quæ in prima in uaticano ſyllaba ē
iccircoq; uagire dixit exprimēte uerbo ſonū uocis
recentis. Et cōſtat iam uaticanū collemeum eſſe q
eccleſiæ beati Petri adiacet: nec ſupra illū: aut ꝓpi
quū fuiſſe Neronis palatiū: ut iſcii quidam menti
untur: de quo in ſequētibus ptractabimus. Sed te
ſte Cornelio Tacito: apud quē geſta Nerōis parti
culariter deſcribunt: Clauſit inquit Nero in ualle
uaticana ſpatiū: ī quo equos regeret: haud promi
ſcuo ſpectaculo: de quo ī dictiōe circus: & ī dictiōe
obeliſcus ſatis utdius. Et ſubdit idē auctor Nero
nē aꝑ nemus: qđ nauali ſtagno circūpoſuit extru
xiſſe cōuēticula: & cauponas reliquaq; q legere cu
pit ibidē poterit rettulit ēt Pli. circa finē decimiſex
ti ſuæ na. hi. libri: uetuſtiorem urbe ſuo tempore
in uaticano illicem eſſe: in qua titulus æreis litte
ris & hetruſcis: quæ religione arborē iam tunc di
gnam fuiſſe ſignificat. Sed præcunctis rebus cele
brior & religioſior conſpicit uaticanus religis bea
ti Petri & eius excelſa baſilica: ac Romani pontifi
cis palatio: quod Nicolaus Papa eo noie ſecundus
primū fundauit ac grāde uiridariū fortiſſimis mu
ris cīxit. Sed iā mix; in modū: & pene īcredibili or
natu iſtaurat id Nicolaus qntus totius orbis: deli
tiæ: ac religio: q diuīa ſua uirtute pontificatus ma
ximi gradū ſūmū aſcēdit Vaticanū uero primitus
Leo papa quartus muro muniuit: & de ſuo nomi
ne ciuitatē Leoninā uocauit: Ea ſex portas ēt nunc
ſtantes habet. Quarum prīa in inaniculū dimittēs
ab eccleſia cui ſubiacet Sancti Spiritus nomē accæ
pit. Alia eſt edito in colle ſita ptuſa. hoc eſt pertora
ta uocaſ. Tertia iuxta metama ſiniſtro latere a po
ſterulano quodam Saxone iuxta illam habitante.
Poſterulæ nomen accæpit. Quarta quæ pontificis
uiridario ſubiacet: ab eccleſia beati pegrini nomen
accæpit. nūc uiridaria uocatur Quinta iuxta metā
Hadriani: quod nunc caſtr; Sācti Angeli uocatur.
& qua in campos itur ſancti angeli porta uocatur.
Sexta ea eſt: q̄ ſimiliter ſub ipſa Hadriani mæta ad
urbē p pontē ipſius: Hadriāi cōducit: atq; ab æne
is foribus ænea uocitatur. & hæc actenus. Nunc de
collibus urbis uidendum reſtat: qui ſeptem ab au
ctoribus deſcribuntur: dicente Virgilio libro geor
gicorum ſecundo.

Scilicet & rerum facta eſt pulcherrima Roma.
Septemq; una ſibi muro circundedit arces.

Quorum noīa ſint Capitolinus: idem & Tarpeius
Auentinus Palatinus: Cellius: Exqlinus: Vimina
lis: & Quirinalis: laniculus uero regionem ipſam
totam tranſthyberinam excæpto uaticano īdicat:
ſed abſq; ianiculo: & Vaticano ſepticollis ipſa urbs
dicebatur: Vnde apud Romanos ipſos antiqtus fe
ſta erāt: quæ ſeptimontinalia uocabantur. Capito
linus igit̄: mōs teſte Varrone de lingua latina di
ctus eſt quod cū in eo fundamēta ædis Iouis fode
rent̄: caput humanū inuētū eſt. Et ut addit Liuius
litteris tuſcis annotatū. Sed ante hoc ipm nomen
eodē Varrone teſte Tarpeius a Tarpea uirgine ue
ſtali dicebat̄: q̄ ibidē quoq; a ſabinis necata armis:
& ſepulta fuerat: quod ēt nūc teſte Varrōe tarpeiū
ſaxū appellaſ. Et ut idē pergit hūc antea montem
ſaturnū appellatū ꝓdiderūt: & abeo late ſaturniā
terrā. Et ēt Ennius appellatat antiquū oppidum ī
hac fuiſſe ſaturnia ſcribit̄: Eius ueſtigia ēt nūc inqt
Varro manēt tria. Quod ſaturni fanū in faucibus.
quod ſaturnia porta quā iunius ſcribit: ibi quam
nūc uocant pandanam. Quod poſt ædem ſaturni ī
ædificiorum legibus priuatis: pariete: poſtici mu
ri ſunt ſcripti: hæc ille: Fuit in hac arce capitoli cele
berrimū iouis optimi maximi templū de quo ſic
inquit Cornelius Tacitus in decimonono ſuaꝝ hi
ſtoriaꝝ: uouerat Tarquinius priſcus ſex bello Sabi
bo ſedem ioui optimo maximo iæcitq; fundamē
ta ſpe magis futuræ magnitudinis q̄ tunc populo
Romano cōpeteret. Mox Seruius Tullius ſocioꝝ
ſtudio adiæcit aliquid: Deinde tarquinius ſuper
bus capta ſueſſa & pometia per hoſtiū ſpolia fecit
ſed gloria opis libertati ſeruata pulſis regibus Ho
ratius puluillus iteꝝ cōſul dedicadit magnifice: ue
rum teſte Lactantio cū Tarquinius capitoliū face
re uellet: atq; i eo loco multorum deorum ſacella
eſſent: conſuluit eos per auguria utrum ioui crede
rēt. Et cædētibus cæteris ſolus deus terminus mā
ſit: q lapis erat informis ac rudis. Vnde illū Vinca
pitolii immobile ſaxū uocat: & eū eē dicebant: quē
pro ioue. Saturnus dicitur uoraſſe de quo. Sed fa
cto capitolio ſupra ipſum terminum foramē eſt ī
tecto relictum: ut qa non ceſſerat libero telo fruere
tur. Fecit etiam Auguſtus in capitolio ædem ioui
tonanti: dicente Sueronio: Tonanti ioui ædem in
capitolio conſecrauit: liberatus periculo cum expe
ditione cantabrica per nocturnum iter. lectică eius
fulgur perſtrinxiſſet: unumq; p̄ſertim exanimaſ
ſet. Fuit & ī eodē arce iunonis monete tēplū: qđ p
hunc quoq; modū ipſi deæ in capitolio dicatū fu
it. Nā capta urbe a gallis: & obſceſſo capitolino an
ſeres ibidē erāt iunoni ſacrati: a quibus teſte Liuio
lib. v. ab urbe romani ēt in magna ciboꝝ penuria
abſtinebāt: ſed gallicū nocte ſub luſtri tanto cū ſi
lētio ad ſummū capitolii uēiſſent: ut nō mō cuſto
des: ueꝝ canes fallerēt. anſeres iꝑos ſacros nō ſefel
lere. Quorū clangore & alarū ſtrepitu excitus. M.
Manlius: q ante tertio anno conſul fuerat: & cuius
ædes in arce capitolii ſtructæ erāt: correptis armis
& alios ad arma ciēs. Gallos in ruinā & p̄cipitiū de
dit. Quod & Virgi. in. viii. ænedos tetigit cum ait.

In ſummo cuſtos tarpeiæ manlius arcis.
Stabat pro templo & capitalia celſa tenebat.
Romuleoq; recens horrebat regia culmo.
Atq; hic auratis uolitans argenteus anſer.
Porticibus gallos in limine adeſſe canebat.

His ſucceſſibus elatus Manlius cū i Maximas diſ
ſenſiones cum Camillo: ex inuidia: ut creditur de
ueniſſet: a tribunis miliū conſulari poteſtate crea
tis: damnatus crimine regni de tarpeia rupe: quā a
gallis tutatus fuerat: ī thyberim præcipitatus occu
buit: ut cuius diruta domo iunōis ædes cōſtructa
fuit Dicente Liuio lib. vii. ab urbe dictator ſcilicet
Camillus ædē iunoni monetæ nouit: cuius dam
natus uoti: cum uictor romā reuertiſſet dictatura
Se abdicauit. Senatus dum uiros ad eam ædē pro
amplitudīe reipublicæ faciendam creari iuſſit: lo
cus in arce deſtinatus quæ aera: ædium. M. Manlii
capitolini fuerat. Vnde inquit Ouidius. libro Fa

storum quinto.
Arce quoq; in summa iunoni templa monetæ.
Ex uoto memorant facta camille tuo.
Ante domus manli fuerat qui gallica quondam.
A capitolino repulit arma Ioue.
Sed ob quam causam dicta fuerit moneta ostende re uidetur Cicero libro diuinationum prio cū ait post illam cladem maximam a senonibus gallis fa ctā:audita uox ex arce iunonis fuit ex quo Iuno il/ la appellata mōeta.ē hæc ille:ita ut si ante id tēpus ab aliquo Iuno ipsa moneta appelletur:non qdem ut tunc quoq; sed qa postea moneta appellata fuit itelligendum est.Fuit etiam in eadem arce capito/ lio Mineruæ delubrum:ut ostēdit Plī.li.xxxv.na. histo.Nam loquens de Nicomacho pictore inqt: pixit raptum Proserpinæ:quæ tabula fuit Romæ in capitolio in Mineruæ delubro:& lib.trigesimo quarto scripserat:molles quippe excogitatas uide/ mus statuarum:quas colossos uocant. Talis est in capitolio apollo translatus a Lucullo ex apollonia ponti urbe triginta cubitoz quīgentis de talentis factus.Et īfrā subdit:habet ī eodē capitolio admi/ rationē & capita duo quæ Publius Lentulus cōsul dicauit.Alteq; a carete lido Lysippi discipulo factū alteq; fecit Decius cōparatiōe in tantū uictus ut ar tificium minime ꝓbabilis artificis uideatur.Dixit ēt Herculem esse in capitolio q a tarento fuit trās/ latus.Et ut breuiter in his cōcludam testaē Serui/ us super secūdo æneidos librum ubi ait Virgilius
Ecce autem panthus telis elapsus achiuum.
In capitolio oīum deorum simulachra celebrari.
Ex quo dixit Ammianus hystoricus lib.xxii.req; gestarum huius totius arcis ornamenta: quibus/ cumq; ægyptiorum miraculis sunt anteponenda. Quare aurea capitolia cognominantur.a Virgilio libro octauo æneidos.Ad hancautem arcem Cli/ uus erat publicus non longe ab eo loco incipiens: ubi pons erat sublicius:qui iam Sanctæ Mariæ uo citatur:ut in sequētibus ostendemus quo iter a ia/ niculo in foro ducebatur de quo Ouid.libro fasto rum primo inquit.
Vtq; leuis custos armillis rapta sabinos.
Ad summæ tacitos duxerit arcis iter.
Inde uelut nunc est per quem descenditis inquit.
Arduus in ualles perfora cliuus erat.
Nam circa eum locum ut uidius duo fora iunge/ bātur:boarium scilicet & piscariū:Boarium id di/ cebaē foq; qđ iter palatinū & arcē capitolinā cōsti/ tutū erat:ī quo & lacus curtius continebatur.Dicē te Varrone de līgua latina:in foro lacum curtiū a Curtio dictum constat:Et subdit.Est quæ de illo triceps historia:Nā ꝓcilius nō īdem prodidit qđ' piso:nec quos is.Cornelius a ꝓcilio relatū ī eo loco dehisse terram:& id ex senatus consulto ad haru/ spices relatū esse respōsum deū māio pestilionē po stulare:idē ciuē fortissimum eodem mitti.Tū quē dam curtiū uiq; fortē armatū ascendisse ī equū & a cōcordia uersum cū equo ī eo ꝓcipitatū.Eo facto loco coisse:atq; eius corpus diuinitus hūasse ac re/ liqsse genti sue monumentum.Piso ī aialibus scri bit sabino bello qđ fuit Romulo & Tatio:cū Ro/ mulus cum suis ex supiore pte īpressionē fecisset; Metius curtius sabinus uir fortissimus ī locum pa lustrē q tum fuit ī foro anteq; cloacæ sint factæ se/ cessisse:atq; ad suos ī capitolium recæpisse:ab eo lo cum iuenisse nomen:hæc Varro cui & Liui.in.vii. ab urbe:assentiri uidet.Quā sane opinionem Plu/ tarchus ipe ī uita Romuli latius ēt ptractauit.Quī & Oui.in lib.fastorum.vi.sic quoq; dixit.
Curtius ille lacus siccas qui sustinet aras.
Non solida est tellus:sed fuit ante lacus.
Ēt pergit Varro ad ea q̄ dixerat subdēs. Cornelius uero & Luctatius scribunt eum locum eē fulguri tium:& ex senatus consulto septum eē: id qa factū ē a curtio consule:cum.M.Megentius fuit collega. Curtium appellatum.Sed ut dixius hoc quoq; fo rum ī quo curtius locus erat:boariū uocabaē: qđ' hac rōne exp̄ssisse uidet Cornelius Tacitus lib.hi. prio:qa eo ī loco boues ad sulcū pro ambitu urbis designandæ adhibiti primū sunt:ita ut ubi sulcus cœptus est:æneus sit taurus.Quod ēt opinari facit capita boū:q̄ pene oībus romanis ædificiis insculp/ pta uidimus: quasi ab optio fieret bouis augurio quod in designanda urbe cōcæptum fuit alia a bo ue bouariū cognominatum forum dicunt: quem Hercules ibidē deuicto Caco ioui immolauit: de quo Oui.in libro Fastorum.
Immolat ex illis taurum tibi iuppiter unum.
Victor & euandrum ruriculasq; uocant.
Constituitq; sibi quæ maxima dicitur aram.
Hic ubi pars urbis de boue nomē habet alii de bo bus ī ibi uēdundis & emūdis dictū putāt:iducūtq; in argumētū portā q̄ndā marmoreā circa ea loca adhue restātē:hoc est ad latus ecclesiæ beati Geor/ gii ī uelabro:ubi hæ lītæ īscriptæ sunt ipatoribus Lucio Seuero Septimio &.M.Aurelio Antonino & Iuliæ augustæ matri negociātes boarii eoq; nu/ mini.Vnde & Varro de lingua latina ostendere ui deē dicens.Quo quid generaē cōferrēt foq; appel/ latū additūq; ab eo cognomē: ut forum boarium Macrobius ī tertio saturnaliū libro.Romæ aūt in qt:uictoris Herculis ædes sunt due: una ad portā trigēinā: altera ī foro boario: huic & piscariū foq; cōiunctū uideē:quod iuxta thyberim fuisse idem Varro de lingua latina ostendere uidetur dicēs.Se/ cundum thyberim ad ianū forum piscarium uo/ cant:hoc est iuxta ianum:de quo Oui.ī lib.Fastorū primo deum ipsum interrogat dicens.
Cum sint troiani cur stas sacratus in uno.
Hic ubi iuncta foris templa duobus habes.
Ad quē iāus respōdēs historiam refert belli sabini qđ uirginū raptaq; gratia cōmissum ē quo cū Rōa ni portā:q̄ sub radicibus collis erat: & ab aduentu ianualis postea dicta:fuit claudere festinarēt: quia in illam hostes ruebant:mox ut causa est patefacta fuit:unde ait Oui.id iunoni impingens.
Et iam contigerant portam saternia cuius.
Dempserat oppositas inuidiosa seras.
Et ut dixit Macrobius in saturnalibus cū iterū:ac tertio idē cōtigisset:armati plurimi ꝓ limīe stete/ re custodes.Sed cū ex pte diuersa acri plii certaret proferretq; fama nostros fugere territi aditū reli/ quærūt:Tūc per patētē portam hostes irruūt. Sed repente fertur ex eo loco ubi ædes est iani ꝓ hanc

portam magnam fluenta aquaꝝ feruentium de/
curriſſet multaſq; cateruas hoſtiū tum ex feruore
tum rapida uoragine deperiſſe. Vnde loqui pergit
ianus apud eundē poetam.
Cum tanto uerritus committere numine pugnā
.h.cum iunone.
Ipſe meæ moui calidus artis opus.
Oraq; q̄ pollens ope ſum fontana recluſi.
Sumq; repentinas eiaculatus aquas.
Ante tamen calidis ſubiæci ſulphura uenis.
Clauderet ut tacito feruidus humor iter.
Itaq; in eo loco ubi aquæ ille callidæ defluxerūt tē
plum iano a Numa conſtructum fuit. Quod teſte
Liuio in primo: ille index belli paciſq; fecit numa
apertum: ut in armis eſſe ciuitatum. Clauſum pa/
catam circa omnes populos ſignificaret. Nam cū
apertum erat: profecti ad bella ſperare uideban/
tur: ſuffragia opitulante deo: dicente eodem apud
Ouidium.
Vt populo redditus pateant ad bella profecta.
Tota patet demeta ianua noſtra ſera.
Pace fores obdo ne qua diſcedere poſſit.
Vir. uero dixit: ut intus furor coerceret. Scæua ſe/
dēs ſup arma & cētū uictus aeris. Poſt tergum no/
dis fremit horridus ore cruento Sane teſte Li. bis
deīde poſt Numæ regnū clauſum fuit. Semel Tito
Mālio cōſule poſt primū punicū pfectū bellū: itez;
ut ait qd̄ noſtræ ætati dii dederunt: ut uideremus
poſt bellum actiacum ab imperatore Cæſare Au/
guſto pace terra mariq; parta. Rurſum & tēpore
Veſpaſiani clauſum fuiſſe Suetonius ē auctor. Sed
tēplum ipſum nōnulli: hæc ipſa curioſius pſcrutā
tes ēt noſtra ætate integrum aſpici aſſeruerunt ex
candido ſcilicet marmore patentibus q̄drifariam
portis iuxta Sanctum Georgium ī uelo aureo. Vn
de cliuus publicus capitolii arcē īcipiebat. De quo
Seruius ſupra ſeptio æneidos dixiſſe uidetur cum
ait captis phaleris ciuitate tuſciæ iuentum ē ſimu/
lachrum iani cum frōtibus q̄ttuor: Vnde qd̄ Nu/
ma iſtituerat tranſlatum ad foꝝ tranſitorium &
quattuor porrarum unum templum eſt illi inſti/
tutum hæc ille. hoc ignari qdam Boetii domum
uocant: Nec minus ignare eccleſiā beati Georgii ī
uelo aureo uocitant. Cum locus ille. Varrone teſte
uelabrum. & non uelū aureum diceretur ut cū de
auentio monte tractabitur oſtēdemus. Scribit ēt
Suetonius de cæſare: quod gallici triūphi die uela
brum p̄teruehens pene currū excuſſus eſt axe di/
ſtracto. Aſcēditq; capitolium ad lumina ſexaginta
elephātis dextra & ſiniſtra lychnos geſtātibus. Sed
qa iani templum ad ſiniſtꝝ argiletū fuiſſe dixit Li
uius: Quid id argiletū fuerit dicemus: & teſte Ser/
uio ſupra octauo æneidos: locus erat: q uel ab argil
la terra pingui dicitur: uel ab argo hoſpite Euādri:
qui cum Euandro inſidias paraſſet: ab ipſius: Euā
dri ſotiis interfectus fuit: cui tamen hoſpitalitatis
gratia. Euāder locū & ſepulchrū cōſeruauit. Vnde
cū Vir. Euādꝝ īduceret ea loca monſtrare Aeneæ
ſubdit. Necnō & ſacri mōſtrat: nemus argileti. Te/
ſtaturq; locū: & lœtū docet hoſpitis argi. Verū &
præterea ea duo fora. q̄ ſupra nominauimus boa/
rium ſcilicet & piſcarum: nōnulla alia Romæ fuiſ
ſe diuerſis auctoribus recollegimus. Vnū. ſ. q; foꝝ
Romanum ſimpliciter dicebatur: conſtitutum q
dem poſt boarium iuxta palatium in uia ſacra ad
radices capitolii & arcū Seueri: ut ifra uidebimus
Aliud uero Traiani foꝝ dicebatur: quod ille mira
bilibus ædificiis ſtruxerat. Nā teſte Ammiano lib.
xvi. de rebus geſtis: Conſtantis filii flaui Conſtanti
ni magni: cum primū īquit Conſtans ex conſtan/
tinopoli ubi natus educatuſq; fuerat: Romam ue/
nit. Vrbe inſpecta obſtipuit: & infra ſubdit: uerum
cum ad Traiani forum ueniſſet: ſingularē ſub om
ni cœlo ſtructurā: ut opinamur æternam mœniū
aſcenſionem mirabilem hærebat attonitus perq;
giganteos contextus circumferens mētem: nec re/
latu effabiles: nēc rurſus mortalibus appetēdos oī
itaq; ſpe huiuſmodi quicq̄ conandi depulſa Traia/
ni equum ſolum locatū in atrii medio: qui ipſum
pricipem uehit imitari ſe uelle dicebat & poſſe: cui
prope aſtans regalis Ormuſda reſpondit. Ante ſta/
bulum talem condas: hæc ille: ī cuius fori partem
ſtructure cellarum admirabiles fuiſſe depræhen/
duntur. quas dicunt Traiāi principis milites habi
taſſe: qbus a Bonifacio ſummo pōtifice eius nomi
nis octauo ſuper iniecta fuit turris q̄ militiaꝝ ap/
pellatur: fuit in eodem foro & adhuc integra con/
ſpicitur colūna altitudinis centum quadragīta cu
bitoꝝ: ut qdam ferunt: ītriſecus qdem cochlea ex/
triſecus uero res geſtas præſtantiſſimi pricipis ad/
mirabili opere ſuper inſculpta. Ad cuius baſim in
ciſæ litteræ oſtendunt terreum collem: qui eius tu
ris altitudinem æquabat: ut aera fieret plana inde
opibus effoſum aſportatūq; fuiſſe iuxta hoc foꝝ
uerſus eccleſiā Hadriani martiris: aliud prius foꝝ
ſtructum fuerat a Nerua quod tranſitorium dice
batur: ut Helius Spartiānus in alexādri ſeueri uita:
his quoq; uerbis īdicauit: Statuas inqt locoſas uel
pedeſtres nudas uel equeſtres diuis īperatoribus ī
foro diui Neruæ. qd̄ trāſitoriū dr̄locauit: oībus cū
titulis & colūnis æreis: quæ geſtoꝝ ordinē cōtine
rēt: hæc illius uerba. Sed ob id quoq; trāſitoriū di/
ctū coniicius: qd̄ ex eo ad alia propinqua cōtiguaq;
fora trāſiret: ad romanū ſcilicet & traianū. Nā Pe/
tro bibliothecario ſcriptū legimus eccleſiā beatiſſi
mi Hadriani in tribus foris ab Honorio romano
pontifice eius nominis primo ædificatā fuiſſe: iux
ta quā portas cuiuſq; fori admirabiles ēt cōſpicere
libet: q̄q̄ ab ignaris qbuſdā Cæſaris domus pars fo
ri traiani dicaē: legius iſuper & Plinio & ī aliis alia
duo fuiſſe fora: unum Cæſaris dictatoris: aliud di
ui Auguſti: de foro Cæſaris dixit ī. xxxiiii. na. hiſt.
cū ait Cæſar quidem: dictator loricatā ſibi dicare
ī foro ſuo ſtatuā paſſus eſt. De foro uero Auguſti
ſic īquit Suetonius: plurima opera publica extru/
xit: e quibus p̄cipue foꝝ cū æde Martis ultoris. Pli
nius ſimiliter de hoc ipſo foro frequentius memi
nit. Nā in uigeſimoſecundo īquit. Aemilianū do/
natū obſidionali corōa ī aphrica. qd̄ ſtatuæ eius ī
foro ſuo. Diuus Auguſtus īſcripſit. item & in tri/
geſimo qnto: ſup omnes inqt Diuus Auguſtus in
foro ſuo in celeberria parte poſuit tabulas duas: q̄
belli faciem pictam habent: & triumphū & in eo/
dem libro: ubi opera apellis īdicat. Romæ inqt ex

illius picturis Castorem ẽt habemus:& Pollucem cũ uictoria & Alexãdro magno,ltẽ belli imagiem restrictis ad terga manibus Alexandro ĩ curru triumphãte,Quas utraſq; tabellas diuus Augustus in fori ſui celeberrimis ptibus dicauerat, Gellius ẽt ĩ.ix,noctiũ atticarꝝ.Statuã inqt Valerio Coruio Diuus Augustus ĩ foro ſuo ſtatuendam curauit: ĩ eius ſtatuæ capite corui ſimulachꝝ ẽ rei pugnæq; quã dixius mõumẽtũ,at uero huiuſce fori extruẽdi:ut dixit Suetonius:cã fuit hominũ & iudicioꝝ multitudo:q̃ uidebat ĩſufficiens duobus & tertio idigere:itaq; feſtinãtius nec dũ pfecta Martis æde publicatũ eſt.Cautũq; ut ſuperarentur in eo publica iudicia:ac ſortitiones iudiciũ fierẽt:hæc ille,Sed quæ fuerit ea duo fora ĩ qbus iudicia dabanť:non habeo certum,ſed puto romanum:& Cæſari ſicq; poſtea ĩ tribus fieri hoc eſt ẽt ĩ foro Auguſti Diui: dicente etiam Martiale ĩ tertio epigrammatum,

Cauſas in quis agam Cicerone diſcretius ipſo.

Atq; erit in triplici par mihi nemo foro,Et ut ſequitur Sueto.ædem Martis bello,philippenſi pro ultione paterna ſuſcepto Auguſtus uocauerat. Sanxit ego:ut de bellis ibi triũphiſq; cõſuleretť:huc ſenatores prouĩcias cum ĩperio perituri huc deducerẽtur qcunq; uictores rediſſent huc ĩſigna triumphoꝝ cõferenť,Sed hæc actenus, Nunc de auẽtio colle dicendum eſt.de cuius nomie Varro ſic ait, Auentinũ aliquot de cauſis dicũt, Neuius ab auibus:eo quod ſe a thyberi ferrent aues. Alii a rege auẽtino albano quod ibi ſit ſepultus Alii auẽtinũ, ab aduẽtu hoium quod cõmune latinoꝝ ibi Dianæ templũ ſit cõſtitutũ,Sed ut ait Ego maxie puto quod a uehendo auentius ſit dictus:qđ cũ mõs ipſe a cæteris ptibus urbis paludibus eſſet excluſus uehebanť ad illum nauibus hoies,Cuius ueſtigia qđ ea pars dr̃ uelabꝝ:& ab eo uehendi actu uelatura:ſicut merces a mercãdo:& aere: hæc ille At uero Li,ſecundum quã rettulit opinionẽ aſſeruit idem.Oui,i q̃rto faſtoꝝ cũ ait.Venit auẽtius poſt hos lacus unde uocatur Mons quoq;.Et in decioq̃rto metamorphoſeos libro ĩquit,

Tradit auentino q quos regnarat eodem,

Monte iacet poſitus:tribuitq; uocabula monti:fuit ſuper hoc monte ara:quã Li.lib,prio ab urbe dixit primam in auentio Herculi ab Euandro poſitam:idem in eodem libro refert Numã Ioui elicio aram dedicaſſe:fuit & ſuper illo templum Lunæ ſacrum de quo Oui.libro faſtorum,

Luna regit menſes:huius quoq; tempora menſis:
Finit auentino luna colenda iugo:fuit ĩſuper & in illo tẽplũ ſumptuoſiſſimũ ſacratũ:qđ de pte p̃dæ uetentanæ Camillus uouerat:ut Li,in qnto ab urbe teſtať:fuit & ædes libertatis:quã Gracchus teſte Li,de ſecũdo bello punico ex mulctatitia pecunia faciendũ curauit.Quin & Pli.teſte li.xvi,natu, hi,fuit ſuper eodẽ monte lauretũ ſylua Ioui ſacrata,fuit ẽt aquæ claudiæ forma:q̃ teſte Caſſiodoro ex cælio monte in auentinũ perducebatur, Sub illo uero fons fuit:de quo olim bibebant Faunus & Picus ſatyri:iuxta quem Numa uinum ponens ſatyros inebriauit,unde Oui,

Lucus auentino ſuberat niger ilicis umbra,

Quo poſſes uiſo dicere numen ĩ eſt:& reliqua, fuit & maioris famæ ſpelunca Caci:ex eo ſcilicet latere mõtis:quo auẽtinus ĩ palatinũ ſpectat:de quo late Vir.in.viii.ænei,& Oui.in faſtis,

Cacus auentinæ timor atq; infamia ſiluæ: Et hæc de auentino,

Nũc ad palatiũ accedendũ ẽ,Cuius uocabuli cãm reddidit Varro de lingua latina cũ ait, Quarte regionis palatiũ quod palantes cũ Euãdro uenerũt q & palatini ab origines ex agro reatino:qui appellať palatiũ:ibi conſederunt,Sed hoc alii a Palantia uxore latini putarunt,Eundẽ hunc locũ a pecora dictum : putant qdam itaq; Neuius palatium appellauit:hæc Varro:& licet cũ unico.l.ſcribať:eius tamen prima longa a poetis ponitur:ut Mar. epigrãmatum libro quarto aſſeruit.poſſeſſa malis palatia regnis,Vex; & ante has uarrõis deſignatiões puto pallanteũ cum duplicato.l. cognominatum cum dicat Virgilius in,viii,æneidos,

Arcades his oris genus a pallante profectum,
Qui regem euandrum comites qui ſigna ſecuti,
Delegere locum:& poſuere in montibus urbem,

Pallantis proaui de noie pallanteum, Et infra idẽ ait,Nobile pallanteum,Vel forte pallanteum urbs aut a proauo Euãdri:aut ut aſſerit Pl.li.q̃rto.na,h, a pallantio urbæ arcadiæ cognominata fuit,Et palatiũ ac palatinus mons ex cauſis:quas ſupra poſuit Varro ſuper hoc mõte:ut ex Cornelio Tacito ac cæpimus primo urbs Roma ædificata fuit. Et in eo reges primo:deinde conſules:poſtea ĩperatores maiori ex parte ſedem habuerunt,habuitq; ẽt teſte Liuio libro ab urbe cõdita tertio:ædes Vani ducis Fundani:q̃ Vani prata diruto ædificio publica togꝝ ſunt appellata : & in bello macedonico dixit idẽ Liuius.M,Iunius brutus ædẽ magnæ matris deũ ĩ palatio dedicauit:& ludos ob eã dedicationẽ factos megaleſia appellatos,Et i,viii,de ſecũdo bello punico:matrem iquit magnam deum a græcia aduectã ĩ ædẽ uictoriæ q̃ ẽ ĩ palatio ptulere: fuit ẽt in palatio teſte Pli.li,na,hi.primo :phanũ febri dicatũ:& li.xii,dixit fuiſſe in palatio tẽplũ qđ fecerat Diuo Auguſto coniunx Auguſta,Quod deide in cẽdio cõſumptũ fuit.ut uidius in dictiõe cinamomũ,Et ut refert Sueto,C. Calicula ſuper tẽplũ Diui Auguſti ponte trãſmiſſo palatiũ capitoliũq; cõiũxit.Cuius & reliqas q̃ſdã adhuc cõſpicere libet. ĩ eodẽ teſte Sueto, Cæſar Auguſtus tẽplũ Apollis ĩ ea pte excitauit q̃ fulmĩe ictã ſedari adeo haruſpices pnũciarãt:addidit porticus cũ bibliotheca latina græcaq;.quo loco iam ſenior ſæpe ẽt ſenatũ habuit deciaſq; iudicum recognouit, Vnde ait Ioſephus ĩ ſecundo de captiuitate iudaica.itaq; cõuocato ab Auguſto Cæſare optimatũ romãoꝝ amicorũq; cõcilio ĩ palatii Apollinis tẽplũ:qđ priuatũ ipſius ædificiũ admirandis opibus exornatum erat: multitudo quidem iudeorum conſtitit cum legatis,fecit etiam Auguſtus teſte p̃fato Suetõio quædam opera ſub nomine alieno : nepotem & uxoris ſororiſq;:ut porticũ baſilicãq; Lucii & Caii.itẽ porticum Liuiæ & octauiæ theatrumq; Marcelli. Sed & cæteros prĩcipes urbanos ſæpe hortatus eſt ut pro facultate quiſq; monumentis uel nouis uel

refectis:& exultis urbē adornarēt. Multaq; a multis tunc extructa fūt:ſicut a Martio Philippo ædes Herculis & muſaꝝ.a.L.cornificio ædes Dianæ ab aſinione pollione artium libertatis:a mimacio Plāco ædes Saturni:a Cornelio Ballo theatrum a Statilio Tauro amphitheatrum.a. M. uero Agrippa cōplura & egregia. Cœlius uero mons Varrōe teſte a Cœlo libennio duce nobili:q cum ſua manu dicitur Romulo ueniſſe auxilio contra Latinū regē nomen ſumpſit:in quo ut puto: uel habitauit uel ſepultus fuit:Et ut teſtatur Liuius libro prio: fuit urbi additus:quo tēpore Tullus Hoſtilius albam euertit & albanoꝝ familias Romam duxit. Et quo freq̄ntior habitaret eam ſedem regiæ cœpit:ibiq; habitauit. Et ſubdit:curiā fecit quæ Hoſtila uſq; ad patrum noſtroꝝ ætatem appellata eſt. Et ifra dicit albanos eum incoluiſſe mōtē Suetonius ſcribit Veſpaſianum iperatorem in eo monte templū Diui Claudii ædificaſſe. Et Iulius capitolinus i geſtis tetrici tyranni:tetricoꝝ iqt domus fuit in mōte Cœlio cōtra lyſium metelinū & fuerūt Fauni. Veneris & Cupidinis:aliorūq; deoꝝ ædes: aræ & templa in cœlio monte & teſte Sexto ruffo i deſcriptiōibus ſuis fuit macellū magnū antiq; Cyclopis lupanaria cohortes quiq; uigilū caſtra peregrina ſpoliariū & armamētariū. Nūc ēt medio in eius dorſo binæ aq̄ ductus formæ ſumptuoſiſſimi ſupbiſſimiq; operis cōſpiciūt. Quaꝝ una cubitales detiet litteras Antonii Caracallæ:quæ deſignāt eā ab illo i capitoliū eſſe deductā:altera a Claudio in palatinum:ut tituli marmorea tabulaīciſi iuxta xenodochiū lateranenſe demonſtrant in extremo eiuſdē mōtis baſilica iā eſt lateranēſis: q̄ ſic quoq; cognominata eſt. qa i lateranēſiū nobiliſſime gentis ædibus extructa fuit. Vnde hierōymus ad marcellam induit. Quis credat mulierem nobilem & potentem i domibus laterani:q neroniano truncatus ē gladio publice pœnitentiā ægiſſe. De quo ſane laterano Corneliū Tacitū locutū exiſtimo inuita Neronis:cū ait proximā necem Plantii laterani cōſulis deſignati Nero adiungit adeo propere: ut non amplecti liberos non illud breue moræ arbitriū pmitteret. Et Iulius capitolinus de. M. A. Aurelio dicit:Educatus ē i eo loco i quo natus in domo aui ſui iuxta ædes laterani:nō lōge ab hac baſilica alia eſt ſanctæ Crucis i Hyeruſalē ab Helena flaui Cōſtāti. mīe cōſtructa: eo ſcilicet loco teſte Petro bibliothecario:ubi templa erant Veneris & Cupidinis ſimul iuncta. Videē adhuc illi ꝑpiquum amphitheatꝝ ſemidirutum:quod Statilii. Tauri maiores noſtri appellauere. Ex parte uero q̄ ad palatinum cælius uergit:ædes fuerūt paterne beati Gregorii:in qbus ille monaſterium ſuperſtruxit. Exq; lini autem montis eo quo omnium maximus eſt lōgam poſuit Varro nominis expoſitionem. Et in multis partibus Varrōis ēt ætate obſcurati. Sed q̄ ad rem faciunt:hæc pauca ſunt. Secūdæ inquit regionis exquiliæ:alii eas ſcripſerunt ab excubiis regis dictas:alii ab eo q̄ exultæ a rege Tullo eſſent & infra exq̄liæ duo montes habiti. Veꝝ ut iam proſpicere ualeamus:Celebrior pars illa fuit quæ a foro Traiāi & turribus quas comitum & militiæ appellant:incipiens per montem tui caballo nūc nomen eſt:ad thermas uſq; dioclitianas protenditur & in portam deſinit quam ſupra exquilinam dixi mus:& quæ iam ſancti Laurentii nominatur altera uero pars collis uia interſecatur:quæ patricii uicus dicitur. Et ſuper hæc parte eccleſia eſt celeberrima Sanctæ Mariæ maioris:alii. S. Viti in Macello aduſq; C. Marii trophæa:& ultra protenditur. Dirimiturq; a Cælio monte per uiā:q̄ porta neuia uſq; ad amphiteatrum:q; colloſeum uocamus reducit:fuerunt igitur in exquiliis ædificia q̄ pluria & admiranda:& primo a turri militarium aſcēdētes cernuntur ruinæ thermarum quas & conſtantini ſtatuis illius fuiſſe coniector:& uſq; i domum Proſperi cardinalis de colūna uiri in toto orbe clariſſimi declinare cōſpicimus de quibus Apollodorus & Ammianus mentionem fecerunt. Cernunt & illic igentes ſeminudoꝝ ſenū marmoræ ſtatuæ iuxta quē locum uicus eſt:q corneliꝝ dicit ubi illorū ædes fuiſſe putamus ꝓximo ab inde hac pene cōtiguo loco cōſpiciunt caballi marmorei igētes cum uiris ſeminudis lora tenētibus miro artificio compacti. Quoꝝ unus opus Praxitellis latinis litteris iſcribitur: Alter phidiæ. Quos teſte Sexto Ruffo Tiridates armeniorū rex. Romam portauit Quē uenturū Nero ut laute acciperet theatrū Pōpei unius diei opa totū iauraſſe. Cornelius tacitus & Pli. rettulerunt. Hic enī rex ut diuerſi alii ex aſia græcia aliiſq; locis multas tabulas & plura ſigna clariſſimoꝝ artificū:Romā detulerūt: ut nōnulli auctores & maxie Pli. atteſtat. Iuxta hunc locū turrim illā fuiſſe nōnulli aſſerūt:ex qua Suetōius Neronē ſcribit urbis icēdiū ſpectaſſe:& ſcænico habitu Troiæ icēdiū decātaſſe:ide nō lōge aliæ ſūt dioclitiani thermæ:ædificiū q̄ppe pulcherrimū & ad mirādū:i eadē exq̄liarū parte uico patricithermæ fuerūt nouatianæ:ut oſtēdit Damaſus i uita Pii romāi pōtificis quē ſanctæ Praxedis rogatu eccleſiā ſanctæ prudētianæ ſororis ſuæ ſupra thermas nouatiana ædificaſſe ſcribit: ſimiliter in geſtis beati Laurētii legius mōaſteriū ſub ſuo noīe in pane & perna i termis olympiadis ædificatū fuiſſe. Fuerūt & i alio exq̄liaꝝ colle trophæa. C. Marii decimbris atq; teutōis:q̄ nūc ultra ſāctū uitū i macello cernūt & cibria uocāt. de q̄bus ac eoꝝ deriuatiōe i dictiōe trophæū uidebīus:cernunt & diuerſoꝝ ædificioꝝ ſpectādæ iſigneſq; ruiæ iter q̄s adhuc itegros fornices cōſpicimus: quos uulgo galluci thermas appellāt. Et ut qdā nimiū curioſi diuināt: fuit ibi iſignis illa baſilica. q̄ Sueto. ſcribit. C. Cæſarē Caio & Lucio nepotibus extruxiſſe:idq; ex ꝑfato Gallucii noīe iterꝑtari uoluerūt fuit i eodē colle macellū:cuius uerbi hāc Var. expoſitionē affert. Oia poſtq̄ cōtracta i unū locū q̄ aduictū ptinebāt: & ædificatus locus macellū appellatus: Vt qdā ſcribūt qđ ibi fuerit hortus:alii qđ ibi dōus fuerit:cui cognomē fuit macellū:q̄ ibi publice ſit diruta:& in q̄ ædificatū hoc qđ uocē macellū:nec unicū hoc i loco Romæ fuiſſe Macellum puto:ſed p alia diuerſa urbis loca Vnde & Iuue. in ſaty. Atticus eximie inquit.

Multos porro uides quos ſæpe eluſus ad ipſum.
Creditor introitum ſolet ſpectare macelli.

Et qbus in solo uiuẽdi cã palato ẽ. Sed iuxta exqlia
rum macellũ ecclesia cõspiciẽ sancti uiti quæ dici
tur i macello: cui cõtiguus ẽ triũphalis arcus: quẽ
litteræ adhuc stãtes idicãt cõpositũ honori Galie
ni iperatoris fuit, & reste Pli. li. i. natu. hi. in exqliis
ædes malæ fortunæ: & ædes erat nepotis Plinii ut
ex epistola de morte Mar. apparet. Quin & alia pe
ne innumerabilia quæ oia peruestigare lõgum es
set & ipossibile. Sed nunc de quirinali & uiminali
,pseqmur: quos ob puitatẽ Var. colles & nõ mõtes
appellat dicens tertiæ regiõis colles qnq; ab deoꝝ
phãis appellati: e qbus nobiles duo colles: uimina
lis a loue uimineo: cuius ibi aræ sunt: collis qrina
lis a Quirini phão. Sunt q a qritibus q cum tacio
curibus uenerunt romã: qd ibi habuerint castra:
hos duos colles scribit Li. in. i. ab urbe Seruium te
gẽ addidisse cũ amplificãdæ urbi animum adidis
set: deinceps auxisse exqlias inibiq; ipsum ut loco
dignitas fieret habitasse: aggeris fossa & muro cir
cundedisse urbẽ: sane qd a porta flumentana usq;
ad collinã cõtinet: ad qrinalẽ ptinere dicũt: q puo
quoq; iteruallo ob ædificioꝝ ruinas a uiminali di
scernit. Qui usq; ad thermas dioclitianas protẽdi
dr. Veꝝ in colle uiminali, & si plura fuerint ædifi
cia nihil tamẽ aliud certum comperi: q̃ tres in illo
speciosissimas totius urbis domos fuisse. De qbus
Pli. li. xv. nat. hi. scribit: ut. M. Crassi oratoris unam
aliãq; pstãtiorẽ. Qu. Catulli illius q cã. C. Mario ci
bros fudit, ac postea capitolii tegulas iaurauit ip
sumq; capitolium spoliis cimbricis adornauit Ter
tiam ambarum pulcherrimã. C. aglii eqtis romãi
q̃ clarissimum fecit iuris ciuilis scientia: ipseq; fuit
quẽ. M. Ci. in officiis dicit legẽ de dolo magno tu
lisse: cuiusq; ad legẽ aqliã extãtiũ adhuc legum titu
lus annotatur. Fuerunt & i illo: ut nõnulli putant
salustiãi horti: quoꝝ reliqas obstupẽdas designãt
a porta uiminali i collinã. & ad sanctã usq; Susanã
extẽdi putãt: in colle uero qrinali dixit Liuius i bel
lo macedonico ædem fortunæ primogenie fuisse
quam primo bello punico uotã Cneus Domitius
ptor urbanus dedicauit. Fuerunt & nõnulla alia q̃
pauloante: cum de collina porta loquæremur no
minauimus. Et hæc de collibus urbis dicta suffici
ant. Nunc ad cãpum martium transeuntes qui sic
quoq; a Liuio describit i secũdo ab urbe: ager targ
norum: q iter urbem & Tyberim fuit consecratus
Martí: maritus deinde campus fuit ea Liuii uerba
nonnulli acutius cõsiderantes: qcqd prope capito
lium & thyberi iterfuit: campum martium fuisse
dixerũt. Cũ eo tẽpore urbs ad capitolium aut pa
rum citra finiret. idẽ Oui. luturnæ ædẽ describẽs
ostẽdere uidet: quam ea in parte fuisse dicit: q̃ cam
pus martius uirginea ambit aqua: ait. n. Te quoq;
lux eadem turni soror æde recæpit. Hic ubi uirgi
nea cãpus obit aq̃. Cõstat autẽ uirgineã aquã p qri
nalis collis cauernas cãpum olí martium: quæ nũc
triuii regio dr illabi. Nã ea sola aqua iam urbẽ Ro
mã ex cæteris ingredit. Quã teste Suet. M. agrippa
prius iduxit. Deide a Tiberio Claudio instaurata fu
it: ut titulus in marmore excisus indicat. quia talis
est Tyberius Claudius Drusi filius Cæsar Augu.
ductus aquæ uirginis destiatos per Cæsarẽ funda
mẽtis nouos refecit ac restituit: habuit olim cam
pus martius ædificia plura & admirãdã. quoꝝ p
uule ruinæ adhuc restãtes ad miraculũ respiciunt.
Nã in ea parte qua depressior erat naumachia fuit
a Cæsare cõstructa. Post quẽ Augustus sexto cõsu
latu mausolũ iter uiã flãmineã & thybridis ripas
cõstrui fecit: opus sane i toto orbe admirãdum: ita
ut Sueto. & alii nõnulli scriptores æternũ ut puto:
iudicãtes describere neglexerit. Solus ex his quos
legere ualui Cassidorus ultimus de rebus his scri
ptor: & q illũ integꝝ uideat talia refert. Augustus
mũdi diis ad potẽtiã suã opus extollens in campo
martio mirandã erexit rõanis fabricã: & moles ex
tendẽs immẽsas firmissimis struxit montibus ubi
magnaꝝ reꝝ iudicia clauderentur. Bissena qppe
hostia ad duodeci signa apposuit. Et ifra dixit du
os i cãpo martio fuisse obeliscos: iterptationẽ ægy
ptiæ philosophiæ cõtinẽtes Pli. uero. xxvi. natu. hi.
li. Sic quoq; scripsit: is obeliscus q ẽ in cãpo martio
centum & decẽ pedũ est a Merosi de inscriptus cui
Diuus Augustus mirabilẽ addidit usum ad solis
umbra dephẽdẽdas: dierũq; ac noctium horas cõ
struxit & idẽ i cãpo martio iuxta thyberim porti
cũ: q̃ teste Iulio capitolino i uita ultimi cordiãi mil
le pedũ quingentoꝝ erat: & ex opposito aliã simi
ter mille pedum æq̃liter distãtes ad spatium pedũ
quingentoꝝ frequentatum undiq; uiridanti lau
ro myrtoq; & buxo & i medio stratum breuibus
colũnis altrinsecus positis ad pedes mille: q eẽt de
ambulatorium: ita ut in capite esset basilicum pe
dũ quingentorum. Cogitauerat ptẽrea eodẽ Iulio
teste cum Mysithio ut post basilicũ thermas æsti
uas sui nominis faceret: itaq; ut hyemales in prin
cipio porticus poneret suoq; usui eẽt. Erat & simi
liter i cãpo martio locus alius quem ecuria: alii eq
ria uocitabant: de quo. M. Varro sic scripsit: ecuria
ab equoꝝ cursu dicuntur. Eo enim die ludis cur
runt i martio campo: hæc ille. Nam & locus ludo
rum & dies quo agitabant: ecuria dicebat: de quo
Oui. circa finem secundi libri fastoꝝ inquit.

Iamq; duæ restant noctes: de mense secundo
Marsq; citos iunctis curribus urge equos.

Ex uero positum permansit ecuria nomen.

Quæ deus in campo pstitit ipse suo. Vnde & nunc
quoq; i cãpo martio: & adhuc ecclesia cõspicit q̃ sã
ctæ Mariæ iu ecuria uocitat. Erat & tẽplũ isidi de
quo uidius i dictiõe Osiris. fuit ẽt in cãpo martio:
& adhuc cõspicit colũna. i trisecus coclea: & extrin
secus multiplicibus reꝝ gestaꝝ sculpturis elabora
ta: honoriq; Aurelii i Antõini Pli. teste Sexto Ruf
fo dicata. Cuius ipatoris imago in illa talis consp
cit: q̃lẽ i ãtiqs numismatibus cernere cõsueuibus:
iuxta hãc colũnã ut multi uolũt comitia: cẽturiata
romãi populi fiebãt q̃do. s. tribus ad suffragia illic
redẽda citabant. Quod uerisimile esse ut: cum tu
mulus sit post eã uersus occidẽtalẽ plagã: q corru
pte hodie accæptoꝝ dr: ab antiqs citatoꝝ mõs uo
cabat hoc est eoꝝ q postq̃ citati suffragia itra septa
cõtulerãt: ne laturis se denuo imiscerẽt ab aliis se
parabãt: & p põtẽ q ab septis usq; ad tumulũ cõdu
cebat discedere cõsueuerãt. De quo põte Sueto. in
uita Cæsaris: ubi de consiliis cõiuratoꝝ in Cæsarẽ

differebat:iquit primū cunctati:utrū ne in campo marito p comitia tribus ad suffragia uocāt̄ partibus diuisis pōte deiicerēt. Nā teste eodē Suetōio ipatores nōnunq̄:ut unus de populo suffragia dabāt. Ait.n. de Augusto in illius uita:quotiēs magistratuū comiciis iterfuisset tribus cū cāditatis suis circuibat:suplicabatq; more solemni:ferebat & ipe suffragiū i tribus ut unus ē populo:hæc ille Comitii uocabulū:ut qdam ferūt:& loco actui cōmune fuit hoc ē a cōmunitate ubiq; dictū ē: Nōnulli uero alii cōitiū i singulari locū eē dixerūt ꝓpe senatū quo ire eqtibus romanis:& populo romano licebat. Comitia uero in plurali actionē esse creādoꝝ magistratuuū. Vnde & iuxta palatiū cōmitiū fuisse:& Varro & Plutarchus ostēdere uidēt: ait.n. sic Plu.i uita Romuli. Quo ambo duces Romulus.s. & Tatius ad ptuciendū fœdus conuenere:hucusq; comitiū uocāt. Nā cōstat eodē Plutarcho teste eo i loco fuisse:ubi sabinæ patrū & uiroꝝ aīos cōciliauere. Sed clarius id Varro demōstrat:ait.n. ante curiā hostiliam rostra sub dextra huius cōitio locus substructus hæc illius uerba:ex qbus & his q̄ supra narrauimus cōstat eum locum ad radices Palatini fuisse:qđ comitiū i singulari uocabant:i quo forte priuatiora suffragia ipendi cōsueuerāt. Nam ait sic quoq; Gellius i decimoqnto:noctiū atticaꝝ: i lib. Lælii fœlicis ad Quitū mutiū prio scriptū ē. Labeo nē scribere calata comitia eē:q̄ ꝓ collegio pōtificū habent:aut regis:aut flaminum inaugurādoꝝ cā eoꝝ āt alia eē curiata:alia cōturiata curiata p lectorē curiatū calari.n. cōuocari:cēturiata p cornicinē. Et subdit i eodē Lælii fœlicis li. Hæc scripta sunt: is q nō uniuersum populū. sed partē aliquā adesse iubet:nō comitia:sed concilium edicere debet. Tribuni autem neq; aduocāt particios:neq; ad eos referre de ulla re possunt:ita ne leges qdē ꝓprie: sed plæbiscita appellant:quæ tribunis plæbis ferentibus accepta sunt:qbus rogationibus ante patricii nō tenebantur:donec. Qu. Hortensius dictator eā legē tulit:ut eo iure quod plæbs statuisset oēsq; q rires tenerent:item i eodē libro hoc scriptū est: cū ex generibus hoīum suffragiū ferat:curiata comitia esse:cū ex censu & ætate centuriata cū ex regiōibus & locis tributa. Cēturiata autem comitia itra pomœriū fieri nephas eē quia exercitū extra urbē iperari oporteat:itra urbem iperari ius nō sit ꝓpterea centuriata i cāpo martio haberi: exercitūq; iperari p̄sidii cā solitū:quoniā populus eēt id suffragis ferendis occupatus:hæc ille. Ex quibus id quoq; intelligi potest:q; Liuius in.ii. ab urbe dixit:patres in cōciōe:q̄ p annū durauit: effugere nō ualuerunt. Qui Volero ex plæbe tribunis reficeret:Cū rogationē tulerit ad populū ut plæbei magistratus tributis comitiis fierēt. Nā nō solū tribus qnq; ex his quæ Romæ essent:siue itra mœnia siue i suburbanis:& agro cōplexæ:sed par ꝓpe nūerus ex Italia ad ferēda suffragia comitioꝝ tēporibus cōfluebāt. Vnde & Suetōius i Augusti uita:sicigt. Vrbe urbanisq; rebus administratis Italiā duo de uigiti coloniaꝝ numero deductaꝝ refrequētauit: opibusq; ac uectigalibus publicis plurifariā istruxit ēt iure ac dignitate urbi quodāmō ꝓ parte aliq̄ adequauit:excogitato genere suffragioꝝ:q̄ de magistratibus urbicis decuriōes colonici i sua q̄sq; colonia ferēt. Et sub die comitioꝝ obsignata Romā mitterēt Quæ oīa Asconius Pædianus Ciceronis oratiōes exponēs lōgo ꝓcessu explicauit. Et cum p̄ter illas duo de uigiti colonias pluribus aliis Italiæ ciuitatibus ferēdi suffragia ius fuisse ostēderit:ifra subdit Cn. Pōpeius Strabo p̄. Cn. Pōpei magni trāspadanas colōias nō nouis colonis istituit sed ueteribus i colis manētibus ius dedit latii:ut possent hīe ius qđ cæteræ latiæ colōiæ.i. ut petēdi mratus iure ciuitatē romanā adipiscerent. Hæc illius uerba:q̄ ad comitioꝝ itelligētiā dicta sufficiāt: iā de rostris: q̄ dixit Varro ante curiā hostillā fuisse uidendū ē:de qbus Liui.i.viii. ab urbe loquēs ait. Naues antiatū partim i naualia subductæ partim icēsæ: rostrisq; eaꝝ sugestū i foro extructū adornari placuit. Erāt erga rostra in foro locus ad palatini radices. Vnde ad populū loq plurimū cōsueuerāt:& a rostris nauiū sic quoq; cognominatus:idea ait Ser. sup. viii. ænei. Romanū foꝝ ē:ubi nunc rostra sunt. Præter hæc Varro locū aliū eē dixit ēt nō lōge a comitio q græcostasis uocitatus fuit:dicēs ubi nationū subsisterēt legati:q ad senatū:eēnt missi:hic græcostasis a pte:ut multa dictus ē:hoc ut puto itelligēs qa græci cū iter cæteros ad senatū missos ob philosophiā:& oratoriā digniores eē uiderent a legatoꝝ pte hoc ē ab ipis græcis locus ubi oēs substiterēt legati græcostasis dictus ē:& subdit Varro de alio loco alio qđ senaculū:uocabāt dicēs: Senaculū supra græcostasim ubi ædes Concordiæ & basilica opima senaculū uocatū ubi senatus:aut ubi seniores cōsisterēt:hæc ille de quo Va. Maxius i.ii. lime minit cū dixit. Antea senatus assiduā stationē eo loci pagebat q hodie senaculū appellat. Et puto ædē Cōcordiæ nō lōge a lacu curtio i eodē palatino fuisse:cū supra idē ipsa Varro rettulerit Curtium ut rapidore cursu in hiatū se ꝑcipitaret a concordia mouisse:hoc ē a loco:Vbi postea cōcordiæ templum fuit namq; aliam Concordiæ ædē fuisse puto:quam Ouidius in primo fastoꝝ libro a Liuia germāici mīe ædificatā rettulit cum ait ad germanicū. Hāc tua cōstituit genitrix & rebus & ara. Templaq; feciſti quæ colis ipsa deæ. Quam a Tiberio iperatore dicatā Suetonius scripsit. Qui longe post Ciceronem ad quem Varro de lingua latina scripsit. Fuit & similiter i radicibus palatini tēplum ioui statori:a Romulo uotū bello sabino rū eo.s.i loco ubi romāi præcibus Rumuli: ac pudore cōmoti pugnādi cōtra sabinos animos & audaciā recuperarūt:atq; eo in loco primū steterūt. Fecerat:& similiter non longe a tarpeia tēplū Romulus ioui feretrio:ubi q̄rcus erat pastoribus sacra quē teste Plutarcho in uita Romuli sic appellauit ob illata uulnera i acronem regem ceninensium quem singulari certamine interemerat. Nā ut ait Plutarchus latini uulnus īfere ferire dicūt. Cuius exuuias māibus propriis ipse romulus deportauit:& sacrā pastoribus quercū deposuit:ubi ab eo constructo templo romani duces ut idē plutarchus pgit nō nisi de singulari prælio cæsis hostiū ducibus ferebant spolia quæ uocabāt opima:

uel ab ope ut dixit Varro uel ab ope: ut existimat Plutarchus cū sit opus egregiū ac clarissimū ducē belli parē sibi doctorē supare:unde Vir.i.x.aut spoliis ego iam raptis laudabor opimis. Quod qbus romanis ducibus cōtigerit uidius in dictiōe Acrō Fuerunt & alia Romæ loca ab nostris auctoribus nominantur expressa ut carine subura tabernola uia:sacra de quibus aliquit loqui Varrone duce uisum est hic lib.iiii.de lingua latina innuere uidet planū illud quod inter Marii trophæa & lateranē se palatiū iter iacet tabernolā regionē cognominatā fuisse. A qua uult Varro carinas icipere & in uiā sacram desinere ita ut ea loca ubi nunc est ecclesia sancti Petri ad uincula & uastissime ruine:quæ cōtra amphitheatrum colossei adhuc cernūtur sub carinis teneant quæ ēt sic quoq; ab ihabitantibus & tabellionibus nominant. Quin & ibidē ex quibusdā iscriptionibus ueterē curiā fuisse cōiectāur in qua augures sedē habentes iaugurari consueuerāt.de qua Varro curiæ inqt duoq; generum ubi curarent sacerdotes:res diuias ut curiæ ueteres & ubi senatus humana ut curia hostilia:& alia i loco idem Varro curare a cura dictū & cura quod curat curia ubi senatus rēpublicā curat. Et illa ubi cū sacroq; publica at uia sacra a curia ueteri icipiēs secus amphiteatrum colossei ad septētrionen plagam uergens subitus Titi & Vespasiani arcus:usq; ad proximam capitolii arcem perducebat. Et inde dictam dixit Varro:quod per eam ab arcu idest a capitolio ad augures sacra quot mensibus ferebantur. Et subdit sacre uiæ partem solā tunc fuisse uulgo notam quæ est a foro eunti primo cliuo. Vnde ait Liuius i secundo ab urbe uicus Romæ erat: quia sacra dicebatur. Et Horatius in primo sermonum ibam forte uia sacra sicut meus ē mos. Quare & recte Petrus bibliothecarius scripsisse uidet Fœlicē summū pōtificem eo nomine tertium fecisse ecclesiam sanctorum Cosmæ & Damiani uia sacra in templo Romuli in hac quia iuxta forum romanum erant fructus & poma uenditabantur: dicente Ouidio in primo de arte amandi.

Rure sub urbano poteris tibi dicere missa.

Illa uel in sacra sint licet empta uia: in huius summo teste Liuio posita fuit equæstris statua i honorē cloeliæ. Virgilius.i.insidens equo Suburam uero ide dictam Varro affirmat quod sub muro terræ carinarum fuerit. Et subdit subura Iunius scribit ab eo quod fuerit sub antiqua urbe. Cui testimoniū potest esse quod subest loco q terreus murus uocatur. Quare ait Iuue. in quita satyra de tyberino quodā ignobili pisce:& solitus mediæ erypta penetrare suburæ.

Nā tota adiacens regiuncula ab ea crypa quæ usq; in tyberim protendebatur subura cognominata fuit unde:& petrus bibliothecarius dixit beatum Gregorium cōsecrasse gothorum ecclesiam quæ est in subura sub nomine uirginis Agathæ. Et ut scribit Suetonius in uita Cæsaris habitauit primo Iulius Cæsar in subura modicis ædibus: Post autē pontificatum Maximū in sacra uia domo publica Et Plin.lib.xix. Cæsar inquit dictator totum foro romanum uiamq; sacram ab domo sua i cliuum usq; capitolium in munere gladiatorio linteis cōtexuit. Fuitq; ea domus quam Octauianus Augustus teste Suetonio sumptuosæ nimis a Liuia ornata ad solum usq; dirui fecit in cuiusq; area porticus liuia cognominata postea structa fuit. De quo Ouidius libro fastorum sexto.

Discē tamen ueniens ætas ubi liuia nunc est.
Porticus immensæ tecta fuisse domus: ad quam deide porticum teste Pli. Vespasianus pacē suā ædificauit. Erat & nō longe a subura:& carinis pagus dictus succusanus:cuius tertiā litterā non cū.b.sed cū.c.scribēdā dixit uarro qa eo dictus ē q; succurrit carinis erat & i sup romæ sub capitolio ad eam partē q; i lucii septimi seueri arcū triūphalē cōuersa ē nō lōge a foro boario uicus q iugalis a iugis boum q; inibi fieri cōsueuerāt cognoiatus ē. De quo Li.i lib.macedōico inqt. Saxū ingēs ex capitolio in uicū iugariū procidit:& multos oppressit. Legimus & i Li. lib.tertio ab urbe de eqmelio:q; cū.æ.diphthongo i prima scribit qd Romæ fuerit: nā cum factā cedē Spurii Melii ex equestri ordie ob regnū cōcupitū scripsisset addidit nec satis ē eius sanguie expetitū nisi tecta parietesq; itra q tantū amentiæ cōceptū eēt dissiparent bōaq; cōtracta pciis regni mercādi publicarēt: iussere ita q; q; stores:uēdere ea bōa atq; i publicū redire. Domū deide ut memoriæ area eēt oppresse nephariæ spei dirui ex tēplo duxerūt. Id æqmeliū appellatū est itaq; ait uarro i quarto de lingua latina. Aequelium quod æquata Melii domus publicū quod regnū occupare uoluit. Et subdit is locus ad busta gallica qd Roma recuperata gallorum ossa:qui possiderant urbem ibi coaceruata ac consepta sunt. Sed iam de uelus quæ in plurali:& singulari efferuntur: uidēdum est de quo Liui. i secundo meminit ab urbe cū de Valerio Publicola primo eum Bruto consule loq; ref. Quod ædificabat i summa uelia alto: & munito loco domum ut arcem i expugnabilem quā ob suspicionem regni demositus in infimo cliuo reædificauit. De qua Varro cum palatium a balatu ouium decripsisset inqt huic germalium:& uelias coniunxerūt: Et ifra subdit Veliæ unde essent plures accepti cās i quibus cum ibi pastores palatini ex ouibus ante tonsuram iuentam uellere lanam sint soliti: quasi dicata a uelēdo ueliā collem quēdam dictū q cū germalio alio colle palatio p aggeres coniunctus fuit. De insula uero quæ i medio thybridis iter urbē & Ianiculū adhuc cōspicit scribit Liuius i.ii. ab urbe postq; cōsecratus Marti Tarquiorū cāpus fuit forte ibi tūc seges sarris dī fuisse maturæ messis quē cāpi fructū: qa religiosum erat cōsumere desectā cū stramēto segetē magna uis hoium simul imissa cordibus fudere i tyberi tenui fluētē: aq; ut mediis caloribus solet: ita uadis hæsitātis frumēti aceruos sedisse illitos limo ide insulā paulati:& aliis q; fert temere flumē eodē uectis factā. Postea credo additas molles manuq; adiutū. ut tā eminēs ara firmaq; tēplis quoq; ac porticibus sustinēdis eēt: hæc ille. Ea autem i insula duo fuere tēpla Iouis & Aesculapii nepotis exphœbo. De qbus Ouid. libro fasto. primo iquit.

Quod tamen ex illis licuit mihi dicere fastis.

Sacrauere patres hoc duo templa die.
Accæpit phœbo nymphaq; coronide natũ.
Insula diuidua quam præmit amnis aqua.
Iuppiter in parte est cœpit locus unus utrunq;:
Iunctaq; sunt magno templa nepotis auo.
Insuper & de ærario romão uidẽdũ ẽ. De quo Macrobius in saturalibus lib. i. scribit romani ædem Saturni ærariũ eẽ uoluerũt qđ tpe quo italiã incoluit ferẽ i eis finibus nullũ furtũ eẽ cõmissum. Aut qa sub eo nihil erat cuiusq̃ priuatũ. Nec signare solũ aut partiri limite cãpũ. Fas erat i mediũ q̃rebãt ut ait Virgi. similiter & festus ærariũ inquit populus romanus in ædẽ Saturni habuit: iõ inqt p̃fatus Macrobius apud eũ locabaẽ populi pecunia cõis: sub quo fuissent cunctis uniuersa cõia: & in eo etiã teste Seruio sup. iii. geor. reponebanẽ acta q̃ suscæptis liberis faciebãt parentes. luue. in saty. Neuole Nullũ ergo meritum est ingrate ac pfide nullũ.
Quod tibi filiolus uel filia nascitur ex me.
Tollis enim & liberis actorum spargere gaudes:
Argumẽta uiri. Varro li. iiii. de lingua latina: uestigiũ inquit ẽt nũc manet in æde Saturni. Quod ẽt nũc ꝓpter persurã trutinã hẽt positã ærariũ ab eo appellatũ. Et fuisse uideẽ in faucibus capitolii. Nã ut ait Seruius sup. ii. æne. ubi dixit Vir. Sanguine placastis uẽtos & uirgĩe cæsa. Orestis ossa ab aritia romã trãslata sunt: & cõdita ante tẽplũ Saturni qđ est ante cliuũ capitolini iuxta Cõcordiæ tẽplũ. Vnde Macrobius: hẽt inqt saturnus arã & ante senaculũ illic græco ritu capite apto res diuina fit qa primũ a pelasgis: postea ab Hercule ita eã a pricipio factatã putãt. Fuit & Romæ locus q̃ ꝓ castris habebatur: quẽ primus oĩum principũ octauianus augustus istituit: nõ alia ut putãt rõe: q̃ ne milites uagi: & p urbẽ dispsi rapinis tumultu cõtẽtiõibus ciuitatẽ redderẽt iquietã: nã post uictoriã partã de. M. Antõio de quo Cleopatra iperio qete potitus iter multa: q̃ prudentissime egit binã istituit classem. Vnã aꝑ misenũ lucãiæ portũ q̃ italiæ isulas oraq; galliaꝝ maritimã hispãias aphricaq; mauri tãiasq; & septẽtriõalis occeãi plagã tutareẽ. Alterã aꝑ Rauẽnã i loco nũc cãdião i quo postea classense oppidũ fuit: cuius classis ꝓtes tutarẽẽ sinus maris adriatici: illyrici dalmatiæ epiri græciæ thraciæ pontimæotidis: & asiæ in nostrũ mare uergẽtis atq; ore ægyptii necessitatibus subuenirent. Quoꝝ multitudo cũ nõnũq̃ romæ uocareẽ i ianiculo castra rauẽnatibus. Augu. ipe statuit ex quo regio trãsthyberina ab ide quãdoq; urbs rauẽnantiũ dicta fuit. At misenatiũ pegrinorũq; militũ i cælio mõte castra locauit: post Augustũ Tiberius pniciosissimã libertati romanæ atq; ẽt iperio rẽ exorsus est. Nã teste Suetõio castra romæ cõstituit qbus ꝓtoriãæ cohortes uagæ ante id tẽpus & per hospitia dispse cõtinerenẽ. Cuius tyrãnidis fomes locũ habuisse i suburbiis uiæ appiæ ubi nũc ecclesia ẽ sancti Sabastiãi nõnulli cõiectãtur. Et pria hoꝝ tyrãnis in assumptiõe claudii ad imperiũ apparuit ut p̃cæteris historicis Iosephus approbatissimus auctor i li. de captiuitate iudaica late descripsit. Et post illũ breuiter Suetonius tetigit i ipsius claudii uita: idẽq; i morte Galbæ & nouo Othõis imperio cõtigisse: & acre præliũ i circo maximo capitolioq; & palatio cũ militibus prætoriãis fuisse ostendit. Et tandẽ i tantũ processit ꝓtorianorum militum auctoritas siue temeritas ut quem uallẽt iperatorem facerẽt: & factũ iperio deturbarent. Vnde Helius Lãpridius i uita Heliogabali arbitriũ uitæ ac necis ipætorianis fuisse ostẽdit ait enim i castris milites præcãti p̃fecto dixerunt se pesuros eẽ Heliogabalo. si & impuros hoies & aurigas ab se dimoueret: atq; ad bonã frugẽ rediret. Scribit & Iulius capitolius edẽ fuisse imptorianis castris i quã senatus aliq̃do uocari cõsueuit p̃serti cũ de ab rogando alicui iperio agẽdũ eẽt. Nãq; eo i loco Maxius patri & filio abrogato iperio: gordiani duo pr̃itẽ & filius declarati sunt Augu. & i uita pupieni & balbini iperatoꝝ quãtũ castra ꝓtoriana urbi offuerint idẽ Capitolinus ostẽdit dicẽs: maximino qdẽ ad bellũ ꝓfecto. Romæ ꝓtoriãi remãserũt iter quos & populũ tãta seditio fuit ut ad bellũ ueniret itestinũ. Rõæ pars maxia icẽderet tẽpla fœdarenẽ oẽs plateæ cruore polluerenẽ. Et ifra subdit iterea Romæ iteꝝ seditiones iter populũ & milites ortæ ut nec cũ edicta ꝓponeret. Balbinus audiret. Veterani se in castra ꝓtoria contulerunt cum ipsis prætorianis quos cæpit populus obsidere. Nec unq̃ ad amicitiam eẽnt reducti nisi fistulas aquarias populus icidisset: idẽ Iulius eorundem imperatorum uitæ exitum narrans: hæc in uerba prosequtur: illis contendentibus milites superarunt atq; eos nudatos ambos uestibus regalibus de palatio cũ iniuriis perduxerũt & per mediã ciuitatẽ ad castra taptare uoluerũt magna ex parte laniatos: sed ubi cõpertũ ẽ germanos ad defensionẽ illoꝝ supuenire ambos occiderunt in itinere medio reliquerũt: iter hæc Gordianus Cæsar sublatus a militibus impator est appellatus augustus. Et idẽ Capitolinus senatusconsultũ inqt de impio. Valeriãi pricipis optimi in prætorianis castris factũ fuit. Et multa quæ de his diuersis i locis legunt. Quibus ostendit ꝓtoriana castra grandẽ pedẽ libertati romanæ atq; iperio intulisse. põtes ẽt romæ sup tyberim fuisse legimus & uidius. Quoꝝ noia cũ suis causis adhuc satis cõperta non habemus. Scribit tamẽ Liuius i prio ab urbe põtẽ subliciũ ab Anco Mar. constructũ fuisse. Qui teste Pli. ligneus ꝑsus: & sine ferreo clauo prius fuit. ita dispositus contignatione: ut eximerenẽ trabes sine fulturis ac reponerentur. Quod quidem sic facere religiosum erat postq̃ Horatio Coclide defendẽte ægre reuulsus est. Sed teste capitolio illũ Antonius Pius impator marmoreũ fecit. Hũc eundẽ ipsum esse nõnulli putant qui ad radices auẽtini demolitus aspicit. Alii quibus adhæreo eum illum eẽ uolunt qui nunc sancte Mariæ pons uocitatur. Isq; ad transitum eius temporis urbis cõmodior esse uidetur: Sicq; uel huius uel alterius nomen ignoraẽ. Nõnũlli uero putant eum qui est ad radices auentini æmilium dictum fuisse. Alii illum quiã dictẽ pons mollis in uia tyburtina æmilium olim uocitatum asserunt: his aliis superinductus ẽ pons q̃ iouis insulam urbi coniũgit. Quem Qu. Lepidum: &. M. Curiũ ædiles struxisse titulus in marmore excisus ostẽdit: Cum uero qui ad ianiculum isulã

applicat, Valentinianū ſuperiorem & ualentē ſtru/
xiſſe ſimilis titulus indicat. Alius fuit qui ad iani/
culum etiam & portam aureliam maxime defere
bat qui aurelius ſimiliter uocabatur, Cui iam de/
molito rupto nomē eſt alius fuit pons triumpha/
lis portæ coniunctus q & ipſe nomē a triumphis:
qui per illum agebantur accæpit, Proximus pōs ē
huic Hadriani caſtello ſeu mætæ cōiunctis qui &
ſancti Angeli uocitatur: eſt etiam ſupra flumenta/
nam portam in uia fluminea extra urbem pōs ali/
us qui miluius neſcio a quo denominatur, Arcus
triumphates fuiſſe Romæ q̄ plurimos & legimus
& conſpicimus ſed quoſdam dirutos: quoſdā rui/
nis coopertos: quoſdā ēt nouis ædificiolis ab aſpe/
ctu hoīum ſemotos ītegrū pene illū cōſpicimus q
Flauii Cōſtātini fuit iuxta amphitheatrū coloſſei.
Cui talis īſcriptus ē titulus, imp, Cæſar, Flauio cō/
ſtātino Maximo publici filio Auguſto ſenatus po
puluſq; rōanus. Quod īſtīctu diuinitatis mentis
magnitudīe cū exercitu ſuo tā de tyrāno q̄ de om/
ni factiōe uno tempore iuſtis rēpublicam uultus
eſt armis arcū triumphis īſignē dicauit, Aliū ſimi/
liter pene integrum Lucii Septimi iuxta ſanctum
Hadrianū ſub capitolio cernimus: ī quo talis ſtat
titulus: imo, Cæſ, L, Septimo, M, F, Seuero pio, pti/
naci auo patri patriæ parthico arabico & partico
adiabēico Pōt, max, trib, poteſtatis, xi, imp, xi, Cos,
iii, procos, Et imp, Cæſ, M, Aurelio, L, F, Antonio
Augu, Pio fœlic, tri, pōt, vi, pcos, P, P, optimis for/
tiſſimis pricipibus ob rēp, reſtitutā ipiūq; ro, ppa
gatū īſignibus uirtutibus eorūq; domi fortiſq; S,
P, Q, R, Vidimus & aliū ſemidirutū iuxta pala/
tiū & tēplū pacis in uia ſacra in quo hæc quoq; in
ſcripta ſunt uerba, S, P, Q, R, Diuo Tito Diui Ve/
ſpaſiāo, F, Veſpaſiāo Augu, Et licet ēt ī hoc arcu ex
uno qdē latere ipm Titū triūphantē ī curru a q̄ttu
or equis ducto cōſpicere ex altero uero latere uaſa
templi & candelabrū illud ditiſſimū ſeptē ramo;
tanq̄ ante currum Titi portarent inſculpta, De qui
bus Ioſephus lib, ſeptimo de bello iudaico deſcri/
bens Titi triūphum ſic ait Spolia uero alia qdē pa/
ſim ſequæbant. Eminebāt aūt ante duces ea quæ
apud hyeroſolimā in tēplo repta ſunt Mēſa aurea
ponderis talēti magni & candelabrū ſimiliter qdē
auro factū ſed ope cōmutato ab uſu nſræ cōſuetu/
dinis, Nā media quidē columna baſi hærebat te/
nues aūt ab eo cannulæ producebant formatæ ad
ſimilitudinē fuſcinæ & in ſummo q̄q; lychnis ſpe
ciē fabricatæ erāt numero ſeptē ſeptimi diei q apd
iudæos eſt īdicātes honorē uel ut idē auctor alibi
dixit ſtellas errātes ſignificabāt. Et ſubdit poſt hæc
aūt portabatur lex iudeo; nouiſſima ſpolio;. Et
poſtq̄ totū triūphū deſcripſit īfra ſubdit. Veſpaſia/
nus pacis tēplū ædificare decreuit, Itaq; mira celeri
tate & q̄ hoīum cogitatiōes ſuparet effectū eſt ma/
gna. n. diuitia; largitate uſus inſuper pfectis id pi
ture ac figmētō; opibus exornauit, Oīa nāq; ī il/
lud phanū colecta ſunt ac depoſita quo; uiſcēdo/
rū ſtudio p totū orbē q ante nos fuerūt hoīes uaga
bātur quomō aliud apud ſitū eſſe uidere cupien/
tes. Hic autē repoſuit etiā q̄ iudeo; fuerunt īſtru/
menta his ſeſe magnifice ferens, Legē uero eo; &
penetraliū uela purpurea ī palatio cōdita ſeruari p
cepit, Hieronymus ſimiliter ſup iohelē: Veſpaſia/
nus īquit & Titus Romæ tēplo pacis ædificato ua
ſa tēpli hieroſolymitani & uniuerſa donaria in de
lubro illius conſecrarūt qđ ut ſubdit græca & ro/
mana narrat hiſtoria, Eſt & alius arcus iuxta eccle
ſiā ſancti Georgii. in quo talis ē īſcriptio īmpatori
Cæſari, L, Septimo Seuero pio ptinaci. Augu, Ara/
bic, Adiabēic, parth, M, fortiſſio fœliciſſimo pont,
maxi, tri, poteſt, xii, imp, xi, Cō, iii, patri patriæ, Et
imp, Cæſ, M. Aurelio antonio Pio fœlici, Aug, tri,
pōt, vii, Cos, iii, P, P, pcos fortiſſimo fœliciſſimoq;
principi & Iuliæ Augu, matri, Augu, ii, Et caſtro;
& ſenatus & patriæ, Et imp, Cæſ, M, Aurelii Anto
tonini Pii fœlicis Aug, parthici maximi britānici
maximi argētarii & negociantes boarii huius loci
deuoti numini eo; cernius & arcū aliū ī macello
quē ſupra Galiēi īpatoris fuiſſe dixius. Quī & ali/
os q̄ plures quo; īſcriptiones & tituli ſunt demoli
ti: Quidā tamē diuinare uolūt arcū illū, q ī uia fla/
minea iuxta eccleſiam beati Silueſtri, & Laurētii ī
lucinā cōſpicit Domitiāi prīcipis fuiſſe a quo licet
tituli & marmoræ cruſtæ ablatæ fuerunt ī una ta
mē q̄ reſtat Domicianū eū ſculptū eē uolunt q̄lis e
Suetonio deſcribit. Sed tūc ſedētē dormentēq;: &
Mineruā quā ſupſtitioſe colebat ſomniātē excede/
re ſacrario negātēq; ſe ultra eū tueri poſſe. qđ ex ar
mata eēt a ioue, Fecit etiā Claudius teſte Suetonio
Tiberio marmoreum arcum iuxta Pōpei theatrū
decretum qdē olī a ſenato tamē omiſſum pergit,
Fuerunt & rōæ tēpla phanaq; admirāde: & ſacella
pena īnumera ut tēplum Iouis capitolini cū his q̄
ſupra rettulīus, Tēplum iſidis ī cāpo martio ut ui/
dius ī dictiōe Oſiris: cuius reliq̄s q̄ſdā porticus &
marmoreas columnas iter Antōii columnā & pā/
theon cōſpici qdā uolunt q̄ phani ipīus magnitu/
dinē & pulchritudinē aliq̄tulum argumētari uidē
tur, Nec īde lōge ex antiq; ædificiis tēplum p ma/
gna parte ītegrū cōſpicit qđ pātheon cum, th, aſpi
rato ab hiſtoricis: cognominat, Quod mea quoq;
īterp̄tatiōe ſummū deo;: idicat: nā πον denotat
omne qđ ſane in ſimilibus ſæpe comperi ad ſum/
mum ſpectat, εθεον deorū: unde ait Plini. lib, xxxvi,
natu, hi, pantheon Ioui ultori ab agrippa factum
fuit Dion uero hiſtoricus græcus pātheō dictum
ait ſiue q̄ in martis Veneriſq; imaginibus ſub ipſo
templo conſtitutis omnium deorum imagines ef
fictæ erāt ſiue ut potius arbitrari uidet q̄ templū
ipſum rotundum ſit celoq; per ſimile: & ſic quoq;
oīum deo; habitatio cēſeatur, Sed qđ ab agrippa
factum fuerit oſtēdit ēt idē Pli, ī. xxxiiii, eiuſdē op/
is cum ait ſyracuſana ſunt ī pātheo capita colum/
na; poſita ad idē titulus ī frōtiſpicio tēpli ſic indi
cat, M. Aggrippa, L, F. cōſul tertium fecit deide ab
Hadriāo īſtauratum fuiſſe Spartiāus ī eius uita at
teſtat, Quī & poſt hāc īſtaurationē aliā a, L, Septio
& M, Aurelio antōino miores litteræ q̄ ī eodē frō/
tiſpicio legūt̄ indicare uident q̄ ī eodē fuiſſe ēt ſimu
lachrum Veneris oſtendit Macrobius in ſaturnali
bus dum magnitudinē eius unionis deſcribit quē
ī auribus cleopatra geſtabat, Cuius magnā partem
p acetum cōſumpſerat ī cōuiuio quo, M, Antoni/

nũ ſumptibus:ſupare cõtẽdebat. Sed q ſupfuit uicta regia & capta ægypto Romã delatus diſſectuſq; ẽ. Et ſcã ex una margarita duæ ipoſitæq; ſimulachro ueneris ut mõſtruoſæ magnitudinis cõſpiciẽ ī tẽplo:qđ páteõ dī. Fuit & tẽplũ pacis Veſpaſiani opus de quo pauloante uidimus. Nec ī tota urbe alterius ædificii ruinæ ſpectabiliores admirabiliores q; cernũt. Præter hæc. & aq̃ ductus multiplices & admirãdi rõæ fuerũt q aq̃s ī urbẽ teſte Frõtino q de his ꝓpriũ librũ ad Neruã ípatorẽ ſcripſit uarie cõducebãt:q̃s oẽs. Sextus Ruffus q poſt illũ fuit ī deſcriptiõibus ſuis unde. xx. cõnumerat uideli cet troianã:anniã:atticã:martiã: claudiã: cæruleã: Juliã: Auguſteã:appiã:algentianã:ciminiã: Sabatinã: Aureliã:dánatã:uirgineã:tepulã:ſeuerinã:antoninanã:alexãdrinã q̃ uel a cõditoribus ut troiana annia martia:& plures alie uel a locis unde dicunt ut cyminia:uirgiea:cærulea & alie nonnulle nomen aſumpſerẽ. Vir. ī. vii. Et cymnicũ mõte lacũ De martia ſic ĩqt Pli. li. xxxvi. natu. hiſt. dicãt nũc uera æſtimatiõe iuiſa alibi miracula. Qu. martius iuſſus a ſenatu aquaq; amenis ductus reficere nouã a noie ſuo appellatã. Cuniculis p montes actis ītra prætu ræ ſue tps adduxit. Agrippa ī ædilitate ſua adiecta uirginea aq̃ cæteriſq; corriuati atq; emẽdatis lacus ſeptigẽtos fecit hæc ille ob q̃ puto ſubiratũ reſpondiſſe Auguſtũ romanæ plebi uinum petẽti. Cum apd Suetonium ait tot aq̃s introduxit Agrippa gener meus & uinum q̃ritis. Sed nõ lõge poſt ꝓſequit Pli. uicit antecedẽtes aq̃q; ductus nouiſſimum: ipẽ diũ operis inchoatia. C. Cæſari & p acti a Claudio Quippe lapideã excelſitatẽ oẽs urbes & mõtes æq̃ tẽ ut lauacra impleret curtios atq; cæruleos fontes adductos. Erogata ī id opus talẽtũ qnquagita ſexagita milia. Et ꝓſequit idem Pli. Si qs aquarum abũdantiã ī publico balneis piſcinis euripis domibus hortis ſub urbãis uillis ſpaciaq; ueniẽtiũ extractos arcus mõtes pfoſſos cõualles æquatis fatebit nihil magis mirandum fuiſſe ī toto orbe terraq;: hæc ille quæ ſi quis latius noſcere cupit legat Frõtinum de aq̃ ductibus ad ípatorẽ Neruã cuius tẽpore ob aq̃q; copiã urbe dicit a ueteri ifamia purgatã: q̃ tribus mẽſibus anni dicebat peſtilẽs. Fuerũt & romæ thermæ theatraq; & amphitheatra: de qbus ī propriis dictiõibus uidius uidebimuſq;. Sed qa nõnullis dubiũ ẽ ubi nã fuerit domus Nerõis q̃ aurea dicta fuit de illa q̃ nr̃i auctores ſcripſere referẽdũ explanãdũq; duxius. De q̃ primũ Suetõius ī illius uita ſcripſit domũ dicens a palatio exqlias uſq; fecit. Quãprio trãſitoriã mox icẽdio abſumptã reſtituitãq; aureã noiauit. De cuius ſpacio atq; cultu ſufficerit hæc retuliſſe. Veſtibulũ eius fuit ī quo coloſſus cẽtũ uigiti pedũ ſtaret: ipius effigies tãta laxitas ut porticus triplices militarias hẽret: itẽ ſtagnum maris iſtar circũſpectũ ædificiis urbiũ ſpeciẽ rura iſup aruis atq; uinetis & paſcuis ſiluiſq; uaria cum multitudie oĩs generis pecudũ atq; feraq; ī cæteris ptibus cũcta auro lita diſtincta gẽmis unionũq; cõchis erãt cænatiões laq̃atæ tabulis eburneis uersatilibus ut flores fiſtulis & unguẽta deſup ſpargerent p̃cipua cœnationũ rotũda q̃ ppetuo diebus ac noctibus uice mũdi circũ ageret. Balneæ marinis albulis fluẽtes aqs eãdẽ domũ cũ abſolutã dedicaret hactẽus cõprobauit ut ſe diceret q̃ſi hoiem tandẽ hitare cœpiſſe hæc Suetonius De eadem Cor. Tacitus ubi incẽdiũ romæ deſcripſit ſic ĩqt: Eo tẽpore Nero antii agẽs nõ ante ī urbẽ regreſſus eſt q̃ domui q̃ palatiũ & Mecœnatis hortos cõtinuauerat ignis appropinquaret. Neq; tamẽ ſibi poſuit qn & palatiũ & domus & cũcta circũ hauriret & ifra ſubdit. Cæteq; Nero nixus ẽ patriæ ruinis extruet domũ: ī q̃ had ꝓide gẽmæ & auq; miraculo eẽnt ſolita pridẽ & luxu uulgata: q̃ arua & ſtagna & in modũ ſolitudinũ hĩc ſiluæ & apta ſpacia & ꝓſpectus: itaq; teſte Pli. trigeſimotertio naturalis hiſtoriæ apparatus fuit aureæ domus ambientis urbẽ. Et in. xxxiiii. de eadẽ inqt: ī aureæ domus Nerõis ſolariis aues ex argẽto mirabili opere ſculptæ fuerũt. Et li. trigeſimoſexto dixit. Eã ī domũ Neronẽ icluſiſſe ædẽ fortunæ: q̃ ex lapide pheginide trãſlucẽs ædificata foribus clauſis claritatẽ diei ĩtus haberet. Veq; hæc domus a ſeq̃ntibus deide prĩcipibus diruta fuit & uaria deſup ædificia cõſtructa: ī ter q̃ amphitheatrũ id fuiſſe accæpimus: qđ coloſſeum a Neronis coloſſo uocamus: dicẽte Martiale. Hic ubi cõſpicui uenerabilis amphitheatri. Erigitur moles ſtagna Neronis erant ī eadem domo ſuper ædificatæ fuerunt & thermæ: dicente eodẽ Martiale. Hic ubi miraũr uelocia mũera thermas & reliqua quæ uidimus in dictiõe amphitheatrũ & dictione coloſſus. Nã quia colloſus ille Nerõis relictus fuit q ſtabat ī porticu domus aureæ & iuxta illũ amphiteatrũ conſtructũ fuit dicta ẽ moles tota colloſſeũ. Ex quo ſane Nerõis coloſſo: ut ſcribit Helius Lampridius in uita Cõmodi Antõini Nerõis caput Cõmodus abſtulit: & ſuum ſup impoſuit: ac titulum more ſolito ſubſcripſit: & certe ap̃ lateranẽſem eccleſiã nõ lõge ab amphitheatro caput grãde æneũ ẽt nunc aſpicimus qđ Cõmodi fuiſſe ex numiſmatũ imagine deꝓhendimus: ob qđ nõnulli id eẽ putãt qđ ipe ſpurciſſimus Cõmodus capiti flagicioſiſſimi nerõis ſubrogauit: cõſpiciẽ & hoc tpe moles nõ lõge ab arcu cõſtantini & amphitheatro coloſſeo: hoc ẽ ante beati. Gregorii mõaſterũ quã a nõnullis ſeptizoniũ ab aliis ſeptodiũ uocari legimus: nã cũ magna ex pte demolita ſit tres adhuc ī illã colũnaq; ordines indicẽ ſup ipoſitos hoc tẽpore uidemus. Hãc quoq; molem. Seueri aphri ípatoris ex Helio Spartião fuiſſe deꝓhendimus. Ait. n. de illo loquens, opa eius publica Romæ p̃cipua extant. Septizoniũ & termæ ſeuerianæ. Et paulo ifrã ſubdit cũ ſeptizonium facere nihil aliud cogitauit: q̃ ut ex aphrica ueniẽtes ſuũ opus cernerent & mediũ ſimulachrũ eius locatũ additũ palatinis ædibus: is regnũ arcũ ab ea parte facere uoluiſſe phibet: quod ẽt poſt Alexãder cũ uellet facere ab aruſpicibus dicit eſſe ꝓhibitus cũ hoc ſciſcitãs nõ litaſſet. Iulius uero capitolinus ī Antõini Getæ uita q eius Seueri filius fuit nõ ſeptizoniũ: ſed ſeptodiũ dixit. Nã de Antõino locutus inquit illatus ẽ maioq; ſepulchro hoc eſt ſeueri quod ẽ in uia appia eũtibus ad partẽ dexterã ſpecie ſeptodii ſtructũ quod ille ſibi uiuẽs ornauerat hæc ille. Quæ ſane uocabula deriuationem

græcã detinet ita ut uel ſeptẽ zonaꝝ ædificiũ fuiſſe dicaſ uel ſeptem uiaꝝ hoc eſt p illas zonas incẽdium ut iam conſpici libet.

Abacus cum.c.exili ſcribiſ:fuit teſte Herodo.li.hiſtoriarum.ii.æthiopum rex q aniſim ægypti regem fugauit & illius regnum quinquaginta annis obtinuit.

Sabyllus cum.y.græco & duplicato.l.ſcribitur: fuit teſte Herod.li.hiſtoriaꝝ.vii.Gelæ urbis ſiciliæ tyrãnus poſtq̃.ſ.interfecit Cleandrum paternei: q tyrannidem prius ſeptem annis occupauerat.

Sabini cum.i.latino ſcribitur: fuerunt teſte Plinio in tertio naturalis hiſtoriæ populi i Italia a religione & cultu deorum:quaſi ſeuini cognominati.Nã σεβομαι:græce dicitur latine colo uel uenero hi teſte Plutarcho in uita Romuli ciuitates ſine mœnibus incolebant ut Priſcam illam lacedæmoniorũ conſuetudinẽ referẽt.Vnde in ea quæ romanæ urbi propinqua ſunt colonias deinde deduxerunt tanquã nullũ alium aduerſum populũ ob animi magnitudinem pertimeſcerent ideoq̃ cũ diceret Virgilius in.ix.Tacioq̃ ſeni curribuſue ſeueris inquit Seruius ideo dixit ſeueris quod cũ filias perderint ceninẽſes antemnates:cruſtumeri:& ſabini cæteris primũ quieſcẽtibus ſoli ſabini bella ſumpſere.Hi aduerſum nonos maritos licenter plurimum ſcõmatibus iocabãſ.Quod Lucãus i.ii.tetigit cũ ait.Nec ſoliti luſere ſales nec more ſabino Excæpit triſtris cõuiria feſta maritus. Et a ſabino ſabellus deducit:ut Vir.in ſecũdo georgicoꝝ de Italia loquens ait.Hæc genus acre uirum marſos pubemq̃ ſabellã Extulit:& in ſecũdo georgicorum. Denteſq̃ ſabellicus exacuit ſus:item Iuuenalis Mẽ ſamq̃ ſabellam.

Sadyattes cum.y.græco & duplicato.t.ſcribitur:fuit Ardyos filii Gigis filius q teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo poſt patrem regnauit in lydia. Cuius regno eius filius Aliattes ſucceſſit.

Sagarus cum unico.r.ſcribitur eſt teſte Herodoto libro hiſtoriarum tertio fluuius phrygiæ.Liuius uero in ſeptimo de bello macedonico fluuium eẽ dixit gallograecie q p phrygiã defluens:& ad berecyntum oppidum ptingens'i ppõtidẽ tãdẽ ifluit.

Sais cum.i.latino ſcribitur ciuitas eſt i ægypto iuxta hoſtium quoddam uili quod ab ipſa ciuitate ſaiticum cognominatum fuit.

Saiticum cum.i.latino utrobiq̃ & abſq̃ aliqua aſpiratione ſcribitur.Vnum eſt hoſtiis nili:ut in dictione ſebenniticum uidebimus.

Saliunca cum.i.latino &.c.exili ſcribitur uoluerunt quidam græcum eſſe quod minime uerum ẽ: ſed latinam habet etymologiam hoc eſt a ſaliendo dictum ut ait Plinius.xxi.naturalis hiſtoriæ libro ſaliuncula folioſa quidem eſt ſed breuis & quæ necti non poſſit radici numeroſæ coheret herba uerius q̃ flos & quæ manu compreſſa facile condenſatur de qua Virgilius meminit in bucolico puniceis humilis quantum ſaliunca roſetis.

Salamin cũ unico.l.&.i.latio ſcribiſ:& ſalamis etiã dici põt atq̃ ſalamina:ſed uerius i.n.deſinit: q̃ retinet in obliquis quẽadmodũ attis & attin delphin & delphis:eleuſin & eleuſis:Eſt ergo ſalamin inſula in euboico mari cõtra athenas ſita: urbẽ retinẽs ſui nominis in qua Telamon Aiacis & Teucri pater regnauit.Sed cũ reuerteref Teucer a bello troiano nec de inimicis aiacis teſte luſtio ultus fuiſſet a pre expulſus cyprũ prexit:ibiq̃ urbẽ aliã ſalamiñ cõdidit.De qua Hora.i primo carminum meminit.Nil deſperãdum teucro duce & auſpice teucro.Certus enim ꝓmiſſit Apollo ambiguã tellure noua ſalamina futurã at de priori ſalamina itellexit.Quiſtilianus i.vi.de iſtitutione oratoria cũ ait. Neq̃ ẽ ignobile exẽplũ megarios atheniẽſibus cũ de ſalamina cõtẽderẽt uictos Hom.uerſu. Qui tamẽ ipſe i oi editioni reperiſ ſignificãs Aiacem naues ſuas atheniẽſibus iũxiſſe uerſus ãt Homeri hi ſunt αιας δεκα δ' αλαλιπνος αγεν δυο και δεκανηας στησε δαγον ιν αθηναιων ιστα φαλαγγας. Horum primũ qdẽ Ariſtoteles i prio rhetoricorum rettulit ſecundum uero apud Herodotũ comperi.Nam adhuc in nullo exemplari homeri co iuueni.

Salomoneus cum unico.l.&.n.&.eu.diphthõgo in fine ſcribiſ:habetq̃ accẽtũ ſup ſecũda:fuit teſte honores q̃ritabat:factitabatq̃ iacere fulmina:ut Iuppiter.Sed a Ioue ipſe fulminatus in iferna demerſus eſt dicente Virg.i.v.æne.uidi & crudeles dantẽ ſalamonea pœnas:idẽ Hom.i.xi.odyſſeæ.

Salmoxis ultia cũ.x.cõſonãte &.i.latio ſcribitur:fuit teſte Hero.lib.hiſt.q̃rto dæmon qdã thracũ.

Salum cum unico.l.ſcribitur:& ſignificat apd nos mare deduciturq̃ a uerbo græco:quod eſt σαλευθαι:quod eſt moueri & agitari.

Samos cũ unico.m.ſcribiſ nomẽ ẽ duaꝝ iſulaꝝ i mari ægæo de qbus i ſequenti dictiõe uidebius.

Samothracia cum.th.aſpirato &.c.exili atq̃.i.latio ſcribiſ iſula ẽ i ægæo mari thraciæ adiacẽs q̃ prius ſamos dicta eſt poſtea eſt cõmixtis thraciæ icolis ſamothracia dicta fuit dicente Virg.i ſeptimo æneidos threiciãq̃ ſamũ q̃ nũc ſamothracia ferf. Nã dixit thraciã ad differentiã alterius iſule ſami q̃ Aſiæ adiacet ex oppoſito ad epheſum & andro uicia ut oſtendit ptholemæus i geographia de q̃ Iuue.i tertio ſatyra meminit cũ ait.Hic andro ille ſamo.At e ſamothracia teſte apulegio in ſecundo floridori deſpiciẽ paꝝ pelagi eſtq̃ frumẽto pigra fœcundior oliueto nec uinitori nec olitori ſcalpiẽ icolis frequens ẽ & hoſpitibus celebrata oppidũ habuit quod fuiſſe amplum idicant mœnia ſemiruta:hæc teſte Lactantio i primo diuinaꝝ iſtitutionũ ex Varronis teſtimonio fuit Iunoni dicatiſſima eo quod i illo nata fuit educataq̃ & Ioui nupta ut iqt cantatiſſimus rumor eſt:ob quod p̃ cæteris numinibus alamiis in nobiliſſimo templo illi dicata ut idem auctor ſubdit honorabaf. Et ut Apuleius i p̃fato libro rettulit ante arã Iunonis in ſamo erat eius ſtatua a Polycrate tyrãno dicata q̃ nec pulchrius nec ditius qcq̃ ẽ adoleſcens ẽ uiſcenda pulchritudie crinibus frõte & i oibus mẽbris ſuis admirabilis.Quĩ & teſte Pli.i.xxxvi.naturalis hiſto.fecit ſcopas Venerem:q̃ ſamothraciæ ſanctis cærimoniis coluntur.Quare dixit Iuuenal.iures Licet & ſamothracũ.Et noſtroꝝ aras: & maxime cũ rõanis timẽda uideref Iuno:Hæc eadẽ fuit

Pytagoræ patria & unius ſybilæ:& cū ſit i ea gle/
ba tenaciſſima primū illic fictilia uaſa facta dicūt
quæ ab auctoribus ſamia uocitantur in eadē teſte
Homero circa initiū li.xiii.iliados nemoroſus eſt
colis unde omnem idam & omnem troianam ur
bem ſubicere oculis quis poſſet.

Sambuca cum.c.exili ſcribitur:genus eſt iſtrumēti
ut dixit Iulius pollux ad cōmodum impatorē.

Sandys cū.y.græco ſcribit & pōit a græcis teſte Pli
nio in.xxii.naturalis hiſtori.inter olera ſilueſtria:
idē Opinion & Heraſiſtratus affirmarūt dicūtq; il
lā breui caule & i aliis fœniculo ſimilē eſſe hæc ē q̄
Ariſtophānes poeta comicus Euripidi tragico obii
cit ioculariter matrē eius ne olus quidē legitimū
uenditaſſet ſed ſandycē:ex eadem ſit color ſandy/
cinus ut teſtis ē Seruius ſup id Vir.i bucolico Spō
te ſua ſandyx paſcentes ueſtie agnos. Qui ſane co/
lor teſte Pli.in.xxxv.li.cōficitur ex ſandaraca & ru
brica admixta.Sed ut idem dixit in præfato.xxii.
li.peculiaris laus eius herbæ eſt quod fatigato Ve/
nere corpori ſuccurrit:marcenteſq; ſenio iā coitus
excitat ſiſtitq; pro fluuia alba fœminarum.

Sangaris cum unico.r.&.i. latino ſcribitur fluuius
qui teſte Liuio in.vii.de bello macedōico ab ado/
reo mōte diffuſus & per gallogræciam phrygiāq;
defluens egradiū midæ urbē alluit:& ut dixit Ser/
uius ſup.vi.æneidos iuxta caſtellum berecynthos
fluens miſcetur deide thymbræo fluuio:ita ut gēi
natis aquis maior effectus haud longe a Troia in
propontidem cadit.

Sānites cum duplicato.n.&.i.latino atq;.t.exili ſcri/
bitur a græcis populi ſunt italici in ſanio inter pi/
cenum & campaniam & apuliam poſiti.

Sapiri cum.i.latino ſcribitur ſunt teſte Orpheo in
argonautica populi iuxta pontum.

Sappho cū duplicato.p.& ſecundo aſpirato ſcribit
fuit fœmina leſbia & nobilis uates a qua uerſus q
dā:lyrici ſaphici ſunt cognomiati quos illa compe
rit.De hac Oui.in.ii.de triſtibus inquit.Leſbia qd
docuit ſappho niſi amare puellas. Et de remediis
li.ii.inquit:me certe ſappho meliorem fecit amice
Martialis in.ii.Carmina iā fingit ſappho laudauit
amatrix.Cuius ſane opera ex maiorꝝ negligentia
amiſimus nec iter græcos eius aliquid comperire
ualui.Habemus autē traductam ut putamus ab
Ouidio eius quandam nobilem epiſtolam:quam
uerſu elegiaco ad Phaonem amaſium direxerat.

Sarcarius cum.c.exili &.i.latino ſcribitur: fluuius ē
teſte Heſiodo in theogonia quem Ariſtarchi glo/
ſa dicit eſſe in phrygia.

Sarcaſmos cum.c.exili ſcribitur:dicitur teſte ſeruio
ſuper.ii.æneidos iocus cum amaritudine.ut Priamo i
quit Syrrus apud Virgilium in ſecundo æneidos
Referēs hæc & nūtius ibis pelidæ gēitori illi mea
triſtia fata Degeneremq; neoptolemum narrare
memento.

Sarcophagus cum.c.exili &.ph.aſpirato ſcribit ac
cipiturq; a noſtris pro ſepulchro eo q̄ σαρκα id/
eſt carnem.φαγ'ει hoc eſt comedit. Vnde Plinius i
ſecundo naturalis hiſtoriæ inquit circa aſon trao/
dis lapis naſcitur quo conſumuntur omnia corpo
ra & ſacrophagus:uocatur.

Sardanapalus cū unico.l.ſcribit:& cū accētu ſup pe
nultima a latinis ꝓnūciat:q̄ ſane ꝓducit.Iuue.i ſa
ty.Omnibus i terris.Et uenere & cænis & plumis
ſardanapali.Nā fuit aſſyriorꝝ rex ultimus de quo
Diodorus hiſtoricus apud græcos plene ſcripſit:
& Iuſtinus apud noſtros tetigit tandem ab Aria/
bano:qui eius nomīe medis præerat regno priua/
tus eſt qui e mediis ſcortis ſeipſum in regnum iæ
cit illuſſitq; teſte Cicerone in.v.de quæſtioōibus
tuſculanis:uerba hæc buſto ſuo ſcribi. Hæc habui
quæ edi quæq; exaurata libido Hauſit alia iacent
multa & præclara relicta.

Sardanis cū unico.n.&.i.latio ſcribit:fuit uir lydus
qui croeſo ſuadere conatus eſt ne ꝑſis bellū inferet.

Sardinia cū.i.latino ſcribit inſula ē in tyrrheno ma/
ri ſita:q̄ a Sarbo filio Herculis: qui e libya ueniens
inſulam occupauit teſte Solino nomen ſortita fuit
a qua ſardouus adiectiuum nomē deducitur.Oui/
di.in quarto faſtorum.

Sardoaq; regna ſiniſtris reſpicit a remis.

Sardis cum.i.latino ſequēte.s.ſcribitur:eſtq; nume/
ri pluralis:& teſte Priſciano in.vii.terminat nomi
natiuum & accuſatiuum inis: ut.ſ.ſonum græcū
ſeruet.Nā eodē Pri.teſte apud græcos.ei.diphthō/
gum finalē hēt ut α σαρδεις:τας σαρδειϛ:ſimi/
liter ut dicit alpis ſirtis:trallis urbs fuit in lydia ad
latus moli montis maxime ꝑ celebris ut teſtis eſt
Hero.li.hiſtor.i.Et Pli.lib.v.natu.hiſto.Eadē fuit
olim regia Croeſi lydorum regis ut late oſtendi ꝑ/
fatus Herodotus.Et Horatius in decima epiſtola:
quid concinna ſamos quid.Croeſi regia ſardis.

Sardonyx cum.y.græco ſequente.x.ſcribit:lapis eſt
olim apud romanos ꝓcioſus.Eſtq; generis māſcu
lini & fœminini.Perſius.Et natalitia tādē ſardoni
ce.Iuue.i ſaty.Et ſpes & ratio.iō conducta paulus
agebat ſardonice maſculini ut idē i ſaty.Credo pu
dicitiā i manibus denſi radiāt teſtudine tota ſardo
nyces:eſtq; dictio cōpoſita ex ſardo qui lapis fuit i
ſardinia primū cōpertus coloris rubei:& onyx qui
eſt unguis quaſi utriuſq; colorē teneat ideo inquit
Macrobius de lapidibus ſardonycem facit duo no
mina ſardus & onyx & ut dicunt habet colorē ſub
candidū cū rubro ac more latino dicit ēt ſardoni/
cus Iuue.i ſaty. Exēplo quodcūq; malo Arguit ip/
ſorum quos Ittera gēmaq; princeps ſardonycus

Sarmatæ cū.t.exili ſcribit:hi populi ſunt quos græ
ci ſauromatas uocant ut in ea dictiōe uidebimus.

Sarnus cū.n.poſt.r.& nō ſarrus ut qdam uoluerunt
ſcribi fluuius eſt campaniæ ex ſarno monte cam/
paniæ ortū ducēs iuxta oppidū ſarni in radicibus
mōtis poſitū primoq; magno cū murmure mōtis.
defluit mox i paludes amplas deſinit quæ graues
incolis nebulas toto anno emittūt deinde coactus
rupibus ueſeuū montē radit:& ab īde paruo cōtē/
tus curſu in tyrrhenū mare occidit.De hoc Vir.li.
ænei.vii.mēinit dū cāpanos deſignat populus tur/
no fauentes dicens.ſaraſtes populus de qua rigat
æquora ſarnus.Et teſte ſeruio ſaraſtes ipſi populi
ſunt a ſaryno fluuio cognominati.

Sarra cū duplicato.r.ſcribit & cū dictio ſit phœni/
cia & nō græca ſecūdū.r.minime aſpirari cōſueuit
urbs fuit i phœnicia:quæ teſte Seruio circa finē ſe

cūdi geor. dicta fuit deinde tyrus: sed id quoq; no/
men a pisce quodā accæpit qui illic abundat: & sar
illa lingua uocatur ex cuius sanguine sericū in pur/
pura tingebatur. Ex quo adiectiuum sarranus de/
decitur: ut Virg. in præfato loco.

Vt gemma bibat & sarrano dormiat ostro.

Sarpedon cū. e. absq; diphthōgo scribit sup q̄ habet
accētum: & declinat huius sarpedontis: fuit teste
Homero Iouis filius ex laodomia bellorofontis filia
Herodotus uero dixit ī primo eum fuisse Iouis fi/
liū ex Europa: ac Minois fuisse fratrē ut ī ea dictio
ne uidim⁹. Hic cū rex eēt lyciæ: & ī armis strenuus
troiāis cōtra græcos fauit & multa bellādo strēuita
ris documēta demōstrās a patroclo tādē iterimit.

Sataspis cum. t. exili & .i. latino scribit: fuit teste He/
rodoto libro historiarum tertio uir magnus & di/
ligens quem Xerxes ad p̄scrutandā libyā misit.

Satrae cū .r. exili scribit populi sunt græcoꝝ ī littori
bus Traciæ ut ostendit Hero. .i. vii. historiæ libro.

Sartago cum. t. exili scribit dicit patella ī q̄ caro fri/
git & σάρξ: q̄ est caro nomē assumpsit & latine fri
xorium ab ipso frixationis sono dictā uolunt dicit
& apd illos alio uocabulo τήγανον q̄ sane uocabu
lum p eadē re tusci obseruant: dicentes teganū fri/
ctūq; apud græcos dicit τήγαιστον. At uero pel/
uis a pelluendis pedibus uel manibus dicit Festus
solum de pedibus dixit Malluuium eodem teste. i.
in quo manus lauantur: labrum cōmune est quod
uulgo dicitur bacille. Addit Festus guturnium eē
uas: ex quo aqua in manus dat ab eo quod p oris
angustias gutta fluat. Patellæ possunt etiam lances
& parapsides dici Horatius in epistolis.

Nec modica cœnare times holus omne patella.

Satyrus cū. t. exili & .y. græco scribit animal est qd
teste Plinio in quinto naturalis historiæ de homi/
ne nil aliud p̄fert q̄ figurā habitatq; in recessu insu
læ canopæ in cōfinibus ethiopiæ: & ut scribit Hie/
ronymus in uita Pauli ad quem cum pgeret bea/
tus Antonius uidit homunculū aduncis naribus
& frōte cornibus aspera: cui extrema corporis ī ca/
prarū pedes deficiebant. Et p̄misso signo crucis cū
q̄snā eēt interrogasset Antōius respōdisse fert mor/
talis ego sum unus ex accolis herēi: quos uāo erro/
redelusa gentilitas phūos satyrosq; & icubos colit.

Satyra cū. t. exili & .y. græco scribitur genus est poe/
matis quod quasi saturam dictū nonnulli putant.
Nā teste Festo satura genus est cibi ex uariis rebus
conditum. Et subdit inde genus carminis dici in
quo de multis rebus disputat: hæc ille: nec absunt
qui dicāt a similitudine satyrorum dictā. Nā illi le
ues nudi dicaces & capripedes appellāt: hi uero le/
ues q̄ de his q̄ sunt uitia ī cōi hoium usu describūt
uel quod facile de uitio in uitiū arguentes labant.
Nudi q; apte reprehendant dicaces qa impetuosi
garruliq; & abunde dicant. Et quia capra uile ani/
mal ē & turpe & hi similiter de turpibus & rebus
uilibus hoc est uitiosis scribere cōsueuerunt capri
pedes sunt appellati: nam non ita eleuatur carmen
satyricū aut augescit nec talē habet tubā qualem
heroicum ipsum habet nec unam eandemq; mate
riam cōtinuat: sed in multas scindit: ac ī fine sæpe/
numero lāguescit plusquā habet deide grauitatis
atq; difficultatis q̄ carmen elagiacū. Habet ēt quan
dā mirā regz uariazꝫ suauitatem doctrinā atq; co/
piā sub illa obscuritate latentē: & sic mordax est di
cax nudum: Petulcū: ferox: de una re ī alterā more
satyrozꝫ aialium transiliens. Sane ipsa satyra ut di
xit Quintilianus tota nostra ē: hoc est nō a græcis
consueta nisi ī modū comœdiæ antiq̄: ut uidimus
in dictiōe comœdia. & in dictione prologus. Prius
apud latinos insignē laudē adeptus est Lucilius. Sed
purus magis ac tersior. Quintiliani iudicio fuit Ho
rati. Persius uero ut nobis uidet obscurus fuit &
pressus: eius tamē labor ut dixit Quintilianus fuit
præcipuus: & multum ueræ gloriæ: quāuis ī uno
libro promeruit. ideo dicebat.

Martialis ad pudentem in epigrammatibus.

Sæpius in libro numeratur persius uno.

Qui leuis in tota marsus amazonide: sed ut mihi
uidetur lepidissimus inter cæteros & luue. de quo
Quintilianus itellexit de satyricis loquēs cum ait
Sunt clari hodie: & qui olim nominabuntur.

Satrapa cum. t. exili scribit: dictio est persica: q̄ apud.
nos præfectum indicat.

Satagytæ absq; aliqua aspiratione & cum .y. græco
scribitur: fuerunt teste Herodoto libro historiarū
quarto populi in asiā scytica.

Sauromatæ cū. t. exili scribit: sunt teste Herodoto
li. histo. iiii. populi: qui ex p̄fundo paludis mæoti/
dos icipiētes regionē uersus boreā itinere diez qn
decim incolunt exilē qdem ac tenuē: sed fœlicibus
& infœlicibus arboribus referta: hos dixit Pli. i. vi.
na. histo. esse medoꝫ sobolē: & prius li. iiii. dixerat
sauromatas scythazꝫ gentes græci uocāt: quas sar/
matas romani dicūt. Et florus .i. iiii. sarmatæ inqt
nihil præter niues raraq; siluas habēt qbus ē tan/
ta barbaries q; pacē non itelligāt: ideo hos per Len
tulū p̄hibere danubio satis augusto fuit. De qbus
etiam Seneca ī tragœdia furentis Hercu. ait.

Illic dura carent æquora fluctibus.
Et qua plena rates carbasa tenderent.
Intonsis teritur semita sarmatis.

Saulius cū. .i. latio scribit: fuit teste Herodoto libro
histo. iiii. rex scytharū: & pater indathyrsi ut in ea
dictione uidimus.

Saurus cū. au. dipthongo scribit: dicitur a nostris
lacertus. Fuit etiam teste Plinio in. xxxvi. histo. na/
turalis proprium nomen sulptoris eximii.

Satniois cū. t. exili sequēte. n. consonante &. .i. latino
scribitur fuit teste Orpheo fluuius phrygiæ.

Scæna cū. c. exili: &. æ. diphthōgo teste Prisciāo scri/
bit: hocq; ex antiquoꝫ cōsuetudie magna quam
ex uera orthographia obseruari dixit. Nā cū dictio
sit græca nec apud græcos diphthongū hēat absq;
diphthōgo ēt apud nos trāsferri debuit dicitur. n.
græce σκηνή: sed iā certa ē & approbata consuetu
do ex antiqssimis marmorū inscriptionibus & cla
ris auctoribus q̄ p diphthōgū illā scribi demōstrāt.
Varro tamē dixit sup hac dictiōe uariā fuisse uete
rū opinionē. Aliis. s. p. e. exile sicut apd græcos scri
bendū asseuerantibus aliis isignum pdoctionis p
. æ. eē notādū. Et hāc ultimā opinionē ex eadē cau/
sa cōfirmauit Apolegius grāmaticus: ut uidimus
in dictiōe ætica: atq; ī dictiōe cæra & traducitur a

nris ſcæna ideſt inũbratio. Nã teſte Ser. & Caſſio/doro a ruſticis primũ inũbratiõis cã cõpta fuit ubi prius carmia icõdita ſæpius decãtabãt. Quare & a nõnullis tabernaculũ traductũ fuit. Vnde & ſcæno phegia tabernaculoꝝ feſta ducta ſunt: Vegꝫ eodẽ Caſſiodoro teſte cũ i urbes deducta fuit ſcæna re/dactũ ẽ nomẽ ad eã ptẽ theatri q̃ ab uno eius cor/nu ad aliud ducebaſ. Nã ut uidebius i dictiõe thea trũ: cõſtruebaſ ipm theatꝝ i formã ſemicycli: & il la ſcæna dicebaſ q̃ ab uno illius cornu i aliũ cornu cũ cooptura ducebaſ. Et teſte Ser. i tertio ge. Apd' maiores theatri gradus tãtũ fuerunt. & ſcæna de li gnis ad tps fiebat. Vt ait pmãſit cõſuetudo ut cõpo nãſ pægmata a ludoꝝ theatraliũ editoribus: hæc ille. Scæna ãt q̃ fiebat: aut uerſilis aut ductilis erat. uerſilis tũc erat cũ ſubito toto machinis qbuſdã cõ uertebaſ & aliã picturæ faciẽ oſtendebat. Ductilis tũc cũ tractis tabulatis hac atq; illac ſpẽs picture nu dabaſ iterior. qd pite utrũq; tetigit Vir. cũ ait uel ſcæna ut uerſis diſcebat frontibus ſingula ſingulis cõplectens ſermonibus.

Scænitæ qa teſte Solino a ſcæna dicuntur cum .c. exi li & .æ. diphthongo ſcribitur: populi ſunt nobiles arabiæ habitãtes mõtẽ caſſitũ q ſcænitæ cãm nois iducũt qd tẽtoris ſuccedũt nec altas domos hẽnt.

Scæna porta troiana cũ .c. exili & .æ. diphthõgo ſcri/bitur ut oſtendit Homerus libro tertio ili. ubi ait. ΟΤΗΣ κἀισ' ϖυλαιήσἂν.

Scamãder cũ .c. exili ſcribitur fluuius ẽ Troiæ ex ida deſcendens. quem Heſiodus θεῖον ϛκαμἀνδρον hoc eſt diuinum ſcamandrum uocauit hũc ex no ſtris plures xanthum fuiſſe dixerunt.

Scamãdius cũ .c. exili & .i. latio ſcribiſ: fuit filii He/ctoris & ãdromachæ nomẽ qd illi teſte Hom. i. v. ilia. i. pr̃ ipoſuerat. Sed ut ait eũ cæteri Aſtyanactẽ uocare maluerũt. Quod ſolus illius pater urbẽ tu taret ut uidimus in dictione Aſtyanactes.

Scamonea cũ .c. exili ſcribiſ: fuit ex eſt teſte Diaſcori de ex una radice uirgas plures efferens cuius ſuc/cus ualet in medicinis. σκαμμωνία

Scapha cũ .c. exili & .ph. aſpirato ſcribiſ ẽ nauicula in ligno cauata & a σκαπτω: qd ẽ cauo deduciſ. Vũ & a multis foſſura. alueus & liter traduciſ. Aphri. iuriſcõ. de euictiõe ſcapha igt p ſe pua nauicula ẽ.

Scaphiũ cũ .c. exili ſcribiſ: uas eſt concauum in quo cacari conſueuerat. Vulpianus iuriſcõſultus de au ro & argento legato. Scaphia hita uentris cã nõ pu to argento legato contineri. Quare loquens Iuue. de mulieribus quæ Romæ luctabantur dixit in ſa ty. Credo puditiam. Et rite poſitis ſcaphium cũ ſu miſ armis. Martia. ſimiliter in .xi. Te potare decet gemma q mentora frangis i ſcaphium mœcchæ ſardanapale tuæ. Plautus in bacchidibus pro galea ſcaphium pro iſigni ſit corona plectilis.

Scarus cum .c. exili ſcribiſ: piſcis ẽ teſte Collumella lib. ix. de agricultura: qui totius aſiæ græciæ litore ſicilia tenus frequentiſſimus exit. Nũq; in liguſticũ nec per gallias enauit ad ibericũ mare. Itaq; ne ſi ca pti qdem perferantur in noſtra uiuaria diuturni q̃ unt poſſideri. Et Qui. i. v. nec helorum noſtro ma ri: nec ſcatum ducas. Vnde teſte Macro. lib. tertio ſaturnali. Adeo ignotus Italicis littoribus erat: ut nec nomen latinum eius piſcis habeamus.

Scaptẽſula abſq; aliq̃ aſpiratõe: & cũ .p. ante .t. ſcribiſ locus eſt teſte feſto in macædõia: ubi argẽtũ effo/diſ. dictus a ſcappo uerbo græco: q ẽ effodio. Vn/de lucreti. Quales ſeptẽſula ſubter odores emittit.

Sceptrũ abſq; aliq̃ aſpiratiõe uel diphthõgo ſcribiſ: uirga erat qua reges i ſimilitudinẽ Iouis utebanſ: cũ teſte Ser. ſup. xii. æne. ipſius Iouis ſit. ppriũ: hoc & ad fœdera ſemp adhiberi cõſueuerat: unde i fœ deræ Aeneæ & Latini ait ipſe latinus apd' Vir. pfa/to loco: ut ſceptrũ hoc dextra ſceptrũ: nã forte gere bat nunq̃ fronde leui fundet uirgulta: & reliq̃ cui/us cãm dixit idẽ Seruius: q maiores ſemp i fœdere ſimulachrũ Iouis adhibebãt: qd cũ tedioſum eſſet pcipue q̃do fiebãt cum longe poſitis gẽtibus fœde ra iuentum eſt: ut ſceptrum tenentes quaſi imagi/nẽ ſimulachri redderent Iouis cuius proprium ẽ ſceptrum: Iuppiter enĩ & non detinens ſceptrum pater eſt patratus: ſed ille quaſi pater.

Schema cum .ch. aſpirato ſcribitur: dici poteſt latiæ figura ſiue cultus.

Scheſis cũ .ch. aſpirato ſcribiſ: & dici poteſt habitu/do: ut nomium quoq; cum multitudo inconiun/ctorum nominum quodã ambitu copulaſ iuxta id Nubila: nix grandoq; procellæ fulmina uenti.

Scyla cũ .c. exili & .y. græco atq; unico. l. ſcribiſ: ſigni ficat apud græcos id quoq; dicimus ſpolia uel ma nubiæ tantum in plurali: at in ſingulari nomen fu it uiri proprium qui teſte Herodoto libro hiſto. q̃rto filius fuit Ariapithis ſcytharum regis cui i re gno ſucceſſit.

Scylus eodem modo ũt ſuperior dictio ſcribitur: fu it frater Dipeli: de quibus in dictione Dipelus ui/dimus.

Scilurus cum .c. exili & .i. latino ſcribitur: nomen fu it uiri proprium: quiteſte Plutarcho: libro. lxxx. fi. maſ. habuit.

Scylla cũ .c. exili & .y. græco & duplicato. l. ſcribitur: nomẽ fuit duaꝝ maxie mulieꝝ: de quibus poetæ memorãt. Vna fuit Niſi megarenſiũ regis filia: de quo Oui. i. ix. meta. oía ptractauit. Nã cũ eius patri am Mĩos obſideret: & ſtatutũ ſatis eſſet urbẽ capi nõ poſſe. quouſq; pr̃ Niſus purpureã q̃ habebat co mã cõſeruaret. illa amore Minois capta: capillũ pa/tri. abſidit: & ſic patriã. ac patrem ꝓdidit. Sed a mi/noe deide ſpræta: lamẽtabilibus q̃ſtibus deficiẽs i auẽ ſui nois uerſa eſt. De qua ẽt idem Oui. de arte amãdi. lib. ii. dixit. Filia purpureos niſi furata capil/los. Puppe cadẽs nauis facta refertur auis. Altera te ſte Ser. ſuper tertio æne. & i publico: fuit phorci fi/lia ex Cretaria nympha: de q̃ Ouid. in .xiiii. meta. oía exp̃ſſit. Nam cum deus marinus Glaucus hãc ardenter amaret: a qua ipſe ſpernebatur: Et Circe glaucum ipſum mirum i modũ amaret: ſuadebat Glauco Circe: ut ſpernentem Scyllam aſperneret: & ſe amantem amaret. Cui prius inquit Glaucus naſcentur in æquore frondes. Et i ſummis naſcẽſ montibus algæ Soſpite quam ſcylla noſtri mu/tentur amores. Et quo irata Circe nec uolens ama tum lædere contra Scyllam ipſam ĩcanduit: quæ ſibi præferebatur. Et quod fontem in quo Scylla ipſa lauari conſueuerat: ueneficiis potẽtiſſimis ui/

tauit:adeo ut cum fontem itrauit:canes terribiles iuxta iguina sua conspiceret:q monstruosis latratibus ipsam deterebant. Quibus ipsa exterita præcipitem se mari dedit:quã ut ait Vir. ĩ tertio. æne. Cæcis cohibet spelunca latebris Ora exertãtem & naues in saxa trahentem unde:& Oui. lib. i. de arte iquit Altera scylla maris monstrum medicamine Circes pupe p̃mit rapidos iguinibusq canes: huius formã depigens Vir. in eodẽ li. tertio æne. iquit Prima hominis facies:& pulchro pectore uirgo, Pupe tenus:postrema imani corpore pistris, Delphinũ caudas utero comissa lupoz: Salustius uero concordans cũ Pli. li. tertio hist. natu. dixit in sicilia esse saxus igens humanam habẽs effigiem ĩ parte superiori:in iferiori uero plures habere dixerunt refectos scopulos sub radicibus cauernosos: iter quos dum æstuosum mare itrat ab eisdem refractum tumultuando repræsentat latratum canum & ululantes lupos,

Scylaceum cũ. c. exili utrobiq:&. y. græco atq uni/co. l. &. e. sine diphthõgo scribitur:fuit oppidũ ab athenien sibus ĩ scylacea regiõe: q̃ est ĩ ultio Italiæ cõstructum:ut dixit solius ĩ litore sinus scylaci ut ostẽdit Ptolemæus ĩ geographia:de quo Vir. circa finẽ li. iii. æne. caulõisq; arces & naufragiũ scylaceũ,

Scyopodes cũ. c. exili &. i. latio scribitur:fuerunt homines qdam monstruosi in desertis indiæ: q teste Pli. li. vii. na. hi. ĩ maiori æstu humi iacentes resupini:umbra se pedum protegebãt. Et componit dictio ex σκια quæ ẽ umbra:& ποδες pedes,

Scyphus cũ. c. exili &. y. græco scribit:fuit teste Macrobio Herculis poculum ut liberi patris cantharus est & aliud uas quod absq; s. dicit cyphus: de quo in sua dictione uidimus.

Scyrus cũ. c. exili &. y. græco scribit:ĩsula est in mari ægæo una ex cycladibus:& lycomedis regis patria. ĩ q̃ Achilles sub puellari habitu adoleuit: atq eius regis filia Deidamiã grauidauit quæ ab ĩsula & ipsa scyrias nõnunq̃ nominatur. Oui. in. i. de arte amandi scyrias æmonio uicto puella uiro,

Scyronia saxa eodẽ mõ scribit:Nã saxa propiqua sunt athenix sex milibus passuũ porrecta ĩ memoriã ultoris Thesei. E qbus Ino cum palæmõe filio ĩ ꝓfunda se præcipitẽ iaculata anxit mari nomen,

Scytha prima cũ. c. exili &. y. græco: sequẽs cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro histo. tertio Herculis filia a qua scytiam dictam putat.

Scythia prima cũ. c. exili &. y. græco seqns cum. th. aspirato scribit. &. i. latino: regio est septẽtrionalis q̃ diuidit a fluuio tanais:& ps qdẽ una remanet in europa:altera uero in Asiã ꝓtẽdit. Et quæ est ĩ europa ad thraciam terminatur:paucaq; gignit animalia: Et teste. Pli. ĩ. viii. nat. hi. a fulmine est imunus. Quæ uero in asia ad orientẽ uergens diuersas cõtinet gẽtes:de quarũ moribus dixit elegantissime Iustius ĩ prio suorum epitomatum. Vniuersaliter ãt oẽs scythicæ gentes teste Herodo. li. histo. tertio arcubus sunt eqtantes:non ex aratro sed ex feris. quas uenantur uitam ducentes,

Schysma cũ. ch. aspirato &. i. latino scribit: dici põt a nris scissura:& deriuatur a σχιζω. quod est scido

Schœnos cũ. ch. aspirato &. œ. diph. scribit: dr̃ latine funis. quo noie dicta fuit ciuitas in boetia:de q̃ meminit Home. in. i. ili. Et sic quoq; teste Aristarcho cognominata a scœno patre Atlantis,

Schœnobates pria cum. ch. aspirato &. œ. diph. ultia cũ. t. exili scribit:dici põt latie funiãbulus. nã cõponit. ex chœnos q ẽ funis:& bates ambulãs q̃ dictione utit:Iuue. ĩ tertio saty. cũ de græculis loquitur,

Schola cũ. ch. aspirato scribit:& dr̃ a σχολάζω uerbo græco:quod est uaco:quia teste festo cæteris rebus omissis uacare liberalibus studiis pueri debẽt,

Scopas cũ. c. exili scribitur:fuit sculptor marmorarius Cuius opa ubi Romæ hẽant:& q̃ fuerit rettulit late Pli. in. xxxvi. natu. histo,

Scombrus cũ. c. exili scribit:genus est uilis piscis: iõ frequenter saliuntur hi pisces,

Scorpius & scorpio cũ. c. exili scribit: uermis est ferens in cauda mortale uenenum,

Scopulus cũ. c. exili scribit:sed a græcis dr̃ scopelos cũ. e. in penultia:quã nos in. u. nostrũ cõuertimus,

Scotonia absq; aliq̃ aspiratiõe &. i. latio scribit: dici põt obtenebratio:nã ifirmitas ẽ tenebrositatẽ iducẽs & deducit:a σκοτουμαι uerbo q; apnos ẽ uertiginor:unde & deducit:σκοτος:qd̃ ẽ tenebre,

Scutulata absq; aliq̃ aspiratiõe scribit:Et ut qdã uolũt græca ẽ dictio deducta a σκυτευω: qd̃ est suo: ita ut scutulata uestis sit undiq; suta:q̃ mulieribus p maxie cõueniebat. Ego cũ id nunq̃ apd̃ græcos cõpiri:magis latinũ puto:& ex eo potissimũ. q; dicit Pli. li. viii. na. hi. dũ de generibus lanæ & uestiũ ptractat. Scutulis diuidẽ uestes gallia docuit. Iuxta quẽ sensum dixisse uidẽ. Iuue. i. iii. saty. cũ ait. cærulea idutus scutulata:& galbana rasa. Nã scutũ & scutã rotudã formã idicat: & ide scutula diminuti uũ ꝓ scutella sũmit. Vt Luci. teste Prisci. circa finẽ tertii:dũ de diminutiuis tractat:dixit li. v. scutulã ligneolã cerebro ifixit. Mar. ẽt i. xi. sic implet gabatas parapsidesq; & leues scutulas cauasq; lãces. Et ĩ de hæc scutulata uestis:scutulus distincta. Galbana uero genus uestis similiter dicũt mulieribus aptum:quæ græce γαλβανι uocatur,

Sebennyticũ cũ duplicato. n. sequente. y. græco pẽultima cũ. t. exili &. i. latino ultia cũ. c. exili scribit nomen uinus ex hostiis nili:qd̃ teste Hero. lib. histo. ii. in duo alia diuidit. s. in saiticũ:& mendesium,

Seleucus cũ. c. exili scribit:fuit unus ex principibus Alexãdri:q post Alexandri mortẽ:prius in syria regnauit:de quo Apiãus clarissimus historicus græcus li. de bello syrico:sic ingt seleucum audio cum Alexãdri camillus adhuc eẽt ꝓ lõgũ tps eqtanti pedes astitisse:cũq; ex labor deficeret apphẽsas eq cauda inseq̃ ꝓ seuerasse casu:uero extremã aciem regi teli frõtẽ eius pstrixisse:statiq; cruore effuso alexãdrũ cũ tenta careret diademate proprio obligasse uulnus:diadema ex cruore fœdatũ eẽ. Ob hæc ari stãdrũ uatẽ ispecto eo põdixisse ferũt regẽ illũ futurũ qdem:uerũ cum maxio labore regnaturũ. Sic ille p. xl. regnauit annos cõputatis his qbus satrapes habitus ẽ. Cæterũ iugi labore:ut octogenarius ad huc bellũ gereret. & depugnans extinctus sit. Et ut idẽ auctor ꝓsequitur defundo Seleuco q̃ deiceps ab illo syrie regnũ susceperũt hi fere hẽnt Antiochus primus:q nouercam fertur duxisse:& sotheris co/

gnomẽ hũit:Nã ut idẽ auctor in eodẽ uolumie la
te prius ostenderat stratonicẽ seleuci uxorẽ Antio
chi nouercã & tã puerꝝ seleuco enixã antiochus ipe
adolescẽs misere deperibat:ueꝝ passionem cõpri/
mẽs nõ pallã cuiq̃ facere audebat.tantũ morbo in/
dulgẽs ultro mortẽ appetebat. Sed talẽ Erasistra/
tus medicus re cognita ad seleucũ inqt: filius tuus
isanabili morbo corripit. Ad claritatẽ regẽ addi/
di erasistratus passio hæc amorẽ:& qdẽ mulieris
q̃ cõseq haud potis ẽ admiratus seleucus:nõne uni
uersæ iqt asiæ iperio & ꝓ supstite filio oĩa dare pos
sum solũ q̃ mulier hæc eẽt efflagitabat.Cui Erasi/
stratus meã iquit uxorẽ deperit:tũ rex miris polli
citatiõibus rogabat:ut illã i cõiugiũ filio paret:cui
tãtũ regnũ debebat.Cui respõdẽs Erasistratus: an
tu iquit q̃q̃ eius parẽs si uxorẽ tuã cuperet Antio/
chus illã ultro daturus esses : tũ seleucus deos oẽs
psanctæ deierãs spõte ac lete datuꝝ obtulit.Quod
cũ nõ ficte regẽ Effari erasistra.cognouisset passio/
nẽ oẽm filii detegit & quẽadmodum id dephẽdis
set enuntiat seleucus gaudio elatus unicum opus
supesse sibi arbitratus ẽ:pacto id filio psuadẽdum
eẽt:quo pacto & uxori:sed tãdẽ uoti cõpos coacto
exercitu rẽ pãdit ei filio uxorẽ cõiugẽ dedit.qd ma
gnificum & regale ab oĩbus existimatum fuit : ac
magnificẽtius qddã & sapiẽtius adolescẽtis amor:
atq; ad amorẽ eius insignis moderatio. Ex huius
igit Antiochi & nouercæ cõiugio natus est alter.
Antiochus:cui ẽt dei cognomẽ affuit a mileſiis pri
mũ idutũ qd Timarchũ eoꝝ tyrannũ expulisset:hu
ic antiocho pharmaco iterrẽpto,seleucus filius ex
laodice ĩ regno succesſit Gallinicus cognomiatus.
seleuco aũt ipi filio duo affuere ætate adulti.Seleu
cus.s.& antiochus Seleucus ex mala ualitudie cum
iã duobus:ãni regnasset.ꝑ Pharmacũ sublatus:cui
frater antiochus succedẽs magnus cognomiatus ẽ
hic bellũ cũ romãis gessit:ac septẽ & trigita ãnis re
gnũ tẽuit hũitq; filiũ seleucũ & Antiochũ. Sed fa/
cta cum romãis pace missus fuit Antiochus obses
Romã:& mortuo pre succesſit Seleucus:q dato ro
manis Demetrio filio fratrẽ antiochũ liberauit: is
cũ i priã reuerteret:& iã athẽis ꝓpiquus eẽt seleu/
cus ex ilidiis Heliodo.cuiusdã ex suis iterficit.quẽ
suscipere regnũ conãtẽ Eumenes & Attalus ui pe/
pulẽ:antiocho i regẽ substituto cui blãdiebãt ma
xie.Huic filius Antiochus nouẽ annos hẽns succes
sit i regno:quẽ ob pris uirutẽ Syrii Eupatrum co
gnomiauerũt:quẽ Lysias aluit : & Demetrius ob/
ses clãculũ e Roma diffugiẽs & a syriis grate susceꝑ
ptus.Lysiã pariter & puerꝝ Antiochũ iteremit &
ipe regno ꝓfuit:q a babylõis sother est cognomia/
tus.Post quẽ ex eodẽ genere multi fuerũt pricipes
& tpe ꝓ breues:fuitq; bellũ mithridaticũ:& syria i
Romanorum potestatem uenit.

Selymbria secunda cũ.y.græco:penultia cum.i. lati
no scribit:ciuitas est teste Herodoto lib.historiaꝝ
.vi.in propontide propinqua byzantio.

Semiramis cũ.i.latino utrobiq; scribit:fuit assyrio/
rũ regia & Nini regis uxor : hæc mortuo marito
nõ ẽ ausa tradere iperiũ filio ipuberi derelicto:nec
ipsa palã tractare timẽs illos nõ eẽ fœminæ paritu
ros Quare teste.Iustio in.i.simulat se filiũ eẽ Nini:
& puerum pro fœmina : hoc est ipsa Semiramide
ostẽdebat:sicq; sexum mentita magnas res gessit:
quaꝝ amplitudine ubi iudiam supatã putat:quæ
sit:& quẽ simulasset fatetur.Quod nec illi dignita
tẽ ademit:sed admirationem auxit qd' mulier nõ
fœminas mõ uirtute:sed ẽt uiros ante iret: hæc ut
græci scriptores & latini illos seq̃ntes ferũt babylo
nẽ cõdidit:Sed hos redarguit Iosephus diligẽtissi/
mus historia.scriptor li.ad Appionẽ Alexandrinũ
grãmaticũ prio iducens Berosi caldæi auctoritatẽ
antiqssimi & uerissimi scriptoris q manifestissime
ostẽdit urbẽ ptio ampliatã & exornatã:ac muro ci
ctã fuisse a Nabuchodonosore rege longe.ante Se
miramidẽ.Sed hæc ut idẽ refert Iusti.nõ cõtẽta ac
qsitos a uiro regni termios tueri æthiopiã quoq; i
pio adiæcit:idis bellũ itulit:quo ꝑter illã & Alexã.
magnũ nemo itrauit.Et ut refert Vale.max. de ira
& odio:dũ die q̃dã circa cultũ sui corpis occupata
eẽ nũtiaret illi babylonẽ defeciſſe:soluta adhuc al/
tera parte criniũ ꝓtius ad eã expugnãdã cucurrit:
nec prius decorẽ capillocꝝ redægit in ordinem q̃ tã
tam urbem i suam potestatẽ restituit.Quare mer
to a Iuue.redargui potuit Otho romanoꝝ impe/
rator:qui dum romãis uiris oĩum uariorum gra/
uissimis & fortissimis imperitate certaret speculũ
in ciuili bello cõtra Vitellium deserebat:quo seip/
sum armatum uidebat:an decẽter:cõptus esset: cũ
iam tolli uexillaiuberet.Quod neq; in assyrio pha
retrata semirãis orbe Mesta:nec actiaca fecit Cleo/
patra carina.Verum cũ semiramis in pliis semper
& sanguine uersaretur:a stupris nunq̃ cessauit. Im
mo teste Pli.in.viii.natu.histo.Equum fuisse ãma
tum a semiramide usq; in coitũ iuba auctor ẽ : nec
erubuit filio cõmiscerĩ.Alios uero flagitiose cõcæ
ptos exposuit impie:qbus rebus cognitis ac diuul/
gatis ut eius infamia tolleretur per legem statuit:
ut inter parẽtes ac filios nulla delata reuerentia: ut
cuiq; libitum esse liber concubitus fieret: Iustinus
uero nõ consueuisse illã cum filio concubitũ dixit:
sed ad extremũ ait cũ filii concubitũ petiisse: ab eo
dem interfecta est:duos & dradraginta annos post
Ninum regno potita Diodorus uero siculus alia
& aduersa his etiam scribit.

Sepia cũ.i.latino scribit:scopulus est teste Herodo/
to diuersis in locis:quẽ iusta littora athenienſium
esse ostendit:ẽ etiam genus piscis:de quo satis Pli/
nius est locutus.

Serbonis cum.i.latino scribit : Est teste Herodoto
in.ii.palus iuxta quam est mons casius.

Seres cũ.e.absq; diphthõgo & unico.r. scribit sunt
Solino teste incollectaneis : & Plini.in.vi.natu.hi/
sto.populi asiæ scythicæ mites & quietissimi iter
se.Reliquorum mortalium cœtus fugiunt adeo
q; cæterarum gentium commertia abnuant:arbo
res apud hos non solum folia sed lanam etiam pro
ferunt:quæ ab his dominata sericum appellatur:
Vnde Seneca in Hippolito.

Procul sit nutricis tyrii robur:q̃ fila ramis ultimi
seres legũt.Et Vir.in.i.ge.Velleraq; ut foliis depe/
ctũt tenuia seres.Et ut dixit Pli.primũ eoꝝ flumẽ
ꝓ sitharas:ꝓximũ cãbri tertiũ ianos:a quo ꝓmon
toriũ.Et subdit Solinus ĩ ripis cambris sine inter/

prete depoſita reꝝ prætia oculis æſtimantes: ſua tradũt aliena non emũt. Quare debet intelligi eos non egredi terminos ſuæ gentis: Vnde. i. ignoti facie ſed noti uellere ſeres: horum nomen teſte eodẽ Pli. latine ſiluarum nobiles ſonat.

Sermyle cũ. y. græco ſcribit: fuit teſte Herodoto ciuitas in ſithonia: ut in ea dictione uidebimus.

Seriphius cũ. i. latio utrobiq; ſcribit a ſeripho inſula.

Serpillus cũ. i. latino & duplicato. l. ſcribit: herba eſt paruorum foliorum capillis per herbam ſerpentibus unde nomen accæpit: ut in prio horum commentariorum libro uidimus.

Seſoſtris cũ. t. exili &. i. latino ſequente. ſ. deſinit fuit teſte Hero. li. hiſto. ii. rex ægyptii: idẽ referente Pli. in. vi. na. hi. conatus eſt nauigabilẽ alueũ ex rubro mari in nilũ ꝓducere. q̃ parte ad peluſiũ decurrit ſeptuagita duobus milibus paſſuũ iterualo. Mox darius rex pſiaꝝ idẽ excogitauit. Deide Ptolomæus ſeq̃ns q eduxit foſſam latitudie pedũ cẽtum alti tudie trigita: longitudie trigitaſeptẽ milium paſſuum uſq; ad fontes amaros: ultra deterruit iunda tionis metus excelſiore tribus cubitis rubro mari cõperto q̃ terra ægyptii & ſubdit. Aliq nõ eam affe runt cãm. ſed imiſſo mari corrumperet aqua nili: quæ ſola potus præbet.

Setinum cum. t. exlli &. i. latino ſcribitur: uinum ẽ ſic quoq; cognominatum ab agro: eius nois ubi naſcit: q teſte Pli. libro. iii. na. hiſt. ẽ in cãpania.

Syagros cũ. y. græco ſcribit: a nris ap cognominat: Nã ϕ græcos συσ: apd nos ſus dr: & ἀγρὸσ ferus

Sybaris prima cũ. y. græco: ultia cum. i. latino ſcribitur: fuit oppidum antiqſſimum. xii. milibus paſſuum ab urbe diſtãs. Qui & aliud teſte Hero li. v. crotonæ propiquũ eſt: & eodẽ nomine fluuius in calabrya crathi fluuio propiquus: item nomen Iuuenis cuiuſdam apud Horatium in. i. carminum Lydia dic per omnes te deos oro ſybarim cur properes amando perdere.

Sibylla pria cum. i. latio ſequens cum. y. græco: quĩ & duplicato. l. ſcribit: Nomẽ ẽ nõ ꝓprium mulieris: ſed officii. Nã ϛιοῦϛ deos æoles uocãt ϐουλη: uero ſententia eſt ſeu cõſiliũ: ex qbus id nomen cõponunt: ita ut ſibyllas. i. dei ſnias: antiq noſtri uaticinatrices mulieres dixerunt: quas decẽ fuiſſe memorat. Varro i libris rerum diuinarum: quos ad C. Cæſarem põtificẽ maxi. ſcripſit: eaſq; oẽs ut rettulit Lactantius enumerauit ſub auctoribus: qui de ſingulis ſcriptitauerunt: primã fuiſſe dixit de pſis: cuius mentionem fecit Nicanor qui res geſtas Alexãdri macedonis ſcripſit. Secũdã libycã: Cuius meminit Euripides i lamiæ ꝓlogo. Tertiã delphicã: de q̃ Cryſippus loqtur in eo libro: quẽ de diuinatiõe cõpoſuit. Quartã cymeã: in Italia q̃ Neuius in libro belli punici piſo i annalibus noiat. Quitã erithream: quã Apollodorus erithreus ſuam affirmata eſſe ciuẽ. Eamq; graiis ilon petẽtibus uaticinatã: & perituꝝ eẽ Troiã. Et Homeꝝ mendacia ſcriptuꝝ. Sextã ſamiã: De qua ſcribit Erat oſtenes in antiqs annalibus ſamioꝝ reperiſſe ſe ſcriptum. Septimã Cumanam noie amaltheã: q̃ ab aliis Erophile uel Demophile nomiatur. Eamq; nouem libros attuliſſe ad regẽ Tarqnium Priſcũ: ac pro his trecẽtos philippos poſtulaſſe. Regẽq; aſpernatum precii magnitudinẽ deriſiſſe mulieris iſaniã illam in cõſpectu regis tres cõbuſiſſe: ac pro reliquis idẽ ꝑciũ popoſciſſe. Tarqnium multo magis inſanire mulierẽ putauiſſe: quæ denuo tribus aliis exuſtis: cum i eodẽ prætio ꝑſeueraſſet: motũ eẽ regẽ ac reſiduos trecẽtis aureis emiſſe. Quoꝝ poſtea numerus ſit auctus capitolio refacto: qđ ex oibus ciuitatibus & italicis & græcis ꝑcipueq; eritheis coacti allatiq; ſunt romani. Cuiuſq; ſibyllæ noie fuerunt Octauã helleſpontiã: in agro troião natã uico marmeſſo circa oppidũ gergitheũ: q̃ ſcripſit Heraclites põticus Soli. & Cyri fuiſſe tpibus. Nonã phrigiam q̃uaticinata ſit Ancyræ Decimã tyburtẽ uel tiburtinã noie Albũneã: q̃ tybure colit: ut dæa iuxta ripas annis amœnis. Cuius in gurgite ſimulachrum eius iuentum eſſe dr tenens in manu librum.

Sycãbri pria cũ. y. græco ſequẽs cũ. c. exili ſcribit: ſed apud græcos pria diphthõgũ hẽt oũ: aq̃ nos. o. abicius & retinemus. ῡ. populi ſunt germaniæ: de quibus Mar. i. i. crinibus i nodũ tortis uenere ſycãbri.

Sicani pria cũ. i. latio: ſeqnẽs cũ. c. exili ſcribit: fuerũt ſecũdum non nullos opinionẽ populi hiſpaniæ a fluuio ſicoride cognominati. Vnde & Luca. inquit Heſperios iter ſicoris non ultimus annis. Hi duce Sicelo ad italiam ueniſſe dicunt: eamq; tenuiſſe exclusis ab originibus. Mox ipſi pulſi ab illis quos ante pepulerãt iſulã uicinã italiæ occupauerunt. Eãq; ſicania qđ a gentis cognomine: ſiceliã uero a noie ducis uocitauerũt. Et ide quoq; italũ regẽ ueniſſe: a quo italiam cognominatam fuiſſe dixerũt.

Sicilia cũ. i. latino utrobiq; ſcribit: inſula ẽ ad ultimũ italiæ: quã græci ſceliã uidelicet ſecũdã cũ. e. uocali ſcribẽtes dicũt: qđ latini i. n. cõuerterũt. Hæc ut pli. i. iii. na. hi. & ali fere oẽs putauerũt hiſtorici: olĩ italiæ cõiũcta fuit: ſed terræmotu agẽte ſeu alia q̃uis ruina diuiſa ea ps fuit ab italia: undis iter mediis ſine reqe fluctãtibus. Vnde & Vir. in. iii. æneidos ait.

Hæc loca in quondam & uaſta conuulſa ruina.
Tantum æui longinqua ualet mutare uetuſtas.
Diſſiluiſſe ferunt: cum protinus utraq; tellus.
Vna foret & reliq̃: q̃ proſeqtur: idẽ lucanus i tertio cõfirmauit: hãc ſiciliæ inſulã pulchitudie deſcripſit Tucydides de bello peloponẽſiaco li. cuius formã ut ſummatim dicamus triãgularem poſuit qn & ipſos angulos totidem ꝓmõtoria i extremitatibus ſuis cõficere dixit: E qbus ipa a poetis tiranacria dicta fuit Hoꝝ qdẽ unus i meridiẽ uergit: & pachynus dr. Alius uero ad ſeptẽtrionem ſpectat: & pelorus uocat: nec plus diſtat ab italia q̃ mille qngẽtis paſſibus: alius ãt i libyã & occaſum tẽdit: atq; i ipſam carthaginẽ maxie ſpectaꝛ uidet. Nec ab aphricæ litore pluſq̃ cẽtũ uigiti milia paſſuũ diſtare conſtat: uocaturq; lilybeus: & hi tres mõtes tria inſulæ latera cõſtituẽtes. Vnũ qdẽ ad aphricã exponũt reliq̃ uero duo latera uerſus italã ipſã coartãtes inſulã i peloro deducũt. Sane a ſicilia ſiculus deriuat paucioꝝ. ſ. ſyllabarũ q̃ primitiuũ q; rariſſime fieri cõtigit: cũ i deriuatiuis additio fieri ſoleat: ut pr̃ pr̃nus mr̃ mr̃nus: hõ hũanus. rõa rõanus. Et raro aliter ut ab hiſpania hiſpãus a lauinia lauiſus. a ſicilia ſiculus: & pauca alia. Nã ꝺ his loquor q̃ ſũt adiectiua

Sicyon prīa cū .i. latino ſeq̄ns cum .c. exili & .y. græco ſcribit: fuit teſte Pli. .iiiii. na. hi. achaiæ urbs i laconia: uī & lacōia q̄doq; ſicyōia uocata fuit. Refertiſſima oliuetis: ob qđ ait. Vir. i. ii. geo. Terit ſicyonia bacca trapetis: de q̄ Cice. i. y. de officiis aliā eodē no mie oſtēdit Pli. eē in mari ægæo iſulā ex oppoſito ad epidauꝝ: q̄ altā eē & eminentē uoluit. idē Iu. in .iii. ſaty. cū ait. Hic alta ſicyone. Vnde & hæc ſicyonia calceamēti gēus accæptū fuit Luca. Et pedibus leua ſicyonia demit honeſta.

Sycos cū .y. græco & .c. exili ſcribit: uocabulū ē græcū id ſignificās q; ficū dicius: & a nōnullis ex poetis nr̄is antiq̄ſſimus teſte Parthemo uſitatum fuit: & Neuiū rettulit dicēte. Hodie ſycos mihi recēs fuit. Vnde & ſycomorus ficus fatua dr̄: & ſycophāta ficuū comeſtor. Sed iā ap̄ nr̄os ficus cū .f. at q; .i. latio ſcribit: q̄ſi a fœcunditate dicat: Et ſic quoq; apud cæteros antiquos ſcriptū cōperius. Sane ut moderniores qđā grāmatico; putāt: cū pro fructu qdem ponit ſemp ē q̄rte: cū uero pro arbore ſecūdæ ē declinationis: quæ ambo cōtra rōnem & antiquoꝝ auctoritatē dicta ſunt. Nā i ſecūdo quoq; declīatione & genere maſculino nō mō apđ poetas: ſed apđ oratores approbatiſſimos ficus ēt pro fructu cōperit. ut Hora. i fine ſermonū pīguibus: & ficis paſtū iecur anſeris alibi Pli. in .xv. na. hiſto. Culices uolāt morſuq; ficoꝝ crebro: hoc ē auditore paſtu aperiunt ora: & ſimilia in mille locis. Vnde & eius nepos in epiſtola ad Octauū ruffum. Quæ nūc cū ficis & boletis certamē nōdū hēnt Cice. de ſenectute ex tātalo grāo fici. Quī & i genere maſculio protulit ipſe auūculus Pli. uariis i locis ſuæ na. hi. & Macro. ut clariſſime oſtēdemus. Rurſus & pro arbore ſæpius q̄rtæ ponit. ut idē Ci. de oratore dixit uxorē ſuā ſuſpēdiſſe ſe de ficu. Quāq̄ & ſecūdæ ēt ponāt: ut Iuue. in ſat. Oībus i terris inq̄t. At q̄ deſcuciēda ualēt ſterilis mala robora fici. idē & Macro ſemp fere ſecundæ declinationis utit. Quī & plurīos uetes uſos fuiſſe oſtēdit: At uero Priſcia. uoluit pro fructu quoq; & morbo tantūmodo q̄rte eē declinationis: hocq; auctoritate Martī. dicētis i primo epigrammatum.

Cum dixi ficus rides quaſi barbara uerba.
Et dici ficos: cæciliane iubes.
Dicemus ficus. quas ſcimus in arbore naſci.
Dicemus fico: cæciliane tuos. ita ut quolibet hoꝝ uerſiculoꝝ ponaſ quarte declinatiōis p̄terq̄ in ſecundo & p̄ hoc oſtendat: Martialis ſecūdū Priſciāi expoſitionē uitiū & fructū q̄rtæ eē declinatiōis genere āt differre: alii uero aliā dicunt Martia. fuiſſe ſcripturā: & frequentius ſic hēri uidet.

Cum dixit ficos rides q̄ſi barbara uerba.
Et dici ficus cæciliane iubes.
Dicimus ficus: quas ſcimus i arbore naſci.
Dicemus ficos cæciliane tuos.

Ita ut in primo qdem & ultīo uerſiculo ſit declinatiōis ſecūdæ: in duobus uero itermediis ſit q̄rtæ. Nā ut hi ſic legentes aiūt. nō riſiſſe ille Martialē qđ diceret: ficus cū certum ac māifeſtū eēt nō eē barbaꝝ: nec qđ genere forſitā abuſſus fuiſſet: ut dicēdo ſolū ficus nō magis ad unū gēus: q̄ ad reliquū ſe cōtraheret. Sed certe ridebat illū alia declinatiōe uſum fuiſſe q̄ debebat: ut ēt exmutatiōe decliatiōnis i ſecūdo uerſu appet i quo Martia. ad declinationē nō ad gēus reſpōdet: ficos qđ barbarū & nō repiri Cæcilianus uolebat: ipſe Martia. dixiſſe: & nō ficus: qđ latinū erat. At Martia. utrūq; poſſe dici & latinū eē oſtēdit: Et magis ioco q̄ ſerio ad ſolū morbum ficos rettulit: oſtendens illum adeo ſtolidum eſſe: ut negaret ficos repiri: quo clariſſimi auctores utūt: & ficos hoc ē morbū ad ſimilitudinē fructus appellatum: ipſe ſecum & qđē cum dolore geſtaret: itaq; & latinum & uſitatū eē. Quī & ficus q̄rtæ declinatiōis nō poſſe ēt eē generis maſculini oſtēdit. Ficus ergo cum ſcđæ decliatiōis ē & fructū & morbum: ad cuius ſimilitudinē aſſumptū ē deſignar hēt: qn & pro utroq; generis ē maſculini ut multis i locis oſtendit Pli. Vnde .xvi. na. hi. ait: Fici mirabiles ſunt & abortiui q̄ nūq̄ matureſcūt: Et i eodē li. eladis iqt. Ficos ſub folio qđē puos groſſos uero ſupra folium naſci. Similiter Mac. groſſi appellanf iqt fici: q nō matureſcūt: hos græci dicunt ὀλυνθους. Et ſubdit i milibus tot ficorū non uidebitis groſſum. At uero cū generis ē fœminini & decliatiōis ſecūdæ arborē tātūmō: ut Pli. eodē lib. Magna iquit & radicū differētia copioſæ fico: platano: robori. & ſubdit: Aliis recto meatu: ut lauro: ole: aliis: flexuoſo: ut fico: & īfra ſubdit. Quidā breuitate radicū celerius ſeneſcere arbores putant qđ coarguūt fici quarū radices lōgiſſimæ & ſenectus ocyſſima. Cū aūt q̄rtæ ē decliatiōis fructū & arborē deſignare pōt: ac ſemp eſt generis fœminini: ut idē Pli. i eodē li. ficus iqt ſolæ ex oīum arboꝝ fœtu maturitatis cām meditanf. Sic Iuue. Si uis aliā decerpe ficū. Sed de ficulnea dubiū apđ quoſdām hēt: an ab ātiqs uſitatū fuerit uocabulū qđ nos uſitatū cōperimus: nō ſolū iterprætatione Hierōymi cū i euāgelio ait. Reſpice fulneas & cæteras arbores. ſed i Pli. auctore p̄ſtātiſſimo li. xvi. na. hiſto. ubi tractās de cura & uſu foliorum inqt: bobus q; bus & ficulnea: & ligna ex hedera tradēt: & ex harundie ac lauro. Repitur ſimiliter ficulnus ficulna ficulnū adiectiuū eē ut Horati. Olim truncus erā ficulnus iutile lignū. Et pro materiato ex ea arbore. accipiendū ē: ut a corilus colurnus Vir. li. ge. iii. pīguiaq; i uerubus torrebimus exta colurnis a populus: populnus: ab abies abiegnus. plautus in caſina: Sed mane num non iſtæc: aut populna ſors: aut abiegna eſt tua: aquercu quernus. Virg. lib. geor. i. Sed tamen & quernas glandes tum ſtrīgere tempus. Ab ilicei ligneus uel iliceus. Terentius in adelphis. Lectulos iligneis pedibus: Stati. in. vi. thebaidos. Ornicq; iliceæq; trabes metuendaq; ſucco taxus a ſalice ſalignus. Vir. in eodē li. Et cuſtos fugæ atq; auium cum falce ſaligna.

Sycomorus cum .y. græco & .c. exili ſcribit: dr̄. a noſtris ficus ſatua. Nam componitur ex ſycos q̄ ē ficus & μορος fatuus.

Sycophāta prima cum .y. græco: ſequēs cum .c. exili tertia cum .ph. aſpirato: ultīa tum .t. exili ſcribitur traducit apđ noſtros calūniator: ad uerbū dicificorum comeſtor φαγος. m. ē maduco: & phanta is dicit q edit ουκουσ. i. ficos. ſed quare calūniator dicatur: duabus id rōnibus fieri cōpi. Vnā qđē apđ Sy-

ὀλυνθους

Μορος fatuꝰ

Φαγος madidus
ουκους ſicꝰ

neſiũ grãmaticũ græcũ: Alterã uero apd Põpeium Feſtum prĩa eſt q; ex duobus ſeruis græcis alter ab ſumpſerat ficos: alter qs ꝓrſus excediſſet ignorabat. domio tamẽ cõquerẽte aſonte iſons accuſabatur: Herus prudentiſſimus utriq; calidã aq; p̃buit: Solus deliquẽs euomuit. Quid. n. ieiunus euomeret: niſi iteſtia tunc primũ natũ eſt id uerbũ ſycophãta. i. calumniator qa iſontẽ falſo crimie calumniabat. Feſtus uero hac de cã ſycophantas appellatos dixit atticos iquiẽs quõdã iuuenes ſolitos aiũt i hortos irrumpere ficoſq; colligere: q; ob cãm lege ẽ cautum: & cõſtitutũ: ut q id feciſſet capite truncaret: quã pœnam q perſequerẽtur: ob paruula de trimẽta ſycophantas appellatos.

Sidus cum. i. latio ſcribit: urbs fuit: q; teſte Iuſtio in .xviii. ſuoꝝ epitomatũ: phœnices cõdiderẽt. q terremotu uexari relicto patrio ſolo aſſyriũ ſtagnũ primo: mox mari ꝓximũ litus icoluere: cõdita ibi urbe: quã a piſciũ ubertate ſi dõa uocauerũt eo q; tali noie piſcẽ phœnices uocẽt. Sed deide poſt multos annos a rege aſcalonioꝝ expugnati ciues nauibus appulſi tyrõ urbẽ ante annum troianæ cladis condiderunt. De eius ſucceſſu ꝑlatis Iuſtius proſequitur. Sed ex his ſatis conſtat quare Dido ipſa ſidonia nonnunquam a Vir. cognominata fuit.

Sidus cũ. i. latio ſcribitur: & latinum ẽ uocabulum. ac a ſido qd' ẽ fixus ſto deductum puto: Nec illis credo q græcum eẽ: uolunt: & a ϛουο λευω: qd' ẽ cõmeo & cõuenio tractũ exiſtimãt: ita ut ſecundũ illos cũ. y. græco. ſcribat: & ſit plurium ſtellaꝝ cõuẽtus. Nec aliis ſimiliter aſſentior & qui græcum eſſe putantes ex συν cõponi dicũt: quod idicat ſimul: & εἰλεῖν uidere: quaſi ſimul conſpectam ex pluribus ſtellis formam idicet. Macro. latinũ eẽ dixit: & ſup ſomnum ſcipionis ponẽs differẽtiã iter ſtellas & ſidus ita ſcribit. Nũc uideãus q; ſint hæc duo noĩa: quoꝝ pariter meminit Cicero cũ dicit Quæ ſidera & ſtellas uocatis. neq; n. hic res una gemĩa appellatiõe mõſtrat: ut enſis gladius. Sed ſunt ſtelle qdem ſingulares & erraticæ & certæ quæ nõ amixtæ aliis ſole feruntur Sydera uero q; i aliud ſignũ ſtellaꝝ pluriũ cõpoſita ferunt ut aries: taurus andromeda: pſeus: corõa: & q; q; uariaꝝ genera formaꝝ in cœlo recæpta creduntur. Sic apud græcos aſter & aſtrũ diuerſa ſignificãt: & aſter ſtella una & aſtrũ: ſignũ ſtellis coactũ: qd' nos ſidus uocamus. Hæc ille ſecundũ merã uocabuloꝝ proprietatem exp̃ſſit. Nã & quãdoq; ẽt pro ſtella ſidus ab auctoribus poſitum legimus: ut apud eundẽ Ciceronẽ i eodẽ libro de uniuerſitate inqt. itaq; neſciũt hos ſideꝝ errores & li. ii. de na. deoꝝ ait. Nã cũ duo ſint genera ſideꝝ quoꝝ alteꝝ ſpatiis imutabilibus ab ortu ad occaſũ cõmeãs nullũ unq; curſus ſui ueſtigiũ iflectit: alteꝝ ãt cõtinuãs cõuerſiones duas: idẽ ſpaciis curſibuſq; cõficiat. Quĩti. ſimiliter i mathematico. Quid hæc iqt fulgẽtiũ ſideꝝ uenerãda facies q; q̃dã uelut ifixa: ac cohærẽtia ꝑpetua ſemelq; capta ſedulo collucent. alia toto perſa cœlo uagos curſus certis æmetiunt erroribus aſtrũ ſimiliter a Vir. pro uncia ſtella poſitũ fuit: quã i funeribus cæſaris apparuiſſe dicũt: cũ ait in bucolicis. Ecce dionæi ꝓceſſit Cæſaris aſtrũ. fateor tamẽ nunq; ſtellã dici arietẽ: tauꝝ andromedã: pſeũ: ſed ſidus: unde eſt qd' dicimus hibernũ ſidus. Et illud Quĩtiliani Nos graue huius anni ſidus afflauit.

Siderites cũ. i. latino utrobiq; &. r. exili ſcribit: lapis eſt ferro ſimilis. a quo nomen aſſumpſit. Nã apud græcos σιδηροσ ferrum dicitur.

Sene cum. y. græco ſcribit: ciuitas eſt in confinibus æthiopiæ & ægypti. Eſt teſte Pli. i ſecũdo na. hi. ſupra alexãdriã uerſus meridiẽ qnquagĩta miliũ ſtadioꝝ: ac ut ſcribit Macro li. i. ſup ſomniũ Scipiõi directe locata eſt ſub tropico æſtiuo. i. ſub cancro i extremo torrida zone. Quare cũ ſol ad cancꝝ uenit i medio ſolſtitii de ſupra uerticem ciuitatis cadens: nullã prorſus i ea umbrã efficit. Quod Luca. tetigit in. ii. cũ ait. Vmbras nũq; flectẽte ſyene: hoc ẽ p dies ſolſtitii. Et ſubiunxit i. viii. Nã qs ad exuſtã cãcro torrẽte ſyenẽ ibit. idẽ li. x. Cãcroq; ſuã torrẽtẽ ſyenẽ: & ut dixit Serui. in bucolico philoſophi eo loco effodere puteũ nimiæ altitudis quẽ ſol radiabat recto ituitu octauo kal. Iulias qñ ẽ in cãcro.

Syla cũ. y. græco & unico. l. ſcribit mõs ẽ lucaniæ & ſilua in illo ſic dicta: q; ſi σῦρα. i. tracta: hoc ẽ latrõibus frequẽtata. ut Saluſtius de fugitiuis in ſilua in qt ſyla fuerunt: de qua Vir. in. xii. meminit.

Sylla cũ. y. græco & duplicato. l. ſcribit: de cuius orthographia i prio hoꝝ cõmẽtarioꝝ lib. mõſtrauimus fuit teſte. Saluſtio rõanus nobilis: & ut nõnulli dicũt exãtiq; ſcipionũ familia: i adoleſcẽtia oĩbus flagitiis inqnatã uitã duxit: hoc eſt uſq; ad q̃ſturã: q; ſub mario adeptus ẽ: i q; uitã oẽm pẽitus cõmutauit: & ut dixit Valerius Maxius: cathẽas iugurthæ manibus iniæcit: Mithridatẽ cõpeſcuit: ſocialis belli luctus reꝑſſit. Cinæ dominationẽ frægit: & mariũ q olim ſe q̃ſtorẽ faſtidierat. ipam illã. puiciã. ꝓſcriptum & exulẽ coegit petere: fuitq; litteris græcis & latinis doctiſſime: eruditus facũdus: acer aſtutus: gloriæ: cupidus: ſui ſecurus multaꝝ rerũ: & pecuniæ maxie largitor: aĩo grãdis: ita ut dicat. Saluſtius dubitari potuit fortior an fœlicior eſſet. Nã fœlis eo dici uoluit qã de inimicis mariãis fœliciter uultus fuit. Et dictator unde effectus ita rẽpu. ſuppſſit: ut teſte Cice. i. v. uerinaꝝ: nemo illo iuito nec bona nec patriã nec uitã: retinere poſſet: Vltimo teſte Pli. nepote de uiris illuſtribus ordiata republica dictaturã depoſuit: & ſub priuata uita ſe cõtulit puteolos. Qua de re Sue. teſte Iuli. Cæſar diceꝝ cõſueuerat illũ lras neſciuiſſe qa dictaturã de poſuiſſet: De quo i dictiõe. plogus uidius. Tã dẽ incidit i morbũ ulcere in ĩteſtinis oborto. Quo tpe tanta pediculoꝝ: ut aiũt uis toto corpore eius manauit: ut nullo argumento cohiberi poſſent: atq; hoc pacto mortem obiit.

Silenus cũ. i. latio & unico. l. ſcribit: pria tũ apd græcos hẽt diphthongũ ei. q̃ i. i. lõgã cõuerſa fuit. ut ſæpe fieri uidius: fuit bacchi nutritus. q iã ſenex ſup aſello ſedẽs: Bacchũ p loca oĩa ſeq̃bat: ut Oui. de arte amã.

Ebrius ecce ſenex pando ſilenus aſello.
Vix ſedet: & p̃ſſa continet arte iubas.

Syllaba cũ. y. græco & duplicato. l. ſcribit: dici poteſt latine complexio. Nam compoſitum uocabulum eſt ex ϛυν: quod eſt con: & λαμβάνω capio.

Syloſon cũ. y. græco & unico. l. ſcribit: fuit teſte Hie

rodoto libro hiſto. q̄rto ſamioq; tyrannus.

Silphii cū. i. latino ſcribit: fuerunt teſte Hero. li. hi. q̄rto populi libyci ab inſula plateæ uſq; ad os ſyrtium protenſi.

Silarus cū. i. latio & unico. l. ſcribit: fluuius eſt campaniæ ſalerno ꝓpinquus: ita ut a fluuio extimēt q dam oppidū ipſum nomen aſſumpſiſſe. Et ut ait Pli. i tertio. natu. hiſt. campaniā a Lucanus diuidit in quo ultra ſurrhentum: ut idem dixerat in. iii. nō modo uirgulta: ſed uolatilia lapideſcunt. Alias potu ſalubres ſunt aquæ eius. De hoc meminit Vir. in tertio geor. cum ait. Eſt lucos ſilari circa.

Syllepſis cū. y. græco & duplicato. l. ſcribit: dicī pōt latinæ cōceptio. Nā cōponit: ex σύν quod eſt cō. & λῆψις accæptio: & tūc quoq; fieri dr̄ cū aut plura lis dictio ſingulari uerbo cōplectit: ut ſunt nobis mitia poma Caſtaneæ molles: & preſſi copia lactis Aut cum pro multis: unus ponit. iuxta id Vir. i. æne. Verūq; armato milite cōplent: milite dixit ꝓ militibus. Itē & pro uno multi ut idē in. viii. æne. Vos calliope præcor aſpirate canēti. Nam rectum fuiſſet. uos o muſæ: & tu Calliope.

Syllogiſmus cū. y. græco & duplicato. l. & penultia cū. g. ſeq̄nte. i. latio ſcribit: Eſt argumētariōis ſpecies alias & diuerſas ſub ſe ſpecies detinens. De quibus omnibus late uidimus in commentariis dialecticæ. quæ nuper edidimus.

Silua cū. i. latino ſcribit: atq; græcā originē habere depræhendit. Nā ὕλη latiæ materia dicitur: quæ aſpirationem primū cōuertens i. ſ. ut i pluribus dictionibus fieri ſupra oſtēdimus. & nō nihil mutatis litteris: ut. y. græco i. u. noſtr. & poſt. l. a poſitū atq; in initio & addito. i. latino reſultat ſilua. i. materia ſeu pria materia. Quiti. lib. x. de inſtitutione oratoria: diuerſum inquit eſt eorum uitium qui prīo decurrere per materiam ſtilo q̄ uelociſſimo uolunt. Et ſequentes calorem atq; impetum ex tēpore ſcribūt: hanc ſiluam uocant: repetunt deinde & componunt quæ effuderant. Sed uerba emendantur: & numeri manent in rebus temere cōtextis: quæ fudit leuitas.

Syma cū. y. græco ſcribit: urbs fuit i aſia. qn & pro monte iuxta pōtū poſuit Orpheus i argonautica.

Symeon cū. y. græco & e. abſq; diphthongo ſcribit nomen fuit uiri proprium.

Simon cū. i. latino ſcribit: fuit uir athenienſis coriarius & philoſophus. Nā ut ſcribit Laer. quotiēs ad eius officinā pexiſſet Socrates: atq; diſſereret oīa q̄ meminiſſe poterat annotabat. Vnde & ipius dialogos trigintatres uno eodē codicæ cōpræhēdi dixit idem auctor: cui cum picles ſi ad ſe pgeret pollicer. cuncta neceſſaria exhibiturum reſpōdiſſe ferē: fiduciā inqt uendere cōſilii nō fuit. Alius fuit Simon q ſcripſit rhetoricā. Alius item medicus Seleuci & Nicanoris neceſſarius. Alius ſculptor.

Similax cū. i. latino utrobiq; & unico. m. atq; unico. l. ſcribitur: arbor eſt: quā teſte Sextio latini taxum dicunt: unde Gallimacus σιμίλακας ἱερουτᾶξας. Alii dicūt eſſe genus hederæ dēſis geniculatæ caulibus ſpinoſis frutticoſæ ramis: folio: ſeu hedæra paruo nō anguloſa: ac reticulo eminente: pampinos flore candido olente lilium. Fert racemos la-

bruſcæ modo nō hederæ colore dixit hanc. Pli. li. xvi. na. hi. oibus ſacris & coronis eſſe infauſtā: quonia ſit lugubris uirgine eius noīs ꝓp amorem iuuenis Croci mutata i hunc frutic̄. Et ſubdit uulgus ignorās: plærunq; feſta ſua polluit hederā exiſtimādo ſicut i poetis aut hibero parte aut Sileno quis omnino neſcit quibus coronarent. Et ſeqtur ex ſimilace fiunt codicilli ꝓpriūq; materici eſt: ut admota auribus leuē ſonū reddat. at uero de taxo arbore ē eodē Pli. aſpectu ſimilis pino & piceæ minime uirens graciliſq; & triſtis: ac dira nullo ſucco Et fert lætalē fructū bacchas. qbus i hiſpania p̄ci pue uenenū ieſt. uaſa ēt uinaria ex ea in gallia facta mortifera fuiſſe cōpertū eſt hæc ille: Reperit & in inſula cyrnes q̄ corſica dicitur dicente Vir. in Mœri. Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos: atq; idē in geor. Amant aqlonē & frigora taxi. dixit ēt p̄fatus ſextius eſſe in arcadia tam p̄ſentis ueneni: ut ſi qui dormiāt ſub ea: cibumue capiant morianē. Et ſubdit Pli. ſunt & q toxica hic appellata dicāt uenena: quæ nūc toxica dicius qbus ſagittæ tinguntur. Et ſubdit Reptum inoxiam fieri ſi in ipſa arbore clauus æreus adigatur. Et ut nō longe ſupra idē dixerat auctor i europa ſex genera cognata. arboq; ferunt pinus pinaſter: q̄ eo teſte nihil aliud ē q̄ pius ſilueſtris: mira altitudine & a medio ramoſa ſicut pinus i uertine. Picea q̄ ut idē aſſerit montes amat atq; frigora feralis arbor: & funebri īdicio ad fores poſita. Quartū genus anies. Quintū larix: cui fere eadē cum abiete eſt facies: ſed materia p̄ſtātior: & longe īcorruptior: & odore acrior: nec alio modo ignis ui conſumitur q̄ lapis: Sextū gēus eſt tæda q̄ omnia amāt montes: & perpetuo ut ait uirent: nec facile diſcernuntur in fronde.

Simichida cū. i. latino utrobiq; & ch. aſpirato ſcribit: ponit. a Theocrito in bucolico paſtor: quē expoſitores patrem fuiſſe Theocriti aſſerunt.

Symmacus cum. y. græco & duplicato. m. atq; ch. aſpirato ſcribit: nomē eſt uiri proprium: compoſitum ex σύν quod eſt cō: & μάχοσ bellator: & poteſt eſſe appellatiuum.

Symmetria prima cū. y. græco ſubſequente duplici. m. atq; t. exili: &. i. latino in penultia ſcribit: dicī pōt cōmēſuratio. Pli. tamē melius inqt i. xxxiii. natu. hiſto. Nō hēt latinū nomē: ſymmetria quā diligētiſſime cuſtodiuit Lyſippus non īcerta ratione.

Simmias cū. i. latio utrobiq;: & dupli. m. ſcribit fuit teſte Laer. phūs thebāus: q. xxiii. dialos ſcripſit.

Symbolū cū. y. græco ſcribit. Erat teſte Iulio Polluce ad cōmodū īperatorē de uocabulis reꝝ paruum numiſma. unde & ſignū a nōnullis traducit. Qui & eu ſymbolū bonū omen iterprætat. itē & cū ex ſυμβαλλω: qd̄ ē cōfero deducat. Quidā collationē iterp̄tari uoluerūt. ita ut cæna illa dicatur collatio in q̄ compandā plures aliqt contulerūt. ſymbola. n. huius ſymbolæ ē collatio: iuxta qd̄ forſitā locutus ē Teren. cū ait in andria: ſymbolū dedit. i. iudicio meo portionē ſuā cōtulit: uel ſymbolū dedit ideſt ſignū dedit: ut annulum uel aliquid tale quouſq; pecuniam conferret.

Simethus cū. i. latio & th. aſpirato ſcripit: fluuius ē ſiciliæ haud lōge ab urbe catinēſi: iuxta quē talia ſi

ue ut alii uolũt Aetna nympha Ioui paliſcos pepit de quo ſane fluuio meminit Oui. li. faſt. q̃rto cũ ait Quaq; ſimetheas accipit æquor aq̃s. Et Virg. i. xi. æne. Eductũ Martis luco ſimethea circũ flumia.

Sympoſium pria cum .y. græco ſcribit: Et apd nos teſte Cicerone honeſtiore uocabulo: magiſquam acurato conuiuium dicitur.

Symphonia pria cum .y. græco ſcribitur: dicit a noſtris cõſonantia. Nam componitur a ſyn quod eſt con: & φονὴ uocalitas. Et ide ſymphõ cõſonatus: ut Iuue. in ſaty. Credo pudicitiã. Micturiunt hic ef ſigiemq; deæ longis ſymphonibus iplẽt: ideſt diutius: & iugibus ſonitibus urinæ. Nam eſt mictura fœminæ quædam uniformis conſonantia.

Sympho cũ .y. græco ſcribit: apd græcos uero p ad dictionẽ .n. deſinit: ſonitus quidam eſt cum cõſonantia: ut in præcedenti dictione uidimus.

Sympiniũ pria cum .y. græco: ſequens ac penultima cũ .i. latio ſcribit: uas eſt non diſſimile cyatho in ſacrificiis continens libabile: ut dixit feſtus: & cõponit: ex σὺν: q̃ eſt con & πίνω bibo: de quo Iuue. in ſaty. Credo pudicitiam iquit. Et qs tunc hoium cõtemptor numinis: aut qs ſymphiniũ uidere numæ: nigrũq; catinũ. Sane ſecunda ſyllaba quã .i. latinũ contiere dixius põt illud more antiquoꝝ in .u. cõuertere ac dici ſymphunium: ceu optimus pro optimum lubens pro libens. & ſimilia.

Symplegades cũ .y. græco ſcribit: ſunt teſte Plinio in q̃rto &. vi. na. hi. ſcopuli uel ſecũdũ Põponiũ i ſecũdo duæ iſulæ heleſponti contra thraciũ boſphoꝝ mille quigentis paſſibus ab europa diſtantes quas nõnulli ex poetis noſtris ẽt cyaneas uocauerunt: ut in ea dictiõe uidimus Has Oui. in. xv. meta. lib. mobiles primũ fuiſſe: ſed poſtea immobiles factas dixit. Timuit concurſibus argo undarum ſparſas ſymplegadas eliſarum.

Quæ nuc immotæ perſtant uentiſq; reſiſtunt.

Simois cũ .i. latio utrobiq; ſcribit. ultia tamẽ apud græcos habet. ei. diphthõgũ: quã nos cõuertimus i noſtr. i. pductũ: & format gẽituũ ſimoentis cũ .o. &. e. diuiſis: ut Virg. i. æne. Alma uenus genuit phrygii ſimoẽtis ad undas. Nam diuiſa diphthongo ei q̃ eſt in ultia recti & iterpoſitis. n. &. t. ac i fine addita. s. ipſum formamus genitiuum. ſimiliter i accuſatiuo ſimoenta. ut idem in. v. æne. Victor ap̃ rapidum ſimoenta. & i eodẽ lib. Hectoreos amnes ianthum ac ſimoẽta uidebo: p quẽ modũ & Home. ipſe declinauit. At Heſio. nõ ſimoẽta: ſed p ſynæreſim ſimunta dixit i theogõia cũ ait ὀειονσι/μοῦντα: hoc ẽ diuinum ſimœnta cum .œ. coniunctis: ut libet illã diphthõgũ. ou. aliq̃do i. œ. traducere: ut in antehabitis uidimus: & eſt fluuius ex ad troiano monte ſcaturiens: iuxtaq; troiã decurrẽs: q̃ cum appropiquat. xãtho cõmiſcetur: & in paludẽ coactus iuxta ſigæũ .pmõtoriũ i mare deſcẽdit.

Simoeſius cũ .i. latio utrobiq; &. œ. diuiſis ſyllabis ſcribit: fuit Troianus Anthemiõis filius: quem is ideo ſic uocatũ dixit Homerus i q̃rto ilia. quod eũ mater cum ab ida deſcenderet: & pecora ad parentes reuiſcenda deduceret: ad ripam ſimoentis peperit eum deide ætate florentem: nec dum uxorem ſortitum: ut dixit Homerus Aiax Thelamonius interfecit.

Synæreſis prima cũ .y. græco: ſequens cum .æ. diphthongo ſcribit: figura eſt qua plura p unũ cõiũgũtur. Nã cõponitur a σὺν: quod coniunctionem indicat: & αἵρεσις: diuiſio quaſi diuiſoꝝ coniunctio qđ tã i græcis q̃ latinis ditionibus facere conſueuimus. i græcis qdẽ ut Panthus .p panthous: Alcĩus .p alcinous: Demophon .p demophoon. Laoton .p laocoon. In latinis uerum maxime i genitiuis ſe cũdæ declinationis facius: q cũ ſæpe in duo. ii. terminent: a poetis noſtris i unũ coniũguntur: ut Vir. i Tityro: Nec ſpes libertatis erant nec cura peculi. in eodẽ paupis & tuguri .p tugurii: ldẽ in. iiii. ge: Florentẽ ſtudiis: ignobilis oti pro otii. idem in. ænei. Hic tamen ille urbem pataui: .p patauii. Iuuena. in Saty. Oĩbus in terris. Antoni gladios potuit contẽdere: pro antonii. Similiter dĩ bigæ pro biugæ: quadrigæ pro quadriugæ. in quibus unũ. i. primũ abiicitur: & per ſynæreſim alteꝝ. i. &. u. in unicũ ſolũ. i. cõuertunt: ut ſimiliter bini pro biuni: dederit in ſcanſione .p deerit & ſimilia. Sicuti econtrario p aliam figuram nõnunquam dicimus fieri pro firi amariter pro amari & ſimilia.

Synagoga cũ .y. græco ſcribit dici põt coadunatio q̃ & pro re & loco accipit. Nã cõpõit ex σὺν: quod ẽ con: & ἀγώγη ductio.

Synaloœpha prima cũ .y. græco penultia cũ .œ. diphthõ. ſcribit: dici põt cõpreſſio. Nã componit ex σὺν qđ eſt cõ: & ἀλοιφὴ preſſio. Et ẽ cum uocalis aliq̃ in fine dictionis p ſubſequentẽ uocalẽ abiicit i metro: ut ſp ego auditor tantũ: & in mille aliis locis.

Synanche cũ .y. græco &. ch. aſpirato ſcribit. dr̃ a noſtris angina: ut Plautus: Vellem me i anginam uerti: ut huic aniculæ fauces p̃occuparẽ. Nã cõponitur ex σὺν & ἄγχω: qđ eſt affligo ango: ſuffoco. Vnde & morbus eſt qui ſpiritum ſuffocat.

Syncopa cũ .y. græco &. c. exili ſcribitur: dici põt latine conciſio. Nam componitur ex ſyn quod eſt cõ & κόπτω incido: & eſt figura quando littera uel ſyllaba in medio dictionis uel conſonantiæ uel metri cauſa abſciditur. ut forſan pro forſitan: compoſtus pro compoſitus. Vir. in primo æneidos. Compoſtus pace quieſcit. Porgite pro porigite: ut pocula porgite dextris.

Syncathegoreatica prima cũ .y. græco: & tertia cum .th. aſpirato reliqua omnia ſine aſpiratione ſcribũtur: & traducitur a Priſciano li. ii. dum de oratione pertractat ideſt con ſignificatiua.

Syncheſis cum .y. græco &. ch. aſpirato: atq; .e. ſine diphthongo ſcribit: dici põt a nris cõfuſio. Nã ϛΗν dicit cõ: & χέσις fuſio. Eſtq; Donato teſte hipbatũ undiq; cõfuſum ut id Vir. i. æne. Tris nothus abreptas i ſaxa latẽtia torq̃nt ſaxa uocant itali mediſq; i fluctibus aras. Quoꝝ ordo ẽ tris. ſ. naues abreptas nothus torq̃t in ſaxa: q̃. ſ. ſaxa i mediis fluctibus latẽtia ĩtali uocãt aras Item i. ii. iuuenes fortiſſima fruſtra Pectora ſi uobis audẽtẽ extrema cupido. Certa ſequi quæ ſit rebus fortuna Videtis exceſſere aditis oẽs ariſq; relictis Dii quibus iperium hoc ſteterat ſuccurritis urbi icenſæ. Ordo eſt o iuuenes fortiſſima pectora fruſtra ſuccurritis urbi icenſæ. q̃ exceſſere dii aditis: unde ſi uobis cupido

certa est sequi me audiente extrema: reliqua: q̄ Seruius: & latius Macrobius prosecuti sunt.

Synechon cū .y. græco & .ch. aspirato scribit. dici potest a nobis continens. Nam componitur ex σύν: q; est con & ἔχω habeo.

Synciput cū .y. græco scribit. Nā ut nōnulli uolunt ex σὺν ꝓpositiōe græca cōponit: q̄ cō & simul indicat: atq; caput dictiōe latia: ita ut ea ps simul caput eē dicat. Estq; āterior ps capitis: occiput posterior.

Synecdoche prima cū .y. græco: sequēs cū .c. exili ante .d. ultima cū .ch. aspirato dici pōt cōceptio a Cicerone uero in dignitatibus dicit intellectio: & ē figura cū a parte totū uel a toto pars itelligit a parte qdē totū ut Flāmes cū regia puppis. Extulerat .i. regia nauis. A toto uero pars: ut Quā multæ glomerātur aues ubi frigidus annus Trans pontum fugat .i. frigida hyems.

Synodus cū .y. græco scribit: dici pōt a nostris cōuentus. Nā cōponit ex σὺν qđ ē cū: & ὁδος uia: & a cōuentu fit cōuenticulū: ut Cice. ꝓ Sextio: Cōuenticula iquit hoium: q̄ ciuitates nominarunt.

Synesius pria cū .y. græco: penultia cū .i. latio scribit nomē ē uiri ꝓpriū deductū a σὺνεσις q̄ ē cōscientia.

Syngraphū cū .y. græco & .ph. aspirato scribitur dici potest secundū litterā ipam cōscriptio: Suetonius lib. i. Non dubitauit a quibusdam iusiurandum atq; etiam syngrapha exigere.

Synonyma cum .y. græco utrobiq; scribitur.

Sinopes cum .i. latino utrobiq; scribit fuit teste Orpheo i argo ciuitas iuxta pōtū quā Pōponius dicit eē i cappadocia & a .L. Lucullo romāo subacta imperio. Eadē teste eodē Pōpōio in .i. fuit Diogēis pria.

Sinopis cū .i. latino utrobiq; scribit terra est rubea quæ teste Plinio in .xxxv. naturalis historiæ iuenta ē primū i pōto & nomen a sinope urbe assumpsit.

Synthaxis pria cū .y. græco sequēs cū .t. exili ultia cū .x. cōsonāte atq; .i. latio scribitur dici pōt a nr̄is constructio & series. Nā cōponit ex syn qđ ē cō & τατ τω ordino unde τᾶξις q̄ series est & ordo.

Syntheſis cū .y. græco i pria & .th. aspirato i sequēti scribit: dici pōt a nr̄is cōpositio. Nā cōpōit ex σὺν q; ē cō & θεσις positio &. Est figura cū singulare nomē multitudinē designās cū uerbo plurali cōpōit Virg. i prio æneid. Pars i frustra secant uerubusq; trementia figunt Ouid. i heroidibus. Turba ruunt i me luxuriosa proci.

Syphax cum .y. græco scribit a græcis quoq; scriptura nos & i barbari seq debemus fuit numidarum rex de quo Liuius li. qrto de secundo bello punico & aliis i locis loqtur.

Siphōs cū .i. latio scribit ĩsula ē i mari ægæo: i q̄ teste Her. li. hi. iii. argēti fodie & auri fodie multæ erāt.

Syracusæ p .y. græcū: & duplex .r. a græcis scribitur nos uero q primā corripimus cū unico .r. scribius: plures ēt ex illoq; poetis cōsueuerunt. Vir. i bucolico Pria siracusio dignata ē ludere uersu urbes ē siciliæ sub pachynno mōte sita. Quā pulcherrīe describit Cic. lib. uerrinaq; .vi. Florus uero i lib. secū do sic de syracusis breuissime iqt lōgē illis triplex murus totidēq; arces portus marmoreus fons celebratus aretusæ quæ actenus eius profuere ut pulchritudini uictæ urbis parceretur.

Sirenes pria cū .i. latino scribit: licet apud græcos sit ei diphthōgo q̄ in .i. ꝓducta ut i multis uidius cōuertius: deducturq; ab ἐρέω: q; ē cōnectere & retinere. Cuius aspirato ut sæpe fieri uidius i .s. cōmutata fuit. Et fuerūt ut dicūt poetæ tres acheloi fluminis filiæ ex Calliope musa. Hæ īsulas q̄sdā iuxta pelorꝫ iter siciliā & italiā habitasse scribūt. Qđ Ouid. ēt tetigit in .xiiii. metamor. dum Aeneæ trā situ describēs inqt Terrasq; calēti sulfure fumatas acheloia dūq; reliqt sirenū scopulos. Qđ claudianus poeta īsignis clarius ostēdit ac latius i li. de raptu Proserpinæ. Hasq; una uoces teste Ser. sup. v. æneī. circa finē alia tibiis alia lyra canebat: sed tāta dulcitudīe cātus trāseuntes nautas afficiebāt ut sopirent quos cū sopitos ꝓsentiscerēt submergebāt & deuorabāt. Quare cū iuxta illas trāsiturus esset Vlyxes admōitus a Circe sociorꝫ aures cæra obtu rauit & ipse se ad nauis malum ligari iussit atq; sic quoq; trāsiuit illæsus. Qđ ille grauiter ferētes: & ira succēsæ ac dolore cōmotæ se ꝓcipitauerūt i flu ctus qđ luue. tetigit i sat. Neuole q̄do apđ illū ait Neuola: nā ꝓ me fortuna rogat. Affigit cæras illa de naue petitas. Quæ siculos cantus effugit remige surdo. Qđ iō dixit Neuola qa cū pauꝫ supra uellet fortunā ꝓ diuitiis postulare itendēs dicere o q̄ do ero diues: quodā ominali uerbo ꝓiecto nō dixit diues sed dixit quando ego pauper ero: quod ille in malū omē assumens: inqt deinde. Nā ꝓ me fortūa rogat & reliq̄. Has sane syrenas dixit Ouid. in .vi. metamor. comites fuisse ꝓserpinæ cum raperet a plutone & tres fuisse dicunt una noīa parthenope alia Leucosia: tertia Ligia.

Sirius cū .i. latino utrobiq; scribit apꝫ græcos quoq; ē ei diphthōgus i pria q̄ in .i. nostrū cōuersa fuit ut sæpe fieri uidius: & ut qbusdā placet a σείω qđ est moueo uel ut aliis magis uī a ϛείρω qđ ē sico deriuat. Et dī stella q̄dā q̄ a nōnullis quidē ponitur in frōte cælestis caīs ab aliis uero i eius ore oriturq; i uigesimonono gradu cācri hoc ē circa medium mēsem iulii & circa mediū septēbris occidit: uel ut aliis placet ante id tps iflexū amittit. Nā i eo tē pore iter medio oīa cōmouet atq; pturbat dicente Pli. li. ii. natu. hist. sentiri ex eius ortu effectus i terra. Et quia ē de natura Martis hoīes nimio solis ardore fatigat. iō dixit Iuue. Sirius ardet. Quin & tūc quoq; feruent maria in cellis uina mouent herbæ arescūt ut. Vir. i. iii. æneī. Tū steriles exuere sirius agros canes eo tpe maxime agitātur i rabiem. Et ut idem ait Vir. i. x. æneī. ille sitim morbosq; ferens mortalibus ægris.

Nascit & leuo cōtristat lumīe cælū: sane uoluerūt nōnulli a uerbo σύρω: q; ē traho deductū fuisse: cū ut dicūt ex magnitudine signi lōgū tractū habere uidet: uel qa oīa ad se trahit. Quæ utiq; etymologia orthographiæ: nō correspōdet: qa tūc quoq; ꝓ .y. græcū scriberet: q; nūq; apꝫ illos cōptū fuit. Nec lōgū hēt tractū sirius: sed signū totū: q; caīs dī magnū ē i quo teste Ptolæmeo stellæ sunt .x. & octo & extra corpus .xi. Vegꝫ hūc canē fuisse icaria mesoribus trucidati ostendit Ouid. li. fasto. iiii. cū ait.

Et canis icariū dicūt quo sidere moto.
Tosta siti tellus ꝓripit q; seges. Et tūc quoq; canē

occidere. Vir. cū ſolē taurus gerit ait. n. in. i. georg.
Candidus auratis aperit cum cornibus annū.
Taurus: & aduerſus cedens canis occidit aſtro. Nā
tūc quoq; ob ſolis ſplēdorē uideri nequit. & cū cō/
munis ſit generis canis dimunitium canicula tan/
tummodo fœminini comperitur.

Syrma cū. y. græco ſcribit & ē generis neutri: ponit
q; p cauda: hoc ē tractu ueſtis fœminaꝝ: & a συρω
q; ē traho deducit. Vnde ait Seneca de bacho q ha/
bitu muliebri nōnunq; ſe ornabat auro decorum
ſyrma barbaricū trahit ut uidimus in dictiōe Bac
chus: iuxta q; ipſum ſyrma aliquādo p lōga tragi
ce oratiōis ſerie tenorē ſuū uſq; in ultimū ptrahēs
pōit iuxta q; dicit Iuue. in ſaty. Stēmata qd faciunt
cū Neronis meminit. Gaudentis fædo peregrina
ad pulpita ſaltu Proſtitui graiæq; Apiū meruiſſe
corōæ. Et ſubdit. Ante pedes domitii lōgū te pōe
thyeſte hoc ē lōgā de thyeſte tragœdiā ob q̄ Apiū
graiæ promeruit coronæ. Et pgit dicēs ſyrma uel
antigōes: hoc ē uel lōgū ſcripturæ tractū de ipa an
tigōæ ab ilio recitando ꝓductum ut idem in ſaty.
Quis neſcit uoluſi iuxta hanc eadē ſentētiam ait.
Nā ſcelus a pyrrha quanq̄ omnia ſyrmata uoluas.
Nullus apud tragicos populus facit: hoc eſt q̄q̄ lō/
ga tragœdiaꝝ uolumia legas: nullū comperies po
pulū hominē comediſſe: ut ille de quo illic loquit.
Similiter Valerius i phormione: ut rettulit Priſcia
nus i. vi. inquit. Quid hic cum tragicis uerſibus &
ſyrma facis ubi dixit ſyrma pro ſyrmate.

Syrtes cū. y. græco & .t. exili ſcribitur. Sane cū in ul/
tima ſit. ei. diphthōgus nōnulli ex nris ambiiciētes
. i. retinēt. e. & dicūt ſyrtes. Alii uero abiiciūt. e. & re
tinēt. i. Vel ut alii putant totū diphthongū in. i. no/
ſtrū cōuertūt & dicūt ſyrtis hoc ē hæc ſyrtis & has
ſyrtis ut uoluit Priſcia. in. vii. inducitq; Virg. dicē
tē i. x. æne. in ſyrtis in ſaxa uolēs uos turnus ado/
ro. At i primo ut i emendatis condicibus ſp aſpexi
i es fuit cū ait in breuia & ſyrtes urget: miſerabile
uiſu. Et ſunt loca q̄dā maris periculoſa circa fines
aphricæ uerſus ægyptū a συρεῖν. q. eſt trahere co/
gnominata: ut placuit Saluſtio i iugurthio. Eſtq;
i eis teſte Pli. li. vi. natura. hiſto. iæqualitas magna
maris & terræ: & i uno qdē loco ꝓfundiſſima fit
aq̄ i alio uero undoſa nec i eodē ſtatu pmanet. Nā
ſpirāte uento q mō cumulus & ſupra mare fuerat
i ꝓfundiſſimas reſidet ualles & qd primebaſ i ual
les nunc ſupra aq̄s aggerit. Sunt loca hæc duo i in
aphrica & maiores faciūt ſyrtes hac miores dicēte
Oui. li. ii. de ſine titulo. Quo lateant ſyrtes magna
miorq; ſitu. Et teſte Solino ducentoꝝ qnquagita
miliū paſſuū iteruallo ſeparāſ eſtq; miór aliqnto
clæmētior q̄ teſte Polybio diſtat a carthagie trecē/
tis milibus paſſuū atq; totidē ambit. Maiores ue/
ro ambitu q̄drigētoꝝ uigitiqnq; miliū paſſuū cō/
mēſurāſ. iter unā uero. & reliq̄ ſpaciū ē ducētoꝝ q̄
dragita miliū paſſuū. Vnde & teſte Ser. ſup. x. æne.
id fieri cōtingit ut ibi arenoſa ſint in mari loca ſyr
tes uocitenſ. ſed de p̄fatis ſyrtibus plura loquitur
Lucanus in. ix. ſuæ pharſaliæ libros.

Syria pria cū. y. græco: & ſequēs cū. i. latio ſcribit. re
gio ē aſiæ q̄ ab oriēte fluuio euphrate ab occidente
nro mari & ægypto terminaſ & a ſeptētriōe uero
hētarmēiā & cappadociā a meridie āt ſinū arabicū.

Syriga pria cū. y. græco: & ſeq̄nscū. i. latio ſcribit: fu
it arcadiæ nympha a Panne ardener amata q̄ teſte
Oui. in. i. metamor. ſe ſpernāte cū pan cupide ſeq̄/
reſ & illa fugiēs ad Ladōem fluuiū pueniret & flu
uio impedita nō amplius effugere poſſet iuocato
aliaꝝ nymphaꝝ auxilio i paluſtres cānas cōuerſa
eſt q̄s cū pan excideret ex ſeptē calamis i amoris ſo
latiū fiſtulā primus ſibi cōfecit: ut Vir. i corydone
Pan prius calamos cæra cōiungere plures iſtituit.

Siſyphus pria cū. i. latio: & pēultia cū. y. græco ſcri/
bit fuit teſte Home. lib. vi. iliados. Aeoli filius hic
iſthimō: hoc eſt ſtrictura illā terræ: q̄ iter mare io/
niū & ægæum cōſiſtit latrocinis occupabat ita ut
aut holiā autholii filiā Laertæ deſpōſatā cū ad ma
ritū duceret ut qdā dicūt uel ut alii aſſerūt ad ora/
culū Appollinis cōſultura accederet latrocinio cæ
pit & ut multi crediderut grauidauit: ex qua tunc
natū ulyxē uolūt. Quod aiax illi exprobauerit ap̄
Oui. li. xiii. meta. quādo ait. Quid ſanguie cretus:
Siſyphio furtiſq; & fraude ſimillimus illi.
Inſeris æacidis alienæ nomina gentis.
Tādē occiſus ſiſyphus a Theſeo apd iferos trudit.
hac pœna afficit ut grāde ſaxū ſupra mōtem por/
tare coactus cū ad apicē deduxerit cōtinuo ad ima
relaxet dicēte Oui. in. xiii. met. aut petis aut urges
rediturum ſiſyphe ſaxū: Et Seneca i Her. furente
Ceruice ſaxum grande ſiſyphea iacet.

Syſtole cū. v. græco &. t. exili ſcribit dici pōt correp/
tio. Nā figura dī cū lōga ſyllaba cōtra eius: natu/
rā corripit. Vir. in. i. ænei. Cōnubio iūgā ſtabili ꝓ
priāq; dicabo: ubi nu. breuē poſuit: q̄ naturaliter
longa ē. Nā alio i loco longā poſuit ut i tertio æne.
Hectoris andromache Pyrri connubia ſeruas. Idē
i q̄rto cuiq; loci leges dedimus cōnubia nra reppu
lit: & in eodē. Nomadūq; petā connubia ſupplex.

Siſamus cum. i. latino ſcribitur: teſte Home. i ſecū/
do iliados urbs paphlagoniæ.

Sithōia cū. i. latio &. th. aſpirato ſcribit: ps eſt litto/
ralis macedōiæ citra athō uerſus thermopōtū ha
bet teſte Her. li. vii. hi. ciuitates torronē: galipſon
ſermilē macybernā & olynthō. i eadē mōs ē ſithō
q̄ maxie niuoſus: de quo Tir. i ultia ægloga. Sitho
niaſq; niues hyemis ſubeāus aquoſæ: i hac eadē lo
cus ē dictus κυνοσ. i. cāis ubi Hecuba cōuerſa i ca
nē. Veterumq; diumemor illa maloꝝ: ut ait Oui.
Tū quoq; ſithonios ululauit mæſta per agros.

Situla cū. i. latio &. t. exili ſcribit: nec uerbū ē gracū
ut qdā uoluerūt ſed latinū: & a ſorte ut aſſerūt no
mē accæpit. Nā ciſtā illā deſignat q̄ ſortitio ſuffra
gioꝝ accipit. Pla. i caſina. Sortitio illa i ſitula nec i
diminutiuo ſitellā ut nōnulli aſſerūt a ciſta: ſed ci
ſtellā deductā ſemp legimus. Cice. de natura deo/
rum li. ii. Vt igit. T. Craccū cum uideor cōcionan/
tē i capitolio uidere de. M. Octauio deferētē caſtel
lā. Nā i illā ſuffragia. i. uoces ſuas de approbāda le/
ge pōebāt: aut qd ſimile. Solitū āt erat afferri ciſtel
lā cū lex ferēda eēt. Q̄ oſtēdit Cice. cum ait i rhe
toricis ad Herēniū cū. L. Saturnius legē frumēta/
riā de ſemiſibus & triētibus laturus eſſet. Qu. Ce/
pio q p id tp̄s q̄ſtor urbanus erat docuit ſenatum
ærarium pati nō poſſe largitionē tātā. Senatus de

De Socrate phriam diuitem e uelo

creuit si eã legẽ ad populum ferat aduersus rẽp. uideri ferre cum uiris bõis legẽ cœpit collegæ ĩterce dere. Ille nihilominus cistellã detulit. Cepio ut illũ contra intercedẽtibus collegiis aduersus rẽp. uidit ferre cum uiris bonis ĩpetum fecit pontes disturbat: cistellas deiecit ĩpedimẽto ẽ quo secius ferat: accersit maiestatis & reliq̃: Liuius .iiii. ab urbe: Tribus datis tribũi populũ summouerũt. Cistellaq; lata ẽ ut sortirent ubi laturi suffragiũ ferrent.

Smerdis cum .m. post .s. ĩ pria & ĩ ultima cũ .i. latino scribit: fuit Cãbysæ regis fratres quẽ cũ cãbyses ĩ somniis uidisset regio throno sedẽtẽ: metuẽs ne regnũ occuparet: occidi iussit. Cæterũq; dũ diuitiis ĩ ægypto Cãbyses morã traheret. Patizites qdã magnũ: quẽ rebus suis p̃fectũ domi reliquærat. Smerdim fratrẽ suũ similẽ Smerdi fratri Cãbysæ regẽ declarat. Quẽ deinde Darius histapsis filius cõiuratiõe facta cũ nõnullis p̃sarum nobilibus trucidauit & ipse p̃sarũ rex creatus fuit: ut Hero. in .iii. hi. scripsit: ut nos supra uidimus in dictiõe Darius.

Smyrna cũ .y. græco scribit: urbs est minoris asiæ: quã fluuius meles circumfluit: hãc teste Herodoto in uita Home. Theseus thessalus in monumentum uxoris suæ: quæ smyrna uocabat construxit.

Socus cum .c. exili scribitur fuit troianus Hippasi filius generosus animo & corporis dignitate hic teste Homero magno animo Vlyxem uulnerauit: sed ab eo ipse deinde interfectus est.

Socrates absq; aliqua aspiratiõe scribit: fuit athenies philosophus clarissimus: ex pago alopecẽsi: filius sophrõisi marmorarii: & phana retæ obstetricis Fuitq; ut qdã ferũt Anaxagoræ primum auditor postea Archelai cui ĩ schola successit. Et cũ ante illum philosophi oẽs rebus physicis p̃scutandis opã tãtum mõ ĩpẽderẽt: ipe ut quidã putant tedio rerũ obscurarũ & in certarũ fastidiẽs res obscuras physicã postergauit & ad aliquid p̃batũ & certũ cõperiẽ dũ qd beatæ uitæ necessarium foret animũ applicauit itaq; primo teste Cicerone in p̃logo quinti tusculanarũ libri philosophiã euocauit e cælo & in urbibus collocauit domosq; introduxit & cœpit de uita & moribus rebusq; bonis & malis q̃rere: q̃ obrem ut scripsit Solinus nõ solũ cõsensu hoium: uerũ ẽt Apollinis oraculo fuit sapientissimus iudicatus. Fuitq; orator p̃optus & acer. Et primus teste Fauorino cum Aeschine discipulo oratoriæ artis campos apuit. Fuitq; ẽt illi cura corporeæ exercitationis atq; erat p̃clari habitus ut dixit Laertius Militauitq; quãdoq; & Xẽophõtẽ ab equo deiectũ in p̃lio facto in delo uiriliter suscipiẽs saluũ reddidit fugiẽtibus athenien sibus uniuersis in bello nauali uicit. Victoriãq; Alcibiadi: quem ipse teste aristippo suis manibus armauerat de cuius morte uidimus i dictione anytus. Reliqua latius i Diogene Laertio legere poteris. Fuit & alius socrates thebanus uir diues & nobilis q pauptatis amore q̃ multũ dilexit rẽ familiarẽ largã & uberẽ donauit populo arbores plurimas & fructiferas spreuit unico cõtẽtus baculo quo infirmitatẽ sustentabat humanã: halius fuit historicus q argos diligenter descripsit. Alius epigrãmatum poeta. Alius Cous q interprætationes & inuocationes scripsit.

Solymi secũda cũ .y. græco scribit. fuerũt populi iusta lyciã quos Hõe. in .vi. iliados .vi. pugnacissimos fuisse dicit a Bellorophõte deuictos. Et li .v. odisseæ ostẽdit idẽ Home. ẽt ĩ mõtibus habitasse cũ ait τὴν λοὶν ἐκχολυ μονοφειων. Vnde & Cornelius Tacitus cũ de iudeoꝝ origie opiniões ait: Alii clara iudeorũ initia solymos carminibus celebratã Hõe. gẽtẽ cõditã urbẽ hyerosolimã noĩe suo fecisse. Vnde Iuue. i saty. Credo pudicitiã inqt interp̃s legũ solymarꝝ. Similiter Mar. in .vi. Linges nõ mihi nã p̃ba & pusilla ẽ. Sed q̃ de solymis uenit pustis dãnatã mõ mẽtulã tributis & declinatur urbs: hæc solymæ solymarꝝ & hierosoliæ hierosolymarꝝ qn hierosolyma & hierosolymæ: ũde hierosolymitãus.

Solymi hierusolie: arũ

Solõ cũ unico .l. scribit fuit unus ex septẽ sapiẽtibus græciæ. Ex eceſtiadæ filius patria salaminius q tempore Ge. li .xvii. noctiũ atticarꝝ athẽis claruit regnãte Tarquinio Prisco Romæ de illo Plato in .i. Timæi inqt. Memini Critiã doctissimũ oĩum doctrinarꝝ dixisse plane solonẽ uideri nõ solũ prudẽtia cæteris laude dignis sed ẽt carminibus p̃stitisse. Et si sermonem quẽ ab ægypto reuersus instituerat ipleſſet a quo qdem seditiõibus cæteraq; itẽperie ciuilis dissensiõibus ĩpediẽte descriuit opior nõ minorẽ Hesio. uel Hõe. futurꝝ eẽ. Erat quippe sermo de magno ac famosissimo titulo de his q̃ gesserat ciuitas athẽarꝝ cuius mẽoria extincta ẽ: tã illorꝝ morte q gesserãt q̃ ĩpẽdio tpis lassioris. Idẽ teste Aristo. in .ii. politicorꝝ li. dedit atheniẽsibus leges cum tanto tempamẽto cõpositas: ut dixit Iustius similiter ĩ secũdo qd parẽ gratiã a senatu & plebẽ cõtraherẽt: q̃q̃ plebs & senatus i summa prius eẽnt dissensiõe. Et ut dixit Valeri. de ĩgratis. Si illis atheniẽses ppetuo uti uoluissent sempiternum habituri fuissent imperiũ: idẽ cũ oĩum hoĩum ac oraculi iudicio sapientissimus haberet indulsisse scribit uino.

Soloecismus cũ unico .l. sequẽte .œ. diphthõgo &. c. extli: atq; .i. latino scribit dicitur uitiosa uerborum compositio ut inter nobis pro inter nos: uel data ueniam sceleratoꝝ pro sceleratis. Et ut ostẽdit Gellius libro quĩto noctium atticarum ab Asinio Capitone: & eiusdem ætatis aliis ĩparilitas est appellatus Vetustioribus uero latinis stribiligo dicebatur a uersuta uidelicet & parua cõpositione tortuosæ orationis: tanq̃ sterobiligo quædam. Quod uitiũ Asinius Capito ĩ litteris: q̃s ad Clodiũ cuscũ dedit hisce uerbis diffiniuit. Soloecissimus ẽ inqt impar & icõueniẽs cõpositura partiũ oronis. Vnde ait Iuuena. i saty. Credo pudicitiã. Soloecissimũ liceat fecisse marito. Et trãslatiue Martialis in epigrãmatibus inqt sæpe Soloecismũ mẽtula nostra facit. Et teste Laertio nomẽ hoc a solone cõtraxit: q cũ in cilicia urbẽ a suo noie soloen cõderet: & paucos ĩ ea athenien sium habuerit tractu tpis cũ patriã uocẽ corrumperẽt: & cõuenienti patriũ cõpositura loq̃rent: factũ ẽ ut qui simili uitio aliquãdo peccassent soloecizare dicerẽt. Quo tamẽ uocabulo teste Gellio q elegãtius locuti sũt usi nõ fuerunt: ita ut de se dicat: nos neq; soloecismũ neq; barbarismũ apud græcoꝝ idoneos adhuc iuenimus. Nã sicut barbarõ ita soloecõ dixerũt. Et subdit nostri quoq; antiquiores soloecon facile soloecismon haud scio an

unq̃ dixerint. Quod si ita est inquit ille: neqꝫ i græ co: neqꝫ in latino solœcismus probe dicitur.

Somatopœia media cũ .t. exili: sequẽs cum .œ. diphthõgo scribitur dicit ad uerbũ corporis factura. i. ϛωματος ϖοιηα. Et est figura cũ icorporeum modo corporeo loqui introducitur.

Sophocles cũ .c. exili scribit: fuit athenienſis poeta tragicus & clariſſimus: de quo plures ex noſtris uaria: & magnifica ſcripſere. Quẽ Ci. diuinũ poetã li. i. de diuinatiõe uocauit. Ex quo Virgi. Auguſto aludẽs i bucolico ait Sophocleo tua carmina digna cothurno hunc primum ex poetis græcis didici a uiro clariſſimo iſidoro græco iã nunc ſancte romanæ eccleſiæ cardinali tuſculanenſi cognominato.

Sophiſta cũ .i. latio & .t. exili ſcribit nomẽ ẽ deriuatiuum a ſophos q ẽ ſapiẽs q̃ſi æmulator ſapiẽtis. Nõ nũq̃ ẽt .p. ſophiæ .i. ſapiẽtiæ calũniatore accipit. Quin & pro apparentes ac nõ exiſtente ſopho.

Sophroniũ cũ .ph. aſpirato ſimiliter & .i. latino ſcribit nomẽ ẽ fœminæ per diminutionem adulationis amatoriæ .p. latum & a ϛοφροϛυνη q̃ ẽ prudẽtia deductum uelut totula prudens.

ϛοφροϛυνη

Sophroſyne cũ .y. græco ſcribit: & interptat ut in pcedenti dictiõe uidimus prudẽtia. Fuit ẽt eo nomine uocitata filia ſupioris Dionyſii tyranni ſiciliæ: uidi etiã interptarum modeſtiam & prudentiam.

Sora cũ unico .r. ſcribit fuit oppidũ agri uolſci: qđ teſte Liui. in .x. ab urbe poſtea ſannite poſſederũt. & ob difficillimũ aditũ tutiſſimũ credebat: qđ deide quõ defecerit a romãis atqꝫ ẽt in illoꝝ ptãtem redierit oſtẽderat idẽ Liui. i. ix. ab urbe de eodẽ lumẽinit cũ ait. Optia ſoræ aut phabrateriæ dõus.

Soſia cum unico .ſ. & .i. latio ſcribit nomẽ ẽ .ppriũ: & apud græcos habet .ſ. in fine qđ noſtri abiiciunt. At apud illos ϛωϛιαϖ ſcribitur: & cum habeat .ω. mega in prima naturaliter illam producit.

Soſtrates abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribit: fuit teſte Hero. li. hiſt. iiii. uir Aeguntes filius laodomantis.

Soter cũ .t. exili ſcribit dr̃ a noſtris ſaluator: & a uerbo ϛωιω qđ ẽ ſaluo deducit. Vnde & ſotitia ſalus.

Spadix cum .i. latino ſcribit: teſte Gellio in ſecundo noctium atticarum ſpadica græci uocãt auulſum palma termitem cum fructu ideſt palmitem.

Spæra cum .æ. diphthongo ſcribitur: & latine dicit globus atq; .i. quod ex omni exteriori parte rotũdum apparet. Et nõnunq̃ cum .ph. aſpirato etiam a noſtris ſcribitur uidelicet ſphæra.

Spargapiſes cũ .i. latio & unico .ſ. ſcribitur: fuit teſte Herodoto lib. hiſto. i. Et iuſti. ſimiliter i prio filius Tomyris regiæ maſſagetarum quem dolo Cyrus cæpit ut late præfati auctores tractauerunt.

Sparta cũ .t. exili ſcribit: fuit ciuitas: q̃ & alio noie Lacædemon dicit ſeu latie Lacædemonia atq; i plurali lacædemoniæ lacædemoniaꝝ. Ex Hero. tamen colligere uiſus ſum ſpartã urbem fuiſſe & lacædemona regionẽ: i q̃ illa cõſiſteret ſed idifferenter .p. alterutra tã ab illo q ab aliis auctoribus poſitã legimus. Sed quã ob cãm ſparta dicta fuerit: põit Iuſti. li. ſuoꝝ epithomatũ. iii. dicẽs. His igit moribus ita breui ciuitas cõualuit ut cũ miſſeniis pp ſtupratas uirgines ſuas i ſolẽni miſſenoꝝ ſacrificio bellũ itu liſſent grauiſſima ſe obſecratiõe aſtrixerit nõ prius

ſtra occidi euagino

q̃ niſcenã expugnaſſent reuerſuros tãtũ ſibi uel de uiribus ſuis: uel de fortũa ſpõdẽtes q̃ res initiũ diſſenſiõis græcie & iteſtini bellicã & origi fuit itaqꝫ cũ cõtra pſumptionẽ ſuã annis decẽ i obſidiõe urbis teneret & q̃relis uxoꝝ poſt iã lõgã uiduitatem uocarent: ueriti ſunt ne hac pſeuerãtia grauius ſibi q̃ miſcenis nocerent qppe illis q̃tũ iuuẽtutis bello itercidat mulieꝝ facunditate ſuppleri ſibi & belli dãna aſſiduæ & fœcũditatẽ uxoꝝ abſcentibus uiris nullam eſſe: itaqꝫ legũt iuuenes ex eo genere militum: q poſt iuſiurãdũ iſupplementum uenerãt quibus ſpartam remiſſis ꝑmiſcuos oĩum fœminaꝝ concubitus ꝑmiſcere maturionẽ futurã cõceptionẽ rati. ſi eã ſingulare ꝑ plures uiros experirent ex his natio ob notã materni pudoris ſpartana: uocata & reliq̃. Et ut rettulit Ci. in .i. de q̃ſtionibus tuſculanis ſpartanis uirginibus magis paleſtra puluis uenaticus labor: & militia i ſtudio ẽ q̃ fertilitas filioꝝ. Vnde & uariũ habitum ab aliis uirginibus ferre cõſueuerãt. dicente Virg. i. æne. Virginis os habitũq; gerẽt & uirginis arma ſpartanæ.

Spartha cum .th. aſpirato ſcribit: & latie dici põt en ſis deriuaturq; a uerbo ϛωϖαω: q̃ eſt euagino.

Spelæum penultima cum .æ. diphthongo ſcribit: dr̃ a noſtris ſpelũca. Virgi. in ultima ægloga: certũ eſt in ſiluis inter ſpelæa ferrarum male pati.

Sperchius cum .ch. aſpirato: & .i. latino ſcribit: apud græcos uero ẽ i penultima .ei. diphthõgus quã nos in .i. conuertimus. Eſt fluuius theſſaliæ quem ut ait Pomponius pelion mons effundit & cum uelociſſimo curſu defluit in ſinum maliacum cadit.

Speuſippus cũ .eu. diphthõgo & .i. latio atq; duplicato .p. ſcribit: fuit athenienſis philoſopus. Euryme/dontis filius ex pago myrruniſio. & partone Platonis ſorore natus octo annos ſcholæ Platonicæ magiſter fuit. i. raſcebat facile: & uoluptati dederat manus. Nã aiunt illũ ira cõcitatũ catulũ in puteum deiæciſſe & uoluptatis gratia in macedonia a Caſſandri nuptias iuiſſe: & cum uehiculo in academiam ferreret haberetq;. Diogenem obuium: diceretq; ille ſalue. Reſpõdit Diogenes at tu nequaq̃ ſalue q eiuſmodi cum ſis uiuere ſuſtines. Deide cum iã paralyſi ſolueretur orauit Xenocratem ut ſibi in docẽdo ſuccederet. Aiũt ſenio cõfectũ ſibi mortẽ conſciuiſſe mœrore ipulſũ. Plutar. uero ſcripſit illũ pediculis efferueſcentibus iteriiſſe. Fuit corpe gracili teſte Tiotheo. Reliqt plura cõmẽtaria: & dialogos eius libros Ariſto. tribus talẽtis emit teſte Fauorio Ad hũc Simõides ſcripſit hiſtorias. Primus iuenit quo pacto ex graciliorib9 lignis fierẽt uaſa capacia.

Spyridon prima cum .y. græcos ſequẽs cum .i. latio ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Sphinx cum .i. latino ſcribitur: atq; a nonnullis aſpiratur prima: & facit in genitiuo declinatione quidẽ græca huius ſphingos latina uero huius ſphingis animal eſt ꝑdigioſum: quod cum hominibus offertur ſi illum præſentiat ſaluat ſi uero beſtia prius hominem ſenſerit perditur ipſe homo.

Spinter cũ .i. latino & .t. exili ſcribit: nõ græcũ ſed latinũ. nõq; cũ .y. græco ſcribi nõ põt: ut qdã iſcii uoluerunt dicituq; græce ακροχειριον: & aut fibulã ihumeris aut armillã ſignificat. Plautus Menæchi

ακροχειριον

nis:iubeas ſpiter nouum reconcinarier.Idẽ i eodẽ mihi tu dederis pallá & ſpiter nunq̃ factum.

Spõdeus cũ.e.abſq; diphthõgo a latinis ſcribit græci uero habẽt.ei.diphthõgũ i penultima: ex q̃ nos abiiciẽtes.i.retinẽus.e.Et eſt pedis genus ſic quoq; dictus:q; i ſacrificiis & libamẽtis eo maxie uterẽt Nã σπονδη libamẽtũ deſignat:fœduſq; ac ſpõſionẽ.Et ab eo σπονδιοφοροι apud græcos dicebãt ſacerdotes:qa noſtris feciales dicunt & cõſtat ſpõdeus ex duabus ſyllabis lõgis ideo pes eſt tardus: & grauis.Vnde Home. in.i.iliad. iducens chryſeida Agamẽnonis puellã uolentibus græcis reſtitui: patri chryſæ & quaſi iuitã ab agamẽnone diſcedẽtẽ:aſcẽdentẽq; lẽto paſſu nauẽ uerſus illos duos ſpondeis oibus refecit:hocq; ut illius tardũ diſceſſum magis effingeret.Rettulit ẽt Cic.i.lib. de ſuis cõſiliis:cũ uiolẽti adoleſcẽtes tibiaq; ẽt cãtu:ut fit i ſtricti mulieris pudicæ fores frãgerẽt admouiſſe tibicinã:ut ſpõdeũ caneret pythagoras dẽ:qđ cũ illa feciſſet tarditate modoq; & grauitate canẽtis illorũ furentem petulantiam cõſedaſſe:idem Quinti. rettulit in primo de iſtitutione oratoria. στορεϊν ſeminare

Spurius cum.i.latino ſcribitur:ille dicit q itẽrto patre natus eſt:& a στορεϊν quod eſt ſeminare deducitur:qa nihil aliud de patre q̃ ſemen affert.

Stadiũ cũ.t.exili &.i.latino ſcribit: latine curriculũ trãſſerẽt quod Herculem primum ſtatuiſſe dicũt: & eo ſpacio terminaſſe:quod ipſe uno ſpiritu confeciſſet.Nam octaua pars mille paſſuum eſt.

Stather pria cũ.t.exili ultia cũ.th.aſpirato ſcribit genus ẽ põderis:& ut qdã dicũt unciæ medietas deſcẽditq; a σταθηρ:qđ ẽ trutio uel põdero. Et ide ſtatherã dictũ puto iſtrumẽtũ quo res põderant.

Stẽma cũ.t.exili & duplicato.m.ſcribit dici põt a noſtris iſula uel corona.Home.circa iliados στεμματε χρυσειοις χερσι.Atq; idẽ deſignat q; apd illos ſtephanos.Nã & ſtẽma & ſtephãos a στεφανω q; ẽ corono deducit.Vnde & trãſumptiue p nobilitate generis capit q̃ plærũq; ex uictoriis & corõis maioq; nroq; cõthraimus p quẽ modũ ait Iuue.i.iii.Stẽmata qd faciũt:qd pdeſt põtice lõgo Sãguine cẽſeri. Quid & p iſcriptionibus ſaxoq;:ut Martia.i.x. Triſtia ſaxoq; ſtẽmata delet herus.Sane accæpiſſe.Virg.lib. v.æneid.Coronam pro galea teſtis eſt Ser. q id exponens.Oibus i morẽ tonſa coma preſſa corona iqt.i.galea:atq; illũ ſermõe homerico uſum fuiſſe dixit q ſtephanõ p galea poſuit.Et ut Plinius circa initium libri.xxi.Quædã coronæ funiculis i orbẽ obliquũq; & i ambitũ currunt: qbus tenuioribus utebant antiq ſtrophios appellantes:hæc ille:q; ſane græcũ uocabulũ ẽ itortũq; & iuerſum deſignãs Et ſubdit ipe Pli.Vnde nata q̃ ſtrophiola dicunt. Qui & uocabulũ ipm tarde ide cõmunicatum eſt iter ſacra & bellicos honores coronis nomẽ ſuũ uidicãtibus.Et pgit cũ uero a floribus fierent: ſerta a ſerẽdo ſeriue appellabãt.Hæc ipſe Plinius.Cæterũ licet ſertus ſerta ſertũ adiectiuũ ſit ut ſertos flores ſertas coronas.Lucãus.Accipiunt ſertas nardo florẽte coronas:i neutro tamẽ genere ſertũ & i plurali ſerta abſq; additione alterius ſubſtantiui a noſtris auctoribus pferũt ut Virg.i Sileno: Serta p/cul tantũ capiti delapſa iacebãt.Adduntq; alii adiectiuũ ueluti ſubſtãtiuo ut idem in.i.ænei.Ture calẽtaræ ſertiſq; recentibus halant.Et ut idẽ Plinius in .xv.naturalis hiſtor.ſuæ atteſtat antiqtus nulla corona niſi deo dabat.Ob id Home. cælo tãtũ eã & põlio uniuerſo tribuit.Tiritim uerõe i certamine q/dẽ ulli.Ferũtq; primũ oium Libeq; patrẽ ipoſuiſſe capiti ſuo coronã exhedera.Poſtea deoq; honores ſacrificãtes corõas ſumpſere uictimis ſimul conatis nouiſſime & in ſacris ceraminibus uſurpate: i qbus hodieq; nõ uictori dãt ſed patriã ab eo coronari pnũciat:ide natũ ut triũphaturis cõferẽt i tẽplis dicãdæ mox ut ludis darẽt.Veq; ut idẽ auctor i.xiii.li.refert & ſabinus Maſſurius in lib. memoraliũ romæ aruoq; ſacerdotes Romulus: i primis iſtituit ſeq; duodecimũ fratrẽ iter illos appellauit. Et tunc Acca laurentia nutrice ſua ſpicea corona q̃ uita alba colligaret i ſacerdotio ei p religioſiſſimo iſigni data:q̃ prio apud rõanos fuit corõa:honoſq; ſacerdotibus nõ niſi uita finit. Et exules ẽt ut idẽ ait captoſq; comitat.Qui & i li.xvi.Idẽ rettulerat Pli.Romulum frondea hoſtium corona. Hoſtilium coronaſſe: qđ fidenã primus irrupiſſet.Auus hic Tulii Hoſtilii regis fuit.Nec alias tũc quoq; nouiſſe coronas q̃ bellicas certũ ẽ. At uero deide uni gẽtiũ rõanis plura coronaq; genera cõtigere q̃ cũctis aliis gẽtibus de qbus oibus q̃dã referre curabo:q̃ i diuerſis auctoribus uariiſq; eoq; locis:& pcipue i Pli.& Gel.legi.fuerunt ergo ap̃ romãos diuerſoq; generq; corõæ i magno.ſ.honore: & pcio uidelicet triũphalis obſidiõalis:ciuica:muralis:uallaris ſiue caſtrẽſis naualis:oualis:& oleagina:Triũphalis corõa laurea erat:q̃.ſ.ex lauro cõfecta triũphãti dabat.nã ut ait Pli.circa finẽ li.xv.natu.hiſt.laurus triumphis proprie dicata erat. Et i fra ſubdit romanis ea arbor pcipuæ eſt leticiæ uictoriarũq; nũcia:& militũ lanceas piloſq; & faſces iperatorum decorat.Ex ea i gremio Iouis optimi maximiq; deponit:quotiẽs lætitiam nouã uictoria attulerit.idq; nõ qa perpetuo uiret nec: qa pacifera ẽ:cũ pferẽda ſit olea. Sed qa ſpectatiſſima i mõte parnaſo:ideoq; ẽt grata Apollini aſſuetis eo dõa imittere:iã & regibus romãis teſte.L. Bruto fortaſſis ẽt in argumẽtũ quoniã ibi i libertatẽ publicã:is meruiſſet lauriferã tellurẽ illã oſculatns ex reſpõſo & qa fulmie ſola nõ iacit.Ob has cãs eqdẽ crediderim i honorẽ habitã i triũphis adeo qđ in p fanis uſibus pollui lauq; & oleã fas nõ ẽ.Et ifra ſubdit Tiberiũ pricipẽ tonãte cælo corõari ea ſolitũ ferũt contra fulminũ metus.Sed & circa diuũ Auguſtũ euẽta eius digna memorat u Nãq; liuiæ druſillæ q̃ poſtea Auguſta mrimonii gra nomen accæpit cũ nupta eẽt illi cæſari gallinã cõſpicui cãdoris ſedẽti aqla ex alto abiæcit gremiũ illæſam i trepideq; miráti acceſſit miraculũ tenente roſtro laureũ ramũ onuſtũ ſuis bacchis. Cõſeruari alitẽ & ſobolẽ iuſſere aruſpices ramũq; eũ ſeri ac rite cuſtodiri.Qđ factũ ẽ i illa Cæſaq; fluuio tyberi i poſita iuxta nouũ lapidẽ flãminea uia q̃ ob id uocat ad gallinas mireq; ſilua pueit ex ea triũphãs. Poſtea Cæſar lauq; i mãu tenuit coronãq; capite geſſit ac deide ipatores.cæſari iũcti tradituſq; mos ẽ ramos quos tenuerũt ſerẽdi & durãt ſiluæ nomi

Gna coronarii

στεφανοβ coronatus

Obsidionalis Corona

nibus suis discretæ. Obsidionalis corõa erat q̃ liberari ab obsidioni debant ei q ipsos liberauerat. Et hæc teste Pli. li. xxii. erat uiridis egramie decepto: ide unde obsessos ille obseruasset. Nãq; ut ait Sum mũ apd antiquos signũ uictoriæ erat uictos porrigere herbã e terra & altrice humo q̃ & quãdoq; cæ de humectata fuerat q̃ graminea nulla fuit corona nobilior ĩ maiestate populi terraq; pricipis. Nã cæteras omnes magno iteruallo superabat qs singuli hoies & duces ipsi ĩpatores q̃ militibus aut aliq̃do collegis dedere. Vnde si ciuicæ corõæ honos: ut uidebimus uno aliquo ciue seruato: ut idé auctor in qr pclarus facerq; habet: Qui tandẽ existimari debet unius uirtute reseruatus uniuersus exercitus. Hãc sane coronã gramineã teste Gellio li. v. noctiũ atticarũ. S. P. Qu. R. Quito Fabio Maxio dedit bello pœnoq; secũdo: qd urbẽ romanã obsidiõe hostium liberasset. Hac eadẽ corona Plin. teste publius Decius Mus pr̃ tribunus militũ ab exercitu cõseruato donatus fuit impatore Cor. cosso cõsule samnitũ bello. Quod late ostẽdit Liu. li. viii. ab urbe & historici alii plures qn & anno deide q̃rto seq̃nte: ut idé Liui. refert: Decius ipe creatus cõsul ĩ bello cõtra latinos p exercitu se deuouit idẽ & post illũ Decius filius ter cõsul fecit: ut late Liui. ĩ. x. ab urbe ostẽdit. Eadẽ corona. L. Siccinius Dentatus semel dõatus ẽ de quo mirãda scribũt Pli. li. vii. & xii. naturalis hist. Sollinus circa initiũ suoq; collectaneorũ & Vale. de fortitudie cõtigit & similiter eiusdẽ coronæ honos. M. calcurno flãmini tribun. plæbis q. M. Attiliũ regulũ ĩ sicilia tpe primi belli Punici apudũ cinã liberauit. Qui & Cneo Teio Acinati cõsuriõi teste Pli. ĩ pfato. xxii. li. idẽ honos euenit Nã capessens is primũ pillũ sub catulo exclusam ab hoc legionẽ suã hortatus tribunũ suũ dubitãtẽ p castra hostiũ errũpere iterfecit legionẽq; eduxit scripsit & sylla dictator ab exercitu se quoq; donatũ apd nolã legatũ bello marsico idq; ẽt ĩ uilla sua tusculana q̃ fuit postea Ciceroñis pinxit. Et ut dixit Plinius. Si ueq; ille de se scripsit maiori ignominia ciuiũ pscriptiõe coronã ipsam deturbauit q̃ pauco rũ cõseruatiõe pmeruit. Eadẽ corõa Aemilianũ scipionẽ ĩ aphrica donatũ Varro ipe testat Mãilio cõsule & cohortibus seruatis totidemq; ad seruãdas eas eductis. Quod ut rettulit Plinius ĩ eodẽ. xxii. li. statuæ eius ĩ foro suo Diuus augustus iscripsit & hæc hactenus de obsidionali. Ciuica uero corona illa dicebat teste gellio pfato li. v. q̃ ciuis ciui a quo seruatus ẽ ĩ plio teste uitæ salutisq; pcetæ dat: & fuit eiusmodi corona teste Pli. li. xvi. prio ilignea postea magis placuit ex æsculo. Ser. uero sup. vhænei. dixit ex q̃rcu qa ante cã uitæ ĩ hac arbore hoibus fuit q glãdibus uescebant. Similiter Gellius ea ĩgt fit ex frõde q̃rna quoniã cibus uictusq; antiquissimus ex q̃rcu capi solitus ẽ. Etiã ex illice qd gẽus supiori pximũ ẽ sicuti scriptũ ẽ ĩ q̃dã comœdia Ceciliĩ Aduehunt ingt cũ ilignea corona & chalmyde nostrã fidẽ. Et subdit Massurius aut sabinus. xi. libroq; memoraliũ ciuicã coronã tũ dari solitũ ingt cũ is q ciuẽ seruauerat eodẽ tpe ẽt hostẽ occiderat neq; locũ in ea pugna reliq̃rat alterius ciuicæ coronæ negat cõcessum & pgit Gel. Tiberiũ tamẽ Cæsarẽ cõsultũ an ciuicã coronã cape posset q ciuẽ ĩ plio seruasset & hostes ibidẽ duos iterfecisset: sed loco ũ ĩ quo pugnabat non retiuisset. Eoq; loco hostes potiti eẽnt Rescripsisse dicit eũ quoq; ciuica dignũ uideri. Qd apparet & tã iniquo loco ciuẽ ab eo seruatũ ut ipe fortiter pugnãtibus retineri nõ querit: Quod ãt fuerit ius ciuicæ coronæ Pli. li. xv. explicuit dicẽs. Accæpta licet uti ppetuo ludos in eũti sp assurgi ẽt a senatu ĩ more ẽ sedenti ius ĩ pximo senatu uocatio numeq; omnium ipsi patriq; & auo paterno. Quattuordecim eas accæpit Siccinius Dẽtatus tres Capitolinus. Aphricanus de pr̃e accipe uoluit apd trebiã. Hæc Pli. Hæc eadẽ corona teste Gellio. L. gellius uir Cẽsorinus ĩ senatu Ci. cõsulẽ donari a rep. cẽsuit qd eius opa fuisset atrocissima illa cõiuratio Catiline detecta & uidicata & ut Plinius pfato pxie li. ĩqt: Cedunt his coronis murales uallaresq; q̃q̃ aureæ & pcio antecedẽtes cedunt & rostratæ q̃is ĩ duobus dicat suo æuo celebres fuisse ut ifra uidebius. Muralis corona teste Gel. ĩ v. aurea erat q̃ donabat ab ipatore q primus murũ subiit: inq; oppidũ hostiũ p ui ascẽdit: iccirco q̃ si muri prius ascẽsor decoratus ẽ. Vallaris uero corõa ea ẽ q̃ & castrẽsis dr̃: Eadẽ aurea erat: habẽs ĩsignæ uall. hac teste Gel. donabat iperator eũ q primus hostium castra pugna itroiuit. Naualis simili mõ ex auro erat q̃si rostris nauiũ ĩsignita q dõari cẽsuerat q prius maritio plio armatus ĩ nauem hostiũ ui trãsiebat: accæpitq; eã ĩ bellis piraticis dãte Põ. M. Varro rõanoq; oium doctissimus. Qui & tribuẽte augusto. M. Agrippa e siculis bellis q̃ & ipa piratica fuere. Oualis uero corõa teste gellio myrtea erat ea utebãt ipatore q ouãtes itrohibãt urbẽ Ouandi ac nõ triumphãti ut subdit cã erat. Cũ aut bella nõ rite idigna neq; cũ iusto hoste gesta sunt: aut hostiũ nomẽ humile: & nõ idoneũ sit ut seruoq; piratarũq; aut deditiõe repẽte fcã ĩ puluere ut dici solet icruẽtaq; uictoriã aduẽit. Cui facilitati aptã eẽ ueneris frõdẽ crediderũt qd nõ mattius sed q̃si uenereus qdã triũphus foret & sic quoq; teste Pli. li. xv. natu. hist. Positus libertus ĩ cõsulatu triũphãs de sabinis prius oium ouãs igressus urbẽ ẽ quoniã rẽ lẽiter sine cruor gesserat. Et myrto Veneris uictricis cõrõatus icessit. Nã ut pseqẽ gellius ad ea q̃ supra posita sũt hãc myrteã coronã .M. Crass. cũ bello fugitiuoq; cõfecto ouãs rediret: ĩsolẽter aspnatus ẽ. Senatusq; cõsultũ faciũdũ per gratiã curauit: ut lauro nõ myrto coronaret. Sãe pterũdũ nõ ẽ qd ad ouatiões attiet sup qd dissensisse ueteres scriptores accipio. Partim. scripserunt q ouarẽt itroire solitos equo uehẽte. Et qbus Ser. sup q̃rto æneid. dixit. Qui ouationem meret: uno equo utit & a plæbeiis uel abegtibus romãis deducit ad capitoliũ: & de ouibus sacrificat. Vnde & ouatio dicta ẽ. At Sabinus Massurius ut refert gellius pedibus ouãtes igredi dicit seq̃ntibus eos nõ militibus sed uniuerso senatu itẽ Suetõio teste Tiberius Aug. priuignus ante ipiũ prius oium ouãs curru urbẽ igressus ẽ triũphalibus ornamẽtis nũq̃ ante cui q̃ tributo talis honoris genere: massurius teste Pli. eodẽ. xv. li. auctor ẽ curru quoq; triũphãtes myrtea corõa usos. Vnde &. L. piso tradidit

Muralis

Ouālis

Ciuica Corona

papyriũ Masonẽ q̃ prius i mõte albão triũphauit de corsis: myrto coroãtũ ludos circẽses spectare solitũ. M. Valerius auus maternus. Aphricani sequẽtis duabus utebat coronis laurea & myrtea. Oleagina aũt corona postrema ẽ q̃ teste Gellio uti solẽt q̃ i plio nõ fuerũt sed triũphũ pcurãt. Et ut refert Gellius. M. Cato obiecit. M. Fuluio nobiliori: qđ milites p ambitionẽ corõis leuissimis de causis donasset: de q̃ re uerba ipa apposuit Catõis. Nã principio qs uidit corona donari quẽq̃ cũ oppidũ captũ nõ eẽt: aut castra hostiũ icẽta nõ eẽnt fuluius aũt in quẽ hoc a Catõe dictũ ẽ coronis dõauerat milites q uallũ curauerant: aut qa puteũ strenue foderant. Dabant ẽt coronæ i ludis & sacris certaminibus q̃ primũ e floribus cõsertas habebãt ita ut uersiculorũ flogz mixtura suaues ẽt misceret odores. Nã teste Pli. i. xxii. suæ historiæ naturalis pausias Sicyonius & ingenio glyceriæ coronariæ ab eo dilectæ pulcherrimũ coronagz artificiũ isurrexit. nã ille cũ sua opa picturæ glyceriũ cũ coron effigeret: illa ut eũ prouocaret corõas sæpius uariasset essetq; inter eos certamẽ artis & naturæ tabellas iterĩ plures huiusmodi picturæ reliqt q̃ exẽplar uariis & pulcherrimis sertis exhibuere. idq; factũ est teste eodẽ Pli. post Olympiadẽ cẽtesima. Si coronis e floribus receptis paulo mox subiere q̃ uocãt ægyptiæ: ac dei de. cũ hyeme terra flores negat ibernæ uenere rameto e cornibo cicto posteaq; e lamina aurea tẽui uel aurata aut argẽtata dabãt. Et subit Crassus dies prius argento auroq; folia imitatus ludis suis corõas dedit prius q̃ istituit celare eas. P. Claudius pulcher brachteasq; & phaleras dedit. Hæc Pli. q i eodẽ li. ostendit eo luxuriã pcessisse: ut coronas exoderatissimis floribus mero ifunderẽt & in hilaritate odogz uinũ absorberẽt. Vnde & scelerata Cleopatra a partu belli actiaci Antõio gratificationẽ ipsius regiæ timẽte nec nisi p̃gustatos cibos sumẽte ferẽ ab ore eius luxisse extremis coronis floribus ueneno illitis ipsiusq; capiti imposita mox pceden te hilaritate iuitauit Antoniũ ut coronas biberẽt. Quis istas timeret isidias. Ergo cũ serta in ciphũ i cipiẽti haurire opposita mãu. Et ego sum ingt illa chare Antõii q̃ tu noua p̃gustãtiũ diligẽtia caues. ideo mihi si possum sine te uicere libere occasio & ratio adest iductũ i custodiã bibere iussit illico expirãtẽ. Scripsit de coronis apd græcos Mnestheus atq; caliachus medici ostendentes: q̃ nocerent capiti: & q̃ pdessent. Scripsit & Theophrastus apud latinos uero nonnulli ut ferunt: sed de floribus solus Plinius prosecutus est.

Stẽtor absq; aliq̃ aspiratione scribit: fuit heros magnanimus: & fortis ex his græcis q ad Troiã uenerũt cuius teste Homero li. ilia. v. tãtus erat uocis sonitus q̃tus alioz qnq̃ginta. Quod luue. ipse tegisse uidetur in satyra: exemplo quodcũq; malo quũ ait. Tu miser exclamans ut stentora uincere possis. Vel potius quantũ gradiuus homericus. i. mars. De quo late uidimus in dictione gradiuus.

Sthenelus cũ. th. aspirato & unico. l. scribit: fuit teste Homero capenei regis filius ex euadne uxore qui pro græcis in expeditiõe troiana plurima glorioſa pegit. Fuit & alter eodẽ noie quẽ i cõtione agamẽnonis refert Home. perſei fuisse filiũ ex Andromeda coniuge argq; patrem Euryſtei micenagz regis.

Sthenobæa pria cũ. th. aspirato penultia cũ. æ. diph. scribit & a sthenos qđ ẽ robur descẽdit. Fuit ariobatis lycioz regis filiæ atq; uxor Prœti regis argiuorũ: de qua in dictione Bellorophontes uidius.

Stesichorus prima cum. t. exili sequens cum. i. latio penultima cũ. th. aspirato scribit fuit poeta lyricus eximius. De quo etiam Quintilia. meminit i. x. de istitutiõe oratoria: & Hora. i. iiii. carminũ. Cæaq; & alcei minaces Stesichoriq; graues camenæ.

Stilpon cũ. t. exili &. i. latino scribit: fuit megarensis philosophus & teste Heracli. i tãtũ & mutatiõe: & eloquẽtia & sapientia p̃cessit alios ut pagz abfuerit gn ois græcia i illũ itenta i megarã trãsisse diceret Cice. uero i lib. de fato dicit illũ fuisse acutũ hoiem maximeq; suis tẽporibus approbatũ Laerti. aũt cũ eum maxime ciuilẽ dixerit subdit ac p̃ter uxorem quã duxerat nicarete etiam pellice utebatur.

Stymphalis prima cum. t. exili &. y. græco. ultia cũ. i. latino scribitur palus est i achaia: ex qua rasinus: pfluit fluuius: & ab illa stymphalidas aues dictas: nonnulli putauerunt.

Stymphalides prima cũ. t. exili &. y. græco penultima cũ. i. latio scribit aues fuisse scribunt miræ magnitudinis: ita ut illagz illæ solares radios occulerẽt. Seneca in tragœdia furentis herculis Solitasq; pẽnis condere obductis diẽ petũt ab ipsis nubibus Stymphalides hac herculem sagittis trãsfixisse ad terrãq; cecidisse scripserunt poetæ. Quin & esse diuersas ab harpyis ostẽdit Seneca i p̃fata tragœdia: atq; in Medæa dicẽs reliqt istas iuio plũas specu. Harpia cum zetem fugit His adiice pennas fãucæ stymphalidis.

Lernæa passæ spicula uĩ isidogz atq; Bocatiũ errasse cõstat. q iter harpyias & stiphalides i distixerũt.

Stigma cũ. t. exili &. i. latio scribit dici p̃t nota: & ide ẽt pũctũ. & a στίζω uerbo græco qđ ẽ pũgo. Ponit tamẽ p ppirio quodã signo ut Mar. i. Cæsaris atq; iouis cũ fert nũc stigma iuuẽtus Par onus ut tulerit altius iste tulit. idẽ i duodecio Frõs hæc stigmata te nõ meo notẽda ẽ. Et ut qdã putãt ẽt stilla ex eodẽ uerbo originẽ traxit. ita ut apd nos gutta dicat ut stilla aq̃ stila olei. Mar. i p̃fato. xii. Atq; olei stillã dõaret opellicus unctor: & ide stillicidiũ hocẽ stillagz cadiũ si dici posset & stilo uerbum ac distillo.

Stylus cũ. t. exili &. y. græco scribit: dr a nris colũna uĩ epystiliũ capitellũ id dr: qđ supra colũnã locat.

Styps cũ. t. exili: &. y. græco sequẽte. ps. scribit. At uero græci dicũt στυπος: hocẽ stypus & significat oẽ qđ facile icendit: atquẽ nomẽ assũpsisse dr a στυπτον: qđ est stupa. quia ea facillime incendatur.

Stimachon pria cũ. t. exili &. i. latio ultima cum. ch. aspirato scribit nomen est uiri ppriũ: sed cõpositũ ex στηθος qđ ẽ pũgo & μαχη bellũ. Virgi. i Daphni de. lãpridẽ stimachon laudauit carmina nobis.

Styx cũ. t. exili &. y. græco scribit palus ẽ iferni poetagz carminibus decãtata & deducit συγνοσ: q̃ est tristicia: uel mæstitia. Hanc Hesiodus fuisse dixit. Oceani & Tethyos q̃ cũ pallãte cõcũbẽs genuit zelũ & uictoriã. At uero Victoria adeo i gigãteo bello ioui fauit: ut p mũere cõcederet illi Iuppiter ut

sigs deoꝝ p stygẽ paludẽ matrẽ eius peieraret cẽtũ annis priuaret diuinitate: ut Vir. li. ænei. vi. Stygiamq; paludẽ Dii cuius iurare timẽt & fallere numẽ. Similiter Ho. i hymno Apollinis καὶ τὸκατὲι βωμὲνον ζυγὸσ υλωρο σεμὲ γίζοσ ορκοσ̀ λὲίνοτατος τε πελὲι μακάρεσσ ιθεοίσ. Hero. uero lib. historiaꝝ. vi. dixit puera historia stygẽ paruã esse aquã i arcadia i ciuitate: quæ dicit nonacris ex petra quædã pfluentẽ. Hæc eadẽ teste Pli. lib. ii. natura. histo. licet neq; odore neq; colore sit abominabilis ilico tamẽ pota necat: qualia sunt magoꝝ artificũ uenena quæ depræhẽdi nisi morte nõ possunt. Et in lib. xxxi. de eadẽ inqt pisciculos quosdã generat: qui comesti repente perimunt comedẽtes. Est & palus alia eodẽ nomine apud Memphim: de q̃ uidimus in dictione Osiris.

Stoci absq; aliqua aspiratiõe & .i. latino scribit fuerũt philosophi apud Athenas eximii: originẽ ducẽtes a Zenone cictiensi: sic quoq; dicti teste Laertio de uitis philosophoꝝ a quadã porticu q̃ erat Athenis & pysianactica uocabat referta uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti in qua cũ diuersis tẽporibus iã mille quadringẽti trigita ciues iterfecti fuissent uoluit zeno locũ illũ stabilẽ atq; iuiolabilem reddere. Quare cœpit in illo docere ad quẽ eo audiendũ discipuli cõfluẽtes q antea zenonii dicebãt postea ab ipa porticu stoici sunt uocati ut Epicurus i epistolis attestat. Si qdẽ & ante Zenonẽ teste erat Osthene poetæ i illa morãtes dicti sunt stoici a qbus multũ incremanti illa appellatio cæpit.

Stomachus cũ .t. exili &. ch. aspirato scribit. Nec cõponi põt ut qdã uolũt ex stomatos. i. ore &: κοιλίαν uẽter: q̃si sit os uẽtris: qa tũc quoq; ipm aspirari nõ posset qd̃ apud græcos sp aspirat: iõ melius alii dicunt cõponi ex stomatos idest ore & εχω qd̃ est habeo quia os sit habẽs & sic. aspirãdũ est.

Stola cũ .t. exili scribit & dr a nostris indumẽtũ.

Storax cũ .t. exili sequẽte .o. iã scribit. At uero a græcis & antiqs latinis cũ .y. græco scribebat uidelicet styras. Vnde cũ sit gẽus a romatis dixit Pli. i. xii. natu. hi. arabia ex syria reueũt stiracẽ acri odore eius i focis abigentes suoꝝ fastidiũ. Qui & ad serpẽtes fugãdos urunt i odoriferis siluis freq̃ntissime.

Stlata absq; aliqua aspiratiõe scribit latinũ ẽ & non græcũ: ut quidã putauerunt. Estq; teste Festo gẽus nauigii latũ magis quã altũ a cuius latitudine sic appellatũ est. Nã ut in primo hoꝝ cõmẽtarioꝝ li. uidimus: antiqui consueuerunt dictioni icipienti ab. l. apponere. st. Et inde stlataria: ut Spõdet enim tyrio stlatario purpura filo: idest q̃ p mare allata ẽ.

Stranguria cum .t. exili &. i. latio scribit: difficultas est urinæ. Nam componitur dictio ex στραγγάλιζω quod est constringo & uros urinam.

Strategemata absq; aliq̃ aspiratione scribit: dicunt exẽpla seu cõsilia militaria quibus homines ad similia facienda uel imitãda dicunt. Nã cõponitur dictio ex στρατος: qui est exercitus: & αγ̓ω duco.

Stratocles absq; aliqua aspiratione & cum .i. latino scribitur nomẽ est uiri proprium: compositum tamẽ ex στρατος qui est exercitus: & κλεος gloria.

Stratõicus similiter scribit: & cõponit ex stratos & νικη: quæ est uictoria quasi exercitus sit uictor.

Strato absq; aliq̃ aspiratione scribit: fuit Lãpsacenus philosophus Arcesilai filius uir eloq̃ntissimus. Et i speculatiõe physica præ cæteris diligẽtissime speculatus: Vnde & physicus ẽ appellatus. Fuit Ptolomæi Philadelphi pceptor a quo talẽtis octuaginta donatus ẽ. Scripsit de regno lib. iii. de iustitia. iii. de diis. iii. de magistratib. iii. de regia philosophia de fortitudie de cælo de spiritu: & ã aliis multis rebꝰ. Aiũt eũ fuisse tã tenuẽ: ut sine sensu moreret. Fuer Stratões. viii. Prius Isocr. auditor. Scds hic ipe Tertius medicus. Quartus historicus scriptor gestoꝝ Philippi & Perse: q cõtra rõanos bella gessere. Sextus poeta epigrãmatũ. Septimus ãtiquus medicus teste Ari. Octauus pipateticus q dixit. Alexãdriæ.

Strymõ cũ .t. exili &. y. græco scribit: fluuius ẽ: q teste Pli. i. v. natu. histo. macedoniã a thracia separat: fluitq; a uertice mõtis æmi. Et ut refert uibius plurimo gelu strigit: ad quẽ tẽporibus calidis multæ grues confluũt. Quare Vir. in. i. Geor. grues strymonias uocauit: dũ ait strymoniæq; grues & amaris intyba fibris. Et similia Lucanus in tertio.

Strongyle cũ .t. exili &. y. græco scribit: ĩsula ẽ i mari tyrrheno una ex æoliis sic quoq; dicta: qa sit rotũda & globosa: qd̃ strongylon græce designat.

Strophades cũ .t. exili scribit: fuit teste Pli. in. iiii. naturalis historiæ ĩsulæ duæ i mari ionio ante cephaloniam positæ prius dictæ plotæ harpyaꝝ patria: ut supra uidimus in dictione Phineus.

Stropylus cum .t. exili &. y. græco scribit: est auicula ægyptia: q̃ teste Solino in colectaneis cum escas appetit in os crocodili intrans beluæ dẽtes paulatim scalpit: sensim q; scalpurigine blandiente additum sibi usq; ad fauces facit: moxq; ad iteriora penetrat & populatis uitalibus aluo exit.

Strophius cũ .t. exili &. i. latio scribit: fuit rex phocẽsis pater Pyladis: amicusq; & consanguineus Agamemnonis: de quo in dictione Pylades uidimus.

Struthius prima cũ .t. exili sequẽs cũ .th. aspirato: & .i. latino scribitur. auis est grandis & corpore grauis: quare uolando currit: crescitq; in aphrica: ut ostendit Herodotus in quarto historiarum.

Stupa cum .t. exili & unico .p. scribitur: nã græce dicitur στιππη & habet primam longã. Virgilius i .v. ænei. Stupa uomens tardum fumum: ubi dixit Seruius secũdum antiquam orthographiam: hoc est ubi illud .y. græcum i .u. nostrum conuersum. Nam nos .s. moderniores stypam dicimus: a stypã do. Et ut subdit abusiue etiam dicitur linum.

Sulmo cum .u. ante .l. scribitur oppidum est in brutiis pelignæ regionis: De quo Ouidius.

Sulmo mihi patria est gelidis uberrimus undis.
Milia qui nouiens distat ab urbe decem.

Et in libro quarto fastorum ait.

Serus ab iliacis & post antenora flammis.
Attulit æneas in loca nostra deos.
Hutus erat solemus phrygia comes unus ab Ida.
A quo sulmonis mœnia nomen habent. Et subdit ostendens se illos fastorum libros eo tempore cõposuisse: quo apud scythas relegatus erat: dicẽs ad germanicum: cui opus inscripsit.

Mœnia sulmonis patriæ germanice nostræ.
Me miserum schythico quam procul illa solo est.

Surrhentum cum duplicato.r.& secundo aspirato atq; .t. exili scribitur: oppidum fuit cāpaniæ a græcis teste Iginio cōditū: qđ palmitibus generosum dixit. Vnde & Plini. in .xiiii. natura. histo. Vina surrhentia in uineis tantum nascētia cōualescentibus maxima probata: propter tenuitatem salubritatemq; Et subdit Tiberius Cæsar: dicebat cōsensisse medicos: ut nobilitatem surrhentio darēt: Alioquin esse generosum acetum. C. Cæsar: qui successit illi nobilem uappā certant massicha: atq; ex mōte gaureano puteolos baiasq; prospectantia. Nā phalerno contermina ad principatus uenere. Et paululū supra dixerat Diuus augustus setinum ptulit cunctis. Et pergit secūda nobilitas phalerno agro erat: qđ exolescit nimietatæ copiæ. potius q̄ bōitate. Et infra subdit. his pponi solebāt calena. de qbus in ea dictione uidimus: Qui & subsequitur infra mulsum appellant musto usq; ad tertiā partē mensuræ decocto. Quod uero ad dimidiam eū defructum uocamus: omnia in adulterium mellis excogitata: Et subdit ostēdens qd sit passum dicens id fieri ex quacūq; una alba & dulci: tamen præcocta siccāte sole donec paulo amplius dimidium pondus supersit: tūsaq; leuiter exprimūt: Idq; dici passum deide quātū expressere adiiciunt uinaciis aq̄ putearię: ut in secundariū passum faciant. Et pgit diligentiores eodem mō siccatis acinos eximūt: ac sine sarmentis madefactos uino excellenti donec ītumescant præmunt. Et supra dixerat pythium passi genus addito melle esse. Et utitur Pli. declīatione uini in plurali uina uinoꝝ & uinis. idē Horatius in sermonibus cū ait: surrhentina uafer q̄ micet fæce phalerna Vina columbio limū bene colligit ouo. Et Oui. de arte amandi libro primo.

Illic sæpe animos iuuenum rapuere puellæ.
Et uenus in uinis: ignis in igne fuit.

T Littera apd græcos & exilis habet & aspirata exilis qdem hoc est quæ sine aspiratione: est tam ab illis nominatur: aspirata uero theta dicitur. quæ diuersam a priori formam detinet: ut in prio hoꝝ commentarioꝝ libro late uidimus & ut quidam ferunt: erant hæ duæ litterarum formæ exilis: scilicet & aspiratæ militum notæ apud ueteres qbus uti designabatur: quot post bellū ex militibus supererent quotue in bello cæcidissent: ita ut. T. quæ exilis est: in capite uersiculi apposita superstitem designabat militē. si uero ipsum. θ. ad cuius militis nomen appositum fuisset. illum defunctum annotabat. Quod Persius in quinta Satyra tetigisse uidetur cum ait.

Et potis es nigrum uitio præfigere theta.

Taburnus cū. t. exili scribit: & est teste Seruio super secundum georgicorum: mons campaniæ oliuetis abundans. Quare dixit. Vir. iuuat ismara bacco Conserere: atq; olea magnum uestire taburnum Eundem retinere optima pascua dixit idem Seruius super duodecimo æneidos.

Tachompso cū. t. exili &. ch. aspirato scribit. Est teste Hero. li. histo. secūdo isula quædam nili.

Tænarus cū. t. exili &. æ. diphtōgo scribit: promontorium est laconiæ iuxta Spartam ciuitatem hoc est circa finem maleæ montis. ut dixit Seruius super quarto georgicorum in quo quia hiacus magnus est ex quo agente spiritu. qa nonnunquā strepitus progredi percipiuntur: dixere ueteres p hūc esse discessum ad inferos. Vnde Vir.

Tænarius etiam fauces alta hostia ditis. Et Seneca in hercule furente.

Spartana tellus nobile attollit iugum.
Densis ubi æquor tenarius siluis pmit.
Hic ora soluit ditis imitis domus. Et reliqua quæ eloquentissime prosequitur. atq; idem Statius in secundo thebaidos.

Tænia cū. t. exili &. æ. diphthongo: atq; .i. latino scribit: a nostris dici pōt fascia Vir. in septimo æne. fit lōgæ uittæ: ubi Ser. uittæ extremitatem dixit. Sed pro uittis posuit manifeste. Virg. v. ut ait. Puniceis ibant euicti tpa tænis. Alii uero non putāt esse græcum sed latinū: & attenēdo deductū: quod falsum est. Nam syllabæ quantitatis diuersa & sane notandum est ubi tænis dixit. Virg. a noiatiuo tæna: nō autem tænia deduxisse.

Tagus cū. t. exili scribit fluuius lusitaniæ toletū radens: q ut ait Pli. li. tertio na. hi. orit ppe Hispaniā Carthaginē: & ob arenas auriferis cæteris eiusdē regionis amnibus ante fert. Vnde ait Iu. i tertio satyra. Tanti tibi nō sit oppaci. Ois arena tagi. dixitq; oppaci. i. frigidi: ut Vir. Tityro: frigus captabis opacū. i. auram frigidā. Item ī prīo geor. & ruris opaci Falce premes umbrā uel dicas opaci. i. ob arenulas aureas turbidi. item in primo geor. Atq; auro turbidus hermus.

Taygetus cum. t. exili utrobiq; &. y. græco scribitur mons est laconum iter lacædemoniam positus: sic quoq; cognomiatus a taygeta filia agenoris regis phœnicum. Estq; mons gelidus: dicente Lucano ī Gelidiq; iculta iuuentus Taygeti. Virg. uero etiam taygetam montem uocat cum ait in libro secūdo georgicorum. Virginibus bacchata lacænis taygeta: Vnde & adiectiuum deducitur: ut Taygetiq; canes. Estq; etiam taygeta nomen proprium unius expliadibus.

Talæmeneus secunda cū. æ. diphthōgo scribitur: nomen uiri fuit propriū: q troianis auxilia tulit.

Talentū sine aspiratione aliqua: & unico. l. scribit. ē teste Iulio Polluce de uocabulis reꝝ ad commodū Cæsarē ponderis cuiusdam nomen: ostenditq; hoc auctoritate Homeri dicentis χρυσὲα πατρὸς ἕητα ποτα λεντὰ. Cæterum ut apud auctores nostros cōperi: duplex est talētum: atticum & euboicum. Rursus. & talentū atticū duples est magnū. scilicet & paruum. De magno dixit Liuius ī trigesimo sexto ab urbe cōdita. Magnū talentū atticum octogita libras habet: & paulo plus. idem ī trigesimoquarto manifeste monstrauit talentum illud magnum octogitatres libras & quattuor habere uncias: qđ si uolumus ad nūmos referre romāos ait Priscianus sex milia denariorum Romanorum Habere hoc quoq; si completæ speculari uolumus: ex ipsis pōderibus facile cognoscere possumus. Nam apud romanos hæc sane pōdera in usu erant. Siliqua primū qđ græci κερατιον uocauerunt: hoc est granum illud qđ ex ea siliqua: qua nos fabā græcā uulgo dicimus: extraxerant & pro pōdere assum/

pferant. Hoc quoq; apud romanos minimum ex nominatis ponderibus habebaſ. Poſt ſiliquā erat obolus: quī Dardano auctore ſcrypulis ſimiliter apud græcos dicebaſ: hic ſex ſiliq̄s cōtiebat. drachma deinde poſt ſcrypulū erat: q̄ ex decem & octo ſiliquis: hoc eſt tribus ſcrypulus conſtare dicebatur poſt Drachmam argenteus habebatur nummus qui denarius apud romanos uocabaſ. Hic ex quatuor ſcrypulis. hoc eſt drahma: & tertia pte conſectum erat. Poſt hūc uncia dicebatur. Hæc ex octo drahmis ſiue ſex denariis conſtabat. Poſt unciam libra Italica erat: quæ ex. xii. conſtabat unciis: hoc ē denariis ſeptuagītaduobus: ſiue drahmis nonagintaſex. Eadē apud Italos as apud græcos uero mina dicebaſ: quā nos nā per iterpoſitionē unius. i. tra/ducere cōſueuimus. Sed ut certo argumēto cōprobari poſſe uideo: maior erat quā libra nr̄a: Nāq; ut ait Pli. i. xii. na. hi. de ture locutus ēt inueniuntur guttæ: q̄ tertiā partē minæ: hoc ē trigītariū denarioꝝ pondus æquent: hæc ille. Atticū igiſ talentū: qđ magnū dicebaſ: ut dixius libras octogintatres & uncias quattuor ex noſtris continebat. Vnde ait Teren. in phormione. Si quis daret talentum magnum. Quare apud romanos teſte Liuio ſic inſtitutum eſt. Talentū ne minus pōdo octoginta romanis ponderibus pendat. Idem alio loco ſic decreuit ſenatus: ut nō pluſq̄ tertiæ libræ & q̄ternæ unciæ ſingulis deſinit talentis. Paruum uero talentū teſte Dardano libras hēt ſexaginta: de quo. Seneca in. x. epiſtola. ad Nouatum: uiginti inqt quattuor ſextertia: ideſt talentū atticum paruum. Nam igiſ uigintiquattuor ſextertia teſte Varrone ſexaginta libras habēt: & ſic ſextertium duas libras habet: & mediam dicente etiam ipſo Varrone de lingua latina dipondius. n. & ſemis antiquū ſextertium eſt & ueteris cōſuetudinis: ut retro æra dicerēt ita ut ſemis. Quintus ſemis: quartus ſemis: tertius pnūciarent a ſemis tertius: ſextertius dictus. hæc ille. id ſcilicet denotans poſt dipondiū hoc eſt duas libras ſemis: hoc eſt mediam libram tertium pondus eſſe: ita ut ſemis cum ad duo pondera ſit: tertius dicatur ſextertius ſeu ſextertium: ſicut dipondius & dipōdiū: q̄ p. ſ. & non per. x. ſcribunt: eo qđ a ſemis cōponunt. Nam dipondius a duobus ponderibus dictū fuit: & unum pondus aſſipondium dicebaſ. Id ideo quod as libræ erat pondus. Deinde a numero reliquum dictū uſq; ad cētuſſis: ut a tribus aſſibus treſſis: & ſic uſq; ad decem. A decē uero aſſibus decuſſis: a duobus decuſſibus uiceſſis: deinde triceſſis uſq; ad nonuſſis & centuſſis. Vnde ait Perſius. Et centū græcis uno centuſſo licetur. ideſt auctione uenditur: quæ per in cremētum præcii fiebat. ut ſupra late uidius in dictione auctio. Sed ad talentū redeūdo dixit Pli. teſte Varrone talentum atticū ſexdecim aliis taxari. Euboicū uero licet minus attico fuerit non tamen longe minus. Nam teſte Feſto quattuor milium nummum romanoꝝ erat. Legimus etiam apud Homeꝝ talentum ſua ætate qđ paruum fuiſſe. Nam in ludis funebribus Patrocli ultima præmia dixit duo talēta eē. Et primū uictorē bouē accepiſſe. quo fieri uideſ ut minus duo talēta quā unus bos fuiſſent. fuerunt p̄terea diuerſaꝝ unciaꝝ noīa apud antiquos prolata: ita ut duo libra uel eas unciæ duodecim eſſet. De unus unciæ undeci: q̄ſi uncia dempta ex aſſe: Dextans unciæ decem quaſi dempto ſextante aſſe. Dodrans nouem: q̄ſi demptu quadrante ex aſſe. beſſis unciæ octo quaſi bis triens uel binus triens. Septuns unciæ ſeptem: ſemis unciæ ſex quaſi ſemi as ideſt libra media. Quinquus unciæ quinq;. Triens unciæ quattuor ideſt tertia pars aſſis: Quadrans unciæ tres: quia ſunt quarta pars aſſis. Sextans unciæ duæ ideſt ſexta pars aſſis: deinde ab uno dicta eſt: At ſecuns uel ut alii dicūt ſeſcuntia cū. ſ. & non cū. x. uncia eſt & media. Sicut ſemodius unus modius ē & dimidiatus & ſelibra libra cū dimidia ſemiūcia ſemis eſt unciæ duæ ſextulæ ſunt tertia ps unciæ ideſt ſcrypuli octo Sicilicus ſcrypuli ſextula ſcrypuli quattuor Dimidia ſextula ſcrypuli duo. Rurſus ſextula & dimiū ſextulæ ſicililus appellaſ: ſcrypulus ſiliquæ ſex.

Talthybius pria cū. t. exili ſecunda cum. th. aſpirato atq;. y. græco penultima cum. i. latino ſcribiſ: fuit teſte Home. in. græcorum exercitu. Agamēnonis p̄co: q una & Eurybates miſſi ſunt ab Agamemnone ad Achillis tentoria pro Briſeide abducēda.

Thalpius cū. th. aſpirato &. i. latino ſcribiſ: fuit teſte Homero unus ex græcis qui ad troiam uenere.

Thalamus cum. th. aſpirato & unico. l. ſcribiſ: ē conIugis utriuſq; cubiculum.

Thalia cū. th. aſpirato &. i. latino ſcribitur: una eſt ex nouē muſis ut uidius in dictione Muſa. Et apud græcos qdem hēt accētum ī pria apud latios uero ī penultia. Virg. i bucolico. Noſtra neq; erubuit ſiluas habitare thalia: & deriuatur: a θαλλω: quod ē germino uel uireo. Sed ut dixit Seruius latine ſcribi debuiſſet thalea cum. e. ſicut cytherea & nō cytheria: ſed græce ꝓtulit Vir. thalia p euphōiam ut græcū ſeruaret ſonitū ius uel legē regulæ cōtēpſit quaſi dicerer uelit. Regulā eſſe ut ibi apud græcos eſt ei diphthōgus: apud latios tranſferrī habeat in. e. nō in. i. quod ut ſæpe uidius nō ſemper obſeruamus ut γειλοσ nilus σπονδειοσ ſpōdeus & plura alia. ſane hæc eadē uel altera eodem nomīe gratiaꝝ fuit una ut uidius in dictione charitas.

Talaſſius cū. th. aſpirato & unico. l. atq; duplicato. ſ. ſcribitur: nomen fuit uiri proprium cui in raptu ſabīarum pulcherrima contigit uirgo ut dixit Plutarchus in uita Romuli. & a θαλλαττη: quod eſt mare deducitur.

Thales cū. th. aſpirato & unico. l. ſcribitur: fuit unus exſeptem græciæ ſapientibus: & teſte Herodoto ex patre Enamio: & matre Cleobolina exthelidarū familia q phœnicū nobiliſſimi a Cadmo: & ab agēore originē ducūt. Platōeq; teſte natus priuſq; ſapiēs uocatus ē quo tempore Damaſius Athenis priceps erat ſub quo ſeptē quoq; ſapientes appellati ſunt. ut Demetrius phalerius in deſcriptione pricipū meminit. Fuit & mileti ciuis inſcriptus. idem poſt reipubli. negocia ad cōtēplādā reꝝ naturā ſe ſe trāſtulit. Et ut ait Cice. in. i. de naturā deoꝝ primus de reꝝ natura traditur diſputaſſe. Sane iuxta quoſdā nullū īgenti ſui monumentum reliqt Callimachus hunc dicit inuentorem fuiſſe minoris

urſæ ac illius ſtellas notaſſe quibus phœnices na/
uigant putãt hũc plærique primũ aſtrologiæ ſecreta
rimatũ ſolis deffectus cõuerſiõeſq; pdixiſſe ut Eu/
denius de aſtrologiæ hiſtoria Heraclituſq; & De/
mocritus atteſtantur. Sunt q illum primum dixiſ
ſe imortales eſſe aĩos affirment ut Cherillus poe/
ta abægyptiiſq; pcepta geometrie accæpit. Ipſe idẽ
teſte Hieronymo rhodio oſtẽdit philoſophũ dita
ri poſſe ſi uellet cũ olei penuriam puediſſet. Obiit
cum certamen gymnicum ſpectaret: eſtu. ſ. ac ſiti
fatigatus. Ortum thaletẽ prio anno. xxxv. olypia/
dis Apollodorus in chronicis tradidit. Mortuum
anno ætatis. lxxviii. uel nonageſimo ſecũdum So/
ſicratem. fuitq; temporibus Crœſi.

Thamanæi pria cum. th. aſpirato penultia cum. æ.
diphthõgo ſcribiť: fuerunt teſte Herodoto lib. hi.
tertio populi in ſcythia aſiæ.

Thamyra cũ. th. aſpirato &. y. græco ſcribiť nonnul
li thamyras cum. ſ. in fine apd græcos uero tamy/
ris cum. i. latio ante. ſ. ſcribiť: fuit uir thracius can/
tandi arte præclarus. Hic teſte Homero in ſecũdo
iliados. Cum ex œchalia ueniens i dorio eſſet mu
ſaſq; obuias habuiſſet ſcientiam candandi gloria/
bũdus ſibi uẽdicauit eaſq; ad certamẽ muſices pro
uocauit ad cuius iſolentem uocẽ ille louis filiæ ſto
machatæ & modulationem qua præditus erat &
pulſandæ cithare peritiam & ſenſum uiſus pẽitus
abſtulerunt. Quãobrem dicebat Ouidius. Quid
miſeq; thamyrã picta tabella iuuat: cum ſcilicet eã
uidere non poſſet: Et propertius.

Me licet & thamyræ cantoris fata ſequantur.
Nunquam ad formoſos inuide cæcus ero.

Tanager cũ. t. exili & unico. n. ſcribiť: fluuius eſt lu/
caniæ regionis quæ eſt inter campaniã & calabryã
quẽ in æſtate ſiccani oſtendere uideť Vir. cum ait.
i tertio georgicorum: Et ſicci ripa tanagri: exponit
Ser. ideſt non multum abundantis aqua.

Tanais cũ. t. exili &. i. latino ſcribiť: fluuius ẽ ſeptem
trionis in ſcythia: q i paludem mœotidem defluit
quem niualem dixit Vir. i q̃rto geor. Et Lucanus
i tertio. Aſiæ quoq; terminus. idẽ Europæ mediæ
dirimens confinia terræ. nunc huc nunc illuc qua
flectitur ampliat orbem.

Thanatos pria cum. th. aſpirato: ultima cum. t. exili
ſcribiť: dr̃ a noſtris mors: & ide athanatos imorta/
lis. Et nonnunq̃ mors ipſa actum moriendi diciť
ut Vir. i. xi. æne. Multa boũ circa mactanť corpora
morti. Aliquando uero deam quãdã: ut Statius in
ſcopolis: mors ſæua ſedet. Et Lucanus. ipſamq; uo
catã. Quem petat a nobis mortẽ tibi coge fateri.

Tanes cum. t. exili ſcribitur: fuit uir perſa: & unus ex
ducibus Darii.

Tantalus abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribiť: fuit teſte La
ctantio grãmatico ſup ſecũdo thebaidos louis ex
Plote nympha filius: qd̃ ille apud Senecã i thyeſte
profiteť cũ ait: Magne diuoq; parens noſterq; q̃/
uis pudeat: Hũc dicit Euſebius li. de tẽporibus re/
gẽ fuiſſe porygiæ: & bellũ aduerſus throẽ Darda/
niæ regẽ: ac ganymedis patrẽ geſſiſſe. eo quod ue/
nãtem Ganymedem uiolẽter abſtulerat. idem cũ
deos hoſpitio ſuſcæpiſſet: filiũ ſuum pelopẽ eis co
medendum appoſuit: mẽtitus alias eſſe carnes a q
bus epulis dei oẽs excæpta Cerere abſtinuere: quæ
illius comedit humerũ: ob quod facinus illũ lup/
piter in infernum detruſcit: atq; hoc ipſo ſupplicio
dãnauit: ut uſq; ad iferius labium i lympidiſſima
diuerſaref aqua: ſed tunc quoq; cum ad potũ icli/
nareť fugaciſſima: iſup & iclinari arbores redolen
tibus pomis uſq; ad os eius ſtatuit: q̃ oia fugiebãt
dũ ea fame uel ſiti capere conaretur. Quare de illo
dicebat Seneca in Hercule furente.

In amne medio faucibus ſiccis ſenex.
Spectatur undas: abluit mentum latex.
Fidem cum iam ſæpe decæpto dedit.
Perit unda in ore: poma deſtituunt famem.
Et Oui. in. iiii. metamor. tibi tantale nullæ:
Depræhenduntur aquæ: quæq; imminet effugit
arbos. Et in libro ſecundo de ſine titulo.
Quærit aquas in aquis & poma fugatia captat.

Tantulus: hoc illi garrula lingua dedit. Quo fit ut
iter odorata poma & aquas poſitus: fame ſitiq; pe/
reat: & ut dicũt poetæ fuit hic tãtalus Agamemno
nis & Menelai auus: a quo patronimicũ deducitur
tãtalides Oui. li. ii. de triſtibus. Quid niſi tãtalides
agitãte cupidine currus Pyſæã phrigiis uexit ebur
nus eqs. Fuit & alius tãtalus Corinthioq; rex adeo
pius: ut dicať a poetis deoq; mẽſis occubuiſſe. Ali/
us fuit thieſtis filius ex Merope atrei cõiuge ſuſcæ
ptus. quẽ ipe atreus occidit: & pri cõedẽdũ appoſuit
Tapetũ cũ. t. exili utrobiq; ſcribiť: habetq; accentũ i
penultima Virg. in. vii. inſtrato oſtro alii pedes pi/
ctiſq; tapetis. Et dr̃ etiã hic tapes huius tapetis. Vn/
de eſt: Qui forte tapetibus altis Extructus. Et ſimi
liter idem pulchroſq; tapetes.

Tapinoſis cũ. t. exili &. i. latino utrobiq; ſcribiť: at ſe
cunda apud græcos hẽt. ei. diph. & dicitur latie hu
miliatio. Vnde & figura q̃dã tũc dicitur: cũ rei ma/
gnæ fit hũilis expoſitio. Vir. in. i. æne. Apparent ra
ri nãtes i gurgite uaſto. ubi gurgitẽ p mari poſuit
teſte Ser. Nã ταπεινος græce latine dr̃ humilis.

Taphos cũ. t. exili ſcribiť: a noſtris dicit ſepulchrum
Et a tapho deducitur epitaphium: & ut ait Plin. in
. vii. na. hi. Sepultus intelligitur quoquo modo cõ/
ditus: humatus uero humo contectus.

Tapſus cũ. t. exili ſcribitur: nomẽ eſt iſulæ decem ſta
diis a ſicilia diſtans uerſus ſyracuſas: & pene fluctu/
bus par uel parũ maior: ut dixit Seruius. Vnde in/
quit Vir. in. iii. æne. tapaſumq; iacentem.

Taracina cũ. t. exili &. unico. r. a nonnullis ſcribiť: At
uero i oĩbus græcis codicibus. r. duplicatũ compi
oppidũ fuit uolſcoq; i cãpania: qd̃ prius anxur dice
bať: ut i ea dictõe uidius. Et teſte Soli. cũ iſula ante
eẽt circũflua imẽſo mari: nũc æuo nectente addita
cõtinẽti: & ob diuerſam fortunã reginis exptã ta/
racinã a ταραττο: quod eſſe conturbo dictã putat.

Thara cum. th. aſpirato ſcribitur: fuit teſte Herodo/
to parthorum uicus.

Taratius cum. t. exili utrobiq; & i. latino ſcribitur:
fuit teſte Plutarcho in uita Romuli miniſter tar/
cherii impii albanorum regis.

Tharchetius cũ. t. exili &. ch. aſpirato ſcribitur. Ret/
tulit Pli. i uita Romuli quoſdam dixiſſe hunc im
manem fuiſſe. ac impium albanorum regem.

Tarchõ cũ. ch. aſpirato ſcribitur: nomẽ ẽ propriũ cõ

positū ex to articulo græco & arcō per abiectionē .o.dī Tarchon:sed cū fit propriū accipit.ω.magnū in ultia:hoc est ταρχόσ:Sāe cū ad latios transferē: deberet abiici ultimū.n.& dici tarcho.sicut Apollo:quēadmodū in prio hoz cōmētarioz li.ut plurimū fieri ostendius.Et sic Vir.in.viii.æne.n.abiecit cū ait.Hinc tarcho & tyrrheni tuta tenebant:cā metri feciſſe dicūt:ut scilicet scynalæpha fieri: posset ut similiter i.x.cū ait.Partheniūq rapho & p̄duru uiribꝫ horsē.Nā raphō dī similiter tarchō cū.n. Idē alibi exp̄sit:ut i.x.had fit mora arcō iūgit opes.

Tarētum cū.t.exili utrobiq:atq unico.r.scribit:fuit calabryæ urbs iclita in ultimo Italiæ circa salentinoz cōfinia:a tara Neptuni filio teste Seruio super.iii.æne.primū ædificata.atq spuriis spartanorum Pallāte duce deide plurimū ampliata. Quod Iustinū itellexisse puto cū ait li.tertio ab illis cōditā unde & græci tarantum dicunt:sicut talantum:sep quē modū uenerūt lōgo & pulchro stilo prosequtur.Idem Iustinus similiter Florus pulcherryma refert cū bellū scribit tarētinū.Et in uita Pyrrhi in Plutarcho.id Iuue.declarat in saty. Stemmata qd faciunt cum ait:iunctamq tarentum.

Taras cū.t.exili scribit:fuit neptuni filius:quem tarentum ædificasse quidam putant.

Tarna cū.t.exili scribit:urbs ponit ab Homero lib. qnto iliados fertilissima:quam expositotes : uocatam postea sardis dixerunt.

Tarpeia cū.t.exili scribit:fuit teste Plutarcho in uita Romuli filia tarpei:quæ romanam arcem in capitolio constitutam sabinis prodidit.

Tarcus cū.t.exili scribit:urbs fuit præclarissima ciliciæ:quam teste Pli.lib.v.natu.histo.Perseus Danaes nobilissima proles ædificauit.Vnde & Lucanus in quarto Deserit taurigꝫ nemus perseaq tarsus p hāc fluuius amœnissimus cydnus defluit: ut in ea dictiōe uidimus fuitq Pauli apostoli patria.

Tartarus absq aliq̄ aspiratiōe scribit:locus est infernalis:quem Aristarchus super Hesiodi theogonia a ταραττομαι: quod est conturbor deriuari dixit: quia illic omnia perturbata dicuntur:& in plurali solo neutro genere effertur.

Tarteſſus absq aliqua aspiratiōe: & cū duplicaco.s. scribitur locus ponitur ultra colūnas Herculis.

Tasium cū.t.exili:&.i.latino:atq unico.s.scribit: genus est uinia ταῶσιον q̄ est detentio deductum.

Tatianus absq aliqua aspiratione scribitur : nomen est uiri proprium.

Taurus cū.t.exili scribit:& pro quocunq forti boue accipitur.Vir.libro georgicorum primo. Ergo age terre pingue solū primis ex tēplo a mensibus anni Fortes iuertant tauri . Et inde taurinus ut in q̄rto eiusdē operis. Alii taurinis follibus auras accipiunt.Nam oīa nomīa quæ a mutis aīalibus ī hāc formam deriuantur.i.longam in penultima seruant ut aper aprinus caper caprinus lupus lupinus formica formicinus.Plautus in menæchinis. Atq eccum icedit gradu formicino.Lepus leporis leporinus Hirundo hirundinis hirundius.Idē Plautus in rudente: Ad hirundinum nidum uisa est mihi simia ascensionem ut faceret.Similiter ueruecinus a ueruere:& porcinus a porco ouinus item ab oue suinus a sue.Nā ouilia & siuilla teste Prisciano diminutiua sunt.Est ēt taurus mons qui teste Pli. in quinto na.histo.& Solino in collectaneis primo ab indico mari surgit.Deinde iter ægyptum & pāphilicum pelagus obiectus septentrioni dextero latere leuo meridianæ plagæ occurrit Denicꝫ se thypheis iugis annectit:sed pro gentium ac uarietate linguarum plurifarium nominatur. Apud indos hiamos:apud parthos præniphates: inde taurus. Ast ubi in excellentissimam sublimitatem consurgit caucasus.Pomponius uero Mela lib.i.suæ cosmographiæ conatur ostendere caucasum nō eē iugum tauri montis per hoc: quod euphrates qui a latere tauri demissus est:tendens in meridiē caucasum a sinistra:& taurum excludita dextera.

Taurominiū cū.t.exili &.i.latīo scribit:mōs ē & supra illū ī sicilia:quā eē romanoz coloniā dixit ptolomæ.ī geogra.Estq teste Appiāo aspimus:& acutissimos detinens lapides : iuxta cuius litus optīos capi nullos ostēdit Iu.ī saty.Si te ꝓpositi cum ait: Mullus erit domino:quē misit corsica:uel quē tauro minitanæ rupes & reliq̄.Nā teste Prisciā.circa finē li.ii.a tauromīnio tauromīnitanus deriuat:ut a gadibus gaditanus:a drepano drepanitanus.Vnde Pli.li.xiiii.natu.histo. taurominitanus inquit hominos lageis.i.uuis pro mamertino plærūq subdit.

Tauchira cū.ch.aspirato &.i.latino scribit ciuitas ē teste Hero.li.h.iiii.barcæorum in libya.

Tautologia cū.t.exili utrobiq scribit:ad litterā exponi pōt ideſt eloquiū:ut Vir.in.i.æne.Si fata uiz seruant:si nescitur aura Aethrea:neq adhuc crudelibus accubat umbris.idē in.iii. Humilēq uidēus italiam:italiam primus cōclamat achates. Italiam læto socii clamore salutant.Nam totum quod repetitur unum est : sed ad exprimendum affectum crebro sermone denunciatur.

Taxus cum.t.exili scribitur:dictio latina est:& denotat arborem:de qua late in dictione Similax uidimus & est generis fœminini:cum ponitur pro arbore:ut Virgilius in bucolicis: Sic tua cyrenas fugiant examina taxos:cum uero pro animali:est generis masculini.

Thaumantias prima cum.th.aspirato & penultima cum.t.exili:&.i.latīo scribitur:uocata fuit hoc nomine iris ab θαῦμα:quod ex miraculum : seu admirabile.Nam sic quoq apud mortales is diuersorum colorum aspectus:uisus est:& ideo thaumantis ideſt miraculi filia dicta est.Vnde thaumantias deriuatiuum est Vir.lib.ix.æne.Ad quem sic roseo thaumantias ore locuta est.

Thasii cū.th.aspirato & unico.s.scribit:populi sunt trhaciæ:teste Herodoto li.hist.vi.in insula thaso de gentes:apud quos foditur materia auri:& aliorum quorundam metallorum.

Tearus cū.t.exili & unico.r.scribit: fluuius est thraciæ:ad cuius caput cū darius ad scytas ꝓficiscēs & bosphoz trāsmeasset:applicuerit:castra diebus tribus cōtinuit:cuius dulcissima & limpida aqua delectatus:eo in loco columnā teste Hero.lib.hist.iiii. græcis litteris inscriptā apposuit cuius inscriptiōnē latīe sic traducius.Oetearii fluuii fons:cū olim fluuioz optimā:& pulcherrimā proferas aquam:

& ad te Darius Hiſtapſis filius perſæ & meſopotamiæ rex oium hominū optimus & pulcherrius ad ſcythas proficiſcens peruenerit:hæc quoq; tibi inſcripta appoſuit.

Theatrū prima cū.th.aſpirato:ultima cū.t.exiliſcribit:dici pōt a nobis uiſorū uel ſpectaculum cuius origo teſte Caſſiodoro neminē enim præter hunc de re hac legere ualui ab græcis tracta eſt. Nā cum agricultores feriatis diebus ſacra diuerſis numinibus per lucos uicoſq; celebrarēt:atheniēſes primū agreſte pricipiū i urbanum ſpectaculum collegerūt theatrū græco uocabulo appellātes:quod eminus aſtans turba cōueniens ſibi aliquo ipedimēto conſpiciat. Et infra ſubdit:hos ritus romani ſicut cætera extrema ad ſuā rēpublicā nō inutiliter trahentes ædificiū alta cogitatiōe cōcæptū magnanimitate mirabili condiderūt. Hæc illiin epiſtola ad ſymmachū boetii ſoceꝝ oſtēdit eā machinā in hemicycli ſpeciē eſſe cōſtructam:& frontem illam q̄ uelut cordainter:arcus cornua patebat ſcænam appellari. Quæ binis & ſæpe pluribus contignationibus conſtabat.

Hemicyclus uero nullo obtectus fornice lintheis q̄doq; tegebaſ. Vnde ait. Plinius libro decimonono natu.hiſto.primus omnium Catullus lintheis in theatro umbram fecit:& pariter byſſina uela primus in theatrum duxit:habebat & theatrum gradus:in quibus homines ad ſpectandum conſidebant:ita ut altiores in ambitu ſemp excreſcerent: i quam ſane formam primum theatrum.M. Scaurus in ſua ædilitate:non qdem perpetuo:ſed trigīta tātūmodo diebus ſcænicorum ludorum duratuꝝ extruxit:dicēte Pli. Hic fecit in ædilitatæ ſua opus maximum omnium:quæ unquamfuere humana manu facta.nō tēporaria mora:ueꝝ ēt æternitatis deſtinatione:theatrum hoc fuit ſcænæ triplicis trecentaꝝ ſexaginta columnaꝝ:pars ſcænæ inferior marmore fuit:media euitro:inaudito ēt poſtea genere luxuriæ ſummæ colūnæ tabulis inauratis:& colūnæ tabuli:iauratis:&columnæ ut dixi mus duo quadragita pedum. Signa ærea iter colūnas ut dixius fuerunt. xxiiii. numero cauea ipſa cæpit hoium octogita milia. Quod autem ſcribit Pli. ſe ſupra dixiſſe. Fuit in libro trigeſimo quarto i hæc uerba i. M. Scauri ædilitate tria milia ſignorū i ſcæna tātū fuer tēporario theatro. Et li. xxxvi. non longe ab initio:trecentas iquit ſexagita colūnas. M. Scauri ædilitate ad ſcænam theatri temporarii:& uix uno menſe futuri in uſu uiderunt. portari. Et ifra ſubdit Maxias earum duo de quadragita pedibus luculei marmoris:hæc ille: q & marmora de temporariis:theatris ſcripſit. Nam i eodē libro oſtēdit. C. Curionē:q bello ciuili partibus cæſarianis fauit:i funebri patris munere theatra duo tēporaria cōſtruxiſſe. Vnde ait theatra duoiuxta fecit ampliſſima ex ligno acerno:ſingulos uerſatili ac pēſili libramēto: i qbus utriſq; ante meridianū ludoꝝ ſpectaculum numerum fiebat edictiointer ſe a uerſis ne inuicem obſtreperent:& repente circum actis:ut conſtet poſtremo die ſedentibus aliq bus & cornibus iter ſe coeuntibus ampitheatrum gladiatorum ſpectaculum edebat ipſum magiſtratum & populū circūferens romāum. Et ſubdit lō go proceſſu oſtendens ſe populi romani furorē ad miratum:qui terrarum uictor:&totius domiator orbis uniuerſus uelut duobus nauigiis impoſitus binis cardinibus ſe crediderat:& ſeipſum depugnātem ſpectabat piturus momēto aliquo laxatis machinis. Veꝝ manſuꝝ theatrum ex quadrato lapide primus Pompeius magnus Romæ ſtruxit: De quo Cornelius tacitus. Nerōe ingt quartum. Cornelio Coſſo conſulibus: Quiquennale ludicrum Romæ iſtitutū eſt more græci certaminis uaria fama:ut cuncta ferme noua. Quin. Cn. quoq; Pompeium icuſatū a ſenioribus ferūt qd manſurā theatri ſedē poſuiſſet. Nam antea ſubitariis gradibus & ſcæna in tp̄s ſtructa fuerat. Et infra ſubdit. Sed cōſultū pſimōiæ quod ppetua ſedes theatro locata ſit:potiuſq̄ imēſo ſūptu ſingulos p annos cōſurgeret ac ſtrueret:huius theatri magnitudinē. idē Cornelius Tacitus ex illo oſtendere uideſ qd Nero nobilibus germanis populi romāi magnitudinē oſtenſurus. Eos ut ingt in Pōponii theatrū populo plenum introduxit. Quin & teſte Pli. lib. xxxiiii. na. hi. hoc ip̄m theatꝝ Nero iſano ſumptu inauratuit:ut in illo Tridantem armenioꝝ regem exciperet. Verum Suetonio teſte:licet hoc theatrum a. Cn. Pompeio icoatum fuiſſet & magna pte extrictū Caligula iperator abſoluit. Hoc inter miranda totius orbis ædificia Caſſiodorus i epiſtolis admiratur. Apd hoc ipſum theatꝝ Pompeius atrium ſui nominis quæ multis poſtea inlocis curia appellata eſt ſtruxit:Quo in loco. C. Cæſarem occiſum fuiſſe Suetonius ſcribit. Ante quod atrium porticus fuit pōpeiana. De q̄ Oui. de arte amādi dixit.

Tu modo pompeia lentus ſpaciare ſub umbra.
Com ſol herculei terga leonis adit.

Theatrum etiā ſūmæ magnitudinis teſte Suetōio a Cæſare ſtruitur:tarpeio monte accubans. Scænæ uero cā ex eo proceſſit:ut ide comici:thragiciq; & cæteri poetæ ſua recitarēt poemata. Sūt Et additi pātōimi:qbus pſonatius tragicoꝝ & poetaꝝ iuenta p ſinguloꝝ actuū aſſimulationē mōſtrarētur. Erāt & in ſcæna aulæa:erāt p̄cones:erāt tibicies:citharœdi: Cornices:choraules:organarii.ſymphōiaci.thragedii:comici:hōeriſte:funiābuli:pilarii:podarii & ſimiles: & ut ait Ser. i. xi. æne. ludit theatrales apud ueteres nō erāt niſi in honorem liberi patris.

Theatrices cū.th.aſpi.ſcribiſ:fuit nomē uiri ꝑpriū.

Thebe huius thebes:uel thebæ haꝝ thebaꝝ i plurali nūero utrūq; ab auctoribus cōperiſ & cū.th.aſpirato ſcribiſ:nomē fuit nōnullaꝝ ciuitatū. Nā una i ægypto erat:quā teſte Diodoro ſicu. li. hiſt. ii. Buſyris ægypti rex cōdidit:& quā græci heliopoli. i. ſolis urbē uocauere. Cuius mœnia centū q̄dragita ſtadioꝝ ambitu fuiſſe dixit. Eamq; magnis ædificiis ac ſpecioſis deoꝝ tēplis:aliiſq; ornamētis pulchertimis exornauit. Simili mō & priuatoꝝ domus uſq; ad quartā & qntā cōtignationē ſtruxit. ciuitatē iſuper nō ægypti ſolū:ſed aliaꝝ orbis oium redidiſſe fœliciſſimā idē auctor enarrauit. Hāc eadem Pli. li. xxxvi. natu. hiſto. pēſilem totam fuiſſe ſcribit:ſubter quā reges ſoliti erāt exercitus maximos armatoꝝ educere nullo ſentiente ex oppida

nis. Et qđ mirabilius ẽ medium oppidum fluuius iterſecabat. Habuitq; teſte Home. lib. ilia. v. portas cẽtum: qđ luue. tetigit ĩ ultima ſaty. cum ait: Atq; uetus thebe centum iacet obruta portis. A qua ut Pli. confirmauit. regio thebaica æthiopiæ conter/ mina denominata eſt. Alia fuit thebe in Boetia ab Cadmo Agenoris filio primum ædificata: ſed ab Amphione: ut in ea dictione uidimus plurimum exornata. Fuitq; urbs clariſſima: & Bacchi & Her culis patria: quã tandẽ Alexander magnus euertit uenditis ciuibus ſub corona. Hæc nonnunq̃ a poe/ tis dracõigena nominatur: qa a Cadmo cum qnq; uiris natis ex quodam dracone ab ipſo. iterfecto cõ ſtructa fuit: & apud auctores obſeruatum ẽ ut the bani a thebis in boetia: & thebei a thebis in ægy / pto dicantur. Alia teſte Homero lib. iliados. vi. fu/ it in cicilia patria andrõaches uxoris Hectoris qđ Ouid. lib. i. triſtium cum ait. Nec cruciare minus quam cum thebana cruentum Hectora theſſalico uidit. ab axe trahi. de qua uidimus in dictione An/ dromachæ: Alia etiam teſte Pli. li. q̃rto natu. hiſt. fuit in lucãnia: quæ regio eſt Italiæ inter campãia & calabryam: ut uidimus in dictione Italia.

Theano cum. th. aſpirato ſcribit: habetq; accentum in fine. Fuit teſte Home. lib. ilia. vi. filia Ciſſithra/ cii. & Antenoris pia coniunx: quam troiani ſacer/ dotio Mineruæ præfecerunt.

Techna cum. t. exili &. ch. aſpirato ſcribit: dr: apud noſtros ars. Terentius. Quam ſcio hanc eſſe tech/ nam Parmenonis: & inde technites artifex. Vnde teſte Vitruuio libro quarto de architectura: Galli machus ob elegantiam & ſubtilitatem artis mar/ moreæ Calotechnus fuit nominatus: ideſt bonus artifex: & ſic per oppoſitum catothechnus malus artifex dici poteſt.

Thecla cũ. th. aſpirato &. c. exili ſcribitur: nomen eſt proprium mulieris.

Telamon cum. t. exili ſcribit: fuit Aeci filius: frater Pelei patris Achillis: atq; pater Aiaci & rex ſalami næ ut uidimus in dictione Aſopus.

Telecrus cum. c. &. t. exilibus ſcribit: rex fuit lacõiæ.

Telemachus cum. t. &. ch. aſpirato ſcribit: fuit filius Vlyxis ex pelope: quem ad troiam pergens cũ uxo re paruulum reliquit.

Telemus cum. t. exili & unico. l. atq; ſine ali q̃ diph/ thongo ſcribit: fuit teſte Home. ĩ odyſſea: & Theo crito ĩ bucolicis unus ex cyclopibus & mãtes ma/ gnus: q polyphemum occæcandum ab Vlyxe præ dixit: dicente ipſo Polyphemo apud Teocritum ĩ ea ægloga: q̃ icipit Δαμοίτασκαὶ Δαφνίσ. d. ipſo ſcilicet Telemo: τηλέμοσ' ἐχθρα φερόω ϖοτιοικον οϖασσ τεκέεσσι φλαστή. Ouid. uero li. xiii. metãor. ſi textus iam emendatus habetur: nõ thelemum: ſed thelephum uocauit dicens.

Thelephus eurymedes: quem nulla ſefellerat ales.
Teribilem polyphemon adit: lumenq; quod unũ.
Fronte geris media rapiet tibi dixit Vlyxes.

Sed ex defecta librariorum ex ſimilitudine nomi num proceſſiſſe exiſtimos.

Telephus cũ. t. exili & unico. l. ſcribit: fuit Herculis filius ex Auge nympha progenitus: ut ſophocles atteſtat: quem in ſiluis expoſitum a cerua lactatũ dixit. Sed tractu temporis robuſtus effectus ĩ licia cithẽſibus ĩperauit. Venienſq; deinde ĩ auxiliũ tro ianorum: dum Vlyxem ĩſequitur a truncho quẽ in uinea forte oſtendit ꝓpeditus: ab Achille in ſini/ ſtro fœmore uulneratur: ſed a ſuis ꝓtectus manus illius effugit. At cũ indies uulneris: cũ dolore gra/ uaret: nec adhibita ꝓficerent remedia: Apollinem cõſuluit: q reſpõdit nõ aliter illũ liberari poſſe: quã quod itez ab Achille uulnerandus accederet: q ſic quoq; ab illo itez uulneratus incolumis effectus eſt. Quod Oui. tetigit li. i. de remediis cum ait.

Vulnus achileo quæ quondam fecerat hoſti.
Vulneris auxiliũ pellas aſta tulit. Quĩ & pyrrhus Agamemnoni apud Senecã in troade dixit.
Inhoſpitali thelephus regno impotens.
Dum miſiæ ferocis introitus negat.
Rudem cruore regio dextram imbuit.

Fortemq; tandẽ ſenſit & mitem manũ. Quod Pli. ad naturalẽ referens hiſtoriam dixit ferri naturam ſtiticiſſimã eẽ & ſiccã. Quare ĩ emplaſtris plagaz cõſolidatius limatura ferri medici cõſueuerũt ad/ hibere ut Achilles edoctus a Chirõe ꝑ imiſionem ferri telephi uulnus ſanaſſe dicitur.

Telegonus cũ. t. exili & abſq; aliqua diphthõgo ſcri/ bit: fuit Vlyxis filius ex Circe: qui poſtea patrẽ in/ cognitum iterfeciſſe ſcribitur.

Teleſco cum. t. &. c. exilibus ſcribitur: fuit nympha Oceani & tetyos filia: ut oſtendit Heſiodus ĩ theo/ gonia.

Telys cũ. t. exili &. y. græco ſcribitur: fuit teſte Hero doto libro hiſto. v. Sybaritum tyrannus: facitq; in genitiuo telyos. ut tethys tethyos.

Teleſarcus cum. t. exili &. ch. aſpirato ſcribitur ciuis fuit ſamius.

Teleſtor abſq; aſpiratiõe & unico. l. ſcribitur: fuit pa ter Euripidis.

Telonæus cũ. t. exili & unico. l. atq; æ. diphthõgo in pẽultia ſcribit: locus eſt ubi pro magnis mercibus exigit. Nã τελοσ græce apud nos tributum & ue/ ctigal & penſo traducitur.

Tellus cũ. t. exili & duplicato. l. ſcribit: fuit teſte He/ rodoto lib. hiſto. i. uir atheniẽſiũ quẽ Solõ Cræſo beatiorem putauit.

Telẽ cũ. t. exili & unico. l. ſcribit: oẽ id dr qđ iaci põt & a τἀλαρ qđ latie locũ ẽ deriuat. Vnde & pro gla dio: q lõgus ẽ nõnũq̃ ſumit. Vir. li. ix. æne. At non hoc tælũ mea qđ ui dextra uerſat effugies ubi telũ i. gladium ĩtellexiſſe Vir. dixit Seruius.

Themillas cũ. th. aſpirato &. i. latino: atq; duplicato. l. ſcribitur nomen fuit uiri troiani.

Thectamenes pria cũ. th. aſpirato: reliquæ ſine aſpi/ ratione ſcribunt. nomen fuit uiri propriũ.

Tempe cũ. t. exili ſcribit: nemus eſt æmoniæ iter oſ ſam & olympũ ſitũ: qnq; milibus paſſuũ ĩ lõgitu/ dinẽ tẽdẽs: arboribus tectũ ſe ab utraq; ripa penei fluminis ĩ cœlũ tollẽtibus: q̃ iter alia placidiſſimã urbrã reddũt. Nã ꝑ eius mediũ amnis peneus a pi/ di radicibus ꝓfluens: iucũdiſſime diſcurrit: grami ne ueſtitis marginibus auiũq; cõcẽtu: & calculoz aquaz ſonitu peramœnus. Vnde ait Virg. in q̃rto geo. Paſtor ariſtæus fugiẽs peneia tempe. Et Oui. di. in primo metamor. inquit.

Est nemus æmoniæ ꝓrupta: quod undiq; claudit
Silua:uocant tempe:per quæ peneus ab imo.
Effesus pindo:spumosis uoluitur undis. Et reliq̃.
Tempsa cũ.t.exili scribitur:fuit ciuitas brutiorum.
Tembrius cum.t.exili scribitur:fuit teste Orpheo i argonautica fluuius iuxta pontum.
Themis cũ.th.aspirato scribit:fuit dea quã teste Festo putabãt eam esse:quæ hominibus ꝓciperet: id petere quod fas esset:illamq; id esse existimabant: quod fas est. Nam θεμις fas apd̃ græcos designat. habuitq; templum in boetia iuxta cephisiũ amnẽ: ad cuius oraculũ accessit Deucaliõ cũ pyrra uxore pro consilio recuperationis humani generis.
Temistocles prima cũ.th.aspirato:reliq̃ sine aspiratione scribũtur:fuit uir atheniẽsis Neocli filius ab adolescentia infamis. Sed hanc ifamiam mirandis uirtutibus reliquo suæ uitæ tempore expurgauit: adeo:ut ante ferat huic nemo:uel pauci pares putent. Nam teste tucydide de instantibus:quibusq; uerissime iudicabat de futuris callidissime cõiiciebat. Hic cũ Xerxes & mari & terra bellũ uniuersæ iferret græciæ:cũ tantis copiis:q̃tas neq; ante neq; postea habuit quisq̃:ut in dictiõe Xerxes uidebius nõ solũ salus patriæ:& totius græciæ:sed totius europæ fuit. Nã cum maxie athenienses peti dicerẽt. ob pugnam.s.marathonia:in qua psæ turpiter debellati fuerant:& ipsi delphos cõsultum qd nã facerent de rebus suis mitterẽt. Respõdit Apollo teste Hero.ut mœnibus ligneis se munirent. Quod cũ nemo itelligeret.themistocles psuasit consiliũ. Apollinis:ut in nauibus se suaq; cõferrent: Quod ita fuisse cõpertũ est. Nã sic quoq; cõponẽtes Xerxẽ sua uirtute themistocles nauali prælio debellauit:& ex europa discedere tanto artificio curauit: ut se a thẽistocle cõseruatũ magis quã supatũ crederet. Fecitq; ꝓclara multa:quæ alii historici tractauerunt. De quo Quiti.li.xi.de istitutione oratoria. Ceteq; inqt quantum natura studioq; ualeat memoria. Vel themistocles testis:quẽ unum inter annũ optie locutũ psice cõstat Vel mitridates: cui duas:&.xx.linguas.quot natiõibus iperauit:traditur notas fuisse: uel Crassus ille diues. q cum asiæ pest:qnq; græci sermonis differẽtias sic tenuit ut qua q̃q;.n.lingua postulasset:eadẽ ius sibi redditæ ferret. Vel Cyrus:quẽ oium militũ tenuisse creditum.est nomia. Qui semel auditos qualibet multos uersus ꝓtinus dicit redidisse theodectes.
Thema cũ.th.aspirato scribit:dici põt latine positũ.
Thenedus cum.t.exili scribitur:fuit isula notissima fama in conspectu troiæ.
Thẽsa cũ.th.aspirato scribit:sũt uehicula qbus deorũ simulachra religiose portabant. Vnde Li.lib.v. q̃ augustissima iqt uestis ẽ thẽsas ducẽtibꝫ triũphãtibꝫ:ut i ea uestiti medio ædiũ eburneis sellis sederẽ
Theogõis cũ.th.aspirato scribit: fuit poeta græcus de quo Plato in lib.de legibus sæpe meminit.
Theoclymenes prima cũ.th.aspirato:sequẽs cum.t. exili &.y.græco scribit:fuit mantis quem telamachus de Vlyxe consuluit.
Theodorus cũ.th.aspirato scribitur:nomen est uiri proprium:de cuius compositione in antecedentibus uidimus & de illius accentu in dictione Prosodia circa finem.
Theodosius cum.th.aspirato scribit:nomen fuit ꝓprium duorum clarissimorum principum.
Theon cũ.th.aspirato scribit:fuit teste Quin.li.xii. de istitutiõe oratoria:famius pictor & i cõcipiẽdis uisiõibus q̃s græci φαντασιας:uocant eximius.
Theopompus cũ.th.aspirato scribit:Quo nomine clarissimi uiri nominati fuerunt. Vnus fuit sparta nog; res:de quo Qui.de isti.ora.& Vale.de moderatiõe meminerũt. Alius teste Gellio li.x.noctiũ atticarum:fuit tragicus & orator.
Theophrastus pria cũ.th.aspirato scribit: fuit cresius:& teste Anteno.i.li.de ãbula.viii. Fullõis filius i ꝓpria pria audiuit prio Leucippũ ciuẽ suũ: ide cũ Platone audiuisse:se ad Aristo.trãstulit. Eoq; i calcide ꝓfecto illi i scolæ regimine successit: fuit uir summæ prudẽtiæ:studiiq; singularis:atq; eloquii admirãdi:ita ut cũ antea teste Laer.iuitis philosophoq;:& Boetio sup libros piphermẽias Aris. illi tyrãno nomẽ eẽt:ob diuinã eloquẽtiã Aristotheophrastũ uocauerit. Et ut idẽ rettulit Boetius super Porphyriũ cõsueuit Theopha.in oibus his:q̃ post magistrũ disputat leuiter illa pstrigere:q̃.s.ab ipso Aristo.dicta ante cognouit. Atq; ab illo nõ ptracta ta fuisse pcæpit differit diligẽtius. Itaq; circe trecẽta libroq; uolumine edidit. Et teste Laer.li.iii.prio rũ analetycoq; scripsit:& posterioq; septẽ. De naturis.xviii.quorũ septẽ ut grãdẽ & ꝓciosissimũ theſauq; teneo. De na.hi.decẽ. De motu tres. De q̃stiõibus.xxiii. De diis .iii. De legibus unũ. De poetica unũ. De oratoriis ꝓceptis unũ: qn & plures alios: quos oẽs diuina eloquẽtia ꝓditos dicũt. Creditur & primũ illũ quẽ metaphysicoq; Aristo.dicius:lsoq; illius fuisse. Veq; cũ teste Gel.li.no.attic.viii.oium suæ ætatis sacũdissimis eẽt: uerba tamẽ pauca ad populũ atheniẽsem facturus:deturbatus uerecundia siluit: Pergebãt ad eũ audiẽdũ teste Pãphylo.in .xxii.cõmẽtarioq; li.duomilia discipuloq;:& ut idẽ auctor rettulit Menãdrũ comicũ istituit. Habuit & Nicomacũ Aristotelis filiũ discipulũ: quẽ teste aristippo i antiqs detiliis li.iiii. libidinose amauit. Fuitq; beneficus & affabilis atheniẽsibus miq; imo dũ gratissimus:hẽbatq; hoc semp i hore. Sũptus ꝓciosissimus tempus est:obiit annorum.lxxxv.
Terebrũ & terebra cũ.t.exili scribitur. ut qdã putãt græcũ ẽ:& a uerbo τερετρω qd̃ ẽ forare descẽdere dicũt. Alii uero qbus magis adhæreo latinũ putãt: & a terẽdo deducũt:atq; ex se diminutiuũ gignit terebellum non terebellam.
Teredõ cũ.t.exili scribit:uermis ẽ ille:q; rodit ligna & græcũ eẽ cõtẽdũt:atq; absono illos deducere dicũt:q ẽ τερηλον:Nõnullum uero ex nris capta opportunitate a terrendo deducunt.
Terebithus pria cũ.t.exili penul.cũ.i.latino:ultia cũ .th.aspirato scribit.arbor ẽ q̃dã nigrũ lignũ cũ splẽdore ꝓferẽs:hẽnsq; soliditatẽ i buxi specie Vir.li.x. æne.inclusum buxo aut orithya terebinto Lucet ebur De hac arbore late Pli.i.xiiii.natu.histo.
Tereus cũ.t.exili scribit:fuit rex thracũ: & Martis filius ex bistõide:nympha ut Gallimachus enarrauit. dicẽte ẽt Ouí.li.vi.met. Et genus a magno ducẽtẽ forte gradiuo. Hic teste Solio i ceniẽsi thraciæ re/

gione bestiã urbẽ pro regia possidebat. Sed cũ teste Ouid. ꝓallegato loco Athẽs bellica uirtute a barbaris liberasset: loco meriti: ut iter eũ & Pãdionẽ athẽarũ regẽ firmior amicitia seruaret: Prognẽ, pãdionis filiam duxit uxorẽ. Quito deinde seqnti anno progne marito blandiẽtis: cũ iã illi itym filium peperisset. Si gratia dixit ulla mea est: uel me uiscẽ dã mitti sorori: uel soror huc ueniat magni mihi muneris istar germanam uidisse dabis, profectus igit athenas tereus iperauit a pandione ut ad uiscẽdam sororem duceret philomenã quam cũ sua lit tora tetigisset i nemora alta traxit: & turpiter stuprauit: frustra clamato sæpe patrẽte sæpe sorore sua & cũ clamare: ac lamẽtari minime cessaret ira cõcitus tereus linguam illiense abscidit: atq; fidis mulierũ custodibus dereliqt. inde ad prognem flens ueniẽs dixit philomenã maris nausea deperisse: iterũ philomena in cãdida tella purpureis filis mala itexuit ꝓpetrata: rogauitq; gestu ancillã ut tellã ipam ad ꝓgnẽ deferret. Qua cõspecta ꝓmens altũ corde dolorẽ ꝓgne. & leticiã confingens istantibus Bacchi origiis thyrsis & pellibus cũ multis ornata mulieribus siluas penetrãs & fractis sororis ianuis philomenã simili habitu indutam conduxit in regiã, ibidẽq; furiarũ stimulis agitata itym quẽ tereo fuerat enixa ꝓpriis manibus iugulãs patri comedẽdũ apposuit. Et post epulas sicut erat sparsis furiali cede capillis prosiliit natiq; caput philomena cruentũ Misit in ora patris. Quas cũ Tereus gladio ꝓsequeret, i aues fuit nois cõuerse sunt. Progne i hirũdinẽ: Philomena in eius nois auiculã: itys in fasianũ: & tereus in upupã ut elegantissime ptractauit Ouid. & nec minus eleganter nostra ætate Gregorius Coratius uenetus in præstantissima tragœdia: cuius titulus est progne. Facitq; tereus declamatione græca in genitiuo tereos, ut Martia, in ultio, Flet philomena nefas incesti tereos, & quæ Muta puella fuit garula fertur auis.

Thermæ cũ, th, aspirato scribit: & a θερμον: q; é calidũ deducit. Nã ea loca q̃ aut callẽtibus aqs: aut ipo sine æqs fornice: igni calefacto lauãdi sudãdiue usibus deputata, thermas græco uocabulo uocauere ita cũ romãis freqns atq; quottidianus eẽt lauandi usus, ut romãæ oẽs attestant hist oriæ ad id quoq; res ipa ꝓcessit: ut ciues fere omnes: q diuitiis abundare uidebant: priuata balnea in ꝓpriis domibus detinerẽt. Hic Cice, p epistolã tarẽtiã uxorẽ mõet: ut curet labꝝ: i balneo eẽ qn & i aliis. Qu, fratrem asie, pcõsulẽ certiore reddit de balneis q̃ i arpinate extrui curabat. Sed ꝑter priuatoꝝ ciuiũ multa sũt publice istituta balnea in qbus plebs ipsa pro libito se lauar cõsueuerãt. Quæ sane cũ ad principiũ luxuriã duceret: nihil magis populare putabãt q̃ cũ ꝓmiscue cũ plæbe lauabãt. Nõnulli & freqntius: ut cõmodus ipator. q teste capitolio septies i die lauabat comedebatq; i thermis, qn & gordianum iuniorẽ ita lauandi cupidũ dixit idẽ auctor. ut æstate q̃ter: aut qnqes i die hyeme secũdo lauaret, Galienũ similiter iuniorem lauisse dixit æstate in die septies: hyeme bis uel tertio. Quẽ ꝓfecti mare istriq; officioꝝ oẽs sæpissime seqbant: & cõuiuiis nationibusq; simul cũ principe iisistebãt: Admittebant: q sæpe mulieres pulchræ: & puellæ cum his anus deformes: cũ qbus iocari se princeps dicebat, Sed teste Helio spartiãno i alexãdri seueri uita, phibuit. Alexãder balnea romæ: cũ mulieribus mixtis uiris exhiberi: qd̃ prius ꝓhibitũ Heliogabalus fieri ꝓmiserat. Nãq; ipi principes ad sua luxuriã & populi solatiũ igẽtia & i mãia thermaꝝ ædificia cõstruxerũt. De qbus ãmiãus li. xv. reꝝ gestaꝝ ingt lauacra rome i modũ ꝓuinciaꝝ extructa uidenẽ i qbus principiũ luxuria eo ꝓducta ẽ ut nulla i re modestiam sobrietatẽq; seruassent. Veꝝ ut ꝑfatus Helius rettulit alexãder brachtariorꝝ: uitrariorꝝ: pellionũ: clastrariorꝝ: argẽtariorꝝ aurificũ: cæterarũq; artiũ pulcherrimũ istituit uectigal. Ex quo iussit therma: qs ipe & supiores fundauerant principes calefieri & populo usibus exhiberi. Siluas ipe i thermis publicas deputauit: adidit oleũ luminibus thermaꝝ cũ antea nõ ante aurorã paterẽt: & clauderentur ante solis occasum. Et ifra subdit opa ueteꝝ principũ instaurauit ipe noua cõstruxit: iuxta eas q̃ neroniane fuerant nemus thermis suis de priuatis ædibus qs emerat dirutis ædificiis fecit ãtõini caracallæ thermas aditis natatoriis ꝓfecit & ornauit. Et subdit idẽ spartiãus alexãdrũ ipm opus suũ duobus primum marmoribus porphyrico & lacedonico istituisse ẽt palatio exornato & alibi refert illum thermis suis & ueteꝝ frequẽter cũ populo usum fuisse & licet plures: fuisse credamus duodeci tamẽ nos thermas ex antiqs scripturis annotauius: ut agrippinas aeronianas Vespasiãi Titi: domitianas antonianas: alexãdrinas gordianas seuerianas dioclitianas aurelianas cõstãtinianas & nouatianas: agrippinæ iuxta pãtheon & nõ lõge a Minerua fuerũt q̃ꝝ uestigia adhuc extãt i qbus teste Pli. li. xxxvi. na. hi. Arcus & pauimenta ex uitro posuit. Et ut attestat rursus i descriptionis nõ lõge ab agrippinis alexãdrinæ fuerunt. Cuius adhuc apud beati Eustachii ecclesiã uestigia conspiciunt. Quas ipse alexander Spartiano teste iuxta neronianas ædificauit Martialis i. xii. Et thermas tibi habe nerõianas antõiãæ therme: q̃ Bassiani antõii Caracallæ fuere: sitæ fuerunt teste Spartiano in regiõe piscina ad uiã ardeatinã nunc iuxta cœnobiũ sancti Xisti: & ecclesiam sanctæ Priscæ ac sanctoꝝ Nerei & Archilei: Quarũ celsam solariã eodem referente auctore arthitecti negabãt posse ulla ratione fieri nisi facta qua é. Nam ære & cupro cancellos confectos dixit: qbus cameratio tota cõcreta ẽ: & tãtũ ẽ spacii: ut id ipm potuisse fieri negẽt docti mechanici. Thermas uero gordianas scribit Iulius capitolinus iuxta gordianoꝝ domũ in uia prenestina fuisse quales ꝑter urbem tunc nusq̃ haberet orbis terraꝝ. & domũ ducẽtas hre colũnas uno stilo dixit. Vbi nunc post ecclesiã sancti Eusebii multæ & maxime cernunt ruinæ Constantianas ab Apollodoro traditũ legimus in exqliis fuisse in dictiõe Roma: cum exqliarum montẽ descripsimus ostẽdere curauius. Qui & i eodẽ monte simili mõ nouatianas extitisse mõstrauimus. De seuerianis uero thermis nihil aliud certũ hẽmus: q̃ Spartiano teste seueꝝ Aphrũ ipera torẽ illas in transtyberina regiõe ædificasse: idem de aurelianis Flauius Vopiscus syracusanus scri-

pſit eaſq; hyemales Aurelianũ pricipem ĩ trãſthyberĩa regiõe ædificaſſe:quod aquæ frigidi aeris ibi deeſſent. Thermas autẽ Titi iuxta tẽplũ pacis: qđ ædificiũ fuit patris ſtructas legius. At uero domitianas uoluerũt qdã ex auctoritate Petri bibliothecarii iuxta ſancti Silueſtri cœnobiũ extitiſſe: ait. n. Præfatus Petrus beatũ Silueſtrũ eccleſiam in thermis Domitiãis ædificaſſe: q̃ poſtea eius noĩs fuit.

Thermodoõ cũ. th. aſpirato & duplicato. o. poſt. d. ſcribiť: pleno. ſ. noĩe: & abſq; ſinæreſi hẽt accẽtum acutũ ĩ penultima: quẽ apud nos græcũ ſit nomen obſeruat: ac cũ ſynæreſis illa duo. o. in unũ longum conuertunt ĩ quod tranſit accentus circũflexus: ut uidimus ĩ dictiõe Proſodia Oui. lib. quarto de põto. Et ut fœminæ thermodoõ cognitæ turbæ. Nã fluuius eſt ĩ regione colchidis: iuxta quẽ amazoni des hitauerũt: de cuius tamẽ ortu uariæ ſunt ſniæ.

Thermophyle cũ. th. aſpirato &. p. exili ſequente. y. græco ſcribiť mons ẽ longiſſimus q̃ mediã ꝓrſus græciã diuidit: ſicut & a pœnini dorſo Italia ſcidiť: ut atteſtať Liui. de bello macedõico lib. v. Habetq; anguſtas fauces: a qbus pylag. i. portag. nomen aſſumpſit: iuxta q̃s cũ aquæ ſint calidæ thermopylarum nomen adeptus eſt: apud quas magnus Xerxis exercitus corruit. θερον ardens

Thero cũ. th. aſpirato ſcribiť: græce uero addũt. n. ĩ fine: ac ſi dr̃ θερον: quaſi ardens: nomen ẽ ꝓpriũ: de quo Pidarus meminit: & Virg. ĩ. x. cum ait: Occiſo therone uig.: q̃ maximus ultro Aeneam petit.

Therſilochus cũ. th. &. ch. aſpiratis &. i. latino ſcribitur: nomen eũ uiri proprium.

Therſites pria cũ. th. aſpirato: penultĩa cũ. i. latino: & ultĩa cũ. t. exili ſcribiť fuit utr græcus. Quo non deformior alter uenerat ad troiã ut dixit Home. Li guaue ꝓteruior alter. Vnde ait Iuue. ĩ ſatyra Stemmata qd faciunt. Malo pater tibi ſit therſites dummodo tu ſis Aeiacidæ ſimilis.

Thera cũ. th. aſpirato ſcribiť: iſula poniť ab Hero. li. hiſto. q̃rto quã Iuſtinus puto therãnẽ: & nos corſicã dicius: qa ĩ illa Cyrnũ regnaſſe dixit. Vnde & ab illo Cyrnus ẽt cognoĩata fuit: q̃ filiũ habuit ariſteũ cui nomẽ fuit Batus ob liguæ obligationẽ: ut poſuit Iuſtinus. Herodotus uero exponit uocatum liguа lybica ideſt regem: q̃ deĩde urbem cyrnem ĩ lybia ædificauit: ut ĩ dictione cyrene oſtendimus.

Thericyon prima cum. th. aſpirato: ſequens cum. i. latio penultima cum. c. exili &. y. græco ſcribiť nomen fuit uiri proprium.

Terpſichore prima cũ. t. exili ſequẽs cum. i. latio: penultima cũ. ch. aſpirato ſcribiť: una fuit ex nouem muſis: ſic quoq; a τερπω. μαι: qđ eſt delector cognominata: de qua ĩ dictione muſa. τερπομαι delector

Theſaurus cum. th. aſpirato ſcribitur.

Theſeus cũ. th. aſpirato ſcribiť: fuit Aegei athenag. regis filius ex Aethra cõiuge: q̃ dũ eſſet adoleſcens operante Medea nouerca pene a pr̃e ueneno periit. Sed poſt mortem patris at regnũ athenag. euectus tot memoratu digna pegit: quod iter plures Hercules unus ipſe cõnumereť. Et inde theſides cum ideſt latio pro Hippolyto ponitur: ut Ouid. heroidum epiſtolarum quarta.

Theſides theſeus quæ duas rapuere ſorores.

Theſmophorea cũ. th. aſpirato ſcribiť: ſacra ſunt Cereris: quæ a noſtris cerealia diciť ſed uerbũ ipſum legis lationẽ deſignat. Nã θεσμοσ legẽ indicat: & phoria lationẽ. Et hoc iõ qa leges hominibus pria ceres indidit. dicente Vir. in. iiii. legiferæ cereri. Nã ante inuentũ frumentũ hoĩes ſine lege uagabanť illo iuẽto abiecta fuit feritas: & ex agrog. diuiſiõe primo nata ſunt iura. Vnde bene Ouid. in quinto metamor. muſam dicentẽ itroduxit. Prima ceres uncoglebam dimouit aratro. Prima dedit fruges alimentaq; mitia terris. Prima dedit leges: cereris ſunt omnia munus. θεσμοφοριον lex cereris

Theſſalia cũ. th. aſpirato & duplicato. ſ. atq; .i. latino ſcribiť regio ẽ græciæ q̃ ſub attica olim cõpræhendebať: ſed prius teſte Pli. li. iiii. natu. hiſt. æmonia dicta fuit. Eadẽq; pelagis & conargos: atq; hellas. Theſſalia & dryopis ſemp a regibus cognomiata fuit: Et ſubdit Pli. ibi gẽitus rex noĩe grecus a quo græci ibi Hellinus: a quo hellines. Ex his phiotæ oppida cælebrata hellas: halos: lamia phthia eadẽ a rege theſſalo ibi regnãte theſſalia dicta fuit. Sed ut refert Hero. li. hi. vii. & poſt illũ alii plures fama ẽ theſſaliã fuiſſe oli lacũ: a mõtibus undiq; cõcluſum. Nã ut ꝓſeqť ad oriẽte hẽt mõtẽ peliũ & cõiũctos colles: a ſeptẽtriõe olympũ: ab occidẽte pindũ: & a meridie othiym: ĩ quog. media cõcauitate thæſſalia ipa cõcludiť: ꝓ quã iã qnq; fluuios principales decurrere dixit: uidelicet Peneũ Appidanũ. Oenochonũ. Enipheũ: & Parmiſum. Qui oẽs dei de ĩ unũ cõmixti p unicũ ſolũ trãſitũ ĩ mar̃ decurrũt: & ſolius penei nomẽ detinẽt. Nã p mediã uiã: q̃ ſola ẽ iter olympũ & oſſam gradiẽs: ipe peneus ĩ ægæũ mare deſcẽdit. Hãc uiã eodẽ auctore teſte a Neptuno factã dicunt ſeu ut magis aſſerere uideť a terræmotu p ipm deũ iducto: ut theſſaliã ipam habitabilẽ efficeret. Lucãus uero in qnto dixit id Herculẽ cõfeciſſe: ſed ut ait Hero. diligẽter iſpiciẽtibus manifeſte apparet terræmotus opus fuiſſe.

Theſiphõe cũ. th. exili: & nõ cũ duplicato. ſ. ſeq̃nte. i. latino ſcribiť: una diciť ex furiis ĩfernalibus: ut uidius in dictiõe alecto. Cõponiturq; dictio ex τιω. qđ eſt τιμωρουμαι ulciſcor: & phonon necẽ non nulli uero ſeruãtes ipſum. i. paruũ in prima: nec in .e. apud nos conuertentes dicunt tiſiphone. τισιφονεια ultiſor

Theſis cũ. th. aſpirato &. i. latino ſcribiť: diciť a noſtris poſitio uel poſitura: & eſt figura: q̃ ſenſus orationis per cola: cõmata: & periodos: diſtinguit dicta quidẽ poſitura: quia pũctis poſitis cõueniẽtes denotat ſenſuũ partes uel quia ibi uox pro iterualo diſtinctiõis deponitur. Nã dũ in initio ꝓnũciationis nondũ plena pars ſenſus ẽ: & tamẽ reſpirare oportet ſubſcribať pũctũ quod a græcis comma ideſt particula dicitur a noſtris ſub diſtinctio uocitať eo q; ſub littera: uel ad finẽ litteræ ſignabať ſic uidelicet: nos iã uirgula utimur. Vbi uero in ſequentibus iam ſententia ſenſum p̃ſtat: ſed adhuc aliquid de ſentẽtiæ plenitudine reſtat pũctũ ſignabať: quod dicitur colõ. i. membrũ & circa litteræ mediũ ponebatur: loco cuius nos hodie duobus punctis utimur: ubi autem nos plenam ſentẽtiæ clauſulam facimus ſit pũctũ quo periodus hoc ẽ terminus dicitur: ut in ea dictione uidimus: apud

nos uero uocaſ diſtinctio:quia integram a ſequentibus diſtictio ſententiam:& hoc apd oratores. Cæterꝙ apud poetas ubi in uerſu poſt duos pedes ſyllaba alicuius dictionis remanet comma dr:hoc eſt particulæ præciſio:quæ per ſcanſionē facta ē. Vbi uero poſt eoſdē pedes nulla dictionis particula remāſit.colon dr & totus uerſus periodos dr.

Theſpiei cū.th.aſpirato ſcribiſ populi ſunt græciæ.

Theſtilis cū.th.aſpirato ſequēs cū.t.exili &.y.græco ultima cum.i.latino ſcribitur: nomē ē proprium mulieris de qua Theocritus & Virg.meminere.

Theſtor prima cum.th.aſpirato:ſequēs cum.t.exili ſcribitur fuit troianus pater Calcantis ut oſtendit Homerus libro iliados primo.

Theta cū.th.aſpirato ſequens cū.t.exili ſcribitur: nomen eſt litteræ græce q̄ uī detinet.th.aſpirati De q̄ ī initio huius tractatus. T.litteræ uidimus.

Thetis prima cum.th.aſpirato:ſequens cum.t. exili quando pro matre Achillis poni cōſueuit ſcribiſ & fuit filia Chirōis & uxor pelei regis theſſaliæ:ut ait ipſe Chiron apud Orpheum ī argonautica Κοιρανέτερον κουρον θέτιδος αργυροπεζαν. De q̄ Ouid. li.xii.meta. Vir.ēt meminit circa finem li.vi. ænei. quando ait. Leua tenet:thetis & melite panopeaꝙ uirgo cuius tam prima ſyllaba quam ſecunda breuis eſt declinatur tethis huius thedidos uel more noſtro thetidis.

Tethys prima cū.t.exili:ſequēs cū.th.aſpirato & .y. græco ſcribiſ & hac quoꝙ literatura deſcripta fuit teſte criſpo filia cæli & ueſtæ:atꝙ uxor Oceani. Ouid.uero uideſ eā filiā fuiſſe titani cū ait li.faſtorum.v. Duxerat oceānus quondā titanida tethym hēt tam primā q̄ ſecundā longam:de qua intellexit Virg.lib.georg.primo cū ait. Tegꝙ ſibi generū tethys emat oībus undis. Et declinaſ tetys huius tetyos:ut Orpheus in argonautica καὶ τὴν υοσ ἐς χάτον σλωρ. Ouid.ī præfato lib. Pars credit eſſe. Tethyos has neptes oceāiꝙ ſenis. Mar.libro.i. epigrāmatum. Et quē ſuppremæ tethyos unda ferit.

Tetrametra abſꝙ aliqua aſpiratiōe ſcribiſ. Componiturꝙ a teſſara:quod ē quattuor & metrum carmina quattuor pedum.

Tetrarcha ſola ultima aſpiratur: ille dr qui quartā regem partē detinet:Et cōponiſ ex τέταρτος qui eſt quartus:& αρχοσ princeps.

Tetradorō abſꝙ aliq̄ aſpiratiōe ſcribiſ iterp̄tari uallet q̄ttuor palmoꝙ. Nā cōponiſ ex tetra qđ ē q̄ttuor & duoꝙ palmus dicēte & Pli.li.xxxv.na.hi.græci enī antiq duorum palmam uocabant. Et īde pē tadorum gnꝙ palmorum & ſimilia dicuntur.

Tethippobatæ pria cū.t.exili ſequēs cū.th. aſpirato &.i.latio qn & geminā.p.atꝙ ultia ſine aſpiratiōe ſcribiſ:ſūt Her.teſte populi ī lybia iuxta aſbiteos.

Teucer & q̄doꝙ Teucrus:ut ī ante habitis uidimus abſꝙ aliq̄ aſpiratiōe ſcribiſ:fuerūt hoc noīe duo celebres. Vnus qdē Scamādri cretenſis filius q relicta creta ī phrigiā ueniēs repit Dardani poſteros ī ualibus habitare:qbus ut dixit Ser.ſup q̄rto æne. arcē cōſtruxit dicēte ēt Anchiſe ap̄ Virgiliū eo lib. de creta loquēs Maxīus unde pr̄ ſi rite audita recordor teucrus rhœteas primū ē aduectus ad oras & reliq̄ q̄ ſequūt. Alter uero teucer fuit telamōis filius:ex Heſiona Laomedōtis regis filia:& priami ſorore:ut poetæ oēs affirmār. Nā cū Hercu. cū argonautis accederet & Troiā caperet telamonē ob iſignē uirtutē. Heſiona dōauit ex q̄ ut oſtēdere uidetur Hōe. Aiacē gēuit. At Sophocles ī ea tragœdia q̄ ī ſcribiſ αιασ μάσ γοφορος Aiacē dixit ex iuxta q dē uxore Teucrū uero ex Heſiona q̄ captiua & ſerua fuerat natū fuiſſe q cū poſt Troiæ euerſionē ſalaminā ad patrē rediret iuiſus patri q Aiacis obitū nō uindicauerat ut ēt atteſtaſ Iuſtinus li.xliiii. cyprū inſulā a belo patre Didonis tunc ſubactam acceſſit & urbē in ea condidit quā de patriæ noīe ſalaminam uocauit. Et alia q̄ ponit Iuſtinus.

Teudamedus cum.t.exili ſcribiſ: fuit teſte Home. lib. ſecundo iliados pater pelaſgi.

Teus cum.t.exili ſcribiſ fuit teſte Hero.li.hi.i.urbs in lydia:unde teius teia teiū nomen patrium deriuatur. Hora.libro odarum quarto.

Nō aliter ſamio dicunt arſiſſe bathyllo.
Anacreōta teū p teiū:ut ī dictiōe anacreō uidius.

Teutates abſꝙ aliqua aſpiratiōe ſcribitur nomen ē ligua gallica Mercurii:q ab illis humano ſanguīe placabaſ dicente Lucano libro primo.

Et qbus immitis placatur ſanguine diro.
Teutates horrēſꝙ feris altaribus heſus:de qbus. Lactantius libro diuinaꝝ iſtitutionū primo galli inqt Heſum atꝙ Tautatē humāo cruore placabāt deos:q ſane ferialis ritus diu ſimiliter ap̄ italos ſtetit:q latialē louē & ſaturnū hūana placabāt hoſtia.

Teuthramides pria.t.exili:&.eu.diphthōgo ſeqns cū.th.aſpirato pēultīa cū.i.latio ſcribiſ:fuit phryx & pr̄a ariſtæ:& patet Axili:ut ī ea dictiōe uidius.

Thyaſus cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ ſaltatio apud nos:& chorea dici pōt:quæ Baccho exhibebaſ:deduciturꝙ θύω: qđ eſt ſacrifico: quia ī illis ſacrificiis exerceri cōſueuerant:de quo Vir.ī daphni:Daphnis thyaſos iducere baccho.

Thyas cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur & dr ſacrificula Bacchi. Nam teſte Seruio ſicut a baccho bacchia ſic a Thyoneo thyas. Virg.libro æneidos quarto. Thyas ubi audito ſtimulāt trieterica baccho. Reperiſ etiam bacchis bacchidis.

Thyella cū.th.aſpi.&.y.græco atꝙ dupli.l. ſcribiſ. dr a nr̄is ꝓcella pōiturꝙ ab Hōe. ꝓ una harpiaꝝ.

Tiara cū.t.exili &.i.latio ſcribiſ:ornamentū eſt qđ dā capitis quo mulieres pſicæ primitus utebanſ ut Iuſtius de ſemiramide:q̄ caput tiara texit q̄ dei de uſi ſunt reges & ſacerdotes ſimiliter Hero.lib. hiſtoriaꝝ.i.geſtamē ē inqt capitis pſicum. Ser.ſuper.i.tātum modo dixit tiara ē pilleus phrygeus. Et Vir.uſus eſt maſculino genere. Iuuenalis uero fœminino ut phrygia ueſtiſ bucca tiara.

Tyana cū.t.exili:&.y.græco ſcribiſ:fuit teſte philoſtrato li.i.de uita Apollini Tyani urbs capadociæ.

Tibareni cū.t.exili &.i.latio ſcribiſ:fuerūt teſte Herodo.li.hiſto.tertio populi ſcythici ī aſia.

Tyberis prima cū.t.exili &.y.græco ſcribiſ:fluuius eſt Italiæ ab apœnnino defluēs ex alpibus ſaltero ne:paulo altius q̄ tuſcus arnus. Et primo tuſciā ab umbris diuidēs auctus pluribus fluuis: Romam deuēit quā a ianiculo ſeparat: & ultio hetruriā a ueteribus latinis diuidēs ī mare tyrrhenū defluit:

dictus tyberis ut putat Festus a tyberi tuscoꝝ rege uel a tyberino rege albanorum. Ser. uero sup. viii. æne. igr: tyberi: Alii a rege aboriginũ dictũ putãt: q dimicãs iuxta eũ occidit. Alii a quodã ab origine quẽ Glaucus Minois filius in italia interemit: alii inter quos Liuius ab albano rege qui in eũ cecidit. Quam ultimam opinionem secutus Ouidius libro. ii. fastorum inquit.

Albula quẽ thyberim uersus tyberinus in undis.
Reddidit hybernis forte tumebat aquis. Vexꝝ & ante regem hũc thybris cũ. th. aspirato dictus fuit. Nã cũ Euander ad Aeneam lõgo tempore ante regẽ tyberinũ loq̃retur: nõdũ enim cõstructa fuerat alba dixit apud Virg. lib. viii.

Tũ reges asperq; immani corpore thybris:
A quo post itali fluuium cognomine thybrim
Diximus: amisit uerum uetus albula nomen.

Forsitã ẽt post primũ uersum uerba sunt poete nõ Euãdri: alii non a morte cuiuspiã regis: sed regem quẽdã tuscoꝝ latrocinari circa ripas huius flumi/nis consueuisse & a crebris iniuriis quibus transeuntes afficiebat thybrim cognominatũ fuisse asserunt: quasi esset fluuius τησ̃ υβρεως: idest iniuriæ ex q̃ rõne cũ υβρισ̃ aspiret: tybrim aspirari uolũt: alii uero ex alia causa hoc idẽ accidisse uolunt. Nã Seruius quoq; sup. tertio æne. & græci nõnulli exponẽtes theocritũ dicũt q; cũ quodã tẽpora syracusani apd siciliã uicerĩt atheniẽses: igẽtẽ hostiũ multitudinẽ captiuarunt & eã cæsis montibus addere fecerũt monumẽta ciuitati: tũc auctis muris ẽt fossa facta q̃ aqua repleta munitionẽ reddere patriæ: Hanc igitur fossam per hostium pœnam & iniuriam illis factam tybrim uocauerunt: uidelicet απο τησ υβρεως. Postea profecti siculi ad italiã: eã tenuerunt partẽ ubi nunc Roma est usq; ad rutulos & ardeam: unde ẽ: Fines super usq; sicanos: & albulam fluuiũ ad imaginẽ fossæ syracusanæ tybri quasi τηυσαριν: hoc est ignominiã uocauerunt: & sic quoq; cũ. th. aspirato scribẽdũ esset: quod in antiq̃ssimis & emẽdatissimis codicibus de tyberi semper scriptum comperimus: licet tyberim: & tyberinum absq; aspiratione scribant. Quare puto prius: albulam dictum: deide thyberim cum. th. aspirato ab immani rege uel απο τας υαριωσ uocitatum postea tyberim sine aspiratione a tyberino rege albanoꝝ. in illo summerso: nec Ouidii uerba nos asserere cogũt ante tyberinũ in illo summersum immediate albulam uocitatum ut etiã ex Plinio lib. tertio naturalis historiæ insinuatur: hæc uerba dicẽte tyberis ante tybris appellabat & prius albula dictus fuit hæc ille. Dicitur etiã Tyberinus fluuius deus: ut Virgilius libro georgicoꝝ quarto. Vnde pater tyberinus & unde aniena fluenta. Nonnunquã uero: & pro pisce ponitur: ut Iuue. in satyra. Site propositi ait. Vos anguila manet longe cognata colubræ. Aut glacie aspersus maculis tyberinus.

Tibisis cum. t. exili & .i. latino ubiq; scribitur fluuius est scythiæ: teste Herodo. lib. histo. iiii.

Tibur cũ. t. exili & .y. græco scribit. Priscianus de quo miror latinũ dixit lib. vii. dũ de tertia declinatione pertractat. Cui & historia: quæ græcum nomẽ eẽ ostendit: & antiqua scriptura quæ cum .y. græco illud scribit: ut ĩ antiquis inscriptiõibus conspexi: aduersat: urbs est sexdecim milibus passuum ab urbe Roma distans. Quam teste Solĩo ex auctoritate Catonis Cathyllus arcas: & p̃fectus classibus euandri cõdidit. Plĩ. uero circa finẽ libri. xvi. natu. histo. aliud sentire uidet dicens tyburis originem multo ante urbẽ Romã habent adhuc. Apud eos extãt ilices tres etiã Tyburtho conditore eoꝝ uetustiores: apud q̃s inauguratus tradit fuisse: tradunt aũt cũ filiũ Amphiarai: q apud thebas obierit: una ætate ante iliacum bellũ: hæc ille asserens tyburtũ nõ Cathyllũ tyburis oppidũ cõdidisse. Vexꝝ sextius græcus historicus li. antiqtatũ. vi. Hos celebres auctores ĩ hũc modũ concordasse uidet. Ait. n. ut ex eo loco ad uerbũ traduxius. Cathyllus amphiarei filius fuit. Hic post ꝓdigialẽ patris iteritũ apud thebas: de quo nos iã uidius ĩ dictiõe amphiareus: iussu Oiclei aui sui cũ oi fœtu: & sacris missus tres liberos ĩ italia ꝓcreauit Tyburtũ coracẽ & Cathyllũ. q depulsis ex oppido haud lõge a Roma posito ueteribus sicanis a noie tyburti maximi natoꝝ filii oppidũ uocauerunt: Hæc sextius: cui Virgilius cõsentire uidetur cum ait: libro æneidos septimo

Fratris tyburti dictam cognomine gentem.

Nã ut idẽ Sextius ꝓsequitur non desunt ingt: q dicãt singulũ fratrẽ ciuitatẽ singulã condidisse: testis est mons: q adhuc cathyllus dr̃: & corax oppidũ famosum iter uolscos. Estq; situ tyburis oppidũ loco maxie cliuoso: qđ Iuue. tetigit cũ ait: ĩ tertia sat.

Et proni tyburis arce. Qui fluminis anienis decurrẽtibus aqs ẽt humido: qđ Ouid. li. fasto. quarto tetigit cũ ait. iã mœnia tyburis ubi stabant argolicæ q̃ posuere manus. Est etiam uentosum dicẽte Horatio Romæ tybur amant uentosum: tybure romã: ubi tybure ꝓ tyburi teste Seruio sup. iii. æne. qui dixit: & tybur denominatiuũ tyburtis dicit: quod pro tyburis ponit teste Capro sicut quiritis: ꝓ quiris: & cæritis: uel cæretis: ꝓ cæres. Vnde hic & hæc & hoc tyburis gentile nomen est.

Tycha cũ. t. exili: &. ch. aspirato scribit fuit teste Hesiodo in theogonia nympha filia Oceãi & Tethios.

Ticenũ cũ. t. &. c. exilibus arq; .i. latino scribit: oppidũ ẽ isubriũ: qđ nũc Papia dicitur. Nã ut ostendit Ptolomæus in geographia: insubres habent Mediolanũ Nouariam: Comum & Ticenum.

Tydeus cũ. t. exili: &. y. gtæco scribitur: habetq; accẽtum in prima fuit filius Oenei regis calydoniæ ex euriboe: ut dixit Seru. sup. vi. æne. uel ex altera uxore: ut alii asserunt: qui cũ uenãdo fratrẽ Menalippũ inaduerterent occidisset: furorẽ populi extimescẽs: relicto paterno regno ad adrastrum argiuoꝝ regem cõfugit: & alia q̃ de illo ꝓsequit Statius li. prio secundo & tertio atq; octauo suæ thebaidos Homerus uero li. iiii. iliados de illo inqt ut fere ad litterã hoc soluto stilo traducere possumus. Cũ mycenis tydeus moraret fama ẽ: neminẽ illi uiribus corporis potuisse æq̃ri. At postquã rediẽs ad fluenta Asopi uenit: cæteri eũ græci ad Eteoclem ꝓ legato dimiserũt: ad quẽ cũ iuisset ingressusq; regiã cõplures illic ciues cõperisse forte cũ Eteocle ĩ conuiuio erant. Nõ timuit: & hospes & solus thebãos oẽs ad qlibet certaminis genus ꝓuocare: At ꝓ ut

aiose prouocauit:ita oēs sic illi pallas propicia erat strenue uicit. Quāobrē thebāi dolore idignationis accensi reuersuro isidias tetenderūt: colatis adopportunū locum:qua tydeus transiturus erat quinquagita iuuenibus cum duobus ducibus deorum imortalium robore similibus:Meone: Neomonide:& lycophponte autophoni filio Eos tydeus oēs ad ipsum locū occurrētes statuit: occiditq; frætus deoꝝ q̄ sibi monstrabant auguriis. Vnum tantū Meonem cum tristi nuntio redire permisit: imo iussit:& talis fuit tydeus: hæc Homerus præfato loco de illo locutus est. Et li. vi. iliados: dixit illum apd thebas cū aliis regibus populisq; græcoꝝ occubuisse. Et ide patronymicū deducitur tydides.

Tydide pria cū .y. græco: secūda cū .d. &. i. latino scribi forsitam deberet licet nostri iam nō .d. quæ media est iter .t. exile &. th. aspiratum: sed obipsam .p. pīqtatem litteraturam .t. ponant exile ac scribant tydides: sic fere i oībus Virg. codicibus reperi: & ē tytides patronymicū positū pro Diomede filio.

Tydei Virgilius libro æneidos primo.

Odanaum fortissime gentis tytide.

Quāq̄ Seruius super octauo æneidos dicit omnia nomina quæ in eus hodie exeunt apud maiores in es: exhibāt ut Nereus neres: tydeus tydides: q̄si uelit dicere nō est patronymicū tydides sed principale cuius oppositum Virg. obseruauit. Et subdit idē Ser. illa misisse genitiuum in eis ut tydeis: nereis. Sed qa plærunq;. s. ut ait i latinitate detrahitur remanet ei ut huius nerei.

Thyestes pria cum .th. aspirato &. y. græco: ultia cū .t. exili scribit fuit filius pelopis ex Hippodamia: & Atrei frater: ac tātali nepos: de quo Seneca in thyeste: & alii poetæ plura scripsere. Et inde thyesteus: ut Ouid. lib. decimoqnto metamorphoseos. Neue thyesteis cumulemus uiscera mensis.

Tigranes cum .t. exili &. i. latio: atq; unico .n. scribit fuit rex maioris armeniæ de quo Cicero i Pompeiana: Et declinatur i genitiuo non solum tigranis: sed tigranæ.

Tigris cū .t. exili &. i. latino utrobiq; scribit animal est truculētum & uelocissimum ita ut sagittā hyrcana ligua ad nomen idicet: Et ut dixit Seruius armeniæ malum quo etiam idia & hyrcania abundat: de qbus Statius libro septimo thebaidos Plinius lib. octauo natura. historiæ: atq; Solinus plura dixere. Est & eadem scriptura ac nomine ex eadem causa accæpto fluuius q ex monte periardes armeniæ profluit: & primo quidem sine nomine: usq; ad medoꝝ fines: ut Asserunt Herodotus & Plinius sed ibi quoq; a celeritate ipsa qua decurrit tigridis nomen accæpit: inde influit i lacum: q a retysa dicitur p quem adeo uelocissimo cursu decurrit: ut lacui prorsus non commisceri probetur: Nā ex piscibus compertum est: qui sunt i lacu: nunq̄ fluuium īgrediuntur nec qui fluuii sunt i lacu prorsus habent. Exit ergo celerrimus: & cū maximo impetu. Sed mox tauꝝ montē subter labens i alterā montis partē apud lacū cui nomen est zorunda effundit: & illū ipm eē ex paleis: & purgamētis ac piscibus dignoscitur. Ibiq; iterum fluuius effectus: & lacum alteꝝ trāsiens; rursus i cuniculos demergitur: & Abiadenos & melopotamiam iteꝝ egregiēs arabes præterfluit: & in mare rubrū iuxta urbem ampopolim cadit: unde ait Seneca in troade.

Et qui renatum prorsus excipiens diem.
Templum rubente tigrim immiscet freto.

Tile cū .t. exili &. i. latio scribit: descēditq; a τηλοσεν .i. longe. Nā insula est oceani iter septentrionalē: & occidētalē plagā: quæ ultima erat ex cognitis a romanis: Vir. in primo georgicoꝝ. Tibi seuiat ultia tile. Alia est in aphrica contra sinum carthaginis.

Tilos cū .t. exili &. i. latino similiter scribit: & ab eo dē descendit. isula est ut scribit Pli. li. vi. natu. histo. cū oppido eiusdē nois in mari indico celeberrima plurimū margarītis: ipsa fert palmas: oleas creat: uineis abundat: terrasq; oēs hoc miraculo sola uincit: ut q̄cunq; in ea nascat arbor. nunq̄ spoliet tegmine folioꝝ. Hinc caucasus mōs famosissimus īcipit. ptēsus suis cōtiuis iugis i maximā partē orbis.

Timæus prima cū .t. exili &. i. latino: sequēs cum .æ. diphthongo scribit: fuit philosophus patria locrē sis Platoni dilectissimus: cui diuinū illud opus Plato iscripsit: ubi de rerum creatiōe differit: De quo Hieronymus sup Esaiā: timeū de mundi harmōia astrorumq; cursu: & numeris disputātē ipse q interptatus ē Tullius se non intelligere profitet. hæc ille. At ipse Cicero ad atticum libro octauo īquit. Aenigma oppiorum ex uellia plane non intellexi. Est enim numero platonis obscurius.

Timarthides cum .t. exili &. i. latio utrobiq;: atq; th. aspirato scribit: nomē est uiri propriū cōpositū ex τιμη: qui est honor: & αρχοντος pricipis: facitq; i genitiuo timarchidis: & timarchidæ.

Timātes absq; aliq̄ aspiratiōe & cū .i. latio scribit: fuit pictor summus parhasii æmulus: quē supasse dī i aiacæ pīgēdo: quod aliq̄ suffragiis magis quā uerītate factum credūt inter eius uero ingenii monumenta iphigenia oratoꝝ laudibus celebrat: q̄ ante aras peritura cū mœstos pinxisset omnes: & mœstitiæ omnē imaginē cōsumpsisset pris ipsius uultum uelauit: quē iam digne nō poterat ostendere.

Tymba cū .t. exili &. y. græco scribitur: quod multi in .u. nostrū conuertūt: & dicūt tumbā sepulchrū.

Timon cū .t. exili &. i. latino scribit. fuit appolonia/tes filius timarchi: qui dum iuueuis esset operam dedit saltationi: & choreas duxit: quibus postea repudiatis se ad stilponem contulit. Deinde reuersus in patriam dixit uxorem. Post hæc uero iam uir sapiens effectus & eloquēs ad Pyrrhonē se cōuertit. Deinde cum esset egenus iuit ad calcedoniā: ibiq; philosophiam & oratoriam exercuit. charus fuit Ptholōeo Philadelpho scripsit poemata diuersa: tragœdias. lx. cōedias. xxx. & satyras plures. Fuit & alius philosophus nicæus. alius hortoꝝ studiosus.

Tymœtes prima cum .t. exili &. y. græco penultima cum .œ. diphthōgo & ultima similiter cum .t. exili scribit: fuit regis Priami filius: de quo Euphoriō teste Seruio super secundo æneidos ait: priamus ex aryba filiū uatē suscæpit: q cū q̄dā die uaticinaret nasci ei dixit puerꝝ: p quē troia posset euerti peperūt simul & tymœtæ uxor & Hecuba legitia uxor Priāi. Quare Priāus tymœtæ filiū & uxorē iussit occidi. Ob qd Vir. cū de græcoꝝ equo loq̄retur:

primũq; tymœtes Duci itra muros hortaſ:& arce locari. Siue dolo:ſeu iã troiæ ſic fata ferebant.

Tymœtas eodẽ mõ ſcribiſ:& fuit nomẽ uiri ꝓpriũ.

Timoniacus abſq; aliqua aſpiratiõe:&.i.latino utro biq; ſcribiſ:fuit pictor byzãtius Cæſaris dictatoris ætate q aiacẽ Cæſari pĩxit:& Medeã ab eo ĩ Veneris gẽitricis æde poſitã.lxxx.talẽtis uenundatos.

Timotheus pria cũ.t.exili &.i.latino ſequens cũ.th. aſpirato ſcribiſ:& nomẽ ẽ cõpoſitũ ex τιμη:qui eſt honor:& θεος deus:fuit ẽt nomẽ atheniẽſis cuiuſdã uiri p̃clari & filii Conõis hic a patre accæptã gloriã multis auxit uirtutibus. Nã ad patris laudes teſte.M.Tullio libro prĩo de officiis adiæcit gloriam ĩgenii & doctrine. Fuitq; teſte Aemilio Probo diſertus: impiger laborioſus rei militaris pitus: nec minus ciuitatis regẽdæ. De quo multa ab hiſtoricis præclare facta ſcribuntur.

Timoleon cum.t.exili &.i.latino ſcribiſ: fuit corinthius:& ſine dubio iudicio omniũ uir clariſſimus Nã ut ait Cornelius nepos huicuni contigit:quod neſcio an illi:ut ad patriã ĩ qua erat natus op̃ſſam a tyrãno liberaret:& a ſyracuſis:cui auxilio erat miſſus inueteratã ſeruitutẽ depelleret: totãq; ſiciliam multos annos bello uexatã:a barbariſq; op̃ſſam ſuo aduẽtu ĩ priſtinũ reſtitueret:ut oĩa late poſuit Plutarchus ĩ illius uita. A quo & gymnaſiũ: ĩ quo ſepultus fuit timoleonteũ cognominatũ fuit.

Tympana cum.t.exili:&.y.græco ſcribitur: inſtrumẽta ſunt ad pulſandum apta:præcipue matri deum conceſſa:eo q; huiuſcemodi inſtrumentis: curetes & corybantes filium ſuum louem tutati fuerunt ut oſtendit Ouidius libro quarto faſtoꝝ.

Tymbra cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur: herba ẽ quam ſane ture iam:teſte Plinio libro.xviii. naturalis hiſto.dicimus eſtq; herba aromatica & grauiter ſpirans. Virgilius libro q̃rto georgicoꝝ. Et gratuiter ſpirantis copia thymbræ: qua ager troiæ ad decem miliaria urbi uicinus abundat:in quo cũ tẽplum eſſet Apollini dicatũ dedit cauſam herba: ut tymbræus Apollo ipſe uocareſ. Virgilius in quarto æneidos. Da propriã tymbræe domũ: da mœnia feſſis. Quis & fluuius ide fluens thymbra eadẽ ſcriptura & ratione uocabatur.

Thymber cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ: nomen fuit uiri proprium.

Thymum cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ: herba eſt aromatica:& apibus dulciſſima:quod paſtor ille canens apud Virgilium in bucolicis inquit. Nerine galathea thymo mihi dulcior hyble: & cũ iuxta Athenas:q̃ ut uidimus a Cecrope cecropiæ dicte ſunt:hæc uerba abũdãter dixit Vir.in q̃rto Geor. Cecropiũq; thymũ & graue olentia centaurea.

Thymiama prima cum.th.aſpirato &.y.græco ſequens cũ.i.latino ſcribiſ:ẽ odor ſuauis thymi matura referens:unde nomẽ aſſumpſit:ut Virg. in q̃rto georg. Redolentq; thymo fragantia mella.

Tyndarus cum.t.exili &.y.græco ſcribitur: fuit rex œbaliæ:& filius Oebali regis:habuitq; uxorẽ formoſiſſimã Ledã:ex q̃ genuit Caſtorẽ & Pollucem Clytæmneſtrãq; & Hellenã:& ꝓ tyndaro nõnunq; tyndareus poniſ. Ouid.ĩ epiſtola heroidum.

Me tibi tidareus uita grauis auctor & ãnis tradidit

A tyndaro uero maſculinũ deriuaſ patronymicũ tyndarides a quo abiecta:de fœmininũ in is deducitur tyndaris. Iuue.ĩ ſaty. Credo pudicitiã: ponens differẽtiã iter mortes:q̃ a rõanis fœminis uiris ſuis eo tẽpore iferebanſ:& eã q̃ a Clytæmneſtra illata fuit Agamẽnoni:hoc tãtũ refert qđ tyndaris illa.i. Clytæmneſtra bipennẽ inſulã & fatuã:hoc eſt ſine aliqbus uiribus dextra leuaq; tenebat:qa niſi audita fuiſſet ab Aegyſtho ob fœmineũ timorẽ nequiſſet Agamẽnonẽ iterficere. Et ſubdit de rõanis mulieribus poeta dicẽs. At nũc res agiſ tenui pulmõe rubetæ.i.uenenoſe illius ranæ:q̃ iter rubeta naſcitur:ac ſi dicat nr̃æ uiros ſuos ueneno necãt:ĩ cuius remediũ ſi eaꝝ uiri Antidotũ Mitridatis forte p̃guſtaſſet:ẽt itidẽ cũ Clytæmneſtra ferro conficere ſunt parate. Vnde ait. Sed tamẽ & ferro mortẽ uiris ſuis iferre ſũt diſpoſitæ. Si p̃guſtaret atrides Põtica ter uiſti cautus medicamina regis:hoc ẽ ſi cautus atrides.i.uir ille qcũq; romanæ mulieris maritus eẽt ut atrides.i. Agamẽnon q uir fuit Clytæmneſtræ p̃guſtaret medicamĩa antidota p̃ſeuerãtia a ueneno cõfecta.ſ.& p̃guſtari cõſueta a Mithridate rege põti ter a rõanis:uictor:ferro.ſ.paratæ:eẽnt te cõficere. Nã ut ſcribit Pli.li.xxv.natu.hiſt. quotidie Antidotum contra uenena ſumebat:adeo ut cũ quadragintaſex annis cũ romãis bella ſouiſſet: ut dixit Iuſtinus li.xxxvii.demũ tribus ĩgentibus bellis fœlicitate ſyllæ:uirtute luculli:& Põpei magnitudine uictus eſt. Et cũ iã mortẽ ſibi inferre decreuiſſet ut dixit Gellius li.xvii.& fruſtra uiolẽtiſſima uenẽa ſumpſiſſet ultio gladio ſe trãſfixit. At uero Pli.nepos ĩ li.de uiris illuſtribus mithridatẽ dixit uenenũ ſumpſiſſe quo tarde agẽte pcuſſorẽ gallũ attroci uultu territũ reuocauit:& ĩ cædẽ ſuã manũ trepidãtis adiuuit:alii uero acutiſſimo ueneno extinctũ illũ fuiſſe aſſerunt:quos Lucãus ſecutus in prĩo iqt poſt cilicas ne uagos & laſſi põtica regis p̃lia barbarico uix cõſumata ueneno. Idẽ Eutropius li.b.ſuarum hiſtoriaꝝ.vi.

Tynnicus prima cũ.t.exili &.y.græco pẽultima cũ .i.latio ultia cũ.c.exili ſcribiſ fuit filius Traſpoli.

Thynnus cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ: nomẽ eſt uiri proprium:de quo Orpheus meminit.

Thyoneus cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ: cognomẽ ẽ Bacchi:quod a τυω:qđ ẽ ſacrifico deductũ putãt:eo q; illi adhuc inter humanos uerſanti ſacrificia reddebanſ. Ex quo thyas & thyades: ut a baccho bacchides deduci aſſerit Seruius: Virgilius in tertio ænei. Thyas ubi audito ſtimulãt trieterica baccho. Nã ſacrificula eſt bacchi.

Typhon cum.t.exili &.y.græco ſcribiſ: fuit gigas filius terræ & titani:de quo Seneca in octauia.

Non tam feꝝ typhona neglecto Ioue.

Irata telus edidit quondã parens. Veꝝ a poetis noſtris quãdoq; quidem etiam typhos ſcribiſ: quãdoq; uero typhœus cum.œ.diphthongo. Lucãus in q̃rto Cõditus innarimes æterna molle typhœus quẽ ſane uerſum ex Homero traduxit li.ſilia. ſecũdo ubi ait: εἰἓν ἀριὺοις οἰ φασίττυφωέος εἶναι εὐναῶ. Nõnunquã uero diuidiſ diphthongus & ipſum.e.corripitur. Ouidi.lib.quinto metamorpho. Aethereas auſum ſperare typhoea ſe

des. At uero in deriuatiuo semp diuidit diphthō/gus & ipsum e similiter corripitur. Virg. in primo ænei. Nate patris summi qui tela typhoea tēnis: id est tela: quæ thyphoeū fulminauerunt. Nam ut ait Hesiodus ουνοσ γαρεκ ερευνωθη οπλοτιοσ: id/est hic quoq; fulmiatus fuit a loue. Nāq; ut fratres gigantes ab Ioue fulminatos ulciscerētur: illū ꝓuocauit aduersū: ob quod iratus Iuppiter ipsum ful/minauit: & super imposuit inarimen insulam secun dum Virgilium & Lucanū: ut uidimus i dictione inarime seu trinacriam secundū Ouidium libro qnto metamorphoseos ait enim sic.

Vesta giganteis infecta est insula membris.
Trinacris: & magnis subiectum mollibus urget.
Aethereas ausum sperare typhœa sedes.
Nititur ille quidem: pugnatq; resurgere sæpe.
Dextra sed ausonio manus est subiecta peloro.
Leua pachynæ tibi lylibeo crura præmuntur.
Degrauat ætna caput: sub qua resupinus arenas.
Eiectat flāmāq; fero uomit ore typhœus: & reliq̄.

Tiphys prima cū. t. exili & .i. latino sequens cū. y. græco scribit: fuit teste Plinio lib. vii. naturæ historiæ arte carpentaria glorios⁹: & primus adminicula gubernandi naues instituit: & fuit teste Orpheo & Seneca argōautarꝝ gubernator: ipō dicēte i Medea

Ausus es tiphys pandere uasto.
Carbasa ponto: legesq; nouas.

Scribere uentis. Idē Virgilius prius innuit cū ait in bucolico. Alter erit tum tiphys & altera: q̄ uehat ar go Delectos heroas. Diodorus uero siculus refert quosdā affirmassæ eius nauis gubernatorē Argon cognominatū: ut uidimus in dictione argonautæ. Verꝝ tiphym in ea expeditione perisse dixit. Sene/ca in præfata tragœdia cum ait.

Tiphys in primis domitor profundi.
Linquit in docto regimen magistro.
Litore extremo: procul a paternis.
Accidens regnis: tumuloq; uili.
Tectus ignotas iacet inter umbras.

Typus cū. t. exili & .y. græco scribit: ponit a nostris pro forma figuraq; & exemplari. Vnde archetypus ut in ea dictione uidimus.

Tyrānus cū. t. exili & .y. græco atq; duplicato .n. scri bit: dici apud nos proprie fortem: unde & tyrones illi dicuntur: q fortes cū sint ad militiā exercentur Nā ab initio teste Trogo quæq; ciuitas & gens rerꝝ publicarum imperium penes reges habebat: quos ut Iustinus scribit non ambitio popularis: sed expe ctata inter bonos moderatio prouehebat: qui & ty rāni ob fortitudinē uocabāt. Iuxta quē modū Vir. ipse in .vii. ænei. Aeneā suum quem piū semper eē uoluit tyrānū dixit: cū ait. Pars mihi pacis erit dex/trā tetigisse tyranni: sed crescente malicia cū super be reges regnare cœpissent tyrāni nomē ad illos so lum restrictum est: qui per insolentiā imperii uiri bus abutebantur: cui rei testimonio idē sit Vir. lib. æneidos. viii. cum ait. Gens bello præclara iugis in sedit hetruscis. Hanc multos florentē annos rex de inde superbo imperio & sæuis tenuit mezētius ar/mis. Et subdit q; ad superbiam respicit. Quid me/morem ifandas cædes: quid facta tyrāni. Ecce quē superbum primo regem dixerat: mox tyrannum uocauit: ut & de sceleste Pygmaliōe prius dixerat libro primo. Conueniunt quibus aut odium cru/dele tyranni: Aut metus acer erat.

Tyres cū. t. exili & .y. græco scribitur: fluuius est scy/thiæ teste Herodo. li. hi. q̄rto & post istrum secun dus fluuitq; ruens ex borealibus grandiq; palude: atq; i circuitu sythiā detiet & nebridā terrā: huius hostiū ipso Herodoto referēte incolunt hellines: q̄ tyritæ ab eo flumine cognominantur.

Tiryns pria cū. t. exili & .i. latino sequēs cū. y. græco scribit: & est generis fœminini: atq; teste Homero li. iliados urbs mœnibus insignis i peloponeso: cū uero est generis masculini: fluuius est i argo.

Tirynthia pria cū. t. exili & .i. latino sequēs cū. y. græ co: penultima cū. th. aspirato & .i. latino scribit: fu/it teste Pli. li. q̄rto. natu. hist. urbs in achaia argo ꝓ xima: & lōge a mycenis: hanc eandē puto cū e quæ tiryns ab Homero uocata est: ex qua cum genitus fuerit Hercules dictus est tiryntius.

Tyrditania prima cum. t. exili & .y. græco scribitur nomen est prouinciæ hispaniæ.

Tiresia cū. t. exili & .i. latino utrobiq; scribit: fuit te/ste Homero li. x. odysseæ: thebāus patria & peritri filius: ut dixit Lactant. grāmaticus: hūc dixit Oui. cū forte duos angues coeuntes pcussisset effectum fuisse fœminā: & septē annos in eo sexu durasse: post quos cū iterꝝ eosdē cōpisset pcussis iterꝝ an/guibus i priorē formā redactus ē: demū cū iter Io uem & Iunonē contentio fieret: qs nā maiorem i coitu uoluptatē susciperet mas an fœmina: asserē/te Iunone de uiro: & Ioue de fœmina & hunc tāq̄ expertū ambo arbitrū cōuocassent: dedit ille pro lo ue sententiā: hoc ē maiorē in fœminis eē uolupta/tē q̄ i uiris ꝓ quo irata iuno ipsum occæcauit. Sed pater oipotens ꝓ lumie adempto: Scire futura de dit pœnamq; leuauit honore hunc monstrat stati us multa & thebanis uiuū p̄dixisse: sed fugiens ui ctores thebāorꝝ i macedōia moritꝝ & sepelit: post/que suā mortē apud iferos ut late ostēdit Home/rus in .xi. odysseæ multa futura prædixit Vlixi de scendenti ad inferos: Verum ut scribit Pli. lib. vii. natura. histo. Ex fœminis mutari in mares non fa bulosum est: inuenimus enim inquit: i annalibus. Qu. Licinio Crasso Caio Cassio Lōgio Cossi. Cas/sim puerum factū ex uirgine iussuq; aruspicū de/portatum in desertā insulā. Licinus Mutianus ꝓ/ditur a se uisus: q prius fœmia nupsit: mox barbā & uirilitatem ꝓmeruit uxorēq; duxit. Et subiun xit. Idē Plinius Vidi etiam i aphrica mutatū i ma rem die nuptiarꝝ Luciū Cossicium ciuē tehesbi canū. idem sacer Augustinus de coniugiis ueteris ac nouæ legis tempore inquit: imperatoris Con/stantini manifestum est puellam in parte compa/niæ in masculū fuisse mutatā & Romā ductū.

Tyrrhenus cū. t. exili & .y. græco: atq; duplicato. r. secundoq; aspirato secūdū Prisciani doctrinā scri/bitur: fuit frater lydi regis lydiæ: ut in dictione ly dia uidimus q regno lydiæ dimisso fratri ad mari timā tusciæ deductus ē: quā tyrrheniā a se cogno/miauit i q̄ tubarꝝ usum primo ad iuentū fuisse di xit sophocles in ea tragœdia qđæ iscribitur αιαξ μαστιγοφορος: qđ Vir. in .viii. ænei. cōfirmasse ui

detur cũ ait. Tyrrhenusq; tubæ mugire p æthera clangor: Quod sane a pdonibus circa oras maritimas dispersis ab sophoclis expositoribus excogitatũ fertur: ut ad prædas facilime conuenirent.

Tyrrhus eodem modo scribitur: nomen est uiri p priũ: cum ait Vir. li. viii. ænei. regia parent armenta: & lata custodia credita cãpi: scilicet regis latini.

Tyro cũ. t. exili: & .y. græco scribitur: dicitur nous miles hoc est homo ille fortis qui ad militiã exercetur: ut uidimus in dictiõe tyrannus cuius diminutiuum ẽ tyrũculus: & ad quãcũq; artẽ illa posse referri dicũt Iuue. in satyra Atticus eximie inquit. Nec frustũ capreæ subducere: nec latus aphræ. Nouit auis noster tyrunculus. Et notãdum in tyrãno primam esse breuẽ in tyrone & tyrũculo longam licet eandem habeant analogiam. Fuit etiam teste Iustino li. xviii. nomẽ propriũ patris Didõis. & Pigmalionis qa Vir. & aliis nõnullis Bellus uocatur. Nec Sicheum maritũ Didõis fuisse dixit: sed noie Aterbam: quem & Sacerdotẽ & regẽ fuisse dixit.

Tyrus cũ. t. exili & .y. græco scribit: fuit urbs uetusta te originis magnitudine & claritate: ut dixit Curtius in. iiii. de gestis Alexãdri ante oẽs urbes Syriæ & Phœniciæ memorãda: Et ut qdã ferũt dicta prius fuit sarra: Fulteq; cõdita ab agenore prisci belli filio in insula septuaginta milibus passuũ a terra diuisa sed Alexãdri oppugnãtis idustria cõtinẽs terra facta fuit: qđ Oui. li. xv. metamor. tetigit cũ ait. Fluctibus ambitæ fuerant antisa phatosq;. Et phœnissa tyros: quaq; nunc insula nulla est.

Thyrsis cum. th. aspirato & .y. græco in prima scribitur: nomen est pastoris proprium.

Thyrsus cum. th. aspirato & .y. græco scribit: hasta quædam erat pampinis inuoluta: quã bacchãtes in choreis deportabant. Oui. lib. fasto. iii. Fœmineos thyrso concitat ille choros. Vnde & Thærsigerus dictus ẽ Bacchus: Seneca in Medea Candida thyrsigeri proles.

Thyrea cum. th. & .y. græco scribit insula est peloponensi: ut dixit Herodo. lib. iiii.

Thyre eodem modo scribit: nomen est loci.

Thyrteus absq; aliq̃ aspiratiõe & .y. græco scribitur fuit poeta græcus: de quo Plato in lib. de legibus sæpe meminit.

Tisarãtus cũ. t. exili utrobiq; & .i. latio scribit: fluuius ẽ scythyæ: ut dixit Her. li. hi. iiii. & secũdus post ordessum. Inter quẽ: ut ait & istrũ sunt fluẽtes ararus honoparis: & ordessus: q in istrũ decurrũt.

Tisana cum. t. exili & .i. latino atq; unico. s. scribitur: nec est dictio græca: ut quidã uoluerunt: sed teste Prisciãno li. ii. est dictio latia: est quæ succus uel a q̃ ordei. Vnde tisanarium deriuat: quod ẽ uas i quo ponitur uel tunditur uel coquitur ordeum.

Thyssagetæ prima aspiratur: ultima sine aspiratiõe scribit & duplicat. s. populi sunt scythici ultra sauromatas & budinos uiuentes ex uenatiõe: i quorũ territorio ut ostẽdit Herodo. lib. historiar. iiii. flumina quattuor magna fluunt: uidelicet Lycus cum .y. græco & .c. exili. Oarus. Tanais cũ. t. exili & .i. latino & Syrgis: cuius prima habet .y. græcũ.

Thysbe cũ. th. aspirato & .y. græco scribit: facitq; in gẽitiuo thysbes: fuit puella a babylonia de q̃ Oui.

Titan sine aliqua aspiratione: & .i. latino scribit: qui & Tytanus dicitur: fuit frater Saturni maior natu & filius Vrani: ut late uidius in dictione Chronus.

Tityrus primo cum. t. exili & .i. latino: secunda cum .y. græco scribitur: ponitur a Theocrito & Virgi. laconum lingua pro quodam pastore: & apud nos aries maior dici potest.

Tityus eodem modo cum superiori scribitur: hoc est prima cum. t. exili & .i. latino: secunda cũ. t. exili similiter & .y. græco scribit: fuit Iouis filius ex Etra filia Orchomeni: quam Iuppiter Iunonis irã extimescens: i specu sub terra abscondit: ob quod ex illa tityus natus dictus ẽ a poetis terræ filius: dicẽte Homero circa finem libro. vii. odysseæ: τιτυον γαίης υιον. Et Vir. similiter lib. ænei. vi. Nec non & tityon terræ omnipotentis alumnũ cernete erat Hic cũ Iunonæ uim inferre uellet ab apollie sagittis cõfussus: apud inferos magno cruciatu demergit: ut Vir. eodẽ lib. vi. psecutus est: Et Seneca i Hercule furente ait. Præbet uolucri tityus æternas dapes Oui. in. i. de ponto. Sic in cõsumptũ tityi semperq; renascens. Nõ perit ut possit sæpe perire iecur. Huius magnitudinẽ corporis nouẽ iugerum dixerũt poetæ ut Tibullus: Porrectusq; nouem tityus per iugera terræ Assiduas atro uiscere pascit aues.

Tithonus prima cum. t. exili & .i. latino: sequens cũ .th. aspirato scribit: fuit teste Home. lib. x. iliados: Laomedõtis regis filius: & Priami frater: ait. n. λαῶ ὀιέλον λαρατίωνον τεκέτω πριάμονται. Et ut rettulit. Ser. sup. iii. Vir. geor. librum ubi ait poeta. Tithoni croceũ linguens aurora cubile. Cum iuuenis eẽt: & forma decorus ad aurora dilectus & raptus fuit: ex qua Memnonẽ gẽuit. Sed tandẽ post longissimam optatãq; uitã audita Memnonis filii morte. in cicadam uersus dicit a poetis: dicẽte Horatio Lõgati: tithonũ minuit senectus: qđ ideo fictũ puto: q; cupiditate orientalis regni tractus: ubi nobis aurora cõsurgit: ex uxore eoq; locoq; ducta Memnonem progenuit: quẽ deide mortuum noscens in bello troiano. & paternũ regnũ desolatum audiens: ad quæstus conuersus uitam finiuit: ut latius uidimus in dictione Memnon.

Titus absq; aliqua aspiratione & .i. latino scribit: nomen fuit clarissimi romani principis filii Vespasiani: & fratris Domiciani.

Tlepolemus cum. t. exili: & .e. absq; dipthongo. atq; unico. l. scribitur: habetq; accentum in antepenultima fuit teste Hõe. lib. ilia. ii. Herculis & Astioches filius clarus rebus bellicis: & longo latoq; corpore redimitus: Vegq; ut ipse Homerus ait: qui simul ac in domo materna in iuuenilẽ ætatẽ adolescceret licomnion matris germanũ olim bello eximium: tũc ãt iam ætate puectum interemit. Sed cum cæteri Herculis ex illa filii nepotesq; Lycãmi ultionẽ iterfecti minarent: cõparata ingenti comitum manu classiq; quã festinãter ædificaret imposita profugit. tandem uariis agitatus casibus Rhodũ puenit: ibiq; imperiũ Rhodiorum q tres partes diuisi erãt: adeptus ẽ. Ita. n. Iuppiter huic apud illos benioluentiã conciliauerat: suppeditauitq; eisdem ob hunc mitificas opes affluentesq; diuitias: tãdem cũ i bello troiano cũ Serpedõe filio Iouis & lycioq; re

ge:hoc eſt nepos cum patruo depugnaret ab eo in/
terfectus ē:ut longo pulchroq; ſtilo Homerus li/
bro quinto iliados enarrauit.

Tmolus cum.t.exili ſequente.m.in eadem ſyllaba:
& unico.l.ſcribit:mons ē ciliciæ:ut oſtēdit Hero/
dotus lib.hiſtoriaꝝ.v.& croco uino ac melle per
fertilis.Vnde ait Vir.lib.i.georgicoꝝ: Nōne uides
croceos ut imolus odores india mittit ebur. Vꝰ
& a noſtris poetis nōnunq; ſuper additum fuiſſe
.i.poſt.t.cōperimus:ac dici timolus:Ouidius libro
.vi.metamorpho.Deſeruere ſui nymphæ uiuenta
timoli:Nec aliter ipſe uerſus ſtare poſſet: in huius
cacumine teſte Plinio homines centū quinquagin
ta annis uiuere Mutianus auctor eſt.

Thea cum.th.aſpirato ſcribit:fuit una ex nymphis
filia Oceani & tethyos.

Thoas cū.th.aſpirato ſcribit:fuit rex ī taurica regiōe
de quo Oui.li.iii.de pōto īqt:Regna thoas habuit
Mæotide clarus ī ora.Nec fuit euxinis notior alter
aqs:Alius fuit rex lemni Liberi pr̄is filius:& pr̄ Ifi/
phyles.Alius ſiphyles filius ex Jaſone:Alius fuit te/
ſte Hōe.Andremonis filius:Ατ.li.iii.ili.ὀοαϲ αγ
λραϊω ογοϲ ʀοϲ.Fuitq; rex ætoloꝝ:ac eoꝝ dux ī
bello troiano:In quem iccirco tunc ætolorum im/
perium recidiſſe dicit:q; & œneus ipſe:& dius eius
filius Meleager deceſſerant.

Tholus cū.th.aſpirato & unico.l.ſcribit:dici pōt a
nr̄is teſtudo:quo uocabulo uſus ē Vir.li.ix.æneid.
cum ait:Si q̄ ipſe meis uenatibus auſi Suſpendiue
tholo:Sed ut ait Seruius:tholus ꝓprie ē ueluti ſcu
tū breue:quod ī medio tecto eſt:in quo trabes co/
heunt:ad quos dona ſuſpendi conſueuerant.

Tomyris cū.t.exili ſubſeq̄nte.o.lr̄a:ſcda cū.y.græco
ultia cū.i.latio ſcribit:fuit regia nobilis maſſageta
rū ī ſcythia:q̄ Cyꝝ debellauit & iteremit: De q̄ ple/
ne He.li.hi.& Iuſti.ſimiliter li.i. ſui epi. ſcripſerūt.

Tomos cum.t.exili ſcribit:dici pōt latino iciſio: ſeu
ſectio:Nā deriuatur a τεμνω:quod eſt icido uel ſe
co:eſt locus in ponto iuxta phaſidis hoſtiū memo/
rabilis crudelitate Medeæ:quæ ibi fratrem ſuum
Abſyrtum occidit:& in partes execuit.
Sed magis memoria dignus exilio clariſſimi poe/
tæ Naſonis:de quo idem ipſe libro tertio triſtium
Hic quoq; ſunt urbes graie:quis credere poſſet:
Inter inhumaniæ nomina barbariæ.
Huc quoq; mileto miſi uenere coloni.
In quæ geris graias conſtituere domos.
Sed uetus hunc nomen poſitaq; antiqtus urbe
Conſtat:& abſyrti cæde fuiſſe loco.
Vt late uidimus in dictione Abſyrtus.Et ſubdit in
fine eiuſdem epiſtolæ.
Inde tomos dictus locus hic quia fertur in illo.
Membra ſoror fratris conſecuiſſe ſui.

Thomas cum. th.aſpirato ſcribitur:a græcis nomē
eſt Hebraicum uiri proprium.

Thon huius thonos cū.th.aſpirato ſcribit: fuit pri/
mus qui apud ægyptios medicinā in artē redegit.
De quo meminit Home.lib.q̄rto odyſſeæ: Alius
teſte Hellanico fuit rex canopi:ad quē cū Menelaus
a troiacū Helana diſcedēs:tēpeſtate maris deduce/
ref:fuit primū ab illo anteq̄ Helenā cōſpiceret gra
te ſuſcæptus.Sed cum illam cōſpexit: uim Mene/
lao inferre conatus:ab illo interfectus eſt.

Thoon cum.th.aſpirato & duplicato.o.ſcribit: ha/
bet accētum in ultima fuit teſte Home. lib.xii.ilia
dos:uir troianus ab Vlyxe interemptus.

Thootes prima cum.th.aſpirato ſequēte duplicato
.o.ultima cum.t.exili ſcribit:fuit teſte Home.lib.
xii.iliados unus ex præconibus græcorum.

Thoota cum.th.aſpirato & duplicato.o. ultima cū
.t.exili ſcribit:fuit teſte Hōe.in odyſſea Phor.filia:
ex qua Neptunus Polyphemū genuit.Quo ēt no/
mine quidam phorci matrem nominauerunt.

Topotheſia pr̄ia cū.t.exili:antepenultia cū.th.aſpira
to ſcribitur:dici pōt loci poſitio uel deſcriptio.nā
topos locus:ϑεσις poſitio dicit.Et rei ueræ a poe/
tis hiſtoricis fieri conſueuit:licet nōnūq̄ abutātur:
ut Vir.in.iænei.Portū ī ſeceſſu longo apud Aphi/
cam deſcripſit: qui teſte Ser.non illic ſe apud hi/
ſphaniam Carthaginem habetur.

Thorax cū.th.aſpirato ſcribit:regimē ē pictoris:& a
multis lorica traducit. Vir.in.vii.thoraca ahēos.

Torone cum.t.exili ſcribitur:fuit urbs Sithoniæ:ut
in ea dictione uidimus.

Toreum ita abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:opera
ſunt pulcherrime ſculpta Saluſtius in catilinario:
tabulas:ſigna:toreumata emunt.

Thous cum.th.aſpirato ſcribit:fuit teſte Homero:
unus ex troianis principibus.

Trabea cū.t.exili ſcribit nec græcā deriuationē hēre
puto:cuius nec latinā ſatiſſaciēte adhuc cōpi gēus
ē ueſtis:de quo Sue.ī li.de genere ueſtiū īqt:tria ſūt
genera trabeaꝝ:unū qđ diis ſacrat:qđ ē rētū đ pur
pura.Aliud regū:qđ eſt purpureū:hēt tamen albū
aliqđ.tertiū augurale de purpura & crocco mixtū.

Tracia cū.th.aſpirato:&.c.exili atq; .i.latio ſcribit:re
gio ē Europæ:q̄ ab He.aliiſq; auctoribus iter ptes
Scythiæ ponit & a τραϰυ:qđ ē ferū ſeu temerariū
nomē ſumpſit.Nā ferociſſimos hoies alebat qbus
aſp corpoꝝ ierat cultus.Et ut nōnulli fuerūt teſte
Gel.li.x.noctiū at.prius Sithō dicta fuit eius fines
ſunt teſte Pli.li.iiii.na.hiſt.a ſeptētiōe Iſtes: ab oriē
te pōtus & a meredie ægæū mare: mōtes hēt Ae/
mū:Rhedopē:& orbelō:Et ut Pli.li.vii.dixit cū ua
ria ſit mortalitas:& ad circūſcribedā ſeipſam īge/
nioſa cōputat more thraciæ gētis:q̄ calculos colōr
diſtictos ꝓ expimēto cuiuſcūq; diei ī urnā cōdit:
ac ſuꝑmo die ſupatos dinūerat. Atq; ita de quoq;
ꝓnūciat:iuxta qđ dixit Iuue.& a thacia theicius &
theicia deriuat:ut in dictiōe threiſſa uidebimus.

Tragœdia prima cū.t.exili:ſequēs cū.œ.diphthōgo
ſcribit:& habet accētum ſup diphthōgo:cū reliq;
breues ſint.Oui.in.ii.de triſti.Oē genus ſcripti gra
uitate tragœdia uincit Horati.ſimiliter. Effutire
leues īdigna tragœdia uerſus.Cōponiturq; ex tra/
gos:qui apud nos ē hircus:& œdia cantus.Nā hir/
cum pro pmio ſui cantus primi tragici: qui ruſti/
ci & paſtores erant reportare dicebantur:ut Hora.
Carmie q tragico uilem certauit ob hircū: In quo
tandem genere poematis floruerunt apud græcos
Aeſchilus ſophocles: & Euripides: apud noſtros
uero accius Pacuuius Oui.q teſte Quitiliāo ī hoc
genere Medeā ſcripſit. Et quantū poterit ingenio
clariſſime oſtendit.Sed his depditis ſolus iā reſtat

Seneca de quo nec iter tragicos Quiti meminit in suis tamen istitutionibus illius uersiculū nomī natim iduit:quem sane & in his tragœdiis: quas habemus olim comperi: Nec oēs eiusdē auctoris eē uidēt:ut uarietas stili diligēter ituētibus idicat.

Tragus cū.t.exili scribit:dicit a nostris hircus quē nōnulli arietē esse uolūt:Vnde & tragopa auis dr q̄ in æthiopia azatica maior est aqlis: & cornibus arietinis p̄fert caput armatū:ut scribit Solinus.

Tragelaphus cū.t.exili &.ph.aspirato scribit:nomē est compositū ex tago & elaphus:q̄ ē ceruus:Nam teste Pli.li.viii.natu.histo.species ē cerui: Barba ta mē & armoꝝ uillo ab aliis distās:nec alibi q̄ iuxta Phasim amnem nascens.

Tragemata cū.t.exili utrobiq; scribit:& Macrobio in prio Saturnaliū libro.ea ueteres nostri appella' uere bellaria.Et ut paꝝ supra dixit. Significat aūt bellaria omne mensæ secundæ genus.

Talles cū.t.exili & duplicato.l. scribit: urbs fuit in minori Asia:qua Metellus numidicus exulauit.

Trapeza cū.t.exili &.z.consonante scribit: dicitur a nostris mensa.

Trapezita absq; aliqua aspiratiōe &.z. consonante scribit nomē ē deductum a trapeza: ideſt mēsa q̄ argentarii uti cōsueuerūt.Vnde trapezita argētari us a qbusdā:a nōnullis uero numularius traducit Sed ipse græco uocabulo utitur Plau.i curguliōe.

Thrasybullus cū.th.aspirato & unico.s. sequente.y. græco scribit:fuit uir atheniēsis Lyci filius.de quo Aemilius p̄bus ait:Si per se uirtus sine fortūa po/ nēda sit dubito an hūc p̄mū oium illā sine dubio neminē huic p̄fero fide:cōstātia magnitudine ani/ mi.& amore in patriā.Nam quod multi uoluerūt pauciq; potuerūt:ab uno tyrāno p̄riam liberāt:hu ic cōtigit.ut a triginta opp̄ssas tyrannis athenas: e seruitute in libertatē uendicaret:Aliaq; magnifica cōfecit:quæ Iustinus li.v.& alii nōnulli scripserūt. Veꝝ sequēti tempore cū p̄tor classem ad Siciliam appulisset:neq; satis diligenter in castris eius agerē cur uigiliæ:a barbaris noctu eruptione facta in ta/ bernaculo interfectus est.Alius eodem nomie fu/ it teste Herodoto libro historiarum primo mele/ siorum tyrannus.

Thrasimedes cū.th.aspirato:&.y.græco scribit: fu/ it teste Homero li.ix.ilia.Nestoris filius.

Thrasus cū.th.aspirato scribit:nomē ē uiri q̄d apd nos fiduciam indicat.quæ grecæ θρασος dicitur unde & thrasumenum lacum deductum dicius.

Thrasumenus lacus cū.th. aspirato: & absq;.n.ante .s.scribit:lacus ē i agro perusino.De quo Liuius & plures alii loquunt.Nā si.n.cōsonans ut qdam scri būt adderetur:ita ut diceret trāsumenus: eēt eius pria positione longa:quod ueꝝ nō eē idicat Ouī lib.vi.fastoꝝ cum ait.Sunt tibi flamius transume/ naq; littora testes.Hunc lacū semel totū arsisse di/ xit Pli.circa finem lib.ii.natu.histo.

Thraso cū.th.aspirato scribit: nomen est propriū uiri.De quo sæpe Terentius.

Trechus cū.t.exili &.ch.aspirato scribitur: fuit teste Homero lib.ilia.quinto uir Tolus: & in bello tro/ iano ab Hectore interfectus.

Threissa cū.th.aspirato &.i.latino atq; duplicato.s. scribit:nomēn ē patriū a θρēιος masculino:q̄d ioni ca lingua thracesse idicat deductū:ubi diphthōgus ei soluit.Vir.libro æneī primo. Vel qualis equos threissa fatigat Harphalice. De quo i dictiōe cres/ sa latius uidimus.simili modo threicius dicitur.

Threnos cū.th.aspirato scribit:dici pōt latiæ lamen tū.Et generis est neutri:q̄d i funeribus decātabat. Quo primū Simōides poeta lyricus apud græcos usus est:& dr a θρηνοσ qui est planctus.

Trie terica absq; aliqua aspiratione &.i.latino utro/ biq; scribit.erant bacchi sacra:q̄ qa triēnalia: hoc ē tertio quoq; anno sumptuosiora quotidiāis orgiis agitabant:trieterica dicta sunt dicente Ouī.lib.ix. metamorphoseos:

Vtq; tuo modo proles semeleia thyrso.
Ismariæ celebrant repetita triēnia bacchæ.

Idem & Seruius affirmauit sup id Virgilius libro æneidos quarto.

Thyas ubi audito celebrant trieterica baccho,
Orgia:nocturnusq; uocat clamore cytheron.

Tribrachus prima cū.t.exili &.i.latio:sequens cū.r. post.b.ultia cū.ch.aspirato scribit pes ē tres conti/ nens breues.Nam cōponitur ex tris:& βραχυ q̄d est breue.ut Virg.in Alexi:Te coridono Alexi:ubi dono a facit tribrachum:cum uocalis ante uocalē breuis fiat.

Triclinium absq; aliqua aspiratiōe & cū.i.latio scri bit:dictio est cōposita ex tris & κλινη q̄ est thorus hoc est a tribus thoris:q̄ iuxta mensas pro fessione ponebant est appellatum.Nam tres mensas in cō/ uiuio appōere cōsueuerāt:iuxta quas & thoros se debant.Iuue.in.v.saty.primo fige loco quod tu di scumbere iussus.Et subdit.Tertia ne uacuo cessa/ ret culcitra lecto.Vna simus ait.Quare & prō loco ubi cōuiuabant tricliniū ponere consueuerant: ut Quintilianus loquens de loco:ubi Simonides ar/ tē mēoriæ tradit iuēi isse iquit. Vix eo limē egres/ so triclinium illud supra conuiuias curruit.Cicero uero eundē locum traduxit cōclaue dicēs.Hoc ite rī spacio cōclaue.illud concidit.Aliqbus uero aliis discubitoriū magis traducere placuit & triclinio architriclinus:ut in ea dictione uidimus.

Trigla cū.t.exili &.i.latio scribitur:piscis ille est: q a nostris mullus dr:q & apud quosdam græcos tra/ ctus est μυλλοσ.

Trimetra sine aliqua aspiratiōe:& cū.i.latino scribi tur:nomē est compositum ex tris & metrū: quasi trium metrorum ideſt pedum.

Trinacria absq; aliq̄ aspiratione &.i.latino scribitur dicit a nonnullis trinacris: & pro sicilia sumitur. Nam teste etiam Seruio super primum æne.græ ca dictio est:quia tribus acris.i.sumiratibus seu p mōtoriis prominet:uidelicet Pachyno:pelorio: & Lilybeo:ut in dictione Sicilia uidimus.Ob q̄d di/ xit Ouidius super quarto fastorum.

Terra tribus scopulis uastum procurrit i æquor.
Tinacris:a portu nomen adepta loci.

Et li.xiii.meramorpho.iquit.Intrant.

Sicaniam:tribus hæc excurrit in æquora liguis.
E qbus ibriferos est uersa pachynus ad austros.
Mollibus expositis zephyris lilybæus:at arctos.
Aequoris expertes spectat boreamq; pelorus.Veꝝ

græci oēs poetæ & hiſtorici i oībus:quos legi emē datiſſimis codicibus nō triacriā cū.t.exili &.r.poſt .c.ſed thrinacriam cū.th.aſpirato:&.c. exili ſubſequente.i.latino ſcribit:ut Homer.i odyſſea: ὀριγα κιζέσ vιζον cuius deriuationē nec ego nec doctiſſimi græci:quos iterrogaui reddere ualuimus.

Tripos cū.t.exili &.i.latio ſcribitur: cōponiturq; ex tris & pos:q eſt pes.Erantq; tripodes teſte Seruio ſuper quarto æne.menſe in templo Apollinis delphici qbus ſuperpoſitæ phæbades uaticinabant.

De qbus in dictione Gortina uidimus.

Thryoeſſa cū.th.aſpirato &.y.græco atq;.o.&.e. diuiſis ſyllabis.duplicatoq;.ſ.ſcribit:fuit teſte Hōer.li.ix.ilia.oppidū ſupra Alpheū arduo in loco poſitum:& ad poſtremum regni pylii.

Thyros cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribitur: fuit ēt teſte eodem Homero urbs regno Neſtoris.

Triptolemus abq; aliq; aſpiratiōe:& cū.p.ante ſecūdam.t.ſcribitur:fuit teſte Oui.li. tertio Faſtorum filius Cæloi & Menalinæ.Ad quos cū in loco: qui nunc cerealis eleuſis dicit:Ipſa Ceres quærens Proſerpinam deueniret:hæc Cæloi rura fuerans ſenis Triptolemuſq; eoꝝ filius in cuius degeret:dū nocte pater & mater dormirent:gremio ſuſtulit illa: ſuo.Terq; manu mulxit eū:& tria carmia dixit: & ide accēſo foco obruit hūanū purget i ignis opus. Excutitur ſomne ſtulte pia mater.& amens. Quid facis exclamat:membraq; ab igne rapit. Cui dea dum non uis iquit ſcelerata fuiſti. Irrita materno ſunt mea dona metu. Iſte quidem mortalis erit:ſed prius arabit. Et feret:& culta præmia tollet humo.

Sane Iuſtino referente in ſecūdo ſui epitomatis: & capella de nuptiis Mercurii:Triptolemus i ptibus atticis uſum frugum primus adinuenit.

Triton abſq; aliq; aſpiratiōe.&.i.latino ſcribit: fluuius i Lybia defluēs primo i lacū grandē:ſeu paludē. Tritonidis:deinde in mare lybicū:i quo lacu dixit Hero.li.hiſto.q;rto iſulā eſſe noie Pola.i qua ſigna ſunt aduentus iaſonis & alia plura.q idem auctor refert.Qui & adhuc lacū tpibus Ogygii regis pallas uirginali ætate apparuiſſe fert:ex cuius noie & ipſa Tritōia dicta fuit.Vnde Lucan.libro.ix. Hanc & pallas amat:datrio q; uertice nata Terraq; primā lybieniam proxia cœlo eſt.ut ꝓbat ipſe color: tetigit ſtagniq; gena Vultus uidit aqua:poſuitq; i margine plantas.Nam tanto procliuus dea credita eſt quanto minus eius origo innotuit.Ob qđ rettuli: Hero.dixiſſe quoſdam Mineruā ipſam filiā fuiſſe Neotuni:ipſius paludis tritonidos:ſed patrem dedignatam:dediſſe ſe loui:& a loue filiam recæptā: rurſuſq; cū ſcuta & galeas ægyptii adinuenerint: ipſam ex illis ad græcos tranſtuliſſe.

Triton eodē modo ſcribit : ut ſuperior dictio fuit: marius deus Neptūi filius atq; ſalathiæ:q ut dixit Vir.in.x.æne.Cærula cōcha exterens fretā:cui laterum tenus hiſpidanāti Frons hoiem ꝑfert i priſti deſinit aluus:quē ut ēt dixit Luca.in.lib.ix. Audit uentoſa pflantem murmura conea Pontus qđ nō fictū:ſed ueꝝ fuiſſe oſtēdit Pli.li.xi.na. hi. Et cum primum in titonide palude:aphricæ uiſum fuiſſe dicant:tritonis nomine cognominatum uolunt

Triumphus prima cū.t.exili &.i.latio a nobis ſcribitur:q̄q̄ a græcis cū.th.aſpirato ſcribit:uidelicet τρίαμβοσ.ſed ut ait priſcia.in.viii.fuit trāſlatio aſpiratiōis prima ad poſtremam ſyllabā quodomodo χυφπρα olla κυθρα cōmutatum fuit: qđ ē ionicū ενταιθα pro ἔνταυτα.Ad cuius imitationē latini pro τριαμβοσ cū aſpiratiōe prie:triūphus p trāſmutationē aſpirationis protulerunt:& ob id eodē Priſciano teſte.b.in.p.cōuerſa eſt: quia.b. aſpirari nō poteſt.Et erat triumphus honor maximus: q dari poterat ducibus romāis.Nam uehebant eqs albis:quibus primus oīum Camillus inuectus eſt curru inaurato:capite coronato lauro:& ante ipm triumphantē uictus hoſtis honeratus colla catēis. Et præeunte ſenatu capitoliū aſcendebat ad templū Iouis optimi maximi:ubi mactato tauro albo ad propriam deinde domū redibat. Verum teſte Plutar.in uita Romu.imagines ituemur:non niſi peditē triumphos geſſiſſe illū uidīus:& refert aliquo dixiſſe tarqnium Demarati filiū:hoc eſt priſcum fuiſſe:q primus ob icredibilem ſui ai iſolentiam:hoc quod diximus triūphādi genus adinuenerit:Qui & referente Pli.in.xxxiii.natu. hiſto. tunica aurea triumphaſſe tarqnium priſcum uerius tradit.Sunt & nonnulli qui publicolam fuiſſe primum referunt.

Thryus cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribit:fluuius ē elidis.qui in alpheum decurrit: de quo meminit Homerus li.ilia.ii.

Trites abſq; aſpiratione ſcribit:populi fuerūt achiuoꝝ:q teſte Hero.li.hi.i.ſoli mediterranei erant.

Trochæus prima cū.t.exili:ſeqns cū.th. aſpirato & .æ.diphthōgo ſcribit:pes eſt celer:& uolubilis. Nā a trochos:quæ eſt tota deriuat.Et ut qdā ferūt a Mercurio compertū.Conſtatq; ex longa & breui temporum trium:ut Cæſar Caius.

Trochus cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribitur: dicit a noſtris rota.

Trochiſtus prima cū.t.exiliſequēs cum.ch.aſpirato ultia ſine aſpiratiōe ſcribit:dicit apud nos puā rotam Nam diminutiuum eſt trochi:unde & compoſitiones quædam medicorum in formam rotulæ trochiſci uocabantur

Troœzen cū.t.exili &.œ.diphthōgo ſcribit:fuit oppidum atticæ regionis.Vnde troœzeni populi ſunt cognominati.

Troglodytæ abſq; aliqua aſpiratione:& cū.y.græco ſcribit:ſunt teſte Pli.li.q;rto natu. hiſto. degeneres ſcytarum gentes a ſeruis ortæ:at uero Solinus & Pōponius dixerunt populos eſſe aphricanos in finibus æthiopiæ.

Troia cū.t.exili &.i.latio ſcribit:fuit teſte Li.lib.vii. de bello macedonico regio mioris aſiæ in qua iliō fuit ciuitas cātatiſſima.Nōnūq; uero & pro ipa urbe troia ponit:ut Oui.i primo epiſtolaꝝ heroidū Troia iacet certe.Et alibi in eadē epiſtola:iā ſegetes ē tibi troia fuit.ſimiliter Vir.& cāpos ubi troia fuit.Quæ teſte Homero circa initiū lib.q;rti:oīum q; ſub ſole ac ſtellifero cælo ſūt urbiū qdem i ſigniſſima ē troia.Et ut uidīus i.ii.hoꝝ cōmentarioꝝ lib. .o.&.i.apud græcos ꝑ diphthongum coniunguntq; quā nos diuidentes facimus.i.cōſonantem.Niſi ea

dictio fiat adiectiua:in qua.i.diuisa ab.o. remanet: uocalis:ut trōius æneas:troia gaza:&similia:deducit inde ēt troiugena.ut Vir.in.ii. Troiugena interpres diuū.Dicebat & troia teste Festo Lusus puerorꝝ equester:& locus in agro laurente quē primū Italiæ æneas cum suis constituit.

Triozenus cū.i.latio sequēte.z.cōsonāte: fuit thrax filius Cæadi:& unus ex his q uenerunt in auxilia troianorꝝ:ut ostendit Homerus li.ii.iliados.

Trophæum cū.t.exili &.ph.aspirato:seqnte.æ.diphthōgo scribit:licet maior græcorꝝ pars aspiratiōnē ab ipso.p.amoueant:ac dicant trophæū: Nā deriuat a τροπὴ sine aspiratione:q̄ est cōuersio qa duxit ille q̄ hostē cōuerterat: trophæū memorabat. Qui uero ultra certū numerꝝ hostiū occiderat: ita ut plenā uictoriā cōsequæret triumphum mereri dicebat sane nonnunq̄ & arbor:in qua hostiū spolia affingebat:& id æditum i quo dictū res gestæ i scribebātur: trophæa illius dicta sunt.ut Marii cimbria quēadmodum uidimus in dictione Roma. Nam ut rettulit Seruius sup.x.æneid.Salustius in historicis de Pōpeio ait.De uictis hispāis trophæa in pyrenei iugis constituit:ex quo more i urbibus trophæa finguntur arcubus exædificaris: hæc ille itaq̄ tropheū de spoliis Mezentii describens Vir.i initio ipsius.xi.ait.

Ingentem quercum decisis undiq̄ ramis.
Constituit tumulo:fulgentiaq̄ induit arma.
Mezenti ducis exuuias tibi mane trophæum.
Bellipotens.aptat rorantes sanguine cristas.
Tælaq̄ trunca uiri:& reliq̄.Nā sic quoq̄ a trophe/is poni cōsueuerant:ut Iu.ēt in saty. Oibus i terris
Bellorꝝ eximie truncis anixa trophæis.
Lorica:& fracta declasside buccula pendēs.
Et curtum temone iugum:uictæq̄ triremis.
Amplustræ:& summo tristis captiuus in arcu.
Humāis maiora bonis creduc.Nāq̄ i sumitate arcus captiuus dux uti erat ex captiuitate tristis mar/more effingebat.Sane trophæū ipsi Aeneæ dedit Vir.Nondū & plenā uictoriā cōsecuto: qui occiso Mezentio fugauerat exercitū.Nā plenæ uictoriæ ut uidimus triumphus dicebatur.

Tropus cū.t.exili scribit:dici pōt modus figura:uel conuersio:Et ut diffinit Quin.lib.viii. de institutione oratoria:est uerbi uel sermonis a propria significatione ad aliā cū uirtute inutatio. Circa quē explicabilis & grāmaticis iter ipsos & philosophis pugna est.quæ sint genera:quæ species:qui numerus:quis cui subiiciatur:nos cæteris omissis necessarios maxime:atq̄ i ipsum recæptos diuersis i locis horꝝ commentariorꝝ exequemur : hæc modo in his annotasse cōtēti quosdā gratia significationis:quosdam decoris assumi & esse alios i uerbis propriis:alios in trāslatis:uertiq̄ formas nō uerborum modo:sed sensum:& compositionis.

Tropologia cū.t.exili &.i.latino scribit dī figurata locutio.Nam compōitur ex tropos:quæ est figura:& logos sermo.

Tronus cū.th.aspirato scribit: dicit a nostris sedes.

Tucydides prima cū.th.aspirato:secunda cū.c. exili &.y.græco:alia cū.i.latio scribit:& declinatur teste Prisc.i.vi.nō solū huius Thucididis:sed ēt tucydæ. fuit historicus grauissimus apud græcos. Et teste Quin.est densis & breuis:ac semper sibi instans.

Tumba cū.t.exili scribit: ubi.y.græcum i.u. nostrū cōuersa ē.Nā apud illos dī τυμβη.Est locus infra terrā cōcauus:& plærunq̄ p sepulchro accipitur.

Thurius cū.th.aspirato scribit:gēus ē marini piscis.

Thuriō cū.th.aspirato &.i.latio scribit:ciuitas fuit i sinu tarētio:q̄ ut poto ea eē q̄ ab aliq̄bo turia uocat.

Tubur cū.t.exili scribit:& græcū ab aliqbus dī. Alii dicūt ut latinū & a tumore deduci uolūt.Et ut dixit Pli.li.xviii.na.hi.tubera uocant : hæc q̄ undiq̄ terra circūdata pulliscq̄ fibris iuxta aut saltē capilla mētis fiūt.Nec utiq̄ exuberāte loco i quo gignunt aut rima i gerēte curtice ēt icludunt.Nec aliud eē possumus dicer q̄ terræ callū.Et subdit Siccis hæc fere fabulosis locis frutetosisq̄ nascūt:excedūt sæpe magnitudinē malichotō ēt librali pōdere. Duo eorꝝ sunt genera.arenosa dentibus inimica: Altera sincera distīguntc cōmuni ore ruffo nigroq̄ & itus cādido laudatissima aphricæ crescunt.Et i seqntibus subdit.De tuberibus tradunt: peculariter : cū fuerit ibres autūnales:ac tōitrua crebra tūc nasci & maximū & tōitribus nec ultra annū durare:tenerria āt uerno eē:Hæc Pli.iuxta q̄ Iuue.in.v.satyra.

Fumat aper:post hunc traduntur tubera:si uer.
Tunc erit:& facient optata tonitrua cœnas.
Maiores tibi habe frumenta aledius inquit.
Olibya disiunga boues:dum tubera mittas.

Nā de libycis cultoribus locutus est:dum ait in satyra:Stēmata qd faciunt.parce & messoribus illis
Qui saturant urbem circo scæuæq̄ uacantem.

Tus cū.t.exili scribit:& græce arborē sui gummi designat.Nā dī apud illos λιβανωτος:hoc ē λιβὰς qd succū uliginē designat τοσ tus generis neutri. Nōnulli uero aspirādū dixerūt & athysia:qd ē sacrificiū:uel a theos:q ē deus deducūt.Et ut ait Pli.in.xii.na.hi.Tua p̄ter arbiā nullis:ac ne arabiæ quidē uniuersæ sunt.Et p̄seqc.Regia eaꝝ turifera saba appellat.Hoc significare græci misteriū dicunt hæc ille iuxta qd dixisse Vir.prius uī: i prīo geor. Solis est turea uirga sabæis:qd cū.æ.diph.i penul. scribit.Sed i seqntibus subdit.Siluarū lōgitudo ē cœni.xx.latitudo dimidiū.Cœnus p̄ Heratos.ratiōe stadia.lx.hoc est passus quinq̄ milia:aliq̄.xxii. stadia singulis cœni dedere.At tollunt colles alti: decurrūtq̄ i plana arbores spōtæ natæ.Et īfra subdit.Nec p̄terea arabū alii turis arborē uidēt: ac nec horꝝ qdē oēs ferunt nō amplius eē familiarū quinque:q̄ ius p̄ successiōes id sibi uēdicēt sacros uocari Ob id nec ullo cōgressu fœminarū funerūq̄ cum īdicāt eas arbores:aut metat populi: Atq̄ ita religiōe merces auguri: qdā p̄miscuū ius his populis eē tradūt i siluis.ali p uices annorꝝ diuidi:nec arboris ipsius.q̄ sit facis cōstat.Nā res i aradia gessimus & romana arma i magnā ptē eius penetrauere. In quā ut idē prius dixerat li.vii.prīus Helius.Hallus romana arma itulit.Qui & ut ad priora seqt.C.ēt Cæsar.Aug.filius ide gloriā petiit.Nec tamē ab ullo qd equidem sciētia latina hēbat arborum earꝝ tradita ē facies:græcorum exempla uariant:alii folio piri minores dū taxat:& herbidi coloris p̄didere : alii lentisco similem sub rutulo folio. Qui/

dã terebynthum esse: Et hoc uisum antigono regi allato frutice. Et in sequentibus etiam prosequtur. Quod ex eo rotũditate gutæ pepẽdit masculum uocat Cum alias nõ fere mas uocet: ubi non sit fœmina religiõi tributum: ne sexus alter usurpetur. Quod ideo rettulimus: ut id Virgilii intelligatur quod ait in damone.

Verbenas adole pingues: & mascula tura.

Tuscina absq; aliq̃ aspiratiõe &. i. latino scribitur: uocabulum est græcum teste Plinio libro tertio naturalis historiæ dicente.

Lydia: a quoq; rege tyrrheni: mox a sacrificio ritu lingua græca tusci sunt cognominati. Nam ut uidius tus græcum est.

VAppa cũ duplicato. p. scribit: genus est uini. De quo uidius i dictione Surrhẽtum Et trãsmitit aliq̃do ad hoiem ignauum illi uino similem teste Horatio in primo sermonũ. Euphidius uappæ famam timet aut nebulonis. Et paulos superius dixerat.

Non ego auaq;. Cum ueto te fieri. uappam iubeo: aut nebulonem.

Varus cũ unico. r. scribit: fluuius est teste Plinio lib. tertio naturalis histo. narbonensem prouiciam ab Italia disterminans.

Vesuuius cũ. i. latino scribitur: mons est campaniæ ab alio monte solutus: neapoli ad quattuor milia passuum proxius: uinetis oliuetis & qbusdam fructiferis arboribus refertus. Sed præceteris uini uberitate admirabilis quod iam græcum uocãt. Hic ab austro Pompeios in radicibus & sarnum fluuium habet. Ab euro fere. sed remotius beneuentum. A uulturno Capuã. A circio Neapolim Eructauitq; quãdoq; cirenes & incendia in formam pumicearũ arenaq;. ita ut ex illis campi usq; ad arborum cacumia itumuerit. De illo Martialis in quarto epigrammatum libro iquit.

Hic est pampineis uiridis uesuuius umbris.
Presserat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga q̃ uiscæ colles plus bacchus amauit.
Hoc nuper satyri monte dedere choros.
Hic ueneris sedes lacedæmone gratior illi.
Hic locus herculeo nomine clarus erat.
Cuncta iacent flammis. & tristia mersa fauilla.
Nec superi uellent hoc licuisse sibi.

Nam tẽporibus Neronis & Traiani huiuscemodi admirabiles eructationes euomuisse legimus: ita ut cũ Pli. secũdus: q naturalẽ historiã scripsit ex me sanensi classe: cui iperitatem Traiano præ erat ad uiscẽdum hoc spectaculum proprius accederet: ac icendio absorptus est.

Vcalegon cũ. c. exili & unico. l. & .e. absq; diphthõgo scribit: fuit teste Homero li. iliados tertio nobilis troianus qui tempore bello ob senium a re militari se contiebat. De quo Vir. lã proxius ad Vcalegõ idest illius domus.

Vesulus cũ unico. l. scribit: mons ẽ teste Plinio i tertio naturalis historiæ altissimus in finibus ligutũ a quo padus formosissimus fluuioq; Italiæ orit.

Venaphq; cum. ph. aspirato scribitur: & ab Venere αφρος q̃ est spuma hoc ẽ ueneris aphros deducit. Oppidũ fuit campaniæ lõge a suessa & aquino ut ostẽdit Pli. li. iii. natu. histo. in cuius agros optimũ nascebat: oleũ. Quare dixit Iuue. Venaphron persi cẽ perfudit oliuo. Martialis in ultimo. Hoc tibi cãpani sudabit bacca uenaphri. Vnguentum quotiẽs sumis & idest olet.

Vicia cum. c. exili &. i. latio scribitur: est q̃ neutrum apud græcos & correctus bicia diceretur eo quod βικιον apud illos scribitur cum betha: quæ in. b. nostrum commucatur.

Vlyxes cũ. y. græco subsequẽte. x. cõsonãte scribit q̃q̃ apud græcos cũ duplicato. s. scribit: &. o. uocali in prio uidelicet oλυσσευς: ubi d. in. l. ẽt cõmutamus: sicut e cõtrario meditaris ꝓmelitaris fuit filius Laertæ regis ithacæ ex cõiuge Autholia: ut Home. & poete nr̃i asserũt. De quo uidius in dictione Sysiphus Quare a pr̃e cognomiatus ẽ Laerti. Oui. li. v. tristiũ. Sic quõdã festũ Laer. fecerat heros. Dictus ẽ ẽt itachus ab itacha ĩsula: i q̃ regnauit. Quin & dulichius ab ĩsula dulichia q̃ i illius hẽbat. Vir. i Sileno. Dulichias uexasse rates. Similiter Naritius a naritia. Oui. i prio de tristibus: Produce naritio docti mala nr̃a poetæ. Scribere naritio nã mala plura tuli Vlyxes similiter ut Achillis tertiæ ẽ declinationis. Nõnunq̃ tamen a poetis nostris in forma secũdæ declinatiõis ꝓferũt. Vir. i. iii. æne i. Et alterã altricem sæui execramur ulyxi ꝓ Vlyxis: ut latius uidebimus in dictione achilles.

Vlyxbona simili mõ cũ. y. græco: subseq̃nte. x. cõsonãte scribi uolunt: q asserunt ut Soli. urbẽ esse i hispania ab ulyxe conditã. Quare nõnulli ulyxponã cũ. p. & nõ cũ. b. scribi uolunt: quasi ab ulyxe positam: De quo ob litteraq; uicinitatẽ cõtendere uolumus. Sed id quoq; ex qualitate locoq; quæ cõmemorat Home. in odyssea tpe nauigatiõnis Vlyxis multis non esse uidetur.

Vlula cũ simplo. l. in ultima & penultia auis ẽ a fletu denoiatiua hoc est ab oλoλυξα quod stululo.

Vmbria cũ. i. latino scribit: & a uocabulo græco descẽdit. qđ ẽ ομβρος. i. imber. Nam ea loca q̃ iuxta spoletũ: & iugo a pœnino exposita sunt ĩbribus q̃doq; oppressa umbriæ nomẽ accæperũt. Vel ut antonius Augu. de orbis diuisione dixit Vmbria dicta ẽ qa ut historiæ narrant tpe aquosæ cladis ĩbribus super fuerit: quod uerum esse ut ille dixit mõtium altitudo potest fortasse: comprobare.

Vrania cũ. i. latio scribit: una est ex musis: qua apud nos cælestis interprætat. De qua Oui. in. v. fastorũ ait. Excipii uraniæ fecere silentia cunctæ.

Vrina cũ unico. r. &. i. latio scribit: græcũ ẽ uocabulũ & a uerbo græco deriuat: qđ ẽ ουρα: qđ ẽ meio unde ουρον descẽdit qđ latine qđẽ dr̃ locũ græce uero urina. Nec solũ accipit urina ꝓ ea aqua: quæ quotidie eiicitur: sed & ꝓ spermate genitali. Pli. li. viii. naturalis histo. incontinens inqt asinæ uterus urinã genitalẽ reddidit: ni cogatur i cursum uerberibus: a coitu. Iuue. in satyra atticus eximie auribus atq; oculis cõcepta urina mouetur: Et põt ẽt ꝓ ipa libidine capi. Vnde dixit idem poeta in satyra Credo pudicitia. Tuccia uersicæ nõn imperat.

Vri cũ unico. r. scribit: boues sũt agrestes q teste seruio sup secũdo georgicoq;: in pyrenæo monte nascunt iter gallias & hispanias posito quos dicit ex

ceptis elephantis maiores animalibus cæteris eē.
Et dici uiros αποτωνομον.ideſt a montibus.
Vulcanus tū.c.exili ſcribiť:fuit Iouis filius ex iunōe q cū deformis naſceret nec ei arriſſet iuno:a Ioue e cœlo fuit p̄cipitatus in lemnū,ibiq; teſte Seruio in bucolicis nutritus a ſimiis. Hōe. uero dixit a thetye & Eurymone Oceani filia ſuſceptū,ac nutritū fuiſſe ex caſuq; claudū effectū.Fuit deoꝝ faber:qui & Ioui fulmia:& arma aliis diis cōtra gigantes fabricauit.Fecitq; mōile Hermo,coronā Ariadne arma Achillis & Aeneæ & plura alia q̄ ſupra humanū ingeniū fuiſſe uiſa ſunt:Nec ob ea beneficia ad deoꝝ menſam admiſſus eſt.Qua pp ſupplicauit Ioui ut ſaltē Mieruæ nuptiis iungeť.A qua tamen ſpretus fuit ut uidimus in dictione Ericthonius: Quæ & ipſe Vir,tetigit in bucolicis quum ait.

Cui non riſere parentes,
Nec deus hunc menia dea nec dignata cubili eſt.

Habuitq; deide Venerē uxorē quā cū Marte adulterantē ſubtiliſſimis catenis deuinxit ac diis oibus ꝓpalauit.Alios ēt poſuit Cice. de natura deorum unū quē Celi filiū dixit.Ex Mierua ſecunda Iouis filia.ex q̄ apollinē genuiſſe refert.Secūdū hūc ip̄m quē Iouis tertiū ex Iunone filiū dixit Alium nili q ab ægyptiis ægypti cuſtos creditur.

x Anto cū,t,exili ſcribiť:fuit Heſi,i theogonia uno ex nymphis Oceani tethyos filia De qua meminit Vir,i tertio ge,cū ait,
Drymoq; ſantoq;.

Xāthippe cū,th,aſpirato &,i.latio ſcribiť:fuit Socratis uxor quærula.
Xanthus cū,th,aſpirato ſcribiť:fuit nomē fluuii troiani:ut uidimus in dictione Simois:fuit etiam uir troianus filius Phænopis quē teſte Homero li,ix. ilia,Diomedes occidit i bello fuit & ad hūc teſte eo dē Home,lib.ix,nomen equi cuiuſdam Hectoris.
Xanthi cū,th,aſpirato ſcribiť:populi ſunt in aſia: q cū eoꝝ urbs ab Harpago p̄fecto Ciri obſideretur uxores ſuas ac ſeruos unā cū ſupelectili i arce poſuerunt eamq; igni ſuccederunt deide omnes pariter contra harpagū irruentes bello ceciderunt ſcripſit Hero,li,hiſtoriarum primo.
Xenodotus cū,t,exili ſcribiť:fuit hiſtoricus p̄ria cœzenus,De quo ſæpe Plutarchus meminit.
Xenocrates abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiť: fuit uir calcedōius Agathenoris filius.Et a primis fere annis platōis auditor erat teſte laertio tardus ingēio adeo ut cū illū plato Ariſtoteli cōpararet:alterum freno alteꝝ calcaribus idigere dicebat.Alioqn ſeuero ſen per ac ſerio habitu & ore pdurabat i academia uixit:ut plurimū ſit q̄do ad urbē proficiſcebať: turba oīs ipudiciorum eius tranſitum obſeruabat i getandi ipſius gratia Phyrme nobile ſcortum dedita opera a q̄buſdam itra eius cellam miſſa ē quæ ab eo orās lectuli partē accæpit,Demū cum multa nequicq̄ oraſſet:ipfecto opere diſcedēt: dixit ſe nō a uiro ſed a ſtatua ueniſſe:Quidā aiunt a diſcipulis eius Laydē in tromiſſam:fuiſſeq; ipſum tantæ cōtinentiæ ut cū ſe ad libidinē icitari p̄ſenſiſſet: pateref uirilia ſecari & uiri,Tanta fuit eius uerbis adhibita fides:ut cū nullius iniuriati teſtimōiū admitteref,illi ſoli iuſiurandū athenienſes remitterent,

Erat adeo frugi ut cū illi Alexander magnam pecuniæ quantitatē miſiſſet ſublatis tribus milibus nūmoꝝ atticoꝝ ne regia mūera ſpernere uideret reliquū remitteret dicens illi pluribus opus eſſe q plures enutriret. Ad philippū olī cū cæteris miſſus:cum alios ſciret donis emollitos:& ſæpe conuiuia celebrare neutꝝ ipſe hoꝝ fecit.Legatis poſtea dicētibus Xenocratē fruſtra ſecum iuiſſe comptare ip̄m duplici honore honeſtauere.Succeſſit i academia Speuſippo:ſcolamq; tenuit uigintiq; annis moriť noctu cū in cartaginem forte oſtēdiſſet anno ætatis.lxxxii.Quinq; fuere eius noīs primus huius philoſophi ꝓbiquus.Cuius fertur oratio q̄ ſcribiť arſinoetica De arſinoe.Alius philoſophus & elegiæ ſcriptor nō ſatis probatus:ita enī ſe hēt res:ut poetæ qdem ſe oratione ſoluta uelit ſcribere id efficiant quæ uero pedeſtri oratione ſcribere cōſueuerūt ſi poeticæ ptes ſibi uēdicare uelit nō cōſeq̄tur:id ex eo liq̄t:qd' alteꝝ naturæ alteꝝ aruis ē.
Alius fuit ſtatuarius alius odas ſcripſit.

Xenodochiū cū,ch,aſpirato &,i,latino ſcribiť:dicitur latine hoſpitale.Nam ē ξενον ideſt peregrinoꝝ δεχομενοσ:ideſt recæptius.
Xenodorus græcum eſt ξενοσ: ideſt peregrinum quod & egregium denotans.& δομον domum. Fuit nomen ſtatuarii de quo uidimus in dictione Coloſſus.Hunc Plinius libro.xxxiiii,naturalis hiſtoriæ de quo uidimus cælandique nulli ueterum poſtponendum.
Xenophanes cū,ph,aſpirato ſcribiť:fuit colophōius Dexii:ſiue ut dixit Appollodorus Orthomenis filius.Cū.xx.eſſet annorū pulſus fuit a patria: & in zadaſiciliæ:atq; catia moratus ē.Et ſeip̄o teſte.lxx. annis Exulauit a patria. ſunt qui eum nemnem dicat audiuiſſe.Scripſit elegias contra Heſiodum & Homerum: Fuit & alter xenophanes ex leſbo poeta iambicus.
Zenophon cum,ph,aſpirato ſcribitur:fuit philoſophus & dux inſignis Grilli athenienſis filis:homo uerecundus & ſpecioſus ultra quā dici poſſit:Moratuſque probus atq; oībus gratus.Fuit Socratis diſcipulus:& Platonis æmulus dicente Gellio libro,xviii,noctium atticarum:xenophon & Plato ſocraticæ emœnitatis lumina certare æmulariq; inter ſe eſtimati ſunt qa xenophon īclyto illi operi Platonis:quod de optimo ſtatu reipublicæ ciuitatiſq; adminiſtrandæ ſcripſerat:lectis ex eo duobus libri qui primi ad lucem uenerant ſe oppoſuit: & cōtra multa ſcripſit quo audito ualde permotum fuiſſe Platonem ferūt.Hic teſte Laertio oīum primus ex his quæ a Socrate dicebantur notis excæpit & in publicum edidit commentaria ſcribens: Et prius oīum philoſophorum ſcripſit hiſtoriam Fuit ēt Dux ſtrenuus & qui ex ultimus babylōiæ finibus exercitum reduxit aſperis ac difficillimis itineribus per ifeſtiſſimas gentes ac barbaras i columem impatriam conduxit.Septem fuere xenophontes.Hic primus.Secundus ſimiliter atheniēſis pitoſtrati illius frater qui Epaminundæ uitam ſcripſit Tertius Cous medicus.Quartus q Hannibalis hiſtoriam ſcripſit.Quitus q prodigia fabuloſa cōmentus ē.Sextus parius ſculptor egregius Se

ptimus antiquæ comediæ poeta.

Xerolophus cū unico.l.&.ph.aſpirato ſcribitur dici pōt a noſtris ſiccus tumulus & aceruus.Nā cōpōitur ex ξηρος q eſt ſiccus:& λοφος tumulus:nāq; ex lapidibus & marmoribus ſtrui cōſueuerat principibus tumulus.Hoc uocabulo utit Priſcia.li.i. cum ait.Epigrāmate q̄ egomet legi intripode uetuſtiſſimo apollinis q eſt in xerolopho Apollinis.

Xerolybia antepenultia cū.i.latīo: & penultia cum .y.græco ſcribit dici pōt latine ſicca libya.Quo uocabulo utit Ser.ſup.iii.æne.cū ait:Hiarbam louis Ammōis filiū ſic dici qa cū Bacchus īdiam peteret & p xerolibiā exercitū duceret:& reliqua.i.per deſertam libyam.

Xerxes cū duplicato.x.ſcribit hoc eſt tā in pria q̄ ī ſecunda:fuit filius Darii regis pſaq; ex atoſſa filia cyri pri ſucceſſit ī regno:cui id potiſſimū illuſtre fuit qd maxīo poſt hoium memoriā exercitu terram mariq; bellū ītulit græciæ & qa nūerus militū & nauiū a ſcriptoribus latinis mēdaciſſime legit curabo ſummā totius exercitus: q̄ fecit Hero.ad unguē trāſferre ita ut tātæ clariſſima habeat: atq; ut ait ipe Hero.ex maiori aſia collegit naues mille ducētas & ſex ī q̄q; ſingula erāt ex pricipibus aſiæ populis ducēti uiri q ad ſummā q̄dragīta unius milium & ducētoq; hoium aſcēdebāt nec ſane pauciores ſed certo plures erāt.p̄ter hos ex pſis medis & & ſicæis ī una q̄q; illaq; trigīta alii uiri reliquoq; duces diſpoſiti erāt quoq; ſumma ad.xxxvi.milia & clxxx.aſcēdebat.Sicq; uiri oēs q in p̄fatis nauibus erāt nūeq; iplebāt ducēdoq; ſeptuagītaſeptē miliū.ccclxxx.hoīnū.Hocq; ex maiori aſia:Ex miori uero cōgregauit tria milia nauiū: ī qbus fuiſſe dicit.ccxl.milia hoium.Sicq; ois hæc multitudo ad ſūmā q̄ngētoq; & decē & ſeptē miliū actrecētorum octogīta hoium.& hi oēs apti erāt ad bellū.Ex peditibus habuiſſe illū dicit mille milia & ſeptīgēta milia hoium:Ex eqtibus octogīta milia iſup ī q̄drigis libycis & arabicis uigīnti milia hoium . Ex thracia & iſuli s adiacētibus naues hūit:cētū uigīti ī qbus fuiſſe mēorat:idē auctor hoium uigīti q̄ttuor milia:quī & pedites cōgregauit ex Thracia:Peonia.Herodia Boottiea Calcidonia : Brygia:Piera: macedōia prebeia Emēia.Dolopūq; genere:& Magnetū:atq; achæorū trecenta milia hoium. Quos oēs ſūmati cōputās p̄fatus auctor aituiroq; ad bellū collectoq; fuiſſe bis mille milia ſexcētaq;:&.xli. ac tre centos:& octuagīta uiros ita ut nullo pacto pauciores fuerīt ſed longe plures iſuper & alios in nauibus onerariis:& ad alia officia:& miſteria aduēiſſe dicit quos abſq; aliq̄ dubitatōe pluſq̄ totidē fuiſſe teſtat.Vnde to tū exercitū cōputās fuiſſe aſſerit qnqes mille milia:& ducēta octuagītaduo milia hoium.ſeptīgētoſq; & ſexagīta.Quæ qa īcredibilia fere uidebant forte dixit Iuue.ī ea ſa. q̄ īcipit

Oībus in terris de iſto xerxe loq̄ns Credit oli Velificatus athos.De quo in ſua dictione uidimus.

Et quicquid græcia mendax,
Audet in hiſtoria cōſtratū claſſibus iſdem,
Suppoſitūq; rotis ſolidum mare.

Nā ut idē Hero.latiſſime narrat:pontē ſtruxit xerxes ſup mare helleſpōtū ab abydo urbæ aſiæ uſq; in feſtū urbē europe:qd Luca.in.ii.tetigit. cū dec. cæſare loqueret q īcredibili ædificioq; mollē Pōpeiū in brunduſio claudere utebatur cum ait.

Tales fama canit tumidū ſup æquora xerxem,
Conſtruxiſſe uias multum cum pontibus auſus,
Europāq; aſiæ feſtūq; admouit abydo,
Inceſſitq; fretū rapidi ſuper helleſponti.
Non euq; zephyrūq; timēs cum uela rateſq;:
In medium deferret athon,

Et ſubdit Iuuenalis ad ea quæ ſupra rettulimus,

Credimus altos.

Defeciſſe amens:epotaq; flumina medo Prādente Vt de pluribus refert Hero.& nos aliq̄ diuerſis dictionibus ī annotauimus.Et ſupple Credius hæc madidis cantat q̄ ſoſtratus alis.Difficilis nobis eſt locus iſte:cū nihil certi de hoc Soſtrato legerimus De quo ſi diuinare licet putamus illum fuiſſe poetam nō celebrem:q de xerxe bene canes:hæc oīa q̄ rettulimus cōſcripſit.Quod ex auiū tranſlatione īdicare uī:quæ madidis alis inepte uolate dicunt.

Et ponit deīde Iuue.illius fugam Nam cum a græcis duce Themiſtocle nauali prælio uinceretur: & plurimæ illius naues caperent multæ ſummergerent:rex ipſe cū pauco exercitu p macedoniā fugiens:puenit ad feſtū:ubi cū ſolutū pōtē hibernis tēpeſtatibus pcepiſſet piſcatoria ſcapha mare trepidus fulcauit:in coq; atq; eurum ſolitus ſæuire flagellis Barbarus rex ideſt remis,

z Acynthos cū.c. exili &.y. græco atq;.th. aſpirato ſcribit:inſula parua eſt in græco mori,ppinq̄ ætoliæ:urbē unicā eiuſdem nois teſte Liuio ī.v.i.de ſcdo bello punico detinēs.Et qa nemoribus abūdat dixit Vir.ī tertio æneidos iam medio apparet fluctu nemoroſa zacyntos.De qua locutus Vlyxes regi Alcinoo apud Homerum libro nono odyſſeæ ο τυἷἐγο τἐιὀ γαίης λῦναυαίγλοκυ τἐρονἀλλιολἐσ̓ ναι:hoc eſt ego qdē nil dulcius ī hac terra uidere poſſum.

Zicanthei cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribit fuerūt teſte Polibio zacynthiorum coloni in medio pyrenei montis ſiti:& iuxta fluuium hibeq; hītātes: ut & plures alii græci:qui circa illos inhabitant.

Zacharias cum.ch.aſpirato ſcribit: nomen eſt uiri proprium in hebræo.

Zamolſis cū.i.latio ſcribit:fuit teſte Hero.li.hiſto. quarto pythagoræ ſeruus cui gæte putātes illum Saturnū eſſe ſacrificia impendebant.

Zelotypus cū unico.l.&.t.exili atq;.y.græco ſcribit dici pōt æmulator formæ.Nā zelus æmulatio eſt & typos forma Iuuena.in ſaty.Si te ,ppoſiti,Quas in uagine fronte ſolebat ponere zelotipo iuuenis p̄latus hiarbæ hoc ē iuuēis Aeneas: q ob decorem illatū a matre iuuenis uidebat ac ēt hiarbæ regi ſuit ī cōiugio a didōe p̄latus.Quare zelotipiam diffiniēs Cryſippus:dicebat teſte Laertio ægritudinē eē ex eo ,pueniētem qd adſit alteri qd ipſe nō habeas adherat.n.Aeneæ Dido quam Hiarbas habere nō potuit.Et dixit Iuue.in uagiæ fronte:ut id Vir. exponeret:qui de Aenea loquens in quarto æne. inquit Atq; illi ſtellatus iaſpide fulua Enſis erat.i. uagina.Nā ut ait Seruius in fronte & ſummitate uaginæ conſueuerunt p̄cioſi lapides apponi.

Zeno cū.e.absq; diphthōgo.& unico.n.scribit: fuit philosophus cictiēsis ex Cypro græca ciuitate fœnicibus freq̄nter accolis.Fuit Napsei:siue ut alii dicūt Demei filius.Est teste timotheo collo ī atlerā ptē iclīatiōe. Apollonius āt tyrius dixit.eū gracili corpe fuisse statu ꝓcero & atra cute.Vnde eū Crysippus palmitē ægyptiū uocabat crura habuit turgida & ībecilla atq; infirma.Ob qđ teste Per. multas cœnas decliuauit.Vescebat libēter ficubus recentibus:& ad solē passis.Auditor fuit Cralis stilponē.et & xēocratē decēnio audiuit.Deīde conuertēs se ad porticū:q̄ pysianactia uocabat:ex uaria & multæ sciētiæ pictura Polygnoti oronē formabat unde uolās locū illū stabilē facere:atq; iuiolabilem ubi ad mille q̄drīgenti trigīta ciues necati fuerant Cœpit ī illa docere:ad quē eo eudiēdū discipuli cōfluētes q antea zenōi dicebant ab ipso porticu stoici sunt uocati ut Epicurus ipe ī epistolis attestat.si qdē & ante illū teste Eratosthene poetæ ī illa morātes:dicti sunt stoici.a qbus multū īcremētū illa appellatio cœpit.Táto ī honore ap̄ atheniēses xēocitus:est ut apd eū.claues urbis deponeret. Ornarentq; ip̄m aurea corōa & imagie ærea:hoc ip̄m & sui ciues fecere.Habuitq; auditores eximios inter quos Antigonus cū ibat athenas eius erat auditor Cui aliq̄do hāc epistolā scripsit rex Antigonus salutē dicit zenoni philosopho.Ego fortuna me q/dē & gloria uitam anteire existimo Cæteꝝ disciplinis studiisq; liberalibus:& perfecta fœlicitate q̄ tuæ possides:longe abs te ꝑcelli sentio quo circa te orare statui:uti ad me ꝓficiscaris:id mihi psuadēs te preces meas minime irritas fieri passuꝝ: ut igit modis omnibus enitere ut tuo contubernio fruamur.Hoc pro certo habens te non mei solū sed oīum simul macedonū eruditorem fore:Nam q macedōiæ regem erudit:atq; ad uirtutē ībuit:tum & subditos quosq; īstruere ad fortitudinem & probitatem certum ē.Nam cuiusmodi fuerit dux: tales ut plurimum subditos fieri ē necesse.Vale:cui zēo respondit dicēs se maxīe laudare eū quod studium nō uoluptatē sequæret:quæ aīos adulescentuloꝝ effœmīat Porro si adiciat modica exercitatio:neq; desit ꝑceptoris copia mature eū posse ad pfectionē puenire.Se āt nō posse ad ip̄m ꝓgere senectute impeditū:qđ iā eēt octogēarius sedē mittet ad eū quosdā ex cōtubernalibus suis qbus si studiose uteret: beatitudinē uerā cūsequæret.Misit aūt Perseū thebanūq; Philonidē ut pacet in decreto athenīsiū de illo Hic adolescētulo cuidā inepta multa loq̄nti ait:Ideo duas habemus aures.os āt unū ut.s.multa audiamus pauca uero loq̄mur.Nonagesimo ætatis suæ anno decessit īcolumis:iteger ac sine morbo.Nam ut rettulit Apollonius cū abiret ex scholā lapidē offendēs digitū pfregit:Manu uero terrā feriens illud ait ex niobe uenio qd me uocas:Et cōtinuo se strāgulās iterfit.Quo mortuo statuere illi atheniēses ex publico sepulturā inceranico Scripsitq; plura & uaria:Crudis cibis utebat:& tenui pallio pueris semel aut bis tantū teste Laertio usus ē & ancillula q̄dam ne sexum odisse uidet:Erat ad eū facilis aditus:Euitauit ne nimis eēt popularis: nec tamē plusq̄ cū duobꝰ aut tribus ambulat. Fuere zenones octo primus eleātes Pyretis:filius teste Apollodoro parmenides uero dixit illū fuisse natura filium teleutagoræ a doptiōe uero pyretis: Fuit teste Platone statura procere:quē uocat Sophistā. Eleatem Hunc inuentorem fuisse dialecticæ sicut Empedoclē rhetoricæ testis ē Aristotel.is cū Nearchum tyrannum siue.Diomedontem profligare uellet captus ē:teste Heraclide.Et cū de coniurationibus interrogaret: uolens significare tyrannum destitutum rettulit oēs illius amicos conscios esse: & cū simulasset se uelle ad illius aurē alloqui ip̄am mordicus ap̄hensam perforauit: uel teste Demetrio nasum arripuit.Dixitq; ad ciues:ad miror uestriā uecordiam:si horum gratia:q̄ patior tyranno seruire statuitis:Sed cum complices coniurationis proferre cogeret cosciam dentibus linguam in os tyrānī cōspuit quo facto ciues tyrānū lapidauerūt Secundus fuit stoicus:quē supra diximus. Tertius rhodiui.Quartus historicus qui pyrrhi ī italia gesta scripsit:epitomaq; romanoꝝ & carthaginēsiū regꝫ.Quintus Crysippi discipulus. Sextus medicus acutæ intelligentiæ.Septimus grāmacicus cuius epigrāmata ferūtur. Octauus Sydonis philosophus epicureus qui de regno scripsit.De republ. nuptiis de īpietate Thyestæ.De amoribus.Cōmētaria in leges Plato.li.vii.

Zephirus cū.y.græco scribit:Ventus est occidentalis.De quo Oui.ī primo de tristibus.

Nunc zephyrus sero uespere missus adest.

Zetis cum.t.exili &.i.latino semp apud græcos scriptum comperi:q̄q̄ multis ex nostris scribant zetū cū.u.ī fine & nō cum.m.i.Fuit filius Boreæ ex Orthya & frater Calais.

Zetus cū.th.aspirato scribit fuit teste Homer.in.xi. odysseæ.filius iouis ex antiopa & frater amphiōis.

Zeugma cum.eu.diphthongo: subsequente.g.scribit:dici pōt latine cōnexio.Nam figura est q̄ tunc quoq; fit cū plures sensus uno uerbo claudiuntur. Quod tribus contingit modis:aut in primo uero. Vt currimus nos & tu:& tūc dicitur ꝓtezeugma in medio:ut tu curris & ille:& tunc dicitur mesozeugma:in ultimo ut hic illius arma. Hic currus fuit.Similiter Terētius Hoc tempore obsequium amicos:ueritas odium parit.Et dicitur Hysterozeugma cum.y.græco aspirato.

Zeusis cū.eu.diphthōgo subseq̄nte.s.&.i.latino scribit:fuit pictor Heracleotes maxius sua ætate.i.olimpiade qnta:& nonagesima. Hic teste Pli.xxxv.nat. histo.penniculū ad magnā gloriā perduxit Opesq; tantas acqsiuit ut institueret donare opera sua:eo qđ nullo ꝑcio satis digno ꝓmutare posse diceret: æquales eius & æmuli fuere Timantes. Androgides.Theopompas:& Parrhasius: q descendisse cū zeusside ī certamē tradit:ut uidimus ī dictiōe Parrhasius.idē teste eodē Pli.ferē pixisse pueꝝ uuas ferētē ad q̄s cū aduolarent aues ꝓcessit iratus opi & dixit.Vuas melius pixi q̄ pueꝝ.Nā si & hoc consummassem aues ipse timuissent: Idem ēt Quintiliāo teste luminū umbratūq; dicitur inuenisse rationē & plus mēbris corpis dedit id amplius atq; angustius ratus:atq; ut existimāt.Homeꝝ secutus: cui ualidissima q̄q; forma etiam in fœminis placet.

Zeuxo cū.eu.diph.&.x.cōſonāte ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia una ex nymphis filia oceani & tethyos.

Zodiacus cū.i.latīo:&.c.exili ſcribīt: dici pōt a nobis aīalis.Nā circulus ē ſignorū q̄ in formā aīaliū figurant:& a ξῶον qđ ē aīal deriuat:ut aries taurus & reliq̄.Cingitq̄ totū cælū in obliquū hoc ē cācro circulū æſtiuū:& capricorno hyemalē contīgens. Vnde dixit Vir.in.i.georgicorū.

Obliquus qua ſe ſignorum uerteret ordo.

Zopyrus cum.y.græco ſcribīt:fuit megabizi filius cuius opa & īduſtria:ut dixit Herodo.i quarto hi. Darius babylonem cœpit.

Zuthus cū.th.aſpirato ſcribīt:fuit teſte Homero.i.x.odyſſeæ:Aeoli filius ex Lepatra.

Magnifico adoleſcenti.d.Antonio Simonetæ Georgius Valla.S.P.D.

ASiduis uocibus tuis clariſſime adoleſcens Antoni Simoneta eflagitaſti:ut deratiōe cribēdi q̄ta poſſem breuitate multa ad te ſimul cōtexerē id facere diſtuli hō eqdem q̄n tuo tā honeſto deſiderio optarem ſatiſſieri uel quod tempus mihi quærerem.

C multis deſtrīgeret occupationibus ad eā rem magis opportunū: ſed cū te in eadē pſiſtere ſnīa idq̄ a uidiſſime expectare meq̄ nō tātū curis non explicari ſed tuo īuolutum teneri in dies magis cernerē tuo tandē parendū mihi uoto duxi ac protpis patereť. Anguſtia p̄cepta uniuerſalia q̄ mihi ſuccurrerēt p̄ ſcriberē.Ex quo unus q̄ſq̄ nō tā in hac re fama ullā quā tuæ uoluiſſe parere uolūtati poteſt cō iectare ſe ne in excuſatione ſin nimius ut cupis & uehementer affectas rē ipſam iam ordiar.

Omnis ſcribēdi rō q̄ græca appellatione orthographiā noīamus tribus aꝑ latios partibus mea qdē ſnīa maxīe conſtat aſpiratiōe diphthōgo:& conſonantiū diſtributiōe ac oī diligenter rōne ꝓpanſa at quoniā pegrinis plerūq̄ uerbis utīur & eorū multa hypſilon habent ubi de aſpiratiōe diphthōgoq̄ ſcripſerius:q̄do de oīus orthographiæ ptibus propoſitū ſcribēdi nobis ē ea a me annotabunť uerba q̄ ypſilon habēt ut ſi cōſumate has ēt ptes tractare nō poſſumus nō puā tamē multis forte utilitatē ſimus allaturi nec rē tēuiſſimā doctrīa iā exculti me aggreſſum cauillent rudibus ſciāt hæc p̄ſcripta nō eruditis ſi mō nō tā fuerit eruditi q̄ uideri oīa ſciſſe uoluerit primū igiť de aſpiratiōe dicturis nobis licet cōtēplari eē tria potiſſimū loco tenere primū mediū & ultimū:Itē aut p̄cederet ut ſubſeqtur p̄cedit qdē uocales ſubſeqtur uero cōſonantes quēadmodū p̄cedat primū poſt ut ſubſequať dicēdū eſt. Quæ igitur uocalis in prīcipio dictionis aſpirāda ſit hoc pacto inuenitur.

A ante.b.aſpirať ut habeo habes & q̄ ex eo deriuāť: ut habito habilis hēnt.ī peregrinis: ut habraham habrahamons:nā alterū balbarū latinū alterum uel græcū terminatiōe fit & ꝓpoſitū nobis eſt nō latina mō ſed & Peregrina hic noīa annotare quæ nobis occurrerint.

A ante.c.ut hac articulus ſiue pronomē & ab eo cōpoſita ut hactenus.

A ante.h.ut halo halas:& ab hoc deriuata ut halitus hallucinor.i.aberro.hallec.de peregrinis ut alicar naſſus urbs halizones gens:halys fluuius.

A ante.m.ut hamus in exteris ut hamadryades hamon āt græci nō aſpirāt teſte Cheroboſco licet latini quidam uelint aſpirari hamilcar.

A ante.n.hāc.hāula.i.pua delubra:de peregrinis annibal abiiciť a quibuſdā ſed græci non aſpirant.

A ante.r.ut harā hara cū ſtabulum ſignificat & q̄ ex hoc uerbo deriuanť ut hariga ueluti uī dōato hoſtia haruſpicīa qđ ꝑ adiiciūt arenā & arūdinē q̄ cū ab ariditate alii dūduci uelīt aſpirāda nō putauerūt Peregrina ut harmonia tā & martis ueneris q̄ filia q̄ ꝓ regē cōcumitate:harmariū harmile teſte cheroboico qcqd dicat Priſcia.harpax qđ uerbū apud Plautū ēt legiť & q̄ ab harpaſio.i.rapio ſunt deriuata ut harpe ēt mercurii gladius apud Lucanū ēt legiť:harpas harpagus ꝓpriū uiri nomē ſunt q̄ harmeniā adiiciāt ſūt q negēt ſed rō apta ē ut aſpireť.

A ante.s.ut has haſta Peregrina haſtrubal.

A ante alterā a qdā ī hoc uerbo hāc aſpirari putauerūt Ae diphthōgus ut hæreo & ex eo æeclinata ut hæres hæredipeta:hæſito hærba:hæc hæ ſunt qui hædum ēt uelīt:de exteris hæmulus teſte Choeroboſco hæmylius hermonia quoq̄ ut uī nōnullis.

Au:ut haurio hauſtus haud aduerbium.

E ante.b.ut hebeo hebes & deriuata ut hebes nomē extera ut hebdomada & q̄cūq̄ ab hepta ī ſeptē deriuāť ut hebdēonos ſeptius hebreus:nā ebēus teſte choeroboſco ū aſpirat:hebe.i.puȳtas &herculis cōiux uī ephebus & ephebia hebrus fluuii nomē.

E ante.c.ut hecate.i.ꝑſerpina ab hecatos.i.Apollo non ab hecaton centū hecaton hecatōbe hecatobeletes Apollo apud tranquillū hector hecuba.

E ante.d.hedus hedera:hedineles nomen cantoris apud Iuuenalem fictū.i.dulcis cantor & q̄cunq̄ ab hedys quod ſuaue ſignificat deriuantur.

E ante.l.ut belluo bonorū ſuorū cōſumptor ab eluē do ſed aſpiratiōe addiť ut auditas magis ex ꝓbeť: fit.n.uox ſcitatior:heluacea ornamētū lydiū heluſtus ab hiatu & oſcitatiōe dictus heluella holera minuta:pegrina ut helle unde helleſponť hellēa:helenus:helicon mōs helice fidus:helios ſol unde deriuatū:heliades:nā Eliades ab elide ubi piſa fuit Ciuitas aſpiratione caret hellanicus:hiſtoricus.

E ante.m.ut hem.iteriectio peregrīo hemina ab hemis ſemis qđ ſit ſeſtarii dimidia pars & q̄ ab hēis īclinanť:ut hēus pariū hemicyclus in lælio apud ciceronē hemitritæū febris genus qđ ut ſerenus putat quo pacto o nobis dicaťa nullis adhucenūciatū

E ante.n.ut henion quod apud nos ualet habena ab hoc fit heniocus ideſt auriga aſtrum quo uerbo latini utuntur.

Et ante.o.ut heo interiectio pegrina heos.i.dies unde deriuata heſperus:& aſperia aſpiranť ab heos dies & peras finis ut ſit diei occaſus ubi heſpia nā eos prīa ꝓducta aurorā ſignificat Oui.ī fa.pxīa uictrīcē cū romā reſpexerit eos & ſine aſpiratiōe ſcribīť.

E ante.p.ab hepta.i.ſeptē deriuata ut heptie meris.

E ante.r.herus heri uel here eadē ſignificatione heruca herbē ſpecies ſalax:herugo heriaceus puſillū aīal q̄drupes qđ cū ī ſe cōtrahiť ſpinoſa uideť pila. heremus primā & ſecūda breui apud Propertium

herinus fluuii nomen herba:unde herbaceus herbilis anser herba pastus hernicus tam ꝑprium uiri nomen quá populus & herniá patiens: Hermes mercurius & ab hoc in flexa ut hermippus nomẽ ꝑprium hermodõ fluuius hermione hermophroditus hermenia iterp̃tatio qa hermes iterps dr̃ unde li. Arist. pihermẽias iscribif hercu. hercius iuppiter & ab hereo. i. sepio oía heros herodes herodiãus & q̃cũq; ab hera. i. iunõe nomẽ uidẽt habuisse.

E ante. s. ut hæsi hesio q̃ tamẽ. æ. diphthõgo habẽt ná alteꝝ ab hereo ꝓteritũ alteꝝ iteratiuũ uerb. imẽ hesternus q; ab heri descendit peregrina hesꝑa hesperus hesperius hesperia hesau ꝑphetes: hesiodus hesione laomedontis filia.

E ante. r. q̃ ab heteros. i. alter iflectũt ut hetruria heterocliſis idẽ altera decliatio hetroclitus & similia.

E ante. u. ut heus uocãdi aduerbiũ heu interiectio q̃ uocales i diphthongũ coeunt licet heu diuisa legatur ut illud Vir. Heu q̃ pingui macer est mihi taurus in aruo ut testis est etiam Seruius.

E ante. x. oía q̃ ab ex. i. sex deducta sicut exãetaꝝ exagõus sex angulꝝ exastichõ sexuersum & similia.

I ante. a. hias hiat & q̃ ab hio deriuatur ut hiato sequés uerbũ Plautus si q̃ forte cõtio est ubi cũ hiare nõdum in mentẽ uenit gn. atticus in. xx. iliados ille hiatans herbã moribundo ore laberius ãt in tauro: passiuo mõ enunciauit hiadantur fores iquit pro eo sane quod est hiatant. i. patent.

I ante. b. hibex & deriuata ut hibiscus & hibernus ab hieme.

I ante. e. hiem hies hiet ab hio hiems peregrina q̃cũque ab hieros. i. sacer inflectunt ut hieron ꝑpriũ hierycho: hierusalem Hieronymus & similia.

I ante. l. hilla hillas ueteris intestina noia uere laberius illã coquus si adussit flagris cædit: hillũ qđ grano fabæ adhæret sed ꝓ re nullius momẽti a lucretio & a cæteris sæpe ponit unde nihil & nihilũ facta & q̃ a græcis accepimus hilarus uel hilaris hilaritudo hilaresco hilaro unde exhilaro.

I ante. m. ut himber sed chœroboscus existimat aspirationẽ non admittere umbros unde imber a nostris deriuatũ. o. n. inquit ante. m. si uocalis sequat ea carebit ut ombros.

I ante. n. hinio humulus hinus ea ẽ bestia q̃ ex equo & asina nascit minor q̃ mulus ut inqt Varro cõtra ex equa & asino mulus humuleus pulus ceruinus.

I ante. o. hio uerbum.

I ante. p. omnia q̃ ab hippos ideſt equus iclinant ut hippagines naues hippias proprium uiri hippodamia proprium mulieris & similia.

I ante. r. hirtus hirsitus hircus aial hirquus oculi angulus hirudo sanguisuga hira cuius diminutiuum hilla hircipili hirquitali pueri ad uirilitatẽ accedentes a libidine hircina dicti peregrina genti le hirpinus populus

I ãte. s. hisco hispidus hispãus hisdr̃. s. & ablatiuus histrio q ab exhistria primũ uẽit: extera historia historiagraphus erãt uero q isidoꝝ putãt aspirati.

I ante. u. ut hiulcus.

I per se hi articulus uel pronomen.

O ante. d. hodidocus latro & uiaꝝ obsessor & quæ cunq; ab hodos: ideſt uia inflectuntur hodia q; ex hoc etiam die hodiernus.

O ante. h. oloré q̃dã aspirãt qđ multi negãt idq; ipse potius affirmauerim holocaustũ & q̃cunq; ab holos. i. totus deriuãt: holus holitor hortulaus quo uerbo quantũ meminerim solus utit Apuleius.

O ante. m. ut homo homulus uel homuncia diminutiua ab hoíe homeliũ pilei genus græca q̃ ab homu. i. simul deducunt ut homogenia apud lucretiũ: homerus homeoteleotos. i. similiter desinens hõ eptotos similiter cadens figuræ.

O áte. n. ut honor uel honos & q̃ ex eo deriuãt ut honustus nã hõus ut multis uꝰ aspiratiõe caret licet qđ ita distiguant ut tunc uelint aspirationẽ suscipere cũ corporis pondus significat cũ uero animi minime honorius ꝑprium.

O ante. r. hortor horreor horror hortum articulus hornũ ipinus anni unde horna uina Hora. dixit in epodo. horda bos p̃gnãs q̃ postea forda dicta horiꝯ dariũ aes q; ꝓ ordeo egti romão dabat hortus cõseptũ agellũ significat multis cõsitũ qbus uescãur holeribus hortulãus: pegrina hora siue pulchritudinẽ siue tps seu ex tribus deabus unã significet horeũ ab horo seruo cũ unico. r. scriptũ borizõ nri uisus termius ab horos termius nã oros mõs unde oreages nymphæ dictæ caret aspiratiõe: horcus.

O ante. s. hos hostium hostio uerbum & quo ex eo inclinant ut hostis hostorium hostimentum.

V ante. b. uber. V ante. c. huc buccine.

V ante. d. hudus huuidus quod tamen quidã non aspirant magis q̃ una.

V ante. i. huius huic hui interiectio.

V ante. l. hululo hululatus.

V ante. m. humus & q̃ ab eo deriuãt hũidus hũor hõeo aquo hũesco hũo hũanus hũanitas & hõerus

V ante. r. huruca puulum quoddã reptile quod super brasicas p̃cipue repit corresuꝝ folia.

V qđ i exteris noibus tãtũ mõ scribit p̃se fert aspiratione sp: sed de hac lra ubi de diph. scripsimus lõgius tractabimus: de aspiratiõe ãt iteri q̃ restãt absoluamus ná cũ de ea q̃ p̃ it uocales in principio dictiõis dictum sit seqt ut de media scribẽdum sit.

I media igit dictiõe duabus maxie de cãis uocalibus aspirato p̃ponit: aut pp hiatum qa uerbũ i cõpositione simplicis tenuit aspirationẽ: pp hiatum ut athenum uehemẽs icoho traho ueho p̃hẽdo cohors: est. n. simplex teste Varrõe mihi nihil sed nihil tamẽ a uerbo simplici hẽt aspirationẽ cũ ex nõ & hilum extritum sit nihil & nihilũ ut scribit Var. uaha aha ohe: in exteris quoq; noibus ut loãnes phahetõ pasiphe danahe cuhius q & bacchus elemosyna de ihesus ꝑmiũ Demophoõ cuius loco æollicũ digãma ueteres tã græci q̃ latini posuerũt: id ãt fecerũt firmãdaꝝ roborãdarũq; uocũ causa ut uigetior uiridiorq; esset eaꝝ sonus.

Propter simplex aspiratũ ut ãhelo ihio ꝑhibeo exhibeo: cohabito cohæreo exhaurio de hic ex hinc abhorreo adhortor exhubero & similia: extera ut. ephebus anthypophora procemiũ methodus ephippia & similia quæ simplicia in primo loco cõposita non in medio habuere aspirationẽ. In fine autẽ dictiõis e diuerso uocalibus postpõit sed i solis iterictiõibus q̃ p apocopẽ: ita ꝑferũt ut ꝑh oh

uah & his ſimilia de aſpiratiõe q̃ hẽnt uocales ſatis dictũ nũc de ea q̃ cõſonãtibꝫ ſubiũgit differẽdũ ẽ.

Cum quattuor fuit oĩno conſonantes.c.p.r.t. quæ aſpirationem admittunt de his per ordinẽ dicere aggrediemur ei qbus idictiõibus primũ aut medium ultimũ ue teneant locũ & primũ locũ prio de ĩceps reliquos a.c. littera ĩcipientes oſtendemus.

Ch. aſpiratũ ante a ut charun chaones in epiros populi. charax hiſtoricus character figura charybdis charites chalcum.

Ch. ante. æ. diphthõgum ut chæremõ comicus poeta chareſtratus chæreas adoleſcentes.

Ch. ante. e. ut chelydrus chelys teſtudo ſchemachoenobates q̃ pfunes & extenſos ſchepiones ẽt ueteres teſte Cicerone dixerunt.

Ch. ante. i. ut chion mulieris ꝓpriũ chimæra ſchiſma chiron centaurus chirotheca & q̃ a chir. i. manus deſcendunt omnia.

Ch. ante. l. chlamys chelauaſmos figura.

Ch. ante. r. ut chriſtus chryſma chriſothẽus agamẽnonis filia chryſaor: q ex meduſæ capite exiliit: & q̃cũqꝫ achryſos. i. auꝫ deriuata ſunt chreſis. i. uſus unde cathacreſis figura.

Ch. ante. o. chorda choſtũ unguẽtũ choaſpes fluuius chorus chorea choraules choragiũ ductus chori ſchola ſcholaſticus ſcholaris coronã quoꝫ dici Ci. putat licet Feſ. Põp. ablatã dicat eẽ aſpirationẽ.

Ph. ante. a. ut phalereæ: pharao phariſæus phaõ pharetron: nã fama iõ p. ſ. ſcribit: qa latinũ factũ uideri ꝑt & lati ueteres teſtionio ci. ſolas uocales aſpirabãt nũc recepta ſũt pauca: de qbꝫ ſpſi cũ pegris dicẽus:

Ph. ante. æ. ut phædon philoſophus phædra mulier phædria adoleſcens ſpera quã multi detracta aſpiratione ſpera dicũt latine globus.

Ph. ante. e. ut pherſephõe: q̃ ꝓſerpina ĩ græcis. n. noĩbus. p. m. ph. a latinis plærũ uertit: & e diuerſo. ph. m. ut trophæum ſphæra.

Ph. ante. i. ut phiala phĩeus ſpinx mõſtꝫ nam filius licet a philo amo deriuari qbuſdã uideat: tamẽ p. ſ. qa latinũ hr̃ ſcribi cõſueuit & nulla ẽ grammaticæ ps q̃ tã crebro ĩ mutata q̃ orthographia iuẽiat: ueluti ẽt. Quĩti. teſtimonio nobis eẽ ꝑt phũs & q̃cũque phi litterã græcam habent: ut philippus.

Ph. ante. l. phlegeton phegias ꝓpriũ phlegra locus unde phlegræus deriuatũ phlebotonõ uẽas ĩcido.

Ph. ante. o. phormus uiri ꝓpriũ phorbas nã forma licet ab eo q̃ doriẽſes morpha dicũt cõuerſum uideatur per. f. tamen ſcribitur.

Ph. ante. œ. diphthongũ ut phœnis uiri proprium phœbus phœbe phœnica regio phœniſſa.

Ph. ãte. r. ut phryx phrigius phrixus helles fr̃ phrinicus poeta tragicus nã frigus licet a phrittoꝫ. i. horreo deſcendat p. f. tamen ſcribitur.

Ph. ante. u. ut phucus q̃ tamẽ p. f. uꝛ̃ ſcribi debere cũ .y. in. u. mutatũ ſit ſed ita ſcribebãt ueteres qn ut ẽt teſtis ẽ Ci. fruges pro phryges & purꝫ aꝑ oĩum lectũ ſp fuiſſe ꝓpyrrhũ dicit figura ãt & fur q̃ græca ſunt: p. f. tamen ſcribuntur ex uſu ueterum.

Ph. ante. y. ut phytõ ſerpẽs phytũ p̃ciũ q̃ p re locata accipius: unde emphytioſis eſt ãt phyton planta.

R. ſra ĩ græcis tãtũ noĩbꝫ aſpiraꝛ & ĩ eis qdẽ ꝓpetuo ſi ab. r. initiũ hẽant ut rhetor rheſus rhodus rhadamãthus rhipæi montis romphæa: ĩ medio quoꝫ poſt. r. geminatum: ut pyrrhus pyrrha tyrrhẽus: quãobrẽ cũ reda: teſte Quinti. uerbũ ſit gallicũ carebit aſpiratione de rhẽno dubium uideri poteſt. nã cũ a rheo. i. fluuio uideaꝛ deſcendere admittere aſpirationẽ uidebiꝛ rurſum cũ aliunde nomẽ habuiſſe poterit ea carere. nã rhodãus fluui nomẽ & rhoda oppidũ iuxta flumẽ. quoniã a rhodioꝫ colõis dictũ ẽ: ut Lactã. i. iii. ad ꝓbũ uolumine: & Hieron y. ẽt teſtis ẽ aſpirationẽ: nõ reſpuet porro ãt ad uerbiũ & ringo uerbũ & q̃dã alia q̃ a græcis accipimus: uel aſpiremus: uel nõ: ut ego ſentio nõ refert cũ iã latina eẽ uideanꝛ: & cũ a græcis effluxiſſe deꝑ hẽdantur: ut Roma q̃ prius ualẽtia crediꝛ appellata: inde qa græci rhomẽ robur uocant roma ſit nominata: remus ãt & romulus cum arumine. i. mãma dicti ſcribanꝛ aſpirationẽ reſpõdet de. r. littera hactenus dictum ſit: nunc reliqua proſequamur.

Th. ante. a. ut thalia thãiris thalamus gẽalis camera.

Th. ante. au. diphthongõ: ut thaumas ꝓpriũ: unde thaumãthias uel taũantis iris celeſtis arcus dictus.

Th. ante. e. ut therſites termophile: & quodcũqꝫ uerbũ a thero. i. calefacio deſcendit: ut thermæ: thetis: mater Achillis thebe theſſalia theophilus & q̃cũqꝫ a theos. i. deus deriuanꝛ theſis thema: & c. q̃ a theſi inclinantur ut compoſitum hipotheſis epithema therſander proprium theſeus.

Th. ante. i. ut thiadamas uiri ꝓprium thioneus bachus unde thiaſus.

Th. ante. o. ut thoas ꝓpriũ tholus quod tholum quidam neutro genero dicunt in media templi camera locum in quo deuotæ primitiæ: exuuiæ aut figebantur. thomas thorax.

Th. ante. r. ut thraſo thraſibulus thraſyllus thrax uel threx threſſa thraix thaiſſa threix threiſſa thracius thraicus threicius.

Th. ante. ſ. ut ſthenclus capanai filius auriga diomedis ſthẽobœa & q̃ a ſthẽos. i. potẽtia deriuanꝛ oĩa.

Th. ante. u. thule inſula in oceano thus thuſcus thucydides hiſtoricus thumius piſcis quem alii morc græco thynnon dicunt.

Th. ante. y. thymbra thymbreus thyrſus thyrſis paſtoris proprium nomen thymus herba.

Media ĩ dictiõe aſpiratio nũc ĩ ueſtigãda nobis eſt.

A ante. ch. ut achates achilles acherõ ſtomachus iachus iacus qui bacchus diciꝛ lacheſis callímachus lachryma andromache & amathe ideſt pugna deriuata omnia ut ariſtomachus grachus cachinus cachinor brachium & omnia a brachys ideſt breuis deducta ut brachylogia & id genus alia.

C. ante. ch. ut bacchus bacchanalia bacchilides lyricus poeta.

E ãte. ch. ut erechteus echĩus ſiue piſẽ ſiue thecã illã hirſutã ſpinoſãq̃ caſtãeæ ſeu uas ſignificat ad lauãdas mãus ĩ cuius mediũ ſupne porrecta ſitula aq̃ tenui ac ꝓminẽti immitit foramĩe e chẽithia pythagore diſcipulis lex ĩpoſita & ab echo. i. teneo oĩa deriuata echo uox repcuſſa echidna mõſtrũ œchalia.

I ante. ch. ut a ſtichos ideſt uerſus deriuata uelut diſtichon tetraſtichon hexaſtichon & ſimilia.

I ante. ch. ut calchas pulcher ſepulchrũ ãbulatia telchĩes ſacerdotes mr̃is magnæ ut qdã aiũt demões

N ante.ch.ut branchiæ piſcium:ũt ita dicam remigia rhanchus qui neruos cõtrahit anchora ex uſu cum græci nõ aſpirent ſpiritum habuit chraſſum Anchiſes Elẽchus tam argumenti ſpecies quam lapis conchyle concha teſtudo maritima & tuba.

O ante.ch.ut parochus qđ uerbũ Hora.in ſermonibus põit ẽ ât a græcis tractũ nomẽ qđ uehicula põerat archelochus filius antẽoris archilochus poeta. cochliariũ cochlea q̃ & limax a límo dicta ĩchoo licet qdã iter uocales aſpirationem ſcribi malit.

R ante.ch.ut horchus quod ut aſpiraret uſus obtinuit cũ græci in prĩo loco tãtũ aſpirẽt anchetypus & oĩa q̃ ab arche ideſt prĩcipium ſunt deriuata ut archemorus comarchus demarchus arabarches archelocus archilochus archyta philoſophus ſperchius lurcho ex uſu aſpirationem habuit:& Cicerone teſte orchinus quod uerbum apud Suetonium expoſitum inuenies.

S ante.ch.ut ĩ deductis a ſchema ut aſchematon æſchylus poeta tragicus æſchynes orator.

V ãte.ch.ut ophiuchus aſtrũ nabuchodonoſor rex.

Y ante.ch.ut hierycho monychus centauri nomen proprium ut apud Lucanum.

A ante.th.ut emathia athene atheniẽſis athos mons tathas ideſt pater ut ſuidas expõit agathyrſi populi cathedra cyathus & ut Cicero putat mathones.

Ch.aſpiratum ante.th.erichthonius erichtheus rex athenienſum.

E ante.th.phathethon phlegethohon prometheus epimetheus:ethica tethys uxor oceani methodus & meteodica.i.doctrinalis lethus frater amphiõis lethum ut Varro qui a lethe ideſt obliuione deriuari uoluit Priſciãus autẽ carere aſpiratione putauit qppe q a leo unde compoſitũ de leo deduci uoluit cethegus ut Cicero eſt auctor.

Ae diphthõgus ante.th.ut æther ætherius æthra ꝑ æthere & ſerenitatem & atre theſei diæthus hiſtoricus cinæthon æthiops tã propriũ q̃ nomẽ gẽtis.

Eu diphthongus ante.th.ut teuthras rex unde teuthrania regio aſiæ.

I ante.th.ut pirithous tithõus ſithonia regio bithyni populi.Iapithæ populi:cithara muſicũ ĩſtrumẽtũ chriſolithos & quæ a lithos ideſt lapis ſunt deriuata omnia & ithraſiæ uirgines quæ gorgones dictæ a libyæ fluuio tithraſo.

L ante.th.ut althea mr̃ meleagri amalthea capra q̃ Iouẽ aluit infantẽ talthibius p̃co Agamẽnonis.

N ante.th.ut ſmyntheus apollinis nomẽ ꝑ pentheus filius agaues rex thebarꝝ panthus ſacerdos:aricynthus anthypophora acanthus xanthus xanthippe labyrinthus comẽtus hyadamenthus hyacĩthus: zacinihus quæ a latinis ſaguntus nãe græcia teſte Hieronymo & Lactãtio colonia ĩ hiſpaniã ueniẽs ſagunthũ conſtruxit:ſed Priſciano teſte uerbum ĩuerterunt romani.

O ãte.th.ut clotho cothuẽus nothus illegitie natus otho uiri ꝑpriũ teſtionio Ch.aſpiraſ chryſothẽus.

Ph.aſpiratũ ante.th.ut diphthongus aphthõius nomen uiri ꝑprium phthia ĩde phthius Achilles.

R ante.th.ut parthus parthia orthographia & quæ ab orthos rectus deriuantur ut orthogonium rectorum angulorũ Bartholomeus parthenius fluuius & mons arcadiæ.

S ante.th.demoſthenes & omnia quæ a ſithenos.i. robur deriuanſ ut erat oſthenes aglaoſtheñes:& ſimilia iſthmus & iſthmia certamina ægiſthus.

Texile ante.th.ut Matthæus matthias.

V ante.th.ut zuthus æoli filius.

Y ante.th.ut phythõ uĩ phithius apollo pythagoras erythra rex cythera mõtes uĩ uenus cytheræa.

A ãte.ph.ut aphrodiſia ueneris feſta aphricã quoq; dictã ueteres putarũt qđ horrore & frigore careat q; græce phrice dr̃ aphareus uiri ꝑpriũ aphthõius apheresis cataphractus miles armatus apđ ꝑpriũ.

C ante.th.ut ecphoneſis uel ecphonema ideſt exclamatio figura.

E ante.ph.ut ephippia equoꝝ ornamenta ephebus ephemerides.i.diaria ephyra.

Ae diphthõgos ante.ph.ut æpheſtiõ uiri ꝑpriũ ſũt tamẽ q ĩ ſecũda tãtũ ſyllaba diph.ſcribi ꝑbent.

Eu.ante.ph.euphonia.i.uocalitas uel conſonantia.

I ante.ph.ut deiphobus deiphyle iphigẽia q̃ & iphianaſſa iphides frater herculis hypſiphyle.

L ante.ph.ut delphos deiphicus delphiu uel delphinus alpheus.

M ante.ph.ut amphitryo amphictione apud quos publicũ fuit totius græciæ cõciliũ & q̃cũq; ab amphi ĩclinaſ ꝑpoſitiõe ut amphibrachis amphitea âphiteatrũ & ſimilia rhõphea teli gẽus triũphus.

O ante.ph.ut ophiuchus trophæum.

Pexile ante.ph.ut ſapho unde ſaphicũ carmen.

R ante.ph.ut porphirius orphanus orpheus.

S ante.ph.ut aſphoclelus herba.

Y ante.ph.ut hypen.

Vltimũ tenens locũ aſpirato ĩ barbaris tantũ ĩuenĩſ nominibus ut Ioth Ioſeph Heliſabeth:de aſpiratiõe hactẽus nũc tractãdæ diphthõgi ſequiſ locus cũ igiſ apud latinos duæ ſint de q̃bus ĩ ſcribẽdo maxie dubitari ſolet.æ.&.œ.de eis potiſſimũ tractabimus nam diphthõgus.y.q̃ in græcis ſæpe ſcribitur nominibus paucis poſtea a nobis notabiſ:ſed inſtitutum iam noſtrum proſequamur:

Ae ante.a.ut æacus æacides.

Ae ante alteram.æ.diphthongon ææa inſula.

Ae ãte.d.ædiſico ædes ædicula ædilis ædituus quẽ æditumũ ueteres dixerũt Varrone teſte.

Ae ãte.g.ut æger ægrotus ægritudo ægrimõia ĩ ẽx teris q̃ ab ægos deſcẽdũt ut ægæus ſinus ægæõ gigas ægoceros ſignæ ægæus ꝑpriũ ægis ſcutũ palladis ægloga æga mulier ægõ paſtor ægiſthus qđ caꝑ fuerit lacte nutritus ut Lactãtius ſcribit ægialus ciuitas ægiale uel ægialia diomedis uxor ægĩde mulier & urbs ægyptus regiõis & uiri ꝑpriũ.

Ae ante.l.ut ælianus hiſto. ælius uarrõis p̃ceptor.

Ae ãte.m.ut æmulus æmulor q̃ aſpirãda ducit choe roboſcus æmus mõs æmylius æmilia familia ro.

Ae ante.n.æneas æneides & æneades: nã aeneus q. Priſci.ab ære deriuatũ ait adhuc uſq̃ non compe ri ſed ahenus facile ænygma.

Ae ante.o.utiolus æolia æolides æolicus.

Ae ante.p.ut ægy montis nomen.

Ae ante.q.ut æquus æqua æquũ quod cũ ab ecos deduci uideaſ.æ.diphthongo habuiſſe nõ debuit uerſa cappa littera in.q.ut quod illi cointos no

ſtri gntus dicũt cũ ſit igiť apd eos diph.ei.e. ꝓduc̃ta ſed ſine diphthõgo ſcribi debuit ut leuis cũ planũ ſignificat malo ergo uſu habent diphthongon ſicut & q̃ ex hoc deriuatur ut æquor æquitas.

Ae ante.r.æreus & quæ ex hoc deriuantur ut æratus æripidem autem ceruã apud Virgiliũ & Martialẽ ꝓ aheripidẽ legimus ærumna ærugo ab ære.

Ae ante.s.ut æs æris æſtus tã clamor quam feruor pelagi & q̃ ex hoc ut aeſtuo æſtas æſtiua umbroſa p æſtatẽ loca æſtuaria undarium apud Cæſarẽ & alios ebulitio fluctuũq; illiſio æſtiuo æſculus æſtimo hæſi hæſito peregrina ut æſopus uiri propriũ æſchylus æſchynes æſon æſonides.

Ae ante.t.ut ætas & quæ ex hoc deriuantur ut æternus imperegrinis aether unde ætherius æthra ſerenitas elementũ & proprium ætna unde ætneæus ætolia ætolus æthiops deriuatur ut æthiopius æthiopia & q̃ ab ætho.i.uto deriuantur omnia.

Ae ante.u.ut æuum.

Dicendũ nũc de diph.æ.q̃ in media dictiõe iueniť.

Ae poſt alteram diphthõgo.æ.ut ææa inſula & poſſeſſiuum ut ææa circe.

Ae poſt.b.ut belua uelut qdã uolunt:ſabaei phoebeus lilybaeus ſicut & q̃cũq; a uerbis circũflexis ueniunt aut nominibus i.a.uel in.e.terminatis ut Ptolomæus idæus ætnæus bæus uiri nomẽ propriũ.

Ae poſt.c.caedo cũ cecidi facit cælo & q̃e ex hoc deriuanť ut caelũ uelut ælius a caelãdo.i.occulẽdo Varro ãt a cauo dici exiſtiat caelius mõs cælebs caeſar cæſaries cæpe ſũt q̃t caerã his adiiciãt ſed cũ ceros deriuer caret dip.caeteri caeteræ caeteꝙ aduerbiũ & apud Vir.at cætera graius cæcus caecutio uerbũ cæpi ꝙ capio ꝓteritũ a pegrinis naſcẽtia.ſ.ante.c. ut ſcæuus ſcaeuola a ſcaeua.n.i.ſiniſtra duci uidẽť ſicut & ſcaeua ſubſtãtiuũ ẽ ãt ſcæua q ſiniſtra tã apte utiť:q̃ dextra licet ſcaeuolã a ſyndẽdo ſecãdoq; uolã qdã dicũt exiſtient ſcææ portae illi diæcæus thebãus a fõte dirce dircẽa fœmininũ a maſculio dracõ alcæus poeta lyricus cũ aſpiratiõe poſt.c.ut charemõ achaeus ſine aſpiratiõe ut ãcaeus uiri ꝓpriũ.

Ae poſt.d.dædalus & dædala tellus apd lucretiũ dædala circe apud Virgiliũ.i.uaria idaeus abida ſudaens a ſuda demõ lacedæmõ lacedæmõia diadema.

Ae poſt.e.ut leaena neaera mulieris propríum.

Aę poſt.f.ut fæx faecundus hoc tamen quidam per.

Oe ſcribi diphthongon uolunt.

Ae poſt.g.gætulia getulus ennoſigẽus q; neptũius ſigæũ apud troiã ꝓmõtoriũ pangæũ ꝓmontoriũ.

Ae poſt.i.diaeta unius diei nutrimẽtũ uel diſcretio & iudicatto ſine loco iudicii diereſis.

Ae poſt.l.letus laeta laetũ laelius ꝓprium blaeſus.i. paralyticus clemẽs gleba laena ueſtis plaeriq; plaeraq; pleraq; laeuus laeua laeuum: errãt qui leuem cũ planũ ſignificat diphthõgon habere putãt idq; ex ſcriptura graeca ẽ manifeſtum aelaea palaeſtra hylaeus cẽtaurus laeſtrigones galilea balaena.

Ae poſt.m.ut maereo maænas bacchãs mulier maaeõ ꝓpriũ maaeonia regio maaeonius maaeõides maæõis bartholomæus ptolemæus chimæramæander fluuius mæandrius mæandria mæãdriũ & meandrum genus purpuræ timæus q̃cunq; a uerbis naſcuntur circunflexis mæotis palus.

Ae poſt.n.ut næuus ætnæuus dodõæus himẽæuus

Ae poſt.p.ut a pæs pædos ueniẽtia ideſt puer ut pædia infantia pædagogus pædomãtia pægnia pæonia regio pæan laus Apollinis.

Poſt.p.aſpiratũ ut trophæũ Phædõ phædrõius phædra phædria noía ꝓpria thophæe haſtilis gẽus unco p̃fixi ferro a phæreſis pathos phæax populus.

Ae poſt.p.ut q̃ro q̃rito q̃ſtus cũ lucrũ ſignificat q̃ſo.

Ae poſt.r.ut ræte ueluti qdã p̃cipiunt frætus frænũ freſus freſa freſũ qd ueteres fricꝰtũ dixerũt ut plautus frictum cicer & Martialis freſam fabã pres p̃dis qui a magiſtratu interrogatus in publicum ut p̃ſtet qui cum reſpondet dicitur pres & q̃cunq; a p̃incipiunt excipiuntur p̃cium preces & ex hoc deriuata ut precor deprecor:itẽ premo quæ oia corripiunt primã i exteris ut hebraus thymbreus aſtrues aſtreca murena tã propriũ quã piſcis nomẽ græcus græcia ab eo qd eſt grex qui rex fuit theſſaliæ.

Ae poſt.s.ut ſeculũ ſæpe uelutiqdã ſerius ſemẽ ſemẽtis ꝑegrinis ut phariſeus iſeus orator ueſpeſiãi tẽporibꝫ & alius demoſthẽis p̃ceptor muſeus uates.

Ae poſt.t.teda tedet tediũ:teter tetra tetrũ telũ autẽ caret diphthongo tenarus laconie ꝓmontoriũ cytherõ tyrrheus poeta eteus qa ob œta clytẽneſtra poſt.t.giminũ cyttea urbs poſt.ct.acteõ uiri ꝓprium acteus & poſt.r.geminũ ſecũdo q̃ aſpirato ut mattheus atteus uiroꝝ ꝓpria poſt.ſt. ut ariſteus.

Ae poſt.u.ut uenũdo ueneo. Ae poſt.y.ut lyeus.

Ae uero in ultimo dictioni:loco inueniť in prima declinatiõe p oẽs caſus ĩ e terminatos ſiue ea græca ſiue latina noía ſint ut ſcribe eneæ anchiſe Helene ſed hæc ſola terminatio in nominatio tantũ diphthongon nõ hẽnt:& relatiuũ q̃ & interiectio ue & p̃poſitio p̃ & pelegrina interiectio pape.

Nũc.œ.diphthõgi:ſequitur tractãdus locus & primum eius quæ primum in uerbis tenet locum.

Oe igitur ante.a.ut œagrus orphei pater.

Oe ante.b.ut œbalus lacedæmõioꝝ rex tyndãei pr̃uĩ lacedæmõia œbolia dcã & poſſeſſiuũ œbalius.

Oe ante.c.ut œchalia locus œconomus ideſt diſpẽſator œconomia diſpenſatio.

Oe ante.d.ut Odipus dœdipœs œdipo dionides:

Oe ante.n.ut œnophoꝝ œnotria & q̃cũq; ab œnas .i.uinũ ſũt deriuata œnus etolie rex pr̃ meleagri.

Oe ante.o.ut œos attice populus.

Oe ante.s.ut œſtrũ & œſtruo quẽ rõani ut Vir.ĩgt aſſillũ uocãt ẽ ubi ſpiritus cõcitationẽ ſignificet ut apud orphea ĩ principio argonauticõ & Iuuenalẽ & ſtatiũ in.i.thebaidos ubi Lactantius ait fontem apud ſiculos fuiſſe huius noís ubi muſe colerenť.

Oe ante.t.ut œta mons unde œtæus.

Diph.q̃ mediũ tenet in uerbis locũ nũc tractãda ẽ.

Oe dip.poſt.b.ut bœbeis ĩ prĩa tãtũ ſyllaba paludis nomẽ cubœa uĩ eubœus eubœa eubœũ & diſſoluta diphthõgo euboicus ſicut ab eo qd ẽ achæus dr̃ achaicus amebœus unde carmẽ amebœũ eribœa alcathi filia q̃ telamũ cõperimẽs macẽ gẽuit filiũ melibœa purpura a noíe ĩſulæ ĩ q̃ tĩgiť melibœus uiri ꝓpriũ alphæſibœa ꝓpriũ mulieris ſthenobœa quã Homerus antiã uocat poeti uxor.

Oe poſt.c.ut cœpi anomalũ uerbum cœna cœnaculum cœnatio cœtus cœũdo dictus extra ut epicœ

nũ.i. ꝑmiſcuũ cœmiteriũ poſt.ch.aſpiratũ ut choe rilus poetæ nomẽ ꝓpriũ chœrades petræs ante.c. ut obſcœnus.c.aſpirato poſt.ſ. ut ſcœnobates q ꝑ funes it extẽſos cœus ex tyrannibus unus mecẽas.
Oe poſt.f.ut fœmina fœnum fœtus fœnus fœdus:
Oe poſt.g.ut tragœdia lagoena uas uinarium.
Oe poſt.l.ut meoedia quod corrupte melodia dicit ſynaloepha quæ ab imperitis ſynalimpha ſcribit pathos eſt:ſoloeciſmus.
Oe poſt.m.ut comoedia moẽia pomoeriũ dãoetas
Oe poſt.n.menenoeceus trium ſyllabarum & cũ.c. in ultima creõtis filius monoetius ſyllabaꝝ quat/ tuor.t.habens in penultima ante.i.patrocli pattuit tide mænoeciades patrocles dictus tam enĩ patro/ cles quam patroclus apud Homeꝝ legitur.
Oe poſt.o.ut booetius trãſpoſitis ſyllabis nam græ/ ci boeoetia & boeoetius ſcribunt ſicut cyex quod latini ceyx dixerũt alſſalmorpha forma & plæraq; ſimilia prohoemium.
Oe poſt.p.ut polypoetes pirithoi filius poenula ue/ ſtimentum:poena poene poenitet.
Oe poſt.r.rhoceus centaurus croeſus rex lydioꝝ ꝑ/ tus ſthenoboræ maritus quo falſo accuſante de ſtu pro bellerophontem cũ ad iobatã miſit ſoceꝝ ut i terficeretur rhoetheũ mons ubi aiax ſepultus ẽ.
Oe diphthõgus apud latinos ſcribi nõ ſolet & neq/ dẽ in dictiõibus græcis diuidit.n.diphthongus ut mãtoi didoi ĩ oi páthoi latoi unde patrõymica pã/ thoides & latoides de diphthongo hactenus dictũ nunc oſtendendæ dictiones quæ hypſilon habẽt.
Y ante ha ut hyades ſtellæ quæ ſuculæ a latinis ſunt dictæ hyacinthus lapis & puer & herba.
Y ante.b.ut hybla hyblæus hybrida hybridæ ut q dã hybrides a ſingulari noiatiuo hybris dicũt cães q ex ĩpibus parẽtibus nati ſunt.i.ex uenatico & gre gario unde Horatius ꝑ ſimilitudinem dixit hybri da:qđ dicã quod Perſius de quo loquit; clazome/ næ parentes habuerit græcum & romanam.
Y ante.d.ut hydria uas aquariũ unde & nomen ha/ bet ab hydor aqua ſicut & hydra ſerpens.
Y ante.l.ut hyle materia unde aliqd fiat ſicut & ſilua unde Cicero oĩs hubertas & q̃ſi ſilua dicẽdi hylæ us cataurus hyllax cãis ĩ bucolico carmĩe apd Vir. hylas herculis puer & apud tranquillũ uiri ꝓpriũ.
Y ante.m.ut hymenæus hymnus hymettus mons atticæ.
Y ante.p.ut hypocrita & q̃ ab yhypo præpoſitione ſcipiunt ut hypotheſis & q̃ ab hyper ꝑpoſitione fi/ unt ut hyperbaton hypebole hyptheſis hyperme/ trum hyperion ideſt ſol & ſimilia.
Y ante.r.ut hyrtacus unde irtacides hyrieus neptũi filius ex alcione atlantis filia pater orionis.
Y ante.ſ.ut hyſteron ꝓteron & q̃ ab hyſteron deri/ uantur omnia ut hyſterologia nam hyſtoria per ignorantiã cũ hypſilon ſcribitur hyſſopus herba. In mediis uerbis hypſilon ita inueſtigatur.
Y poſt.a.ut cayſter fluuius.
Y poſt.b.ut lybia tã mulieris ꝓpriũ q̃ filia fuit epa/ phi mater uero buſiridis quã regio ſybilla byblia generis neutri nũeri pluralis ut rhetorica cũ codi/ cẽ ſignificamus & phyſica q̃ faciũt byblioꝝ rheto ricoꝝ phyſicoꝝ hinc bybliopola q̃ libros uẽdita byblion qđ librũ ſignificat & polo pria lõga uẽdo byblis ꝓpriũ mulieris byrſa.i. coriũ cãbiſes filius ꝑſpiter q latiẽ ſenior bõbix uermis unde bonbyci/ nus labyrithus abyſſus babylon.i.cofuſio abydus byſſum purpuræ tinctura & byſſus teſte ſuida.
Y poſt.c.ut cylindrus pherecydes hyſtoricus q pri/ mus apud græcos ſoluta ſcripſit oratione cymba cymbalũ cymliũ uas cynoſura ſidus cyãeae petrae q̃ ſymplegades nominantur cymothoe nerei filia cyclus & ab eo compoſita ut hemicyclus cyclops q latiẽ cocles q̃ſi ocles teſte Varrõe dicit thucydi/ des hyſtoricus nobilis atticyrrha iſula cytiſus her ba cyllene ĩ arcadia mõs unde cyllenius mer.Hõe. teſte ubi laudes ſcribit mercurii cymeae ciuitas.ſ. antecedẽte ſcytha ſcyphus &.r.ꝑeunte corcyra itẽ cyttea urbs cyrene patria callimachi unde cyrenæ us ſcilla ſcyllax canis cygnus cymõ ꝓpriũ uiri cy/ lix & cylicia cyprus unde cyprogenia & cypris ue/ nus dictus cypſellus rex corĩthi ſicion ciuitas alcyo nae neq; latinis alcydõia teſte Varrone cyathus cy/ dõ ciuitas crete unde cydõia mala cercyõ latro quẽ teſcus in attica occidit ut de laudibus helenæ ſcri/ bit iſocrates ſcybariſſus puer & arbor phorcini ex .ch.aſpirato antecedente pro chyta inſula arechyta philoſophus æſcylus æſcynes Demoſtenis grauis aduerſarius amphybrachys & quæ a brachys id/ eſt breuis omnia inclinata ſunt cõchyle.
Y poſt.d.ut dymas hecubæ pr̃ dyrrhachiũ oppidũ adytus cum tẽpli locũ ſacrũ ſignificat ſandix apud Vir.herba licet id Pli.miret li.xxxv.natu.hi.q fieri tam hominis diligẽtia poſſe putat dyota uas anaſa tum hedymeles & q̃ ab hedys.i.dulcis deriuant.
Y poſt.e.ut ceys trãſpoſitis lr̃is græcis .n.cyex dicũt.
Y poſt.g.ut gyges propriũ uiri egygea ĩ antepenulti ma tamẽ ſyllaba iſula gyriũ ciuitas gypſũ unde & uerbũ gypſo ĩ.y.aut ẽplaſtro ut Ci.ad threabtiũ de medea locutus eã gypſatis eẽ manibus dixit & gy/ pſo q̃uis re obturo ut Colu.ĩ rebus ruſticis q̃ reple ta cũ cõfeſtim gypſata ſũt ægyptus gymnos unde gymnaſiũ & gymnoſophiſtæ a gylcus uiri ꝓpriũ.
Y poſt.l.ut calybes lydia uerſo.y.in.u.romãi ludius & ludia & ludo teſte Valerio maxio dixerũt lycia regio lyſias oratoris nomẽ demõſtẽis tpe & archa diæ urbs clypeus & Pli.aſſerit lyctos crete ciuitas unde lyctius idõeus olympus mõs & cælũ calydõ ciuitas lycius appollo a lyce q̃ apd ueteros græcos lucẽ ſignificabat ũde apollo lycegeneus dictus ab Ho.lycus amnis ut gntus curcius & multi alii me minerũt lycaõ & oĩa q̃ a lycos.i. lupus ſunt deriua ta ut lycomedes apud Plautũ.lygurgus lycophrõ itẽ iclytus qđ græci ſimplex hẽnt clytes idq; freq̃n ter ſolet accidere nã clyno dicant græci noſtri non niſi cõpoſitũ ponũt iclino declino & ſimilia ita in/ duo cũ græci dyo indico nr̃i illi dico ſicut & dycny mi nã dicare alterius lõge ſignificationis eſt hiſq; ſimilia pleraq; inuenies halys fluuius hippolytus hippolyta & quæ a lyo.i.ſoluo deriuata ſunt oĩa ut lyæus bacchi nomẽ lyra chelys:lynx lyncis fera & lynceus uiri ꝓpriũ ſilybæũ ĩ ſecũdo tãtũ loco ꝓmõ toriũ ſiciliæ polybius hiſtoricus & oĩa q̃ a polis.i. multi fiũt ut polypus polycarmus polynces poly/ phẽi9 nã cõſtãtio Polis heliopolis põpeopolis nea/

polis & q̄ a polis.i.urbs deducunt oia carēt hipsilo chelydrus serpēs terrestris ulyxes clytemnestra ut pote quæ a clytos idest insignis deriuatur paraclyticus idest membris solutus.

Y post.m.ut tomyrus regma galatarꝝ mygdō ꝓpriū uiri & loci unde mygdonides mycenæ tā mulieris: q̄ urbis nomen thāyris mulier myrrha mysteriū res sacra mystillus ꝓ noīe ꝓprio aꝑ Martiale licet ad homericū uersum alludat mymydō res unde myrmidones in pria tātū syllaba mydax res amyntor pr̄ phœnicys q achil. ꝓceptor fuit unde amitorides dictus myrtulus myrō ctatutari nomē myrtus myrtum pelagus chlamys.

Y post.n.onyx lapis uas & unguem etiam significat & q̄ ex hoc deriuantur ut monychus dionysius a quo dionysia bachanalia & dionysius hois ꝓpriū nissa collisbacho sacer erinnus furia Hieronymus & q̄ ab onōia.i.nomen ꝑ cōpositionē fiunt oia ut synonyma ononyma patronymica & his similia nympha cinyres rex cypri ænygma ganimedes.

Y post.o.ut Moyses qd̄ & moses & moseus & moyseus facit.

Y post.ph.aspiratū ut staphyla mulieris ꝓpriū apd̄ Plautū pylos urbs unde filius nestor ephyræ.i. corithus licet aliæ ēt urbes sint ephyræ dictæ sipylus ciuitas thermophylæ oia q̄ a pyle.i.porta deriuari uident ut ꝓpyleū qd̄ ante portā hypsiphale pythagoras phylace urbs pylades porphyrius pygargus auis pytisma ludus lacedemōius pygmæus zephyrus pyrrha deucaliōis uxor pyrrha lignorꝝ strues icensa pyrrhene & quæ a pir fiunt oia pygmalion pyrhius & pythō urbs in parnaso pysander pœta pyrgo polycines & quæ a pyrgos idest turris fiūt omnia sepa piscis genus papyrrus.

Y post.r.eryx unde uēus crycia amarylis hierycho amphytrio charybdis corymbus bebryx gēs chryses sacerdos apollinis uū chryseis patronymicum phrix qd̄ teste Cice. frus uetustissimi & fruges dixerūt urīs trymo Priami mater licet qdā zeusippē uelit noiatā coryciū atrū corydō uiri ꝓpriū dorielus & q̄ adory.i.lācea fiūt oia ut dorybas doriphorus & similia eurythus & q̄ ab eury.i.latū descādūt oia ut eurydice eurybates eurydamas eurypides ātiō nō hēt hypylō qd̄ nō ab eury descēdit sed ab europo cāpo ut ēt Prisciāus dixit geryō rex garyo uerbū unde garulus uerso hypsilō i.u. barylus uiri ꝓpriū aꝑ Iuuenalē & q̄ a barys.i.grauis & molestus descēdūt oia gryllus Venophontis filius philosophus dryades & hamadryades & oia q̄ a drys.i.q̄rcus descendūt crystallus strymō thraciæ fluuius unde grues strymōie erythrus rex unde mare erithrū.i.rubꝝ male rubꝝ appellatū ut ēt gntus curcius fatef eritheus cui boues sustulit Her. ut isocrates de laudibus helenæ scripsit chrysothemis agamēnonis filia & q̄ a chrysos idest aurꝝ deriuantur oia ut chrysolitos lapis ꝑciosus chrysaor qui ex capitis medusæ a perseo obtruncatæ natus sanguine est cum pegaso.

Y post.s.ut clepsydra instrumētū astrologicū in quo horas metiur & meretricis nomē & iudicādi locus & uas qd̄ plenū aq̄ i cōtiōibus oratoribus adibebatur teste suida & Pli. significāte sisyphus post scām tā cū. s. syagrus &c. q̄ a sys.i. sus nomen hēnt elehemosyna &c. q̄ hāc formā i syne hēnt ut innemosyne musarꝝ mr̄ trasyllus ꝓpriū uiri cysta cystula nā cystis græce dr̄ absyrtus fr̄ medeæ & q̄ a syro.i.traho descēdūt oia ut syrmo cauda q̄ a tragœdiis trahebatur in pulpitis syria assyria psyli libyæ populi psylla pusillum quoddā aial ut īmesenia menāder ostēdit & epicharmus & aristphānes scripserūt psyllū herba psyllus fluuius arcediæ syncopa & oia q̄ cum syn cōponūt ꝑpositiōe ut synonyma synthesis synalepha systole symplegades synezesis synæresis & id genus alia sycophonta & q̄ a sycos idest ficus deriuant alia masyas tam fluminis quā uiri ꝓprium sylla mari infestissimus inimicus.

Y post.t.ut tydeus unde tydides astyages filius cyaxare regis Lydiæ cætera q̄ ab asty fiūt qd̄ urbem significat ut astyanax filius hectoris q̄ āte pr̄is obitū scamāder dicebat Hōe. teste tymbra herba unde tymbræus apollo licet eū alii ab ībre dictū thymbræū putāt ut macrobius tyndareus unde tyndaris helēa & clitēnestra tyndaridæ castor & polux tirus post.t. secundū butyrus tyrtæus poeta tyros ciuitas aphicæ tyrrhenus.i.tuscus tyrānus thyrsus unde thrysophorus bacchus ab orpheo dictus aga tyrsi populi scythie nutylene & mulieris & oppidi nomē etymologia & oia q̄ ab etymos.i.uerus fiūt ut etymologus dactylus tā ꝓ pede uersus q̄ ꝓ eis q dactyly loue aluerūt q cabiri corybātes & thelchines ēt dicti & ex his deriuata ut dactylotheca.i.digitale thyrsis pastori thymnius herba tylus urbs satyru styx palus tylus insula archetypus & q̄ a typos.i.forma fiūt tethys uxor oceāi nā nereis caret hypsilo orthigia īsula delos rhadamantis rex licet uerso hypsilō i.u. nūc potius rhadamāthus dicat̄ dithyram bus bacchi nomē & carminis genus & q̄ a thyra.i.porta fiunt omnia ut prothyron locus ante anuā: ut uestibulum quo iuris consulti utuntur uerbo thyestes ithyphallas priapi nomen.

Y post.x.ut xystus ambulacrum uel porticus circū circa domus in pluuium.

Y ante.i.in eadē syllaba hoc est diphthōgō faciēs nō iuenit̄ nisi sequente uocali ut phlegyas rex orthya q̄ boreas rapuit filia pēdionis ilethyia.i.diana arpya turbo & mōstrꝝ aure eus diphthōgō agyieus bacchi nomē i fine āt dictionis quod sciam nullū apud latinos nomen præter apy montis nomen.

Vltimus a principio nobis ꝓposit describēdi scientia restat locus q de cōsonātiū suo loco positiōe erudita tractādus fuit sed cū i his multa cōsiderari soleāt de gemiatiōe cōsonātiū dū taxat pscribēus qa & hic ēt locus late magis patet & hic mihi nō tā uetervm rōnes referrēdæ q̄ de orthographia eminētiora decurrēda nā qd̄ nōnulli iterpōcta notandi peritiā huic patri tribuerūt eos errasse eqdē semp sum arbitratus nam cum & coma & colon & pidon nosse rhetoris esse palā sit nec minus pronūciandi peritiā ut eorꝝ sensus tullerint poposcerintq; ne grāmatici quidem potius quam oratoris ee existimādum quam orbem cum uerbis i quibus gramma tici cura consumat̄ nulla parte suffragari inuenīātur sed pronūciantis spūm intercludere a scribēdi sciontia id se iunctū esse putandū est sicut nec Pri-

ſcianus aut alius ex ueteribus grāmatici ut cætera q̄ ad grammaticū ptinerent tradiderunt docuit cō tra āc tū Cicero tū Qui. fortunacius & plærique alii has reſpirādi docuerūt mœtas licet græcor̄ qdā ac cētuū regulis hæc ſubiicere maluerit ex quo māi feſtū ē ſi grāmatici ēt ſciſſe hæc iterſit ad hāc tamē ſcribēdi ſciētiā nō attiner. Itē facilis illa ē ſicut & fri gida i qbuſdā animaduerſio qđ ueteribus multa i mutata ſint ut cū illi. ſ. p. R. ponerūt Varrōe teſte fœdeſū .p fœdere. pulſima .p pluria molioſem pro meliorē aſena pro arēa iāitos iāitor caſmæna car mœnaide elliſo. R. camœna q. q̄ Ciceronis tpibus quotiēs. ſ. littera media uocaliū lōgor̄ uel ſubiecta lōgis eēt gemiaret ut cā caſſus diuiſiōes qđq utro que uerſus multa dicerūt ut here & heri ſiberet q̄ ſe ſicut ſibi & q̄ſi eodē q̄ tpe .p. i. ſepe. u. ponerē ut optius maxius decumus. æ. o. loco. u. ut ſeruos cor uos .p ſeruus & coruus & iter duas uocales hiatus effugiēdi cā æolicū. ſ. pōerēt ut ofum ofis pro ouū & ouis & cū gaiū ſigñare uellēt. c. ſcriberēt q̄ lr̄a in uerſa hoc pacto cū mulierē declararet & columā .m. exēplā lr̄a & cōtra. ſ. gemiata coſſules & i noib⁹ .ppriis p̄noibus ueuna aut lr̄a ſepe tertia littera ite gr̄ multo longius nomen ſignificarēt ut. p. ſplius ſpurius. mar. marcellus alii differētiolas oībus no tiſſimas a notadas eē putauerūt q̄lia ſunt at cō un ctio cū. t. ad p̄poſitio cū. d. lr̄a cū p̄poſitio ablatiua cū. c. cōiunctio uel aduerbiū tpis cū. q. tribus ſeq̄n tribus litteris & ut ē uortex p. o. & uerte p. e. q̄teus aduerbiū tū loci tū tpis & q̄tinus cōiūctio uēdico & uindico qn & q̄ poſt. s. litterā. c. hēant ut ſcænus ſcæuola ſcædula a ſcriptura priuata ſcio ſcido ſcæ ne obſcœnus & q̄ ante. i. ſeq̄nte altera uocali. t. ha beāt ut iuſticia amicitia p. t. non p. c. ſcribēda q̄ oīa ex grāmaticis regulis cū pauca ſunt ita iprōptu ſūt ut de eis dubitar̄ debeat nemo grāmaticū dico nō piſtorē aromatariū aut aliū quēuis idiotā non. n. nūc .ppoſitū nobis ē aut uetez̄ a iūoribus emēdatā ſcripturā aut iuſitatā recēſere: ſicut necidē q̄ ex de riuatiōe apud Pri. diſci potuerūt mēorare & mul tor̄ ipitiſſime ſcribētiū errores emēdate qđ eēt iſti nitū ſi q̄ tamē iſtituto nr̄o ſeſe offerēt annotāda nō ea p̄terebius ſed iā ad nos redamus.

A ante. b. geminū ut ſabbatū abbas quod nomē hie ronymus hebreæ linguæ peritiſſimus apd hebræ os dicit patrem ſignificare.

A ante. c. ut accedo & q̄cūq̄ cōpōunt ex ad & dictio ne a. c. incipiēte ut accumulo accino & ſimilia ſac cus bacca bacchus flacus unde flacceſco uerbū ut qdam dicunt baccar uacca quoniam uacat corripi tur unde deſcendit.

A ante. d. ut addo addiſco & quæ ex ad fiūt & a uer bo incipiente ad.

A ante. f. ut afficio & ubi uerbū ab. f. icipiens compo nat cum p̄poſitione ad ut affero.

A ante. g. ut agero aggeris & i cæteris ubi ad p̄poſi tio cōpōat cū dictiōe. a. g. icipiēte aggero ſimiliter priæ cōiugatiōis uñ exaggeras quoniā ab eo qđ ē ager pro terræ tumulo deductū hēt. g. duplicatū.

A ante. i. ut allobrox gēs galliæ allido & q̄ ab p̄poſi tiōe ab & dictiōe ab. l. icipiēte fiūt allia palliū callus callo uerbū aliū gallus gallina taleo qui aſtutū eſt ſi gnificat unde calūnia teſte albino calles uia nā ca les oppidū corripit fallo pallo. i. uagor palleo i aliis āt denoiatiua uel uerbalia unico. l. ſcribit ut Iuue martia. fluuialis feralis. l. geminant uallum inter ualū uallo uerbum ab affero allatum uallus palus acutus & i uitibus pedamētū ad qđ trahunt uites ablaqueāturq̄ Vir. exacuunt alii uallos furcas q̄ bi cornes & uallus uas q & uāus noiar̄ p diminutio nē dictus uallus ſunt q malo gemiato. l. ſcribāt ſed diōedes unico potius ſcribendū eē aſſerit male & malē tamē dicimus qa uellē & uelle hallucior pal la ueſtimentū pallas palladis & pallax pallātis calli machus callidorus ſunt tamē q. l. geminari apud græcos nollint metallū qa metallo. i. exgro. l. gemi nat allegoria mim allones bacchæ.

A ante. m. ut āmolior licet hic multi nolīt ad ſuā cō ſonantē imutare ut ad molior malint dicere ſicut admōeo admoueo māma āmodo grāmatica grā maticus & oia q̄ a gráma fiunt in epigráma.

A ante. n. ut anitor & ubi ad cū dictiōe ab. n. icipiēte cōpōar̄ ut annoto ānus uī ánona qcqd i anno colli gir̄ ex p̄diis & mēſtrua ſolutio tyrānus cāna cāna bis pānus unde pānucia baucis ap̄ pſiū ſtannū me talli ſpēm ſignificat ānibal ſanna unde ſub ſanno.

A ante. p. appono & i cæteris i qbus ad i. p. mutatur cōpoſitū cū uerbo a. p. icipiēte ut apprie ſapho cap paris herba populus ante. q. geminū nō iuenies ſi cut neqdē unq̄. q. geminar̄ nā. d. ſequēte. q. i. c. mu tar̄ ut acqro qcqd ne qd repetitū eē uideat & qcq̄ ſi miliaq̄ cappadox cappodocia.

A ante. r. ut arrideo & q̄ ex aq̄ & uerbo ab. r. icipiēte fiunt currus ſpēs uehiculi barrus elephas farris no mē farrago & ut oſconius & marcellus uidēt ſi gnificare ēt nefarrius farratus ut farratā pueri plau dētibus olā ſarracū uehiculi gēus uarro tā uiri pro priū quā uarrus q diſtortos hēt pedes marra iſtru mētū ruſticū catarrhus. i. pituita parrhaſus pictor marrubiū herba ſarrhanum a colore.

A ante. ſ. ut aſſiſto & alia in qbus ad p̄poſitio cōpoſi ta cū uerbo ab. ſ. icipiente. d. in. ſ. mutauit aſſiduus ſiue ab aſſideo deducar̄ i ſiue diuitē ſiue continuū & ſedulū ſigñat aſſis aſſeris fortaſſis: & fortaſſe baſ ſus uiri .ppriū nomē baſſa mulieris .ppriū baſſare ut bacchus baſſarides baccæ caſſius maſſurius mi ror̄ .ppria maſſa iparoris: dōitiāi morionis .ppriū & maſſa appellatiuū caſſandra melius .ppriū caſſan dreus uiri .ppriū caſſus a careo i caſſū caſſis & caſſi dis uel caſſida caſſidæ faſſus faſcia. ſicut & faſſis.

A poſt. ſ. hūere laſſus nā laxus p. x. ē dillatatus unde laxo uerbū ſicut lacero a lacerus & ſaucio a ſauci us paſſus a patior & a pādar & paſſus nomē paſſim paſſa uua ē ēt paſſum genere neutro pro muſto co cto. i. ſapa uel de fruto q̄ſſum a q̄tio taſſo uerbum iterratiuū craſſor uerbū & craſſus nomen claſſicū tubæ ſonitus male pro tuba ipſa a qbuſdā pōitur claſſis nauis & nauiū multitudo maſſageræ popu li maſſyli & maſſylia gēs i africa nā pro gēte galliæ primā hēt breuē maſſicus unde maſſicū uinum.

A ante. t. ut attingo & cætera q̄ ex ad & uerbo a. t. in cipiēte fiāt mettheus mathias battus uirog̃ .ppria batthiades. i. callimacus bati filius attagenæ aues li cet attagem dicat Horatius quattuor.

E ante.c.geminũt ut pecco peccatũ recido ex re & ca
do producit.n.primũ ut apd Lucretiũ ꝓpetium q̃
uideri lice cũ eccã pro ecce eũ & eã i exteris ut eccle
sia.i.cõuocatio siue cõciliũ licet uulgus.iperiũ pro
tẽplo.nũc capiat.

E ante.d.ut reddo redduco cũ primam hẽtlongam
nam est quando corripiat.

E ante.f.ut effugio effugiũ locus unde aliqs se erũ
pat in fugã qcqd Serui.dicat a oio q̃ cũ ad & uerbo
ab.f.incipiente fiãt i cæteris ãt cõpositis ab ex ꝓpo
sitione.x.nõ mutaf in aliã cõsonantem elicif ẽt si
uerbũ cũ quo cõponif ab.s.icipiat ut exbilo expes
idq̃ mea qdẽ snia ppetuo qcqd isiodorus & alii do
cere tentauerint reffert cũ distare significat.

E ante.l.ut uello uelis nã uelo uelasunde uelũ unico
.l.scribif.cello unde antecello.pcello excello .pcel
la:nã cœlo cœlas sculpo uel oculto unico.l.scriben
da sunt pello pellis & cõposita ut apello nec minus
appello appellas cuius simplex in usu nõ ẽ bellum
neutri generis & adiectiuũ bellus bella bellũ & bel
latula apud Plautũ bella bellatula cõscẽde toꝝ nã
bellus.ppriũ unico.l.scribif itelligo itellectus cácel
li bellorophõtes telũ.n.tã q cũ diph.quã q gemino
.l.scribif erant macellũ locũ romãi dixerũt ubi cõ
tra oia q̃ aduictũ ptinebãt qd ibi domus fuerit cui
cognomẽ fuit macellus qd ibidẽ fuerit publice di
ruta ad eo deide macellũ dictũ melius qd qdã mel
liteus dicũt ut apud catullũ p sincopã dictũ uideaf
ĩmiet ãt pæchyno mellita de q̃ catelli portati mel
litæi dicebanf:auellana clitelle unde mulli clitela
rii q̃ i clitellis ferũt saracias ut dorsuarii q̃ in dorso
nos subuectãt stallio aial stella quasi ignis stilla ut
ait.Quinti.fellis mellis & cæteri casus gellius uiri p
priũ belluotã uerbũ quã nomẽ cũ hẽt aspirationẽ
nã cõpositũ ab ex & lauo unico.l.scribif tellus pol
liceo pellex nam pellax unico.l.scribif.i.multa uer
sans pelliculo.i.corticẽ depono & demo ut ĩ piris
pomisue & similibus fella uerbalia:ãt uel denoiati
ua fœminini generis i.a.desinẽtia unicũ habẽt.l.q̃
regulã tradit ẽt caper ut loq̃la q̃rela candela tutela
cliẽtela suadela similiter adiectiua i le uellis termi
nata nõ geminant.l.ut fidelis crudelis patruelis &
id genus alia diminutiua uero.n.aut.l.uel.r.in ul
tima habẽtia syllaba in.l.geminũ mutãt.n. ut bo
nus bellus asinus asellus geminus gemellus agnus
agnellus patina patella.r.ut labrũ labellũ ager agel
lus tener tenellus ruber rubellus lucꝝ lucellum li
bra libella umbra umbella miser miselus capra
capella flagꝝ flagellũ flabꝝ flabellum scalpꝝ scæ
pellũ sculpꝝ sculpellũ dolabra dolabella sacꝝ sacel
lum & similia.h.uero ut oculus ocellus populus
popellus catulus catelles fabula fabella rabula ra
bella & alia hmõi religio & reliq̃ ideo.l.gemiarũt
ut syllabãt ꝓducãt primã. uellem uelle nã ueli pri
mã ut oẽs sciũt hẽt breuẽ pduellis pduellio pduel
lona sicut bellona dixerũt ueteres Varrõe teste uel
lus lana qa a uelo uellis dicta est quod non tondere
tur sed uelleretur camellus.

E ante.m.ut stẽma tã genus.quã coronã significans
gẽma siue ad uitẽ siue ad lapidẽ referas ꝓciosum.

E ante.n.ut enosigæus q neptũius & q̃ ab anno fiũt
ut perennis biennium triennium & similia rauen
na rauẽnas ennius pẽnis pẽniculus pẽna pẽnicillũ
licet pinna pinicillũ potius dici ueteres ꝓbẽt sisen
na historiarum auctor.

E ante.p.ut reppuli reperi.

E ante.s.ut fessus necessis necessum necesse necessi
tas necessarius gessi ꝓteritũ possessio sensum a se
deo gressus a gradior & i so faciẽtia q̃.e.ante so ha
bent ut lacesso facesso arcesso capesso ꝓsso nã uiso
unico.s.scribif mesui a meto messura bessus uirl
ppriũ thessalia thessallus cressa.i.cretẽsis & similis
formæ græce oia ut thressa ab eo qd est threx cessi
a cedo cesso cupressus thessara siue belli signũ siue
istrumẽtũ lusoriũ significes ꝓssus a prio a confite
or confessus & a fateor omnia composita.

E ante.r.ut terra territoriũ & q̃cũq̃ a terra ueniunt
ferrũ ferũminor.i.glutino Pli. calcis quoq̃ usum
pbuit ita ferruminãtis babylqis muris hic ferumẽ
glutinũ ferrugo ater color ferrẽ & ferri & suplati
ua i rimus desinẽtia ut teterrimue nigerrimus de
terrimus ueterrimus creberrius & cætera hmõi
oia gerræ.i.nugæ unde gertões erro tã nomen ut
uerberro paldo & cachino q̃ faciũt errõis uerbero
nis palpõis cachinõis quã uerbũ prẽxi experrectus
serra ferreũ istrumẽtũ cuius dẽtes pectinati cocũt
lõge q̃ ꝓducunf unde serrati dẽtes dicti:q in mo
dũ sere sunt digesti terreo terror uerro unde uerri
culũ uerruca prepo & si q̃ cõponunf a p & dictiõe
ab.r.incho ante acerra thuris arca uacerra clatrorũ
genus ad pecora icludẽda cerrus arbos arcerra ue
hiculi species.

I ante.b.ut gibbus gibberosus gibbosus giber.

E ante.t.ut rhettuli hynnetus mons atticæ.

I ante.c.ut hicce sicus pdicea uiri ꝓprium nomen ci
ceum membrana tenuis malorum punicorum.

I ante.d.ut quiddam.

I ante.f.ut difficilis & ubicunq̃ dispositio cũ posita
fuerit cũ uerbo ab.f.icipiẽte ut diffindo defundo.

I ante.h.ut taxillus & oia diminutiua a noibus infle
xa q̃.h.hãnt in ultia syllaba ut pugil pugillus pupu
la pupilla ibecilis batillus ꝓpriũ nomen hois ser
pyllũ petrosyllũ sed hæc duo.y.hẽnt:ut multi pu
tãt a syllo qd ẽ rapido deriuãtes unde & primitiua
putanf:qualus q̃xillus i diminutiõe.h.geminat ala
axilla uellũ uexillũ mala maxilla stilla dillo stillici
diũ nã stillus primã hẽt breuẽ denoiatiua ãt & uer
balia i illis desinentia.l.simplici scribunf ut senilis
anilis ouile sedile suile & id genus alia illido & oia
ab icõposita & dictiõe ab.h.icipiente ut illudo illa
bor capillus cauillor hilla itestinũ ille illa illud illic
& similia itẽ suplatiua i limus desinẽtia q̃ hæc sũt
facillius difficillius gracillimus humillimus simil
limus dissimillimus agillimus ꝓterea pauxillus &
pauxillulus codicilli ãgulla & huius formæ alia.itẽ
eã diminutiua q̃ i primitiuo.n.hũerint ut uinũ uil
lum tignũ tigillũ scãnũ scabillum ita.n.uideo uete
res loculos potius quã scabellũ ut penultia hẽret
e litterã aut.t.habẽtia anteus & assumetialus.i.u.
uerso ut putus putillus unde putillũ paserculum.i.
ualde paruum aut.l.ut baculus bacillus arca arcula
ide arcilla furca furculla furgilla & uerba i lo dimi
nutionẽ quodãmodo significãtia ut scribillo sor
billo ustilo:argilla tenax terra mãnula pillũ iaculũ

nam pillus primā corripit uilla ancillā & ancillor uerbū mille adiectiuū pluralis numeri nā ſingularis generis ē neutri & unico.l.ſcribit: ſicut & eius plurale milia oſilla ſiue ſuſpēſa de trabibus uoces iactamia ſiue de lupinoꝝ ptibus itelligas unde erūpit naſcituꝝ germen aut ab os oris diminutiuum nois eodē modo ſcribit ſquilla ſed melius ſcylla ſcribit: herba male quidam piſem ut opinor accipiunt docent infiniti pœne auctores herbā ita nominari q̄ unius ſit radicis Ariſtotelis i primis de uegitabilibus & plantis piicis ſit hæc ne hoc appellatum nomine non recolo me legiſſe uillus uilli p. pillo. Achil.

I ante.m.ut imito & quotiēs i cū uerbo ab.m.icipiente compoſitum inueniatur ut immundus immunis immanis immitis.

I ante.n.ut initor & ubi i cōponat cū dictiōe ab.n.icipiente hinus hinuleus hinulus hinio uerbum hinitus participium.

I ante.p.ut hippolytus hippodomia & oīa ab hippos ideſt equus facta ut Phylippus Hippodronius & ſimilia lippus lippio luppitudo agrippa qppe.

I ante.r.ut irritus irrito & oīa ex in & uerbo ab.r.incipiēte cōpoſita cirrhaanti cirrha.

I ante.ſ.ut miſſus miſſurus participia & miſſus nomē diſſimilis & cōpoſita a dis & dictione ab.ſ.icipiēte ut diſſero diſertus tamen primā habet breuē ita oīa in ſinuis ſuperlatiua: ut clariſſimus ut cum habet.ſ.itē oīa ptērita pluſq̄ pfecta ut meminiſſem odiſſem feciſſe amaſſe audiuiſſe legiſſe ſpiſſus ſpiſſo uerbum phariſæus narciſſus proſciſſus a proſcido nam a cædo pro ſciſus facit qa penultimam natura producit uelut diſcido diſciſum diſcindo aūt diſciſum ſcribas.

I ante.t.ut mitto ſagitta quidam tamen ſagipta cū .p. potius diſcendum putant littera littus pittacus unus de ſeptē ſapientibus qui athenis uno fuere tempore plitacus auis.

O ante.b.ut obba uas uinarium.

O ante.c.ut occūbo & quæcūq; ex ob & uerbo a.c.icipiēte fiunt. ut occipio occiput occare q̄ſi occeare ut Varro in rebus ruſticis exponit occalere ſoccus coccus purpura unde coccinus coccina coccinum.

O ante.d.ut quoddam.

O ante.f.ut officio & in oībus ex ob & uerbo ab.f.incipiente fiunt offa diminutiuum tamen ofella unico.f.ſcribitur corripit enim primam.

O ante.g.ut ogganio & q̄cūq; alia q̄ ex ob & uerbo a.g.littera incipiente fiunt.

O ante.l.ut collido & q̄ ex con & uerbo.ob.l.inchoāte fiūt lolligo piſcis quaſi uoligo quod quaſi ſubter uolet ut ait Varro collū de collo olli pro illi collis tollo polleo pollio ꝑ priū uiri nā polio uerbum primā hēt breuē polex qa dictus qđ inter cæteros digitos polleat fortitudine: ut ait Lactātius pollux ſunt q nollo.l.ſcribāt gemino ſed diomedes unico.l.ſcribendū ducit mollis nomē adiectiuū & uerbū mollio nā molior unico.l. ſcribit: ſicut moles molis follis folliculus corolla quia a corona imiutū eſt nā diminutiua.n.in.l.geminū mutant apollo collina a colle dicta porta.

O ante.m.ut ommurmuro & ubi ob ꝓpoſitio compoſita ſit cū uerbo ab.m.icipiente licet multi.S.nolit imutari omitto extrita emedio littera.b.ſcribimus corripit ſi qdem primā cōmutto & q̄cūq; ex cō & uerbo ab.m.incipiēte deriuātur ut cōmunis commoueo ommentū nā omaſum corripitur.

O ante.n.ut comutor q̄ ex cō fiūt & uerbo ab.n.incohante ut cōnuo peloponeſus cherroneſus ita eni Strabo coſmographus ſcribendum exiſtimat.

O ante.p.ut oppono & i cæteris q̄ ex ob & uerbo incipiēte a.p.fiūt uelut opprimo oppidū ab ope danda ut Varro inquit ſed qa a correpto naſcitur cōſonantē geminat ut in cæteris idem obſeruatur.

O ante.r.ut coruo: & q̄cūq; ſunt alia ex cō & uerbo icipiēte ab.r.facta torreo torrēs nomē & participium torris.i.turo porrho aduerbiū porrigo nomē & uerbū: & porrū holus ſectile grauiter olēs & ut alium capitatum nā porus proprium uiri qua uerbum græcum ſpiramentum cuiuſlibet rei ſignificans unico.r.ſcribitur extorris exul.

O ante.ſ.ut oſſis & cæteri caſus poſſum poſſumus poſſē poſſim poſſe coſſus uiri ꝑ priū foſſa foſſus de foſſus & a fodio oīa oſſa theſaliæ mons poſſeſſio.

O ante.t.ut cotta uiri ꝑ priū quottidie aduerbiū.

V ante.b.ut ſubbido & quæ ex ſub & uerbo ab.b.icipiente fiant.

V ante.c.ut ſuccus ſuccūbo & oīa ex ſub & uerbo a.c.icipiēte cōpoſita ut ſuccedo ſuccido & id genus alia bucca ſed i uſū freq̄ntiori ē ut buccas dicamus eo ab iminutū buccula tā ꝑ caſſidis parte q̄ ꝑ puore quo Apuleius i metamorphoſi utit diminuti uo nā ꝑ boue buccula unicū hēt.c. & a græco dimi nutiuū bus bocula fit nā a latio bucola diceret.

V ante.f.ut ſuffero ſufficio & cætera quæ cōponūt: ex ſub & uerbo ab.f.inchoante.

V ante.g.ut ſuggero & reliqua ex ſub & dictione a .g.initium habente compoſita.

V ante.l.ut ullus & cætta diminutiua facta a nominibus in ultimo.n.habentibus ut ēt abnegatiuum nullus aut.l.habētibus i primitiuo geminū ut homulus homullulus uel unū i geniū mutātia ut pullus puſillus pulus qa ab eo q̄ græci pollos dicūt naſcit unicū hēt.l.ſic ab hoc deriuata ut pulaſtra pullus cura pulloꝝ pulis uermiculus quod ītra galli nagꝝ pennas naſcat & latitat quia a pullis nam pullus adiectū ideſt niger.l.geminat trulla trulleū ua ſa curialia meditullinū locus medius tulliū.n.uerbi ſupplemētū ē medulla tullus tullius tibullus ca tullus fullo ſullonica ars bullā āt unico.l.ſcribi manifeſtū ex græca ſcriptura ſicut & culeus a culeos unde culeos.i.uagma ab Homero dī adulor unico.l.qa adulos.i.ſeruus ūr fieri cucullus nauticum tegmē mullus piſcis & aīal quadrupes lucullus uiri propium ampulla & ampulor uerbum.

V ante.m.ut ſummito & cætera quæ ex ſub & uerbo ab.m.incipiente cōponunt ſummus ſummanus tam apud plautum paraſitus quā pluto a ſub enim & manibus diis inferis hoc deriuat illud uero a ſub & manu deductum uoluit plautus.

V ante.n.ut eunius.

V ante.p.ut ſupprimo & q̄ a ſub & uerbo a.p.incipiente fiunt ſtuppa ab eo qđ græci ſtypion dicunt.

V ante.r.ut ſurripio & quæ ex ſubito & uerbo ab.r.

incipiente cõponant oĩa licet.h. non ĩmutari qdẽ putauerint maturrimus scd̃m analogiã amat nã & maturrissimus ẽt dr̃ curro currus currulis autẽ ideo primam mihi ur̃ corripere qd̃ a curibus populi deducatur qcqd scribat festus põpeius suburra surrentũ oppidum turris unde turritus.

V ante.s.bussis licet buxus p.x. rectius dicat cussus unde ĩcussus ab incudo percussus sicut alia a quatio deducta ussi ab urro p̃teritum iussi .usum tussis tusus aũt a tondo.s.simplex hẽt tondeo.n.ut cuius est clarum tonsum facit.

V ante.t.ut gutta guttus uas gutto uerbũ.

Y ante.l.ut assyllus locus ubi tutus reddebat q̃uis illuc ꝓfugisset unde dictus ab a priuato troia parte & syllo rapio nã asillus pro tabano q œstrus græce dr̃ geminat qdẽ.l.sed latinũ est uerbũ ideo latinũ ẽt hẽt scylla scopulus & mulieris ꝓpriũ scyllax canis scylla uiri ꝓpriũ phylira mulieris ꝓpriũ unde chirõ phyllirides phyllis mulieris ꝓpriũ thrasyllus ꝓpriũ uiri amaryllis nympha serpyllum.

Y ante.r.ut tyrrhenus pyrrhus myrrha myrrhina.

Y ante.s.ut Vlyxes abyssus nyssa hyssopus herba libyssa & lybissinus.

Y ante.t.ut cyttæa urbs.

Nec fuerunt q̃ mihi describẽdi peritia memoriæ præcepta succurerũt quæ si minus compta descripta sunt ĩbecillius elaborata & castigata in firmius quã tuum acre Antoni simõeta exigebat ingeniũ multis mihi curis inuoluto agnosce & eo magis quo & tu cõcisum hoc gẽus orationis me aggredi uoluisti ad aderit forsan cũ hæc resartiã & acutius ĩuẽta digesta accuratius ac quãtũ ĩfirmæ uires patient nostræ elegantius cõposita ac fortunæ tuæ tuoq; ingenio congruentiora exponemus.

REGISTRVM.

a
prima alba
Ioannis
potestatis
siui

b
uertendum
retum
Quæ cõsonantes.
detur accipere

c
animi
dicula:non
accæpit non
uersatur. At

d
Acrisius
parauit.illiq;
num eum
Aegæum mare

e
militer
ret in terris
ineꝑtias
latino scribitur

f
pane & carne
no interfuit
da minori:
litem deducitur.

g
bro primo
Castaq; falaci
cere:de quo
centum

h
tra pædiconẽ
Ostrea circeis
nẽ centaurum
iterum sponte

i
De quo
Atheniensis
sæpe comperimus
uero capite

k
Præsul
gi sequente
tarunt:Ita
& ut testatur.

l
ctione musa.
descriptio:nam
gestis sed
rum ex

m
nas:quibus
omne:&
transcribendum.
Cultores

n
thys quod
cũ cogno minatum
ne ea terræ
Lachesis cum

o
temporibus
thongo
Mattheus cum
ut seruetur

p
Naufragiis
colico
latitudine
Oechalia cum

q
Pangæum
hic ut ferunt
tho coniuge
ta dicuntur

r
Crede mihi
Flammiferis
ctium atticarum
ianum bellum

s
uoluerit in
quoq; ratione
apud Terentium
asopus:uerum

t
disserebat
Sacrauere
num sumptibus
Pytagoræ

u
certa est sequi
creuit si eam
nis:iubeas
papyrium

x
psit easq;
dictus tyberis
primumq;
detur cum ait

y
herinus
N ante.ch.
num idest

FINIS

Impressum Venetiis per Bartholomeum de Zanis de Portesio. Ab ĩcarnatione Domini. M.ccccc.iiii. Die uero. xx. mensis Maii.

